

تہ فسیری قورئانی
بہرزو بہ پیز

بہرگی بیست و حہ و تہ م
سوورہ تہ کانی
(الفتح) و (الحجرات) و (ق) و (الذاریات)

عہ لی باپیر

تہ فیسیری سووہ تہ کانی

الفِطْحُ و الحِجْرَاتِ و قَرْنِ و الذَّارِيَاتِ

تهفسیری سووره تهکانی

الفتح و الحجرات و قی و الذاریات

نووسینی : عهلی باپیر

دیزاینی ناوهوه : زهردهشت کاوانی

چاپی یه کهم ۱۴۴۳ک - ۲۰۲۲ز

۷۹۵ لاپه ره

۲۴ * ۱۷ سم

بابهت : نایینی

له بهر یوه به رایه تی گشتی کتبخانه گشتیه کان - هه ریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (۷) ی سالی ۲۰۱۲ پئدراوه

تہ فسیری سوورہ تہ کانئ

الْفَتْحِ وَالْحَجْرَاتِ
قُرْآنِ وَالذَّارِيَاتِ

پنشه کی نهم تهفسیره به گشتی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ، وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۱۲) ﴿آل عمران﴾

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً، وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ، وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (۱) ﴿النساء﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ (۷۰) ﴿صَلِّحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَبَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ، وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (۶۱) ﴿الأحزاب﴾

أما بعد: فإن أصدق الحديث كلام الله، وخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ^(۱).

خوننه ره به ریزو خوشه ویسته کان!

هیچ گومانی تیدانیه - بو مروقی پروادار - که نهو ته مهنه ی له خزمته دواین کتبی خوا (قورن) دا به سه رده بری، جا به هر شیوه یه که له شیوه کانی له خزمه تدا بوندا بی؛ خوننده وه، تیفکرین و پامان، فیرکردن، کارپیکردن ... هتد، به باشرین جیگرتن جیگا ده گری و، خاوه نه که ی له دنیاو دواروژدا لیبی به هر مه منده.

(۱) نهوه پتی ده کورتی: (خطبة الحاجة) که پیغمبر ﷺ هاوه لانی به ریزی فیرده کرد، پیش هر قسه یه کی گرنک، بیلین، وه که وتاری جومعه و داخواز بیکردن (خطبة) ... هتدو، نهم وتاره، هر کام له: الترمذی: (۱۱۰۵)، النسائی: (۱۱۰۴)، ابن ماجه: (۱۸۹۲) أحمد: (۳۷۲۰)، الطبرانی: (۲۴۱۴) هیناویانه و (مسلم) یش به شیکی هیناوه.

میش - که وه ک باسکردنی چاکه‌ی خوا (التحدّث بنعمة اللّٰه) ده‌یخه مه‌روو- له‌وه‌تی فامم کردۆته‌وه، خوای به‌به‌زه‌یی و به‌خشه‌ر چاکه‌ی له‌گه‌ل کردووم و، به‌فه‌رمایشتی به‌رزو بئ وینه‌ی خو‌یه‌وه سه‌رگه‌رمی کردووم و، به‌ر له‌ ته‌مه‌نی بیست سالییه‌وه هیدایه‌تی داوم، قورئانی به‌رئزو پئز له‌به‌ر بکه‌م و، سه‌رقالی خویندنه‌وه‌ی ته‌فسیره‌کانی قورئان و، تیوه‌پامانی نایه‌ته‌پر به‌ره‌که‌ته‌کانی و، لیۆردبوونه‌وه‌یان بم.

هه‌ر بۆیه‌ش تیکرای کتیب و نامیلکه‌و وتارو ده‌سه‌کانم، که‌م و زۆر له‌به‌ر رۆشنایی قورئان دابوون، که‌ دياره‌ هه‌ر ئەمه‌ش شتیکی سرووشتییه؛ ناخر ئایا ئیسلام، بچگه‌ له‌ قورئان پاشان سوننه‌تی پئغه‌مه‌ر ﷺ، که‌ ئه‌ویش هه‌ر روونکردنه‌وه‌ی قورئان و چۆنیه‌تی جیبه‌جیکردن و کارپیکردنیه‌تی، شتیکی دیکه‌یه؟! بئگومان نه‌خیر.

ئنجا له‌میژ سالی‌ش بوو، که‌ براو خوشکانتیکی دئسوژی نزیک و ناشنام، داوایان لیده‌کردم که‌ ده‌ست بکه‌م به‌ دانانی ته‌فسیرو لیکدانه‌وه‌یه‌کی قورئان، هه‌تا له‌ په‌مه‌زانی سالی (١٤٢٨) دا‌هاته‌ دئمه‌وه، که‌ ناوی خوای لئیه‌ئیم و ده‌ست به‌و کاره‌ گه‌وره‌و گرنگه‌ بکه‌م، به‌لکو ورده‌ ورده‌ به‌پیی بوارو ده‌رفه‌ت، هه‌رساله‌ هه‌ندیکی لی ئەنجام بده‌م، له‌گه‌ل سه‌رقالیی زۆرو جوړاو جوړیشدا، هه‌تا ده‌رفه‌تیکی وام بو ده‌ره‌خسئ که‌ بتوانم خیرایی تیدا بکه‌م و خوومی بو‌یه‌کلایی (متفرغ) بکه‌مه‌وه‌و، خوا پشتیوان بئ ته‌واوی بکه‌م، نه‌گه‌ر ته‌مه‌ن به‌به‌ریه‌وه‌ ما‌ئ.

سه‌رچاوه‌ی دانانی ئەم ته‌فسیرو لیکدانه‌وه‌یه‌شم، وپرای سه‌رنجدانی زۆریه‌ی ئەو ته‌فسیرانه‌ی که‌ باون و، ده‌ستم پێیان گه‌یشتوه، بریتیه‌ له‌ وردبوونه‌وه‌و تیوه‌پامانی خو‌م له‌ خودی قورئان، چونکه‌ بئگومان قورئان: هه‌ندیکی هه‌ندیکی پوون ده‌کاته‌وه: (القرآن یفسر بعضه‌ بعضاً)، پاشان سوننه‌تی پئغه‌مه‌ری خوا ﷺ، چونکه‌ پئغه‌مه‌ری خواش پوونکه‌ره‌وه (مُبین)ی قورئانه، وه‌ک خوا ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی:

﴿... وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَفَكَّرُونَ ﴿١٤﴾﴾ النحل.

واته: ههروهها زیکرمان بۆ لای تۆ ناردۆته خوار، تاكو نهوهی بۆ خه لکی تیرراوته خوار، بۆیان روون بکه یهوه، وه به لکو خووشیان بیربکه نهوه.

نومیڈیشم وایه - به یارمهتی خوای به خشه ر ﷺ - شایسته یی نهوهم هه بئ تهفسیرو لیکدانهوه به کی و بۆ قورئان پئشکهش به مسؤلمانانی کوردستان بکه م، که له قورئان بوه شیتتهوه، مایه به هرهو سوودی خوئنه ران بئ، به تایه تیش که زیاتر له سی (۲۰) ساله له گه ل قورئانی بهرزو مهزن و تهفسیره کانی و کتیبه کانی سوننه دا خه ریکم، دهیان کتیب و به رهه می جوراوجۆرم له زۆربه ی بواره کانی زانسته کانی شه ریه تدا پئشکهش کردوون.

شایانی باسیشه که نهو بیست و دوو مانگ زیندانیی کرانه م له لایهن نه مریکاوه - له (۲۰۰۳/۷/۱۰ تاكو: ۲۰۰۵/۴/۲۸) - دهرفه تیبکی گه وره و گرنگ بوو، بۆ زیاتر پئدا قولبوونه وهی کتیبی خوا (تبارک و تعالی) و، بۆ په یدابوونی تیکه یشتنی تایهت له باره ی زۆرئیک له ئایه ته کانییه وه، نه م راستیه ش له مه سووعه ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر چاک دره وشاوه ته وه^(۱)، به لام هه لبه ته نالئیم و هه چکه سیش بۆی نیه بلئ: که نه م تهفسیره ی من تیروته واوله، چونکه وئپرای سنوورداریبوونی تواناو پرستم، له به رانبه ر کتیبی له هه موو روویکه وه په ها (مطلق) و بئسنوور (لا محدود)ی خوادا، نه شمویستوه که زۆر به ملاولادا بچم و بچمه ئبو هه ندئیک ورده کارییه وه، که یان من تئیدا پسپۆرو

(۱) نهو مه سووعه یه ئیستا چاپ کراوه، که وئۆته به رده ستی خوئنه ران و، سه رجه م هه شت به رگ و دهووری سی هه زارو پئنج سه د (۳۵۰۰) لایه په یه وه، هه وئمداده به گشتی تئیدا باسی سه رجه م لایه نه کانی ئیسلام بکه م و، تا که سه رچاوه شم قورئان بووه، وئپرای دهقه کانی سوننهت، که له هۆش (ذاکرة) دا بووون.

شایانی باسه نهو مه سووعه یه له چاپی دووه می دا، کراوه به دوازه (۱۲) کتیبی سه ربه خو، به مه به ستی ئاسانتر سوود لئ بئیرانی .

شارەزا نېم، يان خوښه ر پټويستی پټی نيه، له کاتیکدا دهيهوئ له قورټان ټيبکات و، بزائئ خوا (تبارک و تعالی) راسته و خوؤ چی پئ فه رموه؟!

نجا هه ر لیره شهوه به پټويستی ده زانم پر به دل سوپاسی نهو برا گه نجه پرووح سووک و گورج و گوؤ و دلسوژه بکه م (حه زی نه کرد ناوی بهینم)، که هه لسا به نووسینه وه و هینه هه ر کاغه زو، پاشان تاپیکردن و دواپی پئدا چوونه وه و هه له گیری، سه رجه م نه م زنجیره ده رسه، که له نه سلدا له شتیه و تار (محاضرة) دا پئشکه ش کراون، هه روه ها هه لسا به (تخریج) ی سه رجه م ده قه کانی سوننه ت، له سه رچاوه ممانه پئکراوه کانه وه و، زه حمه ت و ماندوو بووتیکی زوری به سه رجه م به رگه کانی نه م ته فسیره وه کئشاوه، خوا به باشته رین شتیه پاداشتی بداته وه و، هه ر صالح و ساغ و سه لامه ت و سه ربه رزبن^(۱)، له خوا ی به رزو بئهاواتاش داواکارم نه و جوژه گه نج و لاوانه له کوړان و کچان، له تئو گه له که ماندا، زور بکات .

شایانی باسیشه که ټیمه له م ته فسیره ماندا، باسی بهش (جزء) ه کانی قورټان و دابه شکردنه کانی دیکه ی وه ک: - (حزب) - ناکهین، چونکه هه ر سوورپه ټیک بوؤخوئ شتیکي سه ربه خوئیه و، سه رجه م ئایه ته کانی وه ک ئالقه کانی زنجیریک پئکوه په یوه ستن و، ئاشکراشه که دابه شکرانی سه رجه م قورټان بوؤ سی (۳۰) بهش (جزء) و شه ست (۶۰) (حزب)، شتیکه له لایه ن زانایانه وه کراوه، بوؤ ئاسانکاری خوئیدنی قورټان، دیاره ټیمه له دابه شکردنی به رگه کانی نه م ته فسیره شه دا، دیسان حیساب بوؤ به شه کان (أجزاء) ی ناکهین و، به گوټره ی سوورپه ته کان، به رگه کانی دیاری ده کهین.

(۱) نه و برا دلسوژه ئیستاش پاش ته و اوکردنی زوریه ی قورټان، لئیراونه به رده و امه و عه زمیشی جه زم کردوه، که نه گه ر ته مه ئمان به رده و ام بئ، هه تا کوټایی نه م ته فسیره سه رگه رمی کاره که ی پئ .

دوا قسه شم تهويه كه:

ئهم تهفسيره - وهك پيشتر گوتمان - له ئهسلدا بهشيوهى دهرس و وتار پيشكهش كراوه، بهلام دواتر خوَم دووجار به وردى پيدا چوومهوهو، بهپى پيوست دهستكاريم كردوه، دياره هه موو دهرسيكيش بهناوى خواو ستايشى خوا ﷺ دهستى پيكرده، بهلام ئيمه له سهرهتاي دهرسهكانهوه، ئهوانه مان لابردوه، بو زور دووباره نهبوونهوهو، ئهو (خطبة الحاجة) يهى له سهرهتاي ئهم پيشه كه يهوه هاتوه، له جياتى سهرهتاي سه رجه م دهرسه كانه.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ،

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دوشه ممه ٢٥ رجب ١٤٣٢

٢٠١١/٦/٢٧

ههولير

به چاؤ پوونیه کی گرنگ له باره ی ئه م تەفسیره وه

خوئنه ری به ریز !

هه رچه نده له (پیشه کی گشتی) ئه م تەفسیره دا باسما ن کردوه که بۆ نووسینی ئه م تەفسیره، له هه موو ئه و تەفسیره باوانه ی ده ستم پێیان که یشتوه، به هره مندبووم، ههروه ها له کۆتایی هه ر به رگیکی ئه م تەفسیره دا، سه رجه م ئه و تەفسیرانه ی که م و زۆر لێیان سوودمه ند بووم، ناوه کانیانمان به ریز نووسیون^(۱)، به لأم لیره ش وه که جه ختکردنه وه ی زیاترو به رچاؤ پوونیی باشتەر بۆ ئیوه ی به ریز ده لیم :

مادام ناوی تەفسیره کافمان نووسیوه، نه پتویست ده کات و نه ده شگونجی، بۆ هه ر تیگه یشتن و بیروکه یه ک، که زۆربه ی تەفسیره کان له باره ی ئایه تیگه وه، یان رسته و برکه یه کی ئایه تیگه وه، ده یهینین، ئیمه هه موو چاری ناوی ئه و تەفسیرانه بێنین، به لأم بیگومان هه ر کات بیروکه و تیگه یشتنیکی تابه قی به کیک له تەفسیره کان هه بی و بکه ویته به رچاؤم، ئنجا چ په سندی بکه م، چ په فزی بکه م، هه ر کات به پتویستی بزانی، به تابه ت نامازه ی پێده که م، ئه گه رنا به نامازه ی گشتی و به نووسینی ناوی تەفسیره کان له کۆتایی هه ر به رگیک دا، ئیکتیفا ده که م، و زۆریش له ئه مانه قی زانستی (الأمانة العلمیة) ده خه قتیم و مه به ستمه په چاوی بکه م، چونکه ئه مینی و ئه مانه ت پارێزی، په وشتیکی گه وروه و به رزی مسولمانه تیه .

(۱) دوا یی وابه اش زانرا ناوی تەفسیره کان لابری ن و، له کۆتایی کۆی به رگه کانی [تەفسیری قورئانی به رز و به ییز] دا ده یان نووسین.

شايانى باسىشە جارى وا ھەيە بىرۆكەو تىگە يىشتىنىكى تايە تىى خۆم، دەر بارەى
 كۆمە ئە ئايە تىك يان ئايە تىك يان رستەو برگە يەكى ئايە تىك، بۆ دروست دەبى،
 وەك تىگە يىشتن و بۆچوونى خۆم دەينووسم، كە چى رەنگە لە تەفسىرە كانى
 دىكەش - يەككىيان يان زياتر - دا ھەبى، ئەو يىش بەھۇى ئەو ھەيە كە من
 ئەو تەفسىرەم نەكەوتۆتە بەر دىدە، يان دىتوومەو لە يادم نەماوہ.

پیشه کی نهم بهرگه

الحمد لله رب العالمين، وصلاته وسلامه وبركاته على محمد المبعوث رحمة للعالمين، وآله أجمعين صحبا وأزواجا وقرابة والتابعين لهم بإحسان وبقين. خوینه ره بهرینه کانم!

نهم بهرگی بیست و سهوت (۲۷)ه، له تهفسیری قورتانی بهرزوبهپیز، که ههرچوار سوورهتی: (الفتح و الحجرات و ق و الذاریات)ی تیدان، که زۆربهی جوزئی (۲۶) و، تۆزیک له جوزئی (۲۷)یشی گرتۆتهوه.

نهم بهرگهش بههه مان میتۆد (منهج) و شۆوازی بهرگه کانی پیشووویهتی و، وپرای بهسهوت قۆناغ تهفسیرکردنی نایهته کانی ههرکام لهو چوار سوورهته موباره که، ژمارهیه که کورته باسیشمان نیواخن کردوون، که تیشکی زیاتر ده خه نه سه ر چه مک و واتای هه نندیک له نایهته کان، بهمجۆرهی خواری:

یه کهم: سوورهتی (الفتح):

- ۱- بهرچاو روونییهک: تهوه ری یه کهم: باسی صولحی حوده ییبیه و جهنگی خه ییهر. تهوه ری دووه: حیکمهت و بهرهمه کانی صولحی حوده ییبیه و جهنگی خه ییهر.
- ۲- سه رنجیک له باره ی لیبوردرانی گوناھی پیغه مبه ره وه ﷺ.
- ۳- کورته باسیک له باره ی نهم پسته یه وه: (ید الله فوق أیدیهم).
- ۴- کورته باسیک له باره ی په وانه بوونی جهنگ کردنه وه، بهمه بهستی مسؤلمانکردنی خه لک.
- ۵- عومره ی گپراوه (عمرة القضاء).
- ۶- کورته باسیک له باره ی رینمایي و بهرنامه بوونی په یامی خواوه.
- ۷- کورته باسیک له باره ی: خه سه لته بهرته ییه کانی هاوه لانی بهرینی پیغه مبه ره وه ﷺ.

دووه: سوورتهی (الحجرات):

- ۱- پینج هه لۆیسته له بهردهم نهو دوو ئایهته (۳ و ۴) ی الحجرات دا.
- ۲- کورته باسیک ده باره ی ئهرکی سه رشامان به رانه به پیغه مبهری خوا ﷺ.
- ۳- کورته باسیک له باره ی دادگه ربی هاوه لانه وه.
- ۴- کورته باسیک: وه رگرتی هه شت حوگمی شه رعیی لهو پینج ئایهته دا (۱۰-۶) ی الحجرات.
- ۵- کورته باسیک: ده (۱۰) پایه ی بنه ره تیی برایتیی ئیسلامیی.
- ۶- کورته باسیک له باره ی ئه و شه ش قه دهغه کراوه وه که له ئایهتی (۱۱ و ۱۲) دان.

سییه م: سوورتهی (ق):

- ۱- خسته رووی شه ش ورده کاری له ئایهتهکانی: ۱۶ و ۱۷ و ۱۸ دا.
- ۲- کورته باسیک له باره ی حیکمهتی خواوه له دروستکردنی رووهک و دارودرهخت دا.

چوارم: سوورتهی (الذاریات)

- ۱- پینج نوکته ی په وانبیژی و به سه رهاتییکی سه رنجراکیش.
- ۲- کورته باسیک ده باره ی زهوی.
- ۳- کورته باسیک له باره ی جهسته ی مرؤقه وه.
- ۴- چند ته وه ریکی گرنگی مامه لهی خانه خوئی له گه ل میوان دا.
- ۵- کورته باسیک له باره ی لیککشانی ئاسمان (گهردوون) هوه.
- ۶- کورته باسیک له باره ی هه بوونی جوته بیهتی له سه رجه م دروستکراوهکانی خوا دا.
- ۷- کورته باسیک له باره ی حیکمهتی خواوه له دروستکردنی جند و مرؤف دا.

خوای میهره بانیش به به زهیی و به خششی بن سنووری خوئی، کارناسانی پترمان
بو بکات، بو هه رچی باشت خویندنی قورئان و قوولتر لیتتیکه یشتینی و چاکتر

کارلیک له گه لدا کردنی له هه موو بواره کانی تاکیی و خیزانیی و کۆمه لایه تیی و سیاسی دا، چونکه به دنیایی به هووی نزیکیی له قورشان و له خزمه تدا بوونی و کارلیک (تفاعل) له گه ل کردنیه وه، پیز و هیز ده که ویته ژیا نی تاک و کۆمه لگا وه، له هه رچی مایه ی عه ییداریی دنیا و گونا هباریی قیامه ته پاریزراو ده بن.

تہ فیسیری سوورہ تی

الفیتہ

دەستینک

بە پێزان!

ئەمڕۆ کە پۆژی (۲۰) ی جمادی الثاني / سالی (۱۴۴۱) ی کۆچییه، بەرانبەر: (۲۰/۲/۱۴) ی زاینی، لە شاری هەولێر، خوا پشٹیوان بێ، دەست دەکەین بە تەفسیر کردنی سوورەتی (الفتح)، سەرەتا، وەک عادهتی خویمان پێناسە و نێوەپۆک و مەبەستەکانی ئەم سوورەتە موبارەکە، لە حەوت بڕگەدا دەخەینە روو.

پێناسەی سوورەتی (الفتح) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

تەنیا بە (سُورَةُ الْفَتْحِ) ناسراوە، نەزانراوە هیچ ناویکی دیکە ی هەبێ، وەک لە صەحیحی بوخارییدا هاتووە:

أ- [عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَعْقِلٍ رضي الله عنه، قَالَ: قَرَأَ النَّبِيُّ ﷺ يَوْمَ فَتْحِ مَكَّةَ، سُورَةَ الْفَتْحِ، فَرَجَّحَ فِيهَا] (أخرجه أحمد: ۲۰۵۸۴، والبخاري: ۴۸۳۵، وأبو عوانة: ۳۸۸۴، والبيهقي في الصغرى: ۷۸۱).

واتە: عەبدوللای کوری موغەففەل رضي الله عنه، گوتی: پێغەمبەر ﷺ لە پۆژی سەرکەوتنی مەککە (نازادکردنی مەککە و دەرھێنانی لە چنگی ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان)دا، سوورەتی فەتخی خویندو، دەنگی خۆی پێ دەلاراندهوە.

ب- رپوایەتییکی دیکەش، لەو بارەووە هاتووە: [قَرَأَ النَّبِيُّ ﷺ عَامَ الْفَتْحِ فِي مَسِيرِهِ سُورَةَ الْفَتْحِ عَلَى رَاحِلَتِهِ رَفَعَ بِهَا صَوْتَهُ يُرْجَعُهُ]، (أخرجه البخاري: ۵۰۴۳، ومسلم: ۱۸۸۹).

واته: پیغمبر ﷺ له سألی ففتحنا، له کاتیکدا که ده پووی به پتوه به سواری وده لآخه که ی، سوور هتی ففتحی ده خوینده وه، دهنگی خووی پی هله ده هیتا، پی ده لارنده وه.

دوهوم: شوینی دابه زینی:

ثم سوور هته له کوتای سالی شه شه می کوچی دا، به شه و دابه زیوه، له رووی جوگرافیش هوه له نیوان مه ککه و مه دینه دا، له شوینیک که (کراغ الغمیم) ی پیده گوتری، له کاتیکدا پیغمه مبری خوا ﷺ له (خدییه) هوه، ده گه رایه وه به ره و شاری مه دینه، بهر له جهنگی خه بیهر، زانایان له و باره وه یه کده نگن، له و باره وه دهق زورن، بو نمونه: ثم دهقه دینین:

اعْنُ قِتَادَةَ اَنَّ اَنْسَ بْنَ مَالِكٍ رضي الله عنه، حَدَّثَهُمْ قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ: ﴿ اِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ﴿١﴾ ۱﴾، اِلَى ﴿ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٥﴾ ۵﴾، مَرْجَعَهُ مِنَ الْخُدَيْبِيَّةِ، وَهُمْ يُخَالِطُهُمُ الْحُرْنُ وَالْكَابَةُ، وَقَدْ نَحَرُوا الْهَدْيَ بِالْخُدَيْبِيَّةِ، فَقَالَ: لَقَدْ اُنزِلَتْ عَلَيَّ آيَةٌ هِيَ اَحَبُّ اِلَيَّ مِنَ الدُّنْيَا جَمِيعَهَا (أخرجه: مسلم: ۱۷۸۶، والترمذي: ۳۲۶۳).

واته: فهتاده (که یه کیکه له زانایان تابعین)، له نه نه سی کوری مالیکه وه ﷺ گپراویه ته وه که بو ی باسکردوون و گوتویه تی: کاتیک ﴿ اِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ﴿١﴾ ۱﴾، هه تا ده گاته: ﴿ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٥﴾ ۵﴾ دابه زی، (واته: نایه ته کانی سه ره تای سوور هتی ففتح که نه و بهس باسی پینج نایه ته که ی کردوه، به لام ده گونجی هه موو سوور هته که به سه ره یه که وه دابه زیبی، زیتر نه وه پی ده چن، به لام نه و پینج نایه ته، په یوه ستن به وه وه که پیغمبر ﷺ دوایی ده یفه رموی له کاتیکدا نه وه ی بو دابه زی) که پیغمبر ﷺ له حوده بییه وه، ده گه رایه وه به ره و مه دینه، نه وان (هاوه لان) دلته نگیی و خه فه تباریه کی زور تیکه ل به دل و دهر و نیان بوو بوو، قور بانیه کانیشیان له حوده بییه سه بر بیوون، (و نه چوو بوونه نیو سه ره

زهمینی چه پرمهوه، پیغمبر (ﷺ)، لهو کاته دا فرمووی: به دنیایی نایه تیکم بۆ سه ر دابه زیناوه، که له لام خوشه ویستره له تیکرای دنیا.

که فرموویته: (آیة) مه رج نه، مه بهستی پیی بهک نایه قی دیاریکراو بوو بی، واته: نهو قورئانهی بۆم دابه زیوه، به لام رنکه مه بهستی پیغمبر (ﷺ) که ده فرمووی: زۆرم له لا خوشه ویسته، نهو پینج نایه ته بن، که ههم موژدهی تیدایه بۆ خوئی، ههم بۆ هاوه لانی به پیزی (خوایان رازی بی)، به تایهت و، بۆ پروادارانیش به گشتیی.

سییهم: ریزبه ندیی له موصحف و دابه زین دا:

تیمه له تهفسیره کانهوه ئەم برگیه دینین و، نهوانیش به زۆری له جابیری کوری زهیدهوه ده بهینن، چ (السیوطی) له (الإتقان فی علوم القرآن) دا، چ (محمد الطاهر بن عاشور) له تهفسیره کهی خوئی (التحریر والتنوير) دا، چ زانایانی دیکه.

له لای جابیری کوری زهید، ریزبه ندیی ئەم سووره ته له دابه زیندا، ژماره (۱۱۳) یه، له موصحه قیشدا ژماره (۴۸) ه، واته: ئەم سووره ته له ریزبه ندیی دابه زیندا، که قورئان هه مووی (۱۱۴) سووره ته، ئەم سووره ته له پیش سووره قی (التوبة) و، له دواي (الصّف) دابه زیوه، که واته: سووره قی (التوبة)، (۱۱۴) هه مین سووره ته، که هه مووی به سه ر به که وه دابه زیبی، که کۆتا سووره قی قورئانه و، کاتی خوئی له کاتی تهفسیره کردیدا باسماں کردوه.

به لام که ده گوترئ: ئەم سووره ته کۆتا سووره ته دابه زیوه، واته: سووره قی (التوبة) و، ئەمه یان سووره قی پیش کۆتاییه که سووره قی (الفتح) ه، مانای وانیه هه چ نایه قی دیکه له هه چ سووره تان دواي نهوانه دانه به زیوه، بۆ وینه: باسی نهو نایه ته که ده کرئ: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ (المائدة، ۳) که ئەمه کۆتا نایهت بیت، له قورئان دابه زیبی.

ههروهها باسی ئایهتیکى دیکه دهکړئ، له سوورهتی (البقرة)، پش ئایهتی (الذین): ﴿وَأَتَقُوا يَوْمًا تُرْجَمُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (۸۱)، ههندي دهلین، نه مه کوتا ئایهته، که ئایهتیکه له سوورهتی (البقرة).

چوارهم: ژماره ی ئایهتهکانی:

ژماره ی ئایهتهکانی نه م سوورهته موباره که، بیست و نو (۲۹) یه، بهی راجیایی، له وهدا هیچ کهس نه یگوتوه: (۲۸) یان (۳۰) یه، هه موویان له سه ر نه وه یه که ده نگن.

پینجه م: نیوه رۆکی:

نیوه رۆکی نه م سوورهته موباره که، هه مان نیوه رۆکی قورئانی مه دینه ییه، نه مانه ش سه رد پره کانی بابه ته کانی، که ئیمه له ده (۱۰) خالدا ده یانه ئین:

۱- دواندی پیغه مبه ری خاتم موحه ممه د ﷺ، که خوا سه رکه وتیکی ئاشکرای بو ره خساندوه، مه به ست ریکه وتنی حوده بیبیه یه، ههروهها له گوناه ی رابردوو و داهاتووی خو شبووه، واته: نه و شتانه ی بو پیکه و پایه ی به رزی پیغه مبه ر ﷺ به گونا ه ناوبراون، نه ک گونا ه به و چه مک و واتایه ی باوه، ههروهها خوا ﷺ چاکه ی خو ی له سه ر موحه ممه د ﷺ ته واو کردوه، نو خژی شی به سه ر دئی پرواداراندا رشتوه و، گونا ه کانی لئ سړیونه وه، ده یان خاته ئبو به هه شتانیکه وه، رووباریان به ژیردا ده رۆن، نه وه ش گه وره ترین و مه زترین به مراد گه یشتن و به ئامانج گه یشتنه.

۲- خسته رووی نه رکی هه ر کام له پیغه مبه ری خوا ﷺ و پرواداران ی شوینکه وتوو ی.

۳- راگه یان دی نه و راستییه، که په یمان به ستن له گه ل پیغه مبه ردا ﷺ په یمان به ستنه له گه ل خوا دا.

۴- باسی هه‌لۆیستی خرابی عه‌ر په خێله‌کیه بیابانشینه‌کان، له بواری جه‌نگ و جیه‌دادا، به‌تایه‌ت له سه‌فه‌ری رۆیشتن به‌ره‌و مه‌ککه‌دا بۆ عومره، که صولحی حوده‌بییه‌ی لێ که‌وتۆته‌وه‌و، نه‌وان خۆیان به‌جیه‌یشتوه.

۵- فه‌رمانکردن به‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ، که به‌ عه‌ر په‌ خێله‌کیه بیابانشینه‌کانی خۆیان به‌ مسوڵمان داناه، رابگه‌یه‌نئ، که له‌مه‌ودوا بۆ جه‌نگێکی قورس دژی کۆمه‌لێکی به‌هێز بانگه‌یشت ده‌کرێن، ئنجا نه‌گه‌ر بێت و فه‌رمانه‌ری به‌کن، وه‌ک جاری پێستی، سه‌رپێچی نه‌که‌نه‌وه، پاداشتیکی گه‌وره‌یان هه‌یه، نه‌گه‌رنا تووشی ئازاریکی به‌ ئێش ده‌بن.

۶- باسی په‌یمان لێوه‌رگرتنی پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ هاوه‌لانی، له‌ ژێر دره‌خته‌که‌دا، که ناوی (سَجْرَةُ الرُّمَّانِ) ه، به‌و ناوه‌ ناوی رۆیشتوه‌و، موژده‌ی خۆشی دنیا و دوا‌رۆژ پێدرانیان له‌ لایه‌ن خواوه‌ ﷻ.

۷- باسی چه‌پاله‌دانی خوا بۆ هه‌ر کام له‌ مسوڵمانان و هاوبه‌شدانه‌ران، له‌ زه‌بری یه‌کدی و پاراستنیان له‌ جه‌نگ و، ده‌ست به‌ خۆینی یه‌کدی سوور بوون، له‌ پێناو سه‌رگرتنی صولحی حوده‌بییه‌دا، که دوا‌یی به‌ قازانجی هه‌موو لایه‌ک شکاوه‌ته‌وه، هه‌موو لایه‌ک به‌و واتایه‌ که چیدیکه‌ خۆتێرژێی نه‌بن و، نه‌وانه‌ش که نه‌هلی ئیسلام بوون، دوا‌یی دلخۆش بین، به‌و سه‌رکه‌وتنه‌و، بێپروا‌و هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌کانیش، چاوپێچکی سه‌رچاویان لایچێ و، زیاتر پرووی گه‌شی ئیسلامیان وه‌ک خۆی بۆ ده‌ربکه‌وی و، نه‌و ته‌م و مزه‌ی له‌به‌ر چاویانه‌ لایچێ و، بێته‌ هۆی هیدایه‌ت‌دران و دلرۆشن بوونه‌وه‌یان به‌ هیدایه‌ت و ئایینی هه‌قی خوا.

۸- باسی هه‌لۆیستی خرابی کافه‌رکان له‌ به‌رانبه‌ر مسوڵماناندا، که بۆ عومره‌کردن چوو بوون، و، دلگه‌رمیی و ده‌مارگیری نه‌قامانه‌یان، و پاراستنی خوا بۆ پروداران له‌و حاله‌ته‌ نه‌قامییه‌و، پابه‌ندکردنیان به‌ پارێزکارییه‌وه.

۹- باسی به‌ راست ده‌رچوونی خه‌ونه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ باره‌ی عومره‌کردنیان و، چوونیان بۆ سه‌ردانی که‌عه‌ له‌ سالی حه‌وته‌مدا، که پێی گوته‌راوه‌: (عُمْرَةُ الْقَضَاءِ)،

سائیک دوی صولحی حوده ییبیه، که له سالی شه شه مدا بوو، سائیک دوی ته وه به پیتی په یمانه که ی که له حوده ییبیه له گه ل قوره یشدا به ستیان، پیغهمبه ر ﷺ و مسولمانان چوون بو ته نجامدانی ته و عومره به.

۱۰- پیناسه ی په یامی نیسلام و پیغهمبه ری خوا ﷺ، پیناسه ی هاوه له به ریزه کانی پیغهمبه ر ﷺ، به کومه لیک له سیفته ی به رچاوو گرنگ و به رجه ستیان.

شه شه م: تایه تمه ندییه کانی:

تیمه سه رجه م: نو (۹)، تایه تمه ندییمان خستوونه روو، له تایه تمه ندییه کانی هم سووره ته:

تایه تمه ندی یه که م: ناماژه کردن به رووداوه کانی صولحی حوده ییبیه، سه ره تا به وه ددست پیده کات: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا﴾ (۱)، ته مه یه که مین تایه تمه ندی ی هم سووره ته یه، که ته نیا له م سووره ته دا باسی صولح و پیکه اتنی نیوان پیغهمبه ری خوا ﷺ و مسولمانان، له به رانبه ریشیاندا قوره یش و به ره ی کوفرو شیرک کراوه، که له شوینتیک بووه به ناوی حوده ییبیه، ته و صولحه ش هه ر به و ناوه وه ها توه، نه وه ش ده سته که وتی زور گه وه ره گه وه ره ی تیدا بوون، وه ک دوایی باسی ده که یین و، سه رکه وتنیکی مه زیش بوو، خوا به بی خوین بو مسولمانانی هینایه پیش.

تایه تمه ندی ی دووه م: رسته ی: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا﴾ (۱)، ته نیا له م سووره ته دا ها توه، واته: تیمه سه رکه وتنیکی رووشنه مان بو تو ره خساند.

تایه تمه ندی ی سیتییه م: رسته ی: ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ﴾ (۴)، ته نیا له م سووره ته دا ها توه، واته: بو یه خوا ﷺ ته وه ی بو تو ره خساند، تا کو له گوناوه ی به رو دوات خو ش بی و، چاکه ی خو ی له سه رت ته واو بکات.

تایبە ئەندىسى چوارەم: لەم سوورەتەدا سى جاران باسى سەكینەت (سَكِينَةٌ) کراوه، يانى: نُؤخِرْنَ وَ نَارَمِي وَ دَلْنِييى وَ نُؤقَرِييى، هەم لە ئايەتى ژمارەى (۴) داو، هەم لە ئايەتى ژمارە (۸) داو، هەم لە ئايەتى ژمارە (۲۶) دا، هەر سى جارەكەش (سَكِينَةٌ) تايبەت کراوه بە بروادارانەوه، بە هاوه لانى بە پىزى پىغەمبەرەوه ﷺ.

تایبە ئەندىسى پىنجەم: پىستەى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَكَ اللَّهُ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾ (۱۰)، تەنيا لەم سوورەتەدا هاتوه، واتە: بە دلنیاى ئەوانەى پەیمانت پىدەدەن، تەنيا پەیمان بە خوا دەدەن، دەستى خوا لەسەر ووى دەستەکانیانەوه يە.

تایبە ئەندىسى شەشەم: پىستەى: ﴿يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ﴾ (۱۵)، تەنيا لەم سوورەتەدا هاتوه، واتە: دەیانەوى فەرمايشتى خوا بگۆرن، واتە: ئەو فەرمايشتى خوا کە گەفت و بە ئىنى تىدابوو، بۆ مسوئلمانانێک لە صولحى حودەيبىدا، بەشدار بوو بوون، کە دەستکەوتى جەنگيان بە قسەت بکات و، لەواندا کورتى هەلبێتى، کە بریتى بوو لەو دەستکەوتانەى لە جەنگى خەيبەر گرتيان، بە ئام عەرەبە خێلەکیە بىاباننشینهکان دەیانویست خۆيان وهگەبەدەن، بۆ ئەوهى لەو دەستکەوتەدا بەشدار بن، يانى: لە شەرى تەرىک بن و، لە خىرى شەرىک بن!

تایبە ئەندىسى حەوتەم: پىستەى: ﴿سَتَدْعُونَ إِلَى قَوْمٍ أُولَىٰ بِأَبْنٍ شَدِيدٍ﴾ (۱۶)، تەنيا لێرەدا هاتوه، واتە: لە مەودوا بانگ دەکړن، بۆ کۆمه لێکى خاوهن هیزى زۆر (کە لەگەڵیاندا بچەنگن و رووبه روویان بینهوه).

تایبە ئەندىسى هەشەم: پىستەى: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرِ﴾ (۱۸)، تەنيا لێرەدا هاتوه، واتە: بە دلنیاى خوا لە برواداران پازسى بوو (پەسەندى کردن)، کە پەیمانيان لەگەڵ تۆدا بەست لە ژێر درەختەدا.

تایبە ئەندىسى نۆیهەم: چەند وشەیهک تەنيا لەم سوورەتەدا هاتوون:

- ١- ﴿وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ اللَّهُ﴾ (١٠)
- ٢- ﴿يَطْلِي سَكَّةَ﴾ (١١)
- ٣- ﴿بَعْدَ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ﴾ (١٢)
- ٤- ﴿وَأَلْفَدَىٰ مَعَكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ حِمْلَهُ﴾ (١٣)
- ٥- ﴿مَعْرَةً﴾ (١٤)
- ٦- ﴿لَوْ تَرَىٰلُوا﴾ (١٥)
- ٧- ﴿حِيَاةَ الْبَيْهَاتِ﴾ (١٦)
- ٨- ﴿لَتَخْلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ (١٧)
- ٩- ﴿مُخْفِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ﴾ (١٨)
- ١٠- ﴿يُحْمَدُ رَسُولُ اللَّهِ﴾ (١٩)
- ١١- ﴿أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ﴾ (٢٠)
- ١٢- ﴿رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ﴾ (٢١)
- ١٣- ﴿سَيَأْتِيهِمْ فِي زُجُوجِهِمْ﴾ (٢٢)
- ١٤- ﴿أَخْرَجَ سَبْطَهُ﴾ (٢٣)
- ١٥- ﴿فَتَارَةً﴾ (٢٤)
- ١٦- ﴿فَأَسْتَغْلَظُ﴾ (٢٥)
- ١٧- ﴿فَأَسْتَوِي عَلَىٰ سَوْقِهِ﴾ (٢٦)
- ١٨- ﴿يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ﴾ (٢٧)
- ١٩- ﴿لِيُغِيظَ يَوْمَ الْكُفَّارِ﴾ (٢٨)

حەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکان بۆ چەند دەرسیك:

كۆی بیست و نۆ (۲۹) ئایەتەكەى ئەم سوورەتەمان بۆ چوار دەрсан
دابەشکردوون:

دەرسی یەكەم: ئایەتەكانى: (۱ - ۱۰)، باسى سەرکەوتتى ئاشکراو، چەند
چاکەپەكى مەزنى خوا لەگەڵ پێغەمبەر ﷺ و هاوہلانی بەرزییدا (خوا لئیان رازی
بئى) و، سزادانى خوا بۆ بېروایان و، خستنه پرووی ئەركى پێغەمبەرى خوا ﷺ و،
سيفه ته بنه رەتیبه كانى، هەروەها ئەركى شوئىكەوتووانى پێغەمبەر ﷺ چ هاوہلانى
(خوا لئیان رازی بئى)، لە پێش هەموو كەسداو، چ پروادارانى دیکە، تاكو دنیا بە
كۆتا دى، ئنجا پەیمان بەستیان لەگەڵ پێغەمبەر ﷺ خاتەمدا، كە مەبەست ئەو
پەیمانەى لە ژێر درەختەكەدا، كە دواىى بە (شَجَرَةُ الرَّضْوَانِ)، ناوى دەركرد،
بەسترا.

دەرسی دووهم: ئایەتەكانى: (۱۱ - ۱۷)، حەوت (۷) ئایەتە، باسى هەلۆیستى
عەرەبە خێلەكیىە بیاباننشینهكان، كە لە تەفسیرەكاندا ناویان هاتووە دواى
دەیانپێنین، هەندىكیان گوتووینانە: پێنج عەشیرەت بوون و، هەندىكیان
گوتووینانە: شەش بوون، هەلۆیستى خراپ و نەرتیبیان لە بواری جەنگ و
جیهاداو، دواكەوتیان لە پروداوى بەرەو عومرە چوون و صلحى حودەیبیەو،
دواتر پەخنە گرتیان لە نەبردیان بۆ جەنگى خەبەر، تاكو پشك و بەشیان
هەبى لەو دەستكەوتەدا، كە لە جەنگى خەبەر دا دەستى مسولمانان كەوت
و، هەوال پێدانیان (بەو عەرەبە بیاباننشینانە)، كە لەمەودوا بۆ جەنگ لە دژی
كۆمەلێكى بەهێز داوا دەكرین، ئنجا ئەگەر بێت و فەرمانبەرى بكەن، پاداشتى
گەرەیان دەبى، ئەگەر نا تووشى سزاو جەزەبەى خوا ﷻ دین، هەروەها باسى
ئەوانەى پاساو و غوزریان هەبوو، كە نەچن بۆ بەشداریى جەنگ و جیهاد، كە
بریتین لە كۆیرو شەل و نەخۆش.

دهرسی سئیم: نایه ته کانی: (۱۸ - ۲۶)، واته: نو (۹) تابهت، باسی په یمان لیوه رگی رانی هاوه لآن له ژیر دره ختی (رِضْوَان) دا، (شَجَرَةُ الرِّضْوَان) و، موژده پندانیان به پازی بوونی خوا لیان و، حکمه تی ده ستگی پانه وهی مسولمانان و کافران له به رانه به یه کدیدا، که ده ستیان نه چیته خوئی یه کدی، هه رچه نده هه ر کامیکیان نه وهی دیکه ی لی هه لکه وتوه، به تابهت خوا ﷺ دهستی مسولمانان گنپاره وه، له وهی به خوئی کومه لیک له هاوبه ش بو خوا دانه ره کان سوور بی، که ویستیان په لاماری مسولمانان بدن، هه روه ها مسولمانانیشی چه پالنه داو پاراست، له وه که کافره کان زه فوریان پی به رن، نه ویش هه مووی بو نه وهی نه و صولح و پیکه اتنه، که خوا ناوی لیناوه سه رکه وتنیکی روون و ناشکرا، سه ر بگری و، باسی چه ند سیفه تیکی زور خراپی بیرویان و، ستایشی برواداران پاریزکار.

دهرسی چواره م: سی نایه تی کو تایی ده گریته خوئی، نایه ته کانی: (۲۷ - ۲۹)، له و سی نایه ته ش دا:

أ- له نایه تی ژماره (۲۷) دا، خوا ﷺ باسی هاتنه دی خه ونه که ی پیغهمبه ر ﷺ ده کات، که خهونی بینیوو: خوئی و هاوه لانی ده چن بو مه ککه و، ته واف به ده وری که عبه دا ده کن و، خوا په رستیبه کانی عومره نه نجام ده دن، نجا هاوه لآن (خوا لیان رازی بی)، که صولحی حوده بیبیه یان کرد، بویه زور له سه ر دلیان قورس بو و، هوکاریکی زور له سه ر دل قورس بوونی هاوه لآن، که نه و صولحه یان کردوه، نه وه بوو که نه چوون بو زیاره تی که عبه و، که هه ندیکیان، جوړیک له گومان و دوو دلیمان بو دروستوو، گو تیان: نه ی پیغهمبه ر! ﷺ تیا نه تفه رموو: ده چین سه ردانی مالی خوا ده که ین؟، نه ویش فه رموو: به لی، به لام گوتم: نه مسال؟ گو تیان: نه خیر، فه رموو: ده جا ده چین، نه م سال نا، سائیکی دیکه، نجا دوای نه وهی بو یان روون بووه، که خه ونه که ی پیغهمبه ر ی خوا ﷺ هه ر دته دی، دلیان چاک بوو، نایه تی ژماره (۲۷) یش باسی نه وه ده کات: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّسُلَ بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِن شَاءَ اللَّهُ آمَنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتَحًا قَرِيبًا ﴿۲۷﴾، واته: به دنیایی خوا ﷺ خهونی

پیغمبره که ی راست هینایه دی، ده چنه ئیو مزگه ووقی حه رامه وهو، به دنلیایی و به بی ترسی، هه ندیکتان سه ری خو تان تاشیوهو، هه ندیکتان کورتان کردو ته وه، له که س ناترسی، خوا ﷺ نه وهی زانی که ئیوه نه تانده زانی، له پیش نه وه دا سه رکه و تئیکی دیکه ی بو ره خساندن (که بریتی بوو له جهنگی خه بیه رو، نه وه ده سته و تانه ی که له جهنگی خه بیه ردا گرتیان و، مسولمانان زور پتیا ن ده و له مه ند بوون و، زور به که لکیان هات بو قوناغه کانی دوابیان).

ب- له نایه تی ژماره (۲۸) یشد، خوا ﷺ حکمه ت و ئامانجی نیردرانی پیغمبر ﷺ پوون ده کاته وه، که پیغمبره ی خاتم بوچی هاتوه و به نامه که ی چییه؟ که هه م پینماییه و، هه م به نامه یه کی پیک و راستیشه: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ۝۲۸﴾

ج- نایه تی ژماره (۲۹) و کو تایی، هه مووی پیناسه ی پیغمبره ی کو تاییه ﷺ، پیناسه ی هاوه له کانه تی (خوا لئیان رازی بی)، به دیارترین سیفه ته کانیان، که نه و سیفه تانه یان و نه و پیناسه یان، هه م له ته و رات دا، هه م له ئینجیلدا باسکراون، نه و سیفه تانه ی که له ته و راتدا باسکراون جوړیکن، نه وانه ش که له ئینجیلدا باسکراون، جوړیکی دیکه ن، به لأم گرنک نه وه یه خوا ﷺ نه ک هه ر باسی پیغمبره ی خاتمه ی ﷺ کرده، له کتیبه پشوو ه کاند، به لکو ته نانه ت باسی هاوه لانیسی کرده (خوا لئیان رازی بی)، که ئیستاش له گه لدا بی به شیک له و سیفه تانه ی باسی پیغمبره و نیشانه کانی و، به شیکیش له و سیفه تانه ی باسی هاوه لانی پیغمبرن، (خوا لئیان رازی بی)، له په یمانی کو ندا ماون، په یمانی کو ن واته: به هه ر (۲۹) کتیبه که، یا خود به هه ر (۴۹) کتیبه که وه، (به پئی دوو جو ره سه ر ژمیری خاوه ن کتیبه کان، بو نه و کتیبانه ی له چوار چپوه ی په یمانی کو ندا (العهد القديم) دا کو یان کردو نه وه)، به لکو له په یمانی نو تیدا که چوار ئینجیله کان و کو مه لیک کتیب و نامه ی دیکه ن، له و تیدا دیسان باس و خوا س و نیشانه کانی پیغمبره ی خاتمه موحه مه د ﷺ ئیستاش له گه لدا بی، دوا ی نه و هه موو گوړین و ده ستکاری کرانه ی کتیبی خاوه ن کتیبه کان، هه ر ماون.

بەرچاۋ روونىيەك

بەرىزان!

بەر لەۋەدى راستەوخۇ بېچىنە سەر تەفسىر كىردى (۲۹) ئايەتەكەى سۈرەتى (الفتح)، لەبەر ئەۋەدى ئەو (۲۹) ئايەتە، ھەموويان لە بارەى دوو رووداۋەۋەن:

يەكەم: صولحى حودەبىيىيە، لە سالى شەشەمى كۆچىيدا.

دوۋەم: جەنگى خەبىر، لە سالى ھەۋتەمى كۆچىيدا.

بۆيە بە باشم زانى ۋەك بەرچاۋ روونىي باشترو زياتر لە بارەى چەمك و واتاى ئايەتەكانەۋەو، ئەو كەش و ھەۋايەى ئايەتەكانى تىدا دابەزىون، ئەم سۈرەتە موبارەكەى تىدا دابەزىۋە، ئەو دوو رووداۋە بگىپىنەۋە: يەكەم: صولحى حودەبىيىيە. دوۋەم: جەنگى خەبىر، دوۋايش ھىكەمەت و بەرھەمەكانى ھەر كام لە صولحى حودەبىيىيە ۋە جەنگى خەبىرەش ئاماژە پىن بگەين، واتە: سەر جەم لە دوو تەۋەردا، ئەم بابەتە پىشكەش دەكەين:

تەۋەرى يەكەم: صولحى حودەبىيىيە ۋە جەنگى خەبىر، لە كۆتايى سالى شەشەمى كۆچىي: مانگى (ذِي الْقَعْدَةِ) ۋە سەرەتاي سالى ھەۋتەم: مانگى (مُحَرَّم) دا، ئەم تەۋەرەش دەكەينە دوو بىرگە:

بىرگەى يەكەم: صولحى حودەبىيىيە.

بىرگەى دوۋەم: جەنگى خەبىر.

تەۋەرى دوۋەم: ھىكەمەت و بەرھەم و سوۋدەكانى صولحى حودەبىيىيە ۋە جەنگى خەبىر، ئەۋىش دىسان لە دوو بىرگەدا.

ئىنا ئىمه تەوهرى يەكەمى ئەم بابەتە، واتە: باسى صولحى خودەبىيە،
 جەنگى خەبەر، راستەوخۆ لە (السيرة النبوية لابن هشام)، چاپى يەكەم سالى
 (١٤٢٧)ى كۆچى، (٢٠٠٩)ى زايىنى، (دار ابن الهيثم)، وەرەدەگرين^(١).

تەوهرى يەكەم: باسى صولحى خودەبىيە، جەنگى خەبەر:

پرگەى يەكەم: باسى صولحى خودەبىيە:

(ابن هشام) لە ژىر ناوونىشانى: (أَمْرُ الْحُدَيْبِيَّةِ فِي آخِرِ سَنَةِ سِتٍّ، وَذِكْرُ بَيْعَةِ
 الرُّضْوَانِ وَالصُّلْحِ بَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَبَيْنَ سَهْلِ بْنِ عَمْرٍو) واتە: باسى خودەبىيە
 باسى پەيمان بەستنى (رُضْوَان) و پىكهاتنى ئىوان پىغەمبەرى خوا ﷺ و سوھەبى
 كورى عەمى، (نوئىنەرى قورەبىيەكان، ياخود دوا نوئىنەرى قورەبىيەكان):

(١) - (ابن إسحاق) گوٹوويەتی: دواي پىغەمبەر خوا ﷺ لە مەدینە مایەو، مانگی رەمەزان
 و مانگی شەووال و، لە مانگی (ذو القعدة) دا، بە مەبەستى عومرە، دەرچوو، بەرەو
 مەككە، كە مەبەستى جەنگکردن نەبوو، (ابن هشام) دەلى: پىغەمبەر ﷺ (مَمْلُؤَةٌ بِنُ عَبْدِ
 اللَّهِ اللَّيْثِيِّ)، لە شوئى خۆى دانا، وەك سەرپرەشتيارو بەرپرس.

(ابن إسحاق) دەلى: پىغەمبەر ﷺ عەرەبەكان و ئەوانەى لە دەورى بوون، لە
 بىباننشینەكان (ئەعراب)، ئاگادار کردنەو كە لەگەلى بچن، چونكە مەترسى
 هەبوو لە هۆزى قورەيش، ئەوەى كە كرديان (كە برىتى بوو لە رى لىكرتن)،
 مەترسى ئەوەى هەبوو، لە دژى وى جەنگ بکەن و، بىگىرەنەو لە كەعبە،
 بەلام زۆربەى عەرەبە بىباننشینەكان، سستىيان نواندو لەگەلى نەچوون،
 ئىدى پىغەمبەرى خوا ﷺ خۆى و، ئەوانەى لە خزمەتى دابوون لە كۆچكەران

(١) بە نىسەت صولحى خودەبىيەو، لە بەرگى (٣) لاپەرە: (١٦٢ - ١٧٦)، لە (٢٢) خال دا، بە
 نىسەت جەنگى خەبەرەو، بەرگى (٣) لاپەرە: (١٧٦ - ١٨٨)، لە (٣١) خال دا، يانى: هەردوو
 رووداوەكە لە (٤٢) خالدا دەخەينە روو.

و له پشتیوانان و، له عەرەبانەیی که پێیانەوه پەيوەست بوون، دەرچوون و، قوربانیشی لەگەڵ خۆی بردو، نیهتی عومرەیی هێنا، تاکو خەڵک دلتیا بێ، واتە: بەرانبەرەکانی دلتیا بێ لەوهی بە تەمای جەنگ نیە لە دژیان و، تاکو خەڵکیش بە گشتی بزائن، تەنیا بە مەبەستی سەردانی مائی خواو بە مەزنگرتنی دەچێ.

۲- (عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ) له (مَسُورِ بْنِ مَخْرَمَةَ وَمَرْوَانَ بْنِ الْحَكَمِ) هیناویەتی، که پێیان گوتو: پێغەمبەری خوا ﷺ له سالی حودەیبییه دا، واتە: ئەو سالی که صولحی حودەیبییهی تیدا، دەرچوو بە مەبەستی سەردانی مائی خوا، مەبەستی جەنککردن نەبوو، حەفتا حوشتریشی بۆ قوربانیشی لەگەڵ خۆی بردن، لەبەر ئەوهی خەڵکەکه حەوتەد (۷۰۰) کەس بوون، بەو پێیە هەر حوشتریک له جیاتی دە (۱۰) نەفەر.

لێرەدا ئەو وا دەلی.

بەلام جابیری کوری عەبدوڵلا (خوا لە خۆی و بابی رازی بێ)، گوتووێتی: تێمە ئەوانەیی بەشداری حودەیبییه بووین، چوارده سەد بووین، (۱۴۰۰) کەس، له گێردراوهی که دیکەدا هاتو: (۱۵۰۰) کەس بووین، له گێردراوهی که دیکەدا هاتو: (۱۳۰۰) بووین، هاوه لآن (خوا لیتان رازی بێ)، هەر کامیکیان بە رای خۆی ژمارە کهی مەزەندە کردو.

۳- پێغەمبەری خوا ﷺ دەرچوو تاکو گەیشته (عُسْقَانَ) که شوینیکە له نزیک مەککه، لهوی (بِشْرِ بْنِ سُقْيَانَ الْكَعْبِيِّ) پێگەیشته، گوتی: ئەو پێغەمبەری خوا! ﷺ ئەمە هۆزی قورەیشە، بیستووێتی که تۆ دەرچووی، بۆیە ئەوانیش دەرچوون و، حوشتریان بە بەچکەوه هیناون و، هەرچی کەل و پەل و پتووستی جەنگییه هیناویانە، پێستی پلێنکیان لەبەر کردوون - که بۆ جەنگ بە کارهاتوون - ، له (ذِي طَوًى) بارگەیان خستوه، پهیمانیان لەگەڵ خواداو: هەرگیز تۆ ئاوا بەو شتووهی له شارەکیان وه ژوور نەکهوی، ئەمەش خالیدی کوری وه لیده، ئەسپەکانی ئەوانی پێن، (واتە: فەرماندهی سواره کانیانە)، هاتوون، تاکو گەیشتوونه (كِرَاعِ الْقَمِيمِ)، (شوینیکە له نزیک مەککه)، دەلی: پێغەمبەری

خو! ﴿۱﴾ فہرمووی: (یا وَیْحَ فَرُیْشُ! لَقَدْ أَكَلْتُمُ الْحَرْبَ، مَاذَا عَلَیْهِمْ لَوْ خَلَوْا بَیْنِی وَبَیْنَ سَائِرِ الْعَرَبِ، فَإِنَّهُمْ أَصَابُونِی كَأَنَّ الَّذِی أَرَادُوا، وَإِنْ أَظْهَرَنِی اللَّهُ عَلَیْهِمْ، دَخَلُوا فِی الْإِسْلَامِ وَافِرِیْنَ، وَإِنْ لَمْ یَفْعَلُوا قَاتَلُوا وَبِهِمْ قُوَّةٌ، فَمَا تَطُنُّ فَرُیْشُ، قَوْلَالِهِ لَا أَزَالُ أُجَاهِدُ عَلَى الَّذِی بَعَثَنِی اللَّهُ بِهِ حَتَّى یُظْهِرَهُ اللَّهُ أَوْ تَنْفِرَ هَذِهِ السَّالِفَةُ، ثُمَّ قَالَ: مَنْ رَجُلٌ یُخْرِجُ بِنَا عَلَى طَرِیقِ غَیْرِ طَرِیقِهِمُ الَّذِی هُمْ بِهَا؟).

واته: قورہیش بی قہزا بن! جہنگ خواردنی، چی دہبوو تہ گہر لہ من و لہ باقی عہ رہبان گہرابان، تہ گہر تہوان منیان پیکا، تہوہ ٹاوانی تہوان ہاتوتہ دی، (ہی قورہیش)، تہ گہر خواش منی سہرخت، تہو کاتہ تہوان دینہ تیو ٹیسلاموہ لہ حالیکدا کہ زورن و بہہیزو پیزن و، جہنگ بی ہیزی نہ کردوون، تہ گہر نہ شہینہ تیو ٹیسلاموہ، جہنگ دہکن، لہ حالیکدا توانو ہیزیان ہہیہ، قورہیش گومانی چییہ؟ (واتہ: قورہیشہ ہاوبہش بو خوا دانہرہکان)، سویند بہ خوا بہردہوام لہ پیناوی تہوہدا، کہ خوا منی پی رہوانہ کردوہ، تیدہ کوشم و جہنگ دہکم، تاکو تہم پگی ملہم دہردہچی، (واتہ: ہہتا ژیانم لہ بہرہابی)، دواپی فہرمووی: چ پیاویک ہہیہ بہرئیہ کماندا بہری جگہ لہری وان، (تاکو تیکہہ لہنگوین^(۱) و تووشی شہرو کوشتار نہ بین).

(إِبْنِ إِسْحَاقَ) دہلئ: عہ بدولئی کوری تہبوو بہ کری صیددیق، (خوا لہ خوئی و بابی رازی بی)، بوئی باسکردووم، کہ پیاویک لہ ہوزی (أَسْلَمَ) گوئی: من تہی پیغہمبہری خوا! ﴿۲﴾ ٹیدی بہرئیہ کی رووتہن و عاسپی دا، بردن بہ تیو دؤل و شیواند، ہہتا لئی دہرچوون، تہوہش زور بو مسولمانان قورس بوو، دواپی گہیشتنہ سہر زہویہ کی دہشتای لہو شوینہی کہ دؤلہ کہ کوتایی دی، پیغہمبہری خوا ﴿۳﴾ بہ خہ لکی فہرموو: (قُولُوا: نَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَنَتُوبُ إِلَيْهِ، فَقَالُوا ذَلِكَ، فَقَالَ: وَاللَّهِ إِنَّهَا لَلْحِطَّةُ الَّتِي عُرِضَتْ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ، فَلَمْ يَقُولُهَا، دَوَايَ تَهْوَدَى لَه شُوَيْتَه عَاسَى وَ زَهْمَه تَه كَه سَهْرَكَه وَتَن وَ، تہوئیان پریسی و

(۱) تیکہہ لہنگوتن: بہریہ ککووتن، پیکدادان

چوونه دهشتاییه که، فہرمووی: بلین: داوای لیوردن له خوا دہکین و بو لای دہگہرینہوہ، ئەوانیش وایان گوت، دوایی فہرمووی: سویند بہ خوا ئەوہ ئەو وشہ بہی (حطّة) بوو، کہ بو بہنوو ئیسرائیلیش پیتشنیار کرا، بہ لام نہیانگوت، (وَقُولُوا حِطَّةً)، واتہ: بلین: خواہ! گوناہہ کاہمان لی دابہزینہ، گوناہہ کاہمان لی بسرہوہ.

(ابن ہشام)، دہلن: دوایی پیغہمبہری خوا فہرمانی بہ خەلک کرد، کہ بہ لای راستدا، لە پشت حەمشەوہ برۆن، لە رینہکەوہ کہ بہ لای (ثَنِيَّةَ الْمُزَرَّرِ) دا، دہ چن، لەو شوینہ کہ دادہ بہزیتہ لای حودہ بیبیہ لە خوار مەککەوہ، ئیدی سوپایہ کہ بہویدا پۆی، کاتیک ئەسپہ کانی قورہیش، (واتہ: سوارچاکە کانی)، تووزو خوئی سوپایان بینی و، تەماشایان کرد، بہرینہکە ی خویندانہ ہاتوون، رایانکرد بہ راکردن گہرانہوہ بو لای ہۆزی قورہیش، کہ ئەوان رینان گوپیوہ، (لەو شوینہی ئیمہ پیتشمان پیکرتبوون، بہویدا نہ ہاتوون).

۴- ئنجا پیغہمبہری خوا ﷺ رویشت تاکو گہیشتہ (ثَنِيَّةِ الْمُزَرَّرِ)، لەوئ حوشترەکە ی بەخ بوو، خەلک گوتیان: حوشترەکەت جەنہی گرتوہ، پیغہمبەر ﷺ فہرمووی: (مَا خَلَّاتْ وَمَا هُوَ لَهَا بِخَلْقٍ، وَلَكِنْ حَبَسَهَا حَابِسُ الْفِيلِ عَنْ مَكَّةَ، لَا تَدْعُونِي فَرِيْشَ الْيَوْمِ اِلَى حِطَّةٍ يَسْأَلُونِي فِيْهَا صَلَةَ الرَّحْمِ، اِلَّا اَعْطَيْتُهُمْ اِيَّاهَا)، واتہ: حوشترەکەم جەنہی نہگرتوہو ئەو رەفتارہشی نہبووہ، بہ لکو ئەوہ حوشترەکە ی منی راگرتوہ، کہ کانی خوئی فیلہ کانی سوپای ئەبرہہی راگرت، کہ نہ چنہ ئیو مەککەوہ، ئنجا فہرمووی: ہۆزی قورہیش ئەمرۆ بانگم ناکن بو ہیچ نەخشہیەک، کہ پە یوہندی خزمایہتی گہیاندنی تیدا ہەبن، (لە شوینیکی دیکہ دہفہرموی: بہ مەزنگرتی کہعبہی تیدا ہەبن)، مەگەر من رازی دہبم بەو نەخشہیہ، [ئەمەش لە صحیحی بوخارییدا ہاتوہو، بہ پیوستی نازانم ہەمیشہ نامازہ بکەمەوہ بہ سەرچاوہکان، مادام لە سیرہی (ابن ہشام) دہوہ، دہیہینن، کہ لە پەراوێزدا، نامازہ بہ سەرچاوہکان کراوہ].

۵- دوايى پىغەمبەرى خوا ﷺ بە خەلكى فەرموو: دابەزىن، (واتە: دابەزىن بۆ ھىتانى ئاۋ)، پىنى گوترا: ئەي پىغەمبەرى خوا! ﷺ دۆلەكە ئاۋى تىدا نى، تاكو دابەزىنە سەرى، ئەۋىش تىرىكى لە تىردانەكەي دەرهىتاۋ دايە پياۋىك لە ھاۋەلان، ئەۋىش ئەۋ تىرەي بىردە نىۋ يەكىك لە چالەكان، لەۋانەي پىبوۋنەۋەۋە ئاۋيان تىدانىيە، تىي چەقاند تىدى ئەۋ چالە ئاۋى لى دەرقۆلى، ھەتا خەلک ھەموۋى كۈندەۋ مەشكەۋ، چى پىيان بوۋ پىرانكرد.

لە رىۋايەتتىكىدا ھاۋە، دەلى: ئەگەر سەد ھەزار (۱۰۰،۰۰۰) كەشىش بان، بەشى ھەموۋانى دەكرد، نىجا ئايا ئەۋەي تىرەكەي پىغەمبەرى ﷺ بۆ ئاۋ دەرقۆلاندىن، لە يەكىك لە چالەكاندا چەقاندەۋ، كى بوۋە؟ ھەندىكىان دەلىن: يەكى لە ھاۋەلان بوۋ ناۋى: (نَاجِيَةُ بَنِّ جُنْدَبِ بْنِ عَمْرِو بْنِ يَعْمَرَ بْنِ دَارِمِ بْنِ عَمْرِو بْنِ وَائِلَةَ بْنِ سَهْمٍ)، ئەۋ كەسەي حوشترەكانى پىغەمبەرى ﷺ لى دەخورىن.

(إِبْنِ إِسْحَاقٍ) دەلى: ھەندىكى دىكە لە زانايان گوتوۋايانە: (الْبَرَاءَةُ بِنْتُ عَازِبٍ) بوۋ، گوتوۋىيەتى: من بوۋم تىرەكەي پىغەمبەرى خوا ﷺ لەۋ چالەي ئاۋى تىدا نەبوۋە چەقاندەۋ ئاۋەكە دەرقۆلىيى.

۶- (الرُّهْبِيُّ) كە ھەر كام لە: (صحيح البخاري) و (صحيح مسلم) ىش لىيەۋە نەقلىان كىدەۋ، دەلى: دواي ئەۋەي پىغەمبەرى خوا ﷺ سەقامگىر بوۋ، بارگەۋ بنەيان خىست، (بَدِيْلُ بْنُ الْوُرْقَاءِ الْخُرَازِمِيُّ)، لەگەل پياۋانتىك لە ھۆزى (خُرَازِمَةُ) ھاۋنە لاي، ديارە بە نۆينەرايەتى قورەيش و، لەۋ بارەۋە دواندىان و پىسارىيان لى كىد، بۆچى ھاۋە؟! ئەۋىش ھەۋالى پىدان: بۆ ئەۋە نەھاۋە، جەنگ بىكات، بەلكو ھاۋە سەردانى مالى خوا ﷺ بىكات و، حورمەتى مالى خوا ﷺ بە مەزىن بگىرى، دوايى چى بە (بِشْرِ بْنِ سَفْيَانَ) گوتىۋو: ئەۋەشى بە شاندەكەي (خُرَازِمَةُ) گوت، ئەۋانىش گەرانەۋە بۆ لاي ھۆزى قورەيش و گوتىيان: ئەي ھۆزى قورەيش! تىۋە پەلە لە موحەممەد ﷺ دەكەن، موحەممەد بۆ جەنگ نەھاۋە، بەلكو ھاۋە بۆ سەردانى ئەم مالى، (مالى خوا)، بەلام ھۆزى قورەيش ئەۋانىان تۆمەتبار كىدو، قەسى رەقىيان لەگەلكردن، پىيان گوتن: ھەرچەندە بۆ ئەۋەش نەھاۋەتەن جەنگ

بکات، به لأم سوئند به خوا به زور نایه ته تئو شاره که مانه وه، نابن عره پ باسی ته وه بکه ن، که موحه مده ﴿﴾ به خوئی و به ژماره یه ک له هاوه لانی به بی پیکه وتن له گه ل قوره یش دا هاتوته تئو شاری مه ککه وه.

(الرُّهْرِي) ده لئ: هۆزی (خُرَاعَة) زور دلسۆزی پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ بوون، ههم مسو لمانه کانیا ن و ههم هاوبه ش بو خوا دانهره کانیا ن، هیچ شتیکیا ن له کاروباری مه ککه لئ په نهان نه ده کردو، له نزیک مه ککه شه وه بوون.

۷- تنجا قوره یش نوئنه ریکی دیکه ده نیرن، (ابن هشام) ده لئ: دوا بی (مِکْرَزُ بْنُ حَفْصِ بْنِ الْأَخِيْفِ) یان نارد، که له هۆزی (بَنِي عَامِرِ بْنِ لُؤَيٍّ) بوو، به نوئنه رایه تی خویان بو لای پیغه مبه ر ﴿﴾ کاتیک پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ بینا به ره و پرویا ن دئ، فره مووی: (هَذَا رَجُلٌ غَادِرٌ) ئەمه پیاویکی په یمانشکینه، کاتیک هاته لای پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ قسه ی له گه لدا کرد، پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ هه مان شت که: (بَدِيدُ بْنُ الْوُرَقَاءِ) ی فره موو، به ویشی فره موو، ئەویش گه رایه وه بو لای قوره یش و، ئەوه ی پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ پئی گوتبوو، بۆی گپرانه وه.

۸- (ثُمَّ بَعَثُوا إِلَيْهِ الْخَلِيسَ بْنَ عَلْقَمَةَ، أَوْ ابْنَ زَبَانَ وَكَانَ يَوْمَئِذٍ سَيِّدَ الْأَحَابِيشِ)، (که ئەمه شاندى سيبه مه، قوره یش ده نیرن بو لای پیغه مبه ری خوا ﴿﴾)، دوا بی: (الْخَلِيسَ بْنَ عَلْقَمَةَ)، که لهو کاته دا گه وره ی هۆزی (أَحَابِيش) بوو، ناردیا ن کاتیک پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ بینا فره مووی: (إِنَّ هَذَا مِنْ قَوْمٍ يَتَأَلَّهُونَ، فَابْعَثُوا الْهُدْيَ فِي وَجْهِهِ حَتَّى يَرَاهُ)، واته: ئەمه له کۆمه لیکه که ئەهلی عبادته ن و، خواپه رستن، بۆیه قوربانیه کانی به پروودا بنیرن، تاکو بیانینئ. (إبْرَانِئْ) که تيمه بو جئبه جئکردنی عومره هاتوین، ئەوه تا قوربانیه کاتمان له گه ل خو ماندا هتیاون، ئەک بو جهنگ و کوشتارا.

ئیره دا پئویسته ئەو هه لوه سته یه بکه ین، که پیغه مبه ر ﴿﴾ هه ر کام له م نوئنه رانه ی هاتوون بو لای، باش ناسیونی، به (مِکْرَزُ بْنُ حَفْصِ) ی گوتوه: ئەمه پیاویکی په یمان شکینه، هه روه ها به (الْخَلِيسَ بْنَ عَلْقَمَةَ) و ئەوانه ی له گه لئدا بوون.

گوتوویەتی: ئەوانە لە کۆمەڵیکن خوا پەرستیی دەکەن، بۆیە شتیکی وا بکەن بزائن، تێمەش بۆ خوا پەرستیی هاتووین.

ئنجاکاتیک (الْحُلَيْسُ بْنُ عَلْقَمَةَ) قوربانییەکانی بینی بە پانایی دۆلەکەدا دەهاتنە خوارو، گەردەنبەند (قلادة) یان لە ملدا بوو، [ئەوێ لە گەردنیان دەکرێ تاکو بزائری که نیشانە دارکراون بۆ قوربانیی، و هەندیکیان لە حوشرەکان تووکی خۆیان ئەوێ دەمیان دەیگەیشت، خوارو بوویان، لەبەر ئەوێ لە مێژ بوو لە شوێنی خۆیان راگیرابوون، بەکسەر گەرایەووە بۆ لای هۆزی قورەیش و، نەگەیشتە لای پیغەمبەری خوا ﷺ، لەبەر بە مەزنگرتنی ئەو دیمەنە دیتی، بە قورەیشی گوت: شتیکی ئاوام بینی، پێیان گوت: دانیشە! تۆ ئەعرابیی زانیارییت بەو شتانە نیە.

(إبن إسحاق) دەڵێ: عەبدوڵلای کوری ئەبوو بەکر، بۆی گێرامەووە، کە حولهیس لەو قسەیه تووڕە دەبێ و، پێیان دەڵێ: ئەو هۆزی قورەیش! تێمە لەسەر ئەو، پەیمانمان لەگەڵتان نەبەستوو، لەسەر ئەو گریبەستمان پێکەووە نەکردو، ئایا دەبێ کەسێک کە بۆ بە مەزنگرتنی مائی خوا هاتو، بەرپەرچ بدریتەووە بگێردریتەو؟! سوێند بەو کەسە نەفسی حولهیسی بەدەسته، یان دەبێ رێگە بەدەن موخەممەدو هاوێ لانی بێن و ئەو مەبەستە بۆی هاتو (کە بریتیه لە عومرە کردن)، ئەنجامی بدات، یان ئەو تا من بە یەکجار، جار دەدەم، هۆزی (أحابیش) هەموویان بە هەلوێستی یەک پیاو هەلسن لە دژتان، گوتیان: ئەو حولهیس! ئارام بگره، پەلەمان لێ مەکە، تاکو ئەوێ پێی رازیی دەبین بۆ خوومان وەریدەگرین، (واتە: تاکو رێک دەکەوین لەگەڵ موخوممەدداو بە شەر و هێز نەیت و، بە شیوێیەکی ناشتیانە بێ).

۹- ئنجاک قورەیش نوێنەری چوارەم دەبێری: (عُرْوَةَ بْنُ مَسْعُودٍ التَّمِظِي) وەک نوێنەری قورەیش دەچێ بۆ لای پیغەمبەر ﷺ بەلام بەرلهوێ بچێ دەڵێ: ئەو هۆزی قورەیش!

ھەر كەس تاكو ئېستا ئاردووتانە بۇ لای موھەممەد ﷺ، كە گەپراوھتەوھ، بە قەسە زېرو توند دواندووتانە، خۆشتان دەزانن من وەك باب وام بۇ رۆلەي خۆي، (لەبەر ئەوھى عورپە لە (سُبَيْعَةَ بِنْتِ عَبْدِ سَمُس) بوو، يانى: دەبېتەوھ بە گەورەي قورەيش)، ئېستاش ئەوھى تووشتان بوو، ھاتو، منىش ھەرچى لە خەلكەكەي خۆم بە قەسەي كرووم، ھېناومن و، خۆشم ئەوھ لەگەلتانم، گوتيان: راست دەكەي تۇ لە لای ئېمە تۆمەتبار نى، (مەبەستى ئەوھ بوو كە ھەرچى چووھو ھاتۆتەوھ، ئېوھ قەسەكانىتان بە دل ئەبوو، منىش وەك باب وام بۇ ئېوھ، ئەوھ خۆم و خەلكەكەشم ھاتووین بۇ ھاوكارىيتان)، ئنجا چوو تاكو گەيشتە لای پېغەمبەرى خوا ﷺ، لەبەر دەمى دانىشت، گوتى: ئەي موھەممەد! ﷺ خەلكىكى تېكەل و پېكەل و ھەرچى و پەرچىيت ھېناو، بۇ ئەو شوئېنەي وەك قەلغانى تۆيە، تاكو قەلغانى خۆت بشكىنى كە مەككەيە! بۇ زانىارىيت ھۆزى قورەيش ھاتوونە دەرو حوشترو بەچكەيان ھېنالون و، پىستى پلىنگانىان لەبەر كرووھ پەيمانان بە خوا داو، كە ھەرگىز بە زۆر نەچپە نېو شارهكەيانەوھ، بە خوا من ئەوانەي دەورت دەبېنم كە بەيانى ھەموويان بەجېت دەھېلن، ئەبوو بەكر ﷺ، لە پىشت پېغەمبەرى خواوھ ﷺ دانىشتبوو، گوتى: (أَمْضُصْ بَطْرَ اللَّائِي)، واتە: مېتكەي لات (كە پەرستراوئىكى مېينەيان بوو)، بېرە، ئايا ئېمە پېغەمبەرى خوا ﷺ بەجى دەھېلن؟، عورپە گوتى: ئەي موھەممەد! ئەوھ كىيە؟ ئەوئېش گوتى: (هَذَا ابْنُ أَبِي قُحَافَةَ)، ئەوھ كورى ئەبى قوحافەيە، (واتە: ئەبوو بەكر ﷺ)، عورپەش گوتى: بە خوا ئەگەر لەبەر ئەوھ نەبووايە، چاكەيەكت لە چاوى مندا ھەيە، ئېستا وەلمى ئەو قەسەيەتم دەدايەوھ، (يانى: ئەو قەسە زېرەت، با لە بەرانبەر ئەو چاكەيەدا بى، كە لەگەلت كرووم و قەسەكت پى نالئېمەوھ)، دوايى عورپە جارجار دەستى دەبرد بۇ رېشى پېغەمبەر ﷺ و دەيدواند موغېرەي كورى شوغەبش لەسەر سەرى پېغەمبەرى خوا ﷺ بەچەكەوھ وەستا بوو، (واتە: بەخوودو زىرى و ئەوانەوھ)، ھەر جارى كە عورپە دەستى بۇ لای رېشى پېغەمبەر ﷺ دەبرد، ئەوئېش دەستى لە دەستى دەدات، دەيگوت: دەستى خۆت لە رووي پېغەمبەرى خوا ﷺ دووربخەوھ، پېش ئەوھى دەستت نەگەرپتەوھ بۇلات، (واتە: پېش ئەوھى دەستت بقرتېنم بە شمشىر)، عورپە پېيگوت: بى قەزابى چەند

قسە پەق و چەند زېری! پېغەمبەری خواش ﷺ زەرەدە خەنەبەکی کرد، عورپو گوئی: ئەی موحمەد! ﷺ ئەووە کینیە؟ ئەویش قەرمووی: (هَذَا ابْنُ أَخِيكَ الْمُغِيرَةُ بْنُ شُعْبَةَ)، ئەووە برازای خوۆتە موغیرە ی کوپری شوعبە یە، ئەویش گوئی: ئەی ستەمکار! ھەر دوینی ئەبووہ پاشەلم شۆردوو ی.

(إبن هشام) دەلئی: مەبەستی عورپو ئەووە بووہ کہ موغیرە ی کوپری شوعبە، بەر لەوہ ی مسوولمان بئی، سێزدە کەسی لە بەنوو مالیک کوشتبوون، لە (ثَقِيف)، ئنجا ئەو دوو ھۆزە لێک ھەلسابوون: بەنوو مالیک کہ کۆمەلئی کوژراوہ کەن و، (أَخْلَاف) کۆمەلئی موغیرە، کہ ھەردووکیان لە (ثَقِيف) ن، ئنجا عورپوہ ی کوپری مەسعوودی سەقەفیش، خوینی سێزدە ئەفەرە کە ی دابوو و کارە کە ی چاککرد بوو.

ئنجا کاتیەک کہ عورپوہ قسە کانی تەواو کردن، ھەلسا لە لای پېغەمبەری خوا ﷺ، ئەوہ ی بینی کہ ھاوہ لانی (خوا لئیان پازی بئی)، چی بو دە کەن! ھیچ دەستنوێژکی نەدەشۆرد، مەگەر ھەر کامیکیان پە لە ی دە کرد، ئەو ئاوی دەستنوێژە کە ی بو بینی، یاخود ئاوە کە ی لە دەستی بکات و، ھیچ جار ی تفیکی فری نە دەدات، مەگەر ھەلئیان دەدا بیخەنە دەستی خوئیان و، ھیچ موویەکی لئی نە دە کەوت، مەگەر ھەلئیان دەگرتەوہ، واتە: زۆر بە ریزو حورمەتەوہ لە گەل پېغەمبەری خوا ﷺ مامەلئیان دە کرد، گەرایەوہ بو لای قورەیش، گوئی: ئە ی ھۆزی قورەیش! (دیارە عورپوہ ی کوپری مەسعوودی سەقەفی پیاویکی بەتەمەن بووہ، مادام بە قوورەیشییە کانی گوئین: من بو ئیوہ وە ک باب وام بو رۆلە کە ی)، من چووم بو لای کیسرا لە مەقامی حوکمپرانیی خویدا، چووم بو لای قەیسر لە مەقامی حوکمپرانیی خویدا، چووم بو لای نەجاشیی لە بارە گای حوکمپرانیی خویدا، بە خوا ھیچ پادشایە ک و حوکمپرانیکم نە بینوہ، لە ئیو خەلکە کە یدا، وە ک موحمەد لە ئیو ھاوہ لانیدا، ئەوہ ی من بینیم، کۆمەلێکم بینین، کہ ھەرگیز دەستبەرداری نابن و پشتی بەرنادەن، ئنجا رای خوۆتان بزائن!.

۱۰- دواى ئەو چوار نوێنەرەى قورەيش، ئنجا پىغەمبەرى خوا ﷺ نوێنەر دەنێرى، (إبن إسحاق) دەلى: هەندىك له زانايان بۆيان باسکردووم، كه پىغەمبەرى خوا ﷺ بانگى (خِرَاشُ بْنُ أُمَيَّةَ الْخِرَاعِي) كردو ناردى بۆ لای هۆزى قورەيش له مەككە، سوارى حوشترىكى كرد، (واتە: حوشترىكى ویدا سوارى بى)، پى دەگوترا: (التَّغْلِبُ) تاكو پهيامى خۆى بگهیهنننه زله زلانى قورەيش و قسه به دەستانيان، به لām كاتىك چوو بۆ لايان، سەرەتا حوشترەكهى پىغەمبەرى خوايان ﷺ له بندا پهى كردو سەريان برى و، ويستيان خۆيشى بكوژن، به لām (أَحَابِيش) (ئەو هۆزەى نوێنەرەكهيان هاتبوو)، نه بانهيشت و رىيان بەردا تاكو گه پابهوه بۆ لای پىغەمبەرى خوا ﷺ.

دواى پىغەمبەرى خوا ﷺ عومەرى كورپى خەتتابى بانگ كرد تاكو ببینێرى بۆ مەككەو، پهيامىك به قسه رۆشتووانى مەككە بگهیهنێ و ئەوهى بۆى هاتوه، لىيان حالىى بكات، ئەوئيش گوئى: ئەى پىغەمبەرى خوا! ﷺ سەبارەت به خۆم له هۆزى قورەيش دەترسێم و، هيج كەس له هۆزى (بنى عَدِي بْنِ كَعْبِ)، له مەككە نيه، (يانى: هۆزو خزمەكانى له مەككە نين تاكو به رگرى لىيكەن)، قورەيشيش دەزانى من زۆر له دژيان توند بووم، دوژمنىكى زۆر سەرسەختيانم و، زۆر له سەريان زبر بووم، به لām من پياوكت پىشان دەدەم له من له لای قورەيشىيهكان ريز لىگىراوتره، ئەوئيش عوسمانى كورپى عەففانه، (عومەر ﷺ)، هەميشه پىشنيارو نه خسهى هەكىمانه و به جىتى بوون، پىغەمبەرى خواش ﷺ عوسمانى كورپى عەففان ﷺ، بانگكردو ناردى بۆ لای ئەبوو سوفيان و گەرەكهانى قورەيش، كه هەهواليان پى بدات، بۆ جەنگ نەهاتوه، بەلكو هاتوه سەردانى مالى خوا بكات و، حورمەتى مالى خوا به مەزن بگرى.

ئىدى ئەوه بوو عوسمان ﷺ، چوو بۆ مەككەو، لەوتى ئەبانى كورپى سەعیدى كورپى عاص، (دیارە خزمى خۆى بووه) بىنى، كاتىك چوو مەككە، ياخود پىش ئەوهى بچى، ئەوئيش له پىش دەستى خۆیهوه بردى و پهنايدا، تاكو پهيامى پىغەمبەرى خوا ﷺ بگهیهنێ، عوسمانى ﷺ رۆشت تاكو چوو بۆ لای

نه‌بوو سوقیان و مه‌زنه‌کانی قوره‌یش و، په‌یامی پیغهمبه‌ری خواي ﴿﴾ پیگه‌باندن، نه‌وه‌ی پی‌ی روه‌انکرده‌بوو، نه‌وانیش کاتیک عوسمان له‌گه‌یاندنی نامه‌و په‌یامی پیغهمبه‌ری خوا ﴿﴾ ته‌واو بوو، پیان‌گوت: نه‌گه‌ر چه‌زده‌که‌ی ته‌واو بکه، به‌ده‌وری که‌عبه‌دا، نه‌ویش گوتی: من ته‌واو ناکه‌م، تا‌کو پیغهمبه‌ری خوا ﴿﴾ ته‌واو نه‌کات، ننجا قوره‌بیشیه‌کان له‌لای خو‌یان هیشتیا‌نه‌وه، واته: نه‌یان‌هیشت بگه‌رپته‌وه لای پیغهمبه‌ر ﴿﴾، دوا‌یی به‌ پیغهمبه‌ری خوا ﴿﴾ و به‌مسولمانان گه‌یشت، که‌عوسمانی کوری عه‌فان کوژراوه، که‌چی هه‌واله‌که‌راست نه‌بوو، به‌لام‌ئاویان پیگه‌بیشتبوو.

۱۱- ننجا په‌یماننامه‌ی (الرُّضْوَان): (بیعة الرضوان) دپته‌پیش، (ابن إسحاق) ده‌لئ: عه‌بدوللای کوری نه‌بوو به‌کر‌خوا له‌خو‌ی و با‌پی‌رازی بئ، بؤی با‌سکر‌دووم که‌پیغهمبه‌ری خوا ﴿﴾ کاتیک پی‌ی گه‌یشت عوسمان کوژراوه، فه‌رمووی: (لَا بَرَحَ حَتَّى نُنَاجِرَ الْقَوْمَ)، تیره‌به‌جئ ناهیلین، تا‌کو له‌گه‌ل‌نه‌و خه‌لکه‌دا (که‌عوسمانیان کوشتوه)، جه‌نگ نه‌که‌ین، ئیدی پیغهمبه‌ری خوا ﴿﴾ خه‌لکه‌که‌ی بانگکرد بؤ په‌یمان به‌ستن، نه‌و په‌یمان‌ه‌ش نه‌وه بوو که‌پی‌ی گوترا: (بِيعَةُ الرُّضْوَان) که‌له‌ژیر دره‌ختیک دا‌بوو، ننجا خه‌لک ده‌یانگوت: پیغهمبه‌ری خوا ﴿﴾ په‌یامی له‌گه‌ل‌به‌ستوون له‌سه‌ر مردن، به‌لام‌جاییری کوری عه‌بدوللای ﴿﴾ ده‌لئ: پیغهمبه‌ری خوا ﴿﴾ له‌سه‌ر مه‌رگ په‌یامی له‌گه‌ل‌دا نه‌به‌ستبووین، به‌لکو په‌یامی له‌گه‌ل‌دا به‌ستین، که‌رانه‌که‌ین و له‌سه‌رمه‌رگ (واته: تا‌کو نه‌کوژرین واز له‌جه‌نگ نه‌هینین و رانه‌که‌ین، مه‌گه‌ر به‌فه‌رمانی پیغهمبه‌ر ﴿﴾ بکشیننه‌وه، نه‌گه‌رنا نابئ که‌س پشت له‌دوژمن بکات)، ته‌نیا که‌س‌یک له‌م په‌یمان‌ه‌ دواکه‌توهو، هه‌موو خه‌لکه‌که‌ په‌یمانان له‌گه‌ل‌پیغهمبه‌ری خوا ﴿﴾ به‌ست و، یه‌ک که‌سیان لئ دوا نه‌کوت له‌مسولمانان، جکه‌له: (الْجَدُّ بْنُ قَيْسِ أَخُو نَبِيِّ سَلَمَةَ) جه‌ددی کوری قه‌یس له‌هوژی (بنی سَلَمَةَ)، ننجا جاییری کوری عه‌بدوللای، گوتوو‌یه‌تی: وه‌ک ئیستا ته‌ماشای بکه‌م: خو‌ی به‌بن هه‌نگلی حوشره‌میبه‌که‌یه‌وه نووساند بوو، (واته: خو‌ی له‌حوشره‌که‌ی گرتبوو، بؤ نه‌وه‌ی خه‌لک نه‌بیینئ)، دوا‌یی هه‌وال‌بؤ پیغهمبه‌ری خوا ﴿﴾ هات، که‌نه‌وه‌ی له‌باری عوسمانه‌وه پی‌ی گه‌بیشتوه، هه‌وال‌یک‌ی ناراست بووه.

(بىن ھىشام) دەلتى: كەسېك كە متمانەم پىيى ھەيە، ئەويش كەسېك بۆي باسكردوۋە، كە سەنەدەكەي بردۆتەوۋە سەر (أَي مَلِيكَةً) لە (ابْن أَبِي عُمَرَ) ھوۋە، (واتە: لە رېتەكى متمانە پىكراوۋە ھەوالەكەي پىن گەيشتوۋە)، كە پىتغەمبەر ﷺ بۆ عوسمانى كورى عەففان، دەستى خستە نىو دەستى و فەرمووي: ئەمەش لە جىياتى عوسمان، [نەم دەستەي من لە جىياتى دەستى عوسمان].

بۆيەش كاتىك ئەوانە ئابلووقەي عوسمان ﷺ دەدەن و شەھىدى دەكەن، يەككە لە شتەكان كە بيانووي پىن دەگرن، دەلتىن: تۆ لە كاتى پەيمان بەستىن لەگەل پىتغەمبەردا ﷺ لە ژىر درەختەكەدا، لەوئى نەبووي! دەلتى: راستە، بەلام من پىتغەمبەر ﷺ ئاردمى بە نوئىنەرى خۆي بۆ لاي قورىش و، پىتغەمبەر ﷺ دەستى خۆي خستۆتە نىو دەستى و فەرموويەت: ئەمەش لە جىياتى عوسمان، پىكومان دەستى پىتغەمبەرىش ﷺ بۆ من لە دەستى خۆم باشتىر بوو، [ئەو بيانوۋەشتان چرووكە].

۱۲- نىجا قورەيش نوئىنەرى پىنچەم دەتتىرن، (بىن إسحاق) دەلتى: (الزُّهْرِي) گوتوويەت: دوايى قورەيش سوهەيلى كورى عەمريان ئارد، كە لە ھۆزى (بني عامر بن لؤي) بوو، بۆ لاي پىتغەمبەرى خوا ﷺ و پىيان گوت: بچۆ بۆ لاي موخەممەدو لەگەلى رىك بەكەو، بەلام با لە رىككەوتنەكەدا، ئەوۋى تىدابتى كە ئەم سال بەگەرتەوۋە، دەپن ئەوۋى ھەر تىدابتى، بە خوا نابتى عەرەب باس بەكەن، كە بە زۆر ھاتۆتە نىو شارەكەمانەوۋە، سوهەيلى كورى عەمريش چوو بۆ خزمەت پىتغەمبەر ﷺ، كاتىك پىتغەمبەرى خوا ﷺ بىنى، دى، فەرمووي: (قَدْ أَرَادَ الْقَوْمُ الصُّلْحَ حِينَ بَعَثُوا هَذَا الرَّجُلَ)، (أخرجه أحمد: ۱۸۹۳۰، والبيهقي في الكبرى: ۱۸۵۸۹، وَسَنَدُهُ حَسَنٌ)، خەلكەكە (بەرانبەرەكەمان)، ديارە پىكھاتىيان ويستوۋە، مادام ئەم پياوھيان ئاردوۋە.

كاتىك سوهەيلى كورى عەمري چوو، گەيشتە لاي پىتغەمبەرى خوا ﷺ قسەي كردو زۆر قسەو باسيان كرد، (پاوييەكە مەرج نىە، ھەموو قسەكاتى لەبەر كرىدبى، ياخود ھەموو قسەكاتى زانىبى چى و چى بوون)، دوايى پىكھاتىيان لە نىواندا پەيدا بوو.

۱۳- دواى ئەوھى رېككەوتنەكە پىنكھات و، تەنيا ئەوھ مابوو بنوسرى، عومەرى كورى خەتتاب ھەلسا چوو بۆ لاي ئەبوو بەكر ﷺ، گوئی: ئەى ئەبوو بەكر! ئايا ئەو پىغەمبەرى خوا نىه (موحه مەد ﷺ) گوئی: با، گوئی: ئايا تېمە مسوئلمان نىن؟ گوئی: با، گوئی: ئەوانىش ھاوبەش بۆ خوا دانەر نىن؟ ئەبوو بەكر گوئی: با، گوئی: كەواتە: بۆچى لە دىنى خۆماندا ملكە چىي، (يا خود خۇ بە دەستە وەدان و ژېر دەستەيى قبوول دەكەين؟)، ئەبوو بەكر گوئی: ئەى عومەر! ئاوزىنگى پىغەمبەر ﷺ بگره^(۱)، (واتە: پىي پىغەمبەر ﷺ بگره)، من شاھەتتى دەدەم كە ئەو پىغەمبەرى خوايە، عومەر ﷺ، گوئی: منىش شاھەتتى دەدەم كە پىغەمبەرى خوايە، بەلام چۆن ئەو رېككەوتنە، بەو شىوہە دەكرى؟ دوايى چوو بۆ لاي پىغەمبەرى خوا ﷺ، گوئی: ئەى پىغەمبەرى خوا! ئايا تۆ پىغەمبەرى خوا نىي؟ فەرمووى: با، گوئی: ئايا تېمەش مسوئلمان نىن؟ فەرمووى: با، گوئی: ئەوانىش ھاوبەش بۆ خوا دانەر نىن؟ فەرمووى: با، گوئی: كەواتە: بۆچى لە دىندارىيى خۆماندا، ملكە چىي و تەنازول قبوول دەكەين؟!، پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: (أَنَا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ لَنْ أُخَالِفَ أَمْرَهُ، وَلَنْ يُصَيِّعَنِي)، واتە: من بەندەو پەوانە كرلوى خوام، سەرپىچىيى فەرمانى خوا ناكەم و، ئەويش من زاھە ناكات (كەواتە: ئەو رېككەوتنە بە فەرمانى خوا بوو، با ئايەتتىكى ديارىكرلويشى لەسەر نەبى، بەلام ديارە خوا ﷺ بە ئىلھام و بە شىوہەك لە شىوہەكانى وەحىي بە پىغەمبەرى ﷺ فەرمووہ ئەو رېككەوتنەمەيە بكات).

دوايى عومەر ﷺ، گوتوويەتى: تىستاش لەگەلدا بى ھەر خىر دەكەم و ھەر بە پۆزوو دەبم و، ھەر نوئىز دەكەم و، كۆيلان نازاد دەكەم، لە ترسى ئەو قسەيەم كە ئەو پۆزە گوتوومە، ھەرچەندە پىم وابوو چاكە، بەلام ديارە نەم پىنكابوو، خوا لىيى رازى بى.

ئەويش بۆ چاكەي بوو، بەلام ئەو دوور بىنىي و ھەوسەلەو سىنگ فراوانىيەي پىغەمبەر ﷺ ھەيووہ، بە دنىايى كەس نەيووہ، بەلام ئەبوو بەكر ﷺ، چونكە لە ھەمووان لىيى نزيكتر بوو، لە ئىمانەوہو، لە بىروا پى ھىتائىەوہو، لە رووى

(۱) غرز: ئەوہە كە سوار پىي تېدەتن، كاتىك سوار دەبن، بە كوردىيى ئاوزىنگى پى دەلېن.

تعمه نیه وه و له پرووی هه لسوکه و ته وه، بۆیه هه می شه جووت له گه ل خو و و ره و شته کانی پیغه مبهردا ﴿﴾ رویشته وه.

۱۴- نجا عه لی ﴿﴾ مه رجه کانی پێکها ته که ی نووسین، (پن هشام) ده لئ: دوا یی پیغه مبهری خوا ﴿﴾ عه لی کوپری ته بی تالیبی ﴿﴾ بانگ کرد، فه رمووی: بنووسه: (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ)، به لام سو هه یلی کوپری عه مر، گوئی: من ئەمه نازانم، به لکو بنووسه: (بِاسْمِكَ اللّٰهُمَّ)، به ناوی تۆ نهی خوا به! پیغه مبهری خوا ﴿﴾ فه رمووی: (اُكْتُبْ بِاسْمِكَ اللّٰهُمَّ)، ته ویش وای نووسی، دوا یی فه رمووی: (اُكْتُبْ هَذَا مَا صَالِحَ عَلَيْهِ مُحَمَّدٌ رَسُوْلُ اللّٰهِ سَهَيْلَ بْنَ عَمْرٍو)، ئەمه ته وه یه که موحه ممه د پیغه مبهری خوا له گه ل سو هه یلی کوپری عه مر له سه ری ریککه ون، سو هه یل گوئی: (تُوْ شَهَدْتُ اَنَّكَ رَسُوْلُ اللّٰهِ لَمْ اَقَاتِلْكَ، وَلٰكِنْ اُكْتُبُ اسْمَكَ وَاَسْمَ اٰبِيكَ)، ئەگه ر زانیام تۆ پیغه مبهری خوا ی، له دژت نه ده جه نگام، (ریم پێ نه ده گرتی)، به لکو ناوی خو ت و ناوی بابت بنووسه، پیغه مبهری ﴿﴾ فه رمووی بنووسه: (اُكْتُبْ هَذَا مَا صَالِحَ عَلَيْهِ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللّٰهِ سَهَيْلَ بْنَ عَمْرٍو، اِصْطَلَحَا عَلٰی وَضْعِ الْحَرْبِ عَنِ النَّاسِ عَشْرَ سِنِيْنَ، يَأْمُنُ فِيْهِنَّ النَّاسُ وَيَكْتَفُ بَعْضُهُمْ عَنِ بَعْضٍ، عَلٰى اَنَّهُ مِّنْ اَتٰى مُحَمَّدًا مِّنْ فُرَيْشٍ يَّغْيِرُ اِذْنَ وِلِيَّتِهِ، رَدَّهُ عَلَيْهِمْ، وَمَنْ جَاءَ فَرِيْشًا مِّمَّنْ مَّعَ مُحَمَّدٍ لَمْ يَزِدُوْهُ عَلَيْهِ، وَاِنْ بَيْنَنَا مَكْثُوْفَةٌ، وَاَنْتَ لَا اِسْلَالَ، وَاَنْتَ مِّنْ اَحَبِّ اَنْ يَدْخُلَ فِيْ عَقْدِ مُحَمَّدٍ وَعَهْدِهِ، دَخَلَ فِيْهِ، وَمَنْ اَحَبَّ اَنْ يَدْخُلَ فِيْ عَقْدِ فُرَيْشٍ وَعَهْدِهِمْ، دَخَلَ فِيْهِ).

واته: بنووسه ئەمه ته وه یه که موحه ممه د کوپری عه بدو لئ له سه ری ریککه وت له گه ل سو هه یلی کوپری عه مر، (نوینه ری قو ره ی شیهه کان)، ریککه وتن له سه ر ته وه ی بۆ ما وه ی ده (۱۰) سالان، خه لک پیکه وه جه نگ نه کات و تییاندا دلنیا بن و، ده ست له یه کدی بهاریزن.

هه ره وه ها ریککه وتن له سه ر ته وه ی هه ر که سییک له قو ره ی ش هاته لای موحه ممه د به بی مؤ له قی سه ره په رشتیا ره که ی، (ئه گه ر کوپه به بی ئیزی باب و دایکی و، ئەگه ر کۆیله یه به بی ئیزی گه وره که ی)، ده بی پیغه مبهری خوا ﴿﴾ بیکتیر ته وه بۆیان، به لام هه ر که سییک له وان ه ی له گه ل موحه ممه دن، چوو بۆ لای قو ره ی ش، (واته: هه لگه راپه وه)، ئەوان نایکتیر نه وه بۆ لای موحه ممه د.

لە ئىۋانىندا پەيمانىك ھەيە، ئابى شمشىر لىك دەركىشەن و، زىان بە يەكدى بگەيەنن، (دەبىن سەرو مالىان لە ئىۋانىندا پارىزاو بىن) و، ھەر كەسىك ھەز دەكات بچى لەگەل موھەمەددا ﷺ، گرىبەست بىكات و بىتتە ھاوپەيمانى، بۇي ھەيەو، ھەر كەسىكىش دەچىتتە ئىو گرىبەستى قورەبىش و دەبىتتە ھاوپەيمانىان، دەچىن.

۱۵- ئىدى ھۆزى خوزاعە، گوتيان: ئىمە دەچىنە ئىو گرىبەست لەگەل موھەمەددا ﷺ، لەگەلدا دەبىنە ھاوپەيمان، ھۆزى بەنوو بەكرىش، گوتيان: ئىمەش دەچىنە ئىو گرىبەست و پەيمانى قورەبىشەو، (ھۆزى خوزاعەو ھۆزى بەنوو بەكر ھەر لە دىرىن زەمانەو پىكەو دەزايەتتى و دوژمانىەتتىان بوو، ھەر كامىكىان لەگەل لايەك بوو بى، ئەوى پىكە چۆتە لاي لايەكەى دىكە)، ھەر ھەلە بەندەكەنى پىكەوتنامەكەدا ھاتبوو: دەبىن ئەمسال بگەرىنەو، ئەيەنە ئىو شارەكەمان (شارى مەككە)، بەلام لە سالى داھاتوودا ئىمە شار بەجى دىلىن، تۇش لەگەل ھاوولانت دىيە ئىو شار، سى شەوو سى رۇزان تىيدا دەمىننەو، بەلام تەنبا دەبىن چەكى سوارت پىتى، (واتە: ئەو چەكەى سوار لەگەل خۇي دا ھەلپدەگرى، وەك شمشىر لە كالانىدا) و، چكە لە شمشىر لە كالانىدا، ئابى چەكى دىكە پى بى.

۱۶- لە كاتىكدا پىغەمبەر ﷺ ئەو نووسراوھى دەنووسى لەگەل سۇھەيلى كورى غەمردا، (أَبُو جُنْدَل) كورى سۇھەيلى كورى غەم ھات و، ئاسنى لە دەست و پىياندا بوو، راپىكردبوو بۇ لاي پىغەمبەرى خوا ﷺ.

ھاوولانى پىغەمبەرى خواش ﷺ كاتىك دەرچوو بوون، گومانىان نەبوو بوو، كە مەككە ئازاد دەكەن، لەبەر ئەوھى پىغەمبەرى خوا ﷺ خەونىكى لەو بارەوھ دىبوو، ئىنجا كاتىك ئەوھىيان بىنى لە پىكھاتن و، گەرانەو، ئەوھى پىغەمبەر ﷺ لە سۇھەيلى كورى غەم كرىد، ئەوھ خەفەت و مەراقىكى زۆرى خىستە دللى خەلكەوھو خەرىك بوو بىھوتتىن، (يانى: خەرىك بوو، ھەندىكىان بگەونە گومان و دوو دىيەوھ).

کاتیک سوهیلی کوری عه‌مر، ته‌بوو جه‌نده‌لی بینی که کوریه‌تی و مسولمان بوووه به کوّت و زنجیره‌وه هاتوه، بوّی هه‌لساو له دم و چاوی داو یه‌خهی گرت و گوّتی: نه‌ی موحه‌مه‌ه‌دا! نه‌و ری‌ککه‌وتنه له نیوان من و توّدا ته‌واو بووه، پیش نه‌وه‌ی نه‌مه بی، (واته: پیش نه‌وه‌ی نه‌مه بی، ئیمه ری‌ککه‌وتووین، که‌واته: حوکه‌که به‌سه‌ر نه‌ویشدا ده‌چه‌سپن)، پیغهمبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: راست ده‌که‌ی، ئیدی به‌و شیوه‌یه یه‌خهی گرت و رایکیشا بوّ نه‌وه‌ی بیباته‌وه لای قوره‌یش، ته‌بوو جه‌نده‌لیش به‌ده‌نگی به‌رز هاواری ده‌کرد نه‌ی کوّمه‌لی مسولمانان! چون ده‌بی بکیردریمه‌وه بوّ لای هاوبه‌ش بوّ خوا دانه‌ران و، له دینه‌که‌م هه‌لمکیرنه‌وه؟ ئیدی نه‌و خه‌م و دلناره‌ه‌تیه‌ی له خه‌لکدا هه‌بوو، نه‌و رووداوه هینده‌ی دیکه‌ی بوّ زیاد کردن، به‌لام پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: (يَا أَبَا جَنْدَلٍ اضِرِّ وَاحْتَسِبْ، فَإِنَّ اللَّهَ جَاعِلٌ لَكَ، وَلَمَنْ مَعَكَ مِنَ الْمُسْتَظْعِفِينَ فَرْجًا وَمَخْرَجًا، إِنَّا قَدْ عَقَدْنَا بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ صُلْحًا، وَأَعْطَيْنَاهُمْ عَلَى ذَلِكَ وَأَعْطَوْنَا عَهْدَ اللَّهِ، وَإِنَّا لَا نَعْدُرُ بِهِمْ)^(۱)، واته: نه‌ی ته‌بوو جه‌ندل! خوّت راگه‌و پاداشته‌که له لای خوا حیساب بکه، به‌دلنایی خوا ده‌رووی خیرو فه‌ره‌حنایی بوّ توو بوّ چه‌وسیتراوان دیتی، (ته‌وانه‌ی له‌گه‌لت دان، له چه‌وسیتراوان و هک توون)، به‌لام ئیمه له‌گه‌ل نه‌و کوّمه‌له‌ه‌لکه‌دا، پیکها‌تیمان کرده‌و په‌یمانی خوامان پیداون، ته‌وانیش په‌یمانیان پیداوین و، ئیمه په‌یمان ناشکیتین، عومه‌ری کوری خه‌تتاب ﷺ، هه‌لسا له‌گه‌ل ته‌بوو جه‌نده‌لدا ده‌پویشت له ته‌نیشته‌وه ده‌یانبرده‌وه بوّ لای قوره‌یش، پیی ده‌گوت: نه‌ی ته‌بوو جه‌نده‌ل! خوّت راگه‌ر، ته‌وانه هاوبه‌ش بوّ خوا دانه‌رن، خوینی به‌کیکیان وه‌ک خوینی سه‌گ وایه، ده‌ستکی شمشیره‌که‌شی لئ نزیک ده‌خسته‌وه، عومه‌ر ﷺ، دوا‌یی گوتوو‌یه‌تی: ئومی‌دم وابوو ده‌ستکی شمشیره‌که‌ بگری و پیی له بابی بدات، به‌لام نه‌و پیاوه، (واته: ته‌بوو جه‌نده‌ل)

(۱) رواه أحمد في المسند: ۱۸۹۳۰، قال شعيب الأرنؤوط، والبيهقي في الكبرى: ۱۸۶۱۱، وذكره في البداية والنهاية: (۱/ ۱۸۹).

رژدیی کرد به بابی، واته: ناماده نه‌بوو بابی بکوژئی و، مه‌سه‌له‌که ته‌واو بوو و بردیانه‌وه.

ته‌وانه‌ی شایه‌دیانددا له‌سه‌ر ته‌و صولح و پتکاته‌نه، له مسولمانان پیاوانتیک و له‌هاوبه‌ش بو خوا دانهران پیاوانتیک، له مسولمانان:

۱- ته‌بوو به‌کری صیددیق و، ۲- عومه‌ری کوری خه‌تتاب و، ۳- عه‌بدوپره‌حمانی کوری عه‌وف و، ۴- عه‌بدوآلای کوری سوهه‌یلی کوری عه‌مرو، ۵- سه‌عدی کوری ته‌بی وه‌ققاص، ۶- مه‌حموودی کوری مه‌سه‌لمه‌و، ۷- میکړه‌زی کوری هه‌فص، که ته‌و کاته‌هاوبه‌ش بو خوا دانهر بوو، ۸- عه‌لی کوری ته‌بوو تالیب که ته‌و نووسه‌ری رتککه‌وتننامه‌که بوو.

۱۷- (بن إسحاق) ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌و کاته‌دا، له شویتیک بوو که نه‌چوو بووه نټو هه‌په‌موه، به‌لام بو نوټه‌کان ده‌چوو له‌نټو سنوره‌کانی هه‌په‌مدا، نوټی ده‌کرد، تنجا کاتیک له‌ صولحه‌که بوونه‌وه، هه‌لسا بو ته‌وه‌ی قوربانیه‌که‌ی سه‌ربری، دواپی دانیش و سه‌رتاش سه‌ری تاشی، ته‌و که‌سه‌ش که سه‌ری تاشیوه، پیم که‌یشتوه (خراش بِنِ أُمَيَّةَ بْنِ الْقُضَلِ الْخُرَاعِي) بوو، تنجا کاتیک خه‌لکه‌که پیغه‌مبه‌ری خویان ﷺ بینی، قوربانیه‌که‌ی خوی سه‌ربریوه‌و، سه‌ری خوی تاشیوه، ته‌وانیش هه‌لسان بو سه‌ربرینی قوربانیه‌کانیان و سه‌ری خو تاشین یان کورترک‌دنه‌وه‌ی.

به‌لام له (صحيح البخاري) دا به ژماره: (۲۷۳۱ و ۲۷۳۲) هاتوه: که پیغه‌مبه‌ر ﷺ دواي ته‌وه فه‌رمان به‌ خه‌لکه‌که ده‌کات، قوربانیه‌کانیان سه‌ربرن و سه‌ری خویان بتاشن، واته: تیحرام بشکینن، سئ جازان پییان ده‌فه‌رموی، که‌س هه‌لساست و به‌ قسه‌ی ناکن، چونکه زور تووره‌و په‌ستن، ته‌ویش ده‌چټه‌وه نټو چادره‌که‌ی و له‌و سه‌فه‌ره‌ی دا، نوممو سه‌له‌مه‌ی له‌گه‌لدا ده‌بی، خوا لټی پازی بی، بو نوممو سه‌له‌مه‌ه‌ باس ده‌کات، ده‌لئ: خه‌لکه‌که‌ت خه‌ریکن به‌ه‌وتین، سئ جازان پیمگوتن به‌ قسه‌یان نه‌کردم، ته‌ویش ده‌لئ: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا!

﴿ قَسَمَانِ لَهُ كَهَلِّ مَاهِ كِه، هَه نَسَه خَوْت قوربانیه كهت سه ربیرهو، بانگ بکه با سهرت بتاشن، كه توّ وات كرد، ئەوانیش وه دوات ده كه ون! پێغه مبه ریش ﴾ پێشنیاره كه ی ئوممو سه له مه جێبه جێ ده كات، ئەوانیش دوا یی به نا چاریی به دوا ی پێغه مبه ر ﴿ ده كه ون، هه تا له سه حیخی بوخارییدا، ده ئی: (كَادَ أَنْ يُؤَلِّكَ بِعَضُفٍ بَعْضًا)، خه ریک بوو هه ندیکیان هه ندیکیان بغه وتینن، واته: به رقه وه سه ری یه کدیان ده تاشی.

(إبن إسحاق)، ده ئی: له عه بدو لای کوری عه ببا سه وه هاتوه، كه پیاوانیک له رۆژی حوده یبیه دا سه ری خۆیان تاشیوه، پیاوانیکیش سه ری خۆیان کورت کرده وه، پێغه مبه ری خوا ﴿ فَرَمَوِي: (يَرْحَمُ اللَّهُ الْمُحَلِّقِينَ) قَالُوا: وَالْمُقَصِّرِينَ يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: يَرْحَمُ اللَّهُ الْمُحَلِّقِينَ. قَالُوا: وَالْمُقَصِّرِينَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَلِمَ ظَاهَرْتَ التَّوْحَمَ لِلْمُحَلِّقِينَ دُونَ الْمُقَصِّرِينَ؟ قَالَ «لِأَنَّهُمْ لَمْ يَشْكُوا»^(١).

واته: له رۆژی حوده یبیه دا هه ندیک له هاوه لان (پیاوان) سه ری خۆیان تاشی و هه ندیکیش کورتیان کرده وه، پێغه مبه ریش ﴿ فَرَمَوِي: خوا به زه یی به وانهدا بی که سه ری خۆیان تاشیوه، گوتیان: ئەدی ئەوانه ی سه ری خۆیان کورت کردۆته وه، ئەی پێغه مبه ری خوا ﴿ جاری دووه م دیسان فرمووی: خوا به زه یی به وانهدا بی، که سه ری خۆیان تاشیوه، گوتیان: ئەدی ئەوانه ی سه ری خۆیان کورت کردۆته وه، ئەی پێغه مبه ری خوا ﴿ بۆ جاری سێیه میش دیسان فرمووی: خوا به زه یی به وانهدا بی سه ری خۆیان تاشیوه، گوتیان: ئەدی ئەوانه ی سه ری خۆیان کورت کردۆته وه، ئەی پێغه مبه ری خوا ﴿ ئنجا فرمووی: خوا به زه یی به سه ری خو کورتکه ره وانیش دا بی.

(١) رواه أحمد في المسند: ٣١١ و ٤٦٥٧ و ١٦٦٩٨، والظيراني في الأوسط: ٩١٩٨، وأبو يعلى في المسند: ١٢٦٣ و ٢٧١٨، والنسائي في الكبرى: ٤١١٤ و ٤١١٥.

گوئیان: نهی پیغمبره‌ری خوا! ﷺ بۆچی به‌زه‌یی خوات بۆ نه‌وانه‌ی سه‌ری خوْیان تاشیبوو چه‌ند باره‌کرده‌وه؟ فه‌رمووی: له‌به‌ر نه‌وه‌ی دوو دلْ نه‌بوون (واته): فه‌رمانه‌که‌یان باشتَر جیته‌جئ کرد).

(إبن هشام) ده‌لئ: (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي نَجِيحٍ)، گوتوو‌یه‌تی: موجاهید بۆی باسکر دووم له‌عه‌بدو لّآی کوری عه‌بباسه‌وه (خوا له‌خوْی و بابی رازی بئ)، که پیغمبر ﷺ له‌سالی حوده‌بیبیه‌دا له‌نیو قوربانیه‌کانیدا حوشت‌رکی ئیره‌ی که هی نه‌بوو جه‌هل بووه، لئی به‌غه‌نیمه‌ت گرتبوو، پتیبوو، له‌سه‌ری حوشت‌ره‌که‌دا زیو هه‌بوو، بۆ نه‌وه‌ی رقی هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌کانی پت هه‌لسیئتی. [ته‌وه بۆ چوونی وی بووه‌و، پتیم وایه‌ بۆ نه‌وه‌ی وه‌بیریان بیئته‌وه، که له‌جه‌نگی به‌دردا زۆر خراپتان به‌سه‌ر هاتوه، جارێکی دیکه‌ جه‌نگ له‌گه‌ل پیغمبر ﷺ و هاوه‌لّان مه‌که‌ن، نه‌وه‌ک هه‌مان شتتان به‌سه‌ر بیته‌وه، وای تیده‌گه‌م نه‌وه‌ حیکمه‌ته‌که‌ی بوو بووی، نه‌ک بۆ رقی هه‌لساندنیان].

۱۸- دابه‌زینی سووره‌تی (الفتح):

(الزُّهْرِي) ده‌لئ: دوا‌یی پیغمبره‌ری خوا ﷺ که‌رایه‌وه هه‌تا کاتیک که‌بشته‌تێوان مه‌ککه‌و مه‌دینه‌، سووره‌تی (الفتح) دابه‌زی: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ﴿١﴾ لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُنْزِلْ عَلَيْكَ غَنَائِمًا وَهُدًى وَجُزْءًا مُّسْتَقِيمًا ﴿٢﴾﴾، هه‌تا کۆتایی ئایه‌ته‌کان... هه‌مووی ئەم سووره‌ته‌ موباره‌که‌ له‌تێوان مه‌ککه‌و مه‌دینه‌دا دابه‌زی، له‌ شوئینیک به‌ ناوی: (كُرَاعُ الْعَمِيمِ)، (الزُّهْرِي) گوتوو‌یه‌تی: بۆیه‌ خوا ﷺ ناوه ﴿فَتْحًا مُّبِينًا﴾، سه‌رکه‌وتنیکی روون و تاشکرا، له‌به‌ر نه‌وه‌ی سه‌رکه‌وتن و وه‌رچه‌رخاننیکي گه‌وره‌ بوو له‌ میژووی ئیسلام دا.

(إبن هشام) ده‌لئ: به‌لگه‌ له‌سه‌ر راستی قسه‌ی زوهری نه‌وه‌یه‌ که پیغمبر ﷺ به‌ (۱۶۰۰) که‌سه‌وه، به‌پتیی قسه‌ی جابیری کوری عه‌بدو لّآ دهرچوو بۆ حوده‌بیبیه‌، به‌لام له‌سالی سه‌رکه‌وتنی مه‌که‌دا، دوو سال دوا‌یی نه‌و پتیکه‌تانه‌ له‌سالی هه‌شته‌مدا، به‌ (۱۰،۰۰۰) که‌سه‌وه دهرچوو، واته: ژماره‌ی مسولمانان چه‌ند به‌رانبه‌ر بووه‌.

۱۹- چاره‌نووسی ئەوانەى دەچەوسێترانەووە بە دەستی قورەیش کەسانیک کە موسولمان دەبوون و ئیمانیان دەهیننا:

(إبن إسحاق) دەلى: کاتیک پێغه‌مبەرى خوا ﷺ چوووە مەدینە، (أَبُو بَصِيرٍ، عُنْبَةُ بْنُ أُسَيْدِ بْنِ جَارِيَةَ)، کە یەکیک بوو لەوانەى لە مەككە موسولمان بوو، لەبەر ئەوەى ئیمانی هیننا بوو حەپسیان کردبوو، رایکردو هاتە لای پێغه‌مبەرى خوا ﷺ، کۆمە‌لێک لە زلە زلانی قورەیش، نامەیان نووسی و پیاویکیان نارد لە (بني عامر بن لؤي)، مەولایەکی وانیشی لەگەڵ بوو (واتە: کۆیلە یەکی ئازاد کراو)، هاتنە لای پێغه‌مبەرى خوا ﷺ نامەکەى (الأزهر والأخنس) یان بۆ هیننا، ئەو دووانە نامەکەیان نووسیبوو، کە نامەکەیان بۆ هیننا پێغه‌مبەرى خوا ﷺ فەرمووی: (يَا أَبَا بَصِيرٍ! إِنَّا قَدْ أَعْطَيْنَا هَؤُلَاءِ الْقَوْمَ مَا قَدْ عَلِمْتَ، وَلَا يَصِحُّ فِي دِينِنَا الْعَدْرُ، وَإِنَّ اللَّهَ جَاعِلٌ لَكَ وَلِمَنْ مَعَكَ مِنَ الْمُسْتَضْعَفِينَ فَرْجًا وَمَخْرَجًا، فَأَنْطَلِقْ إِلَى قَوْمِكَ، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِلَى الْمُشْرِكِينَ يَفْتِنُونِي بِدِينِي؟ قَالَ: يَا أَبَا بَصِيرٍ! انْطَلِقْ فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى سَيَجْعَلُ لَكَ وَلِمَنْ مَعَكَ حَرْجًا وَمَخْرَجًا)، واتە: ئەى ئەبوو بەصیر! وەك دەزانی پەیمانمان لەگەڵ ئەو خەڵكەدا بەستووە، لە دینی ئێمەشدا پەیمان شکینبی ناگونجی، خوا ﷺ بۆ تۆو ئەوانەى لەگەڵ تۆ دان لە چەوسێتراوان دەرووی خێر دەکاتووەو فەرەحنایى دیتى، بۆیە لەگەڵ خەڵكەكەت بچۆو، ئەویش گوئی: ئەى پێغه‌مبەرى خوا! ﷺ ئایا دەمتیریەووە بۆ لای هاو بەشدانەرەکان، تاكو لە دینەكەم هەلمگێرنەووە؟ ئەویش فەرمووی: ئەى ئەبوو بەصیر! بېرۆ بیگوومان خوا بۆ تۆش و بۆ ئەوانەش کە لەگەڵ تۆدان لە چەوسێتراوان، دەرووی خێر دەکاتووەو فەرەحنایى دیتى.

ئەبوو بەصیریش لەگەڵیان دەروات، هەتا دەگەنە شوینیک بە ناوی: (ذو الحلیفة)، لەوێ دادەنیشی و پال بە دیواریک دەداو دوو هاو بەلەكەشى لەگەڵیدا دادەنیشان، ئەبوو بەصیر بێ چەك و ئەوانیش شمشیریان پینیه، ئەبوو بەصیر، بە یەکیکیان، دەلى: ئەرى شمشیرەكەت زۆر تیزه، ئەى براى هۆزى بەنوو عامیر؟

دەلن: بەلن، ئەگەر دەتەوێ ئەماشای بکە، لە رێواوە تێکدا هاتو، گوێ: بەلن زۆرم خەلک پێ کوشتو، ئەماشای بکە، ئەبوو بەصیریش شمشیرە کە دەردە کێشێ لە کالائیی و، یەکسەر کابرای پێ دەکوژێ و، کۆیلە نازاد کراوە کەش پادە کات و دەچیتەو لە پێغەمبەری خوا ﷺ کە لەو کاتەدا لە مزگەوت دانیشتو، کاتیک پێغەمبەری خوا ﷺ دەیبینی دەفەرموێ: (إِنَّ هَذَا رَجُلٌ قَدْ رَأَى فِرْعَانَ)، ئەم پیاووە ترسیکی دیو، پێش ئەوێ بەگاتە خزمەتی، کاتیک دەچێ بۆ لای پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێ: بئێ قەزا بی (ویحک) چیتە؟ دەلن: هاووە ئەکە ی تێو هاووە ئەکە ی منی کوشت! نجا زۆری پێ نەچوو یەکسەر ئەبوو بەصیر بە شمشیری پروتەووە هات، لە لای سەری پێغەمبەری خوا ﷺ پادەستاو گوێ: ئە ی پێغەمبەری خوا! تۆ بەلئینی خۆت جێبە جێ کردو، ئەوێ لەسەرت بوو تەواوت کرد، تەسلیمی ئەو خەلکەت کردمەو، بەلام من دینی خۆم پاراست لەو کە نازارو ئەشکە نەجم بدەن، یاخود کائەم پێیکەن، بۆیە من کابرام کوشتووە ئیستا نازادم، پێغەمبەری خواش ﷺ فەرمووی: (وَيْلٌ لِّأُمَّةٍ مِّمَّشَ حَرْبٍ لَوْ كَانَ مَعَهُ رِجَالٌ)، ئەمە تەعبیریکی عەرەبان بوو، هاوار بۆ دایکی [کە ئەو پیاووە نازیە ی بوو]، ئەو شەرپ هەلگیرسینەر، ئەگەر پیاوی لەگەڵدا بن.

ئەمەش نامازە یە بۆ ئەوێ خەلکی دیکەش کە مسوڵمان دەبن، پشتی بگرن و دینی خۆیان بپارێزن، چونکە مسوڵمانان نابێ پەنایان بدەن، لەولاش ئەگەر بەرپەلیان بکەون دەیانکوژن، کەواتە: دەبێ قاچاغ بن.

۲۰- دوابی ئەبوو بەصیر پۆیشت هەتا ناوچە یە ک پێی دەگوترێ: (عَيْضٌ)، لەسەر کەناری دەریا، لەوێ بۆ خۆی دانیشت لەسەر رێی قورەیشییەکان، کە دەچوون بۆ شام بۆ بازگانێ، بۆ خۆی لەوێ دانیشت تاکو رێی بەو کاروانانە ی قورەیشییەکان بگرێ، ئەو هەوالەش بە مسوڵمانان گەیشتو، ئەو مسوڵمانانە ی لە مەککە حەسکرا بوون، کە پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: (وَيْلٌ لِّأُمَّةٍ مِّمَّشَ حَرْبٍ لَوْ كَانَ مَعَهُ رِجَالٌ)، لە رێواوە تێکی دیکەدا هاتو: (مِسْعُرٌ حَرْبٍ) واتە: ناگر خۆشکەر، ئەگەر پیاوی لەگەڵ دا بن، بۆیە ئەو

مسولمانانهای له مه‌ککه چه‌پسکراپوون، رۆیشتن و هه‌موویان چوونه ناوچه‌ی (عیص) و له‌وی چوونه پال نه‌بوو به‌صیر، له‌وی ده‌وری هه‌فتا که‌س له ته‌بوو به‌صیر کۆبوونه‌وه، ئیدی نه‌وانه هه‌لسان به‌ریگرتن له کاروانه‌کانی قوره‌یش و ته‌نگیان به‌قوره‌یش هه‌لجینی و، زه‌فه‌ریان به‌که‌س نه‌ده‌بردو که‌سیان لێ هه‌لنه‌ده‌که‌وت مه‌گه‌ر ده‌یان‌کۆشت، هه‌چ کاروانتیکیان به‌لادا تینه‌ده‌په‌ری، مه‌گه‌ر کاروانه‌که‌یان پرووت ده‌کرده‌وه، هه‌تا قوره‌یشیه‌کان نامه‌یان بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ناردو خزمایه‌تیان به‌گژدا کرد، که نه‌وانه به‌ه‌وینتیه‌وه له کۆل نه‌وانیان بکاته‌وه و پتووستیان به‌و مه‌رجه‌یه، واته: ته‌نازولیان له‌و مه‌رجه‌ کرد، ئیدی پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ هه‌واندنیانه‌وه و هاتنه‌ مه‌دینه.

۲۱- نه‌وه به‌نسبه‌ت پیاوانه‌وه، به‌نسبه‌ت ئافره‌تانه‌وه‌ش، که مسولمان ده‌بن، (إبن إسحاق) ده‌لێ: له‌و سه‌ره‌وه‌ده‌دا: (أَمْ كَلُمَوم بِنْتُ عُقْبَةَ بْنِ أَبِي مُعَيْطٍ)، مسولمان بوو و کۆچی کرد، دوو براهه‌که‌ی عیماره‌وه و له‌لید کورانی عوقبه، به‌دوایدا هاتن تاکو هاتنه‌ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ داویان کرد، که بۆیان بگێرتیه‌وه، به‌پێی نه‌وه پهمانه‌ی له‌به‌نیاندا هه‌یه، له‌ حوده‌یه‌یه، به‌لام پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌وه‌ی نه‌کردو خوا ﷺ ریی له‌وه‌ گرت، به‌ پێی نه‌وه ئایه‌ته‌ موپاره‌که‌ی سووره‌تی (الممتحنة)، که ده‌فه‌رموی:

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُنَّ لَنْ عَلِمَتْهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَحْمِلُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَهُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَهُنَّ مِمَّا انْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ نَكَحُوهُنَّ إِذَا تَلَبَّسُوهُنَّ لِجُرُوهنَّ وَلَا تَمْسِكُوا بِعَصَمِ الْكُوفَرِ وَمَسَّلُوا مَا انْفَقْتُمْ وَلَيْسَلُوا مَا انْفَقُوا ذَلِكَمُ حَكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَأَلَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١﴾﴾

واته: ئە‌ی نه‌وانه‌ی ب‌رواتان هه‌ناوه! نه‌گه‌ر ئافره‌تانی ب‌رواداری کۆچکه‌ر هاتن بۆ لاتان تاقیبان بکه‌نه‌وه، خواش به‌ئیمانه‌که‌یان زاناتره، نه‌گه‌ر بۆتان ده‌رکه‌وت ب‌روادارن، مه‌یانگێنه‌وه لای کافره‌کان، نه‌ نه‌وه ئافره‌تانه‌ بۆ نه‌وان هه‌لآن، نه‌ نه‌وه کافره‌ه‌ش بۆ نه‌وه ئافره‌تانه‌ هه‌لآن، به‌لام تیه‌وه نه‌وه‌ی مێرده‌کانیان خه‌رجیان کردوه (له‌ ماره‌یه‌ی و مه‌صره‌ف) بۆیان بگێرتیه‌وه، گوناها‌تان ناگاتێ

نه گهر بشپانهنن، ههر کاتیک ماره بیه کانتان پیدان و، تپوهش نافرته تانی کافر له لای خوټان مه هیلنه وه....

پتغه مبه ر ﷺ فه رمووی: ئەو سوټح و پیکهاتنه باسی پیاوان بووه، باسی نافرته تان نه بووه و تپمه نافرته ته کان ناگیرینه وه بو لاتان، خوای پهروه دگار لهو باره وه ئەم تاپه ته موباره که ی دابه زاند، که نه وهش ده روویه کی گه وره بوو لهو نافرته تانه کرایه وه، به لأم له گه ل نه وه شدا بوټه وه ی سته ملیکراو واقع نه بن، ههر که سیک خیزانه که ی هاتوه، ههر چی ماره یی و مه صره فی لپی کردوه، نه هلی ئیسلام، مولزهم بوون بو ی بکپرنه وه.

۲۲- (إِبْنُ هِشَامٍ) كُتُوْبِيَهٗ: (حَدَّثَنَا أَبُو عُبَيْدَةَ: أَنَّ بَعْضَ مَنْ كَانَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ لَهُ لَمَّا قَدِمَ الْمَدِيْنَةَ: أَلَمْ تَقُلْ يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّكَ تَدْخُلُ مَكَّةَ آمِنًا؟ قَالَ «بَلَى، أَفَقُلْتَ لَكُمْ مِنْ عَامِي هَذَا؟» قَالُوا: لَا، قَالَ: «فَهُوَ كَمَا قَالَ لِي جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ»، واته: نه بوو عوبه يده بو ی باسکردین، که هه ندیک له وانه ی له خزمهت پتغه مبه ری خوادا ﷺ بوون، کاتیک چوو ه مه دینه، پتپان گوت: نه ی پتغه مبه ری خوا! نه تفه رموو: ده چیه شاری مه ککه وه، به بن ترسیی؟ فه رمووی: با، به لأم تاپا گوتم: نه مسال؟ گوتیان: نا، فه رمووی: تنجا وه ک جبریل پتی گوتووم، نه وه دپته دی.

که نه وه بوو له سالی هه وته م دا، که پتی ده گوتری: (عَامُ عُمْرَةِ الْقَضَاءِ)، واته: سالی گپرانه وه ی عومره، پتغه مبه ر ﷺ و هاوه لانی چوون بو مه ککه وه عومره یان کردو، سنی شهوو سنی رۆژان تپیدا مانه وه.

برگهی دووهم: باسی رووداوی جهنگی خه ییهر:

۱- (ابن إسحاق)، له ژیر ناوونیشانی: (ذَكَرَ الْمَسِيرَ إِلَى حَيْبَرَ فِي الْمَحْرَمِ سَنَةَ سَبْعٍ)، (باسی رویشتن بهرهو خه ییهر له مانگی موچه پرده می سالی هه وته مدا) دا، که [صولحی حوده ییبیه له مانگی (ذی القعدة) دا بووه، به لأم جهنگی خه ییهر که وتوته مانگی موچه پردهم (مانگی یهک) ی سالی هه وته می کۆچیدا]، (ابن إسحاق) گوتوویه تی: دواپی پیغه مبهه **﴿﴾** کاتیک که له صولحی حوده ییبیه گه پرایه وه، مانگی (ذی الحجة) و به شیک له مانگی موچه پرده می، له مه دینه دا مایه وه، لهو سالد دا که مسولمانان نه چوون، هاوبه ش بو خوا دانه ره کان سه ره رشتی حه جیان کرد، دواپی پیغه مبهه ری خوا **﴿﴾** له پاشماوه ی مانگی موچه پرده مدا، بهرهو خه ییهر به ری کهوت، (ابن هشام) ده لئ: هه ر (مُيَلَّةً بِنَ عَبْدِ اللَّهِ الْيُفَيْيَ)، کرده سه ره رشتیار له شوینی خو ی و، ئالایه که شی ته سلیمی عه لپی کوری نه بی تالیب کرد، که ئالایه کی سپی بوو.

۲- (ابن إسحاق) ده لئ: (ابن الذَّهَرِ الْأَسْلَمِي) بابی بو ی گپراوه ته وه، که گوپی له پیغه مبهه ری خوا **﴿﴾** بووه، کاتیک رویشتوون بهرهو جهنگی خه ییهر، به عامیری کوری نه کوه که مامی سه له مه ی کوری عمه ری کوری نه کوه بووه، پیی فه رمووه: (إِنْزُلُ يَا ابْنَ الْأَكُوْعِ فَخُذْنَا مِنْ هَذَاكَ)، نه ی کوری نه کوه ع! دابه زه هه ندیک له شیعو به نده کانی خوئمان بو بلئ، نهویش دابه زیوهو نه م شیعه ری گوتوه:

وَاللَّهِ تَوَلَّا اللَّهُ مَا اهْتَدَيْنَا ... وَلَا تَصَدَّقْنَا وَلَا صَلِّنَا

إِنَّا إِذَا قَوْمٌ بَغَوْا عَلَيْنَا ... وَإِنْ أَرَادُوا فِتْنَةً أَيْنَا

فَأَنْزَلْنَا سَكِينَةً عَلَيْنَا ... وَثَبَّتْ الْأَقْدَامُ إِنْ لَأَيْنَا

واته: سوئند به خوا، نه گه ره خوا نه بووایه تیمه ری پاستمان نه ده گرت و، خیرو چاکه مان نه ده کردو نوئیمان نه ده کرد.

تیمه هه ره کاتیک کۆمه لیک ویستیان ده سترژیمیان بکه نه سه ره، سته ممان لیکه ن و، نه گه ره ویستیان هه لمان بگپرنه وه، تیمه پازی نابین.

خواه! نارامی و نؤقره‌یی دابه‌زَننه سه‌ردلَمان و، کاتیک به دوژمن گه‌یشتین،
پینه‌کامان بچه‌سپینه.

ئنجا کاتیک ئەو شیعرانه‌ی گوتن، حه‌مه‌ن به‌ده‌نگی خۆش و لارانه‌وه
گوتوو، پیغه‌مبه‌ر فه‌رمووی: (يُرْحَمُكَ اللَّهُ)، خوا به‌زه‌یی پیتدا بئ، عومه‌ری
کور‌ی خه‌تاب ﷺ، گوئی: (وَجَبَتْ وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ! لَوْ أَمْتَعْتَنَا بِهِ، فَقَتِلَ يَوْمَ
خَيْبَرَ شَهِيدًا)، واته: به‌خوا ئەه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! ﷺ پتویست بوو، (به‌زه‌یی
خوا‌ی بۆ پتویست بوو)، ده‌بووایه بۆت هیت‌تابینه‌وه زیاتر به‌هره‌ی لیوه‌ربگرین!
ئه‌وه بوو له‌جه‌نگی خه‌یبه‌ردا کوژرا، شه‌هید بوونه‌که‌شی به‌هۆی ئەوه‌وه
بوو له‌کاتیکدا له‌گه‌ل (مه‌رحه‌ب) به‌کیتیک له‌پاله‌وانه‌کانی خه‌یبه‌ردا چووه
مه‌یدان، شمشیره‌که‌ی خۆی بۆ لای گه‌رایه‌وه‌وه به‌شمشیره‌که‌ی خۆی کوژرا بوو،
ئنجا مسؤل‌مانان هه‌ندیکیان که‌وتوونه دوو دل‌یبه‌وه له‌باره‌ی کوژرانه‌که‌یه‌وه،
گوتووینا: به‌چه‌کی خۆی شه‌هید بووه! هه‌تا برازایه‌که‌ی (سَلَمَةُ بْنُ عَمْرٍو
بْنِ الْأَكْوَعِ) له‌پیغه‌مبه‌ری ﷺ پرس‌ی له‌و باره‌وه‌وه هه‌والی پیتدا: خه‌لک چیمان
گوتوه، پیغه‌مبه‌ر خواش ﷺ فه‌رمووی: (إِنَّهُ لَشَهِيدٌ)، به‌دل‌نیایی ئەو شه‌هید،
دوایی نوێژی له‌سه‌ر ده‌کات و مسؤل‌مانانیش نوێژی له‌سه‌ر ده‌که‌ن، نوێژ له‌سه‌ر
کردنه‌که‌شی، یان ئەو کاته جارئ نوێژ له‌سه‌ر شه‌هید نه‌کردن نه‌بووه، یان وه‌ک
هه‌ندیک زانا گوتووینا: هه‌م نوێژ له‌سه‌رکردن هه‌یه‌و، هه‌م له‌سه‌رنه‌کردنیش
هه‌یه، یان ئەوه حاله‌تیک‌ی تابه‌ت بووه.

۳- کاتیک پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ره‌و رووی خه‌یبه‌ر ده‌چئ، به‌هاوه‌له‌کانی ده‌فه‌رموئ:
بوه‌ستن و ده‌وه‌ستن، دوایی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئەم دووعایه ده‌کات: (أَللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ
وَمَا أَظَلَّنَّ، وَرَبَّ الْأَرْضِينَ، وَمَا أَقْلَنَنَّ، وَرَبَّ الشُّبَّاطِينَ، وَمَا أَصْلَنَنَّ، وَرَبَّ الرِّيحِ، وَمَا أَدْرَبَنَنَّ، قُلْنَا
نَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ وَخَيْرَ أَهْلِهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ أَهْلِهَا وَشَرِّ مَا
فِيهَا، أَقْدِمُوا بِسْمِ اللَّهِ، قَاتِل: وَكَانَ يَقُولُهَا عَلَيْهِ السَّلَامُ لِكُلِّ قَرْيَةٍ دَخَلَهَا) واته: ئەه‌ی خواهه‌!
په‌روه‌ردگاری ناسمانه‌کان و ئەوه‌ی سێبه‌ریان لیک‌دوه‌وه، په‌روه‌ردگاری زه‌وییه‌کان

و نه‌وی هه‌یانگرتوهو، په‌روه‌ردگاری شه‌یتانه‌کان و هه‌ر که‌س گو‌م‌رای ده‌که‌ن و، په‌روه‌ردگاری بایه‌کان و هه‌رچی شتی‌ک رای ده‌مالن، ئی‌مه‌ چاکه‌ی ئە‌م ئاو‌ه‌دانیه‌و، چاکه‌ی خه‌لکه‌که‌ی و، هه‌ر چاکه‌و خیری‌کی تیی‌دایه، لیت داوا ده‌که‌ین و، په‌نات پێ ده‌گرین له‌ خراپه‌ی ئە‌و ئاو‌ه‌دانیه‌و، خراپه‌ی خه‌لکه‌که‌ی و خراپه‌ی هه‌ر شتی‌ک که تیی‌دایه، ئنجا فه‌رمو‌وی: به‌ ناوی خوا بچن.

پێ‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ چووبایه‌ هه‌ر ئاو‌ه‌دانیه‌که‌وه، ئە‌م دوو‌عا‌یه‌ی ده‌کرد.

۴- (ابن إسحاق) ده‌لێ: پێ‌غه‌مبه‌ر ﷺ عاده‌تی وابوو، هیری‌ کردبایه‌ سه‌ر هه‌ر خه‌لکی‌ک که پێ‌ویست بووایه، هیری‌یان بکاته‌ سه‌ر، هه‌تا رۆژ نه‌بووبایه‌وه، هیری‌ نه‌ده‌کردنه‌ سه‌ر، ئنجا ته‌گه‌ر گو‌یێ له‌ ده‌نگی بانگ بووبایه، هیری‌شه‌که‌ی راده‌گرت و، ته‌گه‌ر ده‌نگی بانگی نه‌بیستبایه، هیری‌شه‌که‌ی ده‌کرد، ده‌لێ: ئی‌مه‌ به‌ شه‌و چووینه‌ ناوچه‌ی خه‌یه‌ر، پێ‌غه‌مبه‌ر ﷺ شه‌و مایه‌وه‌ تا‌کو رۆژی کرده‌وه‌و گو‌یێ له‌ بانگ نه‌بوو، ئیدی ئە‌و سوار بوو، ئی‌مه‌ش له‌گه‌لی سوار بووین، من له‌ پشت نه‌بوو ته‌لحه‌وه‌ سوار بووم، که پێ‌م به‌ پێ‌س پێ‌غه‌به‌ری خوا ﷺ ده‌که‌وت، (یان له‌ پشته‌وه‌ی یان له‌ ته‌نیشتی رۆیشته‌وه)، کری‌کاره‌کانی خه‌یه‌ر به‌بانی زوو که ده‌رده‌چوون بۆ ئیش، تووشمان بوون، به‌ بێ‌ل و ئە‌و ئامێرانه‌وه‌ که کاری کشتوکالیان پێ‌ن کردوون، پێ‌یان بوون، کاتی‌ک پێ‌غه‌مبه‌ری خویان بینی و سوپایه‌که‌ بیان بینی، گو‌تیان: (مَحَمَّدٌ وَالْجَيْشُ مَعَهُ) ئە‌وه موحه‌ممه‌د هات و سوپای له‌گه‌لدايه، ئیدی ئە‌وانه‌ رایان‌کردو پشتیان تیک‌ردین، پێ‌غه‌مبه‌ریش ﷺ فه‌رمو‌وی: (اللَّهُ أَكْبَرُ، حَرَبَتْ حَمِيرٌ، إِنَّا إِذَا نَزَلْنَا بِسَاحَةِ قَوْمٍ، قَسَاءَ صَبَاحِ الْمُنْذَرِينَ)، واته: خوا گه‌وره‌تره‌ خه‌یه‌ر کاول بوو، ئی‌مه‌ کاتی‌ک داده‌به‌زین بۆ گۆره‌پانی خه‌لکی‌ک، ئە‌وه خراپترین به‌یانیه‌ی، بۆ وریا کراوان، واته: زه‌فه‌ریان پێ‌ن ده‌به‌ین.

۵- (ابن إسحاق) ده‌لێ: پێ‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ کاتی‌ک له‌ مه‌دینه‌ ده‌رچوو به‌ره‌و خه‌یه‌ر، چو بۆ ناوچه‌یه‌ک به‌ ناوی (عصر) له‌وێ مرگه‌وتی‌کیان بۆ دروست‌کرد، له‌سه‌ر شوئینی‌کی چه‌وو، دوا‌یی پێ‌غه‌مبه‌ر ﷺ سوپایه‌که‌ی برد تا‌کو شیوی‌ک که پێ‌ی ده‌گو‌ترێ: (الرَّجِيعِ)

لهوئی ئەو سوپایەى له نێوان (خیر) و (عَطْفَان) دا دانا، تاكو رێگا بگرێ لهوه، كه هۆزى (عَطْفَان) بێن، هاوكاریی خهلكى خهیههر بکهن، چونكه هۆزى (عَطْفَان) جارێ مسوڵمان نهبوون و، دژى پێغه مبه ر ﷺ بوون.

6- (ابن إسحاق) ده‌ئێ: پێم گه‌یشتوه كه (عَطْفَان) كاتێك ده‌بیستن پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ لهو شوێنه سوپای داناهه، بۆی كۆ ده‌بنه‌وه، به‌لام كاتێك ده‌چن بۆ نه‌وه‌ى پشتى جووله‌كه‌كان بگرن، ماوه‌یه‌ك ده‌رۆن و هه‌ست ده‌كهن، له‌ پشتیان‌ه‌وه‌ ده‌نگێك دێ، نه‌وانیش پێیان وا ده‌بێ: له‌ پشت‌ه‌وه‌ را پێغه‌مبه‌ر ﷺ سوپایه‌كى ناردوه‌و، تاكو زه‌فه‌ر به‌ مأل و مندأل و كه‌ل و په‌لیان به‌رێ، بۆیه‌ ده‌گه‌رێنه‌وه‌و، له‌ نێو كه‌س و كارو مأل و سامانه‌كه‌ى خۆیاندا ده‌مێنه‌وه‌و، له‌ پێغه‌مبه‌رى خواو ﷺ له‌ جووله‌كه‌كان ده‌گه‌رێن.

7- ئنجا پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ ورده‌ ورده‌ له‌ مأل و سامانى خه‌یه‌ریه‌كان چوووه‌ پێش، مأل به‌ مأل و شوێن به‌ شوێن، قه‌لآ به‌ قه‌لآ ده‌یگرت، یه‌كه‌مین قه‌لآیان كه‌ گرتیان قه‌لآى (ناعم) بوو، له‌وێ مه‌حمودى كورێ مه‌سه‌لمه‌ كوژرا، پیاویك ده‌ستارێكى به‌سه‌ر داداو كوشتی، دوابی قه‌لآى (قَبُوس) كه‌ قه‌لآى (ابن ابي الحَقِيق) بوو.

8- پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ له‌ جه‌نگى خه‌یه‌ردا، چه‌ند شتیكى قه‌ده‌غه‌ كردن، (ابن هشام) ده‌ئێ: مسوڵمانان له‌ جه‌نگى خه‌یه‌ردا، گوشتى كه‌رى مألێیان وه‌سه‌ر نابوو، پێغه‌مبه‌ر ﷺ رێگرى له‌ خه‌لك كرد، كه‌ گوشتى كه‌رى مألێی بخۆن، كاتێك كه‌ مه‌نجه‌له‌كان ده‌كوێن، مه‌نجه‌له‌كانیان هه‌مووى وه‌رگیران، چونكه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ رێگرى كردبوو، له‌ خواردنی ئەو جوژه گوشته.

هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌و رۆژه‌دا، رێگرى لێكردن ئەو كه‌نیزه‌كانه‌ى تۆلیان هه‌یه‌ (دوو گیانن) بچه‌ لایان.

هه‌روه‌ها لێی قه‌ده‌غه‌كردن كه‌ گوشتى هه‌ر دڕنده‌یه‌كى خاوه‌ن كه‌ل‌به‌ كه‌ گوشت‌خۆره‌، بخۆن، هه‌روه‌ها لێی قه‌ده‌غه‌كردن كه‌ ده‌ستكه‌وتی جه‌نگی، كړین و فرۆشتنی پێ بکهن، تاكو دابه‌ش ده‌كړی.

(ابن إسحاق) ده‌لئی: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ رِنگریی له خه‌لک کرد، گوشتی که‌ری ماییی بخوون، به‌لام مؤله‌تی دان که گوشتی و‌لاخه به‌رزه بخوون، (و‌لاخه به‌رزه‌ش ته‌سپ و مایینه).

۹- دوا‌یی پیغهمبه‌ر ﷺ ورده ورده له مال و سامانی خه‌بیره‌یه‌کان نزیک ده‌که‌وته‌وه‌و، ده‌ستی به‌سه‌ردا ده‌گرتن، لهو کاته‌دا هه‌ندیک له (بني سهم) له هوزی (أَسْلَم) هاتن بو لای پیغهمبه‌ر ﷺ گو‌تین: ته‌ی پیغهمبه‌ری خوا! ﷺ زور هه‌زارو نه‌دارین، هیچ شتی‌کمان به‌ده‌سته‌وه نیه، پیغهمبه‌ری خواش ﷺ هیچ توانای ماددی نه‌بوو هاوکاریان بکات، به‌لام دوعای کردو فه‌رمووی: (اللَّهُمَّ إِنَّكَ قَدْ عَرَفْتَ حَالَهُمْ، وَأَنْ لَيْسَتْ بِهِمْ قُوَّةٌ، وَأَنْ لَيْسَ بِيَدِي شَيْءٌ أُعْطِيهِمْ إِيَّاهُ، فَافْتَحْ عَلَيْهِمْ أَعْظَمَ حُصُونِهَا عَنْهُمْ غَنَاءً وَأَكْثَرَهَا طَعَامًا وَوَدَاكًا)، واته: ته‌ی خوابه! بو خو‌ت حالی وان ده‌زانی، که هیزی ماددیان نیه، منیش هیچ شتی‌کم نیه، پیمان بده‌م، خوابه! باشرین قه‌لا که زورترین سامانی تیدابن، باشرین و زورترین به‌زو چه‌وری تیدابن، به‌ده‌ستی نه‌وان بگیرئی، ئیدی ته‌وه بوو خه‌لک دووباره ده‌ستیان به‌جه‌نگ کرده‌وهو قه‌لایه‌ک به‌ناوی: (حصن الصعب بن معاذ)، نه‌وانه‌گرتیان، که له هه‌موو خه‌بیره‌ردا هیچ قه‌لایه‌ک لهو قه‌لایه‌ زیاتر خواردن و چه‌وری و گوشت و بزوی تیدا نه‌بوو.

۱۰- مه‌رحه‌ب و کوزرانی، (ابن إسحاق) له جابیری کو‌ری عه‌بدللاوه (خوا له خو‌ی و با‌ی رازی بی)، گپراویه‌ته‌وه: دوا‌ی ته‌وه‌ی پیغهمبه‌ر ﷺ و هاوه‌لانی به‌ره‌و خه‌بیره‌ ده‌چن، مه‌رحه‌ب که پیاویکی پال‌هوان و تازایان بووه، له قه‌لایه‌که دیته‌ ده‌ر، که خو‌ی چه‌کدار کردوه، ته‌م شیعه‌ ده‌لئی:

قَدْ عَلِمْتُ حَيْثُ أُنِي مَرْحَبٌ ... شَاكِي السَّلَاحِ يَطْلُ مُجَرَّبٌ

أَطَعَنُ أَحْيَانًا وَحِينًا أَضْرِبُ ... إِذَا اللَّيْثُ أَقْبَلَتْ تُعْرَبُ

إِنْ حِمَايَ لَلْحِمَى لَا يُقْرَبُ

واته: خه‌لکی خه‌بیره‌ ده‌زانن من مه‌رحه‌بم، چه‌کم به‌شانه‌وه‌به‌و پال‌هوانتیکی ته‌زمووندارم، هه‌ندیک جاران به‌رم، (رم ده‌وه‌شینی‌م) و هه‌ندی جاریش به‌

شمشیر لای ده‌دهم، له کاتیکدا شیره‌کان دینه پیشی و جهنگ ده‌کن، هه ره ده‌دهی من قه‌ده‌غیه، نابئ کهس توخنی بکه‌وی، پیاوی نه‌زمووندار له هیرش و په‌لاماری من ده‌سله‌میته‌وه.

دوایی مه‌رحه‌ب گوتوویه‌تی: (مَنْ يُمَارِزْ؟) کئی دینه مه‌یدان؟ که‌عبی کوری مالیکیش گوتوویه‌تی:

قَدْ عَلِمْتَ خَيْرَ أَنِّي كَعَبٌ ... وَأَنْتِي مَتَى تَسُبُّ الْحَرْبَ

مَا ضِ عَلَى الْهَوْلِ جَرِيَّةً صَلْبٌ ... مَعِيَ حَسَامٌ كَالْعَقِيقِ عَضْبٌ

بِكُفِّ مَا ضِ لَيْسَ فِيهِ عَتْبٌ ... نَذُكُّكُمْ حَتَّى يَذِلَّ الصَّعْبُ

واته: خه‌یه‌ر ده‌زانئ من که‌عبم، کاتیک جه‌نگ به‌ریا ده‌بن خۆم به شوئنی مه‌ترسیدا ده‌دهم، زۆر بوئرم و پته‌وم، شمشیرنکیشم به ده‌سته‌وه‌یه، وه‌ک عه‌قیق^(۱) وایه زۆر چاک ده‌بهرئ، به ده‌ستیکیشه‌وه‌یه که نه‌و ده‌سته هه‌چ لۆمه‌ی نایه‌ته سه‌رئ، ده‌تانهارین، تاکو نه‌وه‌ی قورس و زه‌حه‌مه‌ته زه‌بوون ده‌بن.

ئنجاکه به‌و شی‌وه‌یه نه‌و دوو پاله‌وانه، نه‌و دوو شی‌عه‌ره بو‌یه‌کدی ده‌ئین، پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموئ: (مَنْ لِهَذَا؟) (مُحَمَّدٌ بِنُ مَسْلَمَةَ) ش‌گوتئ: (أَنَا لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَنَا وَاللَّهِ الْمُؤْتَرُ النَّائِرُ، قَتَلَ أَخِي بِالْأَمْسِ، فَقَالَ: فَقُمْ إِلَيْهِ، أَلَلَّهُمْ أَعْنَهُ عَلَيْهِ).

واته: کئ هه‌یه، بو‌ نه‌مه‌ بچته‌ مه‌یدان؟ موحه‌مه‌دی کوری مه‌سله‌مه، ده‌ئئ: من نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ خوا من لیکوژراوی تو‌له‌ستینم، دوئئ برایه‌که‌می کوشتوه، مه‌حموودی کوری مه‌سله‌مه، وه‌ک پیشتر باس‌مان کرد، پی‌غه‌مبه‌ریش ﷺ ده‌فه‌رموئ: بو‌ی هه‌ئسه، خوایه! هاوکاریی به، ئیدی که له یه‌کدی وه‌نزیک ده‌که‌ون، دره‌ختیک ده‌که‌ویته ئیوانیا‌نه‌وه‌و، هه‌ر کامیکیان خۆی له دره‌خته‌که ده‌گرئ که به‌رانبه‌ره‌که‌ی نه‌بینئ، هه‌ر که به‌کیکیان خۆی

(۱) جۆره به‌ردیکی سه‌ی و ساف و بریسکه‌داره.

تیده‌گری، نه‌وی دیکه له دره‌خته‌که ده‌دات، تا‌کو هاو‌ه‌له‌که‌ی بؤ‌ی ده‌رکه‌وی، تا‌کو سه‌ره‌نجام دره‌خته‌که هیچ په‌لی پی‌وه نامینن، ته‌نیا قه‌ده‌که‌ی ده‌می‌تیه‌وه، وه‌ک پیاو‌تیک که راه‌وستاوه، دوا‌یی مه‌رحب هیرش ده‌کاته سه‌ر مو‌حه‌مه‌دی کو‌ری مه‌سلمه‌و به شمشیر لئی ده‌دات، نه‌ویش به قه‌لغانه‌که‌ی شمشیره‌که‌ی ده‌گریته‌وه، شمشیره‌که‌ی ده‌که‌وئنه‌ نی‌و قه‌لغانه‌که‌ی و شمشیره‌که‌ی ده‌گری و عاسی ده‌بت، ئنجا مو‌حه‌مه‌دی کو‌ری مه‌سلمه‌مه، به شمشیر لئی ده‌دات تا‌کو ده‌یکو‌ژی.

۱۱- له ژیر ناوونیشانی: (مَقْتُلٌ یَّاسِرٌ أَخِي مَرْحَبٍ)، کو‌ژرانی یاسری برای مه‌رحب دا، (ابن إسحاق) ده‌لن: دوا‌ی مه‌رحب، یاسری برای ها‌ته مه‌یدان، نه‌ویش هه‌ر ده‌یگوت: (مَنْ یُّبَارِؤُ؟)، کئ دته مه‌یدانئ، (هشام بن عروه) گوتوویه‌تی: که زوبه‌یری کو‌ری عه‌وام، ﴿بؤ یاسر ده‌چینه مه‌یدانئ، دایکی سه‌فیه‌ی کچی عه‌بدو‌لموتته‌لب که پووری پی‌غهمبه‌ر ﴿خوشکی بابی و، دایکی زوبه‌یریشه ده‌لن: نه‌ی پی‌غهمبه‌ری خوا! ﴿کوره‌که‌م ده‌کو‌ژی، پی‌غهمبه‌ریش ﴿ده‌فه‌رموی: (بَلْ اِنَّكَ یَقْتُلُهُ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ)، به‌لکو کوره‌که‌ت نه‌و ده‌کو‌ژی، نه‌گه‌ر خوا بیه‌وی، ئیدی زوبه‌یر بؤ‌ی ده‌چینه مه‌یدان و پتیک ده‌گه‌ن و زوبه‌یر یاسر برای مه‌رحب ده‌کو‌ژی، (ابن إسحاق) ده‌لن: هیشامی کو‌ری عوروه کو‌ری زوبه‌یر، که نه‌وه‌ی زوبه‌یره، بؤ‌ی گنپامه‌وه کاتیک به زوبه‌یر ده‌گوترا: به خوا شمشیره‌که‌ت نه‌و پو‌ژه زور تیزو دپنده بوو، نه‌ویش ده‌یگوت: به خوا تیز نه‌بوو، به‌لام ناچارم کرد، چاک بری، واته: به قووه‌تی شانان و له نه‌نجامی به‌کاره‌تانی هیزی زوردا، چاکی ده‌بری!

۱۲- (الرُّسُولُ یُعْطِی رَاۤیَةً عَلَیَّ): (پی‌غهمبه‌ری خوا ﴿نالآ ده‌داته ده‌ست عه‌لیی)، (ابن إسحاق) له (سَلَمَةَ بِنَ عَمْرٍو بِنَ الْاُكُوْعِ) وه‌و، ده‌گنپه‌رته‌وه، ده‌لن: پی‌غهمبه‌ری خوا ﴿نه‌بوو به‌کری صیددیق ﴿به نالآ سپیه‌که‌یه‌وه نارد، به‌ره و لای هه‌ندئ له قه‌لایه‌کانی خه‌بیره و جه‌نگیان کرد، به‌لام که‌رانه‌وه، هه‌رچه‌نده زوریش ماندوو بوو، به‌لام سه‌رکه‌وتنبا‌ن به ده‌ست نه‌هینا به‌سه‌ر نه‌و قه‌لایانه‌دا، دوا‌یی پی‌غهمبه‌ری خوا ﴿فه‌رموی: (لَاُعْطِیَنَّ الرَّاۤیَةَ غَدًا رَجُلًا یُحِبُّ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ، یَفْتَحُ اللّٰهُ عَلَیْ یَدَیْهِ لَیْسَ بِقَرَارٍ)، (أخرجه البخاری: ۲۸۴۷،

وابن حبان: ۶۱۳۲، والطبرانی: في الكبير: ۵۸۱۸)، واته: به یانی نالایه که ده‌دهمه دست
پیاویک که خواو پیغهمبره‌که‌ی خوش ده‌وین، خوا ﷺ له‌سر ده‌ستی نه‌و سه‌رکه‌وت،
وه ده‌ست دینتی و له دوژمن را ناکات.

هه‌لپه‌ته ته‌مه نابتی چه‌مکی پیچه‌وانه (مفهوم المخالفة) ی لئی بگیری، که
وه‌ک به‌دا‌خه‌وه نه‌وانه‌ی گومانی خراپ به نه‌بوو به‌کری صیددیق ﷺ ده‌بن،
ده‌یکه‌ن، به تاییه‌تی (شیعہ) که گوايه: نه‌وه تانه‌دانی پیغهمبر ﷺ بووه
له نه‌بوو به‌کر!!، به‌لام نه‌وه نه له پیغهمبر ﷺ ده‌وه‌شیتته‌وه، که تانه له
نزیکترین و خوشه‌ویستترین هاوه‌لی خوئی بدات، نه نه‌بوو به‌کریش نه‌وه‌ی لئی
ده‌وه‌شیتته‌وه، به‌لکو نه‌وه به‌س مه‌دحیک بووه بو‌علی ﷺ، تاکو نه‌وانه‌ی
له‌که‌لیدان، زیاتر پشت نه‌ستور بن، به فه‌رمانده‌که‌ی خویمان، به تاییه‌ت نه‌و
کاته‌ش عه‌ل ﷺ، ته‌مه‌نی زور گه‌نجتر بووه، په‌نگه نیوه‌ی ته‌مه‌نی نه‌بوو به‌کری
بوو بی‌ان شتی‌ک زیاتر، بو‌یه په‌نگه خه‌لک زیاتر متمانه‌یان به نه‌بوو به‌کر
بوو بی، ﷺ، بو‌نه‌وه‌ی متمانه‌یان به‌علیش بی، نه‌وه‌ی پی‌گوتوه.

سه‌له‌مه‌ی کوری عه‌م‌ری کوری نه‌کوه‌ع ده‌لئی: پیغهمبر ﷺ بانگی عه‌لی ﷺ
کرد، له‌و کاته‌دا چاوی دیشان، نه‌ویش تفی له چاوی دا، (یانی: هه‌ندتی فووی له
چاوی کرد)، دواپی فه‌رمووی: (خُذْ هَذِهِ الرَّأْيَةَ فَاْمُضِ بِهَا حَتَّى يَفْتَحَ اللَّهُ عَلَيْكَ)،
نه‌م نالایه بگه‌رو بییه، تاکو خوا ﷺ سه‌رکه‌وتتت به‌قسمه‌ت ده‌کات، سه‌له‌مه
ده‌لئی: سویند به‌خوا رۆیشت به‌نهرمه غار ده‌رۆیی و تیمه له پشتیه‌وه بووین،
به دوایدا ده‌چووین، رۆیشت هه‌تا نالایه‌که‌ی له تئو کۆمه‌له به‌ردیکدا، چه‌قاند
له ژئر قه‌لایه‌که، جووله‌که‌یه‌ک له سه‌ر قه‌لاکه‌وه ته‌ماشای کرد، پی‌گوت: تو
کیی؟ گوتی: من عه‌لی کوری نه‌بوو تالییم، جووله‌که‌که، گوتی: (عَلَّوْثُمْ وَمَا أَنْزَلَ
عَلَىٰ مُوسَىٰ)، سویند به‌وه‌ی بو‌سه‌ر موسا ﷺ دابه‌ز تراوه، سه‌رکه‌وتن، یان
قسه‌یه‌کی ناوا‌ی کرد، تیدی عه‌لی ﷺ، نه‌گه‌رایه‌وه، تاکو سه‌رکه‌وتتی وه‌ده‌ست
هیناو قه‌لایان گرت.

لیره‌دا (ابن هشام) شتیک دینے هەر وهک په‌ند لیوه‌رگرتن، ده‌یهینیم، نه‌گه‌رنا له‌ نه‌فسانه‌وه‌ نزیکه‌.

(أبي رافع) کۆله‌ی تازاد کراوی پیغه‌مبه‌ر ﷺ گوتوو‌یه‌تی: ئیمه‌ له‌گه‌ل‌ عه‌لی کوری نه‌بی‌ تالییدا ﷺ، پۆشتین کاتیک پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ نالاکه‌یه‌وه‌ ناردی، کاتیک له‌ قه‌لایه‌که‌ نیزیک که‌وته‌وه‌، خه‌لکه‌که‌ بو‌ی هاتنه‌ ده‌ری، نه‌ویش له‌گه‌ل‌ نه‌وانه‌ی له‌گه‌ل‌یدا بوون له‌ دژیان جه‌نگا، کابراهی‌کی جووله‌که‌ زه‌بریکی له‌ عه‌لییدا قه‌لغانه‌که‌ی په‌رسی، عه‌لی ﷺ ده‌رگایه‌ک که‌ له‌لای قه‌لایه‌که‌ بوو، ده‌ستی دایه‌و کردی به‌ قه‌لغان له‌سه‌ر سه‌ری خۆی، ئیدی نه‌و ده‌رگایه‌ی هه‌ر به‌ده‌سته‌وه‌ بوو، شه‌ری پئ ده‌کرد، هه‌تا خوا ﷺ سه‌رکه‌وتوو‌ی کرد، دوا‌یی ده‌رگایه‌که‌ی فرییدا، کاتیک له‌ جه‌نگه‌که‌ بو‌وه‌، ئیمه‌ هه‌شت که‌س بووین، من هه‌شته‌میان بووم، زۆر به‌زه‌حمه‌ت ده‌مانتوانی نه‌و ده‌رگایه‌ هه‌لگیره‌و وه‌رگیر بکه‌ین.

که‌ به‌ ته‌نکید نه‌وه‌ له‌ نه‌فسانه‌وه‌ نزیکه‌و ره‌نگه‌ ده‌ستیکی شیعیانی تیدابن، چونکه‌ زۆر دووره‌ هه‌شت که‌س نه‌توانن ده‌رگایه‌ک، هه‌لگیره‌و وه‌رگیر بکه‌ن و عه‌لی ﷺ به‌ یه‌ک ده‌ست بیگری! به‌لئ عه‌لی کوری نه‌بی‌ تالییب ﷺ، زۆر تازا بووه‌و، زۆریش به‌هیز بووه‌، به‌لام نه‌وه‌ ده‌چیته‌ قالیی نه‌فسانه‌وه‌و، ده‌رگای هینده‌ قورسیش نه‌و کاته‌ زه‌حمه‌ته‌ بوو بئ.

١٣- باسی (أبي اليسر كعب بن عمرو)، (ابن إسحاق) ده‌لن: بوره‌یده‌ی کوری سو‌فیانی نه‌سه‌لمیی له‌ هه‌ندئ پیاوانی به‌نی نه‌سه‌لم، له‌ باره‌ی (أبي اليسر كعب بن عمرو) بو‌ی باسکردم، گوتی: ئیمه‌ له‌گه‌ل‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بووین، له‌ خه‌یه‌ر، ئیواره‌یه‌کیان مه‌ری کابراهی‌کی جووله‌که‌ هاته‌وه‌و، ده‌بو‌یست بچینه‌ ئیو قه‌لایه‌که‌یا نه‌وه‌، ئیمه‌ش نابو‌وه‌قی ده‌وا‌مان دابوو، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموو‌ی: (مَنْ رَجُلٌ يُطْعِمُنَا مِنْ هَذَا الْغَنَمِ؟)، چ پیاویک هه‌یه، له‌م مه‌ره‌ خواردنی‌کمان بۆ ده‌سته‌به‌ر بکات، (أبي اليسر) گوتی: من نه‌ی

پَیغَمبَهِرِی خُوا! ﴿١٤﴾ پَیغَمبَهِرِی خُواش ﴿١٥﴾ فەرمووی: دەی وا بکه، دەلن: رۆیشتم وەک چۆن ئەعامە دەپوا، بە خێرای رۆیشتم کاتیک پَیغَمبَهِرِی خُوا ﴿١٦﴾ تەماشای کردم، پشتم تیکردن و ئاوا بە خێرای دەپۆیشتم، فەرمووی: (أَلَلَّهُمْ أَمْتَعْنَا بِهِ) خَوایە! بەهرەمەندمان بکه لێ، واتە: پێمان بهێڵە، ئنجا گەیشتمە رانە مەرەکەو ئەوانە ی پَیغَمبَهِرِی چوونە نَبُو قَهْلايەکە، بەلام ئەوانە ی لە دواوە مابوون، دوو مەپم لیکرتن و لەبن قۆلم گرتن، دوا ی زۆر بە پاکردن هێنامن، وەک هیچ شتیکم بە دەستەوه نەبن، هەتا هێنامنە لای پَیغَمبَهِرِی خُوا ﴿١٧﴾ لەوی دامن، ئنجا سەریان برین و گوشتەکیان خواردن، (ابن إسحاق) دەلن: (أبي اليسر) له کۆتا هاووەله کانی پَیغَمبَهِرِی ﴿١٨﴾ بوو که کۆچی دوا ی کردو، هەموو جارێ (أبي اليسر) که ئەو رۆداوە ی باس دەکردو، دەگریا و دوا ی دەیکوت: بە دلنیا یی لە من بەهرەمەند بوون، تاکو له دوا یی هەموویان مردم.

دوعایەکی پَیغَمبَهِرِی ﴿١٩﴾ ئاوا بۆ قبوول بوو.

١٤- باسی صفیه دایکی برواداران، صفیه ی کچی حویه ی کور ی ئەخطەب، سەرۆکی جوولەکە کانی (بنو النضير).

(ابن إسحاق) دەلن: دوا ی ئەو ی پَیغَمبَهِرِی خُوا ﴿٢٠﴾ قه لای (القموص) ی گرت، که قه لای (ابن أبي الحقيق) بوو، صفیه ی کچی حویه ی کور ی ئەخطەب له گەل ئافره تیککی دیکه، که له گەلی دابوو، هێنایان بۆ لای پَیغَمبَهِرِی ﴿٢١﴾ بەلام بە لای کوژراوە کانی جوولەکانیاندا بردن، کاتیک ئەو ئافره تە ی دیکه، که له گەل صفیه بوو، جه نازەکانی بینین، هاواری کردو، له دەم و چاوی خۆیدا، گلێ بە سەر سەری خۆیدا کرد، کاتیک پَیغَمبَهِرِی خُوا ﴿٢٢﴾ بینی، فەرمووی: (أَعَزُّوا عَنِّي هَذِهِ الشَّيْطَانَةَ)، ئەو شەیتانەم لێ دووربخەنەوه، فەرمانیشی کرد، صفیه یان ﴿٢٣﴾، خستە پشتی پَیغَمبَهِرِی ههروه ﴿٢٤﴾ پَیغَمبَهِرِی خُوا ﴿٢٥﴾ پۆشاکەکی خۆی بە سەردادا، ئیدی مسولمانان زانیان، که پَیغَمبَهِرِی خُوا ﴿٢٦﴾ بۆ خۆی دیاری کردو، دوا یی پَیغَمبَهِرِی ﴿٢٧﴾ بە بیلالی فەرموو، وەک پێم گەیشتو، کاتیک

تھو نافرہ تہ جوولہ کہ یہی بینی: (أَنْزَعْتُ مِنْكَ الرِّحْمَةَ يَا بِلَالُ، حِينَ تَمُرُّ بِأُمَّرَاتَيْنِ عَلَى فَنَلَى رِجَالَهُمَا؟)، تھی بیلال! نایا بہ زہیبت لہ دل داپنرا بوو، کہ دوو نافرہ تان بہ لای پیاوانی کوڑراویندا دہ بہی؟.

صہ فیہ ش لہ کاتیکدا کہ بووک بووہ، لہ لای (کنانہ بن الریحع بن ابي الحقیق)، خہونی بینیوہ و لہ خہونیدا مانگیک کہ وتوتہ کوژی، کاتیک خہونہ کہ ی بو میردہ کہ ی گیراوتہوہ، میردہ کہ ی گوتوویہ تی: تہم خہونہ ت تہوہ دہ گہ یہ تیت کہ تو خوزگہ بہ پادشای حجاز (موحہ ممہد) دہ خوازی، بوہ زللہ بہک لہ دہم و چاوی دہ دات و، چاوی بہ ہوہوہ شین دہ بتہوہو، کاتیک صہ فیہ دی، بو لای پیغہ مہری خوا ﷺ شوینہ واری تہو زہ برہی ہرہ پتوہ بووہ، لئی دہ پرسن: بوچی وات لیہاتوہ؟ تہویش ہہ و آلہ کہ ی بو دہ گیرتہوہ.

لہو باروہ تہم ریوایہ تہ ہاتوہ: (سَبَى النَّبِيِّ ﷺ صَفِيَةً فَأَعْتَقَهَا وَتَزَوَّجَهَا)، (أخرجه: البخاري: ۴۲۰۱)، واتہ: پیغہ مہری خوا ﷺ صہ فیہ ی بہ دیل گرت، واتہ: لہ جہنگی خہ پیہ ردا)، دوایی نازادی کردو بہ ہاوسہری خوئی گرت.

۱۵- (ابن هشام) لہ ژیر ناوونیشانی: (الضُّلْحُ مَعَ أَهْلِ الْخَيْبَرِ): (پیکھانن لہ گہ ل خہ لکی خہ پیہ ردا، دہ لئی: پیغہ مہری خوا ﷺ خہ لکی خہ پیہری نابلووقہ دا، لہ دوو قہ لاکہ یاندا: [واتہ: قہ لاکانی دیکہ یان کہ گیراون، ہہ موویان چوونہ تپو تہو دوو قہ لایہ ی ماون، (الْوَطِيحِ وَالسَّلَامِ)، ہہ تا کاتیک دلنیا بوون، دہ گیرین و دہ فہوتین، داویان لہ پیغہ مہر ﷺ کرد کہ خوینیان ہپاریزی لہ بہ رانہر مآل و سامانیان داو، ہہ موو مآل و سامانیان دہستکہ وتی پیغہ مہر بو مسولمانان بن، پیغہ مہریش ﷺ ہہ موو مآل و سامانہ کانپانی دہست بہسہ ردا گرتبوون، ہی قہ لاکانی: (الشَّقُّ) و (وَنَطَاةٌ) و (الْكَيْبِيَّةُ) و تیکرای قہ لایہ کانپان، جگہ لہ ہہ ردووک، قہ لای: (الْوَطِيحِ وَالسَّلَامِ)، نجا کاتیک خہ لکی فہدہک، دہ بیستن خہ لکی خہ پیہر تہو ریککہ وتہ یان کردوہو خویمان بہدہستہوہ داوہ، تہوانیش و ہلام دہ تیرن بو لای پیغہ مہری خوا ﷺ داوی لئ دہکن، تہوانیش ہرہ بہو شیوہ یہ، مامہ لہ یان لہ گہ لدا بکات، خوینیان ہپاریزی، بہ لآم مآل و سامانہ کہ یان بہ جی بہیلن بو تہوان، پیغہ مہریش ﷺ

نهوه دهکات و، نهو کهسهی له نَبَوَانِ پَنَغَمبهری خولو خه لکی خه به رو فه ده کدا، نهو پَنَکِهاتنه دهکات: (مُحَيِّصَةٌ بِنُ مَسْعُودٍ، أَخُو بَنِي حَارِثَةَ) ده بِنِ.

پَنَکِهاتنه دهکات کهشیان بهو جو ره ده بِنِ، ده لَئِن: نیوهی به ره مه که مان بو خَوَمان و، نیوه شی بو تَبَوَه، چونکه تَبَمَه زانترین به تَبَوَه له به ره مه مَهَبَنَانِ نهو شتانهی خَوَماندا، [نَبَا کَشْتوکال بووه، هه رچی بووه] و تَبَمَه باشتر ناوه دانی ده که به نهوه، پَنَغَمبهریش ﷺ له سه ره نهوه له گه لَئَان رَک دَه که وئِ، به لَام بهو مه رجهش که هه ر کاتیک و یستمان ده رتان بکه ین، ده رتان ده که ین، له بهر نهوهی تَبَوَه جه نکتان کردوه، ههروه ها خه لکی فه ده کیش، هه ر بهو شیوهیه له گه لَئِ رَک دَه که ون، بَوَیه خه به ره ده بِنَته ده سته کهوت بو مسو لمانان، به لَام فه ده ک ده بِنَته شتیکی تابیته بو پَنَغَمبهری خوا ﷺ چونکه فه ده ک به جهنگ نه گیراوه.

۱۶- (إِبْنِ هِشَامٍ) له زَئِر ناوونیشانی: (قِصَّةُ الشَّامَةِ الْمَسْمُومَةِ): (به سه رهاتی مه ره ژه هراوی کراره که) دا، ده لَئِن: دوا ی نهوهی پَنَغَمبهری خوا ﷺ نیشته جَن ده بِنِ و، سه قامگیر ده بِنِ، (زَيْنُبُ بِنْتُ الْحَارِثِ)، که زُئِ (سَلَامُ بِنِ مِشْکَمٍ)، بووه، مه ریکی برژیتراوی بو ده نَبَرِی، به لَام پَئِشتر ده پرسِی، پَنَغَمبهری خوا ﷺ چه ز له کوئِ مه ر ده کات؟ نه وانیش ده لَئِن چه زی له ده سته که یه تی، بَوَیه ژه هریکی زَوُر له وئِ ده کات و، ژه هریش له هه موو گوشتی مه ره که ده کات و، بوئِ دَئِنِ کاتیک له پَئِش پَنَغَمبهری خوا ﷺ داده نَبَرِی، ده ست ده داته ده ستی نهو مه ره و پارووئِکی لَئِ ده جوئِ و، قووتی نادات، به لَام: (بِشْرُ بِنُ الْبَرَاءِ بِنِ مَعْرُورٍ) له خزمه تی دا ده بِنِ و، وه ک چَوَن پَنَغَمبهر ﷺ پارووی لَئِ داده گری، نهویش لَئِی ده ست ده داتِی، به لَام بَئِش قووتی ده دات، پَنَغَمبهریش ﷺ پارووه که فَرِئِ ده داته وهو ده فه رموئِ: (إِنَّ هَذَا الْعَظْمَ لِيُخْبِرُنِي أَنَّهُ مَسْمُومٌ)، نه م تَبَسَقَه (نه م گوشته) هه وائِم پَئِده دات، که ژه هراوی کراره، دوا یی پَنَغَمبهر ﷺ به دوا ی نهو نافرته دا ده نَبَرِی، نهویش دانی پَئِدا دَئِنِ، پَنَغَمبهریش ﷺ ده فه رموئِ: (مَا حَمَلَكِ عَلَي ذَلِكِ؟)، چ شَتِیک وای لَئِ کردی نهوه بکه ی؟ نهویش ده لَئِن: بَوَیه وامکرد، خَوَت ده زانی چیت به خه لکه که ی من کردو، لَئِت ناشارد رَئِته وه، گوتم نه گه ر پادشاو حوکمران بِنِ، نهوه لَئِی

ناسووده ده‌بم، به‌لام نه‌گهر پیغهمبهر بِن، هه‌والی پِن ده‌دری، پیغهمبهری خواش ﴿١٦﴾
چاوپووشی لی‌کرد، به‌لام بیشر به‌هوی نه‌و پارووهی خواردی، مرد.

هه‌له‌به‌ته له هه‌ندی سه‌راوهی دیکه‌دا هاتوه، گوايه پیغهمبهر ﴿١٧﴾ نه‌و
نافره‌ته‌ی له‌تۆله‌ی بیشر‌دا کوش‌تۆتۆه‌وه، به‌لام (ابن هشام) وای دینی، که
پیغهمبهر ﴿١٨﴾ به‌خشیویه‌تی.

(ابن إسحاق) ده‌لئ: پیغهمبهری خوا ﴿١٩﴾ له‌و نه‌خۆشییه‌دا که تئیدا وه‌فاتی
کرد، له‌کاتی‌کدا خوشکی (بِشْرُ بْنِ الْبَرَاءِ بْنِ مَعْرُورٍ)، سه‌ردانی ده‌کات، که له
خزمه‌تیدا، له‌و گوشته‌ی خواردوه، که ژه‌هراوی کراره‌و مردوه، پتی ده‌فه‌رموی:
(يَا أُمَّ بَشْرٍ! إِنَّ هَذَا أَوَانٌ وَجَدْتُ فِيهِ انْقِطَاعَ أَبْهَرِي مِنَ الْأَكْلَةِ الَّتِي أَكَلْتُ مَعَ
أَخِيكَ بِحَيْرٍ)، واته: نه‌ی دایکی بیشر! نه‌مه نه‌و کاته‌یه که هه‌ست ده‌که‌م، نه‌و
ده‌ماره‌م براوه له‌و خواردنه‌ی که له‌گه‌ل برايه‌که‌تدا له‌خه‌یه‌ر خواردم، ده‌لئ:
دوایی مسوولمانان وایانده‌زانی پیغهمبهری خوا ﴿٢٠﴾ به‌شه‌هیدی وه‌فاتی کردوه،
و‌پرای نه‌وه‌ی خوا پ‌زیشی گرتوه، به‌پله‌ی پیغهمبهره‌یه‌تی، چونکه فه‌رموویه‌تی:
تئستا کۆتایی ته‌مه‌نه‌که‌مه، له‌نه‌جامی نه‌و پاروه ژه‌هراوییه‌دا که کاتی خۆی
نه‌و نافره‌ته جووله‌که‌یه، نه‌و گوشتی مه‌ره‌ی بو هئناوه.

١٧- (ابن إسحاق) ده‌لئ: زوهری له‌سه‌عیدی کوری موسه‌یه‌به‌وه بو‌ی باس‌کردووم، که
کاتی‌ک پیغهمبهر ﴿٢١﴾ له‌خه‌یه‌ر ده‌گه‌رته‌وه له‌ریه، له‌کۆتایی شه‌ودا ده‌فه‌رموی: (مَنْ
رَجُلٌ يَحْفَظُ عَلَيْنَا الْفَجْرَ لَعَلَّنَا نَنَامُ؟) چ پیاویک هه‌یه، نوژی به‌یانیمان بو‌ پاریژی، به‌لکو
تۆزی سه‌رخه‌وی بشکینین و بخه‌وین، واته: به‌خه‌برمان بئنی بو‌ نوژی به‌یانی؟ بیلال
ده‌لئ: من نه‌ی پیغهمبهری خوا! ﴿٢٢﴾ ئیدی پیغهمبهر ﴿٢٣﴾ و سوپا‌یه‌که‌ی پشوو ده‌ده‌ن
و داده‌بزن و ده‌خه‌ون، بیلالیش هه‌لده‌ستن نوژی ده‌کات، نه‌ه‌ندی خوا بیه‌وی نوژی
ده‌کات، دوایی پال وه‌حوش‌تره‌که‌ی ده‌دات و ته‌ماشای سپیده‌ی به‌یان ده‌کات و، چاوه‌ری
ده‌کات، که‌نگی به‌ره‌به‌یان دادی؟ به‌لام خه‌و به‌سه‌ریدا زال ده‌بی و ده‌خه‌وی و، به‌هیچ
شتی خه‌به‌ریان نایته‌وه، مه‌گه‌ر به‌گه‌رمایی خۆر، خۆر هه‌لدی و پیغهمبهری خوا ﴿٢٤﴾

یه که مین کس ده بن و بهر له هاوه لآن خه بهری ده بیتهوه، ده فهرموئی: (مَاذَا صَنَعْتَ بِنَا يَا بِلَالُ؟) نهی بیلال! چیت پیکردین؟، تهویش ده لن: (يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَخَذَ بِنَفْسِي الَّذِي أَخَذَ بِنَفْسِكَ)، نهی پیغهمبهری خوا! ﷺ نهوهی بهسهر تودا زال بوو، بهسهر منیشدا زال بوو، تهویش ده فهرموئی: (صَدَقْتَ)، راست ده کهی، دواپی پیغهمبهر ﷺ حوشتره کهی لن ده خورپی و زور ناروات، به لأم لهوی لاده چن و به هاوه لانیس ده فهرموئی: لیره دا لاجن و نهوی به جیدلن، دواپی حوشتره کهی یه خ ده دات و ده ست نوژر ده گری و، خه لکیش ده ست نوژر ده گرن و، فهران به بیلال ده کات قامهت ده خوینتی بو نوژر، پیغهمبهر ﷺ نوژر به خه لکه که ده کات، کاتیک سلآو ده داتهوه، پرو له خه لک ده کات و ده فهرموئی: (إِذَا نَسِيتُمْ الصَّلَاةَ، فَصَلُّوْهَا إِذَا ذَكَرْتُمْهَا، فَإِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَقُولُ: ﴿وَأَقْرَبُ الصَّلَاةِ لِيْزَكْرَى﴾ (طه)، واته: ههر کات نوژرتان له بیرچوو، واته: به هوی خه وتنهوه نوژرتان فهوتا، ههر کاتیک بیرتان کهوتهوه، (ههر کاتیک بیدار بوونهوه) نوژره که تان بکهن، چونکه خوا ﷺ ده فهرموئی: له کاتیکدا که منت له یاده نوژر بکه، یان نوژر بکه بو نهوهی منت له یاد بن.

١٨- (ابن هشام) له ژر ناوونیشانی: باسی (شُهُودُ النِّسَاءِ حَبِيْرٌ)، (به شداری نافرتهان له جهنگی خه بیه رادا، له (ابن إسحاق) هوه ده لن: ژماره یک له نافرتهانی مسولمانان به شداریبان کرد له گه ل پیغهمبهری خوا ﷺ له جهنگی خه بیه رادا، تهویش له و ده ستکهوته که گیرا بوو، سهرو دیاری دانن، به لأم پشک و بهشی وهک پیاوان بو دانه نان.

ههر له و بارهوه (ابن إسحاق) ده لن: سولهیمانی کوری سوحهیم له (أَمِيَّةُ بِنُ أَبِي الصَّلْتِ) له نافرته تیک له بهنی غیفار، که ناوی بو هیناوم، بوی گیراومهوه که گوتوو یه تی: من له گه ل کومه تیک له نافرته تاندا له بهنی غیفار، چووینه لای پیغهمبهری خوا ﷺ، له حالیک دا که ده چوو بو خه بیهر گوتمان: نهی پیغهمبهری خوا! ﷺ ده مانه وی نهو شوینهی بوی ده چی، تیمهش له خزمه تتدا بیین، تیمهش دین برینداران تیمار ده کهین و، یارمه تیی مسولمانان ده دین بهوهی بتوانین، ده لن: پیغهمبهری خواش ﷺ فهرمووی: (عَلَى بَرَكَةِ اللَّهِ)، لهسهر بهر کهت و

پیزی خوا، وهرن، ئیدی ئیمه لهگه‌لی ده‌رچووین، ئەو ئافره‌ته گوتووێه‌تی: من کچێک بووم، تازه ده‌گه‌یشتم پێغه‌مبهری خوا ﷺ له پشت خۆیه‌وه له‌سه‌ر ئەو که‌ل و په‌لانه‌ی له‌سه‌ر باره‌که‌ی بوون، له‌سه‌ر باره‌که‌ی سواری کردم، به‌خوا کاتیک پێغه‌مبهری خوا ﷺ بو نوێژی به‌بانی دابه‌زی و حوشتره‌که‌ی یه‌خدا، منیش له‌سه‌ر باره‌که‌ی دابه‌زیم، ته‌ماشام کرد خوێنی منی پێوه‌یه، ئەوه یه‌که‌مین جاریش بوو بکه‌ومه‌ بئ نوێژییه‌وه، (واته: یه‌که‌م هه‌یزی با‌خ بوونی بووه)، منیش خۆم پێک هه‌نایه‌وه‌و چوومه‌ لای حوشتره‌که‌و شه‌رمم کرد، کاتیک پێغه‌مبهر ﷺ منی بینی و خوێنه‌که‌شی بینی، فه‌رمووی: (مَا لَكَ؟ لَعَلَّكَ نَفْسَتْ؟ قُلْتَ: تَعْمُ قَالَ: فَأَصْلِحِي مِنْ نَفْسِكَ، ثُمَّ خُذِي إِنْاءَ مِنْ مَاءِ فَاطِرْحِي فِيهِ مِلْحًا، ثُمَّ اغْسِلِي بِهِ مَا أَصَابَ الْحَقِيْبَةَ مِنَ الدَّمِ، ثُمَّ عُوْدِي لِمَرْكَبِكَ)، واته: چیته! په‌نگه‌ که‌وتیبه‌ بئ نوێژییه‌وه؟ گوتم به‌ئێ، فه‌رمووی: ده‌جا خۆت چاک بکه، (واته: خۆت به‌سته‌ تا‌کو خۆنت له‌به‌ر نه‌روات و شتی دیکه‌ خوێنایویی بکات، دوا‌یی قاپێک ئاو بێنه‌و هه‌ندی‌ک خۆی تێبکه‌و ئەو شوێنه‌ی خوێنی به‌رکه‌وتوه‌ له‌ باره‌که، پێی بشووه، دوا‌یی بچووه شوێنی خۆت و سوار به‌وه^(۱)).

ئەو ئافره‌ته‌ غیفاریه‌ ده‌لێ: کاتیک پێغه‌مبهری خوا ﷺ سه‌رکه‌وتنی له‌ خه‌یبه‌ر وه‌ده‌ست هه‌نا، له‌ غه‌نیمه‌ت سه‌رو دیا‌ری پێداین، منیش ئەو ملوانکه‌یه‌ی پێدام که‌ نه‌وته‌ له‌ گه‌ردنم دایه، به‌ ده‌ستی خۆی له‌ ملی کردم، به‌خوا نابێ ئەو ملوانکه‌یه، هه‌رگیز لێم جیا‌بێته‌وه، ئیدی ئەو ملوانکه‌یه‌ هه‌ر له‌ گه‌ردنی دابوو تا‌کو مرد، دوا‌یی وه‌سیه‌تی کرد له‌گه‌لیدا بئێژێ، هه‌روه‌ها هه‌یج کاتیک له‌ هه‌یز پاک نه‌ده‌بووه، مه‌گه‌ر ئەو ئاوه‌ی خۆی پێ ده‌شوێرد تۆژی خۆی تێده‌کرد، هه‌روه‌ها وه‌سیه‌تیشی کرد بو‌که‌سێ که‌ ده‌بشوات، دوا‌ی مردنی ئەو ئاوه‌ی پێی ده‌شۆن، خۆی تێبکه‌ن، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پێغه‌مبهر ﷺ وا پێناییی کردوه، گوتووێه‌تی: هه‌مه‌ن هه‌یکمه‌تێکی تێدایه.

(۱) به‌لام ئەم سه‌نه‌ده‌ بیهێز (ضعیف)ه.

۱۹- (ابن إسحاق) ناوی هه موو ئه وانهی هیناوه، که له جهنگی خه یبهردا شه هید بوون، که سه رجه میان بیست (۲۰) که سن، له هاوه لآن و زۆربه یان پشتیوانن ته نیا چوار یان له کۆچکه رانن، واته: شازده (۱۶) یان له پشتیوانانن.

۲۰- (ابن هشام) له ژیر ناوونیشانی: (أَمْرُ الْأَسْوَدِ الرَّاعِي فِي حَدِيثِ حَبِيبٍ)، (به سه رهاتی شوانه ره شه که له پروو داوی خه یبهردا، به سه رهاتیک دینئ جتی سه رجه و ئیمهش ده یهینن، ده لئ: شوانیکی ره شه هه بوو، (ابن إسحاق) ده لئ: پیم گه یستوه، که هاته لای پیغه مبهه **ﷺ** له کاتیکدا که ئابلووقه ی هه ندیک له قه لایه کانی خه یبهری دابوو، به لام میگه له مه ریکی پین بوو، کابرایه کی جوو له که به کر ئی گرتبوو، که مه ره کانی بو بله وه پینئ، کاتیک دئ، ده لئ: ئه ی پیغه مبهه ری خوا! **ﷺ** ئیسلام پین بناستنه، ئه ویش پین ده قهرموئ: ئیسلام ئاویه و ئاویه و، له وئ مسو لمان ده بن، پیغه مبهه ری خواش **ﷺ** هیچ که سی له وه به که مته نه ده زانی که بانگی بکات بو ئیسلام و ئیسلامی تینگه یه نئ، کاتیک مسو لمان ده بن ده لئ: ئه ی پیغه مبهه ری خوا! **ﷺ** من کر ئیکار بووم بو خواوه نی ئه م مه ره و، ئه م مه ره سپارده یه له لام، ئیستا چی لئ بکه م؟ پیغه مبهه ریش **ﷺ** ده قهرموئ: مه ره که ده نگبده ده چیته وه بو لای خواوه نی، ئیدی ئه و شوانه ره شه هه لده ستی و چه نگیک چه وو زیخ هه لده گرتی و، به دم و چاوی مه ره که یدا ده دات و، ده لئ: بگه ریوه بو لای خواوه نه که ت، به خوا چیدیکه هاوه لایه تیتان ناکه م، واته: چیدیکه ناتان له وه پینم، مه ره که ش هه مووی ده روات و وه که سه یک لئی بخوری ده چیته ئیو قه لایه که، دوابی ئه و شوانه ره شه، له گه ل مسو لماناندا ده بن بو ئابلووقه دانی ئه و قه لایه، به لام به ردیکی پنده که وئ و ده یکوژئ، که تاکو ئیستا یه ک نوژی شی نه کردوه، ده یهینن بو لای پیغه مبهه ر **ﷺ** له پشت خو یه وه دایده نئ، پارچه قوماشیکی پیندا ده دن، پیغه مبهه ری خوا **ﷺ** له گه ل ژماره یه ک له هاوه لانی ده بن، ئاوریکی لیده داته وه که جه نازه که ی دانراوه، دوابی رووی لئ وه رده گنرئ، ده لئ: ئه ی پیغه مبهه ری خوا **ﷺ** بوچی رووت لئ وه رگنرئ؟ ده قهرموئ: ئیستا دوو هاوسه ره که ی له حۆریه کان له گه لیدان.

(ابن إسحاق) ده لئ: عه بدوللای به نو ئه بی نوجه یح باسی کردوه که بابای شه هید، کاتیک ده پیکرئ، دوو هاوسه ره که ی له حۆریه کان دینه خوارو تۆزو خو ل

له دهم وچاوی دته کینن و ده لئین: خوا دهم و چاوی نهو کهسه خو لایوی بکات، که دهم و چاوی تووی خو لایوی کردهو، نهو کهسه بکوژی که تووی کوشتوه.

٢١- نهمه ش به سه رها تیکه جیکای سه رنجه: (ابن هشام) له ژیر ناوونیشانی: (أَمْرُ الْحَجَّاجِ بْنِ عِلَاطِ السَّلْمِيِّ) دا هیناویه تی، ده لئ: (ابن إسحاق) گوتویه تی: کاتیک خه بیهر گیرا، (الْحَجَّاجُ بْنُ عِلَاطِ السَّلْمِيِّ ثُمَّ الْبُهْرِيُّ)، قسه ی له گه ل پیغهمبه ری خوا دا ﷺ کردو، گوتی: نه ی پیغهمبه ری خوا! ﷺ من هه ندی مال و سامانم هه یه، له مه ککه، هه روه ها له لای هاوسه ره که م: (أُمُّ شَيْبَةَ بِنْتُ أَبِي طَلْحَةَ)، هه روه ها له و ژنه ی کوړیکی بووه به ناوی: (مُعْرِضُ بْنُ الْحَجَّاجِ)، هه روه ها مال و سامانیشم هه یه، له لای کومه لیک له بازارگانه کانی خه لکی مه ککه، ئنجا نه ی پیغهمبه ری خوا! ﷺ مؤله تم بده، بچم نهو مال و سامانم بیتم، پیغهمبه ریش ﷺ مؤله تیدا، دواپی حه ججاج گوتی: نه ی پیغهمبه ری خوا! ﷺ ده بی درفته تم هه بی، قسان بکه م، (واته: قسه ی واکهم که متمانم پی بکه ن، نه وان نه یانزانوه که مسولمان بووه، ده بی قسه ی واکات متمانه ی پی بکه ن بو نه وه ی مال و سامانه که ی بیئته وه)، فه رمووی: چی ده لئ بیلی، حه ججاج ده لئ: رویشتم تا کو چوومه مه ککه، له هو ی له (ثَبِيَّةُ الْبَيْضَاءُ)، (ناوی شوئینیکه)، پیاوانیکم له قوره یش بینین گوئیان هه لخصتووه بو دهنگ و باس، خه لک که ده هاتن لئین ده پرسین: هه وال چیه و، له کاروباری پیغهمبه ری خویان ده پرسی، پیان گه یشتبوو که به ره و خه بیهر رویشتوه و، ده شیانزانی که خه بیهر شاری گه وره ی حیجازه، له رووی کشتوکال و به ره هه وه و، له رووی مه حکه میبه وه و له رووی پیاوانه وه، منیان بینی گوئیان: (الحجاج بن العلاء)، له به لام نه یانزانیبوو که من مسولمان بووم، به خوا نه و هه والی چاکی له لایه، گوئیان: نه ی نه بوو موحه ممه د! هه والمان پی بده، بیستوومانه که پچرئنه ر (قاطع)، انه وان به پیغهمبه ریان گوتوه: (قاطع) واته: که سیک که خزما یه تیی ده پچرئنی، به ره و خه بیهر چووه، که خه بیهریش ولاتی سه ره کیی جووله که یه و شوئنی به ره همداری حیجاز (ریف الحجاز)، منیش گوتم: به لئ، نه وه م پیگه یشتوه و له و باره شه وه هه والی وام پییه دلخوشتان بکات، نه وانیش یه که سه به ته نیشست حوشرته که مه وه نووسان و گوئیان: ده ی حه ججاج پیمان بلئ، گوتم: موحه ممه د زور خراب تیکشکاوه که هه رگیز تیکشکانی

واتان نەببستوهو، هاوہلەکانی کوژراون و موحمەد بەدیل گیراوهو گوٹویانە:
 نایکوژن، هەتا دەینتیرین بۆ لای خەلکی مەککە، با لەوێ لە نێو خۆیاندا بیکوژن،
 لە خۆتێ ئێو پیاوانەدا کە پێشتر لە جەنگەکاندا لێی کوشتوون، حەججاج دەلێ: کەوام
 گوٹ هەلسان هاواریان کردو دەنگیان بەرزکردەوه لە مەککە، گوٹیان: هەواتان بۆ هات
 ئەوه موحمەد بوو، کە چاوەڕێ بوون بۆ لاتان، ئەوه ئیستا دەیهێنن بۆ نێوتان و لە
 نێوتاندا دەکوژرێ، دەلێ: منبش پێم گوتن: هاوکاریم بکەن مأل و سامانەکم لە مەککە
 کۆ بکەمەوهو، ئەوانە ی قەرزدار ی منن قەرزەکانیان لێ وەر بگرمەوه، چونکە من دەمەوێ
 بچم بۆ خەبەر و لەو تیشکانە ی موحمەدو هاوہلانی، پێش ئەو ی بازرگانەکان
 بچن بۆ ئەو، من بچم و مأل و سامانم پێ بێ و، لەو کەل و پەلە بە غەنیمەت گیراوانە
 بکرم! ئیدی هەلسان زۆر بە خێرای مأل و سامانەکیان هەموو بۆ کۆکردمەوه، ئنجا
 چومە لای هاوہلەکم (واتە: لای خێزانم)، گوتم: بێنە مأل و سامانەکم و بێدە بۆ ئەو ی
 بگمە خەبەر، (دیارە بە خێزانی ئێگوتوہ مسوئمان بوو)، بەلکو لەو هەلی بازرگانی
 و مامەلە ی پێش ئەو ی بازرگانەکان بچن، ئیستیفادە بکەم.

کاتی عەبباسی کور ی عەبدولموتەلەیب هەوألەکە ی بیست (مامی پێغەمبەر
 ﷺ) هاتە لام، هات هەتا لە تەنیشتم راوہستا و من لە چادریکدا بووم لە چادری
 بازرگانەکان، گوتی: حەججاج ئەو هەوألە چیە هێناوتە؟ (عەبباس بە پەنھانی
 مسوئمان بوو، بە تەنکید هەر پەرۆشی برازایەکە ی خۆشی بوو)، گوتم:
 ئەکەر شتیکت پێ بلێم هەوألێکت و لە لادابنێم دەپیاریزی؟ گوتی: بەلێ، گوتم:
 جارێ لێم دوور بکەوهو تاکو لە شوئینیکی چۆل دەتبینم، چونکە من وا خەریکم
 مأل و سامان کۆ دەکەمەوه، کاتیک لە هەموو کارەکانم بوومەوه کە لە مەککە
 هەمبوون، خۆم نامادە کرد کە بپۆم لە مەککە بچمەدەر، گەیشتمە عەبباس
 گوتم: ئە ی (أبو الفضل)! ئەوه ی پێت دەلێم بیاریزە، چونکە من دەترسێم
 بە دوام بکەون، دوای سێ رۆژان هەرچی دەیلێی بیلێ، گوتی: وادەکەم، گوتم:
 بە خوا من برازایەکت بە جێهێشت، کاتیک کە من هاتم کچی حوکمرانەکە ی
 ئەوانی هێناوو، (واتە: بە هاوسەری گرتوو صفیە ی کچی حویبە ی کور ی

ئەختەب)، خەبەرەش گىراۋە ھەرچى تىيدا بوۋە بۆتە دەستكە ۋى پىغەمبەر ۋە ھاۋەلانى! گوتى: ھەججە چى دەلىتى؟

گوتىم: بە خوا ئەۋەى دەلىتم ۋاى، بە لام تۆ جارى پەنھانى بکە ۋە منىش مسولمان بووم ۋ، تەنيا ھاتووم مالى ۋ سامانەكەم كۆ بکەمەۋە، لە ترسى ئەۋەى ئەگەر بزائىن مسولمان بووم، مالى سامانەكەم لى دەست بەسەردا بگرن، بە لام ئەگەر سى پۆژ پۆيشتن، تۆ ئەۋەى لە لاتە، ھەۋالەكە ئاشكرا بکە، بە خوا حالەكە بە ۋ شىۋەىە كە تۆ پىت خۇشە.

ئىجا لە پۆژى سىيەمدا ۋەبباس ﷺ، پۆشاكىكى جوان لەبەر دەكات ۋ، بۆنى خۇش لە خۇى دەدات ۋ گۆچانەكەى بە دەستەۋە دەگرى ۋ، دۋاىى دەچى بۆ لای كەعبە، تەۋافى كەعبە دەكات ۋ كاتىك دەبىنن، قورپىشەكان پى دەلىن: (أبو الفضل)! بە راستى ئەمەىە خۇراگرى بۆ بەلاۋ موصىبەت، (واتە: لەگەل ئەۋەشدا برازاشت گىراۋە، بە لام ئاۋاش خۇت بۆن خۇشكردوۋە خۇت پازاندۆتەۋە)، ئەۋىش دەلى: نەخىر، سوئند بە ۋاىەى كە سوئندى پى دەخۇن، موھمەد خەبەرەى گرتوۋە، كچى پادشاىەكەشيانى بە ھاۋسەر گرتوۋە، مالى ۋ سامانەكەشيانى ھەموو گرتوۋە ھەرچى تىيدا بوۋە، بۆتە مولكى خۇى ۋ ھاۋەلانى!

گوتيان: كى ئەۋ ھەۋالەى بۆ ھىناۋى؟ گوتىم: ھەر ئەۋ كەسەى كە ئەۋ ھەۋالەى بۆ ھىناۋون، كە گۋاىە موھمەد ﷺ بەدىل گىراۋە ۋ ھاۋەلانى كوژراون، بە خوا كە ھاتوۋە بۆ لاتان مسولمان بوۋە، مالى ۋ سامانەكەى كۆ كرذۆتەۋە پۆيشتوۋە، تاكو بە موھمەدو ھاۋەلانى بگات ۋ لە خزمەتپاندا بى.

گوتيان: ئەى بەندەكانى خوا! دوژمنى خوا لە دەستمان دەر باز بوۋە، بە خوا ئەگەر زانىپامان، ئاۋاۋ ئاۋامان دەكرد، ئىدى زۆر پى ناچى لە پى دىكەشەۋە ھەۋالەكەپان پىدەگات.

توهوری دووهم، حکیمت و بهره‌مه‌کانی صولحی خوده‌یییه و جه‌نگی خه‌ییهر.

پرگه‌ی یه‌که‌م: حکیمت و بهره‌مه‌کانی صولحی خوده‌یییه:

بیگومان پیغهمبه‌ری خوا ﷺ که همه‌میشه به پی پی رینمای خوا هه‌نگای ناوه، چ رینمای راسته‌وخو که خوا له ری جیریله‌وه، قورثانی بو دابه‌زاندوه، یاخود: جگه له قورثانیش نه‌وه حیسی و خورپه‌یه‌ی خوا‌ی په‌روه‌ردگار خستوو‌یه‌ته دل‌ی پیغهمبه‌ره‌وه‌و، دلنیا بووه که نه‌وه له لایهن خواوه‌ ئاراسته‌ کراوه، چ به شیوه‌یه‌کی ناراسته‌وخو، که پیغهمبه‌ر ﷺ له‌به‌ر رۆشایی وه‌حیدا، عه‌قلی خو‌ی به‌کاره‌یناوه‌و راوژی کرده به‌هاوه‌لان (خوا لیمان رازی بن)، بو‌یه‌کاره‌کانی پیغهمبه‌ری خوا ﷺ هه‌موویان نه‌وپه‌ری دووربینی و حکیمت و لیزانیان تیدایه، بیگومان هه‌ر که‌سی‌کیش به پی پی وه‌حیی خوا ﷺ هه‌نگاونتی و، له چوارچێوه‌ی شه‌ریعتی خوا‌ی په‌روه‌ردگارا ئیجتیهاد و کۆشش بکات و راوژی له کاره‌کانیدا بکات، که‌م و زۆر کاره‌کانی ئامانج ده‌یتکن و حکیمه‌تیان تیداده‌بن، بهره‌می دنیایی و، بهره‌که‌تی دوا‌رۆژیان ده‌بن.

ئنجا تیمه ده حکیمه‌مان هینان له حکیمت و بهره‌مه‌کانی صولحی خوده‌یییه، به‌لام پێشه‌کی به‌م ده‌قه ده‌ست پی ده‌که‌ین:

رَوَى الرَّهْرِي وَعَبْرَهُ عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الرَّبِيعِ، قَالَ: أَقْبَلَ النَّبِيُّ ﷺ رَاجِعًا، فَقَالَ: رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِهِ: مَا هَذَا الْفَتْحُ؟ لَقَدْ صُدِّدْنَا عَنِ الْبَيْتِ، وَصُدَّ هَدْيُنَا، وَرَدَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ رَجُلَيْنِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ كَانَا حَرَجًا إِلَيْهِ!

قَبْلَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَوْلُ ذَلِكَ الرَّجُلِ، فَقَالَ: بئس الكلام بل هو أعظم الفتح، لقد رضي المشركون أن يدفعوكم بالراح عن بلادهم، ويسألوكم القضية، ويرغبوا إليكم

في الأمان، وقد رأوا منكم ما كرهوا، وقد أظفركم الله عز وجل عليهم، وردوكم
سالمين غانمين ماجورين، فهذا أعظم الفتوح...^(۱).

واته: زهری و جگه له نهویش له عورپوهی کوری زوبه‌یرهوه ﷺ، گنراوایانه‌ته‌وه
گوتوویره‌تی: پتغه‌مبه‌ر ﷺ گه‌رایه‌وه مه‌دینه، پیاونک له هاوه‌لانی گوتی: نه‌مه سه‌رکه‌وتن
نه‌بوو، له که‌عبه گنردراینه‌وه‌وه، قوربانیه‌که‌مان گنردرایه‌وه‌وه، پتغه‌مبه‌ری خواش ﷺ
دوو پیاو له برواداران که بو لای هاتبوون گنراینه‌وه بو لای کافره‌کان، اکه مه‌به‌ست
پتی نه‌بوو به‌صیرو نه‌بوو جه‌نده‌لن، نه‌مه به پتغه‌مبه‌ری خوا ﷺ گه‌یشت، بو‌یه
پتغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: نه‌وه خراپ‌ترین قسه‌یه که کردت، به‌لکو نه‌مه مه‌زنت‌ترین
سه‌رکه‌وتن بوو، نجا پتغه‌مبه‌ری خوا ﷺ شه‌ش شتی ژماردن، فه‌رمووی:

۱- هاوبه‌ش بو خوا دانه‌ره‌کان، رازی بوون به‌وه‌ی به قسه‌یه‌کی نه‌رم، به له‌په ده‌ست،
تیوه له ولاتی خو‌یان دووربخه‌نه‌وه، نه‌ک به شه‌ر.

۲- رازی بوون و له گه‌لتاندا، پتگهاتن بکن.

۳- ناره‌زوومه‌ند بوون که له‌گه‌ل تیوه‌دا هیمن و ناساییشیان هه‌بن و ته‌بابن.

۴- شتیکیان له تیوه دی که چه‌زیان پت نه‌ده‌کردو زور پتیا ناخوش بوو.

۵- خوا تیوه‌ی به‌سه‌ر نه‌واندا سه‌رخست و ده‌رفه‌تتان لن بینین، [به‌لام نه‌وه بوو دوایی
پتغه‌مبه‌ر ﷺ عه‌فووی کردن، که کومه‌لپکی لپگرتن، هه‌شتا (۸۰) که‌سیک، له ریوایه‌تیک
دا: سی (۳۰) که‌س، ده‌یتوانی له‌ملیان بدات، به‌لام نازادی کردن].

۶- خوا ﷺ تیوه‌ی به سه‌لامه‌تیی گنرایه‌وه بو شاری خو‌تان و به پادا‌شتیشه‌وه.

که‌واته: نه‌مه گه‌وره‌ترین سه‌رکه‌وتن بوو، نایا روژی نوحوودتان له بیر چووه
که خوا ﷺ ده‌فه‌رمووی: ﴿إِذْ نَضَعُورُونَ وَلَا تُكْوِرُونَ عَلَىٰ أَحَدٍ﴾ (۱۳) آل عمران،

(۱) (البيهقي في دلائل النبوة)، ج، ۴، ص (۱۶۰ - ۱۶۱)، و (الإستيعاب في بيان الأسباب)، ج، ۲، ص (۲۲۷)

- ۲۲۸؛ وقلنا: هذا مرسل صحيح الإسناد).

(به چایبه که هه‌لده‌گه‌ران و ناوړتان له کهس نه‌ده‌دایه‌وه)، منیش له پشته‌تانه‌وه بانگم ده‌کردن؟

نابا پوړی نه‌حزابتان له بیرچووه، که خوا ﷺ فه‌رمووی: ﴿إِذْ جَاءُوكُم مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا﴾ (۱۰) الأحزاب، کاتیک که دوژمنه‌کان له‌سه‌ریوه بوټان هاتن و له خواره‌وه‌ش بوټان هاتن و، چاوه‌کان نه‌بله‌ق بوون و دل‌ه‌کان گه‌یشتنه‌گه‌روو و گومانی جوړاو جوړتان به خوا ﷺ ده‌بردن؟ مسولمانان گوتیان: خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی راستیان کرد، به‌راستی نه‌وه‌گه‌وره‌ترین سه‌رکه‌وتن بوو، نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! ﷺ به خوا نه‌وه‌ی تو بیرت لی‌کردوته‌وه، تیمه بیرمان له‌وه‌نه‌کرد بووه، به‌دلنایی تو به خواو به‌کاری خوا، له تیمه زانارتی.

هه‌ل‌به‌ته نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی‌تی، به‌راستی زوربه‌ی هه‌ره زوری ده‌ستکه‌وته‌گرنکه‌کان و حکمه‌ت و سووده‌کانی صولحی حوده‌یبیبه‌ی گرتوونه‌خوی، به‌لام تیمه‌ش له ده (۱۰) خالدا هیناومانن:

۱- رووی راسته‌قینه‌ی دیندارانه‌ی مسولمانان بو‌خه‌لکی مه‌ککه‌و جگه‌له‌نه‌وانیش دره‌وشایه‌وه‌و، پرو‌پاگنده‌کانی ناحه‌زان باویان نه‌ما، که ده‌بانگوت: موحه‌مه‌د ﷺ و هاوه‌لانی شه‌ر فروشن و گنچه‌ل‌ده‌نینه‌وه‌و ده‌ستدریژی ده‌کهن، ده‌رکه‌وت که نه‌خیر نه‌وه‌تا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ناشتیانه‌و سه‌لامه‌تبی هاتوه، که سه‌ردانی مالی خوا بکات.

پاشان کافره‌کان وایان پیغه‌مبه‌رو هاوه‌لان وینا کرد بوو، که دینی تیرپراهیمیان پیتس‌یل کردوه، به‌لام تیمستا نه‌وه‌نه‌وان هاتوون، که‌عبه‌به‌مه‌زن بگرن و، دینداری خویان بکهن و، قوربانیان له‌گه‌ل‌خویاندا هیناون، که نه‌وه‌زیاتر رووی راسته‌قینه‌ی پیغه‌مبه‌رو هاوه‌لانی بو‌خه‌لکی دنیاو به‌تایه‌ت بو‌خه‌لکی نیوه‌دوورگه‌ی عه‌ره‌یبی دره‌وشانده‌وه، که نه‌وانه‌دینداری راسته‌قینه‌ن.

۲- ھۆزى قورەيش، [واتە: ھۆزى قورەيشى كافر]، يەكەم جار بە رەسمىي مەسئۇلمانانى ۋەك قەۋارەيەكى سىياسىي ناسى و، مامەلەي لەگەندا كىردن، ئەمەش بۇ ئىۋ كۆي عەرەبستان و دورترىش كارىگەرىيەكى گەرەي ھەبوو، كەواتە: لە مەودوا ئەو قەۋارە سىياسىيەي مەسئۇلمانان لە مەدىنە قەۋارەيەكى رەسمىيە، ئەۋەتا گەرەترىن ھىز لە نىۋە دورگەي عەرەبىيدا، كە ھىزى قورەيشە، مامەلەي و فەرمىي لەگەندا دەكات و رىككەۋتنى لەگەندا دەبەستى.

۳- دەروازە كرانەۋە بۇ ئىسلام و مەسئۇلمانان، كە بە ئازادىي بىن و بچن و بانگەۋاز بىكەن، چ لەگەل قورەيش و، چ لەگەل جگە لە قورەيشدا، چونكە ۋەك پىشترىش باسمان كىردە، مەسئۇلمانان لە كاتىكدا دەچن بۇ عومرە، بەلام ئەو سولحى حودەبىيەي لى دەكەۋتەۋە، ژمارەيان (۱۳۰۰) يان (۱۴۰۰) يان ئەۋپەرى (۱۵۰۰) كەس بوۋە، چەند رىۋايەتتىك لەۋ بارەۋە ھاتوون، بەلام دوو سالى ئەۋەي قورەيشىيەكان پەيمان دەشكىنن و، پىغەمبەر ﷺ دەچن بۇ مەككە، مەككە ئازاد دەكات و سەرگەۋتنى گەرە بەدەست دىنن، ھاۋەلانى دەبن بە (۱۰،۰۰۰) كەس، ئنجا: (۱۴۰۰) كەس لە كوئى يان: (۱۵۰۰)، لە كوئى و، دە ھەزار (۱۰،۰۰۰) كەس لە كوئى؟، ماناي وايە ئىسلام لە حالەتى ئاشتىي و تەباييدا، زىاتر گەشە دەكات و، خەلك زىاتر چاۋ پىچكى سەرچاۋيان لادەچن.

۴- سولحى حودەبىيە زەمىنەي خۆشكرد بۇ جەنگى خەبەرۋ لاپردنى ئەو شىر پەنجەيە، دەستەبەر كىردنى تۋانايەكى ماددىي باشىش بۇ مەسئۇلمانان، كە ۋەك باسمان كىرد، خەبەر شوئىتىك بوۋە، زۆرتىن سەرۋەت و سامانى نىۋە دورگەي عەرەبىي لەۋى دا كۆبۆتەۋە، سەرۋەت و سامانى ئازەلىي و، كشتوكالىي و، تۋانايەكى ماددىي زۆرى لى بوۋە، ھەموۋشى بۆتە دەستكەۋتى مەسئۇلمانان.

۵- ئەو سولحە ھىزىكى مەعنەۋىي باشى بە مەسئۇلمانان بەخشى، بە پىچەۋانەۋەش كافرەكانى بىھىز پىشاندا، بۆيەش ھەر كام لە (خالد بن الوليد) و (عمرو بن العاص) دۋاي (عمرة القضاء)، سالى ھەۋتەم پىش ئازاد كىردنى مەككەدا دىن و مەسئۇلمان دەبن، كە

دوۋ كەسايەتتىى ناۋدارى قورەيش بوۋن، بەلكو دوۋ سەركردهى سەربازىى و سىياسىى گەرەى قورەيش بوۋن.

۶- پىغەمبەر ﷺ لە دوای صولحى حودەيبىيەو، دەست دەكات، بە ناردنى نامە بوۋ حوكمىرانى ئەو سەردەمە، بوۋ ھىرەقل حوكمىرانى رۆم و، بوۋ كىسرا حوكمىرانى فارس، ھەرودھا بوۋ نە جاشىى حوكمىرانى حەبەشە، ھەرودھا بوۋ موقەوقەس حوكمىرانى مىسرو ئەوانى دىكەش، نامەيان بوۋ دەئىرى و پەيامى خۋاى پەرودەدگاربان پى دەگەبەنتى كە وەرئە نىو ئىسلامەو، ئىسلام دىنى براىەتتىى و تەباىى و ئاشتىى و، بەختەوهرىى دىناو دۋاپۆژە.

۷- وەك پىشتىرىش گوئمان لە ماوہى ئەو دوۋ سالدە، جەنگاۋەرانى مسولئامانان لە (۱۴۰۰) ھوہ بوو بە: (۱۰،۰۰۰) جەنگاۋەر، چونكە كە پىغەمبەر ﷺ چوو بوۋ نازادكردى مەككە، لە ئەنجامى ئەوہدا كە قورەيشىيەكان پەيماننامە كەيان ھەلۋەشانند بوۋ، لەبەر ئەوہى (بنو بكر) كە ھاۋپەيمانى ئەوان بوۋن، ھىرشىيان كرد بوۋە سەر (خُرَاعَة) كە ھاۋپەيمانى پىغەمبەر ﷺ بوۋن، لە ئەنجامى ئەوہدا پىغەمبەرى خۋا ﷺ لەسەر ھاۋپەيمانەكانى خۋى وەدەنگ ھات، لەبەر ئەوہى (بنو بكر)، بىست (۲۰) كەسىان لە خوزاعە كۈشتبوۋن، (عمرو بن سالم) سەرۆكى ھۆزى خوزاعە ھات، گوئى: ئەى موخەممەد! كۋا ھاۋپەيمانەتتەكەت؟ پىغەمبەرى خۋا ﷺ تەنيا ئەوئەندەى فەرموو: (نُصِرْتُ يَا عَمْرُو بْنَ سَالِمٍ) ئەى عەمرى كۋرى سالىم! سەرخرای، يانى: ئىمە لەسەرت وە دەنگ دىئىن، ھەرچەندە ھەندىك مسولئامانان تىدا ھەبوۋن، بەلام ئەو كاتە زۆربەيان ھەر بە ھاۋبەش بوۋ خۋا دانەر، حىساب كراۋن، بەلام مادام ھاۋپەيمانن، دەبى شەرىان لەسەر بكرى و خۋىئيان لەسەر بپژرى.

۸- ئەو صولحە، زەمىنەى بوۋ نازادكردى مەككە خۆشكرد، ھەرودھا بوۋ كۈنترۋلكردنى كۋى نىۋە دوورگەى عەرەبىى، چونكە وەك ئامازەمان پىدا، بە ھۋى شكاندنى قورەيشەو بوۋ پەيمانەكە، لە سالى ھەشتەمى كۆچىدا، پىغەمبەر ﷺ بە خۋى و بە (۱۰،۰۰۰) كەسەو چوو، بەبى شەرىكى ئەوتۆ و بەبى خۋىنرۋىيەكى وا، مەككەى نازاد كرد.

۹- نه گهر سه رنجیکی په یمان نامه که ش بده یښ، نه ویش کومه آیک دهرس و په ندی تیدان: **په که م:** سوهه یلی کورې عه مپ نوینه ری قوره یش بوو بؤ تاو تو یکردنی تهو صلوحه، کاتیک که ناماده نه بوو (الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ) بنووسئ و، ناماده نه بوو (رَسُوْلُ اللّٰهِ) بنووسئ بؤ پیغهمبر ﷺ، به لام پیغهمبری خوا ﷺ هه رچه نده هاو ده لانی زور له سهر دلپان قورس بوو، که چی فرموی: باشه بنووسه: (بِاسْمِكَ اللّٰهُمَّ)، هه روه ها به نسبت خو به وه که پیئش فرموی: بنووسه: موحه ممد (رَسُوْلُ اللّٰهِ) صلوح دکات له گه ل سوهه یلی کورې عه مپ نوینه ری قوره یش، گوئی: نه گهر زانیام پیغهمبری خوا، شه پم له گه لدا نه ده کردی!

هه لپه ته هه لو یسته که ی سوهه یلی کورې عه مپ بؤ خو یان شتیکی مه نتیقی بووه، بویه پیغهمبر ﷺ له سهر نه وه کیشه ی نه کرد، ته مه ش نه وه دهرسه ی لی وهرده گیری که مسو لمانان ده بی له سهر شتی جوزئی مشتومر نه که ن، به تایبته که ته رده فی به رانبر به لگی به ده سته وه هه بی، به پیئ عه قل و لوژیکی خو ی، گرنک نه وه یه نامانچی گه وره تر به تر تته دی و، له سهر شتی بچووک، نابئ هی نانه دی، نامانچی گه وره په کی بخرئ و بنالقی ترئ، واته: له بهر نه وه ی ده مانه وی واجییک بینینه دی، نابئ جیه جیکردنی سونه تیک، نهو واجبه، یان جیه جیکردنی نهو واجبه مان له کیس بدات، نه گهرنا قازانچمان سه ری مایه مان ده خوات.

دووهم: به ندیکی دیکه ی نه وه بووه که نه مسال مسو لمانان عومره که یان نه که ن و نه چنه تیو شاری مه که وه، پیغهمبر ﷺ به وه ش رازی بوو، چونکه گرنک نه وه یه نهو عومره یه به ناشتیاننه و به ته بای بکری، چونکه نه وان بؤ خوا په رستی ده چن نه نجامی بدن، نجا خوا په رستی له گه ل شه رو کوشتاردا تیک ناکاته وه، بویه ش خوا ﷺ مسو لمانه کانی له ده ست کافره کان پاراست و، کافره کانیشی له ده ستی مسو لمانان پاراست، بؤ نه وه ی خو تر پیئی نه بی و ته بای هه بی، تا کو نهو صلوحه سه ر بگری، چونکه مسو لمانان کاتیک ده ست بؤ چه ک ده بن و، په نا بؤ هیز ده بن، به نا چاریه، نه گهرنا له راستیدا نیسلام

عهودال و شهیدای ناشتیی و ته‌باییه‌و، له ناشتیی و ته‌باییدا زیاتر گه‌شه ده‌کات، وه‌ک ده‌رکه‌وت که له ماوه‌ی دوو سالد، ژماره‌ی جه‌نگاوه‌رانی موسولمانان له (۱۴۰۰)ه‌وه ده‌بیته (۱۰،۰۰۰) که‌س، که‌واته: با ئەمسال عومره نه‌که‌ن، مادام عومره‌کردنه‌که سه‌ر ده‌کتیش بۆ خوینترژیی و، با سالی داها‌توو بی که به ته‌بایی ده‌کرئی و، پرووی ناشتیی خوازانه‌ی ئیسلامه‌تیی زیاتر پیشان ده‌درئی، که ئەوه بوو دوا‌یی له سالی هه‌وته‌می کۆچیدا که پیتی گوترا: (عُمْرَةُ الْقَضَاءِ) هه‌ر ئەو (۱۴۰۰) که‌سه‌ چوون، سنی شه‌وو سنی رۆژ له مه‌ککه‌ مانه‌وه‌و عومره‌یان کرد، به‌لام جه‌نگاوه‌رانی قوره‌یش و سوپای قوره‌یش چوو بوونه ده‌روه‌ی شارو قه‌راغی شار بۆ ئەوه‌ی نه‌یانینن، هه‌لبه‌ته ژماره‌یه‌کیان پیغه‌مبه‌رو هاوه‌لان ده‌بینن، ئەوه‌ش زۆر جیی سه‌رنجه، که ئەو کاته پابه‌ندیی به‌ لاین و په‌یمان شتیکی گرنگ بووه، له نێو خه‌لکداو له‌و کۆمه‌لگایه‌دا، چ له لایه‌ن موسولمانانه‌وه‌و، چ له لایه‌ن ناموسولمانانه‌وه‌.

سینه‌م: به‌ندیکی دیکه‌ی ریککه‌وته‌که ئەوه بوو، که هه‌ر که‌سیک موسولمان بوو، بینرنه‌وه بۆ لای کافره‌کان، به‌لام هه‌ر که‌سیک له موسولمانان هه‌لگه‌رایه‌وه، نه‌بینرنه‌وه بۆ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ و موسولمانان، که ئەویش حیکمه‌ته‌که‌ی زۆر دیا‌ره، بێگومان هه‌ر که‌سیک له موسولمانان هه‌لگه‌رایه‌وه، پتویستیای نیه، بێته‌وه، که‌سیک هه‌لگه‌رپته‌وه له ئیسلام، موسولمانان بۆچیانه! با هه‌ر بۆ کافران بی، به‌لام ئەوه که هه‌ر که‌سیک موسولمان بوو، بینرنه‌وه بۆ لایان، ئەوه مه‌رجی کافره‌کان بووه، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ ئەو مه‌رجه‌ی له‌به‌ر ئەوه قه‌بوول کرد، که حیکمه‌تیکی زۆر گه‌وره‌ی تیدا بوو، چونکه دوا‌یی ئەبوو به‌صیرو ئەبوو جه‌نده‌ل به‌ قیاده‌ی ئەو دووانه، (۶۰ - ۷۰) که‌سیان لێ نالان و، له شوینتیک که کاروانی قوره‌ی‌بیشه‌کانی پيدا رەت ده‌بوو، له‌وی بکه‌یان داناو زیانیکی زۆری ئابووریان به‌ قوره‌ی‌بیشه‌کان گه‌یاندو خه‌لکیان لێ کوشتن، دوا‌یی کافره‌کان هه‌ر خۆیان داویان له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کردو تکایان لێ کرد، ئەوانه وه‌ خۆی بگری و له کۆلیان بکاته‌وه، واته: هه‌ر بۆ خۆیان ده‌ستبه‌رداری ئەو مه‌رجه‌ بوون و، دووربینی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌وه‌شدا زۆر ئاشکراو دیا‌ر بوو.

چوارہم: ہندیکی دیکہ تہوہ بوو، کہ ہتا دہ (۱۰) سالن، صلح و ناشتی بی، ہہ لہتہ ہندیک لہ زانایان کہ بہ داخوہ زیاتر تہماشای روالہقی دہق دہکن، نہک تہماشای روج و نیوہ پوکی دہقہکان و، حکیمہت و نامانج لیان، کہ بہ تہنکید لہ بواری ہہ لہسوکہوتہکاندا تہماشای ہرژہوہندیہکان و حکیمہتہکان دہکری، نہک تہماشای روالہقی دہقہکان، ہندیکیان تہوہیان بہ بہ لگہ ہیناوتہوہ لہسہر تہوہ کہ ہیچ پیککھوتن و صلحیک لہ تیوان مسولمانان و نامسولماناندا، نابن لہ دہ (۱۰) سالن زیاتر بن!

بہ لام تہو قسہیہ ہیچ نیہ، وک زانایانی لیکولہرہوہوہ ساغکہرہوہ، گوتووایانہو، رہنگہ تہوہ مہرجی لایہنی بہرانبہر بوو بی، کہ ہتا دہ سالی دیکہ، شہر و کوشتار نہبی، لہ بہینیاندا، نجا کہ پیغہمبہر ﷺ تہوہی قبوول کردوہ، وک چوں ہندیک شتی دیکہشی قبوول کردوہو پیشی خووش نہبووہ، بہ لام تایا تہوہ دہبیتہ بہ لگہ لہسہر تہوہ کہ دہولہقی نیسلامی ہیچ پیککھاتبتیک نہکات و ہیچ پیککھوتنامہیہک نیمزا نہکات لہگہل تہرہفیکی دیکہی بہرانبہردا، لہ دہ سالن زیاتر؟! بیگومان نہخیر گرنگ تہوہیہ ہرژہوہندیی چوں دیتہ دی؟ نجا تہگہر بہ دہ سالن دیتہ دی، وا باشہ دہ سال بی، یان بیست بی و سہد بی، ہہرچہندیکی بی، لہ راستیدا نیسلام عہودال و شہیدای ناشتی و تہبایہ لہگہل لایہنہکاندا.

پینجم: ہندیکی دیکہش تہوہ بوو کہ ہہر کہسے دہبیتہ ہاوپہیمانی قورہیش یان ہی موحمہد ﷺ نازادہ، کہ تہوہ بوو ہوزی خوزاعہ بوونہ ہاوپہیمانی پیغہمبہر ﷺ و ہوزی بہنوو بہکریش بوونہ ہاوپہیمانی قورہیش و بہنوو بہکرو خوزاعہش پیکہوہ کیشہیان ہہبوو لہ سہرہمی نہفامیشدا، دواییش بہہوی تہو ہاوپہیمانیہ تازہیہوہ پیغہمبہر ﷺ زہمینہی نازاد کردنی مکہکی بو دہرہخست، لہبہر تہوہی بہنوو بہکر لہ شہبہیخوونیک دا ہیرش دہکہنہ سہر خوزاعہ لہ ریواہیتیکدا، دہلن: بیست نہفہرو، لہ ریواہیتیکدا دہلن: دہ نہفہریان لن دہکوژن، لہ کاتیکدا خہریکی پہرستش بوون لہ دہوری کہعہ، نجا سہرؤکہکیان عہمپی کوری سلیم دہچن سکالا دہکات لہ لای پیغہمبہر ﷺ تہویش ہہر

ئەوئەندە دەفەر مۆی: سەرخرای، کە سەرەنجام بِن ئەوێ قورەیش پِن بزانت، سوپایەکی (۱۰،۰۰۰) کە سێی ریک دەخات و مەککە بەهۆی ئەوئەو ئەزاد دەکری.

۱۰- بناغەي صولحی خودەیبیە بریتە لە دووربینی پتغەمبەر ﷺ و، بەرھەمە کەیشی زیاتر بڕوا پتەو بوونی بڕواداران و، ناوانی صولحە کەش بە: ﴿فَتَحَا مَبِينَا﴾، سەرکەوتنی روون و ئاشکرا، دەرکەوت کە ئەو ناوہ زۆر پر بە پتستەو پتغەمبەر ﷺ ھەر لە سەرەتاوە کە دەگەرانەوہو ھاوہلان لیان پرسی: ئایا ئەوہ سەرکەوتنە؟ فەرمووی: بەئێ ئەوہ سەرکەوتنیکی روونە^(۱).

بڕگەي دووہم: حکمەت و دەرەکانی جەنگی خەیبەر.

بۆ ئەویش دە حکمەت و دەرمان ھیناون:

۱- پەنگە بەکتی بھرسن: ھۆکاری صولحی خودەیبیە ديار، بەلام جەنگی خەیبەر بۆچی ڕوویا، بۆچی پتغەمبەر ﷺ ھاوہلانی لە مانگی موحرەرم واتە: لە مانگی یەکەمی سالی ھەوتەمی کۆچیدا، واتە: دوو سَن مانگ دوای صولحی خودەیبیە، یەکسەر ھەلیکوتایە سەر جوولە کە کانی خەیبەر؟! لە وەلامدا دەئین:

ھۆکاری جەنگی خەیبەر ئەوہ بوو کە کرا بوو بە مۆلگە بۆ دوژمنانی ئیسلام، بەمجۆرە: (بنو النضیر) کە کاتی خۆی چونکە پەیمانان ھەلوہ شاندۆتەوہ، پتغەمبەر ﷺ دەری کردوون چوونە خەیبەر، ئنجا (بنو النضیر) و جوولە کە کانی خەیبەر، ھەر وہا (بنو قریظە) یش کە لە جەنگی ئەحزاب دا، خەنجەری ژەھراویان لە پشتی پتغەمبەر ﷺ و مسولماناندا، ئەوانە ھەر خەریکی کەین و بەین و، پلانگنیری و خراپە کاریی بوون، لە گەل ھۆزی قورەیش و لە گەل ھەموو ئەوانە دا کە دوژمن و ناحەزی مسولمانان بوون، ھەر وہا ھەردووک ھۆزی (غطفان و بنو أسد)، بەئێ

(۱) (البیھقی) لە (دلایل النبوة) دا، ھەر وہا لە (الإستیعاب فی بیان الأسباب) ھیناویانە، دەفەر مۆی: (أعظم الفُجوح) مەز تریتی دەستکەوتەکان و سەرکەوتنەکان.

پیغمبر ﷺ بویّه په لاماری خه بیه ریدا، چونکه مؤلکه یه ک بوو بؤ کؤبوونه وهی دورژمنان و ناحه زانی ئیسلام و، له ویتوه نه خشه دادنه را له دژی ئیسلام و مسولمانان، نه وه هوکاری بڼه رته تیی جهنگی خه بیه ر بوو.

۲- پیغمبر ﷺ هیزکی داناو خسته نیتوان خه بیه رو هوژی غه طه فانه وه له شیوی (الرجیع) تاکو غه طه فان نه توانن هاوکاری خه بیه ریه کان بکن، پیغمبر ﷺ به شیکی هیزه که ی - نه وانه ی له صولحی حوده ییبیه دا به شدار بوون که (۱۴۰۰) کهس بوون، چونکه خوی په روه ردگار رڼکای نه دا، نه و عه ربه بیابان نشین و ختله کیبانه ی دوا که وتبوون، نه مجاره خو وگه لبدنه به ته ماعی پشک و به ش هه بوون له ده سته که وته کانی جووله که کانی خه بیه ردا، که واته: بهس (۱۴۰۰) کهسه که بوون، که بؤ جهنگی خه بیه ر چون - ننجا پیغمبر ﷺ به شیکی هیزه که ی خسته وته نه و، تاکو غه طه فان نه توانن بڼن هاوکاری خه لکی خه بیه ر بکن، که هه موویان پیکه وه هاوپه یمان بوون.

۳- پیغمبر ﷺ دواي نه وهی جووله که کانی خه بیه ر تیکده شکین و قه لایه کانیان ده گیرین و، دوو قه لایان به ده سته وه ده میتین و، زور به یان له وان دا کؤبوونه وه، به لام ده زانن نه وانشیان لی ده گیرین، رازی ده بن به وهی صولح له گه ل پیغمبر ﷺ خوادا ﷺ بکن، وه ک له م فه رمایسته دا هاتوه: (إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَعْطَى خَيْرَ النَّبِيِّينَ، أَنْ يَعْمَلُوهَا وَيَزْرَعُوهَا، وَلَهُمْ سَطْرٌ مَّا يَخْرُجُ مِنْهَا) (أخرجه البخاري: ۲۴۹۹)، پیغمبر ﷺ خه بیه ریدا به جووله که کان، که کاری تیدا بکن، کشتوکال و به ره می تیدا په تپو بیتن، به لام نیوهی به ره مه که ی بؤ مسولمانان بڼ.

به لام له (سیره ابن هشام) دا هاتوه پیغمبر ﷺ له و صولح و پیکه اتنه دا که له گه ل جووله کانی خه بیه ردا کردی، نه و قه دیده شی خسته سه ری فه رمووی: (عَلَىٰ أَنَا إِذَا شِئْنَا أَنْ نُخْرِجَنَّكُمْ، أَخْرَجْنَاكُمْ)^(۱)، واته: به لام به و مهرجه هه ر کاتی ویستمان ده رتان بکه ین، ده رتان بکه ین.

(۱) السیره النبویه لابن هشام ج ۲، ص ۱۸۴.

ئىنا ئەوئە بۇو عومەرى كورى خەتاب ﷺ، لە پۇژگارى خۇيدا، جوولەكەكانى خەببەرىشى دەركردن، لەبەر ئەوئەى ھەر خەرىكى پىلانگىرپى و كارى ژنر بە ژىرو فىل و پىلانئەوئە بوون، بىگومان ناشكرى دوژمن لە پەنات بى و لىت نرىك بى و، سوپاش بنپىرى بۇ جەنگ لە دژى فارس و رۆم و، ئەوانىش خەرىك بن بەسەر دەولەتى ئىسلامىيدا بدەن، لە بنەو پالەوئەى خۆشت خەلكى ناپاك و موخەننەت و لە بنەو بىر ھەبى!!

ھەلبەتە ئەوئەش بەسەرھاتىكى دىكەيەو، پىئوىستى بە روونكردئەوئەى زىاتر ھەيە، بەلام ئەوئەش دىسان دووربىنىسى پىغەمبەرى خواى ﷺ تىدا بوو، كە ھەر ئەو كاتە فەرمووئەتى: ھەر كاتى بەچاكمان زانى دەرتان دەكەين.

۴- ئالا دانە دەست ئەبوو بەكر ﷺ، پاشان دانىە دەست ەلى ﷺ، تەنيا لەبەر بەرژوئەندى و تاكتىكى جەنگىي بوو، سەرھتا ئالاکەى داوئە دەست ئەبوو بەكر ﷺ، كە نرىكترىن ھاوئى ھوئە، متمانە پىكرائوترىن و دلسۆزترىن و خۆشەوىسترىن كەس بوو لە لاي، بەلام قەلەكەى بۇ نەگىراو، ئىنا داوئەتە دەست ەلى ﷺ و ئەوئەشى فەرمووئە كە من ئالەكە دەدەمە دەست كەسىك، خوا سەرکەوتن لەسەر دەستى ئەو وئەدەست دىنى، تاكو ئەمە بىئتە ھىزىكى مەئەوئەى بۇ جەنگاوەرەكان كە ئەگەر دوئى سەرکەوتوئە بوون، ئەمرو سەرکەوتوون، ئىدى ھەرچىدىكەى تىوئە بىئىچرى، جگە لەو ھىكەمەتەى باسما ن كرى، ھەمووى قسەى زىادەيە، وەك شىعەكان دەلئىن: پىغەمبەر ﷺ پىشى ئەبوو بەكرى ناردوئە زانىوئەتى سەركاھوئە، بۇ ئەوئەى پىى بشكى، بەلام دوايى ەلى ناردوئە!! پىغەمبەرى خوا ﷺ زۆر پەوئەتى لەو بەرزتر بووئە، زۆرىش ئەبوو بەكرى لەلا خۆشەوىسترو شىرىنتر بوو، كە بەو جۆرەو بەو نىەتە ئەو مامەلەيەى لەگەلدا كرىبى.

بەلام بە ھەر حال ئەبوو بەكر ﷺ، شتەكەى بەدەستەوئە ئەھاتوئە، دوايى ەلى ﷺ، كە گەنجتر بووئە، پەنگە لە تاكتىكى جەنگى لىزانتر بوو بى، ياخوئە ئەو مسوئلمانانەى بە قىادەيى ئەبوو بەكر چوون، دوايى لئىيان كۆلئوئەتەوئە

خالى بېھيزيان چى بووهو، بوچى سەرنەكەوتوون لە جەولەى پېشى دا؟ دەرس و پەنديان لى وەرگرتووه و ئەمجارە سەركەوتوو بوون.

۵- بەشدارىي ئافرەتان لە جەنگى خەبەرەدا، كە بە دلتايي ئەو تەكە ئەزموونى بەشدارىي ئافرەتان نەبووه لە جەنگەكاندا، وەك باسمان كەرد لە سووئى حودەبىبىيەشدا كە پىغەمبەرى خوا ﷺ ئوممو سەلەمە لەگەل خۆى دا دەبات، وا پىدە چى پياوانى دىكەش، ئافرەتانی دىكەيان لەگەل خۆياندا هتياى.

هەر وەها لە جەنگى ئوحووددا لە صەحیحى بوخارىي و صەحیحى موسلىم دا هاتو^(۱)، كىرەروە (راوى) دەلئى: عائىشە و ئوممو سولەيم دەبىنن (خوا لىيان رازى بى)، خۆيان هەلكەرد بوو، بە مەشكەو كوندە ئاويان دەهتياو، برىندارىان دەگواستەووه و تىماری برىندارهكانيان دەكەرد.

هەر وەها لە جەنگەكانى دىكەشدا، ئافرەتان بەشدار بوون لە پىشى جەبەهەو، جارى واش بووه لە پىشى جەبەهەشدا بەشداريان كەردو، وەك نوسەبىيە كچى كەعب لە جەنگى ئوحددا و صەفیبەى كچى عەبدولموتەلەب پوورى پىغەمبەر ﷺ كە لە جەنگى خەندەقدا، بە كوتەك و تىلا، يەككە لە جوولەكەكانى كوشتو، كە جاسووسىي لەسەر كەردوون.

۶- دەرس و پەندىكى دىكە، كە لە جەنگى خەبەر وەر دەگىرى، برىتە لە ئەمانەت پارىزىي تەنانەت لەگەل دوژمنانىشدا، وەك لە بەسەرھاتى (الأسود الراعى) [شوانە رەشەكە] دا، باسمان كەرد، كە دواى ئەوەى مسوئلمان دەبى، دەلئى: ئەى پىغەمبەرى خوا! ئەوە من مسوئلمان بووم، بەلام كرىكارى ئەو كابرەه بووم و ئەو مەرەى تەسلىمى من كەردو، ئايا چى لى بگەم؟! ئەویش دەفەرموئى: دەنگى بدە با بچىتەو بە لای خواونى، شوانەكەش چەنگە خۆل و چەوئىكى پىدا دەدات و، دەلئى: برۆ لەمەودوا هاوەلایەتیب تەكەم، ئىدى هەمووى وەك كەسەك كەوتىتە پىشى دەچىتەو تىو قەلایەكە!

یانی: پیغمبهر ﷺ تاماده نه بووه، لهو کاته شدا که مهرداره که دوژمنیهتی و نابلووقه شی داون، رانه مهړه که ی لئ گل بداته وه، له بهر حورمه تی نهو شوانه، که مسولمان بووه، نهو رانه مهړه ی به نه مانه ت له لا بووه، تا کو بوؤ به خیانه ت له قه لهم نه درئ و بوؤ به په وشتیکی دزیوو قیزه ون له قه لهم نه درئ، مهړه که ی پئ ئیزن داوه ته وه.

۷- حکمه تیکی دیکه نه وه یه، که ده بئ مسولمانان هه ولبدن، سوود له هه موو توانایه کان وه ربرگن، نه وه ش له هه لوسته که ی: (الحجاج بن العلاء السلمي) دا دیاره، که دوا ی نه وه ی مسولمان ده بئ، به پیغمبهر ﷺ ده لئ: مال و سامانیکم هه یه و خیزانیشم له مه که یه، هه روها قهرزیشم له لای بازرگانه کان هه یه، مؤله تم بده، بچم مال و سامانه که م کو بکه مه وه، تا کو کافره کان دهستی به سر دا نه گرن، نه ویش مؤله تی ده دات، به لام (الحجاج)، پیاوئیکی زور عاقل و لیزان بووه، ده لئ: نه ی پیغمبهر ی خوا! ﷺ ده بئ مؤله تم بده ی، قسه ش بکه م، واته: قسه ی وابکه م متمانم پئ بکه ن، که زه می تو و نیسلامه تی بکه م و، قسه ی وابکه م نه وان به نیزیکیانم بزنان و دلیان پئی خو ش بئ، ده قهرموئ: بلئ، چونکه تو ده ته وئ نامانجیک به ئینه دی و نهو نامانجه ش په کی له سر چی بکه وئ، وه ک زانایانی: (أصول الفقه) ده لئین: (مَا لَا يَتِمُّ الْوَأَجِبُ إِلَّا بِهِ؛ فَهُوَ وَاجِبٌ)، واته: هه ر شتیک فهرزیک به و نه بئ جیه جئ نه کرئ، نه ویش فهرز ده بئ، نوئز به بئ ده ستوئز ناکرئ، بوئه ده ستوئزیش فهرزه، ده ستوئزگرتن به بئ خو پاک کردنه وه و تاره تگرتن نابئ، بوئه نه ویش فهرزه، هه روها هه ر شتیکی دیکه و اجیبیک په کی له سر بکه وئ، نهو شته ش و اجب ده بئ.

۸- حکمه ت و ده رسپکی دیکه نه وه یه، که خواردنی شتی پیس و حه رام له هه موو کاتیکدا ده بئ خوؤ لئ بهاریزرئ، باسما ن کرد که له جهنگی خه به ردا، (نه ی رسول الله عَنْ أَكْلِ لُحُومِ الْأَهْلِيَّةِ)، پیغمبهر ی خوا ﷺ قه ده غه ی کرد که گوشتی که ری مایی بخورئ، به لکو هاوه لآن (خوا لییان رازی بئ)، گو توویانه: مه نجه لمان وه سر نابوون، گوشتی که رمان ده کولاند، به لام پیغمبهر ﷺ قه رمانی پیکردین و مه نجه له کامان

وھەرگېران (أَكْفَأْنَا الْقُدُورَ)، واتە: گۆشتەكەيان فېرى داۋەو نەپانخواردە، ھەرۋەھا ھەر لەو جەنگەدا پىتغەمبەر ﷺ پېيان دەفەرمۇي: نابى گۆشتى ھەر دېندەيەكى چىرئوۋوكدارو ھەر ناژەلىكى دېندەي كەلبەدارى گۆشتخۆر بخۆن، يانى: ھەر كام لە چوار پى و بالندان، مادام گۆشت خۆرىن، نابى گۆشتيان بخورى، ئەمەش لە فەرمايشتى پىتغەمبەردا ﷺ ھاتو: (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنْ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ، وَعَنْ كُلِّ ذِي مَخْلَبٍ مِنَ الطَّيْرِ) ^(۱)، ھەرچەندە لە جەنگ دابوون و ھەژارى و نەدارى بوو و زۆرىش ناتاج بوون، بەلام شتى پيس و حەرام ھەر نابى بخورى.

۹- ھىكەت و دەرسىكى دىكە، كە لە جەنگى خەيەر وەردەگىرى، ئەوئەيە: كاتىك دوژمن دېتە مەيدان و تەھدەدا دەكات، داۋاي مەيداندارى دەكات، دەبى بە لوژىكى خۇي، وەلام بىرئەتو، داۋاي ئەوئەي مەرحەب شىعرىك دەخوئىتتەو و دەلتى: (هَلْ مِنْ يُبَارِزُ؟) كەعبى كورى مالىكىش شىعەر دەخوئىتتەو و بە شىعەر وەلامى دەداتەو، ھەلبەتە لىرە لە سپرەي (بىن ھشام) دا، دەلتى: مەرحەب بە دەستى موھەممەدى كورى مەسلەمە ﷺ كوژراو، لە تۆلەي برايەكەي دا: مەھموودى كورى مەسلەمە، كە پىشتەر مەرحەب كوشتوويەتى، بۆيە كە پىتغەمبەر ﷺ دەفەرمۇي: كى بۆي دەچى؟ دەلتى: من بۆي دەچم، تاكو تۆلەي برايەكەي خوشمى لى بگەمەو، بەلام لە ھەندى سەرچاواندا ھاتو، كە غەلى كورى ئەبى تالبىب ﷺ، مەرحەبى كوشتو و لە وەلامى شىعەرەكەي مەرحەبدا كە دەلتى: (قَدْ عَلِمْتُ خَيْرٌ أُنِي مَرْحَبٌ)، غەلىبىش ﷺ لە وەلامىدا شىعرىك دەلتى: (سَمِعْتَنِي أُمِّي حَيْدَرَةَ)، داىكم ناۋي لىناوم (حَيْدَرَةَ) يانى: شىر، بەلام (بىن ھشام) ھىناويەتى، كە مەرحەب بە دەستى موھەممەدى كورى مەسلەمە كوژراو.

مەبەستم ئەوئەيە: دەبى لوژىكى بەرانبەرەكەت چ لوژىكىكە، تۆش ھەلبەدەي لە شىئەي ئەو و ھەمان لوژىك بەكاربىنى، ئەگەر ئەو شىعەرە دەلتى، تۆش بە شىعەر وەلامى بدەو، ئەگەر ھەرەشە دەكات، ھەرەشە بگەو، لە جەنگدا ئەو

دەخوات، نەك ئەو ھەرەشە بىكات و تۆش دووعاى خىرى بۆ بىكەى، بە دلتىياى ئەو بە كەلك نايەت و، دوژمنەكەت زياتر لىت سام شكاوو بيشەرم دەبى.

۱۰- گەرئانەوئى كۆچكەرە ھەبەشەيەكانىش پووداويكى زۆر خۆش بووہ بۆ پىغەمبەر ﷺ كە لە گەرمەى جەنگى خەيبەردا، كۆچكەرە ھەبەشەيەكان دەگەرئەوہ وەك لەم دەقەوہ ديارە: (عَنِ الشَّعْبِيِّ: أَنَّ جَعْفَرَ بْنَ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَدِمَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ فَتْحِ خَيْبَرَ، فَقَبَّلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بَيْنَ عَيْنَيْهِ وَالتَّرْمَهُ وَقَالَ: مَا أَدْرِي بِأَيِّهَآ أَنَا أَسْرٌ: بِفَتْحِ خَيْبَرَ، أَمْ بِقُدُومِ جَعْفَرَ!)^(۱).

واتە: شەعبى دەلى: جەغفەرى كورى ئەبى تالىب ﷺ، ھاتە لای پىغەمبەرى خوا ﷺ لە پۇژى سەرکەوتنى خەيبەردا، پىغەمبەرىش ﷺ نىچاوانى ماچکردو، بە خۇبەوہ گووشى، فەرمووى: نازانم بە كاميان دلخۆشتر بم، بە سەرکەوتنى خەيبەر، ياخود بە ھاتنەوہى جەغفەر!!

واتە: جەغفەر ئەوانى دىكە كە لە ھەبەشە بوون و، ھەر لە قۇناغى مەككەدا چوو بوون بۆ ئەوئى، لەو پۇژەدا ئەوانىش گەرئانەوہو، پىغەمبەرى خوا ﷺ زۆر بۆى جىى دلخۆشى بوو، ئەوانىش بۆيە ئەو كاتە ھاتوونەوہ، چونكە دلتىيا بوون كە لەمەودوا نىسلام دەسەلات پەيدادەكات و كۆنترۆلى نىوہ دوورگەى ەەرەبى دەكات و، جارىكى دىكە ناچارى كۆچ و كۆچار نابنەوہ.

ئەمەش كورتەو پوختەيەك لە ھىكمەت و دەرس و پەندو بەرھەمەكانى، ھەر كام لە صولحى خودەبىيەو، جەنگى خەيبەر.

لە خواى پەرورەدگار داواكارىن بە لوتف و كەرەمى خۆى يارمەتتىمان بدات، زياتر لە قورئان و سىرپو ژيان و ژياننامەى پىغەمبەرى خوا ﷺ وردىبنەوہ،

(۱) أخرجه الحاكم في «المستدرک»: ۴۲۴۹، وأقره فيه الذهبي، والطبراني في «الكبير»: ۳۴۷۰، وابن أبي شيبة في «المصنف»: ۲۳۳۶۰، والبزار في «المستند»: ۱۲۳۸، وابن هشام في «السيرة»: ج ۳، ص ۱۹۸.

بېگومان پېغەمبەرى خوا ﷺ ھەولیداوھو لە ھەولەكەشیدا لە سەدا سەد سەرکەوتوو بوو، كە ئەوھى خوا ﷺ پێى دەفەرموێ، ئەنجامى بدات و لە ژيانى خۆیدا بەرچەستەى بکات، چ پەيوەندى بە لایەنى بووناسییهوھەبى، چ بە لایەنى ئیمان و عەقیدەوھ، چ بە لایەنى پەرسشەکانەوھ، چ بە لایەنى پەوشت و ئاكارەوھ، چ بە لایەنى کۆمەلایەتیی، چ لایەنى بارى كەسیتیی، چ لایەنى جەنگ و ئاشتیی، چ لایەنى سیاسەت و حوکمرانیى و بەرپۆھەردنەوھ، بۆیە ھەتا زیاتر لە سپرەو ژيانى پېغەمبەر ﷺ ورد بینەوھو پتر پێى ئاشنا بین، ئەوھ زەمینەمان بوو خۆش دەکات باشتەر لە چەمک و واتاکانى فەرماشتى خوا تى بگەین، چونکە ھەرچى خوا ﷺ لە قورئاندا فەرموویەتی، پېغەمبەرى خوا ﷺ لە رێبازى خۆیدا، کردوویەتی.

ھەلبەتە دەوى زانینى چۆنیەتی روودانى ھەر کام لە صولحى حودەیبییەو جەنگى خەیبەر، سەرنجدانى حیکمەت و پەندە سەرەکییەکانیان، ئیستا باشتەر زەمینەى لێتێگەشتنى بیست و نوۆ (۲۹) ئایەتەکانى سوورەتى (الفتح) مان بوو تەخت و ھەموار بووھ.

✧ دهرسی یه‌که‌م ✧

بِنَاسِهِ نَم دهرسه

نَم دهرسه مان له ده (۱۰) ئایه‌تی سه‌ره‌تای سووره‌تی (الفتح) پیک دئی، ئایه‌ته‌کانی: (۱ - ۱۰)، تیاندا، خوای به‌خشر پیغه‌مبه‌ری خوئی موحه‌ممه د ﷺ ده‌دوینن، که سه‌رکه‌وتنیکی ئاشکرای بو ره‌خساندوه، تا‌کو له هه‌موو گونا‌هیتی رابردوو و دوایی بی‌وورئی و، چاکه‌ی خوئی له‌سه‌ر ته‌واو بکات و، به سه‌رکه‌وتنیکی مه‌زن سه‌ری بخت.

دوایی باسی دابه‌زاندنی ئۆقره‌و ئۆخژن بو سه‌ر دئی برواداران ده‌کات، که سه‌ره‌نجام بیان‌خاته به هه‌شته‌کانی خوئه‌وه‌و پاکیان بکاته‌وه.

هه‌روه‌ها ده‌غەل و هاوبه‌شدانه‌ره گومانی خراپ به خوا به‌ره‌کان، سزا بدات و، نه‌فرینیان لئ بکات و به دۆزه‌خیان بگه‌یه‌نی.

ئنجای خوای به‌رزو مه‌زن ئه‌رکی سه‌رشانی هه‌ر کام له پیغه‌مبه‌رو برواداران ده‌خاته روو.

له کۆتاییشدا باسی ئه‌و به‌ئین و په‌یمان‌ه ده‌کات، که به ناوی خواوه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ لئی وه‌رگرتوون، که هه‌ر که‌س پیوه‌ی پابه‌ند بئ، پاداشتی مه‌زنی خوای هه‌یه‌و، که سیکیش هه‌لیبوه‌شینیته‌وه، هه‌لوه‌شانه‌وه‌که‌ی ته‌نیا به زیانی خوئی ته‌واو ده‌بئ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ﴿١﴾ لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِن ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢﴾ وَيُبْصِرْكَ اللَّهُ تَبَصُّرًا عَظِيمًا ﴿٣﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزِيدُوا إِيْمَانًا مَعَ إِيْمَانِهِمْ ۗ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤﴾ لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرْ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ۗ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ قُرْآنًا عَظِيمًا ﴿٥﴾ وَيُعَذِّبُكَ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ يَا اللَّهُ ظُرِبَ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۗ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٦﴾ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيمًا حَكِيمًا ﴿٧﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٨﴾ لِيُتُوبُوا يَا اللَّهُ وَرَسُولِهِ ۗ وَتُعَزِّرُوهُ وَنُوَقِّرُوهُ ۗ وَسِيحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾ إِنَّا الَّذِيْنَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ ۗ فَمَن كَفَرَ فَإِنَّمَا يَنكُرُ عَلَى نَفْسِهِ ۗ وَمَن أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾ ۝

مانای ده‌قو ده‌قی نایه‌ته‌کان

﴿ به ناوی خوای به به‌زه‌یی به‌خشنده، به‌راستی (ته‌ی موحه‌مه‌د ﴿١﴾) یتمه (به‌ هوّی ریککه‌وتنی حوده‌یبیسه‌وه) سه‌رکه‌وتتیکی ناشکرمان بوّ ره‌خساندی ﴿١﴾ تاکو (له‌ نه‌نجامی‌ ته‌و تیکۆشان و به‌ره‌مه‌ مه‌زنه‌دا)، خوا‌ له‌ گونا‌هی رابردوو و دواکه‌وتووت بپوروی و، چاکه‌ی خوّیت له‌سه‌ر ته‌واو بکات و، به‌ره‌و راسته‌ پی (زیاتر) رینماییت بکات ﴿٢﴾ هه‌روه‌ها (تاکو) خوا سه‌رخستنیکی بآ‌ده‌ستانه‌ سه‌رت بخات ﴿٣﴾ (خوا) ته‌و که‌سه‌یه‌ که‌ ئوخژن و ئوقره‌یی خستۆته‌ دلّی پرواداران‌ه‌وه، تاکو و‌یرای پروایان، بروا زیاد بکه‌ن و سه‌ربازه‌کانی

ئاسمانەكان و زەوىش تەنيا ھى خوان و، خوا زانای كاربەجىيە (۶) (ھەرۈھەھا
 خوا ئەو سەرکەوتتە پروونەي بۆ پەخساندى)، تاكو (بە ھۆي فەرمانبەرىي و
 تېكۆشانپانەوھ) بېروادارانى پياو بېروادارانى ئافرەت، بخاتە بەھەشتاتىكەوھ كە
 رووبارىان بە ژىردا دەرۆن و (بەرلەوھەش) خراپەكانيان لى بسىرتەوھو، ئەوھش لە
 لای خوا بىردنەوھەيەكى مەزن بوو بۆ بېرواداران (۷) ھەرۈھەھا (ئەو سەرکەوتتە
 بەرچاۋەي بۆ پەخساندى) تاكو (خوا) پياۋانى دەرغەل و ئافرەتانى دەرغەل و،
 پياۋانى ھاوبەشدانەرۈ ئافرەتانى ھاوبەشدانەرى گومانى خراپ بە خوابەر، سزاو
 ئازار بدات، بەلای خراپيان لەسەر بسوورپى و، خوا لىيان تووپرە بووھو، نەفرىنى
 لىكردوون و، دۆزەخى بۆ تامادە كىردوون و، (ئەوئى) خراپتىن سەرەنجامىشە
 (۸) سەربازەكانى ئاسمانەكان و زەوىش تەنيا ھى خوان و، خوا ھەردەم زالى
 كارزان بووھ (ئەي موھەممەدا!) ئىمە تۆمان بە شايدو موژدەدەرۈ ترسىنەر
 ناردوھ (۹) تاكو (ئەي مسولمانىنە!) بېروا بە خواو پىغەمبەرەكەي بىنن و، پىشتى
 (پىغەمبەر) بگرن و، پىزى بگرن و، بەيانيان و تىۋارانىش (خوا) ستايش بگرن
 و، بە پاكى بگرن (۱۰) بە دلىيايى ئەوانەي پەيمانەت لەگەلدا دەبەستى (ئەي
 موھەممەدا!) پەيمان بە خوا دەدەن، دەستى خوا لە سەرۋوي دەستپانەوھەيە،
 ئىجا ھەر كەس پەيمانىشكىنىيى بىكات، تەنيا بە زىانى خۆي بىن بەلئىنىي دەكات
 و، ھەر كەسىكىش ۋەفادار بىن بەو پەيمانەي بە خواي داوھو (بە تەۋابىي جى
 بەجىيى بىكات) بىگومان لەمەودوا (خوا) پاداشتىكى مەزنى دەداتەوھ (۱۱)!

شیکردنه‌وهی هه‌ندیگ له وشه‌کان

(فَتَحًا مَبِينًا): (الْفَتْحُ: إِزَالَةُ الْإِعْطَاقِ وَالْإِشْكَالِ، وَذَلِكَ صَرَبَانٍ: مَا يُدْرِكُ بِالْبَصَرِ وَمَا يُدْرِكُ بِالْبَصِيرَةِ، وَالْفَتْحُ: النُّصْرَةُ وَالظَّفَرُ وَالْحُكْمُ). (فَتْح): له ته‌صلی زماندا لابردنی داخراوی و لابردنی گری و گۆل و گرفتیکه، نه‌ویش دوو جوړه:

جوړی یه‌که‌میان: نه‌وه‌یه که به‌چاو بیینتی، (وهک: گریه‌ک له گوریسیک یان کندریک دراوه، نه‌و گریه‌ بکریته‌وه).

جوړی دووه‌میان: به‌عقل و دل ده‌بیینتی، وهک پرسپاریک ده‌کری، که‌سیک شتیکی له دلدا بوته‌گری، یه‌کیکی دیکه وه‌لامی ده‌داته‌وهو گریه‌که‌ی بو‌لاده‌بات، وشه‌ی (فَتْح): به‌مانای سه‌رخستن و بالاده‌ست بوون و دادوه‌ری کردنی‌ش هاتوه.

(السَّكِينَةُ): (الطَّمَأِينَةُ وَالْإِسْتِقْرَارُ)، (سَكِينَةٌ): به‌کوردیسی ده‌بیته‌ ئوقره‌یسی و ئوخژن و داسه‌کنان.

(فَوْزًا): (الْفَوْزُ: الظَّفَرُ بِالْخَيْرِ مَعَ خُضُولِ السَّلَامَةِ)، (فوز): بریتیه له وه‌ده‌سته‌پینانی چاکه له‌گه‌ل هه‌بوونی سه‌لامه‌تییدا.

(دَائِرَةٌ): (الدَّائِرَةُ: الحَطُّ الْمُحِيطُ وَالْعَادِيَّةُ، وَالدَّوْرَةُ وَالدَّائِرَةُ، فِي الْمَكْرُوهِ، وَالدَّوْلَةُ فِي الْمَحْبُوبِ)، (دائرة) بازنه‌یه‌که، به‌دهوری چه‌فتیکه‌وه‌یه‌و، به‌مانای پروودا‌ویش دی، به‌لام وشه‌ی: (دَوْرَةٌ وَدَائِرَةٌ) بو‌شتی خراب به‌کاردین، ﴿عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوَاءِ﴾ به‌لام وشه‌ی (دَوْلَةٌ) له‌شتی خو‌شویسه‌تراودا به‌کاردی، ده‌گوتری: (هَذِهِ الْأَيَّامُ دَوْلَةٌ فَلَانَ) واته: بو‌ویس بارودوخه‌که به‌باش سوور‌اوه.

(السَّوَاءُ): (مَا يَسُوْءُهُمْ فِي الْعَاقِبَةِ)، نه‌وه‌ی له سه‌ره‌نجام دا، بو‌یان خراب بئ، (السَّوَاءُ: كُلُّ مَا يَعْجُمُ الْإِنْسَانَ دُنْيَاً وَأُخْرَى، نَفْسًا، أَوْ بَدَنًا، أَوْ خَارِجَهُمَا)، (سوء): هه‌ر

شیتکه مروّف خهفه تبارو سه غلّهت و نارده حهت بکات، له رووی دنیا یی بی، یاخود دواپوژئی، له رووحدا بی یان له جهسته دا، یاخود له دهره وهی رووح و جهسته دا، واته: له مال و سامان و خزم و که سدا، که واته: ﴿دَابِرَةُ السُّوءِ﴾ واته: به لای خراب و، سووپی خرابی پوژگار، که به زهره ری نه وان ته او بی.

(شَهَادًا): (الشَّاهِدُ: مَنْ يُؤَدِّي الشَّهَادَةَ، وَالذُّبْلُ، شَهِدَ عَلَى كَذَا، أَخْبَرَ بِهِ، خَبْرًا قَاطِعًا وَشَهِدَ بِاللَّهِ: حَلَفَ بِهِ، وَشَهِدَ الْمَجْلِسَ: حَضَرَهُ)، (شَاهِدُ): به که سیک ده گوتری که شایه دبی نه نجام ده دات (که واهی دان)، ههروهک (شاهد) به که سیک ده گوتری: که شیتک ده بینی، وشه ی (شَهَادَةَ) یان (شاهد) به مانای به لگه ش دی، ده گوتری: (شَهِدَ عَلَى كَذَا)، واته: ههوالی له باره وه دا، ههوالیکسی دنیا که، ده گوتری: (شَهِدَ بِاللَّهِ)، واته: سویندی به خوا خوارد، خوی به شایه د گرت، (وَشَهِدَ الْمَجْلِسَ: حَضَرَهُ)، واته: له کوپو مه جلیسه که دا ناماده بوو، دیاره هه ر کام لهو مانایانه، به پیی نهو سیاقه و، به پیی نهو باس و بابه ته ی دی، نهو وشه یه یه کت لهو مانایانه ی بو دیاری ده کری.

(وَتَعَزُّوهُ): (أَي: تُعِينُوهُ وَتُعَدُّرُوهُ وَتَنْصُرُوهُ): (تَعَزُّرُوهُ): یارمه تی بدهن و ریزی بگرن و پشتی بگرن.

(وَتُوقِرُوهُ): (وَقَّرَ فَلَانًا، أَي: رَزَقَهُ، وَعَظَّمَهُ وَبَجَّلَهُ)، (تُوقِرُوهُ)، (تُوقِرُ): واته: به سه نگین ته ماشا کردن، ریزو حورمهت لیگرتن، ده گوتری: (وَقَّرَ فَلَانًا)، واته: بایه خیسی بو دانا، ریزو حورمهت و پیگه ی باشی بو دانا، به مه زنی گرت و به پایه داری ته ماشا کرد.

(نَكَثَ): هه لیوه شانده وه، (نَكَثَ الْخَبْلَ وَنَحَوَهُ: نَقَضَهُ)، نه گهر په تیک هوندرا بی و هه لیوه شیندرته وه پیی ده گوتری: (نَكَثَهُ: نَقَضَهُ)، واته: هه لیوه شانده وه، (وَنَكَثَ الْعَهْدَ أَوِ الْيَمِينَ أَوِ الْبَيْعَةَ: بَدَّهَا)، نه گهر (نَكَثَ) بو سویندو بو په یمان و بو به لین دان، به کار به نری، واته: نهو سویند و به لین و په یمانه ی فریداو، کاری پی نه کرد.

(وَوَقَىٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ) (وَقَى الشَّيْءَ بَقِي، وَقَاءٌ وَوَفِيًّا: تَمَّ). (وَقَى) به مانای شته که ته‌واو بوو، رَیْک بوو، (وَقَى فُلَانٌ نَذْرَهُ: أَذَاهُ، أَوْقَى، وَوَقَى، وَوَقَى بِعَهْدِهِ: عَمِلَ بِهِ)، (وَقَى فُلَانٌ نَذْرَهُ) واته: نه‌وهی له خوئی گرتبوو، جیبه جیئی کرد، (أَوْقَى، وَوَقَى، وَوَقَى بِعَهْدِهِ: عَمِلَ بِهِ)، کاری به په‌یمان‌که‌ی خوئی کردو به‌لینه‌که‌ی برده سه‌ری.

هوی هاتنه خواره‌وهی نایه‌ته‌کان

تیمه له نه‌نجامی ته‌وه‌دا که پان‌تایه‌کی باشمان ته‌رخان‌کردوه بو گپران‌ه‌وهی به‌سه‌ره‌هاتی صولحی حوده‌بیبیه، که خوا ﷺ ناوی لیتاوه: ﴿فَتَحَا مَيْبِنَا﴾ ۱، هه‌روه‌ها بو جه‌نگی خه‌بهریش، نه‌وهی پتویست بووه، له باره‌ی ته‌وه دوو رووداوه‌وه، گو‌توو‌مانه: چوون روویانداوه‌وه چیمان تیدا قه‌وماوه؟ به‌لام له هه‌ر شوئینکیش بو ته‌فسیری نایه‌ته‌کان پتویست بی، هوی هاتنه خواریان، نه‌که‌ر به کورتییش بی، تاماژهی پی ده‌که‌ین، لیره‌شدا له باره‌ی: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا﴾ ۱ و نایه‌ته‌کانی دواتریشه‌وه، ته‌وه گپرداوه‌یه هه‌یه:

۱- (عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: أَقْبَلْنَا مِنَ الْخَدِيبِيَّةِ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَبَيْنَمَا نَحْنُ نَسِيرُ إِذَا آتَاهُ الْوُحْيُ، وَكَانَ إِذَا آتَاهُ اشْتَدَّ عَلَيْهِ، فَسُرِّي عَنْهُ، وَبِهِ مِنَ السُّرُورِ مَا شَاءَ اللَّهُ، فَأَخْبَرَنَا أَنَّهُ أَنْزَلَ عَلَيْهِ: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا﴾)، (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ج ۱، ص ۳۹۱، والطبري في تفسيره: ۳۱۴۵۱، والبيهقي في دلائل النبوة، ج ۴، ص ۱۵۵، وصححه أحمد شاکر في المسند أحمد: ۳۷۱۰، وله شاهد عن أنس بن مالك رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَخْرَجَهُ النَّسَائِيُّ: ۵۲۲، وإسناده صحيح).

واته: عه‌بدو‌ل‌لای کوری مه‌سه‌وود ﷺ، ده‌لئ: له حوده‌بیبیه‌وه له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ هاتینه‌وه به‌ره‌وه‌دینه، ئنجا له کاتیکدا تیمه ده‌پرویش‌تین وه‌جیسی بو هات، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ که وه‌جیسی بو ده‌هات، تووشی ناره‌ه‌تیی و سه‌ختیی ده‌بوو (ده‌پانزانی ده‌که‌وئته‌ه‌ حالیکه‌ی نا ناساییه‌وه، له‌وه‌ کاته‌دا هاوه‌لان

قسه یان له گه ل نه کردوه، نه گهر دانیشتن، جاری واهه بووه یراکشاهه، قوماشیک یان پۆشاکینکیان به سه ردا داوه، دوایی که حالته سه ختی و نارپه حه تیه که ی لئ لاجوو، نه وه نده ی خوا ﷻ بیهوئ نه وه نده دلخۆش و شادمان بوو و هه وائی پیدایین که: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ۝۱﴾، دابه زیندراوه ته سه ر.

۲- یرویه تیکی دیکه لهو باره وه، له باره ی نهو نایه ته موباره کانه وه که خوا ده فه رموئ: ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُنَبِّئَ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝۲﴾ وَيُضْرِكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا ۝۳ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ ۝۴ وَيَلْقَى جُثُودَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝۵ لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ۝۶ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ۝۷﴾ لهو باره وه نه م گپدراوه وه هاتوه:

إِعْنِ أَنْسِ ﷻ، قَالَ: نَزَلَتْ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ: ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ﴾، مُرْجِعَهُ مِنَ الْخَدِيثِيَّةِ فَقَالَ: لَقَدْ أَنْزَلَتْ عَلَيَّ آيَةً هِيَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا عَلَى الْأَرْضِ، ثُمَّ قَرَأَهَا عَلَيْهِمْ، فَقَالُوا: هَنِيئًا مَرِيئًا يَا رَسُولَ اللَّهِ! ﷻ قَدْ بَيَّنَّ اللَّهُ لَكَ مَاذَا يَفْعَلُ بِكَ، فَمَاذَا يَفْعَلُ بِنَا؟ فَتَزَلَّتْ عَلَيْهِ: ﴿لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ۝۶ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ۝۷﴾ (أخرجه البخاري: ٤١٧٢، ومسلم: ١٧٨٦، والنسائي في التفسير: ٥٢).

واته: نه نه س ﷻ، ده لئ: کاتیک نه م نایه ته دابه زیه سه ر پتغه مبه ر ﷻ: ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُنَبِّئَ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝۲﴾، له کاتی گه پرانه ویدا له حوده بییه، فه رمووئ: نایه تیکم دابه زیوه ته سه ر، له لام خۆشه و یستره له هه رچی له سه ر زه و بیه، دوایی نایه ته که ی به سه ردا خویندنه وه، هاوه لان (خوا لئیان رازی بن)، گوئیان: (هَنِيئًا مَرِيئًا يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷻ)، پیرۆز و موباره کت بن، به دلئ خۆشبن نه ی پتغه مبه ری خوا! ﷻ، خوا ﷻ بۆی روونکردیه وه چیت بۆ ده کات، نه دی چی بۆ ئیمه ده کات؟ لهو کاته دا نه م نایه ته ی بۆ دابه زی: ﴿لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ۝۶ وَكَانَ ذَلِكَ

عِنْدَ اللَّهِ قُرْآنًا عَظِيمًا ﴿٥﴾، واته: تاكو پروادارانى پياوو پروادارانى نافرته بختاه بهه شتانيكه وه، پروبار به ژرر دارو دره خته كانيان دا ده پوڻ، (ياخود پروباره كان و كانىي و سه چاوه كان له نيو بنكى دارو دره خته كاندان، نهك له شوپنى ديكه وه بويان بى) و خراپه كانيان لى بسريته وه، نه وهش له لاي خوا بردنه وه و به مراد كه يشتنىكي مه زنه.

مانای گشتی نایه ته کان

وهك پيشتريش گوتمان، دواي گيرانه وهى به سه رهاتى حوده ييبه، ته واو بهرچاومان روڤشن بوته وه، له باره ي چه مك و واتاي كوئى نايه ته كانى سووره تي (الفتح) وه، هه ره ها دواي گيرانه وهى به سه رهاتى جهنگى خه يبه، كه ژماره يهك له نايه ته كانيش تاماژهن به جهنگى خه يبه رو، به وه دستكه وتانه ي مسوولمانان چنگيان كه وتن له نه نجامى جهنگى خه يبه ردا، بوئه تيمه ماناي گشتى نايه ته كان، كورتترو خيراتر ده كه ين، چونكه له نه نجامى گيرانه وهى به سه رهاته كه دا، كه نه م نايه تانه به هويه وه هاتوونه خوار، بهرچاومان روڤشنه و لى تيگه يشتنى نايه ته كان سينا تره.

خوای بهرزو مه زن ده فره موئى: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، به ناوى خواي به به زه يي به خشنده، واته: نه م كارم، به ناوى خواي به به زه يي به خشنده ده ست پنده كه م، يان ده ست پيكر دنم به م كار، به ناوى خواي به به زه يي به خشنده يه، نجا به لاي كه مه وه كاتى مروف، ده لى: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، به ناوى خواي به به زه يي به خشنده، ده بى چوار واتايان له عه قل و دلى خوئى ناماده بكات:

۱- نه م كار به ناوى خوا نه نجام ده ده م، نهك به ناوى خو م، يان به ناوى هه ر كه س و، هه ر شتيكى ديكه.

۲- ئەم کارە بۆ خوا ئەنجام دەدەم، تاکو خوا ﷻ لێم رازیی بێ و، چونکە خوا ئەم کارە ی پێخۆشە بۆیە ئەنجامی دەدەم.

۳- ئەم کارە بە پێی بەرنامە و شەریعەتی خوا ئەنجام دەدەم.

۴- ئەم کارە بە ئاسانکاری و هاوکاری خوا ئەنجام دەدەم، ئەک بە هێزو تواناو شان و شەوکهتی خۆم.

خوا ﷻ دەفرموی: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا﴾، بە دنیایی تێمە فەتحیکسی ئاشکرمان بۆ تۆ کرد، (فتح) یانی چی؟ (فتح) لە ئەصلی زماندا بە مانای (کردنەوه) دێ، دەرگایەک داخرا بێ و بکریتهوه، دەگوتری: (فَتَحَ الْبَابَ) دەرگاکە ی کردەوه، کتیییک پێکەوه نرابێ و لێک بکریتهوه، دەگوتری: (فَتَحَ الْكِتَابَ) کتیبەکە ی لێک کردەوه، هەرودها نامەبەک لە زەردابێ و بهێترتەدەر، پێی دەگوتری: (فَتَحَ الرُّسَالَ)، نامەکە ی کردەوه، ئنجا وهک چۆن بۆ شتی بەرەست، وشە ی (فتح) بە مانای کردنەوه دێ، بۆ شتی نا بەرەستیش کە بە عقل و دڵ دەزانرێن، بە کاردێ، کە سێک پرسیاریک گری و گۆتالێکی هەبە، یەکیکی دیکە وهلامی دەداتەوه، دەگوتری: گریبەکە ی بۆ کردەوه، واتە: ئەو شتە ی کە لێی داخرا بوو، لێی ئالۆزکا بوو، ئەو بۆی کردەوه، بۆی شیکردەوه، لێرەدا: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا﴾، واتە: تێمە سەرکەوتتییکی روون و ئاشکرمان بۆ تۆ ڕەخساند، کە وهک پێشتر باسمانکرد مەبەست پێی بە پلە ی بەکەم، پێکھاتنی حودەبیبیە، چونکە هەندیک لە زانایان گوتویانە: مەبەست پێی سەرکەوتنە بەسەر قورەیشییەکانداو ئازادکردنی شاری مەککەییە، بەلام ئەم سوورپەتە موبارەکە بە یەکدەنگی هەموو زانایان و، لە صەحیحی بوخاریی و صەحیحی موسلیم و لە هەموو سەرچاوهکانی ژاننامە ی پێغمبەردا ﷺ هاتوه، کە لە قاتی گەرانهوه ی پێغمبەر ﷺ لە حودەبیبیەوه بەرەو مەدینەوه، لە شوێنیکدا کە پێی دەگوتری: (غَرَاغُ الْعَمِيمِ)، بە شەویش ئەم سوورپەتە موبارەکە دا بەزیوه، بە

شیوه‌ی رابردووش هیناویه‌تی، دوایش هاوه‌لان پرساریان له پیغه‌مبه‌ر ﷺ کردوه: تایا نه‌وه فه‌تح بوو، سه‌رکه‌وتن بوو؟ فه‌رموویه‌تی: به‌لئی، به‌لکو له ریوایه‌تیکدا هاتوه، فه‌رموویه‌تی: (أَعْظَمُ الْفُتُوحِ)، گه‌وره‌ترینی سه‌رکه‌وتنه‌کان بووه، به‌لئی صوْلح و ینکھاتنی حوده‌بیبییه، بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ و مسوْلمانان سه‌رکه‌وتنیکی زور روون و ناشکرا بوو، به‌هۆی ئەم سه‌رکه‌وتنه‌وه ری بۆ مسوْلمانان ناچووخ بوو، که دواپی مه‌ککه‌ش نازاد بکه‌ن و، کوئی نیوه دوورگه‌ی عه‌ره‌ببی نازاد بکه‌ن، هه‌روه‌ها ری بۆ پیغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ ته‌خت و ناچووخ بوو، که نامه‌ بنییری بۆ حوکمرانی فارس و رۆم و حه‌به‌شه‌و میصرو نه‌وانی دیکه‌ش.

ئینجا خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ﴾، (ل) ی سه‌ر (لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ) بۆ هۆکار دۆزیی (تعلیل) ه، واته: بۆیه‌ نه‌و سه‌رکه‌وتنه‌ روون و ناشکرایه‌مان بۆ تۆ ره‌خساند، تاكو خوا ﷺ له گونا‌هه‌ تپیه‌ریه‌كانت و گونا‌هه‌ دواکه‌وتوو‌ه‌كانیشت، لیت ببووری، که دواپی له مه‌سه‌له‌ گرنه‌گه‌کاندا، زیاتر تیشک ده‌خه‌ینه سه‌ر چه‌مک و واتای (ذَنْبِ) و، لیبوردنی خوای په‌روه‌ردگار بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ له گونا‌هه‌کانی، به‌لام لیره‌دا نه‌وه‌نده ده‌لئین: که (ل) ی (التعلیل) لیره‌دا، یانی: تیمه‌ بۆیه‌ نه‌و سه‌رکه‌وتنه‌ روون و ناشکرایه‌مان بۆ تۆ ره‌خساند، تاكو له تاکامدا، خوا ﷺ له‌به‌ر نه‌و هه‌ول و تیکۆشان و ماندوو بوون و خو‌راگریی و سه‌برو حه‌وسه‌له‌یه‌ی هه‌توو، شایسته‌ی نه‌وه‌بی که خوای په‌روه‌ردگار له هه‌موو شتیکت ببووری، له گونا‌ه‌ی رابردوو و داهاتووت، ﴿وَيُنَزِّلُ سَحَابًا مَّاءً، تَأْكُلُ مِنْهُ الشَّجَرُ وَتَرْبِي بِهِ السَّيِّدَاتُ وَتَرْبِي بِهِ السَّيِّدَاتُ وَتَرْبِي بِهِ السَّيِّدَاتُ﴾، تاكو چاکه‌ی خوئی به‌سه‌ر تۆدا ته‌واو بکات، ﴿وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾، هه‌روه‌ها راسته‌ریت بکات، ریتماییت بکات به‌ره‌و رتیه‌کی راست.

که هه‌له‌به‌ته پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ر له‌سه‌ر ریی راست بووه، به‌لام واته: له‌م رووداوو پیشهاته‌دا که هاتۆته‌ پێش، خوا ﷺ وات لیبکات، هه‌لویتستیکی راست و دروست هه‌بن، و مامه‌له‌یه‌کی راست و دروست بکه‌ی و له رتیه‌کی راست و دروسته‌وه، برۆی و، مامه‌له‌ له‌گه‌ل نه‌و پیشهات و رووداو‌ه‌دا بکه‌ی، که زۆرێک له

هاوه‌لان (خواییان رازی بن)، زور له‌سه‌ر دلّیان قورس بوو، به زه‌حه‌مت بویان هه‌زم کرا، به‌لام خوا **﴿﴾** پیغه‌مبه‌ری خوئی **﴿﴾** والتی‌کرد، که به‌و شی‌وه‌یه مامه‌له بکات، به‌و رتیبه راسته‌دا له‌گه‌لّ نه‌و پرووداوه‌دا هه‌لسوکه‌وت بکات، که شایسته‌ی پیغه‌مبه‌ری خواجه **﴿﴾** و، به‌رژه‌وه‌ندی دنیوا دواپروژی نیسلام و مسولمانانی تیدیبه، **﴿﴾ وَشَرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا ﴿﴾**، هه‌روه‌ها تاکو خوا **﴿﴾** به‌سه‌رخستنیکی بالاده‌ستانه سه‌رت بخت، واته: له‌ناکامدا، نه‌م سه‌رکه‌وتنه بیته هوی ته‌وه‌ی خوا **﴿﴾** پشتیوانیبت لی بکات و پشتت بگری و، سه‌رکه‌وتنیکی بالاده‌ستانه، سه‌ریکه‌وی به‌سه‌ر دوژمنان و ناحه‌زانتداو، نه‌و کۆسپ و له‌مه‌په‌رانه‌ی گه‌یاندنی په‌یامی خوادا، که له‌پیش توّدا دانراون، هه‌موو نه‌و کۆسپ و له‌مه‌په‌رانه هه‌لبیری و هه‌لیانبویری.

﴿﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿﴾ (خوا **﴿﴾**) نه‌و که‌سه‌یه، نوّخژن و نوّقره‌یی دابه‌زاندنه نیو دلی پروادارانه‌وه، **﴿﴾ لِيَزَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ ﴿﴾**، تاکو وپرای نیمانه‌که‌ی خوئیان، نیمانی دیکه‌ش زیاد بکن، چونکه بیگومان هه‌ر کاتیکی مسولمان شتیکی دپته پیش، نه‌گه‌ر به‌و شی‌وه‌یه مامه‌له له‌گه‌لّ نه‌و پرووداوو پیشه‌اته‌دا بکات، که به‌پیش شه‌ریعه‌تی خوا بن و په‌زنامه‌ندی خوای په‌روه‌ردگاری تیدیبن، مانای وایه نیمانی دیکه‌شی زیاد کرد، واته: نیمانی به‌شته‌کانی پیشی بووه‌و، نه‌وه‌ی دیکه‌ش که دپته پیشی، نه‌گه‌ر هه‌ر جارێ شتی هاته پیشی، نیمانی پیشی هه‌بن، مانای وایه نیمانی زیاد ده‌کات، چونکه نیمان به‌چاکه و فه‌رمانبه‌ری زیاد ده‌کات و، به‌گوناهو تاوانان کهم ده‌کات و به‌په‌یز ده‌بن، نه‌وه‌ش راستیه‌که، هه‌م نایه‌ته‌کانی قوربان زور به‌روشنی ده‌یکه‌یه‌نن، که په‌کیک له‌نایه‌ته‌کان نه‌مه‌به‌و، هه‌م فه‌رمایشته‌کانی پیغه‌مبه‌ریش **﴿﴾**، بویه زانایانی نیسلام له‌سه‌ر نه‌وه‌یه‌که‌نگن و ده‌لین: **(الإِيمَانُ يَزِيدُ وَيَنْقُصُ، يَزِيدُ بِالطَّاعَةِ وَيَنْقُصُ بِالْمَعْصِيَةِ)**، واته: نیمان زیاد ده‌کات و کهم ده‌کات، به‌فه‌رمانبه‌ری زیاد ده‌کات و، به‌گوناهو سه‌رپه‌چی کهم ده‌کات.

﴿وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، سهر بازه کانی ناسمانه کان و زه و بیس ته نیا هی
خوان، ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾، خواش هه میشه و هه رده م زانای کارزان بووه، زانا
بووه به هه موو شته کان و، کارزان بووه له هه موو کاره کانیدا.

﴿يُدْخِلُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، (ل) ای (لِيُدْخِلَ) هی هوکار
دؤزی (التعلیل) هه، ده گونجی په یوه ست بیته وه به: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾،
واته: بؤیه نهو سهر که وتنه روون و ناشکرابه مان بو تان په خساند، بو توو بو
مسولمانان، تا کو له ناکامدا پرواداران پی اوو پرواداران نافرته شایسته ی نه وه
بن، خوا ﴿بِإِذْنِهِ﴾ بیان خاته به هه شته کانی خو یه وه و خراپه کانیا ن لی بسری ته وه،
ده شگونجی په یوه ست بیته وه به دابه زینانی تو قره یی و تو خژن بو سهر دل و
ده روونیا ن، واته: خوا ﴿بِإِذْنِهِ﴾ نهو که سه یه، که تو قره یی و تو خژنی دابه زانده نیو
دلی پرواداران، تا کو و پرای تیمانی خو یان، تیمانیان زیده بی و، سهره نجامیش
به هو ی نهو تو قره یی و تو خژن و دل داسه کتان و دل دامه زرانده وه، پرواداران
پی اوو نافرته، شایسته بن خوا ﴿بِإِذْنِهِ﴾ بیان خاته نیو به هه شته کانی خو یه وه، که
روو باریا ن به ژیردا ده پون، واته: روویار به ژیر دارو دره خته کانیا ندا ده پون،
یا خود روو باره کان، کانی و سهر چاوه کانیا ن ههر له شوینی خو یان له ژیر
دارو دره خته کان هه لده قولن، ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾، به هه میشه یی تیا باندا ده میننه وه،
﴿وَيُكْفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾، هه روه ها خراپه کانیا ن لی بسری ته وه، لیره دا تیبینی
ده کری که بو پیغه مبه ری خاتم ﴿بِإِذْنِهِ﴾ فهرموویه تی: ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ
وَمَا تَأَخَّرَ﴾، بو نه وه ی له گونا هه کانت که تپه ریون و دادین، بیاب سو ری، به لام
لیره دا به نسبت پرواداران پی اوو نافرته وه، فهرموویه تی: ﴿وَيُكْفِرُ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ﴾، خراپه کانیا ن لی بسری ته وه!

که واته: نه وه ی پیغه مبه ر ﴿بِإِذْنِهِ﴾ به خراپه له قه لهم نادری، پرواداران خراپه
ده که ن، به لام پیغه مبه ر ﴿بِإِذْنِهِ﴾ له خراپه کردن پاریزراو بووه، ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ قُرْآنًا
عَظِيمًا﴾، نه وه ش له لای خوا بردنه وه و به مراد که بیشتنی کی مه زن بوو.

ههروه‌ها خوا **﴿وَعَزَّزْنَا﴾** تهو سه‌رکه‌وتهه روون و ناشکرایه‌ی ره‌خساند: **﴿وَعَزَّزْنَا﴾** **﴿الْمُتَّقِينَ وَالْمُتَّقَاتِ﴾**، (وی **﴿وَعَزَّزْنَا﴾**) بۆ بادانه‌وهو و گپرانه‌وه (عَطْف)ه، ته‌م رسته‌به ده‌باه‌وهو بۆ پیشه‌وه، واش زیاتر پیده‌چپ بی‌گپریته‌وه بۆ سه‌ر: **﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا﴾**، واته: تهو سه‌رکه‌وتهه روون و ناشکرایه‌مان بۆ تۆ ره‌خساند، تا‌کو وپرای ته‌وه‌ی لیت ده‌بووری و چاکه‌ی خویت له‌سه‌ر ته‌واو بکات و، به‌ره‌و راسته‌ پری رینماییت بکات و، به سه‌رکه‌وتتیکی بالاده‌ستانه سه‌رت بخات و، له بروادارانیش بووری و خراپه‌کانیان لی بسپریته‌وهو بیانخاته به‌هسته‌وه، وپرای ته‌وه: مونافیقه‌ پی‌اوه‌کان و مونافیقه‌ نافرته‌کان و، هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ره پی‌اوه‌کان و هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ره نافرته‌کانیش، که عاده‌تیا وایه، گومانی خراپ به خوا ده‌به‌ن: **﴿الظَّالِمَاتِ يَا اللَّهُ ظُرْمُ السَّوَةِ﴾**، واته: گومانی خراپ به خوا به‌ره‌کان سزابد‌او نازابد‌ا.

به‌لام‌ نایا له کوئی سزاو نازاریان بدات؟

ا- ده‌گونج‌ مه‌به‌ست پیتی دنیا بی، یانی: له دنیا‌دا وه‌ختیک ئیسلام و مسولمانان ده‌بینن بال‌ا ده‌ستن و ده‌سترۆیشتوون و، ده‌توانن به‌رنامه‌ی خوا پیاده‌ بکه‌ن له ولاتی خویندا، نه‌وه بۆ نه‌وان نازارو نه‌شکه‌نجه‌یه‌کی ده‌روونییه، چ بۆ هاوبه‌ش بۆ خوادانه‌ران، چ بۆ مونافیق و ده‌غه‌له‌کان، به‌ تیرو مپیان‌ه‌وه، نه‌وانه‌ی هه‌میشه‌ گومانی خراپیان به‌ خوا ده‌برد.

ب- ده‌شگونج‌ مه‌به‌ست پیتی سزاو نازاری پۆژی دوایی بی.

ج- یاخود له‌یه‌ک کاتدا مه‌به‌ست پیتی هه‌ردووکیان بی، به‌لام‌ پام وایه، زیاتر مه‌به‌ست پیتی نازارو سزای دنیایی بی، چونکه‌ دوایی خوا **﴿وَعَزَّزْنَا﴾** باسی سزاو نازاری پۆژی دوایی ده‌کات.

﴿عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوَةِ﴾، سوورانی خراپ، بازنه‌ی خراپ، هه‌ر له‌سه‌ر نه‌وان بی، که لیره‌دا بازنه‌ و سوورانی خراپ، مه‌به‌ست پیتی رووداو و به‌لایه‌که‌ که‌دی، له‌سه‌ر

سەرى خەلك دەسوورې و دادەبەزىتە سەريان، ﴿وَعَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾، خوشا
 لىيان توورە بوو، ﴿وَلَعَنَهُمْ﴾، نەفرىنىشى لىكردوون و دوورى خستوونەو لە
 بەزەبى خۆى، ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾، ھەرودھا دۆزەخى بۆ داناون
 و، خراپترىن سەرەنجامىش دۆزەخە.

﴿وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، سەربازەكانى ئاسمانەكان و زەوىيش تەنيا ھى
 خوان، ھەموويان لە ژىر پكىف و دەستەلاقى خواى پەرودەگاردان، بۆ خۆشى
 دروستىكردوون و ھەر خۆشى بەكارىان دىنى بۆ ئەو مەبەستانەى بە چاكىان
 دەزانى، يەكك لەو مەبەستانەش دل بەھىزكردنى پروادارانە، بە ھۆى ئىلھام
 و خورپەى فرىشتەكانەوھە كە دەىخەنە دلې پروادارانەوھە، ھەرودھا تىشكانى
 دوژمنان و ناھەزانى ئىسلامە، بە ھاوبەش بۆ خوا دانەرەو بە خاوەن كىتب و
 بە دەغەلەكان و تىرو مئىانەوھە، بە ھۆى ئەو ترس و لەرزەوھە كە فرىشتەكان
 دەىخەنە دل و دەروونيانەوھە، ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾، ھەمىشەش خوا بالادەستى
 كاربەجى بوو، خاوەنى ئەوپەرى عىززەت و بالادەستى و، ئەو پەرى لىزانى و
 كارزانى بووھە.

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾، بە دلنپاى (ئەى موھەممەد ﷺ!)
 تىمە تۆمان ناردوھە، شاھەد بى، ياخود چاودىر بى بەسەريانەوھە، ﴿وَمُبَشِّرًا
 وَنَذِيرًا﴾، ھەرودھا دلخۆشكەرەو ترسىنەرىشيان بى، واتە: موژدەيان پى بەدى
 كە ئەگەر فەرمانبەرى خوا بكەن، جىكايان بە ھەشتەو، ھۆشدارىيان پى بەدى
 و بىانترسىنى، كە ئەگەر بى فەرمانى بكەن و سەرىپىچى بكەن، تووشى سزا
 دەبن لە دنپاو دواروژدا.

﴿لَتَأْتِمُنَّوْا بِأَلْفِهِ رَسُولِهِ، وَتُعْزِزُوهُ وَتُؤَيِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾،
 ھەرودھا بۆ ئەوھش ئەى پروادارىنە! پىغەمبەرمان بە شاھەدو موژدەدەرەو بە
 ترسىنەر ناردوھە تاكو پروا بىنن، بە خوا ﷻ و رەوانە كراوھەكەى (كە موھەممەدە

﴿وَتَعَزَّزُوهُ وَتُوقِّرُوهُ﴾، ههروه‌ها پیغهمبه‌ره‌که‌ی ﴿بِهَيِّزْ بَكْعَنَ وَبَشْتَى بَكْرَنَ وَهَؤَاكَارَى بِنَ﴾، دیسان ریزو حورمه‌تی بگرن و بایه‌خی پییدن، به سه‌نگین ته‌ماشای بکهن، بهو شیویه‌ی بو‌ئو شایسته‌یه، مامه‌له‌ی له‌گه‌ل‌دا بکهن به‌ریزو حورمه‌ته‌وه، ﴿وَتُسَيِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَسِيلاً﴾، ههروه‌ها به‌پاکی بگرن به‌یانان و ئیواران، واته: خوا ستایش بکهن و به‌پاکی بگرن، به‌یانان و ئیواران، واته: له‌به‌یانی‌را تاکو ئیواره‌و، له‌ئیواره‌را تاکو به‌یانی، یاخود له‌و دوو کاته‌دا، که دوو کاتی زور گرنگ و هه‌ستیارن.

هه‌له‌به‌ته هه‌ندی‌ک له‌زانایان گوتوو‌یانه: هه‌موویان بو‌خوا‌ی په‌روه‌ردگار ده‌چنه‌وه، واته: (تعزیر) و (توقیر) و (تسیح) ه‌که، واته: خوا سه‌ر بخه‌ن و ریزی بگرن و به‌پاکی بگرن، وه‌ک خوا له‌سووپه‌تی (نوح) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿مَالِكُ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾ ۱۳.

به‌لام‌ئو‌و‌رایه به‌هیتره، که (تعزیر و توقیر) بو‌پیغهمبه‌ر ﴿بِجَنَّةِهُ، وَاتِه: پشتگرتن و ریز گرتن، به‌لام‌به‌پاک‌گرتنه‌که، بیگومان له‌هه‌موو‌قورن‌اندا (تسیح) ته‌نیا بو‌خوا به‌کاره‌اتوه.

له‌کوژایی‌دا خوا ﴿تَمَازُهُ دَهَكَاتٌ بِهٖ وَهِيَ مَهْمَانَةٌ﴾ که دواتر ناوی به: (بَيْعَةُ الرُّضْوَانِ)، (په‌یمانی په‌زانه‌ندی) ر‌و‌یشت که له‌ژیر دره‌ختیک دا، پیغهمبه‌ر ﴿بِهِمَانِي لَه‌گه‌ل‌پرواداران‌دا به‌ست، که دوا‌ی‌بایی ده‌که‌ین و پیشتیش هه‌ر قسه‌مان لی‌کردوه، ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الَّذِيْنَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اَللَّهَ﴾، به‌دنایی ئه‌وانه‌ی په‌یمان له‌گه‌ل‌ت‌ودا ده‌به‌ستن، ته‌نیا په‌یمان له‌گه‌ل‌خوادا ده‌به‌ستن، ﴿اَللَّهُ يَدُ اَللَّهِ فَوْقَ اَيْدِيهِمْ﴾، ده‌ستی‌خوا به‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌وانه‌ویه، ده‌ستی‌خوا له‌سه‌رووی ده‌ستی وانه‌ویه، ﴿فَمَنْ نَكَتْ فَإِنَّمَا يَنْكُتْ عَلَن نَفْسِهِ﴾، ئنجا هه‌ر که‌ستی هه‌لیوه‌ش‌انده‌وه، به‌زیانی‌خوی په‌یمان هه‌ل‌ده‌وه‌ش‌یتته‌وه، ﴿وَمَنْ أَوْقَنَ بِمَا عَلَهُدَّ عَلَيْهِ اَللَّهُ﴾، هه‌ر که‌سی‌ک وه‌فاداریش بن به‌و په‌یمان‌ه‌ی له‌گه‌ل‌خوادا به‌ستوو‌یه‌تی

و له گهَلّ پیغهمبهدا بهستوووهتی، به لام خوا ﴿فَسُوِّيهِ﴾ فرمووی: ئه و پهیمان بهستنه له گهَلّ توّدا، له گهَلّ خوادایه و، دهستی خوا له سه ر دهستی ئه وانه ویه، هه ر که سن وه فادار بن به و پهیمانیه له گهَلّ خوادا بهستوووهتی، ﴿فَسُوِّيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾، به دنیایی (خوا) پاداشتیکی مه زنی ده داته وه، خویندراویشه ته وه: ﴿فَسُوِّيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾، به دنیایی پاداشتیکی مه زنی ده دینه وه.

مەسەلە گەزەنگەکان

مەسەلە یە کەم:

خوای **﴿﴾** سەرکەوتنێکی ئاشکراو بەرچاوی، بەهۆی رێککەوتنی حودەبیبیەوه بۆ پیغەمبەری خوێ موحەممەد **﴿﴾** ڕەخساند، تاكو سەرەنجام بێتە هۆکاری لیبوردنی لە گوناھە ڕابردوو و داھاتووەکانی و، چاکە لەسەر تەواوکرانی و، راستە ڕێ پێگیرانی و، سەرخرانی بە شیوەیەکی بەلادەستانەیی دوور لە شکست و دۆران ^(۱):

خوای **﴿﴾** دەفەرموێ: **﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ﴿١﴾ لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِن ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُنِذِرَ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَهُدًىكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢﴾ وَيُضْرِكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيمًا ﴿٣﴾﴾**.

شیکردنەوهی ئەم ١٠ تائەتانە، لە پینچ بەرگدا:

١- **﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ﴿١﴾**، بە دُنیاوی ئیمە سەرکەوتنێکی ڕوون و ئاشکرامان بۆ تۆ ڕەخساند، پێشتر باسمان کرد، کە (فتح): بریتییە لە کردنەوهی دەرگایەک، یاخود عەمبارێک، یاخود چارەسەرکردنی گرفتێک و کێشەییەک، وەک لە قورئاندا، خوای **﴿﴾** دەفەرموێ: **﴿لَا**

پێشتر پانتاییەکی زۆرمان تەرخانکردووە بۆ گێرانەوهی بەسەرھاتی صولحی حودەبیبیە، لەبەر ڕۆشنایی کتیبە ناودارەکەیی: (السيرة النبوية لابن هشام)دا، کە ئەویش ھەم لە (ابن إسحاق) ھو، قسەکان دینن، ھەم خوێشی قسەیی خوێ دەخاتە سەر، بەلام وێرانی ئەو کتیبەیی: (ابن هشام)، بەسەرھاتی صولحی حودەبیبیە لە صەحیحی بوخارییدا، بە ژمارە: (٢٧٢١) و (٢٧٢٢) ش ھاتووە، ھەرھەڵە لە صەحیحی موسڵیما بە ژمارە: (١٨٠٧) ھاتووە، لە (مسند) ئیمام ئەحمەد لە بەرگی (٤)، لاپەرە: (٨٦ و ٨٧)دا ھاتووە، ھەرھەڵە (النسائي) لە تەفسیرەکەیی خوێدا بە ژمارە: (٥٣١) ھیتناوێتی و، غەیری ئەوانیش، ھەرھەڵە لە کتیبانەیی ھاوچەرخیسن: (الإستيعاب في بيان الأسباب)، بەرگی (٣)، لاپەرە: (٢٣٥ - ٢٤٠)، ھەموو ئەو کێزدراوو ڕیوایەتانەیی کە پەيوەستن بەو ڕووداوو، ھیتناوێتی.

فُتِحَ لَكُمْ أَيْدِي السَّلَامِ ﴿٤٠﴾ الأعراف، ده‌روزه و ده‌رگایه‌کانی ناسمانیان بۆ ناکرینه‌وه، بۆ رووحی تاوانباران، هه‌روه‌ها وشه‌ی (فَتْح) بۆ سه‌رکه‌وتنیش به‌کارده‌هیتیری و، بۆ بابای جه‌نگاوهر که ده‌چیته‌ شارو ولاتی لایه‌نی به‌رانبه‌ریه‌وه، چونکه‌ ئه‌ویش کاتیک ده‌چیته‌ تێو ئه‌و شارو ولات و ناوه‌دانیه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌ که ده‌رگا و ده‌روزه‌یه‌کی کردبیته‌وه، یان عه‌مباریک، ده‌رگایه‌که‌ی کردبیته‌وه، بۆیه‌ش وشه‌ی (فَتْح) زۆر جار بۆ سه‌رکه‌وتن به‌کارهیتراوه، چونکه‌ وشه‌ی: (نصر) له‌ ئه‌نجامی جه‌نگدا دیته‌ دی، ده‌گوتری: (قَاتِلْ فَلَانَ فَلَانًا، فَانْتَصِرْ عَلَيْهِ)، فلانکه‌س دژی فلانکه‌س جه‌نگاو به‌سه‌ریدا زالبوو، به‌لام (فَتْح) مه‌رج نیه‌ له‌ ئه‌نجامی کوشتارو جه‌نگدا بئ، بۆیه‌ خوا ﷻ ناوی له‌ صولحی حوده‌بیبیه‌ ناوه: (فَتْح)، ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ﴿٤١﴾﴾، هه‌روه‌ها بۆیه‌ ئازادکردنی مه‌ککه‌ش ناوی لیتراوه: (فَتْح) فه‌تحي مه‌ککه، چونکه‌ ئه‌ویش کوشتاریکی وای تیدا نه‌بوو له‌ قه‌ده‌ر مه‌لبه‌ندیکی که‌وره‌ی وه‌ک: مه‌ککه، به‌س ورده‌ شه‌رو قوڵه‌ شه‌ری تیدا بوون، نه‌ک سوپای قوره‌یش بئ بجه‌نگی له‌گه‌ل سوپای تیسلامدا، به‌لکو هه‌ندیک که‌س وه‌ک: عیگریمه‌ی کوری ئه‌بوو جه‌هل، هه‌ندی قوڵه‌ شه‌ریان کردن، ئنجا ئایا لیره‌دا بۆچی خوا ﷻ به‌ جه‌ختکردنه‌وه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ﴿٤١﴾﴾، به‌ دنیایی تيمه‌ سه‌رکه‌وتنیکی روون و ئاشکرمان بۆ تو‌ ره‌خساند؟! له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مسولمانان دوو دل‌ بوون، ئایا ئه‌وه‌ سه‌رکه‌وتن بووه، یان نا؟ پرسیاریان له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ کردوه: (أَوْ هَذَا فَتْحٌ؟)، ئایا ئه‌مه‌ سه‌رکه‌وتن بوو؟ ئه‌ویش فه‌رموویه‌تی: به‌لئ، دوا‌ی خوا ﷻ ئه‌و سه‌رکه‌وته‌ که ده‌فه‌رموی: ﴿وَنَصْرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا ﴿٤٢﴾﴾، خوا ﷻ ده‌یکاته‌ هۆکار بۆ زالبوونتیکی بالاده‌ستانه، که‌ شکستی به‌ دوادا نه‌یه‌ته‌وه، به‌سه‌ر دوژمنه‌کان دا له‌ نیوه‌ دوورگه‌ی عه‌ره‌بیدا، به‌ تایبه‌تی هۆزی قوره‌یش، واته: ئه‌و فه‌تحه‌ که‌ صولحی حوده‌بیبیه‌یه، خوا ﷻ کردوویه‌تی به‌ هۆکار بۆ ئه‌و زالبوونه‌ که‌ زالبوونتیکی بالاده‌ستانه‌یه‌وه، له‌ ئه‌نجام و ئاکام دا دیته‌ دی، هه‌لبه‌ته‌ به‌رکار (مَفْعُولُ بِهِ)، (فَتْحًا) قرتیندراوه، چونکه‌ مه‌به‌ست جینسی ئه‌و سه‌رکه‌وتنه‌یه، نه‌ک سه‌رکه‌وتنیکی دیاریبیکراو، ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ﴿٤١﴾﴾، تيمه‌ سه‌رکه‌وتنمان بۆ تو‌ ره‌خساند، سه‌رکه‌وتنیکی روون و ئاشکرا، نه‌یفه‌رموو سه‌رکه‌وته‌که‌ به‌سه‌ر کینداو چۆن؟

تاكو ديارى نه كړئ و تايهت نه كړئ به شتيكى ديار بيكراوه وه، هم تايه ته موباره كانه ش زور ده شو بهينه سووره قى (النصر) وه، كه خوا ﷻ دهفه رموى: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَعِذْ بِهِ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾﴾، كه سووره قى (النصر) واته: زالېوون، له دوايى نازادكرانى مه ككه هاتوته خوار، وهك خوا پشتيوان بن، دوايى ده يگه ينى، چونكه نه وهى مه ككه ساله هاى سال بوو هوژى قوره يش شهرو جهنگيان له دژى پيغه مبهري خوا ﷻ و مسولمانان ده كړد، بويه كاتيك پيغه مبهري خوا ﷻ چوو ه نيو شاره كه يانه وه به سوپايه كه وه، ههندي قول ه شه پيشيان له دژ كړدن، نهوان هيچيان به دهسته وه نهما، نه وه نه بى خو به دهسته وه بدهن و ته تسليم بن، بويه ناوى ليناوه (نصر)، نجا دهفه رموى: ههر كاتيك زال كړدى خوا و يارمه تيدانى خوا هات، ههروه ها سه ركه وتيشى به دوا دا هات و، خه لك ت بينى پؤل پؤل دههاتنه نيو تايين و بهرنامه ي خوا وه، به ستايش كړدنه وه پهروه ردگار ت به پاك بگروه، داواى ليبور دنى لى بكه، بيگومان نه و زور توبه وه رگړه، ليره ش دهفه رموى: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ﴿١﴾﴾.

٢- ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِن ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ﴾، تاكو خوا له گوناهاى رابردوو و دوايه ت ببورئ، (والألم: للتغليل، أي إننا فتحنا فتحًا مبينًا لأجلك، ليغفران الله لك، وإتمام نعمته عليك، وجعلت مغفرة الله للنبي ﷺ علة للفتح، لأنها من جملة ما أراد الله حصوله بسبب الفتح)، لاهه كه بو هوكاره، واته: بويه خوا ﷻ نه و سه ركه وتنه رپوون و ناشكراه ي بو تو هينايه پيش، تاكو له گونا هت ببورئ، گوناهاى رابردوو و داهاتووت و، چاهه ي خوى له سه ر توه او بكات، نجا بويه ش ليبور دنى خوا ﷻ له پيغه مبه ر ﷻ، كراوه ته هوكارى نه و سه ركه وتنه، چونكه ليبور دنى خوا ﷻ له پيغه مبه ر ﷻ له نيو نه و نامانجان ه دايه، كه خوا ﷻ به هوئى نه و سه ركه وتنه وه (نه و پيگها تنه ي حوده ي بييه وه) بو پيغه مبهري ﷻ دهسته بهر كړدوون.

٣- ﴿وَبَشِّرِ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ﴾، بو نه وهى خوا ﷻ چاهه ي خويت له سه ر ته او بكات، (إتمام النعمة: إعطاء ما لم يكن أعطاه إيائه من أنواع النعمة، مثل إسلام قريش، وخلص بلاد

الْحِجَازَ كُلًّا لِدُخُولِ تَحْتِ حُكْمِهِ)، ئەواو کردنی چاکه، بریتیه لهوهی خوا ﷺ ئەوهی
پیشتر پێی ئەداوه له جۆرهکانی چاکه، پێی بدات، وهک ئەوه که هۆزی قورەیش هاتنه
نیو ئیسلامهوهو، ولاتی حیجاز (واته: نیوه دوورگه‌ی عه‌ره‌یی) هه‌مووی هاته ژێر پکئیف
و حوکمی ئیسلامه‌وه.

هه‌روه‌ها مونا‌فیکه‌کان لووتیان شکاو، خاوه‌ن کتێبه‌کان درکیان نه‌ما، ئەوانه
هه‌موویان ئەو چاکانه‌ بوون که خوا ﷺ له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ری خاته‌م و مسو‌لماناندا
کردنی.

٤- ﴿وَهَبْدِكِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾، بۆ ئەوهی (خوا) به‌ره‌و رێی راست رێناییت بکات.

(الصِّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ: مُسْتَعَارٌ لِلذِّينِ الْحَقِّ: أَي يَجْعَلُكَ عَلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ فِي
كُلِّ أَمْرٍ مِنْ أَمْوَرِك)، بۆ ئەوهی خوا ﷺ تۆ بخاته‌ سه‌ر رێه‌کی راست، له
هه‌موو کارو بارێکتدا، من پێم وایه که لێره‌دا: ﴿وَهَبْدِكِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾،
که له‌ ته‌فسیره‌کاندا نه‌مبێیوه ئەوه‌ باس بکری - مه‌به‌ست ئەوه‌یه خوا
ﷺ بۆ مامه‌ له‌کردن له‌گه‌ڵ ئەو پێشهاتیه‌ پێکهاتنی خوده‌بییه‌دا، که بریتی
بوو له‌وه‌ی پێغه‌مبه‌رو هاوه‌لانی: (١٣٠٠ ، ١٤٠٠ ، ١٥٠٠) به‌ پێی جیاوازی
ریوایه‌ته‌کان، به‌ نیه‌تی عومه‌کردن چوون به‌ره‌و مه‌ککه‌و مزگه‌وتی حه‌رام و
که‌عبه‌، به‌لام کافه‌ره‌کانی قورەیش رێیان پێگرتن، به‌لام پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به
ته‌وفیقی خواو، به‌ ئاسانکاری خوا، مامه‌ له‌یه‌کی راست و دروستی له‌گه‌ڵ
ئهو پێشهاته‌دا کرد، به‌ پێچه‌وانه‌ی ٲاوو ئاره‌زووی زۆربه‌ی هاوه‌لانیه‌وه‌، که
پێیان وابوو ده‌بێ له‌گه‌ڵیاندا به‌ شه‌ڕ بێن و، هه‌ر چۆن بووه‌ نه‌گه‌ر پێنه‌وه‌و
هه‌ر بچن بۆسه‌ردانی که‌عبه‌، ته‌گه‌ر شه‌ڕو کوشاریشی لێکه‌وتبێته‌وه‌، به‌لام
پێغه‌مبه‌ر ﷺ رێی ناشتی هه‌لبژاردو، مامه‌ له‌یه‌کی وای له‌گه‌ڵ ئەو پێشهاته‌دا
کرد، که دوا‌یی به‌ خێرو قازانجیکی زۆر گه‌وره‌ شکایه‌وه‌، هه‌م بۆ ئیسلام و
هه‌م بۆ مسو‌لمانان و، بووه‌ هۆی چاوپێچک لاچوون له‌سه‌ر چاوی زۆرپک

لهو هاوبهش بو خوا دانه رانه‌ی، به شیوه‌یه‌کی دیکه ته ماشای پیغهمبر ﷺ و
ئیسلام و هاوه لانی پیغهمبریان ده‌کرد.

به دنیاییش نه‌گه‌ر خوا ﷺ تا‌کو صولحی حوده‌بیبیه، نیعمه‌ته‌کانی له‌سه‌ر
پیغهمبری خوا ﷺ ته‌واو نه‌کردوون و، هه‌ندیک چاکه ماون له‌گه‌لیدا بکات،
به‌لام بیگومان پیغهمبری خوا ﷺ هه‌ر له‌سه‌ره‌تا تا‌کو سه‌ره‌نجام، هه‌ر له‌سه‌ر
پرسی راست بووه، که‌واته: ﴿ وَهَدَيْكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴾، واته: به‌تایبه‌ت له‌و
پووداوهداو بو مامه‌له که له‌گه‌ل نه‌و پووداوهدا که دیته پیش، خوا رینماییت
بکات، مامه‌له‌یه‌کی راست و دروست بکه‌ی و، به‌شیوه‌یه‌کی سه‌ر راستانه له‌گه‌ل
نه‌و پووداوهدا مامه‌له بکه‌ی.

۵- ﴿ وَنُصِرْكَ اللَّهُ تَصْرًا عَرَبِيًّا ﴾، هه‌روه‌ها (سه‌ره‌نجام بیته هوی ته‌وه که) خوا ﷺ تو‌به
زالبوونیک‌ی بالاده‌ستانه زال بکات، (وَصَفُّ النَّصْرِ بِالْعَرَبِيِّ، مَجَازٌ عَقْلِيٌّ وَإِنَّمَا الْعَرَبِيُّ هُوَ النَّبِيُّ
ﷺ الْمَنْصُورُ)، لیره‌دا که خوا ﷺ ده‌فرموئ: ﴿ وَنُصِرْكَ اللَّهُ تَصْرًا عَرَبِيًّا ﴾، که (نصر)
زالبوون به (عزیز) پیناسه‌کراوه، ته‌مه مه‌جازیکی عه‌قلییه، چونکه له‌راستییدا ته‌وه‌ی بالا
ده‌ست و زالبووه، بریتی بووه له پیغهمبر ﷺ، (وَالْعَرَّةُ: الْمَنَعَةُ، وَالْمَقْصُودُ بِهِ الْعَرُّ الَّذِي لَا
يَعْقِبُهُ ذُلٌّ)، عزیزه‌ت به‌مانای بالاده‌ستییه که به‌رانبه‌ره‌که‌ت پیت نه‌وئیری و له‌به‌رانبه‌رتدا
ده‌سته‌پاچه بن، که لیره‌دا مه‌به‌ست پتی نه‌و بالاده‌ستییه‌یه، بن ده‌سته‌لاتیی به‌دوادا
نایه‌ته‌وه، بو‌یه ده‌فرموئ: ﴿ تَصْرًا عَرَبِيًّا ﴾، چونکه له‌دوای پیکهاتن و ریککه‌وتننامه‌ی
حوده‌بیبیه‌وه، دوژمانی سه‌ر سه‌ختی پیغهمبر ﷺ که له‌هوزی قوره‌یشدا به‌رجه‌سته
بوون، جاریکی دیکه نه‌یانتوانی به‌شیوه‌یه‌ک زیان به پیغهمبر ﷺ و ئیسلام و مسولمانان
بکه‌یه‌ن، ئیشیان پینکات، واته: خوا ﷺ وای زالکرد، جاریکی دیکه بن ده‌سته‌لاتیی و
تیکشکانی به‌سه‌ردا نه‌یه‌ته‌وه، نه‌گه‌رنا بو وینه: له‌جه‌نگی به‌دردا سه‌رکه‌وتن، به‌لام له
جه‌نگی ئوحووددا تیکشکان و، له‌جه‌نگی حوونه‌ین و له‌جه‌نگی نه‌حزاب دا مسولمانان
زور سه‌غله‌ت بوون و، له‌جه‌نگی حونه‌یندا سه‌ره‌تا‌که‌ی مسولمانان سه‌رکه‌وتن، به‌لام له
دوایی دا تیکشکان و، له‌کو‌تایی دا سه‌رکه‌وته‌وه.

سه رنجیک له باره ی لیووردانی گوناخی پیغه مبه ره وه

پیشتریش به یتیماندا بوو که تیمه دواتر زیاتر تیشک ده خهینه سر چه مک و واتای: ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ﴾، که ده فهرموی: بو ټه وهی خوا لهو گونا هت که ټپه ریوه و ټه وهی دواکه و توه، بیووری.

مه به ست له (ذنب) بو پیغه مبه ری خاتم ﷺ که لیره دا هاتوه، ههروه ها له سووره تی (محمد) یشدا: ﴿وَأَسْتَغْفِرُ لَذَنْبِكَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ (۱۱)، هاتوه، مه به ست پتی گونا هو خراپه و سه ریچی نیه، به و چه مک و واتایه ی بو تیمه زاندراره، چونکه پیغه مبه ر (محمد) ﷺ و، سه رجه م پیغه مبه ران له گونا هو خراپه و له سه ریچی و تاوان پاریزراون، چونکه پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ)، سه ر مه شقی خه لکن، نجا نه گه ر پیغه مبه ر له هه ټو لادان و گونا هو تاوان پاریزراو نه بی، خه لکتیک بیینی ټه و پیغه مبه ره ﷺ گونا هو تاوان ده کات، متمانه ی پتی نامتینی، که واته: چو ټ بیکاته سه ر مه شقی!

ټه دی مه به ست له (ذنب) چییه؟

مه به ست پتی جوړتیک له هه ټسوکه و تکردنی پیغه مبه ره ﷺ که نیشانه ی تیدا نه پیکاوه، وه ک ټه وهی رایه کی بوو بی، نه بییکا بی، بو وینه:

۱- له سه حیچی موسلیمدا هاتوه، که به لای هه ندیگ له هاوه لانیدا تیده په ری، دارخورما مورتوره ده کن، تووی نیره که ده به ن بو میه که، موسلیم به سی ریوایه هیتاوی تی^(۱):

له ریوایه تیکدا پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: پیم وایه، ټه گه ر واش نه کن، زیانی نابی، واته: ده ستی لی هه لگرن و خو تان ټه زیه ت مه ده ن، که تووی نیره که

بەرن بۆ مێیه که، ئەوانیش دەستیان لێ هەلگرت، دواى ئەوه بوو دارخورمايه که
بەریان نەگرت، که چوونەوه خزمەق پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەوه بەس پراو
بۆچوونیکى خۆم بوو، ئەگەر شتیکم بە ناوی خواوه پێ گوتن، وەک وەحیی
لێم وەر یگرن، بەلام ئەگەر شتیکم وەک بۆچوونی خۆم پێگوتن: (أَنْتُمْ أَعْلَمُ بِأَمْرِ
دُنْيَاكُمْ)، تێوه له کاروباری دنیاتاندا، شارەزاترن.

بەلێ پێغەمبەر ﷺ دەگونجێ له بۆچوونیکى دنیایدا نەبێکابێ، بۆچوونیکى
دنیایی که حوکمیکى شەرعیی پێوه پەيوەست نیه، که بەشیک بێ له دین،
یاخود له پتی وه حییهوه نەبێ، نەزانرێ.

۲- هەر وهها له رووی کردەبیهوه، دەگونجێ پێغەمبەری خوا ﷺ هەنگاویکی نابێ
و، وێستبیتی کارێک بکات، بەلام لهو کارەدا نەبێکابێ، نەک له بەر ئەوهی گوناوهو
خرابهیه، بەلکو له بەر ئەوهی لهوه باشتر ههیه، بۆ وێنه: له جەنگی بەرددا که پێغەمبەر
ﷺ دەیهوێ سوپایه کهی خۆی له شوێنیک بارگه و بنه بخات و داهاهزرێن که گونجاو
نەبووه، (الحباب بن المنذر) پرساری لێ دهکات: ئەى پێغەمبەری خوا! ﷺ ئایا ئەمه
فەرمانی خوايه وەحیی خوايه؟ یاخود بۆچوونی خۆتهو تاکتیکى جەنگيه؟

که پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێ: بۆچوونی خۆمهو تاکتیکى جەنگيه، (الحباب)
دەلێ: تێره باش نیه، با بچینه سهرووتر، ئەو چالوانه ی هەن، پریان ده کهینهوهو
گۆلاویکی گهوره دروست دهکەین، ئێمه ناومان ده بێ دوژمنه کائمان ئاویان نابێ،
پاشان ئەو شوێنه ی بۆی دهچین زوورکه ئێنه و پێمان پێهوه ده چهسپن، بەلام
تێره گوملایه و ناوی تێدا ده وهستێ و ده بێته قوروه له قورپی ده چه قین، که
پێغەمبەر ﷺ پێشنیاره کهی حەباب ده بیستێ، یه کسه ر ده فەرموێ: (لقد أشرت
بالرأي^(۱))، پای راست ئەوهیه که گوتت، یه کسه ر رایه کهی خۆی ده گۆرێ، واته:
ئهو هەنگاوه کردەبیهی ناویهتی، ده یگۆرێ.

۳- ههروه‌ها پیغهمبهر ﷺ له جهنگی به‌دردا، کافره‌کانی به‌دیل‌گرتن، خوای کارزانیس ره‌خنه‌ی لئ‌گرت: ﴿مَا كَان لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُفْخِرَ فِي الْأَنْفَالِ﴾ (۷) الأنفال، هیچ پیغهمبهریک بوی‌نیه، دیلی‌هه‌بن، تاکو کوشتاری زور نه‌کات له زه‌ویدا، واته: تاکو دوژمنه‌کانی له‌پهل و پۆ نه‌خات.

نه‌ک به‌دیلی‌ی بیانکوژی، چونکه دیل‌ناکوژی، به‌لام به‌تعمای‌نه‌وه‌ی پاره‌بان له‌به‌رانبه‌ردا لئ‌وه‌ریگرن، نابئ‌به‌دیلبان‌بگرن، له‌یه‌که‌م پروبه‌پروو بوونه‌وه‌دا، له‌ویش‌خوای‌میهره‌بان‌ره‌خنه‌له‌پیغهمبهر ﷺ ده‌گری، له‌سه‌ر هه‌نگاوکی‌که‌به‌بوچوونی‌خوای‌پیی‌وابووو شتیکی‌باشه، به‌لام باش‌نه‌بووه، به‌لام بیگومان‌نه‌وه‌به‌گوناه‌له‌قه‌له‌م‌نادری، چونکه پیغهمبهر ﷺ فه‌رمانیکی‌خوای‌له‌به‌ر‌ده‌ستدا‌نه‌بووه، نه‌ویش‌سه‌ریچی‌لئ‌کردبئ، به‌لکو به‌بوچوونی‌خوای‌نه‌وه‌هه‌نگاو‌ی‌ناوه.

۴- ههروه‌ها مؤله‌تدانی‌به‌نه‌وانه‌ی‌داوای‌مؤله‌تبان‌کرد، له‌جه‌نگی‌(ته‌بووک)‌دا: ﴿عَمَّا آتَتْكُمْ غَنَائِمٌ لَّمْ أَذْنَةٌ لَهُمْ حَتَّى يُبَيِّنَ لَكُمْ الْآيَاتِ صَدَقُوا وَعَلَّمَ الْكُفْرَ﴾ (۱۲) التوبة، واته: خوا ﷺ لیت‌بیووری‌بوچی‌مؤله‌ت‌دان‌(نه‌ده‌بوو‌مؤله‌ت‌دابان)، تاکو‌نه‌وانه‌ی‌راست‌ده‌که‌ن‌و‌پاساوکی‌راسته‌قینه‌بان‌هه‌یه، نه‌وانه‌ت‌بو‌ده‌ریکه‌هوی، له‌نه‌وانه‌ی‌درؤزن.

۵- هه‌روه‌ها له‌هه‌لو‌یسته‌که‌ی‌له‌که‌ل‌(عبدالله‌بن‌أم‌مکتوم)‌دا، که‌بابایه‌کی‌کویر‌بوو ﷺ، هات‌پرسیاری‌له‌پیغهمبهر‌کرد، پیغهمبهری‌خواش ﷺ له‌وکاته‌دا‌سه‌گره‌م‌و‌سه‌رقالی‌ی‌قسه‌کردن‌بوو‌له‌که‌ل‌کۆمه‌لیک‌له‌زله‌زلانی‌قوره‌یش‌داو، پرووی‌لیتوره‌چه‌رخاند‌و، پرووی‌لئ‌گرژ‌کرد، به‌و‌واتایه‌ی‌جاری‌کاتی‌نه‌وه‌نیه، نه‌ویش‌له‌به‌ر‌نه‌وه‌ی‌کویر‌بوو، نه‌بیینی‌و‌ده‌بئ‌نه‌یزانیی‌که‌نه‌وه‌له‌کۆرو‌مه‌جلیس‌یک‌دا‌دانیشتوه‌و‌گوئیان‌بو‌پیغهمبهر ﷺ گرتوه، خه‌ریکی‌بانگه‌واز‌کردنیانه، خوا ﷺ له‌و‌باره‌وه‌لۆمه‌ی‌کردو‌فه‌رمووی:

﴿عَسَّ وَتَوَلَّى﴾ (۱) أَنْ جَاءَهُ الْأَحْمَى (۲) وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهٗ يُرِيكَ (۳) أَوْ يَلْمُكَ فَلَئِنَّهُ لَذِكْرَى (۴) أَمَّا مَنْ اسْتَفْتَى (۵) فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى (۶) وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَرْكَبُ (۷) وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعًا (۸) وَهُوَ يُخْشَى (۹)

﴿قَالَتْ عَنْهُ لَأَعْلَمَنَّ﴾ ﴿۱۰﴾ ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ ﴿۱۱﴾ ﴿عَبَسَ﴾ لهویش خوا ﴿عَبَسَ﴾ په‌خنه ده‌گری له پیغهمبه‌ر ﴿عَبَسَ﴾ ده‌فهرموئ: پرووی خوئی گرز کردو پرووی وه‌چه‌رخاند، کاتیک که کویره‌که هات بو لای، تاکو کوئایی نایه‌ته‌کان.

دیاره پیغهمبه‌ری خوا ﴿عَبَسَ﴾ لهو پرووداوه‌شدا، ئیجتهادو کوششی کردوهو پئی واپووه باشر وایه قسه له‌گه‌ل نهو زله زلانه‌دا بکات، به‌لکو خوا هیدایه‌تیا ن بدات، بو‌عه‌بدوللای کوری نوممی مه‌کسووم، دواپی ده‌رفه‌ت هه‌ر هه‌یه، که نه‌وهی خوا ﴿عَبَسَ﴾ له وه‌حیی دیکه، دایه‌زانده، پئی رابگه‌یه‌نی، که بو نه‌وه هاتبوو گوئی: نهی پیغهمبه‌ری خوا! ﴿عَبَسَ﴾ خوا ﴿عَبَسَ﴾ چیدیکه‌ی دایه‌زانده، پیم رابگه‌یه‌نی؟ نجا نه‌وهی پتر تیشکمان بو ده‌خاته سه‌ر نهو مه‌سه‌له‌یه فه‌رماشتیکی پیغهمبه‌ره ﴿عَبَسَ﴾ که ده‌فهرموئ: ﴿إِنَّهُ لَيَبْغَانُ عَلَىٰ قَلْبِي، وَإِنِّي لَأَسْتَعْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةَ مَرَّةٍ﴾ [آخرجه أحمد: ۱۷۸۸۱، و مسلم: ۲۷۰۲، و أبو داود: ۱۵۱۵، و ابن حبان: ۹۳۱]، واته: ته‌مم به‌سه‌ر دل‌دا دادی، تاکو من روژی سه‌د جارار داوای لیوردن له خوا ده‌که‌م!

وه‌ک زانیان گوتوو یانه: (عَین) له (لَبِغَان) دا به‌بی ناگایی و غافل بوون له یادی خوا له قه‌له‌مدراوه، که پیغهمبه‌ر ﴿عَبَسَ﴾ له چاو مه‌قامی به‌رزی، ده‌بووایه هه‌میشه خوای په‌روه‌دگاری له یاد بی، نجا نهو جار جار بی‌ناگا بوونه‌ی خوئی له یادی خوای، به‌ته‌م هاتنه سه‌ر دل، له قه‌له‌م داوهو، داوای لیوردنی له خوا کردوه، که دیاره گوناه‌نیه، به‌لام له چاو پیگه‌و پایه‌ی به‌رزی پیغهمبه‌ر ﴿عَبَسَ﴾ پیغهمبه‌ری خوا ﴿عَبَسَ﴾ به‌که‌م و کوپی داناوه، بو‌یه داوای لیوردنی بو له خوا کردوه.

که‌واته: مه‌به‌ست له گوناھی پیغهمبه‌ر ﴿عَبَسَ﴾ یانی: له چاو پیگه‌و پایه‌ی به‌رزی پیغهمبه‌ر ﴿عَبَسَ﴾ وشه‌ی: (ذنب) ی بو به‌کاردی، گوناج، به‌لام نهو گوناهانه به‌خرابه له قه‌له‌م نادرین، بو‌یه بو هی مسولمانان فه‌رموویه‌تی: ﴿وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾، خراپه‌کانیان لی بس‌ریته‌وه، به‌لام بو پیغهمبه‌ر ﴿عَبَسَ﴾ به‌خرابه له قه‌له‌م

نادری، به لکو ته نیا جوړیکه له کهم و کورپی و، جوړیکه له هه لکو ناته واوی و، له قه ددر پیگه و پایه ی به رزی پیغهمبر ﷺ به ناته واوی له قه لکم ددری، نجا لکم مه قامه دایه، زانایان ته هلی ته زکیه و ته سه ووف، گوتوویانه: (حَسَنَاتُ الْأَبْرَارِ سَيِّئَاتُ الْمُقْرَبِينَ)، چاکه کانی چاکان، خراپه کانی زور له خوا نیزیکانن، واته: نه وهی بو چاکه کاران به چاکه له قه لکم ددری، بو زور له خوا نیزیکان، به خراپه قه لکم ددری.

ههروهک پیغهمبر ﷺ عه رپیکي خپله کیسی بیابانشین هاتوه بو خزمه تی و گوتوویه تی: نهی موحه ممه د! خوا ﷺ چی له سه ر فه رز کردوین؟ نهویش پی پی اگاهه یاننده که شه وو پوژئی پینج نوپز، نجا زه کات و پوژوو حه ج، گوتوویه تی چدیکه؟ فه رموویه تی: هپچی دیکه مه گه ر خو به خشانه زیاده بکه ی، نهویش گوتوویه تی: نه لپی کهم ده کهم و، نه لپی زیاد ده کهم و پویشتوه، پیغهمبر ﷺ فه رموویه تی: نه گه ر راست بکات ده چپته به هه شت، بو نه و، نه وه نده ی داناه، به لام فه رموشیه تی: [نَعْمَ الرَّجُلُ عَبْدُ اللَّهِ لَوْ كَانَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ فَكَانَ، بَعْدَ، لَا يَنَامُ مِنَ اللَّيْلِ إِلَّا قَلِيلًا] (أخرجه البخاري: ۱۱۰۵، ومسلم: ۲۴۷۹)، واته: عه بدوللا باشتین پیاه، نه گه ر شه و نوپزان بکات، دواي نه وه عه بدوللای کورپی عومه ر نه ده خه وت له شه ودا، مه گه ر که میک.

یانی: بو عه بدوللا نه وه نده به س نیه، فه رزه کان بکات، به لکو ده بی شه و نوپزیش بکات، چونکه پیغهمبر ﷺ ده یه وئی بیته باشتین پیاه، به لام نه وهی دیکه هه ر نه وه نده ی به س بووه که فه رزه کان بکات، چونکه بو نه و گرنه گه بچپته به هه شت، به لام عه بدوللای کورپی عومه ر، ته نیا به چوونه به هه شت نیکتیفای نه کردوه، پیغهمبر ﷺ پله ی باشتی بو نه و ره چاو کردوه، بو یه نه رکیشی قورستر بووه.

مه‌سه‌له‌ی دووم:

هه‌روه‌ها خوا ﴿۱﴾ تُوخْرَن و تُوْقَرَه‌ی دابه‌زنده نیو دلی پرواداران، تاکو پروایان پته‌وتر بی و سه‌ره‌نجام دوا‌ی پاک‌کردنه‌وه‌یان له خراپه‌کانیان، بیان‌خاته به‌هه‌شتاتیکی جوگه و پروبار به‌زیردا رُویشتوو، له به‌رانبه‌ریشدا بی‌پروایان به هه‌ردوو جووری مونا‌فییق و هاوبه‌شدانه‌ر، به هه‌ردوو ره‌گه‌زی تیرو میوه، سزا بدات له‌سه‌ر کوفرو شیرک و گومانی خرایان به‌رانبه‌ر به خوا، هه‌روه‌ها به‌لای خرایان له‌سه‌ر بسوورپی و، توورپه‌ی و نه‌فرینیان بخاته سه‌رو، بیان‌خاته دۆزه‌خه‌وه‌و، بیگومان خواش که خاوه‌نی تیکرای سه‌ربازه‌کانی ناسمانه‌کان و زه‌ویسه، نه‌وپه‌ری بالآده‌ستی هه‌یه‌و، هیچ که‌س و هیچ شتیکی لئی عاسی نابی:

خوا ﴿۱﴾ ده‌فرموئی: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَرُدَّادُوا إِلَىٰ مَعِ إِيْمَانِهِمْ ۗ وَلَهُ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۱﴾ لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ وَسُكَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ۗ وَكَانَ ذَلِكَ اللَّهُ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿۲﴾ وَرَمَدُوكَ الْمُتَّقِينَ ۖ وَالْمُنْفِقَاتِ ۖ وَالْمُشْرِكِينَ ۖ وَالْمُنَافِقِينَ ۖ وَالظَّالِمِينَ ۖ يَا اللَّهُ طَلَبِ السَّوَةِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوَةِ ۖ وَعَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿۳﴾ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيمًا حَكِيمًا ﴿۴﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئه‌م، ئایه‌تانه، له سزاده برکه‌دا:

- (۱) - ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ﴾، (خوا ﴿۱﴾) ئه‌و که‌سه‌به، تُوخْرَن و تُوْقَرَه‌ی دابه‌زنده سه‌ر دلی پرواداران، (السَّكِينَةُ: السُّكُونُ وَالطَّمَأِينَةُ وَالرَّزَانَةُ وَالْوَقَارُ)، به هه‌موو ئه‌و واتایانه و اتا کراوه، واته: تُوْقَره‌ی و هیمنی و، دامه‌زرایی و تُوخْرَن.
- (۲) - ﴿لِيَرُدَّادُوا إِلَىٰ مَعِ إِيْمَانِهِمْ﴾، تاکو وپرای ئیمان‌که‌یان، ئیمانی دیکه‌ش زیاد بکه‌ن، ئیمان که‌م ده‌کات و زیاد ده‌کات، به چاکه‌و طاعت زیاد ده‌کات و، به گونا‌هو تاوان که‌م ده‌کات، ده‌شگونجی لیره‌دا مه‌به‌ست له ئیمان، دلنایی بی، واته: دلنایی‌که‌یان

به هیتر بن، (لِيَزِدُوا يُقِيْنًا إِلَىٰ يُقِيْنِهِمْ، وَلِيَزِدَادُوا طُمَأْنِيْنَةً إِلَىٰ طُمَأْنِيْنَتِهِمْ)، واته: دلنایای بۆ گه لّ دلنایایان و، تۆخژن و تۆقره یی بۆ گه لّ تۆخژن و تۆقره ییان زیاد بکهن، ئیمان پله پله یه، وهک به یژه یهک چۆن مروّف به په یژه یه کدا سه رده که وئ، ئیمانیش پله پله یه و به زرترین جوړی ئیمان، ئیمانی پیغهمبه رانه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، که وهک ئیمانی فریشته کانه، به لکو له هی ئەوانیش باشتره، چونکه فریشته کان خوا وای خولقاندوون که خاوهی ئیمان بن، به لأم پیغهمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) خویان ماندوو کردوو کۆششیان کردوه، به لئی خوا ﷺ وه حیی بۆ ناردوون، به لأم دوا یی خویان زۆر ماندوو کردوه، به به ندایه تیی کردن بۆ خوا، تاکو له ئاستی ئەو پله و پینگه به رزه دا بن، که خوی به رز به وائی داوه، دوا یی پراوی ئیماندارانیش هه ر که سه له قه دهر خوی.

(۳) - ﴿وَلِلَّهِ جُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، سه ر یازه کانی ئاسمانه کان و زه و ییش هه موویان ته نیا هی خوان، هه موویان له بهر دهستی ئەودان.

(۴) - ﴿وَكَانَ اللَّهُ عِلْمًا حَكِيمًا﴾، به دلنایای هه می شه و هه رده م خوا زانای کارزان بووه، زانا بووه به هه موو شتی ک و، کارزان بووه، له هه موو کاره کانیدا.

شایانی باسه:

ئیمان له دوو ریی سه ره کییه وه زیاد دهکات: له رووی عیلمیه وه، له رووی عه مه لییه وه.

یه که م: له رووی عیلمیه وه، مروّف تاکو ئەو هه قه ی خوا دایه زاننده که له قورئان و ریبازی پیغهمبه ردا ﷺ به رجه سته یه، پئی ئاشناتر بن و زیاتر لئی وردیته وه و پتر تیی پرامین و لئی تی بگات، ئیمانی به هیتر و پته و تر ده بن.

دووه م: هه تا پابه ندیشی به به رنامه ی خوا وه زیاتر بن و، کرده وه ی چاکی زیاتر بن و به ندایه تیی بۆ خوا باشتر بن، به کرده وه ش ئیمانی زیاتر ده بن.

له سه ره تائ سوره تی (الأنفال) دا، خوا ﷺ ئاماژه به هه ر کام له و دوو هۆکاره ده که ات، ده فه رموی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ

ءَايَاتِهِمْ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٥﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَّهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٦﴾

۱- واته: برواداران نه‌وانه‌ن کا تیک یادی خوا کرا، دلیان رابجله‌کی و، کا تیک نایه‌ته‌کانی خویان به‌سهردا خویندرانه‌وه، ئیمانان زیاد ده‌کات و پشتیان به‌په‌روه‌ردگاریان ده‌به‌ستن، نه‌وانه‌ی نوئز به‌ریا ده‌که‌ن و له‌وه‌ی کردوومانه‌ته‌ رۆزیان ده‌به‌خشن..

له‌ سووره‌تی (آل عمران) دا، خوا ﷺ یاسی هه‌لۆیستی برواداران ده‌کات، که ده‌بیته هۆی ئیمان زیاد بوونیان، ده‌فه‌رموی: ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ ﴿١٣٧﴾، واته: نه‌وانه‌ی خه‌لک پێیان گوتن: خه‌لک (واته: دوژمنانان) بۆتان کۆبوونه‌وه‌ لێیان برسین، سام و هه‌یه‌تتان به‌رانبه‌ریان هه‌بن، به‌لام نه‌وه‌ه‌ره‌شه‌یه‌ ئیمانی زیاد کردن، واته: له‌وه‌ مه‌یدانه‌دا که به‌کرده‌وه‌ بوون و نه‌وه‌ه‌ره‌شه‌یان بیست، ئیمانی زیاد کردن.

که‌واته: ئیمان هه‌م به‌کرده‌وه‌ زیاد ده‌کات، هه‌م به‌هرچاو پوونیی و شاره‌زایی زیاتر له‌باره‌ی نه‌وه‌ه‌قه‌وه‌ که خوا ﷺ دایه‌زانده‌وه‌.

5- ﴿لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، (بۆیه خوا ﷺ)، نه‌وه‌ نارامیی و ئۆخژن و ئۆقره‌یه‌ی دابه‌زانده‌وته‌ نێو دلێ برواداران، تاکو سه‌ره‌نجام [برواداران باش به‌نده‌یاتی بۆ خوا بکه‌ن و، شایسته‌ی نه‌وه‌ بن (خوا)، بیانخاته‌ به‌هه‌شتانیکه‌وه‌ که رووباریان به‌ژێردا ده‌رۆن، ده‌شگونجی (ل) ی (لِيَدْخُلَ)، په‌یه‌وست بیته‌وه‌ به: ﴿لِيَزَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ﴾، یانی: له‌نه‌نجامی ئیمان زیاد بووندا، شایسته‌ی نه‌وه‌ بن، خوا بیانخاته‌ نێو به‌هه‌شته‌کانی خۆیه‌وه‌.

6- ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾، که به‌هه‌میشه‌یی تێاندا ده‌میتنه‌وه‌.

۷- ﴿وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾، هر روزه‌ها خرابه‌کنانانِ لَنْ بَسْرِيْتَهُوهُ و خَاوْتِنِيَان بَكَاتَهُو.

۸- ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ قَوْزًا عَظِيمًا﴾، نه‌هوش له لای خوا بردنه‌وه‌و به‌مراد گه‌یشتنیکی زۆر مه‌زن بووه، (القَوْزُ: مَضْرَبٌ، وَهُوَ الظَّفَرُ بِالْخَيْرِ وَالنَّجَاحِ، مَعَ حُضُولِ السَّلَامَةِ)، (قَوْز): چا‌وگه مه‌به‌ست پئی سه‌رکه‌وتن و به نامانج گه‌یشتنه و، ده‌ست گه‌یاندنه خیر و چا‌که‌یه، له‌گه‌ل سه‌لامه‌تیبشدا، هه‌ندی له زانایان گوتوو‌یانه: لیره‌دا که ده‌فه‌رموی: ﴿لَتَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا﴾، نه‌مه خسته‌ن نی‌ویکی تابه‌ته، (إِدْخَالَ خَاصٍ)، که بریتیه له‌وه‌ی خوا ﷻ ده‌یاندخاته نه‌و پینگه‌و چینگه‌و ری‌گایانه‌وه که بو‌تیکۆشه‌رانی ری‌ی خوا دانراون، دوا‌ی نه‌وه‌ی چوونه به‌هه‌شتی له‌گه‌ل مسو‌لماناندا به‌گشتیی، به تابه‌تیبش خوا ﷻ جه‌نگاوه‌ران و تیکۆشه‌ران ده‌باته نه‌و پله به‌رزانه‌وه، که به تابه‌ت بۆی داناون، له نی‌و به‌هه‌شتدا، وه‌ک له سووره‌تی (النساء) دا، خوا ﷻ با‌سیکرده‌و، ده‌فه‌رموی: ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَبِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً...﴾ (۹) دَرَجَتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً... (۱۰)﴾، که‌واته: تیکۆشه‌رانی ری‌ی خوا له نی‌و به‌هه‌شتیاند، پله‌و پایه‌ی به‌رزتریان هه‌یه، بۆیه زانایان گوتوو‌یانه: نه‌مه لیره‌دا خسته‌ن نی‌ویکی تابه‌ته، خسته‌ن نی‌و نه‌و پینگه‌و پایه به‌رزانه‌یه، که بو‌تیکۆشه‌رانی ری‌ی خوا دانراون.

۹- ﴿وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ﴾، هه‌روه‌ها بو‌ نه‌وه‌ی (خوا) پیاو‌انی مو‌نافیق و، ئا‌فره‌تانی مو‌نافیق و پیاو‌انی ها‌وبه‌شدانه‌رو ئا‌فره‌تانی ها‌وبه‌شدانه‌ر، سزا بدات و نه‌شکه‌نجه‌ بدات.

۱۰- ﴿الظَّالِمَاتِ بِاللَّهِ ظَلَمْنَ أَنْفُسَهُنَّ﴾، گوما‌نی خراب‌ به‌ خوا به‌ران.

پیت‌شتریش گوتمان: نه‌و سزاو ئازاره، ده‌گونجی مه‌به‌ست پئی سزاو ئازاری دنیایی بی، واته: نه‌وانه‌یان که کوفری خو‌یان ئی‌علان ده‌که‌ن و، سه‌نگه‌ر له ئی‌سلام و مسو‌لمانان ده‌گرن، مسو‌لمانان له‌گه‌لیان به‌شه‌ر دین و جه‌نگیان له‌ دژ ده‌که‌ن و، ده‌کوژرین و، بریندار ده‌بن و، تووشی ئازار دین.

ههروهها نهوانه یان که کوفری خویمان ناشکرا ناکهن، وهک مونافیکه کان، نهوانهش هه میشه نازارو نهشکه نجه یه کی دهروونیان هه یه، که ده بینن پوژ به پوژ نیسلام و مسولمانان له سه رکه وتندان و له گه شه کردندان، گلۆله ی نهوانیش پوژ به پوژ ده که ویته لیژییه وه، بو نهوان ده بیته نازاریکی دهروونی و، مایه ی خه فهت و نارهحه تیی.

﴿الطَّائِبَاتُ بِأَلْفِ طَرَبِ السُّوءِ﴾، واته: گومانی خرابیه ران به خوا، (السُّوء): خوینراویشه ته وه: (السُّوء)، (ظَنَّ السُّوء)، هه ندی له زانایان کوتوو یانه: (السُّوء) و (السُّوء) واتایان هه ربه که، وهک: (گره) و (گره)، واته: نارهحه تیی، یان شتیک که مروژ پئی ناخوشه، (سوء) یان (سوء)، یانی: نا خوشویستراو، پیچه وانه ی (سرور) ه، واته: دلخوشی و شادمانی، که واته: (سوء) یانی: دلنارهحه تیی، هه ندیکیش کوتوو یانه: (سوء) چاوگه، به لام (سوء) بریتیه له ناوی چاوگ.

۱۱- ﴿عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السُّوءِ﴾، سووری خرابیان له سه ره، (دَائِرَةٌ)، وهک گوتمان: باز نه یه که به دهوری چه قیکدا، که لیره دا مه به ست پئی به لایه، وهک چوون شتیک دی، ده سووری دوابی ده که ویته سه ر که سیک، به لای خراب له سه ره نهوان بن، ﴿دَائِرَةُ السُّوءِ﴾، واته: نهو به لایه ی که تایه ته به خرابه وه وهه میشه له گه ل خرابه دایه، له سه ره نهوان.

۱۲- ﴿وَعَصَبَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ﴾، خواش ﴿لَتِيَانُ تَوْرِهِ بُووه﴾، نه مه ده گونجی تووک بن لئیان بکری، ده شکونجی هه ره شه بن لئیان بکری، واته: خوا لئیان تووره ده بن، یان: خوا لئیان تووره بن.

۱۳- ﴿وَأَلْمَنَّهُمْ﴾، نه فرینیان لی بکات، دیسان (لَعَنَهُمْ) یش، ده گونجی تووک و نزای خراب بن لئیان بکری، ده شکونجی هه ره شه بن و هه والدان بن به هه ره شه، یانی: خوا ﴿لَتِيَانُ تَوْرِهِ بُووه﴾، نه فرینی لیکردوون.

۱۴- ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾، دۆزه خی بو سازو ناماده کردوون که خرابترین سه ره نجامه.

۱۵- ﴿وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، سهربازہ کانی ناسمانہ کان و زہویش ہی خوان.

۱۶- ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾، خوا بالادہستی کارزانہ، پیشی فہرمووی: ﴿وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾، سهربازہ کانی ناسمانہ کان و زہوی ہہموویان ہی خوان و، خواش زانای کارزانہ، زانایہ نہو سهربازانہ کہی و بُو کئی دہخاتہ کار، کہ دلیان خوش بکات و بہہیز بکات.

لیرہدا دہفہرموی: ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾، خوا بالادہستہو کارزانیشہ، بہ عیززہتی خوئی مامہلہ دہکات لہگہل دوژمنان و ناحہزانی نیسلام و مسولمانانداو تیکیان دہشکینتی، نہگہر سہرنج بدہین خوا ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾، بُو نیمانداران چوار موژدہو دلخوشی باسکردوون:

یہ کہم: (إِذْ خَالَهُمُ الْجَنَّةُ) دہبانخاتہ بہہہشت.

دوہم: (خُلُودُهُمْ فِيهَا) لہ بہہہشت دا ہہر ماو دہبن.

سیہم: (تَكْفِيرُ السَّيِّئَاتِ) خرابہکانیان لی دہسرتہوہ.

چوارہم: (الْفَوْزَ الْعَظِيمَ) بہ مراد گہیشتن و بہ ناوات گہیشتنی گہورہیان بُو دہرہ خسپتی.

ہہرہوہا بُو مونافیقہکان و ہاوبہش بُو خوا دانہرہکان، بہ نیرو میہوہ بُو نہوانیش چوار چورہ سزای بُو رہ خساندوون، کہ بریتین لہ:

۱- نازارو سزادانیان.

۲- لی توورہ بوونیان.

۳- نہفرین لیکردنیان.

۴- دوزخ بُو نامادہکردنیان.

مهسه لهی سیه م:

نهرکی پیغه مبهری خوا ﷺ نهوه یه که شاید بنی به سهر خه لکه وه به گشتیی و پرواداران به تاییه تی و، موژده دهرو ترسینه ر بنی، نهرکی خه لکیش نهوه یه پروا به خواو به پیغه مبه ره که ی بینن و، پشتی پیغه مبه ر ﷺ بگرن و ریزی بگرن، به یانیان و تیوارانیش پاکیی و به ریزی خوا رابگه یه نن:

خوا ﷺ ده فهرموئی: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝۸ لِيُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُوا بِرُسُلِهِ، وَيُعَرِّفُوهُ وَيُؤْمِنُوا بِهِ وَسِيحُوهُ بِكُفْرِهِ وَأَصْلِلًا ۝۹﴾

شیکردنه وهی ئه م، دوو تایه ته، له سی برگه دا:

۱- ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾، بیگومان تۆمان به چاودیرو موژده دهرو ترسینه ر ناروده، پرووی دواندن له پیغه مبه ری خاته مه ﷺ ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ مُبَشِّرًا﴾ به دنیایی ئیمه تۆمان په وانه کردوه، شایه دب، گه واهیدهری، ﴿وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾، دلخۆشکه رو موژده دهرو ترسینه رو وریاکه ره وه بی، بو خه لک و مروفا یه تی به گشتیی به لام له بنو مروفا یه تییدا به تاییه ت بو شوینکه وتووانی و بو ئوممه ته که ی، وشه ی: (شاهدًا)، (فالشاهد: الْمُخْبِرُ بِتَضَدِّقِ أَحَدٍ أَوْ تَكْذِيبِهِ فِيمَا ادَّعَاهُ، أَوْ ادَّعَى بِهِ عَلَيْهِ، أَي: أَرْسَلْنَاكَ فِي حَالِ أَنَّكَ تَشْهَدُ عَلَى الْأُمَّةِ بِالتَّبْلِيغِ)، (شاهدًا): واته: هه و آله ده ری به راست دانانی یا خود به درودانانی که سیتک، له وه دا که داوای ده کات و لاف لیده دات، واته: ئیمه تۆمان ناروده له حالیکدا که تو شایه دبی ده ده ی له سه ر مروفا یه تی یا خود له سه ر ئوممه ت.

﴿وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾، (مُبَشِّرًا)، دلخۆشکه ر، یا خود موژده ده ر، واته: نه وانه ی که فه رمانه برن بو خوا ﷺ و، بو پیغه مبه ری خوا ﷺ و گو ترایه لن، موژده یان پی ده ده ی له دنیا دا، به به خته وه ری و ژیانکی راست و دروست و پاک و چاکی مروفا نه و، له دوا رۆژیشدا به به هه شت و په زامه ندیی خوا، (نَذِيرًا)، ترسینه رو وریاکه ره وه شی بو که سانیک که لامل ده بن و سه ر پیچی کارن، که له دنیا دا

تووشی مهینه تیی و نارهه تیی و ژین تالیی ده بن و، له دواړوژیشدا تووشی سزاو جهزره بهی خوای دادگهر ده بن، نهوه ټهرکی پیغه مبهری خواپه ﷻ.

له دی ټهرکی ټوممهت و ټهرکی شوینکه وتوانی چیه؟

۲- ﴿لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ﴾، (ټومان نار دوه، ټه ی موحه ممه ده! ﷻ)، ټاکو ټیوه ټه ی پروادارینه، ټه ی ټوممهت و شوینکه وتوانی موحه ممه ده! پروا بښن به خواو پیغه مبهره که ی، به هیزی بکه ن و پستی بگرن و، پړزو حورمه تی بگرن.

(لِتُؤْمِنُوا)، خویندراویشه ته وه: (لِتُؤْمِنُوا) بۆ ټه وه ی پرواداران و شوینکه وتوانت، پروا بښن به خواو په وانه کراوی خوا.

﴿وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ﴾، پستی پیغه مبهر ﷻ بگرن و به هیزی بکه ن، (وَتُوَقِّرُوهُ)، پړزی بگرن و، به حورمهت و قه دره وه مامه له ی له گه لدا بکه ن، هه دروو کیشیان خویندراونه وه: (وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ)، بۆ ټه وه ی پرواداران پستی پیغه مبهر ﷻ بگرن، به هیزی بکه ن و هاوکاری بن، هه روه ها پړز و حورمه تی بگرن.

۳- ﴿وَسَيَجْعَلُ بَكْرَةً وَأَمِيلاً﴾، هه روه ها خواش ﷻ به یانیا ن و ټیواران به پاک بگرن، خویندراویشه ته وه: (وَسَيَجْعَلُ بَكْرَةً وَأَمِيلاً)، پرواداران ټیک که شوینت که وتوون، ټه ی موحه ممه ده! ﷻ، خوای په روه درگار به پاک بگرن به یانیا ن و ټیواران.

ټه گهر به (تُؤْمِنُوا) بخویند رڼته وه، واته: ټه ی موحه ممه ده! ﷻ ټو ټوممه ته که ت پروا بښن به خواو به پیغه مبهری خوا، پیغه مبه ریش له سه ری فه پز بووه، پروای به وه بی که په وانه کراوی خواپه، (تُؤْمِنُوا) ش بخویند رڼته وه، یانی: ټاکو ټه ی پروادارینه! ټیوه ش پروا بښن به خواو پیغه مبهره که ی.

که ده فه رموی: ﴿بَكْرَةً وَأَمِيلاً﴾، به یانیا ن و ټیواران، ده گونجی مه به ست پیی ټه و دوو کاته بی، به دیار بیکراوی: به یانیا ن و ټیواران، چونکه به یانیا ن

په مزو هيمای په يدا بوونی بوونهو، ټيوارانیش په مزو هيمای له ټيو چوونی بوونهو، کؤتایی هاتنی ژيانی دنيايه.

دهه گونچ مه به ست پټی کاتی به رده وام بی، وهک ده گوتری: هه موو کات، شه وو پوژ، یانی: له به یانی را تا کو ټيوارهو له ټيواره را تا کو به یانی، هه ر وهک ده گوتری: پوژ هه لات و پوژ ناوا، سه رو خواری دنیا.

ده رباره ی: ﴿وَتَعَزَّزُوهُ وَنُوقِرُوهُ﴾، زانایان دوو رایان هه ن، هه نديکیان به و شيوه يه که ټيمه ته فسيрман کرد، ته فسيريان کرده: ويږای ټه وهی پړوا دټنن به خواو پيغه مبه ره که ی، پشتی پيغه مبه ريش ﷺ بگرن و، به هيږی بکه ن، هه روه ها ريزی بگرن و، حورمه تی بگرن، به لام هه موویان له سه ر ټه وه په کده نگن که: ﴿وَتَسْبِيحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلاً﴾، واته: خوی به رزو مه زن به پاک بگرن، به یانیان و ټيواران، چونکه ټه م ته عبيره ته نيا بو خوا به کارهاتوه له قورټاندا، به پاک گرتن و دوور گرتنی له هه رچی په ټه وه له که وه که م و کوږيه.

به لام بو: ﴿وَتَعَزَّزُوهُ وَنُوقِرُوهُ﴾، هه نديکیان گوټوویانه: بو خوی بی ويټه ده که رټته وه، واته: هاوکاری خوا بن و به هيږی بکه ن، که مه به ست پټی به هيږکردنی پيغه مبه ره که يه تی، هه روه ها ريزو حورمه تی ته واوی بو دابټين، چونکه له قورټاندا ټه م وشه يه هاتوه: ﴿مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾ ﴿١٣﴾، نوح، بوچی وهک بو خوا ﷺ شايسته يه، ريزی ناگرن؟ به لام وايټده چی منای په که میان راستر بی، چونکه ده بی سيفه ت بگه رټته وه بو نزيکترين باسکراو و، نزيکترين باسکراویش پيغه مبه ره ﷺ، ﴿لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَتُعَزُّوهُ وَنُوقِرُوهُ﴾، به لام بو يه راناوی: ﴿وَتَسْبِيحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلاً﴾، بو خوی به رز ده چيټه وه، چونکه ټه م ته عبيره له قورټاندا زور هاتوه ته نيا بو خواش به کارهاتوه، بو يه ټيکه ټ نابن، ټه مه ټايه ته به خوی په روه ردگاروه، چ مه به ست له (تسبيح) به پاکگرتنی خوا بی، چ مه به ست نويزکردن بی.

له سوورهتی (الأحزاب)، ثابته کانی: (۴۵ - ۴۶) دا، هەر ئەم تەعبیره بە جوړیکى دیکه، هاتوه، لهووی ده قه رموئ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿۴۵﴾ وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿۴۶﴾، واته: نهى پيغهمبەر! ﷺ تيمه تو مان ناروده شايد بى و موژده دەر بى و، تر سينه ر بى و، بانگه واز کار بى، بو لای خوا به مؤلّه تی خواو، چرایه کى تيشکده ر بى.

بوچی ليره دا ئەو دوو سيفه ته ش هەن، بانگه واز کارو چرای تيشکده ر؟ له بهر ئەوهى سووره تی (الفتح)، سياقه کهى بریتيه له پووچه لکردنه وهى ئەو گومانانهى له باره ی پيگهاتنى صولحى حوده بيبويه وه هه بوون، که ته نانه ت هه ندی له هاوه لانه ش که و تبوونه جوړیک له پارایى و دوو دلبيه وه، بويه خواى به رز ته نیا ئەوه نده ی به پيويست زانیوه و قه رمويه تی، به لأم ئەو سياقه ی سووره تی (الأحزاب)، باسى پووچه لکردنه وهى ئەو شتانه ده کات، که بو پيغهمبەرى خوا ﷺ هه لده به ستران، له لایه ن دلنه خو شه کانه وه، له باره ی هاوسه رگيرى پيغهمبەره وه ﷺ له گه ل زه ينه بدا، بويه ليره دا ئەوه شى بو زياد کراوه: ﴿وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿۴۶﴾﴾ (الأحزاب)، که تو بانگه واز کارى بو لای خواو چرایه کى تيشکده رى، بويه پيويسته سه رمه شقى خه لکيش بى له هه لوه شانده وهى عاده ت و نه ريته نه قاميه کاندو، به کيک له وانه ش ئەوه بووه - وه ک له تەفسيرى سووره تی (الأحزاب) دا، باسما ن کرد - نه ريتيکى ديريى عه په بان بووه، که سيک که سيکى ده کرد به کوپى خوئى، دواى هاوسه رى ئەو به کوپ کراو (متبئى) هى بو رها نه بووه، ئنجا خوا ﷺ ئەوهى به پيغهمبەر ﷺ هه لوه شانده وه، چونکه زه يد کاتى خوئى به کوپ کراوى پيغهمبەر ﷺ بوو، پيغهمبەرى خوا ﷺ له بهر زيده خو شو يستنى، زه يد که گويله ی بوو، کردى به کوپى خوئى، ئنجا زه ينه بيشى هه ر خوئى، بوئى خواست، که کچه پوورى خوئى بوو، به لأم خوا ﷺ ويستى ئەو عاده ته به پيغهمبەرى خوا ﷺ هه لبه شينته وه، دواى ئەوهى زه يد له زه ينه ب جيا بووه، خوا ﷺ زه ينه بى بو پيغهمبەر ﷺ خواست و، ئەوه ش ده نگه

دهنگیکسی زوری لیکهوتهوه، ئنجا له بهر ئه وهی سوورهی (الأحزاب)، ئه وه هه ل و مه رجه که ی بووه، له هه لوه شانده وهی ئه و پرویاگه ندانه ی له دژی پیغه مبه ری خوا ﴿کراون و، بۆ له که دارکردنی که سایه تیی پیغه مبه ری خوا، بۆیه به پیویست زانراوه، له وئ: ﴿وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا﴾ (۶۱) الأحزاب، له سیفه ته کانی پیغه مبه ری خوا زیاد بکریئن.

مهسه له ی چواره م:

په یماندان به ینغه مبهری خوا ﷻ له ژیر دره خته که دا، په یمان دان بوو به خواو، وهک ده ستیان خستیتنه دهستی خواوه و، شکاندنی به ئینه که ش به زیانی خواوه نی و، پابه ندیش پتیه وه، ته نیا به سوودی خوئیته:

خوا ﷻ ده فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمَسَّبَتْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ۖ﴾

شیکردنه وهی ئه م، ثایه ته، له پینج برگه دا:

۱- ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ﴾، به دنیایی ئه وانهی په یمان به تو ده دن، به ئینت له گه ل ده به ستن، ته نیا په یمان له گه ل خوا ده به ستن و، به ئین به خوا ده دن.

(بُيَايِعُونَ)، له (مُبَايَعَةٌ) وه، هاتوه: (وَالْمُبَايَعَةُ: مُسْتَقَّةٌ مِنَ الْبَيْعِ فِي مَفَاعَلَةٍ، ثُمَّ نَقَلْتُ إِلَىٰ مَعْنَى الْعَهْدِ عَلَى الطَّاعَةِ وَالنُّصْرَةِ)، وشه ی (مُبَايَعَةٌ) داتاشراوه له (بَيْع) وه، واته: فرؤشتن، که له سه ر کیشی (مَفَاعَلَةٌ) به، دواپی گوازاوه ته وه بو به ئین و په یمان، له سه ر فه رمان به ریی کردن و، پشتگرتن و سه ر خستن، واته: ئه وانهی په یمان له گه ل تو دا ده به ستن، با بزائن که ته نیا په یمان له گه ل خوادا ده به ستن و به ئین به خوا ده دن، چونکه پینغه مبه ر ﷻ نوئنه ری خوی په روه دگارو په وانه کراوی وی بووه.

۲- ﴿يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾، دهستی خوا به سه ر دهستی وانه وه یه، لیره دا زانایان مشتمو مریکی زوریان بووه له باره ی ئه م نایه ته وه، که ئیمه دواپی کورته باسئکی له باره وه ده که ین، گرنگ ئه وه یه خوا ﷻ ده فرموی: دهستی خوا به سه ر دهستی ئه وان وه یه، بیگومان هیچ کهس ئه وه ی نایه ته زه ینه وه، خوا ﷻ دهستی وهک دهستی مرو فاتی هه بی و، له سه ر دهستی ئه وان بیت، به لگو مه به ست ئه وه یه: وهک ده ستیان خستیتنه ئیو دهستی خواوه ﷻ ئاوا به، یانی: ئه و به ئینه ش که به تو ی ده دن به خوی ده دن، دهستی توش وهک

دهستی خوی پروهردگار وایه، نه‌گهر نا مه‌به‌ست نه‌وه نیه خوا ده‌ستی هه‌بن به‌و واتایه
که دیته زه‌ینی تیمه‌وه، که نه‌وه ویچواندن و جه‌ستاندن (تشبیه و تجسیم)ه.

۳- ﴿فَمَنْ نَكَّ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ﴾، ئنجا هه‌ر که سیک په‌یمانی هه‌لوه‌شانده‌وه،
له دژی خوی په‌یمانی هه‌لوه‌شانده‌وته‌وه، (نکث) یانی: (نقض) هه‌لوه‌شانده‌وه، وه‌ک
چون شتیک که چنراوه و ریسراوه، شی ده‌کرینه‌وه، یاخود دیواریک که دروستکراوه،
هه‌لده‌وه‌شیرینه‌وه و ده‌رووخیرتی.

۴- ﴿وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمِثْقَلِ ذَرَّةٍ مِّنْ حَبِّ الْجَنَّةِ لَهُ مِثْقَلٌ وَعَشْرُونَ﴾، به‌لام هه‌ر که سیک نه‌و په‌یمانه‌ی
له‌گه‌ل خوادا به‌ستوویه‌تی، پی و ه‌فادار بن و جتبه‌جیکاری بن و به‌چاکی جتبه‌جی
بکات، له‌مه‌ودوا پاداشتیکی مه‌زنی ده‌داته‌وه، (أَوْفَىٰ وَوَفَىٰ): اتم و اکمل عهد من حیث
الالتزام به، (أَوْفَىٰ وَوَفَىٰ) هه‌ردووکیان، واته: نه‌و به‌ئینه‌ی دابووی برده‌سه‌رو ته‌واوی
کرد، له‌و پرووه‌وه که پتیه‌وه پابه‌ند بوو.

ئنجا هه‌ر که سن به‌و شتیه‌یه بن:

۵- ﴿فَمِثْقَلِ ذَرَّةٍ مِّنْ حَبِّ الْجَنَّةِ لَهُ مِثْقَلٌ وَعَشْرُونَ﴾، له‌مه‌ودوا (خوا) پاداشتیکی مه‌زنی ده‌داته‌وه، خوی‌نراویشه‌ته‌وه:
(فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ)، پاداشتیکی مه‌زنی ده‌دینه‌وه.

کورته باسیک له باره ی ئهم رسته یه وه: ﴿يَذُ اللّٰهُ فَوْقَ اَيْدِيهِمْ﴾

به ریزان! ئهم کورته باسه له جوار برگه دا پتسکه شه ده که بن:

(۱) - برگه ی یه که م:

هه موو زانایان له سه ر ئه وه یه که ده نگن، که هه موو ئه و وشانه ی خوا ساق به کاری هیناون بو خوی و، له زماندا مانای ئه ندام (عضو) ده که به بن، وه ک: (یَد)، (عَیْن)، (وَجْه)، (سَاق) ... هتد.

ئهو وشانه ی مانای: ده ست و، چاوو، روو و، لاق، ده که به بن، تیکرای زانایان به پتشین و پاشینه وه له سه ر ئه وه یه که ده نگن، که ئهو مانا رواله تیه ی دپته زه بنه وه، ئهو مانایه مه به ست نیه، چونکه ئهو مانا رواله ته ی دپته زه بنه وه، ئه وه هی ئهو ئه ندامانه یه که مروقه کان هه یانن.

خواش ساق له ئایه تی ژماره (۱۱) ی سووره تی (الشوری) دا، ده فه رموی: ﴿لَیْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾، واته: هه چ شتیک وه ک خوا نیه و ئهو بیسه ری بینه ره.

که واته: سیفه ته کانیشی هه روان و، وه ک چوون زاتی وه ک هه چ زاتیک نیه، به هه مان شیوه سیفه ته کانێ خواش، وه ک سیفه تی هه چ کام له دروسکراوه کانی نین، لیره دا ئهم ئایه ته - ئایه تی (۱۱) ی الشوری -- به ره به ستیکه له به رده م هه ر دووک لادانی دژ به یه ک: په کخستن (تعطیل) و وپچواندن و جه ستاندن (تشبیه و تجسید)، وپچواندن (تشبیه) که به داخه وه هه ندیک له حه نه لیه کان پیوه ی گیروده بوون، وه ک کاردانه وه له به رانه ر ئه وانده دا که سیفه ته کانیان له خوا دارنیون و، نه ک ته نیا گوتوو یانه: وشه کانی: (یَد، عَیْن، وَجْه، سَاق)،

مانا رواه تیبیه که بیان مه به ست نیه، به لکو هه لساون سیفه ته کانی دیکه شیان له خوای پهروه دگار دارنیون، به حیسابی خویمان بو شه وهی خوا به پاک بگرن، له وهی که له دروستکراوه کان بجی و، سه ره نجام به بیانووی به پاکگرته وه، سه ریان به په کخست گه شتوه، هه روه ک چوون شه وانی دیکه ش به بیانووی چه سپاندنی سیفه ته کان بو خواوه، سه ریان به وچواندن و جه ستاندن گه یشتوه و هه ردوو کیشیان هه لهن، وه ک پیشتریش له کاتی ته تفسیرکردنی سووره تی (الزمر)، نایه تی ژماره (۶۷) دا، که خوا ده فه رموی: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ، وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ، وَنَعْلَانِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (۱۷) له وئی کورته باسیکمان لهو باره وه کردوه، هه روه ها له کتیبی سییه می مه وسووعه ی: (الإسلام کما یجلی فی کتاب الله) دا، له ویشدا به ته فیصل باسمان کردوه، له مه وسووعه ی: (تیمان و عه قیده ی ئیسلامی) یش دا، کتیبکی: (۴۰۰ - ۵۰۰) لاپه ریه ییمان هه مووی بو باسی ناوو سیفه ته کانی خواو په رستراوتیبی خوا، ته رخان کردوه، که کتیبی سییه می شه مه وسووعه یه.

به لام لیره شدا به تاییه ت له باره ی شه م رسته یه وه که تویره ره وانی مشتومری زوریان له باره یه وه بووه، به چاکمان زانی شه م کورته باسه بکه ین.

۲- برگه ی دووم:

با لهو باره وه سه رنجیکی قسه ی تویره ره وانی قورئان بدین:

۱- به کتیک له وانه (الطبري) (۱) ده لی: (وَقِي قَوْلُهُ: ﴿يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾، وَجَهَانِ مِنَ النَّارِ) له فه رمایشتی (يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ) دا دوو رووی ته تویل هه ن، (شه مه به ستی له ته تویل مانا لیکدانه وه و روونکردنه وه یه)، به دوو شیوه مانای لیکدانه درپته وه:

أ- (أَخَذَهُمَا: يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ عِنْدَ النَّبِيِّ، لِأَنَّهُمْ كَانُوا يُبَايِعُونَ اللَّهَ بِيَعْتِهِمْ نَبِيَّهُ ﷺ)، مانای یه که میان، ته تویلی یه که میان شه وه یه که ده ستی خوا به سه ر ده ستی وانه وه یه، له

کاتیکدا په یمانیاں دده، چونکه که په یمانیاں به پیغهمبه ره که ی دده، په یمانیاں به خوا دده، که واته: مانا معنه و یه که ی مه به سته.

ب- (وَالْآخِرُ: قُوَّةُ اللَّهِ فَوْقَ قُوَّتِهِمْ فِي نُصْرَةِ رَسُولِهِ ﷺ، لِأَنَّهُمْ إِنَّمَا بَاتَعُوا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَلَى نُصْرَتِهِ عَلَى الْعَدُوِّ)، مانای دووهم و ته تویلی دووهم، نه و دیه که هیزی خوا به سهر هیزی وانه و دیه، له سهر خستی پیغهمبه ره که ی دده، چونکه نه وان په یمانیاں به پیغهمبه ری خوادا، له سهر نه و ی پستی بگرن و سهر ی بخه ن له به رانه بری دوژمندا.

۲- (القرطبي) له تفسیره که ی خویدا^(۱)، ده لئ: (قِيلَ: يَدُهُ فِي الثَّوَابِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فِي الْوَفَاءِ، وَقِيلَ: يَدُهُ فِي الْمِنَّةِ عَلَيْهِمْ بِالْهِدَايَةِ، فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فِي الطَّاعَةِ، وَقِيلَ: مَعْنَاهُ نِعْمَةٌ لِلَّهِ عَلَيْهِمْ فَوْقَ مَا صَنَعُوا فِي الْبَيْعَةِ، وَقِيلَ قُوَّةُ اللَّهِ وَنُصْرَةُ اللَّهِ فَوْقَ نُصْرَتِهِمْ):

نه ویش چوار رای هیناون، وهک ته تویل و مانا لیکدانه وه:

یه که م: دهستی خوا له پاداشت دانه وه دده، له سه رووی دهستی نه وانه و دیه، له وه فادار بوون به و په یمانیاں.

دووهم: دهستی خوا له چاکه به سهر نه وانه وه بوون، به وه که پینمایي کردوون و راسته پری کردوون، به سهر دهستی نه وانه و دیه له فرمانبره ری کردنیاندا بو خواو بو پیغهمبه ر ﷺ.

سیهم: چاکه ی خوا به سهر وانه وه، له سه رووی نه و چاکه و دیه، که نه وان په یمانیاں به پیغهمبه ر داوه ﷺ.

چوارهم: هیزی خواو پشتگیری خوا (بو پیغهمبه ر ﷺ)، له سه رووی هیزو پشتگیری نه وانه و دیه بو ی.

بؤیه‌ش (القرطبی) وا ده‌لئی، چونکه ده‌گوترئی: (فَلَان يَدَّ عَلَيَّ)، فلانکه‌س ده‌ستئی که به‌سهرمه‌وه هه‌یه، واته: ده‌ستی چاکه‌کاری، یان ده‌گوترئی: ده‌ستی فلانکه‌سی له‌سهر به‌زیاد بئی، واته: هئیزی فلانکه‌س به‌سهر نه‌وه‌وه هه‌یه، هه‌روه‌ها له‌زمانی عه‌ره‌ببیدا (یَد): ا- به‌مانای یاداشت دانه‌وه دئی، ب- به‌مانای چاکه‌کاری دئی، ج- به‌مانای نبعمه‌ت دئی، د- به‌مانای هئیزو ده‌سته‌لاتیش دئی.

که‌واته: لیره‌دا هه‌یج کام له‌و مانایانه پئی ناگوترئی: ته‌ئویل به‌و واتیه که له‌مانای خوئی لابدرئی بؤ مانایه‌کی دیکه، وه‌ک له‌پیناسه‌ی (تأویل) دا وه‌ک زاراو‌یه‌ک گوتراوه^(۱)، چونکه وشه‌ی (یَد) له‌زمانی عه‌ره‌ببیدا، وه‌ک چۆن به‌مانای نه‌ندام (جَارِحَة) هاتوه، به‌مانای هئیزو چاکه‌و نبعمه‌تیش هه‌ر هاتوه، که‌واته: نه‌وه پئی ناگوترئی ته‌ئویل، به‌و واتیه‌ی له‌مانایه‌ک که نه‌گونجاوه له‌پواله‌تا، لای بده‌ی بؤ مانایه‌کی دیکه که گونجاوه، چونکه وشه‌ی (یَد) له‌زمانی عه‌ره‌ببیدا، هه‌ر کام له‌م مانایانه‌ی هاتوون.

۳- هه‌روه‌ها (الشوکانی) یش له‌تفسیره‌که‌ی خوئی دا^(۲) ده‌لئی: (وَالْمَعْنَى أَنَّ عُقْدَةَ الْمِيثَاقِ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ كَعَقْدِهِمْ مَعَ اللَّهِ مِنْ غَيْرِ تَقَاوُبٍ)، مانای نه‌وه‌یه که گریدانی نه‌و په‌یمان له‌که‌ل پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ وه‌ک به‌ستینه‌تی له‌که‌ل خوادا، به‌بئی جیاوازی.

نه‌ویش ریک مانا مه‌عنه‌ویه‌که‌ی گرتوه.

۴- دیسان (الآلوسی) له‌تفسیره‌که‌ی دا^(۳)، ده‌لئی: (وَالسَّلْفُ مِرْثُونَ الْآيَةِ كَمَا جَاءَتْ مَعَ تَنْزِيهِهِ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ عَنِ الْجَوَارِحِ وَصِفَاتِ الْأَجْسَامِ، وَكَذَلِكَ يُفْعَلُونَ مَعَ جَمِيعِ الْمُتَشَابِهَاتِ، وَيَقُولُونَ: إِنَّ مَعْرِفَةَ حَقِيقَةِ ذَلِكَ، فَرَعٌ مَعْرِفَةَ حَقِيقَةِ الذَّاتِ، وَأَنَّ ذَلِكَ هَيْئَاتُ هَيْئَاتِ!!)، (الآلوسی) نه‌و مانا لیک‌دانه‌وانه‌ی (الطبري والقرطبي والشوكاني)، تاما‌ه‌یان بیدان، نه‌ویش

(۱) التأویل: صرف لفظ عن معناه الظاهر المتبادر إلى معنى آخر لقريظة.

(۲) فتح القدير: ج ۵، ص ۵۸.

(۳) روح المعاني: ج ۱۳، ص ۳۴۳.

ده یانهئین، به لَامِ دواپی ده لَی: زانایانی پتیشین نایه ته که، وهک هاتوه ده پروئین له گه لَ به پاکگرتنی خوا ﷻ، له نه ندامان و له سیفه تی جه ستان و، له گه لَ هم موو نهو نایه تانهش دا که مانای و یکچوو یان ههن، هه روا مامه له ده که ن و، ده لَین: زانینی حه بقیه تی نهو سیفه تانه، لقیکه له زانینی چیه تی خودی خوا، نه وهش چوَن پئی ده گه یَن، زوَر زوَر دووره!!

۵- به یکیکی دیکه ش هه ر لهو باره وه له ته فسیری (شیعه کان) دا دتین، که قسه ی (السید محمد حسین الطباطبائی) به، له ته فسیری (المیزان) دا^(۱)، نه ویش نهم ته عبیره دتین: **فَقَوْلُهُ: ﴿إِنَّ إِلَیْكَ مِیَابِعُونَكَ إِنَّمَا بَیَاعُوا اللَّهَ بِدُ اللَّهِ فَوْقَ أَعْدِهِمْ﴾** (۱۰)، **تَنْزِیْلُ بَیْعَتِهِ ﷻ مَنَزِلَةً بَیْعَتِهِ تَعَالَى، بِدَعْوَى أَنَّهَا هِيَ، فَمَا یُؤَاجِهُونَهُ ﷻ بِهِ مِنْ بَدْلِ الطَّاعَةِ، لَا یُؤَاجِهُونَ بِهِ إِلَّا اللَّهَ ﷻ لِأَنَّ طَاعَتَهُ طَاعَةُ اللَّهِ، ثُمَّ قَرَّرَهُ زِیَادَةَ تَقْرِیرٍ وَتَأْکِیدٍ بِقَوْلِهِ: ﴿بَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَعْدِهِمْ﴾**، **حِیْثُ جَعَلَ یَدَهُ ﷻ یَدَ اللَّهِ، كَمَا جَعَلَ رَمِیَهُ ﷻ رَمَى اللَّهِ نَفْسِهِ فِي قَوْلِهِ: ﴿وَمَا رَمِیتَ إِذْ رَمِیتَ وَلَکِنَّ اللَّهَ رَمَى﴾** (۱۷) **﴿الأنفال﴾** وَفِي نِسْبَةِ شَأْنِهِ ﷻ إِلَى نَفْسِ تَعَالَى، آيَاتٌ کَثِیرَةٌ، كَقَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿مَنْ یُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ (۸) **﴿النساء﴾** وَقَوْلِهِ: ﴿فَأَنَّهُمْ لَا یُکْفِرُونَ بِمَا کَفَرُوا وَلَکِنَّ الظَّالِمِینَ یَآئِبَتِ اللَّهُ یَجْحَدُونَ﴾ (۲۳) **﴿الأنعام﴾**.

واته: خوا ﷻ که ده فه رموی: **﴿إِنَّ إِلَیْكَ مِیَابِعُونَكَ إِنَّمَا بَیَاعُوا اللَّهَ﴾**، نهمه دانانی په یمان به ستنه له گه لَ پیغه مبه ری خوا دا ﷻ، وهک په یمان به ستن له گه لَ خوای به رزدا، بهو جو ره که نه وهی پئی رو به پروی پیغه مبه ر ﷻ ده بنه وه، له فه رمان به ریی بو کردن و به قسه کردن، بیگومان نهو مامه له یه له گه لَ خوای پاک و بیگه رددا ده که ن، چونکه به قسه کردنی پیغه مبه ری خوا ﷻ به قسه کردنی خوای په روه ردگاره، دواپی نهم راستیه زیاتر ده چه سپیتی و جه ختی له سه ر ده کاته وهو ده فه رموی: **﴿بَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَعْدِهِمْ﴾**، که دهستی پیغه مبه ر ﷻ وهک دهستی خوا داده ن، هه روهک چوَن خوا ﷻ له سووره تی (الأنفال)، نایه تی: (۱۷) دا، هاویشتنی پیغه مبه ری ﷻ، وهک هاویشتنی خو ی داناه، که ده فه رموی: **﴿وَمَا**

رَمِيَتْ إِذْ رَمَيْتَ وَلَئِكَ اللَّهُ رَمَى ﴿١٧﴾، تو که هاویشتت نه تاهاویشتت، به لکو خوا هاویشتتی، هاویشتنه که ی بؤ به هاویستنی خوئی داده نئی.

ئهوه که زور جار خوا ﷺ شتیک که تابه ته به پیغه مبه ره وه ﷺ، پآیداوه ته لای خوئی، له زور ئابه تاندا هاتوه، وهک خوای به رز ده فه رموئی: ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ ﴿٨٠﴾ النساء، هه ره که سئ فه زمانبه ریی پیغه مبه ره ﷺ بکات، فه زمانبه ریی خوای کردوه، هه روه ها که ده فه رموئی: ﴿فَأَنَّهُمْ لَا يَكْفُرُونَ بِكُفْرَانِكَ وَلَئِن كَانَ الظَّالِمِينَ يَحِبُّوا رَبَّهُمْ لَأَرْسِلَنَّا فِيهِمُ الرِّسَالَاتَ﴾ ﴿٢٣﴾ الأنعام، ئه وانه تو به درؤ دانائین، به لکو ئه وسته مکارانه نکوولیسی له ئابه ته کانی خوا ده که ن.

۳- برگی سییه م:

هه ره چهنده پیشتیش ئاماژه مان پئدا، گرنکه بزانی: راست ئیه، که زانایانی پیشین هیچ ته ئولیانی نه کرد بئی، ئه وه ته ئها وه همیکسی باو (وَهُمْ شَائِعٌ) بووه، هه ندییک که سی که م زانیاری و ده مارگیر ره و اجیان پئداوه، چونکه هه موو زانایانی پیشین به بئی هه لاواردن، هه ندییک شتیان ته ئویل کردوه، بؤ ئه وونه:

۱- ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾ ﴿١﴾ الحديد، هه موویان به بئی هه لاواردن ته ئولیانی کردوه، خوا ﷺ ده فه رموئی: ئه و (خوا) له که ئتانه له هه ره جئیه ک بن، (له که ئتانه) هیچ کام له زانایانی پیشین نه یانگوتوه: خوا ﷺ ئیستا لیره یه وه هه ره دروستکراویک له هه ره شوئنییک بئی، خوا ﷺ له وئییه!! هه موویان له سه ره ئه وه به کده نگن، که خوا ﷺ له سه ره عه رشی خوئیته و، له سه ره وه ی دروستکراوه کانیته، به و شوئییه ی بؤ خوا شایسته یه.

هه موویان ئه وه یان ته ئویل کردوه و گوتویانه: (وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ) (وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ) واته: خوا به زانیاری و به ده سه ته لاتی له که ئتانه.

۲- ﴿وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ﴿١٩﴾ الأنفال، خوا ﷺ له که ئ بڕواداران دایه، هه موویان گوتویانه: واته: به سه رختنی و به مشوور خواردنی و سه ره رشتییکردنی له که ئیاندایه، (أَيُّ بَوْلَاتِهِ وَنُصْرَتِهِ).

۳- ﴿ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌُ ۗ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُ ذُو الْكُرْسِيِّ ۗ زُحْرُوفٍ ۗ ۝۳۱﴾

۴- ﴿ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ ۗ ۝۳۲﴾ الأنعام، ھەموویان لەسەر ئەو ھە کەدەنگن و گوتووویانە: واتە ئەو (خوابە) کە ھوکمرانیی و بالادەستی و سیفەتەکانی لەسەر زەوی و لە ئاسمانەکاندا ھەن، ئەک خوا ﷻ بۆ خۆی لەسەر زەوی بێت و، لە نیو ئاسماناندا بێ! بەلکۆ خوا ﷻ لە دەرەو ھە دورستکراو ھەکانی خۆیەتی، خوا ﷻ لە دەرەو ھە کات و شویتەو، لە دەرەو ھە دورستکراو ھەکانی خۆیەتی.

۵- برگە ی چوارەم:

ئەو ھە پەیمان بەستەنە، کە بە: (بیعة الرضوان)، یاخود (بیعة شجرة الرضوان) ناسراو ھ، ھەک پیتشتیش لە دەرژە ی بەسەرھاتی صولحی ھو ھەیبی ھەدا باسما ن کردو (ئبن ھشام) لە (السيرة النبوية)دا^(۱)، ھیناوی ھەتی، کە ئەو ھە پەیمان بەستەنە کاتیک بوو ھ، پیغەمبەر ﷺ بیستی عوسمانی کوری عەففان ﷺ، کە بە نوینەرایەتی مسولمانان چوو بوو بۆ مەککە، کوژراو ھ، ئەمەش دەقی قسە کە ی (ئبن ھشام) ھ:

(قَالَ ابْنُ إِسْحَاقَ: فَحَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: جِئْنَا بَلْعَةَ أَنْ عَثْمَانَ قَدْ قُتِلَ «لَا نَبْرُحُ حَتَّى نُنَاجِرَ الْقَوْمَ»، فَدَعَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ النَّاسَ إِلَى الْبَيْعَةِ، فَكَانَتْ بَيْعَةُ الرِّضْوَانِ تَحْتِ الشَّجَرَةِ، فَكَانَ النَّاسُ يَقُولُونَ: بَايَعَهُمْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَلَى الْمَوْتِ، وَكَانَ جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ يَقُولُ: إِنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمْ يُبَايَعْنَا عَلَى الْمَوْتِ، وَلَكِنْ بَايَعْنَا عَلَى أَنْ لَا نَفِرَ).

ئینو ھیشام لە کتیبە کە ی خۆیدا، دەلن: ئینو ئیسحاق، گوتوو ھەتی: عەبدو للای کوری ئەبوو بە کری صیددیق، بۆی باسکردووم کە پیغەمبەر ی خوا ﷺ کاتیک بیستوو ھەتی و پتی گە یشتو ھ کە عوسمان کوژراو ھ، فەرموو ھەتی: تیرە بە جی ناهیلین تا کو دژی ئەو خەلکە جەنگ نە کە ین، ئنجا پیغەمبەر ی خوا

﴿۱۳﴾ خه لکه که ی بانگ کردوه بو پیمان، که سه ره نجام پیمانی په زامه ندیی
 (رضوان) ی له ژیر دره خته که دا لیکه وتوه، ئنجا خه لک ده یانگوت: پیغه مبهری
 خوا ﴿۱۴﴾ له سه ر مردن (واته: تا کو نه کوژرین، پشت له دوژمن نه کهن)، پیمانی
 له که لدا به ستوون، به لام جابیری کوری عه بدوللا (خوا له خوئی و بابی پازی
 بن)، ده لئ: پیغه مبهری خوا ﴿۱۵﴾ له سه ر مردن پیمانی له که ل نه به ستین، به لکو
 پیمانی له که ل به ستین که پانه که یین و پشت له دوژمن نه که یین، ا تا کو ده مرین
 یان ده کوژرین، جهنگ بکه یین، چونکه جاری وایه ده بی به فرمائی فرمانده
 پاشه کشه بکه ی، یا خود پشت بکه یه دوژمن، وهک تاکتیککی جهنگیی وهک له
 سوره قی (الأنفال) دا، خوا ﴿۱۶﴾ باسی کردوه: ﴿۱۷﴾ وَمَنْ يُؤْمِرْهُمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا
 لِقَوْلِ أَوْ مُتَحَرِّفًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِعَضْبٍ مِّنْ أَللّٰهِ وَمَأْوَهُ جَهَنَّمُ وَيَسْكُنُ الْمَصِيرُ ﴿۱۸﴾

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى دووهم

پیناسه ی نهم دهرسه

نهم دهرسه جهوت (۷) نایه تهو، بریتین له نایه ته کانی: (۱۱ - ۱۷)، که هه موویان له باره ی عه ره به خیتله کیسی و بیابانشینه کانه وهن، که له حاله ق دوو دایی و گومانه وه نیزیک بوون، به لام به مونا فیق و بییرو له قه له م نه دراون، وه ک مسو لمان مامه له یان له که لدا کراوه، به لام له کاتی داوا کردنی پیغه مبه ردا ﴿۱۱﴾ بو چوونیان به ره وه مه ککه بو عومره، بیانوویان هینایه وه وه نه چوون، که چی دوا یی که زانیان پیغه مبه رو ﴿۱۲﴾ هاوه لانی به ره وه خه بیه ر ده چن، ده شیازانی که له وه یی ده سته وه یی باشی جهنگیسی ده بی، ویستیان بچن! به لام خوا ﴿۱۳﴾ ریسی لیکرتن.

دوا یی خوا ﴿۱۴﴾ فه رمانی به پیغه مبه ر ﴿۱۵﴾ کرد که پینان بلئی: له مه وه دوا بو جهنگ له دژی کوومه لیکسی خاوه ن هیز، بانگ ده کرین، تنجا ته گه ر نه وه کاته به ده م بانگی جیهادو فیدا کارییه وه بچن، پاداشتی باستان ده بی و، به پیچه وانه وه ه: دوو چاری سزای به ئیش ده بن، به لام که سانی که م نه ندام و بی توانا هه لاویر دراون له وه حوکه مه گشتیه، وه ک کوپرو شه ل و نه خو ش.

﴿۱۱﴾ سَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ يَا أَيُّسَّرَ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نِعْمًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿۱۱﴾ بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَّتُمْ أَنْ لَنْ تَسْرَهُنَّ عِلْمَ الْبُرْجَانِ ﴿۱۲﴾ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِرْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿۱۳﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿۱۴﴾ سَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَفَازٍ لِيَأْخُذُوا ذُرُوعًا وَنَحْبِرُوا لَنْ تُبَدَّوُنَا لَكُمْ إِنَّا نَعْلَمُ اللَّهُ قُلْ لَنْ تَسْبِقُونَا

كَذَلِكَ قَالَكُمُ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَمِيقَاتُ بَلِّ تَحْسُدُونَ عَلَيَّ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾ قُلْ لِّلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَعُدْعُونَ إِلَيَّ فَإِنَّهُمْ يُؤْمِنُونَ أَوْ يَكْفُرُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾ قُلْ لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْمِنُونَ سَعُدْعُونَ إِلَيَّ فَإِنَّهُمْ لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٧﴾ قُلْ لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْمِنُونَ سَعُدْعُونَ إِلَيَّ فَإِنَّهُمْ لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٨﴾ قُلْ لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْمِنُونَ سَعُدْعُونَ إِلَيَّ فَإِنَّهُمْ لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٩﴾ قُلْ لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْمِنُونَ سَعُدْعُونَ إِلَيَّ فَإِنَّهُمْ لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٠﴾

مانای ده قلاو ده قی نابه تہ کان

{(نہی پیغمبر ﷺ!) له مهودوا به جئہیلراوه کان له عہرہ بہ دہ شتہ کیہہ بیا بان نشینہ کان (بو پوزش ہینانہ وہی بہ جئمانیان) پیٹ دہ لئین: سامانہ کاٹمان و کہس و کارمان سہرقالیان کردین (نہمانتوانی بیین)، تنجا داوا لئیوردنمان بو له (خوا) بکہ، شتیک بہ زمانہ کانیان دہ لئین کہ له دلہ کانیاندا نیہ، بلئ: ثابا نہ گہر خوا بیہوی زبانتکتان لی بدات، یان سوودیکتان پی بکہ یہنتی، کی ہیچ شتیکی له بہرانبہر خودا! بہ دستہ؟ (راست ناکہن)، بہ لکو خوا شاہزای نہوہ بوو کہ دہ تانکرد (۱۱) بہ لکو (ہوکاری دواکہ وتنہ کہ تان نہوہ بوو کہ) پیٹان واپوو: ہہرگیز پیغمبہرو پرواداران ناگہرینہوہ لای کہس و کاریان (سہریان بہ فہتارہت دہ چتی)، نہو گومانہش له دلہ کانتاندا رازتیراہوہ و گومانیکی زور خراپتان (بہ خوا) بردو، کؤمہ لئیکی فہوتاوو بیخیر دہرچوون (۱۲) ہہر کہ سیش پروا بہ خواو پیغمبہرہ کہی نہہیئت، بہ دنلیایی تیمہ کلپہی (ناگر) مان بو بیپروایان سازکردوہ (۱۳) ہوکمپرانسی و دستہ لاقی تاسمانہ کان و زہویش بہس ہی خوایہو، خواش ہہر دہم لئیوردہی بہ بہ زہیہ (۱۴) له مهودوا ہہر کات بو گرتی دہستکہ وتانیک چوون بیانگرن، بہ جئہیلراوه کان دہ لئین: لیمان گہرین، با شویتتان بکہوین (و لہ گہ لتان بیین)، دہ یانہوی فہرماہشتی خوا بگورن (کہ بہ لئینی

داۋە دەستكە ۋە تەكەنى خەبەر تەنبا بۆ بەشدار بوۋانى پىككە ۋە تىنى حوۋدە بىيىبە (بن بلىن: نە خىر نابى شوپنمان بگەون، خوا پىشتر وايفە رموۋە، ئنجا دەلین: بەلكو ئىرە يىمان^(۱) پى دەبەن! بەلكو كەمىك نەبى تىناگەن (بۆيە ۋا بىر دەكە نەۋە) ^(۱۵) (ئەي موحەممەد!) بە دوا خراۋان لە عەرەبە (بىبا نىشەنە) كان، بلىن: لە مەدودا بۆ (جەنگكردن لە دژى) كۆمە تىكى خاۋەنى ھىزى توند بانگ دەكرىن، لە دژيان دەجەنگن، يان ملكەچ دەبن (خو بە دەستەۋە دەدەن)، ئنجا ئەگەر فەرمانبەرى بگەن، خوا پاداشتىكى باشتان دەداتى و، ئەگەر پششەن ھەلبەكەن، ۋەك پىشتر پشستان ھەلكرد، بە نازارىكى بە ئىش سزاتان دەدات ^(۱۶) كوئر سەغلت ناكرى (بە ناچار كردنى بەشدارى لە جەنگدا) و، شەل سەغلت ناكرى و، نە خو شىش سەغلت ناكرى، ھەر كە سىش فەرمانبەرى خواۋ پىغەمبەرە كەى بكات، (خوا) دەپخاتە چەند باغىكەۋە، كە روۋباريان بە ژىردا دەروون و، ھەر كە سىش پشش ھەلبەكەن، بە نازارىكى بە ئىش سزى دەدات ^(۱۷) .

شېكردنەۋى ھەندىك لە ۋشەكان

(الْمُخْلَفُونَ): (الْمُخْلَفُونَ: جَمْعُ الْمُخْلَفِ، الْمَثْرُوكِ فِي مَكَانٍ خَلْفَ الْخَارِجِيِّ مِنْ الْبَلَدِ كَالنِّسَاءِ وَالْأَطْفَالِ)، (مُخْلَفُونَ) كَوَى (مُخْلَفٌ)، واتە: بە جىھىلراۋو ۋاز لىھىتراۋ لە شوپنىك، لە دۋاى ئەۋانەۋە كە لە ۋلات دەرچوون، ئەۋانەى دەمىننەۋە، ۋەك ئافرەتان و مندالان، واتە: پىشەى ئەۋانان پەچاۋ كرددە، ئنجا زانايان گوتوۋانە: (مُخْلَفُونَ) بە ماناى بە جىھىلراۋانە، بەلام مەبەست پىتى كە سانىكە كە بە جىماون، ئەگەرنا بە ئانقەست بە جىن نەھىلدارون و، خوۋيان خوۋيان بە جىھىشتەۋە، بەلام يانى: ئەۋان كە بە جىماون، پىغەمبەر ﷺ ھاۋەلانى بە رىزىشى، نادىدەيان گرتوون و، پششكوۋيان خستوون.

(۱) ئىرەبى: ھەسوۋدىي.

(أَلْعَرَابِ): (سُكَّانُ الْبَادِيَةِ) به دانیشتووانی بیابان ده‌گوتری، وشه‌ی (أَعْرَاب) له نه‌صلدا کوی (عَرَب)ه، به‌لام دواپی کراوه به ناو بُو بیاباننشینان، کوی (أَعْرَاب) یش (أَعَارِب)ه، (أَعْرَابِي) کراوه به ناو بُو که‌سائیک که بیاباننشینان، به‌لام (عَرَبِي)، ناوه بُو که‌سایک که شارنشینان، ده‌گوتری: (هُوَ عَرَبِيُّ اللِّسَانِ، أَي: مُفْصِحُ اللِّسَانِ)، واته: زمانیکی ره‌وانی هه‌یه، (إِعْرَاب) به‌مانای روونکردنه‌وه دئی، (إِعْرَابِي) ی‌ئهو پرسته‌یه‌م بُو بکه، واته: بُوَم روون بکه‌وه، پیکهاته‌کانی چوئن؟ پیشتیش چه‌ند جارِیک باسی ته‌وه‌مان کردوه.

(سَعَلَتْنَا): واته: سه‌رقال و بیتا‌کای کردین، (السُّغْلُ والسُّغْلُ: العَارِضُ الَّذِي يُذْهِلُ الْإِنْسَانَ، سُعِلَ: فَهُوَ مَسْغُولٌ، وَسُعِلَ شَاغِلٌ، وَأَسْغَلَنِي لَعْنَةُ رَذِيئَةٍ): (سُغْلٌ وَسُغْلٌ): هه‌ردووکیان به‌مانای شتیک دین که مروّف بِن تاگا ده‌کات، له شتیکی دیکه، ده‌گوتری: (سُغِلَ فُلَانٌ فَهُوَ مَسْغُولٌ)، فلانکه‌س سه‌رقال‌کرا، بویه سه‌رقاله، ده‌گوتری: (سُغِلَ شَاغِلٌ) واته: کارِیک که مروّف سه‌رقال بکات و، سه‌رگه‌رمی بکات و، پر نیشی بکات، (أَسْغَلَنِي) واته: سه‌رقالی کردم، ئەمه که‌متر به‌کاره‌ینراوه‌و، وا باشره هه‌ر بگوتری: (سَعَلَنِي) واته: سه‌رقالی کردم.

(ضَرًّا): (الضَّرُّ: سُوءُ الْحَالِ فِي نَفْسِهِ، وَبَدَنِهِ، وَخَارِجِهِمَا)، (ضُرٌّ) حَالِي خِرَابٍ چ له ده‌روونی مروّفدا، چ له جه‌سته‌یدا، چ له ده‌ره‌وه‌ی جه‌سته‌و ده‌روونیدا، یانی: مَالٌ و سامانی که‌س و کاری که تووشی زیان‌یک بووین، پیی ده‌گوتری: (ضُرٌّ).

(بُورًا): (الْبُورَاءُ: فَرَطُ الْكِسَادِ، وَالْفَسَادُ وَالْهَلَاكُ، وَبَارَ شَيْءٌ يَبُورُ بُورًا وَبُورَاءً، وَرَجُلٌ خَائِرٌ بَائِرٌ، وَقَوْمٌ خُورٌ بُورٌ، (بُورًا): به‌مانای زور زیانباری و، تیکچوون و فه‌وتان دئی، ده‌گوتری: (بَارَ الشَّيْءُ يَبُورُ بُورًا وَبُورَاءً)، واته: شته‌که فه‌وتا، ده‌فه‌وتی، فه‌وتان یان تیکچوو، تیکده‌چی، تیکچوون، ده‌گوتری: (وَرَجُلٌ خَائِرٌ بَائِرٌ) پیاویکی سه‌راسیمه‌ی فه‌وتاوو زیانبار، (وَقَوْمٌ خُورٌ بُورٌ)، ئەمه بُو کویه (خُور) واته: سه‌راسیمه‌کان (بور) واته: فه‌وتاوه‌کان.

(سَعْرَتِ النَّارِ، مِنْ بَابِ مَنَعَ: أَوْقَدْتُهَا، وَهَيَّجْتُهَا، وَسَعَرْتُهَا وَأَسَعَرْتُهَا): (سَعْرَتِ النَّارِ) واته: ناگره که هم خوش کرد و بلیسه دارم کرد، هه روه ها (سَعْرَتُهَا وَأَسَعَرْتُهَا) ش هه ر هه مان مانایان هه یه.

(مَغَانِمَ): (مَغَانِمَ جَمْعُ مَغْنَمٍ، وَهُوَ مَا يُغْنَمُ، وَالغَنَمُ: مَعْرُوفٌ، وَالغَنَمُ إِصَابَةٌ وَالظَّفْرُ بِهِ، ثُمَّ اسْتَعْمِلَ فِي كُلِّ مَظْفُورٍ بِهِ مِنْ جِهَةِ الْعِدَى وَغَيْرِهِمْ): (مَغَانِمَ) كَوَى (مَغْنَمَ) ه، واته: ده سته کوت، نه ویش بریتیه له وهی له دوژمن ده گیرئ، له (غَنَمَ) هوه هاتوه، (غَنَمَ) واته مه ر، (غَنَمَ) ده گوتارئ: (الغَنَمُ: بِالْغُرْمِ)، واته: زه فه ر به مه ر بردن، ده سته کوتنی مه ر، دوایی به کاره یز او ه بو هه ر شتیک که زه فه ری پی ببردئ و ده سته بهر بکری، چ له لایه نی دوژمنانه وه بی، چ له لایه نی غه یری دوژمنانیشه وه بی.

(أَنْطَلَقْتُمْ): (أَنْطَلَقَ فَلَانَ أَيْ: مَرَّ مُتَخَلِّفًا)، که سیک که له کومه لیک دواده که وی، دوایی درده چی به په له بو ته وهی بیانگاتئ، پی ده گوتارئ: (أَنْطَلَقَ)، واته: به خیرایی ده رچوون له دوای دواکه وتن.

(ذُرُوبًا)، یانئ: (الذُّرُوبُ دَعْوَاتُ، ذُرَّةٌ، دَعَةٌ، يَذْرُؤُهَا يَذْرُؤُهَا، وَلَمْ يُسْتَعْمَلْ مِنْهُ الْمَاضِي)، (ذُرُوبًا) واته: وزمان لن بینن، لیمانگه رین، (ذُرَّةٌ) واته: وازی لن بینه (دَعَةٌ)، (يَذْرُؤُهَا يَذْرُؤُهَا)، وازی لن دینئ، به لام هم وشه یه، ته نیا حاله تی (مُضَارِعِ) ی هاتوه و حاله تی فره مانیشی هاتوه، حاله تی رابردووی نه هاتوه، بوچی حاله تی رابردووی نه هاتوه؟ (اِكْتِفَاءً بِ) (تَرَكَ تَرَكَاً فَهُوَ تَارِكٌ)، له بهر نه وهی وشه ی (تَرَكَ) هه یه واته: وازی لیهنئا، (تَرَكَ يَتْرَكَ فَهُوَ تَارِكٌ)، وازی بهیناوه واز ده هینئ نه واز لیهنینه ره، (تَرَكَ) یان له جئی رابردووی (ذُرَّتًا، يَذْرُتًا) داناهه.

(يَسْتَبْدِلُوا): (أَي: يُغَيِّرُوا، الْإِبْدَالُ وَالتَّبْدِيلُ وَالتَّبْدِيلُ وَالْإِسْتِبْدَالُ: جَعَلَ الشَّيْءَ مَكَانَ آخَرَ)، (أَنْ يَسْتَبْدِلُوا كَلِمَةَ اللَّهِ)، واته: فره میشتی خوا بگوئن، (إِبْدَالٌ وَتَبْدِيلٌ وَتَبْدِيلٌ وَاسْتِبْدَالٌ)، هه رچواریان به مانای نه ون شتیک له شوینئ شتیک دیکه دابرتئ.

(تَحْسُدُونَنَا): واته: نیره ییمان پی دهبه ن، حه سوود ییمان پی دهبه ن، (الْحَسَدُ) هَمَّي زَوَالِ نِعْمَةٍ مِنْ مُسْتَحِقِّ لَهَا، وَرُفْمَا كَانَ مَعَهُ سَعْيٌ فِي إِزَالَتِهَا، (حَسَدٌ): بریتیه له خوزگه خواستی به لاجوونی چاکه یه ک له که سیک دا که شایسته یه تی و، جاری وا هیه هه وولدانی شی له که لدا دهبی، هه وولدان بو نه وهی نهو نِعْمَتِ و چاکه یه لایجن.

(أَوْ يُسْلِمُونَ)، یان ملکه چ دهبن، به داخه وه به شیک له ته فسیره کان، وه ک دوایی باسی ده که ین، له کورته باس یکدا، ثم وشه یان، به مانای مسولمان بوون و هاتنه نیو ئیسلام لیک داوه ته وه، به لام وانیه، به لکو: (تَقَاتِلُوهُمْ، أَوْ يُسْلِمُونَ)، یانی: له دژیان ده جه ننگن، یاخود خو یان به ده سه ته وه دده ن، (أَوْ يُسْلِمُونَ: أَيْ يَدْخُلُونَ فِي السَّلْمِ، وَهُوَ أَنْ يَسْلَمَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا أَنْ يَقَالَ مِنْ أَلَمِ صَاحِبِهِ، فَهُمْ مُسْلِمُونَ، أَيْ: مُتَقَادُونَ لِلْحَقِّ مُذْعِنُونَ لَهُ)، ئیسلام واته: هاتنه نیو ناشتی، تاینی ئیسلام بوچی ناو نراوه: ئیسلام؟ له بهر نه وهی مرو فیه کان که دینه نیو حاله تی ناشتی وه له که ل خوای په روه ردگار یاندا، سه ریچی و بی فه رمانی ناکه ن، تنجا ده لی: ئیسلام بریتیه له وه که هه ر کامپک له دوو لایه نه کان سه لامه ت بی له وهی که نازاری به ران به ره که ی پی بگات، به لام به پی لیکنده وهی هه له ی زور بهی ته فسیره کان که ده فه رموی: (فَهُمْ مُسْلِمُونَ)، واته: ملکه چن بو هه ق و دانیان پیدا هیناوه.

(حَرْجٍ)، (أَصْلُ الْحَرْجِ وَالْحِرَاجِ: مُجْتَمَعُ الشَّيْئَيْنِ، وَتُصَوَّرُ مِنْهُ ضَيْقٌ مَا بَيْنَهُمَا، فَقِيلَ لِلضَّيْقِ: حَرْجٌ وَلِلْإِثْمِ: حَرْجٌ)، وشه ی (حَرْجٌ وَحِرَاجٌ)، له بنه رده قدا به شوینی کو بوونه وهی دوو شان ده گوتری، دوایی له وه وه نه وه وینا کراوه کاتیک دوو شت پیکده گهن، نیوانه که یان ته نگه به ره، بویه به شتی ته نگ گوتراوه: (حَرْجٌ)، هه روه ها به گونا هیش گوتراوه (حَرْجٌ) له بهر نه وهی گونا هیش مرو ف توهوشی سه غله تی و ته نکانه ده کات.

هوی هاتنه خوارهوهی نایه ته کان

تیمه پیشتر به سه رهاق صولحی خوده بیبیه مان باسکرد، له تیویشیدا باسی
عه ره به خیله کیسه کان که دواکه و تن، که زانایان باسی شهش تیره یان کردوون،
به لام خوا ﷺ به گشتی باسی کردوون.

تنجا له باره ی نهم رسته وه: ﴿سَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا
وَأَعْلَانَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا﴾ (۱۱)، تاکو کۆتایی ههوت نایه ته که، دوو ریوایه تان دینین:

یه که م: (قَالَ ابْنُ إِسْحَاقَ: وَاسْتَفَرَ ﷺ الْعَرَبَ وَمَنْ حَوْلَهُ مِنْ أَهْلِ الْبُؤَادِي مِنَ الْأَعْرَابِ
لِيَخْرُجُوا مَعَهُ، وَهُوَ يَحْتَمِي مِنْ فَرِيضِ الَّذِي صَنَعُوا، أَنْ يَعْرِضُوا لَهُ بِحَرْبٍ، أَوْ يَضُدُّهُ عَنِ
الْبَيْتِ، فَأَبْطَأَ عَلَيْهِ كَثِيرٌ مِنَ الْأَعْرَابِ) (۱).

واته: پیغه مبه ر ﷺ عه ره به کان و، بیاباننشینه کانی که له دهوری بوون، دهنگی
دان و داوای لیگردن که له گه لای بچن، چونکه مه ترسیی هه بوو له هۆزی
قوره بیش، مه ترسیی نه وهی لییان هه بوو که کردیان که بریتی بوو له ری لیگردن
و، مه ترسیی نه وهی هه بوو شه ری پی بفرۆشن و له کابه بیگپرنه وهو به ره ره چی
بدنه وه، به لام زۆریک له عه ره به خیله کیسه کان لیتی دواکه و تن، تنجا نه و
نایه تانه له باره ی نه وانه وه هاتن.

دووهم: گپردراوه یه کی دیکه که (الطبري) (۲) هیناویه تی، (عَنْ مُجَاهِدٍ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: رَجَعَ
يَعْنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ مَكَّةَ فَوَعَدَهُ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً، فَعُجِّلَتْ لَهُ حَيْرٌ، فَقَالَ الْمُخَلَّفُونَ:
﴿ذُرُونَا نَتَّبِعْكُمْ بَرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ﴾، وهی المغانم التي أخذوها، قَالَ اللَّهُ جَلَّ

(۱) السيرة النبوية لابن هشام ج ۳، ص ۱۶۲.

(۲) برقم: ۳۱۵۵۹.

تَنَازُهُ: ﴿إِذَا أَنْطَلَقْتُمْ إِلَى مَعَانِمٍ لِّتَأْخُذُوهَا﴾، وَعَرَضَ عَلَيْهِمْ فَقَالَ: ﴿سَتَدْعُونَ إِلَيَّ قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ﴾.

واتە: موحاھید دەلن: پەغھەمبەری خوا ﷺ لە مەككە گەراپەو، خوا بەلینى دەستكە وتانئىكى زۆرى پئىدا، بەلام دەستكەوتەكانى خەبەرئى بۆ پئىشخستن، ئەوان لە مانگى (ذى القعدة)دا، بەرەو عومرە چوون بۆ مەككە، مانگى (ذى القعدة) ى سالى شەشەمى كۆچى، مانگى (ذى الحجة)ش دانىشتن لە مەدينە، دواىى لە مانگى موحەررەمى سالى حەوتەمى كۆچىدا، بەرەو خەبەر چوون، ئنجا لەو كاتەدا بەجێهێلراو، ئەو كاتەدا بەرەو خەبەرە خێلەكیەكان گوتیان: ﴿ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ﴾، لئیمانگەرئین با شوئیمان بکەوین، دەیانویست فەرمايشتى خوا بگۆرن، (کە بریتى بوو لە بەشدارىيان لەو دەستكەوتانەدا كە خوا بەلینى دابوو، تەنیا بۆ ئەو كەسانە بن كە بەشداربوون لە سولحى حودەبیبیەدا، واتە: (۱۴۰۰) كەسەكە،) وەك خوا ﷺ فەرماوى: ﴿إِذَا أَنْطَلَقْتُمْ إِلَى مَعَانِمٍ لِّتَأْخُذُوهَا﴾، كاتئىك دەرچوون بۆ گرتنى دەستكەوتانئىك، دەیانویست، ئا ئەو بەگۆرن و ئەوانیش بئین، بەلام خوا ﷺ فەرماوى: ﴿قُلْ لَنْ تَسْبِقُونَا كَذَّبْتُمْ قَالِكُ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ﴾، بئىن: شوئیمان ناكەون خوا پئىشتر وای فەرماوو، (كە دواىى باسى دەكەين، وا فەرماوونەكەى خوا چۆنە؟) بەلام دواىى بۆى پئىشنيار كردن كە لە مەودوا بانگ دەرئین بۆ جەنگكردن لە دژى كۆمەلئىكى بەهیز، (ئەو كاتە دەتوانن ئەو فەرەبوو بکەن، ئەو دەتیبههێننەو) (۱).

(۱) تیبههێننەو: پرى بکەن، تۆلەى بکەن، ئەو.

مانای گشتی نایه تکان

وهک گوتمان: نهو نایه تانه هه موویان له بارهی یهک بابه ته وهن، نهو یش بریتیه له خو به جهتیشتی کومه لیک له خیله عه ره به بیابانشینه کان که له دوری مه دینه بوون و، تویره ره وانی قوربان ناوی شه شانیان هیناوه، نهوانه که به جیمان له پیغه مبهری خوا ﷺ کاتیک که ده چوو بو عومره، به لام دوایی صولحی حوده بیبیهی لیکه وته وه، دوایی خوا ﷺ به ئینی به و (۱۴۰۰) که سه دا، نهوه له جیاتی نهو عومره کردنه که نه یانتوانیوه عومره بکهن، وهک دلدانه وهو دل هینانه وه جیی خوئی نهوان و، بو نهو حالته ده روونییه خرابیهی که به سه ریان هات، تاکو نهو حالته یان لایچی، خوای په روه دگار جهنگی خه یبهری بو هینانه پیش، که نه وهش هه ر ده بوو بکری، وهک پیشتر باسمان کرد، له وی دستک وهتی ژوریان ده سه بهر کردن، نجا نهو خیله عه ره به بیابانشینه، ده یان زانی که نه گه ر بچن بو جهنگی خه یبهر، ده سه که وتیان ده بی، بویه بو نه وی پیمان خو ش بووه بچن، به لام بو عومره کردن له خزمهت پیغه مبهردا ﷺ که مه ترسیی شه رو گنچه ل پیکردنی قوره یش هه بوو، نه چوون، بویه خواش ﷺ پئی لیگرتن که له گه لیاندا بچن بو جهنگی خه یبهر، به لام فه رمووی: دواتر که جهنگی دیکه دیته پیشی، له گه ل که سانیکی به هیژدا، نهو کاته ده تانن نهوه فه ره بوو بکه نه وه.

لهو باره وه ده فه رمووی: ﴿سَيَسْأَلُكَ اللَّهُ الْمُظْفَرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ﴾، له مه وودوا به جهتیه لراوه کان له خیله عه ره به بیابانشینه کان پیت ده ئین، واته: وهک پاساوو پوزش هینانه وه بو کاری دواکه وتیان که له گه لتدا نه هاتن بو عومره کردن له مه ککه، که صولحی حوده بیبیهی لیکه وته وه: ﴿سَعَلْنَا أَمْوَالَنَا وَأَعْلُونَا﴾، مال و سامانه کاغان و کهس و کارمان نیمه یان سه رقاکرد، به هوئی نهوانه وهو

سهر په رشتتیکردنی نه وانه وه، تیمه نه مانتوانی له خزمه تندا بین، نهی پیغه مبهری خوا! ﴿فَاسْتَعْفِرْ لَنَا﴾، ننجا داوای لیئوردغان بو بکه، واته: داوای لیئوردغان بو له خوا بکه!

خواش ﴿دَه فَرَمَوَى﴾: ﴿يَقُولُونَ يَا لَيْسَ لَنَا نَبِيٌّ﴾، به زمانه کانیان شتیک ده لاین که له دلّه کانیاندا نیه، یانی: که گوتوو یانه: داوای لیئوردغان بو له خوا بکه، زور به پراستیان نه بووه و به گشتی به دلیان نه بووه، خوی پنهانزان ناگاداری دلشپانه و زمانیشپانه، به لکو زیاتر مه به ستیان نه وه بووه، خویان پیاو چاک بکه، خویان واپشانندن که هر بویان نه گونجا بین! تاکو زه مینه خوشبکه، بو دوا یی که بو جهنگی خه بیه ره گه ل خویان بدن و ریکایان بدن بچن، بویه خوا ﴿دَه فَرَمَوَى﴾: ﴿قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنْ اللَّهِ﴾، بلتی: نایا کی له به رانبه ر خوادا شتیک بو ئیوه به ده سته؟ کی شتیک له ده ست دی، له لایه ن خواوه و له به رانبه ر خوادا؟ ﴿إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا﴾، نه گه ر بیه وی زیانکتان لی بدات، یا خود بیه وی سوودکتان پی بکه یه نی؟ ﴿بَلْ كَانَتْ لِلَّهِ بَيِّنَاتٌ لِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرًا﴾، (راست ناکه ن سه رقآل بووبن به هو ی مال و سامان و، به هو ی که س و کارتانه وه)، به لکو خوا شاره زا بوو به وه ی نه جامتان ده دا، واته: خوا هوکاری راسته قینه ی دوا که وتنه که تان ده زانی که نه جامتان ده دات، شاره زا یوه ده زانی هوکاره که نه وه نه بوو، به لکو هوکاره که نه وه بوو، که خوا باسی ده کات:

﴿بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَغْلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا﴾، به لکو پیتان و ابوو پیغه مبه ر، برواداران هرگیز نه که پرنه وه بو لای که س و کاریان، پیتان و ابوو: نه و چونه ی ده چن، ناگه پرنه وه، سه ریان به فه تاره ت ده چی و له نیو ده چن، هه تا هه ندیکیان گوتوو یانه: ﴿مَا مَعْمَدٌ وَأَصْحَابُهُ إِلَّا أَكَلَتْهُ رَأْسٌ﴾، موحه ممه دو هاوه لانی بایی نه وه ندن، به که لله سه ریکی حوشتریک تیر ده خون، نه وانه چون به قوره بش ده ویرن!

﴿وَزُيِّنَتْ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ﴾، نه‌و‌ش له دلتاندا رازتیرابه‌وه، نه‌و گومانه خراپه له دلتاندا رازتیرابه‌وه له لایه‌ن شه‌یتانه‌وه، ﴿وَلَقَدْ نُنَّزْتُ طَرِكَ السَّرْوِ﴾، گومانی خراپتان (به‌خوا) برد، هی پیتشی گوماتتان وابوو که پیغهمبه‌ر ﴿وَبِرَوَادَارَانِ هَرگِيز بُو لای که‌س و کاریان ناگه‌پرنه‌وه، نه‌و گومانه خراپه له دلتاندا رازتیرابه‌وه و دواپیش گومانی خراپتان به‌خوا ﴿بِرَدِّ كِه پش‌تگیری پیغهمبه‌ره‌که‌ی و برواداران‌ی شو‌یتکه‌وتوو‌ی ناکات و، سه‌رپه‌رشتیان ناکات و ناگای لیتان نیه، ﴿وَكَيْتُرَ قَوْمًا بَورًا﴾، له نه‌نجامی نه‌و گومانی خراپ بردنه‌دا که پیغهمبه‌رو هاوه‌لانی ناگه‌پرنه‌وه، نه‌و رازتیرانه‌وه‌ی گومانه خراپه له دلتاندا، نه‌و گومانی خراپ بردنه به‌خوای په‌روه‌ردگار، تیره‌بوونه کومه‌لیکی بن‌خیری فه‌وتاو، (بُور) کوی (بایر)، به‌مانای فه‌وتاو (هَالِكِ و)، به‌مانای تیکچوو (فَاسِدِ دِي، واته: فه‌وتاو تیکچوو و بیخیرو بن‌بهرهم، ده‌گوتری: زه‌وییه‌کی به‌یار، زه‌وییه‌ک که هیچی لی نه‌کرای و، بن‌بهرهم بن‌.

﴿وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا﴾، هه‌ر که‌س‌یک بر‌وا نه‌هینن به‌خواو به‌پیغهمبه‌ره‌که‌ی، به‌دنیایی تیمه بو‌بیر‌وایان کلپه‌ی ناگرمان ناماده‌کرده، (سَعِيرُ): (النار المتسعة النار المتأججة) ناگریکی هه‌لک‌راو، (سَعَرْتُ النَّارَ وَسَعَرْتُهَا وَأَسَعَرْتُهَا)، واته: ناگره‌که‌م بلتسه‌دار کرده‌وه هه‌لمگیرساندوه و کلپه‌دارم کرد، ﴿وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، حوکم‌رانی و بالاده‌ستی له ناسمانه‌کان و زه‌ویدا هی‌خوایه، ﴿يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾، هه‌ر که‌سی بیه‌وی لئی ده‌بووری و، هه‌ر که‌سی بیه‌وی سزای ده‌دات، به‌لام بیگومان نه‌لی‌وردنی خواو نه‌سزادانی خوا، هی‌چیان به‌گوتره‌نین، هه‌مووی له‌جیی‌خویدایه، به‌لام لیره‌دا خوا ﴿بِهَسِّ دِه‌یه‌وی په‌هایی ویستی خووی و بالآ ده‌ستی خووی پتشان‌ی تیمه‌بدات، به‌لام هه‌موو نایه‌ته‌کان ده‌بن‌پتکه‌وه فام بکرن، په‌کی له سیفه‌ته‌کانی خوا ﴿بِهَسِّ نِه‌ویه‌که‌ه‌کیمه، که‌واته: هه‌موو شتیکی به‌حیساب و کیتابه‌و کاربه‌جی و کارزانه، ده‌زانی له‌کی ده‌بووری و، چه‌نده لئی ده‌بووری

و، بۆچی لئی ده‌بووری؟ ده‌شزانتی کئ سزا ده‌دات و، چۆنی سزا ده‌دات و، بۆچی سزای ده‌دات؟ ﴿وَكَاثَ اللَّهُ عَقُورًا رَجِيمًا﴾، خوا ﷻ هه‌میشه لیپورده‌ی به به‌زه‌یی بووه، واته: نه‌گه‌ر ئیوه‌ش بگه‌رئنه‌وه، خوا هه‌م لیپوردنی هه‌یه بۆ گونا‌هو تاوانتان، هه‌م به‌زه‌ییشی هه‌یه بۆ چاکه له‌گه‌لدا کردنتان.

﴿سَيَمُوتُ الْمَخَلُوفُ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَيْكَ مَعَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا﴾، به‌جیته‌لراوه‌کان پیتان ده‌لین: هه‌ر کاتی‌ک ده‌رچوون بۆ چه‌ند ده‌ستکه‌وتی‌ک که بیانگرن، واته: بۆ جه‌نگی خه‌یبه‌ر که سه‌ره‌نجامه‌که‌ی نه‌وه‌یه ده‌ستکه‌وتان ده‌گرن، پیتان ده‌لین: ﴿ذُرُونَا نَتَّعَمَّكُمْ﴾، جارئ نه‌یانگوتوه، به‌لام خوا ﷻ زانیویه‌تی که ده‌یلین، بۆیه پیتتی پیغه‌مبه‌ری ناگادار کردۆته‌وه، پیتان ده‌لین: لیمان گه‌رین با شویتانان بکه‌وین، له‌گه‌لتان بینن، ﴿بُرِيدُوكَ أَنْ يُدْرُوكَ أَنْ يُدْرُوكَ اللَّهُ﴾، ده‌یانهوئ فەرما‌یشتی خوا بگۆرن، ئنجا ئایا کوا فەرما‌یشتی خوا له‌کوئییه، که فەرموویه‌تی نابئ بین؟ دوایی له‌مه‌سه‌له‌گرنگه‌کان دا، پرووی ده‌که‌ینه‌وه، دیار نیه خوا ﷻ له‌هیچ نایه‌تی‌کدا فەرموویتی: نابئ عه‌ره‌به‌خێله‌کییه‌یاباننشینه‌کان له‌گه‌لتان بین بۆ جه‌نگی خه‌یبه‌ر، به‌لام دیاره خوا ﷻ به‌شیوه‌ی تایه‌ت به‌پیغه‌مبه‌ری ﷺ راگه‌یانده‌وه خورپه (إلهام) می بۆ کردوه به‌شیوه‌یه‌ک له‌شیوه‌کانی وه‌حیی، پیغه‌مبه‌ری خوای ﷻ ناگادار کردۆته‌وه، ئنجا خوا ﷻ نه‌وه‌ی ناو لیئاوه: ﴿كَلِمَ اللَّهِ﴾، فەرما‌یشتی خوا، چونکه نه‌وه‌ی خوا له‌قورئاندا دایه‌زانده‌وه فەرما‌یشتیه‌تی و، ته‌وه‌ش که له‌رتی جیبریلیشه‌وه بۆ پیغه‌مبه‌ری ناردوه، هه‌ر فەرما‌یشتی خوایه، نه‌مه‌یان فەرما‌یشتی راسته‌وخۆی خوایه، نه‌وه‌ی دیکه‌ش فەرما‌یشتی ناراسته‌وخۆیه‌تی و، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷻ خراوه‌ته‌دلی و به‌رچاوی پئ رۆشن کراوه‌ته‌وه.

﴿كَذَلِكَ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ﴾، هه‌ر به‌وه‌شیوه‌یه‌تان، خوا ﷻ پیتتر فەرمووی (نابئ بین)، واته: کاتئ ویستان بچن بۆ جه‌نگی خه‌یبه‌رو ته‌وان گوتیان: دینن، بلن: خوا پیتتر فەرموویه‌تی: نابئ بین، ئنجا نه‌وه‌ی پیتتر

فهرمونوهی خوی پوره دگار، به شیوهی خسته نیو دل و، به شیوه یک له شیوه کانی دیکه ی وه حیسی بووه، چونکه نه گهر به نایه تیک بووایه، دیار ده بوو، ﴿فَسَيَقُولُونَ بَلْ نَحْمَدُكُمَا﴾، ئنجا نه وان ده لئین: به لکو تیره یی و هه سوود بیمان پنده بهن، واته: نه وه ی بو خوتان پیتان چاکه، بو تیمه تان ناوی، ﴿بَلْ كَاثِرُونَ لَا يَخْفَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾، به لکو نه وان که میک نه بی تیناگه ن، عاده تیان وایه و هه ره له سه ره تاوه و ابوون، که که میک نه بی حالی ی نابن و تیناگه ن، بو یه نازانن که نه وه سزادان تیکی خوی به بو یان، نه ک هه سوودی بردنی مسولمانان بی پیتان، به لکو نه وه سزادانی خوی به بو یان.

ئنجا وه ک چوون نه وان کاتی خو ی، مال و سامان و کهس و کاریان کرده بیانوو بو نه چوون له که ل خزمهت پیغه مه ردا ﴿بُو عومره کردن، ئیتاش خوا ﴿لَهُو مال و سامانه ی که مه زنده ی هیه له جهنگی خه به ردا بیته ده سته کوه ت، بی به شیان ده کات، خوا ﴿به پیغه مه ری خاتم ﴿ده فهرمو ی: ﴿قُلْ لِلَّهِ عِلْفِينَ مِّنَ الْأَعْرَابِ﴾، به به جهی تیرا وه کان له عه ره به بیابان نشینه کان بفرموو: ﴿سَدْعُونَ إِلَى قَوْمِ أُولَىٰ بِأَنْسٍ شَدِيدٍ﴾، له مه ودوا بانگ ده کرین بو جهنگ کردن له دژی کومه لیکسی خاوه ن هیزی زور، خاوه ن هیزی سه خت و پته و، نایا نه و کومه له کین؟ هه ندیک گوتوو یانه: رومه کانن و، هه ندیک گوتوو یانه: فارسه کانن و، هه ندیک گوتوو یانه: به نوو جه نیفه ن و، هه ندیک گوتوو یانه: فلانه هوزو گوتوو یانه: فیساره، به لکم دیاری نه کراوه و هه موویان ده گرتیه وه، ﴿نَعْتَلُوهُمْ أَوْ بُسِلْمُونَ﴾، له دژیان ده جهنگن، یان خو به ده سته وه ده دن، واته: مل که چ ده که ن و ناشتی پیتان ده دن و له گه لئاندا ته با ده بن، ئنجا مسولمان بین یان نه بن، ئنجا نه و ناشتی نواندن و ته بایی پیتان دانه، چ له دانی سه رانه دا به رجه سته بی، چ له هه ره جو ره ریکه وه تینیکدا که له نیوان قه واره سیاسی به کان و قه واره ی سیاسی ئیسلامییدا نه نجام ده ری، گرنک نه وه یه نه وان ناشتی پیتان ده دن و، ته بایی ده نوینن و سه نگه رتان لی ناگرن، که واته: ته نیا دوو حاله تتان له نیواندان: یان ده بی له دژیان به ننگن، یان ده بی نه وان خو به ده سته وه بده ن و ناشتی و سه لامه تی بوئینن.

﴿فَإِنْ طَبِعُوا بِؤُنُوكُمْ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا﴾، هەر کات نه وان حاله ق جه نگیان هه لێبارد، ته گهر ئیوه فه رمانبه ریی (خواو پئغه مبه ری خوا) بکه ن، خوا پاداشتیکی باشتان ده داته وه، ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ﴾، به لام ته گهر پشت هه لیکه ن و له فه رمانبه ریی خوا روو وه بچه رخی ن و، روو وه ربگێرن له فه رمانبه ریی کردن بو خوا، وه ک پئشتر پشتتان هه لکردوه و رووتان وه رگێراوه، ﴿يُعَذِّبُكَ عَذَابًا أَلِيمًا﴾، به تازاریکی به ئیش و ژان سزاتان ده دات.

دوایی خوا ﴿﴾ هه ندیکیان هه لداوێری له و هوکمه گشتیه، واته: نه وانیه که به زارای نه مړۆ پێیان ده گوێری: خواهن پێداویستی تایبته، نه وانیه که نه ندامن و، نه رکی جهنگ و جیهادیان بو نه نجام نادری:

﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ﴾، کوێر سه غله تیی نایه ته سه ر، یاخود گوناھی نایه ته سه ر (ته گهر نه چئ بو جهنگ و جیهاد)، ﴿وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ﴾، هه روه ها بابای شه لیش به هه مان شیوه سه غله تیی و گوناھی نایه ته سه ر، ﴿وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ﴾، هه روه ها بابای نه خو شیش سه غله تیی و گوناھی نایه ته سه ر، ته گهر به شداری جهنگ نه کات، له بهر ته وه ی بو یان ناکری، ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، هه ر که سیگ فه رمانبه ریی خواو پئغه مبه ره که شه بکات، ﴿يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، ده یخاته ئیو چه ند باغ و بێستانیکه وه که رووباریان به ژێردا ده رۆن، واته: رووبار به ژێر دره خته کانیاندا ده رۆن، یاخود رووباره کان هه ر له ژێر دره خته کاند هه لده قوئن و ده رۆن، نه ک له و لرا ناویان بو بئ، ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ﴾، هه ر که سیگیش پشت هه ل بکات، پشت بکاته خوا ﴿﴾ و پئغه مبه ری خوا ﴿﴾ و په یام و به رنامه ی خوا، نه رکیکی شه رعی که بو ی دیاری کراوه پئشی نه نجام ده دری، هه ر که سی و ابکات، ﴿يُعَذِّبُهُ عَذَابًا أَلِيمًا﴾، به تازاریکی به ئیش سزای ده دات.

مهسه له گرنه کان

مهسه له ی به که م:

هه و آلدانی خوای په نهانزان به پیغه مبه ره که ی ﷺ، که له مه و دوا عه ره به بیابانشینه جهی تیراوه کان، به وه پوزشی دوا که وتسی بو دینه وه، که سه رقایی بووه به ما ل و سامان و خیزان و کهس و کاربانه وه، به لام راستیه که ی هوکاری خو به جهی تستانان له و سه فهره، گومانی خراب بردیان بووه به خوا ﷺ، که پیغه مبه ر ﷺ و پرواداران سه ریان به فه تاروت ده چی و ناگه ری نه وه! خواه هه ر کام له ترس و ئومیدیان وه به رده نن، به ککو له داهاتوودا هه لویستی چه وتی خو یان راست بکه نه وه:

خو ﷺ ده فهرموی: ﴿ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَعْلَوْنَا فاستَغْفِرْنَا يَقُولُونَ أَيَسْنِيهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١﴾ بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَّتُمْ ظَنًّا اسْتَوْوُوكُمْ فَوَمَا بُرًّا ﴿١٢﴾ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾ وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا رَحِيمًا ﴿١٤﴾

شیکردنه وه ی ئه م، ئایه تانه، له حه فده برگه دا:

(۱) - ﴿ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ ﴾، له مه و دوا به جهی تیراوه کان له عه ره به بیابانشینه کان ده لئین، پیشتیش باسما ن کرد، روونکه ره وانی قورئان و میژوو نووسان

به تاییهت (ابن هشام) ده‌لن: ئەو ھۆزە عەرەبە بیاباننشینانە، شەش ھۆز بوون: (غفار، مَرْيَتَةَ، جَهَنَّةَ، أَشْجَعَ، أَسْلَمَ، الدَّيْلَ)، ئەوانە لە دەورووبەری مەدینە بوون، پەنگە ھی دیکەش بووبن و، ئەوانە زەقترینیان بووبن.

(۲) ﴿سَعَلْنَا أَمْوَالَنَا وَأَهْلُونَا﴾، (پێت دەلین: سامانە کاتمان و، مآل و خیزان و کەس و کارمان، سەرقالیان کردین، چونکە (أَمْوَال) کۆی (مآل)ە، (أَهْلُونُ) یش کۆی (أهل)ە، بەلام بەبە قیاس، بەلکو لەو جۆرەبە کە پێی دەگوتری: (أَلْحَقَّ بِجَمْعِ الْمَذْكَرِ السَّالِمِ)، پەیوەست کراوە بە کۆی تیرینە ی سەلامەتەو: (أهل، أَهْلُونُ)، واتە: مآل و سامانە کاتمان و خیزانە کاتمان و کەس و کارمان، تێمەیان سەرقال و دەستگیراو کرد.

(۳) ﴿فَأَسْتَعْفِرْنَا﴾، ئنجا داوای لێبوردنمان بۆ بکە، واتە: داوای لێبوردنمان بۆ لە خوا ﷻ بکە.

(۴) ﴿يَقُولُونَ يَا سَيِّدَهُمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ﴾، بە زمانەکانیان شتیکی دەلین کە لە دلێاندا نیە، ئەمە بەلگەبە لەسەر ئەوێ ئەوان راستکۆ نەبوون لەویدا، کە داوای لێبوردنمان کردو، واتە: داوایان لە پیغەمبەر ﷺ کردو، داوای لێبوردنمان بۆ لە خوا بکات و، ئەوێ لە مەودوا دی، ئەو دەگەبەنتی کە هاندەریان ئەو نەبوو، هەست بە گوناھباری بکەن و، داوا لە پیغەمبەر ﷺ بکەن، داوایان بۆ لە خوا بکات: خوا لێیان ببورێ.

(۵) ﴿قُلْ مَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنْ أَلَدِ اللَّهِ شَيْئًا﴾، بلی: لە بەرانبەر خواداو، لە لایەن خواوە کئی شتیکی بۆ تێو بە دەستە، یانی: (مَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنْ إِزَادَةِ اللَّهِ، مِنْ جَهَةِ اللَّهِ)، لە ویستی خوا کئی شتیکی بۆ تێو بە دەستە، لە لایەن خواوە کئی شتیکی بۆ تێو بە دەستە، یان لە بەرانبەر خوادا کئی شتیکی لە دەست دی؟

(۶) ﴿إِنْ أَرَادَ يَكُمُ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ يَكُمُ نَعْمًا﴾، ئەگەر زیانی بۆتان بوێ، یاخود سوودی بۆتان بوێ؟ (ضراً) خوێنراویشەتەو بە (ضراً)، واتە: ئەگەر زیانگە یاندنی بۆتان بوێ، زیان و خراپە ی بۆتان بوێ، یاخود قازانج و سوودی بۆتان بوێ، کئی شتیکی بە دەستە لە لایەن خواوە کە نەھێلێ، زیانتان لێ بدات، یان نەھێلێ خیرتان پێ بگەبەنتی؟ واتە: ئەو

به جیمان و خو به جهیشتنه تان، نه زیانتان لئ دورده خاته وه و نه سوودیکیشان بو دینیته پیش.

۷- ﴿بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾، به لکو خوا ﷺ شاره زا بوو به وهی ده تان کرد، نجا نه وهی دوایی که دئ، نه وه پروون ده کاته وه.

که ده فه رموی: ﴿بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾، (بَلْ: لِلْإِضْرَابِ الْإِبْطَالِي، إِبْطَالٌ لِقَوْلِهِمْ: ﴿سَعَلْنَا أَمْوَالَنَا وَأَعْلَانًا﴾)، (بَلْ) لیره دا بو گواسته وهی هه لوه شانده وهی، واته: وانه بووه که ده لین: مال و سامان و کهس و کارو خیزان سه رقالیان کردین.

۸- ﴿بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَغْلِبَ الرَّسُولَ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا﴾، به لکو هوکاری راسته قینهی خو به جهیشتنتان (له پیغه مبهری خوا ﷺ و برواداران له چوونیان بو مه ککهو، بو عومره)، نه وه بوو گومانتان وابوو، نه پیغه مبهر ﷺ و نه برواداران هه رگیز ناگه رینه وه بو لای کهس و کاریان.

به لکو نه و چوونهی که ده چن گه پانه وهی نیهو، سه ریان به فه تاره ت ده چئ و، جاریکی دیکه چاویان به کهس و کارو شاریان ناگه ویته وه!!

۹- ﴿وَرَبِّكَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ﴾، ئانه وهش له دلتاندا راز پیره وه، واته: پیشی گومانتان برده، دوایی ورده ورده شهیتان نه و گومانهی له دلتاندا زیاتر رازاندو ته وه و چه سپاندوویه تی، چونکه شهیتان هه له بو سه دایه بو مروث، خه یال و خولیا به کی خراب بیخته نیو دلی، نجا شهیتان زیاتر نه و خولیا به کی که به شیوه به کی زوو تپه ر دئ و ده چئ، هه ولده دات بیچه سپینی و جوانی بکات و بیرازینیته وه.

۱۰- ﴿وَلَقَدْ ظَرََبَ السَّوَةَ﴾، گومانی خراپتان برد.

نه و گومانه تایه تره له وهی پیشی، نه وهی پیشی گومانیان برد به پیغه مبهر ﷺ و برواداران، که هه رگیز نه گه رینه وه بو لای کهس و کاریان و، نه و گومانه خراپه له دلاندا راز پندریه وه، ﴿وَلَقَدْ ظَرََبَ السَّوَةَ﴾، هه ره وها گومانی خراپتان

برد، نه مه گومانیکی تاییه ته، واته: گومانی خراپتان به خوا **﴿﴾** برد، که پیتان و ابوو پیغه مبه **﴿﴾** و هاوه لانی ناگه رینه وه بو لای که س و کاریان و هرگیز چاویان پیتان ناگه ویتته وه، له نه صلدا نهو گومانه خراپه ی به وائتان برده وه، نهو خهونه خراپه ی به وائتانه وه بینیوه، سه رچاوه که ی گومانی خراپ بردن بووه به خوا، چونکه پیغه مبه **﴿﴾** خوا سه رپه رشتی ده کات، برواداران خوا سه رپه رشتیارو دوست و هاوه لیانه، ئنجا تو پیت وابت نهوان سه ریان به فه تاره ت ده چن، مانای وایه گومانه خراپه که ت به خوا برده، گوايه: خوا مشووریان لی ناخوات و سه رپه رشتیان ناکات و سه ریان ناخات!

(۱۱) - **﴿﴾ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿﴾**، سه ره نجام تیه بوونه کومه لیک فه وتاو، یان کومه لیک بی خیر، (البور: مَصْدَرٌ كَالهَلِكِ، بِنَاءٌ وَمَعْنَى)، وشه ی (بور) وه ک چون ده گونجی کوی (بائر) بن، واته: فه وتاوه کان، ده شگونجی چاوک بی، وه ک (هَلِك) واته: فه وتان، تیه بوونه کومه لیک فه وتاو، (وَمِثْلُ الْبُورِ كَالهَلَاكِ)، (بُورًا): **﴿﴾ وَأَحْلُوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبُورِ ﴿﴾** (إبراهیم، واته: خه لکه که ی خو یان برده مه نزلکای فه وتانه وه، (بُور) یش به مانای (هَلَاكِه)، واته: فه وتان، که لیره دا ده فه رموی: **﴿﴾ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿﴾**، (إِقْحَامٌ قَوْمًا لِإِفَادَةِ أَنْ الْبُورَ سَارٌ مَّقْوَمًا لَهُمْ)، بویه وشه ی (قَوْمًا) خراوه ته نیو نهو رسته یه وه، تا کو نه وه بگه یه نی که نهوانه فه وتان و بی خیری بونه پیکه تهریکی بنه رته تیان، که واته: که ده فه رموی: **﴿﴾ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿﴾**، وه ک چون ده گونجی (بور) کوی (بائر) بی: فه وتاو، فه وتاوه کان، ده شگونجی (بور) چاوک بی، هه ر بویه ش به تاک کراوه به وه صف، به لأم دوا بی وه سفکراوه که له مانای کودایه، (بور) واته: فه وتیتران، به لأم نه وه ی بوی کراوه ته وه صف کویه: **﴿﴾ وَكُنْتُمْ قَوْمًا ﴿﴾**، چونکه چاوک پیوستی به کورکرنه وه نیه، چاوک نهو شوینه ی که شته که ی لیوه هه لده قولتی، پیوستی به کورکرنه وه نیه.

(۱۲) - **﴿﴾ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ﴿﴾**، هه ر که سیکیش بروا نه هینتی به خواو پیغه مبه ره که ی

(۱۳) - ﴿فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا﴾، به دنیای تیمه بُو بپیروایان ناگری کَلْبَه سه ندوومان ناماده کردوه، (مَنْ لِيْرَه دَا، مَنِ الشَّرْطِيَّة) به، هر که سَ پروا نه هیتَ به خواو پیغهمبه ره که ی، (فَإِنَّا)، نَم (ف)، وه لَمی نهو مهرجه به، به دنیای تیمه بُو بپیروایان ناگری کَلْبَه دارمان ناماده کردوه، (الْكَافِرِينَ: إِظْهَارٌ فِي مَقَامِ الْإِضْمَارِ)، خوا ﴿﴾ ده بتوانی بفهرموی: (وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لَهُمْ سَعِيرًا)، تیمه ناگری به کَلْبَه ی دَوَزه خمان بُو ناماده کردوون، به لَام بُو یه (کَافِرِينَ) ی هیناوه له جِی راناوده که، تاکو ده رکهوی: له بهر نهوه ی بپیروان، خوی پهروه دگار نهو ناگره بلیسه داری بُو ناماده کردوون.

(۱۴) - ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، حوکمرانیتی ناسمانه کان و زه ویش ته نیا هی خویه ﴿﴾، (الْمُلْكُ: الْحُكْمُ وَالسِّيَظْرَةُ وَالسُّلْطَةُ الْمُطْلَقَةُ)، (ملك) حوکمرانی و دهسته لآت و بالآ دهستی ره هایه، که له ناسمانه کان و له زه ویدا، ته نیا هی خویه.

(۱۵) - ﴿يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ﴾، له هر که سَ بیهوی ده بووری.

(۱۶) - ﴿وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾، هر که سَ کیشی بیهوی سزای دهدات.

(۱۷) - ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ عَمْرًا رَجِيمًا﴾، خواش ﴿﴾ هه ردهم لیبورده ی به به زهی بووه، نهوه ی پیشی ترساندن بوو، نه مه شیان ته ماع وه بهر نانه، که پیشی فه رموی: ناگری کَلْبَه داری دَوَزه خمان بُو ناماده کردوون، به لَام نجا خوا ﴿﴾ ته ماعی وه بهر نان، که لیبورده ی میهره بانیشه، ته گهر بکه رینه وه بُو لای.

شایان باسه: نهو عه ربه بیابانشینه ختله کیانه، پیشتر په یمانیان له گه ل پیغهمبه ری خوادا ﴿﴾ هه بووهو، له گه ل مسولماناندا هاوپه یمان بوون، بُو یه گله یی و سه رزه نشیان هاوتوه سه ری، مسولمان بوون، به لَام دیاره تیمان له دلپاندا چه سپاو نه بووهو پرواداری ته هاو نه بوون، به لَام مونا فیق و ده غه ل نه بوون، ره نگه دل نه خوشیشیان تیدا بووین، به لَام به گشتی به مسولمان له قه لَم دراون، هه روه ک چوَن له سووره تی (التوبة) شدا، خوا ﴿﴾ باسی عه ربه ختله کییه کان ده کات، له ویشدا خوا ﴿﴾ پوئینیان ده کات بُو دوو جوَر:

أ- جۆرئیکیان که پروادارن و پابه‌ندن به شه‌ریعه‌ته‌وه.

ب- جۆرئیکیشان که دل و ده‌روونیان نه‌خۆشیی تیدا‌یه.

أ- ده‌فه‌رموی: ﴿الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَفَسَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ، وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٧﴾ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَن يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ بِكُرِّ الدَّوَابِّ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨﴾﴾.

ب- هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: ﴿وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَن يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبَانًا غَيْرَ مَبْرُورٍ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَمَّ وَأَمْرًا وَأَكْبَرُ رَحْمَةً إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢١﴾﴾.

هه‌لبه‌ته سووره‌تی (التوبة) وه‌ک پیتشت ته‌فسیرمان کردوه له‌ دوای جه‌نگی ته‌بووک، که له‌ سالی ده‌یه‌می کۆچیدا بووه، ئه‌و کاته دابه‌زیوه، واته: له‌وئی عه‌په‌به‌ خێله‌کییه‌کان ورده‌ ورده‌ لیک جیابوونه‌وه، هه‌ندیکیان به‌ یه‌کجاری به‌ لای کوفرو نیفاقدان چوون، هه‌ندیکیان به‌ یه‌کجاری به‌ لای ئیمان و مسوولانه‌تیدا شکاونه‌وه.

مهسه لهی دووه م:

داواکردنی به جیهی تراوه کان که به شداری جه نگیج بکن، نه گه ری ده سته که وئی جه نگیسی زوره و، له کاتی ری پی نه دانیشیاند، به به لگهی فه رمایشتی خوا، که پیشتر بریاری داوه، نه و ری پی نه دانه یان، به جه سوودی لیکداوه ته وه، به هوی کهم قامی و ده روون ناساگیه وه:

خوا ﴿۱۵﴾ ده فه رموی: ﴿سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَائِرٍ لِّتَأْخُذُوا دُرُومًا تَنْعِمُ بِرِيْدِكُمْ أَنْ يَدْخُلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ نَحْنُدْرُنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ ﴿۱۵﴾

شیکردنه وی ئه م، ئایه ته، له حهوت برگه دا:

(۱) ﴿سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَائِرٍ لِّتَأْخُذُوا﴾، عه ره به خیله کییه بیابانشینه به جیهی تراوه کان (یان خو به جیهی لره کان)، هه کاتیک ئیوه ده رچوون بو ده سته که واتیک که ده سته به ریان بکن، به هوی جه نگی خه بیه ره وه، پیتان ده لئین:

(۲) ﴿دُرُومًا تَنْعِمُ﴾، لئمانکه رین با به دواتان بکه وین و، له که لئاندا بین، ئه مهش هه و الپیدانه به پیغه مبه ر ﴿كَلِمَ اللَّهِ﴾ که له داهاتوودا ئه وه ده بی، که فه رموی به قی: ﴿سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ﴾، (آل ی سه ر (المخلفون) بو (عه د) ه، واته: عه ره به خیله کییه بیابانشینه کان، بویه لیره دا به پیوست نه زانراوه دووباره بکریته وه.

که ده فه رموی: ﴿إِلَىٰ مَغَائِرٍ لِّتَأْخُذُوا﴾، ئه مهش ئاماژه به بو ئه وه که جه نگی خه بیه ر دئیه پیشی و، ده سته که وتی جه نگیش ده ست مسولمانان ده که وئی.

پیشتر فه رموی: ﴿سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ﴾، به لأم لیره دا وشه ی (لک) ی تیدا نیه، پیت ده لئین، چونکه ئه وه ی پیشی به راستیان نه بووه و، به دئه وه به پیغه مبه ریان ﴿نَحْنُدْرُنَا﴾ نه گوته، به لأم لیره دا به دل و گیان پیی ده لئین،

له‌بر نه‌وهی ته‌ماعی تیدایه، بۆیه نه‌وهی نه‌وئ: (لَكَ) ی زیاتره، ﴿سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ﴾، به تایبه‌تی به تو ده‌لین، بو نه‌وهی قه‌ناعه‌تی پیستی، چونکه به دل‌بان نه‌بووه، بۆیه زور به جه‌ختکردنه‌وه ویستووایانه نه‌و پوزشه بو پیغه‌مبه‌ر ﴿بَيْنَهُمْ﴾، به‌لام لی‌ره‌دا چونکه به راستیان بووه، زور به پی‌ویستیان نه‌زانیوه جه‌ختی بکه‌نه‌وه.

(۳) - ﴿بُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ﴾، ده‌یانه‌وئ فه‌رمایشی خوا بگورن، نه‌وه له مه‌قامی حال دایه، یانی: له حال‌یکدا نه‌و قسه‌یان ده‌کرد، ده‌یانیوست فه‌رمایشی خوا ﴿بِغُورِن﴾.

(۴) - ﴿قُلْ لَنْ تَتِمَّوُنَا﴾، بلن: هه‌رگیز شوینمان ناکه‌ون و له‌گه‌لمان نایه‌ن، نه‌م ته‌عبیره بو نه‌وه‌یه ته‌ما براو بن، چونکه (لَنْ) بو جه‌ختکردنه‌وه بو دا‌کوکیکردنه، یانی: هه‌رگیز له‌گه‌لمان نایه‌ن.

(۵) - ﴿كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ﴾، پی‌شتریش خوا ﴿وَأَيُّ فَرَمُوهُ﴾، نجا له سۆنگه‌ی نه‌وه‌وه که لی‌ره‌دا نایه‌تیک نابینینه‌وه، خوا ﴿وَأَيُّ فَرَمُوهُ بِي﴾، که‌واته: لی‌ره‌دا مه‌به‌ست پیستی نه‌و وه‌حیییه که خوا ﴿بُوَ پیغه‌مبه‌ری﴾ کردوه، که ده‌ستکه‌وته‌کانی جه‌نگی خه‌بیه‌ر، ته‌نیا بو نه‌و که‌سانه ده‌بن، له صول‌حی حوده‌یییه‌دا به‌شداربوون، نه‌و (۱۴۰۰) که‌سه زانراو ناسراوه، مه‌به‌ست نه‌وه‌نیه، خوا ﴿نایه‌تیک فەرمووی، نه‌گه‌رنا نایه‌ته‌که دیار ده‌بوو، نه‌مه‌ش نه‌وه ده‌گه‌یه‌نتی که هه‌رچی خوا ﴿به پیغه‌مبه‌ری﴾ فەرمووه، فه‌رمایشی خوا بووه‌و، به که‌لامی خوا له قه‌لم ده‌درئ، چ له قورئاندا به‌رجه‌سته‌بئ، که فه‌رمایشی راسته‌خۆی خوایه، چ به شی‌وه‌ی دیکه به پیغه‌مبه‌ری خاته‌می ﴿فەرموو بئ﴾.

(۶) - ﴿فَسَيَقُولُونَ بَلْ نَحْنُدُونَا﴾، نه‌وان پی‌تان ده‌لین: به‌لکو تپوه هه‌سوودیمان پی ده‌بن، هه‌سه‌دیش نه‌وه‌یه تینسان پی ناخۆش بی که‌سیک چاکه‌ی تووش بی، وه‌ک بو خۆی ها‌تۆته پی‌ش، یاخود: پی ناخۆش بی جگه له خۆی چاکه‌یه‌کی بو بیته پی‌ش، نجا

چ پىي خوش بىن، ئەو چاكەيەى تووشى ئەو نەبىن، بۇ خۇى بىن، چ بەس پىي خوشبىن، چاكەكە بۇ ئەو نەبىن.

۷- ﴿بَلْ كَانُوا لَا يَتَفَقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾، (خوۋا ﷻ دەفەرمۇى: بەلكو كەمىك نەبىن تىناگەن، يانى: كەمىك تىدەگەن، چونكە ئەوان تەنيا لە پوانگەى بەرژەوئەندىى خۇيانەوۋە تەماشاشا دەكەن و، لە دىنى نەخۇشىى خۇيانەوۋە دەپوانن و، بۇيە لە وردەكارىيەكان حالىى نابن و، نازانن: خوۋا ﷻ بۇيە پىيان لى دەگرى بچن بۇ جەنگى خەبەر، تاكو سزايان بدات، چونكە ئەوان پىشتر بەوۋە پۇزشان هتايەوۋە، كە لە خزمەت پىغەمبەردا ﷻ نەچوون بۇ عومرە، بۇ مەككە، گوتيان: لەبەر سەرقالىيمان بە مال و سامان و كەس و كارمانەوۋە، نىجا لىرەش خوۋا ﷻ لەو مال و سامانە كە ئەگەرى هەيە بىتتە دەستكەوتى جەنگىى، بىن بەشيان دەكات، وەك سزادانىك.

كە دەفەرمۇى: ﴿رِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ﴾، زانايان سى واتايان بۇ (كلام اللە) لىكداونەوۋە:

يەكەم: بەلىتىنى خوا كە دەستكەوتەكانى جەنگى خەبەر تەنيا هى ئەوانە بىن، كە لە صۇلحى خودەبىبىيەدا بەشدار بوون، (۱۴۰۰) كەسەكە.

دووم: وشەى: ﴿كَلِمَ اللَّهِ﴾، مەبەست پىي فەرمىانى خوايە كە بە پىغەمبەرى فەرموۋە، جگە لەو (۱۴۰۰) كەسە، كەسى دىكە لەگەل خۇى نەبات، خۇاى پەروەردگار بە تايبەت بە پىغەمبەرى ﷻ فەرموۋە، غەبرى قورئان.

سىيەم: ئىبىنو زەيد بۇ تەفسىرى (كلام اللە)، ئەو ئايەتەى (۸۳)ى سۈورەتى (التوبة) دىننيتتەكە دەفەرمۇى: ﴿فَأَسْتَدْرِكُ لَلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ نَخْرُجَ مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ نَقْتُلُوا مَعِيَ عَدُوًّا﴾، ئەگەر داواى مۇلەتايان لىكردى بۇ دەرچوون، بلىتى: هەرگىز لەگەل من دا دەرناچن و هەرگىز لەگەل مندا، جەنگ لە دژى هىچ دوژمنىك ناكەن! بەلام وەك (الطبري) و توژرەوۋەكانى دىكە، گوتوويانە: (ابن زيد) لەوۋەدا نەپىيكاۋە، چونكە سۈورەتى (التوبة) لە دواى فەتحى خەبەر دابەزىوۋە، بگرە لە دواى فەتحى مەككەش هاتوۋە،

ئنجا ئەمانەى ئېرە بەرەهەيى قەدەغە نەكراون كە بەشدارىي جەنگ و جېهاد بگەن، بەلكو پېيان گوتراوه: ﴿مَسْتَدْعُونَ إِلَٰكُم أُولَٰئِكَ بَاسٌ شَدِيدٌ﴾، بەلام ئەوانەى لە سوورەتى (التوبة) دا، خوا ﷻ باسيان دەكات، خواى دادگەر بە يەكجارەكەي فەرموويەتى: نابى هەرگيز لە خزمەت پېغەمبەردا ﷺ جارێكى ديكە بەشدارىي هېچ جەنگيگ بگەن.

كۆتايى ئەم مەسەلەى دوو مەش بە قسە يەكى (طبري) دېنين، كە تيبدا نەپيكاوه:

پېشەوا (الطبري) لە تەفسيرەكەى خۆيدا دەيهوئى ماناى ئەمە كو بگاتەهوو بە كورتىي، دەلىن: ئەى موخەممەد! ﷺ بەجېهتپاراوه كان لە نيو كەس و كارى خۆياندا كە هاوهلاتىي تۆيان نەكرە، كاتيك رۆيشتى بو جەنگى خەيبەر، كە ئەگەرى ئەوه هەيه، دەستكەوتت دەستكەوئى، پېت دەلىن: با بيين، لە حالێكدا خوا ﷻ بە تۆى راگەياندوه، دەستكەوتەكانى جەنگى خەيبەر تەنيا دەبن بو ئەوانە بن كە لە صولحى حودەيبىيەدا بەشدار بوون، بۆيه ئەوانە دەيانەوئى ئەو بەلئەى خوا ﷻ بە خەلكى بەشدار بووى حودەيبىيە داوه، ئەو بەلئەى بگۆرن، بەلام بە دلئايى خوا ﷻ ئەو تەماعەيان بو ناهيتتە دى، ئنجا لېرەدا (الطبري) شتېك دەلىن: كە تيبدا نەپيكاوه، دەلىن: (عَوْضًا مِنْ غَنَائِمِ أَهْلِ مَكَّةَ)، ئەوه وەك قەرەبوويەك بووه بو دەستكەوتەكانى خەلكى مەككە! بەلام بېگومان ئەمە راست نيه، چونكە پېغەمبەر ﷺ هەر لە ئەصدا بو مەككە، بە نيازى جەنگ نەدەچوو تاكو تەماعى دەستكەوتيان بىن، بەلكو بو عومرە بەجېهتپان دەچوو!

مەسەلەى سىيەم:

فەرمانکردى خوا بە پىغەمبەرە كەى ﷺ كە بە بە جىماوھە كان بفرەموئى: لە مەودوا بۆ جەنگ لە دژى كۆمەلىكى زۆر بەهەيز بانگەشت دەكرين، ئنجا ئەگەر فەرمانبەرى بگەن، پاداشتى باشتان دەدرتەو، نەك دەستكە وقى ماددىي! ئەگەرنا دوو چارى سزاي بە تيش و ژان دەبن:

خوا ﷺ دەفرەموئى: ﴿قُلْ لِّلْمُحَلِّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعُونَ إِلَىٰ فَوْمٍ أُولَىٰ بِأْسِ شَيْبٍ نَّفَعِيْلُوهُمْ أَوْ يُبْسِلُوهُمْ فَإِن طَبِعُوا بِوَجْهِكُمْ أَنَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِن نَّوَلُّوْا كَمَا تَوْلَيْتُمْ مِّن قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٦﴾﴾.

شىكردنەوى ئەم، تايەتە، لە شەش برگەدا:

(١) - ﴿قُلْ لِّلْمُحَلِّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ﴾ (پرووى دواندن لە پىغەمبەرى كۆتايى موحمەدە ﷺ، خوا ﷺ دەفرەموئى): بە عەرەبە خىلەكيبە بە جىهتلاوھە كان بلى، يان، بە بە جىماوھە كان لە عەرەبە بىباننشىين و خىلەكيبە كان بفرەموو:

(٢) - ﴿سَتُدْعُونَ إِلَىٰ فَوْمٍ أُولَىٰ بِأْسِ شَيْبٍ﴾، لە مەودوا بانگ دەكرين بەرەو كۆمەلىكى خاوەن ھىزى زۆر، يانى: (إِلَىٰ قِتَالِ قَوْمٍ)، لىرەدا ئەم دواندەى خوا ﷺ بۆ پىغەمبەرى خاتەم ﷺ:

بەكەم: ھەوالدانە بە ناديار (غيب) بۆ پىغەمبەر ﷺ كە بە عەرەبە بە جىهتلاوھە كان بفرەموئى: لە مەودوا بانگ دەكرين، واتە: بە مسۆگەرى بانگ دەكرين، كە جارى ئەو شتە نەبوو، بە دلنبايش جگە لە خوا ﷺ كەس ناتوانى قسەى وابكات، شتتەك كە نەھاتو بەلى: بىكومان دەبى.

دووھەم: ئەو دواندەى خوا ﷺ بۆ پىغەمبەر ﷺ كە بە عەرەبە بىباننشىينە كان ئاوا بفرەموئى، ھەم دلنباكردنەوھەيانەو، ھەم جۆرىك لە دلدانەوھەيانە كە ئەگەر ئەمجارە

بئ به‌شکران له به‌شداریی له جه‌نگی خه‌بیه‌ردا، وه‌ک سزادانیک بۆ نه‌چوونیان له خزمه‌ت پیغهمبه‌ردا ﷺ بۆ عومره، له مه‌ودوا نه‌وه‌یان به‌وه بۆ قه‌ره‌بوو ده‌کرته‌وه: که بانگ ده‌کرین بۆ جه‌نگ و نه‌ک هه‌ر پێیان پێ ده‌دری، به‌لکو داواشیان لێ ده‌کرێ و بانگه‌شیتیش ده‌کرین، به‌لام بۆ جه‌نگ له دژی کۆمه‌لێکی خاوه‌ن هێز، واته: نه‌ک بۆ تیچیریکی به‌بۆچوونی نه‌وان تووک نه‌رم و ئاسان، وه‌ک جووله‌که‌کانی خه‌بیه‌ر، به‌لکو بۆ خه‌لکیکی خاوه‌ن هێزی زۆر.

که ده‌فه‌رموی: ﴿سَتَدْعُونَ إِلَيْنَ قَوْمًا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ﴾، یانی: بۆ جه‌نگ له دژی کۆمه‌لێکی به‌هێز، چونکه سیاقه‌که نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی و، باس باسی جه‌نگ و جیهاده‌و، نه‌وان له چوون له خزمه‌ت پیغهمبه‌ردا ﷺ دواکه‌وتن و، دواپی داواپانکرد که له خزمه‌ت پیغهمبه‌رو هاوه‌لانیدا بچن بۆ جه‌نگی خه‌بیه‌ر، که‌واته: نه‌وه‌ی بۆی بانگ ده‌کرین، هه‌ر نه‌وه‌یه که لێی دوا که‌وتوون و دواپی لێی بێه‌ش کراون، که بریتیه له جه‌نگ له دژی کۆمه‌لێکی خاوه‌ن هێزی پته‌و، ﴿سَتَدْعُونَ إِلَيْنَ قَوْمًا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ﴾، (آی: أَصْحَابِ قُوفَةَ حَرْبِيَّةَ جَيْدَةَ مُقَارَنَةً بِأَهْلِ حَمِيرٍ)، خاوه‌ن هێزێکی جه‌نگی باش به‌به‌راورد له‌گه‌ڵ خه‌لی خه‌بیه‌ردا، ئنجا ئایا نه‌و کۆمه‌له‌ خاوه‌ن هێزی زۆره له‌ بواری جه‌نگ و پوو‌به‌پوو بوونه‌وه‌دا، کێ بوون و مه‌به‌ست پێیان کێ بووه؟ زانایان له‌و باره‌وه زۆر قسه‌یان کردوه:

أ- هه‌ندیکان گوتوو یانه: مه‌به‌ست پێی هۆزی (هوازن)ه.

ب- هه‌ندیک گوتوو یانه: مه‌به‌ست پێی هۆزی (بنو حنیفة)یه، که هۆزی (بنو حنیفة) له رۆژگاری نه‌بوو به‌کری صدیقدا ﷺ، هه‌لگه‌رانه‌وه‌و جه‌نگی له‌ دژ کردن، یانی: هه‌لگه‌رانه‌وه‌کان.

ج- هه‌ندیک گوتوو یانه: مه‌به‌ست پێی گه‌لی فارسه.

د- هه‌ندیک گوتوو یانه: مه‌به‌ست پێی گه‌لی رۆمه، گه‌لی فارس و گه‌لی رۆمیش له‌ رۆژگاری نه‌بوو به‌کرو عومه‌ردا ﷺ، جه‌نگیان له‌ دژ کرا، دواي نه‌وه‌ی مه‌ترسییان دروستکرد بوو بۆ سه‌ر ده‌وله‌تی ئیسلامی.

بەلّام (الطبري) قسه يەك دەكات كە بە زۆری لەو سیاقانەداو لەو حالەتانەدا (الطبري) قسه يەکی گشتگیر دەكات، كە زۆر زۆرم بە دلەو چەند جارێكیش ئاماژەم پێداوە، ئەویش ئەوەیە: مادام خوا ﷻ دیاری نەكردووە، تێمەش هەر وای بە كراوەی بەجێ دەهێلین و دیاری ناكەین و، هەر ئەوەش لە رەهایی قورئان و، لە بێ سنووری قورئان و، لە پەيامبوونی قورئان بۆ هەموو مەوقایەتی، دەوێت ئەوە، ئەو جۆرە مانا لێكدانەوێت، خوا ﷻ پاداشتی (الطبري) بداتەو كە بە خۆرای ناویان لێ نەناوە پێشەوای توێژەرەوان (إمام المفسرين)، (الطبري) دەلێ:

(وَأُولَى الْأَقْوَالِ فِي ذَلِكَ بِالضَّوَابِ أَنْ يُقَالَ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى ذَكَرَهُ، أَخْبَرَ عَنْ هَؤُلَاءِ الْمُخْلَفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ، أَنَّهُمْ سَيُذْعَوْنَ إِلَى قِتَالِ قَوْمِ أُوَلِي بَأْسٍ فِي الْقِتَالِ، وَتَجْدَةَ فِي الْحُرُوبِ، وَلَمْ يُوَضَّحْ لَنَا الدَّلِيلُ مِنْ خَبَرٍ وَلَا عَقْلٍ، عَلَى أَنَّ الْمَعْنِي بِذَلِكَ هَوَازِنَ، وَلَا بَنُو حَنِيفَةَ، وَلَا قَارِسَ، وَلَا الرُّومَ، وَلَا أَعْيَانَ بِأَعْيَانِهِمْ، وَجَائِزٌ أَنْ يَكُونَ عُنِي بِذَلِكَ بَعْضُ هَذِهِ الْأَجْنَاسِ، وَجَائِزٌ أَنْ يَكُونَ عُنِي بِهِمْ غَيْرُهُمْ، وَلَا قَوْلٌ فِيهِ أَصَحُّ مِنْ أَنْ يُقَالَ: كَمَا قَالَ اللَّهُ جَلَّ ثَنَاؤُهُ: ﴿سَيُذْعَوْنَ إِلَى قَوْمِ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ﴾^(۱).)

دەلێ: نزیكترینی قسه كان لە راستییەو لە بارەو ئەوەیە، كە بگوترێ، لێرەدا خوا ﷻ ناوی بەرز بێ، هەوایی داو لە بارەو ئەو دواكەوتوووانەو لە عەرەبە بیاباننشینەكان، كە لە مەودوا بانگ دەكرێن بۆ چەنگ كردن لە دژی كۆمەلێکی خاوەن هێز لە جەنگداو، شارەزا لە جەنگداو، هیچ بەلگەیه كمان لە هەوایی راست، (مەبەستی ئەوەیە كە لە پێغمەبەرەو ﷺ هاتبێ)، هەر وەها لە عەقڵ بۆ دانەرەو، كە مەبەستی لەو كۆمەلە نەهۆزی هەوازینەو، نە هۆزی بەنوو حەنیفەیهو، نە گەلی فارسەو، نە گەلی رۆمەو، نە كۆمەلە كەسانێك، یان خەلكانیكێن بە دیاریكراوی، ئنجا دەگونجێ مەبەستی لەو هەندێك لەوانە بن، دەشگونجێ مەبەستی پێتی جگە لەوان بێ، بەلّام هەر قسه يەك

که له وباروه بگوتری، راستر نیه له قسه‌ی خوا ﷺ، ستایشی خوا هر بهرزه بر، که ده‌فهرموی: بانگ ده‌کرین بو جه‌نگ کردن له دژی کومه‌لیکی خاوه‌ن هیز له جه‌نگدا، ئیدی نهو کومه‌له کین؟ هه‌موو نه‌وانه ده‌گرته‌وهو و جگه له نه‌وانیش ده‌گرته‌وه.

(۳) ﴿فَقَاتِلْهُمْ أَوْ فَسِلْمُونَ﴾ له دژیان ده‌جه‌نگن یاخود خو به‌ده‌سته‌وه ده‌ده‌ن، یانی: ته‌بابی پیشان ده‌ده‌ن و ناشتیان ده‌وی، (ای: تَقَاتِلُونَهُمْ إِنْ لَمْ يَسْتَسْلِمُوا وَلَمْ يُسَالِمُوا)، له دژیان ده‌جه‌نگن نه‌گه‌ر خو‌یان به‌ده‌سته‌وه نه‌داو، له‌گه‌ل تیه‌دا ناشتیان پیشان نه‌دا، نه‌وه مانا راسته‌که‌یه‌تی، چونکه لهو باروه دواتر باس‌یک ده‌که‌ین، بو‌یه تیس‌تا به خیرایی به‌سه‌ر شیکردنه‌وه‌ی بگه‌کافی دیکه‌دا ر‌ه‌ت ده‌بین.

(۴) ﴿فَإِنْ تُطِيعُوا بُيُوتَكُمْ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا﴾ نه‌گه‌ر فه‌رمانبه‌ریی بکه‌ن و گو‌پرا‌یه‌لیی بکه‌ن، (نه‌و کاته‌ی بانگ ده‌کرین بو جه‌نگکردن له دژی نه‌و خه‌لکه به‌هیزه)، خوا پاداشتیکی باشتان ده‌داته‌وه، واته: نه‌گه‌ر فه‌رمانبه‌ریی خواو پیغه‌مه‌ریی خوا بکه‌ن، به‌وه‌لمدانه‌وه‌ی بانگه‌وازی جه‌نگ و فیداکاری، لهو کاته‌دا که بانگ ده‌کرین، له داهاتو‌دا خوا پاداشتیکی باشتان ده‌داته‌وه.

(۵) ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ﴾ به‌لام نه‌گه‌ر پشت هه‌لبکه‌ن و، پشت بکه‌نه بانگه‌وازی که بو لای جه‌نگ و جیهادو فیداکاری بانگتان ده‌کات و، پشتی تیبکه‌ن، وه‌ک پیش‌تریش پشتتان تیکردو پروتان وه‌رچه‌رخاند.

(۶) ﴿يَعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ به‌نازاریکی به‌ئیش سزاتان ده‌دات، نه‌مه‌وا پیده‌چن مه‌به‌ست پی‌ی نازاردان و سزادانی پوژی دوابی بن، هه‌رچه‌نده‌هی دنیا‌ش ده‌گرته‌وه، به‌لام زیاتر مه‌به‌ست پی‌ی پوژی دوابیه، چونکه پاداشته‌که‌ش هه‌ر په‌یوه‌ندی به‌پوژی دوابیه‌وه هه‌یه، ﴿بُيُوتَكُمْ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا﴾، پاداشتی باش هه‌ر له دواروژدا هه‌یه‌و، له ژبانی دنیا‌دا جیگای نابیته‌وه!

جیتی سه رنجه: که خوا ﷻ ده فرموی: ﴿فَإِنْ طَلَبْتُمْ يُؤْتِكُمْ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا﴾،
 ته گهر فه رمانبه ریی بکهن، خوا پاداشتیکی باشتان ده داته وه، ناهه رموی:
 ده سته که وتتان بو ده ره خستی، ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ﴾، ته گهر پشتیش
 هه لیکه، وهک له پابردوودا پشتان هه لکرده، (یعنی: وَإِنْ تُعْرِضُوا كَأَعْرَضْتُمْ
 السَّابِقِ)، ته گهر وهک پشت هه لکردنی پابردووتان، پشت هه لکه، ﴿يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا
 أَلِيمًا﴾، به نازاریکی به تیش سزاتان ده دات.

ئجا نایا ته و نازاره به تیشه، مه به ست پی سزای دنیا به؟ یان هی رژی
 دوایه؟ یا خود هم دنیا به و هم دوارژی شه؟ هر سنی ته گهر که هه، به لام
 وایده چی زیتر مه به ست پی نازاری رژی دوایی بی.

هم نایه تهش وهک ته و نایه تهی سووره قی (التوبة) وایه، که خوا ﷻ ده فرموی:
 ﴿إِلَّا لَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا...﴾ (۲۱)، واته: ته گهر نه چی بو جهنگ و
 جهاد، خوا ﷻ به نازاریکی به تیش سزاتان ده دات، ته ویش دیسان ده گونجی
 مه به ست پی سزای دنیا بی و، ده شگونجی مه به ست پی سزای رژی دوایی
 بی، یا خود هی دنیا و دوارژی بی، به لام له ویش وایده چی سزایه که مه به ست
 پی سزای رژی دوایی بی.

کورتہ باسیک : له باره ی په وانه بوونی جه نگرندنه وه، به مه به سستی مسولمانگردنی خه لک

به پیران!

نهم کورتہ باسه له جهوت برکه دا ده خه پنه پروو:

برگه ی یه کهم: هؤکاری نهم کورتہ باسه لیره دا:

تیمه پتشر له سووره قی (الأنفال) یشدا، له کاتی ته فسیرکردنی نایه قی: ﴿وَقَدِّلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً وَيَكُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا...﴾ (۲۱)، له وهی کورتہ باسیکمان کرده، که دروست نیه، تویزی و زور بگری له خه لک، بو ته وهی مسولمان بین و بینه نیو نیسلامه وه، چونکه له ویش زوری بهی تویزه ره وانی قوربان وشه ی (فتنة) یان به شیرک له قه لهم داوه، (الذین) یشیان به نیسلام له قه لهم داوه، که له راستیدا له نایه ته موباره که که دا، (فتنة) به مانای شیرک، نیه، که ههر نهم نایه ته به تویزی جیاوازیه وه له سووره قی (البقرة) ش دا، هاتوه: ﴿وَقَدِّلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً وَيَكُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا...﴾ (۱۳۳)، به لام له سووره قی (الأنفال) دا، ده قهرموی: ﴿وَيَكُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا...﴾ (۳۱)، نجا له ههر دوو نایه ته کانی، سووره ته کانی: (البقرة) و (الأنفال) دا، (فتنة) به مانای شیرک نیه.

ههروه ها (الذین) یش به مانای نیسلام نیه، به لکو (فتنة) به مانای سزادان و نازاردان و نه شکه نجه دانی مسولمانانه و، (الذین) یش به مانای ملکه چیه، که واته: له وهی خوا ﴿...﴾ ده قهرموی: له دژیان بجه ننگن، تاکو توانای نازاردان و نه شکه نجه دانی مسولمانانان نامینی که له سه ره وهی دینه نیو نیسلامه وه،

سزایان بدهن و نه شکه نجه یان بدهن و هه لیا نگیتر نه وه، ملکه چیش ته نیا بو خوا ده بی، واته: وای لی دی که ته نیا خه لک هه یمه نه وه ده سه لاتی نایین و بهرنامه ی خوای به سه ره وه ده بی، نه ک هی ریچکه و بیردوزه کان، که دوایی خه لک ناچار بکه ن له سه ر بپروا هینان به شتی که فه ناعه تیان پی نیه.

لیره ش نه م رسته موباره که: ﴿نَقْنَلُوهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ﴾، وه ک سه رنجی ته فسیره کانم داوه، تیتستا نماژده ک به زۆریه ی نه وانه ده که م، که سه رنجم داون، هه موویان نه م رسته یان به هه له ته فسیر کردوه به بوچوونی من، که ده فه رموی: ﴿نَقْنَلُوهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ﴾، واته: له دژیان ده جه ننگن، یا خود ته بایی پیتشان ده ده ن و ناشتی ده نویتن و خو یان به ده سه ته وه ده ده ن، نه صلّه مانایه که ی ناوایه، به لأم نه وان وایان لیکداوه ته وه: ته گهر مسولمان نه بن، له دژیان بجه ننگن، که له و حاله ته دا توژی پی کردن له دیندار پیدا دیته دی!

جاری با ته ماشایه کی نه و ته فسیرانه بکه ین، تاکو هه موو لایه ک فیرین به چاوی ورده وه ته ماشای به ره می فیکری به شه ر بکه ین، چ له بواری ته فسیردا، چ له بواری شیکردنه وه و روونکردنه وه ی سوننه ق پیغه مبه رداو، چ له بواری فیقه ی داو، چ له بواری بنچینه کانی فیقه داو، چ له بواری ته زکیه ی نه فس داو، چ له بواری عیلمی عه قیده و که لام داو، چ له بواری حوکم و سیاسه ت دا، له هه موو بواره کاندا، ده بی چا و ورد بکه ینه وه، له به ره هم و تیکه یشتنی زانایان له باره ی قورئان و سوننه ته وه، چونکه ده گونجی به شه ر نه یپکن و، هه ندیک جار زۆریک له زانایان شتیک بلین، نه یانپیکابی، که لیره دا پیم وایه به و شیوه یه، هه لبه ته دوایی روونی ده که مه وه: بوچی و چۆن ناگونجی نه م رسته قورئانییه مانایه که ی ناوا بی: له دژیان بجه ننگن، یان ده بی مسولمان بن، ﴿نَقْنَلُوهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ﴾، به لأم تیتستا با ته ماشایه کی ته فسیره کان بکه ین:

یه کهم: له ته فسیری (الطبري)^(۱) یه وه پیندا دیم، ده لئ: (تُدْعُونَ إِلَى قِتَالِهِمْ، أَوْ يُسَلِّمُونَ مِنْ غَيْرِ حَرْبٍ وَلَا قِتَالٍ)، تیوه له مهودوا بانگ ده کریڼ بو شه پرکردن له دژى کومه لیکى خاوهن هیتز، بانگ ده کریڼ بو جهنگ کردن له دژیان، یاخود بئ نه وهى جهنکیان له دژ بکری و کوشتریان له دژ بکری، مسولمان ببن.

دووه م: (القرطبي)^(۲)، نه ویش ده لئ: (يَكُونُ أَحَدَ الْأُمَرَاءِ: إِمَّا الْمُقَاتِلَةَ أَوْ الْإِسْلَامَ، لَا ثَالِثَ لِهَٰمًا)، یه کیک له دوو کاران ده بی، یان جهنگ له دژیان، یاخود مسولمان بوون سییه میان نیه.

سییه م: خاوهنى (التفسير الكبير) یان (مفاتيح الغيب)^(۳)، ده لئ: (وهَذَا مَا يُضَعَّفُ قَوْلَ الْقَائِلِ: الدَّاعِي هُوَ عَمْرٌ، وَالْقَوْمُ فَارِسٌ وَالرُّومُ؛ لِأَنَّ الْفَرِيقَيْنِ يَقْرَأَنِ بِالْجَزْيَةِ، فَالْقِتَالُ مَعَهُمَا لَا يَمْتَدُّ إِلَى الْإِسْلَامِ، لِيَجَازِيَ أَنْ يُؤَدُّوا الْجَزْيَةَ)، هه لیه ته (الرازي) ره حمه تی خواى لى بئ، پیشتی چهنده قسه به که ده کات، له باره ی پای زانایان و له باره ی نهم رسته قورناییه وه، که یه کیک له ریوایه ته کان نه وهیه، گوتوو یانه: ﴿سَدَّعُونَ إِلَيْنَا قَوْمٌ أَوْلَىٰ بِأَسْرِ سُلَيْمٍ﴾، بانگ هیشتنکه ره که عومه ره ﷺ، له سه رده می حوکمرانیی خویداو، خه لکه به هیزه که ش مه به ست پیى فارس و رومن، ده لئ: نهم رسته قورناییه: ﴿نَقَلُوا لَهُمْ أَوْ يُسَلِّمُونَ﴾، نه و قسه یه بئ هیتز ده کات، چونکه هه ر کام له فارس و روم دان، به سه رانه دا دینن، بو یه جهنک کردن له گه لیاندا، تا کو مسولمان بوون، دریزه ناکیشن، له بهر نه وهى ده گونجی سه رانه بدن و، له سه ر تایینى خو یان میننه وه و مسولمان نه بن، وه ک گوتم: نهم رسته قورناییه و ته فسیر ده کات که له دژیان ده جهنگن، یاخود ده بی مسولمان ببن.

چواره م: ته فسیری (ابن کثیر): (المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن کثير)^(۴)، نه ویش به هه مان شیوه ده لئ: (وَقَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿نَقَلُوا لَهُمْ أَوْ يُسَلِّمُونَ﴾، يَعْنِي: شَرَعَ لَكُمْ جِهَادَهُمْ

(۱) ج ۲۶، ص ۸۵.

(۲) ج ۲۶، ص ۲۱۳.

(۳) ج ۲۶، ص ۸۵.

(۴) ص ۱۲۱۰.

وَقَاتِلُهُمْ فَلَا يَرَأَ ذَلِكَ مُسْتَمِرًّا عَلَيْهِمْ، وَلَكُمْ النُّصْرَةُ عَلَيْهِمْ، أَوْ يُسْلِمُونَ قَبْدِخُلُونَ فِي دِينِكُمْ
بِلا قتالِ بَلِّ اخْتِيَارًا، واته: قسه‌ی خوی‌ به‌رز که ده‌فهرموی: له دژیان ده‌جه‌نکن، یاخود:
ملکه‌چ ده‌بن، واته: خوا **﴿﴾** بوی ره‌وا کردوون که له دژیان جیهادو جه‌نگ بکه‌ن و،
نه‌وه له‌سه‌ریان به‌رده‌وام ده‌بّ و تئوه به‌سه‌ریاندا سه‌رده‌که‌ون، یاخود ده‌بّ مسولّمان
بین و بینه تئو ثابینه‌که‌تانه‌وه به‌بّ جه‌نگ کردن، به‌لکو به‌ ویستی خو‌یان.

پینجه‌م: (ابن عبّیة) خاوه‌نی ته‌فسیری: (البحر المدید فی تفسیر القرآن المجید) ^(۱)، نه‌ویش
ده‌لّی: (أَنْ يَكُونَ أَحَدَ الْأَمْرَيْنِ: إِمَّا الْمُقَاتِلَةَ، أَوْ الْإِسْلَامَ، وَمَعْنَى ﴿يُسْلِمُونَ﴾، عَلَى هَذَا التَّأْوِيلِ:
يُنْقَادُونَ لِأَنَّ الْفَارِسَ مَجُوسٌ، تُقْبَلُ مِنْهُمْ الْجِزْيَةُ)، ده‌لّی: یه‌کئیک له دوو شتان ده‌بّ،
یان جه‌نگ کردن، یاخود مسولّمان بوون، مانای **﴿﴾** نغنیلوئهم اَوْ یسلمون **﴿﴾**، به‌پیی نه‌م
لئیکدانه‌وه‌یه، واته: ملکه‌چ ده‌بن، چونکه فارس مه‌جووسن و سه‌رانه‌یان لئ وه‌رده‌گیری.

شه‌شم: (ابن الجوزی) خاوه‌نی ته‌فسیری (زاد المسیر فی علم التفسیر)، له لایه‌ره (۱۳۲۱)
دا، هه‌مان شت دووباره ده‌کاته‌وه.

حه‌وته‌م: (الشوکانی) خاوه‌نی ته‌فسیری (فتح القدیر) ^(۲) ده‌لّی: (أَنْ يَكُونَ أَحَدَ الْأَمْرَيْنِ:
إِمَّا الْمُقَاتِلَةَ، أَوْ الْإِسْلَامَ، لَا ثَالِثَ لُهُمَا، وَهَذَا حُكْمُ الْكُفَّارِ الَّذِينَ لَا تَوْحَدُ مِنْهُمْ الْجِزْيَةُ)، واته:
یه‌کئیک له دوو کاره‌کان ده‌بّ، یان جه‌نگ کردن له دژیان، یاخود مسولّمان بوون،
سییه‌میان نیه‌و، نه‌وه حوکمی نه‌و کافرانه‌به‌که سه‌رانه‌یان لئوه‌رناگیری.

هه‌شته‌م: (الاکوسی) خاوه‌نی ته‌فسیری (روح المعانی) ^(۳) ده‌لّی: (عَلَى مَعْنَى يَكُونُ أَحَدَ
الْأَمْرَيْنِ: إِمَّا الْمُقَاتِلَةَ، أَوْ الْإِسْلَامَ، لَا ثَالِثَ لُهُمَا)، نه‌ویش به‌ هه‌مان شیوه قسه‌ی نه‌وانی
دیکه دووباره ده‌کاته‌وه.

(۱) ج. ۷، ص. ۱۴۰.

(۲) ج. ۵، ص. ۶۱.

(۳) ج. ۲۶، ص. ۳۵۱.

نُؤِيَهُم: (المراغي) خاوهنی ته تفسیری (تفسیر المراغي)^(۱) ده لئی: (فَعَلَيْكُمْ أَنْ تُخَيَّرُوهُمْ بَيْنَ الْأَمْرَيْنِ: إِمَّا السِّيفُ، وَإِمَّا الْإِسْلَامَ)، له سه رتان پیوسته سه رپشکیان بکن، له نیوان دوو شتاندا: یان شمشیر، یا خود مسولمان بوون، [یان کوژران به شمشیر، یا خود مسولمان بوون].

ده یه م: لهم باره وه که هه مان قسه ی هیناوه، ته تفسیره که ی (التحریر والتنویر) ی (محمد الطاهر بن العاشور) ه^(۲)، ده لئی: (وَقَوْلٌ: ﴿أُولَىٰ بَأْسٍ شَلِيحٌ﴾، يَتَعَيَّنُ أَنَّ الْقَوْمَ مِنَ الْعَرَبِ، لِأَنَّ قَوْلَهُ: ﴿نُفَعِلُوهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ﴾ يُشْعِرُ بِأَنَّ الْقِتَالَ لَا يَرْفَعُ عَنْهُمْ، إِلَّا إِذَا أَسْلَمُوا، وَإِمَّا يَكُونُ هَذَا حُكْمًا فِي قِتَالِ الْمُشْرِكِينَ الْعَرَبِ، إِذْ لَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ الْجَزِيَّةُ)، ده لئی: تهو کومه له ی که خاوهن هتیزکی جه نکى پتهون، دیاریکراوه ده بی کومه لیک بن له عه رپ، چونکه که ده فهرموی: له دژیان ده جه ننگن، یا خود مسولمان ده بن، ته مه واما ن لیده کات، بزاین که جه ننگ کردن له دژیان لاناچن، تا کو مسولمان ده بن، ته مه ش حوکمی که بو جه ننگردن له دژی هاوبه ش بو خوا دانهرانی نه ته وه ی عه رپ، چونکه ته وان سه رانه یان لی وه رناگیری.

تهو قسه یه ش وه ک دواپی روونی ده که ی نه وه، راست نیه.

یازده یه م: (محمد حسین الطباطبائی) خاوهنی ته تفسیری (المیزان)^(۳)، که له شیعه ی دوازه نیمامیه، ده لئی: (إِمَّا ﴿نُفَعِلُوهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ﴾، أَيْ: إِنَّهُمْ مُشْرِكُونَ لَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ الْجَزِيَّةُ، كَمَا تُقْبَلُ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ، بَلْ إِمَّا أَنْ يُقَاتِلُوا، أَوْ يُسْلِمُوا)، واته: یان له دژیان ده جه ننگن، یا خود مسولمان ده بن، واته: له بهر ته وه ی ته وان هه اوبه ش بو خوا دانهرن سه رانه یان لی وه رناگیری، وه ک له خاوهن کتیبان وه رده گیری، به لکو یان ده بی جه نگیان له دژ بکری، یان ده بی مسولمان بن.

(۱) ج ۲۹، ص (۹۸، ۹۹).

(۲) ج ۲۶، ص ۱۷۱.

(۳) ج ۱۸، ص ۲۸۱.

دوازده‌یه‌م: تفسیری (مؤونه)یه، که تفسیریکی فارسییهو، کۆمه‌لیک له زانایانی شیعیه مه‌زه‌هب دوازده تیمامی دایانناوه، به‌سه‌ریه‌رشتیی و چاودیری (ناصری مکارمی شیرازی)^(۱).

ئهو پسته‌یه‌ی ده‌فه‌رموی: ﴿نُفِّلُوهُمْ أَوْ تُسَلِّمُوا﴾، له دژی ئه‌وان جه‌نگ بکه‌ن، تا‌کو مسو‌لما‌ن ده‌بن، به‌لکه‌یه‌ که ئه‌وانه‌ خاوه‌ن کتیب نه‌بوون و، مه‌به‌ست خاوه‌ن کتیبه‌کان نین، چونکه خاوه‌ن کتیبه‌کان ناچار نا‌کرتین مسو‌لما‌ن بین، به‌لکه‌و سه‌رپشک ده‌کرتین له تێوان مسو‌لما‌ن بوون و، قبو‌ول‌کردنی مه‌رجه‌کانی هاوپه‌یمان بوون له‌گه‌ڵ مسو‌لما‌نان و ژینانی ناشتیانه له‌گه‌ڵیانداو، دانی سه‌رانه. ئه‌ویش هه‌مان قسه ده‌کات.

سی‌زده‌یه‌م: که له‌و باره‌وه قسه‌که‌یم هه‌یناوه، ته‌فسیره‌که‌ی (عبدالرحمن بن ناصر السعدي) ه، (تیسیر الکریم الرحمن فی تفسیر کلام المؤمن)^(۲)، هه‌مان قسه‌ی ئه‌وان دووباره ده‌کاته‌وه.

چوارده‌یه‌م: ته‌فسیره‌که‌ی (جمال الدین القاسمی)یه، (محاسن التأویل)^(۳)، ئه‌ویش هه‌مان قسه‌ی ئه‌وانی پێش‌تی دووباره ده‌کاته‌وه.

پازده‌یه‌م: (التفسیر المنیر) ه، هی (وهبة الزحيلي)^(۴)، ئه‌ویش هه‌مان قسه‌ی ئه‌وانه‌ی پێش‌تی دووباره ده‌کاته‌وه.

شازده‌یه‌م: ته‌فسیره‌که‌ی (سعید حوی)یه، (الأساس فی التفسیر)^(۵)، ئه‌ویش هه‌مان قسه‌ی ئه‌وانه‌ی پێش‌تی دووباره ده‌کاته‌وه.

(۱) ج ۲۲، ص ۶۱.

(۲) ۷۹۳.

(۳) ج ۹، ص ۸۲.

(۴) ج ۱۳، ص ۵۰۰، ۵۰۱.

(۵) ج ۹، ص ۵۳۶.

حەفدەيەم: (المختصر في تفسير القرآن الكريم) ي (جماعة من العلماء التفسير^(۱))، لاپەرە (۵۱۳)، ھەمان ئەو قسەيەي پيشن، ئەويش دەيھيتن.

ھەئەتە ھەندئى لە تەفسيرەکانى دیکەش وەك تەفسیری: (في ظلال القرآن) ی (سید قطب)، ھەر وہا (أضواء البيان) ی (الشنقيطي) و، ھەندئى لە تەفسيرەکانى دیکە، بە لای مانای ئەو ئایەتەوہ نہ چوون و، ژمارەيەك لە تەفسيرەکانیشم لە بەردەستدا نەبوون، بەلام گرنگ ئەوہيە دەتوانين بلين: تیکرای ئەو تەفسيرانەي من بينومن، ھەموويان يەكدەنگن لەسەر ئەو مانايەو، تەفسیری (نابلسي) شم، لەلایە، بەلام ئەويش باسی مانای ئایەتەكە بەو شتوہيە ناكات، ئەگەرنا ئەوانى دیکە ھەموويان لەسەر ئەوہ يەكدەنگن، كە مەبەست لەم ئایەتە موبارەكە ئەوہيە: ئەوانەي بانگ دەكرين بۆ جەنگ لە دژيان، دەيت لە دژيان بجەنگن يان مسولمان بين، بەمەرجيک خاوەن كتيب نەبن، ئەگەر خاوەن كتيب بن، جگە لە مسولمان بوون، سەرئانەشيان لى قبوول دەكرى!

كەواتە: ھۆكاری ئەم كورتە باسە، ليرەدا ئەوہيە كە ھەموو ئەو تەفسيرانە، بە بۆچوونى من بەھەلە لەم رستە قورئانييە تيگەيشتوون و، ئەو مانايەي ئەو رستە قورئانييە، كە روونكەرەوان ھيناويانە، لەگەل ئایەتەکانى دیکەي قورئان و سپرەي پيغەمبەر ﷺ و عەقل و لۆژيکيش دا ناگونجى.

برگهی دووهوم: تۆبزیی لیج نه کردن و ناچارنه کردن له سهر مسولمان بوون، بنه‌مایه‌کی رهونی ئیسلامه‌و، ناگونجی تۆبزیی له خه‌لك بکری و، ناچار بکرین له سهر مسولمان بوون:

سه‌ره‌تاش ده‌ئین: جاری له‌و باره‌وه چه‌ند نایه‌تیکی زۆر مانا ره‌وشن و راشکاو و بی پیچ و په‌نا هه‌ن:

۱- په‌کیک له‌وانه نایه‌تی ژماره (۲۵۶) له سووره‌تی (البقرة) دا: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَد تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ﴾، واته: تۆبزیی کردن له دیندا نیه، که کاتی خوئی له تفسیری سووره‌تی (البقرة) دا، باسمانکرده، هۆی هاتنه خواره‌وه‌که‌ی ئەوه بووه:

هه‌ندیک له خه‌لکی مه‌دینه له هه‌ردوو هۆزی (ئه‌وس و خه‌زرج) که جووله‌که‌کان له ئیواندا ده‌ژیان، ئافره‌تی وا هه‌بوو نه‌زۆک بوو، کوپی نه‌ده‌بوو، له‌سهر خوئی نه‌رز ده‌کرد که ئەگه‌ر کوپی بوو، کوپه‌که‌ی ده‌کاته جووله‌که، ده‌یانزانی که ئەوان خاوه‌ن کتیبی ئاسمانین، دوایی که پیغه‌مه‌ری خوا ﷺ چوو بو مه‌دینه، باب و دایکه‌کان ویستیان کوپه‌کانیان به زۆر مسولمان بکه‌نه‌وه، خواش ﷺ ئەم نایه‌ته‌ی نارده‌ خوار: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾، تۆبزیی کردن و ناچارکردن نیه له وه‌رگرتنی تاییین دا.

زانایان گوتوو یانه: (لا) بو لابردن (نفي)ه، به‌لام نه‌هیشتی (نهي) ده‌گه‌یه‌نی: ﴿لَا إِكْرَاهَ﴾، یانی: تۆبزیی کردن نیه، بو لابردنه، به‌لام مه‌به‌ست پیی ده‌غه‌یه، واته: مه‌یکه‌ن، هه‌لبه‌ته ئەگه‌ر مه‌به‌ست پیی نه‌فیش بی، واته: ناگونجی خه‌لك ناچار بکری له‌سهر وه‌رگرتنی تاییین، چونکه که ناچارت کرد، ئەو کوپه‌که‌ی هه‌ر له‌ددايه‌و، ئەو کاته‌ش تۆ ناچاری ده‌که‌ی نیفاقی بکات و ده‌یکه‌ی به‌ مونافیق، واته: ده‌یکه‌ی به‌ خراپتر له کافری پو‌اله‌تی!

۲- له سووره‌تی (یونس) یشدا، خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كَافِرًا هَلْ جِئْتُمْ أَفْئَاتٍ تَكْرَهُهُ النَّاسُ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ (۱۱)، واته: ئەگه‌ر په‌روه‌ردگارت

ویستبای، تیکرای خه لکی سه زوی هه موو پروایان ده هینا، نایا تو خه لک ناچار ده که ی بیانکه یه پروادار؟! لیله دا وه ک پرسیار لیکردنی نکو و لیلیکه رانه خوا ﴿۱۰﴾ به پیغه مبه ر ﴿۱۱﴾ ده فهرموئ: بوئ نیه، به زور بیانکه یه پروادارو، خوا ﴿۱۲﴾ نه گهر ویستبای، هه مووی به نیماندار ده خولقاندن، نجا ئیستا که نازادی کردوون، تو بوئ نیه ناچار یان بکه ی له سه ر پروا هینان.

۳- هه روه ها له سووره تی (الغاشیة) دا، خوا ﴿۱۳﴾ ده فهرموئ: ﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿۱۴﴾ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ﴿۱۵﴾ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿۱۶﴾ فَعَذَابُ اللَّهِ الْعَذَابُ الْأَكْبَرُ ﴿۱۷﴾ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿۱۸﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿۱۹﴾﴾.

(خوا ﴿۱۳﴾ به پیغه مبه ری خاتم ﴿۱۴﴾ ده فهرموئ: بیر یان بخه وه و ناموژگاری یان بکه تو به س بیرخه روه وه ناموژگاری بکه ری، تو دهسته لاتت به سه ر یاندا نیه، (که ناچار یان بکه ی نیمانن بینن، دهسته لاتت به سه ر دل و ده روو نیاندا نیه)، مه گهر که سیک پشت هه لبات و بیپروا بئ، (نهم هه لوار دنه ش هه لوار دنی دابراوی پئ ده لئین، نه وه ی پشت هه لبات و بیپروا بئ)، خوا سزای هه ره گه وه ری ده دات له روژی دوا یی دا، گه رانه وه یان نه نیا بو لای ئیمه یه و، لیپرسینه وه شیان نه نیا له سه ر ئیمه یه، که واته: نه ی موحه ممه د! ﴿۱۳﴾ بوئ نیه، زوریان لی بکه ی.

۴- هه روه ها له سووره تی (ق) دا: ﴿فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مِنْ نَحَافٍ وَعِيدٍ ﴿۲۰﴾﴾، واته: تو به هو ی قورئانه وه ناموژگاریی که سیک بکه، که له هه ره شه ی من ده ترسی.

۵- هه روه ها له سووره تی (الکھف) دا: ﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ ﴿۲۱﴾﴾، بلئ: هه ق له په روه دگار تانه وه یه، کن ده یه وی بپروا بینئ و، کیش ده یه وی با بیپروا بئ.

کاتیگ نهم نایه ته موپاره کانه ده بینین، ناوا به روون و راشکاو یی نه وه ده گه یه نن، به دنیایی نابئ نایه تیکی دیکه، وا ته فسیر بکری، له گه ل هه موو نه و نایه تانه دا تیک بگیری.

به لئی به پَرِزَنان!

تۆبزی لئ نه کردن و ناچار نه کردن له سه ر مسوولمان بوون، بنه مایه کی رووی ئیسلامه، ههروهها به گوێره ی عه قَل و واقیع، تۆبزی لئکردن، ئیمان پهیدا ناکات، به لکو نیفاق پهیدا دهکات، ئه مهش شتیکی زۆر روونه، که سیک بر وای به ئیسلام نیه، تۆش ده لئیی: ئه گهر نه لئیی بر وام به ئیسلام هه یه، ده تکوژم، ئه ویش ده لئ: ئاخر بر وام پئیی نیه، ده لئیی: نا هه ر ده بتی بلئیی بر وام پئیی هه یه، یانی: ده بتی پئچه وانه ی ئه وه ی له دلت دا هه یه بیلئیی! که ئه وهش نیفاقه تۆ که سیک ناچار بکه ی، شتیکی به زمانی بلئ، پئچه وانه بئ، له گه ل ئه وه دا که له دایدا هه یه، نیفاق یانی چی؟ (الْمُنَافِقُ مَنْ يُظَاهِرُ الْكُفْرَ، وَيَعْلِنُ الْإِسْلَامَ)، مونا فیق که سیکه کوفر په نهان دهکات و ئیسلام ئاشکرا دهکات و دهرده پئیی.

منیش له کۆمه لئیک له کتیه کانی خوئدا به روونی ئه و مه سه له یه م تاووتوی کردوه، له که وو بیژینگ داوه و شیمکردۆته وه:

أ- په نکه فراوانترین کتیب له و باره وه کتیبی دوا زده یه می مه وسووعه ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) بئ، (الكتاب الثاني عشر)، له ژیر ناوونیشانی: (الإسلام نظرة سدید تجاه الناس، وتعامل صحيح معهم)، له چاپی دووه می ئه و مه وسووعه یه دا، بوته کتیبی دوا زده یه م.

ب- ههروهها کتیبی: (هه لوه شان وه ی په رگیریی)، که ئه و کتیه به عه ره بییش ته رجه مه کراوه، (نقض التطرف ودحض أفكار المتطرفین)، ههروهها ته رجه مه ی زمانه کانی تورکی و ئینگلیزی و فارسییش کراوه.

ج- کتیبیکی دیکه، که ئه و مه سه له یه م جوان تیدا شیکردۆته وه: (چهند مه سه له یه کی باوی سه رده م)، له وئشدا هه م له کاتی باسکردنی مافه کانی مرووف، هه م له کاتی باسکردنی (بنه مایه کانی ته بایی و ناشتی له قورئاندا) باس کردوه، ئه و کتیه ش وئپرای کوردیی به عه ره بییش ته رجه مه کراوه، ههروهها به تورکییش و به فارسییش.

۵- کتیبکی دیکه له واره، کتیبی چواره می مهوسوعه ی (نیسلام و دهوله تداریی) به، به ناوونیشانی: (نا مسولمانان له کومه لگاو دهوله تی نیسلامییدا).

برگه ی سییه م: سه رانه لیوه رگیران مهرجی هاوولاتی ی بوون نیه بو نامسولمانان:

که به داخوه له وه شدا هه له ی زور کراون، وه ک من له و کتیبانه دا که ناماژه م پیدان و، ههروه ها له تهفسیری سووره تی (التوبه) شدا، له نایه ته کانی سه ره تایی دا باسما ن کردوه، که سه رانه لی وهرگیران، مهرجی هاوولاتی ی بوون نیه، بو نا مسولمانان، واته: ده گونجی نامسولمانانیک هه بن، وه ک قهواره یه کی سیاسی و، وه ک کومه له خه لکیک و چهند تاکیک، به لام سه رانه شیان لی وهرنه گیری و هاوولاتی یش بن له دهوله تی نیسلامییدا، نه وه ش له دهوله تی نیسلامییدا بووه، له و سه رچاوانه دا به تهفصیل نمونه م هیناونه وه و باسمرکدووون.

برگه ی چواره م: راست نیه، که سه رانه ته نیا له خاوه ن کتیبان وه رده گیری:

نه وه ش وه ک له و سه رچاوه پیشووانه دا که ناماژه م پیدان، باسمرکدوه و هه ر له دهقی قه رمایشی پیغه مبه ردا ﷺ هاتوه: ده فهرموئی: «إِذَا لَقِيتَ عَدُوَّكَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ فَادْعُهُمْ إِلَىٰ إِحْدَىٰ ثَلَاثٍ خِصَالٍ أَوْ خَلَاكٍ فَأَيُّتُهُنَّ أَجَابُوكَ إِلَيْهَا، فَأَقْبَلَ مِنْهُمْ وَكَفَّ عَنْهُمْ» (أخرجه أحمد: ۲۳۰۸۰، ومسلم: ۱۷۳۱، وأبو داود: ۲۶۱۲، والترمذي: ۱۴۰۸)، که دوا یی باس دهکات و ده فهرموئی: نیسلامیان بو پیشنیار بکه، دوا یی ده فهرموئی: نه گه ر مسولمان نه بوون سه رانه یان لی داوا بکه، نه گه ر ناماده ی نه وه ش نه بوون، با ناماده ی جهنگ بن.

وه ک ده بینین ده فهرموئی: نه گه ر تووشی دوژمنه که ت بووی له هاوبه ش بو خوا دانهران، نافهرموئی خواوه ن کتیبان، هه له ته خاوه ن کتیبش هه بوون

له مه‌دینه‌داو سه‌رانه‌شیان نه‌داوه، وه‌ک هه‌ر سی‌ک تیره‌ی: (بنو قریظة و بنو قینقاع و بنو النضیر)، که‌واته: نه‌وه‌ش راست نیه، که‌خاوه‌ن کتیبه‌کان هه‌موویان سه‌رانه‌یان لئ وه‌رده‌گیری، به‌لکو‌ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ ده‌که‌وئته‌وه‌ سه‌ر بۆ‌چوون و رای ده‌وله‌تی ئیسلامی، ئایا چۆنی پێشاهه‌ مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ ئه‌و نامسوڵمانانه‌دا بکات؟ چ‌خاوه‌ن کتیب بن و، چ‌بئ کتیب بن، له‌سه‌ر بناغه‌ی ئه‌وه‌ که‌ سه‌رانه‌یان لئ وه‌رده‌گیری، یاخود له‌سه‌ر بناغه‌ی ئه‌وه‌ که‌ پێکه‌وه‌ کاری هاوبه‌ش ده‌که‌ن، بۆ‌وئنه: پێکه‌وه‌ به‌رگریی ده‌که‌ن له‌ مه‌دینه، وه‌ک پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌و (کتاب) و (صحیفة)‌یه‌دا که‌ به‌ هه‌ردوو‌ک ناوه‌کان هاتوه، له‌ کتیبه‌کانی سپه‌ردا، که‌ له‌ تیوان خۆی و مسوڵمانان و پێکهاته‌کانی دیکه‌ی شاری مه‌دینه‌دا له‌ نامسوڵمانان نووسی، پرایکه‌ یاندوه‌ که‌ یه‌کێ له‌ برگه‌کانی ئه‌وه‌یه: (وَأَنْ أَهْلَ هَذِهِ الْوَيْقَةَ يَدَّ عَلَى مَنْ ذَهُمَّ يَجْرُبُ)، ئه‌وانه‌ی ئه‌م وه‌ثیقه‌یان ئیمزا کردوه، یه‌کده‌ست، له‌ به‌رانبه‌ر هه‌ر که‌سیک‌دا، که‌ په‌لاماری شاری مه‌دینه‌ بدات، واته: به‌رگری‌یکردنی هاوبه‌ش (دفاع مشترک)، بۆ‌یه‌ داوای سه‌رانه‌یان لئ نه‌کراوه.

برگه‌ی پینجه‌م:

ئایه‌تی: ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيْلَهُ...﴾ (۳۱)
 الأنفال، که‌ شیوه‌ی ئه‌وه‌ش له‌ سووره‌تی (البقرة)‌دا هاتوه، به‌م ده‌قه: ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيْلَهُ...﴾ (۳۳)، ئه‌م ئایه‌ته: ﴿نَقَاتِلُوهُمْ أَوْ تُسَلِّمُوا...﴾ (۳۱) الفتح، ناگونجی مانایه‌که‌یان پێچه‌وانه‌ی ئه‌و بنه‌ما گه‌شتیه‌ی قورئان بئ، که‌ گوتمان و، ده‌بئ به‌ شیوه‌یه‌ک مانایان لیک بدریته‌وه‌ که‌ له‌گه‌ڵ ئه‌و بنه‌مایه‌دا بگونجی، له‌ سووره‌تی (الأنفال) و له‌ سووره‌تی (البقرة)‌ش‌دا، که‌ خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿وَيَكُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيْلَهُ...﴾ (۳۱)، (دین) به‌ مانای ملکه‌چی دی، نه‌ک به‌ مانای ئیسلام، چونکه‌ ئیسلام هه‌مووی هه‌ر هی خوايه، مسوڵمانان جه‌نگ بکه‌ن، له‌ پیناوی خوا‌دا، یان جه‌نگ نه‌که‌ن، ئیسلام

بهشی که سی پتوه نیهو، بهس هی خواجه، به لأم ملکه چپی جاری وا ههیه بو خواجهو بو دینی خواجه، جاری واش ههیه بو بهرنامهی جگه له خواجه، جاری وایه بو تاغووتیک و دیکتاتوریکی خو سه پینه، نجا خوا ﷺ ده فهرموئ: ده بی له دژیان بجه ننگن تاکو ملکه چپی ته نیا بو خوا ده بی و کهس نابیتته کو یله ی کهس، نجا که ملکه چپی ته نیا بو خوا بوو، ئه و ملکه چانه ی ته نیا دهسته لاتی خوابان به سه ره وه ههیه، ئه وانه چ خوا ﷺ بهرست و نازادانه و مسولمان بن، چ خوا نه په رست و مسولمان نه بن، نازادن، ﴿فَن شَاءَ قَلْبُؤْمِنٍ وَمِن شَاءَ فَلْيَكْفُرْ﴾ (۱۹) الکهف، به لأم گرنگ ئه وه یه هیچ هیزیک و دهسته لاتی که نه بی، ناچاران بکات له سه ر برپوا هینان به شتیک که قه ناعه تیان پی نیه و، ده بی هیچ شتیکیان له سه ر فه رز نه کات، بهر له هه موویان، خوا ﷺ دینه هه قه که ی به زور و هیز خو ی فه رز ناکات له سه ر به نده کانی، بو یه ریکاش نادات، دینه ناهه قه کانیش به سه ر به نده کانیدا فه رز بکرین، بو یه ده بی هه م هه ردوو نایه ته که ی (البقرة) و (الأنفال) و، هه م ئه م پسته قورئانییه ی سووره ق (الفتح) یش، وا ته فسیر بکرین که له گه ل ئه و به ما گشتیه ی قورئاندا دژ نه وه ستن.

برگه ی شه شه م: وشه ی (اسلام، مسلمون، اسلم) ته نیا به مانای ملکه چپی و ناشته وایی و ته بایی به کارهاتوو له هه موو قورئاندا، مسولمان بوون مانایه کی عورفی ئه و وشه یه، نه ک مانای ئه صلیی:

یانی: خوا ﷺ که ده فهرموئ: ﴿إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمَ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّي أَلْعَلَّيْنَ﴾ (۱۹) البقرة، که باسی ئیبراهیمه عليه السلام، کاتیک پهروه ردگاری پی پی فهرموو: ملکه چ به، گوئ: ملکه چم بو پهروه ردگاری جیهانیان.

(مسلم) واته: ملکه چ، نه ک به مانای مسولمانه تی، ئه وه مانایه کی عورفی ئه و وشه یه، ته گه رنا ئه صلییه که ی له قورئاندا (اسلام) واته: پشاندانی: ته بایی یان ملکه چپی یان ناشتی، نجا بو یه خوا ﷺ ئه و ناوه ی هه لباردوه

بۆ دوا په‌یامی خووی، چونکه که‌سیک که دپته نپو ټایین و به‌رنامه‌ی خواوه،
حاله‌تی ناشتی و ته‌بایی له‌گه‌ل‌ل‌ خوای په‌روه‌ر‌د‌گ‌ا‌ر‌دا پ‌ت‌ش‌ان ده‌د‌ات.

برگه‌ی چه‌و‌ت‌ه‌م و کو‌ت‌ایی:

که‌واته: ﴿ نَقْنِلُوهُمْ أَوْ يُسْلَمُوا ۗ ﴾، یانی: ته‌باو ناشتی‌خ‌وا‌ز ده‌بن یان د‌ژ‌یان
ده‌جه‌نگن، یان ده‌بن له‌گه‌ل‌ت‌ان‌دا ته‌با بن، یان ده‌بن له د‌ژ‌یان بجه‌نگن:

هه‌روه‌ک ټایه‌تی ژ‌ما‌ره (٦١) ی سووره‌تی: (الأنفال) که ده‌فه‌رموئ: ﴿ وَإِنْ جَنَحُوا
لِلْسَّلَامِ فَأَجْتَحِمْا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ... ﴾ (٦١)، نه‌گه‌ر با‌لیان بۆ ناشتی شو‌ر کرد، تو‌ش
با‌لی بۆ شو‌ر بکه، به‌لام نه‌گه‌ر شه‌وان سه‌نگه‌ریان لی‌گرتی، تو‌ش سه‌نگه‌ریان
لی بگره، به‌لام ناهه‌رموئ: سه‌نگه‌ریان لی بگره بۆ شه‌وه‌ی ناچاریان بکه‌ی
مسو‌ل‌مان بن، چونکه که ناچار‌ت کردن، نابنه مسو‌ل‌مان و ده‌بنه مو‌نافیق، ئنجا
شه‌وه‌ش پی‌چه‌وانه‌ی هه‌موو شه‌و ټایه‌تانه‌یه که با‌سمان‌کردن و، پی‌چه‌وانه‌ی عه‌قل
و مه‌نطیق و واقعی‌شه.

مه سه له ی چواره م:

کهسانی کوپرو شهل و نه خووش، گوناهیان ناگات و سه غلته ناکرین، نه گهر به شداری جهنگ نه کهن و، ههر کهس فه زمانه ریی خواو پیغه مبه ره گه ی بکات، جیگای به هه شته و، پشت هه لکردو و انیش نازاری به تیشیان هه یه:

خوَا ﴿۱۰۰﴾ دَه فِه رَمَوِی: ﴿لَیْسَ عَلَی الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَی الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَی الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، يَدْخُلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يَعدُّهُ عَدَاوًا أَلِيمًا ﴿۱۰۱﴾﴾.

شیکردنه و هی تمه، تیه ته، له پینج برکه دا:

(۱) - ﴿لَیْسَ عَلَی الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ﴾، (خوَا ﴿۱۰۰﴾ دَه فِه رَمَوِی): کوپر گوناهی ناگات یا خود: سه غلته ناکرئ، که داوای لی بکری بچی بو جهنگ.

(۲) - ﴿وَلَا عَلَی الْأَعْرَجِ حَرَجٌ﴾، ههروهه شهل سه غلته ناکرئ و، گوناهی ناگات نه گهر نه چئ بو جهنگ.

(۳) - ﴿وَلَا عَلَی الْمَرِيضِ حَرَجٌ﴾، ههروهه بابای نه خووش سه غلته ناکرئ، به داوا لیکردنی بو جهنگ، ههروهه گوناهی ناگات نه گهر نه یکات.

(الطبري) (۱) ده لتی: ﴿لَیْسَ عَلَی الْأَعْمَىٰ مِنْكُمْ أُیْهَا النَّاسُ! ضِيقٌ، وَلَا عَلَی الْأَعْرَجِ ضِيقٌ، وَلَا عَلَی الْمَرِيضِ ضِيقٌ، أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنِ الْجِهَادِ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ، وَشُهُودِ الْحَرْبِ مَعَهُمْ إِذَا هُمْ لِقَاوَا عَدُوَّهُمْ، لِإِعْلَالِ الَّتِي بِهِمْ، وَالْأَسْبَابِ الَّتِي مَنَعَهُمْ مِنْ شُهُودِهَا﴾.

واته: نه ی خه لکینه! کوپر له تیوه سه غلته تی له سه ر نیه، ههروهه شهل و نه خووش که له جهنگ له گهل پرواداراندا، دواپکه ون، له گه لیاندا ناماده ی جهنگ بن، له کاتیکدا که به دوژمنیان ده گهن، له بهر نهو هوکارانه ی هه یانن و، له بهر نهو نه خووشیانه ی هه یانن، که ریکا یان لی ده گرن ناماده ی جهنگ بین.

(۱) جامع البیان: ج ۳۶، ص ۸۵.

وشه‌ی (حرج) وهک پیشتَر باسمان کردوه، له ئەصلدا به مانای شتیکی ته‌نگه‌به‌ر دئی و، به مانای کۆمه‌لێک دره‌خت دئی، که سه‌ر پێکه‌وه ده‌نین و مه‌ودایه‌که‌یان ته‌نگه‌ به‌ر ده‌بن، دوایی خوازراوه‌ته‌وه بو گونا‌هو هه‌ر شتیکی که مرووف سه‌غله‌ت بکات.

٤- ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، هه‌ر که‌سێ فه‌رمانه‌به‌ری خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکات، ده‌بخاته چه‌ند باغ و بیستانێکه‌وه که رووباریان به ژێردا ده‌روژن.

(يُدْخِلْهُ) خوێنراویشه‌ته‌وه: (يُدْخِلْهُ) ده‌بخه‌ینه نیو چه‌ند باغ و گوول و گولزارێکه‌وه، که رووبار به ژێر دره‌خته‌کانیاندا ده‌روژن.

٥- ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ يَعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا﴾، خوێندراویشه‌ته‌وه: (نُعَذِّبْهُ)، هه‌ر که‌سێ پشت هه‌لبکات، به نازاریکی به تیش سزای ده‌دات، یاخود: به نازاریکی به تیش سزای ده‌ده‌ین.

(حَرْج) پێشت‌ریش باسمانکرد: (أَصْلُ الْحَرْجِ وَالْحِرَاجِ: مُجْتَمَعُ الشَّيْئَيْنِ وَتَصَوُّرُ فِيهِ ضَيْقٌ مَّا بَيْنَهُمَا، فَقِيلَ لِلضَّيْقِ حَرْجٌ، وَلِلْإِثْمِ حَرْجٌ)، (حَرْجٌ وَحِرَاجٌ): له ئەصلدا به کۆبوونه‌وه‌ی دوو شتان ده‌گوتری و، له‌ویدا وینای ئه‌وه کراوه، که دوو شته‌که پێکده‌گهن، به‌ینه‌که‌یان ته‌نگه‌به‌ر بن، له‌به‌ر ئه‌وه، هه‌م به شتی ته‌نگ گوتراوه: (حَرْجٌ)، هه‌م به گونا‌هیش گوتراوه (حَرْجٌ).

خاوه‌نی ته‌فسیری (المیزان)^(١)، ده‌لێ: (رَفَعَ لِلْحُكْمِ بِوَجْهِ الْجِهَادِ عَنْ دَوِي الْعَاهَةِ الَّذِينَ يَشُقُّ عَلَيْهِمُ الْجِهَادُ، يَرْفَعُ لِأَزْمِهِ وَهُوَ الْحَرْجُ)، که خوا ﷺ ده‌فه‌رموی:

﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ﴾ (٧).

واته: ئه‌مه لابردنی حوکه‌مه به پێویست بوونی چه‌نگ و جیهاد، له‌سه‌ر که‌م نه‌ندامان و له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی گرفتیی جه‌سته‌بیان هه‌یه، که له‌سه‌ریان قورسه

جہنگ و جیہاد بکن، بہ لاہردنی تہوہی پھیوہست (لازم)ی جہنگ و جیہادہ، کہ بریتہ لہ سہغلّہتی، یانی: گوناہی ناگات و تہرکہکھی لہسہر پٹیویست نابئی، یاخود سہغلّہت ناگرئی، واتہ: جہنگ و جیہادہکھی لہسہر پٹیویست ناگرئی و سہغلّہت بگرئی.

لہ کوٹایی تہفسیری تہم نایہتہ موبارہکہدا، با نامازہ بہ چہند وردہکاریہک بکہین کہ (الرازی) لہ تہفسیرہکھی خوئی دا^(۱) ہیناوی:

۱- لیرہدا خوا ﷺ سئی نوقصائی باسکردوون: (کوٹیری، شہلی، نہخوشیی)، لہبہر تہوہی بابای کوٹیر ناگونجئی نہ ہیرش بکات و، نہ تہگہر دوژمنیش پہلاماری بدات، رابکات، ہہروہا شہلیش بہ ہہمان شیوہو، دیسان نہخوشیش نہخوشیک کہ نہتوانئی بچئی بہشداری جہنگ بکات، ہہلہتہ نہک کہسئی کہ ہہلامہتی گرتوہ، بہلکو نہخوشیہکی وا کہ ریگای بہشداری لئ بگرئی، نہ توانای ہیرش بردیان ہہیہو، نہ توانای کشانہویان ہہیہ.

۲- تہو سئیہ کہ خوا ﷺ باسی کردوون: (کوٹیری، شہلی، نہخوشیی) دوو جوړن: جوړنکیان کہم و کوپییہ لہ تہندامدا، کہ بریتہ لہ شہلی و کوٹیری، تہوہی دیکہیان بریتہ لہ کہم و کوپیی لہ ہیزی جہستہدا، کہ نہخوشیہ، ئنجا خوا ﷺ کہم و کوپیی لہ تہندامدای، لہ کہم و کوپیی لہ ہیزدا، پیئشخستوہ، چونکہ کہم و کوپیی لہ ہیزدا دہگونجئی مروئی تیسنا تہخوشہ، دواپی چاک ببئی، بہلام کہم و کوپیی لہ تہندامدا چاک نابئی، کوٹیر ہہر کوٹیرہو، شہل ہہر شہلہ.

۳- خوا ﷺ کوٹیری پیئش شہل خستوہ، چونکہ بابای کوٹیر پاساوہکھی ہہر بہردہوامہ، تہگہر بچئی بو جہنگیش، یانی: ہہمیشہ ہہر بہردہوامہ، کوٹیر ہہر کوٹیرہ، بہلام بابای شہل تہگہر سواری ولاختیک یان تامیریک ببئی، دہتوانئ سوود بگہیہنئی.

۴- لیره دا خوا ﷺ باسی قۆلپراوی نه کردوه، چونکه که سیک یهک دهستی برابن، کاریکی ههر پیده کرئی، به لام ته گهر ههر دوو قۆلی برابن، دیاره هیچی پین ناکرئی، ههروهها باسی ئیقلیجیشی نه کردوه، چونکه بابای ئیقلیجیش دیسان شتیکی ئاشکرایه، هیچی له دهست نایهت بۆ جهنگ و جیهاد، ههروهها باسی یهک چاو (أعور) یشی نه کردوه، چونکه بابای یهک چاو دهگونجی به شداری و سوودیش بگه یهنن، بۆیه خوا ﷺ باسی نهوی نه کردوه که له خاوهن پاساوه کان بن، بۆ به شداری نه کردن له جهنگ دا.

خوا به لوتف و که په می خوئی یارمه تیمان بدات، ههر کاتیک ئیسلام پتویستی به سهرو مال و روو حمان بوو، له پیناویدا بیبه خشین و، ههر کاتیک بهرنامه ی خوا په کی له سهه سامان و گیانی ئیمه کهوت، چ له کاتی رووبه روو بوونه وه و جهنگ و جیهاد دا، چ له کاتی روونکردنه وه ی راستیه کان و، وهستان دزی سته م و گه نده لیبی و ناشه رعیه کاندا، ئاماده بین که ههرچی بۆ بهرنامه ی خوا پتویسته، له پیناویدا بیبه خشین و رژی دی (بُخل) نه که یین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى سېيەم

پىناسەسى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە نۆ (۹) ئايەت دەگرىتە خۆى، ئايەتەكانى: (۱۸ - ۲۶)، تەھەرى سەرەكىيان باسى پەيمانى رىزوان (بىعە رضوان)ەو، موژدەى ئەو دەستكەوتە جەنگىيانەى خۋاى بەخشەر بەو ھاۋەئە بەرپزانەى داۋن، كە بەشدارىي پەيمانەكە بوون، لە مانگى (ذى القعدة)ى سالى شەشەمى كۆچىيدا.

ھەرۋەھا باسى دەستگىرپانەۋەى ھەر كام لە مسولمانان و دوژمنەكانيانە لە يەكدى، كە خوا دەستى گىراۋنەۋەو، ھەر كامىكىيانى لەۋەى دىكە پاراستۋە، تاكو خوئىن نەپژئى و رىككەۋتەكەو ئاشتەۋايىكە تىك نەچئى، ئاشتەۋايى خودەبىيىيە.

دىسان ئامازەكردنە بە چەند رەفتارو خەسلەتتىكى خراپى كافرەكان، كە شايستەى سزادان بوون، بەئام بۆ ئەۋەى پرواداراتىكى بىن چارە لە پىاۋان و ئافرەتان لە مەككەدا، يان لە دەۋرۋبەرى مەككە، توۋشى زىان نەبن، خوا نەپەشت كوشتار پرووبدات، ئەگەرنا لەبەر چاۋى كالىسى ئەۋان نەبوو، ئەۋان شايستەى ئەۋە بوون خوا سزايان بدات، ھىندەيان كارو كرددەۋەى خراپ ھەبوو، كە لەسەرى سزا بدرىن، بەئام ۋەك گوتراۋە: لە پەناى گولە گەئەمكىدا دە گولە جۆش ئاۋى دەخۆنەۋە.

ھەرۋەھا باسى دەمارگىرىي نەفامانەى بىپروايان و، ئۇقرەيسى و ئۇخۇن و دابەزاندىن بۆ سەر دلى پرواداران و، پابەندكردىيان بە وشەى پارىزكارىيەۋەو بە پارىزكارىيەۋە، باسى ئەۋەش كراۋە.

﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُوكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿۱۸﴾ وَمَعَانِهِ كَثِيرَةٌ يَأْخُذُوتَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

۱۱ وَعَدَّكُمْ اللَّهُ مَعَانِدَ كَثِيرَةٍ تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ. وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ
 وَلِتَكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۱۲ وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ
 بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۱۳ وَلَوْ قَتَلْنَاكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ
 وِلْيَاءَ وَلَا نَصِيرًا ۱۴ سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ يَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۱۵ وَهُوَ
 الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطَنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
 بَصِيرًا ۱۶ هُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْقُدَيْ مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحَلَّهُمْ
 وَلَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوَّهُمْ فُصِّبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ
 لِيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۱۷ إِذْ
 جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ
 وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 عَلِيمًا ۱۸

مانای ده‌قوا ده‌قی ثابه‌ته‌کان

(به دنیایی خوا له پرواداران (ی هاوه‌آت) رازی بوو (ته‌ی موحه‌ممه‌دا!)
 له کاتیکدا له‌بن (سبیه‌ری) دره‌خته‌که‌دا په‌یمانان پتده‌دای، ئیدی (خوا)
 زانی چی له نیو دلیان دایه، نجا نوقره‌یی و نوقرئی دابه‌زاندده سهریان و،
 به‌سه‌رکه‌وتتیکی نیزیکیش پاداشتی دانه‌وه ۱۸ (خوا) ده‌ستکه‌وتاتیکی زور (ی
 پاداشت دانه‌وه)، که له مه‌ودوا ده‌یانگرن و، خواش هه‌ر زالی کارزان بووه ۱۹
 خوا به‌لینی ده‌ستکه‌وتاتیکی زوری پیداون (له مه‌ودوا) ده‌یانگرن، به‌لام‌ته‌م
 (سه‌رکه‌وتن)‌دی، (وه‌ک ده‌ستکه‌وتتیکی گه‌وره‌و گرنک) بو پیشخست و، ده‌ستی
 خه‌لکی (ببیره‌وای) لی گپرانه‌وه، تاکو‌ته‌م (سه‌رکه‌وتن)‌ه، بیتته‌نیشانه‌به‌ک
 بو پرواداران (له‌سه‌ر پشتیوانی و سه‌ره‌رشتیاری خوا بو‌یان) و، تاکو‌ پتیه‌کی
 راستیستان پتشان بدات (بو مامه‌له‌له‌گه‌ل‌ته‌و پتسه‌هاته‌دا) ۲۰ هه‌روه‌ها (خوا

به لَئِنی پیداون) ده‌ستکه وتانِیکی دیکه (بگرن) که جارِی تواناتان به‌سه‌ریان
 دا نه‌شکاوه، (به‌لَم) بَیگومان خوا دهوری داون (بِوِی هه‌لَگرتوون)و، خواش
 هه‌رده‌م به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا توانا بووه ﴿۲۱﴾ بَیگومان نه‌گه‌ر نه‌وانه‌ی
 بَیپروان جه‌نگیشیان له‌ دژ کردبانایه، پشتیان تیده‌کردن (و رایان ده‌کرد)و، هیچ
 سه‌ره‌رشتیارو یارییده‌ده‌ریشیان چنگ نه‌ده‌که‌وتن له‌ به‌رانبه‌رتاندا ﴿۲۲﴾ (نه‌مه‌ش)
 یاسابه‌کی خویابه‌ که پیشتر رابردوه‌و، هه‌رگیز گۆرینبشت بۆ یاسای خوا چنگ
 ناکه‌وئِی ﴿۲۳﴾ هه‌روه‌ها (خوای سه‌ره‌رشتیارو پشتیوانتان) نه‌و که‌سه‌یه‌ که له‌ لای
 سکی مه‌ککه (ناقاری شاری مه‌ککه) ده‌ستی نه‌وائی له‌ تێوه‌ گیرابه‌وه‌و، ده‌ستی
 تێوه‌شی له‌وان گیرابه‌وه‌، دواي نه‌وه‌ی به‌سه‌رواندا بالآده‌ستی کردبوون (و وایکرد
 زه‌فه‌ریان پئ بیه‌ن)و، خواش بینه‌ری نه‌وه‌ بوو که ده‌تانکرد ﴿۲۴﴾ (دوژمنه‌کانتان)
 نه‌وانه‌ن که بَیپروا بوون و له‌ (چوونه) مزگه‌وتق حه‌رام گیرایانه‌وه‌، له‌ حالیکدا
 قوربانیه‌کان وه‌ستیتزابوون که بگه‌نه‌ شوئینی خوْیان (حه‌ره‌می مه‌ککه که تیبدا
 سه‌ره‌برپَین)، که نه‌گه‌ر له‌به‌ر پیاوانِیکی بروادارو نافرته‌تانِیکی بروادار نه‌بووایه‌ که
 نه‌تاند‌ه‌زانین، نه‌بادا بگه‌ونه‌ به‌ر پَیتان (و له‌ کاتی جه‌نگدا تووشی زیان ببن)و،
 سه‌ره‌نجام به‌ نه‌زانیی خراپه‌و زیانیکتان تووش ببن، تاکو هه‌ر که‌س خوا بیه‌وئِی
 بیخاته‌ تَبو به‌زه‌یی خوْیه‌وه‌ (و چه‌پال‌ه‌ی بدات)، نه‌گه‌ر (برواداران له‌ بَیپروایان)
 جیا‌بووبانه‌وه‌، مسوْگه‌ر نه‌وانه‌ی بَیپروان له‌وان، نازاریکی به‌ تیشمان ده‌دان ﴿۲۵﴾
 (یاد بکه‌وه‌!) کاتیک نه‌وانه‌ی بَیپروان (ده‌مارگیری و) دلگه‌رمییان خسته‌ تَبو
 دلپانه‌وه‌، دلگه‌رمیی نه‌قامیی، خواش نۆقره‌یی و نۆخرنی خوْی دابه‌زانده‌ سه‌ر
 پیغهمبه‌ره‌که‌ی و سه‌ر برواداران و، به‌ وشه‌ی پارێزکارییه‌وه‌ پابه‌ندی کردن و،
 هه‌ر نه‌وانیش پئیی شایسته‌تر بوون و، خاوه‌نی (راسته‌قینه‌ی) بوون و خواش
 هه‌میشه‌ به‌ هه‌موو شتیک زانا بووه ﴿۲۶﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(الْكَفَّةُ): (السُّكَيْنَةُ: الإِطْمِيَانُ وَالْوَقَارُ وَالنُّبَاتُ)، (سَكِينَةٌ): به مانای هیمنیی و سه نگینی و چه سپاوی دئی، به کوردیی پێم وایه ته گهر بۆ (سَكِينَةٌ) بگوتری: تۆقره یی و تۆخرن و داسه کنان، مانابه کی تاكو رادده یه ك پر به پێسته.

(وَمَعَانِدٍ): (جَمْعُ مَعْنَمٍ، وَالغَنَمُ مَعْرُوفٌ، وَالغَنَمُ إِصَابَتُهُ وَالظَّفَرُ بِهِ، ثُمَّ اسْتَعْمِلَ فِي كُلِّ مَظْفُورٍ بِهِ مِنْ جِهَةِ الْعِدَى وَغَيْرِهِمْ)، (مَعَانِمٍ) كَوَى (مَعْنَمٌ) ه، یانی: دهسته كه وت، نه ویش له (عَنَمٌ) دوه هاتوه، (عَنَمٌ) ییش یانی: مه پ، ئنجا (عُنْمٌ): بریتیه له توشبوون و وه دهه ستخستنی مه پ، دوا یی وشه ی (عُنْمٌ و مَعْنَمٌ) به کاره یزاون بۆ هه ر شتیك زه فه ری پێ ببرد ی، چ له لایه نی دوژمنانه وه بێ، كه دهسته كه وتی جه نگییه، چ به هه ر شیوه یه کی دیکه، مرۆف دهستی له به رژه وه ندییه ك و مال و سامانیك گیر بێ، نه و ناوه ی بۆ به کارهاتوه.

(وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ): دهستی خه لکی لێ گێرانه وه، (عُورِفَ الْكَفِّ بِالذَّفْعِ عَلَى أَيِّ جِهَةٍ كَانَ)، وشه ی (كَفَّ) له ته سل دا به مانای له په دهست دئی، چونكه كه سیک زه بریکی بۆ لای، له په دهستی پێوه ده نئ، ئنجا (كَفَّ): بریتیه له گێرانه وه به هه ر شیوه یه ك له شیوه كان بێ، كه واته: ﴿وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ﴾ دهستی خه لکی لێ گێرانه وه.

(سُنَّةَ اللَّهِ): ئەمه یاسای خوایه، (سُنَّةُ اللَّهِ قَدْ تُقَالُ لِطَرِيقَةِ حَكْمَتِهِ وَطَرِيقَةِ طَاعَتِهِ)، (سُنَّةُ اللَّهِ)، هه م بۆ رێبازی حیکمه تی خواو، هه م بۆ رێبازی فه رمانبه ری خوا به کارده هیتری، به لام له قورئاندا وشه ی: (سُنَّةُ اللَّهِ)، كه به (سُنن)، کۆکراوه ته وه، بۆ ئەو یاسا گه ردوونییانه به کارهاتوه، كه خوا دایناون له ژیا نی به شه ردا.

(فَدَخَلْتُ): (مَضَتْ، خَلَا الزَّمَانُ: مَضَى وَذَهَبَ)، (قَدْ خَلْتُ)، واته: نهو یاسایه تیپه‌ریوه، ده‌گوتری: (خَلَا الزَّمَانُ)، پوژگار که رابردو و تیپه‌ری.

(يَبْطِنُ مَكَّةَ): (الْبَطْنُ: الْجَارِحَةُ، وَالْبَطْنُ خِلَافُ الظُّهْرِ فِي كُلِّ شَيْءٍ، وَيُقَالُ لِلْجَهَةِ السُّفْلَى: بَطْنٌ، وَبَطْنُ الْوَادِي: عَكْسُ ظَهْرِهِ)، وشه‌ی (بَطْنُ): واته: سک، نهو نه‌ندامه‌ی مروؤف له نه‌صلدا نه‌وه‌یه، که دیاره نهو کاته (بَطْنُ) پیچه‌وانه‌ی (ظَهْر) ه، به‌لام مه‌رج نیه، ته‌نیا بو سک و پشتی مروؤف به‌کار بیین، به‌لکو ده‌گوتری: نهو قوماشه، نه‌وه دیوی نی‌وه‌وه‌یه‌تی و نه‌وه‌ش دیوی پشته‌وه‌یه‌تی، هه‌روه‌ها به‌هر شتیکی دیکه، دیوی په‌نهانی پی ده‌گوتری: (بَطْنُ) و، دیوی ناشکرای پی ده‌گوتری: (ظَهْر)، هه‌روه‌ها به‌لای خواره‌وه‌ی هه‌ر شتی ده‌گوتری: (بَطْنُ: بَطْنُ الْوَادِي)، لای خواره‌وه‌ی شیوو و دوّله‌که، که ده‌فه‌رموی: (يَبْطِنُ مَكَّةَ)، واته: له‌نقاری مه‌ککه‌یان له‌نیزیک مه‌ککه‌وه، که وه‌ک چوّن سکی مروؤف له‌گه‌ل مروؤفه، نه‌و شوینه‌ش له‌مه‌ککه‌وه زوّر نی‌زیک بووه.

(مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ)، دوا‌ی نه‌وه‌ی تی‌وه‌ی به‌سه‌ر نه‌واندا سه‌رخست، (الظَّفْرُ: الْقَوْزُ، وَأَصْلُهُ مِنْ ظَفَرَ عَلَيْهِ: نَسَبَ ظَفْرُهُ فِيهِ)، (ظَفْرُ): به‌مانای زه‌فه‌ر پی‌بردن، به‌کوردی‌ش هه‌ر ده‌یلتیین واته: وه‌ده‌ست خستق و ده‌سته‌به‌ر کردن، (ظَفَرَ عَلَيْهِ)، له‌وه‌را هاتوه که نی‌توک له‌شتیک گیر بکری، (نَسَبَ ظَفْرُهُ فِيهِ)، واته: نی‌توکی لی گیر کرد.

(وَالْهَدْيِ): (الْهَدْيُ: مُخْتَصٌ بِمَا يُهْدَى إِلَى الْبَيْتِ، وَالْوَاحِدَةُ هَدِيَّةٌ)، (هَدْيٍ): تاییه‌ته به‌وه‌وه که ده‌کرته دیاری بو کابه، واته: نهو ناژه‌لانه‌ی ده‌برین له‌وی سه‌ر ببردین، تاکه‌که‌ی (هَدِيَّةٍ) ی پی ده‌گوتری و کوبه‌که‌ی (هدی).

(مَعْكُوفًا): (عَكَفَهُ يَعْكُفُهُ وَيَعْكُفُهُ عَكْفًا: حَبَسَهُ)، که‌واته: (عَكَفَهُ) واته: چه‌پسی کرد، نه‌بیشت و ری لیگرت، ری لیده‌گری، (عَكَفَ) ریلیگرتن و نه‌هیشتن.

(تَطَّوُّهُمْ): تَطَّوُّهُمْ: تَدَوُّهُمْ وَالْمَرَادُ تَهْلِكُوهُمْ، (وَطِئْتُهُ) وَاثَهُ: يَتِمُّ لِنَاوِ
 زِيرِيَّتِي خَسْت، (تَطَّوُّهُمْ) وَاثَهُ: يَتِيَانُ لِي بَنِيْنَ وَ زَيْرِ يَتِيَانُ بَضْعَن، كَه لِيْرَهْدَا
 مَهْبَهْسْت پِيِي كُوْرَان وَ زِيَان پِيْگَه يَانْدِنِيَانَه.

(مَعْرَةٌ): (مَكْرُوَةٌ وَأَذَى، وَالْمَرَادُ بِهِ: السُّبَّةُ، عَرَهُ يَعْرُهُ عَرًا: إِذَا أَصَابَهُ مَكْرُوَةٌ، وَالْمَعْرَةُ
 مَفْعَلَةٌ مِنْهُ)، (مَعْرَةٌ): بِهِ مَانَاي شَتِي نَاخُوْش وَ تَاَزَار دِي وَ، مَهْبَهْسْت لِيْرَهْدَا
 شُوْرَهْبِيَه، شُوْرَهْبِيَه كِيَان بِيْتَه سَهْر، يَاخُوْد رَه خَنَهْبِيَه كِيَان بِيْتَه سَهْر، بِهِ هُوِي
 تَهْوَهْوَه كَه تَهْوَه پِيَاوَه بِرُوَادَارُو نَاْفَرَهْتَه بِرُوَادَارَانَه يَه نَه يَانِنَاسِيُوْن، لَهْبَهْر دَهْسْت
 وَ يَتِيَانِدَا فَهْوَتَاُوْن لَه جَه نَكَه كَه دَا، دَه گُوْتَرِي: (عَرَهُ يَعْرُهُ عَرًا: إِذَا أَصَابَهُ مَكْرُوَةٌ)،
 تُوُوْشِي زِيَانِي كَرْد، تُوُوْشِي دَه كَاْت، زِيَانَكَه يَانْدِن، (عَرَهُ: عَرَّ فُلَانٌ فَلَانًا) فَلَانَكَه س
 فَلَانَكَه سِي تُوُوْشِي شَتِي كِي نَاخُوْش كَرْد، (مَعْرَةٌ) ش (مَفْعَلَةٌ) يَه لَه كَرْدَارِي (عَرَهُ،
 يَعْرُهُ).

(سَرَّيْلُوا): (زَيْلُهُ زَيْلًا: مِثْلُهُ وَزَيْلُهُ فَتَزَيْلُ: فَرَّقَهُ فَتَفَرَّقَ)، (زَيْلُهُ زَيْلًا: مِثْلُهُ) وَاثَهُ:
 لِيْكَمْ جِيَا كَرْدَهْوَه، (زَيْلُهُ فَتَزَيْلُ)، وَاثَهُ: (فَرَّقَهُ فَتَفَرَّقَ)، بَلَاوِي كَرْدَهْوَه وَ بَلَاوِي بُوُوَه،
 يَان جِيَاي كَرْدَهْوَه وَ جِيَا بُوُوَه.

(الْحَمِيَّةُ): (الْحَمِيَّةُ: الْأَنْفَةُ وَالْتَكْبُرُ، حَمِي مِنَ الشَّيْءِ، كَرَضِي، حَمِيَّةٌ: أَنْفٌ مِنْهُ)،
 (حَمِيَّةُ): بِهِ مَانَاي خُوْبَه زَلْگَرِي سِي وَ لَه خُوْ نَهْوَه شَانْدِنَهْوَهْبِيَه، بِهِ لَامْ بِهِ بَارِي
 خِرَاطَه دَا، دَه گُوْتَرِي: (حَمِي مِنَ الشَّيْءِ، كَرَضِي، حَمِيَّةٌ: أَنْفٌ مِنْهُ)، وَاثَهُ: تَهْوَه شَتَه ي
 پِيْن لَه خُوِي نَهْوَه شَايَهْوَه وَ خُوِي پِيْن بَهْرَزْتَر بُوُو، بِهِ لَامْ بِهِ نَاهَق، تَه گَهْرِنَا
 جَارِي وَايَه، تِيَسَان شَتِيْك لَه خُوِي نَاوَه شِيْنِيْتَهْوَه، بِهِ لَامْ بِهِ هَه ق، بُوُوِيْنَه:
 شَتِي خِرَاط لَه خُوِي نَاوَه شِيْنِيْتَهْوَه، بِهِ لَامْ تَهْوَانَه لَه تَه نَجَامِي خُوْ بَه زَلْگَرِي يِدَا،
 شَتِي بَاشِيَان لَه خُوِيَان نَه دَهْوَه شَانْدِنَهْوَه، كَه وَاثَه: (حَمِيَّةُ) دَه گُوْنَجِي بْگُوْتَرِي:
 دَلْگَهْرَمِيِي نَه فَاْمَانَه، يَان دَه گُوْنَجِي بْگُوْتَرِي: لَه خُوْنَهْوَه شَانْدِنَهْوَه ي شَتِي بَاش لَه
 تَه نَجَامِي خُوْ بَه زَلْگَرِي يِدَا.

(الْبَهْمِيُّ): (الْبَهْمِيُّ عَلَى ثَلَاثَةِ أَضْرِبٍ: ۱- خَلُوَ النَّفْسِ مِنَ الْعِلْمِ، ۲- إِعْتِقَادِ الشَّيْءِ بِخِلَافِ مَا هُوَ عَلَيْهِ، ۳- وَفَعَلَ الشَّيْءَ بِخِلَافِ مَا يَلِيقُ بِهِ)، راغبی نه سفه هانی ده لئ: (جَهْلٌ) نه زانیی سئ جوره:

۱- نه وه که نه فس زانیاریی له باره ی نهو شته وه نه بئ.

۲- نه وه که مرؤف قه ناعه ق به شتیک بئ، پیچه وانه ی نه وه ی واقیعه که ی له سه ره تی.

۳- کردنی شتیک به پیچه وانه ی نه وه که شایسته یه بکری.

که واته: (جَاهِلٌ)، نه نیا نهو که سه نیه که شت نازانی، به لکو یان شته که نازانی، یا خود زانیاریه کی هه لئ له باره ی شته که وه هیه، یانی: زانیاریه که ی راست نیه لهو باره وه، یا خود ده شیزانی و زانیاریه که شئ راست و دروسته، به لام نهو به شیوه یک مامه له ده کات، که پیچه وانه ی نه وه یه که شایسته یه مامه لئ له لکه لئدا بکری.

(وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ الْفُرْقَى)، واته: پابه ندی کردن به وشه ی پاریزکاریه وه، (أَوْجِبَ عَلَيْهِمُ الْكَلِمَةَ الَّتِي يُنْفَى بِهَا الشُّرْكَ وَالْعَذَابُ، وَهِيَ كَلِمَةُ التَّوْحِيدِ وَالْإِخْلَاصِ)، واته: خوا بِئ نهو وشه یه ی له سه ر پیویست کردن، که خو ی پی ده پاریزری له هاوبه ش بو خوا دانان و له سزاو تازاری رورزی دوایی، که بریتیه له وشه ی خوا به یه ککرتن و وشه ی ساغکردنه وه ی به ندایه تیسی بو خوا، که: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) یه و (كَلِمَةُ التَّوْحِيدِ) و (كَلِمَةُ الْإِخْلَاصِ)، وشه ی به یه ککرتنی خوا، وشه ی ساغکردنه وه ی به ندایه تیسی بو خوا شی پینده گوتری.

(أَحَقُّ بِهَا): (أَيُّ أَجْدَرُ وَأَلِيقُ)، (حق)، یانی: ماف یان شایسته، (أَحَقُّ) واته: شایسته ترو لی وه شاوه تر.

(وَأَهْلُهَا): ده گوتری: (فُلَانٌ أَهْلٌ لِكَذَا أَيُّ: خَلِيقٌ بِهِ)، واته: شایسته یه تی و خاوه نیه تی، (وَيُقَالُ: مَرَحَبًا وَأَهْلًا: وَجَدْتُ سَعَةَ مَكَانٍ عِنْدَنَا، وَمَنْ هُوَ أَهْلٌ بَيْتٍ لَكَ

في الشَّقَقَةِ)، واته: تَوَّ شَوْنِيكِي فراوانت له لای تیمه چنگ کهوت، که هاتی بَوَّ لامان تهی میوان! خاوهن مآلیش کهسیکه بَوَّ تَوَّ وهک خزمو و نیزیک وایه، له رووی بهزهیهوه.

هوئی هاتنه خوارهوهی نایهتهکان

۱- نهم دوو نایهته موباردهکه، نایهتهکانی: (۱۸ و ۱۹)، ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿۱۸﴾ وَمَعَانِهِ كَثِيرَةٌ يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿۱۹﴾﴾، له بارهی هوئی هاتنه خوارهوه یانهوه، نهم دهقه دینین:

(الطبري) له تهفسیره کهی خوئی دا^(۱) کوتوو یهقی: (وَكَانَ سَبَبُ هَذِهِ الْبَيْعَةِ مَا قِيلَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ أُرْسِلَ عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِرِسَالَتِهِ إِلَى الْمَلَإِ مِنْ قُرَيْشٍ، فَأَبْطَأَ عُثْمَانُ عَلَيْهِ بَعْضُ الْإِطْيَاءِ، فَظَنَّ أَنَّهُ قَدْ قُتِلَ، فَدَعَا أَصْحَابَهُ إِلَى تَجْدِيدِ الْبَيْعَةِ عَلَى حَرْبِهِمْ عَلَى مَا وَصَفْتُ، فَبَايَعُوهُ عَلَى ذَلِكَ، وَهَذِهِ الْبَيْعَةُ الَّتِي تُسَمَّى بَيْعَةَ الرُّضْوَانِ، وَكَانَ الَّذِينَ بَايَعُوهُ هَذِهِ الْبَيْعَةَ، فِيمَا ذَكَرَ فِي قَوْلِ بَعْضِهِمْ: أَلْفًا وَأَرْبَعَ مِئَةٍ، وَفِي قَوْلِ بَعْضِهِمْ: أَلْفًا وَخَمْسَ مِائَةٍ، وَفِي قَوْلِ بَعْضِهِمْ: أَلْفًا وَثَلَاثَ مِئَةٍ..

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُمْ كَانُوا يَوْمَ الْحُدَيْبِيَّةِ أَرْبَعَ عَشْرَةَ مِائَةً، فَبَايَعْنَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَعَمْرٌ أَخَذَ بِيَدِهِ تَحْتَ الشَّجَرَةِ، وَهِيَ سَمُرَةٌ، فَبَايَعْنَاهُ عَلَى أَنْ لَا نَقْرَ، وَلَمْ نُبَايِعْهُ عَلَى الْمَوْتِ، يَعْنِي النَّبِيَّ ﷺ) (أخرجه مسلم: ۸۵۶، والبخاري: ۴۱۵۳، ۴۱۵۴).

واته: هوئی تهو پهیمان پیدانه به پیغهمبه ر ﷺ وهک گوتراوه: تهوه بوو که پیغهمبه ری خوا ﷺ عوسمانی کوری عهفغانی ﷺ، به نامه که وهه نارد بَوَّ لای

بپراز به دهستانی هۆزی قوره‌یش، ئەویش ماوه‌یه‌ک دواکه‌وت و پێچوو، ئەویش پێی وابوو کورژاوه، (یان بانگه‌شه‌ کرا که کورژاوه)، ئەویش هاوه‌لانی بانگ کرد بۆ تازه‌ کردنه‌وه‌ی په‌یمان له‌سه‌ر جه‌نگکردن له‌ دژیان، به‌و شیوه‌یه‌ی باسما‌ن کرد، ئەوانیش به‌ئێنیان پێیدا له‌سه‌ر ئەوه، ئەو په‌یمان‌ه‌ی پێی ده‌گوترا: (تَبِعَهُ الرُّضْوَانُ) په‌یمانی په‌زاهمه‌ندی، (په‌یمانیک که بۆته‌ هۆی ئەوه‌ی خوا لێیان رازیی بێ)، ئەوان‌ه‌ی ئەو په‌یمان‌ه‌یان له‌گه‌لدا به‌ست، وه‌ک باسکراوه‌ له‌ قسه‌ی هه‌ندێکیاندا گوتوو‌یان‌ه: (۱۴۰۰) که‌س بوون و، هه‌ندێکیان گوتوو‌یان‌ه: (۱۵۰۰) که‌س بوون و، هه‌ندێکیان گوتوو‌یان‌ه: (۱۳۰۰) که‌س بوون، جابیری کو‌ری عه‌بدو‌للا (خوا لێی رازیی بێ)، ده‌لێ: ئیمه‌ له‌ پۆژی حوده‌بیه‌دا (۱۴۰۰) که‌س بووین، په‌یمانمان به‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ دا، عومه‌ر له‌ ژێر دره‌خته‌که‌دا ده‌ستی پێغه‌مبه‌ری گرتبوو، دره‌خته‌که‌ش دره‌ختی (سَمْرَةَ) بوو، په‌یمانمان پێدا که‌ رانه‌که‌ین، به‌لام په‌یمانمان پێ نه‌دا له‌سه‌ر مردن، به‌لکو له‌سه‌ر پشت نه‌کردنه‌ دوژمن، واته‌: ئەو په‌یمانمان به‌و جو‌زه به‌ پێغه‌مبه‌ردا ﷺ.

له‌ شوێنی دیکه‌دا هاتوه، ده‌لێ: عومه‌ر ﷺ، بۆیه‌ ده‌ستی پێغه‌مبه‌ری ﷺ گرتبوو، تا‌کو ده‌ستی شل نه‌بێ (۱۴۰۰) که‌س زۆره، ته‌وقه‌ له‌گه‌ل هه‌موواندا قورسه، ئەو ده‌ستی گرتبوو بۆ ئەوه‌ی هه‌موو جارێ ده‌ست به‌رز نه‌کاته‌وه‌ و ده‌ستی را‌گرتبوو.

۲- له‌ باره‌ی هۆی هاتنه‌ خواری نایه‌تی ژماره (۲۴) هوه: ﴿ وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطَنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴾ (۲۴)، ئەم گێرداوه‌یه‌ دێنین:

إِعْنِ أَنْسَ بْنَ مَالِكٍ ﷺ، أَنْ تَمَانِينَ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ، هَبَطُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَأَصْحَابِهِ مِنْ جَبَلِ التَّنْعِيمِ عِنْدَ صَلَاةِ الْفَجْرِ لِيَقْتُلُوهُمْ، فَأَخَذَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَأَعْتَقَهُمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿ وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ﴾ (أخرجه مسلم: ۱۸۰۸).

واته: نه نه سی کوری مالیک ﷺ، ده لئ: هه شتا پیاو له خه لکی مه ککه دابه زینه سهر پیغه مبهری خوا ﷺ و هاوه لانی له چیا (تعیم) هوه، له کاتی نوژی به یانیدا تاکو بیانکوژن، (گوتووین: له نوژدان زه فه ریان پی ده بهین)، پیغه مبهری خواش ﷺ زه فه ری پیردن و گرتی و، دواپی به ره ه لدا ی کردن، له و باره وه، نه م نایه ته هاتوه خوارئ: ﴿وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ﴾.

چهند ریوایه تیک له و باره وه هاتوون، له به کیک له ریوایه ته کان دا، ده لئ: پیغه مبهری خوا ﷺ پی پی فه رموون: نایا په یمانتان هه یه له گه ل تیمه دا؟، گوتیان: نه خیر، فه رمووی: برؤنه وه نه وه به منته و چاکه نازادم کردن.

تاکو چاکه به کی له چاوی نه واندا هه بی و، بیته هانده ریان که نه و ریکه هوتنه ی دواپی ناوی لئرا: (ریکه هوتنی حوده بییه) نه نجام بدرئ.

مانای گشتی نایه ته کان

به پزان!

نه و نایه تانه ی ئیستا ته فسیریان ده کین، به تایه ت نایه ته کانی سه ره تا هه موویان له باره ی رووداوی گرنگی په یمان و به لئین لیوه رگرتنی پیغه مبهری خواون، له هاوه لانی له ژیر دره ختیک دا که دواتر به دره ختی په زامه ندی (شجرة الرضوان) ناوی ده رکردوه و، نه و رووداوه ش به کیکه له رووداوه کانی نه و ریکه هوتن و ناشته واییه، که ناوی لئرا (صولحی حوده بییه)، نه و په یمان لیوه رگرتنه ی پیغه مبهری خواش ﷺ له هاوه لانی (خوا لیان رازی بن)، پیش ته نجامدانی په یمانه که و تپه پاندنی صولح و پیکه اتنه که به وه، که نه گه ری هه به وه له گه ل دوژمن دا تیکبگیرین و به شه ر بئن، به لام خوا ﷺ به شیوه به ک هوکاره کانی په خساندن و، هه ل و مه رجه که ی والیکرد که له گه ل به کدا تووشی

شهر نهبین و، وهک خوا ﷺ ناماژهی پیداه: چهند جار یک دهستی کافره کانیسی له پیغهمبهر ﷺ و هاوه لانی گپراوه تهوهو، دهستی نهوانیسی له کافره کان گپراوه تهوهو، بو نهوهی خوین نه پژی و، سه ره نجام نهو پیکهاته سهه بگری.

خوا دهفه رموی: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ﴾ به دلنایی خوا رازی بوو له برواداران، کاتیک په ایمانیاں له ژیر دره خته که دا له که لدا ده بهستی، په ایمانیاں پی ده دای، نه مهش موژدهو دلخوشییه کی زور زور گه وره یه: ﴿فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ (خوا) زانیسی چی له دلنه ایمانیاں هه یه، هه لبه ته هاوه لانی به پژی پیغهمبهری خوا ﷺ کاتیک په ایمانه کیان له خزمهت پیغهمبهر دا به ستوه، نه گهر نه م نایه ته نهو کاته بویان دابه زیبایه، بیگومان نهو هه موو دله راوکهو دلناره حه تییه یان نه ده بوو له کاتیکدا پیغهمبهر ﷺ پیکه و تنه که ی له که ل هوزی قوره بشدا ده کرد، به لام نهو نایه تانه دواپی دابه زیون، پیشی خوا ﷺ تاقیر کردونه وه، که ستایش بو خوا له تاقیر کردنه وه که، سه ره برزانه دهه رچوون، نجا دواپی خوا ﷺ نهو خه لاتهی پی به خشیون که: من لیجان رازی بووم، نه ی نهو بروادارانهی په ایمانیاں به پیغهمبهر دا ﷺ له ژیر سیبه ری دره خته که دا! ﴿فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ (خوا) زانیسی چی له دلنیاں هه یه! ایمانیکسی مه حکم و، خوا به یه ککرتنیکسی راسته قینهو، به ندایه تییه کی ساغی بی خلتنهو، لیجان و فیداکارییه کی تهواو، له پیناوی خواو نایین و به برنامه که کیداو، به شوین پیغهمبهره که بیدا، ﴿فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ﴾ بویه نۆخرن و نۆقره یی دابه زانده سهریان، پیشتر فه رموی: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (خوا) نهو که سه یه، نۆخرن و نۆقره یی خسته تیو دلی برواداران هوه، هه روه ها دواتریش وشه ی: (السَّكِينَةَ) هاتوه: ﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ نجا تیمه به هوی نایه تی ژماره (۴) وه: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ده زانین که (السَّكِينَةَ)، هه م لیره داو، هه م له نایه تی ژماره (۲۶) دا، نۆقره ییه که چۆنه تیو دل و ده روونیا نه وه، چونکه نۆقره یی و نۆخرن په یوه ندیی به دل و

دەروونەۋە ھەيەو، لە راستىدا جەۋھەرى مەرۋف و كەسايەتى مەرۋف، لە دل و دەروونى و ديوە مەعنەۋىيە كەيدا بەرچەستە دەبى، ئەگەر ئىنسان لە پروى دل و دەروونەۋە ئارام و ھىمىن و خاۋەن ئۆقرەيى و داسە كنان بوو، چەستە بە ھۆى ئەو دلە ئارام گرتوۋەو، خۇراگر دەبى، ﴿فَأَزَلَّ السَّكِنَةَ عَلَيْهِمْ﴾، ئۆقرەيى دابەزانەدە سەريان سەر دل و دەروونيان، ﴿وَأَنبِهِمْ فِتْمًا قَرِيبًا﴾، سەر كەوتنىكى نىزىكىشى بە پاداشت دانەۋە.

ئەو دەستكەوتە نىزىكەش، دەگونجى مەبەست پىتى ئەو پىنكھاتنە بى، كە داۋىي لە خودەيىبىدە مۇر كرا، دەشگونجى مەبەست پىتى جەنگى خەيىەر بى، بەلام زياتر وا پى دە چى مەبەست صلحە كە بى، چونكە داۋىي دەفەر موى: ﴿وَمَعَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا﴾، زۆر دەستكەوتى جەنگىشى بە پاداشتدانەۋە كە داۋىي دەيانگرن، ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾، خواش ﴿﴾ ھەر زالى كارزان بوۋە.

﴿وَعَدَّكُمْ اللَّهُ مَعَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا﴾، خوا ﴿﴾ دەستكەوتانىكى زۆرى بەللىن پىداون، دەيانگرن، واتە: لە داھاتوۋدا، دەيانگرن، ﴿فَعَجَلَ لَكُمْ هَيْبَةً﴾، ئىنجا ئەمەي بە پەلە بۇ ھىنانە پىش، ئايا مەبەست لە: (ئەمە) كامەيە؟ جارى جەنگى خەيىەر نەبوۋە، تاكو دەستكەوتە كانى جەنگى خەيىەر بگرن! واتە: ئەم پىنكھاتن و صلحەي بە پەلە بۇ ھىنانە پىش و كردى بە پىشەست و، زەمىنە خۇشكەر بۇ دەستكەوتە كانى دىكەو، بۇ سەر كەوتنە كانى داھاتوۋ، ﴿وَكَفَّ أَيْدِي النَّاسِ عَنْكُمْ﴾، ھەرۋەھا دەستى خەلكى لە ئيوە گىرايەۋە، واتە: دەستى كافرە كانى مەككە، دەگونجى مەبەست پىتى ئەۋە بى، كە لە ھۆى ھاتنە خوارەۋە كەيدا پاسمانكرد، ئەو ھەشتا كەسەي لە چىاي تەنعىمەۋە دابەزىبون، لە كاتىكدا كە پىغەمبەر ﴿﴾ ھاۋەلان لە نوپىزى بەيانىدا بوون، ھەرۋەھا دەگونجى مەبەست ئەو ھىزە بى، كە قورەيش كۆي كرىدبوۋە، كە ئەگەر پىغەمبەر ھاۋەلانى بەرەو مەككە بچن، لە دۇيان بچەنگن، خواش ﴿﴾ دەستى ئەۋانى لىگىرانەۋە، ﴿وَلَمَّا كُنَّا آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾، تاكو ئەو سەر كەوتنە، ئەو دەستكەوتە نىزىكە بىتتە نىشانە بەك بۇ

برواداران، نیشانه‌یک له‌سهر نه‌وه که خوا ﷻ مشووری وایان لی ده‌خوات، خویمان عه‌قلیان پیی ناشکی، ته‌وان صولحی حوده‌بیبیه‌یان به به‌لاو خراپ و ته‌نازول ده‌زانی و زور له‌سهر دلیان قورس بوو! به‌لام خوا ﷻ ده‌یزانی که باشتین ده‌ستکه‌وت و سه‌رکه‌وته بو ته‌وان، ﴿وَيَهْدِيكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾، بو ته‌وهی خوا ﷻ بتانخاته سه‌ر ربه‌کی راست، واته: له بواری مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل ته‌و پشه‌هاته‌دا، که هاته پیش، نه‌گه‌رنا بیگومان هه‌ر له‌سهر ری راست بوون.

﴿وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا﴾، هه‌روه‌ها خوا ﷻ به‌ئینی ده‌ستکه‌وتانیکی دیکه‌ی پیداون، جاری توانانان به‌سه‌ریاندا نه‌شکاوه، ﴿فَدَاخِلْ آلَ اللَّهِ يَهَا﴾، به‌لام خوا ﷻ ده‌وری ته‌و ده‌ستکه‌وته‌نشی داوه، ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا﴾، خواش ﷻ هه‌میشه‌و هه‌رده‌م له‌سهر هه‌موو شتیک توانا بووه.

﴿وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلُوا الْأَذْنُرَ﴾، نه‌گه‌ر گریمان ته‌وانه‌ی بیروان له‌گه‌لتاندا به‌شه‌په‌تابان و جه‌نگیان له‌دژکرانایه، پشتیان تیده‌کردن و رایانده‌کرد، ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُوكَ وَيَأْتُوا وَلَا نَصِيرًا﴾، دوایش هیچ سه‌ر په‌رشتیارو یارمه‌تیده‌رئکیان نه‌ده‌بوو، یانی: نه که‌سیکیان ده‌بوو سه‌ر په‌رشتیان بکات به‌گشتی، نه که‌سیکیان چنگ ده‌که‌وت له‌و رووداوه‌دا، به‌تایه‌ت، هاوکاریان بی و ده‌ستبارگریان بی، (ولی): سه‌ر په‌رشتیار، ته‌و که‌سه‌یه به‌گشتی سه‌ر په‌رشتی بکات له‌هه‌موو کاته‌کاندا، به‌لام (تصیر) یامه‌تیده‌ر، که‌سیکه له‌کاتیکی دیاریکراودا بو شتیک دیاریکراو، هاوکارو ده‌ستبارگرو سه‌رخه‌رو پشتیوان بی.

﴿سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي فَدَخَلَتْ مِنْ قَبْلُ﴾، ته‌و تیکشکانه‌ی بیرویان له به‌رانبه‌راندا، نه‌گه‌ر جه‌نگیان له‌دژتان کردبایه، یاسای خواجه که پیشتر تپه‌ریوه و رابردوو، که هه‌میشه هه‌ر کاتیک کومه‌ئیک، به‌راستی برواداریبوون و، له به‌رانبه‌ر نه‌هلی کوفردا، خویمان بینبیته‌وه، نه‌هلی کوفر خویمان بو نه‌گرتوون، ته‌وه یاسایه‌کی خواجه، ﴿وَلَنْ يَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾، گورینشیت بو یاسای خوا چنگ

ناکهوئ، واتە: یاسای خوا گۆرانی بۆ نیه، وهک چۆن له گهلانی پشوویدا ئەو یاسایە خوا تێپەریوەو پابردوو، بۆ تێوش ئەو یاسایە خوا، هەر هەیهو بەردەوامە.

﴿وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ﴾، هەرودها (خوا ﷻ) ئەو کەسەیه، کە دەستی ئەوانی له تێوه گێرایهوهو، دەستی تێوهشی له ئەوان گێرایهوه، له کوئ؟ ﴿بَطْنِ مَكَّةَ﴾، له ئاقاری مەككەو له تێو هەناوی مەككەدا، له شوئینیک کە زۆر له مەككەوه نیزیكە، ﴿مِنَ بَعْدِ أَنْ أظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ﴾، دواي ئەوهی تێوهی بەسەر ئەواندا سەرخست، مەبەست پێی ئەو کەسانەیه کە هاتن پەلاماری پیغه مبهرو هاوه لانیاندا، بەلام هاوه لانی (خوا لێیان پازی بئ)، بۆسەیان بۆ دانابوون و کەوتنە بۆسە ی هاوه لانیهوهو گرتیانن و، پیغه مبه ریش ﷻ دواي مەتی له سەرکردن و بەریدان، خواي پەرودگار ئەمە بە چاکەو نیعمەتیکي خوئ دەزانئ له سەر برواداران، کە دەستی کافرانیشی لەوان گێراوه تەوه، زەفەر بە برواداران نەبەن و، دەستی بروادارانیشی لەوان گێراوه تەوه، دواي ئەوهی بەسەر یاندا زالبوون و زەفەریان پئ بردوون، بەلام خوا ﷻ ئیلهامی دلئ پیغه مبه ری ﷻ کردوه، یان وه حیی بۆ ناردوه، کە دەستیان لئ نەدەن و نه یانکوژن، چونکە له وهدا بەرژوه و ندییه کی گه وره تر له کوشتنی ئەوان بۆ مسولمانان هەبوو، کە پیکهاته کە ی حوده بیبیه بوو، ﴿وَكَانَ اللَّهُ يَمَامَعْمَلُونَ بَصِيرًا﴾، خواش ﷻ بینه ری ئەوه بوو کە دەتاکرد، هی هەموو لایه کتان، هەم هی برواداران، هەم هی بەرانبەرە کانیشیان.

ئنجا خوا ﷻ ئەوه پوون دەکاتەوه: وه نه بئ کە خوا ﷻ دەستی برواداران لەوان پاراستهوه، وایکردوه برواداران تووشی زانیان نەکن، دواي ئەوهی زەفەریشیان پئ بردوون و، پێیان وێراون و، کەوتوونه ژێر کۆنترۆل و دەسته لاتیان، وه نه بئ له بەر چاکە ی بێپروایه کان بوو بئ، ئنجا بۆ ئەوه ی بۆچوونی وا دروست نەبئ و، کەسێک زەینی ساهە ی پئ نەبات، پێی وابئ خوا پێی ناخۆش بووه

بپیروایه‌کان تووشی نازارو سزا بن، به ده‌ستی مسولمانان، نه‌وه بوون ده‌کاته‌وه که بپیروایه‌کان زور شتی وایان کردوه، شایسته‌ی نه‌وه بوون سزا بدرین، به‌لام نه‌وه دستگیرانه‌وه‌ی خوی کاربه‌جی، که ده‌ستی پرواداران له‌وان گیرایه‌وه، دوای نه‌وه‌ی پرواداران به‌سهریان دا زالکردو زه‌فه‌ریان پی‌بردن، حکیمه‌ته‌که‌ی شتیکی دیکه‌یه، ده‌فه‌رموی: ﴿هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدَّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾، نه‌وان، نه‌وانه‌ن که بیپروا بوون (به‌ه‌موو شتیکی) و تیوه‌شیان له‌ مزگه‌وتی حه‌رام گیرایه‌وه، ﴿وَالْهَدْيُ مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ حِمْلَهُ﴾، هه‌روه‌ها قوربانیه‌کانیشیان گیرایه‌وه، که بگه‌نه شوینی خویمان، (الهدی) به (مفتوح) خویندراوه‌ته‌وه، یانی: ﴿وَصَدَّوْا الْهَدْيَ﴾، هه‌روه‌ها قوربانیه‌کانیشیان گیرانه‌وه (هدی) کو‌ی (هدیه)‌یه، نه‌وه نازه‌لانه‌ن که ده‌برین بو لای حه‌رهمی مه‌ککه، که له‌وی سهربربرین، وه‌ک قوربانیه‌ی، نه‌وانیشیان گیرایه‌وه، (معکوفاً) له‌ کاتیکیدا که راگیرابوون و وه‌ستیدرابوون، ﴿أَنْ يَبْلُغَ حِمْلَهُ﴾، که بگه‌نه شوینی خویمان و له‌وی سهربربرین، یانی: بگه‌نه حه‌رهم، هه‌روه‌ها خویندراویشه‌ته‌وه: ﴿وَالْهَدْيُ مَعْكُوفًا﴾، یان (وَالْهَدْيُ مَعْكُوفًا)، هه‌روه‌ها قوربانیه‌کانیش له‌ حاتیکیدا که راگیرا بوون، هه‌روه‌ها خویندراویشه‌ته‌وه: ﴿عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ مَعْكُوفًا﴾، یانی: تیوه‌یان گیرایه‌وه له‌ مزگه‌وتی حه‌رام و له‌ قوربانیه‌کانیستان که سهریان برین، له‌ حاتیکیدا که راگیرابوون، ﴿أَنْ يَبْلُغَ حِمْلَهُ﴾، که بگه‌نه شوینی خویمان.

﴿وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُّؤْمِنَاتٌ﴾، نه‌گه‌ر پیاواتیکی پروادارو نافرده‌تانیکی پروادار نه‌بوونایه، نه‌مه هوکاره‌که‌یه، که بوچی خوا ﷺ ده‌ستی مسولمانانی له‌نه‌وان پاراست و ده‌ستی نه‌وانیشی له‌ مسولمانان پاراست، هوکاره‌که‌ی نه‌وه‌یه: نه‌گه‌ر پیاواتیکی پروادارو نافرده‌تانیکی پروادار نه‌بوونایه، ﴿لَمْ تَعْلَمُوهُمْ﴾، نه‌تاند‌ه‌زاین، یانی: نه‌تاند‌ه‌زانی که نه‌وان پروایان هیتاوه و نه‌تاند‌ه‌ناسین، ﴿أَنْ تَطَّوَّهُمْ﴾، نه‌بادا پیتان لی بنین و بکه‌ونه بن ده‌ست و پیتان، واته: زانیان پی بگه‌یه‌ن، ﴿فَتَضَيَّبَكُمْ مِنْهُمْ مَعْرَةً يُعْرَىٰ عَلَيْهِ﴾، سه‌ره‌نجام له‌ لایه‌ن نه‌وانه‌وه،

بِئْسَ ثَوْدَىٰ يَتَىٰ بَرَّانٍ، زیانیکتان تووش بووایه، یاخود په‌خنه‌یه‌کتان بیته سه‌رو
 عه‌یه‌یه‌کتان بیته سه‌رو، به‌رانبه‌ره‌کانتان لیتان به‌ په‌خنه بگرن و بلین: ثهو
 پیاوه بروادارو تافره‌ته بروادارانه‌ی هاو ثاینی خو‌شایان کوشتن!! ﴿يُدْخِلْ اللَّهُ
 فِي رَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ﴾، خوا هه‌موو ثهو‌ی کرد، تا‌کو هه‌ر که‌سی بیه‌وی، بیخاته
 تپو به‌زه‌یی خو‌یه‌وه، واته: بؤ ثهو‌ی دو‌خیکی هیمن و نارام له تپوان نه‌هلی
 ئیسلام و نه‌هلی کوفردا، بی‌تته‌ کایه‌وه‌و، نه‌وانه‌ی خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ده‌یه‌وی هی‌دایه‌تپان
 بدات، بیانخاته تپو به‌زه‌یی خو‌یه‌وه.

یاخود: بؤ ثهو‌ی ثهو پیاوه بروادارو تافره‌ته بروادارانه‌ی که تپوه نه‌تاند‌ه‌زانی
 له مه‌ککه‌ن، خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بیانخاته ژیر سایه‌ی به‌زه‌یی خو‌یه‌وه و بیانپاری‌ژنی و
 چه‌پاله‌یان بدات، ﴿لَوْ تَرَىٰ أُولَٰئِكَ لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾، ته‌گه‌ر
 لیک جیا بووبانه‌وه، بروادارو بی‌پروا لیک جیا بووبانه‌وه، ﴿لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا
 مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾، مسو‌گه‌ر نه‌وانه‌ی بی‌پروا بوون له‌وان، به‌ نازاریکی به‌ تپش
 سر‌زام ده‌دان، واته: له دنیا‌دا به‌ده‌ستی برواداران سر‌زام ده‌دان، و کوژراو و
 برینداریان لی ده‌بوون.

له کو‌تایی دا خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ده‌فهرمو‌ی: ﴿إِذْ جَعَلْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ
 الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ آلِ أَبِي لَهَبٍ﴾، یاد بکه‌وه! کاتیک نه‌وانه‌ی بی‌پروان، گه‌رمییان خسته
 دل‌ی خو‌یان، گه‌رمیی نه‌فامیی و ده‌مارگیری نه‌فامیی، یان: خو‌ به‌زلگری و
 دل‌گه‌رمیی نه‌فامییان خسته دل‌ی خو‌یان، ﴿فَأَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَىٰ
 الْمُؤْمِنِينَ﴾، خواش ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نؤ‌خژن و نؤ‌قره‌یی دابه‌زاند‌ه‌ سه‌ر پی‌غهمبه‌رکه‌ی ﴿يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا﴾ سه‌ر بروادارانیش، له به‌رانبه‌ر دل‌گه‌رمیی نه‌فامیی و، ده‌مارگیری نه‌فامیی
 نه‌واندا، خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نؤ‌قره‌یی و نؤ‌خژنی دابه‌زاند‌ه‌ سه‌ر پی‌غهمبه‌ر ﴿يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تا‌کو خو‌راگرین له به‌رانبه‌ر ده‌مارگیری و سه‌ختگیری و خو‌به‌زلگری نه‌فامانه‌ی
 نه‌واندا، ﴿وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَىٰ﴾، پابه‌ندیشی کردن به‌ وشه‌ی پار‌ژکاریه‌وه،
 یاخود: به‌ وشه‌یه‌که‌وه که ده‌بیته هؤ‌ی پاراستنپان له شیرک و کوفر له دنیا‌داو،

له سزای خوا له رۆژی دوایدا، که بریتیه له وشه‌ی خوا به‌یه‌کگرتن (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، ﴿وَكَاثِرًا مِّنْ بِهَا وَأَهْلِهَا﴾، به‌س ئەوان شایسته‌ی بوون و، ته‌نیا ئەوانیش خاوه‌نی بوون، واته: بر‌واداران شایسته‌و خاوه‌نی ئەو وشه‌یه بوون، که مرۆف ده‌پاریزی و، ده‌بێته هۆی پاراستنی و ده‌بێته هۆی ئەوه‌ی پارێزکاری تیدا په‌یدا بکات، پێش هه‌موو شتیک پارێزکاری له شیرک و له کوفر، ئنجا له گونا‌هو تاوان و لادان، ﴿وَكَاثِرًا مِّنْ اللَّهِ يَكْفُلُ لِي وَعَلِيمًا﴾، به‌دنیایی خواش به‌هه‌موو شتیک زانایه، هه‌میشه به‌هه‌موو شتیک زانا بووه، بۆیه خوا ﴿يَكْفُلُ﴾ به‌پێی زانیاری و حکمه‌تی خۆی، مامه‌نه‌ له‌گه‌ل مرۆفه‌کاندا ده‌کات، هه‌ر که‌سێک چی شایسته بن، ئەوه‌ی بو‌ ده‌کات.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی په که م:

پازیوونی خوا ﷺ له بروداران په یماندهر به پیغهمبه ر ﷺ له ژیر دره خته که ده، دوی له وهی زانی چیان له دل دایه! ئیدی ئوقره یی و ئوخژنی به سه ر دلایندا پزاندهو، سه رکه وتتیکی نیزیکشی بو ره خساندن، ویرای گه لیک ده سته که وتی دیکه ی گه وره له داهاتوودا:

خوا ﷺ ده فرموی: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾ وَمَعَانِدَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾﴾

شیکردنه وهی ئهم دوو ئایه ته، له جھوت برکه دا:

(۱) - ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ﴾، به دنیای و به جه ختکردنه ووهه، خوا ﷺ له بروداران پازیوو، یانی: لهو بروداران په پازیوو، که زاندر او و ناسراون، چونکه (المؤمنون) (أل) ی ناساندنی له سه ره، نجا بیگومان خوا ﷺ له تیکرای بروداران پازیوه، هه ر که سه به نه ندازه ی ئیمان که ی، به لام لیره دا به پیتی سیاق ده زانین که (أل) ه که بو جینس نیه، به لکو بو (عهد) ه، واته: له بروداره کان پازیوو، که دپاره هاوه لانی به پیزی پیغهمبه ر بوون، خوا لئیان رازی بن، ئهو (۱۴۰۰) که سه، که په یمانیان به پیغهمبه ری خوا دا ﷺ.

(۲) - ﴿إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ﴾، له کاتیکدا له ژیر (سینه ری) دره خته که دا، په یمانیان له گه ل تودا ده به ست.

(إِذْ ظُرِفَتْ مُتَعَلِّقٌ بِفَعْلِ رَضِيَ، وَالتَّعْرِيفُ فِي الشَّجَرَةِ لِلْعَهْدِ وَهِيَ: الشَّجَرَةُ الَّتِي عَهَدَهَا أَهْلُ الْبَيْعَةِ حِينَ كَانَ النَّبِيُّ ﷺ جَالِسًا فِي ظِلِّهَا)، (إذ): ده لاله ت له سه ر کات

دەكات و پەيۋەستە بە كىردارى (رُضِي) ۋە لە چ كاتىكىدا خوا لىيان رازى بوو؟ لەو كاتەدا كە پەيمانىان لەگەل تۇدا دەبەست ئەي پىغەمبەر! ﷺ (أَلَى الشَّجَرَةِ) ش، دىسان بۆ (عهد) ۋ، واتە: درەختە كە، ئەو درەختەي پەيماندارەكان بە پىغەمبەرى خوا ﷺ زانىوانە كامەيە، لە كاتىكىدا پىغەمبەرى خوا ﷺ لە سىبەرى درەختە كەدا دانىشتبوو، كە دەفەرموئ: ﴿إِذْ يَبَايِعُونَكَ﴾، لە حالىكىداو لە كاتىكىدا كە پەيمانىان لەگەل تۇدا دەبەست، بە (فعل المضارع) دەيھىئى، بۆ ئەۋەي ۋىئەكە بھىئىتە بەر خەيال و ئەندىشەي بىسەرو خوتنەر.

۳- ﴿عَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾، زانى چىيان لە دل دايە! كە دەفەرموئ: ﴿فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾: (يَعْنِي: عَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ مِنَ الْكَاذِبَةِ)، (ف) ەكە پەيۋەندىي بە رابردوۋە ھەيە، لە ئەنجامى ئەۋەدا، كە زانىي چىيان لە دلدا ھەيە، لە خەم و خەفەت و نارەحەتتى.

ياخود: ﴿عَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ مِنَ الْإِيمَانِ وَالْإِخْلَاصِ﴾، زانىي چىيان لە دلدا ھەيە، لە ئيمان و ئىخلاص، ھەردووكىشيان راست و، لە راستىدا، ھاۋەلان (خوا لىيان رازى بى)، لەو كاتەدا زۆر خەفەتبارو دلتنەنگ بوون، ھەروەھا دلشيان پرىبوو لە ئيمان و يەكلا بوونەۋە بۆ خوا ﷺ.

۴- ﴿فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ﴾، بۆيە (لە ئەنجامى ئەۋەدا)، خوا ﷺ ئۆقرەي و ئۆخۇرى رۇندە سەريان، كە بىكومان ەك لە سەرەتاي سوورەتى (الفتح) دا، ھاتو: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ...﴾ (سَكِينَةٌ) ئۆخۇرن و ئۆقرەي دەچىتە تىو دل، بەلام لىرەدا دەفەرموئ: ﴿فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ﴾، يانى: وىراي ئەۋەي چۆتە تىو دلان، سەرتاپاي جەستەشيانى داگرتو، ياخود: چونكە لە تايەتى (۴) دا ۋشەي (فى قلوبهم) ھاتو، بۆيە لە دوو تايەتەكەي دواتردا، بە پىويست نەزانراۋە بھىترى.

۵- ﴿وَأَنْبَأَهُمْ مُنْجَا قَرِيْبًا﴾، سەركەوتنىكى نىزىكىشى بە پاداشت دانەۋە، (وَمَعْنَى أَنْبَأَهُمْ: أَعْطَاهُمْ ثَوَابًا، وَعَوَضًا)، ماناي (أَنْبَأَهُمْ): خوا پاداشت و قەرەبووي دانەۋە، ھى ئەو خۇراگىرى و قەرمانبەرىيەيان بۆ پىغەمبەرى خاتم ﷺ ۋ، ئەو دان بە خۇ داگرتەيان، خوا

چی به پاداشت دانه‌وه؟ ده‌ستکه‌وتیک و سه‌رکه‌وتنیکی نیزیک، که ده‌گونجی مه‌به‌ست خودی صولحی حوده‌یبیه بن و نه‌وه زیاتر پی‌ده‌چن، چونکه صولحی حوده‌یبیه خوا **﴿هُنَّ نَوَىٰ لَيْنَاوَه: (فتح): ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ﴿١﴾﴾**، بیگومان تیمه سه‌رکه‌وتنیکی رؤشمان بو ره‌خساندی.

ده‌شگونجی مه‌به‌ست پی‌سی سه‌رکه‌وتن بی به‌سه‌ر جووله‌که‌کانی خه‌یه‌رداو، ده‌ستگرتن بی به‌سه‌ر نه‌وه ناوچه‌یه‌ی جووله‌که‌کاندا، که ناوچه‌یه‌کی زور پر پیت و پی‌زو پر به‌ره‌هم بوو.

٦- ﴿وَمَعَانِهٖ كَثِيْرَةً يَّأْخُذُوْنَهَا﴾، هه‌روه‌ها پاداش‌تراونه‌وه به‌وه‌ی ده‌ستکه‌وتانیکی زور ده‌گرن، ده‌ستیان به‌سه‌ردا ده‌گرن، نه‌مه‌یان به‌دنیایی مه‌به‌ست پی‌سی ده‌ستکه‌وته‌کانی جه‌نگی خه‌یه‌ره، بویه فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَعَانِهٖ كَثِيْرَةً﴾، ده‌ستکه‌وتانیکی زور، چونکه ده‌ستکه‌وته‌کان زور جو‌راو جو‌ر بوون، هه‌ر له‌ ناژه‌ل چه‌ندان جو‌ری ناژه‌ل، هه‌روه‌ها له‌ به‌روبوومی کشتوکالیی: دانه‌وتله‌وه میوه‌وه ته‌ره‌کارو خورما، هه‌روه‌ها مالی نه‌غدینه، زی‌رو زیو، دیسان چه‌ک و تفاقیتی زور، هه‌موو نه‌وانه‌یان لئ به‌ ده‌ستکه‌وت گرتن.

٧- ﴿وَكَانَ اللهُ عَزِيْزًا حَكِيْمًا﴾، خواش **﴿﴾** هه‌میشه زالی کاربه‌چن بووه.

له‌ باره‌ی نه‌وه به‌لین و په‌یمان‌ه‌وه، دوو فه‌رمایشتی پی‌غه‌مبه‌ر **﴿﴾** دینین و پی‌شتریش به‌ ته‌فصیل باسی نه‌وه به‌لین و په‌یمان‌ه‌مان کردو دوو‌باره‌ی ناکه‌ینه‌وه:

أ- پی‌غه‌مبه‌ری خوا **﴿﴾** فه‌رموویه‌تی: ﴿اَلَنْتُمْ الْيَوْمَ حَيْزُ اَهْلِ الْاَرْضِ﴾ (أخرجه البخاري: ٤١٥٤، ومسلم: ٧١)، واته: ئیوه‌وه نه‌مرۆ باشتترین خه‌لکی سه‌ر زه‌وین، رووی دواندنی له‌ هاوه‌لانی په‌یمانده‌ری بووه له‌ ژیر سی‌به‌ری دره‌خته‌که‌دا.

ب- هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا **﴿﴾** فه‌رموویه‌تی: ﴿لَا يَدْخُلُ النَّارَ اَحَدٌ مِّنْ بَايَعِ تَحْتِ الشَّجَرَةِ﴾ (أخرجه أحمد: ١٤٨٢٠، وأبو داود: ٤٦٥٢، والترمذي: ٣٨٦٠، وابن حبان: ٤٨٠٢، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح)، واته: هیچ که‌س له‌وانه‌ی له‌ ژیر دره‌خته‌که‌دا، په‌یمانیان به‌ست، ناچنه‌ئو ناگره‌وه.

تَجَا بَا دُوو سَنَ قَسَهْش لَه بَارَهْی (حودەبیبییه) وه بکهین: (الْخَدِیْبِیَّةُ، بِتَخْفِیْفِ
اَلْیَاءِ: هِیَ عَلَی عَشْرَةِ اَمْیَالٍ مِنْ مَكَّةَ)، حودەبیبییه ده (۱۰) میل له مه ککه وه
دووره، واته: نزیکه ی (۱۵ - ۱۶) کیلومه تر.

(محمد الطاهر بن عاشور) له تهفسیره که ی خویدا، ده لئی: له سه رده می
(المتوکل جعفر بن المعتمد) له سالی (۲۴۴) کوچیدا، له و شوینه ی پتیان و ابووه
دره خته که ی لی بووه، شه دره خته ی به لئین و په یمانی له ژیردا به ستراره،
مزگه و تیکیان دروست کردوه، دوایی (المستنصر بالله)^(۱) له سالی (۶۲۹) ی کوچیدا،
تازه ی کردوته وه، دواییش سولتان مه حموود خانی عوسمانی له سالی (۱۲۵۴) ی
کوچیدا تازه ی کردوته وه، (محمد الطاهر بن عاشور) گو تویه تی: (وَهُوَ قَائِمٌ
الْيَوْمَ)، ئیستا شه و مزگه وته به پیوه یه و ماوه.

بۆیه ش ناو له و په یمانه نراوه: (بِئَعَةِ الرُّضْوَانِ)، له بهر شه وه ی خوا ﷺ له ویدا
فه رموویه تی: ﴿رَضِيَ اللهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ﴾، بۆیه ش نه یفه رمووه: (رَضِيَ اللهُ عَنِ
الصَّحَابَةِ) یان (أَصْحَابِ)، تا کو سه رنجمان رابکیشتی بۆ شه وه که شه هاوه لانه
(خوا لئیان رازی بن)، به هوی شه و ئیمان ه وه که له دل و ده رووناندا هه یه،
بوونه جیتی په سه ندی خوا، بوونه جیتی شه وه ی خوا لئیان رازی بن.

(۱) په کتیکه له حوکمرانی عه بباسیه کان.

مه‌سه‌له‌ی دووهم:

به‌آیندانی خوا به بروداران که ده‌ستکه‌وتانی زور بگرن، به‌لام هی خه‌بیه‌ر (یان سه‌رکه‌وتنی حوده‌یبیه‌ه‌ی بو پیش‌خستون و، له ده‌ستی خه‌لکی کافر پاراستونی، تا‌کو نیشانه‌و به‌لگه‌یه‌ک بی بو بروداران و بیان‌خاته سه‌ر راسته ری، هه‌روه‌ها گه‌لیک ده‌ستکه‌وتی دیکه که خوا ﴿۱۱﴾ ده‌وری داون و، بروداران توانایان به‌سه‌ریاندا ناشکی، خوا ﴿۱۲﴾ بو بروداران‌یان دیتیتته پیش (بو هاوه‌لان) به‌پیتی یاسای دیرینی خواش ﴿۱۳﴾ نه‌گه‌ر بیتروایان دژی بروداران جه‌نگابانایه، رایان ده‌کردو تیک ده‌شکان:

خوا ﴿۱۱﴾ ده‌فرموی: ﴿وَعَدَّكُمْ اللَّهُ مَعَانِدَ كَثِيرَةٍ تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَمَهْدِيكُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿۱۱﴾ وَأُخْرَى لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۱۲﴾ وَكَانَ اللَّهُ بِهَا عَلِيمًا عَلِيمًا ﴿۱۳﴾ وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أَلَدَبَرْنَا لَمْ يَخَفُوا مِنَّا وَلَا نَصِيرًا ﴿۱۴﴾ سُبْحٰنَ اللَّهِ الَّذِي قَدَّحَلَّتْ مِن قَبْلِ وَلَا يَمُدُّ لِسِنَةَ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿۱۵﴾﴾

شیکردنه‌وی ئەم ئایه‌تانه، له دوازه برگه‌دا:

(۱) - ﴿وَعَدَّكُمْ اللَّهُ مَعَانِدَ كَثِيرَةٍ تَأْخُذُونَهَا﴾، خوا ﴿۱۱﴾ ده‌ستکه‌وتانیکی زوری گفتم پیداون که ده‌یانگرن.

(۲) - ﴿فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ﴾، ئەمه‌یانی بو پیش‌خستن، ئەمه‌یانی به‌زویی بو هینانه پیش، ئایا مه‌به‌ست له ئەمه‌یان (هذه) چیه‌و، ئەم ناوی ئاماژه‌یه‌ بوچی ده‌گه‌ریته‌وه‌؟:

أ- هه‌ندیک گوتووایانه: بو ده‌ستکه‌وته‌کانی جه‌نگی خه‌بیه‌ر، ده‌گه‌ریته‌وه.

ب- هه‌ندیک گوتووایانه: بو ئەو به‌لین و په‌یمان‌ه‌ی له ژور دره‌خته‌که‌ دراهه‌ پیغه‌مبه‌ر ﴿۱۱﴾ ده‌گه‌ریته‌وه.

ج- هه ندىك گوتوو يانه: بۆ پىنكها تى حوده بيبىيه، ده گه رته وه.

به لآم به پىتى سىاق ده زانرى كه زياتر مه به ست پىنكها تته كه ي حوده بيبىيه، كه كاتىك ئەم سوورده ته موباره كه بۆ پىنغه مبه رى خوا ﷺ ها ته خوار كه شه و بوو له لاي (كِرَاعُ الْقَمِيمِ)، كاتىك كه ده گه رانه وه له مه ككه وه بۆ مه دینه، واته: له مانگى (ذِي الْقَعْدَةِ) ي سالى شه شه مى كوچى دا، واته: كه جارى جهنگى خه بيه ر نه كراوه، بۆيه وا پىده چى زياتر مه به ست پىتى پىنكها تته كه ي حوده بيبىيه بى، به لى خواى په روه ر دگار ده فه رموى: ﴿مَعَانِمَ كَبِيرَةً﴾، ده سته كه وتانىكى زور، به لآم به ته كى يد صولحى حوده بيبىيه، هه رچه نده ده سته كه وتى ماددى تى دا نه بوو، به لآم ده سته كه وتى سياسى و مه عنه وى و، سه ركه وتىكى زور گه و ره بوو.

به لآم ده شكونجى مه به ست ده سته كه وته كانى جهنگى خه بيه ر بى، به و واتا به كه له لاي خوا شتىكى براوه، چونكه جارى وا هه يه خوا ﷺ باسى شتىكى داها توه ده كات، وه ك رابردوو له بهر نه وه ي به نه سته خاوه، تىستا و رابردوو و داها توه هه مووى په كسانه.

۳- ﴿رَكَفَ أَيْدِي النَّاسِ عَنْكُمْ﴾، ده ستى خه لكى له تىوه گى رايه وه و پاراستنى، (المَقْصُودُ بالنَّاسِ: قَبِيلَةُ بني أسدٍ وَعَطْفَانٌ، هُمَا عِنْدَ مَسِيرِ النَّبِيِّ إِلَى خَيْبَرَ، أَنْ يُغَيِّرُوا عَلَى الْمَدِينَةِ، فَصَرَفَهُمُ اللَّهُ)، مه به ست له خه لك: هه ر دوو هو زى به نوو نه سه دو غه ظه فانه، له كاتىك دا پىنغه مبه رى خوا ﷺ ده بو يست بۆ خه بيه ر بچى، وى ستىان به سه ر مه دینه دا بدن، به لآم خوا ﷺ لايدان.

ته وه ش له حا لى كدا يه كه مه به ست له ته مه (هَذِهِ) ده سته كه وته كانى جهنگى خه بيه ر بى، به لآم نه گه ر مه به ست له ته مه: (هَذِهِ)، پىنكها تنى صولحى حوده بيبىيه بى، ته وه به ته كى يد مه به ست له: خه لك (النَّاسِ) له: ﴿رَكَفَ أَيْدِي النَّاسِ عَنْكُمْ﴾ دا، هو زى قوه رى شىن، كه هى زىكى زورى ان كو كر د بو وه و، هه ندىكى شىان په لامارى پىنغه مبه رو ها وه لانى اندا، كاتىك له نو ئى به يانى دابوون و پى شتر

باسمان کرد، ههشتا (۸۰) کەس بوون، بەلام مسوڵمانان بە دیلیان گرتن و، پیغەمبەری خواش ﷺ بەرپهه‌ئەدان و ئازادی کردن، کەواته: زیاتر وای پێده‌چێ مه‌به‌ست له: خه‌ڵک (الناس)، ئەو خه‌ڵکە ی زاندران، تیکرای خه‌ڵک نیه‌و (أل) ده‌کە ی بۆ عه‌ده، خه‌ڵکه‌که، که خه‌ڵکی قورپه‌یشه، ده‌ستی وانی لێ گێرانه‌وه.

٤- ﴿وَلِتَكُونَ آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ بۆ ئەوه‌ی ئەوه بێته نیشانه‌یه‌ک بۆ برواداران، که دیسان رانای سەر (لِتَكُونَ) هەر ده‌چێته‌وه بۆ (هَذِهِ) تاكو ئەوه‌ی خوا بۆی پێشخستن، بێته نیشانه‌یه‌ک بۆ برواداران، که هه‌روا پێده‌چێ مه‌به‌ست پێی سوڵحی حوده‌بیبه‌ بێ، که بوو به نیشانه‌یه‌ک بۆ برواداران، له‌سەر ئەوه که خوا ﷺ مشووریان ده‌خوات و سه‌رپه‌رشتییان ده‌کات و به‌ شێوه‌یه‌ک ته‌گبیریان بۆ ده‌کات، که بۆ خۆیان عه‌قلیان پێ ناشکی، به‌ لکو خۆیان جاری وایه، شتیک به‌ باش ده‌زانن، به‌لام زانی تێدایه، خوا ﷺ بریارێکیان بۆ ده‌دات، زۆر له‌سەر دلیان قورسه‌و، زۆر پێیان ناخۆشه، به‌لام زۆر له‌ به‌رژوه‌ندیانه، بۆ وێنه:

وه‌ک پێشتریش باسمان کرد: یه‌کتیک له‌ به‌نده‌کانی پێکهاته‌که ئەوه‌ بوو: (هەر که‌سێک له‌ کافره‌کان مسوڵمان بێ، ده‌بێ پیغەمبەر ﷺ و مسوڵمانان بیگێرنه‌وه بۆ لایان)، که له‌ ته‌نجامی ئەوه‌دا ئەبوو به‌صیر و ئەبوو جه‌نده‌ل که مسوڵمان بوون، دوایی (٦٠ -- ٧٠) که‌سی دیکه‌یان لێ ئالو، له‌ شوئینیک بۆسه‌یان دانا بوو بۆ کاروانه‌کانی قورپه‌یش، ئنجا دوا‌ی ئەوه‌ی زیانیکی باشیان گه‌باند به‌ قورپه‌شیه‌کان له‌ رووی ئابووری و له‌ رووی به‌شه‌ریه‌وه، ئنجا زۆر ته‌کلیف و داوایان له‌ پیغەمبەری خوا ﷺ کرد، که وه‌خۆیانگه‌ری و بیاباته‌وه لای خۆی!! تا ئەوه نیشانه‌یه‌که له‌سەر ئەوه که خوا ﷺ ئەوه‌ی به‌ پیغەمبەرکه‌ی خۆی راده‌گه‌یه‌نی و خوا بۆ پیغەمبەری خۆی بریاری ده‌دات، ئە ی بروادارینه! ده‌بێ بێته نیشانه‌ بۆ ئیوه، که خوا ﷺ سه‌رپه‌رشتییان ده‌کات و، که‌سێکیش خوا ﷺ سه‌رپه‌رشتیی بکات، هه‌موو کاره‌کانی به‌ره‌مدار ده‌بن و ناکامیان خێر ده‌بێ، کەواته: بۆیان ده‌بێته نیشانه‌و، واشبوو بۆشیان بوو به نیشانه‌ ئەو پێکهاته‌ی

حودہ یبیبہ، لہ سہر تہوہ کہ تہوان خواہہ کیان لہ پشتہو سہر پہرشتیان دہکات و ناگای لیانہ.

۵- ﴿وَيَهْدِيكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾، ہر وہا بتاخاتہ سہر راستہ ری، یا خود ری راستان پیشان بدات، لیرہدا مانایہ کان ہر دووکیان دہگونجین، دہگونجی (ہدایۃ) بہ مانای ری نشانندان بن، دہشگونج بہ مانای ری راست پیگرتن بن، کہ لیرہدا مہ بہست پیئی تہوہ یہ تہو ریہی دہ تانگہ یہ تی بہ وہی وشہی ہق و ناوی خوا بہرز بکہ نہوہو، ٹایینی خوا زیاتر بلاو بکہ نہوہ، یا خود ریہ راستہ کہ تہوہ بوو، کہ پشت بہ خوا بہست و مٹمانہ یان بہ پیغہ مہبری خوا ﷺ بن، یا خود: بریتی بوو لہ مامہ لہی راست و دروست و لیزانہ لہو قوناغہ ہہ ستیارہدا، لہ گہل تہو پیشہاتہدا کہ بویان ہاتہ پیش، کہ بہر پہرچدانہوہی قورہ یشبہہ کان بوو بویان و، ری لیکرتنیان بوو کہ بچن بو عومرہ، خواش ﷺ خستنیہ سہر ریہ کی راست و پرنمای کیردن، ہہ لسوکہ وتیکی سہر راستانہ بکہن.

۶- ﴿وَأَخْرَىٰ لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا﴾، ہر وہا خوا ﷺ بہ لینی دہستکہ وتانیکی دیکہی پیداون کہ جاری تواناتان بہ سہریان دا نہ شکاوه.

(أَخْرَى: مُبْتَدَأُ «لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا» صِفَتُهُ «وَقَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا»، خَبْرُهُ النَّاسِي، وَخَبْرُهُ الْأَوَّلُ مَحْذُوفٌ)، کہ دہ فہرموی: (أَخْرَى) دیارہ تہمہ نیہاد (مُبتدأ) ہو، واتہ: دہستکہ وتانیکی دیکہ، ﴿لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا﴾ سیفہ تی (أَخْرَى) یہ، جاری تیسٹا تواناتان بہ سہریاندا نہ شکاوه.

۷- ﴿فَدَّ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا﴾، تہمہ گوزارہ (خبری) دووہ میہ تی، بہ لام گوزارہی یہ کہ می قرتیترآوہ، واتہ: خوا ﷺ دہستکہ وتانیکی دیکہ شی بو داناون و، بہ لینی پیداون کہ تیسٹا تواناتان بہ سہریاندا ناشکی، بہ لام خوا ﷺ دہوری داون و بوئی ہہ لگرتوون.

۸- ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا﴾، بہ دلنیایی خواش ﷺ ہہ میشہ بہ سہر ہہ موو شتیگدا توانادار بووہ.

نایا مه به ست له: ﴿وَأُخْرَىٰ لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا﴾ چیهه؟ نایا مه به ست پئی تیکر ای هاوه لاتی به تابهت ده یانگرن؟ مانای دووه میان زیاتر پیته جهی، چونکه خوی په روه ردگار نهوان ده دویئیی، که بوی هه لگرتیوون و له داهاتووشدا به قسمه تیان بوون، چ له ره ژوژگاری پیغه مبه ردا ﴿چ له ره ژوژگاری خه لیفه راشیده کانیدا (خوا لییان رازی بی)).

۹- ﴿وَلَوْ قَتَلْنَاكُمْ لَإِنَّا لَكَاذِبُونَ﴾، نه گهر نهوانه ی بیبروان له دژتان جه نگیان کردبایه، پشتیان تیده کردن، پاشیان تیده کردن و رایان ده کرد.

۱۰- ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُونَ لِنَا وَلَا نَصِيرًا﴾، دوایش هیچ سه ره پرشتیارو هاوکارو یارمه تیده ره شیان چنگ نه ده که وتن، نه مهش هه والدانکی دیکه یه، که خوی به رز هه وال ددهات به برواداران، که کافره کان له وه بیتهیزترن له دژی برواداران بجه ننگن، به ئی تیه یان گتیره وه که بچن بو عومره کردن، به لام خوی ﴿کارزان و توانا وای له به رژه وه ندیی تیه وه پیغه مبه ره که ی و تاین و به رنامه که ی، زانی، نه گهرنا و نه بوون بتوانن تیه بگتیره وه، نه گهر له دژیشان جه نگیان کردبایه، پشتیان تیده کردن و رایان ده کرد، دوایش هیچ سه ره پرشتیارکیان ده ست نه ده که وت که به گشتیی سه ره پرشتیی کاروباریان بکات، به لکو هیچ هاوکارو یارمه تیده ره یکشیان چنگ نه ده که وت، له شتیکی دیاریکراویشدا پشتگیریان بکات و هاوکاریان بکات.

نه م ته عبیره: ﴿وَلِنَا وَلَا نَصِيرًا﴾، له فورئاندا زور دووباره بوته وه، نایا حکیمه ته که ی چیهه؟ ﴿فَخَرَّالدين الرازي﴾ ده ئی: ﴿دَفَعُ الصَّرَّ عَنِ الشَّخْصِ، إِمَّا أَنْ يَكُونَ بَوِيًّا يُنْفَعُ بِاللُّطْفِ، أَوْ بِتَصِيرٍ يَدْفَعُ بِالْعُنْفِ﴾، ته عبیره که یم زور پی جوان بوو، بویه هینام، ده ئی: لبردن زیا تیک له که سیک، یان له لایهن سه ره پرشتیاریکه وه ده بی، که به شیوه یه کی په نهانکارانه وه به نرم و نیایی سوودی پی بگه یه نی، یاخود به هاوکارو یارمه تیده ره یک ده بی که به توندیی به رگری لی بکات،

به‌لام نه‌وان نه سه‌رپه‌رشتاریان چنگ ده‌که‌وت، نه‌گه‌ر له‌گه‌ل ئی‌وه‌دا رووبه‌روو
و به‌ره‌نگاریووبانه‌وه، نه‌یارمه‌تی‌ده‌رو هاوکاریشیان ده‌بوو.

(۱۱) ﴿سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ﴾، نه‌مه‌یاسای‌خواه‌که‌بیشتر‌تی‌ه‌ری‌وه‌و‌را‌بر‌دوه.

تایا له‌رووی‌ری‌زمانیه‌وه‌وشه‌ی: ﴿سُنَّةَ اللَّهِ﴾ به‌چی‌مه‌نصوبه‌؟

زانایان‌گوتوو‌یان‌ه: ((سنة) مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ لِفِعْلِ مُقَدَّرٍ: سَنَّ اللَّهُ سُنَّةً، فِيهَا سُنَّةٌ
قَدِيمَةٌ لِلَّهِ تَعَالَى فِي نَصْرِ أَوْلِيَائِهِ، واته: (سنة) به‌رکاریکی‌په‌هایه‌بو‌کرداریکی
مه‌زهنه‌کراو، خوا ﴿سنة﴾ یاسای‌داناوه، یاسایه‌ک‌که‌بیشتر‌تی‌ه‌ری‌وه.

(۱۲) ﴿وَلَنْ نَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾، تو‌هیچ‌گو‌رانکاریه‌ک‌بو‌یاسای‌خوا‌نابینی،
ناگونج‌یاسای‌خوا‌بگو‌ری، بیش‌تریش‌خوا ﴿سنة﴾ هه‌ر‌به‌پیی‌نه‌و‌یاسایه‌مامه‌له‌ی‌کردوه
له‌گه‌ل‌پی‌غه‌مبه‌رانی‌دیکه‌دا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، به‌و‌شی‌وه‌یه‌مشووری‌لن‌خواردوون
و سه‌رپه‌رشتی‌کردوون‌و‌کاره‌کانی‌بو‌راست‌هیتا‌ون.

مه سه له ی سینه م:

خوای کارزان بۆ نه وهی صوئلی حوده یییه سه ر بگری، هه ر کام له برواداران و بیروایانی له دهستی یه کدی پاراست و، له بهر خاتری سه لامه تی بروادارانیکی پیاوو ئافرهت که له شاری مه که که دا هه بوون و، مسوئلمانان نه یانده زانین، نه وه ک بن نه وهی پبیزانن به هوئی زیانبار بوونیانه وه له نه تجامی جه نگدا، مسوئلمانان تووشی عه ییه و نا په حه تیه ک بن، نه و پیکهاته ی په خساندو له حالیکدا که کافره کان دلگه رمیی و ده مارگیری نه فامییان هه بوو، خوا ئوقره یی و ئوخزنی دابه زانده سه ر پیغه مبه ر ﷻ و برواداران و، به و پاریزکارییه وه پابه ندی کردن، که به س نه وانیش شایسته یی و، هه ر نه وان خواوه نی راسته قینه یی به یی زانیاری بی سنووری خوا:

خو ﷻ ده فه رموی: ﴿ وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَايْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطَرْفِئِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿١١﴾ هُمَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْمَدْيَةِ مَعَكُوفًا أَنْ يُبْلَغَ مِحْلَهُ، وَلَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ لَرَّ تَعْلَمُوهُنَّ أَنْ تَطَّوَّهُنَّ فَتُصِيبَكُمْ مِنْهُنَّ مَعْرَةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٥﴾ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ لُجْمَةً لُجْمَةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿١٦﴾

شیکردنه وهی نه م، ئایه تانه، له نۆزه برکه دا:

(١) - ﴿ وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَايْدِيَكُمْ عَنْهُمْ ﴾، (نه و خواهی ﷻ که به دیینه رو په روه دگارو خاوه و مشوور خو رو سه ره رشتیار تانه)، نه و که سه به که دهستی نه وانی له ئیوه گنپاره وه، نه وانی له ئیوه به ره په چدا یه وه و، دهستی ئیوه شی له نه وان گنپاره وه.

(۲) - ﴿بَطْنِ مَكَّةَ﴾، له نزیك و ناقاری مه ككه، (بَطْن) به مانای سَك دئی، به لَام لیره دا به مانای: ناقاری مه ككه و نزیکی مه ككه دئی، واته: دهستی ههر کامیكتانی لهوی دیکه گزیرابهوو، ههر کامیكتانی له دهستی نهوی دیکه پاراست.

(۳) - ﴿مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ﴾، دوی نهوی تیهوی به سه رواندا سه رخست، (الظْفَرُ: الْقَوْرُ بِالْمَطْلُوبِ فَهُوَ أَعْمٌ مِنَ النَّصْرِ الَّذِي لَا يَكُونُ إِلَّا بِقِتَالٍ)، (ظْفَر): بریتیه له وه ده ستیبتانی تامانج و، به تامانج گه یشتن، بویه گشتیتره له سه ره کوتنیك، كه به جهنگ نه بی نایه ته دی، لیره دا: ﴿مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ﴾، واته: دوی نهوی شتیك كه بۆ تیهو سوودی تیدایه، له وانوهه بۆی به ره هم هیتان، كه بریتی بوو له و صولج و پیکهاته.

یا خود: دوی نهوی تیهوی به سه رواندا سه رخست، به تاییه تی نهو هه شتا (۸۰) كه سه لای (جبل التعمیم) هوه دابه زین، له كاتیکدا كه پیغه مبه ر ﴿﴾ و هاوه لانی له نوژی به یانبیدا بوون، دوی به دیل گیران، ده یانتوانی بیانکوژن و، نه وهش زه بریکی زور گه وره و كوشنده ده بوو لیان ده درا، به لَام پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ چاوپوشی لیکردن له بهر بهرزه و نندیه کی گه وره تر، كه نهویش نهوه بوو، ناشته وایی و صولجیک بکری له گه ل هوزی قوره بيشداو، سه ره نجام دنیا هیتن و نارام بی، به دنیا ییش نیسلام هه میسه له كه شی نارام و هیتندا، زیاتر گه شه دهكات.

كه ده فهرموئ: ﴿بَطْنِ مَكَّةَ﴾، واته: ههر كام له تیهو نهوانی له دهستی یه كدی پاراستوه، به تاییه تی مسولمانانی له دهستی تهوان پاراست، له حالیکدا كه گه یشتبوونه هه ناوو ناقاری مه ككه و له نزیك مه ككه وه بوون، چونكه (بَطْن) به مانای سَك دئی، به لَام لیره دا یانی: ته نیشتی مه ككه و هه ناوی مه ككه و، كه سئ غیره تی هه بی، كاتیک دوژمن ده یه وئ لئی نزیك بکه ویته وه، له مال و حالی، له جیگاو پیکای، زیاتر هانده ری ده بی بۆ بهرگریکردن و جهنگ کردن، خوا ﴿﴾ ده فهرموئ: تیهوی له لای هه ناوی مه ككه و له نزیك مه ككه پاراست له دهستی تهوان، كه نه توانن زه برتان لی بدهن.

۴- ﴿وَكَانَ اللَّهُ يَمَّا نَعْمَلُونَ بَصِيرًا﴾، خواش ﷺ بینری ئەوه بوو که ده تانکرد، ئەمه دهگونجی تەنیا مەبەست پیتی هاوولان بى (خوا لیان رازی بى)، دهشگونجی مەبەست پیتی ئەوانیش و بەرانبەرە کانیشیان بى، واتە: خوا ﷺ بینەری کردەوهی هەموو لایەکتان بوو، دەبینین و تاگاداری هەموو شتیکتان بوو، لەم ئایەتە موبارەکەدا دوو راستیی مەزن درەوشتراونەوه:

یەكەم: خوا ﷺ بە حیکمەت و بەزەیی خوئی وایکرد: لە ئیوان ئیوهو ئەواندا جەنگ روونەدات، ئەگەرنا هەر کام لەو دوو لایەنە، هەم ئەوانیش و هەم ئیوهوش، سوور بوون لەسەر ئەوهی زەر لە یەكدی بدن، بەلام خوا ﷺ نەیهیشت، واتە: خوا نەیهیشت زەر لە یەكدی بوەشتین، لەبەر ئەو بەرژەوهەندییە، خوا ﷺ دەیزانی لەو صلح و پینکەهاتن و تەبایبەدا هەیه.

دووهەم: کاتیک ئیوه گەبشتبوونە لای نزیك مەككەو ئاقاری مەككە، هاندەرئیکى بەهیز هەبوو بو ئەوان، کە ئیوه چوونە لای شارەکهیان، کە زۆر بەو شارەهویان دەنازی و، بە حەرەمی مەككەو بە پیرۆزییەکانی ئەو شارەیانەوه دەنازی، بە کەعبەو بە مەقامی ئیبراهیم و بە شوینەکانی دیکە، کەچی کە گەبشتنە ئەوی و، ئەوه زۆر خوازیاری ئەوه بوو، ئەوان توند بن لەگەلتان، کەچی لەگەل ئەوهشدا، خوا ﷺ نەیهیشت شەر و کوشتار روو بدات.

کەواتە: پارێزەرئیک هەبوو بو ئیوهو بو ئەوانیش، کە کوشتارتان لە بەیندا روونەدات و خوینتان نەکەوتتە بەینى، لەبەر ئەو بەرژەوهەندییە خوا ﷺ دەیزانی، بەلام ئیوه فیکرتان پیتی نەدەشکا.

(الزمخشری) لە کتیبە ناودارەکەى خوئی: (أساس البلاغة) دا دەلن: (البَطْنُ جَوْفُ الْإِنْسَانِ وَالْحَيَوَانِ، وَأَسْتَعْمَالُهُ فِي مَعَانِي الْمُنْحَقَصِ مِنَ الشَّيْءِ أَوْ الْمُتَوَسِّطِ، مَجَازًا،) واتە: (بطن) بریتیه لە بەتالایی مرووف، یان هەناوی مرووف و ئاژەل، بەلام بەکارهێنانی لە نزماییهکەى شوئیتیک و لە ئیوه راستی دا، مانایهکی مەجازییه.

(راغب الأصفهانی) یش گوتوو یه تی: (يُقَالُ لِلْجَهَةِ السُّفْلَى: بَطْنٌ، وَلِلْعَلْيَا: ظَهْرٌ، وَيُقَالُ بَطْنُ الْوَادِي، أَي: وَسَطُهُ وَالْمَعْرُوفُ مِنْ إِطْلَاقِ اللَّفْظِ إِذَا أُضِيفَ إِلَى مَكَانٍ أَنْ يُرَادَ بِهِ وَسَطُ الْمَكَانِ وَالْمَقْصُودُ: مَكَانٌ قَرِيبٌ جَدًّا إِلَى مَكَّةَ، وَهُوَ الْحَدِيثِيَّةُ).

واته: به شوینی لای خواریی شتیك ده گوتری: (بَطْنٌ) و به لای سه ریی ده گوتری: (ظهر)، (واته: سک و پشت)، هه ر له هه ره بییدا ده گوتری: (بَطْنُ الْوَادِي) واته: نیوه راستی دۆله که و شیوه که، کاتیك بیژه یه ک پالده درتته لای شوینیك، مه بهستی پی نیوه راستی نه و شته یه، که لیره دا مه بهست نه وه یه شوینیکی زۆر نیزیك له مه ککه، که حوده بییبه بوو.

ئنجأ خوا ﷻ نهو راستیه راده گه یه نی که نهو دهست گیرانه وه یه ی خوی پهره رو دکار، هی نیوه له وان، که زه فه ریشتان پی برد بوون، که وتیوونه ژیر کۆنترۆل یشتان له بهر نه وه نه بوو، که له بهر چاوی کالیسی نه وان نه بوو، له بهر نه وه نه بوو که له لای نه وان، نه وان له لای خوا حورمه تیکیان هه بی، یا خود خوا بیه وی بیانپاریزی نا.

۵- ﴿ هُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا ﴾، نه وان نه وانه بوو که بیبروا بوون.

۶- ﴿ وَصَدَّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ﴾، هه ره ها نیوه یان له مزگه وتی حه رام گیرایه وه و بوونه په رچتان له چوونه نیوی دا.

۷- ﴿ وَالَّذِي مَعَكُمْ أَنْ يَبْلُغَ مَجْلَهُ ﴾، هه ره ها قوربانیه کانیشیان گیرایه وه، له حالیکدا که به ستراوه بوون، راگیرا بوون، که بگه نه شوینی خو یان (که بریتیه له حه ره می مه ککه، له لای مینا، نه یانه یشت قوربانیه کان بگه نه شوینی خو یان و له وی سه برپردین).

(مَعْكُوفًا: مَحْبُوسًا وَمَمْنُوعًا)، واته: راگیرا وو، وه ستیتراو، وشه ی (هَدِي) کۆی (هَدِيَّة) یه، که بریتیه له و نازه لانه ی ناوی قوربالیان لی هی تراوه زۆر جار نیشانه داریش کراون، ئنجأ که ده فه رموی: (الْهَدِي) ده گیرد رتته وه بو سه ر

پانوی (كُم) له (وَصَدُّوْكُمْ) دا، كه بۆته بهركار (مفعول به)، یانی: (وَصَدُّواْ الْهَدِي)، ههروهها قوربانییه کانیشیان گێرایهوه.

به لَام دوو جووره خویندنه وهی دیکه شی هاتون:

أ- (وَالْهَدِي) به ژیر (كسرة)، یانی: (وَصَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدِي)، تێوه یان گێرایهوه له مزگهوتی حهرام و له قوربانییه کانیش كه سهریان بپرن، یانی: (وَصَدُّوْكُمْ عَنِ دَبْحِ الْهَدِي) له سهربڕینی قوربانییه کان تێوه یان گێرایهوه له شوینی خۆیدا.

ب- ههروهها خویندراویشه تهوه: (الْهَدِي)، یانی: (وَصَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدِي، يَتَّقِدِرُ صَدًّا)، یانی: ههروهها قوربانییه کانیش ئهوانیش گێردانهوه.

(مَعْكُوفًا) له پرووی رێزمانیهوه هاله، یانی: له حالیکدا كه وهستێزابوون و راگیرابوون، ﴿أَنْ يَبْلُغَ حِمْلَهُ﴾ گێرایانهوه و نه یانهیشت بگاته شوینی خۆی.

کهواته: هیچ پاساوێک نه بوو، خوا ﷻ تهوان پارێزێ، بهنسبهت خۆیانهوه، تهدهی بۆچی خوا ﷻ تهوانی له دهستی تێوه پاراست و نهیهیشت کوشتار رووبدا؟ دوایی خوا ﷻ باسی هۆکاره کهی دهکات:

۸- ﴿وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُّؤْمِنَاتٌ لَّارْتَدَّ بِكُمُ الْكُفْرَانُ﴾ (باسی هۆکاره راسته فینه کهی دهکات و دهه رموی): نه گهر پیاوانێکی بروادارو نافرته تانێکی بروادار نه بوونایه، که تێوه نه تانده زانین.

﴿لَمْ تَعْلَمُوهُمْ﴾، یانی: (لَمْ تَعْرِفُوهُمْ) نه تانده ناسین، یاخود: (لَمْ تَعْلَمُوا، يَغْنِي: لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنَّهُمْ مُّؤْمِنُونَ)، نه تانده زانی که تهوان بروادارن.

۹- ﴿أَنْ تَطَّوَّهُمْ﴾، که تێوه پێیان لی بنین.

(الْوَطْءُ: الدُّوسُ، وَاسْتَعْبِرَ لِقَتْلِ وَالْإِضْرَارِ)، (وَطْء) به مانای پی لێنانه، به لَام خوازاراوه تهوه بۆ کوشتن و زیان پێکه یاندن، واته: له بهر دهست و پیی تێوه دا زایه بین و تووشی زیان بین.

۱۰- ﴿فُضِّبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾، سهره نجام به هوی نه وانه وه (که ده کوژرین یان زانیان پئی ده گات)، زیانیکتان پئی بگات، یاخود عهیه به کتان بیته سهری، بی نه وهی ئیوه زانیاریتان به وان هه بی، (بغیر علم لکم بهم، أو بوطنهم)، بی نه وهی زانیاریتان هه بی به وان، که مسولمانن و پروادارن، یاخود: به وه که پیئان لیناون و زیانتان پیگه یاندوون.

یاخود: بی نه وهی که سیک که به و هوکاره وه عهیه تان لی ده گری، زانیاری هه بی، به وهی ئیوه نه تانزانیوه، بویه که وتوونه بهر ده ست و پیئان، ته که رنا بروادار، زیان به برواداری چه وسئراوه ناگه یه نی، (جواب لولا محذوف، یعنی: لولا ذلک، ما کف ایدیگم عنهم)، وه لامی (لولا) قرتیتره وه که ده فه رموی: ﴿وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُونَ وِیْسَاءٌ مُّؤْمِنَاتٌ﴾، ته که ر پیوانیکی بروادارو نافرته اتیکی بروادار نه بوونایه، خوا ﷺ ده ستی ئیوهی له وان نه ده گپراهه وه.

تنجا خوی موته عال زایده که یه نی بوچی نه مهی کرد؟

۱۱- ﴿لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنِ يَشَاءُ﴾، تاکو خوا ﷺ هر که سی به وی، بیخاته ئیو به زهی خویه وه، واته: بویه وایگرد، تاکو زه مینه بره سی که به رانبه ره کانتان مسولمان ببن، چونکه له که ش و هه وی ناشتی و ته بایدا، زیاتر هیدایه ت ده چته دل خه لکه وه، یاخود: بو نه وهی نهو پرواداره پیاوو نافرته تانه، که بو ئیوه نه ناسراوو نه زانراو بوون، خوا ﷺ به هوی به زهی خویه وه، بیانباریزی و سه لاهه تیان بگات.

۱۲- ﴿لَوْ تَرَىٰٓ لَوْ تَرَىٰٓ﴾، نه که ر له یه ک جیا بوونه وه، (التَّزْوِيلُ: التَّقْرِئُ وَالْتَمِيُّ)، (تَزْوِيلُ) بلا بوون و جیا بوونه وه یه نه که ر لیک بوونه وه.

۱۳- ﴿لَعَذَابُ الْآلِیْنَ كَثُرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِیْمًا﴾، به دنیایی نه وان ی بیبروا بوون له وان، سزاو نازاریکی به ئیشمان ده دان، یانی: به ده ستی مسولمانان، تووشی کوژران و بریندارکران و گرفتاریی ده بوون، به لام بویه پالیدا وه ته لای خوی، وه ک ریگرتن له

ته هلی ثیمان و، له بهر تهوهی خوا ﷺ له پشت هوکاره کانهوه په، ته گهرنا مه بهست پیی سزای دنیایه و به دهستی پرواداران.

وشه ی (مَعْرَةٌ) ده لئ: (عَرَّةٌ بَعْرَةٌ: أَصَابُهُ مَكْرُوهٌ، وَالْمَعْرَةُ مَفْعَلَةٌ مِنْهُ)، (عَرَّةٌ بَعْرَةٌ) واته: زیانی پیگه یاند، زیانی پیده گه یه نئ، (المَعْرَةُ: الضَّرُّ وَالْمَشَقَّةُ وَالْمَكْرُوهُ، وَالْعَيْبُ، وَالْإِثْمُ وَالْمَسْبَةُ)، (مَعْرَةٌ) یان به زور و شان مانا کرده، گوتوویانه: زیانگه یاندن و، نارده حهت بوون و، شتی ناپه سه ند و، عه یه هاتنه سه رو، گوناح هاتنه سه رو، قسه پئ گوتران، یانی: له نه نجامی له بن دهست و پئیاندا چوونی نه و پرواداران هی نه ناسراو و نه زانراو بوون له مه ککه، نه و حاله ته بو تئوه ده هاته پئش.

ننجا خوا ﷺ له کو تئیدا حاله قی ده روونی هه ر کام له بی پروایه کان و پرواداران و، خه سله ته خرابه کانی بی پروایان و، خه سله ته چاکه کانی پرواداران، ده خاته روو:

(۱۴) ﴿إِن جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ﴾، یاد بکه وه! کاتیک نه وان هی بی پروا بوون دلگه رمیان خسته دلپانه وه.

(۱۴) کاتی روودانه و په یوه سته به قسه ی پی شوویه وه (صَدُّوْكُمْ)، واته: کاتیک تئوه یان له مزگه وقی حه رام گپرایه وه، که دلگه رمی و ده مارگیری نه فامییان خسته دلپانه وه، یان په یوه سته به (یاد بکه وه) (أَذْكَرٌ) په کی مه زه ننه کراوه وه یانی: یاد بکه نه وه له کاتیکدا نه وان هی بی پروان ده مارگیریان خسته دلپانه وه.

(۱۵) ﴿حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ﴾، دلگه رمی و ده مارگیری نه فامی، (حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ: حَمِيَّةُ الْمِلَّةِ الْجَاهِلِيَّةِ)، واته: دلگه رمی و ده مارگیری نایینکی نه فامانه، (الْحَمِيَّةُ: الْأَنْفَةُ وَالنَّكْبُ حَمِيْتُ عَنْ كَذَا حَمِيَّةً وَمَحْمِيَّةً، إِذَا أُنْفِتَ مِنْهُ، أَنْ تَفْعَلَهُ، وَالْحَمِيَّةُ: الْعَصِيْبَةُ وَالْإِسْتِنْكَافُ عَنْ أَمْرٍ)، (حَمِيَّةٌ): به مانای خو به زلگری و له خو نه وه شاننده وه دئ، به لام له خو نه وه شاننده وهی شتی چاک، ده گوترئ: (حَمِيْتُ عَنْ كَذَا حَمِيَّةً وَمَحْمِيَّةً)، ته گه ر بئزت نه بهت شتیک بکه ی، یا خود فیزت نه بهت شتیک بکه ی، به لام شته که چاک بئ و پئت

وابن، عەببەت دېتە سەرى، ئەگەر بېكەى، ھەروەھا (حَمِيَّة) بە ماناى دەمارگېرىي و خۆبەزلىگېرىي لە ئەنجامدانى كار ئېكېش، ھاتوھ.

(۱۶) ﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾، سەرەنجام خوا ﷺ تۆخۇرن و ئۆقرەيى خۆى دابەزاندە سەر پېنغەمبەرەكەى ﷺ و سەرپروداران، (فى) (فَأَنْزَلَ) (فَاءٌ لِلتَّفْرِيعِ وَيُفِيدُ تَوْعًا مِنَ الْمُقَابَلَةِ، كَأَنَّهُ قِيلَ: جَعَلُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ، فَقَابَلَهُ اللَّهُ بِأَنْزَالِ السَّكِينَةِ عَلَى رَسُولِهِ، وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ فَاطْمَأْنَنْتَ قُلُوبِهِمْ)، ئەم (فى) يە جۆرىك لە بەرانبەرەي دەگەبەنن، وەك گوترايى: بېرانبەرەكان دەمارگېرىي و دنگەرمىي و نەفاميان خستە دئى خۇيانەوھ، خواش ﷺ لە بەرانبەرەدا نارامىي و ئۆقرەيى دابەزاندە سەر پېنغەمبەرەكەى ﷺ و پروداران، بۆيە دليان نارام بوو.

(۱۷) ﴿وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى﴾، پابەندى كردن بە وشەى تەقواوھ، واتە: تەقواى كرد بە ھاودەم و ھاوپازيان كە لتيان جيانەبېتەوھ، (كَلِمَةُ التَّقْوَى) ش زۆرەي زانايان گوتوووانە: (كَلِمَةُ التَّقْوَى: كَلِمَةُ التَّوْحِيدِ، أَوْ كَلِمَةُ الْإِخْلَاصِ، أَوْ الثَّبَاتِ عَلَى الْعَهْدِ)، (أَخْرَجَهُ: الترمذى: ۳۳۶۵، أحمد ج ۵، ص ۱۲۸)، واتە: وشەى خوا بەيەكگرتن، كە (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) يەو، وشەى ئىخلاسىشى پى دەگوترى، ھەروەھا چەسپاويى لەسەر بەلتيان و پەيمان.

مەبەستيش لە: (تَقْوَى) ئەو يە كە پارىزى پى دەكرى لە شيرك و لە سزاو ئازارى خواى دادگەر لە رۆژى دوايىدا.

(۱۸) ﴿وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا﴾، ئەوان پىي شايستەر بوون، ئەو ھاوولانە، (خوا لتيان پازى بى) و، خواوونى راستەقىنەشى بوون.

(۱۹) ﴿وَكَانَ اللَّهُ يَكْفِي عِلْمًا﴾، خواش ﷺ بە ھەموو شتىك، ھەميشە ھەر زانا بووھ، كەواتە: خوا دەفەرموى: ئەگەر پروداران بە پياوو ئافەرەتەوھ، جيابوووانەوھ لە كافرەكان، پروداران و مسولمانان بەسەر ھاوبەشداراندا زالدەكردو، پروداران بېرانبەرەيان سزا دەدا بە كوشتن و بە ديل گرتن و جگە لە ئەوانەش، بەلام خوا ﷺ

دەستی مسوڵمانان لەوان گێرایەوه لەبەر ئەو برۆادارانەى لە مەككەدا بوون، لە پیاوان و ئاfrهتان، بەلام مسوڵمانان پێیان ئەدەزانین و ئەيائەناسین، ئەوەك لەبن دەست و پێياندا بچن و تووشى زيان بن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَيَحْمَدُكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✱ دهرسی چوارهم ✱

پنجاهی نهم دهرسه

نهم دهرسه له سئ نایه تی کوئای سوره فتح (الفتح)، پیک دئی، که بریتین له نایه ته کانی: (۲۷ - ۲۹)، ههر کام له و سئ نایه ته موباره کهش، بابه تیکی تایه تیی گرتوته خوئی:

یه که م: نایه تی ژماره (۲۷)، باسی راست دهر چوواندن خوی پهره ردگاره بو خه ونه که ی پیغه مبهری خاتم موحه ممه د ﷺ که بینبووی به عومره کردن چوونه مزگه وتی چه پامه وه، له حالیکدا که هندیکیان سه ری خویمان تاشیوه و، هه ندیکیان سه ری خویمان کورت کردوته وه، واته: ئیحرامیان شکانده.

دووه م: نایه تی ژماره (۲۸)، باسی ئامانجی ئیرانی پیغه مبهری خویه ﷺ که خوا ﷺ یتیمای و به برنامه ی هه ق و راستی پئدا ناردوه، تاکو به سه ر تیکرای به برنامه کانی دیکه دا بالا ده ست بئ.

سئیم: نایه تی ژماره (۲۹) و کوئایش، پنجاهی پیغه مبه ر ﷺ و هاوه لانه تی و، ژماره هک له خه صلته به رزو ناوازه کانی هاوه لان، که هه م له ته ورات و هه م له ئینجیلشدا هاتوون.

﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّسُلَ بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِن شَاءَ اللَّهُ مَأْمِنِينَ
مُخْلِفينَ رُءُوسِكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ قَعِيمَ مَا لَمْ تَلْمُوهَا فَعَمَلٌ مِن دُونِ ذَلِكَ فَتَحًا
قَرِيبًا ﴿٢٧﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ
شَهِيدًا ﴿٢٨﴾ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكُوعًا سَاجِدًا
يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ
وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَرَجٍ آخِرٍ سَطَعَهُ فَنَازَرَهُ فَاسْتَعْلَفَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوْقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ
لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

بە دنیایی خوا خەونەکە ی پێغەمبەری خۆی بە چەسپاویی راست دەرچوو، بێگومان ئەگەر خوا بیهوێ بە هێمنیی دەچنە نێو مزگەوتی حەرەمەوێ لە حالیکدا کە (بەشیکتان تووگە) سەری خۆتانان تاشیوێ (بەشیکتان) کورتان کردۆتوێ (لە هیچ کەس) ناترسن، بەلام ئەوێ ئەو زانی (لە بەرژەوێ دنییان) تێو نەتاندەزانی، بۆیە پێش ئەوێ سەرکەوتنیکێ نیزیکی بۆ پەرخساندن ﴿۲۷﴾ (خوا) ئەو کەسە ی پێغەمبەری خۆی بەرێنمایی و بەرنامە ی راست و دروستەوێ ناردوێ، تاکو بەسەر هەموو بەرنامە یە کدا سەری بخات و، خواش بەسە شایەدو چاودێر بێ ﴿۲۸﴾ موحەممەد پێغەمبەری خوا یەو، ئەوانە ی لەگەڵیدان لەسەر بێیروایان (لە کاتی جەنگ و پرووبەر و بوونەوێدا) توندو بەهێزو، لە تێو خۆیاندا بە بەزەیین، (هەمیشە) بە رکوع بردوویی و کړنووش بردوویی دەیانبینی، (لە ژیاناندا) بەخشش و پەزنامەندیی لە خوا دەخوازن، بە کاریگەریی کړنووش بردن، نیشانەیان لە روویان دایە، ئەوێ وەسف و پێناسە یانە لە تەوراتدا، وێنەشیان لە تێچیلدا، وەک دەرەختیکە لق و پۆپ (ەکان) ی خۆی دەرکردوێ، ئنجا (لق و پۆپەکە ی) بەهێزی کردوێ، ئیدی پتەوو قایم بوو، ئنجا لەسەر قەدەکانی رێک وەستاوێ، جوتیاران سەرسام دەکات (خوا بەو جۆرە ی لیکردوون) تاکو بێیروایان پێ پەست و توورە بکات، خوا بە ئینسی لیبوردن و پاداشتیکی مەزنی بەوانەیان داوێ، کە برۆیان هێناوێ کردوێ چاکەکان دەکەن ﴿۲۹﴾.

شیکردنه‌وی هه‌ندیک له وشه‌کان

(مُحَلِّفِينَ رُءُوسَكُمْ): ده‌گوتری: (حَلَقَ رَأْسَهُ: جَزَّ شَعْرَهُ وَقَطَعَهُ، وَرَأْسَ حَلِيقٍ وَلِحْيَةٍ حَلِيقًا)، (حَلَقَ رَأْسَهُ) واته: تووکه سه‌ری خو‌ی بری و، کورتی کرده‌وه یان بری و، تاشیی، ده‌گوتری: (رَأْسَ حَلِيقٍ وَلِحْيَةً حَلِيقًا)، سه‌ریکی تاشراو و پشیکی تاشراو. (مُقَصِّرِينَ): (قَصَرْتُ كَذَا: جَعَلْتُهُ قَصِيراً)، نه‌و شته‌م کورت‌کرد، (قَصَرَ فِي كَذَا: تَوَاتَى)، واته: له‌و شته‌دا ته‌به‌لیی کرد.

(ءَامِنِينَ): (أَصْلُ الْأَمْنِ: طُمَأْنِينَةُ النَّفْسِ وَزَوَالُ الْخَوْفِ)، (آمِنِينَ)، واته: هیمنن، وشه‌ی (أَمْن) له‌ ته‌صلدا بریتیه له‌ دل نارامیی و، تُوخزن و لاچوونی ترس و بیم. (بِالْهُدَى): (الْهُدَايَةُ: دَلَالَةٌ يَلْطَفُ، وَالْهُدَى: الْبَيَانُ الْوَاضِحُ)، (هُدَايَةً): بریتیه له‌ پرنماییی کردن به‌ شی‌وده‌کی نه‌رم و په‌نهان، هه‌روه‌ها (هُدَى): به‌ مانای روونکردنه‌وه‌کی راشکاو دی.

(وَرَبِّنَا الْحَقِّ): وشه‌ی (حَقِّ) یان به‌ مانای خوایه، یانی: (دَيْنِ اللَّهِ) یاخود (دَيْنُ أَمْرِ الْحَقِّ)، واته: تاینن به‌رنامه‌ی هه‌ق و به‌جیتی خو‌ای په‌روه‌ردگار.

(لِظَهْرِهِ): یانی: (لِيُغْلِبَهُ وَيَقْوِيَهُ)، بو‌نه‌وه‌ی به‌رزی بکاته‌وه‌و به‌هیزی بکات، (وَالإِظْهَارُ: أَصْلُهُ مُشْتَقٌّ مِنْ ظَهَرَ مَعْنَى بَدَأَ، فَاسْتُعْمِلَ كِتَابَةً عَنِ الْإِرْتِفَاعِ الْحَقِيقِيِّ أَظْهَرَهُ مَعْنَى أَغْلَاةً)، (إِظْهَارًا) له‌ وشه‌ی (ظَهَرَ) دوه‌ داتاشراوه، (ظَهَرَ) واته: ده‌رکه‌وت، دوا‌یی به‌ مانای به‌رزکردنه‌وه‌ی راسته‌قینه‌ به‌کارهینراوه، (أَظْهَرَهُ) واته: سه‌ریخست.

(شَاهِدًا)، (شَاهِدًا)، که‌واهییده‌رو، شاید، هه‌روه‌ها به‌ مانای چاودپیش

(أَشَدُّهُ): كۆي (شَدِيدٌ)، (شَدِيدٌ): واتە: بەھیز يان سەخت و پتەو، واتە: لە بەرانبەر ئەھلى كوفردا سەخت و پتەون، بەدەمارن و زېرن.

(بِتَعَوْنِ): (الْإِبْتِغَاءُ: طَلَبٌ بِحَدٍّ، إِبْتِغَاءُ: الْبَغْيِ: الطَّلَبُ)، (إِبْتِغَاءُ) كە (أَفْتِعال) لە (بغى)، واتە: داواكردنكى زۆر جىددىي، بەدواداچوونىكى باش.

(سَيَأْتُهُمْ): (عَلَامَتُهُمْ)، نیشانەيان، (حَسُنَ سَمِي، يَجْعَلُهُ اللّهُ فِي الدُّنْيَا)، حالەتتىكى جوانى نوورائىي كە لە دنيادا خوا بە پروادارانى دەبەخشى، لە ئەنجامى خوا پەرستىياندا، ياخود مەبەست لەو نیشانەيە: (نُورٌ يَجْعَلُهُ اللّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)، پرووناككەيە كە خوا لە پۆژى دوايىدا، بە پروادارانى دەدات.

(وَمَثَلُ): (الْمَثَلُ: الْوَصْفُ الْعَجِيبُ الشَّانِ)، (مَثَلٌ): برىتە لە سىفەتتىك جىگاي سەرسورمان بى، (الْجَارِي مَجْرَى الْأَمْثَالِ)، كە وەك پەند چۆن بەدەمەو دەگيرىن، پەندى پيشينان بەو شىئەيە، ئەو وەسفە هيندە سەرسوپهينەر بى، وەك پەند بگوترىتەو وەو باس بكري.

(كَزَّرَعِ): (الزَّرْعُ: الْإِنْبَاتُ، وَالزَّرْعُ مَصْدَرٌ عِبْرٌ بِهِ عَنِ الْمَرْزُوعِ)، وشەي (زَّرَعِ): بە چاوك دى، واتە: رواندن، بەلام (زَّرَعِ): كە چاوكە، لىرەدا بە ماناي (مَرْزُوعِ)، واتە: چىنراو پوئىنراو، مەبەست پرووكە، ئنجا ئەو پرووكە، ئايا دانەوئەيە وەك گەنم و جوو نىسك و نووك و ئەوانە، ياخود دارو درەختە، يان تەرەكارە، بەپىي سىپاقە كە دەرەكەوئى مەبەست پىي كامەيانە؟.

(سَطَطَهُ): (السَّطَاءُ جَمْعُهُ: الْأَشْطَاءُ، وَالشَّطْوَةُ، مَا يَخْرُجُ مِنْهُ وَيَتَفَرَّغُ مِنْ شَاطِئِهِ، وَالْأَشْطَاءُ فُرُوعُ الزَّرْعِ، سَطَأَ الزَّرْعُ وَأَشْطَأَ: أَخْرَجَ فِرَاخَهُ)، (سَطَطَهُ)، بە (أَشْطَاءُ وَشَطْوَةٌ) كۆ دەرکرتەو كە برىتە لەو لەو لای درەختە كە دەرەچى، واتە: لە تەنىشتەكانى دەرەچى، مەبەست پىي لق و پۆپەكانن (فُرُوعُ الزَّرْعِ) بىچوووەكانى ئەو كشتوكالە، ئەگەر درەختە ئەو لقانەي لىي دەرەچى، ئەگەر پرووكە، گەنم و جوئە، ئەو لقانەي لىي دەرەچى، پىشى چەكەرەيە كە دوايى،

ورده ورده لقی دیکه دهر ده کات، ده گوتری: **سَطًا الزُّرْعُ وَأَشْطًا: أَخْرَجَ فِرَاحَهُ**،
واته: لقه کانی دهر کردن.

(فَكَارَهُ): (ای: قَوَاهُ، أَصْلُهُ مِنْ شَدِّ الإِزَارِ، أَزْرَتْهُ وَأَزْرَتْهُ: قَوَيْتُهُ)، (أَزْرَهُ: أَي: قَوَاهُ)
واته: به هیزی کرد له نه صلدا له (شَدُّ الإِزَارِ) هوه هاتوه، واته: پشتین به ستن، یان
(شَدُّ المِأْزَرِ)، ده گوتری: (أَزْرَتْهُ وَأَزْرَتْهُ: قَوَيْتُهُ)، واته: به هیزم کرد.

(فَأَسْتَغْلِظُ): (تَحَوَّلَ مِنَ الدَّقَّةِ إِلَى الغَلِيظِ)، واته: له باریکیه وه نه ستور بوو،
پتهوو مه حکم بووو.

(فَأَسْتَوِي): (قَوِيٌّ وَاسْتَدَّ وَاسْتَقَامَ)، واته: به هیزو پیزیوو پتهو بوو، ریگ وه ستا.

(عَلَى سَوْفِهِ): (سَوْفٍ) کَوِيٌّ (سَاقٍ) ه، که به کوردی ده بیته قه دو لاسک، نه گهر
دره خت بی، ده گوتری: قه دی دره خته که، نه گهر گهنم و جوو نیسک و نوک
و ... هتد بی، ده گوتری: لاسکی گهنه که هو، جوپه که و برنجه که، (سَاقِي الزُّرْعِ:
الأَصْلُ الَّذِي تَخْرُجُ مِنْهُ السَّنَابِلُ وَالْأَعْصَانُ)، قه د، یا خود لاسکی نهو کشتو کاله نهو
بنه چه یه که گوله کانی لیده رده چن، یا خود لق و پوپه کانی لی دهر ده چن.

(يُعْجِبُ الزُّرْعَ): جوتیاره کان سه رسام ده کات، (يُعْجِبُ، أَي: يُدْهِشُ)، سه رسامیان
ده کات، ده یان خاته حاله قی عاجباتی و سه رسو پرمانه وه.

(الزُّرْعَ): (الزُّرْعُ: جَمْعُ زَارِعٍ الَّذِي زَرَعَ)، (زَارِعٌ): که سیکه که ده روئنی و، ده چینی
و، ده نیژئی، واته: نهو رووه که ی هاوه لانی پیغه مبه ری خوا **﴿﴾** پیی ته شبیه کراون،
ویچویندراوه که هینده جوان و بهر چاوو به ده وه، که ته نانه ت نه وه ی چاندوویه قی
چینه ره کانیشی، یا خود جوتیاره کانیشی سه رسام ده کات، چ جای خه لکی دیکه.

(لِيَغِيظَ بِهِمُ): (لِيَغِيظَ بِهِمُ)، واته: بو نه وه ی رقی کافرانیان، پیی هه لسیتی و
په ست و تووره یان بکات.

هۆی هاتنه خوارهوهی ئەم ئایهتهکان

هۆی هاتنه خوارهوهی ئەم ئایهته موبارهکه، که خوا ﷺ دهفهرموی: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّبِّيَّ بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسِكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا﴾ (١٧):

سێ گنڤراوه دینین لهو بارهوه:

١- (عَنْ فَتَادَةَ، فِي قَوْلِهِ: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّبِّيَّ بِالْحَقِّ...﴾ (١٧) قَالَ: «أُرِي فِي الْمَنَامِ أَنَّهُمْ يَدْخُلُونَ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ، وَأَنَّهُمْ آمِنُونَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَهُمْ وَمُقَصِّرِينَ».) (أخرجه الطبري: ٣١٦٧٣، ج ٢٦، ص ١٠٩).

واته: فهتاده دهبارهی ئەم ئایهته: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّبِّيَّ بِالْحَقِّ...﴾ (١٧) دهلس: پێغه مبهری خوا ﷺ له خهوندا پێشانی درا که دهچنه تێو مزگهوتی چهرامهوه، له حالیکدا که دلنیا ههمن و، سهری خۆیانیا ناشیوهو (هه ندیکیشیان) سهری خۆیان کورت کردۆتهوه.

٢- (قَالَ ابْنُ زَيْدٍ، فِي قَوْلِهِ: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّبِّيَّ بِالْحَقِّ...﴾ (١٧) إِلَى آخِرِ الْآيَةِ قَالَ: «قَالَ لَهُمُ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنِّي قَدْ رَأَيْتُ أَنَّكُمْ سَتَدْخُلُونَ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسِكُمْ وَمُقَصِّرِينَ» فَلَمَّا نَزَلَ بِالْحَدِيثِيَّةِ وَلَمْ يَدْخُلْ ذَلِكَ الْعَامَ، طَعَنَ الْمُتَأَفِّفُونَ فِي ذَلِكَ، فَقَالُوا: أَيْنَ رُؤْيَاؤُهُ؟ فَقَالَ اللَّهُ: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّبِّيَّ بِالْحَقِّ...﴾ (١٧) فَقَرَأَ حَتَّى بَلَغَ ﴿وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ...﴾ (١٧) «إِنِّي لَمْ أَرَهُ يَدْخُلُهَا هَذَا الْعَامَ، وَلَيْكُونَنَّ ذَلِكَ» (أخرجه الطبري: ٣١٦٧٤، ج ٢٦، ص ١٠٩).

واته: ئینبو زهید دهبارهی تهفسیری ئەم ئایهته: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّبِّيَّ بِالْحَقِّ...﴾ (١٧) دهلس: پێغه مبهری خوا ﷺ پێسی فهرموون (به هاو دهلانی):

من بینیم (واته: له خه‌وندا) که تیوه ده‌چنه مزگه‌وتی جه‌رامه‌وه، له حالینکدا هه‌ندیکتان سه‌ری خۆتان تاشیوه‌وه، هه‌ندیکیشتان کورتتان کردۆته‌وه، کاتییک له حوده‌بیه‌دا دابه‌زی و ئەو صولح و پیکهاتنه‌ی کرد له‌گه‌ل هۆزی قوره‌بیشداو، ئەو ساله نه‌چوو بو مزگه‌وتی جه‌رام، مونا‌فییق و دل نه‌خۆشه‌کان له‌و باره‌وه تانه‌یان له پێغه‌مبه‌ردا ﷺ گوتیان: کوا خه‌ونه‌که‌ی؟ (واته: خه‌ونه‌که‌ی راست ده‌رنه‌چوو)، خواش ﷺ ئەو ئایه‌ته‌ی دابه‌زانند: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ﴾، (بۆیه‌ش به (لقد) به (ل) ی سویندو به (قد) ی ساغکردنه‌وه (تحقیق)، سویند به خوا، به دلناییی خوا راستیکرد له خه‌ونه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ره‌که‌یدا ﷺ به شتیوه‌یه‌کی چه‌سپاو، نه‌مبینی ئەمسال بچیته مزگه‌وتی جه‌رامه‌وه، به‌لام به دلناییی ئەوه ده‌بی، (له سالی داها‌توودا).

۳- هه‌ر له‌و باره‌وه ئەم گێردراوه‌یه‌ش دینین:

إِعْنِ مُجَاهِدٍ، قَالَ: أُرِي بِالْحَدِيثِ أَنَّهُ يَدْخُلُ مَكَّةَ هُوَ وَأَصْحَابُهُ: ﴿مَأْمُورٌ مُّحَلِّفِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ﴾، فَقَالَ لَهُ أَصْحَابُهُ حِينَ الْخُرِّ بِالْحَدِيثِ: أَيْنَ رُؤْيَاكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ سَاءَ اللَّهُ مَا مِيتَ مُحَلِّفِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ﴾، يَعْنِي النَّخْرُ بِالْحَدِيثِ، وَرَجَعُوا فَافْتَتَحُوا خَيْرٌ، ثُمَّ اعْتَمَرَ بَعْدَ ذَلِكَ، فَكَانَ تَصْدِيقُ رُؤْيَاةٍ فِي السَّنَةِ الْقَابِلَةِ (أَخْرَجَهُ: الطبري: ۳۱۶۷۲، «الإستيعاب في بيان الأسباب» ج ۳، ص ۲۵۱، قلنا: هذا مرسل صحيح الإسناد).

واته: مواهید ده‌لن: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پێشانان درا له کاتییکدا که له حوده‌بیه‌یه بوو، (به‌پیتی قسه‌ی ئەو ده‌بی خه‌ونه‌که‌ی له حوده‌بیه‌یه بینیی، به‌لام هه‌موو ئەوانی دیکه‌ و پێشان ده‌ده‌ن خه‌ونه‌که‌ی پێشتر بینیی)، بینی که ده‌چیته مه‌ککه‌ خۆی و هاوه‌لانی به‌بی ترس و، سه‌ری خۆیان تاشیوه‌وه هه‌ندیکیش کورتیان کردۆته‌وه، کاتییک که قوربانیه‌کانی خۆی سه‌ر بری له

خودەبیبیە ھاوۋەلانی (خوایان رازی بىن)، پىيان گوت: ئەي پىغەمبەرى خوا ﷺ خەونەكەت كوا، بۆچى نەھاتە دى؟ ئنجا خواش ﷺ ئەم ئايەتە موبارەكەي دابەزاند، قوربانىي سەرپىنەكە لە خودەبیبىە بوو، لە ئەنجامى ئەو ھەدا دىيان سەغلەت بوو، دوايى كە گەرانەو، چەنگى خەيەر ھاتە پىش و خەيەر خرايە ژىر كۆنترۆلى پىغەمبەر ﷺ و ھاوۋەلانى و، دواي ئەو ھەدا عومرەي كرد، لە سالى ھەوتەمى كۆچىيدا، بۆيە بەراست دەرچوونى خەونەكەي لە سالى داھاتوودا بوو، (نەك لە خودى ئەو سالىدا، كە تىيدا بەرەو مەككە چوون، پىغەمبەرىش ﷺ نەيفەرموو: ھەر لەو سالىدا، كە دەچن بىنيويەتى ئەو خەونە دىتە دى).

عومرەي گىراو (عمرة القضاء):

ئىرەدا پىويستە باسىكى بەسەرھاتى عومرەي گىردراو (عمرة القضاء) بىكەين، كە لە سالى ھەوتەمى كۆچىي و ھەر لە مانگى (ذي القعدة) دا، روويدا، يەكسەر لە تەفسىرەكەي (ابن كئير) لە خولاسەكەي: (المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كئير) دەيھىنم^(۱)، ھەلبەتە رىك مانا كوردىيەكەي دىنم، چونكە (ابن كئير) لە كۆمەلىك سەرچاۋەو دەيھىنن، بۆ خۆشى ھەر مېژوو نووسىكى متمانە پىكراو موغەبەرەو، سىرەي پىغەمبەرىشى ﷺ ھەيەو، مېژووشى ھەيە بە ناوي: (البداية والنهاية).

دەلىن: لە مانگى (ذي القعدة) لە سالى ھەوتەمى كۆچىي دا، پىغەمبەرى خوا ﷺ بەرەو مەككە بە نىھتى عومرە كردن خۆي و ئەوانەي كە لە خودەبیبىەدا لە خزمەتى دابوو بوون، ئەو (۱۴۰۰) كەسە دەرچوون و، لە (ذي الحليفة) ئىحرامى بەست و قوربانىيشى لەگەل خۆي بردن، گوتراو: شەست حوشتر بوو، ھەندىكىش لە رىوايەتى دىكەدا ھاتو كە ھەفتا بوو، يان كەتر يان زياتر، ئىدى دەستى كرد بە تەلبىيە لىدان، يانى: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ،

إِنَّ الْحَمْدَ، وَالنَّعْمَةَ، لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ،) هه‌روه‌ها هاوئه لائیشی ده‌ستیانکرد به‌ته‌لییه، کاتیک که‌نیزیک که‌وتنه‌وه له (مَرَّ الظُّهْرَانِ) موحه‌مه‌دی کوپی مه‌سله‌مه‌ی ﷺ به‌ئه‌سپانه‌وه‌و به‌چه‌که‌وه له پتیش خو‌یه‌وه ره‌وان کرد، کاتیک هاوبه‌ش بُو خوا دانره‌کان موحه‌مه‌دی کوپی مه‌سله‌مه‌یان بینی، ته‌سپ و چه‌کی پین، ترسیکی زوریان چووہ دلّ و، پتیمان وابوو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هاتوه جه‌نگیان له دژ بکات، پتیمان وابوو ته‌و په‌مانه‌ی له نیتوان ته‌وان و ته‌و دابووہ، هه‌لیوه‌شان‌دو‌ته‌وه، که‌ بریار بووه ده (۱۰) سالان له دژی په‌کدی نه‌جه‌نگن! نیدی ته‌وانه‌ی که‌ بینیبوو‌یان رویشتن و هه‌والیان به‌خه‌لکی مه‌که‌دا، کاتیک پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هات، له (مَرَّ الظُّهْرَانِ) که‌ شویتیکه، له‌وی سوپایه‌که‌ی خست و سه‌قامگیربوون، که‌ له‌ویوه‌ بته‌کانی که‌ له‌ چه‌ره‌مدا چه‌قیندراون، تهماشای ده‌کردن، تنجا له‌وی چه‌ک و چو‌لی که‌ پتیمان بوو، له‌ تیرو که‌وان، له‌ تیرو له‌ یم، هه‌مووی ناردن بُو (بَطْنِ يَأْجُجٍ) که‌ شویتیکه له‌ نیزک مه‌که‌یه، به‌ره‌و مه‌که‌ ره‌وی به‌ شمشیره‌وه، شمشیره‌کانیش له‌ کالانه‌کانی‌اندا بوون، وه‌ک مه‌رجی له‌گه‌لدا گرتبوون، له‌گه‌ل قوره‌یشیه‌کان له‌ صولحی حوده‌یییه‌دا، که‌ ده‌بن ته‌نیا به‌ شمشیری نیتو کالانه‌وه‌ بیتن.

کاتیک قوره‌یشیه‌کان نوینه‌ری خو‌یان (مُكْرِمٍ بِنُ حَفْصٍ) یان نارد، له‌ ریگادا پتی گه‌یشت، گوئی: نه‌ی موحه‌مه‌دا! نه‌مانزانیوه‌ تُو په‌یمان بشکینی، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: چی بووه؟ گوئی: ته‌وه نیه‌ تُو به‌ چه‌ک و تیروکه‌وان و رمه‌وه هاتوو‌یه نیتومان، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: {لَمْ يَكُنْ ذَلِكْ، وَقَدْ بَعَثْنَا بِهِ إِلَى يَأْجُجٍ}، شتی‌وا نه‌بووه ته‌و چه‌ک و چو‌له‌مان ناردوه بُو (یأجج)، تنجا میکریز گوئی: هه‌روامان ناسیوی که‌ تُو خاوه‌نی چاکه‌ی و خاوه‌نی وه‌فای.

نیدی سه‌رانی کوفر له‌ مه‌که‌ه‌ه‌ر چوونه‌ده‌ر تاکو تهماشای پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوئه‌لانی (خوا لیتیان رازی بی) نه‌که‌ن، له‌ داخ و خه‌فه‌تان چاویان به‌رایبی نه‌دا، تهماشایان بکه‌ن و، شاریان چو‌لکرد، به‌لام ته‌وانی دیکه، له‌ خه‌لکی مه‌که‌ه‌ه‌ر،

له پیاوان و تافره تان و مندالان مابوونه وهو، له سهه ری و بانان و له سهه بانان دانیشتبون ته ماشای پیغه مبهرو هاوه لانیان ده کرد (خوا لیان بازی بی)، ئیدی پیغه مبهر ﴿﴾ چووہ تیو مه ککه وه له حالیکدا هاوه له کانی له پیش ده ستیه وه بوون ته لبیه (لَبِيْكَ اللّٰهُمَّ لَبِيْكَ) یان ده کردو، قوربانیه که شیان پی بوون، قوربانیه که ی خویشی پی شتر نارد بوو بو (ذی طوی)، (نه ویش ناوچه یه که)، خویشی سواری نه و حوشره ی بوو بوو، که له کاتی صولحی حوده یبیه شدا هر سواری نه و حوشره بوو بوو، عه بدوللای کوری ره واحه ی نه نصاریش جلّه وی حوشره که ی پیغه مبهری خوی ﴿﴾ گرتبوو، رابده کیشا، نجا له کاتیکدا جلّه وه که ی راده کیشا، نه و شیعره شی ده گوت:

إِ بِاسْمِ الَّذِي لَا دِينَ إِلَّا دِينُهُ

بِاسْمِ الَّذِي مُحَمَّدٌ رَسُوْلُهُ

خَلُّوا بَنِي الْكُفَّارِ عَنْ سَبِيلِهِ

الْيَوْمَ نَضْرِبُكُمْ عَلَى تَأْوِيلِهِ

كَمَا ضَرَبْنَاكُمْ عَلَى تَنْزِيلِهِ

ضَرْبًا يَزِيلُ الْهَامَ عَنْ مَقْبِلِهِ

وَيُنْذِرُ الْخَلِيلَ عَنْ خَلِيلِهِ

قَدْ نَزَلَ الرَّحْمَنُ فِي تَنْزِيلِهِ

بِأَنَّ حَيْرَ الْقَتْلِ فِي سَبِيلِهِ

يَا رَبِّ إِنِّي مُؤْمِنٌ بِقَبِيلِهِ

(ابن کثیر)، ده لئی: له چه ند کتیر دراوه یه کی جوړاو جوړدا، نه وه ی گوترا هیناومه، شیعره که ش مانایه که ی ناوایه:

به ناوی نه و که سه ی جگه له بهرنامه ی نه و، بهرنامه یه کی دیکه نیه، (بهرنامه یه ک که شایسته ی مروّف بی)، به ناوی نه و که سه ی موحه ممه د

پەوانە كراوى ئەو، ئەي ئەھلى كوفرا! پى چۆلبەكەن، ئەمىرۆ تىمە لەسەر جىبە جىكردى قورئان لىتان دەدەين، وەك چۆن پىشتەر لەسەر دابەزاندى لىمان دەدان، لىدانىك كە سەر لەسەر جەستە ھەلبىگرى، لىدانىك كە دۆست خۇشەويست بىئاگا بىكات لە خۇشەويستەكەي، خىواي خاوەن بەزەيى لە دابەزىتراوہەي خۇيدا دابەزانىدو، لە چەند لاپەرەپەكدا كە لەسەر پىغەمبەرەكەي دەخوندىرئەو، كە باشترىن كوژران، ئەوہەي لە پى خوادابى، ئەي پەرورەدگارم! من بروام ھەيە بە فرمايشتەكەي.

تىمام ئەحمەد لە ئىبنو عەبباسەو (خو لە خۇي و بابى رازى بى) گىزراوہتەو كە پىغەمبەر ﷺ و ھاوہلانى چوونە مەككە لە ھالىكدا كە (تاي يە ئىربى، مەدىنە) بىتاقەتى كردوون، و تووشى نارەھەتىي بوو بوون، بۆيە ھاوبەش بۆ خوادانەرەكان، گوتيان: كۆمەلىك دىنە ئىو شارەكە تانەو، كە گرانەتاو نەخۇشى يە ئىربى، بىتاقەت و بىھىزى كردوون! ھاوبەش بۆ خو دانەرەكان لەو لايەي لە لاي حىجرەوہەي دانىشتبوون، تەماشايان دەكرد، خىواش ﷺ پىغەمبەرى خۇي ﷺ لەوہي گوتيان ئاگادار كرددو، بۆيە پىغەمبەرى خو ﷺ فرماني بە ھاوہلانى كرد، كە لە سى تەوافى يەكەم، كە بە دەورى كەعبەدا دەسوورئەو، بەشىوہى: (رَمَل) بىرۆن، ئەويش ئەوہەي كە بە نەرمە غار بىرۆن، تاكو ھىزۆ پىزىان پىشاني ھاوبەش بۆ خو دانەرەكان بەدن، ئىدى سى سوورى يەكەم بە نەرمە غارو گورگە لۇقە، پىشتىن، بەلام فرماني پىكردن كە لە ئىوان دوو پايەكاندا كە بە ھاوبەش بۆ خو دانەرەكان نەياندەبىنىن و لە دىواری كەعبە دەگىران، بە پىشتىن ئاسايى بىرۆن، پىغەمبەر ﷺ تەنيا ئەوہ پى لىگرت كە ھەر جەوت سوورەكە بە گورگە لۇقە بىرۆن، تاكو ئاگاي لىيان بىت و زۆر ماندوونەبن، ئنجا ھاوبەش بۆ خو دانەرەكان كە ئەوانيان وا بىنى، گوتيان: ئەوانە بوون كە پىتان وابوون تاو نەخۇشى يە ئىربى بى تاقەتى كردوون؟ ئەوانە لە فلان و فىساركەس بەھىزىترن! ئەوہي باسمان كرد، ھەر كام لە: صەحىحى بوخارىي و صەحىحى موسلىم ھىئاوانە.

لیرەدا پروایەتیکى دیکە دینین، کە ھەر کام لە بوخاریی و موسلیم و ھەندیک لە فەرموودە ناسانی دیکەش ھێناویانەو، ئەوەمان بۆ کورت دەکاتەوہ:
 اَوْعَنِ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہما: اَنَّ رَسُولَ اللّٰهِ خَرَجَ مُعْتَمِرًا، فَحَالَ كُفَّارٌ فُرِيشَ بَيْتِهِ وَبَيْنَ
 الْبَيْتِ، فَتَحَرَ هَذِيهٗ، وَخَلَقَ رَأْسَهُ بِالْحُدَيْبِيَّةِ، وَقَاضَاهُمْ عَلَى اَنْ يَّعْتَمِرَ الْعَامَ الْمُقْبِلَ،
 وَلَا يَخِمِلَ سِلَاحًا عَلَيْهِمْ اِلَّا سِوْفًا، وَلَا يَقِيْمَ اِلَّا مَا اُحْبُوا، فَاعْتَمَرَ مِنَ الْعَامِ الْمُقْبِلِ،
 فَدَخَلَهَا كَمَا كَانَ صَالِحُهُمْ، فَلَمَّا اَنَّ اَقَامَ بِهَا ثَلَاثَةَ اَيَّامٍ، اَمَرُوهُ اَنْ يَخْرُجَ، فَخَرَجَ،
 (أخرجه البخاري: ۲۵۵۴، ومسلم: ۳۰۴۹).

واتە: ئیبنو عومەر رضی اللہ عنہما، دەلی: پیغەمبەری خوا ﷺ بە نیەتی عومرە دەرچوو،
 بەلام کافرەکانی قورەیش پێیان لینگرت، بچتی بۆ لای مائی خوا (کەعبە)، بۆیە
 قوربانیه کە ی خۆی سەربری (ھاوہلان قوربانیه کانی خویان سەربرین) بەر
 لەوہی بگاتە سەر زەمینی ھەرەم لە حودەیبیئەو، سەری خۆیشی تاشیی،
 بەلام لەگەلیاندا ریککەوت کە سالی داھاتوو بیت بۆ عومرەو، چە کیش، ئەنیا
 شمشیر لەکالاندا ھەلبگرێ و، ئەنیا ئەوئەندەش مینتتەوہ لە مەککە کە ئەوان
 ھەز دەکەن، (کە گوتووینە: سنی شەوو سنی پۆژان مینتەوہ)، ئیدی پیغەمبەری
 خوا ﷺ لە سالی داھاتوو دا عومرەی کردو، بەو شتوہیە لەگەلیان ریککەوتبوو،
 چووہ ئیتو شاری مەککە، دواي ئەوہی سنی پۆژان و سنی شەوان مایەوہ، داویان
 لیکرد چۆلی بکات، پیغەمبەریش ﷺ مەککە ی چۆلکردو بە جیئەتت.

مانای گشتی نایه تکان

خوَا ۱۱۱ لهم سَيَّ نایه ته موباره که دا، که کۆتایی سووره تی فه تحیان ییها توه، له ههر کامیاندا بابه تیکی سه ره به خو، به لآم یئکه وه په یوه ست ده خاته روو:

۱- له نایه تی په که میاندا فه رموویه تی: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ﴾ به دلتیایی خوَا ۱۱۱ به شیوه یه کی چه سپاوو راست، خهونی پیغه مبه ره که ی خوَى ۱۱۱ راست ده رچوواند، یانی: (صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ فِي رُؤْيَاةٍ) خوَا راستیکرد له که ل پیغه مبه ره که ی له خهونه که یدا، چونکه خهونی که پیغه مبه ره ان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ده بینین، وه حییه: (رُؤْيَا الْأَنْبِيَاءِ وَحِيٍّ) ۱۱۱، بۆیه ش خوَا ۱۱۱ پآیداوته لای خوَى، واته: خوَا ۱۱۱ خهونی پیغه مبه ره که ی که پیشانیدابوو، وه ک وه حییه ک راستی ده رچوواند به شیوه یه کی چه سپاو، هه لبه ته خهونه که، جاری نه هاتبو دی، چونکه ههر له مانگی (ذِي الْقَعْدَةِ) ی سالی شه شه می کۆچیدا نهم سووره ته هه مووی دابه زیوه، به لآم بۆیه خوَا ۱۱۱ به رابردوو ده یفه رموی: راستی ده رچوواند، واته: دلتیابن دتته دی، ﴿لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾، نه که ر خوَا ۱۱۱ بیهوی، ده چنه نئو مرگهوتی چه رامه وه، دیاره خوَا ویستوویه تی، به لآم بو نه وه یه تیمه فتری نه وه نه ده به به رزه بکات، که هه موو شتیک بگپزینه وه بو ویستی خوَا، وه ک (ثعلب) که په کیکه له زانیان ده لی: خوَا ۱۱۱ له شتیکدا که زانیویه تی، فه رموویه تی: ﴿إِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾، بو نه وه ی تیمه له شتیکدا که نایزانین، بلتین: ﴿إِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾!

﴿مَامِينٌ مُّخْلِفينَ رُؤْيَاكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ﴾، چوار سیفه تیان لئ هه لده دات:

یه ک: دلتیابو هتمنن له کاتیکدا ده چنه نئو شاره که.

دوو: ﴿مُخْلِفينَ رُؤْيَاكُمْ﴾، هه ندیکتان سه ری خو تانتان تاشیوه ﴿وَمُقَصِّرِينَ﴾.

سی: هه ندیکیشان کورتان کردوته وه هه لئان پاچیوه، ﴿لَا تَخَافُونَ﴾.

چوار: وهك چۆن له چوونیدا هێمنن و دڵیان، له مانهوهشدا ترستان له كهس نیه.

﴿فَعَلِمَ مَا لَمْ يَمَلُؤْا﴾، ئنجا خوا ﷺ تهوهی زانیسی كه ئیوه نه تانده زانی، ﴿فَحَصَلَ مِنْ ذَلِكَ فِتْنًا قَرِيبًا﴾، ﴿مِنْ دُونِ ذَلِكَ﴾، یانی: (مَنْ قَبْلَ ذَلِكَ)، بهر لهوه، خوای پهروهردگار پێش ئهوه چوونه تان كه له سالی ههوته مدا ده بێ، سهركهوتنیکی نیزیکی بو په خساندن، كه دهگونجی مه بهست پێی صولحی حوده بیبیه بێ، دهشگونجی مه بهست پێی جهنگی خه بیه رو دهستكهوته كانی بێ، بهلام زیاتر وا پیده چی مه بهست پێی صولحی حوده بیبیه بێ، خوا ئهوی ناوناوه سهركهوتن (فتح)، بهلام به نسبت جهنگی خه بیه رهوه، زیاتر دهستكهوته كان له بهرچاو گیراون.

۲- له ئایهتی دووه میشیان دا، خوا ﷺ دهفرموئ: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ﴾، ئهوه (خوا ﷺ) كه سێكه پێغه مبهری خوئی به رێنمایی و به بهرنامهی راستهوه ناردوه، ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾، تاكو به سهر هه موو بهرنامه كاندا زالی بكات و سه ربیخات له رووی به لگه وه، له كاتیكدا كه مسولمانان بێ دهسته لانت، یاخود نه گهر خاوهن دهسته لانت، له رووی دهستپویشتوویی و دهسته لاته وه، له كاتیكدا كه بهرواداران له گه لیدا راست ده كهن و، بهو پێیهی ئیسلام دهفرموئ مامه له ده كهن، ئهوه كانه ئه هلی ئیسلام بالاده ست ده بن، ﴿وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾، خواش ﷺ به سه چاودێر بێ، یاخود به سه شایه د بێ، به لگه و شایه دی راستی ئاین و بهرنامه كهی خوئی بێ، كه به پێغه مبهری خاته می خویدا ﷺ ناردوویه تی.

۳- له ئایهتی سێیه م و كووتایی دا، خوا ﷺ هه م پێناسه ی پێغه مبه ر ﷺ دهكات و، هه م پێناسه ی هاوه لانی و، سه رجه م ئه وانه ش كه له خزمه تی دا ده بن و، دهفرموئ: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ﴾، موحه ممه د په وانه كراوی خوا به، زانا یانی رێزمانزان ده ئین: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ﴾، دهگونجی: نهیادو گوزاره (مبتدا و خبر) بن، یانی: (محمد) نهیاد (مبتدا) وه (رسول) گوزاره (خبر) كه یه تی، به لام ده ئین: ئه وه شتیکی به لگه نهو یسته، بو یه چاكر وا به بگوتری: (هو

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ، یَٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا سَمِعْتُمْ الْبَغْيَ الَّذِيْ يُرَادُ بِاللّٰهِ اِنَّ هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاِسْلَامَ دِيْنًا وَهُوَ يُبْغِيْ وَيُرِيدُ اَنْ يَّجْعَلَ لَكُمُ الْكُفْرَ دِيْنًا سَمِعْتُمْ الْبَغْيَ الَّذِيْ يُرَادُ بِاللّٰهِ اِنَّ هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاِسْلَامَ دِيْنًا وَهُوَ يُبْغِيْ وَيُرِيدُ اَنْ يَّجْعَلَ لَكُمُ الْكُفْرَ دِيْنًا سَمِعْتُمْ الْبَغْيَ الَّذِيْ يُرَادُ بِاللّٰهِ اِنَّ هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاِسْلَامَ دِيْنًا وَهُوَ يُبْغِيْ وَيُرِيدُ اَنْ يَّجْعَلَ لَكُمُ الْكُفْرَ دِيْنًا

مُحَمَّد رسول الله، یانی: نه‌وی باسکرا، موحه‌مه‌ده ﷺ و په‌وانه‌کراوی خوایه، ﴿ وَالَّذِيْنَ مَعَهُ ﴾، نه‌وانه‌ش که له‌گه‌لیدان، بویه‌فهرموویه‌تی: نه‌وانه‌ی له‌گه‌لیدان، تاکو‌هم‌هاوه‌لان بگریته‌وه به‌پله‌ی‌یه‌کم (خوا لئیان‌رازی‌بن)، به‌پیاوو‌ثافره‌تیانه‌وه، هم‌به‌دریژی‌می‌ژوو و به‌پانایی‌زهمین، هم‌وو‌نه‌وانه‌ش بگریته‌وه که له‌خدمت‌به‌رنامه‌که‌یدان، ﴿ اٰیٰتُهُ عَلٰی الْكٰفِرٰٓئِ رَحْمٰةٌ يَّبِيْنُهُمْ ﴾، له‌سه‌ر کافران‌تون‌دو‌تیژن، توندو‌سه‌ختن و، له‌تیو‌خویناندا به‌پروژش و به‌زه‌بین، ﴿ تَرٰهُمْ رٰكِعًا سٰجِدًا ﴾، هم‌میشه‌به‌رکوع‌بردوویی و کړنووش‌بردوویی‌ده‌پانبینی، واته: به‌رده‌وام له‌حاله‌تی‌نوژدا‌ده‌پانبینی، له‌و‌کاتانه‌دا که کاتی‌نوژن، ﴿ يَّبْتَغُوْنَ فَضْلًا مِّنْ اَللّٰهِ وَرِضْوٰنًا ﴾، به‌خششی‌خواو‌په‌زامه‌ندی‌خوا‌ده‌خوازن، یانی: زور‌به‌جیدیدی‌ده‌یخوازن، ناواتیان‌نه‌ویه‌خوا لئیان‌رازی‌بن و له‌به‌خششی‌خوی‌به‌شیان‌بدات، ﴿ سِيْمًا۟هُمْ فِیْ وُجُوْهِهِمْ ﴾، نیشانه‌یان، نیشانه‌ی‌تیمانداریه‌تی و به‌ندابه‌تبیان‌بو‌خوا، له‌پرویناندا‌دیاره، ﴿ مِنْ اٰثَرِ السُّجُوْدِ ﴾، به‌هوی‌کاریگه‌ری‌زور و چاک‌کړنووش‌برده‌وه، ﴿ ذٰلِكَ مِثْلَهُمْ فِی التَّوْرٰتِ ﴾، نه‌وه‌وه‌سف و پیناسه‌یانه‌له‌ته‌وراند.

﴿ وَمَنْ لَّهُمْ فِی الْاٰخِیْلِ ﴾، وه‌سف و پیناسه‌شیان‌له‌نینجیلدا، ناویه: ﴿ كَرِيْحٍ اٰخِرَجَ سَطَلَهُمْ فَتَازَرُوْهُ فَاَسْتَغٰطَ فَاَسْتَوٰی عَلٰی سُوْقِهِمْ ﴾، وه‌ک‌دره‌ختیک‌پان‌کشتوکالیک‌که‌لق و پوپ‌درده‌خات، نه‌و‌لق و پوپه‌ش‌قه‌ده‌که‌به‌هیز‌ده‌کات، دواپی‌پته‌وو‌به‌هیز‌ده‌بن، ننج‌له‌سه‌ر‌قه‌دو‌بنکه‌کافی‌خوی‌را‌ده‌وه‌ستن، ﴿ يَعْجِبُ الزَّرَّاعُ ﴾، جووتیاره‌کان‌سه‌رسام‌ده‌کات، ﴿ لِيَغِيْظَ بِهِمُ الْكٰفِرٰٓئِ ﴾، بویه‌ش‌خوا ﷺ و ا‌گه‌شه‌ی‌پیدان و نه‌ش و نمایان‌کرد، تاکو‌رقی‌کافران‌پن‌هه‌لستینی، ﴿ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنْهُمْ ﴾، خوا ﷺ به‌لینی‌به‌وانه‌یان‌داوه، که‌تیمانیان‌هیناووه‌کرده‌وه‌باشه‌کان‌ده‌کن، به‌لینی‌چی‌پیداو؟ ﴿ مَغْفِرَةً وَّ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴾، لیبوردن و پاداشتیکی‌مه‌زن.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی په که م:

راگه یاندنی خوا ی بهرزو مه زن: له و خه ونه دا که پيشانی پتغهمبه ره که ی داوه، که موحه ممه د ﷺ راستیکردوه و، به دنیایی پتغهمبه ری خوا ﷺ و برواداران به هیمینی و بن ترس و بیم، ده چنه مزگه وتی چه رامه وه، له حالیکدا به شیکیان قزی خویان تاشیوه و، به شیکیشیان کورتیان کردوته وه:

خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَامِنِينَ مُخْلِفِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُعَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ تَعْلِمُ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٧﴾﴾

شیکردنه وی ئه م، ئایه ته، له جهوت برگه دا:

(۱) - ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ﴾، به دنیایی خوا له خه ونه که یدا له گهل پتغهمبه ره که یدا راستیکرد.

پیشتر گوتوومانه: (ل) و (قد) جه ختکردنه وه ده که به ن: (ل) بو سوینده یا خود زه مینه خو شکره بو سویند، (مُهِدَّةٌ لِلْقِسْمِ)، (قد) یش کاتیک ده چپته سهر کرداری رابردوو بو ساغکردنه وه (تحقیق) یه، که واته: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ﴾، واته: به دنیایی و به جه ختکردنه وه خوا ﷺ له و خه ونه دا که پيشانی پتغهمبه ره که ی خویدا، راستیکرد، یان: راستیی خوا له خه ونه که دا که پيشانی پتغهمبه ری داوه ﷺ شتیکی چه سپاوه، یا خود پره له حکمهت و ئامانجی راست.

لتره‌دا پرسیاریک ده‌کری: بۆچی خوا ﷻ نه‌وهی به‌جه‌ختکردنه‌وه‌وه‌هیتاوه‌وه،
ههم به‌(ل) و ههم به‌(قد) جه‌ختی له‌سه‌ر کردۆته‌وه؟

وه‌لهمه‌که‌ی نه‌وه‌یه: نه‌و جه‌ختکردنه‌وه‌یه بۆ هه‌لوه‌شاننده‌وه‌ی شو بهه‌وه‌و گومانی
مونافیق و دلنه‌خۆشه‌کانه، که‌ گوتیان: (أَيْنَ رُؤْيَا؟)؛ کوا خه‌ونه‌که‌ی موحه‌ممه‌د
ﷺ چی لتهات؟! بۆیه خوا ﷻ ده‌فه‌رموئ: به‌دلنیا‌یی خوا له‌خه‌ونه‌که‌دا، که
پیشانی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی خۆیدا، راستی فه‌رموو، یانی: دیته‌دی.

تنجا زانایان به‌چه‌ند شتۆه‌یه‌ک ته‌عبیریان له‌ماناو لیکدانه‌وه‌ی، ئەم رسته
موباره‌که‌کردوه:

أ- یه‌کیکیان ده‌لن: (لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ فِي الرُّؤْيَا)، خوا ﷻ له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ره‌که‌یدا
راستی کرد، له‌خه‌ونه‌که‌دا.

ب- یه‌کیکی دیکه‌یان، ده‌لن: (حَقَّقَ اللَّهُ رُؤْيَا رَسُولِهِ)، خوا ﷻ خه‌ونی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی
چه‌سپاندو، هیتایه‌دی.

ج- یه‌کیکی دیکه‌یان ده‌لن: (أَرَأَهُ رُؤْيَا صَادِقًا)، خه‌ونێکی راستی پیشاندا، دیاره‌خه‌ونی
پیغه‌مبه‌رانیش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) وه‌حیه، بۆیه خه‌ونه‌که‌سه‌ره‌نجام بۆته‌وه‌به
هه‌والتیک و به‌راستی وه‌سف کراوه.

د- (الطبري)یش ناوا ته‌عبیر ده‌کات له‌وه‌وه له‌رسته‌که‌ی دوایشی که‌ ده‌فه‌رموئ:
﴿لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ سَاءَ اللَّهُ أَمِينَتِ الْمُؤْمِنِينَ رُءُوسُكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ﴾
ده‌لن: (لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ مُحَمَّدًا رُؤْيَاةً الَّتِي أَرَاهَا إِبَاهُ، أَنَّهُ يَدْخُلُ هُوَ وَأَصْحَابُهُ بَيْتَ
اللَّهِ الْحَرَامِ آمِينَ، لَا يَخَافُونَ أَهْلَ الشَّرْكِ، مُقَصِّرًا بَعْضُهُمْ رَأْسَهُ، وَمَحَلِّقًا بَعْضُهُمْ)^(۱)، واته: به
دلنیا‌یی خوا له‌گه‌ل موحه‌ممه‌د پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی خۆیدا ﷻ راستی فه‌رموو، له‌وه‌خه‌ونه‌دا
که‌پیشانیدا، به‌دلنیا‌یی خۆی و هاوه‌لانی ده‌چه‌نتۆ مالی‌حه‌رامی خواوه، به‌دلنیا‌یی و

(۱) جامع البيان: ج ۳، ص: ۱۰۹، عن ابن عباس: ۳۱۶۷۰.

هیمنی و، له خه لکی هاو به ش بۆ خوا دانان ناترسین، له حالیک دا هه ندیکیان سه‌ری خۆیان کور تکر دۆته وه، هه ندیکیشیان تاشیوانه.

(۲) ﴿لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾، به دنیایی ده چنه مزگه‌وتی چه‌رامه‌وه، نه‌گه‌ر خوا بیه‌وتی، (تُعَلَّب) که به‌کیکه له شاره‌زاییانی زمانی عه‌ره‌ببی، قسه‌به‌کی جوان ده‌کات، ده‌لتی: (إِسْتَنْتَى اللَّهُ فِي مَا يَعْلَمُ، لِيَسْتَنْتِيَ الْخَلْقَ فِيمَا لَا يَعْلَمُونَ)، واته: خوا ﴿يَعْلَمُ﴾ هه‌لاوردنی کردوه [إن شاء الله ی فه‌رموه] له شتیکدا که ده‌یزانن و دنیایه، که هه‌ر دپته دی، تاکو خه‌لکیش له شتیکدا که نایزانن (إن شاء الله) بکه‌ن، هه‌له‌ته‌ه‌ لیره‌دا (إِسْتَنْتَى اللَّهُ)، یانی: (قَالَ اللَّهُ: إِنْ شَاءَ اللَّهُ)، خوا فه‌رمووی: نه‌گه‌ر خوا ویستی.

(۳) ﴿ءَامِنِينَ﴾، بیترس و دنییان، واته: کاتیک تپوه ده‌چنه نپوه مزگه‌وتی چه‌رامه‌وه، هیمنن، بیترسن.

(۴) ﴿مُحَلِّفِينَ رُءُوسِكُمْ وَمُضْمِرِينَ﴾، سه‌ری خۆتان تاشیوه و کورتتان کردۆته‌وه، نه‌میش حاله، له رانای (ءَامِنِينَ): (وَهُمَا كِنَايَتَانِ عَنِ التَّمَكُّنِ مِنْ إِتْمَامِ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ)، نه‌م دووانه کنارن بۆ توانایی له‌سه‌ر ته‌واوکردن و به‌جیه‌تینانی چه‌ج و عومره، یانی: تپوه دوا‌ی نه‌وه‌ی به‌ب‌ ترسی ده‌چنه نپوه مزگه‌وتی چه‌رامه‌وه، له حالیکدا ده‌چن، که هه‌ندیکتان قزه سه‌ری خۆتانان تاشیوه، هه‌ندیکیشتان کورتتان کردۆته‌وه، دیاره کاتیکیش مرؤف له نه‌نجامدانی خوا په‌رستیه‌کانی چه‌ج و عومره‌دا، ده‌گاته قۆناعی سه‌ری خۆ تاشین و سه‌ری خۆ هه‌له‌چین و کور تکر دهنه‌وه، که خوا په‌رستیه‌کانی چه‌ج یان عومره‌ی ته‌واو کرد بن.

که‌واته: نه‌مه‌ کینایه‌یه بۆ نه‌وه که عومره‌که‌یان به‌ ته‌واوی ده‌که‌ن، چونکه نه‌و کاته چه‌ج نه‌بووه، نه‌و خوا په‌رستیه‌ی بۆی چوون عومره‌ بووه.

(۵) ﴿لَا تَخَافُونَ﴾، هیچ ناترسن، پیتشی ده‌فه‌رمووی: (ءَامِنِينَ)، له حالیکدا که تپوه به‌هره‌مەندن له هیمنی و ناسایش، دوا‌یی که ده‌فه‌رمووی: ﴿لَا تَخَافُونَ﴾، واته: له کاتی چوونه ژووری مزگه‌وتی چه‌رام و چوونه نپوه مه‌که‌ده‌دا، تپوه هیمنن و ب‌ ترس و

بیمن و، دواى چوونیش: ﴿لَا تَحْشَوْنَ﴾، دواى ئەوهى له وێش دەمێننهوهو، دهیکه نه نشینگه و تێیدا سهقامگیر دهبن، دیسان ترستان له سه ر نابن، ﴿تَأْمَنُونَ حِينَ الدُّخُولِ، وَلَا تَحْأَوْنَ بَعْدَهُ﴾، له کاتی چوونه ئێو مزگه وتی چهرامدا به هێمنیی ده چن و، دواایش ترستان له سه ر نابن و دلهراوکیان نابن.

٦- ﴿فَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا﴾، ئەو (خوا ﷻ) زانیی ئەوهی ئێوه نه تانده زانی، ده ئن: (تَفْرِيعٌ عَلَىٰ مَا مَرَّ ذِكْرُهُ، أَي: بِمَا أَنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ مِنَ الْمَصَالِحِ الْجَمَّةِ لَكُمْ مَا لَا تَعْلَمُونَ: ﴿فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ قَسَمًا قَرِيبًا﴾، ئەمه بینا کردنه له سه ر ئەوهی گو تراو لقی لیکر دهنه وه به تی، له نه ناجامی ئەوه دا، که خوا ﷻ به ر ژه وه ندییا ئتیکی زوری بو ئێوه ده زانین، که ئێوه فیکرتان پێیان نه ده شکا، ﴿فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ﴾، بۆیه پێش ئەوه یان نزیکتر له وه سه رکه و ئتیکی نیزیکی بو ره خساندن، که وه ک پێشتر گو تو و مانه: مه به ست پێی پیکه اتنی حوده یه بییه، چونکه خوا ﷻ ناوی له صولج و پیکه اتنی حوده یه بییه ناوه: فه تح: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ ١، یانی: (فَتَحَ لَكُمْ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا)، به رله وه سه رکه و ئتیکی نیزیکی بو ره خساندن.

ئنجایا بۆچی خوا ﷻ فه رموویه تی:

٧- ﴿فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ قَسَمًا قَرِيبًا﴾، ئنجایا (خوا) به رله وه سه رکه و ئتیکی نیزیکی بۆ ره خساندن؟ به لأم نه یفه رمووه: (فَتَحَ لَكُمْ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا)؟! هۆکاره که ی ئەوه یه تا کو ئەوه بگه به ئن که ئەو سه رکه و تنه کاریکی زور سه رسره هینه ر بوو، ئەگه ر خوا ﷻ نه یگێرا باو نه یره خساند بایه، په یدانه ده بوو.

که ده فه رمووی: (إن شاء الله)، یانی: ئەگه ر خوا ﷻ ویستی، به لأم لیره دا سئ حکمه تی تێدان:

یه که م: بۆ ئەوه یه که مسو لمانان فیری ئەده بی ئاخاوتن بکات، کاتی که په یوه ندیی به داها تو وه هه یه، بیبه ستنه وه به ویستی خوا ی په روه ردا گاره وه، ئەوه ئەده بیکی به رزه، که مسو لمان بۆ داها توو که نازانن چی له هه گبه ی نادیا ر (غیب) دا هه یه، هه می شه

بیه‌ستیتیه‌وه به ویستی خواوه و بَلَى: نه‌گهر خوا **﴿۱۳﴾** بیه‌وئ، وه‌ک له سووره‌تی (الکھف) دا، ده‌فهرموئ: **﴿۱۴﴾** وَلَا نَقُولَنَّ لِشَايْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ﴿۱۴﴾ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَادْخُرَ رَبِّكَ إِذَا شِئْتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنَّ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشْدًا ﴿۱۵﴾، نه‌گهر ویستت کارِیک بَلَىی که به‌یانی، (واته: دواي نه‌و کاته‌ی تَبَسْتَا تَبِيدَاي) نه‌نجامی ده‌ده‌ی، بَلَى: (إن شاء‌الله)، نه‌گهر خوا ویستی، هه‌رکاتیش له‌بیرت چوو یادی خوا بکه‌و بَلَى: به‌لکو خوا بو‌نیزیکتر له‌وه، له‌ پرووی سه‌ر راستیه‌وه رَئِنَّمَا يَمِيم بکات، که‌واته: نه‌مه‌ه‌ه‌یکمه‌تیکی گوتنی: (إن شاء‌الله).

دووهم: حکمه‌تی دووه‌می نه‌وه‌یه که تَبَوَه به‌ویستی خوا **﴿۱۶﴾** و توانا و ره‌خساندن‌ی وی ده‌چنه‌نیو مزگه‌وتی چه‌رامه‌وه، نه‌ک به‌هیزو شان و شه‌وه‌کی خَوْتَان.

سببهم: حکمه‌تی سببهم که نه‌م رسته‌یه ده‌یگه‌یه‌نن نه‌وه‌یه: (مَتَىٰ شَاءَ اللَّهُ، لَا مَتَىٰ شِئْتُمْ، أَوْ وَإِنْ لَمْ يَشَأِ الْكُفَّارُ)، واته: کاتیک خوا **﴿۱۷﴾** ویستی تَبَوَه ده‌چن، نه‌ک نه‌و کاته‌ی که ده‌تانه‌وئ، یان هه‌رچه‌نده کافره‌کانیش نه‌یانه‌وئ، به‌لکو هه‌لبرینی هه‌ر شَتِیک، سه‌ره‌نجامه‌که‌ی ده‌که‌ویتته ده‌ست ویستی ره‌هاو بِن سنووری خوا **﴿۱۸﴾**.

مهسه لهی دووهم:

خوا ﷻ پیغمبهری کو تایی خوئی (موحه ممه د) ﷻ بی به رینمایی و بهرنامهی هق و راسته وه ناردوه، تا کو بهسه ر تیکرایی بهرنامه کاندازالی بکات:

خوا ﷻ ده فهرموی: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿۱۸﴾

شیکردنوهی تم، تابه ته، له چوار برگه دا:

(۱) - ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ﴾، نهو (خوا ﷻ) نهو زاتیه، رهوانه کراوی خوئی بهرینمایی و بهرچاو روونییه وه، رهوانه کردوه، تاپا پیغمبهری کو تایی ته نیا بهرچاو روونی و رینمایی پئییه؟ نه خیر.

(۲) - ﴿وَدِينِ الْحَقِّ﴾، ههروهها بهرنامهیه کی هق و چه سپاوو راستیش^(۱)، بوچی خوا ﷻ نهو دوو وشهیه ی به کارهینان؟ شاپانی باسه: له سئ تابه قی قورنانشدا، هم له سووره قی (توبه) دا، هم لیزه دا له سووره قی (الفتح) و، هم له سووره قی (الصف) دا، تم پرستهیه دووباره بوته وه، وهک دواپی باسی ده کهین، له بهر نهوهی مروث وهک تاک پئوستی به هیدایهت و بهرچاو روونی و رینمایی خوا ههیه، هم له پرووی بووناسییه وه، هم له پرووی نیمان و عه قیده وه، هم له پرووی په رسته کانه وه، هم له پرووی رهوش و ناکاره وه، هم له پرووی ته زکیه ی نهفس و ته قواوه، وهک کو مه لیش پئوستیان به بهرنامهیه کی ریک و راست ههیه، که هه موو کاروباره کانی ژایان، له پرووه کانی: بهرپوه بردن و حوکمرانی و، نابووری و، په یوه ندیه کان و، کو مه لایه تی و، کارو کاسیی، له هه موو نهو پرووانه وه بو ریک بخت، که نهویش پی ده گوتری: تاین، نجا بوچی خوا ﷻ پیغمبهری کو تایی خوئی به هیدایهت و به دینی هه قه وه ناردوه؟

(۱) دواپی لهو باره وه کورته باسک ده کهین.

۳- ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾، تاكو به سهر ٲٲكراي بهرنامان دا سهرى بخت، دهگونجى راناوى سهر (لِيُظْهِرَهُ)، بچٲتهوه بو (الدِّينِ)، يانى: نهو دينه ههقه سهربخت، ياخود بچٲتهوه بو (رسول) تاكو نهو ٲٲغه مبهره زال بكات، ﴿عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾، به سهر هه موو بهرنامه كاندا كه ده فهرموئى: زالئ بكات، نه مه دوو واتايان ده گه يه نئ:

واتاي يه كه م: به به لگه سهرى بخت، هيج بهرنامه يه كه له بهرانبهر ئيسلامدا له رووى به لگه وه، خوئ راناگرئى، ههر هه قيقه ٲٲٲك ئيسلام ده ٲئى و، نه وهى له بهرانبهرى دا ده گوتري و، ٲٲٲجه وانده ٲى و دژيه ٲى، حه مهن ٲووچه له، بو وينه:

أ- ئيسلام ده فهرموئى: ده ٲئ له رووى ئيدارىي و سياسيه وه، كاروبار، به راوئز ٲئ، كه واته: هه موو جوړه كانى ديكه ي بهرئوه بردنى كاروبار، به تايبهت هوكمراڼيى، ناره وان، چ هوكمى ميراتبى ٲئ و، چ بنه مال ه يى ٲئ، چ خو سه پانندن ٲئ ... هتد، هه موو شيوه كانى ديكه ي هوكمراڼيى جگه له وهى به راوئز له ئئو خوئى، كوژه لكادا بهرپرسان ديارىي بكرئ، ناره وا به.

ب- ههروه ها له رووى نابوو ريه وه، ئيسلام له لايه كه وه دان به خاوه نداريه ٲى تاك دادئنى، له لايه كيشه وه ده ئئ: نهو خاوه ندارٲٲيه ي تاك، نابئ له سه ر حيسابى بهرژه وه ندى گشتيى ٲئ، واته: ههم ره چاوى بهرژه وه ندى گشتيى ده كات و، ههم ره چاوى مافى تاكيش ده كات، نه مه ش هئٲٲكى ئئوه راسه و ميانجيه له ئئوان له لايه كه وه: كاٲٲتاليزم و لٲٲرايزم دا، كه ده سٲى تاك والا ده كمن، به كه يفى خوئى هه لئسوكه وه بكات، به ٲئ له بهرچاوگرتنى بهرژه وه ندى گشتيى، له ولاشه وه: سو شاليزم و كوؤمونيزمدا كه تاك له ژئٲٲ ٲئ كوژه لكادا ده ٲلٲيشٲنه وه، ئيسلام ده ئئ: نه خير، ده ٲئ ههم تاكيش مافى پارئزراو ٲئ و، حورمه ت و رئزى هه ٲئ، به لئم بهرژه وه ندى گشتيى نابئ بخريته مه ترسيه وه.

ج- ههروه ها له رووى كوژه لايه ٲٲيه وه، له هه موو رووه كانى ديكه وه ش.

نه وه واتايه كى زال كردنى ناينى خوا، يان ٲٲغه مبهرى خوا ﷻ به سهر هه موو بهرنامه و رٲٲازه كانى ديكه دا.

واتای دووم: نه‌ودیه که به ده‌سته‌لات به‌سه‌ریاندا زالبی و سه‌ر بکه‌وی،
 واته: له حالته‌تی پروو به‌روو بوونه‌وه و به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌دا، که به درزیایی میژوو
 هه‌روا بووه‌و، کاتیک ته‌هلی ئیسلام به‌راستی بروادار بووین، نه‌هلی کوفر له
 به‌رانبه‌ریاندا خویان نه‌گرتوه، چونکه برواداران: هه‌م له رووی بووناسیی و ئیمان
 و عه‌قیده‌و په‌رستش و، رووی په‌وشت و ئاکارو توکم‌ه‌یی نیو خویانه‌وه، ته‌رازوو،
 نایه‌نه‌وه له‌گه‌ئ به‌رانبه‌ره‌کانیاندا، هه‌م له رووی نه‌و ئامانجه‌ه‌قانه‌ی له پیناویاندا
 ده‌جه‌نگن، که بریتیه له لابرندی سته‌م و گه‌یانندی په‌یامی خوا به‌هه‌موو مروّقایه‌تی
 و، به‌رگریکردن له چه‌وسیتراوان و ده‌ستگرتنی سته‌مکاران، واته: هه‌م ئامانجیان له
 روویه‌روو بوونه‌وه‌که‌یاندا هه‌قه، هه‌م خۆشیان له‌سه‌ر ریبازیکی هه‌قن، هه‌م له
 رووی تیوری و، هه‌م له رووی کرده‌ییسه‌وه، که‌واته: مه‌به‌ست زاکردنی ئایینی خواجه
 به‌سه‌ر هه‌موو به‌رنامه‌کاندا، یان پیغه‌مبه‌ری خواجه ﷺ به‌لام زیاتر واینده‌چی
 مه‌به‌ست پیتی ئایین و به‌رنامه‌ی خوا بی، چونکه نه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ
 بی، ته‌نیا رۆژگاری خۆی ده‌گریته‌وه، به‌لام نه‌گه‌ر بلّین: ئایین و به‌رنامه‌ی خوا،
 هه‌موو رۆژگاره‌کان ده‌گریته‌وه، هه‌لبه‌ته‌بو پیغه‌مبه‌ریش ﷺ ده‌توانین بلّین: نه‌وه
 پیغه‌مبه‌ری خواجه ﷺ و په‌یامه‌که‌ی نه‌وه سه‌رکه‌وتوه.

به‌ئ (لِظَهْرَةٍ): به‌هه‌ردوو مانایه‌که‌ی دی، هه‌م له رووی به‌لکه‌وه‌و، هه‌م له
 رووی ده‌سته‌لات و خسته‌ته‌ ژیر رکیفی خۆسه‌وه.

۴- ﴿وَكُنْ بِاللهِ شَهِيدًا﴾، خواشتان به‌سه‌شایه‌د و گه‌واهی‌ده‌ر بی، بانی: (كَلِمَاتُ اللهِ
 شَهِيدًا عَلَىٰ أَنْ وَعَدَهُ كَانٍ، أَوْ عَلَىٰ نُبُوْتِهِ بِإِظْهَارِ الْمُعْجَزَاتِ)، واته: خواتان به‌سه‌شایه‌دو
 گه‌واهی‌ده‌ر بی، که نه‌وه‌ی به‌ئینی پیداون، دینه‌دی، یاخود خواتان به‌سه‌شایه‌د بی
 له‌سه‌راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌ممه‌د ﷺ به‌ده‌رخسته‌نی موعجیزه‌کانی.

وشه‌ی (شَهِيدًا) به‌مانای شایه‌ده، به‌لام ده‌شگونجی به‌مانای چاودیریش بی،
 واته: به‌سه‌خوا ﷺ چاودیر بی بو هینانه‌دی، نه‌و گفتم و به‌ئینه‌ی فه‌رموو‌یه‌تی و،
 چاودیر بی به‌سه‌ر مسولمانانه‌وه‌و ئاگای لییان بی و، نه‌و به‌ئینه‌یان بو بینتیه‌دی.

کورته باسینک: له باره ی رینمایى و به‌رنامه بوونى په‌يامى خواوه

به‌رینزان!

تیمه له چوار برگه‌دا، ئەم کورته باسه ده‌خه‌ینه روو:

برگری یه‌که‌م: خوا ﷺ ئەم راستییه، که پیغه‌مبه‌رى کوټایى خوڤى ﷺ به دوو شته‌وه ناردوه: ﴿بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ﴾، به رینمایى (هدى) و به به‌رنامه‌ى راست (دين الحق) هوه، له سى شوئندا فه‌رموویه‌تى:

أ- له سووره‌تى (التوبة) نایه‌تى ژماره (۳۳) دا، ده‌فه‌رموئى: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ. وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ (۳۳)

ب- له سووره‌تى (الفتح) دا، که ده‌فه‌رموئى: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ. وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ (۱۸)

ج- له سووره‌تى (الصف) یشدا هه‌مان راستیى و هه‌مان پرسته‌هاتوه، که ده‌فه‌رموئى: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ. وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ (۹)

که‌واته: له نایه‌تى (۳۳) ی (التوبة) و (۹) ی (الصف) دا، ئەمه‌ى لى زیاد کردوه: ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾، به‌لام لهم سووره‌تى فه‌تهدا: ﴿وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ هاتوه.

ئهم‌ش ئەوه ده‌گه‌یه‌ننى که خوا ﷺ به‌سه‌ چاودیر بى به‌سه‌ر هینانه‌ دى، ئەو به‌لینه‌وه، به‌لام له سووره‌تى (التوبة) و له سووره‌تى (الصف) دا، که ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾، هاتوه، هویه‌که‌ى ئەوه‌یه که خوا ﷺ ده‌زاننى: هاوبه‌ش بو خوا دانه‌ره‌کان ئەوه‌یان پى ناخۆشه‌و پى قه‌لسن، بۆیه ده‌فه‌رموئى: هه‌رچه‌نده

نه‌وانیش پی‌ی قه‌لس بن و پی‌یان ناخوش بی، به‌لام خوا ﷻ پیغه‌مبه‌ری خوی
 ﷻ به‌رینمای و به‌رچاو روونیی بو تاکه‌کان و، به‌ به‌رنامه‌ی راست و تیرو
 ته‌واویش‌هوه بو کومه‌لکاگان ره‌وانه کرده.

برگهی دووهم: واتاو چه‌مکی (الهدی) و (دین‌الحق):

یه‌ک: چه‌مکی وشه‌ی (الهدی):

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى﴾ (هدی) به‌ کوردیی ده‌گونجی بگوتری:
 رینمای، ده‌شگونجی بگوتری: به‌رچاو روونیی، ده‌شگونجی بگوتری: راسته
 ریکردن و خسته‌سهر ری راست، له‌ فورئاندا خوا ﷻ وشه‌ی (هدی) ی به
 گشتیی به‌ سی و اتایان به‌کاره‌یناوه:

۱- واتایه‌کی گشتیی که همه‌موو دروستکراوه‌کان ده‌گریته‌وه، وه‌ک له‌ سووره‌تی (طه)
 - ۵۰ - دا، کاتی فیرعه‌ون له‌ مووسا ﷺ ده‌پرسن: ﴿قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسَى﴾ (۱۱)
 ئنجا په‌روه‌ردگاری تیوه‌ کتیه، نه‌ی مووسا؟ مووسا ﷺ له‌ وه‌لامیدا ده‌فرموی: ﴿رَبَّنَا
 الَّذِي أَنْعَمَ عَلَيْنَا كُلِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ، ثُمَّ هَدَى﴾ (۲۰)، په‌روه‌ردگارمان نه‌و زاته‌یه، بوونی به‌ همه‌موو
 شتیک داوه، دوایش رینمای کرده، که‌واته: هرچی دروستکراوی خواهی، همه‌مووی
 خوا هیدایه‌تی بو ره‌خساندوه و رینمای کرده‌وه به‌رچاو روونی کرده‌وه، وای لیکرده‌وه به
 شیوه‌یه‌ک به‌رده‌وام بی و، به‌رپویه‌چی، که‌ نه‌و حکمه‌ته‌ی بوی دروستکراوه، بیه‌ینتته
 دی، هر له‌ گه‌ردیله‌وه تاکو که‌هکه‌شان و، همه‌موو نه‌و شتانه‌ی ده‌که‌ونه نیوانیان،
 چونکه خوا ﷻ لیره‌دا وشه‌ی هیدایه‌تی بو همه‌موو شتیک (کُلِّ شَيْءٍ) به‌کاره‌یناوه،
 بیگومان همه‌موو شتیک به‌ شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کان، خوا ﷻ رینمای کرده‌وه سیستمی
 بو داناهو و به‌پتی نه‌و سیستمه‌ به‌رپویه‌ ده‌چی و لئی لانادات.

۲- واتایه‌کی دیکه‌ی هیدایه‌ت، بریتیه له‌ ری پیشان‌دان و به‌رچاو روونکرده‌وه و رینمای
 کردن، وه‌ک له‌ سووره‌تی (السجدة) دا، ده‌فرموی: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَمَةً يُهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا﴾ (۲۱)
 باسی به‌نووی ئیسرائیل ده‌کات، ده‌فرموی: ئیمه‌ چند پیشه‌وا به‌کمان لی

په خساندن، به فرمانی تيمه، خه لکيان رينمايي ده کردو، ريان پيشاني خه لکی ده دات، ههروه ها خوا ﷺ له نايه تي پيش کو تايي (الشوري) دا، ده فهرموي: ﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿۲۴﴾، واته: به دنيايي تو خه لک رينمايي ده که ي بو رينه کی راست، ناشکر اشه نه وه ي ده ده ستي پيغهمبه ر (محمد) ه ﷺ و به ده ستي پيغهمبه ران و چيگران و ميراتگري پيغهمبه رانيشه، بريتي بووه له ري پيشانان و بهرچاو روونکردنه وه ي خه لک به ره و ري راست، وهک له کاتي ته فسيرکردني نه و نايه ته ي سووره تي (الشوري) دا باسما ن کردوه، که خوا ﷺ له هه ندئي شوئناندا هيدا يه ت له پيغهمبه ر ﷺ لا ده بات و، له هه نديک شوئناندا بو ي ده چه سيئني، بو وينه: له سووره تي (القصص) دا، خوا ﷺ ده فهرموي: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ ﴿۲۵﴾، واته: تو نه وه ي خوشت بو ي هيدا يه تي ناده ي، ليره دا (هداية) به ماناي رينمايي کردن نيه، چونکه پيغهمبه ري خوا ﷺ به ماناي يه که مي هيدا يه ت هه موو لايه کی رينمايي کرده: ﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿۲۶﴾ الشوري، به لام: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ ﴿۲۶﴾ القصص، به دنيايي که سيکت که خو شده وي، ناتواني راسته ري پي بگري.

نهمه ش ماناي دووه مي هيدا يه ته، که بري تيه له راسته ري کردن و ته نيا به ده ست خوا يه.

ليرده دا که خوا ﷺ ده فهرموي: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً لِلَّذِينَ يَدْعُونَ بِآمْرِنَا ﴿۲۷﴾ السجدة، پيشه و ايانتيکمان له نيودا په يدا کردن و تيدا کيران، که به فرماني تيمه خه لکيان رينمايي ده کرد، ري راستيان ده خسته بهر چاويان. ماناي يه که مي راسته ري کردني هه رچي دروستکراوه، نه وه گشتيه.

ماناي دووه مي رينمايي کردني خه لک.

۳- ماناي سيه مي تايه تري هيدا يه ت، بري تيه له خسته سه ر راسته ري و ري راست پيگرتن، وهک له سووره تي (محمد) دا، خوا ﷺ ده فهرموي: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا زَادَهُمْ هُدًى وَآيَاتِهِمْ نَقُورُهُمْ ﴿۲۷﴾، واته: نه وانه ي ري راستيان گرتوه و هيدا يه تي خويان قبوول

کردوهو، خوا هیدایه‌تیاں بۆ زیاد ده‌کات، واته: له‌سه‌ره‌تاوه که خوا رڼی پښانداون، نهو رڼی پښاندانه‌ی خویان قبول‌ل‌کردوه، رڼنمایه‌که‌یان قبول‌ل‌کردوه و وه‌ریان‌گرتوه له پښغهمبه‌ر ﷺ، نجا له‌به‌ره‌که‌تی قبول‌ل‌کردنی نهو هیدایه‌ته‌دا، خوا ﷺ هیدایه‌تی بۆ زیاد کردوون، که بریتیه له‌وه‌ی رڼی راستیاں پڼ بگری و بیان‌خاته‌سه‌ر راسته‌شه‌قام، وه‌ک چهند جاریک له‌و باره‌وه وینه‌مان به‌وه هیناوه‌ته‌وه، بۆ نهو دوو مانایه‌ی هیدایه‌ت: رڼی پښاندان و، رڼی راست پڼ گرتن:

که‌س‌یک به‌ تۆ ده‌لتی: فلان شار، یان فلان دی، یان له‌و شاره‌دا فلان گه‌ره‌ک یان فلان جاده له‌ کویتیه؟ تۆ دوو حاله‌تت بۆ هه‌ن:

أ- به‌کتیکیان نه‌وه‌یه که رڼیه‌که‌ی پښان بده‌ی و بلیتی: بچۆ بۆ فلان شوین و، بچۆ بۆ فلان شوین، هه‌ر ناوا رڼنمایه‌ بکه‌ی، نه‌وه بریتیه له‌ رڼنمایه‌ی کردن.

ب- حاله‌ت‌یکه‌ی دیکه‌ی رڼی پښاندان نه‌وه‌یه، تۆ ده‌ستی بگری و له‌گه‌ل خۆتی به‌ری و بیبه‌ی بۆ شوینه‌که.

مانای گشتی هیدایه‌ت، به‌ نسه‌ت مرۆفه‌کانه‌وه، نه‌وه‌یه که پښغهمبه‌ر ﷺ رڼی پښانداون، که نه‌وه به‌ پښغهمبه‌ر ﷺ ده‌کرڼی و به‌ هه‌موو نه‌و که‌سانه‌ش ده‌کرڼی که به‌رچاوی خه‌لک رۆشن ده‌که‌نه‌وه به‌ره‌و هه‌ق، به‌لام هیدایه‌ت به‌ مانای دووهمی، نه‌نیا به‌ خوا ده‌کرڼی، که نه‌وه‌یه رڼی راستیاں پڼ بگری و، نه‌وه‌ش نه‌نیا به‌ خوی کاربه‌جی ده‌کرڼی، بۆیه ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾ (٨) القصص، واته: ناتوانی نه‌و که‌سه‌ی خۆشته‌وه‌ی راسته‌ رڼی بکه‌ی، به‌لتی ده‌توانی رڼی پښان بده‌ی، به‌لام ناتوانی بیخه‌یه‌سه‌ر راسته‌ رڼی، ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ (٩) القصص، به‌لام خوا ﷺ هه‌ر که‌سیکی بیه‌وه‌ی راسته‌ رڼی ده‌کات، خواش نه‌وانه‌ راسته‌ رڼی ده‌کات، که هیدایه‌تی خوا له‌سه‌ره‌تاوه، قبول‌ل‌ده‌که‌ن.

دوو: چه‌مکی وشه‌ی (دین الحق):

وشه‌ی (دین) که پال‌دراوه‌ته لای هه‌ق: ﴿وَدِينِ الْحَقِّ﴾، (الحق) ده‌گونجی مه‌به‌ست پیتی خوای موته‌عال بی، واته: دینی خوای هه‌ق، یاخود: ﴿وَدِينِ الْحَقِّ﴾ ده‌گونجی مه‌به‌ست پیتی وه‌سفکرانی دین بی به هه‌ق، که بریتیه له شتی چه‌سپاوو پر له حیکمه‌ت.

وشه‌ی (دین) یش له قورئاندا، به‌زۆری به مانای به‌نامه‌ی ژیان دئی، هه‌لبه‌ته وشه‌ی (دین) چند واتیه‌کی هه‌ن:

أ- به مانای سزاو پاداشت دئی: ﴿مَلِكٍ يَوْمَ الدِّينِ﴾ الفاتحة.

ب- به مانای ملکه‌چی دئی: ﴿وَقَنِيْلُوْهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُوْنُ فِئْتَهُمْ وَيَكُوْنُ الْاٰدِيْنَ لِلّٰهِ﴾ البقرة.

ج- به مانای به‌نامه‌ی ژیان دئی: ﴿قُلْ يٰۤاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ ۙ لَا اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ۚ ۱﴾ وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَا اَعْبُدُ ۚ ۲﴾ وَلَا اَنَا عٰبِدُ مَا عٰبَدْتُمْ ۙ ۱﴾ وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَا اَعْبُدُ ۙ ۵﴾ لَكُمْ دِيْنٌ وَّ لِىْ دِيْنٌ ۙ ۶﴾، الكافرون.

که ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ يٰۤاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ ۙ ۱﴾، (الكافرون) (أل) ناساندنی له‌سه‌رهو بۆ جینسه‌و، هه‌موو کافره‌کان ده‌گرته‌وه، به هه‌موو جوړه‌کانیانه‌وه: چه مولمید بن، چه هه‌لگه‌راوه بن، چه خاوه‌ن کتیب بن، چه هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ربن، هه‌موو جوړه‌کانی کافران ده‌گرته‌وه، که‌واته: هه‌موو کافرێک دینی هه‌یه، بۆیه (دین)، واته: ئه‌و به‌نامه‌یه‌ی مرۆف پیتی به‌رئوه ده‌چی، به تاییه‌تی له حاله‌تی کۆمه‌ل بووناندا، بۆیه خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ يٰۤاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ ۙ ۱﴾ لَا اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ۚ ۴﴾، دوایی ده‌فه‌رموی: ﴿لَكُمْ دِيْنٌ وَّ لِىْ دِيْنٌ ۙ ۶﴾، تاین و به‌نامه‌ی خۆتان بۆ خۆتان، منیش تاین و به‌نامه‌ی خۆم بۆ خۆم.

هه‌روه‌ها (دین) به مانای به‌نامه‌ی ژیان هاتوه، له سووره‌تی (یوسف) دا، که خوا ﷻ له باره‌ی ئه‌وه‌وه که یوسف ﷺ بۆی هه‌یه برابه‌که‌ی (بنیامین) له

لای خۆی گلداوتهوه، به پاساوی ئەوه که ئەو دەفرە ی دەغلیان پێ پێواوه، له باری ئەودا دۆزراوتهوه، دەفرەرمۆی: ﴿فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ آخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ آخِيهِ﴾ (۶۱) واتە: دەستیکرد به پشکنینی بارهکانیان پێش باری براهیکە ی، دوایی له باری براهیکە ی دەری هینا (دەفرەکە ی دەرهینا)، ﴿مَا كَانَ لِإِسْحَاقَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ﴾ (۶۲) (یوسف) بۆی نهبوو، به پێی بهرنامە ی پادشا (پادشا ی میسر) براهیکە ی له لای خۆی گلداتەوهو بیکرێ، که هەندێک له زانا یان دەلێن: به پۆلەت له بهرانبەر بردنی دەفرەکە دا کردووێهتی به کۆیلە، به لām نایهتەکه ئەوه به پاشکاو یی ناگه یه نێ، گرنگ ئەوه یه له بهرانبەر ئەوه دا که دەفرە که له باره کە ی دا بووه، گلی داوه تەوه، وهک بهردهست یان وهک کۆیلە، که دەبێ ماوه ی ئەوه ننده له لامان بێ، گرنگ ئەوه یه خوا ﷻ دەفرەرمۆی: به پێی بهرنامە و حوکمی پادشایه که بۆی نهبوو، براهیکە ی له لای خۆی گلداتەوه، بۆیه به براهیکانی گوت: سزایه کە ی چیه، ئەگەر ئەو دەفرە له باری ئەودا دۆزرایهوه؟ ئەوانیش گوتیان: ﴿جَزَاءُ مَنْ سُئِلَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاءُ﴾ (۶۳) سزایه کە ی هەر ئەوه یه، که هەر که سێ له باره کە یدا دۆزرایهوه، خۆی دەبێته بارمته ی، واتە: خۆی دەبێته سزای، واتە: دەبێ بێته بهر دەستی، یاخود کۆیلە ی ئەو که سه ی دزیی لیکردوه، ئەوهش پێشنیاره کە ی ئەوان بووهو، وهک له تەفسیری سوورەتی (یوسف) دا، باسم کردوه، مەرج نیه له دینی یه عقوو بێشدا وابوو بێ، وهک زۆر له تەفسیره کان وایان گوتوه! به لām گرنگ ئەوه یه ئەو کات ئەوان ئەوه یان به زاردا هاتوهو، گوتوو یانه: هەر که سێک ئەوه ی کردبێ، با خۆی بێته مولکی ئەو که سه ی دزیه کە ی لیکراوهو، دزیی لیکراو بێته خاوهنی وی، ئنجا که خوا ﷻ دەفرەرمۆی: ﴿مَا كَانَ لِإِسْحَاقَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ﴾ (۶۴) یوسف، کهواتە: (دین) یانی: بهرنامە یه ک که بۆ بهرێوه بردنی کۆمه لگا به کارده هینرێ.

ههروهها له سوورەتی (الشوری) دا، خوا ﷻ دوا ی ئەوه ی دەفرەرمۆی: ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى

﴿أَفِمْؤُا الدِّينِ وَلَا تَسَفَرُوا فِيهِ﴾، فەرمووێت: ﴿أَنْ أَفِمْؤُا الدِّينِ﴾، لێرەشدا (الدین) دیسان بە مانای بەرنامەى ژيانە، واتە: ئەو بەرنامەو پێبازەى خوا بۆى ناردوون، بۆ هەموو پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردووە، وەك ئەصلەكەى، بۆ تێوەشى ناردووە، وەك هێلە گشتیەكانى بەرپای بكەن و، تێیدا پەرتەوازە مەبن.

برگەى سێهەم: حیکمەتى ئەو دوو بەشە چیه؟

بۆچى خوا ﷻ تەعبیری کردووە لە دوا پەيامى خۆى كە بە پێغەمبەرى كۆتایى موخەممەددا ﷺ ناردووێت، كە ناوھ عورفىی و باوھكەى بریتىە لە ئیسلام و، لە قورئان و پێبازى پێغەمبەردا ﷺ بەرجەستەى، بۆچى ئەو دوو وشەى بەكارھێناون، بۆ تەعبیرکردن لەو ئایین و بەرنامەى، كە یەكیان (ھدى) یەو ئەوێ دیکەیان (الدین)ە؟

بە بۆچوونى من ھۆكارەكەى ئەوێە كە (ھدى) پەيوەندی بەتاکوھە ھەى، ھەر كۆمەلگایەك پێش، تاکەكانى یەك یەكیان پێوستیان بەو ھەى، لە رووى بووناسیەو بەرچاویان روون بى و بزائن: خۆیان و گەردوون و دەوروبەریان لە كوێو ھاتوون؟ بۆچى ھاتوون؟ بۆ كوێ دەچن؟ كى دروستى كردوون؟ ئەم ژيانە دنیاىە چیه؟ قۆناغى دیکەى بەدوا دى، یان نا؟ كە ئەمانە پێكھێنەرەكانى بووناسیین، وەك لە مەوسووعى: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) دا، كیتى یەكەمان ھەمووى بۆ ئەو تەرخانكردو، ھەر و ھا لە كیتى چوارەمى مەوسووعى: (بیركردنەوێ ئیسلام) یشدا باسمان كردو، لە كیتى: (تەورمى ئیسلامى و ەلمائى) یشدا، باسمان كردو، كە بووناسى لە پێش ئیمان و ەقىدەشەو، چۆنەتى تێوانى مرۆف بۆ ئەو كە خۆى چیه؟ ئەم گەردوونە چیه؟ لە كوێو ھاتو؟ بۆ كوێ دەچى؟ ھەر و ھا ئەو دەبیتە بناغە بۆ ئیمانیش، لەسەر بناغەى ئەو، ئنجا مرۆف ئیمان بە خوا دیت، كە بەس ئەو بەدیھنەر پەروەردگارو خاوەنى خۆى و گەردوون و دەوروبەر، پاشان

ئەوھش پەلکیشی دەکات بۆ ئەو، کە ئەو خواپە ﷺ لێی چاوەڕێ دەکری لە لوتف و کەرەمی، کە مرۆفی تەنیا بۆ ئەم ژبانی دنیایە نەخولقاندبێ و، ئەم ژبانه قوناغی دیکە بەدوا دابێ، ئنجا بۆ گوزەراندنی ئەم ژبانه دنیایە بە شێوەیەک کە چێگای پەزما نەدیبی و پەسەندیی خوا بێ، دیسان خوا ﷺ وای لێ چاوەروان دەکری، کە پێنمایی خۆی بئیری و، بەرنامە بۆ مرۆف بئیری بە پێغمبەراند (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، لە رێی فریشتەکانەو.

کەواتە: لە راستیدا لەسەر بناغە ی بووناسیی، هەموو پایەکانی ئیمان هەڵدەچنرێن، هەرۆهە (هدی) دوا ی بووناسیی، ئیمان و عەقیدە، بە هەر شەش پایەکە یەو، دوا ی پەرستشەکان، دوا ی پارێزکاریەو تەزکیە نەفسەو، پەوشت و ئاکارە، ئەمە وەک تاک، بە لأم پەبامی خوا جگە لە هیدایەتێک کە بە تاک جێهێنێ دەکری، بەو موفەدەنەو کە باسمانکردن: بووناسیی، ئیمان، عیبادەت، تەقوا، تەزکیە، پەوشت، وێرای ئەو بەرنامە یەکیشە کە بە کۆمەڵ بەرپێو دەبدری، (الدین)، یانی: ئەو بەرنامە یەکی ژبانی پێ بەرپێو دەچێ، ژبانی کۆمەڵکا لە هەموو رووێکانی: سیاسی و، ئیداری و، ئابووری و، کۆمەڵایەتی،... هتدەو، بۆیە خوا ﷺ ئەو دوو وشە یەکی بەکارهێناون، بۆ تەعبیرکردن لەو پەبامە ی خوا ﷺ بە پێغمبەری خاتەمدا ﷺ ناردوو یەتی، کە بێتە سایەو سێبەر بۆ هەموو مرۆفایەتی.

چونکە خوا کە دەفەرموی: ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾، بەس ئەو ناکە یەنی کە بە زەبری هێز بەسەر هەموو بەرنامەکاندا بیسەپنێن، چونکە بێگومان: تۆبزیکردن لە ئاین دا نیه: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ (البقرة، بەلکو ئەو سێ واتایان دەگە یەنی:

یەکەم: لە رووی بەلگەو زالی بکات بەسەر هەموو بەرنامەکاندا.

دووەم: لە کاتی رووبەرۆو بوونەو، بە هێز زال و سەرکەوتوو ی بکات.

سێهەم: بە هەردوو واتایەکی، زالی بکات و سەری بکات.

که نه وهش راستیه کی بهرجهسته یه، ئیستا له دنیای واقیعدا ده بیینین، له میژوووشدا دیاره به ههر سیک چه مک و واتایه که، دوا ئایین و په یامی خوی پهروه ردگار، له ماویه کی زۆر که می ته مه نی پیغه مبه ری خوا ﷻ و خه لیفه راشیده کانیدا، نیوهی زیاتری دنیای ته وسای خسته ژیر رکیف و کۆنترۆلی خۆیه وه، نه که ته نیا به زه بری هیز، به لکو وه که گیاندنی هیدایه تی خوا، بهرچا و پوو نکرده وهی خه لک و، به هره مه ندرکردنیان له راستیه کانی ئیسلام.

برگه ی چواره م: به بی وه رگرتنی (هدی) له لایه ن تا که کانه وه، (دین) له لایه ن کۆمه لگاوه، ئیسلام له لای کۆمه لگاوه بهر پۆه ناچتی، واته: نه کهر بویستری ئیسلام وه که بهرنامه ی ژیان له لایه ن کۆمه لگاوه بهر پۆه بچن، پتشن ده بی تا که کان ته و پرتنمایمی و هیدایه ته ی خوا وه بگرن، هه ر بۆیه ش پیغه مبه ری خاتمه ﷻ وایکردوه، هه موو پیغه مبه رانیش هه ر وایان کردوه، هه ر کاتیکیش بویستری گۆرانکاری بکرتی له کۆمه لگایه کدا، ده بی به و شیوه یه بکرتیه وه، واته: له تا که کانه وه ده ست پنی بکرتی، تا که کان تی بگه یه نرین و، پنی بگه یه نرین، پهروه رده بکرتین، به هه موو مو فرده ده کانی: بووناسیی، ئیمان، عیبادت، پارێزگاری، ته زکیه، ته قوا، په وشتی بهرز، ئنجا ته و تا کانه ده توانن ته و ئایینه هه قه ی خوا، له پوووه کۆمه لایه تی و سیاسیی و ئابووریه که یه وه، له ژبانی خۆیاندای بهر پۆه به ن.

مه‌سه لهی سیئهم:

پیتناسه‌ی پیغهمبهری خوا موحه‌ممه‌د ﷺ و نه‌وانه‌ی له‌گه‌ئیدا بوون و له‌گه‌ئیدا ده‌بن و، خسه‌سه‌ته‌به‌ره‌تیه‌کان و پیتناسه‌و وه‌سفیان، له‌هه‌ر کام له‌ته‌ورات و له‌ئینجیلدا:

خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَرزِجٍ أَخْرَجَ شِقْطَهُمْ فَتَارَظَهُ، فَاسْتَقْلَطَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوْقِهِمْ يُعْجِبُ الزَّرْعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئهم، ئایه‌ته، له‌چوارده‌برگه‌دا:

۱- ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ﴾، {خوا ﷺ} ئهم راستیه‌مه‌زنه‌را ده‌گه‌یه‌نی و ده‌فه‌رموی: {موحه‌ممه‌د په‌وانه‌کراوی‌خوایه‌و نیردراوی‌خوایه‌.

هه‌ندی‌ک له‌زانایان‌گوتوو‌یانه: له‌رووی‌په‌زمانیه‌وه (مُحَمَّد) نیه‌اد (مبتدا) هو، (رَسُولُ اللَّهِ) گوزاره (خبر) یه‌تی، موحه‌ممه‌د پیغهمبهر و په‌وانه‌کراوی‌خوایه، هه‌ندی‌کی‌دیکه‌گوتوو‌یانه: (مُحَمَّد) گوزاره‌ی نیه‌ادیکی‌قرتیندراوه، که‌بریتیه‌له: ئهو (هو)، چونکه‌مه‌به‌سه‌ت ئه‌وه‌نیه، خوا ﷺ په‌ایبگه‌یه‌نی‌که‌موحه‌ممه‌د پیغهمبهری‌خوایه ﷺ، ئه‌وه‌له‌شته‌پوون و ناشکرایه‌کانه، به‌لکو مه‌به‌سه‌ت ئه‌وه‌یه: ئهو پیغهمبهری ﷺ له‌ئایه‌ته‌کانی‌پیتش دا وه‌سفی‌کرا، ئهو موحه‌ممه‌ده‌یه، که‌په‌وانه‌کراوو‌نیردراوی‌خوایه، هه‌ردوو واتاکانیش له‌رووی‌په‌زمانی‌عه‌ره‌بیه‌وه، گونجاون.

(۲) ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ﴾، ئەوانەش كە لەگەڵیان، لەسەر بێبڕوایان توندو بەهێزن، (مَعَهُ: الْمَصْحَابَةُ الْكَامِلَةُ بِالطَّاعَةِ وَالْتَأْيِيدِ، مِثْلُ قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ﴾ (۱۱))، كە خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾، ئەوانەش كە لەگەڵیان، مەبەست: لەگەڵدا بوون و هاوئەلابەتیی تێرو ئەواو، بە فەرمانبەری و بە پشتگرتن، وەك خوا ﷻ لە سورهتی (المائدة) دا دەفەرموێ: ﴿وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ﴾ (۱۳) خواش ﷻ فەرمووی: من لەگەڵتانم، واتە: لەگەڵدابوون بە پشتگرتن و هاوکاری كردن و مشوور خواردن.

ئەوانەش كە لەگەڵیان، بێگومان بە پلەیی یەكەم هاوئەلابەتی بەرێزی پێغەمبەرن ﷺ (خوا لێیان رازی بێ)، لە پیاوان و ئاfrهتەتان بە وردو درشتەوه، هەموو ئەوانەیی پێناسەیی (صحابی) و (صحابیة) دەیانگرتتەوه، كە دوایی لە كورته باسیكدا، باسی گرتگرتن خەسلتەكاتی هاوئەلابەتی بەرێزی پێغەمبەر ﷺ دەكەین، بەلام دوای ئەوان، هەموو ئەوانەش دەگرتتەوه كە بە رێبازی پێغەمبەری خاتەمدا ﷺ دەپۆن و، هەلگری هەمان بووناسیی و، هەمان ئیمان و عەقیدەو، هەمان پەیمان و، بە دوای هەمان بەرنامە دەكەون، كە پێغەمبەری خاتەم ﷺ و هاوئەلابەتی بەرێزەكاتی لەسەری بوون، واتە: بە درێژایی زەمان و بە پانایی زەمین، هەموو ئەوانەیی بەرێزی پێغەمبەردا ﷺ دەپۆن و، بە شێوەیەك لە شێوەكان لە خەزمەتیدان، با لە رووی جوگرافیشەوه دووربێن و، با لە رووی كاتیشەوه هاوچەرخیی ئەو نەبووبن، ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾، (ئەوانەیی لەگەڵیان)، هەموو ئەوانە دەگرتتەوه، بەلام كەسانێك كە لە رۆژگاری خۆی دابوون و، لە رووی جوگرافیشەوه لە ئێو نیشتمانیانەكەیی خۆی دابوون، بەلام لە خەزمت بەرنامەكەیی دانەبوون و، بووناسیی و ئیمان و عەقیدەو شێوەی ژبان بە رێكردنیان، وەك هی پێغەمبەری خوا ﷺ نەبووبن، نایانگرتتەوه، ئنجا دەفەرموێ: ئەوانەیی كە لەگەڵیان بە چەند وەسفێك وەسفیان دەكات، كە تێمە بە خێرایی بەسەریاندا دەپۆین، لەبەر ئەوەی دوایی لە كورته باسیكدا باسی سیفەت و خەسلتە بنەرەتییەكاتی هاوئەلابەتی بەرێزی پێغەمبەر ﷺ دەكەین،

ده فهرموئی: ﴿أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ﴾، له سهر بئبروایان سهخت و توندو تیژن، (أَشِدَّاءُ) کۆی (شَدِيدٌ)ه، یانی: که سَیِّک که له هه لَسُوکه و تدا، دلی ره ق بی و به سهختی مامه له بکات له گه ل به رانه ره که یدا، وهک خوا ﴿﴾ له باره ی فریشته کانه وه که به سهر دۆزه خه راده گهن، ده فهرموئی: ﴿عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غُلَّظٌ شِدَادٌ﴾ (۶) التحريم، نهو دۆزه خه چهنه فریشته یه کی به سه ره وهن و سه ره پرشتی ده کهن، که زبرن و زۆر توند و سهخت، دیاره که ده فهرموئی: له سهر کافران توندو تیژن، واته: له حاله قی رووبه روو بوونه وهو به رهن گاریدا، نه گه رنا هیچ که سَیِّک له هاوه لانی به پِززی پیغه مبه ر ﴿﴾ و له برودارانانی شوینکه و تووی پیغه مبه ری خاتهم ﴿﴾ خوش مامه له تر نه بووه، به پِزترترو به حورمه تترو میهره بانتر نه بووه، له گه ل هم موو پیکهاته کانی کۆمه لگادا، به مسولمان و نامسولمانه وه، له رووی هه لَسُوکه و ته وه، به لأم لیره دا مه به ست پیتی حاله قی به رهن گاریی و رووبه روو بوونه وه یه.

(۳) - ﴿رَحْمَاءٌ بَيْنَهُمْ﴾، نهرم و نیان و به به زه بین له تیو خو یاندا.

(۴) - ﴿تَرْتَبُهُمْ رُكْعًا سُجْدًا﴾، هه میسه به رکوع بردووی و کپنووش بردووی ده یانبینی، واته: تۆی بینهر، ههر که سَیِّک بی، هه میسه نه گهر سه رنجیان بده ی، له حاله قی رکوع بردن و سه جده بردندا ده یانبینی، که مه به ست پیتی نوژیته، چونکه نه گهر بکونجی کپنووش بردن له ده ره وه ی نوژی شداو به ته نیاش بی، به لأم ناگونجی چوونه رکوع به ته نیا بی، و ته نیا له نوژی دا رکوع بردن هه یه.

(۵) - ﴿يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾، به خشش و ره زامه ندیی له په ره ورد گاریانه وه ده خوازن، واته: نه وه ی لئی ده خه فتین و زۆر مه به ستیانه وه هه ولی بو ده دن، نه وه یه که به خششی خوا وه ده ستینن، که له به هه شندا به رجه سه ته یه، هه ره ها نه وه یه ره زامه ندیی خواش وه ده ست بینن، که وهک خوا ﴿﴾ ده فهرموئی: ﴿وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ (۷۱) التوبة، واته: ره زامه ندیی له خواوه، له هه موو شتیک گه ره تره.

۶- ﴿سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ﴾ (همیش خهسله تیکی دیکه یانه)، نشانه یان له پروویندا دیاره، به هۆی کاریگه ریی کړنووش بردنه وه.

واته: وهک شوتنه واری کړنووش بردن که گه وره ترین حاله تی به ندایه تیبیه بو خوا، له کاتیکدا مرؤف کړنووش ده بات، له هه موو کاتان له خوا نیزیکتره، ننجا نهو خوا په رستییه وای لیکردوون، نیشانه ی خوا په رستییه له دم و چاویاندا دیار بی، چونکه (سیما، یا): (عَلَامَة) نیشانه، به لام ده بی لیره دا وریا بین که مه به ست له (وُجُوهِ) واته: دم و چاوو روو، جایه له نیوچه واننه کان (جابه) و نه یفه رمووه: (جابه هم) واته: نیو چاوانیان، به لکو فه رموویه تی: (وُجُوهِ)، ننجا بویه زانایان له و باره وه زور قسه یان کردوه و به گشتی سی را ههن، له باره ی مانای نیشانه دهرکه وتنی نه وان له دم و چاویاندا:

أ- هه ندیکیان گوتوو یانه: نیشانه یه کی به ره هسته.

ب- هه ندیکیان گوتوو یانه: مه به ست نیشانه ی معنه ویه و ناکاری و په وشتیه له دنیا دا.

ج- هه ندیکیش گوتوو یانه: مه به ست پی نیشانه ی روژی دواییه و، له روژی دواییدا نه وه دهرده که وئی.

نه و رایه ی (الطبری) یش له و باره وه، پیتم وایه رایه کی زور جوانه که له ته فسیره که ی خو ی دا^(۱) هیناویه تی، ده لئی: ﴿سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ﴾ (فَكَانَ سِيمَاهُمْ الَّذِي كَانُوا يُعْرِفُونَ بِهِ فِي الدُّنْيَا أَثَرُ الْإِسْلَامِ، وَذَلِكَ خُشُوعُهُ وَهَدْيُهُ وَزُهْدُهُ وَسَمْتُهُ، وَأَثَرُ آدَاءِ فَرَائِضِهِ وَتَطَوُّعِهِ، وَفِي الْآخِرَةِ مَا أَخْبَرَ أَنَّهُمْ يُعْرِفُونَ بِهِ، وَذَلِكَ الْغُرَّةُ فِي الْوَجْهِ وَالتَّحْجِيلُ فِي الْأَيْدِي وَالرَّجُلِ مِنْ أَثَرِ الْوُضُوءِ، وَبَيَاضُ الْوُجُوهِ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ).

واته: ئەو نیشانهیان که له دنیا دا پێی دەناسران شوێنهواری ئیسلام بووه، که ملکه چیه که و شیوه که و دنیا به که مگرته که و ناکاره که و، شوێنهواری که نه که پێویسته که و په سنده که نه تی.

له پۆزی دوایش دا ئەو نیشانهیه ئەوهیه که ههواڵیداوه پێی دەناسرین، ئەویش درهوشاوهیی روو و دەست و لاق و بازوو بوونه، له شوێنهواری دهستپۆزی، سپیتی رووه که به هۆی کرنووش برده.

(القرطبي) یش له تفسیره که ی خویدا^(۱)، له و باره وه ده لئ: (قَالَ مَنصُورٌ: سَأَلْتُ مُجَاهِدًا عَنْ قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿سِيَمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أُنْزِ السُّجُودِ﴾، أَهْوَأُ أَنْزِرُ يَكُونُ بَيْنَ عَيْنَيْ الرَّجُلِ؟ قَالَ: لَا، زُهْمًا يَكُونُ بَيْنَ عَيْنَيْ الرَّجُلِ مِثْلَ رُجْبَةِ الْعَنْزِ، وَهُوَ أَقْسَى قَلْبًا مِنَ الْحِجَارَةِ؛ وَلَكِنَّهُ نُورٌ فِي وُجُوهِهِمْ مِنَ الْخُشُوعِ)، (مَنصُور) ده لئ: له مواهیدم پرسى له باره ی قسه ی خوی به رزه وه: ﴿سِيَمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أُنْزِ السُّجُودِ﴾، ئایا ئەوه شوێنهواری که له نێو چاوانی پیاو دا دهرده که وئ؟ گوئ: نه خیر، به لکو جاری وا هیه له نێو چاوانی پیاو دا وه که ئەژنۆی بز نه هیه، (واته: به رز ده پێته وه وه ده پێته گرئ)، به لأم دلئ له به رد په قتره، به لکو مه به ست پێی پۆشنا یه، که له ده و چاوان دا دهرده که وئ، له نه نجامی ملکه چیان دا بو خا.

یه کینکی دیکه له زانیانی پێشین، وه که توانج له هه ندیک له وانیه ی په نگه ئیو چاوانی خو یان زۆر له زهوی خشان بئ، تاکو شوێنکه ی لئ پهیدا کردوه، نجا ئایا به پیا بازی بووه، یا خود په نگه بو خواشیا ن بو بئ، به لأم نێو چاوانیا ن شوێن دار بووه، گو تو ویه تی: (لَا أُدْرِي أَحْسَنْتُ الْأَرْضَ، أَمْ قُلَّتِ الرُّوْسُ!)، نازانم ئایا زهوی زبر بووه، یا ن سه ره کان قورس بوون! واته: جاران ها وه لآن خوا په رستی باشیشیا ن کردوه، زۆریش له کرنووش دا ما ونه وه، به لأم شوێنکه له نێو چاوانیا ن دا پهیدا نه بووه!

(۷) - ﴿ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْبَةِ﴾. نهوهی باسکر، نهوه وهسف و وینه یانه له تهوراتدا، (المثل: الوصف والحالة العجيبة)، (مثل) بریتیه له وهسف و حاله تی سه رسورهینه ر.

(۸) - ﴿وَمَثَلُ فِي الْإِخْلِيلِ كَرَّعٍ﴾، وینهو وهسفیان له تینجیلدا وهک کشتوکالیک وایه، یان وهک دره ختیک وایه، یان وهک رووه کیک وایه.

(۹) - ﴿أَخْرَجَ سَطَّهُ، فَأَزَّرَهُ﴾، لقه که هی خوی ده رکروه، لق و پوپن که لئی جیا ده بیته وه، (سَطُّهُ) خوتیندراویشه تهوه: (سَطَّتَهُ).

(فَأَزَّرَهُ) خوتیندراویشه تهوه: (فَأَزَّرَهُ)، هه ردوکیان یانی: (فَقَوَّاهُ)، واته: نهو لقانه ی جیا بونوه وه، لهو قه ده، یان لهو لاسکه، به نسبت گهنم و جوو مه ره زه و نیسک و ... هته ده وه، (فَأَزَّرَهُ) به هیزی کردوه.

(۱۰) - ﴿فَأَسْتَقَلَّطُ﴾، تنجا زه لاج و چرو پر بوو، دواپی نهو رووه که، چ دره خت، نه گهر لق و پوپن ده رکردبن، چ گهنم و جوپه، که لاسکه که ی گولی ده رکردبن، به هیزی کردوه، دواپی پته و بووه.

(۱۱) - ﴿فَأَسْتَوَىٰ عَلٰی سَوْفِهِ﴾، له سه ر قه ده کانی خوی، یان له سه ر لاسکه کانی وه ستاوه.

(سوق) کوی (ساق) ه، که به کوردیی ده بیته قه د بو دره خت و، ده بیته لاسک بو گهنم و جوو ... هتد، خوتیندراویشه تهوه: (علی سئوقه)، (ستوق) یان (سوق) هه ردوکیان کوی (ساق) ن، که بریتیه له وهی لق و پوپه کان، یا خود گولته کان، که لئی ده رده چن.

(۱۲) - ﴿يَعْمَبُ الزَّرَاعَ﴾، جووتیاران سه رسام ده کات، یان چینه ر یان نیژر، نهو که سه ی نه مامه که ده نیژی، یا خود دانه ویله که ده نیژی.

ده گوتری: (أَعَجَبَهُ) راقه و عده تفتیساً مرعوباً فیه، (أَعَجَبَهُ) واته: زوری پی جوان بوو، پی سه رسام بوو، به شتیکی گرانبه هاو نارزه وو بو کراوی له قه له مدا.

(۱۳) - ﴿لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ﴾، تاكو نه‌وانی بی‌پروان، پیمانان په‌ست بکات، (الغیظ: أشد الغضب، وغاظه: أغضبه أشد الغضب)، (غیظ: بریتیه له نه‌ویه‌ی تووره‌ی، ده‌گوتری: غاظه)، واته: تووره‌ی کرد، تووره‌ی بوونتیکی زور، که‌واته: ﴿لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ﴾، یانی: (لِيَغْضِبَ بِهِمُ الْكُفَّارَ)، بؤ نه‌وی رقی کافره‌کانیان پئ هه‌لبستینئ، نه‌مه‌ دپاره‌ زانایان وایان لیکداوه‌ته‌وه‌ ده‌لئ: (تَعْلِيلٌ لِمَا تَضَمَّنَهُ مَثِيلُهُمْ بِالزُّرْعِ الْمَوْصُوفِ مِنْ مَثَلِهِمْ وَتَرْقِيهِمْ فِي الزِّيَادَةِ وَالْقُوَّةِ، فَعَلَّ اللَّهُ ذَلِكَ: ﴿لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ﴾)، نه‌مه‌ هوکاره‌ دوزییه‌ بؤ ته‌شبهه‌کردنی نه‌وان، به‌ کشتوکار، یان به‌ دره‌ختیک که‌ به‌وه‌ وه‌سف کراوه، که‌شه‌ی کردوه‌و زور به‌ره‌و پیشه‌وه‌ چووه‌و، زیاد‌ی کردوه‌و، به‌هیزو پیژ بووه‌، واته: خوا ﴿لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ﴾ وای لیکردن تاكو رقی کافره‌کانیان پئ هه‌لبستینئ.

نه‌وانه‌ی ناحه‌زی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ﴾ و په‌یامی خوان، بیگومان نه‌وان تووره‌و په‌ست ده‌بن، نه‌گه‌ر ببینن په‌یره‌وانی دینی خوا له‌ که‌شه‌کردن و له‌ نه‌ش و نماو، زیاد بوون و به‌ره‌و پیشه‌چوون دان.

(۱۴) - ﴿وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾، خوا ﴿لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ﴾ به‌لینئ داوه‌ به‌وانه‌یان که‌ بروایان هیناوه‌و کرده‌وه‌ باشه‌کانیان کردوون، لیبوردن و پاداشتیکی مه‌زنیان بداتئ.

تیره‌دا‌خواه‌نی (محاسن التأویل)، (جمال‌الدین‌القاسمی)^(۱)، له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خویدا‌قسه‌یه‌ک له‌ (ابن‌کثیر)‌وه‌ نه‌قل‌ ده‌کات، به‌لام‌ دوایی‌ ره‌خنه‌ی‌ لئ ده‌گری، ده‌لئ:

(قَالَ ابْنُ كَثِيرٍ: مِنْ هَذِهِ آيَةِ انْتَرَعَ الْإِمَامُ مَالِكٌ رَحِمَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ، فِي رِوَايَةِ عَنْهُ: تَكْفِيرُ الرِّوَافِضِ الَّذِينَ يُبْغِضُونَ الصَّحَابَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ. قَالَ: لِأَنَّهُمْ يَغِيظُونَهُمْ، وَمِنْ غَاظِ الصَّحَابَةِ، فَهُوَ كَافِرٌ لِهَذِهِ آيَةِ، وَوَافِقُهُ طَائِفَةٌ مِنَ الْعُلَمَاءِ عَلَى ذَلِكَ، وَلَا يَخْفَاكَ أَنَّ هَذَا خِلَافُ مَا اتَّفَقَ عَلَيْهِ الْمَحْقُقُونَ مِنْ أَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ، مِنْ أَنَّهُ

لَا يَكْفُرُ أَحَدٌ مِّنْ أَهْلِ الْقَبْلِةِ). ده لَئِن: (ابن كثير) گو تو ويه تي: له م نايه ته دا ئيمام ماليك ره حمه تي خواي لي بي، نه وه ي هه له پي نجاوه له يه كي ك له ر يوايه ته كاندا له وه وه، كه رافيزه كان به كافر داناون، [شيعه ي دوا زده ي ئيمام ي كه ره فزي جئيشينا يه تي و حوكم راني هه ر سئ خه ليفه ي به ريز: نه بو و به كر و عومه رو عوسمان ده كه ن (خوا ليان رازي بي))، نه وانه ي هاوه لان ده بو غزي ن، چونكه رقيان له هاوه لانه و، هه ر كه سي كيش رقي له هاوه لان بي، بيروايه، نجا (جمال الدين القاسمي) ده لَئِن: به لام تو لَئِن پنهان نيه، نه وه پي نجه وانه ي نه وه يه كه لي كو ل ره وان له نه هلي سونه ت و جه ماعت، (واته: جه ماوه ري مسو لمانان) له سه ري يه كده نكن، كه هه ر كه سي ك نه هلي قبيله بي، به كافر دانان ري!

به لَئِن، به گونا هبارو خه تابارو به لاري داده نري، به لام به كافر له قه لَم نادر ي، دياره شيعه ي دوا زده ئيمام ييش وه ك مو عته زيله و مور جيته و قه ده ريه و جه بريه و نه واني دي كه، به نه هلي قبيله له قه لَم دراون، به لام زانايان خستوو ياننه ژير ناوونيشاني: (الْفِرْقِ، أَهْلِ الْبَدْعِ، أَهْلِ الْأَهْوَاءِ)، كو مه له جيا بو وه كان، شوين ناره زوو كه وتوو ه كان و، داهينه ره كان، به و جو ره ناوانه پي ناسه يان كر دوون، به لام هه ر له باز نه ي تو ممه تي پي نجه مبه ردا ﷺ هيشتوو ياننه وه.

شاياني باسه: وه ك چون نه وان، واته: به شي ك له نه هلي سونه ت و جه ماعت، نه م رسته يه: ﴿لِيُحِطَ بِهِمْ الْكُفَّارُ﴾، ده كه نه به لگه له سه ر له ئيسلام ده ر كر دني شيعه ي دوا زده ئيمام ي، ده لَئِن: له به ر نه وه ي رقيان له هاوه لانه (خوا ليان رازي بي)، كه به دنيايي نه وه هه له و گونا هي كي گه وريه، بو هه ر كه س هاوه لان ببو غزي ن، به لام جه ماوه ري مسو لمانان به هو ي گونا هانه وه، نه هلي قبيله يان له باز نه ي تو ممه ت نه بر دو ته ده ري.

نجا ها و كات شيعه ش (مِن) له وشه ي (مِنْهُمْ) ي ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ﴾، ده، كه ده لَئِن: (مِن) بو هه ندي ك (بعض) ه، واته: خوا ﷺ

بەلێنی بەوانە لە ھاووەلاندووە، کە پروایان ھێناووە کردووە باشەکانیان کردوون، بەلێنی پێداون: لێیان ببووڕی و پاداشتیکی مەزنیان بداتەو، دەیکەنە بەلکە ی بۆچوونیکێ ھەلەیان و دەلێن: کەواتە: دەگونجی ئایەتە کە ھاووەلان ھەمووان نەگرتەو!! بەلام زۆرینە ی مسوڵمانان کە ھەندیک لە قۆناغە میژوویبەکاندا بە: (أهل السنة والجماعة) ناسراون، دەلێن (من)، لێرەدا بۆ ڕوونکردنەو (بیانیتە) یە، بۆیەش (منھم)، یانی: ھەموو ئەوانە ی خواوەنی ئیمان و کردووە ی باش بوون لە ھاووەلان، خوا بەلێنی لیبوردن و پاداشتیکی مەزنی پێداون.

بەلام قسە کە ی شیعان غەلەتە، چونکە (من) دەگونجی بۆ بەشیک (تبعیض) بی و، دەشگونجی بۆ ڕوونکردنەو (بیانیتە) بی، بەلام لێرەدا بەپیتی سیاق دیارە کە خوا ﷻ مەدحی ھاووەلان دەکات، ئەوانە ی لە خزمەتی پیغەمبەر ﷺ بوون، بە تاییەتی ئەو ھەزار و چوارسەد (١٤٠٠) کەسە ی لە ژێر درەختە کەدا بەلێن و پەیمانیاں پێدا، ئەوانەش کە شیعە دەیانبوغزێتن، بە زۆری لەنیو ئەو (١٤٠٠) کەسەدان، کە ھەر سنی خەلیفە راشیدەکان و ھاووەلە یە ک بەکەکانی دیکەن: سەعدی کۆری ئەبی وەققاص و، عەبدوڕەحمانی کۆری عەوف و، زوبەیری کۆری عەووام و، طەلحە ی کۆری عوبەیدیللاو ھەموو ئەوانی دیکە، تیکرپایان لە نیو ئەو (١٤٠٠) کەسەدان، بۆیە خوا ﷻ پێش ئەو فەرموویەتی: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ﴾، بە دنیایی خوا رازی بوو لە ڕوواداران، کە بەلێنیاں بە تۆ دەدا لە ژێر درەختە کەدا، بۆچی؟ ﴿فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ﴾، زانیی چی لە دلێاندا ھەبە، بۆیە تۆخزێن و تۆقرەیی ناردە سەریان، زانیی چی لە دلێاندا یە! واتە: زانیی کە ئیمان و تەوحیدو بەندایەتی بۆ خواو یە کلابوونەو بۆ خویان لە دلدا ھەبە، خوا ی پەرورەدگار ئەو بەلێن و موژدە خوۆشە ی پێیدا بوون، زانیویەتی ئەوانە سەرەنجامیشیان چۆن دەبی! کەواتە: ئەم ئایەتەو ئایەتەکانی پێشیش، ھەر ئەو دەگە یەنن کە ھاووەلانی بەرزی پیغەمبەر ﷻ بە تاییەتی ئەوانە ی شیعە ی دوازدە ئیمامی رق و بوغزبان

لهسەر چەر دهکهنهوه، که سئ خهلیفهکانن (خوا لئیان رازی بئ) ئهبوو بهکرو عومهر و عوسمان، پاشان تهلحو زوبه یرو سهعدی کورپی ئهبی وهققاص و عهبدو پرههمانی کورپی عهوف و ئهوانه و، هه مووشیان له نیو (۱۴۰۰) کهسه که بوون!!

بهلام زور جارن ده مارگیری طائفیی و مهزههیی وایکردوه، که ههندی تویرههوانی فورشان له تیگه یشتن له نایهتهکان به لاریتداو بهو لادابچن، له کاردانهوهی بهکیدا، که شیعه گوتوو یانه: نایهتهکه هه مووان ناگریتهوه، لهولاشهوه ههندیکی دیکه گوتوو یانه: ئیوه مادام رقتان له هاوهلانه، به پیی ئهم نایهته به بیرو له قهلم ددرین!

که له راستیدا ههردووکیان جوریک له زیده رووسی و تبه پاندنیان تیدا ههیه، بهلام بیگومان ههلوسته کهی شیعه که هاوهلان ده بوغزینن، پیچههوانه ی نایهتهکانه، ئهوه هه موو نایهتانه ی مه دحی هاوهلان دهکن، (خوا لئیان رازی بئ)، ههروهها پیچههوانه ی سونهتی پیغه مبهری خوا و سپره ی پیغه مبه ریشه ﷺ که ئهوه ئیعتیمادی سه رهکی لهسەر ئهبوو بهکرو عومهر و عوسمان و عهلی و سهعد و سهعید و طه لحو زوبه یرو سهعدی کورپی ئهبی وهققاص و ئهوانه بووه، پاشان پیچههوانه ی عهقل و مهنتیقیشه: چوون ده بئ پیغه مبهری خوا ﷺ هاوهله به که په که کانی، تومه تبار بکرتن، گوایه لابانداهه! ديسان ئهوه ی شیعه ده بیکه نه بیانوو بو تومه تبار کردنی هاوهلان، شتیکی بئ بنه ماو ئهفسانهیه، که گوایه پیغه مبه ر ﷺ عهلی داناهه! کوا ئهوه له کویدا ههیه؟ ئهوه (نهج البلاغه): عهلی کورپی ئهبوو تالیب ﷺ له یهکیک له وتاره کانی دا (هه رچهنده (نهج البلاغه)، هه مووشی جیی متمانه نیه، بهلام به لای کهمهوه له لای شیعه، جیی متمانه یه، تاماژه بو ئهوه ناکات که ئهوه ئیمامی مسولمانان بووه و خهلیفه ی بههقیان بووه، بهلکو ئهوه به لنگه دینیتهوه دهلی: هه ر ئهوانه به یعه تیان به منداهه، که به یعه تیان به ئهبوو بهکرو عومهر و عوسمان داوه، واته: رهوا به تی من، به

ھۆی ئەوانەوویە، کە پەواپەتییان بە ئەبوو بەکرو عومەر و عوسمان داو، ئنجا ئەگەر ھی عەلی پەوابی، ھی ئەوانیش پەوابوو، ئەگەر ھی ئەوان ناپەوا بووبی، ھی ئەویش ھەر ناپەواپە! بەلام ھەموو ئەو شتانە ی دیکە، کە شیعه بە بەلگەیان دیننەو، لە گێراوان و لە تێگەیشتن لە ھەندیک ئایەتان، وەک تێمە لە تەفسیری سوورەتی (المائدة) شدا پاسی ئەو ھەمان کردو، عەلی رضی اللہ عنہ ھیچ کام لەوانە بە بەلگە ناهێنیتەو، کەواتە: یان ئەوانە ھیچیان بە بەلگە ناشین، یان دەبن بلین: عەلی نەیزانیون!

کورتہ باسیک: له بارہی خہسلتہ بنہرہ تیبہ کانی

هاوہ لانی به ریزی پیغہ مبره وه ﷺ

به ریزان!

له کۆتایی ئەم دەرسە ماندا به باشی دەزانم، کورتە باسیک له بارە ی خەسلەتە بنەره تیبە کانی هاوہ لانی به ریزی پیغە مبره وه ﷺ بکەین.

من له بهر رۆشنای شەش کۆمەڵە ئایەتدا، سێ (۳۰) له رەوشت و خەسلەتە بنەره تیبە کانی هاوہ لانی خوا لێیان رازی بێ، هەلپێنجاون، ئەویش له مەوسووعە ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله)، له کتیبی حەوتەمدا: (الكتاب السابع خاتم النبيين محمد ﷺ موجز سيرته وبراھین نبوتە ومقامه الرفيع وواجبنا تجاهه)^(۱)، چەند ئایەتیکم هێناون، له ئایەتە کاندای سێ (۳۰) خەسلەتی بنەره تیبی هاوہ لانی به ریزم (خوا لێیان رازی بێ)، که ئایەتە کان دەیانگە یەنن، دەرھێناون و هەلپێنجاون:

۱- یەکەمین ئایەتیان ئەم ئایەتە ی سوورەتی (الفتح) ئایەتی ژمارە: بیست و نۆ (۲۹)، که تێمە تەفسیرمان کرد.

۲- دووهم له ئایەتە کان، ئایەتە کانی: (۱۸ و ۱۹)، هەر له سوورەتی (الفتح) ن: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿۱۸﴾ وَمَعَانِرَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿۱۹﴾.

۳- ئایەتی ژمارە (۱۰۰)ە، له سوورەتی (التوبة): ﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ أُولَئِكَ مِنْهُمُ الْمُتَّقُونَ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۱۰۰﴾.

(۱) چاپی دووهم له لاپەرە: (۲۴۶ - ۲۴۹).

۴- نایه ته کانی: (۸ و ۹) ی سووره تی (الحشر)ن، که خوا **﴿﴾** ده فہ رموی: **﴿﴾** لِّلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُمُورِهِمْ يَتَعَوَّنَ فَضَّلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَبْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿۸﴾ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَعْنَهُ فَاُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۹﴾

۵- نایه ته کہی سووره تی (التوبة)یہ، نایه تی ژمارہ (۸)ہ، **﴿﴾** لَنِكَرِ الْمُرْسَلِ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَنَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَوْلِيَّتِكَ هُمُ الْمُحَارِبُونَ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۸﴾

۶- نایه ته کانی: (۱۷۲ - ۱۷۴) سووره تی (آل عمران)ن، کہ کاتی خوئی له کتیبہ کہدا نه نووسران، به لام تبستا هتاومن، خوا **﴿﴾** ده فہ رموی: **﴿﴾** الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ الَّذِينَ أَحْسَبُوا أَنَّهُمْ وَأَتَقُوا أَجْرَ عَظِيمٍ ﴿۱۷۲﴾ الَّذِينَ قَالُوا لَهُمْ أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿۱۷۳﴾ فَانقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمَسَّهُمْ سُوءٌ وَأَتَعَمَّوْا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿۱۷۴﴾

کہ تیمہ به ریز پیناندا ده چین، جاری له سووره تی (الفتح)، نایه تی ژماره: (۲۹)، ده (۱۰) سیفه همان وه رگرتوون:

سیفہ تی یہ کہم: سه ختی له سه ر بیتر وایان له کاتی جهنگ و پروبه پروو بوونه وه دا: **﴿﴾** اَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ **﴿﴾**، که واته: هاوه لان (خوا لیان رازی بی)، یہ کیک له خه سه له ته کانیان ته وه بووه که له به رانبه ر دوژمنانی خواو، ناحه زانی په یامی خواو پیغه مبه ری خواوا **﴿﴾** توندو زبرو به ده مار بوون، به لام له حاله تی پروبه پروو بوونه وه و به رهنکاری دا.

سیفہ تی دووه م: ره حم و به زهی و میهره بانیی له تئو خویناندا: **﴿﴾** رَحْمَةً بَيْنَهُمْ **﴿﴾**

سیفہ تی سبیه م: زور رکووع بردن و زور کرنوش بردن، که مه به ست پینان به رپا کردنی نوژنه: **﴿﴾** تَرَبُّهُمْ رُكْمًا سَجْدًا **﴿﴾**، که واته: له په یوه نندیان له گه ل نه هلی

ثیامندا، نهرم و نیان و به به زه یین و، له گه لّ نه هلی کوفرو ناحه زانی په یامی خوادا، له کاتی سه نگر له په کدی گرتندا، زور زبرو به ده مارو توندو تیژن، له په یوه نندیسیان له گه لّ خوادا خاوه نی نهو په ری به ندایه تیی و، ملکه چیین بو خوا، که له رکوع و سه جده دا به رجه سه ده بی و، نهوانیش دوو پایه ی بنه ره تیی نوژن.

سیفه ته کانی چواره م و پینجه م: به نامانجگرتنی به خششی خواو، ره زامه ندیی خوا له ژبانی دنیادا، که مه به ست له به خششی خوا، به هه شتی خواو پاداشته که یه تی، که له به هه شتدا به رجه سه ده بی، مه به ستیش له ره زامه ندیی خوا نه وه یه، که خوا لیان رازی بی و نهوانیش له خوا رازین: ﴿يَلْتَمُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾.

سیفه تی شه شه م: نیشانه داربوون به نیشانه ی به ندایه تیی بو خواو چاکیه تیی و پاکیه تیی، ﴿سَيَأْتِيهِمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِّنْ أَثَرِ الْجُودِ﴾، نیشانه یان له دم و چاویاندا یه، به هوی کاریگه ریی کرنوش بردنه وه.

له تهورات دا خوا به و هه سفانه پیناسه ی هاوه لانی به ریزو دلسوژی پیغه مبه ری خوی کرده.

سیفه تی هه هه م: به هیزکردن و پالپستی کردنیان بو پیغه مبه ری خوا ﴿و﴾، پشتگیری کردنیان و هاوکاری کردنیان بوی، وه ک خوا ﴿و﴾ له ئینجیلدا به و هه سفه، وه سفی کردوون، ﴿كَرْرِعَ أَخْرَجَ مِنْهُ فَتَارَهُ، فَاسْتَعْلَفَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُرْقِهِ﴾، که خوا ﴿و﴾ پیغه مبه ره که ی خوی ﴿و﴾، به دره ختیکی پاک و چاک شو به اندوه، هاوه لانیسی به و لقانه ی که له و دره خته ده رده چن و، دوا یی ده بنه هوی به هیزکردن و چروپرکردن و پته وکردنی.

سیفه تی هه هه م: پشت به خوا به ستن و له سه ر پیی خو وه ستان، ﴿فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُرْقِهِ﴾، (سوق) کوی (ساق) ه، واته: نه و کشتوکاله، نه گه ره دغل و دانه،

له‌سەر لاسکه‌کانی و، ئەگەر دارو دره‌خت و باغه، له‌سەر قه‌دو بئکه‌کانی خوێ، وه‌ستاوه.

سيفه‌تی نۆيه‌م: رازیی بوونی خوای په‌روه‌ردگارو په‌سه‌ندکردنی بۆيان: ﴿مَعْبُودِ الزَّرَّاعِ﴾، چونکه چینه‌ری ئەو کشت و کاله‌و نێژه‌ری ئەو نه‌مامه، خوای میهره‌بان بوو، واته: خوای په‌خسینه‌ریان ﴿لِئِيَانِ رَازِيهٖ﴾.

سيفه‌تی ده‌يه‌م: رق هه‌لساندنيان بۆ کافران: ﴿لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكٰفِرَ﴾، بئیکومان کافره‌کانیش، بۆيه ده‌يانبوغزێتن، چونکه به‌باشترین شتیه‌هاوه‌لانی به‌پێزی پیغه‌مبه‌ر ﴿تَالآيِ تَآيِيْنَ﴾ و به‌رنامه‌ی خويان به‌رزکردۆته‌وه‌و، دێکی کوفريان شکاندوه، دێکی کوفريش له‌ ده‌سته‌لأقی تاغووت و زۆرداره‌ خوۆسه‌پینه‌کاندا، به‌رجه‌سته‌ بووه.

پێشتریش باسمانکرد که: ﴿الَّذِيْنَ مَعَهُ﴾، وێرای هاوه‌لانی به‌پێزی پیغه‌مبه‌ر ﴿هَمُّوْا وَهَمُّوْا نَهْوَانِيْ دِيْكَهٗش دِه‌گريته‌وه، که به‌و پێه‌دا پۆيشتوون و، ئەو خه‌سه‌لت و سيفه‌تانه‌ی ئەو هاوه‌له‌ به‌پێزاننه‌يان (خوا لێيان رازی بێ)، له‌ خۆياندا هێناوه‌ دی و، له‌ ده‌وری پیغه‌مبه‌ر ﴿و له‌ ده‌وری په‌يام و به‌رنامه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا بوون، هه‌رچه‌نده‌ له‌ رووی جوگرافیی و کاته‌وه‌ دوور بووبن.

پێنج سيفه‌ته‌کانی: (۱۱ و ۱۲ و ۱۳ و ۱۴ و ۱۵): له‌ ئايه‌تی (۱۸)ی سووره‌تی (الفتح) دان، که خوا ﴿تَيِّدَا فِه‌رمووويه‌تی:

سيفه‌تی يازده‌يه‌م: رازیبوونی خوا لێيان: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللهُ عَنِ الْمُؤْمِنِيْنَ اِذْ يٰۤاٰمُوْنٰكُم تَحَتَ الشَّجَرَةِ﴾، خوا لێيان رازيه‌و په‌سه‌ندی لای خوان، که به‌ پله‌ی يه‌که‌م مه‌به‌ست ئەو (۱۴۰۰) هاوه‌له‌يه، (خوا لێيان رازی بێ)، که له‌ ژێر دره‌خته‌که‌دا له‌سەر جه‌نگ کردن له‌گه‌ڵ دوژمندا، په‌يمانيان به‌ پیغه‌مبه‌ردا ﴿پیش ئەوه‌ی صوئحی حوده‌بیبیبه‌ پێک بێ، دواي ئەوه‌ی پێيان گه‌يشت، که هاوبه‌ش بۆ خوا دانهره‌کان عوسمانی کورپی عه‌ففان ﴿نۆينه‌ری پیغه‌مبه‌ريان ﴿کوشتوه.

به لآم له نایه تی ژماره (۱۰۰) ی سووره تی (التوبة) دا، خوا ﷺ پایدیه گه یهنی که له تیکر ای پیشکوه و تووه یه که مه کان له کۆچکه ران و پشتیوانان و، له وانه ی به چاکیش شوئینان که وتوون، له هه موویان رازییه، وه ک ده فهرموئی: ﴿وَالسَّيْفُورُ الْأَوْلُونَ مِنَ الْمُهْجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (١٠٠)

که بیگومان چه مکی ئەم نایه ته گشتگیره، بو تیکر ای هاوه لانی به پرتزی پیغه مبه ﷺ که به کۆچکه ران و پشتیوانان وه سفکراون، ئەوانه ی که له ئیمان هیناندا پیش غهیری خویان که وتوون، هه رووه ها له کۆچکردن و فیداکاری و پشتگرتنی په یامی خواشدا، هه ر بۆیه له رووی زه مه نییه وه پیشکوه و توونه و، له رووی پاداشیشه وه پیش هه موویان که وتوونه وه، چونکه دوایی له پاداشتی هه موو ئەوانه دا به دوایان که وتوون به چاکیی، به شدار بوون.

سیفهی دوازه ده یه م: جیگیر بوونی ئەوه ی خوا ﷺ خوشیویستوه له دلیاندا که بریتیه له ئیمان و به رهه مه کانی ئیمان: ﴿فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾، خوا ﷺ زانی چیان له دلداهیه!

سیفهی سیزده ده یه م: دابه زانندی ئۆقره یی و ئۆخرن بو سه ر دل و ده روونیان: ﴿فَأَزَلَّ السَّكِينَةَ عَنْهُمْ﴾.

سیفهی چوارده ده یه م: پاداشت دانه وه ی خوا بۆیان، به وه که ده سته کوه ت و سه رکه وتی نیزیکیان به نسیب بکات: ﴿وَأَنْبَأَهُمْ فَتَحَارَبُوا﴾ (١٨)

سیفهی پازده ده یه م: په خساندی ده سته کوه وتا ئیکی زۆر بۆیان: ﴿وَمَعَانِهِ كَبِيرَةٌ يَأْخُذُوهَا﴾.

شه ش سیفته ته کانی: (١٦ و ١٧ و ١٨ و ١٩ و ٢٠ و ٢١) که تیکر ا ده بن به شه ش (٦) سیفته، ئەمانه ش هه موویان له نایه ته کانی (٧ و ٨ و ٩) ی سووره تی (الحشر) وه رده گیرین:

سیفہتی شازدہ یہ م: کۆچکردن و بہ جنہتشتنی مال و حال لہ پئی خوادا:
﴿لِّلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُمْلِهِمْ﴾، ئەمە تایبەتە بە ھاوہلانی
کۆچکەرەوہ ﴿﴾، لہ رۆژگاری پتغەمبەردا ﴿﴾ بە پلە ی یەکەم، بە نام بنگومان دوا ی
ئەوانیش ھەر کە سێکی دیکە بە درێژایی مێژوو نامادە بووبی، زێدو نیشتمان
و مال و حال و کەس و کاری خۆی لہ پیناوی خوادا بە جی بہیلی، چەمکەکە ی
ئەوانیش دەگریتەوہ.

سیفہتی حەقەدە یہ م: سەرخستنی دینی خوا ی بەرزو، رێبازی پتغەمبەری بەرزی:
﴿وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، پشتگیری و پشتیوا ی خوا و پتغەمبەرەکە ی دەکەن.

سیفہتی ھەژدە یہ م: پازانەوہ بە راستی، بە دل و بە قسەو بە کردەوہ:
﴿أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾، ئا ئەوانەن راستان.

سیفہتی نۆزدە یہ م: بە نادانی کۆچکەرەن لہ پیناوی خوادا و خۆشویست و
پشتکرتیان: ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِجُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ﴾، ئەوانە ی
پێشتر مەنزڵگایان دامەزراندو ئیمانیان لەو مەنزڵگایانە ی خویاندا سەقامگیر
کردوہو، ئەوانەیان خۆش دەوی کە کۆچیان بۆلا دەکەن، (بۆ ئەوہ ی ھاوکارییان
بکەن و بیانھویننەوہ).

سیفہتی بیستە م: ھەسوودی نەبردن بە برا کۆچکەرەکانیان، بەھۆی ئەوہو
کە پتغەمبەری خوا ﴿﴾ جار بە جار لہ دەستکەوی جەنکیی پئی داو، وەک
قەرەبوو کردنەوہ بەک بۆ ئەو مال و حالە فەوتاوہیان کە لہ مەککە بە جێیان
ھێشتوہ: ﴿وَلَا يَحِجُّونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا﴾، لەبەر ئەوہ ی پێیان دەدری،
ھەست بە ئیرە یی و ھەسەدو دل ناپرە ھەتیی ناکەن.

سیفہتی بیست و یەکە م: بەسەرخۆدا ھەلبژاردن لہ گەل پتویستی ھەبووی
زۆریش دا: ﴿وَيُؤْتِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾، (براو خوشکانیان)
بە سەر خویان دا ھەلدەبژێرن، ھەرچەندە خۆشیان پتویستیان پئی بی، ئەو

به سه رخودا هه لێژاردنه ش سیفه تێکی یه کجار گه وره یه، به زهحه مه ت مرؤف ده یگاتن.

سیفه ته کانی بیست و دووهم و بیست و سێهم: تێکۆشان به مال و به نهفس له رێی خوادا، واته: به ختکردنی سامان و گیان، که نه مه له تابه تی ژماره (۸)ی سووره تی (التوبة) وهرده گیری، ﴿لَنْ يَكُنِيَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾، به لأم پێغه مبه رو نه وانهی پروایان هێناوه له گه ئیدا، به سامان و گیانیان له پێناوی خوادا تێکۆشیون.

حه وت وه سفیشیان له تابه ته کانی: (۱۷۲ - ۱۷۴)، سووره تی (آل عمران) وهرده گیری ن:

سیفه تی بیست و چواره م: له کاتی گرفتاری و ناره حه تیبیدا به ده م بانگه وازی خواو پێغه مبه ره وه چوون: ﴿الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ﴾، نه وانهی وه لأمی خواو پێغه مبه ریان دایه وه، دواي ئه وهی برینیان تیبوو بوو و زۆر ناره حه ت بوو بوون.

مه به ست پێی وه لآمدانه وهی پێغه مبه ره ﴿بِؤ رۆیشتی به ره و جه نگی (حمراء الأسد)، که پێغه مبه ر ﴿لَه گه ل کافره کانی قوره یشدا مه وعیدیان پێشتر دانا بوو له (حمراء الأسد)، مسو لمانانیش هه رچه نده له جه نگی ئو حوددا زۆر زیانیان پێگه یشت و نازاریان بینیبوو، به لأم کاتیک که پێغه مبه ر ﴿فه رمووی مه وعیدو ژوانگه مان هه یه، له گه ل قوره یشدا، هه بوو که به برینداری و، هه بوو به لۆژه لۆژ چوون!

سیفه ته کانی بیست و پێنجه م و بیست و شه شه م: خواوه نی پارێزکاری و چاکه کاری بوون و، پاداشتی مه زن بوون: ﴿الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾، بۆ نه وانیه یان که چاکه کار بوون و پارێزکار بوون، پاداشتیکی مه زن هه یه.

سیفہتی بیست و حوتہم: ٹیمان زیاد بوون بہ ہرہ شہی دوژمنان: ﴿الَّذِينَ قَالُوا لَهُمْ اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهِٖ لَكَنَّاظِرٌ ۚ﴾، نہوانہی کہ کومہ ٹیک لہ خہ ٹک پٹیان گوتن: خہ ٹک، واتہ: قورہیش بوٹان کوبوونہوہ، تنجا لٹیان برتسین، بہ لآم: ہرہ ٹیمانی زیدہ کردن، ٹہو ہرہ شہیہو ٹہو ہوا لہ کہ بو کہسانی دیکہ جٹی ٹہوہ بوو، ٹہژنوئیان پٹی بلہ رزی، ٹہوان ٹیمانیان پی زیاد بوو، تیغی رہسہن ہتا شتی پیبری زیاتر سپی و ساف (صقل) دہ بی و، زیاتر تیف تیفہ دہدری!

سیفہتی بیست و ہشتہم: پشت بہ خوا بہستن و بی منہ تبوون لہ دوژمن: ﴿وَقَالُوا حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ ۙ﴾، گوتیان: خوامان بہسہو باشترین کار پی سپتیراویش خواہیہ.

سیفہتی بیست و نویہم: بہرہمہ ندبوون لہ چاکہی خواو پاریزران لہ زیان: ﴿فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّهُمْ سُوْءٌ ۙ﴾، بہ نیعمہتی خواو بہ خششی خواوہ گہرانہوہو زیانیان تووش نہبوو، چونکہ قورہیش ہاتبوون، بہ لآم کہ ہوا لٹیان بیست پیغہمبہر ﴿وَ هَاوَلَاتِي بِؤْيَانِ هَاتُوْنَهٗ دَر، بہ پہ لہ رویشتن و، کومہ ٹیک زادو زہ خیرہش کہ پٹیان بوو، بارگرانیی بوو، بہ جٹیان ہیشت و، بوو بہ دہستکھوت بو ہواوہ لآن، بوہ دہفہ رموی: ﴿فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ ۙ﴾، بہ چاکہو نیعمہتی خواوہو بہ بہ خششی خواوہ گہرانہوہ، ﴿لَّمْ يَمَسَّهُمْ سُوْءٌ ۙ﴾، ہیچ نارہحہتیی و نازاریکیان تووش نہبوو، ہیچ خراپہیہ کیان بہسہر نہہات.

سیفہتی سییہم: شوٹنکھوتتی پہزامہندیی خوا: ﴿وَأَنْجِعُوا رَضَوَانَ اللّٰهِ ۙ﴾، ٹہمہ کؤتا سیفہتیانہ، کہوتنہ شوٹن پہزامہندیی خوا، ﴿وَاللّٰهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيْمٍ ۙ﴾، بیگومان خواش ﴿﴾ خواوہنی بہ خششی مہزنہ.

لہ کؤتایی باسی خہسلہتہ بنہرہتیبہکانی ہواوہ لآندا (خوا لٹیان رازی بی)، کہ ٹیمہ لہ بہر رویشانیی ٹہم شہش ژمارہ دہقہدا، کہ لہ ٹاہتہکانی قورنآندا

وهرمانگرتن، ده لَئین: نه گهر ټیمه پمانه وئ سهر ژمیری، کوئی خه سلّهت و سیفه ته بنه پره ټیبه کانی هاوه لآن (خوا لئیان رازی بی)، بکهین، له هه موو قورئاندا، چ جای له ده قه کانی سوننه تیشدا، ده بی کتیبکی سهر به خوئی له باره وه بنووسین، ئنجا لیره دا ده لَئیم:

هاوه لانی به ریزی پیغه مبه ر ﷻ، که خوا ﷻ بُو خوئی چاک ناسیونی و، نهو هه موو مه دحه شی کردوون لهو هه موو ئابه تانه دا، بُو وینه: له سووره تی (الحدید) دا، ده فهرموی: ﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلِ أُولِيكَ أَعْظَمَ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَتَلُوا وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْخَسِيئَةَ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ ۱۰، واته: ئه وانه تان که پیش نازادکردنی مه ککه مائی خویمان به خشیه وه جه نگیان کردوه، په کسان نین، له گه ل ئه وانه دا که له دواي نازادکردنی مه ککه، به خشیه وانه وه جه نگاون، ده فهرموی: ﴿أُولَئِكَ أَعْظَمَ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَتَلُوا﴾، ئه وانه ی پیشی پله یان مه زنتره له وانه ی دوايی مآل و سامانی خویمان به خشیه وه جه نگیان کردوه، ﴿وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْخَسِيئَةَ﴾، به لآم خوا ﷻ به لئینی پاداشتی هه ره چاکی به هه موویان داوه، خواش شاره زای ئه وه یه که ده یکهن، ئه وانه ش که شیعه رقیان لئیان هه موویان پیش نازادکردنی مه ککه مسولمان بوون، به عه مری کوری عاص و، موعاویه ی کوری ئه بوو سوفیانیشه وه، که له سالی هه وته می کوچیدا مسولمان بوون، به لآم پیاوانی وه ک ئه بوو به کرو عومهر و عوسمان و عه لیبی و ته لحه و زبه یرو سه عدو سه عیدو ئه بوو عوبه ییده و عه بدورپره حمانی کوری عه وف، هه ر ده یان له په که مه کوچکه ره کان بوون (خوا لئیان رازی بی)، به لآم خوا ﷻ ده فهرموی: ﴿وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْخَسِيئَةَ﴾، خوا گفتی باشتین پاداشتی به هه موویان داوه، یانی: ئه وانه ی دواي نازادکردنی مه ککه ش، مسولمان بوون، خوا هه ر به لئینی چاکی پئداون.

بوئه ټیمه نه گهر چاک له ئابه ته کانی خوی تی بکهین و، واقع بینانه ش ته ماشای سپره و ژبانی پیغه مبه ر ﷻ و هاوه لانی به ریزی بکهین، ناچار ده بین

ئەوپەرى ریزو خۆشەوئستیمان بۆیان ھەبى، بەلام سەد حەيف و مخابن لە بەرانبەر ھاوولان دا شیعە کورتیان ھیناوە، ھەندیکیش لە کاردانەوئى شیعەدا، تێیان پەراندووە ھاوولانیا بە پارێزاو لە گوناھو ھەلە (معصوم) داناو، کە پارێزاو نەبوون لە ھەلە، بەلام باشتەین کەسانیک بوون کە ئۆمەتێ پێغەمبەر پێکدێنن و، ئۆمەت ھەرچى دەیکات، ھەتا دنیا بە کۆتا دى، (ئۆمەتێ پێغەمبەرى خوا ﷺ) ئەو ھاوولە بەرێزانە لە پاداشتی ھەموویدا بەشدارن، بەلام بێگومان لێرەشدا مەبەستمان ئەو ھەلە بێئین: ھاوولان ھەموویان وەک بەکن و یەک ناستن، بەلکو پێویستە پۆلین (تصنيف) بکړین و، ھەر کەسە لە پێگەو پلەى خۆیدا دابترى.

خوا پشتیوان بى لە کاتی تەفسیری سوورەتی (الحجرات) دا، کورتە باسیک دەکەین، دەریارەى ئەرکى سەرشامان بەرانبەر بە پێغەمبەر ﷺ و، پێزگرتەمان لە ھاوولانی بەرێزى پێغەمبەر ﷺ و، خزماتی و لە ئیویاندای پێش ھەموویان ھاوسەران، تنجا شوئینکەوتووئانیا و دوایی زانایانی ئیو ئۆمەتەتەکەى، ھەرودھا لەوئى باسى ھاوولانی بەرێزى پێغەمبەر دەکەین، کە دەبى پۆلین بکړین، چونکە ھاوولان ھەموویان لە یەک ناستدا نەبوون، خوای پەروەردگاریش بە یەک ناست باسى نەکردوون:

أ- ﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ أَوْلِيَاءِكَ أَكْثَرَ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَتْلُوا﴾ ﴿١٠﴾ الحدید.

ب- ھەرودھا: ﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ أُولَئِكَ الْمُقَدَّمُونَ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْتَمَرُونَ﴾ ﴿١١﴾ التوبة.

ج- ھەرودھا: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ﴾ ﴿١٢﴾ واتە: بە دنیایی خوا ﷺ لە ھەموو ئەوانە رازى بوو، کە لە ژێر درەختەکەدا بەئینیا بە تۆ دەدا...

زانایان ده‌لین: به‌س یہک کہ‌س، ئەویش کابرایہ کی مونا فیق بوو خوئی له
 حوشره‌که‌ی گرتبوو، تەنیا ئەو نەهات، بە‌لین له‌گەڵ پیغەمبەری خوادا ﷺ
 ببەست، ئەوانی دیکە هەموویان بە‌لینیان له‌گەڵ پیغەمبەری خوادا بە‌ست،
 بە‌س عوسمان له‌وێ نەبوو، له‌و کاتەدا پیغەمبەر ﷺ دەستی خسته‌نیو دەستی
 خوئی و فەرمووی: ئەمەش له‌ جیاتی عوسمان ﷺ، دوایی عوسمان ﷺ، که‌ تانە‌ی
 ئەوەیان لێدا، دەیانگوت: تۆ له‌ کاتی (بیعة‌الرضوان)دا، له‌وێ نەبووی، گوتی: من
 له‌وێ نەبووم، بە‌لام دەستی پیغەمبەر ﷺ له‌ دەستی خۆم چاکتر بوو بۆم!!
 که‌واته: ئەو (۱۴۰۰) که‌سه، خوا لێیان رازی بێ، خوا ﷻ به‌ دەق فەرموویەتی
 لێیان رازیم و فەرمووشیەتی: ﴿فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾، زانی چیمان له‌ دڵدا هەیه!
 هەر بۆیه‌ بوغزاندنی هاو‌ه‌ل‌ان (خوا لێیان رازی بێ)، له‌ لایەن شیعه‌ی دوازده
 تیمامیه‌وه، هەله‌یه‌کی زۆر کوشنده‌یه‌و خراپه‌ بۆیان، بە‌لام له‌گەڵ هەموو
 ئەوانه‌شدا لیکۆڵه‌ره‌وان و ساغکه‌ره‌وان له‌ زانایانی ئەه‌لی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت
 و پی‌شه‌وايان، شیعه‌یان به‌ هەموو ئەو لادان و غه‌له‌تانه‌وه، که‌ غه‌له‌تی دیکه‌شیان
 هەن، هەر به‌ ئەه‌لی قبیلە له‌ قه‌لم داو، هەر وه‌ها خه‌لکی دیکه‌ی، که‌
 ره‌نگه‌ لادان و هه‌له‌ی خراپ‌تریشیان هەبێ، وه‌ک خه‌وارێج که‌ عه‌لی کورێ
 ئەبوو تالیبیان کوشتوه‌و، (مرجئة و جه‌میة و معطله و جبریة و قدریة)شیان، مادام
 ئەه‌لی قبیلە بوون، گوتووایه‌: (لا نَکْفُرُ أَهْلَ قَبْلَتِنَا)، ئەه‌لی قبیلەمان به‌ بێ‌پروا
 له‌ قه‌لم ناده‌ین، له‌ بازنه‌ی ئیسلام نایانه‌ینه‌ ده‌ری.

ئەوه‌ش یه‌کیکه‌ له‌ تابه‌تمه‌ندیه‌کانی جه‌ماوه‌ری مسو‌لمانان که‌ هەمیشه‌ به‌
 چاوی ره‌حم و به‌زه‌یی ته‌ماشای کۆمه‌ڵ و گرووپه‌کانیان کردوه، به‌ پی‌چه‌وانه‌ی
 ئەوانه‌وه‌ که‌ هەمیشه‌ هه‌لوانداوه: زۆرینه‌ی مسو‌لمانان له‌ بازنه‌ی ئیسلام
 به‌رنه‌در، بە‌لام هەمیشه‌ زۆرینه‌ی مسو‌لمانان گوتووایه‌: ئەه‌لی قبیلە‌ی خۆمان
 و، برای دینیمان با غه‌له‌ت و په‌له‌تیشیان هەبێ، هەر وه‌ک (عه‌لی ﷺ)، کاتی
 له‌ باره‌ی خه‌وارێجه‌وه‌ لێی پرسرا، ئایا مونا فیقن؟ گوتی: نه‌خیر مونا فیق نین،
 مونا فیقان به‌ که‌میی یادی خوا ده‌که‌ن، به‌لام ئەوانه‌ عیباده‌ت و تاعه‌تیان زۆره‌.

گوتیان: ئایا کافرن؟ گوئی: نه خیر، له کوفر رایان کردوه، گوتیان: ئەدی چین؟
گوئی: (إِخْوَانُنَا بَغَاوَا عَلَيْنَا)، برامانن، بە لام سته میان لیکردووین، بۆیه تيمهش
به رپه چمان داونه وه.

لیره شدا دیننه کۆتایی تهفسیری سوورەتی (الفتح).

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فسیری سوورہ تی

الْحَجَرَاتِ

دەستىيىك

بە پىزان!

ئەمپۇ كە (۱) ى مانگى پە جەبى سالى (۱۴۴۱) ى كۆچىيە، بەرانبەر (۲۲۰/۲/۲۵) ى زايىنى، لە شارى ھەولتير، خوا پشتيوان بى، دەست دەكەين بە روونكردنه وهى ماناو مەبەستە كانى سوورەتى (الحجرات)، ۋەك عادەتى خۇمان سەرەتا پىناسە ۋ ئىوهرۇكى سوورەتى (الحجرات) دەخەينە روو، لە ھەوت بېرگەدا.

پىناسەى سوورەتى (الحجرات) ۋ بابەتە كانى

يەكەم، ناۋى ئەم سوورەتە:

تەنيا ناۋى: (سورۋة الْحَجْرَات) ى بۇ بەكارھىتراۋە، ئەۋىش بە ھۇى ھاتنى وشەى (الحجرات) ھو، لە ئايەتى ژمارە (۴) دا، (حَجْرَات) ىش كۆى (حُجْرَة) يە، (حُجْرَة) ش، واتە: ھۇدە، يان ژوور، كە مەبەست پىتيان ھۇدە ۋ ژوورە كانى ھاوسەرانى بە پىزى پىغەمبەرى خوان ﷺ، داىكانى بىرواداران، كە دەرگاىە كيان بە سەر مزگەوتدا دەرگاىە ھو، دەرگاىە كى دىكە شىيان لە دەرەو.

دوھەم، شوينى دابەزىنى:

ئەم سوورەتە سوورەتتىكى مەدېنە يىھە، زانايان لە ۋ بارەو ەكەدەنگن، كە لە مەدېنە دابەزىو، بە لآم لە كىتئىي (أسباب النزول) ى (الواحدى) دا، ھاتو: كە ئايەتى ژمارە (۱۲)، لە مەككە دابەزىو، لە كاتى ئازادكردى شارى مەككەدا (فتح

المکة)، به لأم مشتومر لهو بارهوه ههیه، هه لبه ته نه گهر نهو ئایهت موباره که له شاری مه ککش هاتبیتته خوار، مادام دواى کۆچکردنى پیغه مبهرى خوا ﷺ له مه ککه وه بو مه دینه بووین، هه ر به مه دینه یی دادهنری، واته: له قوناغی مه دینه دا هاتۆته خوارو، زۆریه ی هه ره زۆری زانایانیش گوتوو یانه: نه م سوورده تی (الحجرات)ه، له سالی نۆیه می کۆچیی دا دابه زیوه، که به سالی شانده کان (عام الوفود) ناسراوه.

سییه م: ریزبه ندیی له موصحف و له دابه زینی دا:

نه م سوورده ته له ریزبه ندیی دابه زین (ترتیب النزول) دا، ژماره (۱۰۸) ی هه یه، پیش سوورده تی (التحریم) و، له دواى (المجادلة) دابه زیوه و، له موصحفه فیشدا ژماره (۴۹) یه.

چواره م: ژماره ی ئایه ته کان ی:

تیکپای ژمیره ره رانی ئایه ته کان ی قورئان، هی هه موو شاره کان و شوینه کان گوتوو یانه: ژماره ی ئایه ته کان ی (۱۸) یه، نه که مترو نه زیاتر.

پینجه م: نیوه رۆکی:

وه ک سه رجه م سوورده ته مه دینه ییه کان، له م سوورده ته دا، باسی ژماره یه ک له یاسا شه رعیه کان ی پیکه خه ری کۆمه لگا و ده وله تی ئیسلامی کراوه، که ده توانین بئین: سه رجه م نهو یاسا و حوکمانه یان سه ره کییه کان یان، بریتین له م دوازه یه:

۱- پیش نه که وتنه وه له خوا و له پیغه مبه ره که ی ﷺ له کاتی بریاردان و هه نگاوانندا، ئایه تی: (۱).

- ۲- دہنگ ھلئہ ھینان بہ سہر دہنگی پیغہ مہبری خوادا ﷻ، بہ ئە دەبەوہ دواندنی،
ئایەتەکانی: (۲ - ۳).
- ۳- پەچاوی ئە دەب و حورمەت کردن لە کاتی بانگکردنی پیغہ مہردا ﷻ، ئایەتەکانی:
(۴ - ۵).
- ۴- ساغکردنەوہی ھەوالتیک، کە بابایەکی گومانلیکراو، (یان متمانہ پینہ کراو) دەپوینتی،
ئایەتی: (۶).
- ۵- ئە گەر پیغہ مہبری خوا ﷻ لە زۆر کاردا بە قسە ی خەلکی کردبایە، دوو چاری گرفت و
کیشە دەبوون، ئایەتی: (۷).
- ۶- لە کاتی تیککیران و دەمەقالتی و بە شەر ھاتنی دوو کۆمەل لە مسوڵماناندا، پتویستە
ناشتەواییان لە نێواندا بکرتی، ھەر لایەکیان ستمی کردو بەردەوام بوو لە سەر ستم
و دەستدریژی، بە ھیز پتیی لێ بگیرتی، بەرپەرچ بدریتەوہ، ئایەتی: (۹).
- ۷- برواداران بران، (برایەتی راستەقینە ھەر لە نێو ئەواندا ھەیە)، بۆیە پتویستە
ناشتەوایی لە نێوان دوو کەسی ناکۆکیشدا بکرتی، چ جایی دوو کۆمەل، کاتیک کە بە
گژبە کدا دین و دەمەقالتی و ناکۆکییەکیان دەبن، ئایەتی: (۱۰).
- ۸- خەرپام و قەدەغەییە مسوڵمانان، گالتە بە یەکدی کردن و، عەیب لە یەکدی گرتن و،
ناوو ناتۆرە لە یەکدی ھەلدانیان، لە نێودا ھەبن، ئایەتی: (۱۱).
- ۹- قەدەغەییە مسوڵمانان، گومانێ خراپ بە یەکدی بردن و، سیخوویی لە سەر یەکدی
کردن و، بە خراپە پاشملە باری یەکدی کردن، (غیبە) یان لە نێودا ھەبن، ئایەتی: (۱۲).
- ۱۰- بانگکردنی خوا ﷻ بۆ مرۆفایەتی، کە ناگاداربن! ھەموویان لە دایک و باپتیکن
و، بە مەبەستی پتیک ناشنا بوون و ھاوکاری پتیکەوہ کردن، بۆ چەند گەل و ھۆزیک
دابەشکراون، ئایەتی: (۱۳).

۱۱- بہرہ پرچدانہ وہی لاف لیدانی عہر بہہ بیابان نشینہ کان کہ گویاہ نیمانیان ہینا وہو، پروونکردنہ وہی نہو راستیہ کہ جاری نیمان نہ چوتہ نیو دلیان، بہ لام دہ توانن بلین: ہاتوونہ نیو نیسلامہ وہو ملکہ چ بوون، ثایہ تی: (۱۴).

۱۲- پیناسہی پرواداراتی راستہ قینہ، کہ نہوانن پروایان بہ خواو پیغہ مہرہ کہی ہینا وہو، دوو دل نین و، بہ سامان و گیانیان لہ ری خوادا تیبکوشن، ثایہ تی: (۱۵).

ہہ لبہ تہ جگہ لہم دوازده (۱۲) حوکمہ، شتی دیکہ ش لہم سوورہ تہ دا زورہ، کہ دواہی پینان دہ گہین، بہ لام پیم وایہ نہم دوازده حوکمہ، دوازده حوکمی زہق و بنہرہ تیسین، کہ لہم سوورہ تی (الحجرات) دا، ہاتوون.

شہ شہم: تاییہ تمہ ندییہ کانی:

نہم سوورہ تہ موبارہ کہ، وہک ہہر کام لہ سوورہ تہ کان، تاییہ تمہ ندیی زورن، بہ لام تیمہ ناماژہ بہ زہقترینیان دہ گہین، کہ نہم پینجہن:

تاییہ تمہ ندیی یہ کہم: وشہی (الحجرات)، کہ ناوی سوورہ تہ کہ شہ، تہ نیا لہم سوورہ تہ دا ہاتوہ، کہ پینشتر گوہمان: (حجرات) کوئی (حجرة) یہ، حوجرہ ش، واتہ: ہودہ، ژوور، شوینتیک کہ چوار دیوار یکی بہ دہوردا دہ کرئی و، نہ صلی خوئی بہ شوینتیکیان گوتوہ، کہ بہ ردی لہ دہور کو بکریتہ وہ، وہک نیشانہ دارکردن.

تاییہ تمہ ندیی دووہم: لہم سوورہ تہ دا پینج جارن وشہی: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ ہاتوہو، ہہر جارہی بو فترکردنی نہدہ بیکسی گہورہو گرنگ بہ مسولمانان، وہک (فخر الدین الرازی) پدہمہ تی خواہی لیبی، لہ تہ فسیرہ کہ ید^(۱) ناماژہی پیداوہ:

یہ کہ میان: نہدہب لہ گہل لہ گہل خوادا، کہ لہ ثایہ تی ژمارہ: (۱) دا ہاتوہ.

دووہ میان: نہدہب لہ گہل پیغہ مہرہ دا ﴿﴾ لہ ثایہ تی ژمارہ: (۲) دا.

سینہ میان: ئە دەب لە گەڵ مسوڵمانێکی لادەردا، کە هەوایێک دێت، ئایەتی ژمارە: (٦).
چوارە میان: ئە دەب لە گەڵ مسوڵمانانی ئامادەدا، کە مامە ئەیان لە گەڵدا دەکرێ، ئایەتی
 ژمارە: (١١).

پینجە میان: ئە دەب لە گەڵ مسوڵمانانی نادیاردا، کە لەو کاتەدا ئامادە نین و نا ئامادەن،
 ئایەتی ژمارە: (١٢).

تایبە ئەندیسی سینەم: تەنیا لەم سوورەتەدا، لە دوو ئایەتدا، باسی قەدەغە کردنی
 شەش گوناھی گەورە: (سێی ئاشکراو سێی پەنھان)، لە بواری پەبوەندییە
 کۆمەڵایەتیەکاندا کراوە، ئایەتەکانی ژمارە: (١١ - ١٢).

تایبە ئەندیسی چوارەم: تەنیا لەم سوورەتەدا باسی دروستکردنی مەوفاپەتییە لە
 دایک و بابێک و دابەشکردنیان بۆ چەند گەل و ھۆزێک، بە مەبەستی پێک
 ئاشنا بوون و یەکدی ناسین، کراوە، لە ئایەتی ژمارە: (١٢)دا.

تایبە ئەندیسی پینجەم: تەنیا لەم سوورەتەدا، ئیسپاتی ئیسلام بۆ عەرەبە
 بیاباننشینەکان و، لایردنی ئیمان لێیان کراوە، لە ئایەتی ژمارە: (١٤).

ھەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکان بۆ چەند دەرسیک:

ئەم ھەژدە (١٨) ئایەتەمان، بۆ چوار دەرسان دابەش کردوون، کە سێ
 دەرسیان بەکی پینج ئایەتن و، دەرسیکیشیان سێ ئایەتە.

دەرسی یەكەم: ئایەتەکانی ژمارە: (١ - ٥)، واتە: پینج ئایەتی سەرەتا کە تێیان
 دا باسی ئە دەب و چۆنیەتی ھەلسوکەوتی رێک و پێک و بە ئە دەب، لە خزمەت
 خوا ﷻ، و، پێغەمبەری خوا ﷺ دەکرێ.

دەرسی دووھم: ئایەتەکانی ژمارە: (٦ - ١٠)، واتە: پینج ئایەتی دووھم، کە
 تێیان دا باسی چۆنیەتی مامە ئە کردن لە گەڵ ھەوایی بابای لاری و، چارەسەری

کیشەو شەرى تىوان دوو كۆمەل لە مسولماناندا كراوه، كه به زۆرى به هۆى
بلاويونهوهى ههوالى ناراست و دروستهوه پەيدادهبى.

دەرسى سێهەم: ئايەتەكانى ژمارە: (۱۱ - ۱۳)، واتە: سى (۳) ئايەت دەگرێتە
خۆى، كه تىيان دا باسى خۆ پاراستن لە ههموو ئەو پەفتارو خەسەلتانەى مايەى
تىكدانى پەيوەنديهكانن، كراوه، بە تايهەتى هەر شەش گوناھو تاوانى: كالتە
بەيەكدى كردن و، عەيب لە يەكدى گرتن و، ناوو ناتۆرە لە يەكدى نان، پاشان
گومانى خراپ بە يەكدى بردن و، سيخوڤى لەسەر يەكدى كردن و، بە خراپە
پاشملە باسى يەكدى كردن.

دەرسى چوارەم و كۆتايى: پىنج (۵) ئايەت كۆتايى، كه ئايەتەكانى ژمارە: (۱۴ -
۱۸)ن، پىناسەى ئىسلام و ئيمان و مامەلە لەگەل كەسانىكدا كه خۆيان بە
مسولمانەتیی هەلدهكيشن، هەروەها روونكردنهوهى ئەو راستییه كه تەنیا خوا
چاكەو بەخششى بەسەرخەلكهوه هەيهو، تەنیا خوا منەتى هەيه لەسەر خەلك
و، خەلك منەتبارى خوان، نەك خوا تعالى، يان پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم منەتبارى هيج
كەس بن.

دەرسى يەكەم

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان له نایه‌ته‌کانی ژماره: (۱ - ۵)، پینج نایه‌تی سه‌رده‌تای نهم سووره‌ته پیک دئی، که تیناندا باسی نه‌دهب و شیوازی هه‌لسوکه‌وت له‌گه‌ل خوا‌ی به‌رزو مه‌زن، پاشان پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی موحه‌مه‌ده‌دا ﴿﴾ کراوه، که بیکومان هه‌ر که‌سی‌کیش رۆلی پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿﴾ بکیرئ، له هه‌ر رپویه‌که‌وه له تێو مسولماناندا، نه‌ویش پیویسته له قه‌ده‌ر خو‌ی نه‌و نه‌دهب و ریزدی له‌گه‌ل‌دا ره‌چاو بکری، به‌به‌ل‌گه‌ی فه‌رما‌بشتی پیغه‌مبه‌ر ﴿﴾: {مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ، وَمَنْ يُعْصِنِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ، وَمَنْ يُطِيعِ الْأَمِيرَ، فَقَدْ أَطَاعَنِي، وَمَنْ يُعْصِ الْأَمِيرَ فَقَدْ عَصَانِي} (أخرجه البخاري: ۲۷۹۷، ومسلم: ۱۸۳۵).

واته: هه‌ر که‌سی‌ک فه‌رمانبه‌ریی من بکات، فه‌رمانبه‌ریی خوا‌ی کردوه‌و، هه‌ر که‌ستی سه‌رپیچی من بکات، سه‌رپیچی له‌ خوا‌ی کردوه‌و، هه‌ر که‌سی‌ک فه‌رمانبه‌ریی فه‌رمانده‌که‌ی بکات، (که به‌ شیوه‌یه‌کی ره‌واو شه‌رعیی به‌سه‌ریه‌وه کراوه‌ته فه‌رمانده)، نه‌وه فه‌رمانبه‌ریی منی کردوه‌و، هه‌ر که‌سی‌ک سه‌رپیچی له‌ فه‌رمانده‌که‌ی بکات، سه‌رپیچی له‌ من کردوه‌و.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ وَأَنْقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١﴾
يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ ۗ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ
بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُغْمِضُونَ أَصْوَاتَهُمْ
عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ ۗ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٣﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنَ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢﴾

مانای ده قاو ده قی نایه تکان

ابه ناوی خوای به به زه یی به خشنده. ئه ی ئه وانه ی برواتان هیناوه! هیچ (بریارو کاریک) مه خنه پیش خواو پیغه مبه ره که یه وه (و پیشیان مه که ون) و، پاریز له خوا بکه ن، به دلنیایی خوا بیسه ری زانایه ﴿١﴾ ئه ی ئه وانه ی برواتان هیناوه! دهنگتان په سه ر دهنگی پیغه مبه ر مه خه ن و، وه ک دهنگ به ر زکر نه وه تان به سه ر یه کدیدا، به دهنگی به ر ز مه یدوینن، نه وه ک بی ئه وه ی هه ست پیکه ن، کرده وه چاکه کانتان پووچه ل بینه وه ﴿٢﴾ بیگومان ئه وانه ی له لای پیغه مبه ری خوا دهنگیان نزم ده که نه وه، ئه وانه خوا دلنیایی بو پاریزکاریی تاقیکردو ته وه و (پالفته کرده)، لیبور دتیک و پاداشتیکی مه زنیان هه یه ﴿٣﴾ به راستی (ئه ی پیغه مبه ر!) ئه وانه ی له پشت هو ده کان (ی هاوسه ره کانت) وه، بانگت ده که ن، زور به یان نافامن ﴿٤﴾ ئه گه ر خو یان گرتبایه تا کو (به شیوه ی ناسایی) ده چوو یه دهر بو لایان، با شتر بوو، خواش لیبورده ی به به زه ییه}.

شیکردنه‌وی هه‌ندیک له وشه‌کان

(لَا تَقْدُمُوا عَلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ): (آی: لَا تَقْدُمُوا هُومَ، وَحَقِيقَتُهُ لَا تَسْبِقُوهَا بِالْقَوْلِ وَالْحُكْمِ، بَلِ افْعَلُوا مَا يَرْشَاهُ لَكُمْ)، (لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ)، واته: پێشیان مه‌که‌ونه‌وه‌و، ماهیهه‌تی پێشکه‌وته‌وه‌که‌ش، واته: قسه‌و بریار له پێش ئه‌واندا مه‌لێن، به‌لکو ئه‌وه‌ی ئه‌وان بۆتان دیاریی ده‌که‌ن، ئه‌نجامی بده‌ن.

(لَا تَقْدُمُوا)، خوتندراویشه‌وته‌وه: (لَا تَقْدُمُوا)، واته: پێش مه‌که‌ونه‌وه، که (لَا تَقْدُمُوا)ش، وه‌ک دوایی باسی ده‌که‌ین، ده‌گونجێ هه‌ر به‌ مانای پێش که‌وته‌وه بێ، واته: ده‌گونجێ به‌ حاله‌تی (لازم)ی هاتبێ، ده‌شگونجێ حاله‌تی (مُتَعَدِّي) هه‌بێ، واته: (لَا تَقْدُمُوا شَيْئًا)، هیچ شتیک به‌ پێش خواو پێغه‌مبه‌ری خوا مه‌خه‌ن.

(وَلَا جَهْرًا لَهُ بِالْقَوْلِ): ده‌نگی بۆ به‌رز مه‌که‌نه‌وه، ده‌نگتان به‌سه‌ر ده‌نگیدا به‌رز مه‌که‌نه‌وه، (جَهْرٌ: يُقَالُ: لِيُظْهِرَ الشَّيْءَ بِإِفْرَاطِ حَاسَةِ الْبَصْرِ، أَوْ حَاسَةِ السَّمْعِ، كَلَامٌ جَوْهَرِيٌّ وَجَهْرٌ: رَفِيعُ الصَّوْتِ)، (جَهْرٌ): به‌ ده‌رکه‌وتنی شتیک ده‌گوتری، که زۆر بۆ هه‌ستی چاو یاخود هه‌ستی بیستنی زه‌ق بێ، ده‌گوتری: (كَلَامٌ جَوْهَرِيٌّ، وَجَهْرٌ)، که ده‌نگه‌که‌ی به‌رز بێ و، ئه‌و قسه‌یه به‌ ده‌نگی به‌رز بکری.

(أَمْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ): خوا ﷻ دلیانی تاقی کردۆته‌وه، ده‌لێ: (الْمُتَحَنُّ وَالْإِمْتِحَانُ: نَحْوُ الْإِبْتِلَاءِ، إِمْتَحَنَ قُلُوبَهُمْ: أَخْلَصَ قُلُوبَهُمْ وَصَفَّاهَا)، (مَحْنٌ) و (إِمْتِحَانٌ): وه‌ک (بَلَاءٌ) و (إِبْتِلَاءٌ)ه‌و، واته‌که‌یان لێک نیزیکه، هه‌ردووکیان به‌ مانای تاقیکردنه‌وه‌و جه‌رباندن دین، (إِمْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى)، واته: دلیانی ساغکردۆته‌وه‌و پالفته کردوه، تاکو شایسته‌ی ئه‌وه بێ، پارێزکاریی بچێته‌نیو.

(الْحُجْرَاتِ): (جَمْعُ الْحُجْرَةِ، أَوْ الْحُجْرَةِ، مِثْلُ: الْغُرْفَةِ وَالْغُرْفِ)، (حُجْرَات) کۆی (حُجْرَةٌ) و (حُجْرَةٌ) یه، وه‌ک (غُرْفَةٌ) و (غُرْفٌ)، هه‌لبه‌ته (غُرْفَةٌ) و (غُرْفَات) یش هاتوه

له قورئاندا، (وَفِي الْأَصْلِ: الْحَجْرَةُ حَظِيرَةُ الْإِبِلِ، وَحَجْرَةٌ: أَي مَنَعَةٌ، وَالْمَكَانُ الْمَحْجُورُ الَّذِي جُعِلَ حَوْلَهُ حِجَارَةٌ)، له ئەصلدا حوجره به تەویلهی حوشتەر دەگوتری، (وَحَجْرَةٌ: أَي مَنَعَةٌ)، واتە: رێی لێ گرت، قەدەغەهی کرد، (وَالْمَكَانُ الْمَحْجُورُ) شوێنی که بەردی به دەرووه داندرابن، پێی دەگوتری: (مَحْجُورٌ)، واتە: دەور گیراو.

هۆی هاتنه خواروهوی ئایهتهکان

(۱) - هۆی هاتنه خواروهوی ئەو ئایهته موبارەکه که دەفەرموێ: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ...﴾، لهو بارهوه دوو رىوايه تان دىنين:

يه كه م: **إِعْنُ عَبْدُ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّهُ قَدِمَ رَكْبٌ مِنْ نَبِيِّ تَمِيمٍ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: أَمْرُ الْقَعْقَاعِ بْنِ مَعْبُدٍ بِنِ زُرَّارَةَ، قَالَ عُمَرُ: بَلْ أَمْرُ الْأَقْرَعِ بْنِ حَابِسٍ، قَالَ أَبُو بَكْرٍ: مَا أَرَدْتُ إِلَّا خِلَافِي، قَالَ عُمَرُ: مَا أَرَدْتُ خِلَافَكَ، فَتَمَارَيْتَا حَتَّى ارْتَفَعَتْ أَصْوَاتُهُمَا، فَنَزَلَ فِي ذَلِكَ: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدِمُوا...﴾ حَتَّى انْقَضَتْ (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٤٣٦٧، ٤٨٤٧).**

واتە: عەبدوللای کوری زوبەیر (خوای لیبان رازی بێ)، دەلێ: شاندىک له بهنوو تەمىم هاتن بو لای پێغه مبهرى خوا ﷺ (دیاره هاتوون و دانىشتوون) ئەبووبەکر (خوای لیبی رازی بێ)، گوێ: (القَعْقَاعُ بْنُ مَعْبُدِ بْنِ زُرَّارَةَ) بکه به فهرماندهیان، عومه ریش (خوای لیبی رازی بێ)، گوێ: به لکو (الأقْرَعُ بْنُ حَابِسٍ) بکه به فهرماندهیان، ئەبوو بەکر گوێ: هەر ویستت پێچه وانەى من قسه بکهى! عومه ر گوێ: نەموىست پێچه وانەى تو قسه بکه م، ئیدى لهو بارهوه مشت و مریان بوو، هەتا دەنگیان بەرز بوو، لهو بارهوه ئەم ئایهته موبارەکه هاته خوار: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾، ئەمه هۆی هاتنه خوارى به که م بوو، بو ئەم ئایهته موبارەکه.

ب- (عَنْ مَرْوِيِّ أَنَّهُ دَخَلَ عَلَى عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، فِي الْيَوْمِ الَّذِي يُشْكُ فِيهِ مِنْ رَمَضَانَ، فَقَالَتْ: يَا جَارِيَةُ! خُوصِي لَهٗ سَوِيْقًا، فَقَالَ: إِنِّي صَائِمٌ، فَقَالَتْ: تَقَدَّمْتَ الشَّهْرَ؟ فَقُلْتُ: لَا وَلَكِنِّي صُمْتُ شَعْبَانَ كُلَّهُ، فَوَافَقَ ذَلِكَ هَذَا الْيَوْمَ، فَقَالَتْ: إِنَّ نَاسًا يَتَقَدَّمُونَ الشَّهْرَ فَيَصُومُونَ قَبْلَ النَّبِيِّ ﷺ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ. وَأَنْقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾، (أخرجه الطَّبْرَانِيُّ فِي الْأَوْسَطِ: ۲۷۱۳، «وَذَكَرَهُ السِّيُوطِيُّ فِي الدَّرِّ الْمُنْتَوَرِ: ج ۷، ص ۵۴۷، وَزَادَ نِسْبَتَهُ لِابْنِ مُرْدَوَيْهِ، وَأَخْرَجَهُ الدَّارَقُطْنِيُّ فِي الْمُؤْتَلَفِ وَالْمُخْتَلَفِ: ج ۲، ص ۵۹۷، فَلَنَا: وَإِسْنَادُهُ صَحِيحٌ، وَرِجَالُهُ ثِقَاتٌ، وَفِي الْجُمْلَةِ: الْحَدِيثُ بِمَجْمُوعٍ مَا تَقَدَّمَ ثَابِتٌ لَا رَيْبَ^(۱)).

واته: له مه سر و فوهه (که یہ کیکہ له زانایانی شوینک و توتوانی هاوه لآن و له دواى هاوه لآن هاتوون)، ره حمه تی خواى لى بى، گنر دراوه ته وه که چوته لای عایشه (خوا لئی رازی بى)، له و روزه دا که دوو دلئی هه بووه، داخو رهمه زانه؟ (ثایا یہ کی رهمه زانه، یا خود سیبیه می شه عبانه)؟ دایکمان عایشه ش گوتوویه تی: ته ی که نیزه ک! (که نیزه کیک و خزمه تجیه ک بووه له مالیاندا)، ریزی بگره و سهویقی بو بینه، (سهویق: شور بایه که له گهنم و جو که ده هاردری، دروست ده کری)، نه ویش گوتوویه تی: من به روزه ووم، دایکمان عایشه ش (خوا لئی رازی بى)، گوتوویه تی: ثایا پیش مانگی رهمه زان که وتوووی؟ (واته: پیش نه وهی رهمه زان بى، تو به روزه ووی؟) گوتم: نا، به لأم مانگی شه عبان هه مووی پی بووم و، نه مرؤش ریکه وت بووه له گهل روزه وه که ی خومدا، (واته: نه مرؤ به حیسابی من سیبیه می شه عبانه)، دایکمان عایشه ش پتی ده لئی: که ساتیک له سه رده می پیغهمبه ردا ﷺ پیش نه وهی پیغهمبه ر به روزه و بى، مانگی رهمه زانیاں ده ست پی ده کرد، خوا (عَزَّ وَجَلَّ) تهم ثایه ته ی دابه زاند: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ. وَأَنْقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾.

هه لبه ته تهم ثایه ته چ له باره ی شانده که وه هاتبى، چ وه ک دایکمان عایشه (خوا لئی رازی بى) ده لئی: له باره ی نه وه وه هاتبى که به ر له وهی پیغهمبه ر ﷺ

(۱) الاستیعاب فی بیان الأسباب ج ۳ ص ۲۵۵، ۲۵۴.

دهست بکات به گرتی مانگی رهمه زان، خه لکینک دهستیان پین کردبی، گرنک
تهوویه بهسه ر ههردووک پروداوه کانداهه سپاوه.

(۲) - له باره‌ی دابه‌زینی نهم نایه‌ته موباره‌کوهه که ده‌فهرموی: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾، لهو باره‌شوهوه دوو ربویه‌تان دینین:

أ- (عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ قَالَ كَادَ الْخَيْرَانِ أَنْ يَهْلِكَ: أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا رَفَعَا أَصْوَاتَهُمَا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ قَدِمَ عَلَيْهِ رَكْبٌ بَنِي تَمِيمٍ فَأَشَارَ أَحَدُهُمَا بِالْفَرْعِ بَنِي حَابِسٍ أَحْيَى بَنِي مَجَاشِعَ، وَأَشَارَ الْآخَرُ بِرَجُلٍ آخَرَ، قَالَ نَافِعٌ لَا أَحْفَظُ اسْمَهُ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ لِعُمَرَ: مَا أَرَدْتُ إِلَّا خِلَافِي، قَالَ مَا أَرَدْتُ خِلَافَكَ، فَأَرْتَفَعْتَ أَصْوَاتَهُمَا فِي ذَلِكَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾، قَالَ ابْنُ الرُّبَيْرِ فَمَا كَانَ عُمَرُ يُسْمِعُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعْدَ هَذِهِ الْآيَةِ حَتَّى يَسْتَفْهِمَهُ، وَلَمْ يَذْكَرْ ذَلِكَ عَنْ أَبِيهِ يَعْنِي أَبَا بَكْرٍ) (أخرجه البخاري: ۴۸۴۵، ۷۳۰۲، قَالَ الْحَافِظُ فِي فَتْحِ الْبَارِي: ج ۸، ص ۵۹۰، ثُمَّ هَذَا السِّيَاقُ صُورَتُهُ الْإِسْرَافُ لَكُنْ ظَهَرَ فِي آخِرِهِ أَنَّ ابْنَ مُلَيْكَةَ حَمَلَهُ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ الرُّبَيْرِ، وَسَيَاتِي فِي هَذَا الْبَابِ الَّذِي بَعْدَهُ التَّمْرِيحُ بِذَلِكَ).

نیینو نه‌بوو موله‌یکه، ده‌لئی: خه‌ریک بوو دوو پیاوه هه‌ره باشه‌کان بفه‌وتین،
نه‌بوو به‌کرو عومه‌ر، به‌هوئی نه‌وه‌وه که ده‌نگیان له خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا ﴿﴾
به‌رز کرده‌وه، کاتیک که شاندى به‌نوو ته‌میم هاتن بو خزمه‌تی، به‌کیکیان
ناماژه‌ی بو پیغه‌مبه‌ر کرد ﴿﴾ نه‌قره‌عی کورپی حابیس دابنن، واته: سه‌روکی
هوژی به‌نی موجاشیع، نه‌وی دیکه‌شیان ناماژه‌ی بو پیاویکی دیکه کرد، نافع
ده‌لئی: ناوه‌که‌یم له یاد نیه، نه‌بوو به‌کر به عومه‌ری گوت: هه‌ر ویست
پیچه‌وانه‌ی من قسه‌بکه‌ی! عومه‌ر گوتی: نه‌مویستوه پیچه‌وانه‌ی تو قسه‌بکه‌م،
ده‌نگیان له‌وباره‌وه به‌رز بووه‌وه، لهو باره‌وه‌ خوای به‌رز نه‌و نایه‌ته‌ی نارده

خوار: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا يَجْهَرُوا لَهُ ۗ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالِكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾، واته: نهی نه‌وانه‌ی پرواتان هیناوه! ده‌نگی خوتان ره‌سره ده‌نگی پیغه‌مبه‌ر مه‌خه‌ن ﴿و ده‌نگی بؤ به‌رز مه‌که‌نه‌وه، وه‌ک ده‌نگ له‌گه‌ل یه‌کدی به‌رز ده‌که‌نه‌وه، نه‌وه‌ک کرده‌وه‌کانتان هه‌لبوه‌شینه‌وه، بی‌نه‌وه‌ی هه‌سه‌ت پی‌بکه‌ن، ده‌لئ: دوا‌ی نه‌وه عومه‌ر (خوا لئی رازی بی)، که‌سه‌ی له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا ده‌کرد ﴿هینده ده‌نگی نرم ده‌کرده‌وه، وه‌ک ده‌نگی نه‌بیستی، هه‌تا ده‌یفه‌رموو: چیت‌گوت؟ ده‌لئ: به‌لام عه‌بدو‌ل‌لای کوری زوبه‌یر نه‌وه‌ی له‌باره‌ی بابیه‌وه، (واته: له‌باره‌ی بابیره‌وه بابی دایکی، بابی نه‌سما‌ه که‌نه‌بوو به‌کره) نه‌گپراوه‌ته‌وه.

(حافظ ابن حجر العسقلانی) له (فتح الباری) دا، گوتوو‌یه‌تی: نه‌م گپ‌دراوه‌یه به‌مورسه‌ل داده‌نری، که‌یه‌کسه‌ر له‌تابیعییه‌وه که (ابن اُبی‌مُلیکة) یه، به‌رز کراوه‌ته‌وه‌و، باسی هاوه‌ل نه‌کراوه، به‌لام له‌کو‌تاییه‌که‌ی دا ده‌رکه‌وتوه که (ابن اُبی‌مُلیکة) نه‌مه‌ی له‌عه‌بدو‌ل‌لای کوری زوبه‌یره‌وه (خوا لئیان رازی بی) وه‌رگرتوه. نه‌وه‌ش که‌ده‌لئ: له‌باره‌ی بابیه‌وه نه‌وه‌ی باس نه‌کرده‌وه، وانیه‌و، له‌باره‌ی نه‌بوو به‌کریشه‌وه (خوا لئی رازی بی)، وه‌ک دوا‌یی باسی ده‌که‌ین، هه‌ر هه‌مان شت ها‌توه، که‌عومه‌ر (خوا لئی رازی بی)، هینده به‌نزمی‌ی قسه‌ی کرده‌وه، پیغه‌مبه‌ر ﴿لئی پرسیه‌وه، جار‌یکی دیکه‌سه‌که‌ی بؤ کرده‌وه، بؤ نه‌وه‌ی گوتیستی بی.

ب- (عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّهُ قَالَ لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا يَجْهَرُوا لَهُ ۗ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالِكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾، جَلَسَ ثَابِتُ بْنُ قَيْسٍ فِي بَيْتِهِ، وَقَالَ: أَنَا مِنْ أَهْلِ النَّارِ، وَاحْتَبَسَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَسَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ، فَقَالَ يَا أَبَا عَمْرٍو: مَا شَأْنُ ثَابِتٍ، أَشَتَكِي؟ قَالَ سَعْدٌ: إِنَّهُ تَجَارِي وَمَا عَلِمْتُ لَهُ بِشَكْوَى، قَالَ: فَأَتَاهُ سَعْدٌ

فَذَكَرَ لَهُ قَوْلَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: ثَابِتٌ أَنْزَلَتْ هَذِهِ آيَةٌ، وَلَقَدْ عَلِمْتُمْ أَيُّ مِنْ أَرْفَعَكُمْ صَوْتًا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَنَا مِنْ أَهْلِ النَّارِ، فَذَكَرَ ذَلِكَ سَعْدٌ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: بَلْ هُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۳۶۱۳ و ۴۸۴۶، وَمُسْلِمٌ: ۱۱۹).

واته: نه نه سی کوپی مالیک (خوا لیبی رازی بی)، گنراویہ تہوہ کہ کاتیک نہم نایہ تہ ہاتہ خوار: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ، بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾، سابیتی کوپی قہیس لہ مائی دانیشٹ، گوئی: من ئەھلی ناگرم و، نہ چوو بو لای پیغہمبہر ﷺ پیغہمبہری خوا ﷺ لہ سہعدی کوپی موعاذی پرسی قہرمووی: نہی ئەبا عہمرا! سابیت چیبہتی، نایا نہ خوۛشہ؟ سہعد گوئی: دراوسیمہو نہ شمزانیوہ نہ خوۛش بی، ئیدی سہعد چوو بو لای و قسہی پیغہمبہری خوا ﷺ بو باس کرد، سابیت گوئی: ئەم نایہ تہ ہاتوۛتہ خوار، خوۛشتان دہزانن کہ من دہنگم لہ ہہمووتان بہرزترہ لہ لای پیغہمبہری خوا ﷺ، بوہ من بہ پیتی ئەو نایہ تہ بی، خہ لکی دۆزہ خم، سہعد ئەوہی بو پیغہمبہری خوا ﷺ باس کرد، پیغہمبہری خوا ﷺ قہرمووی: ﴿بَلْ هُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ﴾، بہ لکو ئەو خہ لکی بہہ شتہ.

چونکہ ئەو ہەر دہنگہ کہی وابووہو ئەوہ نہبووہ کہ لہ پوووی کہمترہخمیہوہ، دہنگ ہہ لیبی بہسەر دہنگی پیغہمبہری خوا ﷺ.

۳- ہوئی ہاتنہ خواروہو ئەو نایہ تہ موبارہ کہی کہ دہ قہرمووی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُتَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿۱﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ﴿۲﴾ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۳﴾﴾، خوا ﷺ دہ قہرمووی: بہ دلنیایی ئەوانہی لہ پشت ہوۛدہ کانہوہ بانگت دہ کەن، زۆربہ یان نافامن، ئەگەر خوۛیان مہرزہم بکردباہ، تاکو دہ چووہ دہر بو لایان، (بہ شیوہی ناسایی)، بوۛان باشتہر بوو و، خوا لیبوردهی بہ بہزہ بیہ.

لہوبارہوہوش ئەم گنردراوہیہ دینین:

{عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنِ الْأَقْرَعِ بْنِ حَابِسٍ، أَنَّهُ أَقَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ! إِنَّ حَمِيدِي زَيْنٌ، وَإِنَّ دَمِي لَشَيْنٌ؟ فَقَالَ: ذَاكَ اللَّهُ، فَأَنْزَرَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَتَادُونَكَ مِنَ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ فِي الْمُسْتَدْرَكِ ج ۳، ص ۴۸۸، ج ۶، ص ۳۹۳، ۳۹۴)، وَالطَّبْرِيُّ فِي جَامِعِ الْبَيْانِ: ج ۲۶، ص ۷۷، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي الْكَبِيرِ: ۸۷۸، قَالَ مَوْلَانَا الْإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ: قُلْنَا وَسَنَدُهُ صَحِيحٌ، وَصَحَّحَهُ شَيْخُنَا الْأَبَانِيُّ فِي صَحِيحِ التِّرْمِذِيِّ: (۲۶۰۵).

واته: ٲه بوو سه له مهی کوری عه بدور ٲره حمان له ٲه قره عی کوری حابسه وه ده کٲر ٲته وه: که چو ٲه لای ٲٲغه مبه ر ٲٲٲ و گو ٲوویه ٲی: ٲه ی موحه ممه د! ستایش کردنی من ٲینسان جوان ده کات و، سه رکونه و زه مکردنی من، ٲینسان ناشیرین ده کات، ٲٲغه مبه ری خواش ٲٲٲ فه رموویه ٲی: ٲه وه خوایه، (که هه ر که سٲی ستایشی بکات، جوان ده ٲی و، هه ر که سٲیک سه رکونه بکات، ناشیرین ده ٲی)، خوای بهرز له و باره وه ٲهم ٲایه ٲه ی ناره ده خوار: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَتَادُونَكَ مِنَ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾.

مانای گشتیی نایه تہ کان

سهرتا خوا سوره تہ ده فہرموی: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، به ناوی خوای
به بهزهی به خشنده، واتہ:

دهستیکردنم به ناوی خواہ، مہبہستیش پئی تہوہ بہ:

۱- تہم کارہ تہنہا بو خوا ده کہم.

۲- تہم کارہ به پئی شہری خوا ده کہم.

۳- تہم کارہ به توانا و یارمہ تیی خوای پەروردهگار ده کہم.

۴- تہم کارہ بو ہینانہ دی پہزامہ ندیی خوا تہنجام دہدہم.

ده فہرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾، تہی تہوانہی
پرواتان ہیناوه! پئش دوو دہستی خواو پیغہ مہرہ کہی مہ کہون، واتہ: پئشیان
مہ کہونہوہ لہ ہیچ بریاریک و لہ ہیچ کاریکدا، یا خود ہیچ کارو بریاریک پئش
تہوان مہ خہن، ہہ تا نہ زانن خوا سوره تہ، پیغہ مہرہ کہی سوره تہ لہو باروہ چیان
فہرمووہو، چی دہ فہرموون؟ ﴿وَأَنفُوا اللَّهَ﴾، پاریزیش لہ خوا بکہن، ﴿إِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾، بہ دلنایی خوا بیسہری زانایہ، سہرجم قسہو ہہ لسو کہوتہ کانتان،
دہ زانن: ہہرچی پہنگی ہہیہ دہ بیینی و، ہہرچی دہنگی ہہیہ دہ بیستی، خوا
ہہموو شتیکیشان دہ زانن، تہنانت نیازو مہبہستی نیو دلیشان، تہم نایہ تہی
پہ کہم، و ہک لہ پئناسہی تہم سوورہ تہ شد ا گوہان: باسی تہدہ بہ لہ خرمہت
خوای پەروردهگاردا، مروقی پروادار ہہ تا نہ زانن ہہر شتیک خوا سوره تہ چی لہ
باروہ فہرمووہو، فہرمایشی خوا کہ قورٹانہ، چی لہو باروہ راگہ یاندوہ؟ ہہر
لہ خووہو بہ پیخواسیی بہ نیو ناکہوی، ہہروہا دواي خوا سوره تہ، پیغہ مہرہی
خاتمہ موحمہ مہد سوره تہ تہ گہر شتیک لہ قورٹاندا تہ بوو، دہ گہری بزانی پیغہ مہر

ﷺ لهو بارهوه چی کردوهو چی فہرمووہ؟ له رِبَّازہ کہی ئەودا لهو بارهوه چی ہاتوہ، پئی پابند دەبێ، ئەگەرنا ئەوجار له چوارچێتوہو له بہر رۆشنایی قوربان و سوننہ تدا، عہ قَلْبِی خۆی دەخاتہ کار، بۆ چۆنہ تیبی مامہ لہ کردن لہ گەئ لہو پێشہاتہدا کہ ہاتۆتہ بہر دەمی.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَسْوَأَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ﴾، ئەہی ئەوانہی پرواتان ہیناوه! (یانی: ئەہی پروادارینہ! بہ ہەموو ئەو شتانہی پێویستہ پروایان پئی بھینئ)، دەنگی خۆتان بہ سەر دەنگی پێغەمبەر دا ﷺ ھەلمەھینن، دەنگی خۆتان پەسەر دەنگی ئەو مەخەن، ﴿وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ﴾، دەنگی بۆ ھەلمەھینن و دەنگ بہرز مەکەنەوہ، لہ کاتی کدا دەیدوینن، وەک دەنگ بہرز کردنەوہی ھەندیکتان بہ سەر ھەندیکتاندا، ﴿أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾، ئەبادا کردەوہ کانتان پووجەئ ببنەوہ، بئی ئەوہی ھەست پئی بکەن، واتە: (أَنْ لَا تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ)، بۆ ئەوہی کردەوہ کانتان پووجەئ نەبنەوہ بئی ئەوہی ھەست پئی بکەن، یاخود: (كَرَاهَةً أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ)، چونکہ ناخۆشہ کردەوہ کانتان ھەلبۆہ شینەوہ، بئی ئەوہی ھەست پئی بکەن، لہ ئەنجامی پەچاو نەکردنی ئەدەب و ریزو حورمەت، لہ خزمەت پێغەمبەری خوا دا ﷺ.

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُعْتَسُونَ أَسْوَأَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ﴾، بہ دنیایی ئەوانہی دەنگی خۆیان نزم دەکەنەوہ لہ لای پێغەمبەری خوا ﷺ و، لہ دەنگی خۆیان دەگرنەوہ، چونکہ (عَضُّ) واتە: (نَقَضَ)، کہمی کرد، یانی: لہ دەنگی خۆیان کەم دەکەنەوہ، لہ دەنگی خۆیان دەگرنەوہ، دەنگی خۆیان کپ دەکەن، لہ کاتی کدا پێغەمبەری خوا ﷺ دەدوینن، یان ھەر لہ کۆرۆ مەجلیسی ئەودا، لہ گەئ ھە کدیشدا قسہ بکەن، دەنگ ھەلناھینن، ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ آمَنَ اللَّهُ قُلُوبُهُم لِلنَّقْوَى﴾، ئەوانہ کہ سانیکن خوا دلی بۆ پارێزکاریی تاقیکردوونەوہ، یاخود دلبانی پالفتە کردوہو خاوین کردۆتەوہ، تاکو پارێزکاریی بچیتتی، ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾، لیبوردنیک و پاداشتیکی مەزنیان بۆ ھەبە، لیبوردنیک ناوازەو، پاداشتیکی مەزن، بۆ ئەوان

هەيە، لەسەر ئەو ئەدەب و پەرزو حورمەت پەچاوەکردنە، لە خزمەت پێغەمبەردا ﷺ و لە کۆرۆ مەجلیسیدا.

ئىنجا خوا ﷻ باسى جوړىكى ديكه له په چاو نه كړنى ئەدەب و پەرز دەكات، لەگەڵ پێغەمبەرى خوادا ﷻ، ئەویش نەك لە كۆرۆ مەجلیسى دا، بەلكو لە كاتى بانگكردنیدا: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُبَادُونَكَ مِنَ زُرَّاءِ الْهَجْرَاتِ أَكْثَرُ لَهُمْ لَأَيَقُولُونَ﴾، بە دنیایی ئەوانەى لە پشت ھۆدەكانەو، لە پشت ژوورەكانەو بە بانگت دەكەن، زۆربەیان نافامن.

ھۆى ھاتنە خواروھەكان كە باسمان كەردن، ھەم ھى ئایەتى يەكەم، ھەم ھى ئایەتى دووھەم و سێھەم و چوارەمیش، تیشكى باشترو زیاترمان بۆ دەخەنە سەر چەمك و واتای ئایەتەكان، ھەلبەتە مەبەست لە: (حُجْرَات) كۆى (حُجْرَة) و (حُجْرَة) یە، حوجرە یە، بە مانای ھۆدە، ژوور، بۆچى نەیفەرموو: (مِنْ زُرَّاءِ الْبَيْتِ)؟ چونكە (بَيْت) بە كۆى مائەكە دەگوترى و (دار) بە فراوانتر لە مائیش دەگوترى، جارى وایە چەند مائیک لە (دار) یک دان، یانى: گەرەك، بە ئام (حُجْرَات) ئەو ھۆدانەن كە ھاوسەرانى بەرپەرزى پێغەمبەر ﷺ تێیاندا نیشته جى بوون، كە نۆ ھۆدە بوون و، بەسەر مزگەوتەو ھە بوون، دەرگایەکیان دەچۆو یتو مزگەوت و، دەرگایەکیان دەبى لە دەرەو ھى مزگەوت بووبى، بۆ ئەو ھى ئەگەر كە سێك بیهوى سەردانیان بگات، ناچار نەبیت ھەمیشە لە یتو مزگەوتەو ھى، كە دواتر تیشكى زیاتر دەخەینە سەر شێو ھە لکەوتەى ئەو نۆ ژوور، كە پێغەمبەرى خوا ﷻ بۆ ھاوسەرانى بەرپەرزى بەسەر مزگەوتى خۆیەو ھە دروستى كەردبوون.

كە خوا ﷻ دەفەرموى: ئەوانەى لە پشت ژوورەكانەو بانگى تۆ دەكەن، زۆربەیان نافامن، بێگومان ھەشیان بوو، ئەو زەم و سەرزەنشتە ھە ئەنگرئى، بۆیە فەرموویەتى: زۆربەیان، یاخود زۆربەیان مەبەست ھەموویانە، چونكە لە زمانى ھەرەبیدا جارى وایە: زۆریە (أَكْثَرُ) یان زۆر (كَثِيرٌ)، بە مانای ھەموو (كُلُّ) دى، بەلام وا پێدەچى ھەر مانا روالەتییەكەى مەبەست بى، واتە: زۆربەیان نافامن.

چونکہ خه لکیشیان له گه لدا هه بووه که مه رچ نیه بهو جوړه بانگی پیغه مبهری کردی، به لأم نهو که سهی وه ک پش سپی له گه لیان بووه، بهو جوړه بانگی پیغه مبهری کردوه ﷻ. به لأم وانه بووه هه موویان هینده بی سه ليقه بن!

دوایی خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ حَيْرًا لَّهُمْ﴾. نه گه ر نهوانه ش خویمان مه رزم کردبایه، چاوه رتیان کردبایه، تا کو ده چوویه ده ر بو لایان، واته: تا کو له حاله تی ناسایی خو تدا ده چوویه ده ر بو لایان، نه ک لهو کاته دا که نهوان ده یانه وی، که پیغه مبه ر ﷻ وه ک له هه ندی رپوایه تاندا هاتوه: پشوی داوه لهو کاته دا، پشوی پیش نیوه ر، سه ر خه ویکی شکانده یان: له حاله تیکی دیکه ی نا ناسایی دابووه، له گه ل هاوسه رو خیزانیدا، دانیشته، یان له گه ل هاوسه ریدا کو بو ته وه، بو یه ده فه رموی: نه گه ر چاوه رتیان کردبایه و خویمان مه رزم کردبایه، تا کو ده چوویه ده ر بو لایان، واته: به حاله تی ناسایی خو ت.

تجنا نهو ته عبیره به راشکاوی لهو نایه ته دا نیه، به لأم هه ر شتی به سه ليقه وه عه قل بزانی، خوا ﷻ کتیبی خو ی پئ قه له بالخ نه کردوه، واته: (حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ خُرُوجًا عَادِيًا)، یان (حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ كَعَادَتِكَ فِي الْخُرُوجِ)، تا کو ده رده چوویه لایان وه ک حاله تی ناسایی خو ت، نه گه ر وایان کردبایه، ﴿لَكَانَ حَيْرًا لَّهُمْ﴾، نهوه بو نهوان باش بوو، (حَيْرًا)، وه ک جاری دیکه ش گوتوومانه: (خیر) و (شر)، وه ک چو ن مانای باشتر دانان (تَفْضِيل) یان هه یه، (هَذَا شَرٌّ مِنْ هَذَا وَهَذَا حَيْرٌ مِنْ هَذَا)، نه مه له نه مه خراپ تره، نه مه له مه چاک تره، مانای نه وصلی چاکه و خراپه شیان هه یه، به بی له بهر چاوگر تنی به راورد پیکردن له گه ل شتیکی دیکه دا، واته: چاک و خراپ، ﴿لَكَانَ حَيْرًا لَّهُمْ﴾، نهوه بو وان باش بوو، ﴿وَأَلَّهَ عَمُورٌ رَجِيمٌ﴾، خوا ﷻ لیبوره دی میهره بان و به به زه ییه، واته: خوا ﷻ به لی نه ده بیان داده داو، سه ر زه نشتیان ده کات، به لأم له سه ر نهوه نده لیان تووره نابی، سزایان بدات، چونکه لیبوره دی میهره بانه، به تایبه ت نه گه ر نهوان چاو بهو هه ل سو که وته نه شیاوو، نه گونجاوه ی خو یاندا بکیرنه وه.

مهسه له گرنګه کان

مهسه له ی په کهم:

قهدهغه کردنی خوا له بروداران که هیچ بریارو کاریک پيش خواو پیغهمبره که ی ﷺ بخهن و، هوشیارکړدنه وه یان به پاریزکړدن، چونکه خوا بیسه ری زانایه:

خوا ﷺ ده فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَقُولُوا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾

شیکړدنه وه ی ئهم ټایه ته، له چوار برگه دا:

(۱) - ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئهی ئه وانه ی برواتان هیناوه! ئهمه جاری په کهمه له و سووره ته داو، به پله ی په کهم باسی ئه دهب و ریژه له خزمهت خوا ی په روه ردگاردا، چونکه وه ک له ئیمام فه خرده دین رازیبه وه، هینامان: ئهم سووره ته پینج جارن: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ی، تیدا دووباره بوته وه، هه رجاره جوړه ئه ده بیکی تیدا قیری برواداران کراوه، جاری په کهم ئه ده بیان له مامه له له خزمهت خوا ی په روه ردگاردا.

(۲) - ﴿لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾، ئهمه به دوو شیوه خویندراو ته وه، په کهم: (لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ)، هه روه ها خویندراویشه ته وه: (لَا تَقْدُمُوا)، (لَا تَقْدُمُوا)، واته: پيش مه که ونه وه، که له ئه صلی خویدا (لَا تَقْدُمُوا) به، به لأم ﴿لَا تَقْدُمُوا﴾، دوو مانای ههن:

أ- ده گونجی له (قَدَم) ی (لازم) بی، یانی: (تَقَدَّمَ)، چونکه (قَدَم) ههم حاله تی لازیمی هه یه، (قَدَمٌ مَحْمُودٌ)، واته: موحه ممه د پیشکه وت، به لأم (قَدَمٌ مَحْمُودٌ الْكِتَابِ)، موحه ممه د کتیبه که ی خسته روو (پیشکه ش کرد)، ئهمه حاله تی (مُتَعَدِّي) به تی.

تَنجَا نَهْ كَهْر (لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ)، مه به ست پئی حاله ته (لازم) هه كه ی بئ، نه وه له: (قَدَمٌ، قَدَمٌ، قَدَمٌ، قَدَمٌ، قَدَمٌ، قَدَمٌ)، له وه وه هاتوه، واته: پئش مه كه ونه وه وه، پئش دوو ده ستی خواو پیغه مه به ره كه ی مه كه ونه وه ﴿ذَهَبُ كَوْنِ﴾ ده گو ترئ: (قَدَمٌ بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَقْدَمُ)، واته: پئشی كه وته وه، (أَي: لَا تَتَقَدَّمُوا عَلَيْهِمَا)، واته: پئشیان مه كه ونه وه، هه تا ده زانن خوا ﴿ذَهَبُ كَوْنِ﴾ چی ده فهر موئ و، پیغه مه به ره ﴿ذَهَبُ كَوْنِ﴾ چی ده فهر موئ، له خو وه بر یاریك مه ده ن و، هه نكاوئك مه نئین و، كارئك مه كه ن.

ب- به لَم (لَا تَقْدُمُوا)، وه ك چو ن حاله تی لازمی هه یه و، به مانای (لَا تَقْدُمُوا) یه، پئش مه كه ونه وه، حاله تی (مُعْذِي) یشی هه یه، كه نه و كاته پئویستی به به ركار (مُعْذِي بِهِ) ئك ده كات، كه قرتئراوه و به مه زه ننه كردن ده زانرئ، (أَي: لَا تَقْدُمُوا أَمْرًا أَوْ قَوْلًا)، واته: هئچ كارئك یان هئچ قسه به ك پئش مه خه ن، له خواو پیغه مه به ری خوا ﴿ذَهَبُ كَوْنِ﴾، هه روه ها ده شكوئجئ به ركار (مُعْذِي بِهِ) هه كه ی، قرتئندرابئ، به بئ مه زنده كردن، وه ك (فُلَانٌ يُعْطِي وَهَمَّعٌ)، فُلَانٌ ده به خشی و ده ست ده گرتته وه، واته: به بئ ره چاو كردن و له به ر چاو گرتنی به ركارئك، (لَا تَقْدُمُوا)، هئچ شئك پئش مه خه ن، بئ نه وه ی شته كه باسكاربئ، نئجا ئایا قسه یه، كرده وه یه، هه نكاوانه، هه رچی هه یه؟

ئیره دا نه وه ی جئی سه ره نجه نه وه یه، كه به هه ردوو حاله تی خوئندنه وه وه كه چ: (لَا تَقْدُمُوا) بئ، پئش مه كه ونه وه، چ: (لَا تَقْدُمُوا)، بئ، كه دیسان به مانای پئش كه وته وه ش دئ و، به مانای وه پئش خستنی شئتئكئش دئ، به هه ردوو خوئندنه وه كه، نه م پئكاته یه وئچواندنه به حالئ كه سئك كه به بئ مؤلته وهرگرتن له خوا ﴿ذَهَبُ كَوْنِ﴾ و له پیغه مه به ره كه ی ﴿ذَهَبُ كَوْنِ﴾ قسه به ك ده كات، یان بر یاریك ده دات، هه نكاوئك ده نئ، بئ نه وه ی بزائئ خواو پیغه مه به ری خوا ﴿ذَهَبُ كَوْنِ﴾ چئیان فهرمووه، وئچواندنیه تی به حالئ كه سئك كه پئش كه سئك ده كه وئته وه له رؤیشتئیداو، ده یخاته پشت خوئیه وه، روه ی وئچواندن (وَجْهَ الشُّبْه) هه كه ش، برئته: له (الْإِنْفِرَادُ عَنْهُ فِي الطَّرِيقِ)، خوئئ لئ تاك كرده وه له رئدا، یانی: نه و ده خاته

پشت خوځیوهو خوځی بهته نن دېروا، خوځبهسه رانه دېروا او مل لن دهنن، که نهوه حاله ټیکي لن نهوه شاووه یه له گه ل مروځی بېروا دردا.

بېگومان هوځی هاتنه خواره وه کانیش تیشکی زیاتر ده خه نه سهر چه مک و واتای نه م نایه تهو، ټیمه لهو باره وه دوو پړوا په تمان هیتان.

زانایان له باره ی نه م نایه ته موباره کهوه قسه ی زوربان گوتوون و، به ته عبیرو دارپشتنی جوړاو جوړ، هه ولینداوه چه مک و واتای نه م نایه ته موباره که پړوون بکه نه وه، بو وینه:

یه که م: (الطبري)، له (إِبْنِ عَبَّاسٍ) هوه، (خو له خوځی و بابی پازی بن)، هیناویه تی که گوتوویه تی: (لَا تَقُولُوا خِلَافَ الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ)، (جامع البيان: ۳۱۷۲۷)، پېچه وانهی کتیب و سوننه ت مه لئن.

دووه م: ههروه ها (الطبري) ههر له عه بدوللای کورې عه عباسه وه (خو له خوځی و بابی پازی بن)، نه م ته عبیره شی هیناوه: (نُفُوا أَنْ يَتَكَلَّمُوا بِئِنَّ يَدِي كَلَامِهِ)، (جامع البيان: ۳۱۷۲۸)، لیبان قه دهغه کراوه که قسه بکه ن پېش فه رمایشتی خوا ﷺ، یان پېش فه رمایشتی پېغه مبهری خوا ﷺ.

سټیه م: له موجهیده وه - که قوتاې عه بدوللای کورې عه عباس بووه، (خو له خوځی و بابی پازی بن) و یه کیک بووه له زانایانی زور شاره زا له ته فسیرداو له تابعین بووه - هاتوه که بو ته فسیرو لیکدانه وه و پړوونکرنه وه ی نه م نایه ته موباره که گوتوویه تی: (لَا تَفْتَاتُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ بِشَيْءٍ حَتَّى يَقْضِيَهُ اللَّهُ عَلَى لِسَانِهِ) (جامع البيان: ۳۱۷۲۹)، واته: هیچ شټیک پېش پېغه مبهری خوا مه لئن و لیبی پېش مه که ونه وه و، پشتاوی مه که ن، تاکو خوا ﷺ له سهر زمانی نهو بریار دده.

چواره م: دیسان ههر (الطبري) له قه تاده وه، که قه تاده ش یه کیک بووه له زانایانی تابعین و له ته فسیردا زور شاره زا بووه، هیناویه تی که گوتوویه تی: (دُكِرَ لَنَا أَنْ نَأْسَأَ كَانُوا يَقُولُونَ:

لَوْ أَنْزَلْنَا فِي كَذَا لَوْضَحَ كَذَا وَكَذَا، قَالَ: فَكَرِهَ اللَّهُ ذَلِكَ، (جامع البيان: ۲/۱۷۳۰)، قه تاده گوتوو یقی: بۆمان باسکراوه که که سائیک هه بوون ده یانگوت: نه گهر له و باره وه فلان نایهت دابه زیبایه، له باره ی فلان شت و فلان شته وه، خواش نه وه ی پئی ناخوش بوو، بۆیه نهو نایهت موباره که ی نارده خوار، که پئشیناران مه کهن بو خوا ﷻ.

پینجه م: (الطبري) له (الحسن البصري) یه وه هیناویه تی که گوتوو یقی: (أَنَّاسٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ دَبَّحُوا قَبْلَ صَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ النَّحْرِ، فَأَمَرَهُمُ النَّبِيُّ أَنْ يُعِيدُوا النَّحْرَ)، (جامع البيان: ۳/۱۷۳۱)، واته: کۆمه لیک له مسولمانان له پئش پۆزی قوربانیی سه بریندا، [واته: پۆزی ده (۱۰) ی (ذی الحجّة)]، قوربانیان سه بری، پئش نوژی پیغه مبهری خوا ﷻ [که نابئ پئش نه وه ی نوژه که بکری، قوربانیه که سه بر بیدری، ده بی سه ره تا نوژ بکری، نجا قوربانیه که سه بر بیدری، ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ﴾ ﴿۴﴾ الکوثر، بۆیه پیغه مبهر ﷻ فه رمانی پئکردن که قوربانیی سه بر برینه که یان دووباره بکه نه وه، نه وه ی پئش نوژ سه ریان بریوه بۆیان حساب ناکری، ده بی دووباره ی بکه نه وه، نجا له و باره وه خوا ﷻ نه م نایه ته ی نارده خوار.

بئگومان هه موو نهو ته عبیرانه و، هۆی هاتنه وه خواره وه کانیش که باسمان کردن، هه موویان له چوار چئوه ی نهو چه مکه گشتیه ی نه م نایه ته موباره که دا ده سوورین، که بریتیه له وه ی مسولمان نابئ به پیخواسی به ئیو بکه وئ و، بروادار ده بی ته ماشا بکات بزانی، خوا ﷻ له و باره وه چی فه رموه، نه گهر شته که پوون و ناشکرا بی، به ناشکرا زاندراو بی، جا چ به هۆی نه قلّه وه، چ به هۆی عه قلّه وه، نه وه دیاره، به لأم نه گهر حوکمه که ی دیار نه بی، ده بی چاوه پئ بکات، داخو خوا ﷻ چی ده فه رموی، یان پیغه مبهر ﷻ چی فه رموه و، چی ده فه رموی؟

له م نایه ته موباره که چه ند حوکمیک وهر ده گیرین، ده یانخه بته پوو، هه لبه ته زیاتریشی لیوه ره ده گیرین، به لأم ئیمه نهو چواره مان لی هه لبئاردوون:

۱- شه رعزانان گوتوو یانه: بابای نه رکدار (مکلف)، هیچ کاریک ناکات و ناچیته ئیو هیچ کاریکوه، نه گهر قسه به که، نه گهر کاریکه، هه نگاوئیکه، هه تا حوکمی خوی له

بارہوہ نہ زانی، کہ لٹوہدا کہ دہ فہرموی: ﴿لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾، مہ بہست پئی ٹوہویہ: دروست نیہ، شتیک کہ حوکمہ کہی بو تو زاندر او نیہ، ٹہک ٹوہوی بہ عہقل زاندر اوہو ٹاشکرایہ چیبہ، یان بہ نہقل زاندر این، بہ لکو شتیک کہ حوکمہ کہی نہ زاندر اوہ، دہ بی چاوپڑی بکہی تاکو حوکمہ کہیت بو پروون دہ بیتہوہ، نجا ہہ نکاوی بو بنی۔

۲۔ بہ لام لہ کاتیکدا کہ پیغہ مہری خوا ﷺ لہو شوینہ نیہ، یاخود: لہ کاتیکدا کہ ٹایہ تیکی قورٹانمان پن شک نایہت لہو بارہوہو، دہ قیکی سوننہ تیش نیہ، ٹوہ نہک ہہر رہوایہ، بہ لکو پیویستہ مسولمان کوشش (اجتہاد) بکات، بو ٹوہوی حوکمی شہرع بو ٹوہو ہاتوٹہ پیشی، بیزانی، وک لہ فہرموودہ کہی موعاڈدا ہاتوہ، کہ زور بہی زانایان ہٹناویانہ، بہ لن ہہندیک لہ بارہی سہ نہدہ کہیہوہ قسہ یان کردوہ، بہ لام زانایانی زور موعتہ بہر گوتوویانہ: نیوہ روکہ کہی زور راستہ، ٹہ گہر لہ پرووی سہ نہدہ کہ شیبہوہ ٹیشکالیک ہہ بن، کہ دواتر (سند) ہ کہی دینین و دہ قہ کہی بہ چہند ریوایہ تیک ہاتوہ، ٹہ مہ بہ کیکیانہ:

﴿أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمَّا بَعَثَ مُعَاذًا إِلَى الْيَمَنِ قَالَ لَهُ: «كَيْفَ تَقْضِي إِذَا عَرَضَ لَكَ قَضَاءٌ؟» قَالَ: أَقْضِي بِكِتَابِ اللَّهِ، قَالَ: «فَإِنْ لَمْ تَجِدْهُ فِي كِتَابِ اللَّهِ؟» قَالَ: أَقْضِي بِسُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: «فَإِنْ لَمْ تَجِدْهُ فِي سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ»، قَالَ: أَجْتِهَدُ بِرَأْيِي لَا أَلُو، قَالَ: فَضَرَبَ بِيَدِهِ فِي صَدْرِي وَقَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَفَّقَ رَسُولَ رَسُولِ اللَّهِ، لِمَا يُرْضَى رَسُولَ اللَّهِ» (أخرجه الطيالسي: ۵۵۹، وأحمد: ۲۲۰۶۰، والطبراني: ۳۶۲، والبيهقي في السنن: ۲۰۱۲۶، وعبد بن حميد: ۱۲۴، والدارمي: ۱۶۸، والحديث أصله في سنن أبي داود: ۳۵۹۲، والترمذي: ۱۳۲۷، ۱۳۲۸، وقال: لا نعرفه إلا من هذا الوجه، وليس إسناده عندي ممتصل).

واتہ: پیغہ مہری خوا ﷺ موعاڈی کوری جہ بہ لی نارد بو یہ مہن و پئی فہرموو: چوون دادوہری دہ کہی، ٹہ گہر کیشہ یہ کت بو ہاتہ پیش؟ گوٹی: بہ

کتیبی خوا، (پنځه مبه‌ر ﷺ) فہرمووی: نہ گہر لہ کتیبی خوا دا حوکمہ کہیت چنگ نہ کہوت؟ گوئی: بہ رِبَازِی پَنځہ مبه‌ری خوا ﷺ، (پَنځہ مبه‌ر ﷺ) فہرمووی: نہ گہر لہ رِبَازِی پَنځہ مبه‌ری خوا شدا ﷺ حوکمہ کہیت چنگ نہ کہوت؟ گوئی: عہ قلسی خوم بہ کار دِنَم و کہ متہ رخہ میس ناکہم، موعاز گوئی: پَنځہ مبه‌ر ﷺ دەستی لہ سینک دام و فہرمووی: ستایش بو ئہو خویہی کہ نیردرای رہوانہ کراوی خوی سہرکہ وتوو کردوہ بو شتیک کہ پَنځہ مبه‌ری خوا ﷺ پەسندی دەکات.

۳- ئەم ئایەتە موبارەکە بناغیہ، لەوہدا کہ فہرماشتەکانی پَنځہ مبه‌ر ﷺ و دەقەکانی سوننەت چۆن، دەبێ ئاوا شوئیان بکەوین، بەلام هەوڵدەین بە باشترین شیوەو بەراستترین شیوە لئیان تیبگەین، ئەگەرنا دواي ئەوہی لئێ تیکە یشتین و لەوہ دنیابووین کہ پَنځہ مبه‌ر ﷺ ئاواي کردوہ، یان ئاواي فہرمووہ، لە راستیدا هیچ ریبە کمان بو ئەماوہ تەوہ، جگہ لہ شوئیکەوتنی پَنځہ مبه‌ر ﷺ.

۴- ئەوانەي کہ گوتووینانەو ئەم ئایەتە موبارەکەیان بە بەلگە هیناوە تەوہ، لەسەر بەرپەرچدانەوہی قیاس، (قیاس) یش ئەوہ یە: شتیک کہ حوکمە کہی دیارہ، شتیک دیکہ کہ حوکمە کہی دیار نە، لەبەر ئەوہی لہ هۆکاری رەوا بوون، یان رەوانە بووندا یەکن، دووہ میشیان پێوانە بکریتە سەر هی یە کہ میان.

ئنجا هەندیکیان کہ قیاسیان بەرپەرچداوە تەوہ، ئەم ئایەتەیان بە بەلگە هیناوە تەوہ و گوتووینانە: ئەوہ تا خوا ﷺ دەفہرمووی: هیچ شتیک وە پێش خواو پَنځہ مبه‌ری خوا ﷺ مەخەن!

بەلام لە راستیدا ئەم ئایەتە نابیتە بەلگە ی ئەوہ، چونکہ کارکردن بە قیاسی راست و دروستیش، هەر کارکردنە بە کتیبی خواو بە ریی و شوئنی پَنځہ مبه‌ری خوا ﷺ، بو وئە: خوی پەروردار کہ لە سوورەتی (الحشر) دا، دەفہرمووی: **سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكُتُبِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَّتُمْ أَن يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُم مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ**

مِنَ اللَّهِ فَانْتَهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَدَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرَّعْبَ يَخْرُجُونَ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي
الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ﴿١﴾ الحشر.

﴿فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ﴾، یانی: ئەوی خاوەن عەقلینە! پەند وەر بگرن، واتە: پەند وەر بگرن و ئێوەش کارێک مەکەن وەک ئەوەی بەنوو نەضیر کردیان، ھۆزی بەنوو نەضیری جوولەکە کە پەیمان شکین بوون، بۆ ئەوەی ھەمان بەلا کە بەسەر ئەوان ھات، بەسەر ئێوەش نەیت! بیگومان ئەوەش قیاسە، واتە: ئەوان پەیمانیان شکاندو لە مەدینە دەر کران و ئاوابان بەسەر ھات، ئنجما ئێوەش و خەلکی دیکەش ئەگەر پەیمان شکینیی بکەن، واتان بەسەر دئ، کەواتە: کارکردن بە قیاسی راست و دروست، ھەر کار کردنە بە قورئان و بە سوننەتی پیغمبەری خوا ﷺ.

مه‌سه‌له‌ی دووهم:

رِیگری کردنی خوا **﴿۱﴾** له ده‌نگ هه‌ئینان به‌سه‌ر ده‌نگی پی‌غه‌مبه‌ردا **﴿۲﴾** و به ده‌نگی به‌رزو زل دواندنی، که مایه‌ی پووجه‌ل بوونه‌وه‌ی کرده‌وه باشه‌کانه‌و، به پی‌غه‌وانه‌وه‌ش نه‌وانه‌ی خوا **﴿۳﴾** دل‌ی بۆ پارێزکاری پی‌لاوتوون، له کاتی دواندنی پی‌غه‌مبه‌ردا **﴿۴﴾** ده‌نگیان نزم ده‌که‌نه‌وه، نه‌وانه لی‌بووردنیکی تاییه‌ت و پاداشتیکی مه‌زنیان له لای خوا **﴿۵﴾** هه‌یه:

خوا **﴿۱﴾** ده‌فه‌رموی: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ، بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالِكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿۱﴾
 إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلنَّقَاةِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿۲﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم دوو ئایه‌ته، له پینچ برگه‌دا:

(۱) - ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئە‌ی ئە‌وانه‌ی ب‌رواتان هه‌تاوه! ئە‌مه ج‌اری دووهمه له‌م سوو‌ره‌ته‌داو، به‌ تاییه‌ت ب‌ریتیه له‌ باس‌کردن و خسته‌نه‌ رووی ئە‌ده‌بێکی به‌رزو جوان له‌ خ‌زمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ردا **﴿۲﴾**.

(۲) - ﴿لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ﴾، ده‌نگی خۆتان به‌رز مه‌که‌نه‌وه به‌سه‌ر ده‌نگی پی‌غه‌مبه‌ردا **﴿۳﴾** لێ‌رده‌ا وشه‌ی (ج‌ه‌ر): به‌ مانای ده‌ره‌که‌وتن و نا‌شک‌را بوونه، به‌لام به‌رزکردنه‌وه‌ی ده‌نگ خ‌وازراره‌ته‌وه، بۆ ده‌نگ هه‌ئینان، به‌ شێ‌وه‌یه‌ک که‌ سنووری حاله‌تی ن‌اسایی ب‌ه‌ریتن، که‌واته: که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ﴾، (أَيُّ مُتَجَاوِزَةً إِيَّاهُ)، ده‌نگه‌کانتان با له‌ رووی به‌رزیه‌وه، له‌ ده‌نگی پی‌غه‌مبه‌ر **﴿۴﴾** تپه‌ر نه‌کات.

(۳) - ﴿وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ، بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ﴾، له‌ کاتی دواندنا قسه‌ له‌گه‌ل کردنی و دواندنی دا، ده‌نگ به‌سه‌ر ده‌نگیدا هه‌لمه‌هه‌تین، وه‌ک چۆن ده‌نگ بۆ یه‌کدی

هه‌لده‌هین و ده‌نگ به‌رز ده‌که‌نه‌وه له یه‌کدی، له کاتی دواندندا له ئاست پی‌غه‌مبه‌ردا ﴿ ده‌نگ هه‌لمه‌هین و به‌رز مه‌که‌نه‌وه.﴾

٤- ﴿أَنْ حَبَطَ أَعْمَالِكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾، نه‌بادا کرده‌وه‌کانتان پووچه‌ل ببنه‌وه، بئێ هه‌وه‌ی هه‌ست پئێ بکه‌ن، که ده‌فه‌رموی: ﴿كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ﴾، (أي: كَعَادَةِ بَعْضِكُمْ مَعَ بَعْضٍ فِي الْحَدِيثِ)، واته: وه‌ک عاده‌ت وایه، نه‌گه‌ر دۆست و براده‌رن پیکه‌وه به‌ جوړیک قسه‌ ده‌که‌ن، ده‌نگ به‌سه‌ر ده‌نگی به‌کدیدا هه‌ل‌دین و، به‌سه‌ر یه‌کدی دا ده‌قه‌رینن، به‌لام له خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ردا ﴿ نَابِئُ بِهِ وَ شَيْئِهِ قَسَهُ بَكَرٍ﴾.

که ده‌فه‌رموی: ﴿أَنْ حَبَطَ أَعْمَالِكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾، ئەمه‌ پرێمان‌زانان به‌ سئ شێوه‌ لیکیان داوه‌ته‌وه:

أ- (خَشِيَّةٌ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ)، له ترسی نه‌وه‌ی کرده‌وه‌کانتان هه‌لبه‌ه‌شینه‌وه.

ب- (كَرَاهَةً أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ)، واته: له‌به‌ر نه‌وه‌ی پئێ ناخۆش بوون هه‌یه‌ که کرده‌وه‌کانتان هه‌لبه‌ه‌شینه‌وه.

ج- (أَنْ لَا تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ)، بۆ نه‌وه‌ی کرده‌وه‌کانتان هه‌ل‌نه‌وه‌شینه‌وه، له‌حالی‌کدا که تێوه هه‌ست پئێ ناکه‌ن.

که ده‌فه‌رموی: ﴿أَنْ حَبَطَ أَعْمَالِكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾، ده‌پرسین: ئایا هه‌ندئێ له کرده‌وه‌ خراپه‌کان، کرده‌وه‌ چاکه‌کان هه‌ل‌ده‌وه‌شینه‌وه؟

زانایان له‌و باره‌وه زۆر قسه‌یان کرده‌^(١)، به‌ دلنیا‌یه‌وه به‌ هۆی کوفه‌روه هه‌موو کرده‌وه‌کان هه‌ل‌ده‌وه‌شینه‌وه، نه‌وه‌ش له‌ ده‌قی قورئاندا هاتوه: ﴿حَبَطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ﴾ ﴿١٧﴾ التوبة، به‌لام ئایا لێره‌دا مه‌به‌ست پئێ چیه‌؟ زانایان دوو واتایان بۆ لێکدا‌ونه‌وه:

(١) له‌ تفسیری سوره‌تی (محمد)دا کورته‌ باسی‌کمان له‌ باره‌ی هه‌ل‌ه‌وه‌شاندنه‌وه‌ی کرده‌وه‌ چاکه‌کانه‌وه‌ کرده‌وه.

۱- ئە دەبێ خراب لە خزمەت پێتغەمبەردا ﷺ خاوەنەکە ی پەلکێش دەکات بەرەو کوفر، چونکە بەر دەوام بوون لەسەر هەندێ گوناھو، جەھو شل کردن بۆ نەفس بۆ هەندێ گوناھو تاوانان، نەفس عادیەت پێ دەکات و خووی پێوە دەگرێ و، وردە وردە دەچیتە دوێ و دەچیتە دوێ و سەر دەکیشن بۆ کوفر.

۲- یاخود مەبەست لە: ﴿أَنْ تَحِطَّ أَعْمَلَكُمْ﴾، یانی: بەشیک، یاخود زۆریە ی کردەوہ باشە کانتان هەڵدوہشینەوہ.

(الطبري) بەم تەعبیرە، ئەم ئایەتە موبارەکە روون دەکاتەوہو دەلێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ صَدَّقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ! لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ تَتَهْجَمُونَهُ بِكَلَامٍ وَتَغْلِبُونَ لَهُ فِي الْخُطَابِ: ﴿وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ﴾، وَلَا تَنَادُوهُ كَمَا يَنَادِي بَعْضُكُمْ بَعْضًا بِأَسْمِهِ: يَا مُحَمَّد، يَا أَحْمَد، وَلَكِنْ فَخْمُوهُ، وَاحْتَرَمُوهُ، وَقُولُوا لَهُ قَوْلًا لَيِّنًا، وَخُطَابًا حَسَنًا، بِتَعْظِيمٍ، وَتَوْقِيرٍ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، يَا رَسُولَ اللَّهِ﴾، (أخرجه: الطبري: ج ۲۶، ص ۱۲۰، عن مجاهد: ۳۱۷۳۶، عن قتادة: ۳۱۷۳۷، عن الضحاك: ۳۱۷۳۸).

واتە: ئە ی ئەوانە ی خواو پێتغەمبەرە کە ی تان بەراست داناون! دەنگە کانتان بەسەر دەنگی پێتغەمبەردا ﷺ بەرز مەکەنەوہو، بە شیوە یەکی ترش و تال قسە ی لەگەڵدا مەکەن و، لە دواندنی دا قسە ی زبەر مەکەن، دوایی کە دەفەرموێ: ﴿وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ﴾، دەفەرموێ: هەر وەها بانگی مەکەن و مەیدوینن، وە ک هەندیکتان هەندیکتان دەدوینن، کە بلین: ئە ی موحمەد! ئە ی ئەحمەد! بە لکو بە قسە یەکی نەرم و، دواندنیکی جوان و، بە بەرز گرتن و، بەرێز لیگرتنەوہو، بە هەییەت و حورمەت بۆ پاراستنەوہو، بلین: ئە ی پێتغەمبەری خوا! ئە ی پەوانە کراوی خوا!.

۵- ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُعْضُونَ آصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلنَّقْوَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾، بە دنیایی ئەوانە ی دەنگی خویان نزم دەکەنەوہو لە لای پێتغەمبەری

خوَا ۞، ئەوانە ئەو کەسانەن، کە خوَا ۞ دَلَى تاقى کردوونەوہ بو پارێزکاریی، (واتە: دَلَى پالۆتوون و پالڤتە کردوون)، لیبوردنیکى ناوازەو، پاداشتیکى مەزنیان بو هەیه.

(الغَضُّ: حَفْضُ الْعَيْنِ)، (غَضٌّ)، بریتیه له، له نیگای چاوگرتنەوہ، (وَهُوَ هُنَا مُسْتَعَارٌ لِحَفْضِ السُّوْتِ، وَالْمَيْسِلِ بِهِ إِلَى الْإِسْرَارِ، لِيُرْهَدَا وَشَهَى (غَضٌّ): (کە له ئەصدا بە مانای گرتنەوہیه له روانین و نیگای چاو)، خوازاوہتەوہ بو دەنگ نزمکردنەوہو، بردنی دەنگ بەرەو ئەوہ، کە بە کپسێ و بە پەنھانیی قسە بکری.

کە دەفەرەموی: ﴿أَمَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى﴾، (الإِمْتِحَانُ: الإِخْتِبَارُ، وَالتَّجْرِبَةُ، وَهُوَ إِفْتِعَالٌ مِنْ مَحَنَهُ أَي: اخْتَبَرَهُ، وَاللَّامُ: لَامُ الْعِلَّةِ لِلتَّقْوَى، إِمْتَحَنَ قُلُوبَهُمْ لِأَجْلِ التَّقْوَى، أَي: لِيَتَكُونَ فِيهِ التَّقْوَى وَلِيَتَكُونُوا أَتَقِيَاءَ)، وشەى (إِمْتِحَان) بە مانای تاقى کردنەوہو جەرباندنە، کە (إِفْتِعَال) ه، له (مَحَنَهُ)، (مَحَنَهُ: أَي: اخْتَبَرَهُ)، تاقیکردەوہ، کە دەفەرەموی: ﴿أَمَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى﴾، ئەم (ل) ه، (لَامُ الْعِلَّةِ) ی پێ دەلین، لامى هۆکار، واتە: خوَا دَلِيَانى تاقى کردۆتەوہ، له پیناوى پارێزکاریی دا، واتە: بو ئەوہى پارێزکاریی بچیتى، یان بو ئەوہى پارێزکار بن.

پینچ هه لوهسته له بهردهم نهو دوو ئایه ته (۳ و ۴ ای الحجرات) دا

۱- هه لوهسته ی په گه م: ئەم دوو ئایه ته ستایشکی گه وره یان تێدایه، بۆ هه ر کام له نه بوو به کړو عومه ر (خوا لێیان پازی بێ)، هه ردوو وه زیره که ی پێغه مبه ر ﷺ، چونکه هۆی هاته خواره وه کان، په کێکیان په یوه ندی هه بوو بهو دوو به پێزه وه که له خزمه ت پێغه مبه ردا ﷺ ده نگیان هه لێناوه، به لām دوا ی نه وه نه وه نده ده نگیان نزم ده کرده وه له خزمه ت پێغه مبه ردا ﷺ، که پێغه مبه ر ﷺ جاری وا هه بوو ناچار ده بوو بغه رموئ: چیت گوت؟ وه ک له م گێرداوه یه دا هاتوه: (قَالَ ابْنُ الرُّبَيْرِ قَمَا كَانَ عُمَرُ يُسْمِعُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعْدَ هَذِهِ الْآيَةِ حَتَّى يَسْتَفْهِمَهُ، وَلَمْ يَذْكَرْ ذَلِكَ عَنْ أَبِيهِ يَعْنِي أَبَا بَكْرٍ) (أخرجه البخاري: ۷۳۰۲، ۴۸۴۵)، واته: عومه ر خوا لێی پازی بێ، له دوا ی دابه زینی ئەم ئایه ته، وا ی نه ده کرد پێغه مبه ر ﷺ بیستی تا کو بۆ خو ی داوا ی لێ ده کرد، ده یفه رموو: چیت گوت؟ به لām نه وه ی له باره ی بابیه وه باس نه کردوه.

به لām جێی سه رنجه که ته فسیره شیعیه کان بۆ وێنه: (تفسیر المیزان)^(۱) (الطباطبائی)، هه روه ها ته فسیری (الکاشف)، هی (محمد جواد مغنیه)^(۲)، ئەم هۆی هاته خواره وه یان هه ر باس نه کرده، ته فسیری (غونه) ش که ته فسیری کی فارسییه، هی ناصری مه کاریمی شیرازی^(۳)، هیناویه ت، به لām هه ر نه وه نده ی هیناوه که به حساب زه م و نو قسانیی بۆ نه بوو به کړو عومه ر تێدایه، خوا لێیان پازی بێ، به لām نه وه ی که مه دحی بۆ نه وان تێدایه، له و باره وه بێ ده نگیان

(۱) ج ۱۸، ص ۳۱۷.

(۲) ج ۷، ص ۱۰۷.

(۳) ج ۲۲، ص ۱۳۵.

لنِ كَرْدُو، كه به راستی زور جار ده مارگیری مه زه بیی واده کات، كه تیگه یشتن له نایه ته کانی به لایندا بردری و کم و کوپی تیدا په یدابن.

۲- هه لوه سته ی دووهم: نه وه یه كه زمه خشه ری ده لن: تم نایه ته موباره كه كه به و شیوه یه هینراوه: نه وانه ی ده نگی خویان كپ ده كه نه وه، كراوه به ناو (اسم) بۆ (إِنَّ) و (إِنَّ) ش، كه جه ختكه رده وه یه، خه به ره كه شی كراوه به رسته یه ك كه له موبته داو خه به رت ك پت ك دئ، كه ناسیتراون و، دواپی موبته دابه كه كه ناوی ناماژه یه و، نه و رسته یه ش رسته یه كی تیهه لچوونوه (استینافیة) یه، كه نه وه ی پاداشتیانه له سهر نه و كرده وه یه گرتوویه ته نیو خوی و، دواپی پاداشته كه ی به نه زانراو (نكره) هیناوه، بۆ نه وه ی بزانی كی پاداشته كه هینده گه وره یه، سنوره كه ی ههر نازانی، نه مه هه مووی نه و په ری ریزو حورمه ت و پایه به رزی تیدا هه یه، بۆ نه وانه ی نه و نایه ته له باره یانه وه ده دوی، كه وه ك گوتمان: به پله ی یه كه م نه بوو به كرو عومه رن، خوا لئیان رازی بن و، له دوا ی نه وانیش ههر كه سیكی ديكه یه كه له خرمه ت پیغه مبه ردا ﴿﴾ به و شیوه یه دواپی.

هه لبه ته ده بنی ههر كه سه به پیی خوی ریزی لن بگیری، (القرطبی) ده لن: (وَكِرَّةٍ بَعْضُ الْعُلَمَاءِ رَفَعَ الصُّوْتِ فِي مَجَالِسِ الْعُلَمَاءِ تَشْرِيفًا لَهُمْ إِذْ هُمْ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ) (۱) واته: هه ندك له زانایان پیمان شتیکی خراپ بووه ده نك له كوپی زانایاندا به رز بكریته وه، وه ك ریز لئگرتیان، چونكه نه وانیش میراتگری پیغه مبه رانن ﴿﴾.

منیش ده لئیم:

هه م زانایان كه میراتگری پیغه مبه رانن له رووی زانستییه وه و، هه م به پرسانی دادگه رو مشوور خورانی ديكه، هه م ههر كه سیكی ديكه ههر كه سه به پیی خوی، پیوسته ریزو حورمه تی لن بگیری.

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج ۲۶، ص ۲۲۹.

۳- **هه لوه سته ی سیه م:** دهنگ هه لئینان له کاتی پئویستییدا، له و حوکمه هه لئوئردراوه، چ له پوژگاری پیغه مبهردا ﷺ، بۆ وینه: له جهنگی حونه یندا پیغه مبهردا ﷺ به عهباسی فهرموو: (أَصْرُحُ بِالنَّاسِ)، واته: هاوار بکه به نئو خه لکدا، بۆ ئه وهی ئه و کاته ی بۆسه یه کیان بۆ داندرا بوو له شیوی حونه یندا، که سووپایه که ی پیغه مبهردا ﷺ تیکشکا، به عهباسی فهرمووه: بانگبکه، به دهنگی بهرز، چونکه عهباس دهنگی زۆر بهرز بووه، که واته: دهنگ بهرز کردنه وه له خزمهت پیغه مبهردا ﷺ نه گهر پئویست بووی، یاخود خه تیبیک که وتاری داوه، یان قسه ی که سیک که شیعیری خوئندۆته وه بۆ ئه وهی خه لک بییستی، ئه وه هه لئوئردراوه له و حوکمه، یان ئه وهی دهنگه که ی بۆ خوئی هه ر به شیوه ی سرووشتی و ابووی، وه ک ثابتی کوری قه یسی کوری شه مماس، له و حوکمه هه لئوئردراون.

۴- **هه لوه سته ی چواره م:** مه به ست له دهنگ به سه ردا هه لئینان، بئریزیی نواندن و به که م سه یر کردن نیه، چونکه نه گهر که سیک بۆیه دهنگ به سه ر دهنگی پیغه مبهردا هه لئینتی ﷺ، که بئ ریزیی به رانه ر بکات و، به که م ته ماشای بکات، بئگومان ئه وه کوفره و ئینسانی پئ کافر ده بی، وه ک (القرطبی) له ته فسیره که ی خوئی دا هیناویه تی^(۱)، شتیکی ئاشکراو به لگه نه ویستی شه، هه ر جوړه بئ ریزییه ک به رانه ر به پیغه مبهردا ﷺ به کوفر له قه لهم دهری، که واته: ئه و دهنگ هه لئینانه ی ری لیگراوه، دهنگ هه لئینانیک بووه، له رووی که مته ر خه مییه وه، له رووی که م سه لبقه ییه وه، نه ک له رووی بئ ریزیی و به که م ته ماشا کردنه وه.

۵- **هه لوه سته ی پینجه م:** نه گهر دهنگ به سه ردا هه لئینان له کاتی دواندندا هینده خراپ بئ، بئگومان دهنگ به سه ردا هه لئینانی مه عنه وی، که زاکردنی قسه و بیرو رایه که به سه ر هی پیغه مبهردا ﷺ، زۆر زۆر خراپتره، واته: مرؤقی

مسولمان دەبىي ھېچ بېرىلگىسى سىياسىي و، ھېچ زەۋىقىكى پۈۋىھانىي و، ھېچ پايەكى فىقھىي و، ھېچ بۇچۈۋىتىكى فىكىرىي و فىلسەفىي، بەسەر فەرمايشتى پېغەمبەردا ﷺ زال نەكات و بە سەرىدا ھەننەبۇرىي، ئەگەرنا ئەگەر دەنگ بەسەردا ھەلىنناتى ئاسايى بېتتە ھۆي ھەلۈەشاندنەۋەي كىردەۋەكان، بە تەئكىد دەنگ بەسەردا ھەلىنناتى مەنەۋىي، كە بىرىتتە لەۋەي شىتىك پېش ئەۋەي پېغەمبەر ﷺ فەرموۋىتتە، بخەي، ئىجا چ زەۋىقىكى سۇفىيانە بى، چ بۇ چۈۋىتىكى فىلسەفىيانە بى، پان عىلمى كەلامىيانە، چ پايەكى سىياسىيانە بى، چ بۇ چۈۋىتىكى فىقىھانە بى، فەرمايشتى پېغەمبەر لەۋى بى ﷺ تۇش بىلىتى: ئاخىر فلانكەس وای گوتتە! ئەۋە بېگومان تاۋانەكەي زىاترەۋ، سزايەكەشى قورستە.

مه سه له ی ستیه م:

وه سفکردنی که ساتنیک که له پشت هۆده کانی هاوسه رانی به ریزی پیغه مبه ره وه
 ﴿خَوَاتِمَاتٍ رَازِي بِي﴾ بانگیان کرد، به وه که زۆریه یان نافامن و، نه گهر
 چاوه پروانیان کرد بایه، تاگو خۆی (پیغه مبه ر ﴿﴾ به شیوه ی ناسایی ده چوه
 ده ر، هه ر نه وه باش و په سندن بوو:

خو ﴿﴾ ده فهرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِيكُ يُبَادُوْنَكَ مِنْ وَّرَاءِ الْحُجْرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا
 يَعْقِلُوْنَ ﴿٤﴾ رَلُوْا أَنْهَمْ صَبْرُوْا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهَمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٥﴾

شیکردنه وه ی ئەم دوو ئایه ته، له چوار برگه دا:

(١) - ﴿إِنَّ الَّذِيكُ يُبَادُوْنَكَ مِنْ وَّرَاءِ الْحُجْرَاتِ﴾، به دنیایی ئەوانه ی بانگت ده کهن، له
 پشت زووره کانه وه، له پشت هۆده کانه وه، (حُجْرَات) خوئندراویشه ته وه: (حُجْرَات)،
 (حُجْرَات) و (حُجْرَات)، هه ردووکیان کۆی (حُجْرَة) ن، (الخَجْرَة: البَقْعَة الْمُحْجَرَة، وَكَانَتْ
 تُفْتَحُ إِلَى الْمَسْجِدِ)، حوجره ش شوئینیکه که ده وره درابئ، (کاتی خۆی شوئینیکیان نیشانه
 کردوه به ردیان له ده ور داناون، (مُحْجَرَة)، واته: شوئینیک که به ردی لئ داندراره، یاخود
 ئیوان و په رده ی بۆ کراوه و نیشانه دار کراوه)، ئەو زوورانه (هی هاوسه رانی به ریزی
 پیغه مبه ر ﴿﴾ به سه ر مزگه وتدا ده کرانه وه.

ئنجا لێره دا باس نه کراوه، نه گه رنا هه م ده رگایه کی ده رییان هه بووه، هه م
 ده رگایه کیشیان هه بووه بۆ ئیو مزگه وت.

تیمه پێشتر له هۆی هاتنه وه خواره وه کهیدا باسمان کرد، که ئەم دوو ئایه ته
 له باره ی شاندریکی به نوو ته میمه وه دابه زین، که له کاتیکدا پیغه مبه ری خو ﴿﴾
 پشووی دابوو، وا پێده چئ له کاتی قه یلوه له دا بووبئ، واته: سه رخه و شکاندن و
 پشوودانی کاتی نیوه رۆ، له و کاته دا ئەوانه هاتوون به ناوه خت، دیاره ده بئ پێشتر

داویان کردبے، نجا کہ پیغمبر ﷺ نہ چوتہ دہرو خہریکی پشوودان بوو، بانگیان کردوہ، یان ہر یہ کسہر ہاتوون و بانگیان کردوہ، خوی موتہعال دہفرموی: ئەوانہی لہ پشت هۆدەکانەوہ بانگت دەکەن:

(۲) - ﴿أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾، زۆربەیان نافامن، کہ دہفرموی: زۆربەیان، یان مەبەست پتی هەموویانە، جاری وایە وشە (أَكْثَرُ) یان (کثیر) بە مانای هەموو دی، لہ زمای عەرپەبیدا، یان لەبەر ئەوەی ئەوانەیان کہ بانگیان کردوہ، ریش سببەکانیان بوون، بەلام بێگومان خەلکێکیش لەگەڵ ئەو شانەدا هەبوو، فیکرو سەلیقە ی بەوہ شکاوہ، کہ تێستا کاتیکی ناوہ ختەو، کاتی ئەوہ نیوہ بەو شیوازەش ناکرێ پیغمبر ﷺ بانگ بکری، بۆیە خوا ﷻ دہفرموی: زۆربەیان.

(۳) - ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾، ئەگەر ئەوان نارامیان گرتبایە، تاکو دەچوو یە لایان، واتە: چاوہ پروانیان کردبایە، یاخود خۆیان ڕاگرتبو بانگیان نەکردبای، ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾، ئەوہ بۆ ئەوان چاک بوو، (خَيْرٌ)، (مُطْلَقُ الْخَيْرِ بَدُونِ الْمُقَارَنَةِ بَعْدَهُ)، (خیر) یانی: باش بە رەھایی بەبێ بەراوردکردن لەگەڵ جگہ لە خۆیدا، یاخود (خَيْرًا)، ہەر لەسەر حالەتی خۆیەتی، واتە: بۆ هەلبژاردن (تَفْضِيل) ە، واتە: چاوہ پروانی کردنیان و خۆ ڕاگرتنیان، تاکو تۆ بە شیوہی ئاسایی دہچوو یە لایان و دہچوو یە دەر، بۆ ئەوان باشتەر بوو، لہ جیبەجێکردنی هەندێ کاریان، کہ مەزەندەیان وابوو ئەگەر بانگی تۆ بکەن و، قسەت لەگەڵ بکەن، تۆش ئەو داواکاریانەیان بۆ جیبەجێ دەکەن.

(۴) - ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾، خواش ئیوردەدی میھرەبانە، لەو هەلەو کەم و کوڕییانەیان دہبووری و، میھرەبان و بە بەزەبیشە، لەگەڵ مروّفەکاندا بە گشتیی و بە تابیەت ئەو کەسانە ی بە نەزانیی و، نەقامیی هەندیک شت دەکەن.

کہ دہفرموی: ﴿حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾، تاکو دہچوو یە دەر بۆ لایان، واتە: بە شیوہی ئاسایی و لە حالەتی ئاسایی خۆتدا، بێ ئەوەی ئەوان هەلبێتچن، بێگومان پیغمبەری خوا ﷻ کاتیکی هەبووہ پشووی تێدا داوہ،

ههروه‌ها کاتی نوپژێ هه‌بووه، کاتی حه‌قی هاوسه‌رانی هه‌بووهو، کاتانیکی زۆریشی داناون بۆ دیتنی میوان و خه‌لک و، جێبه‌جێکردنی کاروبارو چاره‌سه‌ر کردنی گرفت و کێشه‌کان.

له‌باره‌ی نه‌و هۆدانه‌وه، نه‌و ژوورانه‌ی ماله‌کانی هاوسه‌ره‌کانی پیغه‌مه‌به‌ر ﷺ (محمد الطاهر بن عاشور) له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا^(۱)، چه‌ند زانیاریه‌ک ده‌لێ، به‌باشی ده‌زانم ده‌قی قسه‌کانی خوێ بێنن و مانایان بکه‌ین، گوته‌ویه‌تی: (كَانَتِ الْحُجُرَاتُ تِسْعًا وَهِيَ مِنْ جَرِيدِ النَّخْلِ، أَيِ الْخَوَاجِزِ الَّتِي بَيْنَ كُلِّ وَاحِدَةٍ وَالْآخَرَى، وَعَلَى أَبْوَابِهَا مُسُوخٌ مِنْ شَعْرِ أَسْوَدَ، وَعَرُضُ الْبَيْتِ مِنْ بَابِ الْحُجْرَةِ إِلَى بَابِ الْبَيْتِ نَحْوُ سَبْعَةِ أَذْرُعَ، وَمَسَاحَةُ الْبَيْتِ الدَّاخِلِ، أَيِ الَّذِي فِي دَاخِلِ الْحُجْرَةِ عَشْرَةٌ أَذْرُعَ، أَيِ قَتَصِيرٍ مَسَاحَةُ الْحُجْرَةِ مَعَ الْبَيْتِ سَبْعَةٌ عَشْرَ دَرَاعًا، قَالَ الْحَسَنُ الْبَصْرِيُّ: كُنْتُ أَدْخُلُ بُيُوتَ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي خِلَافَةِ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ فَاتَّناوَلْتُ سَقْفَهَا بِيَدِي. وَإِنَّمَا ذَكَرَ الْحُجُرَاتِ دُونَ الْبُيُوتِ، لِأَنَّ الْبَيْتَ كَانَ نَبْتًا وَاحِدًا مَقْسَمًا إِلَى حُجْرَاتٍ تِسْعَ).

واته: حوجره‌کان (هۆده‌کان)، نۆ بوون، که تیوانیان به‌گه‌لای دارخورما (پووش و په‌لانی دارخورما) گیرابوو، ده‌رگاکانیان قوماشیک که له‌ موو ده‌چێترێ، له‌وه دروستکرا‌بوون، (به‌سه‌ر ده‌رگاکاندا درابوو)، پانایی هه‌ر کام له‌و ژوورانه‌ له‌ ده‌رگای ژووره‌که‌وه هه‌تا ده‌رگای نه‌ولا، حه‌وت باسک بووه، رووبه‌ری ژووره‌که، (واته: که له‌ تێو ژووره‌که‌دا هه‌یه)، ده‌ باسک بووه، واته: پانتایی هه‌ر ژووریک له‌گه‌ل ماله‌که‌دا هه‌فده‌ گه‌ز بووه، (واته: ژووره‌کان گه‌وره‌ نه‌بوون، گچکه‌ گچکه‌ بوون)، حه‌سه‌نی به‌صرایی ده‌لێ: من کاتی خوێ له‌ سه‌رده‌می حوکمرانی عوسماندا (عوسمانی کوری عه‌ففان) خوا لێی پازی بێ، ده‌چوومه‌ تێو ژوورو هۆده‌کانی هاوسه‌رانی پیغه‌مه‌به‌ر ﷺ و ده‌ستم هه‌لده‌هێناو به‌سه‌قفی هۆده‌کان ده‌که‌وت.

(محمد الطاهر بن عاشور) دەلى: بۆيه باسى (حُجَّرَات) كراوه، نهك (يُيُوت)، چونكه (يَيْت) واته: مَال، به لام حوجره واته: هَوْدَه (زور)، بۆيه گوتراوه: (حُجَّرَات) و نه گوتراوه: (يُيُوت)، اِهه لَبَه تَه لَه شوينى ديكه ش دا له باره ي جَى و رَى پيغهمبهرو هاوسه رانييه وه وشه ي (يُيُوت) هاتوه، بَو وِينه: له سوورەتى (الأحزاب) دا، به لام مَال (يَيْت) هكه، دابه ش بووه بَو نَو هَوْدَه (نَو زور)، ههر كام له هاوسه رانى به پريزي پيغهمبهر ﷺ له يه كنى له و هودانه دا بوون.

کورتە باسیک دەربارەی

ئەرکی سەر شانمان بەرانبەر بە پیغمبەری خوا ﷺ

هەلبەتە ئەرکی سەر شانمان بەرانبەر بە پیغمبەر ﷺ زۆر شت دەگرێتەو، بەلام من بە باشم زانی پوختەیهک لەو بارەووە بهێنم^(۱):

ئەرکی سەر شانمان بەرانبەر بە پیغمبەری خاتەم ﷺ تێمە لە چوار پرگەدا پوختی دەکەینەو، واتە: ئەوەی که لەو کتیبەدا که ئاماژەمان پێدا هاتو، بە گوشراویی و پوختیی لە چوار پرگەدا دەیکەینە روو:

(۱)- بروا پێ هینانی و صلوات و سهلام لهسەر دانی.

(۲)- خووشویستی و پشت گرتنی و، پرێز لێگرتنی و، شوێنکهوتنی.

(۳)- تیکۆشان بووژاندنەوێ پرێزێهەکی و، بلۆکردنەوێ به قسهو به کردەو.

(۴)- خووشویستن و پرێز لێگرتنی هاوێهەکانی و نیزیکەکانی و، شوێنکهوتووێهەکانی و، ئۆممەتەهەکی به گشتیی و، میراتگره زانایهکانی به تاییهت.

(۱)- بروا پیهینانی و صلوات و سهلام لهسەر دانی:

یهکه مین ئەرکی سەر شانمان بەرانبەر بە پیغمبەری خاتەم ﷺ بریتیه: لە بروا پیهینانی و صلوات و سهلام لهسەر دانی، جاری مه به ستمان له بروا پیهینانی پیغمبەر ﷺ به کورتیی، ئەوێه به راستی بزانیین لهوێه که کو تایی

(۱) ئەم کورتە باسه مان له: (موسوعة: الإسلام كما يتجلى في كتاب الله، الكتاب السابع: خاتم النبیین مُحَمَّد ﷺ ... الفصل الرابع: واجبتنا حياة خاتم النبیین)، وهه گرتو، بروانه: ص ۲۷۵ -

پنځه مبه رانه و، په وانه کراوی په روډر دگاری جیہانیانہ و، هر چرچی له لایه ن خوای بهرزه وه هیناویه تی، به راستی بزاین، به راست زاینیک که هاوکات بیت له گه ل ملکه چ بوون و، په سندرکردن و، خو شو یستن و، رازی بوون و، مل بو که چکردن و شوینکه وتندا، نه مه به کورتی مانای پروا پی هینانیه تی.

مه به ستیش له صه لات و سه لام له سهر دانی، نه ویه که خوا ﷻ له سووره تی: (الأحزاب)، نایه تی (۵۶) دا، فه رمانی پیکردوین: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ واته: (خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿به دنیایی خواو فریشته کانی صه لات له سهر پنځه مبه ر ۵۵ دن و صه لاتی بو دن تیرن، نه ی نه وانه ی پرواتان هیناوه! تیوه ش صه لاتی له سهر بدن و، به سه لام کردنیک ی باش، سه لامیشی لی بکن.

بهر له وه ی بیینه سهر مانای صه لات و سه لام، باسی نه وه ده که ین که تیمه مولزه مین پروا به پنځه مبه ری خاتهم (محمد) ﷺ بینین و، له زور نایه تاندا خوا ﷻ نه و راستیه ی خستوته پروو، بو وینه:

۱- له سووره تی: (الأعراف) دا، خوا ﷻ به پنځه مبه ری خاتهم ﷺ ده فه رموی: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَتَمَثَّلُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ آلَتِيَّ الَّذِي الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَتِهِ. وَأَتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ (۱۵۸)

واته: (خوا ﷻ) به پنځه مبه ری خاتهم ﷺ ده فه رموی) تو بلن: نه ی خه لکینه! من په وانه کراوی خوا م بو لای تیکراتان، نه و زاته ی که حوکمرانیی ناسمانه کان و زه وی هی نه وه، جگه له و هیچ په رستراویک نیه، ده ژبه نن و ده مرینن، ده جا پروا بینن به خواو، به په وانه کراوه پنځه مبه ره نه خوینده واره که ی، که پروا دینن به خواو به وشه کانی خواو، شوینن بکه ون، به لکو به تامانج بگن و، ری راست بگرن.

۲- ههروه‌ها له سووره‌تی (النساء) دا، خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالصَّلَاةِ الَّتِي أُنزِلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿۱۳﴾، واته: ئە‌ی ئە‌وانە‌ی پ‌رواتان ه‌یناوه! پ‌روا ب‌ینن به‌ خواو به‌ ره‌وانه‌ک‌راوه‌که‌ی و، به‌و ک‌تیب‌ه‌ی دایه‌زاندۆ‌ته‌ سه‌ر ره‌وانه‌ک‌راوه‌که‌ی و، به‌و ک‌تیب‌ه‌ی پ‌یشت‌ر دایه‌زاندوون و، ه‌ه‌ر که‌سه‌یک به‌ خواو به‌ فریشت‌ه‌کان‌ی و، به‌ ک‌تیب‌ه‌کان‌ی و، به‌ پ‌یغه‌مبه‌ران‌ی و، به‌ پ‌وژی د‌وایی ب‌یپ‌روا ب‌ن، به‌ گ‌وم‌رایه‌کی د‌وور گ‌وم‌را بووه.

ئ‌ه‌م ته‌عبیره‌ که‌ خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ئە‌ی پ‌روادارینه! پ‌روا ب‌ینن، واته: له‌ پ‌روا زیاد ب‌که‌ن، ه‌ه‌و ل‌ب‌ده‌ن پ‌روایه‌که‌تان ک‌امل‌تر ب‌ن، یان به‌رده‌وام ب‌ن له‌ سه‌ر پ‌روایه‌که‌تان.

۳- له‌ سووره‌تی (الحدید) دا، دیسان خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفَايَيْنَ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۸﴾، واته: ئە‌ی ئە‌وانە‌ی پ‌رواتان ه‌یناوه! پارێز له‌ خوا ب‌که‌ن و، پ‌روا به‌ پ‌یغه‌مبه‌ره‌که‌ی ب‌ینن، د‌وو ته‌ندازه‌ له‌ به‌زه‌ی خ‌وێتان پ‌ن د‌ه‌داو، پ‌روناکیه‌که‌تان بۆ د‌ه‌ره‌خس‌ت‌ن، که‌ پ‌تی پ‌وژن (به‌ر پ‌تی خ‌وێتان پ‌ن ب‌ینن) و، له‌ گ‌وناوه‌کان‌تان د‌ه‌تان‌بووری و، خوا ل‌ی‌بو‌رده‌ی به‌ به‌زه‌ییه.

۴- هه‌روه‌ها له‌ سووره‌تی (الحدید) نایه‌تی ژماره: (۷) دا، خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾، پ‌روا ب‌ینن به‌ خواو به‌ ره‌وانه‌ک‌راوه‌که‌ی.

به‌ ن‌سبه‌ت پ‌ت‌ویست‌بوونی سه‌ل‌ات و سه‌لام نارد‌ن‌یشه‌وه‌ بۆ پ‌یغه‌مبه‌ری خوا ﷺ خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿۸﴾﴾، الاحزاب، که‌ پ‌یشت‌ر مانامان کرد.

مانای صلات و سلام ناردن بو پیغمبری خوا:

صه لاتی خوا ﷺ له سهر پیغمبر ﷺ بریتیه له بهزه یی پیدا هاتنه وهی و ستایش کردنی و، ریز لیگرتنی، فه ره نگسی (المصباح المنیر)^(۱)، ده لئی: (الصلاة فی اللغة مُشَرَكَةٌ بَيْنَ الدُّعَاءِ وَالتَّعْظِيمِ وَالرُّحْمَةِ وَالتَّرَكَةِ)، له زماندا به شداره له نیوان پارانه وهو، به مزنگرتن و، بهزه یی نواندن و، بیت و پیژ پی به خشین. ههروه ها مانای صه لاتی فریشته کان له سهر پیغمبر ﷺ بریتیه له داوا کردنی بهزه یی و ریز لیگرتنی خوا بو پیغمبری خوا ﷺ.

کهواته: مانای صه لاتدانی تیمه و سلام ناردنی تیمه بو پیغمبر ﷺ، نه وهیه که داوا بکه یین له خوا، بهزه یی پیدای بی، بهزه ییه کی تایهت و، ریزی لیگرتی و ستایشی بکات، ههروه ها نه وه که سه لامهت و بی به لای بکات و بی گرفتگی بکات، له هه ر شتیک که پی پی ناخوشه.

نجا که خوا ﷺ فه رمان ده کات به تیمانداران که صه لات و سه لام بنیرین بو پیغمبره که ی ﷺ نه وه ناشکرایه، که له سه ریان پتویست (واجب) هو، زانایان له سه ر نه وه به کده نگن، بویه ش پیغمبری خوا ﷺ هه ر کام له صه لات و سه لامی خستوته ته حییاتی نوئز (التَّشَهُد) هو، که سه لام بهم شیویه هاتوه: (السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ) (أخرجه البخاري: ۶۲۳، ومسلم: ۴۰۲ عن عبدالله بن مسعود)، واته: نه ی پیغمبر ﷺ! سه لام له سه ر تو بی و بهزه یی خوا و پیژه کانی خوا.

شیویه صه لاواتدانی ش له سه ر پیغمبر ﷺ زور شیویه و صیغه ی هه ن، به کیکیان نه وهیه:

(اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ)، (أخرجه البخاري: ۵۵۹۶، ومسلم: ۹۳۵).

واته: نهی خواجه! صلوات بده له سهر موحه ممهدو له سهر شوئنگه وتووانی موحه ممهد، وهک صلوات ناردوه بو سهر ئیبراهیم و بو سهر شوئنگه وتووانی ئیبراهیم، به راستیی تو ستایشکراوی پایه بهرزی، نهی خواجه! بهره کهت و پئز بو سهر موحه ممهدو بو سهر شوئنگه وتووانی موحه ممهد بنیره، ههروهک بهره کهت و پئزت بو سهر ئیبراهیم و شوئنگه وتووانی ئیبراهیم ناردوه، بیگومان تو ستایشکراوی پایه بهرزی.

هه لبه ته چند ریژه (صیغه) بهک هه ن، هه م بو صلوات و، هه م بو سه لام و، هه م بو بهره کات ناردن بو سهر پیغه مبه ر ﴿﴾ که پیم وایه ته م صیغه یه: (اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ)، (خواجه صلوات بدهو، سه لام بنیرهو، بهره کهت بنیره بو سهر موحه ممهدو شوئنگه وتووانی)، له هه موویان کۆکه ره وه تره، هه لبه ته که صلوات له سهر پیغه مبه ر ﴿﴾ ده ده ین و سه لامی بو ده بنیرین، ته مه پاداشتیکی زور گه وره ی هه یه، بو خو مان، بو یه ش پیغه مبه ر ﴿﴾ فه رمانی پیکردووین، وهک ده فه رموی: [مَنْ صَلَّى عَلَيَّ وَاحِدَةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ عَشْرًا]، (أخرجه: مسلم: ۱۳۹ عن أبي هريرة)، واته: هه ر که سیک یه ک سه له واتم لی بدات، خوا ده صلواتی لی ده دات.

بیگومان هه ر که سیکیش خوا صلواتی بو بنیری، له بهره که تی تهو صلواته ی خوا بو ناردوه، له تاریکیان ده رباز ده بی بو روشنایی، وهک خوا ﴿﴾ له سوورده تی (الأحزاب) دا، ده فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿١١﴾ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿١٢﴾ هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿١٣﴾ يَحْبِبُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامًا وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿١٤﴾﴾

واته: ئەى ئەوانەى بڕواتان هێناوه! بە ياد کردنێكى زۆر يادى خوا بکەن و، بە بەيانى و تىواران بە پاکی بگرن، خوا ﷻ ئەو زاتەى بە که خوێ و فریشتەکانى سەلتان لى دەدەن، تاكو دەربازتان بکات لە تاريکايان بەرەو پۆشنایى و، خوا بەرانبەر بە بڕواداران بە بەزەییە، ئەو پۆژەى بە دیدارى دەگەن، بە سەلام سلاویان لى دەکات و، پاداشتیكى پڕ پێزو حورمەتى بۆ داناون.

کهواته: سەلام و سەلام ناردنى تێمە بۆ پێغەمبەر ﷺ، دەبێتە هۆى ئەوهى خوا سەلامان لى بدات، سەلتاننى خواش لە تێمە، دەبێتە هۆى ئەوهى لە تاريکايان دەربازمان بکات بەرەو پۆشنایى، تاريکايەکانیش: لە رووى بوونناسیى و، لە رووى ئیمان و عەقیدەو، لە رووى پەرسشەکان و، لە رووى پەوشت و، لە رووى ئیدارەدانى کۆمەڵگاو، لە رووى بارى کەسەتییى و، لە رووى هەلسۆکەوتى کۆمەڵایەتییى و، لە رووى سیاسەت و، لە رووى کارو کەسابەت و لە هەموو رووهکانهوه.

۳- خۆشویستنى و پشت گرتنى و ریز لیگرتنى و شوینکەوتنى:

دووهمین ئەركى سەرشامان بەرانبەر بە پێغەمبەر ﷺ بریتیه لە خۆشویستنى و، ریز لیگرتنى و، پشتگرتنى و، شوینکەوتنى و، سەرخستنى، ییگومان ئەوهش لە چەندان نایەتدا هاتوه، که تێمە دەبێ پێغەمبەرى خوامان ﷻ خۆشبوێ و، ریزی لى بگرن و، پشتى بگرن و، هاوکاری بین و، شوینی بکەوین.

لەو بارهوهش که پێویستە بڕواداران پێغەمبەرى خویان ﷻ دواى خوا ﷻ، لە هەموو کەس خۆشتر بوێ، ئەنانەت لە خۆشیان:

۱- لە سوورەتى (الأحزاب) دا، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿الَّذِي أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ...﴾ واته: پێغەمبەر ﷻ بۆ بڕواداران لە خویان، لێیان لە پێشتره، (واته: دەبێ لە خویان خۆشتریان بوێ) و، هاوسەرەکانیشى دایکیانن.

۲- له سووره تی (التوبة) دا، خوا ﷺ ده فهرموی: ﴿ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ... ﴾ (۱۰)، واته: خه لکی مه دینه و عه ره به بیابانشینه کان که له ده وریانن، بویان نیه له پیغهمبه ری خوا ﷺ به جن مینن، (نابن) خو یان خو شتر بو ی له پیغهمبه ری خوا ﷺ).

۳- له سووره تی (الأعراف) دا، خوا ﷺ ناوا باسی نه وانه ده کات، که به زهی خوا ده یانگریته وه، ده فهرموی: ﴿ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَدْعُوهُمْ إِلَى مَكَتُبَاتِهِمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَاَلَّذِينَ أَتُوا بِهَدْيِهِمْ وَلَعَبَ أَسْوَرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَأَتَّعَبُوا الشُّرَكَ الَّذِينَ أَنْزَلْنَا مَعَهُ، أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴾ (۱۷)، واته: (نه وانه به زهی خوا ده یانگریته وه له رۆژی دواییدا)، شوین ره وانه کراوی پیغهمبه ری نه خوینده وار (یان نه شاره زا له کتیبه پیشووه کان) ده که ون، که به نووسراوی ده یینن له لایان له تهورات و له ئینجیلدا، فه رمانیان پت ده کات به هم مو په سن دیک و، ریگریان لی ده کات له هم مو ناپه سن دیک، هه رچی پاک و چاک و سوود به خسه بویان جه لال ده کات و، هه رچی پیس و زیانه خسه لیان فه دهغه ده کات و، نه واره قورسه و نه و کو و پتوه ندانه ی گرفتار بوون به ده ستیانه وه لیان لا ده بات، نتجا نه وانه ی پروایان پت هیناوه و پشتیان گرتوه و، سه ریان خسته وه، شوین نه و رووناکیه که وتوون که له گه لی دابه زیندراوه، ته نیا نه وانه سه رفرازن.

۴- له سووره تی (الفتح) یشدا، خوا ﷺ ده فهرموی: ﴿ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿۱﴾ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَنُعَزِّرُهُمْ وَنُقِرُّهُمْ لِقَوْلِهِمْ كُفْرَهُمْ وَأَسْمِلًا ﴿۲﴾، خوا ﷺ پیغهمبه ری خاتمه ﷺ ده دوینتی، له دوای نه ویش پرواداران و ده فهرموی: به دنیایی تیمه تۆمان نارده شایه د بی و موژده دهرو ترسینه ری (دوایی پرواداران ده دوینتی و، ده فهرموی: بروا یینن به خوا، به پیغهمبه ره که ی و، ریزی بگرن و پشتی بگرن و، (خوا ی په روه ردگاریش) به یانیان و تیواران به پاک بگرن.

۵- ئەو ئايە تانەش كە لە سوورەتی (الحجرات) دا، خەریكى توژی نەو هەیانین:

أ- ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَانْقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَهِيدٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١﴾﴾

ب- ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ، بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالِكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾﴾ ئەى ئەوانەى برواتان هیناوه! دەنگى خۆتان پەسەر دەنگى پێغەمبەر ﷺ مەخەن و بە دەنگى بەرز مەیدوینن، وەك دواندنتان بۆ یەكدى، ئەو هەك كردوه كانتان هەلبو هەشتێنەوه و پووچەل ببهوه، بێ ئەوهى پێى بزانی.

ئنجبا با سەر و تیشك بخەینه سەر هەر كام لەو چوار موفه دانەى كر دوومانە ناوونیشانی ئەم بڕگەیه:

۱- خۆشویستنى پێغەمبەر ﷺ، خۆشویستنى تێمە بۆ پێغەمبەر ﷺ چەمكە كەى ئاشكرایه، كە دەبێ ئینسانی بروادار لە دواى خوا ﷻ، پێغەمبەرى خواى ﷻ لە هەموو شتێك و لە هەموو كەس و، ئەنانەت لە خۆشى خۆشتر بوو، وەك پێشتر ئايە تەكەمان هینا: ﴿أَلَمْ نَأْتِ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ... ﴿٦﴾﴾ الأحزاب، كەواته: دەبێ برواداران لە پێشترى بدەنە پێغەمبەر ﷺ و بەسەر خۆیاندا هەلبیژێرن و پێشبخەن، لە هەموو روویكەوه، وەك پێغەمبەرىش ﷺ لەو بارهوه دەفەرموو: ﴿لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنَ الْوَالِدِ وَوَالِدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾، (أخرجه: البخاري: ۳۲، ومسلم: ۳۳ عن أنس بن مالك)، واته: یەكێك لە تێوه بە بروادار دانانری، تاكو منى لەلا خۆشهویستتر نەبێ، لە باب و دایكى و لە رۆلەى و لە تێكراى خەلكى.

۲- بە نەبەت (توفیری)، پێغەمبەرەوه ﷺ، واته: رێژ لێگرتنى و حورمەت لێگرتنى، بڕیتیه لەوه كە وەك بۆ پێغەمبەر ﷺ شایستهیه، بەبێ كەمتەرخەمیی، بەلام لەولاشهوه بەبێ لێ تێپه راندن، رێزو حورمەتى پێغەمبەرى خوا بزانی ﷻ، نە كەمتەرخەمییەك بێ كە سەر بکیشی بۆ جەفاو كورت هینان و، كەم رێژی و كەم حورمەتیی لە بەرانبەرى داو، نە زێدە رۆیشی تێدا بکری و، سەر بکیشی بۆ شیرك و بردنە دەرى پێغەمبەر ﷺ لە مەقامى خۆی كە پێغەمبەرى خواو بەندەى خوايه.

۳- به نسبت پشتگرتنی پیغمه مېر ﷺ (تعزیز النبی) هوه، کورته که ی نهوه یه که پشتی پیغمه مېری خوا ﷺ بگیري و هاوکاری بکړي و، سه ر بخړي و، ده ستباري بؤ بگیري، له چيیدا؟ له به ندایه تې کردن بؤ خواو، له سه ر خستنی په یامه که ی و، له به رز راگرتنی به یداغی ته وحیدو، له بووژاندنه وه ی رپیازه که یدا.

۴- به نسبت شوینکه وتنی پیغمه مېر ﷺ (إتباع النبی) هوه، نهوه یه که پیغمه مېری خوا ﷺ بکړته په پره ویی لیکراوو سه رمه شق له هه موو شتی کدا، له کاروباره کانی دینداری و به ندایه تې بؤ خوا دا، وه ک خوا ﷺ له سووره تی (الأحزاب) دا، فه رموویه تی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَذِكْرًا﴾ واته: به دنیایی له پیغمه مېری خوا دا باشرین سه ر مه شق هه یه بؤ ټیوه، هه ر که سی ک پرواو نومیدی به خواو به روژی دواپی بی ت و زوریش یادی خوا بکات.

۵- به نسبت سه ر خستنی پیغمه مېر ﷺ (نصر النبی) هوه، نهوه یه که به رگری لئ بکړي و، پشتیوانی لئ بکړي، به وه که به یداغی ناینه که ی به رز را بگیري و، شه ر یعت و به رنامه که ی پیاده بکړي و، رپیازه که ی بلاو بکړته وه، وه ک پیشتیش گوتمان: هه ر کامیک له وانه ده گونجی زور زیاتر قسه یان له سه ر بکه ین.

۳- **تیکوشان بؤ بووژاندنه وه ی رپیازه که ی و بلاو کړدنه وه ی به قسه و به کړدوه:**

سیتیم ته رکی سه ر شامان به ران به ر به پیغمه مېر ﷺ بریتیه له هه و لدان بؤ بووژاندنه وه ی رپیازه که ی و، بلاو کړدنه وه ی به قسه و به کړدوه، لیره دا پیویسته ناگامان له دوو شان بئ:

ناگاداری یه که م: چه مکی وشه ی سوننه ت، نابئ کورت هه لپه ټیري له هه ندیک شتی بچووک و لاوه کبیدا، یاخود له سه رگرم بووندا به هه ندیک شتی گچکه له سه ر حیسای شته بنه رته تې و سه ره کییه کان، بؤ وینه:

يەكەم: رېبازى پىغەمبەر ﷺ نىۋە پۈك و كاككەكەى برىتپە لە خوا بە يەكگرتن و، تاككردنەۋەى خوا بە پەرستىن، بە ماناى فراۋان و گىشتىگىرى پەرستىن.

دوۋەم: ھەرۋەھا رېبازى پىغەمبەر ﷺ پاىيەكى دىكەى گىرنگى برىتپە لە پاىيەندى بە شەرىعتى خواۋە، لە ھەردوۋ بۋارى تاكىي و كۆمەلايەتتىدا.

سىيەم: ھەرۋەھا بانگەۋاز كىردن بۆ لاي خواۋ، بۆ لاي راستە شەقامى خوا، دىسان پاىيەكى دىكەى گىرنگى رېبازى پىغەمبەر ﷺ.

چۈرەم: ھەرۋەھا فەرمان بە پەسىند كىردن و، رېگىرى لە ناپەسىند كىردن، دىسان پاىيەكى دىكەى رېبازى پىغەمبەر ﷺ.

پىنچەم: جەنگ كىردن و تىكۆشان لە پىناۋى خۋاداۋ، بەختكىردى گيان و سامان، لە كاتى خۇيدا بە مەرجه كاتى خۇي، ئەۋىش دىسان پاىيەكى دىكەى رېبازى پىغەمبەر ﷺ.

شەشەم: ھەرۋەھا خۇ پارزاندنەۋە بە تاكارو رەۋىشتە دەرۋىنىي و رۋالەتپىيەكان و، خۇ بىزاركىردن لە سىفەتە نىزم و پەستەكان و، لە خوۋ و خدە خراپەكان و، چ رۋوحىي و دەرۋىنىي، چ رۋالەتپىي و جەستەيى، ئەۋىش دىسان پاىيەكى دىكەى گىرنگى رېبازى پىغەمبەر ﷺ.

حەۋتەم: ھەرۋەھا مامەلە كىردن لەنىۋ خۇداۋ، لە گەل خەلگدا، بە پىي ئەدەبە شەرىعيەكان. ئەۋانە ھەر ھەممۋىيان دەچنەۋە نىۋ رېبازى پىغەمبەر ﷺ.

ئاگادارى دوۋەم: ئەۋەيە كە لە كاتىكدا تىمە دەمانەۋى رېبازى پىغەمبەر ﷺ بىۋوزىننىنەۋە، دەبى ئاگامان لەۋەبى شتى گىرنگ پىش گىرنگىر نەخەين و، فەرز بە قوربانىي سۈننەت نەكەين، بەلكو پىۋىستە لە پاىيەندىيمان بە رېبازى پىغەمبەردا ﷺ ۋەك پىغەمبەرى خوا بگەين، ھەر شتە لە شوئى خۇيدا دابىنىن، نەك بە بىانۋى شوئىنكەۋتى پىغەمبەر ﷺ و بەرز راگرتى رېبازەكەيەۋە، پىنىن ھەندىك ۋردە شت خۇمانى پىۋە سەرقال بگەين، لەسەر حىسابى شتە

بەنەرەتتە، پىشمان ۋەبى بە دۋاى پىغەمبەر كەۋتۈۋىن ﷺ كە لە راستىدا، ئەۋە لادانە لە رىيازى پىغەمبەر ﷺ.

(E) - خۇشۋىستىن و رىز لىگرتنى ھاۋەلەكانى و نىزىكەكانى و شۈىنكەۋتۈۋەكانى و ئۈممەتەكەى بە گشتىى و، مىراتگرە زاناپەكانى بە تايىت:

پرگەى چۈارەم و كۆتايى لە ئەركى سەر شامان بەرانبەر بە پىغەمبەر ﷺ ئەۋەبە كە: أ- ھاۋەلانىمان خۇشبوئى، ب- ھەرۋەھا نىزىكانىمان خۇشبوئى و، ج- شۈىنكەۋتۈۋانىمان خۇشبوئى و، د- ئۈممەتەكەيمان بە گشتىى و، بە تايىت زاناپانى مىراتگرىمان خۇش بوئى و، رىزيان لى بگرىن و، حورمەتيان بزايىن:

أ- ھاۋەلانى پىغەمبەر:

وشەى (الصَّحَابَةُ)، تاكەكەى (صَحَابِي) بۆ پىاۋ و (صَحَابِيَّة) يە بۆ ئافرەت، بۆ پىناسەى ھاۋەلان (صحابة)، دەلىين: ھاۋەلان، ئەۋانەن كە پروايان بە خواۋ بە پىغەمبەرەكەى ھىناۋە، ھاۋەلایەتسى پىغەمبەرى خاۋيان كىردەۋە، ھاۋكارى بوون و، پىشتيان گىرۋە، لە بانگەۋازەكەىدا، لە پىكەتئانى يەكەمىن كۆمەل و كۆمەلگاۋ دەۋلەتتى ئىسلامىدا، لە خىزمەتتى دابوون و ھاۋكار و، پىشتىۋانى بوون. (البخاري) لە ژىر ناۋونىشانى: (بَابُ فِضَائِلِ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ) دەلىن: (وَمَنْ صَحِبَ النَّبِيَّ أَوْ رَأَاهُ مِنَ الْمُسْلِمِينَ، هُوَ مِنْ أَصْحَابِهِ)، (أخرجه: البخاري: ۶۶۵)، ھەر كەسى ھاۋەلایەتسى پىغەمبەرى كىردى ﷺ يان بىنىيتسى لە مسولمانان، ئەۋە لە ھاۋەلانىتتى.

(المُعْجَمُ الوَسِيطُ)^(۱)، دەلىن: (الصَّحَابِيُّ مَنْ لَقِيَ النَّبِيَّ مُؤْمِنًا بِهِ وَمَاتَ عَلَى الْإِسْلَامِ وَالْمُجْمَعُ صَحَابَةٌ)، واتە: ھاۋەل كەسىكە بە پروا پىھىنانەۋە، بە پىغەمبەرى

خوا گه یشتبئی ﷺ و له‌سه‌ر ئیسلامیش مردبئی، وش‌هی (صَحَابِيَّيْ) به (صَحَابَة) کۆ ده‌کریته‌وه، دیاره (صَحَابِيَّة)ش، به (صَحَابِيَّات) کۆ ده‌کریته‌وه، به‌لگه له‌سه‌ر خۆشویستی هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و ریز لئی گرتنیان و حورمه‌ت زانیانیان زۆر زۆرن، بۆ وئنه:

۱- له سووره‌تی (التوبة) دا، خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿وَالسَّمِيعُونَ الْأُولُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (۱۰۱) ، واته: پێشکه‌وتوووه به‌که‌مه‌کان له کۆچکه‌ران و له پشتیوانان و، ئەوانه‌ی به‌چاک‌یی شوێنیان که‌وتوون، خوا لێیان رازی‌یه، ئەوانیش له خوا رازیین و، به‌هه‌شته‌کانی بۆ داناون... تا‌کو کۆتایی، که‌واته: خوا ﷺ له کێ رازی‌یه؟ به‌که‌م له هاوه‌لان خوا لێیان رازی بێ و، دوا‌یی له شوێنکه‌وتووایی هاوه‌لان به‌چاک‌یی، بۆ‌یه‌ نه‌گه‌ر مه‌انه‌وی خوا لێمان رازی بێ، ده‌بێ چاک شوێنی هاوه‌لان بکه‌وین به‌تایبه‌ت پێشکه‌وتوووه به‌که‌مه‌کان له کۆچکه‌ران و له پشتیوانان.

۲- به‌لگه‌به‌کی دیکه‌ش له‌سه‌ر ئەوه، ئەوه‌یه که‌ خوا ﷺ له ئایه‌ته‌کانی (۸) و (۹) دا، له سووره‌تی (الحشر) دا، با‌سی کۆچکه‌ران و پشتیوانان ده‌کات، دوا‌یی ده‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ (۱۰) ، دوا‌ی ئەوه‌ی خوا‌ی په‌روه‌ردگار مه‌دح و ستاییشی کۆچکه‌ران و پاشان پشتیوانان ده‌کات، ده‌فه‌رموی: ئەوانه‌ی له دوا‌ی وانیش دین، (واته: هه‌موو ئەو مسوڵمانانه‌ی تا‌کو دنیا به‌کۆتا دی، له دوا‌ی کۆچکه‌ران و پشتیوانان دین)، ده‌لێن: په‌روه‌ردگارمان! له تێمه‌و له‌و بڕایانه‌مان که‌ به‌ ئیمان‌ه‌وه پێشمان که‌وتوون، ببوره‌و، کینه‌ مه‌خه‌ دل‌مان به‌ران‌به‌ر ئەوانه‌ی بڕوایان هێناوه، په‌روه‌ردگارمان! بێگومان تۆ زۆر به‌ په‌رۆشی و زۆر به‌ به‌زه‌یی.

که‌واته: گرنگترین و تایبه‌تترین سیفه‌تی جیله‌کانی مسوڵمانان که‌ له دوا‌ی جیلی هاوه‌لانه‌وه دین، بریتیه له‌وه که‌ داوا‌ی لێبوردنیان بۆ له خوا بکه‌ن و، ستاییشیان

بکہن، کہ پیش ئەوان کەوتووون بە ئیمان، دوایی لە خوا داوا بکەن کینەو بوغز ئەخاتە دلێان بەرانبەر بەو بەرێزانە، ھەر بۆیە زۆر جێی سەر سوپرمانە کە سێک لافی ئیمان و ئیسلام لێ بدات و لافی خۆشویستنی خواو پیغەمبەرە کە ی و ﷺ دینی خوا لێ بدات، کە چی کەسانێکی خۆش نەوێ و پێز لە کەسانێک نەگرتی، کە خوا ﷻ خۆشویستووون و ستایشی کردووون و، فەرموویەتی: لێیان پازیم و، بە لێنی پاداشتی باشیشی پێداون، ئەوانە ی خواپان خۆشویستووە و پیغەمبەرە کە بیان خۆشویستووە ھاوہەڵی بوون و پشتیوانی بوون، لەگەڵیدا کۆچیان کردووە، یاخود پشتیوانیان کردووە، سەر و مائیان بۆ سەر خستنی ئایین و پەیامی خوا ﷻ کە بە پیغەمبەری کۆتاییدا، ناردووویەتی، بەخت کردووە!! ھەلبەتە ھەر لە نیشانەکانی خۆشویستمان بۆ ھاوہەڵان و پێز لێگرتنمان بۆیان، ئەوہیە کە بە پێزەوہە باسیان بکەین، ھەر بۆیە زاناپان گوتووایانە: ھەر کاتیک مەرۆف ناوی یەکیک لە ھاوہەڵانی ھیتا، وا باشە بلی: (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، ئەگەر ئافرەت بێ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، ئەگەر خۆی و باپی باس بکری، وەک (عَبْدَ اللَّهِ ابْنِ عُمَرَ)، بگوتری: (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، ئەگەر کۆ بن، بگوتری: (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ)، ئەگەر کۆمەلە ئافرەتێک بن، بگوتری: (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُنَّ).

ھەر وہا لە پێز لێگرتنی ئیمە بۆ ھاوہەڵان ئەوہیە، کە ئەو کەم و کوری و ھەلەو گوناھانە ی ھیچ بە شەرێک لێیان خالی نابی، جگە لە پیغەمبەرە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) گورەیان نەکەین و، باسیان نەکەین، مەگەر مەبەستیکی شەرعی بەکی لە سەر ئەو باسکردنە کەوتبێ و، حوکمێکی شەرعی پێوہی پەيوەست بێ، ھەر بۆیە پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: (لَا تَسُبُّوا الْأَمْوَاتِ فَإِنَّهُمْ قَدْ أَفْضَوْا إِلَيَّ مَا قَدَّمُوا)، (أخرجه: البخاري: ۷۴۱۹، عن عائشة)، واتە: قسە بە مردوووان مەلێن، چونکە ئەوان رۆشتووون بەرەو ئەوہی پێشیانخستووە.

تەنجا بە تاییەت ئەو مردوووانە ئەگەر ھاوہەڵی بە پێزی پیغەمبەر بن ﷺ بە ئەم ئەمە ئەوہش ناگەینەتی کە ئیمە ھاوہەڵان بە پارێزاو لە ھەلە، (مَعْصُومِينَ مَنْ

الأخطاء)، له قه لىم بدهين، ياخود هه رچى كردوو يانه، هه مووى هه ر پاساو بدهينه وهو، هه ر تهويل و بينه و په رۆى بكهين، وهك: (إِبْنُ الْعَرَبِيِّ) له كتيبه كهى خوئى (العَوَاصِمُ مِنَ الْقَوَاصِمِ) دا، كردوو بهتى، كه هه رچى هه لى موعاويه كورى ته بوو سوفيانه خوا لىنى ببووئى، كه هوكمرانى ئىسلامى له شوو پراوه گوڤرى بو هوكمى ميراتى و، بنه ماله يى و، يه زىدى كورى كه ناودار بووه به لارى بوون و قاسيقى و گونا هبارى، به زور به سه ر مسولماناندا سه پاندا، كه به ته تكيده نهو كاته له نىو مسولماناندا كه سائىك هه بوون زور له خوئى و له بابىشى چاكتر بوون، هه ر تهو هه لوئىستهى موعاويه شه كه تهو فه رمايشتهى پىغه مبه ر ﷺ ئامازى بو دهكات، كه ده فه رموئى: (أَوَّلُ مَنْ يُغَيِّرُ سُنَّتِي رَجُلٌ مِنْ بَنِي أُمَيَّةَ)، (أخرجه: الألباني في سلسلة الأحاديث الصحيحة: ۱۷۴۹)، واته: به كه مين كه س كه رى بازى من ده گوڤرى، پياويكه له بهنى ئومه ييه، (له هوڤى بهنى ئومه ييه)، تهو يش موعاويه بوو، كه له سه ر ده ستى تهو كوئايى به چاخى خيلافه تى راشيده هات و، هوكمرانى و پادشايه تى و ميراتى ده ستى پىكرد.

چكه له گوڤرىنى هوكمرانى له راوئى وه بو ميراتى و بنه ماله يى موعاويه چهند شتىكى ديكه هه له و خراپى كردوون، بو وئنه:

أ- يه كىك له وانه كه له دژى خه ليفه ي چوارم (عهلى كورى نه بى تاليب خوا لى رازى بى)، جهنكا، كه به دهقى فه رمايشتى پىغه مبه ر ﷺ ئه وانى له گه ل ئه ودا له دژى عهلى جهنكاون، به (بغاة) ياخيان له قه لىم دراون، وهك له فه رمووده ي پىغه مبه ردا هاتوه ﷺ كه (مسلم) هيتاويه تى، به (عمار بن ياسر) فه رمووه: (تَقْتُلُكَ الْفِئَةُ الْبَاغِيَّةُ)^(۱).

ب- هه روه ها ته وهى كردبووه به داب و نه رىتتىك كه له سه ر مينبه ر جنىو به عهلى كورى نه بى طاليب بگوترئى، ته نانه ت دواى شه هيد كرانيشى، هه تا عومه رى كورى عه بدولعه زىز تهو نه رىته نه قاميه ي بهنى ئومه ييه هه لوه شانده وهو، تهو ئايه تهى

(۱) أخرجه أحمد: ۲۲۶۶۳، ومسلم: ۲۹۱۵، وغيرهما.

له شوین داناً^(۱): ﴿ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْعَبَىٰ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴾ ﴿النحل﴾

پیوسته بشرانری که هاوه لآن خوا لیان رازی بی، هه موویان یه ک پله نین به لکو ده بی نهوانیش پۆلین بکرین و، زانایان زۆر قسه یان کردوه له باره ی پۆلینکردنی هاوه لانهوه، بۆ وینه: نهوانه ی له جهنگی به دردا به شدار بوون، ئیمتیازیکی تایبه تیان هه یه، ههروه ها نهوانه ی له صولحی حوده بیبیه دا به شدار بوون، که بۆته هوی هاته دی، سه رکه وتنی پوون و تاشکرا (الفتح المبین)، که ژماره یان (۱۴۰۰) یان (۱۵۰۰) که س بووهو، خوا ﴿﴾ له باره یانه وه فه رمویه تی: ﴿ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَهُمْ فَتَحًا قَرِيبًا ﴾ ﴿الفتح﴾، نهوانه بیگومان جیا بوون، له نهوانه ی دوایی و، له فه رمایشتی خوی دادگه ریش دا هاتوه، له سووره تی (الحدید) دا: ﴿ لَا يَسْرَوِي مَنكَرٌ مِّنْ أَنْفٍ مِّنْ جَبَلٍ أَلْفَتْحٍ وَقُنْ أَوْلِيكَ أَعْظَمَ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدٍ وَقَتَّلُوا ﴾... ﴿الحدید﴾، نهوانه تان که پیش تازادکردن (ی مه ککه) جهنگیان کردو مالی خویمان به خشی، وه ک نهوانه نین و پله یان به رزرترو مه زتره لهوانه ی دوایی مالی خویمان به خشی و جهنگیان کرد، به لام له کو تایی نایه تی ژماره (۱۰) ی سووره تی (الحدید) دا، خوا ﴿﴾ ده فه رموی: ﴿ وَكَلَّا وَعَدَّ اللَّهُ الْحَسَنَىٰ... ﴾ ﴿۱۰﴾، هه مووشیان خوا به ئینی پاداشتی هه ره باشی پیداون.

ب- خزمان و نیزیکانی پیغمه بهر ﴿﴾، (أَهْلُ الْبَيْتِ النَّبَوِيِّ):

بیگومان وشه ی: (أَهْلُ الْبَيْتِ)، له قورئاندا ته نها له دوو شویندا هاتوه:

یه که م: له نایه تی (۳۲) ی سووره تی (الأحزاب) و، له نایه تی (۷۲) ی سووره تی (هود) داو، له هه ردووکیاندا مه به ست پئی تافه رت و مال و خیزانه، که ده فه رموی: ﴿ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ

(۱) الكامل في التاريخ لابن الأثير، ج ۵، ص ۵۴۳، و، تاريخ الأمم الإسلامية، الدولة الأموية: شيخ محمد خضري بك: ج ۲، ص (۱۲۱، ۱۸۲، ۱۸۴)، ههروه ها هه ر کام له: (الطبري) و (ابن كثير) يش له میژووه کانیان دا هیناوانن.

يُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿۳۳﴾ الأحزاب، که دیاره پرووی
دواندن له هاوسه رانی به ریژی پیغهمبه ره ۳۳

دووه م: ههروه ها له سوورپتی (هود) دا، فریشته کان به خیزانی (ئیبیراهیم) که سارا خانه،
ده ئین: ﴿قَالُوا أَنْعَجِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمْتُ اللَّهُ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ﴾
﴿۳۳﴾ هود، به لئی بیگومان چه مکی: ﴿أَهْلَ الْبَيْتِ﴾، یانی: ئهوانه ی له مالدان، که به
پله ی یه که م ژن و خیزان ده گریته وهو، دوا ی ئه ویش مندال و نه وه، هه ر بویه زانا یان هه ر
کام له عه لی کوری ئه بی تالیب و فاتی مه ی کچی پیغهمبه ر ۳۳ و (حه سه ن و حوسه ی ن)
یشیان، خستوونه نیو چه مکی: (أَهْلَ الْبَيْتِ النَّبَوِيِّ)، به لکو هه ندیکیان خز مه کانی دیکه شی
له مامه کانی پیغهمبه ر ۳۳ و له ئاموزایه کانی و له پوره کانی، ئهوانه شیان خستوونه نیو
ئو چه مکه وه، گرنگ ئه وه یه ده بی هه موو ریژو حورمه تیک بنویژی، بو ئهوانه ی که له
مالی پیغهمبه ردا بیوون ۳۳ به پله ی یه که م وه ک گوهمان: هاوسه ره به ریژه کانی و، تنجا
کچ و نه وه، چونکه پیغهمبه ر ۳۳ کوره کانی به نه بالغیی مردوون.

ج- شوینکه وتووایی راسته قینه ی پیغهمبه ر (آل النبی):

سینیم لهوانه ی که ده بی ریژو حورمه تی تهواویان لی بتری، بریتیه له (آل
النبی)، که بریتین لهوانه ی په یوه ندیی تایبه تیان له گه ل پیغهمبه ردا ۳۳ هه بووه له
رووی ئیمان پته ئیان و شوینکه وتنه وهو، پیویسته ئه وه هه له یه راست بگریته وه که
وشه ی (آل)، هاوواتا نیه له گه ل (آهل) دا، وه ک هه ندیک گوتوو یانه، به به لگه ی
ئه وه که وشه ی (آهل)، له قورئاندا ته نیا پال دراوه ته وه لای (بیت)، (أَهْلُ الْبَيْتِ)،
به لام وشه ی (آل)، هه میشه پال دراوه ته لای مروّف، بو وینه خوا فه رموویه تی:

۱- ﴿إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ ﴿۳۳﴾ آل عمران.

۲- ﴿فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَءَاتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا﴾ ﴿۵۱﴾ النساء، تنجا
ئهم (آل) ه، مه رچ نیه ته نیا له چاکه دا شوینکه وتوو بن، به لکو ده گونجن له خراپه دا،

شوینکه وتوو بن، وهک له سوورهقی (غافر) دا دهفه رموی: ﴿ فَوْقَهُ اللَّهُ سَبْعَ مَآ مَكْرُورًا وَحَاقَ بِغَالِي فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴾ (۱۵)

ههروهها دیسان له سوورهقی (غافر) دا، دهفه رموی: ﴿ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴾ (۱۶)، کهواته: (آل)، بریتیه: له شوینکه وتووانی راسته قینهی که سیک، ننجا له خیردا یان له شهردا، به لأم (أهل)، نهوانه ن له ماله که یدان، ننجا نه گهر بیت و نهوانه ی (له چوارچیوهی مائی پیغه مبهردان)، وهک هاوسه رو مندال، به راستیی شوین پیغه مبهر ﴿ بکهون، نهوه ههم نه هلنی و ههم نالیشنی، به لأم که سیک که له چوار چیوهی ماله که یدا نیه، به لأم به راستیی شوینی بکهوی، نهوه نالی پیغه مبهره ﴿ به لأم به نه هلی له قه له م نادرئ، لهو بارهوه شاعیریک ده لئ:

ءَالٍ مُّحَمَّدٍ هُمْ اَتْبَاعُ مِلَّتِهِ مِنَ السُّودَانِ وَالْعَجَمِ وَالْعَرَبِ
وَأُو لَمْ يَكُنْ ءَالَهُ اِلَّا قِسْرَانْتَهُ نَصَلِي الْمُصَلِّي عَلَي الطَّاعِي اَبِي لَهَبٍ

واته: نالی موحه ممه د ﴿ بریتین له شوینکه وتووانی ریبازه که ی، له رهش پیستان و له عه جهم و له عه په ب، نه گهر ناله که ی ته نیا خزمه کانی بوونایه، که سیک که سه له وات ددهات، ده بوو سه لاته که ی نه بوو له هه بی یاخییش بگریته وه.

د- چواره م و کوتایی بریتیه له ئوممه تی پیغه مبهر ﴿ :

ده بی ریز له ئوممه ته که ی بگیری و، به تایهت زانایانی میراتگری، که گومان تیدا نیه، ئوممه تی پیغه مبهر ﴿، واته: نهوانه ی به راستیی شوینی که وتوون و به دوا ی په یامه که یه وه ن، و، زانایانی میراتگری پیغه مبه ریش ﴿ نهوانه ن، که هه مان نه رکی پیغه مبه ری خوا ﴿ له ئیو ئوممه ته که یدا نه نجام دده ن که بریتیه له پاراستنی میراته که ی و، پاراستنی ریبازه که ی و، بلاو کردنه وه ی ریبازه که ی و، هه ولدان بو چه سپاندنی شه ریعه ته که ی.

خوا بە لوتف و کەرەمی خوئی له و کەسانەمان بگێرێ کە ئەرکی سەرشانیان
 بە تیرو تەواوی، بە ریکی و بە چاکیی بەرانبەر بە پێغەمبەری خاتەم ﷺ
 ئەنجام دەدەن، لێرەشدا کۆتایی بەم دەرسەمان دێنین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✧ درسی دووم ✧

پنجاهه ی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان پَنبج نایته، نایته کانی: (۶ - ۱۰)، که تیان دا دوو بابته تی زور
گه وره و گرنگ خراونه روو:

یه که م: له کاتیکدا بابایه کی لاری و متمانه پی نه کراو، هه وایک دین، پیوسته به
وریای مامه له ی له گه لدا بکری و، به بی روونکردنه وه و ساغکردنه وه، هیچ شتیکی
له سر بنیات نه نری.

دوو ه م: له کاتی دهمه قالی و له گزیه ک راچوونی دوو کومه ل له برواداراندا، پیوسته
ناشته وایان له نیواندا بکری و، پیکه پیرنه وه، له کاتی مل نه داتی لایه کیاندا، به هیز
ملی بو هه ق و دادگری پی نه وی بکن، بروادارانیش برای راسته قینه ی یه کدین،
بو یه پیوسته ناشته وایان له نیواندا بکری، ته نانه ت نه گه ر نا کوکیه که له نیوان دوو
که سیشدا پی، له برواداران.

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَهُمْ فَاسِقٌ بِنِيءٍ فَتَيَبْنَا أَن نُّصِيبُوا قَوْمًا بِمَعْزِلِهِ فَتُصِيبُوا
عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ تَتَدَبَّرُونَ ﴿٦﴾ وَأَعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ
وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ
أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاغِبُونَ ﴿٧﴾ فَضَلَّآ مِن اللَّهِ وَرِعْمَةٌ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٨﴾ وَإِن طَآئِفَتَانِ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ آفَسَتَا فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِن بَغت إِحْدَهُمَا عَلَى الْآخَرَىٰ فَقَنْبِلُوا إِلَىٰ تَبَىٰ حَتَّىٰ
تَفِىءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِن فَآءت فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
﴿٩﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾﴾

مانای ده قلاو ده قی نایه تهاکان

(تهی تهوانهی پرواتان هیئاوه! ته گهر که سیکی له ری لادهر (متمانه پینه کراو) ههوالیکی بو هیئان، روون و ساغی بکه نهوه (داخو راسته یان نا؟) نه وهک به نه زانیی کومه لیک تووش (ی زیان) بکه ن، سه ره نجامیش له سه ره ته وهی کردووتانه په شیمان ببنه وه (۶) بشارانن که پیغه مبه ری خواتان له نیودایه، (کهواته: لیی به هره مه ند بن و وریا بن بی فه رمایی نه که ن)، ته گهر له زور کاران دا به قسه تان بکات (و به ئاره زووی ئیوه بجوو لپته وه)، تووشی گرفت و ئاره حه تی ده بن، (چونکه به هوی راو بوچوونه کانتانه وه تووشی هه له ده بی)، به لام خوا (ته نیا چاکه ی بو تان ده وی و)، بروای له لا خو شه ویست کردوون و له دئناندا رازاندوویه ته وه، بیروایی و لادان و سه ره پیچیشی له لاتان ناپه سند کردوون (تهوانه ی به و جوړه ن)، ته نیا تهوانه شاره زاو سه ره راستن (۷) (ته وهش) به خشش و چاکه یه له خوا وه، خواش زانای کار به جییه (۸) ته گهر دوو کومه لیش له برواداران به گژیه کدا هاتن! (به شه ر هاتن)، به زووی ناشته واییان له نیواندا بکه ن (و پیکیان بیئنه وه)، ئنجا ته گهر لایه کیان ده سترژیی کرده سه ره ته وی دیکه یان، ئیوه له دژی ته وهی سنوور شکینی ده کات، بجه نگن، تاکو ده گهر پته وه بو لای فه رمانی خوا، ئنجا که گه راپه وه به دادگه ری ته باییان له نیواندا بکه ن و، دادگه ری بکه ن (له پیدانی پشک و به شی هه ر لایه کدا)، به دنیایی خوا دادگه رانی (له پیدانی ماف و پشکاندا) خو شه دوین (۹) به راستیی ته نیا برواداران برای یه کدین، ئنجا پیکه اتن له نیوان دوو برایه که تاندا بکه ن (که پیکه وه ناته بان) و، پارزییش له خوا بکه ن، به لکو به زه بیتان له گه ل بنویتری، (له لایه ن خوا ی به به زه ییه وه).

شیکردنه‌وی هه‌ندی که وشه‌کان

(فَاسِقٌ): (فَسَقَ فُلَانٌ، أَي: حَرَجَ عَنِ حُجْرِ الشَّرْعِ، فَسَقَ الرُّطْبُ: حَرَجَ عَنِ قِشْرِهِ)، ده‌گوتری: (فَسَقَ فُلَانٌ)، واته: له بازنه‌ی شهره‌ی چۆته‌ی ده‌ری، هه‌شوووه‌ی خورما که له‌ی کیه‌که‌ی دیته‌ی ده‌ری، پیتی ده‌گوتری: (فَسَقَ الرُّطْبُ)، واته: فه‌ریکه‌ی خورما له‌ی کیه‌که‌ی هاته‌ی ده‌ری، که‌واته: فاسیق که‌سیکه‌ی له‌ی بازنه‌ی شهره‌ی چۆته‌ی ده‌ری.

(بَيِّنًا): (التَّبَأُ: خَيْرٌ ذُو قَالِدَةٍ عَظِيمَةٍ يَحْصُلُ بِهِ عِلْمٌ، أَوْ غَلَبَةُ ظَنٍّ، وَحَقُّ الْخَبَرِ الَّذِي يُقَالُ فِيهِ تَبَأٌ، أَنْ يَتَعَرَّى عَنِ الْكَذِبِ)، وشه‌ی (تَبَأٌ) هه‌والئیکه‌ی سوودئیکه‌ی مه‌زنی هه‌یه، به‌هۆیه‌وه‌ی زانیاری، یاخود گومانئیکه‌ی زال په‌یداده‌بئ، هه‌والئیکه‌ی که‌ی پیتی ده‌گوتری: (تَبَأٌ) هه‌قی خۆیه‌تی که‌ی هه‌ج درۆی تیکه‌ل نه‌بووبئ.

(فَتَبَيَّنُوا): (بَانَ وَاسْتَبَانَ وَتَبَيَّنَ، أَي: وَضَحَ وَظَهَرَ)، واته: پوون بوو، ناشکرا بوو، (تَبَيَّنَتْهُ، أَي: وَضَعْتُهُ وَعَرَفْتُهُ)، پوونکرده‌وه‌ی ناساندم، (التَّبَيُّنُ: الإِبْطَاحُ)، (تَبَيَّنَ)، واته: پوونکرده‌وه‌ی، نجا وه‌ک چۆن (فَتَبَيَّنُوا)، خۆپتراوه‌ته‌وه‌ی، (فَتَبَيَّنُوا)، خۆپتراوه‌ته‌وه‌ی، ده‌گوتری: (قَبَّتْ: اسْتَقَرَّ، أَقَامَ)، واته: نیشه‌جئ بوو، دامه‌زرا (وَكَبَّتِ الْأُمُرُ، أَي: تَحَقَّقَ وَصَحَّ)، واته: شته‌که‌ی ساغ بووه‌وه‌ی، راست ده‌رچوو، (وَفُلَانٌ تَتَبَّتْ فِي الْأُمْرِ وَالرَّأْيِ: أَي تَأَنَّى وَلَمْ يَعْجَلْ)، واته: له‌کاره‌که‌دا شینه‌یی کردو، په‌له‌ی نه‌کرد.

(بِجَهْلٍ): (الْجَهْلُ: ضِدُّ الْعِلْمِ)، (جهل) پتجه‌وانه‌وه‌ی دژی زانیاریه‌وه‌ی، (جهل) به‌سی وانا هاته‌وه‌ی:

۱- (عَدَمُ الْعِلْمِ)، نه‌بوونی زانیاری به‌شیتیک.

۲- (الْعِلْمُ بِالشَّيْءِ بِخِلَافِ مَا هُوَ عَلَيْهِ)، زانیاری هه‌بوون به‌شیتیک، به‌لام به‌پتجه‌وانه‌ی حال و واقیعی نه‌وه‌شته‌وه‌ی.

۳- (الْعَمَلُ بِخِلَافِ مَا يَنْبَغِي) کارکردن به پیچه‌وانه‌ی نه‌وه که شایسته‌یہ بکری.

(تَدْرِيْمٍ): (النَّدْمُ: والنَّدَامَةُ: التَّحَسُّرُ مِنْ تَغْيِرِ رَأْيٍ فِي أَمْرٍ فَانْتِ)، (تَدَمُّ و نَدَامَةٌ) همدردوکیان به مانای خه‌ف‌ت خواردنن، به هوی زاگوړانه‌وه له باره‌ی شتیکه‌وه که تیبه‌ریوه.

(عَنِتُّمُ): (عَنِتَّ فُلَانٌ يَعْنِي عَنَتًا: وَقَعَ فِي أَمْرٍ يُخَافُ مِنْهُ التَّلَفَ)، (عَنِتَّ فُلَانٌ يَعْنِي عَنَتًا)، واته: که‌وته نیو حالیکه‌وه و کاریکه‌وه، که مه‌ترسی هه‌یه تیبدا زا به بئ، یان بفه‌وتئ، واته: تووشی نار‌ه‌تسی و گرفتاری بوون.

(وَكَّرَهُ إِلَيْكُمْ): (أَي: صَيَّرَهُ كَرِيهًا وَكْرَهًا لَدَيْكُمْ)، وایلیک‌ردوه که بوغزیتراو بئ و، نه‌و شته‌تان بدزئ، یانی: ناخو‌شو‌یستراو بی‌ت له لاتان.

(وَالْفُسُوقُ): (الْحُرُوجُ مِنْ حَجْرِ الشَّرْعِ) (فسوق) بریتیه له دهر‌چوون له بازنه‌ی شه‌ریعت، (فَسَقَ الرُّطْبُ: أَي خَرَجَ مِنْ قَشِرِهِ)، هیشووه خورما له تویکله‌که‌ی هاته دهرئ.

(وَالْعَصِيَانَ): (عَصِيَ عَصِيَانًا: خَرَجَ مِنَ الطَّاعَةِ أَصْلُهُ أَنْ يَتَمَتَّعَ بِعَصَاةٍ)، (عَصِيَ عَصِيَانًا)، واته: له فرمانبه‌ری چووه دهر و، سه‌ریچی کرد، نه‌صله‌که‌شی نه‌وه به که نه‌و که سه‌گوچانی خوئ به ده‌سته‌وه بئ و، نه‌چیته ژیر باری که‌س و یاخی بیئ.

(الرَّشِدُ وَرَشَدٌ): (الرُّشْدُ وَالرُّشْدُ: خِلَافُ الْغَيِّ، وَيُسْتَعْمَلُ اسْتِعْمَالِ الْهِدَايَةِ)، (رُشِدًا) و (رَشَدًا)، پیچه‌وانه‌و دژئ (غَيِّ) ه، (غَيِّ) واته: به ناوات نه‌که‌یشتن، بی‌ناکام بوون، سه‌رگ‌ردان بوون، که‌واته: (رُشِدًا) و (رَشَدًا)، یانی: به نامانج که‌یشتن و به ناکام که‌یشتن، جاری واش هه‌یه (رُشِدًا) و (رَشَدًا)، به مانای هیدایه‌ت به‌کاردین.

به‌لام من پی‌م وایه و جارانی دیکه‌ش باس‌مان کردوه، نه‌و دوو وشه‌یه: (ضَلَّ) و (غَوِيَ)، (ضَلَّ) و (غَوَاةً)، (ضلال) واته: گومرا بوون و به‌رئ نه‌زانین، (غَوَاةً)،

نه‌نجامی گومراییه، واته: بيمرادیی و به ناکام نه‌گه‌یشن، ده‌ستخه‌رؤو ره‌نجه‌رؤو بوون، وشه‌ی (هُدًى) یان (هدایة)، واته: به‌رئ زانین، به‌لام (رُشد) و (رُشد)، یانی: به‌نامانج‌گه‌یشن، ئینسان که‌ به‌هرمه‌ند بوو له‌هیدایه‌ت، به‌تامانجیش ده‌گات، به‌لام نه‌گه‌ر گیرؤده‌ بوو به‌گومراییه‌وه، بيمرادیش ده‌بئ.

(بَغَتْ): (البغی: طَلَبُ تَجَاوُزِ الْإِقْتِصَادِ فِيمَا يُتَحَرَى، وَبَغَى: تَكَبَّرَ وَبَغَتْ الْمَرْأَةُ: فَجَّرَتْ)، (بَغِي): بریتیه له‌ داواکردنی تیپه‌راندن له‌ حاله‌تی نیوه‌راست، له‌ شتی‌کدا که‌ خه‌فتانی تیدا بکری و، وشه‌ی (بَغِي) به‌مانای خووی به‌زلگرت، هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر بو‌نافره‌ت به‌کاربئ، (وَبَغَتْ الْمَرْأَةُ: فَجَّرَتْ)، واته: داوین پیسی کرد.

(فَأَسْلِمُوا بَيْنَهُمَا): واته: ناشته‌وایان له‌ نیواندا بکه‌ن، (الصُّلْحُ ضِدُّ الْفَسَادِ، وَالصُّلْحُ: يَخْتَصُّ بِإِزَالَةِ نِقَابِ بَيْنِ النَّاسِ)، (صَلَح): چاکسازیه و پیچه‌وانه‌ی خراپه‌ کاری و تی‌کدانه، (صلح) تابه‌ته به‌ لابرندی ناکوکی و ناته‌بابی له‌ نیوان خه‌لکدا.

(بِالْعَدْلِ): (الْعَدْلُ وَالْمُعَادَلَةُ، لَفْظٌ يَقْتَضِي مَعْنَى الْمُسَاوَاةِ، وَالْعَدْلُ وَالْعَدْلُ يَتَقَارَبَانِ أَوْلُهُمَا يُدْرِكُ بِالْبَصِيرَةِ وَالثَّانِي بِالْبَصْرِ)، (عَدْلٌ وَمُعَادَلَةٌ)، وشه‌یه‌که‌ مانای یه‌کسانیی ده‌گه‌یه‌نئ، (عَدْلٌ) هه‌یه‌و (عِدْل)، (عَدْل) واته: دادگه‌ری، که‌ نه‌مه به‌ به‌صیره‌ت و به‌عه‌قل ده‌زانرئ، به‌لام (عِدْل) واته: لبار، نجا باری و لآخ هه‌ردووک لایان پیان ده‌گوترئ: (عَدْل)، چونکه‌ به‌رانبه‌ری یه‌کدین، به‌لام بار به‌ چاوی سه‌ر ده‌بیزئ.

(وَأَقْسَطُوا): (الْقِسْطُ: النُّصِيبُ بِالْعَدْلِ)، (قسط): بریتیه له‌ پشکیکی دادگه‌رانه، (كَالْنُصْفِ وَالنُّصْفَةُ)، وه‌ک (نُصْف) و (نُصْفَةٌ)، یانی: شتی‌ک به‌ ئینصاف و به‌ ویزدان و به‌ دادگه‌ری دابه‌شکرا بئ به‌ یه‌کسانیی، (وَالْقِسْطُ: أَخَذُ قِسْطِ الْغَيْرِ، وَهُوَ جَوْرٌ، وَالْإِقْسَاطُ أَنْ يُعْطِيَ قِسْطَ غَيْرِهِ، وَذَلِكَ إِتْسَافٌ)، (قسط) هه‌یه‌و (إِقْسَاط) هه‌یه، (قسط): بریتیه له‌ وه‌رگرتنی به‌شی نه‌وی دیکه، که‌ نه‌وه‌ سته‌مه، به‌لام (إِقْسَاط): بریتیه له‌ پیدانی به‌شی نه‌وی دیکه که‌ نه‌وه‌ دادگه‌ریه‌وه، وشه‌ی

(قِسْطٌ) و (عَدْلٌ) یش هه چهنده زانیان به هاو واتیان داناون، به لام له راستییدا (عَدْلٌ) ماناو چه مکه که ی گشتییه، بۆ شتی ماددی و بۆ شتی مه عنه وی، به لام (قِسْطٌ) زیاتر بۆ شتی ماددی به کاردی، نه گهر ته ماشای نهو سیاقانه بکه ین که وشه ی (قِسْطٌ) یان له قورنندا تیدا هاتوه، بۆ مان دهرده که وهی که زیاتر بۆ پشک و به ش و شتی ماددی و به ره هسه.

هۆی هاتنه خواره وهی نایه ته کان

۱- هۆی هاتنه خواره وهی نه م نایه تانه: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِِنْ جَاءَكَ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنْ أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِمَهَلِهِمْ فَنَصِيحُوا عَلَنَ مَا فَعَلْتُمْ تَدْمِيمًا ۖ ﴿٦﴾ وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ هُمُ الرَّشِدُونَ ﴿٧﴾ فَضَلَا مِنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٨﴾. نهو نایه تانه به بۆنه ی به سه ره هاتیکه وه هاتوونه خوارو، لهو باره وه چه ند ریوایه تیک هاتوون، تیمه یه کیک له ریوایه ته کان دینین:

إِعْنُ عَلَقَمَةَ بْنِ نَاجِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: بَعَثَ إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْوَلِيدَ بْنَ عُقْبَةَ بْنِ أَبِي مُعَيْطٍ يُصَدِّقُ أَمْوَالَنَا، فَسَارَ حَتَّى إِذَا كَانَ قَرِيبًا مِنَّا، وَذَلِكَ بَعْدَ وَقْعَةِ الْمُرَيْسِيعِ، رَجَعَ فَرَكِبْنَا فِي آثَرِهِ، فَأَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَتَيْتُ قَوْمًا فِي جَاهِلِيَّتِهِمْ أَخَذُوا اللَّبَاسَ وَمَتَّعُوا الصَّدَقَةَ، فَلَمْ يُعْزِرْ ذَلِكَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى نَزَلَتْ: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِِنْ جَاءَكَ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنْ...﴾ الْحَجَرَاتِ، وَأَتَى الْمُضْطَلِقُونَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكْرَ الْوَلِيدِ بِطَائِفَةٍ مِنْ صَدَقَاتِهِمْ يَسُوقُونَهَا، وَنَفَقَاتٍ يَحْمِلُونَهَا، فَذَكَرُوا ذَلِكَ لَهُ، وَأَنْهُمْ حَرَجُوا يَطْلُبُونَ الْوَلِيدَ بِصَدَقَاتِهِمْ، فَلَمْ يَجِدُوهُ، فَدَفَعُوا إِلَيَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا كَانَ مَعَهُمْ وَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، بَلَّغْنَا مَخْرَجَ رَسُولِكَ فَسَرَرْنَا بِذَلِكَ وَقُلْنَا: نَتَلَقَا،

فَبَلَّغْنَا رَجْعَتَهُ، فَخَفِنَا أَنْ يَكُونَ ذَلِكَ مِنْ سَخَطِهِ عَلَيْنَا، وَعَرَّضُوا عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَشْرَوْا مِنْهُ مَا بَقِيَ، فَقَبِلَ مِنْهُمْ الْقَرَابِصَ وَقَالَ: «ارْجِعُوا بِتَفَقُّكُمْ لَا تَبِيعُ شَيْئًا مِنَ الصَّدَقَاتِ حَتَّى تَقْبِضَهُ»، فَارْجَعُوا إِلَى أَهْلِيهِمْ وَبَعَثَ إِلَيْهِمْ مَنْ يَقْبِضُ بَقِيَّةَ صَدَقَاتِهِمْ، (أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي الْكَبِيرِ: ٤، وَابْنُ أَبِي عَاصِمٍ فِي الْأَحَادِيثِ وَالْمَتَانِي: ١، قُلْنَا وَهَذَا سَنَدٌ حَسَنٌ، قَالَ الْهَيْمِيُّ فِي مَجْمَعِ الزَّوَاِيدِ: رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ بِإِسْنَادَيْنِ فِي أَحَدِهِمَا يَعْقُوبُ بْنُ عَمِيدٍ بْنُ كَاسِبٍ وَثِقَةٌ بْنُ حُبَّانٍ وَصَعْفَةُ الْجُمْهُورُ، قُلْنَا: الْمُتَقَرَّرُ فِي حَالٍ يَعْقُوبُ أَنَّهُ صَدُوقٌ مَا لَمْ يُخَالَفْ، وَالْحَدِيثُ ذَكَرَهُ السِّيُوطِيُّ فِي الدَّرِّ الْمُنْتَوِرِ ج ٧، الصَّفْحَةَ ٥٥٥، وَزَادَ نِسْبَتَهُ لِابْنِ مُرْدَوَيْهِ^(١)).

واته: عه لقمه‌می کوری ناجیه خوا لئی رازی بی، ده‌لئی: پیغمبره‌ری خوا
 ﴿وَهَلِيدِي كُورِي عَوْقَبِي كُورِي تَهْ بِي مَوْعِيَهْ طِي نَارْدَه لَامَان، كَه زَهْ كَامَان
 لِيُوهَرْ بَكْرِي، زَهْ كَاتِي مَالْ وَ سَامَانَان هَات، هَهْ تَا كَه يَشْتَه نِيْزِيك تِيْمَه، نَهْ وِيش
 لَه دَوای رُووداوی (المُرِّيْسَع)، دَوایِي كَه پَرَايهْ وِه، تِيْمَهْش سَوَارِي وَ لِأَخَان بُووِين وَ
 بَه دَوای كَه وَتِيْن، نَهْ وِيش چُوو بُوْ لَای پِيْغَه مَبَهْر ﴿كُوتِي: نَهْ ي پِيْغَه مَبَهْرِي خَوَا!
 چُوومه لَای كُومَه لِيْك كَه هَهْر لَه سَهْر دَهْمِي نَهْ فَامِيِي خُوْ يَانْدَا دَهْ زِيْن وَ، پُوْشَا كِي
 جَهْ نِيْگِيَان لَه بَهْر كَرْدَوَه وَ مِلْيَان نَهْ دَاوَه بُوْ زَهْ كَات دَان! بَه لَامْ پِيْغَه مَبَهْرِي خَوَا ﴿﴿
 تَهْ وَ هَهْ وَا لَه نَهْ يَكُورِي، هَهْ تَا خَوَا ﴿﴿ تَهْ وَ نَا يَهْ تَانَهْ ي دَا بَهْ زَانْدَنْ: ﴿﴿ يَكَا يَهَا لِّلَّذِيْنَ
 ءَامَنُوْا اِنْ جَاءَكَ رَقِيْبٌ مِّنْهُمْ فَاِمْسِكْهُ بِوَجْهِكَ فَسَبِّحْهُ ... ﴿﴿، دَوایِي (مُوسْتَه لَه قِيْبَه كَان) هَاتَنَه لَای پِيْغَه مَبَهْر
 ﴿﴿ بَه دَوای وَهَلِيْدَا، كُومَه لِيْك لَه زَهْ كَات وَ صَهْ دَهْ قَه كَانِيَان لَه نَا زَهْ لَه كَانِيَان كَه
 لِيْيَان دَهْ خُوْرِيْن وَ، كُومَه لِيْك لَه پَارَهْ ي نَهْ قَدِيْنَهْش كَه هَهْ لِيْآن كَرْتَبُوو، هَيْتِيْايَان وَ،
 نَهْ وِهْ يَان بُوْ پِيْغَه مَبَهْرِي خَوَا ﴿﴿ بَاسْ كَرْد، كَه نَهْ وَا ن چُوونه دَهْرِيْ بَه دَوای وَهَلِيْدَا
 تَا كُو زَهْ كَاتِي مَالَهْ كَانِيَانِيَانِي تَهْ سَلِيْم بَكَهْن، بَه لَامْ وَهَلِيْدِيَان چَنَك نَهْ كَهْ وِت، تِيْدِي
 نَهْ وِهْ ي پِيْيَان بُوو تَهْ سَلِيْمِي پِيْغَه مَبَهْرِيَان كَرْد ﴿﴿ وَ پِيْشِيَان كُوت: نَهْ ي پِيْغَه مَبَهْرِي
 خَوَا! بِيْسْتُوو مَانَه نُوْبِنَهْرَهْ كَهْ ي تُوْ دَهْ رَجُووه بُوْ لَامَان، تِيْمَهْش دَلْخُوْش بُووِين وَ،

(١) الإستيعاب في بيان الأسباب، ج ٢، ص ٢٧٤.

گویمان پتی دهگین، به لام دواپی بیستمان که گهراوه تهوه، ترساین تهوه به هوئی تووره بوونیکه وه بیت له سهر تیمه، دواپی بو پیغه مبهریان ﴿ پیشتنیار کرد که تهو زه کاتانهی ماون له جیاق تهوهی ناژه له کانیان بینن (حوشترن، مهرو بزبن یان ره شه ولاخ)، پارهی بدهنن له به رانه ردا، پیغه مبهر ﴿ تهوهی هینابوویان (ناژه له کانیان) له زه کات لپی وه رگرتن و، پتی فرموون: بگه رینه وه، سامانه کانتان به رنه وه، تیمه هیچ به شیک له زه کات نافروشین، تاکو وهری نه گرین (سهره تا شته که چیه وه ک خوئی وهری ده گرین)، ئیدی گه رانه وه بو لای خرم و که سیان و، تهوهی که مابوو له زه کات و نه یاندا بوو، بو پیغه مبهریان نارد ﴿.

نهم به سه رهاته، هوئی هاتنه خواری نهو سئ نایه ته موباره که بووه، که پیشتر هینامانن.

۲- هوئی هاتنه خواری دهی نهم نایه ته موباره که ده فرموی: ﴿ وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَت إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقْتُلُوا الَّتِي تَبَغَى حَتَّى تَبْغَى إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاتَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿۱﴾، لهو باره شه وه تیمه نهم ریوایه ته دینین:

﴿عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قِيلَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ أَتَيْتَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أُبَيٍّ، فَأَنْطَلَقَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَكِبَ حِمَارًا، فَأَنْطَلَقَ الْمُسْلِمُونَ مَعَهُ وَهِيَ أَرْضُ سَبَخَةَ، فَلَمَّا أَتَاهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: إِلَيْكَ عَنِّي، وَاللَّهِ لَقَدْ آذَانِي نَحْنُ حِمَارِكَ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ مِنْهُمْ: وَاللَّهِ لِحِمَارِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَطِيبَ رِيحًا مِنْكَ، فَغَضِبَ لِعَبْدِ اللَّهِ رَجُلٌ مِنْ قَوْمِهِ، فَسْتَمْتَهُ، فَغَضِبَ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا أَصْحَابُهُ، فَكَانَ بَيْنَهُمَا ضَرْبٌ بِالْجَرِيدِ وَالْأَيْدِي وَالنُّعَالِ، فَبَلَعْنَا أَنهَذَا أَنْزَلَتْ: ﴿ وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَت إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقْتُلُوا الَّتِي تَبَغَى حَتَّى تَبْغَى إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاتَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿۱﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ ﴿۱﴾، (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۲۶۹۱، وَمُسْلِمٌ: ۴۷۹۹).

واتە: ئەنەسى كوپرى مالىك (خوۋا لىيى رازى بىن)، دەگىر تېتەۋە، دەلىن: بە
 پىغەمبەرى **خوۋا** كوترا: ئەگەر بچى بۆ لاي عەبدوۋللاي كوپرى ئوبەيىھە و سەردانى
 بىكەي، پىغەمبەرىش **دەرچوو** بەرەو لاي و، سوۋارى كەرىك بوو، مسولمانانىش
 لە خزمەتيدا دەرچوون، بەلام شوئىنەكە زەۋىيەكى سوۋر ھەلىن بوو، (دىارە
 تۈزۈ خۇلى لى ھەلساۋە)، كاتىك پىغەمبەرى **خوۋا** گەيشتە لاي، عەبدوۋللا
 كوتى: خۇتم لى دوور بىكەر، بە خوۋا بۇنى كەرەكەت ئازارى دام! يەككىك لە
 پشتىۋانەكان كوتى: بە خوۋا بۇنى كەرى پىغەمبەرى **خوۋا** لە بۇنى تۆ خۇشترە،
 پىۋاۋىكىش لە خزمانى عەبدوۋللا لەسەر ئەو قسەيە بۆ عەبدوۋللا توورە بوو و،
 لەگەل ئەو پىۋاۋەي پشتىۋانان قسەيان بە يەكدى گوت، دوايى بۆ ھەر كامىك
 لەو دوۋانە، كۆمەلىك ھاۋەلىان توورە بوون، سەرەنجام بە گزى يەكدا ھاتن و،
 لىدانيان لە بەيندا دروست بوو، بە لقە دارخورماۋ دەست و نەعل، ئەنەس خوۋا
 لىيى رازى بىن، دەلىن: پىنمان گەيشتە كە لەو بارەۋە ئەم دوو ئايەتە موبارەكە
 دابەزىوون.

مانای گشتی نایه‌تہکان

بہرے‌زان!

پیشتریش گویمان: ئەم پینج نایه‌تہ موبارہ‌کە دوو بابەتی گەورەیان گرتوونە خۆیان، سێ نایه‌تی پیشەوہیان باسی ئەوہ دەکەن، کاتیک مسوڵمانان ھەوآلیکیان پیندەگات، لە کەسیکەوہ کە جیی متمانہ نیہ، لەبەر ئەوہی بابایەکی لە ریی دەرچووہ، کەسیکە زانراوہ گوناھبارو لادەرہ لە ریی شەریعت، چۆن مامەتە بکەن؟!

بابەتی دووہمیشیان لە دوو نایه‌تہ کە ی دوایی دا، باسی ئەوہیہ کە کاتیک دوو کۆمەڵ لە مسوڵمانان دەمەقآلییان دەبی و، بە گژ یە کدا دین، پتویستە چۆن مامەتەیان لە کەتدا بکری؟ کە دەبی پیک بەتیرنەوہو دەستی بابای ستەمکار بگیری..

خو **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾**، ئە ی ئەوانە ی پرواتان ھیناوە! **﴿إِنْ جَاءَكَ فَاسِقٌ مِّنْ يَّنِي فَتَوَبَّ﴾**، ئە گەر لاریتەک، لادەریک ھەوآلیکی بۆ ھینان، پروون بکەنەوہ، یانی: **﴿فَتَبَيَّنُوا لِّلْبَآءِ﴾**، ھەوآلە کە پروون بکەنەوہ، خویندراویشەتەوہ: **﴿فَتَّبَيَّنُوا﴾**، واتە: چەسپاوی بن و بە چەسپاوی لە گەڵ ھەوآلە کە دا مامەتە بکەن، نەک بە ھەلەشەیی و بە پەلە پەل، بۆچی؟ **﴿أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِمِصْرَبِكُمْ﴾**، نەبادا کۆمەلێک بە ئەزانی تووشی زیان و زەرەر بکەن، زەبریکیان لئ بدەن و دەستیکیان لئ بوہشینن، **﴿فَتَصِحُّوا عَلٰٓى مَا فَعَلْتُمْ نَادِرًا﴾**، دوایی بەھۆی ئەوہوہ کە کردووتانہ، پەشیمان ببنەوہ، تووشی پەشیمانایی بن، ھەر بۆیہ کوتراوہ: **﴿الْعَجَلَةَ مِنَ الشَّيْطَانِ﴾**، پەلەکردن لە شەیتانەوہ، یانی: ھەمیشە پەلەکردن وا لە مرۆف دەکات، تووشی خلیسکان و ھەلەو لادان و تاوان ببن.

﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ﴾، بشرانن که پیغمبری خوا ﴿﴾ له ٲیوتاندايه،
 تاشکرایه زانیوانه پیغمبریان ﴿﴾ له ٲیو دایه، بهلام مه بهست تهویه که
 بوونی پیغمبری خوا ﴿﴾ له ٲیوتاندا، به نیعمه ٲیکسی گهورهی خوا بزنان و
 هه وٲبدنه له بوونی پیغمبری خوا ﴿﴾ به هرهمه ندبن، یاخود له کاتیکدا که
 پیغمبر ﴿﴾ له ٲیوتاندايه، ده ٲی وهک بؤلا گه راوه (مَرَجِع) ٲیک بگه ٲینهوه بؤ
 لای و راوٲژری ٲٲ بکن، نهک هه ره له خووه هه لٲچن و شٲیک بکن مایه
 په شیمانی ٲی، یاخود که پیغمبری خواتان له ٲیودایهوه، پیغمبری خواش ﴿﴾:
 ا- له لایه که وه حیوی بؤ دی.

ب- له لایه کی دیکه وهش عه قل و هو ش و ٲتگه یشتنی له هی ٲیوه ته واوتره، که وا ته:
 هه لیمه ٲٲچن بؤ شٲیک قه ناعه ٲی ٲی نه ٲی، یان په له ی ٲی بکن بؤ بریارٲیک، بؤیه
 ده فه رموی: ﴿لَوْ طِغَمَكُمُ فِي كَيْبٍ مِنَ الْأَمْرِ لَمِنْتُمْ﴾، نه گهر له زور کاراندا به قسه تان بکات،
 ٲیوه تووشی نارده ته ٲی دین، (لَعْنَتُمْ)، یانی: (لَوْ قَعْتُمْ فِي الْعَنْتِ)، تووشی نارده ته ٲی
 و سه غله ٲی و سه خٲی دین، یانی: پیغمبر ﴿﴾ نه گهر به قسه تان بکات و، هه ندی
 ٲیشنیارتان لیوه ریگری و، په له بکات و بریارٲیک بدات، هه نکاویک ٲی، که له جٲی خویدا
 نه ٲی، دواپی ٲیوه باجه که ی ده دن، ﴿وَلَنْ يَكُنَ اللَّهُ حَبِيبًا لِّكُمْ الْإِيْمَنُ وَرَزَقْنَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكُرَّةً
 إِلَيْكُمْ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ﴾، بهلام خوا ﴿﴾ چونکه بهس چاکه ی بؤ ٲیوه ده وی،
 بؤیه ٲیمانی له لای ٲیوه خو شه ویست کردوه، له دلئاندا پاراندوویه ته وه، بیبروایی و
 لادان و سه ریجیشی له لای ٲیوه ناخوشو یستراو کردوه، وای لیکردوون که که یفتان ٲیمان
 نه یهت و بتاندزٲی^(۱)، ﴿أُولَئِكَ هُمُ الَّذِينَ هُمْ أَرْتَابُونَ﴾، نا ته وانهی به جوړن، ٲیمان له دلئاندا
 خو شو یستراو پارٲتراوه و جوانه، رقمان له کوفرو لادان و سه ریجیشیه، ته وانه که سانیکی
 سه راسٲن، که سانیکن ٲی راسٲ ده گرنه به رو به ٲی راسٲا ده ٲوون.

﴿فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً﴾، نه وهش به خششٲیکه له خواوه و چاکه په که له خواوه
 ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِ حِكْمٌ﴾، خواش زانای کارانه.

(۱) بتاندزٲن: حه زیان ٲی نه کن، نهو کاره م ده دزی: رقم لٲیه ٲ و حه ز به چاره ی ناکه م.

تنجا خوای کاربجی دیته سهر بابهقی دووهم، له‌بهر ئه‌وهی زۆرجاران له تنجای هه‌وایی ناپاست و زانیاری ناته‌واودا، کێشه‌و بێشه‌و ده‌مه‌قالتی و مشتومر، په‌یاده‌بێ.

بۆیه ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِن طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَخْتَلَا﴾، هه‌ر کاتی دوو کۆمه‌ل برواداران به‌شه‌ر هاتن، به‌گۆیه‌کدا هاتن، ده‌مه‌قاله‌یان بوو، ﴿فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا﴾، ناشته‌واییان له ئیواندا بکه‌ن، پێکیان بێننه‌وه، ﴿فَإِن بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى﴾، تنجا نه‌گه‌ر په‌کێکیان هه‌ر سته‌می، له‌وی دیکه‌یان کردو ده‌ستدریژی کردو، وازی نه‌ده‌هێنا، ﴿فَقَاتِلُوا آلَ بَنِي نَدِيعٍ وَاللَّيْلَةَ أَزْجُرُ﴾، ئیوه ئه‌و لایه‌نه‌یان که چاوی له سنوور شکاندن و ده‌ستدریژی، له دژی بجه‌نگن و، ده‌ستی بگرن، تاکو ده‌گه‌رێته‌وه بۆ لای فه‌رمانی خوا، ﴿فَإِن قَاتَلْتُمُوهُمْ فَارْحَمُوهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾، تنجا هه‌ر کاتی گه‌رايه‌وه، یانی: پابه‌ندبوو به شه‌ریعه‌ته‌وه، چیدیکه چاوی له زولم و سته‌م و خۆسه‌پاندن و ده‌ستدریژی نه‌بوو، وه‌ک سه‌رده‌می نه‌فامیی، ﴿فَأَسْلِمُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ﴾، ئیوه‌ش به دادگه‌رانه ناشته‌واییان له به‌یندا بکه‌ن، ﴿وَاقْسِطُوا﴾، له پێدانی پشک و به‌شدا دادگه‌ربن، وه‌ک دواییش باسی ده‌که‌ین: (قسط) و (عدل)، جیاوازیه‌که‌یان ئه‌وه‌یه که (عدل) چه‌مه‌که‌ی گشتیه‌ بۆ شتی مه‌عنه‌ویی و ماددی، به‌لام (قسط) چه‌مک و واتابه‌که‌ی تابه‌ته‌ به شتی ماددییه‌وه، به پشک و به‌شی ماددی ده‌گوتری: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾، به دنیایی خوا ئه‌وانه‌ی خۆشه‌وێن که پشک و به‌شی دادگه‌رانه ده‌ده‌ن به لایه‌نی به‌رانبه‌ریان.

له کۆتاییدا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾، به دنیایی برواداران بران، واته: برای راسته‌قینه‌ی په‌کدی، ته‌نیا برواداران، ﴿فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخْوَيْكُمْ﴾، تنجا پێکهاتن له ئیوانی دوو برابه‌که‌تاندا بکه‌ن، واته: نه‌گه‌ر دوو که‌سه‌ش بن له برواداران پێکه‌وه، ده‌مه‌قالتی و نارێکیان بووبێ، پێکیان بێننه‌وه، چ جایی دوو کۆمه‌ل! ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾، پارێزیش له خوا بکه‌ن، به‌لکه‌و به‌زه‌بیتان له‌گه‌لدا بنویتری، واته: له پێکهاتنیان و پێکهاتنه‌وه‌یاندا پارێزکار بن، به لای

كەسدا دايمە شىكىتن، لەبەر ناسىياوۋەتىي و، خزمايەتىي و لەبەر ھەر ھۆيەك لە ھۆيەكان بىت، بەلكو رىك دادگەرىي چۆنەو، ئىنساڧ چۆن دەخوازى، با پىكھىنانەكە بەو شىۋەيە بى و، دادگەرىي ئەو بەھا بەرزە بى، كە دەيكەنە بناغە بو ھەر جۆرە صولح و پىكھىنانەوۋەيەكى دوو كەسى ناكۆك، يان دوو كۆمەلى ناكۆك.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی په که م:

پتویسته مسولمانان له هه وائی بابایه کی لادرو و متمانه پینه کراو بکۆلنه وه، تا کو به هۆی بن سَن و دوو وهرگرتنی هه وائه که، تووشی هه له و په شیمانی نه بن، به هۆی نه وه وه که زیان به که سانیگ ده که یه نن له سه ر بنه مای نه وه هه وائه نادروسته، هه بوونی پیغه مه ریش ﷺ له تپویان دا مایه ی به هره لیه وهرگرتنیانه بۆی و، نابئی هه وئی یقناع کردنی بدهن بۆ شتاتیگ که خۆیان چه زیان لینیانه، نه که رنا دوو چاری کتیشه دین، نه وان هه ش که ئیمان له دلیاندا خۆشویستراوو پازاوه یه و، رقیان له کوفرو لادان و خراپه یه، سه ر راستن و خوای به خسه ر چاکه ی له که لدا کردوون:

خو! ﷺ ده فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهْلَةٍ فَتُصْحَبُوا عَلٰنَ مَا فَعَلْتُمْ تَتْلُونَ ﴿٦﴾ وَأَعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبِيبٌ إِلَيْكُمْ الْإِيمَنَ وَرَزَقَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّ إِلَيْكُمْ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ﴿٧﴾ فَضَلَّ مِنَ اللَّهِ وَبِعَمَةٍ وَأَلَّهِ عَلَيْهِمْ حِكْمَةٌ ﴿٨﴾﴾

شیکردنه و ی ئه م ئایه تانه، له دوازه برکه دا:

١- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئه مه بانگ کردنی خوای به رزه بۆ برواداران، بۆ جاری سیه م له م سووره ته موباره که داو، ئه م بانگه پشتنه ی خواش ﷺ بۆ برواداران، بۆ ئه وه یه که ده رباره ی ئه ده بی مامه له له ئپو خۆیاندا، به تایبه ت له بواری وهرگرتنی هه وائ و، ده نگ و باسا، پرتنمایان بکات.

۲- ﴿إِنْ جَاءَكَ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَسَبِّهْهُ﴾، ہر کات لادریک ہوا لیکي بو هیتان، روونی بکهنهوه، (إن)، (شرطیة) یهو، نهو مانایه دهگه یه نی که نهوهی ههوالی له بارهوه ددردی، یان نهوهی له دواوه یهوه دی و باس ده کری، به دهگمه ن روو ده دات، ﴿إِنْ جَاءَكَ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ﴾، نهگه ر وا هاته پش (با به دهگمه نیش بیت)، بابایه کی لادهر ههوالیکي بو هیتان، (فَتَبَيَّنُوا)، روونی بکهنهوه، خوئراو یه شه ته وه: (فَتَبَيَّنُوا)، چه سپاو بن و په له مه که ن، یانی: (لَا تَتَّعَلُّوا، التَّبْئُ: التَّحْرِي وَتَطْلُبُ التَّبَاتِ وَهُوَ الصَّدْقُ)، واته: په له مه که ن و به شینه یی لئی بکوئنه وه، تاکو دهگنه راسییه کی چه سپاو، وشه ی (فَاسِقٌ) لیره دا به کوردی لادهره، ههر که سیکه کاریک بکات شهرع قه دهغه ی کردوه له گونا هه گوره کان، به هو ی نهوه وه به لادهر له شه ریعته دادهنی، هه لیه ته لادانی به شی (الفسق الجزی)، نهگه رنا لادانی گشتی، بریته له کوفرو یه کجاری دهرچوون له بازنه ی تیمان و نیسلام، چونکه نهویش ههر وشه ی (فِسَق) ی بو به کارهاتوه له قورنندا.

هه لیه ته مه به ست له: ﴿إِنْ جَاءَكَ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ﴾، نهو فاسیقه، وهک له هو ی هاته خواره وه که دا باس مان کردو، دواتریش لهو بارهوه زیاتر قسه ده که ی ن، مه به ست پی: (الوید بن عقبه بن ابي المعیط)، که یه کیک بووه له هاوه لان، به لام زور دامه زراو نه بووه.

ئجنا وشه ی: (فَتَبَيَّنُوا)، به عه ره بیسی یانی: (تَعَرَّفُوا وَ وَضَّحُوا)، روونی بکهنه وهوه، چاک ههواله که بناسن، (التَّبَيُّنُ: تَطْلُبُ التَّبْيَانِ وَظُهُورُ الْأَمْرِ)، (تَبَيَّنُ): بریته له داوا کردنی روونکردنه وهوه دهرخستنی ههواله که، ئجنا وشه ی (تَبَيَّنُ الْأَمْرُ)، ههم به (لازم) هاتوه: (تَبَيَّنُ الْأَمْرُ، أَي: ائْتَضَحَ)، واته: کاره که روون بووه وه، ههروه ها به (متعدي) یش دی، وهک (تَبَيَّنْتُ الْأَمْرَ، وَأَبْنَتْهُ، وَاسْتَبَيَّنْتُهُ، أَوْضَحْتُهُ)، (تَبَيَّنْتُ الْأَمْرَ، وَأَبْنَتْهُ، وَاسْتَبَيَّنْتُهُ)، ههر سیکیان واته: روونم کردنه وه، که واته: (تَبَيَّنُوا)، لیره دا به تیبه رکه ر بو به رکار (متعدي إلى المفْعول) هاتوه، واته: روونی بکهنه وهوه، ساغی بکهنه وه، نهگه ر (تَبَيَّنُوا) یش بی، واته: په له مه که ن و پی چه سپاو بن، له کاتی کدا له بابایه کی لادهره گومان لیکراوه وه که متمانه ی پی نا کری، ههوالیکتان بو دی، بوچی؟

۳- ﴿أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ﴾، نه بادا کۆمه لیک به نه زانیی تووشی زیان بکن، واته: (أَنْ لَا تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ)، بۆ نه وهی کۆمه لیک به نه زانیی تووشی زیان نه کهن، یا خود: (كَرَاهَةً أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ)، واته: چونکه خراپه، کۆمه لیک تووشی زیان بکن به نه زانیی.

ئنجا وشه ی (بِجَهَالَةٍ)، دوو واتای هه ن:

أ- (أَنْ تُصِيبُوهُمْ بِضُرٍّ جَهْلًا مِنْكُمْ بِهِمْ)، تووشی زیان ئیکیان بکن، به هۆی نه وه وه که نایانسان.

ب- (أَنْ تُصِيبُوهُمْ بِفِعْلٍ مِنْ أَثَرِ الْجَهَالَةِ)، تووشی کار ئیکیان بکن به هۆی کرده وهی نه زانییه وه.

که واته: (جَهْلٌ) ده گونجی به مانای نه بوونی زانیاریی بی به شته که، ده شگونجی (جَهْلٌ) به مانای کرده وه یه کی نه فامانه بی، نه که نه بوونی زانیاریی.

۴- ﴿فَتُصِيحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ﴾، سه ره نجام به هۆی نه وه وه که کرده وتانه، له په شیمانان بن.

(فَتُصِيحُوا: أَيِ فَتَصِيرُوا)، واته: نه وه سه ره بکیشی بۆ په شیمان بوونه وه تان، (نَدَمٌ) و (تَدَامَةٌ) هه ره دوو کیان به مانای خه فه ت خواردن به هۆی را گۆرانه وه له باره ی شتیکه وه که تیه ریوه، شتیک که تیه ریوه، ئنجا رات له باره یه وه بگۆری، که تازه له ده ستت چوو، به زۆری وایه نه زانیی په شیمانانی بۆ خاوه نه که ی په یدا ده کات و په لکیش ده کات.

لیره دا که خوا ﷻ هه م وشه ی (فَاسِقٌ) و هه م وشه ی (تَبَّأ) ی به نه زانراو (نکرة) هیناون، له سیاقیکدا که به (إِنْ) ی (شَرْطِيَّةٌ) هاتوه: ﴿إِنْ جَاءَ كُرْفَاسِقٌ يَبِّئًا﴾، نه مه لیره دا واته: تیکرای فاسیقه کان هه ر جوړه فیسقیک بی، هه ر جوړه هه و لیک بینن، هه و آلله کان به گشتی، یانی: (فَاسِقٌ)، که به (نکرة)

هاتوه، هه موو جوړه فاسیق و لادهره کان ده گریته وه، (نَبَأُ) یش، دیسان هه موو جوړه هه والئیکان ده گریته وه، واته: هه ر بابایه کی لاری، هه ر جوړه هه والئیکی بو هیتان، تیوه (تَبَيَّنَ) و (تَثَبَّتْ) بکهن، (تَبَيَّنَ) بکهن، روونیکه نه وه، (تَثَبَّتْ) بکهن، په له مه کهن، که دیاره نه و دوو هس پیکه وه په یوه ستی، که سیک که په له ده کات له شت، بو ی روون نابیته وه، ناتوانی روون و ساغی بکاته وه، هه روه ها که سیک که (تَثَبَّتْ) ده کات و، پی ده چه سپیتی و په له ناکات، هه له شه نابی، نه وه هاوکاری ده بی که باشر نه و هه والئیک بو روون و ساغ بیته وه.

۵- ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ﴾، بشزانن که پیغهمبری خواتان ﷺ له نیودایه، شتیکی ناشکرایه که پیغهمبری خویان ﷺ له نیودایه، که واته: مه به ست ته نیا مانا روا له تیه که ی نیه، به لکو زانایان چند واتایه کیان بو لیکداونه وه:

۱- مادام پیغهمبری خواتان ﷺ له نیودایه، له هه بوونی پیغهمبری خوا ﷺ به هره مه ند بن و سوود له بوونه کی وهر بگرن و، هه ر له خووه بریار مه دهن، له خووه به دوا ی قیل و قال و هه وال و دنگ و باسی ناروون مه که ون.

۲- مادام پیغهمبری خواتان ﷺ له نیودایه، پاریز له وه بکهن که درو بکهن، یان شتیکی ناهق بلین، چونکه دوا یی خوا ﷺ هه والی پیده دات.

۳- بزنانن که پیغهمبری خواتان ﷺ له نیودا هیه، که واته: پیچه وانهی ریزو نه ده ب به رانه ر پیغهمبر ﷺ نواندنه، که نه و ته شریفی له نیوتان دابی، که چی تیوه نه یکه نه بو لا که راوه (مرجع) تان.

۶- ﴿لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ﴾، نه گه ر له زور شاندا به قسه تان بکات، تووشی گرفتاری و ناره حه تی ده بن.

(لَعَنِتُّمْ، أَي: لَنَا لَكُمْ الْعَنْتُ وَهُوَ الْمُسْقََّةُ وَالشَّدَّةُ)، تووشی (عَنْتٌ) ده بن، نه ویش بریتیه له زه حه تی و ناره حه تی و گرفتاری، خوا ﷺ فه رموو یه تی: ﴿فِي كَثِيرٍ مِّنَ

الَّتِي ﴿﴾ له زور کاران دا، نهک له هه موو شتیگدا، چونکه هه ندیک کار هه ن، له مهوای عه قلی به شهردان و، باوو زاندران و، ده زانرین، نهوانه پتویست ناکات بگپدر پتهوه بو لای پیغه مبهری خوا ﴿﴾، له ورده شتدا، شتی خیزانیسی، شتی کومه لایه تیی، شتیگ که به عه قل و زگماک زانراوهو، باوه خیری چونه و شه ری چونه؟

(۷) - ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبِّ إِيْتِكُمْ الْإِيْمَنَ﴾، به لام خوا ﴿﴾ تیمانی له لاتان خو شه ویست کردوه.

(۸) - ﴿وَرَبِّكَ فِي قُلُوْبِكُمْ﴾، هه روها له دلستاندا پازاندوویه تهوه، که واته: مادام خوا ﴿﴾ تیمانی له لا خو شه ویست کردوو و له دلتاندا پازاندوویه تهوه، فرمانبهری پیغه مبهر ﴿﴾ بکه ن، چونکه پیغه مبهری خوا ده تانگه به نئ به تیمانیک که خو ویستراوو پاز تراوه به له دلتاندا، مادام خوا ﴿﴾ تیمانی له دلتاندا خو شو ویستراوو پاز ندراره کردوه، که واته: شوین نهو تیمانه خو شه ویست و پاز تراوه به بکهون له دلتاندا، هه روها نهوه ی که پیغه مبهری خوا ﴿﴾ بیتان راده گه به نئ.

(۹) - ﴿وَكُرْهُ الْإِيْمَ الْكُفْرَ وَالْفُسُوْقَ وَالْعِصْيَانَ﴾، خوا ﴿﴾ بی پروایی و لادان و سه ریچی له لای تیوه بوغز تراو کردوه، ناخو شو ویستراو و ناپه سند کردوه، یانی: (جَعَلَ الْكُفْرَ عِنْدَكُمْ مَكْرُوْهًا)، بی پروایی له لای تیوه وای لیکردوه، که تیوه کوفرتان بدزی و، رقتان لئی بی و، که بفتان پئی نه بهت، (الْفُسُوْقُ: مَا دُوْنَ الْكُفْرِ، وَالْعِصْيَانُ مَا دُوْنَ الْكِبَايْرِ)، لادان (فُسُوْق) یش بریتیه لهوه ی له خو ار کوفروه بی و، له گونا هه گه وره کان بی، سه ریچی (عِصْيَان) یش نهوه یه که له خو ار گونا هه گه وره کانه وه بی، واته: هه ر کام له بی پروایی که گه وره ترین گونا هه، پاشان گونا هه گه وره کان که به هو یانه وه مرو ف به لاده ر داده نری، دوا ی نهوه گونا هه کانی دیکه، که مرو ف به هو یانه وه به سه ریچی بی کار داده نری، خوا له لای تیوه ی ناخو شو ویستراوی کردوو ن.

(۱۰) - ﴿أُوْلَئِكَ هُمُ الرَّاْسِدُوْنَ﴾، نهوانه ری راستگرتوو ان.

(۱۱) - ﴿فَضَلَّ مِنْ اللَّهِ وَنِعْمَةً﴾، نه‌وش به خششهو چاکه‌یه له لایهن خواوه.

(۱۲) - ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾، خواش زانای کاربه‌جییه.

که‌واته: نه‌وانه‌ی ئیمانیان خو‌شده‌وی و ئیمان له دل‌باندا راز‌نراوه‌یه، وه‌ک نه‌نجام‌یکی ناسایی رقیان له کوفره‌و، ئی‌ی دوور ده‌که‌ونه‌وه، هه‌روه‌ها رقیان له گونا‌هه گه‌وره‌کانه‌و، رقیشیان له کۆ‌ی سه‌ر‌پێچیه‌کانه‌.

لێره‌دا که ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَيْكُنَ اللَّهُ﴾، ئەم به‌لام (استدراك)ه، بۆ دل‌دانه‌وه‌ی بر‌وادارانه، که خوا ﷻ ئیمان نه‌گه‌راوه، هه‌واله‌ی خو‌یانیان بکات، تووشی ناره‌حه‌تی و گرفتاریی ببن، به‌ل‌کو ئیمانی له‌لا خو‌شه‌ویست کردوون و رازاندوویه‌ته‌وه‌و، کوفر و لادان و سه‌ر‌پێچییی له‌لا بوغز‌نراو کردوون، نه‌وانه‌ش که‌سانی سه‌ر راستن.

﴿أُولَئِكَ هُمُ الرّٰشِدُونَ﴾، نه‌وانه‌ن ر‌ئی راستگرتووان، یاخود مانایه‌که‌ی ئاویه: به‌لام خوا ﷻ فه‌رمان به‌ پیغه‌مه‌ره‌که‌ی ناکات، مه‌گه‌ر به‌ شتیک که سه‌ره‌نجامی چاک‌ی تێدایه، هه‌رچه‌نده ئه‌و شته‌ی خوا فه‌رمانی پ‌ی به‌ پیغه‌مه‌ر ﷻ کردوه، به‌پ‌تی ناره‌زووی په‌له‌ی تێوه‌ش نه‌ب‌ی، که بریتیه: له‌و حوکمه شه‌رعیه‌نه‌ی ئیمان ده‌یانخو‌زای، هه‌رچه‌نده جاری واب‌ی له‌گه‌ل فیکرو سه‌لیقه‌و ناره‌زووی تێوه‌شدا تیک بگیری.

یاخود مه‌به‌سه‌ت له ئیمان لێره‌دا، ئیسلام و بنه‌ما‌یه‌کانی ئیسلامه، واته: به‌لام خوا پابه‌ندی به ئیسلامی له د‌لی تێوه‌دا خو‌شه‌ویست کردوه رازاندوویه‌ته‌وه‌و، بۆ‌یه‌ش وشه‌ی: (حَبَّ) و (وَكْرَةَ)، به‌ پیتی (إلى) به‌رکاریان خواستوه، تاکو مانای گه‌یاندی (بَلَّغَ) یان بخرتیه ن‌بو، یانی: (بَلَّغَ إِلَيْكُمْ حُبَّ الْإِيمَانِ، وَكْرَةَ وَبَلَّغَ إِلَيْكُمْ كَرَاهَةَ الْكُفْرِ وَالْفُشُوقِ وَالْعِصْيَانِ)، واته: خوا ﷻ گه‌یاندوویه‌ته‌لای د‌لی تێوه، خو‌شویستی ئیمان و راز‌نراوه‌یی ئیمان، هه‌روه‌ها به‌ پێچه‌وانه‌شه‌وه: ر‌ق ل‌بوونه‌وه‌ی کوفر و لادان و سه‌ر‌پێچییی، پ‌تان گه‌یاندووه، به‌لام بۆ وشه‌ی (زَيْتَهُ)،

(إِلَىٰ) به کارنه هتتاوه، ده فہرموی: ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ﴾
 بہ لکو ہر بؤ خوئی بہ بئی پیتی دیکہ بہرکاری خواستوه، چونکہ جوانی نیمان
 لہ دلاندا شتیکی راسته خو بووه، بہ هوئی تہوہوہ کہ فہرمانہ بری خوابان
 کردوه، لہ خو شوستی نیمان و رق لیبوونہوہ لہ کوفرو لادان و سہر پیچیدا، لہ
 تہنجامی تہوہوہا رازاوی نیمان بہ شیوہہ کی راسته خو پیدابوہ.

وشہی (لِکِنَّ)، زانایان لہ زمانی عہرہ پیدا دہ لئین: پیتی راستکردنہوہیہ (حَرْفُ
 الإِسْتِدْرَاجِ) و لہ کوردی دا دہ بیتہوہ (بہ لَام).

ننجا مانایہ کی دیکہی (لِکِنَّ) لیرہ دا ناویہ: (لِکِنَّ اللّٰهَ لَا یَقْرُ نُبَیْہَ عَلٰی اِطَاعَتِکُمْ
 بَلْ یُسَدِّدُہُ بِالْوَحٰی)، بہ لَام خوا ﴿لَا یَهْتَلٰی﴾ ناهتلی پیغمہ بہرہ کہی بہ قسہی تیوہ بکات،
 لہ شتیکیا کہ تووشی نارہحہ تی بی، بہ لکو بہ هوئی وہ حیوہوہ سہر راستی
 دہکات و، راستہ پئی دہکات.

کہ دہ فہرموی: ﴿فَضَّلَا مِنْ اٰلِهٍ وَنِعْمَةً﴾، وشہی (فَضَّلًا) و (نِعْمَةً) ہر دو وکیان
 مہنصوبین، لہ سہر حالہتی بہرکاری رہا (مفعول مطلق)، کہ بؤ روونکردنہوہی
 ہر کام لہ کارہکانی: (حَبَّبَ) و (کَرَّمَ) و (زَيَّنَهُ)، چونکہ تہو لہ لا خو شوہویست کردن
 و لہ لا بوغز تیران و لہ لا جوان کردنہ، لہ بہ خشش و چاکہی خوی پہرودہ رگاہرہ.

کہواتہ: ﴿فَضَّلَا مِنْ اٰلِهٍ وَنِعْمَةً﴾، یانی: خوا ﴿فَضَّلًا﴾ لہ لایہ کہوہ نیمان لہ لا
 خو شوہویست کردوون و لہ دلاندا رازاندوویہ تہوہو، لہ لایہ کی دیکہوہوش:
 کوفرو لادان و سہر پیچی لہ لای تیوہ بوغز تیرا کردوه، و ہک بہ خششیکی خوئی
 و چاکہہ کی خوئی.

جیاوازی نیمان (فَضَّلًا) و (نِعْمَةً) ش تہوہیہ کہ (فَضَّلًا) مانایہ کہی گشتیہو،
 نیعمت و غہیری نیعمہ تیش دہگری تہوہو، بہ لَام (نِعْمَةً) تہوہیہ کہ ہندہ
 پیوستی پئی ہہیہ، بہ لَام (فَضَّلًا) زیاد لہ پیوستی ہندہ شہ، واتہ: خوا ﴿فَضَّلًا﴾

ہم نہ وہی کہ پتوستان پیہتی، پیتان دہبہ خشن، ہم زیاد له پتوستانی
خوستان، پیتان دہبہ خشن.

کہ دہفہ رموی: ﴿وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ﴾، یانی: بہ دنیایی خوا زانیہ، دہزانی ہر
کہسہ چند ہلڈہ گرتی و چی پتی بدات! کار بہ جیشہ له کارہ کانی دا، خوا ﴿تَبٰرَکَ﴾
لیزانانہ و کارامانہ، کارہ کانی خوئی نہ نجام دہدات.

بہرلہ وہی نہم مہسہ لہی یہ کہ مہ بہ جتی بہیلین و بچینہ سہر مہسہ لہی
دووہم کورٹہ باسیک لہ بارہی دادگہریی ہاوہ لان (عدالة الصحابة) وہ دہ کین:

کورتە باسینک لە بارەی دادگەریی هاووالانەوه

لەبەر پۆشناویی ئەو نایەتانه‌دا که خوا ﷺ تێیاندا دەفەرموێ: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكَ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنْ أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِمَجهَلِكُمْ فَاصْحَبُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَادِرِينَ ﴿٦﴾ وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُمْ وَلَنْ كَرِهَ اللَّهُ حَبَبَ إِلَيْكُمْ الْأَيْمَنَ وَرَزَقَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرِهَ إِلَيْكُمْ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ﴿٧﴾ فَضَلَّا مِنَ اللَّهِ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾. ئەو کورتە باسە دەخەینە روو: بەهۆی ئەو پرستە قورئانییەوه، که خوا ﷺ دەفەرموێ: ﴿إِن جَاءَكَ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنْ﴾، ئەگەر لادەرێک هەوالتیکی بۆ هێنان! پووونی بکەنەوه، یاخود پەلە مەکن، تاکو تێیدا دەگەنە حوکمیکی چەسپاو، ئەک یەکسەر بە هەلەشەیی هەوالتەکه وەر بگرن.

زانایان گوتووایانە: ئەو کەسە بە پیتی هۆی هاتنە خوارەوه کە ییشتەر باسمان کرد، لە عەلقەمەهی کوری ناچییه‌وهو بەسەر هاتە که یمان هێنا، که (الطبرانی) لە (معجم الكبير) دا، هێنا بووی و (ابن أبي عاصم) لە (الأحاديث والمثاني) و، جگە لەوانیش، هەر وه‌ها هەردوو نووسەری (الإستيعاب في بيان الأسباب) یش، گوتووایانە: سەنەده‌کەهی حەسەنە، ئەو هەوالتەهی وه‌لیدی کوری عوقبەهی کوری مووعیط بەدی بۆ پێغەمبەر ﷺ که هەوالتیکی ناراست بوو، بە پیتی ئەو رێوایەتەهی باسمان کرد، هەر چه‌نده لە فەرمايشتە که دا ئەهاتوه که پێغەمبەر ﷺ سەر زەنشتی وه‌لیدی کردبێ، بە لām گرنگ ئەوه‌یه هەوالتیکی ناراستی بۆ پێغەمبەر ی خوا ﷺ بەردوه که گوتووویت: ئەو خەلکە (بئو المصطلق) هەلگه‌پاوه‌وهو هاتوون لە دژم بجه‌نگن، بە لām پێغەمبەر ﷺ دوایی هەندێ لە هاووالانی ناردن، هەوالتەکه‌یان ساغ کردوه‌وهو بۆیان دەرکەوت، که ئە خێر وه‌لید راستی نەکردوه.

جا له و بارهوه زانایان گوتوو یانه: که واته نه و هاوه له درۆی کردوه، خوای دادگه ریش به فاسیقی ناو هیتناوه، لیره وه نه و مشت و مره پهیدا بووه: نایا هاوه لآن خوا لیتان رازی بی، همه موویان دادگه رن یان نا؟ بویه راجیایه ک له باره ی دادگه ریی هاوه لآن لیره وه سه ری هه لداوه.

سه ره تا هه ندیک قسه ی (محمد الطاهر بن عاشور) دینین له تهفسیره که ید^(۱)، ده لی: (وَاعْلَمَ أَنَّ جَمْعَهُمْ أَهْلَ السُّنَّةِ عَلَىٰ اعْتِبَارِ أَصْحَابِ النَّبِيِّ عَدُولًا، وَإِنَّ كُلَّ مَنْ رَأَى النَّبِيَّ ﷺ وَأَمَّنَ بِهِ، فَهُوَ مِنْ أَصْحَابِهِ، وَزَادَ بَعْضُهُمْ شَرْطًا أَنْ يَرَوْهُ عَنْهُ أَوْ يَلَازِمَهُ وَمَا لِي بِهِ الْمَازِرِي قَالَ: فِي أَمَالِيهِ فِي أَصُولِ الْفِقْهِ: وَلَسْنَا نُرِيدُ بِأَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ كُلَّ مَنْ رَأَاهُ أَوْ زَارَهُ لِمَا مَأْمُورٌ وَإِنَّمَا نُرِيدُ أَصْحَابَهُ الَّذِينَ لَازِمُوهُ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أَنْزَلَ مَعَهُ، وَأَلَيْكَ هُمْ الْمُفْلِحُونَ، شَهِدَ اللَّهُ لَهُمْ بِالْفَلَاحِ).

واته: بزانه که زۆربه ی ته هلی سوننه ت^(۲)، (واته: زۆرینه و جه ماوه ری مسولمانان) پیتان وایه هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ (خوا لیتان رازی بی) همه موویان دادگه رن، و هاوه لانی ش هه ر که سی پیغه مبه ری خوای بینیی و پروای پیتی هیتابی، نه وه له هاوه له کانیه تی، به لام هه ندیک یان نه و مرجه شیان بو زیاد کردوه که ده بی هه و آلیشی له پیغه مبه ر ﷺ گیرابیته وه، یا خود زۆر له خزمه تی دابوو بی و، (المازری) نه و رایه ی په سند کردوه، له کتیبه که ی خۆیدا به ناوی (الأمالی)، له (أصُولُ الْفِقْهِ) دا، گوتوو یه تی: مه به ستمان له هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ هه ر که سی ک نیه، پیغه مبه ری بینیی ﷺ، یا خود به که میی سه ردانی کرد بی، به لکو مه به ستمان له (هاوه لانی) نه و نانه ن که له که لی بوون، پشتیان کرتوه، هاوکاری بوون و،

(۱) التحرير والتنوير: ج ۲۶، ص ۲۳۰.

(۲) واته: زۆربه و جه ماوه ری مسولمانان، که له هه ندیک له کتیبه کانی خۆمدا باسم کردوه، وشه ی (أَهْلُ السُّنَّةِ)، یان (أَهْلُ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ)، ناویکی میژوو ییه، وه ک ناوونیشانیک بو زۆرینه ی مسولمانان به کاره ترواوه، به لام باشت وایه هه ر بگوتری: زۆرینه ی مسولمانان، جه ماوه ری مسولمانان. پروانه: (مه وسووعه ی بیر کردنه وه ی ئیسلامی له تیان وه حی و واقع دا) کتیبی دووه، هه رووه ها: مه وسووعه ی: [به ره و باشت تیکه یشتن و پیگه یشتن] کتیبی حه وته م.

شوین نہو پروناکیہ کہوتوون، کہ له گه لئی دابه زتراوهو، تهوانهش سه رفرانز، خوا شایه دیی سه رفرازی و به مراد گه یشتنی بو داون.

کهواته: هه ر له نیو زۆربهی مسولماناندا دوو را هه ن:

أ- رایه کیان ده لئ: هه موو هاوه لآن دادگه رن.

ب- رایه کیان ده لئ: نه خیر هه موویان دادگه ر نین، چونکه هه موویان به هاوه ل له قه لهم نادرتن، به لکو ته نیا تهوانه به هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ له قه لهم ده درین و تهوانه دادگه رن، که زۆر له خزمه قی دابوون، پشتیان گرتوهو، هاوکاری بوون، له گه لئی بوون و شوین نهو رۆشانیه کهوتوون که له گه لیدا دابه زتراوه.

شایانی باسه: ته گه ر ته ماشای هوئی هاتنه وه خواره وه کهش بکه یین، هه ر نهو رایه ی دووم ده گه یه نی، که دوو ریوا به ت هاتوون، ریوا به تیکیانمان پیشت هیناو تیتستاش تامازه یه کی پی ده دین: (عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ نَاجِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: بَعَثَ إِلَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْوَلِيدَ بْنَ عُقْبَةَ بْنَ أَبِي مُعَيْطٍ يُضَدِّقُ أَمْوَالَنَا، فَسَارَ حَتَّى إِذَا كَانَ قَرِيبًا مِنَّا، وَذَلِكَ بَعْدَ وَقْعَةِ الْمُرَيْسِعِ رَجَعَ، فَرَكَبْنَا فِي آثَرِهِ، فَأَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَتَيْتُ قَوْمًا فِي جَاهِلِيَّتِهِمْ أَخَذُوا اللَّبَاسَ وَمَنَعُوا الصَّدَقَةَ، ...)، (أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي الْكَبِيرِ: ٤، وَابْنُ أَبِي عَاصِمٍ فِي الْأَحَادِيثِ وَالْمَثَانِي: ١، قُلْنَا وَهَذَا سَنَدٌ حَسَنٌ، قَالَ الْهَيْمِيُّ فِي مَجْمَعِ الزُّوَالِدِ: رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ بِإِسْنَادَيْنِ فِي أَحَدِهِمَا يَعْقُوبُ بْنُ عَمِيدٍ بْنُ كَاسِبٍ وَثَّقَهُ بْنُ حَبَّانٍ وَصَعَّفَهُ الْجُمْهُورُ، قُلْنَا: الْمُتَقَرَّرُ فِي حَالٍ يَعْقُوبُ أَنَّهُ صَدُوقٌ مَا لَمْ يُخَالَفْ، وَالْحَدِيثُ ذَكَرَهُ السُّيُوطِيُّ فِي الدَّرِّ الْمُنْتَوَجِ: ٧، الصَّفْحَةَ ٥٥٥، وَزَادَ نِسْبَتَهُ لِابْنِ مُرْدَوَيْهِ^(١).)

واته: عهلقه مهی کوری ناچیه خوا لئی رازی بی، ده لئ: پیغه مبه ری خوا ﷺ وده لیدی کوری عوقبه ی کوری نه بی موعیه طی نارده لامان، که زه کاتی مال و سامانمان لیتوه ریگری، هات، هه تا گه یشته نیزیک تیمه، تهویش له دوی پرووادی (المُرَيْسِعِ)، دوابی که رایه وه، تیمهش سواری و لاخان بووین و به دوی کهوتین،

(١) الإستيعاب في بيان الأسباب، ج٣، ص٢٧٤.

ئەویش چوو بۆ لای پێغەمبەر ﷺ گوئی: ئەهی پێغەمبەری خوا! چوو مە لای کۆمەڵێک کە هەر لە سەردەمی ئەفامیی خۆیاندا دەژین و، پۆشاکێ جەنگیان لەبەر کردوو و ملیان ئەداوو بۆ زەکات دان...

هەر وەها ئەم پڕوایەتەش هەیە: (عَنْ الْحَارِثِ بْنِ ضَرَّازَةَ الْخُزَاعِيِّ^(۱))، کە دەقە عەرەبییە کە ی ناھێنم، مانایە کوردییە کە ی دینم: (الْحَارِثِ بْنِ ضَرَّازَةَ الْخُزَاعِيِّ)، خوا لێی پازی بێ، گێڕاویەتەو دەئێ: چوو مە لای پێغەمبەری خوا ﷺ بانگی کردم بۆ ئیسلام، منیش چوو مە ئێو ئیسلامەو دە دانم پێدا هێناو، بانگی کردم بۆ زەکات، منیش دانم بە زەکاتاندا هێنا، دوا یی گوتم: ئەهی پێغەمبەری خوا! ﷺ دەگەرێمەو بۆ لای خەلکە کەم، بانگیان دەکەم بۆ ئیسلام و بۆ زەکات دان، هەر کە سێک وەلامی دامەو، زەکاتە کە ی کۆ دەکەمەو پێغەمبەری خوا ﷺ نوێنەرێکم دەنێرێتە لا، بۆ فلان کات و فلان کات، تا کۆ ئەو زەکاتە ی کۆم کردۆتەو بۆق بێنم، دەئێ: کاتێک کە (الْحَارِثِ بْنِ ضَرَّازَةَ)، زەکاتە کە کۆ دەکاتەو، دەگاتە ئەو کاتە ی پێغەمبەر ﷺ نوێنەرە کە ی بنێرێ، نوێنەرە کە ی پێغەمبەری خوا ﷺ دیار نابێ و ناچێ بۆ لای، ئەویش چاوەرێی دەکات و پێی وادەبێ لە لایەن پێغەمبەری خوا ﷺ توو پڕیە ک بەرانبەر وی پەیدا بوو، بۆیە سەرانێ خەلکە کە ی (ریش سپییان خەلکە کە) خۆی بانگ دەکات و پێیان دەئێ: پێغەمبەری خوا ﷺ کاتێکی بۆ دیاری کردبووم کە نوێنەرێک بنێرێ بۆ لام، بۆ ئەو ی ئەو زەکاتە ی لە لامە لێم وەر بگرێ، پێغەمبەری خوا ﷺ هەر گێز گفتم و بە لێنی دوا ناکەوێ، بۆیە پێم وایە ئەهاتنی نوێنەرە کە ی بۆ لامان، لەبەر ئەو یە لێمان توو پڕە بوو، وەرن با بچین بۆ لای پێغەمبەری خوا ﷺ، پێغەمبەری خوا ﷺ (الولید بن عقبە) دەنێرێ بۆ لای (حارث) تا کۆ ئەو زەکاتە ی کۆی کردۆتەو لێی وەر بگرێ، وەلید

(۱) قال محقق تفسیر روح المعانی ج ۱۳، وجزء ۲۶، ص ۴۰۴ و ۴۰۵: إسنادُهُ صَحِيحٌ، أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۸۴۸۲، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي الْكَبِيرِ: ۲۳۹۵، وَقَالَ الْهَيْثَمِيُّ فِي الْمَجْمَعِ: ج ۹، ص ۱۰۹: رَوَاهُ أَحْمَدُ وَالطَّبْرَانِيُّ وَرِجَالُ أَحْمَدَ ثِقَاتٌ، وَلَكِنْ قَالَ مَوْلَانَا الْإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ: إِسْنَادُهُ ضَعِيفٌ.

دہ روات تا کو دہ گاتہ ہندیک لہ ریہ کہہ، دہ ترسی و دہ گہ ریہوہ، دہ لئی: نہی پیغہ مہری خوا ﴿۱﴾ (حارث) زہ کاتہ کہی نہ دامی و ویستیسی ہکوژی، پیغہ مہریش ﴿۲﴾ سو پایہک دہ تیری بۆ لای (حارث)، بہ لام (حارث) خوئی و ہاوہ لہ کانی دین و، نہو سو پایہی پیغہ مہریش نار دوویہتی، و ہک نوینہر بۆ ساغ کردنہ وہی ہہوآلہ کہہ، پیٹشوازی لی دہ کات و، نہو کاتہی نہوان لہ مہ دینہ جیا بوونہوہ، (حارث) یش پیمان دہ گات، نجا نہوانہی پیغہ مہر ﴿۳﴾ نار دوونی، دہ لئین: نہوہ (حارث) ہ، کاتیک پیکدہ گہن، (حارث) پیمان دہ لئی: بۆ لای کئی نیرداون؟ دہ لئین: بۆ لای تو، دہ لئی: بۆچی؟ دہ لئین: پیغہ مہری خوا ﴿۴﴾ (الولید بن عقبہ) ی بۆ لای تو نار دوہ، بہ لام گہراوہ تہوہ بۆ لای و گو توویہتی: تو زہ کاتہ کہشت نہ داوہ تی و ویستوشتہ بیکوژی! (حارث) یش دہ لئی: سویند بہو کہ سہی موحممہدی بہ ہق پہوانہ کردوہ، نہ و لیدم بینیوہو نہ ہاتوہ بۆ لاشم.

کاتیک (حارث) دہ چیت بۆ لای پیغہ مہری خوا ﴿۵﴾ پیی دہ فرموی: زہ کاتہ کہت نہ داوہو، ویستوشتہ نوینہر کہ شم بکوژی! (حارث) دہ لئی: نہ خیر سویند بہو کہ سہی توئی بہ ہق نار دوہو توئی پہوانہ کردوہ، نہ نوینہری توؤم بینیوہو، نہ ہاتوہ بۆ لاشم و، منیش نہ ہاتم مہ گہر دوا ی نہوہی نوینہر کہی تو دیار نہ بووہ بی بۆ لام و، لہوہ ترسوام کہ خواو پیغہ مہری خوا ﴿۶﴾ لیم توورہ بووبن، (حارث) دہ لئی: ئیدی لہ بارہی منہوہ نہو نایہ تانہی سوورہتی (الحجرات) ہاتنہ خواو:

﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَاٍ فَتَبَيَّنُوْا اَنْ تُصِيبُوْا قَوْمًا يَّحْتَسِبُوْنَ قَدْ فَضَحْنَا عَلٰى مَا فَعَلْتُمْ تَدْمِيْنَ ۝۶ وَاَعْلَمُوْا اَنْ فِيْكُمْ رَسُوْلٌ اللّٰهُ لُوْطِيْعُكُمْ فِيْ كَثِيْرٍ مِّنَ الْاَمْرِ لَعِنْتُمْ وَلٰكِنْ اللّٰهُ حَسْبُ الْاِيْمٰنِ وَرَزَقْنٰهُ فِيْ قُلُوْبِكُمْ ذِكْرًا اِنَّكُمْ الْاَكْفَرَ وَالْفُسُوْقَ وَالْمُضِيْنَ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْاَرۡشٰدُوۡت ۝۷﴾

فَصَلّٰٓءَ مِنْ اَللّٰهِ وَرِضْمَةً وَاَللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿۸﴾

نجا نہم دوو گپراوہیہی ہوی ہاتنہ خواوہو، ہہر دووکیان نہوہ دہ گہیہنن کہ (الولید بن عقبہ بن ابی معیط)، چوہو لہ خزمہت پیغہ مہردا ﴿۹﴾ دروی

كردوه، بؤيهش هه بووه له زانايان گوتووويه ق: بهم به لگه كيه، ده گونجى هاوه لآن هه موويان به دادگه رو راستگو له قه له م نه درين.

نجا با چه ند قسه يه كى (الالوسى) بيتين، كه به راستى تاكو رادده يه كى باش تيشكى خستوته سهر نهو مه سه له يه، له ته فسيره كه ي خوى (روح المعاني) دا^(١)، ورده كاربيه كى باش ديتن، ده لئ:

اوستبدل بها على أن من الصحابة رضي الله تعالى عنهم من ليس بعدل، لأن الله تعالى أطلق الفاسق على الوليد بن عقبة فيها، فإن سبب النزول قطعي في دخوله تحت حكم الآية، وهو صحابي بالإتفاق، فَيُرَدُّ بها على مَنْ قال: إنهم كلهم عدول ولا يبحث عن عدالتهم في رواية ولا شهادة، وهذا أحد الأقوال في المسألة، وقد ذهب إليه الأكثر من العلماء السلف والخلف. وثانيها أنهم كغيرهم، فيبحث عن العدالة فيهم في الرواية والشهادة، إلا من يكون ظاهرها أو مقطوعها كالشيخين. وثالثها أنهم عدول إلى قتل عثمان رضي الله تعالى عنه ويبحث عن عدالتهم من حيث قتلُهُ لوقوع الفتن من حينئذ، وفيهم الممسك عن خوضها. ورابعها أنهم عدول إلا مَنْ قاتل علياً كَرَّمَ الله تعالى وجهه لفسقه بالخروج على الإمام الحق، وإلى هذا ذهب المعتزلة.

والحق ما ذهب إليه الأكثرون وهم يقولون: إن مَنْ طرأ له منهم قاذح، ككذب أو سرقة أو زناً، عُيِّل بمقتضاه في حقه، إلا أنه لا يُصْرُ على ما يُخِلُّ بالعدالة، بناء على ما جاء في مدحهم من الآيات والأخبار وتواتر من محاسن الآثار، فلا يسوغ لنا الحكم على من ارتكب منهم مُفْسِقاً، بأنه مات على الفسق. ولا ننكر أن منهم من ارتكب في حياته مُفْسِقاً لعدم القول بعصمتهم، وأنه كان يقال له قبل توبته فاسق، لكن لا يقال باستمرار هذا الوصف فيه، ثقةً ببركة صحبة النبي صلى الله عليه وسلم ومزيد ثناء الله عز وجل عليهم كقوله سبحانه: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا...﴾ (١١٣) البقرة، أي عُدُولًا، وَقَوْلِهِ: ﴿كُنْتُمْ حَرَمٌ أُمَّةً أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ...﴾ (١١٤) آل

عمران، إلى غير ذلك، وحينئذ إن أريد بقوله: إن من الصحابة من ليس بعدل، أن منهم من ارتكب في وقت ما، ما ينافي العدالة، فدلالة الآية عليه مسلمة، لكن ذلك ليس محل النزاع، وإن أريد به أن منهم من استمر على ما ينافي العدالة، فدلالة الآية عليه غير مسلمة كما لا يخفى، فتدبر فالمسألة بعد تحمّل الكلام، وربما تقبل زيادة قول خامس فيها).

واته: ئەوانەى گوتووێانە: ھاووەلان ھەموویان دادگەرئین، بەلگەیان بەم تاپەتە ھیناوەتەو: ﴿إِنْ جَاءَكَ فَأَسْقِ بِئْتِي﴾، چونکە خۆی بەرز وشەى فاسیقی بو (الولید بن عقیبة)، لە ئایەتەکەدا بەکارھیناوەو، ھۆی ھاتنە خوارووەکەش یەکلاکارووەیە کە (الولید بن عقیبة) دەچیتە بن حوکمی ئەو تاپەتە، کە بە یەکدەنگی ھەموو لایەکیش یەکتیک بوو لە ھاووەلان، بۆیە بەو بەلگە یە بەرپەرچی قسەى ئەو کەسە دەدریتەو کە گوتووێت: ھاووەلان ھەموویان دادگەرن و لە دادگەریان ناکۆلریتەو، نە لە ریوایەتدا کە لێیان گێردراوەتەو، نە لە شایەدی داندا کە شایەدی بەدن، (ئنجنا ئالووسی سەرجم جوار رایان دێن):

رای یەگەم: کە ئەمە رای یەگەمە لەو مەسەلەیدا: زۆر بەی زانیان لە پێشین و پاشین رایان وابوو، (واتە: رای یەگەم لە بارەى ھاووەلانەو ئەو یە) کە ھەموویان دادگەرن و، نابێ بکۆلریتەو و بپشکرتی لە بارەیانەو، چونکە ھەموویان لە رووی ریوایەتەو شتیان لە پتغەمبەر ﷺ گێراوەتەو، راستگۆ بوون و، ھەمووشیان لە بارەى شایەدی لێوەرگێریشەو و شایەدییان لێوەرگێراو.

(مانای دادگەریش ئەو یە، ئەو کەسە گوناھێکی وانەکات، متمانەى پێ نەکرتی لە ھەلسووکەوتیدا، بە تاپەتی لە ھەوأل گێرانەو و لە شایەدی داندا).

رای دووھم: ھاووەلانیش وەک غەیری خۆیان دەبێ لە دادگەریان بکۆلریتەو، ھەم لە رووی قسە گێرانەو، ھەم لە رووی شایەدی دانیانەو، مەگەر کەسێک پۆلەتەکەى زۆر روون بێ، وەک دوو گەرەکە: ئەبوو بەکرو عومەر

(خوایان رازی بی)، (نالووسی تهنیا نهو دووانه‌ی گوتوون، له‌بهر نه‌وه‌ی هیج که‌س له جه‌ماوه‌ری مسولمانان مشتومری له‌سهر نه‌وان نه‌بووه، به‌لام له باره‌ی عوسمانه‌وه (خوایان رازی بی) و له باره‌ی عه‌لییه‌وه (خوایان رازی بی)، دیاره که دوا‌یی مشتومر په‌یدا‌بووه، هه‌لبه‌ته له لای مسولمانان نهو چواره خه‌لیفه راشیده‌کانی پیغه‌مبه‌رن ﷺ، به‌لام له سه‌رده‌می خوایاندا عوسمان و عه‌لی مشتومر له باره‌یانه‌وه هه‌بووه).

رای سیه‌م: تیکرای هاوه‌لان به دادگه‌ر له قه‌لم دراون، تاکو کوشتنی عوسمان (خوایان رازی بی)، به‌لام له دوا‌ی کوژرانی عوسمانه‌وه، ده‌بی له دادگه‌ری هاوه‌لان بکوژرتیه‌وه، چونکه ناژاوه و کیشه لهو کاته‌وه له نیویاندا په‌یدا بووه‌و، هه‌شبووه - له هاوه‌لان - که نه‌چۆته نیو نهو کیشه و نا‌شووبانه‌وه.

رای چواره‌م: هه‌موویان دادگه‌رن، جگه له‌وه‌ی که له دژی عه‌لیی جه‌نگی کردوه، (نهو وشه‌ی (كِرْمَ اللّٰهُ وَجْهَهُ) ی بو به‌کاره‌یناوه)، خوا ریز له رووی بگری، (نهم وشه‌یه زۆرم لیکۆلئیه‌وه و هیج سه‌رچاوه‌یه کم نه‌بینیوه باسی بکات، هه‌رچه‌نده زۆر له زانایان بو عه‌لی به‌کاری دینن، به‌لام پیم وایه باش و راست وایه وه‌ک نه‌وانی دیکه هه‌ر بگوتری: خوایان رازی بی)، چونکه له دژی عه‌لیی راپه‌ریون و سه‌رپیچیان لی کردوه و به‌هۆی نه‌وه‌وه‌ش فاسیق بوون، چونکه که‌سیک له فه‌رمانبه‌ریی حوکم‌رانی هه‌ق دهر‌بجی به فاسیق و لادهر داده‌نری، (به یاخیی ده‌ژمیرری)، نه‌مه‌ش رای مو‌عته‌زله‌یه.

دوا‌یی ده‌لی: به‌لام هه‌ق و راست نه‌وه‌یه که زۆربه‌ی مسولمانان بو‌ی چوون و، نه‌وان ده‌لین: هه‌ر که‌سیک له هاوه‌لان بریندارکه‌ریکی بو په‌یدا‌بووی، (واته: سیفه‌تیک کرداریک که له دادگه‌ریی بشو‌رئین)، وه‌ک درۆکردن، دزیی کردن، زینا کردن، نه‌وه پویسته له باره‌ی ویه‌وه کار به داخواریی نهو بریندارکه‌ره بگری، به‌لام ناگونجی هیج کام له هاوه‌لان له‌سهر شتیک به‌رده‌وام بی، که دادگه‌ریی

تیدا بڦهوتینتی، به به لگه ی تهوه که له باره یانهوه له تابه تاندا مه دحی زور هاتوهو به تهواتورو شوینه وارو ره وشته جوانه کانیان به نیمه گه یشتوون، بویه بو مان دروست نیه، بینا له سهر تهوه ی به کیکیان گوناهیکی کردوه پیئی فاسق بووه، بو وی به فاسیق دانهر بووه، بلتین: له سهر فیسق مردوه، نکوولیش لهوه ناکه ین که هه یانبوو له ژبانی خویدا فاسیقکه ریکی نه نجام داوه، (گوناهیک و ره فتاریکی لی پشکو تو تهوه که پیئی فاسیق بووه و به له ری لادهر دانراوه، چونکه ناکونجی بلتین: هاوه لان (خوا لیان رازی بی)، له هه له پاریزراو بوون، وه ک پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) مه عصوم بوون، نجا نهو که سه ی گوناهیکی کردوه که پیئی فاسیق بووه، پیش تهوبه کردنه که ی پیئی ده گوتری: فاسیق، به لام نابی بگوتری: به ردهوام تهو وه سفه ی ههر بو به کارده هیتری، له به ره که تی هاوه لایه تی پیغه مبه ر و نهو هه موو ستایشه ی خوا عزوجل له باره یانهوه، بو وینه: که خوا ﷺ فرموویه تی: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا...﴾ البقرة، واته: تیوه مان کردوه به کومه لیک میانجی، یان باشترین کومه ل، (وَسَطًا: أَي عُدُولًا)، واته: دادگهرن، هه روه ها که خوا ﷺ فرموویه تی: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ...﴾ آل عمران، تیوه باشترین کومه لَن بو مرؤفایه تی پییدا کراون، نجا لهو کاته دا که بگوتری: له هاوه لان هه یه که دادگهر نیه، ته گهر مه به ست نهوه بی، هه یانه له کاتیکدا گوناهیکی کردوه که پیچه وانه ی دادگهرییه، ده لاله تی تابه ته که به روونی نهوه ده گه یه نی و، شتیکی سه لمیتره، به لام نه مه شوینی مشتومره که نیه، به لام ته گهر مه به ست نهوه بی، له هاوه لاندا هه یه، به ردهوام بووه له سهر شتیک که پیچه وانه ی دادگهرییه، نهوه ده لاله تی تابه ته که نایگه یه نی و، سه لمیتره نیه و نهوه ش شیدراوه نیه، [دوایی نالووسی ده لتی]: وردبه وهو رامینه، چونکه مه سه له که دووباره قسه ی دیکه ش هه لده گری و، ره نگه رایه کی دیکه ی پیچه میس هه لگری، زیاد لهو چوار رایه ی هیتران.

رای بنده له و باره وه:

پیتم وایه رای راست و هاوسهنگ له و باره وه، له دوو شتدا خوئی ده نویتئی:

یه کهم: پۆلین کردنی هاوه لآن خوا لیبان رازی بی، ده بی هاوه لآن پۆلین بکرین، نهک هه موویان یهک حوکمیان بدرئ، نهویش به زۆر به لگان:

۱- نه وه که خوا ﷻ له سووره تی (الحدید) دا، ده فه رموئ: ﴿لَا يَسْتَوِيٰ مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ أَوْلِيٰكَ أَعْظَمَ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَتْلُوا...﴾ (۱۰۰) واته: نه وانه تان که له پیش نازا کردنی مه که ده، مائی خویمان به خشیی و جه نگیان کرد، یه کسان نین له گه ل نه وانه دا که دواي نازا کردنی مه که جه نگیان کردو مائی خویمان به خشیی، نه وانی پیتشی پادا شتبان مه زنتره.

۲- هه روه ها له سووره تی (التوبه) دا، ده فه رموئ: ﴿وَالسَّاعِقُونَ الَّذِينَ مِنْهُمُ حَرِيصٌ وَأَلْأَنْصَارُ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ...﴾ (۱۰۰) واته: پیتشکه ووتوه یه که مه کان له کۆچکه ران و له پشتیوانان و، نه وانه ی به چاکیی شوئیبان که ووتوون، نه وانه خوا لیبان رازی به و خوا رازیان ده کات.

۳- هه روه ها له سووره تی (الفتح) دا، ده فه رموئ: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ...﴾ (۱۸) واته: به دنیایی خوا له و پرواداران رازی بوو که له ژیر دره خته که دا په یمانیان پیده دای... که واته: هاوه لآن ناگونجی هه موویان یهک حوکمیان بدرئ، پیتشتریش له و باره وه قسه مان کرد.

دووهم: هه ر که سیک لادان و تاوانی زلی لی ده رکه و تیبی و له سه ریشی به رده وام بووی، ده بی هه لبا و پیردرئ، به لآم نه وانی دیکه، حوکمه گشتیه که یان دادکه ر بوونه، به تابهت له ریوایه تدا، به لی تيمه نازانین گوناهاکاره که خاتیمه ی چۆن بووه، به لآم گرنگ نه وه یه: نه وه ی نایه ته که ده دیکه یه نی، یه وه یه که به فاسیق له قه لیم ده درئ، که سیکیش به فاسیق له قه لیم درا، نه و کاته ریوایهت و شایه دیی لی وه رناگیرئ.

پیتم وایه یه کهم: دەبتی هاوه لآن پۆلین بکرین، دووهم: هەر کهستی گوناھتکی
 زەق و روونی لی دەرکه وتبتی، دەبتی جیا بکریتە وەو هەلبهاویردری، ئەوانی دیکەش
 هەر لەسەر ئەصلی حالەتی خۆیان که خوا ﷻ ئەو هەموو مەدحەیی کردوون،
 لەسەر ئەو حالەتە دەمیننە وەو، هەموویان بە دادگەر له قەلەم دەدرین.

مهسه لهی دووه م:

نه گهر دوو کومه ل له بروداران به گز به کدا هاتن و شهريان بوو، له سه ر کومه لگا و قه واره ی ئیسلامی پیوسته پیکیان بینته وه، نه گهر لایه کیان وازی نه هینا، به هیز ری سی بگیری، تا کو مل ده دات بو هه ق و، نه و کاته دادگه رانه ناشت بکریته وه، بروداران برای راسته قینه ی به کدین و، ده بی ناشته وایی له نیوان دوو که سی نا کو کیشدا بکری، چ جای دوو کومه ل:

خوَا ﴿۱۰﴾ ده فهرموی: ﴿وَلِنْ طَافِنَانٍ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ أَمْتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقْتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنَّ فَاتَةً فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿۱۱﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخُوٰكُمْ وَأَقْسُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۱۲﴾﴾

شیکردنه وهی ئه م، دوو ئایه ته، له هه شت برگه دا:

۱- ﴿وَلِنْ طَافِنَانٍ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ أَمْتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا﴾، نه گهر دوو کومه ل له بروداران به گز به کدا هاتن، ناشته واییان له نیوان دابکه ن و پیکیان بهینته وه، (إن حَرْفٌ شَرْطٌ يَخْلُصُ الْمَاضِي بِالِاسْتِقْبَالِ، فَيَكُونُ فِي قُوَّةِ الْمَضَارِعِ)، ﴿وَلِنْ طَافِنَانٍ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ أَمْتَلُوا﴾، (إن) پی سی مه رجه، کرداریک که رابردووه ده یکات به داهاتوو، بوئه نه و کرداره که به رابردوو دی، به هو ی (إن) هوه که بو مه رجه، هیزی کرداریکی ئیستانی پین ده دات، که واته: ﴿وَلِنْ طَافِنَانٍ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ أَمْتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا﴾، نه گهر له داهاتوودا کومه لیک له بروداران به شه ر هاتن و به گز به کدا هاتن، به کسه ر پیکیان بینته وه، (الصُّلْحُ): بریتیه له لابر دی ناته بابی و ناریکیی و نا کو کیی، له پوو ی ریزمانی عه رده بیسه وه زانایان گوتوو یانه: خوَا ﴿۱۰﴾ ده فهرموی: ﴿وَلِنْ طَافِنَانٍ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ أَمْتَلُوا﴾، پیتسی با سی دوو طاتیفه ده کات، دوایی ده یکات به کو، له بهر نه وهی کو به که له هه ردوو کومه له که پیکهاتوه، بوئه راناوی کو ی بو به کارهیناوه، ده نا به رواله ت ده بوو بیفه رموو بایه: (وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلتا)، نه گهر دوو کومه ل له بروداران پیکه وه به شه ر هاتن.

۲- ﴿فَإِنْ بَدَأْتَ إِسْدَٰثَهُمَا عَلَىٰ الْآخِرَىٰ﴾، نجا نه گهر په کیکیان ده ستریزوی کرده سر نهوی دیکه، (البغی: الظلم والإعتداء عَلَىٰ حَقِّ الْغَيْرِ، وَهُوَ هُنَا اسْتَعْمَلَهُ بِعِنَاةِ اللَّغْوِيِّ لَا الْفِقْهِيِّ، وَهِيَ الطَّائِفَةُ الْخَارِجَةُ عَنِ الْحَقِّ)، وشهی (بَغِي) به مانای ستم و ده ستریزوی کردن بو سهر مافی نهوی دیکه دی، لیره دا به مانا زمانه وانیه که به کارهاتوه، که بریتیه: له ستم و ده ستریزوی و سنور شکینیی، نهک به مانا فیقهیه که به بریتیه له (أَهْلُ الْبَغِي)، که کومه لیکن له فرمانی حوکمرانیکی رهوا درده چن، نجا ده فهرموئی: نه گهر په کیکی که له و دوو کومه لهی به شهر هاتوون، ههر سوور بوو له سهر ده ستریزوی کردنه سهر نهوی دیکه.

۳- ﴿فَقَالُوا أَلَمْ يَكُنْ لَنَا آيَةٌ إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيُحْيِيَنَّهَا لِي بَعْنَىٰ حَٰثِمِ بْنِ أَبِي الْعَيْتِ﴾، له دژی نهوه یان که ستم و ده ستریزوی دهکات، بجهنگن، تاکو ده گهرته وه بو فرمانی خوا.

لیره دا: ﴿فَقَاتِلُوا﴾، فرمانه و بو فهرزیشه، واته: فهرزه ئیوه دهستی نه و لایه نه بگرن که چاوی له سنور شکینیی و ستمه و، به هیز له به رانه ریدا بوه ستن، تاکو ده کیترنه وه و ملی پی که چ ده کهن بو فرمانی خوا، فرمانی خواش بریتیه: له دادگه رسی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ...﴾ (۶۰) النحل، ههروه ها بریتیه له ههق، ﴿وَقَالَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ...﴾ (۶۱) الكهف.

۴- ﴿فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ﴾، نه گهر که رایه وه (نه و لایه نهی چاوی له زولم و ده ستریزوی بوو بو سهر لایه که دیکه)، دادگه رانه ناشته و اییان له نیواندا بکهن.

۵- ﴿وَأَقِصُوا إِلَيْهِ إِنَّا نَحْبُ الْمُعْصِطِينَ﴾، له پیدانی پشک و به شدا دادگه ربن، بیگومان خوا نهوانه ی پشک و به ش به دادگه ریی ده به خشن، خوشیده وین، له تهفسیره کاندای که متر بینومه جیا و اییان کرد بن له نیوان وشه ی (عدل) و (قسط) دا، به لام بیگومان قوربان وشه ی هاوواتا (مترادف) ی تیدا نین و، نه و رایه ی زانایان به هیزتره له و رایه ی دیکه، که ده لن: له قورباندا وشه ی هاوواتا هن، له راستییدا له قورباندا وشه ی هاوواتا نین، چونکه هاوواتا بوونی دوو وشه، یان چند وشه یهک، بریتیه له دوو باره بوونه وهی

ته‌نیا، نجا نه‌گهر له هه‌موو سیاقه‌کاندا ته‌ماشای وشه‌ی (قِسْط) بکه‌ین، ده‌بینین که مه‌به‌ست پیتی دادگه‌رییه له دابه‌شکردنی شتی ماددی (پشک و به‌ش)دا، به‌لّام (عَدَل) بریتیه له دادگه‌ری به واتای گشتیی دادگه‌ری، هه‌م بۆ شتی ماددی، هه‌م بۆ شتی مه‌عنه‌ویی، لێزه‌دا دوا‌ی نه‌وه‌ی خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿إِن فَاءتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ﴾، نه‌گهر نه‌و کۆمه‌له‌ که ده‌ست درژی‌ی ده‌کرد، گه‌راپه‌وه، پیکیان بی‌ننه‌وه به دادگه‌رانه، به‌لّام دوا‌یی ده‌فه‌رموی: (وَأَقْسِطُوا)، نجا نه‌گهر (أَقْسِطُوا) هه‌ر به مانای (إِعْدِلُوا) ب، نه‌وه ده‌کات دووباره بوونه‌وه، نا، (أَقْسِطُوا)، واته: نه‌و خه‌لکه که پیکه‌وه شه‌ریان کردوه، نه‌گهر یه‌کدییان کوشتوه، نه‌گهر سه‌رو گوێلاکی یه‌کدییان شکاندوه، نه‌گهر مافی یه‌کدییان داگیر کردوه، تبه‌وه له کاتی‌کدا مافه‌کانیان بۆ یه‌کدی په‌تده‌که‌نه‌وه، دادگه‌ربن، له پشک و به‌ش پیدان و له پوووه ماددی‌ه‌که‌یه‌وه، که هه‌ق و مافی هه‌ر کامیک بۆ نه‌وی دیکه په‌تده‌که‌نه‌وه، یان له‌وی دیکه ده‌ستینن بۆ نه‌وی دیکه، دوا‌ی نه‌وه‌ی له رووی مه‌عنه‌ویییه‌وه پیکتان هینانه‌وه دادگه‌رانه، نجا له رووی ماددی‌ه‌وه‌ش دادگه‌رانه پیکیان بی‌ننه‌وه.

٦- ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾، به‌ دلنیا‌یی ته‌نیا برواداران بران، واته: براهه‌تی راسته‌قینه ته‌نیا له ئیوان برواداران دایه.

٧- ﴿فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ﴾، نجا دوو برا نا‌کۆکه‌که‌تان پیک بی‌ننه‌وه، ناشته‌وایان له به‌یندا بکه‌ن، وشه‌ی: (أَخَوَيْكُمْ)، خوێزراویشه‌ته‌وه: (إِخْوَتُكُمْ)، براهه‌کانتان که به‌ینیان تیکچوووه، پیکیان بی‌ننه‌وه، هه‌روه‌ها خوێزراویشه‌ته‌وه: (إِخْوَانُكُمْ)، نجا هه‌ندی‌ک له زانایان گوتووایه: وشه‌ی (إِخْوَان)، نه‌و براهه‌تیه‌یه که له رووی په‌چه‌له‌ک و نه‌سه‌به‌وه یه‌ک نه‌بن، به‌لّام له رووی دینی‌ه‌وه براهه‌تیه‌یه که له رووی په‌چه‌له‌کوه یه‌ک بن و، بچنه‌وه سه‌ر یه‌ک به‌ره‌باب، یان هه‌ر له باب و دایکیتک بن، خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: نه‌گهر ته‌نانه‌ت دوو براش پیکه‌وه نا‌کۆک بوون، تبه‌وه ناشته‌وایان له ئیواندا بکه‌ن، چ جایی دوو کۆمه‌ل، واته: مه‌چن هه‌چ جوړه نا‌کۆکیه‌ک که له ئیوان برواداراندا ده‌بن، نادیده‌ی بگرن و به‌که‌می بگرن، ته‌نانه‌ت نه‌گهر دوو

كەسش بىن، چونكە دوايى ھەر بەھۆي ناكۆكيى ئەو دوو كەسەو، ھەندىك بەرگريى لە يەكيان دەكەن و، ھەندىكى دىكە بەرگريى لە يەكى دىكە دەكەن و، دوايى دەبىتتە ھەراو كىشەي دوو كۆمەلە خەلكى زۆر، بەلكو چار ھەيە دەبىتتە ھى دوو نەتەو، بەلكو دوو ئۆممەت.

(۸) - ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾، پارىزىش لە خوا بکەن، بەلكو بەزەبىتان لەگەلدا بنووتى، واتە: بەھۆي پارىز کردن لە خواو، خوا بەزەبىتان لەگەلدا بەكاردىتى، پارىز کردنىش لە خوا لىرەدا، بەپىي ئەم سىاقە، واتە: لە پىكەتئانەوھى بروادارانى ناكۆكد، ئەھلى تەقوا بىن و، بە ناھەق بە لای كەسدا دامەيشكىنن و، بەو شىوھى ھەقەو دادگەريى و ئىنصافە، مامەلە بکەن.

کورتہ باسیک: وهرگرتنی

ههئنت هوکمی شه رعیی له و پینچ نایه ته (ت-۱۰ ای الحجرات)

له بهر رۆشنایی کوژی نه و پینچ نایه ته موباره که دا، که نه م دوو مهسه له
گرنگه مان لی هه له ئینجان، به باشی ده زانم نه م کورته باسه بکهین:

۱- (القرطبي) له ته فسیره که ی خویدا^(۱) ده لئ: (في هذه الآية دليل على قبول خبر الواحد إذا كان عدلاً، لأنه أمر فيها بالتثبت عند نقل خبر الفاسق، ومن ثبت فسقه بطل قوله، في الإخبار إجماعاً، لأن الخبر أمانة والفسق قرينة يُبطلها).

واته: له م نایه ته دا به لگه هه یه له سه ر نه وه که هه وائی تاک له که سیک
وهرده گیری، نه گه ر دادگه ر بوو، چونکه فه رمان کراوه به ساغ کردنه وه وه په له
نه کردن له کاتی گواسته نه وه ی هه وائی بابای لاده ردا، که واته: که سیک که
لاده ریی و گونا هباریه که ی دیار نه بی، (چونکه نه صل له مسوولماناندا بریتیه
له دادگه ر بوون)، بۆیه نه گه ر یه ک که شیش هه وائی هینا، هه واله که ی لی
وهرده گیری، به لام هه ر که سیک چه سپا که فاسیق وه لاده ره، قسه که شی له
هه ووالاندا به یه که دنگیی زانایان په تده کریتنه وه، چونکه هه ووال نه مانه ته و، بابای
فاسیقیش فیسقه که ی ده بیته نیشانه یه ک بو به تال کردنه وه ی نه وه واله، که
خیانه تی له وه نه مانه ته دا کردوه.

۲- هه ر (القرطبي) له هه مان سه رچاوه دا^(۲)، ده لئ: (وفي الآية دليل على فساد قول من قال: إن المسلمين كلهم عدول حتى تثبت الجرحه، لأن الله تعالى أمر بالتثبت قبل القبول، ولا معنى للتثبت بعد إنفاذ الحكم، فإن حکم الحاكم قبل التثبت، فقد أصاب المحكوم عليه بجهالة).

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج ۲۶، ص ۲۴۳.

(۲) الجامع لأحكام القرآن: ج ۲۶، ص ۲۴۳.

نہم رایہی (القرطبی): (المہدوی) کہ یہ کیکہ لہ زانایان ہیناویہتی، واتہ: لہم نایہتہدا بہ لنگہ ہہیہ لہ سہر ہہ لہی قسہی کہ سیک کہ دہ لئ: برواداران (مسولمانان) ہہ موویان دادگہرن، تاکو تانہ دہ چہ سپن بؤ کہ سیک کہ تانہی لئ دہ درئ (لہ دادگہریہ کہی)، چونکہ خوا ﷺ فہ زمانی کردوہ بہ روونکردنہوہو، پہ لہ نہ کردن بہر لہ وہرگرتی ہہ وائل، (کہ دہ بی روونی بکہ یہوہو ساغی بکہ یہوہو)، ہیچ مانایہ کیش نیہ بؤ ساغکردنہوہی ہہ وائلیک دواۓ تہوہی بریار دہ درئ، بؤیہ نہ گہر حوکمراٹیک، یاخود دادوہر یک بریار بدات بہر لہوہی ہہ وائل کہ ساغ بکاتہوہ، تہوہ نہو کہ سہی حوکمہ کہی بہ سہردا داوہو، بہ زبانی بووہ، تووشی زبانی کردوہ بہ نہ زانیی۔

ہہ لہبہ تہ تہو رایہ ہہیہ، کہ تہ صل لہ مسولمانان دا بریتی نیہ لہ دادگہر بوون، بہ لام رای دیکہ ش ہہر ہہیہ، کہ بناغہ تہوہیہ برواداران دادگہرن۔

بہ لام من یتیم وایہ تہوہ شتیکی رڑوہیہ، لہ کؤمہ لیکہوہ بؤ کؤمہ لیک و، لہ خہ لیکیکہوہ بؤ خہ لیکیک، حوکمہ کہ دہ گورئ، یتیم وایہ تہوہ رای راستہ، چونکہ دوو رای یتچہ وانہ ہہن، ہہ ندیک دہ لئین: بناغہ لہ مسولمانان دا تہوہیہ دادگہر بن و، ہہ ندیک دہ لئین: نہ خیر دادگہری دہ بی لئی بکؤلر تہوہ، بہ لام یتیم وایہ تہوہ شتیکی رڑوہیہ، لہ کاتیکہوہ بؤ کاتیک و، لہ خہ لیکیکہوہ بؤ خہ لیکیک دہ گورئ۔

۳- ہہر (القرطبی) ہیناویہتی، دہ لئ: (فإن قضی ہما یغلب علی الظن، لم یکن ذلک عملاً بجماله، کالقضاء بالشاہدین العدلین، وقبول قول العالم المجتہد، وإما العمل بالجماله قبول قول من لا یحصل غلبۃ الظن بقولہ)، تہم رایہ شی لہ (القشیری) یہوہ ہیناویہ، دہ لئ: کاتیک بریار دہ درئ و حوکمیک دہ کرئ بہ گومانیک زائل، تہوہ کارکردن نیہ بہ نہ زانیی، بؤ وینہ: دادوہری کردن بہ بریاردان بہ دوو شاہیدی دادگہر، ہہروہا وہرگرتی قسہی زانایہ کی کؤششکہر (مجتہد)، تہمانہ پٹیان ناگوتری کارکردن بہ نہ زانیی، بہ لکو کارکردن بہ نہ زانیی بریتیہ لہ وہرگرتی قسہی کہ سیک کہ گومانی زالی لئ بہرہم نہیہت۔

یانی: نه گەر گومانی زالیش بهرهم بئ، تهویش دیسان (گومانی زالیش) جوژی که له زانیاری و، به حوکم کردن به نه زانی له قه لهم نادری.

۴- (محمد الطاهر بن عاشور) له تهفسیره که ی خۆیدا^(۱)، ده لئ: (هَذِهِ الْآيَةُ دَلِيلٌ عَلَى وُجُوبِ الْبَحْثِ عَنْ عَدَالَةِ مَنْ كَانَ مَجْهُولَ الْخَالِ فِي قَبُولِ الشَّهَادَةِ أَوْ الرُّوَايَةِ عِنْدَ الْقَاضِي وَعِنْدَ الرُّوَاةِ)، واته: ئەم نایه ته به لکه به له سه ر فه رز بوونی لیکۆلینه وه له دادگه ری که سیک که حالی نه زانراوه، له کاتیکدا دهوسترئ شایه دی لئ وه ربگیرئ و ریوا به تی لئوه ربگیرئ، له لای دادوه رو له لای راوی به کان واته: هه ر که سه له بواری خۆیدا ده بئ لئ بکۆلد رتته وه، نایا دادگه ره یان نا؟

۵- هه ر (محمد الطاهر بن عاشور) له هه مان سه رچاوه ی پئشودا، ده لئ: (ذَلْ قَوْلُهُ: ﴿فَضِيحُوا عَلَيَّ مَا فَعَلْتُمْ لِدِيمِي﴾، أَنَّهُ تَحْذِيرٌ مِنَ الْوُقُوعِ فِيمَا يُوجِبُ النَّدْمَ شَرْعًا، أَيَّ مَا يُوجِبُ التَّوْبَةَ مِنْ تِلْكَ الْإِصَابَةِ، فَكَانَ هَذَا كِنَايَةً عَنِ الْإِثْمِ فِي تِلْكَ الْإِصَابَةِ، فَحَذَرُ وِلَاةِ الْأُمُورِ مِنْ أَنْ يُصِيبُوا أَحَدًا بِضَرْ أَوْ عِقَابٍ، أَوْ حَذْرٌ، دُونَ تَبَيُّنٍ وَتَحَقُّقِ تَوَجُّهِ مَا يُوجِبُ تَسْلِيْطَ تِلْكَ الْإِصَابَةِ عَلَيْهِ بِوَجْهِ يُوجِبُ التَّيَقُّنَ أَوْ غَلْبَةَ الظَّنِّ وَمَا دُونَ ذَلِكَ، فَهُوَ تَقْصِيرٌ يُؤَاخِذُ عَلَيْهِ)، واته: که ده فه رموی: ﴿فَضِيحُوا عَلَيَّ مَا فَعَلْتُمْ لِدِيمِي﴾، ئەمه هۆشداریی پئدانه له وه دی کاریک بکری، له رووی شه رعی به وه په شیمانیی به دوادا بئ، واته: گه رانه وه وه په شیمان بوونه وه له و تووشی زیان کردنه، که ئەمه ش کناره به له گونا بهاری، به هۆی ئەو تووش کردنه وه، بۆیه خوا ﷻ لیره دا سه ر په رشتیاریانی کاروباری، هۆشداریی پئدان و ناگادار کردوونه وه، که هه یج که س تووشی زیانیک نه که ن، یا خود سزا دانیک، یا خود سنووریکیی شه رعی به سه ردا بچه سپئین، یا خود پئ بژاردنیک، به بئ ئەوه ی روونی بکه نه وه، یان ساغی بکه نه وه، نایا ئەو شته ی پال دراوه ته لای ئەو که سه، راسته یان نا؟ چونکه ئەگه ر وابه کن، ئەوه که مته ر خه می به که، به هۆیه وه گونا بهار ده بن و سزبار ده بن.

۶- نهو فه رمايشتهى پيغهمبر ﷺ كه ده فه رموى: [قَتَالَ الْمُسْلِمَ كُفْرًا] (أخرجه البخاري: ۶۴۴ ومُسلِم: ۶۴)، واته: جهنگ كردن له دژى مسولمان كوفره، مه به ست پي مسولمانتيكه كه ياخيى (ياغي) نه بن، نه گه رنا به پي فه رمايشتهى خوا: ﴿فَقَاتِلُوا آلَ بَنِي نَفِيلَةَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ﴾. هه روه ها نايه تي: ﴿وَلَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْفِتْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ...﴾ (۱۰) آل عمران.

وه ستان له دژى ياخييان له به رانبه ر كومه لكاو قه وارهى سياسى مسولماناندا، نهك هه ر په وايه، بگره فه رزيشه، (الشوكاني) له ته فسیره كهى (فتح القدير) دا^(۱)، ته م قسه جوانه له (ابن جرير) دوه دتن، ده لن: (لَوْ كَانَ الْوَاجِبُ فِي كُلِّ اخْتِلَافٍ يَكُونُ بَيْنَ قَرَيْبَيْنِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ الْهَرَبَ مِنْهُ وَلُزُومَ الْمَتَازِلِ، لَمَّا أُقِيمَ حَقٌّ، وَلَا أُبْطِلَ بَاطِلٌ، وَلَوْ حَدَّ أَهْلُ النَّفَاقِ وَالْفُجُورِ سَبَبًا إِلَى اسْتِحْلَالِ كُلِّ مَا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ أَمْوَالِ الْمُسْلِمِينَ، وَسَبَى نِسَائِهِمْ، وَسَفَكَ دِمَائِهِمْ، بِأَنْ يَتَحَرَّبُوا عَلَيْهِمْ، وَلِكَفِّ الْمُسْلِمِينَ أَيْدِيَهُمْ عَنْهُمْ).

واته: نه گه ر هه ر كيشه و مشت و مريك له نيوان دوو كومه ل له مسولماناندا په يدا ده بوو، نه وه پيويست بووايه كه رابكه ن و، هه ر كه سه به چي ته وه مالى خوئى، نه و كاته هيچ هه قيك نه ده چه سپاو، هيچ ناهه قيك نه ده بوو چي تراه وه و، خه لكى خاوه ن نيفاق و تاوان هوكار نيكيان ده ست ده كه وت بو نه وهى هه رچى خوا ﷺ لتي قه ده غه كر دوون، بو خوئيانى ردها بكه ن، له مالى مسولمانان و، تافره تانيان به ديبل بگرن و، خوئيان بريژن، به وه كه كوئبنه وه له دژيان و، مسولمانانيش ده ستى خوئيان لى بكيترنه وه.

۷- ياخييان (البغاة) هه رچه نده دژى هوكمرايتيكي هوكم ردهاو ره شيد، گونا بهار ده بن، به لام به وه كافر نابن، واته: كومه ليك له مسولمانان كه له دژى هوكمرايتيكي ره شيدو هوكم ردهاو زاده پهرن، گونا بهار ده بن، به لام پي كافر نابن، چونكه خوا ﷺ

به پروادار ناوی هیناون، چ له کاتی به شه پ هاتن و، چ له کاتی پتک هینانه وه یاندا، ﴿وَلَنْ طَافِيئَاتٍ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ أَفْتَلَوْا﴾، دوابی ده فه رموی: ﴿فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا﴾، نهم ده قهش لهو باره وه هه یه:

اعْنُ أَبِي الْبَحْرِيِّ، قَالَ: سُئِلَ عَلِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنْ أَهْلِ الْجَبَلِ، قَالَ: قِيلَ: أَمْشُرْكُونَ هُمْ؟ قَالَ: مِنَ الشَّرِكِ فَرُوا، قِيلَ: أُمْنَأَفِقُونَ هُمْ؟ قَالَ: إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا، قِيلَ: فَمَا هُمْ؟ قَالَ: إِخْوَانُنَا بَعَاوَا عَلَيْنَا (أَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ: ۳۸۹۱۸).

واته: نه بوو به ختهری ده لئ: عه لی (خوا لئی رازی بئ)، له باره ی خه لکی چیا (خه وار یج) پرسیری لیکرا، نه وانه هاو به شدانه رن؟ گوئی: نه ختیر، نه وانه له شیرک رایان کردوه، گو ترا: نه دی مونافیقن؟ گوئی: نه ختیر، چونکه مونافیق هه کان به که می نه بی یادی خوا ناکه ن، (به لام نه وان یه کیک له تپوه نو تزی خوی له چاو نو تزی نه وان پئ که مه و، پۆژوو گرتسی خوی له چاو پۆژوو گرتسی نه وان پئ که مه)، گو تیان: نه دی چین؟ گوئی: نه وانه برامانن، به لام سته میان لیکردوین.

۸- موعاوییه و هاوکارانی که دژی عه لی کوری نه بی تالیب (خوا لیان رازی بئ)، جه نکیان کرد، هه م به پئی نایه ته که و، هه م به پئی فه رمو و ده ی پیغه مبه ر ﴿به یاخیان (بغاة) دانراون، نایه ته که نه وه دیاره: ﴿فَإِنْ بَعَثَ إِحْدَهُمَا عَلَى الْأُخْرَى﴾، به پئی فه رمایشتی پیغه مبه ریش ﴿ده فه رموی: اِتَّفَقُوا عَمَّا رَأَوْا الْفِتْنَةَ الْبَاطِنَةَ﴾ (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۹۱۶، وَابْنُ جِبَّانٍ: ۶۳۶، وَغَيْرُهُمَا عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، واته: کۆمه لی یاخیان عه ممار ده کوژن.

دیاره عه مماری کوری یاسریش له گه ل عه لی بوو (خوا لئی رازی بئ) و، له شه ری (صیفین) دا به ده ستی کۆمه لی موعاوییه کوژراو، هه چ گومان له وه دا نیه که موعاوییه و نه وان هه ی که له گه لیدا بوون به یاخیان (بغاة) دانراون و، له قه له م دراون.

کورتہ باسیک: ده پایہ بنہرہ تیی برابہ تیی ئیسلامی^(۱)

پایہ یه کهم: قوول و فراوان تیگه یشتن له ئیسلامی بهرجهسته له
قورئان و سوننهت دا:

به دنیایی ئیسلام ته نیا نهوه یه که له قورئان دایه و، پئغه مبهری خواش
ﷺ له میانی ریازو سوننهتی خویدا بهرجهسته و جتیه جیتی کردوه، هه میسه
که چفه همیی و تهسک و سه رکیتل له ئیسلام حالیی بوون، مایه ی بهرته وازهیی و
بهش بهش بوونی مسوولمانانه و، قوول تیگه یشتیان له ئیسلام، مایه ی ته بایی و
لیک تیگه یشتن و ته بایی و هاوکاریانه، با ته ماشای نه م دوو ئایه ته بکه یین:
۱- له سوورهتی (الانعام) دا، خوا ﷺ ده فهرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِعْمًا لَسْتَ
مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ...﴾ (۱۳۹)، واته: نهوانه ی ئایینه که ی خو یان بهش بهش کردوه و تئیدا بوونه ته
تاقم تاقم، تو هیچ په یوه ندییت پئینانه وه نیه.

که ده گونجی نه وه مه بهست پئی مسوولمانان بی، که دواتر ئایینی خو یان
پارچه پارچه و بهش بهش ده کهن، ده شگونجی مه بهست پئی هاوبهش بو خوا
دانه رهاکان و خاوهن کتیه کان بی.

۲- له سوورهتی (الروم) دا، که به ته نکید خوا ﷺ روو له برواداران ده کات و، ده فهرموی:
﴿... وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۳۱﴾ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِعْمًا كُلِّ
حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿۳۲﴾﴾، واته: (نه ی مسوولمانینه!) تئوهش وهک هاوبهش بو خوا

(۱) نه م کورتہ باسه له: [مه وسووعه ی: بیر کردنه وه ی ئیسلامی له تیوان وه جیی و واقع دا].

کتیبی پئنجهم، لاپه ره: ۳۰۸ - ۳۲۴، چاپی یه که م، وه رگیراوه .

دانه‌ره‌کان مه‌بن، نه‌وانه‌ی نایینه‌که‌ی خوئیانیان پارچه‌ پارچه‌ کردو، تنیدا بوونه‌ دسته‌ ده‌سته، هه‌ر کۆمه‌تیک به‌وه‌ی که‌ له‌سه‌ریه‌تی پیتی دلخۆشه‌ (تیوه‌ش وه‌ک نه‌وان مه‌که‌ن).

به‌لام (سبحان الله) هه‌رچی خوا له‌ قورئاندا فه‌رموویه‌تی، وه‌ک نه‌وان مه‌که‌ن، به‌ زۆری مسوڵمانان به‌ پێچه‌وانه‌که‌یه‌وه‌ جوولانوه‌وه‌!، بو وینه‌:

أ- لێره‌دا (الروم - ۳۱ - ۳۲ - ۳۳) ده‌فه‌رموی: وه‌ک نه‌و موشریکانه‌ مه‌که‌ن، که‌ نایینه‌که‌ی خوئیان به‌ش به‌ش کردوه‌و بوونه‌ تاقم تاقم.

که‌چی مسوڵمانان وایان کردوه‌.

ب- له‌ سووره‌تی (الحشر) دا خوا ﷻ له‌ باره‌ی جووله‌که‌کانه‌وه‌، ده‌فه‌رموی: ﴿تَعَسَّبَهُمْ جَمِيعًا وَاُولَٰئِكَ سَاءَ لَدَاكُ يَوْمَ لَا يَعْقِلُونَ﴾، واته‌: پیتوايه‌ (جووله‌که‌کان) پێکه‌وه‌ن، که‌چی دلیان جوژاو جوژه‌، چونکه‌ کۆمه‌تیکن نا‌فامن.

ئنجا نه‌مه‌ به‌سه‌ر تېمه‌ش هاته‌و!

ج- هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: ﴿لَتَتَّبِعَنَّ سَنَنَ الَّذِيْنَ قَبْلَكُمْ شِرًا يَّشُرُّ، وَذِرَاعًا يَّذِرَاعُ، حَتَّىٰ تُوَسَّلُوْا جُحْرَ صَبٍّ لَّسَلَكْتُمْوُهٗ﴾، قُلْنَا: يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ، الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ؟ قَالَ رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «فَمَنْ؟»، (آخرجه‌ أحمد: ۱۱۸۱۷، والبخاري: ۳۲۶۹، ومسلم: ۲۶۶۹، واین حبان: ۶۷۰۳ واللفظ له، عَنْ أَبِي سَعِيْدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ).

واته‌: به‌ دوايي رېبازی نه‌وانه‌ی پێش خوئان ده‌که‌ون، بست به‌ بست و گه‌ز به‌ گه‌ز، (واته‌: له‌ شتی بچووک و له‌ شتی گه‌وره‌دا)، شوئینیان ده‌که‌ون، هه‌تا ته‌گه‌ر چووینه‌ کوئی بزغزێکه‌وه‌، به‌ دواياندا ده‌چن، گوتمان: ته‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا! مه‌به‌ستت پتی جووله‌که‌و نه‌صرانییه‌کانه‌؟ پێغه‌مبه‌ری خوا فه‌رموی: ته‌دی مه‌به‌ستم کێیه‌؟

که‌واته‌: بنه‌ره‌تی یه‌که‌م بو‌ برایه‌تی مسوڵمانان، نه‌وه‌یه‌ که‌ مسوڵمانان باش له‌ قورئان و سونه‌ت تێگه‌ن، به‌ قوولیی و به‌ فراوانیی، ته‌و کاته‌ ته‌گه‌ر به‌ قوولیی و به‌ فراوانیی تێگه‌یشتن، عه‌قل و دلێشیان فراوان ده‌بی، نه‌خلاقیشیان گه‌وره‌ ده‌بی، و فراوان ده‌بی، ده‌توانن پێکه‌وه‌ باشترین برایه‌تی بکه‌ن.

پایه‌ی دووهوم: دل و دهروون ساغ و سهلامت بوون:

پایه‌ی دووهومی یه کپریزی و ته‌بایی و هاوکاری و برابیه‌تی نیوان نه‌هلی نیسلام نه‌وه‌یه. که تاک تاکیان خاوه‌ن دل و دهروونیک‌ی ساغ و سه‌لیم بن، یه‌که‌م له به‌رانبه‌ر خوادا خاوه‌نی خوا به‌یه‌کگرتن (توحید) بن و، له‌گه‌ل خه‌لکیشدا به‌گشتیی و، له‌گه‌ل نه‌هلی نیسلام به‌تایبه‌تی، خاوه‌نی دلسۆزی (نصح) و ساغیی و به‌ته‌نگه‌وه بوون و به‌په‌رۆش بوون بن، خوای په‌روه‌ردگاریش ده‌فه‌رموی: ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿۸۸﴾ اَلَا مَنْ اَتَىٰ اللّٰهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿۸۹﴾ الشعراء، واته: نه‌و پۆژه‌ی نه‌سامان و نه‌کوران دادی که‌س ناده‌ن، مه‌گه‌ر که‌سیک به‌دلئیک‌ی ساغ و سه‌لیمه‌وه هاتییته لای خوا ﷻ، نیسان نه‌گه‌ر دلّه‌که‌ی ساغ و سه‌لیم بوو، بوغزو غه‌ره‌زی تیدا نه‌بوو، خو به‌زلزانی (تکبر) تیدا نه‌بوو، خو په‌سندی (عجب) تیدا نه‌بوو، خه‌لک به‌که‌م زانیی تیدا نه‌بوو، نه‌و کاته‌بابه‌تیاننه له‌گه‌ل شته‌کاندا مامه‌له‌ده‌کات و گوئی ده‌گری، چۆن پی خۆشه‌خه‌لک گوئی بو‌بگری، گویشیان بو‌ده‌گری و، چۆن پی خۆشه‌خه‌لک هه‌قی لیوه‌ریگری، هه‌قی‌شان لیوه‌رده‌گری.

پایه‌ی سییه‌م: بزاکران له‌سیفه‌ته‌خراپه‌کان، (التَّخَالِيفَةُ مِنَ الرُّذَالِ):

نه‌میش به‌ته‌نکید هۆکاریکی زۆر گه‌وره‌و گرنگی ته‌بایی و هاوکاری و برابیه‌تی نیوان نه‌هلی نیسلامه، چونکه سیفه‌ته‌په‌ست و نزمه‌ده‌روونییه‌کان (الرُّذَالُ النَّفْسِيَّةُ)، پشکی شیریان هه‌یه، له‌ناته‌بایی و ناکوکی و دوو به‌ره‌کییدا، به‌تایبه‌ت سیفه‌ته‌کانی خو به‌زلگری و، خو په‌سندی و، تیره‌یی (حسد) و، رق لیوونه‌وه‌و، ره‌ش بینیی و، قسه‌ره‌قی و، په‌رگری و، عه‌قل داخراوی و، دل کچه‌کی.

پایەى چوارەم: رازىنرانەو ە بە سىفەتە پەسندەگان (التَّحِيَّاتُ بِالْفَضَائِلِ):

خۆ رازاندنەو ە ئىسلام بە تايبەت خەلکى نىو تەوژمى ئىسلامى، بە خەسەلت و ئاکارە جوان و پەسندەگان، کارىگەرى زۆرى ھەيە بوۆ يەگريزىيان و، تەبايى و ھاوکارى نىوانيان، بە تايبەت سىفەتەکانى: بەزەيى و، خۆ بە کەمگريى و، لىزانىى و، بە ويژدان بوون و، دلسۆز بوون و، ھاوسەنگ بوون و، گەشبينىى و، عەقل کرانەو ەو، زانست زۆرىى و ئاسۆى بىر فراوانىى.

ھەبەتە تەو ەوش ھەمووى لە ئەزموونى کردەيىدا ئىنسان پىيان دەگات، ئەگەر ئىنسان لەگەل خەلکدا بە رەحم بى، خۆ بە کەمگريى، گرفت بە زۆرىى لە خۆ بەزگريى پەيدا دەبن، ھەر ھەھا ئەگەر ئىنسان لىزان بى و، ھىکمەت و دانايى ھەبى، بە ئىنصاف بى، دلسۆز بى، ھاوسەنگ بى و، پەرگريى نەبى و، تىنەپەرتى، ھەر ھەھا ئەگەر گەشبين بى و کراو ەبى بەرانبەر بە خەلکى مسولمان و نامسولمان، ئەو کاتە پرى تەبايى و گونجايىى و ھاوکارىى پىکەو ە کردن و، دەستبار گرتن، تەخت و ئاچووغ دەبى، خواى پەر ەردگار يىش کە دەفەر موئى: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّهَا﴾ ۱ ﴿الشمس، واتە: بە راستى سەر فراز ئەو کەسەيە، کە خۆى پاک و چاک دەگات، ديارە کاتىک مروؤف پاک و چاک دەبى، واتە: لە سىفەتە خراپەکان بزار دەکرى و، بە سىفەتە چاکەکان دەراز تەو ەو، سەر فرازە، ھەم لە دنيا داو ھەم لە دواړؤدا.

پایەى پىنجەم: عەيب و کەم و کوپىى خۆ دىتن و، دانپىداھىنان بە چاکو و فەزلى ئەوانى دىکەدا:

تەمىش ھۆکارىکى زۆر کارىگەر ە، کە ئىنسان عەيب و کەم و کوپىيەکانى خۆى ببىنى، پىشىنانى خۆمان گوتوو يانە: [ئەگەر پووشکەت لە چاوى خەلکدا ببىنى، چىلکەش لە چاوى خۆتدا ببىنە]، کە بىنگومان نە پووشکە دەچىتە چاوى کەس

و نه چىلكەش، بەلەم مەبەست ئەو ەيە كە تۆ ەيى گچكەت لە خەلكدا بىنى، ەي گەورەش لە خۇتدا بىنەو، خاترى خۇت مەگرە، كە بىگومان ئەو ەش دەبىتە ەوى براىە تى و گونجاوى پىكەو ەو، چاكەو فەزلى خەلك بىننىش دەبىتە ەاندەر و پىخۇشكەر بۆ زياتر خۇشويستىيان و، رىز لىگرتىيان، بەلەم كە سىك بەس خالە پەشەكانىان بىنى و عادەتى مېشە پەشەى ەبى، ەەر بەسەر خالى پەشەو ەبىنى، ئەو كاتە لە بەرانبەرياندا تووشى پەشىبى دەبى.

پايەى شەشەم: گونجاوى و كرانهو ەرىنىى بوون:

و ەك پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: (المؤمن مؤلف، ولا خير فمّن لا يألف ولا يؤلف)، (أخرجه أحمد: ۹۱۸۷، والحاكم: ۵۹، والبيهقي في شعب الإيمان: ۸۱۱۹، وإسناده حسن). واتە: ئىماندار پىكەو ە گونجىنەرە (پىكەو ە گریدەرە) و، ەەر كە سىك نەتوانى خەلك ەوگرى خۇى بكات و، ەوگرى خەلكىش بى، خىرى پىو ەنە.

ەرو ەها پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: (مَنْ كَانَ هَيْئًا لَيْتًا قَرِيًّا، حَرَمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ) (أخرجه البيهقي في الأدب: ۱۹۲، والحاكم: ۴۳۵، وقال: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ، وَكَمْ يُعْرَجَاهُ، وقال الذهبي: صحيح على شرط مسلم)، واتە: ەەر كە سىك ەيدى و نەرم و ئاسان و نىزىك بى، خوا لە تاگرى دۆزەخ قەدەغەى دەكات.

پايەى ەوتەم: لە بيانو نەگەران و پاسا بۆ يەكدىى ەينانەو:

ئەمىش ەوكارىكى گرنكى براىە تى و تەباىى بەىنى ئەەلى ئىمانە، با سەرنجى ئەم دەقەى سوننەت بەىن: (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قِيلَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّ الْأَدْيَانِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ؟ قَالَ: «الْحَنِيفِيَّةُ السَّمْحَةُ») (أخرجه أحمد: ۲۱۰۷، وصححه الألباني)، واتە: ەبدوللای كورى ەبباس خوا ئىيان

پازی بی، ده لئی: به پیغهمبهری خوا ﷺ گوترا: کام دینداریی خوشه ویستره له لای خوا ﷺ؟ فهرمووی: دینیکی پاکی لیپورده.

له راستییدا لیپوردهیی و دلفراوانیسی و سینه سافیسی، خهسله تیکی گهوره و کرنگی مسولمانانهو، هۆکار یکی به کجار گهوره و کاریگهری ته بایی و به کریزیسی هاوکاریسی پیکه وه کردنیانه.

پایه‌ی هه شته‌م: رووگه شییی:

اعْنِ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ لِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا، وَلَوْ أَنْ تَلْقَى أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلْقٍ» (أخرجه مُسْلِم: ۲۶۲۶).

واته: نه بوو زهر خوا لئی پازی بی ده لئی: پیغهمبهر ﷺ پئی فهرمووم: هیچ شتیک له چاکه به کهم مه گره، نه گهر ههر نه وه ندهش بی که به رووی خوش بکه به برابه کهی خۆت، (ههروه ها خوشکی خۆت).

وهک زۆر جار گوتوو مانه: دیاره مه جلیسه که مه جلیسی پیاوان بووه، بۆیه پیغهمبهر ﷺ باسی برای کردوه، بیگومان رووگه شییی کاریگهریی زۆر چاکسی بۆ ته بایی و دوستانه تیی ههیهو، زهرده خه نه له رووی براو خوشکی مسولمانتداو، روو خوش بوون و کراوه بوون، کاریگهریی زۆری ههیه بۆ لابردنی زۆر غه ورو چلک و چه په رو ته‌م و مژ، نه گهر به دلی به رانه ره که ته وه نیشته بی.

پایه‌ی نۆیه‌م: زمان شیرینی:

خوای به رز ده فهرمووی: ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا...﴾ (البقرة، ۸۳) واته: قسه‌ی باش بۆ خه لک بکه‌ن، یان له که ل خه لکدا به گشتیی قسه‌تان چاک بی، دیاره نه گهر له که ل خه لکدا قسه باش بوون پئویست بی، به ته نکید له نیتو بازنه‌ی

ته هلی ئیماندا پئویستتره، وهک گوتراوه: (الْأَقْرَبُونَ أَوْلَىٰ بِالْمَعْرُوفِ)، پئغه مبه ریش
 ﷺ ده فهرموئ: (الْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ)، (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۲۱۲۷، وَمُسْلِمٌ: ۱۰۰۹)،
 واته: قسه ی خوْش چاکه و سه ده قه یه، پاداشتی هه یه.

ئینسانی ئیماندار ده بئ له گه ل هه موو که سدا قسه ی په سندنو شیرین و به
 نه زاکهت بئ و، نه جیب و قسه ی خوْش بئ و له ته عبیره کانی بخه فئ.

پایه ی ده یه م و کو تایی: خو پاراستن له زمان به خراپه گه ران:

خو پاراستن له زمان به خراپه گه رانی، هو کارئکی دیکه ی زور گرنه، بو
 پاراستنی ته بایی و، به هیز کردنی برابه تیی، پئغه مبه ر ﷺ ده فهرموئ: { لَيْسَ
 الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَانِ، وَلَا اللَّعَانِ، وَلَا الْفَاحِشِ، وَلَا الْبَذِيءِ } (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۳۸۳۹، وَالتِّرْمِذِيُّ:
 ۱۹۷۷، وَابْنُ حَبَانَ: ۱۹۲، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ: ۵۳۸۱)، واته: ئیماندار
 تانه لیدرو له عهتکه رو قسه ی ناشیرینکه رو زمان شر نیه.

ئیماندار نابئ نه و ره فتاره ناشیرانه ی هه بن، بو یه ش راستیه که ی که ده بیستم
 به تاییهت ماموستایهک له سه ر مینه ر قسه ی ناشیرین ده کات، شیوازی ناشیرین
 به کار دئنی، زور به زه ییم به و مینه به رو میجرابه دا دئته وه، که به حساب نه و له
 پئغه مبه ری به میرات گرتوون! له حالئکدا که پئغه مبه ر ﷺ هه موو فه رمایشته کانی
 ته ماشا بکه، وشه یه کی بریندار که رو، وشه یه کی ناشیرینت چنگ ناکه وئ.

نه مانه نه و ده پایه بنه ره تیه بوون، که پیم وایه ده بنه بناغه به کی باش بو
 برابه تیه کی مه حکم له ئیوان نه هلی ئیماندا، خوا به لوتف و که ره می خو ی
 هیدایه تمان بدات، که دو ستایه تیی و برابه تیی چاک له گه ل نه هلی ئیماندا بکه ین
 و، خو مان به و خسه له تانه پراز ئینه وه که بناغه ی برابه تیه کی مه حکم پیک
 دئین.

دەرسى سېيەم

پیناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە سەئ ئایەت پینک دى، ئایەتەکانى: (۱۱ - ۱۲)، كە خواى زاناو كارزان بۆ جارى چوارەم و پینجەم لەم سوورەتەدا، بانگى مسولمانان دەكات بە نازناوى ئىمان: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، شەش خەسەت و خوو و خەدى خرابيان لە بوارى هەلسوکهوتى ئىبو خۆدا، لى قەدەغە دەكات، سىيان ئاشکراو سىشان پەنھان، كە ئەمانەن:

۱- گائتە بە يەكدى كردن.

۲- پەخنە لە يەكدى گرتن و، عەيب لە يەكدى دیتنەو.

۳- ناوو ناتۆرە لە يەكدى هەلدان.

ئەو سىيەيان ئاشکران و سىي پەنھانىش:

۴- گومانى خرابى بى پاساو بە يەكدى بردن.

۵- سىخوړى بەسەر يەكدیەو كردن.

۶- پاشملە بە خراپە باسى يەكدى كردن (غەيبەت).

ئەو لە ئایەتەکانى: (۱۱ و ۱۲)دا، ئەو شەش گوناھە دەخاتە روو، لە ئایەتى سیزدە (۱۳) هەمیشدا خوا ﷻ بانگى مرؤفايەتى دەكات و، پینج راستى بەکجار گەورەو گرنگان پێرا دەگەيەنى، كە بریتين لەوانە:

۱- خوا بەدپیننەرى هەموو لایەکیانە بەبى جياووزى.

۲- پەچەلەكى هەموویان يەكەو، لە باب و داپیکەو هاتوون.

۳- خوا ﷻ بۆ چەند نەتەو، هۆزىک دابەشکردوون.

۴- بە مەبەستى پینک ئاشناوون و هاوکارى پینکەو كردن، بەو جوړەى هەلخستوون.

۵- نهوه یان پزیزی له لای خوا ﴿۱۱﴾ پتره که پاریزکارتره، نهک دهوله مه ندرتر، یان به خزم و کستر، یان به دهسته لاتر، یان ... یان هتد.

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرَنَّ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا يَسْأَأَنَّ مِن سَأَاءِ عَسَىٰ أَن يَكُونَ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَرُوا بِالْأَلْسِنِ أَلْسِنُ أَلْفُسُوقٍ بَعْدَ الْإِيمَنِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُم الظَّالِمُونَ ﴿۱۱﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُّبُ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَانفَعُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۲﴾ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن ذَكَرٍ وَأُنثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقْوَمُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿۱۳﴾﴾

مانای ده قاو ده قی نایه تکان

ئهی نهوانهی پرواتان هیناوه! با کۆمه لیکتان له (پیاوان) کالته به کۆمه لیکتان نهکات، په نگه نهوان (کالته پیکراوه کان) لهوان (کالته پیکره ره کان) باشترین، ههروهه با تافره تانیکیش کالته به تافره تانیک نهکهن، لهوانهیه نهوان (که که بیان پیده کرئ) لهوان (که پ پیکره ره کان) چاکترین، ههروهه ها (به ناماژهی چاوو برۆ و لئو) له عهیب و ناتهو او بیتان مه خهفتین و، ناوو ناتورانیش له یه کدی هه لمه دهن، (چونکه به هه ر کام لهوانه فاسیق ده بن و) خراپترین وه سف و ناویش پاش ئیمان، لادان (و له پزی شه رع دهر چوون) هو، هه ر که سیکیش نه که پتره وه (لای خوا) ئا نهوانهن سته مکاران ﴿۱۱﴾ ئهی نهوانهی پرواتان هیناوه! له زۆر گومانان دوور بکه ونه وه، بیگومان هه ندیک گومان (که هیچ نه گه ری پیکانی نیه) گوناهن و، سیخوریش (له سه ر که س) مه که ن و، هه ندیکیشتان پاش مله باسی هه ندیکتان مه که ن، ئایا یه کیکتان چه ز دهکات به مردووی گوشتی

برایه‌که‌ی بخوات! به دنیایی ده‌تاندزی (بویه) پاریز له خوا بکه‌ن، مسوگه‌ر
 خوا زور ته‌وبه وه‌رگری به به‌زه‌بیه (۱۲) نه‌ی خه‌لکینه! بیکومان له نپرو مییه‌ک
 (باب و دایکتیک) دروستمان کردوون و، گپراومانن بو چه‌ندان نه‌ته‌وه‌و هوز
 تاکو پتیک ناشنابن، به دنیایی نه‌وانه‌تان له لای خوا به‌پرتزترن که پاریزکارترن،
 بیکومان خواش زانای شاره‌زایه (۱۳)!

شیکردنه‌وی هه‌ندیک له وشه‌کان

(لَا يَسْخَرُونَ مِنْ قومٍ) : با کومه‌لیک کالته به کومه‌لیک نه‌که‌ن، (سَخِرْتُ مِنْهُ
 وَاسْتَسَخَرْتُ لِلْهَرَمِ مِنْهُ)، (سَخِرَ مِنْهُ) یان (سَخِرَ بِهِ وَاسْتَسَخَرَ)، نه‌مه بو کالته
 پتیکردن و به که‌م ته‌ماشاگردنه.

(وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ) : عه‌یب له خوتان مه‌گرن، ناته‌واوی له خوتاندا مه‌دۆزنه‌وه
 (الْمُزُّ: الإِغْتِيَابُ وَتَتَّبِعُ الْمَعَابِ)، (لَمْزَ): بریتیه له به خراپه له پاش مله باسی
 یه‌ک کردن و، به دوا‌ی عه‌یب و که‌م و کوپیی دا گه‌ران.

(وَلَا تَنَابَرُوا بِالْأَلْقَابِ) : ناوو ناتۆره له یه‌کدی هه‌لمه‌ده‌ن، (النَّبْرُ: التَّلْقِيبُ، وَالنَّبْرُ:
 اللَّقْبُ، وَالْجَمْعُ أَنْبَاز، نَبْرَةٌ: أَي لِقْبَةٌ)، (نَبْرَ): بریتیه له ناوو ناتۆره لی هه‌ل‌دان،
 (نَبْرَ): بریتیه له له‌قه‌ب و ناتۆره، که به (أَنْبَاز) کۆده‌کریته‌وه، (نَبْرَةٌ: أَي لِقْبَةٌ)،
 واته: ناتۆره‌ی وه‌دوا‌خست و، نازناویکی خراپی وه‌دوا‌خست.

(أَمْتِيًّا) : واته: خوتانی لی دوور بگرن، (جَانِبُهُ، وَتَجَانِبُهُ، وَاجْتَنِبَهُ، كُلُّهُ مَعْتَى)،
 نه‌مانه هه‌ر سیکیان: (جَانِبُهُ، وَتَجَانِبُهُ، وَاجْتَنِبَهُ)، هه‌ر سیکیان یانی: خوی لی
 دوور گرت، (وَجَبْتُهُ شَيْئًا)، شته‌که‌ی لی دوور خسته‌وه، (وَاجْتَنَبَ الشَّيْئَ)، خوی
 له شته‌که وه‌دوورکه‌وت.

(الْفَلَنُ): (الظَّنُّ: إِسْمٌ لِمَا يَحْضُلُ عَنِّ أَمَارَةٍ، وَمَتَى قَوِيَتْ أَدَّتْ إِلَى عِلْمٍ، وَمَتَى ضَعُفَتْ جِدًّا لَمْ يَتَجَاوَزْ حَدَّ الْوَهْمِ)، (ظَنَّ) ناوه بۆ ئەوه كه له نیشانه یه كه وه په یاده بێ، ئەگەر به هێز بێ سەر ده کیشی بۆ زانیاری، به لأم ئەگەر زۆر بیهێز بێ له سنووری وه هم ناچیتته ده ری، بۆیه خوا ﷻ ده فه رموی: خۆتان له زۆر گومانان بپاریزن، واته: ئەو گومانانه ی ئەگه ری پێکانیان که مه وه، هیچ نیشانه وه هیچ هۆکارێک نیه، بۆ ئەوه ی ئەو گومانه خراپه له دلتدا په یاده بێ.

(وَلَا تَحْتَسِبُوا): واته: سیخو پێی به سه ره یه کدییه وه مه که نه، (أَصْلُ الْجَسِّ: مَسُّ الْعِرْقِ وَتَعْرِفُ تَبْضِهِ لِلْحُكْمِ بِهِ عَلَى الصُّحَّةِ وَالسَّقْمِ، وَهُوَ أَحْصُ مِنَ الْحَسِّ، وَهُوَ مَا يَدْرِكُهُ الْحَسُّ)، (جَسٌّ): بریتیه ده ست له ده ماردان و، ده ستگرتن تا کو بزانی ری ئەو که سه ته ندروسته، یا خود نه خو شه؟ ئنجا (جَسٌّ) له (حَسٌّ) تاییه تهره، (حَسٌّ) هه ره شتی که به هه سه ته وه ره کان بزانی ری، به لأم (جَسٌّ) مانا که ی تاییه تهره، بریتیه له وردتر گه را ن به دوا ی شتی که دا.

(وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُم بَعْضًا): هه ندی که تان به خراپه با سی هه ندی که تان مه که نه له پاشمله، (الْغَيْبَةُ: أَنْ يَدْكُرَ الْإِنْسَانُ غَيْرَهُ مِمَّا فِيهِ مِنْ غَيْبٍ، مِنْ غَيْرِ أَنْ يُحَوِّجَ إِلَى ذِكْرِهِ)، (غَيْبَةُ) ئەوه یه که مرو ف با سی غه یری خو ی بکات به که م و کو ری به که تیی دایه با سی بکات، بێ ئەوه ی پێو یستی پێی بێ.

بێگومان ئەمه پێناسه ی شه رعیه، ئەگه رنا پێناسه زمانه وانیه که ی ئەوه یه که: پاشمله به خراپه با سی که سی که بکری، به لأم له رووی شه رعیه وه کا تیک فه ده غه ده بێ، که هۆکارێک نه بێ بۆ ئەو با س کردنه، به لأم ئەگه ره هۆکارێک و پاساوێک هه بێ، وه ک دوا یی با سی ده که ین، ئەو کاته به گونا هه له فه له م نادری.

(شُعُوبًا): (الشُّعُوبُ: جَمْعُ شَعْبٍ، الْقَبِيلَةُ الْمُتَشَعَّبَةُ مِنْ حَيٍّ وَاحِدٍ، وَالشَّعْبُ نَوْعٌ مِنَ الْوَادِي)، (شُعُوبٌ) کۆی (شُعْبٌ) ه، (شُعْبٌ) بێش بریتیه له هۆزێکی له یه که

کەسەوہ یان لە یەک بەرەبابەوہ هاتین، بەلام (شعب) جوړیکه له دوول و شیو،
ئەویش ئەوویه که لایه کیانی تهسک بی و لایه کهی دیکه ی کراوه بی.

(وَقَائِلَ): (قبايل) کووی (قبيلة) یه، ئەویش بریتیه له خه لکینک که کوژبوونه تهوه و
هه ندیکیان روو له هه ندیکیان ده کهن، (وَهِيَ الْجَمَاعَةُ الْمُجْتَمِعَةُ الَّتِي يَقْبَلُ بَعْضُهُ
عَلَى بَعْضٍ)، هه ندیکیان روو له هه ندیکیان ده کهن، بۆیه پێیان گوتراوه: (قبيلة)،
(قبيلة) به (قبيل) یش و به (قبايل) یش کوژده کرتهوه.

(لِتَعَارَفُوا): (تَعَارَفُوا) عَرَفَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا، هه ندیکیان هه ندیکیان ناسی (پێک
ناشنا بوون)، (لِتَعَارَفُوا)، بۆ ئەوهی پێک ناشنابن، ننج پێک ناشنا بوونه کهش بۆ
هاوکاری پێکهوه کردن و دهستبار بۆ یه کدی گرتنه.

هۆی هاتنه خواروهی نایه تهکان

۱- که خوا ﷻ ده فرموی: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرَكُم مِّن قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا
مِّنْهُمْ وَلَا يَسَاءَ مِن سَاءَ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَرُوا بِاللَّغَبِ يَتَس
الِاسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُم الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾، ئەم نایه ته موباره که
ئەم رېوايه تهی له باره وه هاتوه:

{عَنْ أَبِي جَبْرِةَ بْنِ الصَّحَّاحِ قَالَ: فِينَا نَزَلَتِ الْآيَةُ: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرَكُم
مِّن قَوْمٍ ...﴾، قَدِيم رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْمَدِينَةَ، وَمَا مِنَّا رَجُلٌ إِلَّا لَهُ اسْمَانِ أَوْ ثَلَاثَةٌ، كَانَ
إِذَا دَعَا ﷺ الرَّجُلَ بِالِاسْمِ، قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّهُ يَغْضَبُ مِن هَذَا، فَأَنْزَلْتَ: ﴿وَلَا
تَنَابَرُوا بِاللَّغَبِ ...﴾ { أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ٤٩٦٢، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٣٢٦٨، وَالنَّسَائِيُّ فِي التَّفْسِيرِ:
٥٣٦، وَابْنُ مَاجَةَ: ٣٧٤١، وَأَحْمَدُ فِي الْمُسْتَدْرَكِ: (٤)، ص ٦٩٠، ٦٩٠، وَالبُخَارِيُّ فِي الْأَدَبِ الْمُفْرَدِ:
٣٣٠، وَغَيْرُهُمْ، قَالَ مَوْلَانَا الْإِسْتِيعَابُ: هَذَا سَنَدٌ صَحِيحٌ، ج ٣، ص ٢٧٢، ٢٨٣،

واته: ئەبوو جوبەیرە ی کوری زەححاک گوتووێتی: ئەم نایەتە لە بارە ی تێمەوێ هاتە خوار، پێغەمبەری خوا ﷺ هاتە مەدینە، هیچ پیاویک لە تێمە نەبوو مەگەر دوو ناو، یان سێ ناوی هەبوون، ئنجا کاتێ پێغەمبەری خوا ﷺ پیاویکی بە ناویکیانی بانگ دەکرد، دەمانگوت: ئە ی پێغەمبەری خوا ﷺ! ئەو کەسە لەو ناو هێنانە ی توورە دەبێ! (پێغەمبەریش ﷺ نەیدەزانی بە کام ناویان توورە دەبێ، و بە کامیان توورە نابێ)، لەو بارەوێ ئەو نایەتە موبارە کە هاتە خوار.

کە هەم گائتە بە یە کدیسی کردنی چ پیاوان و چ نافرەتان، هەم عەیب لە یە کدیسی دیتنەوێو رەخنە لە یە کدیسی گرتن، بەبێ بەنگەو پاساو، هەم ناوو ناتۆرە لە یە کدیسی هەلدان، هەر سێکیانی قەدەغە کردوون.

۲- لە بارە ی هۆی هاتنە خواروێ ئەم نایەتەوێش: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَنْفُسُكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾﴾ دوو گێردراوێ دینین، کە لە رووی سەنەدەوێ پیمان راسترن:

أ- إَعْنِ ابْنَ أَبِي مَلِيكَةَ قَالَ: لَمَّا كَانَ يَوْمَ الْفَتْحِ رَقِيَ بِلَالٌ فَأَذَّنَ عَلَى الْكَعْبَةِ، فَقَالَ بَعْضُ النَّاسِ: هَذَا الْعَبْدُ الْأَسْوَدُ يُؤَذِّنُ عَلَى ظَهْرِ الْكَعْبَةِ! وَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِنْ يَسْخَطُ اللَّهُ هَذَا يُغَيِّرُهُ، فَنَزَلَتْ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَنْفُسُكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾﴾ (أَخْرَجَهُ التَّبَهَقِيُّ فِي دَلَالِلِ النُّبُوَّةِ ج ٥، ص ٧٩، بِسَنَدٍ صَحِيحٍ إِلَى عَبْدِ الرَّزَاقِ، فَلَمَّا: وَهَذَا مُرْسَلٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَذَكَرَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدَّرِّ الْمُنْتَوَرِ: ج ٧، ص ٥٧٨، وَزَادَ نِسْبَتَهُ لِابْنِ الْمُنْذِرِ وَابْنِ أَبِي حَاتِمٍ، الْإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ: ج ٣، ص ٢٨٤ و ٢٨٥).

واته: ئینو ئەبێ مەلیکە دەلێ: لە رۆژی سەرکەوتنی مەککەدا (نازادکرانی شاری مەککەدا)، لە لایەن پێغەمبەرەوێ ﷺ (لە سالی هەشتمی کۆچیدا)، بیلال چووێ سەر کەعبە و بانگی لەسەر کەعبەدا، هەندێ خەلک گوتیان: ئەم کۆیلە رەش پێستە لەسەر پشتی کەعبە بانگ دەدات! (واته: شتێکی نەگونجاوێ).

هه نديکيشيان گوتيان: نه گهر خوا ﷺ نه وهی پی ناخوش بی، ده یگوری، نیدی لهو باره وه نهو تايه ته موباره که دابه زی.

ب- ریوایه یتیکی دیکه، له باره ی دابه زینی نهو تايه ته موباره که وه:

اعن الزهري قال: امر رسول الله ﷺ بني بياضة أن يزوجوا أبا هند امرأة منهم، فقالوا! يا رسول الله ﷺ! أنزوج بناتنا مولاتنا؟ فأنزل الله عز وجل: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقْوَمُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٢٣٠﴾﴾، قال: الزهري: نزلت في أبي هند خاصة، وكان أبو هند حجام النبي ﷺ، (آخره أبو داود في المراسيل: (١٩٥، ٢٣٠)، قلنا وهذا مرسل صحيح الإسناد، وزاد السيوطي في الدر المنثور ج ٧، ص ٥٧٨، وزاد نسبه لابن المنذر وابن جريج، والبيهقي في سننه وابن مردويه، الاستيعاب في بيان الأسباب ج ٣، ٢٨٥).

واته: زهری (که به کتیکه له زانایانی جیلی تابعین، شوینکه وتووایی هاوه لآن خوا له هه موویان رازی بی)، ده لی: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمانی کرد به (بني بياضة)، (هوزیک بوون) که نافرته یتکیان بدن به نه با هیند، نه وانیش گوتیان: نه ی پیغه مبهری خوا ﷺ! نایا کچه کامان بدهینه کویله تازاد کراوه کامان؟ خوا (عز وجل) لهو باره وه نهو تايه ته ی دابه زاند، زهری ده لی: نه م تايه ته موباره که به تايهت له باره ی نه بی هینده وه دابه زی و، نه بوو هیندیش که له شاخ گری پیغه مبهری خوا بوو ﷺ.

زور جاری دیکه ش باسمان کردوه، که تايهت بوونی هوکاری دابه زین، ری له گشتگیر بوونی واتای تايه ته کان ناگری، به لی جاری وابووه تايه تیک به هو ی رووداویکی تايه ته وه دابه زیوه، جاری واش هه بووه نهو تايه ته مه رج نیه بهو هو ی وه دابه زینی، به لأم چه مکی نهو تايه ته، نهو رووداوه شی گرتوته وه، نیدی هه نديک له هاوه لآن (خوا لیان رازی بی)، وایانزانیوه له باره ی فلان رووداوو فلان پیشهاته وه دابه زیوه.

مانای گشتی نایه تکان

خوَا ﴿۴۰۱﴾ له م سوورده ته موباره که دا، بۆ جاری چوارهم و پینجه م به نازناوی تیمان، مسولمانان ده دوئینسی، دوو جاران بانگیان ده کات: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، جاری یه که میان ده فهرموی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرُونَ مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا يُسَاءَ عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُمْ﴾، نهی نه وانهی پرواتان هیناوه! با کومه ئیک له پساوان گالته به کومه ئیک نه کهن، نیزیکه له وان چاکتر بن، واته: گالته پینکراوه کان چاکتر بن له گالته پینکه ره کان، ههروه ها با نافرته تانیک (کومه ئیک له نافرته تان) گالته به کومه ئیکی دیکه له نافرته تان نه کهن، رهنگه (نافرته ته) گالته پینکراوه کان، چاکتر بن له گالته پینکه ره کان.

﴿وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ﴾، ههروه ها عهیب له خوۆتان مه گرن، (اللَّمْزُ: العَيْبُ)، عهیب له خوۆتان مه گرن و، ره خنه له خوۆتان مه گرن، بۆچی ده فهرموی: له خوۆتان؟ هیچ که سیک نیه عهیب له خووی بدوۆزیته وه مه گهر به ده گمه ن، به لام نه وه به و واتایه یه که تو ره خنه له برای مسولمانت و له خوشکی مسولمانت ده گری، ره خنه یه کی بیجی، یان عهیبکی تیدا ده دوۆزیه وه، ئنجا چ عهیبه که ی تیدا هه بی، چ تیدا نه بی، به لام تو مه به ست ناشیرین کردنیه تی، نه وه وه ک عهیبت له خوۆتا دوۆزیتیه وه وایه، چونکه نه ویش وه ک تو یه و تو ش وه ک نه وی، ﴿وَلَا تَنَابَرُوا بِلَا لَتَابٍ﴾، ههروه ها ناوو ناتۆران له یه کدی هه لمه ده ن، خوَا فهرموویه تی: ﴿وَلَا تَنَابَرُوا﴾، (تَبَرَّ) به مانای ناتۆروه له قه به و (تَبَرَّ) یش واته: ناوو ناتۆره لئ هه لدان، به لام بۆیه له سه ر کیشی (تفاعل) هیناویه تی، چونکه به زۆری وایه که که سیک ناوو ناتۆره له که سیک هه لده دات، نه وی دیکه ش ناوو ناتۆره یه کی لئ هه لده داته وه، بۆ وینه: نه گهر که سیک بالای کورت بی، نه وی دیکه که که له گه ته، ره خنه ی لئ بگری، له به ر نه وه ی بالای کورته و بلئ:

تَوَّ بِأَوَيْكِي كورته بالای، یان خریلهی، ئه ویش ده لئی: تَوَّ بِأَوَيْكِي قووچی، یان درێژی، ئه ویش به شیوه یه که له گه تیه که ی پێناسه ده کات، که پئی ناخوَش بئی، ههروه ها له پرووی بهرگ و پۆشاکه وه، ئه گه ره کیک به یه کیک بئی: بهرگ و پۆشاکه که ت شیره، ئه ویدیکه ش ئه گه ره کابرا بهرگ و پۆشاکه که ی شیک و نووی بئی، ده لئی: نه وه چیه هه موو ده مئی ده لئی ده چی بۆ سه ره شای! ﴿يَتَسَّ الْأَيْتَمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ﴾، خراپترین ناوو وه سف برتیه له فاسیقیتی له دوا ی ئیمان هیتان، دوا ی ئه وه ی مرؤف ئیمانی هیناوه، خراپترین نازاوو له قه ب وه ری بگری، ئه وه یه که فاسیق بئی، واته: له رێ ده ربچی، له شیرازه ی شرع بچیته ده ره، واته: به هه ره کام له و سێ شتانه که باس کران:

أ- به گالته به یه کدی کردن.

ب- عه یب له یه کدی دیتته وه.

ج- ناوو نا ئه وه له یه کدی هه لندان، هه ره کامیک له وانه ده بیته هۆی له رێ ده رچوونی مرؤف و، مانای وایه ئه وه که سه گونا هیتی کردوه له پرووی شه رعیه وه، به لاری و به ده رچوو له شیرازه ی شرع داده نری و، سه ره نجام شاهی دبی لئ وه رنا گیری و عه داله ت له ده ست ده دات، ئه وه دادگه ریه له ده ست ده دات، که پێویسته بۆ ئه وه ی به شایه د بچی، ﴿وَمَنْ لَمْ يَتَّبِعْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾، هه ره که سیکش نه گه رتته وه، ئا ئه وانه سه ته مکاران، واته: ده گونجی مرؤف له هه ره کام له و گونا هانه بگه رتته وه بۆ لای خواو، ده سه به رداریان بئی، هه لبه ته ته وه به له گونا هیتی که پیه ونه دبی به خه لکه وه هه یه، وێرای ئه وه ی ده بی ئه وه که سه: ۱- ده ست له گونا هه که هه لگری و، ۲- لئشی په شیمان بئی و، ۳- بریاریش بدات نه گه رتته وه سه ری، ۴- ئه گه ره پیه ونه دبی به خه لکه وه هه بئی، ده بی مافیشیان بۆ رت بکاته وه، ئه گه ره ته نیا به دوا ی لیبوردن لیکردنی ش بئی، مادام له و جوړه بئی که ئه وه نده ی به سه بئی.

پاشان بۆ جاری پێنجه م خوا ﷻ له و سووره ته دا مسو لمانان بانگ ده کات و، ئه گه ره ئه وانه ی پێش سێ گونا هی ناشکرا بوون، ئنجا سێ گونا هی په نهان،

باس ده کات، که بیگومان نهو سَی گوناوه ناشکرایه: گالته به یه کدی کردن و، عیب له یه کدی دیتنه وهو، ناوو ناتوره له یه کدی هه لَدان، کاریگه ریه کی زور خراپان هیه له تیکدان برابه تیبدا، هه ر بویه خوا ﷻ له نایه ق ژماره (۱۰) دا، ده فهرموئ: ﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴾ دوایی یه کسه ر باسی نهو سَی گوناوه ناشکرایه ده کات، که پتچه وانهی برابه تیبین و تیکیده ده ن.

دوایی باسی سَی گوناوهی دیکه ده کات، که نهوانه په نهانن و، نهوانیش دیسان هه ر پتچه وانهی برابه تیبین و، زیانی بی ره زای پی ده گه یه نن، ده فهرموئ: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَحِبُّوا كَبِيرًا مِنَ الظَّنِّ ﴾، نهی نهوانی پرواتان هتیاوه! خو تان له زور گومانان بپار تزن، واته: گومانی خراپ، ﴿ إِنَّكَ بَعْضُ الظَّنِّ إِتْمَةٌ ﴾، چونکه هه ندیک گومانی خراپ گوناهن، له بهر نه وهی هه ندیکی گوناوه، خو ت له زوری بپار تزه، خوا ﷻ نه یفه رمووه: هه موو گومانیک گوناوه، به لکو فهرموویه تی: هه ندیکی گوناوه، به لام تو خو ت له زوری دوور بگره، بو ته وهی تووشی نهو هه ندیکه ش نه بی، نهو هه نده گومانانهی خراپن و گوناهن، نهوانه ن که هیچ پاساو یکیان نه بی و، هیچ زه مینه یه کیان نه بی و نه گه ری راست ده رچوونیان نه بی، یا خود زور بی هیز بن، ﴿ وَلَا تَجَسَّسُوا ﴾، سیخو پری مه کن، واته: سیخو پری به سه ر یه کدی وه مه کن، وه ک دوایی باسی ده کین، نه گه رنا مسو لمانان ده بی هه ست را گرن و، هه ست و خوستی دوژمنانیان بزائن، نهوه نه ک هه ر حه رام نیه، به لکو فهرزیشه، چونکه تو نه زانی به رامبه ره که ت ده یه وی چی بکات و چاودیری نه که ی، لپی تووشی زیان ده بی.

﴿ وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا ﴾، هه روه ها با هه ندیکتان به خراپه (پاشمله) باسی هه ندیکتان نه کات، ﴿ أَيُّعِبُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ ﴾، نایا یه کیکتان هه ز ده کات گوشتی برابه که ی بخوات به مردوویی، بیگومان دزاوتانه، ﴿ فَكَرِهْتُمُوهُ ﴾، واته: به دلنایی تیهو رقتان لپی هه لساو، پیتان ناخوش بوو و

دزاتان، خواردنی گوشتی برای خوٲتان به مردووی، که واته: وهک چوٲن پقتان هه لده ستی له خواردنی گوشتی مردوو، به هه مان شیوه پقیستان له به خراپه باسکردنی پاشمله یه کدی بیته وه، چونکه وهک یه کن و له دوو تای ترازووٲیک دان، چونکه که سیک که لیته نیه و تو به خراپه باسی ده که ی، ناتوانی به رگری له خوئی بکات، وهک مردوو بیٲت وایه و، که باسی شی ده که ی بو نه وه ی لیٲی دابشکینی، وهک نه وه وایه گوشت له جهسته ی بپچری و بیخوی! ﴿وَأَنفُوا اللَّه﴾ پاریزیس له خوا بکه ن به خو لیٲ دوورگرتنی نه و گونا هانه، ﴿إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ﴾ به دنیایی خوا زور گه راهی می ره بانه، واته: نه گه ر به نده بکه ریته وه بو لای خوا ﴿﴾ خواه ده گه ریته وه بو لای و، گه رانه وه که ی لیٲ قبول ده کات، زوریس به به زهی و می ره بانه، نجا وهک چوٲن ته عقیبی نایه ته که ی پیٲش که فه رموی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَبْ فَأُولَئِكَ هُم الظَّالِمُونَ﴾، نه وه ده گه یه نی که به هه ر کام له و گونا هانه، مرؤف فاسیق ده بیٲ و، نه گه ر نه گه ریته وه ویرای فاسیق بوون سته مکاریشه، نه مهش - نه م ته عقیبهش - نه وه ده گه یه نی که نه م سییه و سییه که ی پیٲش، نه گه ر که سیک بکه ریته وه بو لای خوا و تو به بکات و، لیٲان په شیٲان بیته وه، خوا ﴿﴾ تهوبه ی لیٲ و ره ده گری، واته: نه و قسه به ی که ده گوتری: مافی خه لک (حَقُّ النَّاسِ) به تهوبهش لاناچن، راست نیه، وهک من له کتیبی (گه رانه وه بو لای خوا)^(۱)، هه روه ها له کتیبی (ریگای صالح بوون و به ره و خوا چوون) دا^(۲)، له باسی تهوبه دا باس م کرده، که تهوبه ی راست و ساغ، هه موو شیٲیک ده سر ریته وه، وهک پیغه مبه ر ﴿﴾ فه رموی هقی: ﴿إِنَّ الْإِسْلَامَ حَبُّ مَا كَانَ قَبْلَهُ﴾ (أخرجه أحمد: ۱۷۸۶۱، تعلیق شعیب الأرئووط: إسناده صحیح علی شرط مسلم)، واته: بیگومان نیسلام پیٲش خوئی ده سر ریته وه، نه گه ر کابرا کافر بووی، مونافیق بووی، مولحید بووی، وه ختیگ دیته نیو نیسلامه وه، گونا هی پیٲشی هه موو له کوٲل ده بیته وه و، خاوین ده بیته وه، تهوبهش (گه رانه وه) بو لای خوا ﴿﴾، دیسان

(۱) چاپی شه شه م/ ۲۰۲۱ ز.

(۲) چاپی شه شه م/ ۲۰۲۱ ز.

پیش خوی دہسرتیہوہ، مروفی مسولمان ہہرچہند گوناہبارو خہتابار بی، کہ دہگہریتہوہ بو لای خوا ﴿﴾ و دەست ہہلدہگری، و مہرجہکانی تہوبہ لہ خویدا دینیتہ دی، ئەویش دیسان پاک دہبیتہوہ، ﴿إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ﴾، خوا ﴿﴾ زور دہگہریتہوہ بو لای بەندہکانی و، تہوبہیان لی وەردہگری و گہرانہوہ کہیان قبول دەکات و، لہگہلیشیان بہ بەزہبیہ.

ئنجا خوا ﴿﴾ دہفہرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾، خوا ﴿﴾ بانگی مروفاہتیی دەکات، ئەہی خہلکینہ! (الناس) بہ مانای کوی مروفہکانہ، ئەہی مروفہکان! ئەہی مروفاہتیی! ﴿إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى﴾، بہ دنیایی تیمہ تیوہمان ہیناوتہ دی، لہ نیریک و مئیہک، کہ مہبەست ئادەم و حەووان (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) کہواتہ: مروف کہ دروست دەبی، لہ ہەردووکیان دروست دەبی، وەک لیکۆلینہوہ زانستیہکان تیتسا دەریان خستوہ، چونکہ پتشر بیرو بوچوونتیکی وا ہەبوو کہ مروف تەنیا لہ تووی پیاو دروست دەبی، بہلام ئەو تووہ لەنیو مندالدانی ئافرەتدا گەشە دەکات، بہلام زانستی کۆرپەلەناسیی تیتسا دەریخستوہ، کہ وەک خوا ﴿﴾ دہفہرموی: ﴿مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى﴾، لہ ئاوی ہەردووکیان مروفہکە دروست دەبی و، ژیانداری توو (حیمن)ای پیاوو، ہیلکۆلہ (بُيُؤْتَهُ)ی ئافرەت ہەردووکیان یەک دەگرن و نوتفہ پتک دینن، ئەو نوتفہیەش ئەگەر خوا ﴿﴾ ویستی لەسەر بی دەچتہ نیو مندالدانی ئافرەت و، لەویدا گەشە دەکات و قوئاغەکانی گەشەکردن نوتفہ: (عَلَقَةٌ) و (مُضْغَةٌ)، (عظام) و قوئاغەکانی دیکە دہگوزەرینن و دہبیتہ کۆرپەلەو لہ دایک دەبی.

﴿وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا﴾، ئیوہمان گنراوہ بہ چەند نەتەوہیەک و، بہ چەند ہۆزیک، تاکو پتک ناشابن و، یەکدی بناسن، پتکەوہ ھاوکاربن.

کہواتہ: ئەوہ خواہی ﴿﴾ کہ مروفاہتیی دابەش کردوہ بو چەند نەتەوہیەک، نەتەوہکان وەک نەتەوہی عەرەب، نەتەوہی کورد، نەتەوہی فارس، نەتەوہی

تورک، نەتەوەدی ئەفغان، نەتەوەدی ئینگلیزو، نەتەوەدی فلان، ھۆزەکانیش بۆ وێنە: لە ئێوە پەردا وەک: ھۆزی پەبەغەو، ھۆزی موزەرۆ، ئنجا لە ئێوە موزەرۆدا، قورەیش و فلان فلان، لە ئێوە کوردیشدا ھۆزەکان، وەک: ھۆزی جاف و، ھۆزی خۆشناوو، ھۆزی گەردیی و، ھۆزی میرناودەلیی، ھەموو ئێوە ھۆزانەیی ھەن و، جاری وایە ھۆزیکیش دابەش دەبێتەو ھۆزێک تێرەبەک، ئێوە ھەموو بە ویستی خواپەو، خوا ﷻ ویستووێتی مەرقاھەتیی بەو شێوەیە دابەش بێ، بەلام بۆچی؟ ﴿لَتَعَارَفُوا﴾، تاكو پێك ناسنابن و، پێكەو ھاوکاربن، خوا ﷻ ویستووێتی مەرقاھەتیی جۆراو جۆر بێ، لە پەرووی پەنگ، لە پەرووی زمان، لە پەرووی ھەلسۆکەوت، لە پەرووی نەرت، پاشان دەفەرموێ: ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَنَكُمْ﴾، بە دنیایی بەرترتان لە لای خوا پارێزگارتینتانە، واتە: کێ پارێزی زیاتر بێ و، کێ زیاتر خۆی پەریزی لە گوناھو ھەلەو لادان، ئێوە لە لای خوا حورمەت و پەریزی زیاترە، کەواتە: خۆتان بە پەچەئەک و نەسەب و پەنگ و زمان، ئەوانەو ھەلمەکیشن، ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾، بە دنیایی خوا زانای شارەزایە، واتە: بە کەسیشتان لافی ئەو ئەدا کە لەوی دیکە بە تەقواترە، لە ئێوە مسوڵماناندا، چونکە خوا زانایە بە شتەکان و، شارەزایە بە کەسەکان، کەواتە: بەس خۆی دەزانن: کێ بە تەقواترەو لە لای خوا بەرترە، تەقواش وەک پەغەمبەر ﷺ لە فەرمایشیکدا کە سێ جار ئاماژەیی بۆ سینەیی موبارەکی کردو، فەرمووێتی: ﴿التَّقْوَى هَا هُنَا﴾^(١)، تەقوا لێرەدایە، واتە: پەشەو بناغەو سەرچاوەکەیی لە دڵ و دەروونی مەرقاھەتیی، بەلام دوایی شوێنەوارەکانی لەسەر ئەندامەکانی ئاشکرا دەبن و دەردەکەون.

خوای میھرەبان ھیدایەتیمان بەدات کە مافی براپەتیی بە جۆریک لەگەڵ یەکدی دا جێبەجێ بکەین و، مافی خوشک و براپەتیی لەگەڵ ئافرەتەکاندا جێبەجێ بکەین، کە خۆمان لە ھەموو ئێوە ھەلس و کەوت و خوووو خەدو پەقارانە

پارێزین، کە پێچەوانەی بڕایەتی و دۆستایەتی و پێچەوانەی یە کدی خوێستنی و بۆ یەک دڵسۆز بوون و لە گەڵ یە کدا بە بەزەیی بوون، هەلبەتە هەم لە نێو بازنە ی ئیمان و ئیسلامدا، هەم لە دەرەوە ی بازنە ی ئیمان و ئیسلامیش، مسوڵمان دەبن لە گەڵ هەموو خەڵکدا بە و رەوشت و ئاکارە بەرزانه مامەلە بکات، کە شایستە ی مرۆقی مسوڵمانن و، شایستە ی ئەو بەیداغە مەزنەن کە لە سەر سەری خۆ ی بەرزی کردۆتەو کە بەیداغی ئیسلامەو، بەیداغی تەوحید و شایەتمانە، بە یەکتایی خوا لە پەرستارنداو، رەوانە کراویتی موحەممەد ﷺ لە لایەن خوای پەرورەدگارەو.

خوا ﷻ بە لوتف و کەرەمی خۆ ی، لە هەموو ئەو شتانه مان پارێزنی کە لە ئیمانداران، لە مسوڵمانان، لە شوێنکەوتووانی پێغەمبەری خاتم ﷺ و لە بەندە بۆ خوا صولحاوەکان، ناوە شینەو.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه کهم:

دوو جارن بانگکردنی برواداران له لایهن خوا ی بهرزو مهزنه وه، لسی قهدهغه کردنی ههر کام له گائته به یه کدی کردن و، عیب له یه کدی گرتن و، ناوو ناتوره له یه کدی هه آندان و، گومانی خراپی سی جی به یه کدی بردن و سیخوپی به سهر به کدی وه کردن و، به خراپه پاشمله باسی یه کدی کردن:

خوا ﷻ ده فهرموی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرُونَ مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا يُسَاءَ مِنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِاللُّغَابِ بِسِئْسَ الْإِتْمَامِ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَبَيْتُمَا كَثِيرًا مِّنَ الظَّلْمِ إِنَّكَ بَعْضُ الظَّلْمِ إِنَّهُ وَلَا تَحْسَبُوا وَلَا تَحْسَبُوا وَلَا تَحْسَبُوا بَعْضًا مِّنَ بَعْضٍ أَحَدَكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾﴾

شیکردنه وه ی ئه م، دوو ئایه ته، له پازده برکه ده:

۱- ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئه ی ئه وانه ی برواتان هیناوه! ئه مه بو جاری چواره مه له م سووره ته ده، خوا ﷻ بانگی مسوولمانان ده کات به نازناوی ئیمان، واته: ئه ی ئه وانه ی برواتان هیناوه! به هه موو ئه و شتانه ی پیویسته بروابان پی بهیتری، ئیمان که تان خواز یارو پالنه ری ئه وه یه، که ئیوه پایه ند بن به شه ریه تی خوا وه، ئه رکه کانی سه رشانتان جیه جی بکه ن، خۆشان له قهدهغه کراوه کان بهاریزن، تنجا یه کسه ر خوا ﷻ له م دوو ئایه ته ده، وه ک پیشتر باس مان کرد، شه ش په فتارو خو و خده ی خراپ قهدهغه ده کات، له مسوولمانان و له برواداران، که نایب توخنیان بکه ون، ده بی خویان لی بهاریزن، دپته سهر باسی یه که میان ده فهرموی:

۲- ﴿لَا يَسْحَرُ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ﴾، با کومه تیک گالته به کومه تیک نه کن، نیزیکه له وان چاکربن، کومه تیک، واته: کومه تیک له پیاوان، ته گه رنا وشه ی (قوم) پیاوان و نافرده تان ده گرتنه وه، به لام لیره دا به وه ده زانین که مه به ستی ته نیا پیاوانه، چونکه دواپی به جیا باسی نافرده تانیش ده کات، وشه ی: ﴿يَسْحَرُ﴾، پیشتیش باسمن کرد، (السَّحْرِيَّةُ: الإِسْتِهْزَاءُ، وَسَخِرْتُ بِهِ، وَصَحِكتُ بِهِ، وَهَزَأْتُ بِهِ): بریتیه له گالته پیگردن، ده گوتری: (سَخِرْتُ بِهِ)، ههروه ها ده گوتری: (صَحِكتُ بِهِ)، وَهَزَأْتُ بِهِ)، دیسان بو هه ر سیکیشیان ده گوتری: (سَخِرْتُ مِنْهُ وَصَحِكتُ مِنْهُ وَهَزَأْتُ مِنْهُ)، واته: گالته م پیگردو، پتی پیکه نیم، گه پم پیگرد، واته: وشه ی (سَخِرَ) و (صَحِکَ) و (هَزَأَ)، هه رسیکیان به (ب) یش، به رکار ده خوازن، ههروه ها به (مِن) یش.

۳- ﴿وَلَا تَسْأَلْ مِنْ نِسَاءِ عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ﴾، ههروه ها با کومه تیک له نافرده تان گالته به کومه تیک له نافرده تان نه کن، نیزیکه که له وان چاکربن، واته: نیزیکه نافرده ته گالته پیکراوه کان، له گالته پیکه ره کان چاکربن.

۴- ﴿وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ﴾، عهیب له خو تان مه گرن، (الْمُزْمُ: الْعَيْبُ، أَي لَا يَلْمِزُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا)، با هه ندیکتان عهیب له هه ندیکتان نه گرن، (الْمُزْمُ: ذِكْرُ مَا يَعْدُهُ الذَّاكِرُ عَيْبًا لِأَحَدٍ مُوَاجِهَةً فَهُوَ الْمُبَاشَرَةُ بِالْمَكْرُوهِ، فَإِنْ كَانَ بِحَقِّ، فَهُوَ وَقَاحَةٌ وَاعْتِدَاءٌ، وَإِنْ كَانَ بِاطِلًا، فَهُوَ وَقَاحَةٌ وَكَذِبٌ)، زانایان له باره ی (لمز) و (همز) و (سَخِرِيَّة) به وه، زور قسه بیان کردوه، دواپی کورته باسیک له باره ی نه و شه ش قه دهغه کراوه وه ده که یین و، زیاتر چه مک و واتایه که یان رو شن ده که یینه وه، به لام گرنگ نه وه یه له باره ی (لمز) هوه گوتراوه: بریتیه له باسکردنی نه وه، که بابای باسکه ره به عهیب و که م و کوپیی ده زانی بو که سیک له روویدا، واته: له روویدا شتی خراپی پتی بلتی، ننجا نه گه ره هه ق بی، نه وه ده ست درژییه وه روو قایمییه، به لام نه گه ره ناهه ق بی، روو قایمی و بی شه رمیی و دروشه، یانی: هه ر چو ن بی به خراپه، باسی خه لک کردن، روو به روو چ به هه ق بی و چ به ناهه ق بی، هه ر گوناوه تاوانه، که ده فه رموی: ﴿وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ﴾، واته: عهیب له خو تان مه گرن، به لام بوچی ده فه رموی: عهیب له خو تان مه گرن؟ واته: نه و برا مسولمانه ت

و، ئەو خوشکە مسوڵمانەت، کە تۆ عەبیبی لێ دەگری و، عەبیبی تێدا دەدۆزییەووە بە خراپە بای دەکەیت، ڕووبەرۆو، ئەویش وەک تۆیەو تۆش وەک ئەوی، کەواتە: وەک عەیب و ڕەخەت لە خۆتدا دۆزییتەووە، وایە، وەک لە سوورەتی (النور)دا، خوا ﷻ لە بەسەرھاتی بوختان پیکرانی دایکمان عایشەدا (خوا لێی ڕازی بێ)، دەفەرموێ: ﴿لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُنَّ لَبَّيْتُنَّ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنْفُسِهِنَّ خَيْرًا...﴾ (۱۲) واتە: دەبوایە پیاوانی ڕوادارو ئافەرەتانی ڕوادار گومانی باشیان بە خۆیان بردبایە، واتە: کە گومانی خراپیان بە ھاوسەری پێغەمبەر ﷺ بردو، شتێکی زۆر خراپیان کردو، چونکە مسوڵمانان دەبێ پێغەمبەری خویان ﷻ پێ لە خۆیان لە پێشتر بێ، ئنجا وەک چۆن گومانیان بەرانبەر بە خۆیان چاکە، دەبوایە گومانیان بەرانبەر بە پێغەمبەر ﷻ ھاوسەری پێغەمبەر چاکتریش بێ، ئەگەر شتی خراپ لە خۆیان ئاوەشیننەو، چاکتر دەبوایە لە پێغەمبەر ﷻ و ھاوسەری پێغەمبەری ئەوەشیننەو.

۵- ﴿وَلَا تَنَابَرُوا بِالْأَلْقَابِ﴾، ناوو ناتۆرەش لە یەکدی ھەلمەدەن، (التَّبَرُّ: اللَّقَبُ، وَالتَّبَرُّ: التَّلْقِيبُ)، (تَبَرَّ) بە مانای ناوو ناتۆرە یەو (تَبَرَّ) یش بە مانای ناوو ناتۆرە لێ ھەلدانە، (وَالتَّنَابَرُ تَفَاعُلٌ مِنْهُ)، (تَنَابَرُ) یش لەسەر کێشتی (تفاعل) ە، واتە: ناوو ناتۆرە لە یەکدی ھەلدان.

۶- ﴿يَسَّ الْأَيْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ﴾، خراپتر ناو فیسقە لە دوا ئیمان، (يَسَّ الْإِسْمُ: أَي يَسَّ الذُّكْرُ، أَوْ يَسَّ الْمَوْصُوفُ، أَنْ يُسْمَى الرَّجُلُ فَاسِقًا أَوْ كَافِرًا، أَوْ زَانِيًا بَعْدَ إِسْلَامِهِ وَتَوْبَتِهِ، بُوَ نَمَّ رِستە یە سَيِّ وَأَتَايَان ھیناون:

یەکەم: ﴿يَسَّ الْأَيْمُ الْفُسُوقُ﴾، (يَسَّ الْإِسْمُ: أَي يَسَّ الذُّكْرُ)، واتە: خراپترین ناو، یانی: خراپترین باسکردن، باسکردنی فاسیقیتی یە لە دوا ئیمان، واتە: تۆیەو بەو شانە نازناوی فاسیقیتی یان دەچیتە سەر، دوا ئەوێ ئیماندار بوون، بە فاسیق باس بکری، باسکردنێکی خراپ، دەستەبەر دەکەن.

دووەم: (يَسَّ الْوَصْفُ)، واتە: دوا ئەوێ کە سێک ئیمانی ھیناوە، خراپترین شتە کە بە فاسیقیتی وەسف بکری، ئەک باس بکری، بە لکو وەسف بکری.

سَبَّيْهُم: (بِسْمِ أَنْ يُسَمَّى الرَّجُلُ كَافِرًا أَوْ زَانِيًا بَعْدَ إِسْلَامِهِ وَتَوْبَتِهِ)، خراپترین شته که پیاویک به بَبِیروا، یان به زیناکار، ناو بَرین، دواى ئەوهى مسوڵمان بووه و گهراوه تهوه بوؤ لای خوا، واته: دواى ئەوهى گهراوه تهوه و مسوڵمان بووه، که پبشتر هاوبهش بوؤ خوا دانهر بووه، یان کافر بووه، یاخود داوین پبس بووه، ههر چۆن بووه، نابئ ئەو کوفرو گوناھو تاوانانهى پبشئى لئ باس بکرتن، بوئ بکرتنه ناوونیشان.

به لآم پبم وایه ئەو مانایه له هه موویان بههتتره که مه بهست ئەوهیه، به ههر کام لهو گوناھانه مرؤف فاسیق ده بئ و، دواى ئەوهى ئیماندار بووه، له رئ ده ربچبئ و نازناوى فاسیقئبئ شایسته بئ، ئەوه خراپترین نازناوه و خراپترین ناوه، خراپترین دهنگ و باسه بوؤ خوئ هئناویه ته سه ر خوئ.

(۷) - ﴿وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ﴾، واته: ههر که سبک نهگه رتتهوه و لهوهى خوا لئ قه دهغه کردوه، ده سته بهردارى نه بئ.

(۸) - ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾، ئا ئەوانهن سته مکاران، واته: ئەوانهن که سته میان لهو که سه کردوه که کالته یان پبکردوه، عه بیان لئگرتوهو، ناوو ناتۆره یان لئ هه لداوه، ههروهها سته میان له خوئان کردوه، بهوه که کاربکیان کردوه گوناھبار بن، ههروهها سته میان له کۆمه لگا کردوه که گوناھیان تیدا بلاو کردۆتهوه، ﴿هُمُ الظَّالِمُونَ﴾، یانی: سته مکارن بوؤ بهرانبه ره که یان، که بهو شیویه مامه له یان لهگه لدا کردوه، بوؤ خوئان، که خوئان گوناھبار کردوه، بوؤ کۆمه لگاش که قسه ی خراپ و شتى خراپیان له تئودا بلاو کردۆتهوه، ته شه نه پبداوه.

لئره دا خوا ﷻ دواى ئەو سئ گوناھه، که بریتین له: کالته پبکردن و، عه بب لئگرتن و، ناوو ناتۆره لئبه لدان، قه رموویه تی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾، ئەمه پبویسته چوار ورده سه رنجى لئ بدهین:

یه ک: ئەوه دهگه به نئ که ئەو سئ شته ی لئیان قه دهغه کراون، گوناھو شتى سه رزه نشتکراون، چونکه ده بنه هؤى له رئ ده رچوون و، خواش ﷻ له سه ر ئەوانه مرؤف سزا ده دات، که

به هیچ شتیک لاناچن، مه‌گەر به گه‌رانه‌وه بۆ لای خوا، ئنجا لێره‌دا ئەمه هه‌مووی کورت‌کراوه‌توه، که دوو رسته له فسه‌که قرتێتراون، چونکه ئەوهی دوا‌یی که ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَنْبَأْ فَأَوْلِيَّتِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾، ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر ئەو دوو رسته‌یه ده‌کات.

هه‌روه‌ها ئەوه‌ش ده‌گه‌یه‌نی که هه‌ر کام له گالته‌پێکردن (سخریه) و (لمز)، عه‌یب له‌یه‌کدی گرتن و، (تبز) ناوو ناتۆره له‌یه‌کدی هه‌ل‌دان، هه‌ر سیکیان ده‌رچوونن له‌رێگای شه‌ریعه‌ت.

دوو: که ده‌فه‌رموی: ﴿يَسْ أَلَيْسَ الْأَسْوَقُ﴾، بیژه‌ی ناو (إسم) به‌کاره‌یتراوه، ئەمه بۆ ترساندنه له‌وه‌ی باسی خه‌لک بکری به‌ ناویک که پێیان ناخۆشه، چونکه له‌قه‌ب و نازناوه‌کانیش هه‌ر ناو، هه‌روه‌ها هۆشداریی پێدانه که خراپترین ناو، ناوی فاسیقیتیه‌یه که دێته‌سه‌ر ئێوه، که‌واته: خۆشان له‌ناوبردنی خه‌لک به‌ خراپه‌ به‌اریزن.

سێ: که ده‌فه‌رموی: ﴿بَعْدَ الْإِيْمَنِ﴾، واته: دوا‌ی ئەوه‌ی مرۆف ئیمانی وه‌ده‌ست هێناوه، ناگونجێ نازناوی فاسیقیتیه‌ی بۆ خۆی په‌یدا بکات، چونکه گونا‌هو تاوانه‌کان شایسته‌ی ئەه‌لی شیرک و کوفرن، ئەوانه‌ن که هه‌یج رێگریکیان له‌به‌رده‌مدا نیه له‌گونا‌هو تاوانیان، بیانهرینگینتته‌وه، به‌لام ئیمان خاوه‌نه‌که‌ی ده‌پرینگینتته‌وه‌و، دووری ده‌خاته‌وه له‌گونا‌هو تاوان و خراپه.

چوار: که ده‌فه‌رموی: ﴿فَأَوْلِيَّتِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾، ئەمه بۆ زیاتر ده‌رخستنیانه، که حاله‌که‌یان ناقۆلاتر پێشان بدری، تا‌کو خه‌لک ناگادار بکریته‌وه که بۆیه شایسته‌ی ئەوه‌ بوون، سته‌م له‌واندا کورته‌ه‌لبێ، له‌به‌ر ئەوه‌ی ناوی فاسیقیتیه‌یان خستۆته‌سه‌ر خۆیان، به‌هۆی ئەو هه‌لس و که‌وته خراپانه‌وه، که زیان به‌به‌رانه‌به‌ره‌کانیان ده‌گه‌یه‌نن، که بریتین له‌گالته‌پێکردن و عه‌یب لێگرتن و ناوو ناتۆره لێه‌ل‌دان.

٩- خوا ﷻ بۆ جاری پێنجه‌م لهم سووره‌ته موباره‌که‌دا، بانگی برواداران ده‌کات به‌ نازناوی ئیمان: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰجَبِيْنَا كَثِيْرًا مِّنَ الظَّالِمِيْنَ﴾، ئە‌ی ئەوانه‌ی برواتان هێناوه! خۆتان له‌ زۆر گومانان به‌اریزن، به‌ته‌نکید مه‌به‌ست له‌ زۆر گومان، واته: زۆر گومانی

خراب، نه گهرنا گومانی چاک لیره‌دا مه‌به‌ست نیه، (الْجَنَابَاتِ: اِفْتَعَالَ مِنْ جَنَبُهُ وَأَجَنَبَهُ: أَبْعَدَهُ وَجَعَلَهُ جَانِبًا آخَرَ)، (جَنَابٌ) اِفْتَعَالَه له (جَنَبُهُ) واته: دووری خسته‌وه، (وَأَجَنَبَهُ) واته: (أَبْعَدَهُ) دووری خسته‌وه، واته: برديه لایه‌ک، لاته‌نیش‌تیک، یان برديه لاته‌نیشته‌که‌ی دیکه، لیره‌دا که ده‌فهرموئ: ﴿يَتَأْتِيهَا مِنَ الْبَاطِنِ مَاءٌ مِثْلُ مَاءِ الْمَوْتِ كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ﴾، ئە‌ی ئە‌وانه‌ی بپروتان هیناوه! خوتان له زۆر گومانان بپاریزن، واته: زۆر خولیاو خه‌یالی خراب که به دلتاندا دین، خوتانیاں لئ بپاریزن، بوچی خومان له زۆر خولیاو خه‌یال و گومانی خراب بپاریزن؟

(۱۰) - ﴿إِنَّكَ بَعْضُ الظَّنِّ إِثْرٌ﴾، چونکه هه‌ندی‌ک له گومانان گونا‌هن، که ئە‌ویش بریتیه: له گومانیک نه‌گه‌ری راست ده‌رچوونی نه‌بئ و زه‌مینه‌ی نه‌بئ، نه‌یفه‌رموو‌ه: خوتان له هه‌مووی بپاریزن، چونکه نه‌گه‌ر هه‌ندی‌ک گومان گونا‌ه بن، دياره هه‌ندی‌کیشیان گونا‌ه نین، ئە‌وانیش ئە‌و گومانانه‌ن که له جتی خویان دان و، زه‌مینه‌ی راست ده‌رچوونیاں هه‌یه.

(۱۱) - ﴿وَلَا تَحْسَبُوا﴾، سیخو‌پیی مه‌که‌ن، هه‌ست له یه‌کدی پامه‌گرن، بو ئە‌وه‌ی که‌م و کو‌پیی و عه‌یب و هه‌لسوکه‌وی یه‌کدی بزائن، (التَّحَسُّسُ: البَحْثُ بَوْسِيلَةٍ خَفِيَّةٍ، وَهُوَ مُشْتَقٌّ مِنَ الْجَسِّ، وَهُوَ مِنْ آثَارِ الظَّنِّ)، (تَحَسُّسُ): بریتیه له لیکۆ‌لینه‌وه‌و پشکنین به‌هوی نامر‌ازنکی په‌نه‌انه‌وه، که له وشه‌ی (جَسِّ) وه‌و داتا‌شراوه، ده‌گوتری: (جَسَّ النَّبْضُ)، ده‌مار گرتن، که ئە‌ویش هه‌ر له شوئنه‌واره‌کانی گومانه.

(۱۲) - ﴿وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾، هه‌روه‌ها با هه‌ندی‌کتان غه‌به‌تی هه‌ندی‌کتان نه‌که‌ن، واته: پاشمله به خراپه باسی یه‌کدی مه‌که‌ن، (الْإِغْتِيَابُ: اِفْتَعَالَ مِنْ غَابٍ) الْمُتَعَدِّي إِذَا ذَكَرَ فِي غَيْبِهِ مَا يَسُوهُ، (إِغْتِيَابٌ): اِفْتَعَالَه له (غَابُهُ)، واته: له حالیکدا که له‌وتی نیه به خراپه باسی کردو، به شیوه‌یه‌ک باسی کرد، پئی ناخۆش بئ.

(۱۳) - ﴿أَيُّبُ أَحَدِكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا﴾، ئایا یه‌کتیک له تئوه هه‌ز ده‌کات گۆشتی براهه‌که‌ی به مردوویی بخوات؟ لیره‌دا ئە‌و پرسیار‌کردنه (الِاسْتِفْهَامُ تَقْرِيرِي لِتَحَقُّقِ الْمُسْتَفْهَمِ مِنْهُ)، پرسیار‌کردنه که پرسیار‌کردنی چه‌سپاندنه، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی شتیکی چه‌سپاوه

ثوهی له باره‌یه‌وه پرسیار ده‌کری، که بریتیه: له گوشتی برای خو به مردوویی خواردن، شتیکی خراپه، خاوه‌نی (التحریر والتنویر): (مُحَمَّدُ الطَّاهِرُ بْنُ عَاشُورَ)، له ته‌فسیره‌که‌یدا^(۱)، هه‌ندیک شتی گزنگ له باره‌ی غه‌بیه‌ته‌وه ده‌لی، ده‌لی:

(الإِغْتِيَابُ: ذَكَرَ أَحَدٌ غَالِبٍ مَّا لَا يُحِبُّ أَنْ يُذْكَرَ بِهِ، وَالِاسْمُ الْغَيْبَةُ، إِمَّا قَالَ: (وَلَا يَغْتَبُ) بَدَل (اجْتَنَبَ الْغَيْبَةَ) لِقَصْدِ التَّوَطُّعِ لِلتَّمثِيلِ الْوَارِدِ: ﴿أَيُّبُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا﴾، إِذِ التَّمثِيلُ مُحْتَمِلٌ لِفَاعِلٍ وَمَفْعُولٍ فَمَهْمَدٌ بِهِ مَّا يَدُلُّ عَلَيْهِ)، (إِغْتِيَابُ): بریتیه له باسکردنی که سیتیک که نادیاره، به شیوه‌یه‌ک که چه‌ز نه‌کات، باس بکری، له‌سه‌ر کیشی (إِفْتِعَالُ ه)، ناوه‌که بریتیه: له (غَيْبَةُ)، بویه‌ش فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَا يَغْتَبُ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾، له جیاتی بفه‌رموی: (اجْتَنَبَ الْغَيْبَةَ)، تاکو زه‌مینه خووش بکات بو نه‌و وینه هینانه‌وه‌یه‌ی دادی، بویه ده‌فه‌رموی: ﴿أَيُّبُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا﴾، چونکه وینه هینانه‌وه‌که بکه‌ریک و به‌کاریک ده‌گریته خووی، بویه به‌وه‌ی ده‌یکه‌یه‌نی، زه‌مینه‌ی بو خووشکردوه.

ئنجا پرسیارکردنی ته‌قریری ده‌که‌وینته سه‌ر شتیکی که سه‌لمیتراو بی، له لای دویتراو، لیسه‌دا که ده‌فه‌رموی: ﴿أَيُّبُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا﴾، بیگومان شتیکی که بابای دویتندراو نکوولی لی ناکات، نه‌وه‌یه که چه‌ز ناکات گوشتی برابه‌که‌ی به مردوویی بخوات، که‌واته: ئایا ئیوه چه‌زی لی ده‌که‌ن؟ به ته‌کید چه‌ز ناکه‌ن، ئنجا که چه‌ز ناکه‌ن، گوشتی برای خووان به مردوویی بخوون، به شیوه‌یه‌کیش مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا مه‌که‌ن، که وه‌ک نه‌وه بی به مردوویی گوشته‌که‌ی بخوون، ئه‌ویش نه‌وه‌یه: له کاتیکدا له‌وئی نیه‌و ئاماده‌ نیه، به خراپه باسی بکه‌ن، چونکه نه‌گه‌ر گوشت لی خواردنی به مردوویی و گوشت لیکردنه‌وه له جه‌سته‌ی، زیان به جه‌سته‌ی ده‌گه‌یه‌نی، به خراپه باس کردنیشی، زیان به که‌سایه‌تیی ده‌گه‌یه‌نی، به رووح و جه‌سته‌یه‌وه، که له‌پاستییدا خراپه‌تره له گوشت لی خواردنه‌که‌ی.

۱۴- بُوَیْهَش دَه‌فَه‌رَمُوئِ: ﴿فَكَرِهْتُمُوهُ﴾، پیتان ناخوْشه، ته‌مه وه‌لامی پرسیارکردنه چه‌سپینه‌ره‌که‌یه (الإِسْتِفْهَامُ التَّقْرِيرِي)، ده‌شگونجی: ﴿أَحِبُّ أَحَدَكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ﴾، پرسیارکردنی نكووَلْيَبْلُغْ رَانَه بِنِ و، ته‌مه‌ش وه‌لامه‌که‌ی بِنِ، واته: پیتان ناخوْشه، پیتان ناخوْش بوو، یاخود ته‌مه په‌یوه‌ست بوونی شتیکه به شتیکه‌وهو په‌یادا‌کراو‌یکه به په‌یادا‌که‌رَنیکه‌وه، وه‌ک ده‌گوتری: (جَاءَ فُلَانٌ مَاشِيًا فَتَعَبَ)، فَلَانَكه‌س به پیتان هات، ماندوو بوو، واته: تيوه‌ش ته‌که‌ر گوشتی برای خوْتان به مردوویی بخوْن، پیتان ناخوْشه.

۱۵- ﴿وَالْتَقُوا اللَّهَ إِنَّا لِلَّهِ نَوَآبٌ رَّحِيمٌ﴾، پارژیش له خوا بکه‌ن، به دلنیا‌یی خوا زوْر توْبه وه‌رگری میهره‌بان و به‌به‌زه‌ییه، ته‌مه‌ش وه‌ک پِشْتَر باسما‌ن کرد، به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ته‌وه که توه‌به هم غه‌ییه‌ت لاده‌بات، هم تیکرای مافه‌کانی خه‌لک لاده‌بات، به‌لام گه‌رانه‌وه‌ی ساغ و توه‌به‌ی به‌راستی، یه‌کیک له مهرجه‌کانی توه‌به‌ی ساغ و راستیش، ته‌وه‌یه که مروْقی ته‌که‌ر مافی خه‌لکی که‌وتبیته‌سه‌ر، به‌پیتی توانا مافه‌کانیان بوْ رِه‌ت بکاته‌وه، ته‌که‌ر خوْیان ما‌بن، ته‌که‌ر نه‌ما‌بن، بوْ که‌س و کاریان، یان بوْیان بکاته‌ خیر، مافی ماددی بِنِ، یان مافی معنه‌ویی بِنِ، به‌هر شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کان، ده‌بِنِ به‌پیتی توانا مافه‌که‌یان بوْ رِه‌ت بکاته‌وه، ئنجا توه‌به‌یه‌ک به‌و شیوه‌یه‌ بِنِ، به‌ته‌ئکید خوا تَعَالَى ده‌یکاته‌مایه‌ی پاک بوونه‌وه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی، له هه‌موو ته‌و گونا‌هانه‌ی کردوونی.

کورتە باسیک له باره‌ی

ئەو شەهش قەدەغە کراوه‌وه، که له دوو نایه‌تی (II و III) دان

به پـَـزان!

تیمه ئەو کورتە باسه، له سێ برگەدا دەخەینه‌پوو:

برگه‌ی یه‌که‌م:

خوا (عَزَّ وَجَلَّ) دوو جارمان فەرموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، له کاتی باسکردنی ئەو شەهش قەدەغە کراوه‌دا، که‌واته: ئەو شەهشە زۆر هه‌ستیاری مه‌ترسیدارن، پێشتریش گۆمان: ئەو شەهش گونا‌هه‌ سیان ناشکران و سییشیان په‌نه‌انن: (گالته‌ پیکردن و، عه‌یب لێگرتن و، ناوو ناتۆره‌ لێهه‌‌ئدان)، ئەوانه‌ ناشکران و به‌ زۆری وایه‌ پوو به‌‌پوو ده‌بن، سێیه‌که‌ی دیکه‌ش: (گومانی خراب پێ‌بردن و، سیخو‌پی به‌سه‌روه‌ه‌ کردن و، پاشمله‌ به‌ خراپه‌ باسکردن)‌یش، په‌نه‌انن، به‌ زۆری له‌ حال‌یکدان، ئەو که‌سه‌ی ئەو شتانه‌ی له‌ به‌رانبه‌ردا ده‌کرێن له‌وێ نیه‌.

برگه‌ی دووه‌م: سێی یه‌که‌میان که‌ بریتین له‌: گالته‌ پیکردن و، عه‌یب لێگرتن و، ناوو ناتۆره‌ لێهه‌‌ئدان، له‌ خراپتروه‌و به‌ خراپن، به‌لام سێی دووه‌میان له‌ خراپه‌وه‌ به‌ خراپترن:

۱- گالته‌ پیکردن (شخریة): ﴿لَا يَسْخَرُونَ مِنْ قومٍ﴾، بریتیه‌ له‌ به‌هیچ دانان و به‌ که‌م سه‌پکردنی به‌رانبه‌ر.

۲- به‌لام عه‌یب لێگرتن (تفمز): ﴿وَلَا تَلْمِزُوا انفسكم﴾، بریتیه‌ له‌ په‌خه‌ لێگرتن، واته‌: عه‌به‌که‌ بوونی هه‌یه‌و باس ده‌کرێ، دوا‌ییش چه‌مک و واتایه‌که‌ی روون ده‌که‌ینه‌وه‌.

۳- ناوو ناتۆره لتهه لآدان (نَبَز): بریتیه له نازناوو ناوو ناتۆره ی خراپ بۆ به کارهێنان، که ناوو ناتۆره که مهرج نیه عهیب بێ.

ئنجا نه گهر سه رنج بدهین: سێیه میان له دووه میان نه هوه نتره، دووه میشیان له یه که میان نه هوه نتره، یه که میان له هه رسیکیان خراپتره، که واته: ئەم سێ گوناوهی یه که م، که گوناوه ئاشکرایه کانن، له خراپتره وه بۆ خراپن.

به لأم سێی دووه میان له خراپه وه بۆ خراپترن، به پێچه وانهی سێیه کانی پێشه وه وه، چونکه نه وان بریتین له: گومانی خراپ به یه کدی بردن و، سیخوویی کردن و، غهیبهت کردن:

یه که م: گومانی خراپ به یه کدی بردن، هه ندیک گومان خراپن، نه ک هه موویان، که واته: هه ندیک له گومانان ده گونجێ خراپ نه بن و گوناوه نه بن، گومانی خراپ به خه لک بردن هه ندیک جاران گوناوه نیه، به ده قی ئایه ته که، چونکه ده فهرموێ: ﴿يَأْتِيهَا الْبُيُوتُ مَمْنُونًا أَجْتَبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّكُم بِبَعْضِ الظَّنِّ إِنَّمَا﴾، ئە ی نه وانهی بروتان هیناوه! خۆتان له زۆر گومانان بهاریزن، زۆر یک له گومانان گوناهن، که واته: هه ندیکان گوناوه نین.

دوو هه م: سیخوویی، سیخوویی ده ره نجامی گومانی خراپه وه، ده رهاویشه ی خراپیشی ده بن، واته: سیخوویی له گومانی خراپ بردن، خراپتره.

سێیه م: غهیبهت کردن، ئەم زۆر خراپتره له سیخوویی کردنیش و له گومانی خراپ بردنیش، وه ک چۆن شوێنه واری سیخوویی کردن، خراپتره له شوێنه واری گومانی خراپ بردن، شوێنه واری خراپی غهیبهت کردنیش، زۆر زیاترن و به دترن له شوێنه واری سیخوویی و گومانی خراپ بردن.

برگهی سییهم، تیشک خستنه سر هر کام لهو شهش گوناها:

(۱)- به نسبت گالته کردن (سُخْرِيَّة) هوه:

(الطبري) له باره‌ی گالته پیکردنه‌وه، دواى ليکۆلینه‌وه‌یه‌کى زۆرو هینانى چنه‌ند شوینه‌واریک ده‌لئ: (وَالصَّوَابُ مِنَ الْقَوْلِ فِي ذَلِكَ عِنْدَنَا أَنْ يُقَالَ: إِنَّ اللَّهَ عَنِى بِتَهْمِهِ الْمُؤْمِنِينَ عَنْ أَنْ يَسْحَرَ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ جَمِيعُ مَعَانِي السُّخْرِيَّةِ، فَلَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَسْحَرَ مِنَ الْمُؤْمِنِ لَا لِقَرِهِ، وَلَا لَدَنْبٍ رَكْبَهُ، وَلَا لِغَيْرِ ذَلِكَ)^(۱).

واته: قسه‌ی راست لهو باره‌وه له لای تئمه، نه‌وه‌یه که بگوتئ: لیره‌دا خوا **سُخْرِيَّة** به گشتی برودارانی قه‌ده‌غه کردوه که هه‌ندیکیان گالته به هه‌ندیکیان بکه‌ن، به هه‌موو مانایه‌کانی گالته پیکردن، که‌واته: په‌وا نیه بۆ مسولمان گالته به بروداریک بکات، له‌به‌ر ته‌وه‌ی هه‌ژاره، یان له‌به‌ر نه‌وه‌ی گوناهیکی کردوه، یان له‌به‌ر جکه له نه‌وه.

چونکه هه‌ندیک شوینه‌واران دئنی، زانایان هه‌ندیکیان گوتووایه: مه‌به‌ست پئی نه‌وه‌یه که گالته به یه‌کدی بکه‌ن، وه‌ک ته‌وه‌ی له سه‌رده‌می نه‌فامییدا کردووایه، هه‌ندیکیش گوتووایه: له‌به‌ر نه‌وه‌یه که کابرا هه‌ژاره، هه‌ندیک گوتووایه: له‌به‌ر نه‌وه‌یه که نه‌خۆشه، (الطبري) ده‌لئ: چه‌مکی (گالته پیکردن)، هه‌موو شیوه‌کان ده‌گریته‌وه، به هه‌ر شیوه‌یه‌ک مامه‌له‌ه‌گه‌ه‌ل نه‌وه‌که سه‌دا بکری که پئی ناخۆش بی، به سووک ته‌ماشاکردنی تئدابئی، چه‌مکی (سخریه) ده‌یگریته‌وه.

(۲)- به نسبت عه‌یب لیگرتن (الْمَز) هوه:

(القرطبي)، ده‌لئ: (وَفِي قَوْلِهِ ﴿وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ﴾، تَنْبِيَهُ عَلَى أَنْ الْعَاقِلَ لَا يَعِيبُ نَفْسَهُ، فَلَا يَنْبَغِي أَنْ يَعِيبَ غَيْرَهُ، لِأَنَّهُ كَتَفْسِهِ، كَمَا قَالَ الرَّسُولُ ﷺ: {الْمُؤْمِنُونَ

كَجَسَدٍ وَاحِدٍ إِنْ اشْتَكَى غُضُوٌّ مِنْهُ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَى)، (أخرجه البخاري: ۶۰۱۱، ومُسلِم: ۲۵۸۶، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ)، واته: كه خوا **﴿وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ﴾**، ته مه ناگادار كردنه وه به بؤ نه وه كه بابای عاقل عهیب له خوئی ناكرئی و خوئی ناشیرین ناكات، بؤیه پتویسته عهیب له غهیری خووشی نه گری، چونكه نه ویش وهك خوئیته، وهك فه رمایشته كه ی پتغهمبه ر **﴿﴾** ده فه رموی: (بپروادارن وهك یهك جهسته وان، نه گه ر نه ندامتیکی نازاریکی هه بوو، هه موو جهسته لئی ده گپرتنه وه به شه و نخوونیی و به تا لیها تن).

بۆچی خوا **﴿﴾** ده فه رموی: **﴿لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ﴾**، **﴿وَلَا يَسْتَأْذِنُ بَيْنَ يَدَيْهِ﴾**؛ چونكه به زوری گالته پتكردن له نئو پیاوان دا، حالته قی به كۆمه ل به خووه ده گری، هه روه ها له نئو ژنانیشدا نه وه زۆره، بؤیه خوا **﴿﴾** به جیاش باسی ئافره تانی كردوه، نه گه رئا وشه ی (قوم) پیاوان و ئافره تان ده گپرتنه وه.

كه ده فه رموی: **﴿عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ﴾**، **﴿عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ خَيْرًا مِنْهُمْ﴾** (جمال الدین القاسمی) له (محاسن التأویل)^(۱) دا، له (أبو السعود) ی خواستۆته وه، ده لئ: (فَإِنَّ مَنَاطَ السُّخْرِيَّةِ فِي الْفَرِيقَيْنِ لَيْسَ مَا يَظْهَرُ لِلنَّاسِ مِنَ الصُّوَرِ وَالْأَشْكَالِ وَالْأَوْضَاعِ وَالْأَطْوَارِ الَّتِي عَلَيْهَا يَذُورُ أَمْرُ السُّخْرِيَّةِ غَالِبًا، بَلْ إِنَّمَا هُوَ الْأُمُورُ الْكَامِنَةُ فِي الْقُلُوبِ، فَلَا يَجْتَرِئُ أَحَدٌ عَلَى اسْتِحْقَارِ أَحَدٍ فَلَعَلَّهُ أَجْمَعُ مِنْهُ).

واته: له راستییدا گالته به یه کدی کردنی ته و دوو کۆمه له (بانی: کۆمه لئ پیاوان گالته به پیاوان بکه ن و، کۆمه لئ ئافره تان گالته به ئافره تان بکه ن)، هه له یه هوکاره که ی نه وه بتی که بؤ خه لک دهر ده که وئ، له دیمهن و شیوه کان و له حالته و هه لسه که وته کان، که به زوری گالته به هوئی نه وه وه یه، چونكه بؤ هه لسه نکاندنی خه لک ده بتی ته و راستیانه بکرتنه پتوه که له دلّه کاندنا

جینگیرن، نەویش هیچ کە سێک ناتوانی یە کێکی دیکە بەو ھۆبەو بە کەم بگری، چونکە بەس خوا ﷻ دەزانی نەو چی لە دڵدا ھەبەو، پەنگە زۆر لەو کەسە گالئە پی دەکات (باشتر بی و) کۆ کەرەو تر بی بۆ چاکە کان.

۳- بە نەسەت ناوو ناتۆرە لە یە کدی ھەلدان: ﴿وَلَا تَنَابَرُوا بِالْأَلْقَابِ﴾ ھەو:

۱- لە ھۆی ھاتنە خوارەو دەکە دا باسماں کرد، کە ئەو ھاوہ لێ گوتوو یەتی: کاتی پیغەمبەر ﷺ ھاتە مەدینە، ھیچ کام لە تێمە نەبوو، دوو ناو یان سێ ناوی نەبن، ئنجا دیارە ھەبوو کە ھەندیک لە ناوہ کانی پی ناخۆش بوو، پێیان بانگ بگری، پیغەمبەریش ﷺ نەیزانیوہ کام ناوہی پی خۆشەو، کام ناوہی پی ناخۆشە! ئنجا کە بە ناویک بانگی یە کێکیانی کردوہ گوتوو یانە: ئەی پیغەمبەری خوا! ﷻ بەو ناوہ بانگی مەکە پێی ناخۆشە، بۆیە خوا ﷻ ئەو نایەتە ی ناردە خوار، کە ناوو ناتۆرە لە یە کدی ھەلئە دەن.

۲- ھەر لەو بارەو پتۆستە ئەو ش بلێن کە پیغەمبەر ﷻ دەفەرموی: ﴿مَنْ قَالَ لِأَخِيهِ يَا كَافِرٍ! فَقَدْ بَاءَ بِهَا أَحَدَهُمَا، إِنْ كَانَ كَمَا قَالَ، وَإِلَّا رَجَعَتْ عَلَيْهِ﴾ (أخرجه البخاري: ۶۱۰۴، وَمُسْلِم: ۶۰، وَغَيْرُهُمَا)، واتە: (ھەر کە سێک بە برا یە کە ی خۆی بلن: ئەی کافر! ئەو یە کێکیان گوناھە کە ی خستۆتە ئەستۆ، ئەگەر وابن (بابای بە رانبەری کافر بی)، ئەگەر نا گوناھە کە بۆ خۆی دەگەر پتۆتەو (بۆ بابای بیژەر).

۳- (القرطبي) لە بارە ی ئەو ھەو کە چ شتیک پێناسە ی ئەو دەکات و، ئەو چوار چێو یە دیاری پی دەکات کە ناوو ناتۆرەو عەیب گرتن بگری تە خۆی؟ دەلی: ﴿وَالَّذِي يَضِطُّ هَذَا كَلِمَةً أَنْ كَلَّمَ مَا يَكْرَهُ الْإِنْسَانُ إِذَا نُودِيَ بِهِ، فَلَا يَجُوزُ لِأَجْلِ الْأَذْيَةِ﴾^(۱)، واتە: ئەو ی ئەو ھەمووی کۆنترۆل دەکات، ئەو یە ھەر ناویک کە سێک پێی ناخۆش بیت، پێی بانگ بگری، نابن پێی بانگ بگری و ھەرنامە، چونکە پێی تووشی ئازار دەبن.

۴- (القرطبي) لیره دا هه لاوارد دینیک دین له ته فسیره که ی خۆیدا^(۱)، ده لئ: (وَقَعَ مِنْ ذَلِكَ مُسْتَمْتِنٌ: مَنْ غَلَبَ عَلَيْهِ الْإِسْتِعْمَالُ كَالْأَعْرَجِ وَالْأَحْدَبِ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ فِيهِ كَسْبٌ وَلَا يَجِدُ فِي نَفْسِهِ مِنْهُ عَلَيْهِ، فَجَوَزَتْهُ الْأُمَّةُ وَاتَّفَقَتْ عَلَى قَوْلِهِ أَهْلُ الْمِلَّةِ، كَمَا قَالَ الرَّسُولُ ﷺ: { مَا يَقُولُ دُو الْيَدَيْنِ؟ أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: (۷۳۱).

واته: لیره دا هه لاوارد دینیک هه یه، ئه ویش ئه وه یه که سیک نازناو یکی زور بو به کارب، وه ک شهل و پشت کور، بو خووشی وای له خووی نه کردب، دلشی پتی ناردهت نه بی، ئه وه ئوممهت و ئه هلی میللهت، (واته: میللهتی ئیسلام)، ئه وه یان به پهوا زانیوه، وه ک چوون پیغه مبه ریش ﷺ فه رمووی: { مَا يَقُولُ دُو الْيَدَيْنِ | خاوه تی دوو دهسته کان چی ده لئ؟ هه موو که س دوو دهستی هه ن، به لأم دیاره ئه وه دهستی درژتر بوون، پیتی ناخوش نه بووه که به و نازناوه بانگ بکری، واته: که سیک که به و نازناوه نه بی نه ناسری و، پیتی ناخوش نه بی، زانیان له بهر ناچاری به په وایان داناوه.

۴- به نسبت گومانی بهد بردن (سوء الظن) هه وه:

لهو باره وه سه ره تا دوو فه رمووه دی پیغه مبه ر ﷺ دینین:

۱- پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمووی: { إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ مِنَ الْمُؤْمِنِ ثَلَاثًا: دَمَهُ، وَمَالَهُ، وَأَنْ يُظَنَّ بِهِ ظَنُّ السُّوءِ } (أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي شُعَبِ الْإِيمَانِ: ۶۷۰۶)، واته: بیکومان خوا سی شتی بروداری فه دهغه کردوون: خوینی و، مال و سامانی و، ئه وه که گومانی خرابی پی بردری.

۲- پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمووی: { إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ، فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ، وَلَا تَحَسَّسُوا، وَلَا تَجَسَّسُوا، وَلَا تَنَافَسُوا، وَلَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَبَاغَضُوا، وَلَا تَدَابَرُوا، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا } (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴۸۴۹، وَمُسْلِمٌ: ۶۷۰۶).

واته: خوتان له گومان بپاريزن، چونکه گومانی خراب دروټرين قسه يه و، هه ست له يه کدی پامه گرن و، سيخوړی له سهر يه کدی مه کهن، له مامه له دا قیل له يه کدی مه کهن، (نرخي زياد بخه نه سهر شتيک نه ک به مه به ستي کړين به لکو به مه به ستي کلاو له سهری خه لک نان) و، هه سووډی به يه کدی مه به ن و، يه کدی مه بوغزینن و، پشت له يه کدی مه کهن و، به نده ی خوا بن و برای يه کدی بن.

له باره ی گومانی خراب بردنه وه: (القرطبي) قسه يه کی جوان ده کات له ته فسيړه که ی خو ی دا^(١)، ده لئ: (وللظن حالتان: حالة تُعرف وتُقوى بوجه من وجوه الأدلة، فيجوز الحكم بها، وأكثر أحكام الشريعة مبنية على غلبة الظن، والحالة الثانية: أن يقع في النفس شيء من غير دلالة، فلا يكون ذلك أولى من ضده، فهذا هو الشك، فلا يجوز الحكم به، وهو المنهي عنه).

واته: گومان دوو حاله ق هه يه:

يه که م: حاله تتيکیان که ده زانړی و، به روویک له رووه کانی به لکه کان به هيژ ده بی، ثمه دروسته بو حوکمدان به کار بهیتر ی و، زور به ی یاساکانی شه ريععت له سهر گومانی زال بنیات نراون.

دوو ه م: تهو ده که شتيک بچيته دلی مروقه وه به بی به لکه يه ک و نيشانه يه ک و، تهو ده که وه ټوټه دل، له پيشتر نه بی له دژو پیچه وانه که ی، تهو ه ش بریتیه: له (شک) دوو دلبي، که به دلنایي تهو دروست نيه بو حوکمدان به کار بهیتر ی و، شتيکی قه ده غه کراوه.

(الزمخشري) که (جمال الدين القاسمي) لئى خواستو ته وه له (محاسن التأويل) دا^(٢)، قسه يه ک له باره ی گومانی خرابه وه ده کات، ده لئ: (والذي يميز الظنون التي يجب اجتنابها عما سواها، أن كل ما لم تعرف له أماره صحيحة وسبب ظاهر: كان حراماً واجب الإجتنا ب، وذلك إذا كان المظنون به، ممن شوهد منه الستر والصلاح،

(١) الجامع لأحكام القرآن: ج ٢٦، ص ٢٥٩.

(٢) ج ٩، ص ١٢٠.

وأونست منه الأمانة في الظاهر، فَظَنَّ الفساد والخيانة به محرّم، بخلاف من اشتهر بين الناس بتعاطي الرّيب والمجاهرة بالخباثت).

واته: ئەوەی ئەو گومانانە جیا دەکاتەوە کە پتویستە خۆیان لێ دوور بگیری، لە گومانەکانی دیکە کە پتویست نەکات، دووریان لێ بگیری، ئەوەیە کە هەر گوماپیک نە نیشانەیهکی راستی لەسەر بێ، نە هۆکارێکی ناشکرای هەبێ، ئەوە حەرّامەو پتویستە دووری لێ بگیری، ئەویش لە حالیکدا کە بابای گومان پتیرا، کەسێک بێ چاکیی و پاکیی لێ بپزایێ و، ئەمانەق بە ناشکرا لێ زانرا بێ، ئەمە گومانی خراب پت بردنی و گومانی موخەنەتیی پتبردنی، شتێکی قەدەغەیه، بە پتچەوانەیی کەسێکەو، کە لە پتو خەلکدا شتی دیاری گومان لێکراوی هەبێ، یاخود بە ناشکرا شتی پیس و خراب ئەنجام بدات، (دیاره بو خۆی وایکردووە کە گومانی خرابی پت بردنی و، ئەو کاتە گومان خراب پتبردنی گوناھ نیه).

٥- به نسبت سیخوویی کردن (التجسس) هوه:

خوَا ۞ دەرەموئ: ﴿وَلَا تَجَسَّسُوا﴾، (إبن عباس) له تەفسیر کردنی دا گوتووێتی: (يُقُولُ: وَلَا يَتَّبِعْ بَعْضُكُمْ عَوْرَاتَ بَعْضٍ وَلَا يَبْحَثَ عَن سَرَائِرِهِ)، (أخرجه: الطبري: ٣١٨٠٥، عن عبدالله بن عباس).

واته: هەندێکتان بە دواي ناتەواویی هەندێکتاندا مەگەرێن و، با نەپشکنی بو دۆزینەووی ئەپتیبەکانی.

واته: ئەو ئەپتیبی و ئەو پەنەنانەیی پتیی ناخۆشە خەلک پتییان بزانی، بێ ئەوەی زیانیان بو خەلک هەبێ.

هەلبەتە دوايي باسی ئەوە دەکەین کە (تجسس)، یانی: هەست ڕاگرتن و بە دواي کەم و کوپیدا گەران، هەمووی بە ڕەهایی قەدەغە نیه.

لهو بارهوهش با سه رهتا دوو فه رمایشتی پتغەمبه ر پتین ۞:

۱- يەكەميان پىغەمبەر ﷺ دەفەرموئى: [إِنَّكَ إِنْ اتَّبَعْتَ عَوْرَاتِ النَّاسِ أَفْسَدْتَهُمْ أَوْ كَذَّبْتَ أَنْ تُفْسِدَهُمْ]، (رواه: أبو داود: ۴۸۸۸، ابن جبان: ۵۷۶۰، أبو يعلى: ۷۳۸۹، عَنْ مَعَاوِيَةَ بْنِ أَبِي سُفْيَانَ، رضي الله عنهما، وصححه الألباني في «صحيح الترمذيين والترهيب»: ۲۳۴۲).

(پىغەمبەر ﷺ ئامۇزگارلىق يەككىك دەكات، كە ديارە جورىك لە بەرپرسيارىتىق و حوكمرانىق بووه)، دەفەرموئى: تۆ ئەگەر بە دواى كەم و كورپىيە كانى خەلكدا بگەرئى تىكيان دەددى، يان خەرىكى تىكيان بەدى.

بەو واتايە: ئەگەر ئەوان بزائىن تۆ پشكىننن و خەفتان دەكەى بۇ پەى پېردنى عەيب و كەم و كورپىيە كانيان، ئەوانىش حاليان تىكدەچى، چونكە زۆر شت لە تۆ دەشارنەوه، يان ئەوانىش لە بەرانبەردا بە چاوى دوژمن تەماشات دەكەن، يان بوغزىكيان لە دلدا پەيدادەبىن، گرنك ئەو يە دەبىتە ھۆى تىكدانىان، پىغەمبەر ﷺ روونى نەكردۆتەوه كە مەبەست لەو تىكدانە چىيە، كە بەپىسى ژىنگەكان و بەپىسى كۆمەلكاكان ئەوه دەگۆرى.

۲- لە فەرمايشتىكى دىكەدا پىغەمبەر ﷺ دەفەرموئى: [يَا مَعْشَرَ مَنْ آمَنَ بِلِسَانِهِ، وَلَمْ يَدْخُلِ الْإِيمَانُ قَلْبَهُ! لَا تَعْتَابُوا الْمُسْلِمِينَ، وَلَا تَتَّبِعُوا عَوْرَاتِهِمْ؛ فَإِنَّهُ مَنْ يَتَّبِعْ عَوْرَاتِهِمْ، يَتَّبِعِ اللَّهُ عَوْرَتَهُ، وَمَنْ يَتَّبِعِ اللَّهُ عَوْرَتَهُ، يَفْضَحْهُ فِي بَيْتِهِ] (أخرجه أحمد: ۱۹۷۷۶، وأبو داود: ۴۸۸، قال الألباني: حسن صحيح).

واتە: ئەى ئەو كۆمەلەى بە زمان پرواتان ھىناوہ! بەلام ئيمان نەچۆتە نىو دىيان، غەيبەتى مسولمانان مەكەن و، بە دواى كەم و كورپىيە كانياندا مەگەرپىن، چونكە ھەر كەسى بە دواى كەم و كورپىياندا بگەرئى. خواش ﷺ بە دواى كەم و كورپىيە وييدا دەچى، ھەر كەسىش خوا ﷺ بە دواى كەم و كورپىيدا بچى، لە مالى خويدا پەردەى لەسەر ھەلدەمالئ و عەيبى دەردەخات و، ئابرووى دەبات.

(محمد الطاهر بن عاشور) له ته فسیره که هی خویدا^(۱)، ده لئ: (التَّجَسُّسِ مِنْ فُرُوعِ النَّهْيِ عَنِ الظَّنِّ، فَهُوَ مَقْبُودٌ بِالتَّجَسُّسِ الَّذِي هُوَ إِثْمٌ أَوْ يُفْضِي إِلَى الْإِثْمِ، وَإِذَا عَلِمَ أَنَّهُ يَرْتَبِعُ عَلَيْهِ مَفْسَدَةٌ عَامَّةٌ، صَارَ التَّجَسُّسُ كَبِيرَةً، وَمِنْهُ التَّجَسُّسُ عَلَى الْمُسْلِمِينَ لَمَنْ يَبْتَغِي الضَّرَّ بِهِمْ، فَالْمَنْهِيُّ عَنْهُ هُوَ التَّجَسُّسُ الَّذِي لَا يَنْجُرُ مِنْهُ نَفْعٌ لِلْمُسْلِمِينَ أَوْ دَفْعٌ ضَرُّ عَنْهُمْ، فَلَا يَشْمَلُ التَّجَسُّسَ عَلَى الْأَعْدَاءِ، وَلَا تَجَسُّسَ الشَّرْطِ عَلَى الْجُنَاةِ وَاللُّصُوفِ).

واته: سیخوپی کردن (به لام ته گهر بگوترئ: جاسووسی کردن باشره، هه رچهنده له زمانی کوردییدا له بری جاسووس، سیخوریان به کارهیناوه، که سیخور ناوی نازه تیکیشه گوشتی ده خوری)، جاسووسی کردن له لقه کانی قه دهغه کردنی گومانه، (گومانی خراپ)، بویه په یوه سته به جاسووسی کردنیکه وه که گونا ه بیت، یا خود سه ر بکیشئ بؤ گونا ه به لام ته گهر بزانیئ که خراپه به کی گشتی له وه جاسووسی کردنه په یدا ده بئ، نه وه کاته نه وه جاسووسی کردنه ده بیته گونا هیکی گه وره، که نه ویش بریتیه له جاسووسی کردن به سه ر مسولمانانوه، بؤ که سئیک که بیه وئ زیانیان پئ بگه یه نن.

که واته: نه وهی که قه دهغه کراوه، بریتیه له جاسووسی کردنیک که سوودیکی بؤ مسولمانان تیدا نه بئ، دوور خستنه وهی زیانیکی لیان تیدا نه بئ، بویه نه وه جاسووسی کردنه ی که قه دهغه یه، گشتگیر نیه بؤ جاسووسی کردن له سه ر دوژمنان، هه روه ها جاسووسی کردنی شوپته وه پولیس له سه ر تاوانباران وه، له سه ر دزو ریگران ناگریته وه.

که تئستا له پوژگاری تئمه دا پئی ده گوترئ: هه والگری (مخابرات)، نه وانه ی که هیمنیی و تاساییشی کومه لگا ده پارتن، نه وانه ته گهر بیت و چاو ورد نه که نه وه وه نه پشکنن، به دوا ی نه وانه دا نه گه پرن که خه ریکی پیلان گپری و تیکدانی هیمنیی و تاساییشی خه لکن، یا خود زیان پیگه باندنیانن، یا خود دزی

لیکړدنیاڼن، یان ده ستریزېی کردنه سهر ژیان و نامووسیاین، نهو کاته تاوانباران پریان بو تهخت و ناچووغ ده بئ، که واته: نهوهی قه ده غه یه که خوا ﷺ ده فده رموی: ﴿وَلَا تَحْسَبُوهُ﴾، واته: جاسووسی له سهر په کدی مه کن، له رووی زیان به په کدی که یاندنوه، به لام بو دوورخستنه وهی زیان، جاسووسی کردن له سهر دوژمنان، بیگومان نهوه ناگریته وه، پیغه مبهری خوا ﷺ له جهنگه کانیدا په کیک له هوپه کانی سهر که وتنی، نهوه بووه که هه والگریه کی به هیزی هه بووه، زاناریی له سهر دوژمن کوکړدو ته وهو زانیویه تی دوژمن هیزی چهنده؟ به ته مای چییه؟ چونه؟ که نه وهش هه مووی ده چپته وه یتو بازنه ی فراوانی جاسووسی کردن یاخود هه والگریه وه.

٦- به نسبت غه یه تکررن (إغتیاب) هوه:

نه میان پتویستی به شیکردنه وهو ورده کاریی زیاتر ده کات، زانایان زوریان قسه له باره یه وه کردوه، هه رچهنده کاتی خوئی تپنه پیناسه ی غه یه همان کرد، به لام دووباره ی ده که ینه وه.

یه ک: پیناسه ی غه یه ت:

(الإغتیاب: ذُكِرَ أَحَدٌ غَائِبٍ مَّا لَا يُحِبُّ أَنْ يُذْكَرَ بِهِ، وَالِإِسْمُ مِنْهُ الْغَيْبَةُ مِثْلُ الْغَيْبَةِ، أَوْ الْغَيْبَةُ: ذُكِرَ الْعَيْبُ بِظَهْرِ الْعَيْبِ)، نه م دوو پیناسه یه کراون بو غه یه ت و، هه لبه ته پیناسه ی زیاتریش هه لده گری:

أ- (إغتیاب): بریتیه له وهی که سیک که ناماده نه، به شیوه یه ک باسی بکری، پئی ناخوش بئ، ناوا باس بکری، ناوی (إغتیاب) بریتیه له (غیبه)، به کوردی هه ر پئی ده لئین: غه یه ت کردن، وه ک (الغیلة)، واته: په نهانکوژی، له (إغتیال) دوه هاتوه، (غیبه) ش له (إغتیاب) دوه هاتوه، واته: پاشمله به خراب باس کردن.

ب- هه ندیکیش (غیبه) یان ناوا پیناسه کردوه: (ذُكِرَ الْعَيْبُ بِظَهْرِ الْعَيْبِ)، بریتیه له باسکردنی که م و کوپی له کاتی ناماده نه بوونی بابای باسکروادا، واته: پشتمله.

پیغمبره‌ری خوا ﴿ زور باش پیناسه‌ی (غیبته) ی بو کردووین، وه‌ک له‌و فه‌رمایشته‌دا هاتوه: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: أَتَدْرُونَ مَا الْغَيْبَةُ؟ قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: ذِكْرُكَ أَخَاكَ مَا يَكْرَهُ، قِيلَ: أَفَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ فِي أَخِي مَا أَقُولُ؟ قَالَ: إِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ اغْتَابْتَهُ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ فَقَدْ بَهْتَهُ) (أخرجه مُسْلِم: ۲۵۸۹، وأبو داود: ۴۸۷۴، والتِّرْمِذِي: ۱۹۳۴، والنَّسَائِي فِي الْكُفْرِي: ۱۱۵۱۸، وَغَيْرُهُمْ).

واته: نه‌بوو هوره‌یره (خوا لئی رازی بی) گپ‌راویه‌ته‌وه که پیغمبره ﴿ رُوژدیک رووی له‌ه‌اوه‌لانی کردوه، فه‌رموو‌یه‌تی: ده‌زانی (غیبته) چیه؟ نه‌وانیش گوتوو‌یانه: خواو پیغمبره‌که‌ی زاناترن، فه‌رموو‌یه‌تی: بریتیه له‌باسکردنی برابه‌که‌ت به‌شیوه‌به‌ک که پی‌ناخوش بیت، گوترا: ئایا نه‌گه‌ر نه‌وه‌ی ده‌یلیم له‌برابه‌که‌مدا هه‌بی؟ (واته: هه‌ر به‌غیبه‌ت له‌قه‌له‌م ده‌دری؟)، فه‌رموو‌ی: نه‌گه‌ر نه‌وه‌ی ده‌یلیمی له‌برابه‌که‌تدا هه‌بی (که‌م و کوریه‌ک و عه‌یی‌ک)، نه‌وه‌ غه‌یبه‌تت کردوه، به‌لام نه‌گه‌ر نه‌و که‌م و کوریه‌ی تیدا نه‌بی، بوختانت پی کردوه.

یانی: خرابتر له‌غیبه‌ت، (بهتان) واته: تۆمه‌تیک پال بده‌یه لای که‌س‌یک که به‌ریی بیت له‌و شته.

به‌کوردیی ده‌لین: بوختان، به‌لام بوختانی داوین پیسی له‌شه‌ردا پیی ده‌گوتری: (قذف)، له‌سووره‌تی (النور) دا، خوا‌ی په‌روه‌ردگار وشه‌ی (رمی) به‌کاره‌یتاوه: ﴿ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ... ﴾ (رمی)، یانی: (قذف)، به‌لام تۆمه‌تبارکردنی خه‌لکی به‌غه‌یری داوین پیسی، پیی ده‌گوتری: بوختان، که له‌کوردیدا وشه‌ی بوختانی بو به‌کاردین، هه‌ر له‌(بهتان) ی عه‌ره‌بیه‌وه هاتوه، واته: تۆمه‌تبارکردنی که‌س‌یک به‌گونا‌ه‌یک که نه‌یکردبی، یان به‌که‌م و کوریه‌ک که تیدا نه‌بی.

دوو: خرابی غیبیت و سزای سه ختی:

له باره‌ی خرابی و سزای سه ختی غیبیه تکررندوه، پیغهمبه‌ری خوا ﷺ
 فه‌رمایشتیکی هه‌یه: (عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَمَّا
 عَرَجَ بِي، مَرَزْتُ بِقَوْمٍ لَهُمْ أَطْفَارٌ مِنْ نَحَاسٍ، يَخْمُسُونَ وَجُوهَهُمْ وَصُدُورَهُمْ، فَقُلْتُ:
 مَنْ هَؤُلَاءِ يَا جَبْرِيلُ؟ قَالَ: هَؤُلَاءِ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ لُحُومَ النَّاسِ وَيَقَعُونَ فِي أَعْرَاضِهِمْ)
 (أخرجه أحمد: ۱۳۳۶۴، وأبو داود: ۴۸۷۸، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ: ۵۲۱۳).

واته: ئوبه‌ی کوری که‌عب (خوا لئی رازی بی)، ده‌لت: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ
 فه‌رمووی: ئەو کاته‌ی به‌رز کرامه‌وه (مه‌به‌ستی پی شهورۆ و به‌رزبوونه‌وه‌یه)،
 به‌ لای کۆمه‌لێکدا تێپه‌ریم، نینۆکی ئاسن و مسیان هه‌بوو، دەم و چاوی خۆیان
 پی ده‌رنیه‌وه‌و، سینگ‌ی خۆیان پی ده‌رنیه‌وه‌و، گوتم: ئە‌ی جیبری‌ل! ئە‌وانه‌ کین؟
 فه‌رمووی: ئە‌وانه‌ که‌سانێکن گۆشتی خه‌لک ده‌خۆن و، له‌ سومعه‌و که‌رامه‌تیان
 ده‌ده‌ن، (واته: ده‌یان‌ه‌وی که‌سایه‌تیان له‌ که‌دار بکه‌ن و بیانشکینن پاشمله‌ یاخود
 به‌ره‌و روو).

سێ: جۆره‌کانی غیبیت:

ئایا غیبیت هه‌ر یه‌ک جۆره‌؟

(القرطبي) له‌ ته‌فسیره‌که‌ی دا^(۱) ئەم قسه‌یه‌ له‌ حه‌سه‌نی به‌صراییه‌وه‌ دینێ،
 ده‌لت: (قَالَ الْحَسَنُ: الْغَيْبَةُ ثَلَاثَةٌ أَوْجُهٌ، كُلُّهَا فِي كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى: الْغَيْبَةُ، وَالْإفْكَ،
 وَالْبَهْتَانُ، فَأَمَّا الْغَيْبَةُ: فَهِيَ أَنْ تَقُولَ فِي أَخِيكَ مَا هُوَ فِيهِ، وَأَمَّا الْإفْكَ: فَأَنْ تَقُولَ فِيهِ
 مَا بَلَغَكَ عَنْهُ، وَأَمَّا الْبَهْتَانُ: فَأَنْ تَقُولَ فِيهِ مَا لَيْسَ فِيهِ).

له‌ راستییدا حه‌سه‌نی به‌صرایی زانایه‌کی زۆر وردو باش تیگه‌یشتوو بووه‌ له‌
 قورئان و سوننه‌ت، بۆیه‌ هه‌ندێک له‌ زانایان به‌ (سَيِّدُ التَّابِعِينَ)‌ی ناو ده‌به‌ن،

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج ۲۶، ص (۲۶۱، ۲۶۲).

واته: گه وره ی جیالی شوئینکه وتووان، ده لئ: غه بیهت سئ جوره، ههر سئکیان له کتییی خوای بهرزدا ههن، که بریتین: له (الغیبةُ وَالْإفْکُ وَالْبُهْتَانُ)، واته: غه بیهت کردن و، قسه بؤ هه لئه ستن و، تۆمه تبار کردن:

أ- (غیبة): بریتیه له وهی تۆ شتیک له باره ی برابه که ته وه بلئی، نهو سیفه ته ی تیدا بن، (به لام پئی ناخووش بن).

ب- (افک): نه وه یه تۆ شتیک له باره وه بلئی، که پیتکه یشتوه، (پئی هه لئه ستراوه، به تۆ که یشتوه، تۆش بیلئی)، بن نه وه ی ساغی بکه یه وه، داخو وایه یان نا؟.

ج- (بُهْتَانُ): نه وه یه تۆ شتیک له باره وه بلئی، نهو سیفه ته خراپیش بن و تیشی دانه بن، غه یب و کهم و کوربیه کی پال بده یه لا، که تیدا نه بن.

چوار: غه بیهت کردنی نامسوئلیمانان:

نایا غه بیهت کردنی نامسوئلیمانانیش، وه ک هی مسوئلیمانان گوناهاه؟

لهو باره وه (الآلوسی) له ته فسیره که ی (روح المعانی) دا^(۱)، ده لئ: (وَأَمَّا الذُّمِّي فَكَالْمُسْلِمِ فِيمَا يَرْجِعُ إِلَى الْمَنَعِ عَنِ الْإِذَاءِ، لَأَنَّ الشَّرْعَ عَصَمَ عِرْضَهُ وَدَمَهُ وَمَالَهُ، وَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: مَنْ سَمِعَ يَهُودِيًّا أَوْ نَصْرَانِيًّا قُلَّهَ النَّارُ^(۲). سَمِعَهُ أَي: أَسْمَعَهُ مَا يُؤْذِيهِ وَلَا كَلَامَ بَعْدَ هَذَا فِي الْحَرَمَةِ).

واته: هاوولاتیسی نامسوئلیمان، وه ک مسوئلیمان وایه له شتیکدا که ده که پرته وه بؤ پیکرتن له نازاردانی، چونکه شهره ههم ئابرووی و، ههم خوئنی و، ههم مال و سامانی پاراستوه، پیغه مبه ریش ﷺ فهرموویه تی: ههر که سئیک قسه یه کی نازاردهر به جووله که یه ک، یان به نه صرانییه ک بیستیتنی، نه وه سزای ناگره، ئالووسی ده لئ: واته: قسه یه کی پئی بیستیتنی که نازاری بدات، له دوا ی نه م

(۱) ج ۲۶، ص ۴۲۷.

(۲) أخرجه ابن حبان: ۴۸۰.

ده قہی سوننه تیشہ وه، قسهی ده ربارہی قہ ده غہ بوونی نازاردانی نامسولمانان له
تیو کۆمه لگای تیسلامییدا ناکری، واتہ: ئەوہ قسهی کۆتاییه له و باره وه.

پینج: وینا کردنی غەییەت بە گوشتی مردوو خواردن و، پینج جۆرە جەختکردنەوہ:

(الزمخشری) له تەفسیرە کە ی خۆیدا کە (محاسن التأویل) لێی خواستۆتەوہ،
دەلێ: ئەو وینا کردنە ی خوا ﷺ کە دەفەر موی: ﴿وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُّبُ
أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْنَاهُ﴾، چەند زێدە پۆییە ک و، چەند
جەختکردنەوہ یە ک ی جۆراو جۆری تێدان، کە ئەو پینج جۆرە جەختکردنەوہ ی
هیناوان:

۱- ئەو یە کە پرسیارکردنە کە پرسیارکردنی چەسپاندن (الإستفهام التقريري) ه، ئەویش
جەختکردنەوہ دەگە یە نێ، له و پوووە کە ئەو جۆرە پرسیارکردنە، تەنیا له بارە ی
شتیکەوہ دەبێ کە سەلمیتراو بێ له لای بابای دویتراو (بیسەر).

۲- کە خوا ﷺ گوشت خواردنی برای مسولمانی له بێ ناخۆشیدا، پە یوہ ست کردۆتەوہ
بە خۆشویستن، واتە: نایا یە کێک له تێوہ حەز دەکات و پێی خۆشە، گوشتی برابە کە ی
بخوات؟.

۳- کە ئەو ی پالداوہ تە لای یە کێک: ﴿أَيُّبُ أَحَدُكُمْ﴾، ئەمەش بۆ نیشاناندانی ئەو یە
کە هیچ یە کێک له یە کە کان، حەز له شتی وا ناکات.

۴- کە تەنیا بەوہ ندە وازی نەهیناوە، غەییەت کردن لهوہ دا وینا بکات کە گوشتی مروۆفی
دەخوری، تاکو ئەو مروۆفە ی کردوہ بە برا: ﴿أَيُّبُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا﴾،
﴿أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ﴾.

۵- هەر بەوہ ندەش وازی نەهیناوە کە ئەو گوشت خواردنە، گوشت خواردنی برا بێ، تاکو
کردوو یە تی بە مردوو (أخيه ميتاً).

به دنیای خوار **خَوَّارًا** لهو ته غیره دا که ویستوو یه قی غه یه تکر دن بۆ ئیمه به شیوه یه کی زور قیزه ون پشمان بدات، لهو دازشتن و لهو ره وان بیزیه که خوا **خَوَّارًا** به کاری هیتاوه، زیاتر نیه و گه یاندوو یه ته نه و په پری.

شه ش: غه یه تکر دن له شه ش حالان دا ره وایه:

نایا غه یه تکر دن له هه موو حالاندا هه ره حه رامه؟

(الألوسی) ده لئ: (وقد تجب الغيبة لغرض صحيح شرعي لا يتوصل إليه إلا بها وتنحصر في ستة أسباب:

الأول: التظلم، والثاني: الاستعانة على تغيير المنكر، الثالث: الاستفتاء، والرابع: تحذير المسلمين من الشر، كجرح الشهود والرواة، والخامس: أن يتجاهر بفسقه كالمكأسين وشرية الخمر، والسادس: للتعريف بنحو لقب كالأعور، والأعمش).

واته: جاری وا هه یه غه یه ت بۆ مه به ستیکی شه رعیی راست، واجب ده بی بکری، که له پرسی غه یه ته وه نه بی نه و مه به سته شه رعییه راسته ناهیترتته دی و ده سته بهر ناکری، ته ویش شه ش حاله قی هه ن، {ده لئیم: به بۆ چووئی من، ته گه ره گووتبای ره وا ده بی، باشت بوو، وه ک نه وه ویی ره حمه قی خوای لی بی گووتوو یه قی}:

یه که م: (التظلم): واته: باسی سته م لیکراوی خۆ کردن:

که سیک ده چی بۆ لای دادوهر یان بۆ نه و شوئنه ی که سکا لای خوئی له لا ده کات، ده بی باسی ته ره قی به ران بهر بکات، ته گه ره مالی لی داگیر کرد بی، ته گه ره زولمی لی کرد بی، ته گه ره لئی دابی، ته گه ره غه دری لیکرد بی، ده بی باسی بکات.

دووهم: (الإستعانة على تغيير المنكر): یارمه تیی وه رگرتن بۆ گو پنی خراپه و ناشه رعییه ک:

ته گه ره بته وئی خه لکیک قه ناعه ت پئ بی نی که له گه لت دا هاوکار بی بۆ لابر دنی ناشه رعییه ک، ده بی تیان بگه یه نی نه و ناشه رعییه ک دی کات و چۆنه و چۆن نیه؟.

سَبَّيْهِم: (الإِسْتِفْتَاءُ): له حاله تی داواکردنی فه توادا:

که سَبَّیْک ده چئی بۆ لای ماموستایه ک، بۆ لای شاره زایه ک له شه ریه تدا، یان بۆ لای که سَبَّیْک که ده یه وئی فه توای لیوه ریگری، ده بی حالی خوی بۆ به یان بکات و بَلَس: ناوایه و ناوایه، لهو حاله ته شدا غه ییه ت به لای که مدا په وایه.

چوارهم: ناگادار کردنه وهی مسولمانان له خراپه، له تووشی هه لهو زیان بوون، نه ویش وه ک بریندارکردنی شهیدان و بریندارکردنی راویان.

هه ر بۆیه زانیانی ئیسلام زانستیکی سه ره به خویان داناوه به نای (عِلْمُ الْجُرْحِ وَالْتَعْدِيلِ)، واته: زانیاری بریندارکردن و به دادگه ر دانان، چونکه نه گه ر وانه بووایه به هۆی نهو زانیاریه وه نه بووایه، هه رچی به ده م پیغه مبه ره وه ﴿﴾ ده گوترا، له تیو مسولماناندا به فرمایشت داده نراو، له نه نجامی نه وه شدا شتی زۆر نا په واو ناهه ق و ناراست ده هاته تیو ئیسلامه وه، به ناوی پیغه مبه ره وه ﴿﴾ ده گوترا، نه وه ش زانیکی گه وهی ده بوو، که زانیان له گه ل دانانی نهو زانسته شدا له گه ل پشکنین و لیکوئینه وهی زۆریشیاندا، ئیستاشی له گه ل دابسی هه ندیک شت هه ر هاتۆته تیو سوننه تی پیغه مبه ره وه ﴿﴾ که پیغه وانهی سوننه تی پیغه مبه ره ﴿﴾ ته نانه ت له تیو نهو کتیبانه شدا که هه ن و باون، هه لبه ته هه یه که مترو هه یه زیاتر، هه رچه نده زانیان زۆر خه فتانیا ن کردوه و زۆر هه وئیا ن داوه، که ده قه راسته کانی سوننه ت، جا چ فرمایشته کانی پیغه مبه ر بن ﴿﴾، چ کرده وه کانی بن، چ دانپیدا هئینه کانی بن، جیا یان بکه نه وه، له وهی که ناراسته وه هه لبه ستراوه، به لام ئیستاش له گه ل دابسی شت هه ر هه یه، بۆیه زانیان به رده وام مشت و مریان هه یه لهو باره وه، که یه کیکیا ن ده قیکی سوننه ت به راست ده زانی، یه کیکیا ن به به ئیزی ده زانی، یه کیکیا ن به هه لبه ستراوی ده زانی.

پینجه م: نه وه یه که بابای تاوانبار بۆ خوی به ناشکرا گونا هه که بکات:

وه ک گومرگ وه رگران (المُكَاَسِنِ) موککاس که سَبَّیْک گومرگ وه ریگری، به لام به شیوه یه کی ناهه ق، هه روه ها ریگران و شه راب خووران و مه یخووران، که به بی

شهرمیی ٿهو ڪارانه به ناشڪرا دهڪن، ٿهوانهش ديسان باسڪردنيان گوناھ نيه، چونڪه ٿهو ڪهسه ٻو ڇوڙي بهي شهرمي گوناھهڪي ڇوڙي دهڪات، ٿنجا ٿهڪر زولم ڪردنيڪه له ڀروي سياسي و نابوورييهوه، گوناھو تاوانتيڪه ڪه دهيكات، ڪه ٿهو ٺهونهي به مه ڀڃوري هٿاوهتهوه.

شھه م: ٻو ناساندن:

ٻو ويٺه دهٿين: فلانڪهسي يهڪ چاو، يان فلانڪهسي ڪوٿره مووش، يان فلانڪهسي شهل، يان فلانڪهسي گوج، ٿهو ڪهسه مادام بهو له قهب و نازناوه نهبي نه ناسري، ٻو ناساندن دروسته ٿهو ناوهي ٿيهه لڊري، هه ڇهنده ڪه پيشي بگاتهوه پيشي ناڇوشه، به لام چونڪه وا نهبي ناسارتهوهوه دهبي بيئي حيكابه تي بڪهي تاڪو ڪابراي پي بناسيني! جاري وا ههيه ڪانهڪش هينده نيهو شتهڪه به پهلهيه، دهگونجي يهڪسر ٿهو نازناوهي ڪهسهڪه پيشي ناسراوه، ٻو ويٺه: فلانڪهسه گوج، يان فلان ڪهسه شهل، يان فلان ڪهسه گير، يان فلان ڪهسي پشتي ڪوور، دروسته ٿهوه به ڪاربهٿري، له بهر پٿويستي ناسينهوه.

خوَا ۱۰۰۰۰ ڪه له ڪوتاييدا دهفهرموي: ﴿وَأَنْقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ﴾، پاريز له خوا بڪن به دنيايي خوا زور ٿوبه وهرگري ميهه بانه، ٿهمه دوو شتان دهگههين:

۱- ههر ڪهسيڪ دهست لهو شتانه هه ٿهگري و، لٿيان په شيمان نه بيتهوه، خوَا ۱۰۰۰۰ به زهي پيدا نايهتهوهوه، تووشي سزا دهين.

۲- ههروهه ٿهو رسته موبارهڪه ٿهوهش دهگههين، ڪه ههر ڪهسيڪ تهوبه لهو شتانه بڪات، ڪه مافي خه لکن، خوَا ۱۰۰۰۰ به زهي پيدا دي و، ڪه رانهوهڪشي لٿوهدهگري، به لام وهڪ پيشتر گومان: به مهرچيڪ گه رانهوهڪهي مهرجهڪاني هه مووي تيدان، ڪه ٿيمه له ڪتبيي (گه رانهوه ٻو لاي خوا)دا به دريڙي باسمان ڪردوه، ههروهه له ڪورته باسيڪدا له سووره تي (النساء)دا هٿناومانه، له بهر پوئاني ٿهو دوو نايهتهدا ڪه خوَا ۱۰۰۰۰ دهفهرموي: ﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِمِغْلَةٍ تَتَابَعُوا رُؤُوسَهُمْ وَأَنزَلْنَا سُنَّاتٍ لَّيَّالٍ بَرِيَّةٍ لَّا يُرْجَىٰ لَهَا غَلْبٌ وَلَا أَكْثَرُ لَهَا جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ رُجُوعُهُمْ إِلَى اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاغِبُونَ﴾

اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْنَ وَلَا الَّذِينَ يُمُوتُونَ وَهُمْ كَفَارٌ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٨﴾، لهوئی کورته باسیکمان کردوه که تهویه ساغ و راست، دهبیئِ نهو مهرجانهی تیدابن، نهگهر پهیوهندیی به گوناهیکهوه ههبن که روئی لهنیوان خوئی و خوادا نهجامی داوه:

یهکهه: پهشیمان بوونهوه لهو گوناهه.

دوووهه: دهست لتهه لگرتتی نهو گوناهه.

سیتیهم: بریاردان به نهگهرانهوه سهه نهو گوناهه.

یانی: (النَّدْمُ، وَالْإِقْلَاعُ، وَالْعَزْمُ عَلَى عَدَمِ الْعَوْدَةِ)، بهلام نهگهر نهو گوناههی کراوه، پهیوهندیی به خه لکههوه ههبیئ، تنجا نهگهر غهیههت کردنه، نهگهر بوختان پینکردنه، نهگهر مال لئ زهوتکردنه، نهگهر قسه پئ گوتهه، ههرچی ههیه، دهبیئ ههقی نهو خاوهن ههقههش پهت بکاتهوه، نهوهش مهرجی چوارهمیته، نهگهر گوناههکه پهیوهندیی به خه لکههوه ههبیئ، دهبیئ ماف بو خاوهن ماف پهت بکرتتهوه، تنجا نهو سن مهرجهی دیکهشی تیدا ههبن، نهوه مانای وایه خوا لَا تَعْلَمُونَ لهو کهسه دهبووئی و، بهزهیی بهو کهسه دا دئی، که واز لهو گوناهانه دینئ.

تنجا جاری واش ههیه بابای که ههقهکهی لهسهه بابای گوناهاهه، ههقهکه بهو جوژه نیه، بتوانئ بوئی پهت بکاتهوه، نهو کاته دهبیئ له لای خویهوه زور بوئی داوای لئبوردن بکات له خوای میهره بان، یاخود ههولببات چاکهه لهگهل بکات و سوودیکی پئ بگهیهنئ، به نهندازهی نهو زیانهی لئیداوه، یان نهگهر بزانتئ نهیزانیوهوه که پئنی بلتتهوه، دلئ زور نازار دهدرئ، دهبیئ ههولببات چاکهه لهگهل بکات، یان سوودیکی پئ بگهیهنئ، یاخود به لای کهمهوه بوئی بپارتتهوه، بو نهوهی نهو زیانهی پئنی گه یاندوه، قهره بوئی بکاتهوه.

مهسه لهی دووه م:

بانگه وازی خوا بۆ مرۆڤایه تیی که خوا ﷻ هه موویانی له تیرو مئییه که وه دیه تیان و، به نامنجی ئاشنایی و هاوکاری تیانان بۆ چه ند نه ته وه وهۆزیک دابه شی کردوون و، به ریزترینان له لای خوا پارێزگارتربینانه:

خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْتُمْ مِّنْ ذَكَرٍ وَّ اُنْثٰى وَ جَعَلْتُمْ شُعُوْبًا وَّ قَبٰىلٍ لِتَعَارَفُوْا اِنَّ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ اَتْقٰىكُمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ حَمِيْدٌ ﴿۱۳﴾﴾

شیکردنه وه ئه م ئایه ته، له جهوت برگه دا:

(۱) ﴿يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ﴾، [خوا ﷻ بانگی مرۆڤایه تیی ده کات و ده فه رموی]: ئه ی خه لکینه! دوا ی ئه وه ی خوا ﷻ له م سوورده ته موباره که دا، پێنج جارن بانگی بروداران کرد، هه ر جاره بۆ جوړیک له رێنمایی و ناموژگاری، ئه مجاره بانگی مرۆڤایه تیی ده کات به تیکرا، هه م بروداران و هه م بێبروایان هه موویان، ئه ی خه لکینه! ئه ی مرۆڤه کان!

(۲) ﴿اِنَّا خَلَقْتُمْ﴾، به دنیایی ئیمه ئیوه مان هیناوه ته دی، که واته: ئیوه به ک تاکه به دیه ئهنه رو په روه ردگارو خاوه نتان هه یه، ئه ویش خوا به ﷻ له چی هیناومانه دی؟

(۳) ﴿مِّنْ ذَكَرٍ وَّ اُنْثٰى﴾، له تیریک و مئییه ک، که مه به ست پیتی ئاده م و جهووان، سه لات و سه لامی خوایان لێ بێ، یان مه به ست پیتی دایک و باپ هه ر کام له مرۆڤه کانه، هه ر کام له مرۆڤه کان له دایک و باپیک په یدا بوون.

(۴) ﴿وَجَعَلْتُمْ شُعُوْبًا وَّ قَبٰىلٍ لِتَعَارَفُوْا﴾، گێرومانن به چه ند نه ته وه یه ک و، چه ند وهۆزیک، تاکو پێک ئاشنابن، پیکه وه هاوکاربن.

وشه ی (شُعُوْب) کۆی (شَعْب) ه، به کوردیی ده بیته نه ته وه، گه ل، (قَبٰىل) یش کۆی (قَبیلة) یه، به کوردیی ده بیته وهۆز، جاری واش هه یه له کوردیی دا هه ر ده گوتری: (عه شره ت) یان (عه شیره ت)، له زمانی عه ره بیدا (قبیلة) له

دوای (قبیلة) ننجاً (عشیره) له دوای عه شیرهت (فخذ)ه، له زمانی کوردیشدا: هۆز و تیره و تافه و بهرهباب به کاردینین، ههتا دهگاته بنه ماله، که رهنگه له لهجه به که وه بۆ له هجه به ک و، له شوینیکه وه بۆ شوینیکی دیکه له زمانی کوردیی دا، چه مکی نه و وشانه بگۆرئ، گرنگ نه وه به خوا ﷻ ده فهرموی: ئیوه مان دابه شکرده، بۆ چند نه ته وه به ک و بۆ چند هۆزیک.

٥- ﴿تَعَارَفُوا﴾ تاکو پینک ناشنا بن، (تعارف) له سه ر کیشی (تفاعل)ه، بۆ نه وه ی پینک ناشنا بن، به لأم به ته نکید لیره دا مه به سه ته هه ر نه وه نده ئیه، پینک ناشنا بن، به لکو یانی: پینکه وه هاوکار بن، ده سه تبارگری به کدی بن، نه و مانایانه ش ده گرته ئیو خۆی، چونکه به کدی ناسینه که بۆ پینکه وه هاوکار بوون و ده سه تبار بۆ به کدی گرتن و، پینکه وه ته با بوون و پینکه وه ژیا نه.

٦- ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَى﴾، به دلنیا یی به ریزتر بیتان له لای خوا پاریزکار تر بیتانه، ده ئن: (الأكرم: الأفضل والأشرف)، واته: نه وه ی به نرختره و نه وه ی شه ریفتره، (والأتقى: الأفضل في التقوى، هُوَ اسْمٌ تَفْضِيلٍ صَغٍ مِنَ (اتَّقَى) عَلَى غَيْرِ قِيَاسٍ)، (أتقى) واته: باشتر له پاریزکاریدا، که نه مه ناوی هه لبژاردنه، له (إتقى) دا تاشراوه، به لأم به غه یری قیاس، که واته: نه وه له لای خوا به هادارتره و به ریزتره و شه ریفتره و به حورمه تتره، که پاریزکاری زیاتره و چاکتره.

٧- ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾، به دلنیا یی خوا زانای شاره زایه، نه مه (تعلیل) لَمْضُون «إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَى»، آی: إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْكَرَامَةِ الْحَقِّ، لِكِنَّكُمْ جَعَلْتُمْ الْمَكَارِمَ فِيمَا دُونَ ذَلِكَ، نه مه شه کرده وه ی ئیوه پۆکی: ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَى﴾، هه و، هه وکار دۆزیه بۆی، واته: هه ر خوا ﷻ ده زانی ریزی راسته قینه چیه، به لأم ئیوه ریزو پله و پینکه تان له غه یری ته قوادا داناوه.

که خوا ﷻ ده فهرموی: ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَى﴾، نه مه تیکناگیری له که له نه وه دا که خه لک ریزلینگرتنی دیکه شیان هه بن، دوای پاریزکاری، بۆ وینه: که سه یتک باش په روه رده کرابن، که سه یتک ره چه له که که ی پاک بن، که سه یتک له بنه ماله به کدی

باش بئ، که سیک له پرووی زانستییه وه له بنه ماله یه کی زانستی بئ، که سیک که له هۆزو بنه ماله یه ک بئ، که سومعهو ناوبانگی باش بئ، ئەوانهش هه موویان له تێو کۆمه لگادا جیتی ئیعتیبارن، به لأم نه وهی بۆ لای خوا ﷻ سهنگی مهحه که، بریتیه له تهقوا، چونکه مروّف به دهست خوئی نیه، که تهگه ر باب و دایکتیکی نه بن، چاکیان پهروه رده کردبئ، یاخود تهگه ر په چه له که که ی زۆر پاک و چاک نه بئ، یاخود تهگه ر له بنه ماله یه کی زانستی نه بئ، یاخود تهگه ر بنه ماله که ی یان خزمه کانی سومعهو ناوبانگیان باش نه بئ، چی بکات؟ گرنگ نه وه یه نه و خوئی له زانی خویدا خوئی پاک و چاک بکات، به وه له لای خوا ریزو حورمهت په پیدا ده کات.

خوا ﷻ که ده فهرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَيْرٌ﴾، دواى نه وهی ده فهرموئ: ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾، نه وه رای خوّمه له تهفسیره کاندانه مبینیه، پتیم وایه:

یه که م: بۆ ناگادار کردنه وه یانه، که شانازی به خوا په رستیه وه نه کهن، نه و خوا په رستیانهی که هه ر که سئ تیندا بیتزان، به نیشانهی پارێزکاری بۆی له قه لّم دهر دین، شانازی به وه وه نه کهن، چونکه خوا زانایه، به شته کان و، شاره زایه به که سه کان.

دووه م: ناگادار کردن و هۆشداریی پێدانیشیانه، به وه که دهروونی خویمان چاکتر بکهن، نیازو مه به سه ته کانیان باشت بکهن، چونکه خوا ﷻ زاناشه و شاره زاشه.

ئهم ئایه ته موباره که شهش بنه مای گرنگی یه کپیژی و ته بایی کۆمه لگای مروّفا به تیبی به گشتیی لئ هه لده هینجریئن^(۱)، نه و شهش بنه مایه ش که له و ئایه ته موباره که وه رده گیریئن بریتین له:

(۱) ئیمه له چند کتیبکی خو ماندا ئهم ئایه ته مان زۆر شی کردۆته وه، یه کتیک له وانه: (کتیبی سۆزی نه ته وایه تیبی)، که تا کو ئیستا چوار جار چاپ کراوه، ههروه ها کتیبی: (نظرات قاجصه فی قضایا شاخصه) که کتیبکی به نده یه و، سالی پار واته: (۲۰۱۹م) له میسر چاپ بووه، واته: [سه رنجه پشکه نه رکان له باره ی کیشه به رجه سه ته کانه وه]، ههروه ها (موسوعه: الإسلام گما يتجلى في كتاب الله، الكتاب التاسع: التصورات والقيم والموازين).

۱- تەنیا خوا بەدېھنەرى ھەموو لایەكە، چونكە لە چەند بیروكەيەكى بپەرستیی و نایسلامیی دا، پڕوا بە چەند پەرورەدگاریی ھەبە، بە تايەت بیروكەي (كُتُوبَة)، كە لە مەجووسییەتدا ھەبە، پڕوا بە دووانەتیی ھەبە: یەزدان بەدېھنەرى خێرو، ئەرھیمەن بەدېھنەرى شەر، ھەرورەھا لە ئاینەكانی پۆژھەلاتی ئاسیادا، بیروكەي سەپرو سەمەرەیان ھەن.

۲- مروفەكان ھەموویان دەگەرینەوھە بۆ تېرو مێھەك، بۆ دایك و بابێك، كەواتە: كەس بۆی نیە لە پرووی رەچەلەك و نەسەبەوھ، خووی بەسەر ئەوی دیکەدا ھەلكیشی، چونكە ھەموویان دەبەنەوھە بە خوشك و برای یەكدی.

۳- خوا ﷻ خەلكی دابەشكردوھە بۆ چەند نەتەوھەك و چەند ھۆزێك، كەواتە: دابەشكردنی خوای پەرورەدگارو وستی خوا بووھ، مروفایەتیی ئاوا بۆ، كەواتە: دەبۆ نەتەوھەكان وێك ھەلبكەن و، ھۆزو تیرەكان وێك ھەلبكەن، چونكە خوا ﷻ وای داناوھ، ئابۆ ھیچ نەتەوھەك كەلكەئەی ئەوھ لە كەللەدا بۆ كە نەتەوھەكی دیکە بفقەوتینۆ، یان لە خویدا بیتوتیتتەوھ، وەك ھیتلەرو مۆسۆلۆنیی كاتی خووی دەیانكرد.

۴- خوا ﷻ مروفایەتیی دابەشكردوھە بۆ چەند نەتەوھەك و، بۆ چەند ھۆزێك، بە مەبەستی ئەوھ كە پێك ئاشناپن و یەكدی بناسن و پێكەوھە ھاوكاربن.

۵- بەرێزترینی مروفەكان لە لای خوا، پارێزكارترینیانە، پارێزكارترینیانیش واتە: پابەندتر بە شەرعیەتەوھ، واتە: بۆ خوا سۆلحاوترو لەگەڵ خەلكدا چاكتر، چونكە خوا پەرستیی و خەلك دۆستیی، دوو پرووی دینداریین، دینداریی دوو پرووی ھەبە، وەك دراوێك چۆن دوو پرووی ھەبە، پروویكیان بریتییە: لە خوا پەرستیی و، بەنداپەتیی بۆ خوا كردن، پروویكیشیان بریتییە: لە خەلك دۆستیی و چاكە لەگەڵ خەلكدا كردن، ھەر بۆئەش خوا ﷻ لە قورئاندا زۆر چەند تەعبیریك دووبارە دەكاتەوھ، كە ئەو دووانە (خوا پەرستیی و خەلك دۆستیی) دەگەبەنن، وەك:

أ- تەقواو ئیحسان: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ (۱۲۸) النحل.

ب- ثیخلص و ثیحسان: ﴿ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ... ﴾ (۱۲۵)

النساء.

ج- پاریزکاری و تہابی و چاکسازی: ﴿ فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ... ﴾ (۱)

الأنفال.

د- پاریزکاری و چاککاری: ﴿ وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالْتَقُوا... ﴾ (۲)

المائدہ، (ب): چاککاری
لہ گہل خہ لک، (تقوی): پاریزکاری لہ خزمہت خوادا.

ه- خوا پرستی و کردار چاک: ﴿ وَأَعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾ (۷)

الحج، پروردگارتان بہرست و چاک بکن، بہ لکو سر فراز بن.

۶- بہ دنیایی تہنیا خوا زانای شارہ زایہ، نئمہش بو ہوشداری پیدانہ، کہ ہیچ کہس
خوی بہ سہر کہسی دیکہ دا ہلنہ کیشن، کہ دوو رکات نوپڑی لہوی دیکہ زیاترہ،
ہہروہا بو ٹہوہیہ کہ مروّفہ کان بزائن، کہ ٹم سہنگی مہحک و ٹم پیوہرو
تہرازوہ، راستہ، نہک پیوہرو تہرازووکانی دیکہی، وہک مالّ و سامان و زانست و
شہادہو، رہنگ و زمان و رچہ لک و ٹہوانہ، ہہروہا نامازہ شہ بو ٹہوہ کہ دلّ و
دہروونی خویان پاک و چاک بکن و، گرنگ ٹہوہیہ ٹینسان لہ دہروونہوہو لہ ناخہوہ
پاک و چاک و شایستہ بن.

لیرہشدا کوّتایی بہم دہرسہمان دینین، خوا بہ لوتف و کہرہمی خوی وامان
لن بکات بہرہ راستی ٹہالی تہقوا بین، تاکو لہ لای خوا خواہنی ریزو حورمہتی
زور بین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✧ دهرسی چوارهم ✧

پیناسهی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان که دهرسی کۆتاییه نایه ته کانی (۱۴ - ۱۸) ده گریته خوئی، نهم پینج نایه ته ی کۆتایی سووره ی (الحجرات) له باره ی یه که بابه ته وه ده دوتین، که بریتیه: له لاف لیدان و خو هه لکیشانی هه ندیک له (نه عراب)، به وه وه که گویه تیمانیان هیناوه، که له راستیدا ته نیا هاتبونه نیتو ئیسلامه وه، جار ی تیمانیان له دلدا نه چه سپا بوو، نجا خوای کارزان و میهره بان ﷺ ناراسته وخو ئامۆزگاری کردوون، که تیمانی راسته قینه چییه؟ چۆنه؟

دوایی گلهیی و سه رزه نشتیان ناراسته ده کات، له سه ر منه ت کردنیان له سه ر پیغه مبه ری خوا ﷺ که گویه پروایان هیناوه له حالیکدا که قسه که یان راست نه بووه، خواش نه ئینی و په نهانی ئاسمانه کان و زهوی ده زانی و، هیچی لئ په نهان نیه، بۆیه نیتو دلئ ئه وانیش بو خوا ئاشکرا بووه، خوا زانیویه تی: جار ی تیمان نه چۆته نیتو دلپانه وه.

﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُل لَّمْ نُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۴﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿۱۵﴾ قُلْ أَعْلَمُوكُمْ اللَّهُ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۱۶﴾ يَمْشُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَتَّبِعُوا عَلَيَّ إِسْلَمَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْتُكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۷﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِيمَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۸﴾﴾

مانای ده‌قاو ده‌قی ثابته‌کان

عه‌ره‌به ختله‌کبیه (بیابانشینه) کان‌گوتیان: بروامان هیناوه، بلتی: پرواتان نه‌هیناوه به‌لکو بلتین: ملکه‌چ (مسولمان) بووین و، جاری بروا نه‌چوته‌تیو دلتانه‌وهو، نه‌گه‌ر فه‌رمانه‌ری‌سی خواو پی‌مبه‌ره‌که‌شی بکه‌ن، هیچ شتیک له (پاداشتی) کرده‌وه‌کانتان که‌م ناکاتاوه‌و، به‌دنیایی خوا لی‌بوره‌دی به‌زه‌بیه ﴿۱۱﴾ برواداران (راسته‌قینه) ته‌نیا نه‌وانه‌ن: بروایان به‌خواو به‌پی‌مبه‌ره‌که‌ی هیناوه، تنجا دوو دلش نه‌بوون و، به‌سامان و گیانشیان له‌رتی‌خوادا تیکو‌شاون (وفیداکاریان کرده‌و) به‌س نه‌وانه‌راستانن (له‌بروا هینانیندا) ﴿۱۲﴾ بلتی: نایا دینداری خوتان به‌خوا ده‌زانتین (پاده‌گه‌به‌نن) له‌حالتکدا هه‌رچی له‌تاسمانه‌کان و له‌زه‌ویدایه‌ ده‌زانتی و به‌هموو شتیک زانایه؟ ﴿۱۳﴾ منه‌تت له‌سه‌ر ده‌که‌ن (نه‌ی موحه‌ممه‌دا!) که‌ملکه‌چ (و‌مسولمان) بوون! بلتی: ملکه‌چی (مسولمانه‌تی) به‌که‌تانم له‌سه‌ر مه‌که‌نه‌منه‌ت، به‌لکو نه‌گه‌ر راست بکه‌ن خوا منه‌تباری کرده‌ون که‌بو بروا (هینان) رتنمایی کرده‌ون ﴿۱۴﴾ به‌دنیایی خوا په‌نهانی تاسمانه‌کان و زه‌وی ده‌زانتی و، خوا بینه‌ری نه‌وه‌یه که‌ده‌یکه‌ن ﴿۱۵﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌وشه‌کان

(الْأَعْرَابُ): (العَرَبُ: وَتَدُ إِسْمَاعِيلَ، وَالْأَعْرَابُ جَمْعُهُ فِي الْأَصْلِ، وَصَارَ ذَلِكَ اسْمًا لِسُكَّانِ الْبَادِيَةِ، وَقِيلَ فِي جَمْعِ الْأَعْرَابِ: أَعْرَابٍ، وَالْأَعْرَابِيُّ فِي التَّعَارُفِ صَارَ اسْمًا لِمَنْسُوبِينَ إِلَى سُكَّانِ الْبَادِيَةِ، وَالْعَرَبِيُّ: الْمُفْصَحُ، وَالْإِعْرَابُ: التَّيَانُ)، عه‌ره‌ب له‌رۆله‌ی تیسماعیلن، تیسماعیلی کوری ئیبراهیم (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، عه‌ره‌ب به‌ (أعراب) کۆ ده‌کرته‌وه له‌ته‌صلدا، به‌لام دوایی وشه‌ی (أعراب) وه‌ک عورف

و باو کراوه به ناو، بۆ ئەوانەى له دەشت و سارا دا نیشته جین، هه ندیکیش گوتوو یانه: (أعراب) به (أعراب) کۆده کریته وه، (أعراب) له عورف و باودا، کراوه به ناو بۆ که سانیکی که پآل ده درتیه لای دانیشتووای بیابان، واته: بیابان نشینه کان، عه پهبی، واته: که سانیکی که زمانیکی روون و راشکاوی هه یه، (أعراب) یش به مانای روونکردنه وه و ناشکرا کردن دیت، هه ر بۆیه له رووی پزیمانیه وه ده گوتری: ئیعرابی نه و رسته یه م بۆ بکه، واته: بۆم روونیکه وه له رووی پیکهاته وه چۆنه؟ رسته که چه ند پیکهاته ی هه ن و، کامیان کرداره و کامیان ناوه و کامیان هه رفه، پاشان چۆن پیکه وه لیکدراون و کامیان مه ن صوبه و کامیان مه رفووعه و کامیان مه جرووره و کامیان مه جزوومه و ... هتد؟!

(مَأْمَنًا): واته: برومان هینا، (الإيمانُ: يُسْتَعْمَلُ تَارَةً اسْمًا لِلشَّرِيعَةِ الَّتِي جَاءَ بِهَا مُحَمَّدٌ ﷺ.. وَتَارَةً يُسْتَعْمَلُ عَلَى سَبِيلِ الْمَدْحِ، وَيُرَادُ بِهِ إِذْعَانُ النَّفْسِ لِلْحَقِّ عَلَى سَبِيلِ التَّصْدِيقِ، وَذَلِكَ بِاجْتِمَاعِ ثَلَاثَةِ أَشْيَاءَ: تَحْقِيقُ بِالْقَلْبِ، وَإِقْرَارُ بِاللِّسَانِ، وَعَمَلٌ بِحَسَبِ ذَلِكَ بِالْجَوَارِحِ)، واته: ئیمان جاری وایه به کارده هینری وه ک ناویکی بۆ نه و شه ریه ته ی موحه ممه د ﷺ هیناویه تی، جاری واش هه یه وشه ی ئیمان به کارده هینری وه ک ستاییش کردن، مه به ست پیتی ملکه چکردنه بۆ هه ق، به شیوه یه ک که به راستزانی له که لدا بی، نه ویش به کۆبوونه وه ی سئ شتان: ساغ کردنه وه به دل، دان پیداهینان به زمان، کرده وه ش به پیتی ته وه به ئەندامه کان، وه ک زانیان له پیناسه ی ئیماندا گوتوو یانه: (الإيمانُ: هُوَ الْإِيقَانُ بِالْجَنَانِ، وَالْإِقْرَارُ بِاللِّسَانِ، وَالْعَمَلُ بِالْأَرْكَانِ)، واته: ئیمان یانی: دلنیا یی به دل و ده روون و، دان پیداهینان به زمان و، کرده وه به ئەندامه کان.

(أَسْمَنًا): واته: ملکه چ بووین، (راغب الأصفهاني) (۱) ده لئ: (الإسلام في الشرع على ضربين: أحدهما دون الإيمان وهو الاعتزاز باللسان، وبه يقطع الدم حصل معه

الْإِغْتِقَادُ، أَوْ لَمْ يَحْضَلْ، وَإِيَّاهُ قَصِدَ بَقَوْلِهِ: ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ مَآءًا قَلٌّ لَمْ نُوْمِتُوا وَلَكِنْ قَوْلُوا أَسْلَمْنَا﴾، وَالثَّانِي: فَوَقَى الْإِيمَانَ، وَهُوَ أَنْ يَكُونَ مَعَ الْإِعْتِرَافِ: إِعْتِقَادًا بِالْقَلْبِ وَوَفَاءً بِالْعَمَلِ وَإِسْتِشْلَامَ لِلَّهِ فِي جَمِيعِ مَا قَضَى وَقَدَّرَ، كَمَا ذَكَرَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ: ﴿إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْتَ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (البقرة).

واته: وشہی تیسلام له زارواہی شہرعدا دوو جوڑہ، یہ کتیکیان له خوار ٹیمانہوہیہ، کہ ٹہویش بریتہ: له دان پیداہتینانی بہ زمان، کہ بہوہ خوین دہ پارزری، نجا ٹیعتیقادی تپو دلی له گہ لدابی، یان له گہ لدانہ بی، کہ خواہ بہرزو مہزن دہ فرموی: ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ مَآءًا قَلٌّ لَمْ نُوْمِتُوا وَلَكِنْ قَوْلُوا أَسْلَمْنَا﴾ (أَسْلَمْنَا)، مہ بہست پتی ٹہوہیہ، دووہ میان: وشہی تیسلام کہ بہ کاردی، لہسہ رووی ٹیمان بہ کاردی، ٹہویش بریتہ: لہوہ کہ لہ گہ لدان پیداہتینانی بہ زمان، ٹیعتیقادی بہ دل و جیبہ جی کردنی بہ کردہوہو، ملکہ چ کردن بو خوا لہ ہہرچی کہ بریاری داوہو ہہرچی کہ دیناوہ، ہہ مووی ہہ بی، وہ ک خوا لہ بارہی ٹیبراہیمہوہ ﷺ، فہرموویہ تی: ﴿إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْتَ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (البقرة، یانی: ٹہو تیسلامہی ٹیبراہیم ﷺ، لہسہ رووی ٹیمانہوہیہ، بہ لام تیسلامی ٹہ عراب لہ خوار ٹیمانہوہیہ.

﴿وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ﴾: واتہ: جاری ٹیمان نہ چوٹہ تپو دلتان، لَمَّا يُسْتَعْمَلُ عَلَى وَجْهَيْنِ، أَحَدُهُمَا: لِنَفْسِي الْمَاضِي وَتَقْرِيْبِ الْفِعْلِ، نَحْوُ: ﴿وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمُ الضَّالِّينَ﴾ (۱۱۲) آل عمران، وَالثَّانِي: عَلِمَ لِلظَّرْفِ، نَحْوُ: ﴿فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْفَهُ عَلَىٰ﴾ (۱۱۱) يوسف، وشہی (لَمَّا) بہ دوو شیوہ بہ کاردی، یہ کتیکیان بو لابرڈنی رابرڈو و، نیزیک خستنہوہی کردہوہ کہ، وہ ک: ﴿وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمُ الضَّالِّينَ﴾ (۱۱۲) آل عمران، جاری خوا بوی دہرنہ کہ توہ ٹہوانہ تان کہ تیکو شاون و، ٹہوانہ تان کہ خو راگر بوون، ہہروہ ک لپیرش دہ فرموی: ﴿وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ﴾، جاری ٹیمان نہ چوٹہ تپو دلتان، واتہ: چاوہ ری دہ کری بجی، ٹہ گہر لہسہر تیسلامہ تیبہ کہ تان بہردہوام

بن، دهگونجی ورده ورده ثیمان بجیته تئو دلتان، به کارهینانی دووه می (لَمَّا) نهویه که وهک نیشانه یهک بو کات (ظرف)، وهک دهفه رموی: ﴿فَلَمَّا أَن جَاءَ الْبَشِيرُ آفَئَهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ﴾ ﴿۱۱﴾ یوسف، کاتیک که موژده دهه که هات کراسه که می فری دیاهه سهر دم و چاوی یه عقووب عَلَيْهِ السَّلَام ﴿فَازْتَدَّ بِصَبْرٍ﴾ ﴿۱۱﴾ یوسف، یه کسه چاوی چاک بوونه وه.

(لَا يَلْتَمِسُكُمْ): واته: (لا تَقْضُكُمْ)، لیتان کهم ناکاته وه، (لَا تَهْ يَلْتَمِسُ عَنْ كَذَا: أَي صَرْفَهُ عَنْهُ وَتَقْضَهُ حَقًّا لَهُ.. وَلَا تِ وَأَلَاتٍ مَعْتَى نَقْضٍ، وَأَصْلُهُ: رَدُّ الْبَيْتِ: وَهُوَ صَفْحَةُ الْعُنُقِ)، (لَا تَهْ يَلْتَمِسُ عَنْ كَذَا)، واته: لایدا لهو شته، ههروه ها (لَا تَهْ يَلْتَمِسُ: أَي تَقْضَهُ حَقًّا لَهُ)، ههفه که می لئ کهم کرده وه، (وَلَاتٍ وَأَلَاتٍ)، که له سوورنی (الطور) دا، دهفه رموی: ﴿وَمَا أَلْتَمِسُ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ...﴾ ﴿۱۱﴾ الطور، لیره دهفه رموی: ﴿لَا يَلْتَمِسُ﴾ ﴿لَاتٍ وَأَلَاتٍ﴾، ههردوکیان یهک واتایان ههیه، به مانای که می کرده وه، نه مهش (نهم کرداره)، (لَاتٍ) یان (أَلَاتٍ)، له نه صلدا له (رَدُّ الْبَيْتِ) وه هاتوه، (رَدُّ الْبَيْتِ)، (بیت) یانی: (صَفْحَةُ الْعُنُقِ)، لامل، له وه وه هاتوه، که سیک لاملی له که سیک بکات، مانای وایه: مافه که می نادیده گرتوه وه ههفه که می کهم کرده وه.

(لَمْ يَرْتَابُوا): (الرَّيْبُ: الشُّكُّ، وَالْإِسْمُ الرَّيْبَةُ)، (رَيْبٌ) به مانای دوو دلپیهو، نهو ناوهش که له (رَيْبٌ) وهه دروست ده کری، بریتیه له: (رَيْبَةٌ)، واته: دوو دلپیی، (الرَّيْبَةُ: وَهِيَ التُّهْمَةُ وَالشُّكُّ، يُقَالُ رَابَنِي فَلَانَ، إِذَا رَأَيْتَ مِنْهُ مَا يَرِيكَ وَتَكَرَّهُهُ، وَارْتَابَ مِنْهُ، أَي: شَكَّ)، وشه ی (رَيْبَةٌ): بریتیه له تۆمهت و دوو دلپیی، که تۆ ده لپیی: (رَابَنِي فَلَانَ) کاتئ شتیکی لئ بیینی بتخاته دوو دلپیه وه و پیت ناخوش بی (وَارْتَابَ مِنْهُ، أَي: شَكَّ)، واته: تئیدا کهوته دوو دلپیی.

(يَسْتُونَ عَلَيْكَ): واته: منهت له سهر ده کهن، (الْمُنَةُ: الْقُوَّةُ، وَالْمَنْ: الْقَطْعُ، وَقِيلَ النُّقْضُ، وَمَنْ عَلَيْهِ: أَنْعَمَ)، (مُنَّةٌ) به مانای هیژ دئی و، (مَنْ) به مانای برین دئی، هه ندیکیش گوتوو یانه: به مانای ناته و اووی دئی، ده گوتری: (مَنْ عَلَيْهِ: أَي أَنْعَمَ)،

کہواته: (يَمْتُونُ عَلَيْكَ) يانی: به چاوت داده‌نه‌وه که چاکه‌یان له‌گه‌ل تودا کردوه، له زمانی عه‌ره‌ببیدا وه‌ک په‌ند هاتوه: (الْمِثَّةُ تَقَطَّعُ الصُّنَيْعَةَ)، واته: منه‌تکردن چاکه ده‌پری، نه‌وه چاکه‌یه‌ی کردووته له‌گه‌ل که‌سیک دا، که منه‌تت له‌سه‌ر کرد وه‌ک چاکه‌که‌ت بریبی و له به‌ینت بردبئ وایه.

(عَبَّ): (الْغَيْبُ: مَا غَابَ عَنْكَ، وَجَمْعُ الْغَائِبِ: غَيْبٌ وَغُيَابٌ وَغَيْبٌ، وَغَيْابَةُ الْجَبِّ: قَعْرُهُ)، (غَيْبٌ): شتیکه له تو نادیارو په‌نهان بی، کوی (غَائِبٌ): (غَيْبٌ) و (غُيَابٌ) و (غَيْبٌ) ه، به هه‌رسیکیان، واته: نادیاره‌کان، په‌نهانه‌کان، ﴿غَيْبَاتِ الْجَبِّ﴾^(۱۰) یوسف، واته: بنی بیره‌که،

هوی هاتنه خواره‌وه‌ی نایه‌ته‌کان

له باره‌ی هوی هاتنه خواره‌وه‌ی ئەم نایه‌ته موباره‌که‌وه، کوی نه‌وه نایه‌ته موباره‌که‌نه‌وه به تاییه‌ت نایه‌تی: ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ أَمَّا قُلٌّ لِمَ تُوْمِسُونَا وَلَكِنْ قَوْلُوا اسْلَمْنَا وَكَمَا يَدْخُلُ الْأَيْمَنُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ، لَا يَلِكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾^(۱۱) که نایه‌ته‌کانی دیکه‌ش هه‌ر په‌یوه‌ستن به‌وه‌وه، دوو ریوایه‌تان دینین:

یه‌که‌م: (عَنْ قَتَادَةَ، قَوْلُهُ: ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ أَمَّا قُلٌّ لِمَ تُوْمِسُونَا وَلَكِنْ قَوْلُوا اسْلَمْنَا﴾ الحجرات: ۱۴، وَنَعْمَرِي مَا عَمَتْ هَذِهِ الْآيَةُ الْأَعْرَابُ، إِنَّ مِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَلَكِنْ إِذَا أُنزِلَتْ فِي حَيٍّ مِنْ أَحْيَاءِ الْأَعْرَابِ، امْتَنُوا بِإِسْلَامِهِمْ عَلَى نَبِيِّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالُوا: اسْلَمْنَا، وَلَمْ نَقَاتِلْكَ، كَمَا قَاتَلْتَ بَنُو فُلَانٍ وَبَنُو فُلَانٍ، فَقَالَ اللَّهُ: لَا تَقُولُوا آمَنَّا، ﴿وَلَكِنْ قَوْلُوا اسْلَمْنَا﴾ حَتَّى بَلَغَ: (فِي قُلُوبِكُمْ)^(۱۲)

(۱) (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ: (۲۱۸۵۳)، وَالِاسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ ج ۳، ص ۲۸۶، قُلْنَا: وَهَذَا مُرْسَلٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَزَادَ الشُّيُوطِيُّ فِي (الِدُرِّ الْمُنْتَوَرِ، ج ۷، ص ۵۸۳)، نِسْبَتَهُ لِعَبْدِ بْنِ حَمِيدٍ.

واته: فه تاده له باره‌ی قسه‌ی خوای به‌رزوه که ده‌فهرموی: ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ مَآ أَقْبَلُ لَمْ نُؤْمِرُوا وَلَكِن قُلُوبَنَا أَسْلَمْنَا﴾، گو توویه‌تی: به دنیایی نه‌م نایه‌ته مه‌به‌ستی له هه‌موو عه‌رهبه خیتله کییه و بیاباننشیه‌نه‌کان نه، چونکه له عه‌رهبه خیتله کییه‌کان که‌سانیک هه‌بوون بر‌وایان به‌خواو رۆزی دوا‌یی هه‌بوو، (وه‌ک له سووره‌تی (التوبه) دا، خوا ﷺ ده‌فهرموی: ﴿وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبَانًا غَيْرَ مَبْرُورٍ﴾، به‌لکو نه‌م نایه‌ته له باره‌ی هۆزیک له هۆزه‌کانی عه‌رهبانه‌وه، (واته: عه‌رهبه خیتله کییه‌کانه‌وه) دابه‌زی، که منه‌تیان به‌مسولمانه‌تییه‌که‌یان کرد له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و گو‌تیان: تیمه‌مسولمان بووین و، له دژت نه‌چه‌نگاین، وه‌ک فلان هۆزو، فلان هۆز له دژت چه‌نگیان کرد، خوای به‌رزیش فه‌رمووی: (لَا تَقُولُوا آمَنَّا)، مه‌لین بر‌وامان هیتاوه، به‌لکو بلین: رسولمان بووین، ملکه‌چ بووین، هه‌تا که‌یشته‌نه‌و نایه‌ته که ده‌فهرموی: ﴿وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ﴾.

دووم: گن‌دراوه‌به‌کی دیکه‌ش دینین: (عَنْ مُجَاهِدٍ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: أَعْرَابُ بَنِي أَسَدِ بْنِ حُرَيْثَةَ^(۱)).

واته: مواهید گو توویه‌تی: مه‌به‌ست له (ئه‌ع‌راب) لیره‌دا، عه‌رهبه خیتله کییه‌کانی به‌نووه‌سه‌دی کو‌ری خوزه‌یمه‌ن، واته: هۆزکی دیاریک‌راون، نه‌ک تیک‌رای عه‌رهبه خیتله کییه‌کان و ابن.

که‌واته: که‌خوا ده‌فهرموی: ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ﴾، نه‌و ته‌لیف و لامه‌ی سه‌ر ﴿الْأَعْرَابُ﴾، بۆ ناساندنه، به‌لام بۆ ناساندنی عه‌هدیه، واته: عه‌رهبه خیتله کییه‌کانی که‌زاندراون و ناسراون، بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و بۆ هاوه‌لان، نه‌و کاته زانیوانه کین، نه‌وان وایان گو‌ت.

(۱) أخرجه الطبري: (۳۱۸۴۷)، والإستيعاب في بيان الأسباب ج ۳، ص ۲۸۶، قلنا: وهَذَا مُرْسَلٌ صحيح الإِسْنَادِ، وَزَادَ السُّيُوطِيُّ فِي (الدر المنثور، ج ۷، ص ۵۸۲)، نِسْبَتَهُ لِعَبْدِ بْنِ حُمَيْدٍ، وَابْنِ الْمُنْذِرِ.

۲- دہ بارہی ہوئی ہاتھ خوار ہوئی تھم نایہ تہش کہ دہ فہ رموی: ﴿يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ
 أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُوا عَلَيَّ إِسْلَمَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْتُكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۷﴾ ﴿۱۷﴾
 تھم گنہ راوہیہ دینین:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَدِيمٌ وَهُدَى بَنِي آسَدٍ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ
 فَتَكَلَّمُوا فَقَالُوا: قَاتَلْتَكَ مَضْرٌ وَلَسْنَا بِأَقْلِهِمْ عَدَدًا، وَلَا أَكْلُهُمْ سُوكَةً، وَصَلْنَا رَحْمَتَكَ،
 فَقَالَ ﷺ: لَأُبِي بَكْرٍ وَعَمْرٌ: تَكَلَّمُوا هَكَذَا؟ قَالُوا: لَا، قَالَ: إِنْ فَقَهُ هَؤُلَاءِ قَلِيلٌ، وَإِنَّ
 الشَّيْطَانَ يَنْطِقُ عَلَى أَلْسِنَتِهِمْ، قَالَ: عَطَاءٌ فِي حَدِيثِهِ، فَأَنْزَلَ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿يَمُنُونَ عَلَيْكَ
 أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُوا عَلَيَّ إِسْلَمَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْتُكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۷﴾﴾ (۱۷)

واتہ: نینو عہ عباس (خوا لیبان رازی بن)، گو توویہ تی: وہ فدی شاندی بہ نوو
 تہ سہ د ہاتھ لای پیغہ مہری خوا ﷺ قسہ یان کرد، گو تیان: ہو زی موزر ہ گہ گل
 توڈا (کہ کو مہ لیک تیرہ ی عہ رہب دہ گری تہ وہ)، جہ نگان، کہ تیمہ ژمارہ مان
 لہ وان کہ مہر نیہ و، دہ کیشمان لہ وان کولتر نیہ، بہ لام تیمہ خزمایہ تیمان لہ گہ ل
 توڈا گہ یاند، پیغہ مہری خوا ﷺ بہ تہ بوو بہ کرو عومہری (خوا لیبان رازی
 بن)، فہ رموو: نایا ناوا قسہ یان کرد؟ (واتہ: نایا تہ و قسہ یان راستہ؟)، گو تیان:
 نہ خیر، (واتہ: تہ و قسہ کردن و منہ تکر نہ شتیکی راست نیہ)، پیغہ مہریش ﷺ
 فہ رموو ی: تیمہ یشتی تہ وانہ کہ مہ و، شہ یان لہ سہر زمانی تہ وان قسہ دہ کات،
 (تہ و قسانہ شہ یان فیران دہ کا)، (عطاء) لہ قسہ کہ یدا گو توویہ تی: خوا (عز
 و جل)، لہ و بارہ و تہ و نایہ تہ ی نار دہ خوارہ و ہ: ﴿يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُوا
 عَلَيَّ إِسْلَمَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْتُكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۷﴾﴾

(۱) أَخْرَجَهُ أَبُو يَعْقَبٍ فِي الْمُسْنَدِ، وَمَنْ طَرَفَهُ الضِّيَاءُ الْمُقَدِسِيُّ فِي (الْأَحَادِيثِ الْمُخْتَارَةِ: ۳۷۳۰)،
 وَالنَّسَائِيُّ فِي التَّفْسِيرِ: (۵۲۹)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي الْأَوْسَطِ: (۸۰۱۶)، وَالطَّبْرِيُّ: (۲۱۸۱۳)، الْإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ
 الْأَسْبَابِ (ج ۳، ص ۲۸۶، ۲۸۷)، قُلْنَا: وَهَذَا مُرْسَلٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ رِجَالُهُ رِجَالُ الصَّحِيحِينَ.

مانای گشتی نایه‌تکان

به پَرَّان!

خوَا ۱۰۰ لهم پَنج نایه‌تهدا وهک له پَناسه‌کشیاندا گوتمان: یهک بابته ده‌خاته روو، نه‌ویش بریتیه له باسکردنی هه‌ندیک له عه‌رپه بیابانشینه‌کان، که منه‌تیا ن له‌سهر پیغه‌مبه‌ری خوَا ۱۰۰ کردوه و بانگه‌شهی ئیمان هینانیا ن کردوه، له حالیکدا که ئیمان نه‌چۆته نیتو دلایان و، منه‌تیا ن له‌سهر پیغه‌مبه‌ری خوَا کردوه ۱۰۰ که له دژی پیغه‌مبه‌ری خوَا هاوه‌لانی نه‌جه‌نگاون، به‌لکو به ناشتیانه مسوَلمان بوون، ئەم پَنج نایه‌ته له‌و باره‌وه‌ن.

خوَا ده‌فه‌رمووی: ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ مَآءًا﴾، عه‌رپه خیله‌کییه‌کان گوتمان: بروامان هیناوه، هوئی هاتنه خواره‌وه‌کان که باسمان کردن، بوَمان روون ده‌که‌نه‌وه که (أل‌ی‌سهر (الأعراب))، بوَ ناساندنه، به‌لام مه‌به‌ست پتی جینس نیه، واته: هه‌موو عه‌رپه خیله‌کییه‌کان وایان نه‌گوتوه، به‌لکو عه‌رپه خیله‌کییه زاندراره‌کان وایان گوتوه، (أل‌ی‌بو (عهد))، وهک پَنشتر گوتوو‌مانه: (أل‌ی‌عهد) له زمانی عه‌رپه‌بیدا ده‌چیته به‌را‌نبر (که) له زمانی کوردیدا، نه‌گه‌ر گوتم: کتیبم بوَ بینه، نازانی چ کتیبیک! به‌لام که گوتم: کتیبه‌که‌م بوَ بینه، ده‌زانی کام کتیبه‌یه، که‌واته: لێ‌رده‌یانی: عه‌رپه خیله‌کییه‌کان که زاندراون، گوتمان، که له هوئی هاتنه خواره‌وه‌که‌یدا، گوتمان: هوژی به‌نوو نه‌سه‌دی کوری خوزه‌یمه بوون ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ مَآءًا﴾، گوتمان: ئیمانمان هیناوه ﴿قُلْ لَمْ تُؤْمِسُوا﴾، بلین: برواتان نه‌هیناوه، ﴿وَلَكِنْ قَوْلُوا أَسْلَمْنَا﴾، به‌لام بلین: ملکه‌چ بووین، ﴿وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِبْرَئِيلُ فِي قَلْبِكُمْ﴾، جارئ ئیمان نه‌چۆته نیتو دلتان، (لَمَّا) بوَ لابرئیل شتیکه له رابردوودا، که جارئ نه‌بووه، به‌لام نه‌گه‌ری هه‌یه له داهاتوودا بیی، واته: جارئ ئیمان نه‌چۆته نیتو دلتان، به‌لام ده‌گونجی له داهاتوودا ئیمان بچیته نیتو دلتانه‌وه، ئەمه له‌لایه‌که‌وه خوَا ۱۰۰ بویان روون

ده کاتوه، که نهوان وایانزانیوه ههر بلئی: مسولمان بووم، نهوه تازه مانای وایه به نیماندار له قه لهم دهرتی، به لام خوا بووی روونکردوونهوه که نه خیر، به لکو که ده لئی: مسولمان بووم، نهوه به روالهت دئییه نیو دینی نیسلامهوه، به لام نیمان چونه نیو دل، نهوه یه نهو راستیانهی نیسلام گوتوونی: له دلتندا بچه سپین، نهک ههر به روالهت، له گهل نه هلی نیسلامدا ته با بی و، پیئت وای بی بووی به پرواداری پله یه ک! وایه، ﴿وَاِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ، لَا يَلِتْكُمْ مِنْ اَعْمَالِكُمْ شَيْئًا﴾، نه گهر فه رمانبه ریی خواو پیغه مبه ره که شی بکهن، هیچ له پاداشتی کرده وه کانتان که م ناکاتوه، واته: نه گهر ده تانه وی به رهو نیمان بچن و نیمان له دلتندا بچه سپین، فه رمانبه ریی خوا بکهن و، فه رمانبه ریی پیغه مبه ره ﴿بِڪِهْنِ وَ كَرْدِه وِی بَاش بِڪِهْنِ﴾، خوا له پاداشتی کرده وه کانتان که م ناکاتوه وه، ورده ورده نیسلامه که تان و دینداریه که تان له نیسلامتی رووکه شی و رواله تیه وه، ده گوری بو نیمانکی نیو دل و دهر وون و مسولمانه تیه کی ناشکراش، ﴿اِنَّ اللَّهَ عَفُوٌّ رَحِيْمٌ﴾، به دنیایی خوا لیورده ی به به زه ییه، لیتان ده بووری که لافی نیمانتان لیداوه بی نهوه ی نیمانتان چووپیته نیو دل، له گه لیشتان به به زه ییه، نه گهر به رده وام بن له سهر فه رمانبه ریی خواو پیغه مبه ره که ی ﴿بِڪِهْنِ وَ كَرْدِه وِی بَاش﴾، نه گه لیجان بدن، له گه لیجان به به زه ییه که ورده ورده به هو ی کرده وه باشه کانه وه، نیمان له دلتندا سه قامگیر بی.

تنجا خوا ﴿بِڪِهْنِ﴾ بویان پیتاسه ی نیمان ده کات، بو نهوه ی بزنان نیمان مانای چی؟ ﴿اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ، ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوْا﴾، ﴿اِنَّمَا: اَدَاةُ الْحَصْرِ وَالْاِثْبَاتِ﴾، ﴿اِنَّمَا﴾ نامرازی کورت هه لیجان و چه سپاندنه، ﴿اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ﴾، پرواداران ته نیا ته وانهن ﴿الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ، ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوْا﴾، که پروایان هیناوه به خواو به پیغه مبه ره که ی ﴿وَوَدَّيْتُ﴾، دواییش دوو دل نه بوون، دل له دلتانیا نه بووه، ههر نهوه نده؟ نه خیر ﴿وَجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ﴾، به سامان و به گیانشیان له ری خوادا تیکوشاون و فیداکارییان کردوه، ﴿اَوْ لِيَّتِكُمْ هُمْ اَلْمَسْكُوْنُوْنَ﴾، نا ته وانهن راستان، نا ته وانهن که له تیمانه که یاندا راستیان کرده.

که‌واته: **خُوا** لیره‌دا ئیمانِ کرده به دوو به‌شی سه‌ره‌کیی:

أ- به‌شیکیان بریتیه له‌وه که ده‌چیتته ئیو دَل و ده‌روونه‌وه له عه‌قَل و دَلدا جینگیر ده‌بِ، ئیمان به‌ خُوا، واته: ئیمان به‌ ته‌نیا به‌دیه‌ته‌راه‌یه‌تی خُوا، به‌ ته‌نیا په‌روه‌ردگارِیتیی خُوا، ته‌نیا خاوه‌ندارِیتیی خُوا، ئیمان به‌ ته‌نیا په‌رستراوِیتیی خُوا، ئیمان به‌وه که نه‌وه ناوو سیفته‌ه هره‌ به‌رزو چاکانه‌ی خُوا هه‌ینی، هیچ کام له دروستکراوه‌کانی خُوا نیانز، پاشان ئیمان به‌ پیغه‌مبه‌ری خُوا **وَ** واته: ئیمان به‌وه موحه‌مه‌د که خُوا وه‌حیی بُو ناردوه، وه‌ک په‌وانه‌کراو ناردوو‌یه‌تی بُو لای مرؤقه‌کان و، په‌یامی خۆی پیندا ناردوه، دینی خۆی پیندا ناردوه، به‌راستی بزانی و خۆشت بوئ و، شوئینی بکه‌وی، نه‌وه به‌شی یه‌که‌می پینکه‌اته‌ی ئیمان.

ب- به‌شی دووه‌می بریتیه له‌ کرده‌وه به‌پیی نه‌وه، لیره‌دا **خُوا** له‌به‌ر نه‌وه‌ی سیاقه‌که وا ده‌خوازی، ده‌فه‌رموئ: به‌ سامان و گیانیشیان له‌رپی خوادا تیکۆشان، فیداکارییان کرده، نه‌مه‌ش بریتیه له‌ به‌رجه‌سته کردنی نه‌وه ئیمان‌ه‌ی له‌ دَلدا هه‌یه، ده‌بِ له‌ دنیای واقیعی‌شدا به‌رجه‌سته‌ی بکه‌ی، ئنجا لیره‌دا **خُوا** کرده‌وه‌یه‌کی باس کرده که زوَر شتان ده‌گرته‌وه ئیو خۆی، که بریتیه له‌ تیکۆشان له‌رپی خوادا به‌ سامان و گیان، هه‌ر که‌سیک ده‌ستبه‌رداری رووح و مال و سامانی بِن له‌ پیناوی خوادا، مانای وایه‌ شته‌کانی دیکه‌شی بُو ده‌کرئین و کردوون، که‌واته: ئیمان ته‌نیا نه‌وه نیه‌ که له‌ عه‌قَل و دَلدا جینگیر ده‌بِ، به‌لکو ده‌بِ کرده‌وه‌شی له‌که‌لدا هه‌بِ، ئنجا له‌ هه‌ندئ شوئین به‌پیی سیاق، باسی نوئزو زه‌کات ده‌کات، به‌لام لیره‌دا باسی فیداکاریی و به‌خشینی گیان و سامان ده‌کات، **﴿أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾**، ئا نه‌وانه‌ن راستان، یانی: نه‌وه‌ی وانه‌بِ، راست ناکات له‌ لاف لیدانی ئیمان هئیناندا.

ئنجا **خُوا** به‌ گله‌یی و سه‌رزه‌نشته‌وه روو به‌ عه‌ره‌به‌ خیله‌کیه‌کان، به‌ پیغه‌مبه‌ر **﴿** ده‌فه‌رموئ: نه‌وه پرسیاره‌ ناراسته‌ی نه‌وه عه‌ره‌به‌ خیله‌کیان به‌که: **﴿قُلْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ بِدِينِكُمْ﴾**، بلئ: ئایا ئیوه‌ دینداریی خۆتان به‌ خُوا ده‌زانئین؟

وادەكەن كە خوا دىندارىيتان بزانتى؟ بۆيە ئەو لافە لىدەدەن؟ ﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ﴾، لەحالىكىدا كە خوا ھەرچى لە ئاسمانەكان و زەويدا ھەيە دەبزانتى ﴿وَاللّٰهُ يَكُلِّ شَيْءٍ عَلَيْهِ﴾ بگرە، نەك ھەرچى لە ئاسمانەكان و زەويدا ھەيە، دەبزانتى، بەلكو ھەرچى شتە خوا پىتى زانايە، كەواتە: نىئو دلى تىوھش دەزانتى چى تىدايەو، پىئويست ناكات بو خوتان لاقى ئيمان ھىتان لىدەن، خوا دەزانتى چى لە دلتاندا ھەيە، ئەگەر ئەوان نەيانگوتبايە: (آمنا)، خوا نەيدەفەرموو: ئيمان نەچۆتە نىئو دلتانەوھو لىيان دەگەپرا، وەك مسولمان مامەلەيان لەگەلدا دەكرا، تاكو وردە وردە ئيمانەكەيان دەچەسپى، بەلام كە ئەوان ئەو لافەيان لىداو، خوا ﴿هَمْ وَهَكَ هُوَ شَدَارِي بُو خُوَيَان كە بەوھندە واز نەھىنن گوتويانەو، كردويانە، كە بە پوالەت ھاتوونە نىئو ئىسلامەو، ھەم تاكو خەلكى دىكەش بزانتى كە ھەرچى گوتى: مسولمانم ماناى وا نيە ئيماندارەو ئيمان لە دلیدا چەسپاو.

﴿يَمُنُونَ عَلَيْكَ اَنْ اَسْلَمُوا﴾، ئنجا خوا ﴿بِشَيْءٍ نَادِيَار سەرزەنشتيان دەكات، روو لە پىغەمبەرەكەى ﴿دەكات و، دەفەرموتى: منەتت لەسەر دەكەن و چاكەت بە چاودا دەدەنەو، كە گوايە مسولمان بوون ﴿قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلٰى اِسْلَمِكُمْ﴾، بلىن: ملكەچ بوونەكەى خوتانم لەسەر مەكەنە منەت، بە چاومدا مەدەنەو، واتە: ئەو جوړە مسولمانەتتەيە كە تىوھ شانازى پىئو دەكەن، مسولمانەتتەيەكى تايەتى خوتانە، نەك ئەو مسولمانەتتەيە راستەقىنەيەى خوا ﴿رُوونى كردۆتەوھو بەياني كردوھ ﴿بَلِ اللّٰهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ اَنْ هَدَيْتُمْ لِّلْاِيْمٰنِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ﴾، بەلكو خوا چاكەى بەسەرتانەوھەيە، كە پىنمايى كردوون بو ئيمان، ئەگەر راست بكەن، لە ئيمان ھىتائىدا، خوا چاكەى بەسەر تىوھوھەيەو تىوھ منەتبارى خوان، نەك پىغەمبەرى خوا ﴿منەتبارى تىوھبى.

﴿اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾، بە دلتايى خوا نەھىنى و پەنھانى نىئوان ئاسمانەكان و زەوى دەزانتى، ﴿وَاللّٰهُ بَصِيْرٌ يَّمَّا تَعْمَلُوْنَ﴾، خواش بينەرى ئەوھيە

که ده‌یکه‌ن، هه‌روه‌ها خو تِروا ویشه‌ته‌وه: (وَاللَّهُ بِصِرِّهَا يَعْمَلُونَ)، هه‌روه‌ها خوا بینه‌ری ته‌وه‌یه، که ته‌وان ده‌یکه‌ن.

لیره‌دا خوا ﴿۱۵۵﴾ روو له پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿۱۵۶﴾ ده‌کات که بیگومان پیغه‌مبه‌ری خوا پی‌ی ناخوش بووه‌و، دل‌ی نازاری پی‌گه‌یشتوه که ته‌وانه بین منه‌تی له‌سه‌ر بکه‌ن و، شانازی به‌و مسولمانه‌تیه رووکه‌شهی خو‌یانه‌وه بکه‌ن، له حالیکدا خوا ﴿۱۵۷﴾ نجا پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿۱۵۸﴾ چاکه‌و منه‌تیا‌ن له‌چاوی خه‌لکدا هه‌یه، پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿۱۵۹﴾ په‌یامی خ‌وای هیتناوه‌و، ته‌و هه‌موو نار‌ه‌ه‌تیا‌نه‌ی ته‌ه‌ممول کردوون، ته‌و هه‌موو نازارانه‌ی چیتتوون، له پیناوی گه‌یا‌ندتی په‌یامی خ‌وادا به‌ مرو‌قه‌کان، که‌چی ته‌وان بین منه‌تی له‌سه‌ر بکه‌ن، له‌به‌رچی؟ له‌به‌ر ته‌وه‌ی له‌ دژی نه‌جه‌نگاون، نجا ته‌وه‌ که‌ له‌ دژی نه‌جه‌نگاون شتیکی باشیا‌ن کردوه بو‌ خو‌شیا‌ن باش بووه‌و، بو‌ ته‌ه‌لی ئیسلامیش باش بووه‌، به‌لام نابی بکریته‌ منه‌ت، چونکه‌ ته‌سل ته‌وه‌یه په‌یامی خوا که‌ ده‌تیردری، په‌یامه‌که‌ وه‌ر بگیری و، سوپاس و ستایشی خوا بکری و، ریزیش له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿۱۶۰﴾ بگیری و، سوپاسیشی بکری، نه‌ک منه‌تی له‌سه‌ر بکری، نجا که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، له‌به‌ر ته‌وه‌ی خوا ﴿۱۶۱﴾ پتشر ئیمانی لی لایردوون، واته‌: ته‌گه‌ر راست بکه‌ن که‌ ئیمانتان هیتناوه‌ که‌ راست ناکه‌ن، که‌ پتشر فه‌رموی، ته‌وه‌ چاکه‌و منه‌تی خوا له‌ چاوی تیره‌دا هه‌یه، واته‌: ته‌وه‌ی خ‌وای میهره‌بان تیره‌وه‌ی پی منه‌تبار ده‌کات، بریتیه له‌ ئیمان، نه‌ک ته‌و مسولمانه‌تیه رووکه‌شیه که‌ هه‌ر له‌ دنیا‌دا خو‌یتتان ده‌پارتزی و، به‌س له‌ دنیا‌دا به‌ مسولمان له‌ قه‌لم ده‌درین، به‌لام بو‌ دوا‌رؤ‌رتان که‌ لکن ناگری، ته‌گه‌ر ئیمانی له‌گه‌لدا نه‌بن، بو‌ه‌ش هی ته‌وه‌ نیه‌ که‌ خ‌وای به‌خسه‌ر له‌سه‌رتانی بکات به‌ منه‌ت، به‌لام ئیمان ته‌و نیعمه‌ته‌یه خوا ﴿۱۶۲﴾ له‌سه‌رتان ده‌کاته‌ منه‌ت، به‌لام تیره‌وه‌ له‌ ئیددیعای ئیمانه‌که‌شدا راستان نه‌کردوه، له‌مه‌ودوا ته‌گه‌ر فه‌رمان‌به‌ری خوا و پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿۱۶۳﴾ بکه‌ن، ورده‌ ورده‌ به‌ه‌وی کرده‌وه‌ی چاکه‌وه‌، ئیمان له‌ دلتاندا په‌یدا ده‌بی و، ته‌و کاتیش چاکه‌ی خوا به‌سه‌ر تیره‌وه‌ هه‌یه.

تجنا که ده فهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، ناگادار کرده و هویان لهوه که خوا نهیسی ناسمانه کان و زهوی ده زانی، واته: ده بووابه پیش نهوهی نهو قسه یه بکه ن: پروامان هیناوه، بی نهوهی پرواتان هینابن، حیسابی نهوه بکه ن که خوا نیو دلغان ده خوینتته وه، به لأم دیاره نهوانه نیمانه که نه چوته نیو دلیان، بویه شه وهک پیویست قه دری خوی پهروردگار یان نه زانیوه، سیغه ته کانی خویان وهک بو خوا ﷻ شایسته یه، دهرک نه کردوون، بویه نه یان زانیوه خوا نیو دلپشیان ده خوینتته وه، نهک ته نیا قسه ی سهر زمانیان ده بیستی، به لکو نیو دلپشیان ده خوینتته وه، نهک ههر هی نهوان، نیو دلی هه موو مروقه کان و هه موو دروستکاروه کان، به لکو ههرچی نهیسی و په نهان هه یه له ناسمانه کان و له زهویدا، خوا ده زانی و، ههرچی رهفتارو کرده وه شه هه یه خوا ده بیینی، که واته: به راستی نهوه نه ده ب دادانیک کی گرنکه، بو نهوانیش کاتی خوی و، بو ههر که سیکیش که خوی به مسولمان داده نی، که بزانی، خوا ﷻ نیو دلی ده خوینتته وه و کرده وه کانی ده بیینی، چ نهوانه ی خه لک ده یان بیینی، چ نهوانه ی خه لک نایان بیینی، وهک له فهرمایشتیکی پیغه مبه ردا هاتوه ﷻ ده فهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ، وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ﴾ (آخرجه مسلم: ۲۵۶۴)، واته: به دلنایی خوا ته ماشای رهنگ و دیمهن و، مال و سامانتان ناکات، به لکو ته ماشای دل کانتان و کرده وه کانتان ده کات.

نهوهی جیی سهرنجی خویبه ده روون و ناخی مروقه، که لهویوه هه موو شتیک سهرچاوه ده گرتی، دوی نهوهی راستیه کان له عه قلدا ده چه سپن و دل په سندیان ده کات، تجنا لهویوه کرده وه کان و هه ل سوکه وته کان چاک بن، یان خراب، سهرچاوه ده گرن و په ی داده بن، بویه جیی ته ماشاو سهرنجی خواو تیرامانی خواش ﷻ: یه که م: دل کانتن، دووهم: کرده وه کانتن، نهک رهنگ و دیمهن و، نهک لاف لیدان و شتی روا له تیتان.

خوَا به لوتف و که‌په‌می خوْی ئی‌مه له‌و که‌سانه بگی‌رئ که پیش دهر و پرواله‌ئمان، دهر وون و په‌نهانمان به‌و شی‌وه‌یه لئیکه‌ین، له لای خوَا په‌سندو چاک بئ و، خوَا همان‌پارێزئ له‌وه‌ی شتیک بئین، به‌و شی‌وه‌یه نه‌بین، خوَا به لوتف و که‌په‌می خوْی په‌نهانمان له پرواله‌ئمان جوانتر بکات، ئه‌وه‌ی جئیی سه‌رنجی خوایه، خوَا چاکتری بکات، له‌وه‌ی جئیی سه‌رنجی خه‌لکه، خوَا همان‌پارێزئ له‌وه‌ی هیچ جوړه منه‌ت و شانازییه‌ک بکه‌ین به‌ کرده‌وه‌یه‌کی باشمانه‌وه، که خوَا ئی‌مه‌ی بۆ ته‌وفیق داوه‌و، بۆ ئی‌مه‌ی ئاسان کردوه، چونکه ده‌بئ خوْمان به‌ منه‌تباری خوَا بزاین، که کرده‌وه‌ی چاک‌ی له ئی‌مه‌دا په‌یدا کردوه، ئه‌وه چاکه‌و منه‌ت خوایه به‌سه‌ر ئی‌مه‌وه، خوَا به لوتف و که‌په‌می خوْی له‌و که‌سانه‌مان بگی‌رئ که هه‌میشه خوْیان به‌ منه‌تبار و قه‌رزداري خوَا ﷺ، پاشان پی‌غه‌مه‌ری خوَا ﷺ ده‌زانن، له هه‌ر چاکه‌یه‌کدا که پئیی هه‌لده‌ستن.

مہسہ لہ گرنگہ کان

مہسہ لہ ی یہ کہ م:

لاف لیدانی بہ شیک لہ عہرہ بہ خیلہ کیبہ دہشتہ کیبہ کان کہ بروایان ہینا و، بہ درؤخستہ و ہوی خوا بویان و، ٹاگادار کردنہ و ہیان، کہ جارئی بہ س ملکہ چ بوون و، ٹیمان نہ چوتہ تیو دلیانہ و، پاشان پیناسہ کردنی برواداران راستہ قینہ کہ ٹہوانہن: لہ ہروا بہ خواو پیغہ مہر ہینانیندا دلنیاں و، بہ سہرو مالیش لہ پئی خوادا، فیداکارن، نا ٹہوانہ راست دہکن لہ ٹیمانیندا:

خوا دہفہ رموی: ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمَّا قُل لَّمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْأَيْمَنُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ، لَا يَلِتْكُمْ مِنَ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۱﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿۱۲﴾ قُلْ أَسْلَمْتُ لِلَّهِ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۱۳﴾﴾

شیکردنہ و ہوی ٹہم، ٹایہ تانہ، لہ سیزدہ برگہ دا:

۱- ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمَّا قُل﴾، عہرہ بہ خیلہ کیبہ کان گوتیان: بروامان ہینا، پیشتہ گوتمان: (الأعراب) کؤی (عرب) ہ، یان ہہر ناوہ بؤ ٹہو عہرہ بانہی بیابانشینن، خیلہ کیبن و کؤچہرین، بہ لآم لیرہ دا کہ دہفہ رموی: (الأعراب)، کہ (ال)ی ناساندنی لہ سہرہ، ٹہم (ال) بؤ تیکرا (جنس) نیہ، کہ تیکرای عہرہ بہ خیلہ کیبہ کان بگریٹہ و، بہ لکو بؤ (عہد) ہ، واتہ: ٹہو عہرہ بہ خیلہ کیبہ کان زاندراون، کہ بہ پئی ہؤی ہاتنہ خوارہ و ہی ٹایہ تہ کان بریتین لہ ہؤزی: (بہ نو ٹہ سہد)، کہ واتہ: ٹہم حوکمہی خوا ﴿۱۲﴾ دہری دہخا، کہ بریتہ لہ ہروا نہ چوونہ نیو دلی عہرہ بہ خیلہ کیبہ کان، گشتگیر نیہ بؤ ہہ موویان، بہ لکو تابیہ تہ بہ

کومه ټپکی دیار ییکراویانه وه، که هاتوونه خزمهت پیغهمبه ر ﷺ، لاقی نهوه یان لیداو، بروایان هیناوه، منه تیشیان له سهر پیغهمبه ری خوا کردوه ﷺ، لیره دا تنیا مه به ست پیی نه وانه.

۲- ﴿قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا﴾، بلئی: برواتان نه هیناوه، خوای پهروه ردگار به پیغهمبه ری خاتمه دده رموی: ﷺ پیمان بلئی: برواتان نه هیناوه، لیره دا هم شیوازه: ﴿قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا﴾، نهوه مان بو دهرده خات که له شه ریعتی خوای دادگه ردا خاترو خوایش و پرو دهر بایسی ټیدانیهو، له ژیر لیوه وه قسه کردنی ټیدانیه له گه ل که س، چونکه (لم)، نامرایی جه زمه و بو لبردنه، واته: زور به جه زمی ټیوه برواتان نه هیناوه، بو نه وه ی:

۱- له خوایان حالی بن و، به وه نده ی هه یانه، که تا کو ټیستا مسولمانه ټیبه کی رواله ټیبه و، تنیا ملکه چ بوونه بو ده وله قی ټیسلامی، له خوایان حالی بن که کاره که یان لیره دا ته و او نه بووه.

۲- ههروه ها له لایه کی دیکه شه وه: بزائن که پیغهمبه ری خویان ﷺ و، پرواداران یان بو فریو نه دراوه، که به خه یالی خوایان پیمان و ابی و بلین: چووین و گوتمان: بروامان هیناوه، پیغهمبه ریش ﷺ بروای پیکردین، که واته: فیلمان لیکرد، نه وه له حالیکدا که زانیبیا ن نه وه نده مسولمانه ټیبه رواله ټیبه ی نه جامیان داوه، بریتی نیه له ټیمان، به لام نه گه ر وا حالی بووبن، که هه ر نه وه نده ملکه چیه رواله ټیبه ی پشانیا ن داوه، به ټیمانیش له قه لهم ددری، نه و کاته مانا و مه به ستیان فیل کردن نه بووه، به لکو گرفتیا ن به هه لهدا چون بووه، پیمان و ابووه نه وه ټیمان، به لام نه گه ر زانیبیتیا ن، هه تا نه و مسولمانیتیه ټیکه ل به دل و دهر وونیا ن نه بی و نه بیته قه ناعه ټپکی رچوو، به پروادار له قه لهم نادرین، نه و کاته دیا ره مه به ستیان فیل کردن بووه، نه و لبردنه ی ټیمان لیتان هه ردوو پرووه که ی هه ن، به که م: له خوایان حالی بن، دووه م: بزائن که پیغهمبه ری خوا ﷺ و پرواداران یان بو فریو نادرین، سیه م: ههروه ها نه وه شی ټیدایه که نه گه ر تا کو ټیستاش بروایان نه بووبن که خوا ﷺ ټیو دلیا ن ده خو ټیته وه، نه مجار نه و راستیه یان

بُو دہریکھو، چونکہ پیغہمبہر ﷺ خوی پئی نہ فہرموون: ﴿لَمْ تُوْمِنُوْا﴾، بہ لکو خوا پئی فہرمووہ: ﴿قُلْ لَمْ تُوْمِنُوْا﴾، بلن: ہر واتان نہ ہیناواہ.

(۳) - ﴿وَلٰكِنْ قُوْلُوْا اَسْلَمْنَا﴾، بہ لکو بلین: مسولمان بووین، ملکہ چ بووین، واتہ: بو نہ وہی قسہ کہ تان راست بن، تہ نیا نہ وہہندہ بلین، نہ گہر بتانہوئی قسہ کہ تان بہ دروٰ لہ قہ لہم نہ درئی، باسی ٹیمان مہ کن، تہ نیا بہ لکو باسی ٹیسلام بکن، نجا (الإيمان سرّ والإسلام علانیة)، ٹیمان پہنہانہو لہ دلّ و دہروون دایہ، یانی: تہ صلہ کہی لہ دلّ و دہروون دایہ، تہ گہرنا شوینہ وارہ کانی لہ پوالہ تیش دا دہردہ کہون، بہ لام ٹیسلام پوالہ تیبہو بیندراواہ، دیارہ ٹیسلام بہ یہ کتیک لہ دوو واتاہہ کانی، کہ پیشتہ باسماں کردن.

(۴) - ﴿وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيْمَانُ فِيْ قُلُوْبِكُمْ﴾، جارئی ٹیمان نہ چوتہ نیو دلتانہوہ، (لَمَّا: لِلتَّيْمِي مَعَ تَوَفُّعٍ حُضُوْلِ الْمُتَّفِي عِنْدَهُ،) (لَمَّا) بو لابردنہ، بہ لام لہ کہل چاواہرئی کردنی پہیدا بوونی تہو شتہ دا کہ لابراواہ، نہ گہر گویمان: (لَمَّا يَأْتِي مُحَمَّدٌ)، واتہ: جارئی نہ ہاتوہ، بہ لام چاواہرئی دہ کرئی بن، ﴿وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيْمَانُ فِيْ قُلُوْبِكُمْ﴾، واتہ: جارئی ٹیمان نہ چوتہ نیو دلتانہوہ، بہ لام نہ گہری ہہ بہو چاواہرئی دہ کرئی ٹیمان بچیتہ نیو دلتانہوہ، لیڑہ دا زانایانی شارہ زایانی زمانی عہ پربیی و شارہ زای پہوانبیڑی، زور قسہ یان لہ سہر تہم رستہ یہ کردوہ، بو وینہ: (محمد الطاهر بن عاشور)، لہ تہ فسیرہ کہی خویدا^(۱)، دہ لئ: (لَمْ يَقُلْ: قُلْ لَا تَقُلْ أَمْنًا وَلٰكِنْ قُوْلُوْا اَسْلَمْنَا، وَاسْتَعْنِيْ بِقَوْلِهِ: لَمْ تُوْمِنُوْا عَنْ اَنْ يُقَالَ: لَا تَقُوْلُوْا اَمْنًا، لِاسْتِحْجَانِ اَنْ يُخَاطَبُوْا بِلَفْظِ مُؤَدَّاهُ التَّهْيِي عَنِ الْإِعْلَانِ بِالْإِيْمَانِ، لِأَنَّهُمْ مُطَابِقُونَ بِأَنْ يُؤْمِنُوْا وَيَقُوْلُوْا اَمْنًا، قَوْلًا صَادِقًا لَا كَاذِبًا، فَقِيلَ لَهُمْ لَمْ تُوْمِنُوْا، تَكْذِيْبًا لَهُمْ مَعَ عَدَمِ التَّصْرِيْحِ بِلَفْظِ التَّكْذِيْبِ، وَلَكِنْ وَقَعَ التَّعْرِِيْضُ لَهُمْ بِذَلِكَ بَعْدَ فِيْ قَوْلِهِ: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ﴾، ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوْا﴾، وَعَدَلَتْ عَنْ اَنْ يُقَالَ: وَلَكِنْ اَسْلَمْتُمْ إِلَى: قُوْلُوْا اَسْلَمْنَا تَعْرِِيْضًا بِوُجُوْبِ الضَّدْقِ فِي الْقَوْلِ لِطَبَاقِ الْوَاقِعِ، فَهُمْ يَشْعُرُوْنَ بِأَنْ كَذِبَهُمْ قَدْ ظَهَرَ).

واته: لیره دا خوا ﴿فَلَا تَقُولُوا آمَنَّا﴾، به لکو فهرموویه تی: ﴿قُلْ لَمْ تُوْمِنُوا﴾، چونکه به وه که فهرموویه تی: ﴿قُلْ لَمْ تُوْمِنُوا﴾، بلتی: برواتان نه هیناوه، نه مهی کردوه به جیگره وهی نه وه، که بفهرموئی: (لا تقولوا آمنا)، چونکه شتیکی ناپیک ده که وی، بدویترین به بیژیه که مانایه که ی ریگری لیگردنیان بی، له وهی ئیمانی خویمان رابگه یه نن، نه گهر بفهرموئی: ﴿قُلْ لَا تَقُولُوا آمَنَّا﴾، مانای وایه رییان لیگراوه که ئیمانی خویمان رابگه یه نن، له حالیکدا نه وان داوا لیگراون که بروا بیتن و بشلین: بروامان هینا، به لام با به شیوه یه کی راست وا بلین، نه که به شیوه یه کی درو، بویه خوا ﴿بِهِ يَتَّعِبُونَ﴾، فهرمووه: ﴿قُلْ لَمْ تُوْمِنُوا﴾، نه مه بو نه وهی لاف لیدانه که یان هه لپوه شینتته وه، به لام به راشکاویش نه فهرموئی: دروتان کرد، به لکو دوایی به له بهر راهویشتن (تعریض) رایگه یاندوه نه و لاف لیدانه تان راست نه بوو، که له تابه تی دواي نه ودا درده که وی، ده فهرموئی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَنَحُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾، برواداران ته نیا نه وانن که بروایان به خواو پیغمبره که هی نیاوه، دوایی هیچ دوو دلیمان نه بووه، به سامان و گیانیشیان له پیناوی خواوا تیکوشاون، نا نه وانه راستان.

که واته: نه وهی وانه بی، راست ناکات که ده لتی: ئیمانم هیناوه، هه روه ها دوایی که ده فهرموئی: ﴿وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا﴾، خوا ﴿فَلَا تَقُولُوا آمَنَّا﴾، (به پیچه وانیه نه وهی پیتش، نه وهی پیتشی نه بفهرموه): ﴿قُلْ لَا تَقُولُوا آمَنَّا﴾، به لکو فهرموویه تی: ﴿قُلْ لَمْ تُوْمِنُوا﴾، بلتی: به جه زمیی ئیمانتان نه هیناوه، به لام هی دوایی ده فهرموئی: ﴿وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا﴾، نه مهش نامازه یه وه بهر راهویشتنه، بو نه وه که پیویسته مروفت قسه ی راست بکات، ﴿وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا﴾، واته: به لام بلین: مسولمان بووین، نه گهر ده تانه وی قسه که تان راست بی، مانای وایه نه و کاته له خویمان حالیی ده بن که لافی ئیمان هینانیاان لیداوه، راستیان نه کردوه و درویه که یان دره که وتوه.

۵- ﴿وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا﴾، نه گهر فه رمانبه ریری خواو پیغهمبه ره که شی ﴿﴾ بکن، هیچ شتیک له (پاداشتی) کرده وه کانتان لیتان کهم ناکاته وه و داناشکینتی.

﴿لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا﴾، (لَا يَنْقُصُكُمْ، أَي: مِنْ ثَوَابِ أَعْمَالِكُمْ)، نه گهر تییوه فه رمانبه ریری خواو پیغهمبه ره که شی ﴿﴾ بکن، خوا له پاداشتی کرده وه کانتان هیچ نه ندازه یه ک داناشکینتی و کهم ناکاته وه، ده شکونجن: ﴿لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا﴾، وشهی (ثواب) یش لیره دا تفدیر نه کری، یانی: هیچ کام له کرده وه کانتان (هیچ نه ندازه یه ک) له کرده وه کانتان کهم ناکاته وه، به لکو کرده وه باشه کانتان چند بن، خوا ی به خشر ده پانینتیه وه ریتان و، پاداشتان له سه ریان ده داته وه.

وشهی: ﴿يَلِتْكُمْ﴾، خویندراو یشه ته وه: ﴿يَأْتِكُمْ﴾، چونکه (لَا تَهْ وَ آتَاهُ) هه ردو وکیان به مانای (نَقَصَهُ)، لئی کهم کرده وه، دین، وه ک له سوورپتی (الطور) دا ده فه رموی: ﴿... وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ...﴾ ﴿۱۱﴾ الطور.

۶- ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، به دلنمایی خوا لیورده ی به به زه ییه.

لیره دا که ده فه رموی: ﴿وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا﴾، نه مه رینمایی کردنیانه بو چاره سه ری نه و نه خو شیه ی له دلنایا هه یه، که بریتیه له بیتهیزی نیمان، یاخود نه بوونی، واته: له پی فه رمانبه ریری خواو پیغهمبه ره که یه وه ﴿﴾ نیمان له دلنایا، نه گهر نه شبووبی، په یداده بی و، نه گهر هه بی و بیتهزیش بی، مه حکم ده بی و به هیز ده بی.

که ده سفه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، نه مه نومیده وار کردنیانه، به لیوردنی خوا، چونکه ده لوی خوا لیمان ببووری، له بهر نه وه ی لافیکی بو شیان لیدا وه و ده عوابه کی پووچیان کرده، بو یه پیوستیان به لیوردنی خوا هه یه، دیسان که ده فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، نه مه نومیده وار کردنیانه به وه که به هو ی به زه یی خوا ی په روه ردگار وه، دینداریه که یان که تا کو تیتسا مسولمانه تیه کی

پروا آلتی بووه، نجا ئیمانیشی ده چیته گه لئی و دینداریه که بیان ته واو ده بی، چونکه مسولمانه تیی و به ندا به تیی بو خوا، نه وه به که ده رو ده روونی مروؤف دابگری و، همم دلی همم جهسته ی بگریته وه، چونکه ئیمان زیاتر په یوه سته به دل و ده روونه وه، هه رچهند شوئنه واره کانی له سهر جهسته ش ده رده که ون، به لام ئیسلام (ملکه جیسی پروا آلتی) زیاتر په یوه سته به جهسته وه، هه رچنده ده بی له دل و ده روونه وه مروؤف هانده ری هه بی بو نه نجامدانی نه و کاره، بو نه وه ی بو ی به خوا په رستی و به چاکه له قه لهم بدری، نه گه رنا کرده وه پروا آلتیه کان نه گه ر هانده ری ده روونیان نه بی، خاوه نه که بیان به ته نکید لیان به هره مه مند نابی، وه ک پیغه مبه ر ﷺ فه رموو به تی: **إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَىٰ**، (أخرجه البخاري: ۱)، واته: به دلنیا یی کرده وه کان به پی نیازو مه به سته کان و، هه ر مروؤفیک به پی نیاه که نیه تی هیئاوه، پاداشتی هه به، هه لبه ته کرده وه کان، واته: کرده وه باشه کان، کرده وه باشه کان به پی نیازو مه به سته کان، نه گه رنا کرده وه ی خراپ هه ر خراپه، با نیازو مه به سته باشیشی له پشته وه بی، چونکه نیه تی چاک، کرده وه ی خراپ چاک ناکات، به لام کرداری باشیش، نه گه ر نیه تی باشی له پشته وه نه بی، پاداشتی نابی.

نجا خوا ﷺ پیناسه ی پرواداران ی راسته قینه ده کات، همم بو نه وانه ی کاتی خو ی لانی ئیمانان لیدا وه، به هه له دا چوون له لاف لیدانه که یاندا و، همم بو جگه له نه وانیش:

(۷) - **إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ**، به دلنیا یی پرواداران ته نیا نه وانه ن که پروایان هیئاوه به خوا و به پیغه مبه ره که ی ﷺ.

وه ک زور جار گو تو ومانه: **(إِنَّمَا)**، (أداة الحصر والإثبات)، نامرزی کورت هه لیان و چه سپاندنه، واته: وه ختیگ **(إِنَّمَا)**، ده چیته سه ر پسته به ک نه و حوکمه ی له و پسته یه دا هاتوه، ده یچه سپین بو نه وه ی بو ی باسکرا وه، له ویشدا کورتی

هه‌لدینت، که ده‌فهرموی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾، به دنیایی
برواداران ته‌نیا نه‌وانه‌ن که پروایان به خواو به پیغهمبه‌ره‌که‌ی ﷺ هیناوه، واته:
جگه‌ی له‌وانه که‌س پروادار نیه.

۸- ﴿ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا﴾، دوایش دوو دلیمان نه‌بووه، وشه‌ی (ثُمَّ) لی‌ره‌دا:

آ- ده‌گونجی بۆ ریزبه‌ندیی پله‌ی پله‌ی (الترتیب الرئی) بی، له‌به‌ر ته‌وه‌ی نه‌که‌وته‌ه دوو
دل‌یه‌وه له نیماندا، پله‌که‌ی به‌رزتره له ته‌صلی نیمان هینان، ﴿ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا﴾، یانی:
یه‌قینیشیان هیه، دل‌داهه‌رزراویشن له نیمانه‌که‌یاندان.

ب- ده‌شگونجی (ثُمَّ)، بۆ ریزبه‌ندیی کاتیی (الترتیب الرئی) بی، واته: پی‌ش پروایان
هیناوه، دوایی پروایه‌کیان مه‌حکه‌مترو به‌هیزترو دامه‌رزراوتر کردوه، که‌واته: (ثُمَّ)، ههم
ده‌گونجی بۆ ریزبه‌ندیی پله‌ی پله‌ی بی، ههم ده‌گونجی بۆ ریزبه‌ندیی کاتیی بی.

۹- ﴿وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، هه‌روه‌ها ابرواداران ته‌نیا نه‌وانه‌ن
که پروایان به خواو به پیغهمبه‌ره‌که‌ی هیناوه، دوایی هیچ دوو دل نه‌بوون، به سامان
و گیانشیان له‌رتی خوادا تیکۆشاون.

(جِهَادٌ مُّجَاهِدَةٌ): (بَدَلُ أَقْصَى مَا فِي الْوُسْعِ)، بریتیه له خه‌رجکردنی ته‌وپه‌ری
توانا، به‌کاره‌یتانی ته‌وپه‌ری توانا، واته: ته‌وپه‌ری توانایان به‌کاره‌یتاوه له پیناوی
خوادا، که لی‌ره‌دا خوا ﷺ باسی به‌خشینی سامانی کردوه، هسی گیانش، که
له‌راستیدا که‌سیک بتوانی سه‌رو مال له پیناوی خوادا به‌خت بکات، مانای وایه
تیکۆشائیکی باشی له پیناوی خوای په‌روه‌ردگارا کردوه، تنجا ته‌و تیکۆشانه به
سامان و گیان له پیناوی خوادا، زه‌قترین به‌شی، بریتیه له جه‌ننگردن (القتال)
له پیناوی خوادا، به‌لام مه‌رجیش نیه ههمیشه مرؤف سه‌نگه‌ر بگری و چه‌کی
به‌شانه‌وه بی، ته‌وجار ریتیازی خوا (سَبِيلُ اللَّهِ)، گیان و سامانی لی بخوازی،
به‌لکو جاری واهه‌یه به هوی بانگه‌واز کردن و، قسه‌ی هه‌ق کردن و، کارکردن
بۆ ئیسلام و مشوورخواردن بۆ مسولمانانیشه‌وه، بی ته‌وه‌ی سه‌نگه‌ر له که‌س

بگری، ئەو کارە ئیسلامییەتی ئەنجامی دەدات، مآل و سامانی لێ دەخوازی، بە ئەکو گیانیشی لێ دەخوازی، هەریۆه‌ش پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: (سَيُذَّ السُّهْدَاءِ حَمْرَةَ بِنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، وَرَجُلًا قَامَ إِلَى إِمَامِ جَابِرٍ، فَأَمْرُهُ وَنَهَاهُ، فَقَتَلَهُ) (أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ: ٤٨٨٤، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي الصَّغِيرِ: ٤٠٧٩، وَصَحَّحَهُ الْأَبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ: ٣٦٧٥، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، واتە: گەورەیی شەھیدان حەمزەییە و پیاویکە راست دەبیتەوه لە حوکمرانێکی سەتمکار، فەرمانی پێدەکات بە چاکەو، پێگری لێدەکات لە خراپە، ئەویش بەو ھۆیەوه دەیکوژێ.

ھەروەھا پێغەمبەرێ خوا ﷺ فەرموویەتی: (أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةٌ عَدْلٍ عِنْدَ سُلْطَانِ جَابِرٍ) (أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ٤٣٤٤، وَصَحَّحَهُ الْأَبَانِيُّ)، گەورەترین تێکوژان بریتییە لە قسەییەکی ھەق، قسەییەکی دادگەرانه لە لای حوکمرانێکی سەتمکار.

(١٠) ﴿أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾، نا ئەوانەن راستان، بەس ئەوانە راستان، کەواتە: چەمکی پێچەوانەکەیی ئەوێ جگە لە ئەوانە راست ناکات لەوێدا کە بێ: ئیمان ھێناوه، ھەروەھا ئەو نایەتە موبارکە لێ وەر دەگیرێ، کە ئیمان بەبێ کردەوهی باش نایەتە دی، کردەوهی باشیش ھەر کردەوهیەکی لە کاتی خۆیدا، بە ئەندازەیی خۆی، بە مەرجەکانی خۆی، ھەر بۆیە زۆری زانایان (زانایانی پێشین) لەسەر ئەو یەکدەنگن کە جینسی کردەوه، بەشیکە لە ئیمان، وەک لە مەوسووعەیی (ئیمان و عەقیدەیی ئیسلامیی) دا، ھەروەھا لە کتیبی (پروونکردنەوهی عەقیدەیی طەحاوی) دا، دیسان لە مەوسووعەیی (الإسلام) گما یەتجلی فی کتاب اللہ، لە کتیبی دوو میداو، لە کتیبی (خواناسیی تاین ئیمان) دا، و، لە کتیبی پێنجەمی مەوسووعەیی (بەرەو باشتەر تێگەشتن و پێگەشتن) دا، باسمان کردو، کە ئەو پاری زالی زۆری ھەرە زۆری زانایانە، کە جینسی کردەوهی باش، بەشیکە لە ئیمان، ئەک ھەموو کردەوهیەکی باش پێکھێنەری ئیمان بێ، وەک خەوارێج و موعتەزێلە دەیانگوت، کە ئەگەر ھەموو کردەوهیەکی باش بەشیک بێت لە ئیمان، مانای واہ ھەر کەسێک واجبێک بچووتی، پێی کافر دەبێ، و، ھەر کەسێکیش قەدەغەبەک بشکێنێ، ھەر پێی کافر دەبێ، ھەروەھا ئەک وەک مورجیئەش دەیانگوت: کردەوه ھیچ پەنودەندی بە

نیمانده و نهیو، ده‌گونجی که سئی هیچ کرده‌وه‌یه کی باشی نه‌بی و، ئیمانیشی زور دامه‌زارو بی! که بیگومان نه‌وه راست نیهو، کورت هینانه، هه‌روه‌ک نه‌وه‌ی خه‌وارچ و موخته‌زیله‌ش تئیه‌پاندنه، به‌لام خه‌تی ئیوه‌پاست و، رای راست و دروست و، به‌لکه‌دار نه‌وه‌یه که جینسی کرده‌وه، به‌شیکه له ئیمان، وه‌ک زانایان ناوا پیناسه‌ی ئیمانان کرده‌وه: (الإیمان: الإیقان بِالْجَنانِ، وَالْإِقْرانُ بِاللِّسانِ، وَالْعَمَلُ بِالْأَرْکانِ)، ئیمان بریتیه له دنیایی به‌دل و ده‌روون (واته: بروا هینان و دلتیا بوون له بروا هیناندا به‌دل و ده‌روون) و، دان پیندا هینان به‌زمان و، کرده‌وه‌ش به‌ته‌ندامه‌کان.

پیشه‌وا بوخاریی گوتوو‌یه‌تی: زیاتر له هه‌زار (۱۰۰۰) له زانایانی شاره‌کانی مه‌ککه‌و مه‌دینه‌و کووفه‌و به‌صره‌و دیمه‌شق و کوئی و کویم بیستوه (باس ده‌کات و ناوی شاره‌کان دینیی)، که گوتوو‌یانه: (الإیمان: قَوْلٌ وَعَمَلٌ، قَوْلُ الْقَلْبِ وَاللِّسانِ، وَعَمَلُ الْقَلْبِ وَالْجَواریحِ)، ئیمان بریتیه له قسه‌و له کرده‌وه، قسه‌ی دل و زمان و، کرده‌وه‌ی دل و ته‌ندامه‌کان، مه‌به‌ستیان له قسه‌ی دل، زانین و به‌پاست زانینی دل (معرفة و تصدیق القلب) بووه، مه‌به‌ستیان له قسه‌ی زمان (قول اللسان) دان پیندا هینانی زمان بووه، مه‌به‌ستیان له کرده‌وه‌ی دل (عمل القلب) په‌سند کردن و قبول کردنی به‌دل بووه، بو‌ئه و شتانه‌ی ئیمانان پی ده‌هینری، مه‌ستیان له کرده‌وه‌ی ته‌ندامه‌کان (عمل الجوارح) جیه‌جی کردنی نه‌وه بووه که به‌عه‌قل ده‌رک کراوه‌و، به‌دل په‌سند کراوه‌و، به‌زمانیش دانی پیندا هینتراهو.

دوایی خوی په‌روه‌رگار ده‌فه‌رموی:

(۱۱) - ﴿قُلْ أَمْرٌ مِّنْ أَهْلِ دِينِكُمْ﴾، (خوا به‌پتغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ ده‌فه‌رموی): پیمان بلن: نایا ئیوه دینداریی خوتان به‌خوا ده‌زانتین؟ ئه‌م پرسیار کردنه، پرسیار کردنی سه‌ره‌زهنشتکارانه‌یه، مه‌به‌ستیش له (تعلیم) زنده‌پوویی کردنه له که‌یاندنی زانیاریی دا، بو فترکراو، واته: نایا ئیوه خوا ﷺ له دینداریی خوتان ناگادار ده‌که‌نه‌وه؟!

چونکہ له جیاقی: ﴿أَتَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ﴾، دهگونجا بفرموی: (أَتَعْلَمُونَ اللَّهَ دِينَكُمْ)، آیا دینی خۆتان فیری خوا ده کهن (دینداری خۆتان)؟، به لأم بۆچی به پیتی (ب) به رکاری دووه می خواستوه؟ ﴿أَتَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ﴾ چونکه (تَعْلَمُونَ) دوو به رکاران ده خوازنی، که یه کیکیان (الله) نهوه به رکاری یه که مهو (دینکم) یش به رکاری دووه مه، بویه به (ب) به رکاری دووه م (مفعول به الثاني) خواستوه، چونکه: (صُمِّنَ تَعْلَمُونَ مَعْنَى تُخْرِوْنَ)، (تَعْلَمُونَ) مانای هه و آل پندان و ناگادار کردنه وهی خراوته تئو، بویه به (ب) به رکاری خواستوه، واته: تَيْسَتَا (تَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ) دوو واتایان ده که یه نئی له یه ک کاتدا:

یه ک: آیا دینداری خۆتان فیری خوا ده کهن؟

دوو: آیا خوا ناگادار ده که نهوه وهه و آلی پئ ده ده ن له باره ی دینداری خۆتانه وه؟

که ته مه پرسیار کردنیکی سه رزه نشتکارانه یه، واته: شتیکی زۆر بیجی ده کهن.

(۱۲) - ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، خواش هه رچی له ناسمانه کان و له زه ویدا هه یه ده یزانی، واته: تئوه نازانن و نافامن و بن ناگان، نه کهرنا خوا ﴿لَعَلَّكُمْ﴾ نه ک دینداری تئوه، به لکو هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدا هه یه ده یزانی.

(۱۳) - ﴿وَاللَّهُ يَكْفِي سُنِّي وَعَلِيمٌ﴾، خواش به هه موو شتیکی زانایه.

یانی: جگه له وهش که له ناسمانه کان و زه ویدا هه یه، هه موو شتیکی دیکهش ده زانی، چونکه هه رچی هه یه دروستکراوی خوا به، به دنیایی به دیهینه ریش هه موو دروست کراوه کانی خۆی ده زانی و ده ناستی و پئیان ناگاداره.

مه‌سه‌له‌ی دووه‌م:

منه‌ت کردنی عه‌رهبه‌ بیابان‌نشینه‌کان که مسؤل‌مان بوون و، فهران‌کردنی خوا به‌ پیغهمبهر ﷺ که پښگری منه‌ت‌کردنیان لئی بکات، چونکه ههر خوا مافی منه‌تبار کردنی مرؤفه‌کانی هه‌یه، له‌سه‌ر پښماییی کردنیان بوؤ ئیمان، خواش په‌نهانه‌کانی ئاسمان و زهوی ده‌زانی و، کرده‌وه‌ی هه‌موو لایه‌کیش ده‌بینی:

وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی: ﴿يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُوا عَلَيَّ إِسْلَمَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْتُمُ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ رِيمًا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ .

شیکردنه‌وه‌ی ئهم دوو ئایه‌ته، له‌ جهوت برجه‌دا:

لێرده‌دا خوا ﷺ راسته‌وخۆ پیغهمبهر ﷺ ده‌کات به‌ دوپترای خوئی، ده‌فه‌رموی:

(١) - ﴿يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا﴾، ئه‌وانه منه‌ت له‌سه‌ر ده‌که‌ن که مسؤل‌مان بوون و ملکه‌چ بوون.

(المَنْ: ذِكْرُ النِّعْمَةِ وَالْإِحْسَانِ لِرَاعِيَتِهِ الْمُحْسِنِ إِلَيْهِ لِلذَّاكِرِ)، (مَنْ) بریتیه له‌ باس‌کردنی چاکه‌و چاکه‌ له‌که‌لدا کردن، تا‌کو بابای چاکه‌ له‌که‌لدا کراو، بوؤ ئه‌و که‌سه‌ی باسی چاکه‌که ده‌کات، په‌چاوی بکاو ئا‌گای لئیی بی (که منه‌تباریه‌تی و چاکه‌ له‌که‌لدا کراویه‌تی).

(٢) - ﴿قُلْ لَا تَمُنُوا عَلَيَّ إِسْلَمَكُمْ﴾، (ئهی موحه‌مه‌د ﷺ) بێیان بلن: ئیسلامه‌تییه‌که‌ی خۆتان به‌ چاوی من دامه‌ده‌نه‌وه‌و له‌سه‌رم مه‌که‌نه منه‌ت.

پیشی گوتوو‌یانه: (آمنًا)، خ‌وای په‌نه‌انزانی‌ش ئه‌وه‌ی لئیی هه‌لوه‌شاندوونه‌وه، به‌لام ئه‌وه‌ی ئه‌وان منه‌تیان پئیی له‌سه‌ر پیغهمبهر ﷺ کرده‌وه، خوا پالی داوه‌ته‌ لای وان، ئیسلامه‌تییه‌کی تاییه‌ت بووه به‌وانه‌وه: ﴿قُلْ لَا تَمُنُوا عَلَيَّ إِسْلَمَكُمْ﴾.

تہیفه رموه: (قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ الْإِسْلَامَ)، (إِسْلَامَكُمْ)، واته: تہو جوڑہ ملکہ چیبیہی تہوہ کہ تاییہ تہ بہ تہوہوہ، کہ ملکہ چیبیہ کی روالہ تہی و پروو کہ شبیہ، لہ سہر منی مہ کہ نہ منہت و بہ چاوی منی دامہ دہ نہوہ.

۳- ﴿بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ﴾، بہ لکو خوا منہ تتان لہ سہر دہ کات.

۴- ﴿أَنْ هَدَيْتُمْ لِلإِيمَانِ﴾، کہ تہوہی رینمای کیردوہ بؤ تیمان، تہمہ ناماژہیہ بہوہ کہ خوا ﴿﴾ لہمہودوا منہ تباری خویمان دہ کات و چاکہ یان لہ گہ لدا دہ کات، بہوہ کہ تیمانی شیان بہ قسمتہ دہ کات، واتہ: تیمان دہ چیتہ تہو دلیانہوہ.

۵- ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، تہ گہر تہوہ لہ راستان بن، (لہ لاف لیدانی ہہ بوونی تیماندا)، تہوہ منہت و چاکہ ی خواو، بہ خششی خوا بہ سہر تہوہوہ ہہیہ، نہ کہ تہوہ تہوہ بکہ نہ منہت لہ سہر پتغہ مبرہ کہی ﴿﴾.

کہ دہ فہرموی: ﴿أَنْ هَدَيْتُمْ لِلإِيمَانِ﴾، وشہی (الإيمان) لہ بہر تہوہی (أل) ی ناسادنی لہ سہرہ، واتہ: تیمانی راستہ قینہ، واتہ: تہو تیمانہی خوا ﴿﴾ دہیہوئی، بہ لام وشہی نیسلام کہ پالڈراوہ تہ لای تہوان (إِسْلَامَكُمْ)، تہوہ تہو جوڑہ مسولمانہ تہیہ کہ تاییہ تہ بہ عہرہ بہ خیلہ کیبہ کانہوہ، کہ بریتہ لہ نیسلامہ تہیہ کہ تیمانی لہ گہ لدا تہو، نیسلامہ تہیہ کی پروو کہ شبی و روالہ تہیہ، لہ تاییہ تی کوتاییدا خوا دہ فہرموی:

۶- ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، بہ دنیایی خوا پہ نہانی تاسمانہ کان و زہوی دہ زانی، واتہ: ہہر شتیکہ پہ نہان و شیردراوہ لہ تاسمانہ کان و زہویدا ہہیہ، خوا ہہمووی دہ زانی، لیرہدا خوا ﴿﴾ وشہی (إِنَّ) ی بہ کارہیناوہ، کہ تہم پیتہ بؤ جہ ختکردنہوہیہو بؤ دنیاکردنہوہیہ، تاکو تہوان وا دابرتین کہ نکوولیمان کیردوہ و، وہ کہ کسبک وان کہ نکوولیی دہ کات لہوہی خوا پہ نہانی تاسمانہ کان و زہوی بزانی، بؤیہ خوا ﴿﴾ دہ فہرموی: دنیابن بہ جہ ختکردنہوہوہ، خوا پہ نہانی تاسمانہ کان و زہوی دہ زانی.

(٧) - ﴿وَاللَّهُ بِصِرِّمَا تَعْمَلُونَ﴾، خواش بینہری ئەوہیہ کہ دەیکەن، ئەمە ئەگەر پرووی دواندن ھەر لە ەپرەبە خێلەکییەکان بێ، خویراویشەتەوہ: ﴿تَعْمَلُونَ﴾ واتە: خوا بینہری ئەوہیہ کہ ئەوان دەیکەن، کہ لێرەدا ئەمە پیتی دەگوتری ئاوردانەوہ (إِلْفَات)، پیتشی ھەمووی بریتییە لە دواندنێ ئەوان، بەلام دواوی خوا ﷻ پروو لەوان وەرەگێرتی و لە شێوێ دواندنەکەدا، پروو دەکاتەوہ پیغەمبەر ﷺ و دەفەرموێ: خوا بینہری ئەوہیہ کہ ئەوان ئەنجامی دەدەن و دەیکەن، کہ ئەمە لە زانیاری پەوانبێژی و پزیمانی ەپرەبیدا پیتی دەگوتری: ﴿عَطْفُ الْخَاصِّ عَلَى الْعَامِّ﴾، گێرانەوہ و بادانەوہی تاییەت بو سەر گشتیی، چونکە خوا ﷻ کہ پیتشی دەفەرموێ: بە دنیایی خوا پەنھانی ئاسمان و زەوی دەزانن، بێگومان لە نێو پەنھانەکانی ئاسمان و زەویدا کردەوہی مرووفەکان و ھەلسوکەوتەکانیشیان ھەن، بەلام دواوی کہ دەفەرموێ: ﴿وَاللَّهُ بِصِرِّمَا تَعْمَلُونَ﴾، یان ﴿مَا يَعْمَلُونَ﴾، ئەمە شتیکی تاییەتە لە نێو شتە گشتییەکاندا، کہ ھەرچی پەنھانە خوا ھەمووی دەزانن، بەلام بە تاییەت کردەوہکانیان کہ ئەنجامیان دەدەن، خوا ﷻ دەشیانزانن و بینەریشیانە، بەو شێوہی بو خوا ﷻ شایستەییە، واتە: کہ دەلێن: خوای بێ وێنە دەبێستن و دەبیتن، بێگومان بیستن و بینینی خوا ﷻ، وەک ھەموو سیفەتەکانی دیکە خوا، بەو شێوہیەن کہ بو خوا شایستەییە ﷻ، وەک فەرموویەتی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ...﴾ (١١) الشوری، واتە: ھیچ شتیک وەک وێنە وی نیە، ھەم لە زاتیدا و ھەم لە سیفەتەکانی دا.

لێرەدا دینە کۆتایی ئەم دەرسەمان و، کۆتایی تەفسیری سوورەتی (الحجرات).

لە خوای پەروردگاریش دەپارێننەوہ: خوایە! بە لوتف و کەرەمی خۆت، بە ناوہ ھەرە چاکەکانت و بە سیفەتە ھەرە بەرزو پەسندەکانت، بەتاییەتی بە فەرماشتی بێ وێنەت کہ قورئانی مەزن و بەرپزەر، لیت دەپارێننەوہ، یارمەتییمان بدە زیاتر بە تۆ ناشنا بین، تاکو بەھۆی ئیمان بە تۆ ھێنانەوہ، بە شێوہیەکی راست و دروست، دەرگای لێ تێگەیشتن و ناشنابوونی باشیشمان لە فەرماشتەکەت بو بکریتەوہ، خوایە! تەو فێقمان بدە زیاتر شوین پیغەمبەرەکەت (محمد) ﷺ.

بکه‌وین و، شاره‌زای رِیَبازو رِی و شوئنه‌که‌ی بین، که بَیْگومان پیغهمبه‌ری کۆتایی تو موحه‌مه‌د ﷺ که سه‌روه‌ری پیغهمبه‌رانه، وه‌ک هه‌ر کام له پیغهمبه‌رانی برای (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَ السَّلَام)، نه‌وه‌ی که تو فه‌رمووته‌و بوْت س‌روش کردوون و بوْت ناردوون، نه‌وانه له ژبانی تاکیی و خیزانیی و کۆمه‌لایه‌تیی و سیاسیی خویناندا به‌رجه‌سته‌یان کردوه.

خوایه! ته‌وفیقمان بده زیاتر شوین پیغهمبه‌ری خاتهم بکه‌وین ﷺ، که ته‌واوکه‌ری کاری هه‌موو پیغهمبه‌رانه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَ السَّلَام) بو نه‌وه‌ی ویرای نه‌وه که چاک له فه‌رمایشته‌که‌ت تیده‌گه‌ین، باشیش له چۆنیه‌تیی جئیه‌جئ کردنی فه‌رمایشته‌که‌ت له‌سه‌ر ئه‌رزی واقع، به‌هره‌مه‌ند ببین، به‌هۆی زیاتر ئاشنا بوومان به رِیَبازی پیغهمبه‌ری خاتهم ﷺ و، زیاتر شوین پی هه‌لگرتنمانه‌وه بو‌ی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فسیری سوورہ تی

بقرہ

دەستینک

بەرێزان!

ئەمڕۆ کە پۆژی (۱۰)ی (رجب)ی سالی (۱۴۴۱) کۆچییە، بەرانبەر (۲۰۲۰/۳/۵) ی زاینیی، لە شاری دێرینی هەولێر، خوا پشتیوان بێ، دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (ق).

پێناسەی سوورەتی (ق) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە ناوی سوورەتی قاف (سوورەتی ق)ە، لەلای سەرژەم زانیان، بەلام (السیوطی) لە کتیبەکەی خۆیدا: (الإتقان في علوم القرآن) گوتوویەتی: (سوورەتی الباسقات) یشی پێ دەگوترێ، بەلام ئەو قسەیە پشت راست نەکراوەتەوه، بە هیچ بەلگەیەک.

هەلبەتە ناولێترانی سوورەتەکانیش زیاتر تەوفیقییە، نەک تەوقیفیی، واتە: لەلایەن خواو پیغمبەری خواوە ﷺ ئەو ناوانە دیاری نەکراون، بەلکو هاوێلان خوا لێیان پازی بێ، جاری واش هەبە رەنگە پیغمبەری خوا ﷺ بۆ هەندێک لە سوورەتەکان ناویکی بەکارهێنابن، بەلام ئەوه نەبووه که له پووێ شەرعییهوه مسوڵمانان پابه‌ند بکړین به ناویکی دیاریکراوهوه، بەلکو ئەوه وهک عورف و باوی نێو خۆیان، هەر بۆیه سوورەتی وا هەیه سێ ناوی هەیه، چوار ناوی هەیه، بەلام زۆریان بە ناویکی زیاتر ناسراون.

به لگهش له سهر نه وه که نه م سووره ته (سوره قاف) ی پی ده گوتری، له و باره وه زورن، تیمه له و باره وه سی ده ق دینین:

یه که میان: {عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، إِنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقْرَأُ فِي الْفَجْرِ بِ ﴿ق﴾ وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ﴿۱﴾ وَكَانَ صَلَاتَهُ بَعْدَ تَخْفِيفًا} (أخرجه أحمد: ۲۱۰۴۱، ومسلم: ۱۰۵۵، الترمذي: ۳۰۶، وابن خزيمة: ۵۲۶).

واته: جابری کوپی سه مووره (خوا لئی رازی بی) ده گپرتیه وه: پیغه مبه ر ﷺ له نوژی به یانیدا (سووره تی): ﴿ق﴾ وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ﴿۱﴾ ی ده خویند، رکاتی دواتر نوژده که ی سووک ده کرده وه.

ده قی دووهم: {عَنْ أَبِي وَاقِدِ اللَّيْثِيِّ رَجَمَهُ اللَّهُ، كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقْرَأُ فِي الْعِيدِ بِ ﴿ق﴾ وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ﴿۱﴾ وَ ﴿أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ﴾ (۱)} (أخرجه أحمد: ۲۱۸۹۶، تعليق شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح).

واته: نه بو واقیدی له یثی (که یه کیکه له زانایانی تابیعین)، ده لئ: پیغه مبه ری خوا ﷺ له نوژی جه ژندا سووره تی قاف و سووره تی: ﴿أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ﴾ (۱)، که به سووره تی (القمر) ناسراوه، ده خویندن.

سووره تی (ق) له رکاتی یه که مداو، سووره تی (القمر) له رکاتی دووهدا، واته: نوژی جه ژنی قوربان و جه ژنی په مه زان.

ده قی سیه م: {عَنْ أُمِّ هِشَامِ بِنْتِ حَارِثَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: مَا أَخَذْتُ: ﴿ق﴾ وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ﴿۱﴾، إِلَّا عَنْ لِسَانِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَقْرؤها كُلُّ جُمُعَةٍ عَلَى الْمِنْبَرِ إِذَا حَطَبَ النَّاسُ} (أخرجه مسلم: ۸۷۳).

واته: نومو هیشامی کچی حاریشه (خوا ی لئی رازی بی)، ده لئ سووره تی: ﴿ق﴾ وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ﴿۱﴾، ته نیا له زاری موباره کی پیغه مبه ری خوا ﷺ وه رگرتوه، که له هه موو جومعه یه کدا له سهر مینبه رکاتی وتاری بو خک دهدا، ده یخویند.

هه لېته ته که ده لئ: له هه موو جومعه يه کدا، نه مه عاده تی زمانی عه پږه ب، و عاده تی زور له گه لان وايه، که که سيک شتيک له چاريک زياتر دووباره بکاته وه، پالیده داته لای هه موو چاره کان، نه گه رنا له زور ده قی دیکه دا هاتوه که پښغه مېهر ﷺ ته نیا سوږه تی (ق) ی نه خویندوه، به لام نه مه جوړیکه له زیده پړویي کردن له قساندا، که له عورف و باوی میلله تاندا په وایه، بو وینه: که سيک چوار چار چووه بو لای که سيک ده لئ: سه د چار هاتم بو لات!

دوهوم: شوننی دابه زینتی:

نهم سوږه ته مه ککه ييه، مادام له ريزه نديی دابه زیندا ژماره (۳۴) ی هه بی، وه ک دوايي باسی ده که ين، که واته: وا دياره له میانی چوار پښج سالی سهره تای قوناعی مه ککه دا دابه زيبی، دواي سالانی يه که م و دووم و سيته م، پيم وايه له سالانی چوارو پښج و نه و ده وروبه رده دا دابه زيوه و، که سيش باسی نه کردوه که ليک داپرابی، وادياره هه مووی به سه ر يه که وه دابه زيوه، چونکه هه مووی تيککه لکيشه، وه ک دوايي باسی ده که ين، ته وهره سه ره کيبه که ی هه مووی باسی پوژي دوايي و زيندووبونه وه و سزاو پاداشته.

سيه م: ريزه نديی له موصحف و هاتنه خواردا:

له موصحه فدا ژماره (۵۰) يه و، له دابه زیندا به پيی قسه ی (چاير بن زيد) ژماره که ی (۳۴) ه، پيش سوږه تی (البلد): ﴿لَا أَقِيمُ هَذَا الْكَلْبَ﴾، له دواي سوږه تی (المرسلات) دابه زيوه، واته: له پيش نهم سوږه ته موباره که ته نیا (۳۲) سوږه تی دیکه دابه زيون، بو يه به مه زنده، پيم وايه له سالانی چوارو پښج، توژي پيشتر يان توژي دواتر، له و ده وروبه رده دابه زيبي.

چوارەم: ژمارە ی ئایەتەکانی:

بە یەكده نگی ژمیره رانی ئایەتەکانی قورئان، ژمارە ی ئایەتەکانی: (۴۵)ه، لەو بارەوہ پاجایی نەبووہ.

پینجەم: نیوہ روکی:

هەرچەندە لە ئایەتی سەرەتا و ئایەتی کۆتاییدا، واتە: ئایەتی ژمارە (۱)و، ئایەتی ژمارە (۴۵)دا، باسی قورئان و باسی پیغەمبەر موحمەد ﷺ کراوہ، هەرۆهە باسی ژمارە یەک لە نیشانەکانی خوا (آیات اللہ) کراوہ، نامازەش بە هەشت لە گەل و کۆمەنگا فەوتینراوہ کان کراوہ، بە لام سوڤگە ی سەرەکیی ئەم سوورپەتە باسی پۆژی دواییە، بە تاییەت قیامەت و زیندوو کرانەوہ، سزاو پاداشت، دۆزەخ و بەهەشت، باسی تۆمارکرانی قسەو کردەوہکانی مروؤفان، حالەتی سەرە مەرگ، ئنجا هەر بەو بۆنە یەشەوہ چەند رینمایەک خراونەتە روو بو پیغەمبەری کۆتایی موحمەد ﷺ لە بواری مامەلە ی لەگەل بېبروایاندا بە پیغەمبەرایەتی و بە پۆژی دوایی، ئنجا کە باسی نیشانەکانی خواش کراوہ، لە گەردووندا، لە تاسمانەکان و زەویدا، هەرۆهە کە باسی گەلە فەوتینراوہ یاخیبەکان کراوہ، باسی هەشت لە گەلەکان کراوہ، ناویان هینراوہ، هەرۆهە کە باسی حالەتی سەرە مەرگ، یاخود تۆمارکرانی قسەو کردەوہکانی مروؤفان کراوہ، ئەوہ هەمووی پەیوہستە بە تەوہرە سەرەکیبەکوہ، وەک گوئمان: باسی زیندوو کرانەوہو سزاو پاداشت و پۆژی دوایی و بەهەشت و دۆزەخ.

شەشەم: تاییەتە ندییەکانی:

هەر کام لە سوورپەتەکان ژمارە یەک تاییەتە ندییان هەن، کە جیایان دەکەنەوہ لە سوورپەتەکانی دیکە:

۱- تاییه‌مه‌ندی یه‌که‌می‌ئو سووره‌ته‌ئو‌ه‌یه، که به لای زۆریه‌ی هه‌ره زۆری زانایانه‌وه، ئه‌م سووره‌ته‌ سه‌ره‌تای قورئانی (المُقْصَل)ه، پێغه‌مبهری خوا ﷺ وشه‌ی (مُقْصَل)ی به‌کاره‌یناوه بۆ ژماره‌یه‌ک له سووره‌ته‌کان که لێره، واته: له سووره‌تی په‌نجایه‌مین‌ه‌وه به‌ پێی پزیزه‌ندیی موصحف و، له سووره‌تی (۳۴)ه‌مین‌ه‌وه به‌ پێی پزیزه‌ندیی دابه‌زین به‌ره‌و دوا، هه‌مووی به‌ (المُقْصَل) له‌قه‌لهم ده‌درئ، واته: ئه‌و سووره‌تانه‌ی له‌چاو سووره‌ته‌کانی دیکه‌ کورترن و، مانایان تارا‌دده‌یه‌ک رووتره، له‌و رووه‌وه که ئه‌وانه سه‌ره‌تای فه‌رمایشتکردنی خوای کاربه‌جۆ بوون له‌گه‌ل مرۆفه‌کاندا، به‌ تایبه‌ت له‌گه‌ل کۆمه‌لگای یه‌که‌مدا، به‌لێ هه‌ندی سووره‌تی مه‌دینه‌ییان تێدان، به‌ تایبه‌ت جوونی (قَدْ سَمِعَ اللَّهُ)، هه‌روه‌ها سووره‌تی (الحديد)یش له‌ کۆتایی جوونی (۲۷)ه‌مدا، به‌لام ئه‌وانی دیکه‌ هه‌موویان سووره‌ته‌ مه‌که‌بیه‌کانن، سووره‌ته‌ مه‌دینه‌یه‌کانیش که به‌ پزیزه‌ندیی موصحف تاوا دانراون، ئه‌وانیش هه‌ر له‌ رووی قه‌باره‌وه‌و له‌ رووی کورتیی و درژیی نایه‌ته‌که‌انه‌وه، ده‌شوپه‌ینه‌ئو سووره‌ته‌ موباره‌که‌ مه‌که‌بیه‌یانه‌ی که له‌گه‌ل‌ئاندا ریزکران. هه‌لبه‌ته‌ هه‌ندی‌ک له‌ زانایانی‌ش گوتوویانه: سه‌ره‌تای (المُقْصَل) سووره‌تی (الحجرات)ه، به‌لام زۆریه‌یان گوتوویانه: سووره‌تی (ق)ه.

۲- ئه‌م سووره‌ته‌ جگه‌ له‌ نایه‌تی (۱) و (۴۵)، واته: نایه‌تی سه‌ره‌تاو کۆتایی، ئه‌ویدی‌که هه‌مووی بۆ باسی قیامه‌ت و سزاو پاداشت و هه‌تا دوابی، ته‌رخانکراوه.

۳- ته‌نیا له‌م سووره‌ته‌دا، باسی دوو فریشته‌ی چاودێرو ئاماده‌ به‌سه‌ر مرۆفه‌وه‌ کراوه، ﴿مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ (۱۸)، یان ﴿إِذْ يُلَاقَى السَّمْعَانَ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ﴾ (۱۷).

۴- ته‌نیا له‌م سووره‌ته‌دا، باسی نزیک‌تریوونی خوا له‌ مرۆف له‌ ره‌گی ملی کراوه، نایه‌تی ژماره‌ (۱۶).

۵- ته‌نیا له‌م سووره‌ته‌دا، باسی: ﴿سَكْرَةُ الْمَوْتِ﴾ کراوه، بیهوشیی کاتی مه‌رگ له‌ نایه‌تی ژماره‌ (۱۹)دا.

- ٦- ته نیا لهم سووره ته دا، باسی لادرانی په رده و پوښش له سهر چاوی مروّف کراوه،
سهرجهم چاک دیتنی و تیژ بینینی، له نایه تی ژماره (٢٢) دا.
- ٧- له نایه تی ژماره (٣٠) دا، ته نیا لهم سووره ته دا باسی: ﴿هَلْ مِنْ مَّرْبِیٍّ﴾ کراوه، ﴿هَلْ مِنْ مَّرْبِیٍّ﴾، بؤ دوزه خ، نایا چی دیکه زیاده هه یه بیهینن؟
- ٨- چهند وشه یه ک ته نیا لهم سووره ته دا هاتوون:
- ١- ﴿أَمْرٍ مَّرِیْجٍ﴾، نایه تی ژماره (٥)، واته: کاریکی تیکه ل.
- ٢- ﴿زَوْجٍ مَّهِیْجٍ﴾، نایه تی ژماره (٧)، واته: ههر جوړیکی جوان و به په ونه ق.
- ٣- ﴿وَحَبِّ أَلْعَصِیْدِ﴾، نایه تی ژماره (٩)، واته: دانه ویله یه ک که ده دروئته وه،
رهنیو ده هیتری.
- ٤- ﴿بَاسِقَتٍ﴾، نایه تی ژماره (١٠) دا، یانی: (طویلات) دارخورما درژه بهرز
هه لچووه کان.
- ٥- ﴿طَلْعٍ نَّضِیْدٍ﴾، نایه تی ژماره (١٠)، ﴿طَلْعٍ﴾ یانی: میوه، بهری دارخورما که
یه که مجار ده ریده کات، ﴿نَّضِیْدٍ﴾، واته: ریز به ستوو، له سهریه ک ریزکراو.
- ٦- ﴿فِی لَبْسٍ﴾، نایه تی ژماره (١٥)، له حاله تی ټیشکال و تیکه ل بوون.
- ٧- ﴿حَبْلِ الْوَرِیْدِ﴾، نایه تی ژماره (١٦)، واته: په کی دل، یاخود په کی که ردن.
- ٨- ﴿الْمَلْفَاقِیْنَ﴾، واته: دوو وهرگره کان، دوو تو مارکه ره کان، له نایه تی ژماره (١٧) دا که
مه به ست پیی دوو فریشته کانن.
- ٩- ﴿فَعِیْدٍ﴾، که له نایه تی ژماره (١٧) دا هاتوه، واته: دانیشتوو، که مه به ست پیی
هاونشینه.
- ١٠- ﴿عَیْدٍ﴾، که له نایه تی ژماره (١٨) دا هاتوه، واته: تاماده، حازر.

١١- ﴿فَكُنْفَنَّاكَ غِطَاءَك﴾، واتە: پۆشش و پەردەمان لەسەرت لادا، لە نایەتی ژمارە (٢٢)دا.

١٢- ﴿فَصَبْرُكَ الْيَوْمِ حَبِيدٌ﴾، واتە: ئەمڕۆ چاوت تیزە، واتە: چاوت باش دەبینی، لە نایەتی ژمارە (٢٢)دا.

١٣- ﴿مَا يَسْئَلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ﴾، خوا ﷻ دەفەرموی: بپاری من ناگۆڕی، ئەو فەرمايشتە کۆتوومە، لە نایەتی ژمارە (٢٩)دا.

١٤- ﴿فَمَنْبُأٌ فِي آلْبَدِّ﴾، واتە (فَتَشُوا)، زۆر گەران و پشکنیان لە ولاتاندا، ﴿هَلْ مِنْ عَمِيصٍ﴾، نایا هیچ شوینی خۆتیدا پەنەنادان و دەربازبوون هەیه؟ نایەتی ژمارە (٣٦).

١٥- ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ﴾، لە نایەتی ژمارە (٤٥) و کۆتایی دا، واتە: تۆ بەرسەریانەوه جەبر لیکەر و تۆبزی لیکەرنی.

حهوتەم، دابه‌شکردنی بۆ چەند دەرسیک:

ئێمە ئەو (٤٥) نایەتی ئەم سوورەتە موبارەتەمان، بۆ سێ دەرسان دابه‌ش دەکەین، هەر دەرسی پازدە نایەت:

دەرسی یەكەم: لە نایەتەکانی: (١ - ١٥) ی سەرەتا، باسی قورئان و، باسی پێغەمبەری خوا ﷺ، بەرپەرچدانەوهی نکوولبیکەران لە زیندووکرانەوه، بە بەلگەی رێک و پیکیی لەگەردووندا، بە سەروخواریهوه، بەلگەی فەوتتێزانی گەلانی یاخیی و، بە درۆ دانەری پێغەمبەران، سەلات و سەلامی خوا لەسەر تیکرایی پێغەمبەران بئ، کە وەک دوایی باسی دەکەین، زۆربەری زانایان تەفسیرەکه‌یاندا کە من تەماشام کردن پێم وایە سەرکەوتوو نەبوون لە چۆنیەتی پیکهوه بەستنهوهی هەم باسی ژمارەیه‌ک لە نیشانه‌کانی خوا لە گەردووندا، هەم لە نامازەکردن بە فەوتتێزانی هەشت لە گەلە یاخییه‌کان، کە

چۆن پەيوەست دەکړیتەوه به تەوه‌ری سه‌ره‌کیی ئەم سوورەته موبارەکه‌وه، که باسی سزاو پاداشت و زیندووکرانه‌وه‌یه؟!

دەرسی دووهم: له نایه‌ته‌کانی: (١٦ - ٣٠)، واته: پازده (١٥) نایه‌تی دووهمی ئەم سوورەته موبارەکه، باسی نزیکیی خوا ﷻ له مرۆف و، تۆمارکردنی فریشته‌کان بۆ قسه و په‌فتاری مرۆف، باسی هاتنی مردن و هاتنی قیامه‌ت و، شایه‌تی له‌سه‌ردانی مرۆف و مشت و مپ کردنی له‌گه‌ل (قرین) واته: هاونشینه جنده‌که‌یدا، که مرۆفه‌که خه‌تای ئەو ده‌گرێ، ئەویش ده‌لێ: نه‌خێر خه‌تای خۆت بوو، فه‌رمانکردنی خوا ﷻ به‌ بێ دهنگ بوونیان و مشتومر نه‌کردنیان له‌ خزمه‌ت خوادا له‌و پۆژهدا، چونکه ئەوه تپه‌ری و، فریدرانیانه ئیو دۆزه‌خ، (هی بیروایان)، داواکردنی دۆزه‌خ بۆ بیروایان و تاوانباران بۆ پتر سزادانیان.

دەرسی سێیه‌م: له نایه‌ته‌کانی: (٣١ - ٤٥)، واته: له پازده (١٥) نایه‌تی کۆتایی ئەم سوورەته موبارەکه پێک دێ، باسی به‌هه‌شت و به‌هه‌شتیان و، فه‌وتپێزانی گه‌لانی یاخیی و، سه‌رنج‌اکێشان بۆ گه‌ردوون و، رێنماییکردنی خوا ﷻ بۆ پیغه‌مبه‌ر موحه‌ممهد ﷺ که خۆراگرو پشوو درێژ بێ و، خوا به‌ پاکگرو ستایشکار بێ و، پێشاندانی چه‌ند دیمه‌نیکی قیامه‌ت و، فه‌رمانکردنی خوا به‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷻ که به‌ هۆی قورئانه‌وه هۆشداریی بداته بیروایان و، له سزا و جه‌زه‌به‌ی خوای به‌رز بیانترسێن.

✱ دهرسی یه کهم ✱

بێناسە ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە پازدە (١٥) ئایەتی سەرەتای سوورەتی (ق)، ئایەتەکانی: (١ - ١٥) پێک دێ، سەرەتا خوا ﷻ سوێندی بە قورئانی شکۆدار خواردووە، بەلام وەلامی سوێندە کە قرتێراوێ، سیاق دەیکە یەنێ، کە بریتبە لەوەی زیندوودە کرێنەووە سزا و پاداشت چاوەرێتان دەکات، وا پێدەچێ وەلامی سوێندە کە ئەو بێ و، باسی سەرسوورمانی کافرەکان لە هاتنی پێغەمبەرێکی ترسێنەر و هۆشداربێدەرکراو، کە موحەممەد ﷺ.

پاشان باسی سەرسوورمانی کافران لە زیندوو کرانەووە کراو، خوای پەرورەدگاریش بەو بەرپەرچی داوونەووە کە دەزانێ چی لە جەستەیان کەم دەبێ و تیکه‌ل بە خاک دەبێتەووە، هەموو شتیکیشی پاراستو، گەردوونیشی بە سەروو خواربەووە بەوپەڕی رێک و پێکی دروستکردو.

دوایی خوا ﷻ سەرنجیان بۆ مێژووی گەلانی فەوتاو را دەکێشێ، کە لە ئەنجامی بە درۆ دانانی پێغەمبەرائی خوادا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَ السَّلَام) و بڕوانەکردن بە پیامەکانی خوا، کە شایستەیی ئەو بوون، خوا سزایان بدات، فەوتیندراون، باسی هەشت لە گەلە فەوتێراوێکان دەکات.

پاشان خوا ﷻ بە نکوولبێلێکردنەووە دەپرسێت: ئایا لە بەرانبەر دروستکردنی یەکەمدا، ئێمە دەستە پاچه بووین؟ تاكو له بەرانبەر دووباره کردنەووەی دروستکردنەووەی ئەواندا پەکمان بکەوئ و دەستە پاچه بین؟ بەلام ئەوان ئەوێ کە جێی ئیشکالە بۆیان و مایە لێ تیکه‌ل بوونە بۆیان، ئەوێ جارێکی دیکە لە نوێ دروست بکرێنەووە، کە ئەگەر گوێیان بۆ عەقل و لۆژیک گرتبایە، هەر تۆزیک قیاسیکی راستەقینەیان کردبایە، دەیانزانێ کە کەسێک، زاتێک بتوانێ

له نهوون په‌یدایان بکات، ده‌شتوانی دواى شه‌وى بوونه‌که‌یان له ده‌ستداهه،
جاریکی دیکه بوونیان بو بگه‌رینتته‌وه:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُرْآنَ وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ① بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكٰفِرُونَ هَذَا نَحْنُ
عِجْبٌ ② لَوْدَا يَتَنَّا وَكُنَّا نُرَابًا ذٰلِكَ رَجَعُ بِعَيْدٍ ③ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ وَعِندَنَا كَنْبٌ
حَفِيفٌ ④ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَّرِيجٍ ⑤ أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ
كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَرَزَقْنَاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ⑥ وَالْاَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْقَنَاتِ فِيهَا رَواسِي وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ
كُلِّ نَوْعٍ بِهَيْجٍ ⑦ تَبَصَّرْ وَذَكَرْنِي لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ⑧ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا
بِهِ جَنَّتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ ⑨ وَالنَّخْلَ بَارِقَاتٍ لِمَا طَلَعُ نَهْيِدٌ ⑩ رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ
بَلَدَةً مَيْتًا كَذٰلِكَ الْفُرُوجُ ⑪ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَشُودُ ⑫ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ
لُوطٍ ⑬ وَأَصْحَابُ الْاَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ هُنَّ وَعِيدٌ ⑭ أَفَعَيْبُنَا بِالْخَلْقِ الْاَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي
لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ⑮

مانای ده‌قو ده‌قی نایه‌ته‌کان

(به ناوی خوای به به‌زه‌یی به‌خشنده، قاف سوئند به قورئانی پایه‌دارو به‌رتز (زیندووکرانه‌وهو و پاداشت و سزا راستن) ① (ته‌ی موحه‌ممه‌د! تو به ناراست نازانن)، به‌لکو پتییان سه‌یر بوو که ترستنه‌رتیکان له خوئیان بو هات و بیروایه‌کان گوتیان: ئەمه شتیکی سه‌یره ② نایا نه‌گه‌ر مردین و بووینه خوئل (زیندوو‌ده‌کرئینه‌وه؟) ئەوه گه‌رانه‌وه‌به‌کی دووره ③ بیگومان ده‌زانین زه‌وی چی لی که مکر دوون و نووسراوئکی پارئزه‌ریشمان له لایه که هه‌موو شتیکی تیدا تو‌مارکراوه ④ به‌لکو ئەوان کاتیک هه‌قیان بو هات، به دروئیان دانا، بو‌یه ئەوان گرفتاری (سه‌رگه‌رانیی و قسه‌ی) تیکه‌ل پیکه‌لیی بوون ⑤ نایا ته‌ماشای ئاسمانیان نه‌کردوه له سه‌روویانه‌وه، چوئن بنیامان ناوه و رازاندوو‌مانه‌ته‌وه‌وو، هیچ که‌لین و که‌م و کو‌پی نین ⑥ زه‌وشیمان پان و پۆر کردوه (و لیکمان کیشاوه‌ته‌وه‌و چپایه) چه‌سپاوه‌کانیشمان تیفرئیداون و له هه‌موو جو‌ره جووت (رووه‌کیکی) دنگیرمان تیدا رواندوه ⑦ (ئه‌وه هه‌مووی) به‌رچاو روونیی و بیرخسته‌ته‌وه‌یه بو هه‌ر به‌نده‌یه‌کی (له ناخه‌وه) گه‌راوه (بو لای خوا) ⑧ هه‌روه‌ها له‌سه‌رئوه‌ ناوئیکی به‌ پیزمان دابه‌زانده‌وه، ئنجا چه‌ندان باغ و بیستان و دانه‌وئله‌ی دره‌و کراومان پی رواندوه ⑨ دیسان دارخورمایانی به‌رز هه‌لچوو که هیشوو‌ی ریز به‌ستوو‌یان هه‌ن ⑩ (ئه‌و میوه و دانه‌وئله‌یه) بژیوه بو به‌نده‌کان و (به‌و ناوه) زه‌وییه‌کی مردوو‌شمان پی ژیانده‌وته‌وه، هاتنه‌ دهره‌وه (ی مردوو‌ان و زیندوو کرانه‌وه) شیان هه‌ر به‌و شیوه‌یه ⑪ پتیش وانیش گه‌لی نووح و هاوه‌لانی بی‌ره‌که‌و (گه‌لی) ئەموود(یش قیامه‌تیان) به‌ درۆ دانا ⑫ هه‌روه‌ها (گه‌لی) عاد و فیرعه‌ون و براهه‌کانی لوط ⑬ دیسان هاوه‌لانی دره‌خته‌که‌و گه‌لی توبه‌عیش، هه‌ر کامیان پیغه‌مبه‌رانی به‌ درۆ دانا، سه‌رنجام

هه‌ره‌شهی من (به‌سه‌ریاندا) چه‌سپا ﴿۱۱﴾ نایا له ناست دروستکردنی به‌که‌م دا ده‌سته پاچه بووین؟ (نه‌خیر) به‌لام نه‌وان له باره‌ی دروستکردنه‌وه‌ی تازه‌دا له تیکه‌ل پیکه‌لیی (دوو دلیی) دان ﴿۱۲﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(الْمَجِيدُ): (الْمَجْدُ: السَّعَةُ فِي الْكِرَامِ وَالْجَلَالِ، وَالْمَجِيدُ، أَي: يُجْرِي السَّعَةَ فِي بَدَلِ الْقَطْرِ الْمُخْتَصِّ بِهِ)، (مَجْدُ): فراوانییه له به‌خشین و هه‌بیه‌تدا، (مَجِيد) واته: نه‌و زاته‌ی که به فراوانی ده‌به‌خشین و چاکه ده‌کات، چاکه و به‌خشینیک که تابه‌ته به‌خویه‌وه، وشه‌ی (مَجِيد) به‌کوردیی ده‌بیته به‌خشهر، هه‌روه‌ها ده‌بیته شکۆدار، دياره بو خوی په‌روه‌ردگار، واته: به‌خشهری بی وینه‌و شکۆداری بی وینه‌و.

(عَجِيبٌ): (مَا لَمْ يُعْهَدْ مِثْلَهُ) (عَجِيبٌ) واته: سه‌یر، سه‌رسوهرینه‌ر، نه‌وه‌یه که وینه‌ی وی نه‌زانایی، یاخود وینه‌ی نه‌بوویی پێشتر.

(رَجَعٌ): (الرُّجْعُ: الإِعَادَةُ، الْعَوْدُ إِلَى الدُّنْيَا بَعْدَ السَّمَاتِ)، (رَجَعٌ): چاوکه، واته: گێرانه‌وه، که مه‌به‌ست پێی که‌رانه‌وه‌یه بو دنیا دوی مردن.

(مَرِجٌ): (أَصْلُ الْمَرَجِ: الْخَلْطُ، وَالْمَرَجُ: الإِخْتِلَاطُ، وَمَرِجٌ: مُخْتَلِطٌ)، وشه‌ی (مَرَجٌ) له نه‌صلدا به‌مانای تیکه‌ل‌کردن دی، (مَرَجٌ) به‌مانای تیکه‌ل بوون، (مَرِجٌ) به‌مانای تیکه‌ل بوو.

(فُرُوجٌ): (الْفُرُوجُ: جَمْعُ الْفَرْجِ، وَالْفَرْجَةُ: الشَّقُّ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ كَفَرْجَةِ الْخَائِطِ، فُرُوجٌ، أَي: شُقُوقٌ وَفُتُوقٌ وَضُدُوعٌ)، (فُرُوجٌ) کۆی (فَرْجٌ) و (فَرْجَةٌ) یه، که به‌که‌لنی نیوان دوو شان ده‌کوتری، وه‌ک که‌لینی که له دیواردا هه‌یه، (فُرُوجٌ) به‌(شُقُوقٌ) و (فُتُوقٌ) و (ضُدُوعٌ) واتا کراوه، واته: که‌لینه‌کان، بو‌شاییه‌کان،

درزه‌کان، داویتی مروّقیش که ده‌گوتری: (فَرَج) له‌بەر ئەوهی ده‌که‌وێته تێوان هەردوو لاقەکانی.

(مَدَدْنَهَا): (أَصْلُ الْمَدِّ: الْجَرُّ، وَمَدَدْنَاهَا: أَي بَسَطْنَاهَا)، وشە‌ی (مَد) له ئە‌صلدا راکێشانه، (مَدَدْنَهَا) واتە: پائەمان راکه‌ستوه، که دياره ئە‌وه بۆ چاوی مروّف و دياره، ئە‌گەرنا له ئە‌صلدا زه‌وی هێلکه‌یه، مه‌یله‌و خړه، به‌لام له‌بەر ئە‌وه‌ی پانتاییه‌که‌ی زۆره، بۆیه مروّف هه‌مووی هه‌ر به‌ ده‌شت و، پان دێته به‌رچا‌و، ئە‌گەرنا وه‌ختی بۆ دوور ده‌پوانی، ئە‌گەر دنیا هه‌ور بێ، ته‌ماشای ده‌کات له‌وسه‌ر هه‌وره‌کان به‌ زه‌وییه‌وه نووساون، که له راستییدا ئە‌وه باشترین به‌لگه‌یه له‌سه‌ر خړپیتی زه‌وی، هه‌ست ده‌کات له‌لای خۆی هه‌وره‌کان له زه‌وی دوورن، به‌لام له‌ولا هه‌وره‌کان به زه‌وییه‌وه نووساون، که ده‌چت بۆ ئە‌وتیش، ته‌ماشای ده‌کات هه‌ر دوورن، به‌لام له‌بەر ئە‌وه‌ی زه‌وی ئاوها هه‌لکه‌وتوه، که‌سیک که لێ‌روه ته‌ماشای ده‌کات، واده‌زانێ هه‌وره‌کان گه‌یشتوون به زه‌وی، که نه‌شکه‌یشتوون، به‌لام له‌بەر ئە‌وه‌ی زه‌وی کوربۆته‌وه، چاوی و ده‌بینی، هه‌روه‌ها ئە‌وانه‌ی به‌ ده‌ریادا سه‌فه‌ریان کردبێ، ئە‌و که‌شتیه که له دووره‌وه دێته پێشی، لووته‌که‌ی دياره، قوتکه‌که‌ی دياره، یان ئە‌گەر چارۆکه‌دار بێ، پێشی سه‌ری چارۆکه‌که‌ی دياره، دوا‌ی ئە‌وی دیکه‌ی ده‌رده‌که‌وی، چونکه ده‌ریاش هه‌ر کور ده‌بێته‌وه له‌گه‌ڵ هێزی راکێشانی زه‌ویدا.

(رَوَايِي): (رَسَا الشَّيْءُ، يَرَسُو، رُسًا، أَي: ثَبَتَ وَأَرَسَاهُ غَيْرُهُ، وَ (رَوَايِي) جَمْعُ رَاسٍ، مِثْلُ: فَوَارِسٍ وَعَوَاذِلَ عَلَى غَيْرِ قِيَاسٍ). (رَوَايِي) ده‌گوتری: (رَسَا الشَّيْءُ، يَرَسُو، رُسًا) واته: شته‌که چه‌سه‌پا، ده‌چه‌سه‌پن، چه‌سه‌پان، (وَأَرَسَاهُ غَيْرُهُ) واته: غه‌یری خۆی شته‌که‌ی چه‌سه‌پاند، (رَوَايِي) کۆی (راس)یه، به ژێر، وه‌ک (فَوَارِسٍ) کۆی (فَارِسٍ) و (عَوَاذِلَ) کۆی (عَاذِلَ)، (فَارِسٍ) واته: سوارچاک، (عَاذِلَ) واته: لۆمه‌که‌ر، په‌خه‌نگه‌ر، به‌لام ئە‌وه به‌بێ قیاس، به‌و شێوه‌یه کۆکراوه‌ته‌وه.

(زَوْج): (أَي: نَوْع، وَصَلْف)، وشہی (زَوْج) له قورئاندا ھەم بە مانای جوړو پوډل ھاتوہ، (مِنْ أَرْوَاحِ سَتَى) واتہ: (مِنْ أَصْنَافِ سَتَى)، ھەروہا (زَوْج) بە مانای تیر و مئ و، بە مانای جووتیش ھاتوہ.

(بِهَيْج): (الْبَهْجَةُ: حُسْنُ اللَّوْنِ وَظُهُورُ السَّرورِ فِيهِ، بَهْجٌ فَهَوَ بَهْجٌ)، (بَهْجَةٌ): بە مانای جوانیی ږەنگ و دەرکەوتنی شادمانیی تیبدا، دەرگوتری: (بَهْجٌ فَهَوَ بَهْجٌ) واتہ: جوان بوو، ئەو جوانہ، یاخود: ږەونەقی پەیداکرد، ئەو ږەونەقدارہ، دڼکیرہ.

(تَبْصِيرًا): (التَّبْصِيرُ: مَصْدَرٌ بَصْرَةٌ، وَأَصْلُ مَصْدَرِهِ: التَّبْصِيرُ، وَالتَّبْصِيرُ: جَعَلَ الْمَرْءَ مُبْصِرًا، وَهُوَ مَجَازٌ فِي إِدْرَاكِ النَّفْسِ إِدْرَاكًا ظَاهِرًا لِلْأَمْرِ الَّذِي كَانَ خَفِيًّا)، (تَبْصِيرَةٌ) چاوگی (بَصْرَةٌ) یە، (بَصْرَةٌ) واتہ: بینیی، ئەویش ئەصلی چاوگە کە بریتیە لە (تَبْصِير)، واتہ: پئ بینین، دەلت: (التَّبْصِيرُ: جَعَلَ الْمَرْءَ مُبْصِرًا)، (تَبْصِير) بریتیە: لەوہی تۆ مرۆڤئیک وا لیکە ی بینئ، ئەمەش لێەدا مەجازە بۆ دیتنی ئەفس، بە دیتنیک بۆ شتیک ئاشکرا کە لە ئەسڵدا پەنھان و شێردراوہ بووہ، بە ئام تۆ وا لەو کەسە بکە ی، بە ئاشکرا و چاک ببینئ.

(وَذَكَّرَ): (إِسْمٌ مَصْدَرٍ: ذَكَرَ، إِذَا جَعَلَهُ يَذْكَرُ مَا نَسِيَهُ)، (ذَكَرَى): ناوی چاوگە بۆ (ذَكَرَ)، واتہ: وەبیری ھینایەوہ، ئەگەر کەسێک شتیک لە بیر چوو بئ و، کەسێکی دیکە وەبیری بڼیتتەوہ، دەرگوتری: (ذَكَرَ) واتہ: خستیه وە بیری، ئنجا (ذَكَرَى) ناوی چاوگە لە (ذَكَرَ).

(مُبْرَكًا): (إِسْمٌ مَفْعُولٍ، الَّذِي جُعِلَ فِيهِ الْبَرَكَةُ)، (مُبَارَك): (اسم مفعول) ە، بۆ شتیک کە بەرە کەتئ تیدا خراوہ، بەرە کە تیش واتہ: خیرئکی زۆر، واتہ: پڼزدارکراوہ، (وَحَبَّ الْحَصِيدِ): (حَب) بە مانای دانەوئڵە دئ، کە دیارہ ناوی چڼسە، تاکە کە ی (حَبَّة) یە، ئنجا دەرگوتری: (حَبَّةُ الشَّعِيرِ، حَبَّةُ الرَّزِّ، حَبَّةُ الْغِنَطَةِ، حَبَّةُ الدَّرَاةِ)، واتہ: دهنکی جو، دهنکی برنج، دهنکی گهنم، دهنکی ذورات (حصید) یش (فعل) ی بە مانای (مفعول) ە، (أَي: مَحْضُود، أَي: حَبَّ الرَّزِّ الْمَحْضُود، أَي:

المَقْطُوعِ مِنَ جُدُورِهِ لِأَكْلِ حَبِّهِ)، واته: دانه‌وِیله‌ی کشتوکاللیک که ده‌درویت‌ه‌وه، واته: له پ‌یشه‌وه ده‌پ‌ردی، بُو‌ئ‌ه‌وه‌ی دانه‌که‌ی بکه‌ویت‌ه‌ به‌رده‌ست، نجا‌ئ‌ه‌گ‌ه‌ر گ‌ه‌ه‌، جُو‌یه‌، ن‌یسکه‌، نُوکه‌، برنج‌ه‌، زوراته‌، ه‌ه‌رچی ه‌ه‌یه‌.

(بَاسِقَاتٍ): (أَي: طَوِيلَاتٍ، عَالِيَاتٍ)، واته: در‌یژو به‌رزه‌لچوو، ده‌گوتری: (بَسَقٌ فَلَانٌ عَلَى أَصْحَابِهِ: أَي: عَلاَهُمْ) واته: له‌وان بل‌ندتر بوو، (وَالْبَاسِقُ هُوَ الذَّاهِبُ طَوِيلًا مِنْ جِهَةِ ارْتِفَاعٍ)، (بَاسِقٌ) واته: به‌رزه‌لچوو، که به باری سه‌رده‌وه‌دا، به باری لای سه‌ریندا به‌رز ه‌لچ‌ی.

(طَلَعٌ): (طَلَعُ النُّخْلِ: مَا طَلَعَ مِنْهَا)، ئه‌وه‌یه که له دارخورمایه‌که د‌یته ده‌ری، واته: میوه‌و به‌ر، ده‌گوتری: (أَطْلَعَتِ النُّخْلُ أَوَّلُ مَا يُظْهَرُ مِنْ مَرِّ التَّمْرِ، وَهُوَ فِي الكُفْرَى، أَي: غِلاَفِ العُنُقُودِ)، (طَلَعٌ): ده‌گوتری: (أَطْلَعَتِ النُّخْلُ) دارخورمایه‌که به‌ری ده‌رکرد، یه‌که‌م‌ین ش‌ت‌یک که له خورما ده‌رده‌چی که له کیفه‌که‌یدایه، پ‌تی ده‌گوتری: (كُفْرَى)، واته: کیفی ه‌ی‌ش‌وه‌که، پ‌ش ئه‌وه‌ی ه‌ی‌ش‌وه‌که کیفه‌که‌ی بقل‌یش‌ی، له ش‌ت‌یک‌دایه، پ‌تی ده‌گوتری: (طَلَع).

(نَضِيدٌ): (أَي: مَنْضُودٌ: مُصَفَّفٌ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ، مَا دَامَ فِي الكُفْرَى)، واته: ریزکراو ه‌ه‌ند‌یکی له سه‌ر ه‌ه‌ند‌یکی ه‌ه‌تا له کیفه‌که‌داین پ‌تی ده‌گوتری: (نَضِيدٌ)، به‌ل‌م دوا‌ی ئه‌وه‌ی ده‌رده‌چی، ه‌ه‌ر ه‌ی‌ش‌وه به‌لایه‌ک‌دا ده‌چی، مه‌رج نیه ئه‌و ریزبوونه‌ی جارانی ه‌م‌ین‌ی.

(أَمَّيْنًا): نایا ئیمه ده‌سته پاچه بووین؟ ده‌لی: (الإِغْيَاءُ: عَجَزٌ يَلْحَقُ البَدَنَ مِنْ لَبْثِي وَالْعِي: عَجَزٌ يَلْحَقُ مِنْ تَوَلُّ الأَمْرِ وَالكَلَامِ)، (إِغْيَاءُ): بریتیه له بن تواناییه‌ک که به‌سه‌ر جه‌سته د‌ی، له ئه‌نجامی ر‌و‌یش‌ت‌ندا، که پ‌تی ده‌گوتری: ماندوو بوون، شه‌که‌تی، به‌ل‌م (عِي) بریتیه له شه‌که‌تی و، یاخود ده‌سته پاچه‌یه‌که، به‌سه‌ر که‌س‌یک د‌ی، که کار‌یکی پ‌ن س‌پ‌یردراوه، کار‌یکی له ئه‌ست‌و‌گرت‌وه، یاخود قسه‌کردنی له ئه‌ست‌و‌گرت‌وه، نه کاره‌که‌ی بُو‌ده‌کری و نه قسه‌کانی چاک بُو‌د‌ین.

(لَبَسَ): (أَصْلُ اللَّبَسِ: سَتْرُ الشَّيْءِ، ذَلِكَ فِي الْمَعْنَى، يُقَالُ: لَبَسْتُ عَلَيْهِ أَمْرَهُ، أَي: خَلَطْتُ وَلَا لَبَسْتُ فَلَانًا، أَي: خَالَطْتُهُ)، (لَبَسَ): له نه صلدا، واته: داپوشینی شتیک، نه مه هه ر بو شتی به رهه ست به کارنایهت، به لکو بو شتی مه عنه ویش به کاردی، ده گوتری: (لَبَسْتُ عَلَيْهِ أَمْرَهُ) واته: کاره که یم لئ تیکه ل کرد، سه رم لئ تیکدا، ده گوتری: (لَابَسْتُ فَلَانًا: أَي خَالَطْتُهُ) واته: تیکه لیم له گه لدا کرد.

مانای گشتیی نایه تهکان

(يَسْمِ اللَّهُ الرَّعَيْنَ الرَّجِيمَ)، به ناوی خوای به بهزهیی به خشنده، واته: نه م کاره م ده ست پیده که م، ده ست پیکردنی نه م کاره م به ناوی خوای به بهزهیی به خشنده یه، کاتیک مروؤف ده لئ: به ناوی خوای به بهزهیی به خشنده، به لای که مه وه ده بی چوار واتایان له عه قل و دلی خویدا ناماده بکات:

- ۱- نه و کاره به ناوی خواوه دهستی پیده که م.
- ۲- نه و کاره بو خوا نه جامی ده ده م.
- ۳- نه و کاره به پیی به رنامه ی خوا نه جامی ده ده م.
- ۴- نه و کاره به ناسانکاری و تواناو وزه یه که خوا پیم ده داو، بوم ده ره خستنی، نه جامی ده ده م.

(ق وَالْقُرْآنَ الْمَجِيدِ)، سن سوورته له قورئاندا به یه ک پیت ده ست پیده که ن، نه مه یه کیکیانه، سووره ق (ص) یش پیشتر رابردو، سووره ق (القلم) یش که به (ن) ده ست پیده کات، دواتر دی، واته: له قورئاندا ته نیا نه م سن سوورته به یه ک پیت ده ست پیده که ن، له پیته پچر پچره کان، ژماره یه که له سوورته کان به دوو پیت ده ست پیده که ن، که (حم) ده کانن، ژماره یه کیان به سن

پیت دهست پیده کهن (أم) هکان و (الر) یه کان، (طسم) هکان، هه ندیکیشیان به چوار پیت دهست پیده کهن، ته نیا دووانیشیان به پینج پیت دهست پیده کهن که سووره تی (مریم) ن، به (کهیعض) و سووره تی شوورا (حم عسق).

پیشتر زور له باره ی نهو پیته پچر پچرانه وه قسه مان کردوه، به تایبه تی له سه ره تای سووره تی (یونس) دا، که نهو پیته پچر پچرانه له سه ره تای بیست و نو (۲۹) له سووره ته کانی قورئان دا هاتوون، زانایان له باره ی حکمه تی هاتنی نهو پیتانه وه زور قسه یان کردوه.

ا- هه ندیکیان گوتوو یانه: ته نیا بو ناگادار کردنه وه یه.

ب- هه ندیکیان گوتوو یانه: نهو نه پینیه ک بووه له نئوانی خواو پیغه مبه ره که یدا ﷺ.

ج- هه ندیک گوتوو یانه: نهو شتیکی زاندر او بووه له زمانی عه ره بیدا که به پیتیک، یان به چه ند پیتیک نامه کانیا ن دهست پی بکه ن، هه ره بو یه ش بیبروایه کانی رورگاری پیغه مبه ره ﷺ ره خه یان له وه نه گرتوه، ده بی شتیکی زاندر اوو باو بوو بی.

د- هه ندیک گوتوو یانه: هه ره خوا ده زانی مه به ست پی پی چیه.

به لام باشترین مانایه ک که تیکناگیری له گه ل نهو شتانه دا که گوتران، نهو یه که بلتین، خوا ﷺ ده یه وی به تیمه ی مروف بفرموی: نهو قورئانه ی، نهو فرمایشته که له به ره دهستی ئیوه دایه، که له (۱۱۴) سووره ت پیکهاتوه، له (۱۲۳۶) نایه ت پیکهاتوه، له (۷۱۸۰) وشه پیکهاتوه، له (۲۲۱۴۳۹) پیت پیکهاتوه، نهو پیتانه، نهو دهنگانه ئیوه رورانه قسه یان پیده کهن و به کاریان دینن بو خویندن و نووسیتان، به وه را بزانی که نهو فرمایشته هی خوابه ﷺ که لهو پیت و دهنگانه ی له به ره دهستی ئیوه شدا، هه ن وه ک که ره سه ته به ک، به لام قورئان تیکی ده سه وسانکه ری لی دروست کردوون، که ئیوه نه ک هه ره ناتوانن وینه ی قورئان بینن، به لکو وینه ی ده (۱۰) سووره تی، یان سووره تیکیشی

بیتن، کهواته: بزائن ئەو فەرمايشته فەرمايشتی خوايه ﷺ که هەر له و پیت و دەنگانەي له بەر دەستی تێوه شدا هەن پێکی هیناوه.

﴿قَالَ وَالْقَوْمَ إِنَّ الْمَجِيدَ﴾، سویند بە قورئانی بەخشنده، سویند بە قورئانی خاوهن ئەوپه‌ری که‌رم و بەخشش، خاوهن ئەوپه‌ری ریزو حورمه‌ت، سویند بە قورئانی شکۆدار (شکو‌مه‌ند)، پایه‌به‌رز، وه‌لامی سوینده‌که چیه؟

وه‌لامی سویند زۆر جار له قورئاندا قرتیزاوه، بۆ ئەوه‌ی زه‌ینی مرؤف بۆ هەر شتی‌ک بچن، که له‌گه‌ڵ ئەو سیاقه‌دا بکونجی، یان جاری واهه‌یه تاشکرایه، تیس‌تا ئەم سووره‌ته هه‌مووی باسی زیندوو بوونه‌وه و سزاو پاداشت و هاتنی پۆژی دوايه، کهواته: سویند بە قورئانی به‌ریز، خاوهن ریزو حورمه‌ت و پایه‌دار، تێوه زیندوو ده‌کرێته‌وه و لیتان ده‌پرسێته‌وه و سزاو پاداشت چاوه‌ریتان ده‌کات، یاخود سویند بە قورئانی پایه‌دارو خاوهن ئەوپه‌ری که‌رم و بەخشش، ئەم قورئانه بێ‌زهره‌که‌ی خۆی به‌دییه‌نهر و په‌روه‌ردگاره.

﴿إِنَّ إِلَهُكُمْ لَأَن جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِّنْهُمْ﴾، به‌لکو سه‌ریان سوورما کاتیک هەر له خۆياندا ترسینه‌ریکیان بۆ هات، ئەمه گواستنه‌وه‌یه له قسه‌یه‌که‌وه بۆ قسه‌یه‌کی دیکه، واته: نه‌ک هەر برۆیان پینه‌هینا، به‌لکو سه‌ریان سوورما که له خۆیان وریا که‌ره‌وه و ترسینه‌ریکیان بۆ بیت، ﴿فَقَالَ الْكٰفِرُونَ هٰذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ﴾، بێ‌برۆیه‌کان گوتیان: ئەمه شتی‌کی سه‌رسوهرینه‌ره، وشه‌ی ﴿الْکٰفِرُونَ﴾، خوا ﷻ ده‌یتوانی بفرموی: ﴿فَقَالُوا هٰذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ﴾، به‌لām بۆ ئەوه‌ی بزانی ئه‌وانه به‌هۆی کوفرو بێ‌برۆیه‌وه، برۆیان به‌ پێغه‌مبه‌ری خاتهم نه‌کردوه ﷺ ئەوه که له خۆیان پێغه‌مبه‌ریکیان بۆ بیت، وریایان بکاته‌وه و ترسیان بداته‌ به‌ر، سه‌ریان سوورمیت، ئەوه‌ی وایلی‌کردوو سه‌ریان له ناست شتی‌کدا سوورمیت، که هەر ئەوه له خۆی کارزان و کاربه‌جی چاوه‌ری ده‌کرێ، که مرؤفه‌کان به‌نده‌کانی و پل کات و پشتگوێ نه‌خات، به‌بێ ناگادار که‌ره‌وه، به‌بێ ترسینه‌رو وریا که‌ره‌وه،

نه‌وهی وای لیکردوون سه‌ریان له‌و شته سوور مینتی که شتیکی زور مه‌نتیقیه، بپروایه‌که‌یان بووه.

﴿أَوَدَا مِنَّا وَكَا نَرَا﴾، نهمه به‌پیی سیاق ده‌زانری که نهمه قسه‌ی کافره‌کانه، گوتیان: ﴿أَوَدَا مِنَّا وَكَا نَرَا﴾، نایا کاتیک که مردین و بووینه‌وه خوّل، بووینه‌وه کل، نه‌وه‌ش هه‌ر فرتیزراوه، یانی: (أَنْبَعَثُ)، نایا زیندووده‌کرینه‌وه؟ ﴿ذَلِكَ رَجْعُ بَعِيدٍ﴾، نه‌وه گیرانه‌وه‌یه‌کی دووره، واته: زور دووره نه‌وه له‌عه‌قله‌وه که تیمه دوای نه‌وهی بووینه‌وه خوّل، جاریکی دیکه زیندووو بکرینه‌وه، نازانن که کاتی خوئی ته‌نانه‌ت خوّل‌یش نه‌بوون و هه‌ر نه‌بوون، وه‌ک خوای په‌روه‌ردگار له‌ سووره‌تی (الإنسان) دا ده‌فرموی: ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا﴾، واته: به‌ته‌ئکید کاتیک به‌سه‌ر مروّفا هات، که شتیکی شایانی باس نه‌بوو، شتیکی باس‌کراو نه‌بوو، ناوی له‌کووله‌که‌ی ته‌پدا نه‌بوو، خواجه‌ک که له‌نه‌بوو، ئیوه‌ی هیناوه‌ته‌دی، ئیستا دوای په‌یدا‌بوونی بوونتان، به‌لام مردنتان و جیا‌بوونه‌ودی رووحتان له‌جه‌سته‌تان، جه‌سته‌که‌تان ده‌چپته‌وه نه‌و شوئینه‌ی لئی دروست بووه، که خاکه، رووچه‌که‌ش ده‌چپته‌وه شوئیتیک که خوا ده‌زانیت، پئیشن نه‌رووح و نه‌جه‌سته‌بووه، ئیستا جه‌سته‌که‌ش هه‌یه، به‌لام له‌خاک دایه، رووچه‌که‌ش هه‌یه، به‌لام له‌لای خواجه، له‌و شوئینه‌یه که خوا ده‌یزانی، کاتی خوا ئیوه‌ی دروست کرد، نه‌رووحتان هه‌بوو، نه‌جه‌سته‌تان هه‌بوو، ئیستا هه‌ردووکیان هه‌یه، به‌س له‌یه‌ک جیان.

﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْهَوْنَ عَنِ الْأَرْضِ مِنْهُمْ وَعِندَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ﴾، به‌دنیایی تیمه زانیمان نه‌وه‌ی زه‌وی لی کهم کردوونه‌وه، که جه‌سته‌که‌تیکه‌ل به‌خاک ده‌بیته‌وه، خوا ده‌زانری هه‌موو گه‌ردو گه‌ردیله‌کاتی جه‌سته‌ی نه‌و مروّقه‌چوون پرژو بلاوده‌بن، چوون زه‌وی لییان کهم ده‌کاته‌وه، ده‌یخوات و ده‌یگورپته‌وه بوّ خاک، ﴿وَعِندَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ﴾، له‌لای تیمه نووسراویکی پاریزه‌هه‌یه، خوا ﴿هه‌موو شتیکی تیدا پاراسته‌وه تو‌مارکردوه، که مه‌به‌ست پیی (اللّٰوِحُ الْمَحْفُوْظُ) ه، واته: ته‌ختی پاریزراو، که به‌

(کتاب مُبین) به (لوح محفوظ)، به (إمام مُبین)، به هم موو نهو ته عیرانه هاتوه، هه ندیک ده لَین: دروستکراوئیکی خوا خۆیه ق، هه موو زانیاریه کانی خۆی له باره ی دروستکراوه کانی وه تیدا تۆمار کردوون، هه ندیکیش ده لَین: نهوه ره مزو هیمای زانیاری بی سنووری خوایه، که من مانای دووه میانم زیاتر به دلّه وه ده نووسی.

هه لّه ته ته گهر خوا ﴿﴾ زانیاریه کانی خۆشی تۆمار کردبن، له دروستکراوئیکی خۆیدا، هه چ شتیک ریگری له وه ش ناکات، گرنک نه وه به خوا ﴿﴾ پئیان ده فهرموئ: ده زانین زهوی چیان لئ که م ده کات، نووسراوئیکی پارێزه ریشمان له لایه، بۆیه زیندووکرانه وه یان له وه جهسته خاکیه ی که پرژو بلاو بۆته وه، یان سووتاو، به شیوه یه که له شیوه کان، نه وه جهسته یه نه ماوه، نه وه رووحه ش که بۆیان دروستکراوه، بۆ خوای پهروه ردگار ئاسانه، نه گهر ههر به عه ق و مه نتیق ته ماشای بکه ین.

ئنجا خوا ده فهرموئ: ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾، واته: هۆی بیروایه که یان نه وه به که بیروا بوون به هه ق، دوا بی نه وه ی بۆیان هات، نه وه هه قه بریتیه: له قورئان و: له وه په یامه ی خوا به پیغه مبه ری خاته مدا ناروویه ق ﴿﴾، ﴿فَهَرَفْنَا بِأَمْرِ رَبِّهِ﴾، له نه جامی نه وه دا نه وان تووشی کارئیکی تیکه ل و پیکه ل بوون، (هریج: أي مُضْطَرِب، أي مُخْتَلَط)، واته: له سه ر حاله تیک راناوه ست، ههر له جووله جوولدان، ههر له دل له ددان، ههر جاره قسه یه که ده که ن له باره ی قورئانه وه، له باره ی پیغه مبه ره وه ﴿﴾ جارئیک به قورئان یان ده گوت: جادوویه، جارئیک ده یانگوت: شیعه، جارئیک ده یانگوت: که هانه یه، پیغه مبه ر یان ﴿﴾ جارئیک به جادووگه ر، جارئیک به شاعیر، جارئیک به کاهین ناوزه ند ده کرد، جارئیک به شیت!!

﴿أَفَلَا يَنْظُرُوا إِلَىٰ أَلَمَآءَ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بُنِنَهَا وَرَزَقْنَاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُجٍ﴾، وه ک پیشتریش ناماژم پئدا له ته فسیره کاند، نه مدیوه نه م ئایه تانه و ئایه ته کانی

ئایەتەکانی دواى، بە بۆچوونی من باش لەگەڵ ئایەتەکانی پێشیدا پەيوەست بکریتەوه، بە لأم بىگومان قورئان ھەموویان ھەک نالقەکانی زنجیر پەکدی دەبەستەوه، بە لأم دیارە دەبێ باش سەرنج بدری: چۆنیەتی پیکەوه پەيوەست بوونەوهی ئایەتەکان چۆنە؟ زۆرجار گەلێک نەپێنسی و حکمەت لە چۆنیەتی پیکەوه پەيوەست کردنی ئایەتەکاندا دەرەکەون.

لێرەدا دواى ئەوهی خوا ﷻ باسی ھەتۆیستی نەرتینیانەى بېپروایانی کرد، لە بارەى پێغەمبەرەوه ﷺ، لە بارەى قورئانەوه، ھەرودھا لە بارەى زیندووکرانەوه، کە تەوھرى سەرەکی ئەم سوورەتە موبارەکەیه، ھەرودھا باسی نکوولییکردنیانی کرد، کە زیندوونابنەوه، لەبەر ئەوهی دەبنەوه بە خاک و جەستەیان پرژ و بڵاودەبیتەوه بە زەویداو، گوتیان: ئەوه گێرانەوه پەکی دوورە، دواى ئەوهی خوا ﷻ دوو بەلگەى لەو بارەوه بۆ ھێنانەوه:

یەكەم: ﴿ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ ﴾، زانیومانە زەوى چى ئى كەم کردوونەوه لە جەستەیان.

دووهم: ﴿ وَعَدْنَا كَنْثَ حَنِيظٍ ﴾، نووسراویكى پارێزەرىش لەلای ئێمە ھەيه.

ئنجما ھۆكارى راستەقىنەى بېپروایى ئەوانى خستەپروو كە دەفەرموی: ﴿ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ ﴾، ھۆى نکوولییکردنیان لە زیندووکرانەوه، ئەوهیه پڕوایان بە ھەھەقیە، کە بۆیان ھاتو، واتە: بەر لەوهی بېپروابن بە زیندوو بوونەوه و زیندووکرانەوه، بېپروان بە ھەحیی و پەيامى خوا، ئەگەر سەرنجى ھەحیی و پەيامى خویان دابایە، سەرنجى پێغەمبەرى خویان دابایە ﷻ، ئەو کاتە ھالیى دەبوون کە چۆن زیندووکرانەوه سزاو پاداشت، شتیكى زۆر پروون و ناشکراو بەلگە نەویستە، شتیكى ھەقییە و دەبێ ھەر بێ، ئەو نەجامى بېپروایاندا بە ھەھەقى بۆیان ھاتو، تووشى کارىكى تیکەڵ و پیکەڵ بوون، ھەر جارەو قسەبەک دەکەن، ئنجما خوا ﷻ جارێک سەرنجیان رادەکێشێ بۆ گەردوون، بۆ

بوونه و هور دهوروبه ریان، که پرن له نیشانه کانی خوا و، نه وه ده گه یه نن، که خوا
 نه م گه ردوونه ی زور به ریک و پتکی و دوستکردوه، که واته: خواجه ک که نه م
 گه ردوونه ی بهوپه پری ریک و پتکی و یاساداری و سیستماتیک دروست کردوه،
 ناگونجی ژبانی مروّف لهو ریک و پتکی و یاسایه، به دهر بیت، لهو حالته
 سیستماتیک و مونه زهم و ریک و پتکیه، به دهر بیت، نه گهر مروّف له سهر
 زهوی بژی و چاکه کاران چاکه کاری بکن، خراپه کاران خراپه کاری بکن، به لام
 که س پاداشتی چاکه کاران نه داته وه و که س سزای خراپه کاران نه دات، که واته: ژبانی
 مروّف ناریک و پتکی و نیاسایی و، ناسیستماتیکی تیکهوت، به لام گه ردوون
 هه مووی ریک و پتکه، که واته: ژبانی به شه ریش ده بی ریک و پتک بی، تنجا
 کاتیک ژبانی به شهر ریک و پتک ده بی، نه م ژبانه دنیا یه قوناغیکی دیکه ی
 به دوا دابی و، سزا هه بی بو خراپه کاران و پاداشتی بو چاکه کاران!

بویه خوا ده فرموی: نایا سهرنجی ناسمانیان نه داوه له سهرووی خو یانه وه و،
 چهن دیمه تیکیان بو ده خاته روو، دوا ییش جارکی دیکه سهرنجیان راده کیشی
 بو میژوو، دوا ی نه وه ی سهرنجیان راده کیشی بو کتیبی گه ردوون، دوا یی
 سهرنجیان راده کیشی بو کتیبی میژوو، که نه گهر ته ماشای میژووش بکن، گه له
 فه وتاوه کان که هه شتین لیره دا به نمونه بو دینته وه، پروایان به پیغه مبه رانی
 خوا و به په یامی خوا نه بوو، خوا سزای دان.

که واته: نه و دنیا یه شاری بی خاوه ن نه، نه م ژبانه خاوه نیکه هه یه و،
 سه ره رشتیاریکی هه یه، نه وه تا که سائیک که ویستوو یانه نه و ژبانی دنیا یه
 تیکبدن، به هو ی بی پروایی به پیغه مبه رانی خوا و به په یامی خوا، خوا سزای
 داو ن، که واته: بزنان که نه و ژبانه دنیا یه خاوه نیکه هه یه و، نه و ژبانه دنیا یه
 ژبانیکی دیکه ی به دوا دای، که سزا و پاداشتی بو مروّفه کان دپته ناراوه، له سهر
 بناغه ی شیوه ی ژبانیان له م دنیا یه دا.

ده فہرموی: ﴿أَفَلَا يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَيْنَتْهَا﴾، نایا تہ ماشای
 تاسمانیان نہ کردوہ لہ سہروویانہوہ، چوٹمان بہرز کردوٹہوہو چوٹمان بنیات
 ناوہ؟ ﴿وَرَزَقْنَاهَا﴾، چوٹن رازاندوومانہتہوہ، ﴿وَمَا لَهَا مِنْ فَرْجٍ﴾، ہیچ کہ لین و
 کون و کہم و کوپری تیدانیہ، ﴿فَرْجٍ﴾، کوئی (فرج) ہ، وہک پیشتہر گوٹمان: بہ
 مانای کہ لین و درزو تیک دی، ہیچ کہ لین و تیک و درزو ناریکی تیدانیہ.

﴿وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا﴾، ہہروہا نایا سہرنجی زہویبان نہداوہ؟ یانی: ﴿أَفَلَمْ يَنْظُرْ
 إِلَى الْأَرْضِ﴾، یان ﴿أَفَلَمْ يَتَأَمَّلُوا الْأَرْضَ﴾، نایا تہ ماشای زہویبان نہ کردوہ؟ چوٹمان
 لیکر دہوہ؟ ﴿مَدَدْنَاهَا﴾، یاخود (الارض) بوہہ حالہق نہصبی وہرگرتوہ، بہ (مددنا)،
 یانی: ﴿وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا مَدًّا﴾، زہویشمان پان راخستوہ، درژمان کردوٹہوہ لہ بہر
 چاوی تہوہ، ﴿وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ﴾، چیا چہسپاوہ کاٹمان تیدا تیفریڈاون، ﴿رَوَاسِيَ﴾
 وہک گوٹمان: کوئی (راس) ہ، وہک (قوارس) کوئی (فارس) ہ، ننجہ ﴿رَوَاسِيَ﴾، سیفہقی
 وسفکراویکی قریتنراوہ، یانی: ﴿وَأَلْقَيْنَا فِيهَا جِبَالًا رَوَاسِيَ﴾، چیاہ چہسپاوہ کاٹمان
 تیفریڈاون، بوچی دہ فہرموی: تیمان فریڈاون؟ تہوہ دواپی لہ مہسہلہ گرنگہ کاندہ
 تیشکی دہخہینہ سہر، کاتی خوئی لہ سوورہق لوقمانیشدا باسمان کرد.

لہ راستییدا چیاہ کان بوہہ خوا سورۃ تین وشہی (اللقینا) ی واتہ: فریمان داوہ
 زہوی، تہو وشہہی بہ کار ہتیاوہ، لہ بہر تہوہی چیاہ کان لہو ناگر پرژنہانہ
 پدیدابوون، کہ لہ ناخی زہویدا ناگر پرژنہانہ دہرقولسون، زور بہرزبوونہوہو
 دواپی ہاتونہوہ، وہک تہستاش ہہر ہہن، ناگر پرژنیی وا ہہیہ تہستاشی
 لہگہ لڈابی کہ ناخیی زہوی لہ چاو جارن زور ساردتر بوٹہوہ، بہ لام تہستاشی
 لہگہ لڈابی ناگر پرژنیی وا ہہیہ، چہ ند کیلومہ تریک ناگر فری دہدات، ناگرو
 تاسن دواپی دیتہوہ، تہمہش تیعجازکی عیلمی تیدایہ.

﴿وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ﴾، چیا چہسپاوہ کاٹمان تی فریڈاون، ﴿وَأَلْبَسْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
 بَهِيجٍ﴾، تیماندا رواندوہ لہ ہہر جوڑہ پووہ کتکی دلکیر، ﴿بَهِيجٍ﴾، واتہ:
 جوان، بہ رہونہق، رہونہقدار، دلخوشکہر.

﴿بَشِيرَةٌ وَّذِكْرٌ﴾، هه‌م بۆ به‌رچا‌و ڤوونییه، هه‌م بۆ بیرخستنه‌وه‌یه، واته: ئه‌وه‌ی باسی ده‌که‌ین، یاخود ئه‌و ڤووه‌که به‌ ڤه‌ونه‌ق و دلگیره‌و جوانانه، ئنجا له‌ جووره‌کانی دارو دره‌خت و میوه، له‌ جووره‌کانی دانه‌وئێله، له‌ جووره‌کانی ته‌ڤه‌کار، له‌ جووره‌کانی سه‌وزه، هه‌موو ئه‌وانه که زۆر دیمه‌تیک‌ی جوان و سه‌رنج ڤاکیشیان هه‌یه‌و، دیمه‌تیک‌ی دلخۆشکه‌ریان هه‌یه، هه‌مووی بۆ بیرخستنه‌وه‌یه بۆ به‌رچا‌و ڤوونییه بۆ مروّقه‌کان، هه‌روه‌ها بۆ بیرخستنه‌وه‌یانه، بۆ کس؟ ﴿لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ﴾، بۆ هه‌ر به‌نده‌یه‌کی له‌ ناخه‌وه که ڤاوه بۆ لای خوا، (مُنِيبٌ) یانی: (الرَّاجِعُ إِلَى اللَّهِ مِنْ قَلْبِهِ)، که له‌ دل‌ه‌وه بۆ لای خوا بگه‌ڤته‌وه.

﴿وَرَزَقْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبْرَكًا﴾، له‌ سه‌رئوه‌ش ئاو‌یک‌ی به‌ ڤێزمان دا‌به‌زاندوه، هه‌میشه له‌ قوڤراندایا خوا باسی (ماء) ده‌کات، جار جار‌یک ئه‌گه‌ر باسی (غَيْثٌ)، یان باسی (وَدْقٌ) یان باسی (بَرْدٌ) بکات، به‌ زۆری باسی (ماء) ده‌کات، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئاو هه‌ر سێ حاله‌تی شل و ڤه‌ق و، مه‌یله‌و له‌ نێوانی شل و ڤه‌قدا، که به‌ڤه‌ر، ده‌گرێته‌وه، که ده‌ڤه‌رموێ: ئاو، واته: باران و به‌ڤه‌رو ته‌رزه، هه‌ر سێ حاله‌ته‌کان ده‌گرێته‌وه، هه‌ر سێکیان ئاون، به‌لام هه‌رچاره له‌ شێوه‌یه‌کدا، له‌ شێوه‌ی باران، له‌ شێوه‌ی به‌ڤه‌رو، له‌ شێوه‌ی ته‌رزه‌دا، به‌لکو ئاونگ و هه‌لمی ئاویش هه‌ر ده‌گرێته‌وه، ﴿وَرَزَقْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبْرَكًا﴾، ئاو‌یک‌ی به‌ ڤێز، (مُبَارَكًا) به‌رکار (مَفْعُولٌ بِهِ)، یانی: (الَّذِي جُعِلَ فِيهِ الْبَرَكَاتُ)، ئاو‌یک‌ که ڤیت و ڤێزی تیخراوه، خێر‌یک‌ی زۆری تیخراوه، به‌ به‌لکه‌ی ئه‌وه که هه‌ر به‌و ئاوه هه‌رچی ڤووه‌که ده‌ڤوێت و، هه‌ر له‌ پنجه‌ گیایه‌که‌وه بگه‌ر، هه‌تا هه‌موو جووره‌کانی سه‌وزه، هه‌موو جووره‌کانی ته‌ڤه‌کار، هه‌موو جووره‌کانی دانه‌وئێله‌کان، هه‌موو جووره‌کانی دارو دره‌خت و میوه‌کان، هه‌موویان به‌و ئاوه ده‌ڤوین، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئاو‌یک‌ی به‌ به‌ره‌که‌ته، ﴿فَأَنْبَتْنَا بِهِ﴾، ڤیمان ڤواندوه، به‌و ئاوه به‌ ڤێزه، ﴿جَنَّاتٍ وَحَبِّ النَّخْلِ﴾، هه‌موو جووره‌ باغ و بێستانه‌کان، هه‌موو جووره‌ دانه‌وئێله‌کان که ده‌دووڤینه‌وه، (حَبِّ) به‌ مانای دانه‌وئێله‌یه، ﴿النَّخْلِ﴾، له‌سه‌ر کیشی (فَعْمِيلٌ)،

به لأم به مانای مه فَعْوَلِه، واته: (حَبِّ الزُّرْعِ الْمُحْضُودِ)، یان (مَقْطُوعِ)، دانه وئَلَّه ی
 نَه و کشتوو کالَه ی که ده دوور پتَه وه، که دواپی هه م دانه که ی بُو مَرُوْفَه کانه،
 هه م کایه که شی و پووش و په لَاشَه که شی، خُوراکه بُو نازَه لَه کانِیان.

﴿وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ﴾، ههروه ها پیمان رواندوه بهو ناوه، دارخورما بهرز
 هه لَچووه کان، ﴿بَاسِقَاتٍ﴾، کَوَى (بَاسِقَة) هیه، واته: بهرز هه لَچوو، (النَّخْلَةُ
 الْبَاسِقَةُ)، (وَالنَّخْلُ الْبَاسِقَاتُ)، واته: دارخورمایه ک که بهرز هه لَچووه، دارخورماکان
 که بهرز هه لَچوون، ﴿لَمَّا طَاعَ نَفْسِي﴾، به ریکی ریز به ستوویان هه یه، (طَلَع)
 به بهرو میوه ی دارو دره خت ده گوتری، به لأم به نیسه بت خورماوه، یه که م
 جار که میوه که ی دره ده چئی پیی ده گوتری: (طَلَع)، که له راستیدا کیفیکه
 هیشوووه کانی دار خورمایه که ی له نیو خُووه گرتوون، (كُفِّرِي) ی پیی ده لَین،
 نجا نَه و کیف و بهرگه، دواپی له قوناغیکی دیارییکراودا ده قلیشی و هیشوووه
 خورمایه کان دینه ده ری، (نَضِيدِ) یش به مانای (مَنْضُودِ) ه، یانی: (متراکب) له سه ر
 یه ک که لَه که بوو، ریز به ستوو.

﴿رِزْقًا لِّلْعِبَادِ﴾، هه موو نه وه مان به ناوه به پیزه ده رهیناوه، که هه مووی
 بیته بُو بُو بهنده کان و، بُو مَرُوْفَه کان، خوا مشووری له بهنده کانی خواردوه،
 ﴿وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدًا مَّيْتًا﴾، ههروه ها بهو ناوه به پیزه زهوییه کی مردووشمان پی
 ژباندو ته وه، ﴿كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾، ده رچوونیشتان به هه مان شیوه یه، واته: جار یکی
 دیکه ش ده رچوونشان له زهوی و زیندوو کرانه وه تان له زهویدا، که پیتان شتیکی
 زور دووره، ده لَین: ﴿ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ﴾، ههروه ک تهو ده رچوونه ی تهو کشتوکال و
 دانه وئَلَّه تهو هه موو دارو دره خت و میوه یه وابه، که پیش نه وه ی تهو ناوه
 له شیوه ی باران و به فرو ته زردها، بیته سه ر رووی زهوی، هیچ شتیک دیار نیه،
 لهو سه ر پارچه زهوییه، به لأم دواپی ته ماشا ده که ی پر ده بی له گیاو گوژ و
 سه وزه و میوه و ته ره کارو دانه وئَلَّه، که واته: ده رچوونیشتان جار یکی دیکه و له
 زهوی ده رهینانان هه ر به هه مان شیوه یه.

تنجا خوا ﴿۱۳﴾ سه رنجیان راده کیشی بۆ میژوو، ده فهرموی: ﴿كَذَّبَتْ قَلْبُهُمْ قَوْمٌ نُّوحٍ وَأَصْحَابُ الْأَرْبَعِ وَمَثُودٌ ﴿۱۴﴾ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ ﴿۱۵﴾ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمٌ تُبَّعٌ ﴿۱۶﴾، له پیش نه واندا واته: پیش کۆمه لگای پیغهمبهر ﴿۱۳﴾ گه لی نووح پیغهمبهری خویان به درۆ داناو، پیغهمبهرانیان به درۆ دانا، په یامی خویان به درۆ داناو، پیی بیپروا بوون، ههروهها خاوه نانی بیره که، یان خاوه نانی چاله که یان شیوه که، ههروهها گه لی سه موود که پیغهمبهره که یان صالح بوو (عَلَيْهِ السَّلَام) و، گه لی عاد که پیغهمبهره که یان هوود بوو (عَلَيْهِ السَّلَام) و، فیرعه ون و ده ست و دایه ره که ی که موسا (عَلَيْهِ السَّلَام) و هاروونی برای (عَلَيْهِ السَّلَام) بۆ لایان ره وان کرابوون و، برایه کانی (لووط) یش که مه به ست پیی گه لی لووطه، له بهر نه وهی زۆر هاوهدل و هاوده می بوون، نه گه رنا لووط عیبرانیسی بووه، به لام ته وان که نعناییسی بوون و، لووط بۆ لایان ره وانکراوه، به تایهت هه ردوو شاری سه دووم و عه مووره، نه وانیش پیغهمبهرانی خویان به درۆ داناو.

﴿وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ﴾، ههروهها خاوه نانی دره خته چر و پره که، یاخود خاوه نانی باخه چرو پره که، که گه لی شوعه یین، ﴿وَقَوْمٌ تَبَّعٌ﴾، ههروهها خه لکی توبیه ع که دیاره ناگادار که ره وه که یان ده بی ناوی توبیه ع بووی، پیشتر باسما ن کرد له ته فسیری سووره تی (الدخان) دا که پیغهمبهر ﴿۱۳﴾ فه رموویه تی: قسه به توبیه ع مه لین، له بهر نه وهی خواناس و پروادار بووه، به لام خه لکه که ی بیپروا و خراپه کار بوون، نه م هه شت گه له: ۱- گه لی نووح و ۲- خاوه نانی بیره که و ۳- گه لی سه موود و ۴- گه لی عاد و ۵- فیرعه ون و، ۶- گه لی لووط، ۷- ههروهها خاوه نانی دره خته که و ۸- گه لی توبیه ع، نه وه هه شته، ﴿كُلُّ كَذَّبَ الرُّسُلِ﴾، هه ر کامیکیان پیغهمبهرانی به درۆ دانا، هه موو پیغهمبهران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، تنجا هه ر کامیکیان ته نیا پیغهمبهری خوی به درۆ داناوه، به لام هه ر کام له پیغهمبهران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، پیغهمبهرانی پیش خوی و دواپی به راست داناوه، که واته: هه ر که سیک پروای به یه کتیک له پیغهمبهران نه بوو بی صه لات و سه لامی خویان

له سهر بئ، له بهر نه وهی په یامی پیغهمبه ران هه مووی یه ک بووه، له هیله گشتیه کان و له جهوه هرو نیوه پر وکیشدا، هه که سئ پر وای به هه ر کامیان نه بئ، وه که نه وه وایه پر وای به هیچیان نه بووبئ، ﴿حَقَّقْ وَعِيدِ﴾، بویه هه ره شهی من له سهریان پیویست بوه، یانی: (حَقَّقْ وَعِيدِ)، به لام (ی) ده که قرئت زاوه و به ژیر (کسره) ئیکتفا کراوه له زور شوئی قورئاندا، وا هاتوه، واته: سزای من و هه ره شهی من، له سهریان چه سپا.

له کو تائیدا خوا ﴿قَالَ﴾ ده فهرموی: ﴿أَفَمِنَّا بِالْحَلْقِ الْأَوَّلِ﴾، نایا تیمه ده سته پاچه بووین له بهرانبه ر دروستکردنی یه که مدا؟ واته: نایا تیمه له بهرانبه ر دروستکردنی یه که مدا بئ توانو ده سته پاچه بووین؟ تا کو له بهرانبه ر دروستکردنی دووه مدا، یا خود دووباره گترانه وه یاندا بئ توانا بین؟ ﴿بَلْ هُرِّفَ لَبْسٌ مِنْ حَلْقِي جَدِيدٍ﴾، به لکو نه وان له تیکه لییدان، له ئیشکال دان، له دروستکردنه وهی تازه، واته: شته که یان زور نامه ننتیقیه، دروستکردنی یه که م به زه حمه ته، نه گه ر زه حمه ت بئ و، هی دووه م ئاسانه، که چی نه وان له ئاسانه که دا که وتوونه ئیشکاله وه، دان به هی یه که مدا دینن، که خوا دروستیکردون، به لام پییان وایه که خوا ناتوانئ دوی نه وهی ده مرن زیندوو یان بکاته وه، که نه وه شتیکی زور نامه ننتیقیه، نه گه ر هه ر توژئ گوئیان بو عقل و ویژدان گرتبایه و، به مه ننتیق له گه ل نه و بابته دا مامه له یان کردبایه، ده بو بزنان: که سیک بتوانئ شتیک له نه بوون په یدا بکات، دوی نه وهی نه و شته له به ین ده چئ، ده توانئ بیگترتته وه، هه روه ک زور جار گوتوو مانه: بابایه کی گوزه که ر، که گوزه دروست ده کات، ﴿وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَى﴾، دوی نه وهی گوزه که ی لب ده شکئ، ده توانئ چاکتر له جار ان دروستی بکاته وه، هه ر نه و سواله تانه، له تکه کانی بهارئ و بیانکاته وه قور و، گوزه ی چاکتر له جار انیشیان لب دروست بکاته وه.

مەسەلە گىرگەكان

مەسەلەى يەكەم:

سوئند خواردىن خوا ﷻ بە قورئانى شىكۆدارى بەپىز، كە زىندووكرانەو وەو سزاو پاداشت هەققن و، سەرسوورمانى كافران كە لە خۆيان ترسىنەر و ورياكەرەو يەكيان بو بى:

خوا دەفەر موئى: ﴿ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ﴿١﴾ بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكٰفِرُونَ هَذَا خَيْرٌ مِّنْ عِيبِ ﴿٢﴾﴾.

شىكردنەوئى ئەم، دوو ئايەتە، لە سى برگەدا:

١- ﴿ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ﴾، (پىتى) قاف، سوئند بە قورئانى خاوەن شىكۆ، خاوەن ئەو پەرى بەخشش.

پىتى (ق) وەك گوئمان: يەك پىتە، بەلام وەك وشە يەك گو دەكرئى، هەر وەك (ص) يش، يەك پىتە، (صاد) و (قاف) و (نون)، بەلام وەك وشە گو دەكرئى، دەگوئى: (قاف) (صاد) (نوون)، ئەم سئ سوورەتە لە قورئاندا بە يەك پىتە هاتوون لەسەرەتايانەو، بەلام (٢٦) سوورەتەكەى دىكە هەموويان يان بە دوو پىتە، يان بە سئ، يان بە چوار، يان بە پىنج هاتوون.

﴿ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ﴾، (و)ەكە بو سوئندە، سوئند بە قورئانى مەجيد، قورئان واتە: خوئندراو، ناوى عەلەمى ئەو فەرمايشتە، كە خوا بە پىغەمبەرى كۆتايى خۇيدا ناردووئى، كە هەم بە قورئان ناوى هئناو، هەم بە (كتاب)، بە قورئان ناوى هئناو لەبەر ئەوئى دەخوئرتەو، بە زمانان دەخوئرتەو، بە كىتاب ناوى

هینراوه له بهر ئهوهی ده نووسرێتهوه، واته: ئهم قورئانه، ههم به شیوهی خویندنهوه به ئیمه گه یشتوه، ههم به شیوهی نووسراویش، تێستاش له بهر دهستی ئیمه دا ههیه، ههم به خوێنراوی و ههم به نووسراوی، ﴿الْمَجِيدُ﴾، خوا کردووێتی به وهسف بۆ قورئان، وهلامی سوینده که چییه؟ وهلامی سوینده که قرتینراوه (جَوَابُ الْقَسَمِ مُحَذُوفٌ لِتَذَهَبَ نَفْسُ السَّامِعِ كُلِّ مَذْهَبٍ)، بۆ ئهوهی زهینی بابای بیسهه بۆ ههموو شوێنیک بچیت، بۆ ههر شتیک که له گهڵی بگونجیت، بۆ وینه:

أ- سویند به قورئانی خاوهن شکۆی بهرز، یان پیت و پیزی هه ره زۆر، تۆ پێغه مبهری خوی، ئهی موحه ممه د ﷺ.

ب- یاخود سویند به قورئانی خاوهن شکۆ پیت و پیزی هه ره زۆر، زیندوو کرانه وه هه قه.

ج- یاخود سویند به قورئانی خاوهن شکۆ پایه بهرز، ئهم قورئانه فه رمایشتی خواجه، ههروه ها ههر مانایه کی دیکه که له گه ل سیاقی ئایه ته کاندای بگونجی، ئه گه ر خوا ﷻ دیاری بیکردبایه، که له هه ندیک شوێنان وه لامی سوینده که دیاری بیکراوه، به لام ئه گه ر دیاری بیکرابایه ته نیا یه ک مانای ده گه یاند، به لام که دیاری نه کراوه، من ئه و س مانایه م بۆ هینان و، ده گونجی مانای دیکه ش به یتر.

٢- ﴿بَلْ يَحْمَوْنَ أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ﴾، به لکو سه ربان سووما که له خوێان وریاکه ره وه یان بۆهات وشه ی ﴿بَل﴾، له کور دیدا ده بیته وه (به لکو) یان (به لام)، له زمانی عه ره ییدا پتی ده گوتری: (بل للإضراب)، واته: (بل) بۆ گواسته وه یه، واته: واز له وه بینه و بچۆ بۆ بابه تیکی دیکه، ئنجا لێره زانایان بۆ ئهم (بل) ی گواسته وه، له م باسه که ده کری بۆ باسیکی دیکه، سێ حاله تیان بۆ داناون:

أ- ته بوو سعود ده لئ: (إِضْرَابٌ عَمَّا يُنْبِئُ عَنْهُ جَوَابُ الْقَسَمِ الْمُحَذُوفِ، كَأَنَّهُ قِيلَ وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ، أُنزِلَتْهُ إِيَّاكَ لِتُنذِرَ بِهِ النَّاسَ، بَلْ جَعَلُوا كَلًّا مِنَ الْمُنْذِرِ وَالْمُنْذِرِ بِهِ عُرْضَةٌ لِلنَّكْرِ وَالْتَعَجِيبِ).

واته: لێره دا ئه مه گواسته وه یه له وه که وه لامه قرتینراوه که ی، سوینده که ده یکه یه نن، واته: ئیمه قورئانمان دابه زاندوه بۆ ئه وهی خه لکی پتی وریابکه یه وه،

که چی بروایان پی نه هینا، به لکو وریا که ره وه و پی وریا که راه که یان (پی) وریا که راه که قورئانه و وریا که ره وه که ش پیغه مبه ره (که) کردیانه مایه ی نکو ولی لیگردن و سه رسورمان .

ب- (وَالْقُرْآنَ الْمَجِيدَ إِنَّكَ لَمُنذِرٌ، ثُمَّ قِيلَ بَعْدَهُ: إِنَّهُمْ شَكُّوا فِيهِ، ثُمَّ أُضْرِبَ عَنْهُ، وَقِيلَ بَلْ عَجِبُوا، أَي: لِمَ يَكْتَفُوا بِالشَّكِّ وَالرَّدِّ، بَلْ جَزَمُوا بِالْخِلَافِ حَتَّى جَعَلُوا ذَلِكَ مِنَ الْأُمُورِ الْعَجِيبَةِ).

واته: سویند به قورئانی خاوهن شکو و خاوهن نه وپه ری پیزو به ره که ت، (ته ی موحه ممه!) تو وریا که ره وه و ترسینه ری، دوایی گوترا: نه وان دوو دل بوون، به لکو سهریان سووما، واته: به وه وازیان نه هینا که تیبدا دوو دل و له گومان بن، به لکو له وه تیبانه راندو زور به جه ختکردنه وه بیرواییه که ی خویان راکه یاند، تاکو ناردنی تویمان وه ک وریا که ره وه له کاره سه رسورهینه ره کان دانا.

ج- (إِضْرَابٌ عَمَّا يُفْهَمُ مِنْ وَصْفِ الْقُرْآنِ بِالْمَجِيدِ، كَأَنَّهُ قِيلَ لَيْسَ سَبَبُ امْتِنَانِهِمْ مِنَ الْإِيمَانِ بِالْقُرْآنِ، أَنَّهُ لَا مَجْدَ لَهُ، وَلَكِنْ لَجْهَلِهِمْ)، واته: نه مه گواستنه وه یه، له وه ی ده فامرته وه له وه سفکردنی قورئان به (مه جید)، وه ک نه وه ی گوترا پی: هو ی بروا نه هینان یان به قورئان، نه وه نه که خاوهنی مه جدو شکوو پیت و پیز نه بی، به لکو له بهر نه زانیانه، چونکه به زوری وایه نینسان له به رانه ر شتیکدا سه ری سو ده میتن، که نه یزانیب و نه ییبستب، واته: به هو ی نه زانیی خویانه وه، بروایان به قورئان نه هینا، نه ک له بهر نه وه ی قورئان خاوهنی شکوو پایه ی به رزو پیت و پیزی هه ره زور نه بی.

۳- ﴿فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ﴾، تنجا بیروایه کان گوتیان: نه مه شتیکی سهیره! پیشر ده فرموئ: ﴿بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ﴾، به لکو سهریان سووما، (آی: حَصَلَ لَهُمُ الْعَجَبُ، وَهُوَ الْأَمْرُ غَيْرُ الْمَأْلُوفِ)، (عجب): بریتیه له شتیک پیشر نه بوو بی، حالته ی سه رسورمانیان بو دروست بوو، ﴿بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ﴾، که له خویان وریا که ره وه یه کیان بو هات، واته: له جینسی خویان بو یان هات، نه ک له جینسی فریشتان، یان له جینسی جند، که سه رسورهاته که یان زیاتر به شتیکی نالوژیکی داده نری، چونکه

ئەگەر لە غەيرى خۇيان بۇيان ھاتبايە، بۇيان ھەبوو بلىن، ئىمە مروۋقېن چۆن دەبىن فرىشتەمان بۇ بىن؟! يان ئىمە مروۋقېن چۆن دەبىن جندمان بۇ بىن؟ ياخود مەخلووقىكى دىكە، بەلام ئىستا كە ورياكەرەوہكەيان لە خۇيانە، شتەكەيان زۆر پىچەوانەى عەقل و مەنتىقە، ﴿فَقَالَ الْكٰفِرُونَ هٰذَا نَبِيٌّ مِّمَّنْ مِثْلِ مَعْجَبٍ﴾، بىپروايەكان گوتيان: ئەمە شتىكى سەرسوپھىنەرە، ئەمە بۇ شىكردنەوہو ھۆكار دۆزىيە، يانى: ھۆكارەكەى چى بوو كە وايانگوت؟ ئەوانە بىپروابوون، بۇيە گوتيان: ئەمە شتىكى سەرسوپھىنەرە، واتە: ھۆى سەرسورمانەكەيان و ھۆى ئەو ھەلوئىستەيان، برىتىيى بوو لە بىپروايەكەيان.

مهسه لهی دووهم:

نکووئیگردنی بیبروایان له وهی: له دواى مردن و بوونه وه به خاک و خوئل، زیندووینه وه، بهر په چدانه وهی خواى مه زن بویان، به وه که ده زانی خاک چهند له جهسته یان ده خوات، نو سوراویکی پاریزه ریشی له لایه، به لام هوکاره که ی به درو دانانی هه قه، که له باره یه وه تووشی قسه ی تیکه ل و پیکه ل و ناهاوسه نگ بوون:

خوا ده فه رموی: ﴿أَوَدَا مِنَّا وَكُنَّا زُرَابًا ذَلِكُمْ رَجَعٌ بَعِيدٌ ﴿٣﴾ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كَنْبٌ حَفِيفٌ ﴿٤﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَّرِيجٍ ﴿٥﴾﴾

شیکردنه وهی ئه مه ئایه تانه، له شه ش برکه دا:

١- ﴿أَوَدَا مِنَّا وَكُنَّا زُرَابًا﴾، ئایا که مردین و بوونه وه به خوئل (به گل)، هه لبه ته لیره دا خوا نه یفه رموه: (قالوا)، چونکه پیشی فه رموویه تی: ﴿فَقَالَ الْكٰفِرُونَ هٰذَا خُبْرٌ عَجِيبٌ﴾، بیبروایه کان گوئیان: ئه مه شتیکی سه رسوره ئینه ره، که دپاره مه به ستیان ئه وه بووه که پیغه مبه ریک له خوئیان بویان بی و وریایان بکاته وه، شتیکی سه رسوره ئینه ره، که واته ئه وان ههر له سه ر قسه که ی خوئیان به رده وامن، گوئیان: ﴿أَوَدَا مِنَّا وَكُنَّا زُرَابًا﴾، بیبروایان کان گوئیان: ئایا که مردین و بوونه وه به خوئل (به گل)، (الِاسْتِفْهَامُ مُسْتَعْمَلٌ فِي التَّعَجُّبِ وَالْإِطْطَالِ)، پرسیارکردنه که به کاره ئی تراوه له سه رسورمان و له هه لوه شاننده وه دا، واته: ئه وه ناگونجی.

٢- ﴿ذٰلِكَ رَجَعٌ بَعِيْدٌ﴾، ئا ئه وه، (ئه و مردن و زیندوو کرانه وه یه دواى ئه وه ی مردووین و بووین به خاک و خوئل)، که پانه وه یه کی دووره، (رَجَعٌ مَّصْدَرٌ رَجَعٌ، أَي: الرُّجُوعُ إِلَى الْحَيَاةِ)، چاوگی (رَجَعٌ يه، رَجَعٌ)، که پاره وه، (رَجَعٌ)، واته: که پاره وه، واته: که پاره وه بو ژبانی دنیا، یان بو ژبان، ئه وه که پانه وه یه کی دووره، که ده ئین: (بَعِيْدٌ)، واته: دووره له عه قل و تیکه بیشتنه وه، شتیکی نالوژیکیه.

خواش ﷺ چند وه لامیکیان ده داته وه، ده فهرموی:

(۳) - ﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ﴾، به دلنمایی یمه زانیومانه، زهوی چهندی لی کم کردوون، واته: جهستهی ههر کامیکیان که شی ده بیته وه و ده بیته وه به خاک، یمه ده زانین جهسته یان له چند گهر دیله پیک هاتوه، که زانستی ئیستا ده ریخته وه که به شیوه یه کی هاوکویی (معدل) جهستهی ههر مروئیک له (سه د ترلیون) خانه پیک دئی، ههر خانه یه کیش به شیوه یه کی هاوکویی له سه د ترلیون (۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰) گهر دیله پیک دئی، نجا خوا ده زاننی جهسته یان له چند خانه پیک هاتوه، ههر خانه یه ک له چند گهر دیله پیک هاتوه! ﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ﴾، زانیومانه زهوی چهندی لی کم کردوونه وه له جهسته یان.

(۴) - ﴿وَعَدْنَا كَنْبَ حَفِظٍ﴾، له لای یمه کتیبکی پاریزه رو نو سراویکی پاریزه ریش هه یه، ﴿حَفِظٍ﴾، ده گونجی (فعلیل) ی به مانای (فاعل) بن، واته: پاریزه، ده شگونجی (فعلیل) ی به مانای (مفعول) بن، له سه رکیشی (فعلیل)، به لام به مانای (مفعول) واته: پاریزه (نو سراویکی پاریزه رو)، نه مهش واپنده چی وینا کردن بن بو زانیاری خوا، به حالی که سیک که نه گهر شته که ی خوی له نو سراویک نووسین، به ته نکید نه و شته که نو سیوو هی قی تو ماریکروه، لئی تیکنا چی، هه ندیکیش له زانیان گوتوو یانه: به دلنمایی خوا ﷺ هه موو زانیاریه کانی خوی له دروستکراویکی خویدا تو مار کردوون، که هه م به:

أ- (لوح محفوظ)

ب- هه م به (امام مبین)

ج- هه م به (کتاب مبین)،

د- لیره ش به ﴿كَنْبَ حَفِظٍ﴾، ته عبیری لیکر دوه.

(۵) - ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾، به لکو (هوی بیبرو یان نه وه بووه)، که به هه ق بیبرو بوون و هه قیان به درو دانا، دوی نه وه ی بو یان هات، هوی بیبرو یه که یان نه وه یه.

(۶) - ﴿فَهَرَجَ فِي أَمْرِ مَرْيَجٍ﴾، بویه سه رنجام نهوان كه وتوونه نيو كارتيكي تيكه له وه،
 واته: كه وتوونه ته حاله تيكي تيكه ل و پينكه ليه وه، هر جاره قسه يه كه ده كن، (مريج:
 يَعْنِي الْمَضْرَبِ الْمُخْتَلِطِ، أَي: لَا قَرَارَ فِي أَنْفُسِهِمْ فِي هَذَا التَّكْذِيبِ إِضْطَرَبَ فِيهَا أَقْوَالُهُمْ)،
 له وه به درو دانانه ياندا، حاله تيكي چه سپاويان نه، به لكو هر جاره شتيك ده لئين و،
 له باره ي قورثانه وه هر جاره شتيك ده لئين، له باره ي پينغه مبهروه وه ش ﷺ هر جاره ي
 شتيك ده لئين، چونكه هه ميشه هه ق چه سپاوه، به لام ناهه ق گوراوه و، حه ق يه كيكه،
 به لام ناهه ق جوراو جورو، (۲ + ۲) نه نجامه راسته كه ي به س (۴) ه، به لام بلئي: (۵)،
 بلئي: (۶)، بلئي: (۲)، بلئي هر چه ند، هر هه له يه، هه ميشه حه ق چه سپاويش وه يه كه
 شتيشه، به لام ناهه ق گوراوه و جوراو جورو، له باره ي وشه ي (مريج) وه، فه رمايشتيكي
 پينغه مبهر هاتوه ﷺ بو روونكر دنه وه ي واتا ي (مريج) ده به يئين:

عَنِ الْحَسَنِ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:
 كَيْفَ أَنْتَ إِذَا بَقِيتَ فِي حُثَالَةٍ مِنَ النَّاسِ؟ قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ ذَلِكَ؟ قَالَ:
 إِذَا مَرَجْتَ عُهْدَهُمْ وَأَمَانَتَهُمْ، وَكَانُوا هَكَذَا، وَسَبَّكَ يُؤَسُّ بِئِنَّ أَصَابِعِهِ، يَصِفُ ذَلِكَ
 قَالَ قُلْتُ مَا أَصْنَعُ عِنْدَ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ اتَّقِ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ وَخُذْ مَا تَعْرِفُ
 وَدَعْ مَا تُنْكِرُ وَعَلَيْكَ بِخَاصِّكَ وَإِيَّاكَ وَعَوَامُّهُمْ! (أخرجه أحمد: ۶۵۰۸، تعليق شعيب
 الأرنؤوط: صحيح رجاله ثقات رجال الشيخين).

واته: حه سه نه به صراي ده لئن: عه بدو لئاي كوري عه مر (خوا لبيان رازي
 بن)، گوئي: پينغه مبهري خوا ﷺ پئي فه رمووم: چي ده كه ي كا تيكي كه وه تيه نيو
 كومه له هه لئي كه وه كه په يمان و سپارده كانيان تي كه ل بوون، له نيو خوياندا
 ناكوک بوون، به و شيوه يان ليها ت (په نجه كاني ناوا تي كه ل كردن)، واته: له سه ر
 بارتيكي راست نه مان.....

كه واته: (مريج) ياني: تي كه لئي كه ل و ناؤز.

(۱) وشه ي (امر) ليره ده با نوايكي نه زانراو (اسم مبهم) دانراوه وه هر شتيك ده گريته وه.

له باره‌ی نه‌وه‌وه که خوا ده‌فهرمویی: ﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ﴾، ده‌زانی‌ن زه‌وی چی لَیْ که‌م کردوونه‌وه، فه‌رمایش‌تیک‌ی پیغ‌ه‌مبه‌ر هه‌یه ﷻ چه‌ند جارِیک‌ی دیک‌ه‌ش هیناومانه، ده‌فهرمویی: اَكْلُ ابْنِ آدَمَ يَأْكُلُهُ التُّرَابُ، إِلَّا عَجَبُ الذَّنْبِ، مِنْهُ خُلِقَ وَفِيهِ يُرْكَبُ (أخرجه مسلم: ۲۹۵۵، وأبو داود: ۴۷۴۳، والنسائي: ۲۰۷۷).

واته: هه‌موو ش‌تیک‌ی رۆله‌ی ئاده‌م، زه‌وی ده‌پخوات جگه‌ له ئیس‌کی کلینج‌ه، (هه‌لبه‌ته‌ ئه‌ویش مه‌رج نیه، ئیس‌که‌که‌ هه‌مووی یانی: به‌ش‌یک‌ی بچووکی که‌ به‌ چاو نابین‌رئ) له‌وۆوه‌ دروست بووه‌و، هه‌ر له‌ویش‌ه‌وه‌ دروست ده‌بیت‌ه‌وه‌.

ئه‌وه‌ش وه‌ک پین‌ش‌تر له‌ سه‌ره‌تای سووره‌تی (المؤمنون) دا باسی‌کمان له‌و باره‌وه‌ کرد، له‌ باره‌ی دروست‌کردنی مرۆفه‌وه، زانست ئیستا به‌وه‌ گه‌یش‌توه، یه‌که‌م جار مرۆف‌ که‌ دروست ده‌بن، له‌وۆوه‌ دروست ده‌بن و، دیاره‌ ئه‌و به‌شه‌شی که‌ لیتی دروست بووه‌، ده‌پار‌یز‌رئ و له‌به‌ین ناچئ، به‌لکو‌ جار‌یک‌ی دیکه‌ له‌وه‌ دروست ده‌بیت‌ه‌وه‌، به‌پیتی فه‌رمایش‌ته‌که‌ی پیغ‌ه‌مبه‌ری خوا ﷻ.

مهسه له ی سیه م:

سهرنجراکیشانی خوا ﴿۱﴾ بۆ بیبروایان به تایهت و، بۆ خه لک به گشتیی، بۆ بیناکرانی ناسمان و پازیندرانه وهی و، پان راخستنی زهوی و، تیدا پرویترا نی رووه که دلگیر و جوان و بهرچاوه کان و، دابه زیندرانی ئاو له سه ریوه (به شیوه ی به فرو باران و ته رزه) و پیرویترا نی باغ و بیستان و دانه ویله و دار خورمای به رز هه لچوو، تاکو بیته بژیو بۆ خه لک و، زیندوو کرانه وهی مردوو انیش ههروه ک ده ره ترا نی رووه که جوړاو جوړه کانه له زهوی:

خوا ده فرموی: ﴿۱﴾ **أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ** ﴿۶﴾ **وَالْأَرْضِ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رِوْسًا وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ** ﴿۷﴾ **تَبْصِرَةً وَذِكْرًا لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ** ﴿۸﴾ **وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ** ﴿۹﴾ **وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ** ﴿۱۰﴾ **رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدَةً مَيِّتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ** ﴿۱۱﴾

شیکردنه وهی ئه م، ئایه تانه، له پازده برگه دا:

۱- ﴿۱﴾ **أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ**، ئایا سهرنجی ئاسمانیان نه داوه له سه روویانه وه؟ که ده فرموی: ﴿۱﴾ **فَوْقَهُمْ**، واته: له حالیکدا که له سه روویانه وهیه، یانی: (فَوْقَهُمْ)، حاله ده که ږیته وه بۆ ناسمان، ئایا سهرنجی ئاسمانیان نه داوه له حالیکدا ناسمان له سه روویانه وهیه، هه ر سه ر هه لپرن، ده بیینن، پرسیارکردن لیره دا که ده فرموی: ﴿۱﴾ **أَفَلَمْ يَنْظُرُوا**، ئایا سهرنجیان نه داوه، ته ماشایان نه کردوه بۆ ناسمان؟ نه یان ږوانیوه ته ناسمان له سه روویانه وه؟ ئه م پرسیارکردنه ده گونجی پرسیار کردنی نکو ویلیکردن بۆ، ته گه ر مه به ست له ته ماشا کردن، ته ماشا کردنی عه قل و دل بۆ، به لأم ته گه ر مه به ست ته ماشا کردنی ږواله تیی بۆ، ته ماشا کردنی چاو، پرسیارکردنی چه سپاندنه، واته: به ته نکید ته ماشایان کردوه، به چاوی سه ر ته ماشایان کردوه، به لأم ته گه ر مه به ست سهرنجدان و

تیره پامانی عقل و دل بِن، به دنیایی نهوان باش له ناسمان و گهر دوون ورد نه بوونهوه،
بۆیه خوا ﷻ به نکو و لیلی بگردنهوه نهو پرسپاره دهکات.

(۲) - ﴿ كَيْفَ بَيَّنَّهَا وَزَيَّنَّهَا ﴾، (ناپا سه رنجیان نه داوه ته ناسمان له سه روویانهوه)، چون
بنیاهمان ناوه، دروستمان کردوه و بهر زمان کردوتهوه، چونیش پازاندوو مانه تهوه، خوی
به رزی مهزن، دوو سیفه تان له ناسمان هه لده دات:

یه کهم: بنیاترانی و بهر زکرانه وهی.

دووهم: رازی ترانه وهی:

هه لبه ته مه بهست له ناسمان نهو گومبه زه شینه یه که ده بیبینن، به رۆژ
ده بیبینن به تایهت خۆر به دهره وه بِن، به دنیایی نهوه به رۆژ زۆر جوان
دیاره، به شهویش نه گهر نه ستیره کان و مانگ به دهره وه دهن، نه وه ندهی چاو
بِر دهکات، خوی پهروه ردگار مه بهستی پی نه وه یه، نهوه نه گهر مه بهستی پی
بیبینی چاو بِن، به لَم نه گهر مه بهستی پی بیبینی عقل و دل بِن، واته: نهو
گهر دوونه هه مووی نه وهی به چاو ده بیبینن و، نه وهی به چاو نابیبنن، ده زانن
نهو ناسمانه زۆر به رزه، نهو گهر دوونه یه کچار فراوان و زه به لاهه.

پازیندرانه وه که شی دیاره له رۆژیدا به خۆر ده پازیته وهوه، له شهویشدا به
مانگ و نه ستیره کان، وشه ی (زَیَّنَّهَا) جوانمان کردوه و پازاندوو مانه تهوه، (التَّزِينُ:
جَعَلَ الشَّيْءَ زَيْنًا أَوْ حَسَنًا)، واته: (تزیین) بریتیه له وهی شهتیک جوان بکه ی و
پازاوهی بکه ی، که فیعلن ناسمان چ له رۆژیدا لئی پروانی، چ له شهویدا لئی
پروانی، دیمه نیکی یه کچار جوان و سه رنجراکتشی هه یه.

(۳) - ﴿ وَمَا هَا مِنْ فُرُوجٍ ﴾، ناسمان هه یچ کوت و که لینی تیدانین، هه یچ کهم و کورپی
تیدا نین، ﴿ فُرُوجٍ ﴾، کوی (فُرَج) ه، (وَهُوَ الْغُرْفُ)، بریتیه: له کون و که لنین، توژه ره وانی
قورن (فُرُوج) یان به (شُفُوق) و، (صُدُوع) و (فُتُوق) لیکداوه تهوه، (شُفُوق) کوی (شَقِّ)

ه، (ضُدوع) کۆی (صدع) ه، (فُتوق) کۆی (فَتق) ه، واته: لهت بوون و، درزو تیک و که لَین،
ئهو واتایانه دهگه یهن.

ئهم ئایه ته موباره که وهک ئهو ئایه ته ی سووره تی (الملک) وایه که ده فهرموئ:
﴿الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِن تَفَوُّتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِن فُطُورٍ ﴿۲﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ حَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿۳﴾﴾، واته: خوا
ئهو زاته به که ئاسمانه کانی جهوت چین له سه ره یهک دروست کردوون، تو
له دروستکراوی خوا ی خاوه ن به زه ییدا نارِیکیی نایینی، جار له دوای جار چاو
بگیره و وردبه وه، بزانه هیچ که لَین و کون و نارِیکیی ده یینی؟ (دوایی ده فهرموئ):
دوایی دوو جاری دیکه، (یانی: چه ندان جار له دوای جار) سه رنجبه، سه رنجام
چاوت ده گه رته وه بو لات به ده رکرایی، واته: بی ئه وه ی به ئامانج گه یشتبی
و که م و کوپی و نارِیکیهک له ئاسماندا (واته: له گه ردووندا) بدوژیته وه.

ئنجا دوای ئاسمان، دوای گه ردوون به گشتیی که دیاره زه ویش هه ره به شتیکه
له و گه ردوونه، ئنجا به تابه تی باسی زه ی ده کات:

۴- ﴿وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا ﴿۴﴾﴾، واته: زه ویشمان پان راخته وه، (مَدَّ) به مانای (جَرَّ الشَّيْءِ)،
شتیک که راکیشی، به لأم به مانای راختن (بسط) یش هه ره هاتوه، واته: شتیک پان
رابخری، که بیگومان لیره دا مه به ست پی پان راختنی زه ویه، ئنجا وه نه بی زه ی خر
بووی و، دوایی خوا پانی راختبی، یان هه لۆیزنه راو بووی و، دوایی پانی راختبی،
واته: زه ویمان به پان راخراوی هیناوه ته دی، ﴿وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا ﴿۴﴾﴾ ده گه رته وه
بو سه ره رسته ی: ﴿أَفَلَمْ يَنْظُرُوا ﴿۴﴾﴾، واته: ههروه ها تیا سه رنجی زه ویمان نه داوه، چۆن
پامان راخته وه؟

۵- ﴿وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رُوسِيَ ﴿۵﴾﴾، چیا به کانیشمان تینفریداون، (الإلقاء: رَمِيَ الشَّيْءِ مِنْ
الْيَدِ إِلَى الْأَرْضِ)، (إلقاء) بریتیه: له و شته ی که به ده ستته وه بی و فرییده یه زه ی،
(رؤاسی) کۆی (رؤاسی) یه، وهک (قوارس) کۆی (فارس) ه و، (عَوَازِل) کۆی (عاذل) ه،

(الرُّسُو: الثُّبَاتُ وَالْإِسْتِقْرَارُ)، (رُسُو) به مانای چه سپاویی و سه قامگیری دی، (رَوَاسِي) سیفه تی وه سفرکراویکی قرتیراوه، یانی: چیا به چه سپاوه کان، بویهش وشه ی (إِلْقَاءِ) ی بُو به کارهینان و وه ک له ته فسیری سووره تی (لوقمان) یشدا کاتی خوی باسمان کرد، که نه و ته عبیره له ویش ههر هاتوه، به لکو له شوینانی دیکهش دا هاتوه، واپیده چن مه به ست نه وه بی که چیا به کان له نه نجامی نه و ناگر پرژینانه ی که له ناخی زه ویدا درده قولن و، تاسن و کانزای تاووه فری ده دن، چه ند کیلومه تر به رزی ده که نه وه، تنجا دوا بی له سه رپا دیته وه خوار و، دوا ی نه وه ی سارد ده بیته وه و ده مه بی، چیا به کان به پی نه وه ی زانایانی جیولوجیا ده لین: ناوا دروست بوون، که واته: له سه ریوه فریدراونه نیو زه وی، چونکه که رهسته ی لی دروستبوونی چیا به کان پیتش له ناخی زه وی دره قولیوه، دوا ی که پراوه ته وه و وه ک سینک و گولمخ تیدا داکوتراون.

۶- ﴿وَأَنْتَ أَفْهَمُ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيحٍ﴾، ههروه ها له زه ویدا پراوندوومانه، ههر جورکی جوان و به ده و، به دلنیا بی پراوندن بُو پروه که، واته: ههر جوره پروه کیکی، ههر جوره سه وزایی و دارو دره ختیکی دیمه ن جوان و دلبروین و دلگیرمان له ویدا پراوندوه، وشه ی: ﴿بَهِيحٍ﴾، ده گوتری: (بُهَجُ الشَّيْءِ أَي: حَسَنٌ)، که واته: (بَهِيحٍ: صِفَةٌ مُشَبَّهَةٌ بِالْفِعْلِ)، یان سیفه تیکه چوینراوه به کرداره وه، چونکه (بُهَجٌ) به مانای (حَسَنٌ) جوانه، جوان بوو، یا خود (بَهِيحٍ: فَعِيلٌ مَعْنَى الْمَفْعُولِ)، واته: (مُنْبَهَجٌ بِهِ، أَي: يَسُرُّ بِهِ النَّاطِقُ)، واته: دیمه تیکی دلگیر سه رنج راکیش، که مروف پی شادمان و دلخوش ده بی، کاتی سه رنجی ده دات.

هه له ته: ﴿مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيحٍ﴾، وشه ی (زَوْجٌ) به مانای پوؤل (صنف) ه، به مانای جور (نوع) ه، ده شگونچن به مانای جووتیش بی، چونکه زانستی پروه ک ناسی ده ریخستوه، هه موو پروه که کان نیرو میان تیدایه، نه وه به س دار خورما نیه، نیر و می هه بی، که تووی نیره که ی ده به ن بُو میه که ی، به لکو هه موو پروه که کان نیرو میان هه یه، وه ک کاتی خوی له ته فسیری سووره تی (الرعد) دا باسمان کرد، تنجا هه یانه نیرو میه که ی، جیان وه ک دار خورما، نیره که ی له شویتیکه و، میه که ی له شویتیک و، ده بی تووی نیره که بُو میه که بگوارزته وه،

هه‌شیانه له‌نیو خویدایه ئیرو مئیه‌که، ئنجا ئه‌وانه‌ی که گژو گیاو، به‌لکو زۆر له‌چرووی دره‌ختانیش به‌هۆی په‌پوله‌و به‌هۆی می‌ش هه‌نگوینه‌و، به‌هۆی ته‌یرو توآله‌وه که به‌پێه‌کانیان له‌سه‌ر ئه‌و ده‌نیشن له‌سه‌ر ئه‌وئ ده‌نیشن، تووی هه‌ندیکیان بۆ هه‌ندیکیان ده‌بن و له‌ئه‌نجامی ئه‌وه‌دا موتووربه‌ ده‌بن، ئه‌وه‌ی که ئیرو مئیه‌که‌ی جیابئ، ئه‌وه‌ی دیکه‌ش که له‌نیو خویدا بئ، له‌نیو خویدا موتووربه‌ ده‌بن، که‌واته: ده‌گونجئ مه‌به‌ست له (زۆج) جووت بئ، ده‌شگونجئ مه‌به‌ست له (زۆج) جوور بئ؟

(۷) - ﴿بَصْرَةَ وَذُكْرَى﴾، واته: هه‌م به‌رچاو روونیی، هه‌م بیر خسته‌وه‌یه.

(۸) - ﴿لِكُلِّ عَبْدٍ مُّبِينٍ﴾، بۆ هه‌ر به‌نده‌یه‌کی له‌ناخه‌وه‌گه‌راوه (به‌ره‌و خوا ص).

(التَّبَصُّرَةُ: مَصْدَرُ بَصْرَةٍ، وَأَصْلُ مَصْدَرِ التَّبَصُّرِ، وَهُوَ جَعْلُ الْمَرْءِ مُبْصِرًا)، (تَبَصَّرَ) چاوگه‌ و له (بَصْرَةً) هه‌هاتوه، واته: وایکرد که بینئ، چاوگه‌که له‌ئه‌صلدا (تَبَصَّيرًا)، واته: پئ بینن، (جَعْلُ الْمَرْءِ مُبْصِرًا) و له‌مروقه‌که بکه‌ی بینن، که‌واته: (تَبَصَّرَ) واته: پئ بینه‌ر، یان به‌رچاو روونکه‌ره‌وه.

(ذِكْرَى: إِسْمٌ مَصْدَرٌ ذَكَرٌ إِذَا جَعَلَهُ يَذْكُرُ مَا نَسِيَهُ)، (ذِكْرَى) ش‌ناوی چاوگی (ذَكَرَ) هیه، (ذَكَرَهُ) واته: ش‌تیك که ده‌یزانی، به‌لام له‌بیری چو‌بووه، ئه‌و بیری خسته‌وه، لی‌ره‌دا که خوا ص ده‌فرموی: پئینه‌ره‌ و بیرخه‌ره‌ویه بۆ هه‌ر به‌نده‌یه‌کی بۆ لای خوا که‌راوه، ده‌گونجئ ته‌نیا بۆ زه‌ویی و پان‌را‌خرانی زه‌ویی و تیدا‌داکو‌ترانی چیا‌به‌چه‌سپاوه‌کان و رو‌بنانی هه‌ر جو‌ره‌ رو‌وه‌کیکی جوان و به‌رچاو و سه‌رنج‌را‌کنش بچیته‌وه، ده‌شگونجئ وئ‌رای ئه‌وه بۆ ئاسمانیش بچیته‌وه، واش‌پیده‌چئ گشتگیر بئ بۆ هه‌مووی، چونکه هه‌موو ئه‌وانه به‌رچاو روونیین و، مانای بیرخسته‌وه‌شن، به‌رچاو روونیین بۆ ئه‌وه‌ی مرو‌ف کاتئ ته‌ماشای ئاسمان ده‌کات، به‌و شی‌وه‌یه‌و، ته‌ماشای زه‌وی ده‌کات، ئه‌و هه‌موو نازو نيعمه‌تانه به‌و هه‌موو ورده‌کاریه، ده‌زانی که ئه‌وه په‌روه‌ردگاریک، مشوور‌خو‌رتک، سه‌ره‌رشتیاریک ئه‌وه‌ی بۆ ره‌خساندوه،

ئىنجا له ئەنجامى ئەوهەدا، ئەو بەرچاۋ روونىيەى بۆ پەيدا دەبىت و دىتەوه بىرى و پەند وەردەگرى، دىتەوه بىرى كە: ئەگەر ئەم گەردوونە بەسەر و خوارىهوه، كارسازىك و سەرپەرشتيارىك و مشوورخۆرىكى لەپشتەوه بى، بە دىنايى منىش كە له ئىو ئەو گەردوونەدا، دەژىم و هەموو شتەكان بۆ من دەستەمۆ كراون، لە پىشتەرە كە سەرپەرشتيارو مشوورخۆرىكم هەبى، يانى دەبىتە هۆى ئەوه كە مەرقۇف پىگەى خۆى لە ئىعراپى بووندا زياتر بزائى و، لە خۆى حالىى بى، كە هەر لەخۆوه ئەهاتوه بۆ ئىرهو، بى حىكمەت نەخولقپندراوهو، هەم رابردووى خۆى بزائى و، ئىستاي خۆى بزائى و، حىكمەتى بوونى خۆى بزائى و، داهاووى خۆيشى بزائى، بۆيەش دەفەرمۆى: ﴿لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنبِ﴾، بۆ هەر بەندەيهكى گەراوه، مەرقۇف ئەگەر لە ناخەوهو، لە دەروونەوه ئەگەر ئەوه بۆ لای خوا و، بىر نەكاتەوه، بىگومان نە لە ئاسمان پەند وەردەگرى و هىچى تىدا دەبىنى، نە لە زەوى، بەلكو وەك مېشە رەشە، وەك لە (مەسووعەى ئىمان و ئىلحاد)دا باسەم كردوه، كە هەر بەسەر خالى رەشەوه دەنىشى، ئەويش تەماشاش دەكات لە گەردووندا بزائى، چ شتىكى دەكەوتتە بەر چاۋ، يان لە جەستەى خۆيدا يان لە دەورو بەرىدا، چ شتىكى دەكەوتتە بەرچاۋ نارىك بى، كە نارىكەيهكەش خراپ دىتنى خۆى يان چاك تىنگەيشتنى پەيداي دەكات، ئەگەرنا كاتىك خوا دەفەرمۆى: ﴿سُئِعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْفَعَكُلَّ شَيْءٍ...﴾ ﴿النمل﴾، واته: دروستكراوى خوا كە هەموو شتىكى بەوپەرى رىك و پىكىسى دروست كردوه، يان كە دەفەرمۆى: ﴿مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِن تَفٰوُتٍ...﴾ ﴿المملك﴾، واته: لە دروستكراوانى خواى خاوەن بەزەيى دا نارىكىى نابىنى، يان دەفەرمۆى: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾ ﴿التين﴾، واته: بەدىنايى ئىنسانمان لە باشترىن پىگهاتەدا خولقاندوه.

كاتى خوا وا دەفەرمۆى، شتەكەى بپروەتەوه، كەواتە:

أ- هەر نارىكى و كەم و كورپىهك ئىمە دەبىنين، لە راستىدا بەهۆى ئەوهوهيه كە خويمان باش سەرنج نادەين.

ب- هندیك شتیش كه خوا ﴿تین﴾ له ژبانی به شهردا دابناوه، بۆ وینه: خوا ﴿تین﴾ مارو دوو پشك و جوړهها میكړوږ و ڤایرووس و زیانبه خه شن، خو لڤاندوونی، چونكه ژبانی دنیا كه شوینی تینا تاقیقیرانه وه، وا پتویست دهكات.

ج- نهو شتانهش هه رچه نده تېمه پیمان كه م و كورپی و نارېكین، به لأم له نه صلدا كه ته ماشای دیمه نه كه هه مووی بكهی و ته ماشای حيكمه قی ژبانی دنیا بكهی، كه شوینی تینا تاقیقیرانه وه، نهوانهش هه مووی حيكمه ت و هه مووی هو كاری خو بیانیان هه به.

(۹) - ﴿وَرَزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبْرَكًا﴾، له تاسمانه وه، ناوېكي به پیزمان دابه زاننده، واته: له سه رووتانه وه (سماء) به مانای سه رووش دئ، له سه رووتانه وه ناوېكي به پیزمان دابه زاننده، (المُبَارَكُ: اِسْمٌ مَفْعُولٍ لِلَّذِي جُعِلَتْ فِيهِ الْبَرَكَةُ أَي: الْخَيْرِ الْكَثِيرِ)، ناوېكي پیزدار، ناوېكي به ره همدارمان دابه زاننده، (مبارك) ناوی به ركاره بۆ شتیک كه به ره كه قی تیخواوه، واته: خیری زوری تیخواوه.

(۱۰) - ﴿فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ﴾، [بهو ناوه كه له سه رووتانه وه دامانه زاننده]، چندان باغ و بیستانمان پښ روانده، هه روهها چندان دانه وئله كه ده دووریتنه وه، (جَنَاتٍ) كوی (جَنَّةٌ) به، بریتیه له وهی دره ختی تری و، دره خته كانی میوه كان، هه روهها دارخورمای تینا بن، نجا پیی ده گوتری: (جَنَّةٌ)، (حَبَّ) به مانای دانه وئله دئ، (هُوَ مَا يَنْبُثُ مِنَ الزَّرْعِ الَّذِي يُخْرَجُ السَّنَابِلُ تَحْوِي حُبُوبًا)، (حَبَّ): بریتیه له دانه وئله، كه بریتیه له و كشتوكاله ی گولان دره دهكات، نه گهر جوپه، گهغه، هه رزنه، مه ره زه به (كه برنج دره دهكات)، وشه ی (حَبَّ) زیاتر بۆ نهوانه به كاردئ، هه روهها بۆ ماش، چ ماشی سپی و چ ماشی رهش، هه روهها بۆ نيسك و نوک، هه موو نهوانه دانه وئله یان پښ ده گوتری.

وشه ی (حَصِيدٍ) له سه ر كیشی (فَعِيلٌ)، به لأم به مانای (مفعول) ه واته: (مَحْضُودٌ)، (الزَّرْعِ الْمَحْضُودِ)، (مَحْضُودٌ) یش یانی: (مَقْطُوعٌ)، نه وهی كه له ریشه وه ده بږدرئ، بۆ نه وهی دواپی دانه كه ی له كایه كه ی جیا بكریتنه وه، مروقه كان دانه كه ی ده خوون (دانه وئله كه ی) و، ناژه له كانیشیان پووش و گیا و كایه كه ی ده خوون، نه ویش به زا به ناچیت.

کهواته: ﴿وَحَبَّ الْمَيْدِ﴾، یانی: دانه وئله ی درواو، دانه وئله یهک که نه وهی دانه وئله که ی تبدایه ده دور تته وه، ئنجا گه هه، جویه، نیسکه، نوکه، ماشه، برنجه، تا دواپی.

(۱۱) - ﴿وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ﴾، دارخورمایانی بهرز هه لچووش، نه مه (عطف) ده بیتته وه بو سه رسته ی پیستی، یانی: ﴿وَأَنْبَتْنَا بِهِ النَّخْلَ بَاسِقَاتٍ﴾، دارخورماکانیشمان که له حالئیکدا بهرز هه لچوون (دریژن)، نه وانیشمان پی پروانده، چونکه (باسقات: أي طویلات)، (باسقة) به مانای (طویلة) دی، (باسق) یانی: (الطویل)، به لام درژییهک که به باری بهرزیدا به ره وه سه ری هه لچووین، ﴿وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ﴾، (نخل) ناوی جینسه، ناوی کویه، تاکه که ی برتیه له (نخلة)، یانی: یهک دارخورما، به لام (نخل) یانی: دارخورمایهکان.

(۱۲) - ﴿هَذَا طَلْعٌ تَضِيدٌ﴾، بهریکی ریزکراوی هه یه، (طلع) وهک پیشت باسمان کرد، (الطلع أول ما يظهر من ثمر التمر، وهو في الكفري، أي: غلاف العنقود)، (طلع): برتیه له یه کهم شت که له دار خورما دهرده که وی، له میوه که ی که کیفیکه، پیستی ده گوتری: (کفري)، که کیفیکه هی شووه کانی تیدان، دواپی نه وه کیفه له کاتیکی دیاریبیکراودا ده دپردری و، هی شووه دار خورمایهکان دهرده که ون، ئنجا هه تا له ئیو کیفه که دا بی پیستی ده گوتری: (منضود)، ریز بوو، به لام دواپی نه وهی دینه دهری، هی شووه کان هه ریه که ی به لایه کدا ده چیت، نه وه کاته نه وه حاله تی ریزبوونه ی نامین، به لام دنکه خورمایهکان خویمان له هی شووه که دا ریز بوون، چونکه (منضود)، مهرجیش نیه بهس بو یهک شتیان بچیتته وه، پیستی هی شووه کان له ئیو کیفه دا ریز بوون، دواپی که هی شووه کان دینه دهر، بلاوده بنه وه، بو نه وهی زیاتر گه شه بکهن، وهک چوون کوزپه له مندالدانی دایکی دیتته دهری بو نه وهی دواپی زیاتر گه شه بکات، نه وهنده ی پیویست بووه گه شه ی کردوه که له گه ل ویدا گونجاوه، دواپی ده بی بیتته دهری گه شه ی دیکه بکات، خورماش به هه مان شیوه هه تا له ئیو کیفه که ی دایه، جوړیک گه شه ی هه یه، به لام دواپی ده بی نه وه کیفه بدری بو نه وهی بیتته دهره گه شه ی زیاتر بکات، نه وه کاته هی شووه کانی بلاوده بن،

(النَّضِيدُ: أَي الْمُنْتَوِدُ، أَي الْمُصْفَ بَعْضُهُ فَوْقَ بَعْضٍ مَادَامَ فِي الْكُفْرِ)، له نَبُو كَيْفَه كَه دَا
دَي، وهك گوتمان هيشوووه كان ريزن، به لام دواي نهوهي ديتنه دهري بلاوده بن، به لام نهو
كانه دنكه خورمايه كان پينكهوه له ههر كام له هيشوووه كاندا ريز ده بن.

۱۳- ﴿رِزْقًا لِلْعِيَادِ﴾، بڑيوه بو بنده كان، ثم ﴿رِزْقًا﴾، له رووي ريزماني به ربه بيهوه
ده بيتنه بهر كاري پيناو (مَفْعُولٌ لِأَجْلِهِ)، كه له نه صلدا چاوگه، بو نهوه بڑيوي به بنده كان
بده بن، ﴿رِزْقًا لِلْعِيَادِ﴾، واته: هه موو نهوه مان كردوه له پيناوي نهوه دا كه بڑيويك
بره خستين بو بنده كان.

۱۴- ﴿وَإِحْيَاءًا بِهِ بَلَدًا مَيِّتًا﴾، [هه رووها ههر بهو ناوه كه دامان به زاندوه، له سه ريوه]
زهويه كي مردوووشمان پي زياندوته وه، (الْبَلَدُ: الْقِطْعَةُ مِنَ الْأَرْضِ)، (بَلَدٌ) پارچه يه ك
له زهوي، بو چي ده فهرموي: (مَيِّتًا) بو نافه رموي: (مَيِّتَةً)؛ له بهر نهوهي ماناي (مكان)
ي ليگيراوه، ياخود ماناي (بلد) ليگيراوه، بو يه كه ده فهرموي: (مَيِّتًا) واته: شوئيكي
مردوو، ياخود سه ر زه مينكي مردوو.

۱۵- ﴿كَذَلِكَ الْخُرُوجُ﴾، ههر بهو شيويه به هاتنه دهر، واته: وهك چون زهوي دواي
نهوهي مردوووه و، هيچ شوينه واري زيان لي نه بووه، نه رووهك و، نه زينده و هرو نه
هيچ شتيك، قافرو ديمه كار، به لام دواي نهوهي تاومان دابه زاندوته سه ر، جموجول
و زيان لي پهيدا بووه، له رووهك، پاشان به هو ي رووه كه كانه ميش و مه گه زو، تنجا
په پووله و ههنگ و، تنجا ته يرو توآل و نهوانه، چونكه نهوانه هه موويان له رووهك
و له شيناورد ده هاين، زيان و پيداويستبي خو يان له سه ر رووهك پهيدا ده كهن، تنجا
وهك چون نهو سه ر زه مينه وشكه مردوووه مان، زيندوو كرده وه، ﴿كَذَلِكَ الْخُرُوجُ﴾،
هاتنه دهر وهوش به هه مان شيويه، هاتنه دهر وهوي تپوهش جاريكي ديكه له زهوي،
به هه مان شيويه.

وشەي: ﴿الْحُرُوجُ﴾، (أل)هكەي، بۆ ناساندنە، بەلام ناساندنەكە بۆ (عهد)ه،
 واتە: دەرچوونەكەي خەلكیش لە زەوی لە رۆژی كۆكرانەوهدا، بەهەمان شتۆهیه،
 یاخود (أل)هكە بۆ ناساندنە و، قەرەبووی پالۆه لادراو (مضافاً إليه)یه، یانی: (كَذَلِكَ
 خُرُوجُ النَّاسِ)، دەرچوونی خەلكیش لە زەویی و زیندوو کرانەوهیان، بە هەمان
 شتۆهیه.

مهسه له ی چواره م:

خستنه پرووی به درۆ دانانی کۆمه لگا پیتشووه کانی وهک گهلی (نووح) و، هاوه لانی بیر و، گهلی ئەموودو، گهلی عادو قیرعهون و، گه له که ی و، گه لی لووط و، هاوه لانی دره خته که (واته: گه لی شوعه یب)، یان خاوه نانی باخه چرو پره که، که له دووره وه وهک دره ختیک ده هاته بهرچاو، که پیغه مبه رانی خۆیانیان به درۆ دانا، سه رنجام هه پره شه ی خویان به سه ردا چه سپا، ئنجا مادام خوا به دروستکردنی یه که م جاریشه وه بی توانا، ده سه تپاچه نه بووه، بیگومان به دروستکردنه وه ی دووم جاریشیان، به دووباره زیندوو کردنه وه شیان، دانامینی و، له لای ئاسانه:

خوا ده فه رموی: ﴿كَذَّبَ قَبْلَهُمْ قَوْمٌ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّيِّسِ وَمُؤَدُّوهُ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ ﴿١٢﴾ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمٌ تُجِّعُ كُلُّ كَذِّبٍ أُرْسِلَ لِنَجْوَى وَعِيدٌ ﴿١٣﴾ أَفَعَيْنَا بِالْحَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُرِّفِي لَيْسَ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٤﴾﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له یازده برگه دا:

پیش ئەوه ده ئین: دوا ی ئەوه ی خوا ﴿١٢﴾ له ئایه ته کانی پیتش که له مه سه له ی دووه مدا، ئایه ته کانی: (٣، ٤، ٥)، که بیروایه کان ده یانگوت: که ئایا ئەگه ر مردین و بووینه وه خاک و خۆل، زیندوو ده کرتینه وه؟ ئەوه گیرانه وه یه کی دووره، خوا ﴿١٣﴾ بهرپه رچی دانه وه که تیمه ده زانین زه ی چه ند له جه سه تیان که م ده کات و، پاشان تو مارو نووسراوی پارێزه ریشمان، یان پارێزراویشمان له لایه، به لأم ئەوان به هۆی ئەوه وه که پروایان به حه ق نه هیناوه، دوا ی ئەوه ی بۆیان هاتوه، بۆیه که وتوونه ئیو کاریکی تیکه ل و پیکه له وه، خۆشیان نازانن، هه ر جاره شتیک ده ئین، هه م له باره ی قوربانیه وه، هه م له باره ی پیغه مبه ره وه ﴿١٤﴾ هه ر جاره شتیک ده ئین، له ئەنجامی ره تکر نه وه ی هه قدا، بۆیه ئەوه یان له لا دروست بووه، که زیندوو ناکرتنه وه، خواش ﴿١٤﴾ وێرای ئەو دوو به لگه یه که پیتشتر

خرانه ڀوو، خستنه ڀووی هۆکاری بڀیروايشيان به ڀوڙی دوايي که ڀریتیه: له ڀه تکرده وهی حه ق له لایه نی تهوانه وه، دواي تهوه سه ره تا سه رنجیان ڀاده کیشی بۆ گه ردوون، به ناسمان و زهوییه وه، ڀاشان سه رنجیان ڀاده کیشی بۆ میڙوو، سه رنجیان ڀاده کیشی بۆ گه ردوون که ته ماشای ده ورو به رو گه ردوون بکه ن، هه مووی به وپه ڀی ڀیک و ڀیکیی دروستکراوه، هه موو به وپه ڀی حیکمه ت دروستکراوه، نارڀیکیی نیه، هه چ که لڀن و کونیک نابینی له دروستکراوی خواي ڀه روه ردگاردا، ته ماشای هه ر شتیکي زهوی بکه ی، هه ر له چیا به کانی، هه ر له به رگه هه واییه که ی، به رگه ناوییه که ی، نهو هه موو ڀووه ک و شینا ورده ی خواي ڀه روه ردگار تیدا ده ڀوئیی، چ ناوی شیرین که به هوئی بارانه وه ده ستان ده که وی و، خوا له ناخی زهویدا بۆتان ده ڀارڀیڙی و بۆتان هه لده گری، ته ماشای هه ر شتیکي زهوی بکه ن، که له سه ر زهویه و، ته ماشای ناسمان بکه ن، زهوی و ناسمان به زمانی حال ڀیتان ده لڀن: ئیمه مشوور خوڙڀک و سه رڀه رشتیار یکمان له ڀشته وه یه و، نه وپه ڀی ڀیک و ڀیکیشمان تیدا ڀه چاو کراوه.

کهواته: ژيانی مرؤفیش نابي نارڀیک و ڀیکیی تیدا بڀي، نه گه ر بیټ و ژيانی مرؤف به س نه م ژيانه دنیا ییه، که م و کورته بی، که ته نیا به شی نه وه ده کات تیدا تاقی بکریته وه، ژيانی مرؤف وه ک چیرۆکینکی بی تام و ڀوما نیکي بی سه رنجام وایه، وه ک شانۆگه ربیه ک وایه که ده بی له چوار ڀینچ نالقه ڀیک بی، که چی هه ر له دوو نالقه ڀیکهاتوه و، بینه ره کان که ته ماشای ده که ن، ده زانن ناته واده، ژيانی دنیا نه گه ر ڀوڙی دوايي به دوا دا نه یه ت، نه م ژيانه ی ئیستامان که مردن سه رنجامه که یه تی، نه گه ر زیندوو کرانه وه و سزاو ڀاداشتی به دوا دا نه یه ت، نارڀیک دڀته به چاو، به لڀم له هه موو گه ردوونی خوا دا نارڀیکیی نیه، کهواته: مرؤف که شا گوئی باغی گه ردوونه، مرؤف که جینشینی خوا یه، له سه ر زهوی، ناگونجی ژيانه که ی نارڀیک و ڀیکي تیدا بڀي، بۆ سه رنجدان میڙووش که ئیستا باسی ده که ی، خوا هه شت له گه له فه وتیڀراوه کان باس ده کات، که تو نه گه ر ته ماشای

میژووش بکهی، وه ک چۆن کتییی گهر دوون پیت ده لئ: من خاوه نیکم ههیه و سه ره پهرشتیاریکم ههیه، به سیستمیک منی داناوه بهر پتوه ده چم، ژیا نی به شه ریش کۆمه لگاکانی به شه ریش که له سه ره زهوی رابردوون، نه گهر ته ماشایان بکهی و لئیان وردبیهوه، به تایبهتی که له فهوتینزاوه کان، لئیت حالیی ده بی که به شه ره هه کاتئ لایدابی له په یامی خوا، پیغه مبه رانی خوی به درۆ دانا بی، له وه حیکمه ته که خوا بۆی خولقاندوه، دوور که وتبیته وه، نه وه حیکمه ته ی نادیده گرت بی، که بۆ تاقیکرانه وه لیره داندراوه، تووشی سزا بووه، که واته: ژیا نی مر قیش و میژووی مر قیش جار یکی دیکه به لگه یه له سه ره نه وه ی زیندوو بوونه وه و سزاو پاداشت هه یه، چۆنه تیی پیکه وه په یوه سترکردنه وه ی نه و نایه تانه له گه ل نه وانه ی پتشی دا به و شیوه یه که وه ک پتشریش ئاماژه م پیدا له ته فسیره کاندئا نه مبینیوه، ره نگه هه شبیت و نه که وتبیته بهر چاوی من، به لام نه مبینیوه ئاوا به و شیوه یه پیکه وه په یوه ست کرانه وه، بیگومان زۆر له حیکمه ت و نه ئیییه کانی قورتانیش له نه نجامی چۆنه تیی پیکه وه په یوه سترکردنه وه ی نایه ته کانه وه، بۆمان درده که ون.

خوای زانا و شاره زا ده فه رموی:

(۱) - ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ﴾، له پتیش واندا گه لی نووح به درۆیان دانا، چیا نی به درۆ دانا؟ دوایی درده که وئ، که ده فه رموی: ﴿كُلُّ كَذَّبَ الرَّسُلِ﴾، هه ره کامنکیان پیغه مبه رانیان به درۆ دانا، یا نی: ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ﴾، له پتیش واندا گه لی نووح، نووحیا نی به درۆ دانا، سه لات و سه لامی خوا له سه ره نووح بی، نه وه په یامه ی که له خوا وه بۆی هینابوون، ره فزیان کردو قبوولیان نه بوو، نووحیشیا نی به ناراست نه ژمار کردو، په یامی خوا که بۆی هینابوون لئیا نی ورنه گرت، ئیمه له ته فسیری سووره تی (هود) دا، به ته فصیل باسی به سه ره ها تی (نوح علیه السلام) و گه له که یمان کردوه.

(۲) - ﴿وَأَصْحَابُ الرَّيِّ﴾، هه روه ها ها وه لانی بیره که ش ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّيِّ﴾، (الرَّيُّ غَيْرُ الْمَطْوِيَّةِ)، بیریکه هه لئه مبه سترابن، ده بی بیر دوا ی

نه‌وی چاله که هه‌لده‌قه‌ندری، دیواره‌کانی هه‌ل‌به‌سترن، به‌ردی به‌ریز لئیدا بتری تا کو دا نه‌روو خیتته‌وه، ده‌شگونجی: ﴿الرَّسِّ﴾، به‌مانای شیویک بیت، یا خود به‌مانای چائیک بیت، له‌شیه‌وی بیریکدا، به‌لام هه‌ل‌نه‌به‌سترا بی، تنجا بوچی به‌و ناوه‌ناو نراون؟ گوتراوه: نه‌وانه پیغهمبه‌ریکیان بو هاتوه، سه‌لات و سه‌لامی خوا له‌سه‌ر هه‌موو پیغهمبه‌ران بی، وه‌ک له‌تفسیری سووره‌تی (الدخان) دا باسماں کرد، که له‌ویش باسی (أصحاب الرِّسِّ) کراوه، که نه‌وانه پیغهمبه‌ریکیان بو هاتوه، هه‌ندیک ده‌لین: هه‌ندیک ده‌لین: نه‌و پیغهمبه‌ره‌ی بویان هاتوه سه‌لات و سه‌لامی خوا ی له‌سه‌ر بی، ناوی (حنظلة) بووه، له‌هه‌موو قورئاندا ته‌نیا له‌و دوو شوینه‌دا، باسی (أصحاب الرِّسِّ) کراوه لیره و له‌سووره‌تی (الفرقان) دا: ﴿وَعَادًا وَمُودًا وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كِبِيرًا﴾ ﴿٧٨﴾ الفرقان، ﴿الرِّسِّ﴾، چ ناوی بیره‌که بی (بیریکی چاک نه‌کراو)، چ ناوی دۆل و شیویک بی، نه‌وه میژوونوسان ده‌لین و له‌قورئاندا باس نه‌کراوه، به‌لام بیگومان خوا ی په‌روه‌ردگار که ده‌قه‌رموی: هاوه‌لانی بیر، وه‌ک چۆن له‌سووره‌تی (البروج) دا ده‌قه‌رموی: (أصحاب الأُخدود)، نه‌وانه‌ی خنده‌که‌ه‌یان لئیدا بوو، خاوه‌نانی بیره‌که‌ش، ده‌بی مونا سه‌به‌تیک یای هه‌بی، که ده‌لین: نه‌وان نه‌و پیغهمبه‌ره‌ی خویان که ناوی (حنظلة) بووه، کوشتوویانه، یان به‌زیندوویی خستوویانه ته‌نیو بیره‌که‌وه و بیره‌که‌یان دا پوشتیه‌وه، یان خستوویانه ته‌نیو شیویکی قووله‌وه و کوشتوویانه، وشه‌ی (رَسَّهْ: أَي دَفَنَهُ)، (رَسَّ) به‌مانای ناشتی و خستنه‌نیو زه‌وی دی، که‌واته: لیره‌دا نه‌مه (إِضَافَةُ الشَّيْءِ إِلَى مَوْطِنِهِ) پالدانی شتی که بو لای شوینه‌که‌ی، (أصحاب الرِّسِّ) هاوه‌لانی بیره‌که، نه‌و بیره‌ی نه‌و پیغهمبه‌ره‌ی خوئیانیان تئیدا کوشتوه سه‌لات و سه‌لامی خوا ی له‌سه‌ر بی.

۳- ﴿وَمُودًا﴾، هه‌روه‌ها گه‌لی سه‌موودیش (پیغهمبه‌رانیان به‌درو دانا)، پیغهمبه‌ره‌که‌یان ناوی صالح عليه السلام بوو، و تیمه له‌کاتی ته‌فسیرکردنی سووره‌تی (الحجر) دا به‌سه‌ره‌هاتی صالح عليه السلام و، گه‌له‌که‌ی گه‌لی سه‌موودمان به‌درژی باس کردوه.

۴- ﴿وَعَادٌ﴾، ههروه‌ها گه‌لی عادیش (که پیغهمبه‌ره‌که‌یان ناوی هوود الْحِمْيَرُ بوو).
 تِیمه له ته‌فسیری سووره‌تی هوود دا به‌سه‌ره‌اتی (هوود) الْحِمْيَرُ و گه‌له‌که‌ی گه‌لی عادیان
 به ته‌فصیل باس کردوه.

۵- ﴿وَفِرْعَوْنٌ﴾، ههروه‌ها فیرعه‌ونیش (له پِیش واندا پیغهمبه‌راتی خوْیان به درۆ
 دانان). فیرعه‌ون دوو له پیغهمبه‌راتی خوای به درۆ دانان مووساو هاروون سه‌لات و
 سه‌لامی خوایان له‌سه‌ر بی، که تِیمه هم له سه‌ره‌تای ته‌فسیری سووره‌تی (الشعراء)
 دا، هم له سووره‌تی (الأعراف) دا به‌سه‌ره‌اتی مووساو هاروون (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)،
 که‌له‌که‌یان و، له به‌رانبه‌ریشاندا فیرعه‌ون و فاروون و هامان و دارو ده‌سته‌که‌یان به
 ته‌فصیل باسمان کردوه.

۶- ﴿وَأَخْرَجْنَا لوطاً﴾، ههروه‌ها براهه‌کانی (لوط) یش.

لووط الْحَمْرُ که بزازای ئیبراهیمه خوای به‌روه‌ردگار ناوی له گه‌له‌که‌یان
 ناوه، براهه‌کانی لووط، به‌هوْی نه‌وه‌وه که هه‌ر له‌گه‌لیان بووه، نه‌گه‌رنا له‌وان
 نه‌بووه، لووط عیبرانیی بووه، به‌لام نه‌و خه‌لکه که (لووط) یان بو لا تیردراوه،
 خه‌لکی (سه‌دووم) و (عه‌مووره) و ...هتد، نه‌وانه که‌نعانیی بوون، به‌لام له‌به‌ر
 نه‌وه‌ی که‌سیک زۆر له‌گه‌ل شتیک بی، ده‌گوتری: (أخو فلان)، له‌به‌ر نه‌وه‌ی
 زۆری له‌گه‌لدایه و، براش زۆر پیکه‌وه ده‌بن، تِیمه به‌سه‌ره‌اتی (لوط) یشمان الْحَمْرُ
 له‌گه‌ل گه‌له‌که‌ی هه‌ر له ته‌فسیری سووره‌تی (هوود) دا خستۆته روو.

۷- ﴿وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ﴾، هاوه‌لانی یاخود خاوه‌نانی دره‌خته‌که‌ش، که به (نه‌هلی مه‌دیه‌ن)
 یش ناو هاتوون، پیغهمبه‌ره‌که‌یان شوعه‌یب الْحَمْرُ بووه، به‌سه‌ره‌اتی نه‌وانیشمان دیسان
 له کاتی ته‌فسیر کردنی سووره‌تی (هود) دا خستۆته روو، وشه‌ی (أیکه)، واته: دره‌خته
 چرو پره‌کان، به‌لام هه‌ندیک له زانایان ده‌لین: یه‌ک دره‌خت بووه و، زۆر گه‌وره بووه،
 هه‌ندیکیش ده‌لین: باغیکی گه‌وره و چرو پره‌ بووه، به‌لام له دووره‌وه که تهماشات ده‌کرد،
 وا پیکدا چوو و چرو پره‌ بووه، وه‌ک دره‌ختیک دیار بووه.

کهواته: (أَيُّكَة)، دهگونجی بلتین: باغئکی چرو پر، دهشگونجی بلتین: دره ختیک، نهو خه لکه ش ههم به (مه دیهن) ناوبراون له قورئاندا، ههم به (أَصْحَابُ الْأَيْكَة) خاوه نانی دره خته که، یاخود باخه که.

هه ندیک له زانایانیش گوتوو یانه: تاکه پیغه مبه رتک ﷻ، بۆ دوو کۆمه له خه لکان تیردرابن، بۆ دوو قهومان، شوعه یب بووه، که ههم بۆ (أَصْحَابُ الْأَيْكَة) تیردراوه، ههم بۆ گه لی مه دیه نیش، به لأم واپنده چتی که گه لی مه دیه نیش هه ر خاوه نانی باخ و دره خته که بن.

۸- ﴿وَقَوْمٌ شِعْ﴾، گه لی توبه عیش، که له کاتی ته فسیر کردنی سووره تی (الدخان) دا باسی گه لی (توبه ع) مان کرد، کورته باسی کمان له باره وه کردوه، که به پیی فه رمایشتی پیغه مبه ر ﷻ توبه ع نینسانئکی باش بووه، ده بن پیاوئکی صالح بوو بن، گوتراویشه: یه کتیک له پیغه مبه ران بووه، به لأم دیاره خه لکه که ی، گه له که ی له گه لی نه بوون، بۆ یه خوا ﷻ له قورئاندا زهمی قهومی توبه ع ده کات و، زهمی توبه ع خوئی ناکات، له حه دیسدا هاتوه: قسه به توبه ع مه لئین، خه لکه که ی خراب بووه.

۹- ﴿كُلُّ كَذَّبٍ أُرْسِلَ لَهِنَّ رَعِيدٌ﴾، هه ر کامتیک له وانه پیغه مبه رانی به درۆ دانا، بۆ یه هه ره شه پیویست بوو، واته: نه وه ی هه ره شه ی پیکرا بوو (سزایه که)، نهو سزایه ی له سه ر چه سپا، هه ر کامتیکیان جوړه سزایه ک، گه لی نووح به توّفان خنکیتراون، (أَصْحَابُ الرُّسِّ) خوا باسی سزایه که یانی نه کردوه، گه لی سه موود به چریکه یه ک، گه لی عاد به با، گه لی فیرعه من له ده ریای سووردا خنکیتراون، گه لی لووط به هه لکتیردراوه وه ی شوئنه کانیا ن، گه لی شوعه یب خوا ﷻ به هارژن و بروسکه یه ک، که له ناسمانه وه لئی داون، گه لی توبه عیش سزایه که یان دیار نیه، به لأم گرنگ نه وه یه خوا ده قه رموی: هه ره شه له سه ریان پیویست بوو، واته: نه وه ی هه ره شه ی پیکرا بوو.

﴿كُلُّ كَذَّبٍ أُرْسِلَ﴾، (كُلُّ): ته نوینه که ی (عَوَّضَ عَنِ الْمُضَافِ إِلَيْهِ)، قه ره بووی پالوه لادراو، واته: (كُلُّ أَوْلِيَّتِكَ كَذَّبٍ أُرْسِلَ)، هه ر کام له وانه پیغه مبه رانی به درۆ

دانان، (وَعِید) به مانای هه‌ره‌شه‌یه، واته: هه‌ره‌شه لیكران به سزا، ئنجا نه‌گه‌ر هه‌ره‌شه لیكران به سزا چه‌سپا بئ، مانای وایه سزایه‌که‌یان به‌سه‌ردا چه‌سپاوه.

که لی‌ره‌دا خوا ﷻ باسی ئه‌و هه‌شت گه‌له ده‌کات، ده‌گونجی مه‌به‌ست پی‌ی دلدانه‌وه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷻ، هه‌ره‌شه کردن له کافران بئ، ده‌شگونجی وه‌ک باس‌مان کرد، به‌لگه‌یه‌کی دیکه بئ له‌سه‌ر زیندووکرانه‌وه، که خوا ﷻ ده‌قه‌رموی: ئه‌ها ته‌ماشای ئه‌و گه‌لانه بکه‌ن! هه‌ر کامیکیان که لایداوه تووشی سزا وجه‌زه‌به‌ی خوا بووه، که‌واته: ئیوه‌ش په‌ند له‌وان وه‌ریگرن، بشزانن که مادام خوا ﷻ به‌سه‌ر ئه‌وانه‌دا پانه‌بردوه، له‌سه‌ر لادان سزای داوان، که‌واته: ژیا‌نی مرؤف هه‌ر ئیستا نیه، ئه‌م ژیا‌نه قو‌ناغی دیکه‌ی به‌ دوا‌دا دین، به‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه که هه‌ر که‌سێک لاب‌دات، خوا ﷻ سزای ده‌دات، ئنجا به‌ دل‌نیا‌یی ده‌بی ژیا‌نیکی دیکه هه‌بی‌ت که له‌وئ سزاو پادا‌شتی پر به‌ پی‌ستی به‌نده‌کان بدری‌ته‌وه.

(۱۰) - ﴿أَفَمِنَآ بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ﴾، ئایا تیمه له به‌ران‌به‌ر دروستکردنی یه‌که‌مدا، ده‌سته‌پاچه و بئ توانا بووین؟

(۱۱) - ﴿بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقِ حَدِيدٍ﴾، به‌لکو ئه‌وان له تیکه‌لییدان له دروستکرانه‌وه‌ی تازه، واته: دان به‌وه‌دا دینن که خوا دروستی کردوون و به‌ دیه‌پیتان و بئ توانا نه‌بووه، به‌لام پیتان وایه که له‌وه‌دا ئیشکالیان بو دروست بووه، که له دووباره دروستکرانه‌وه‌یاندا، خوا ﷻ بئ توانا بئ! که ده‌قه‌رموی: ﴿لَبْسٍ﴾، به‌ نه‌زانراو (نکرة) هاتوه و مانای (جو‌ر) ده‌گه‌یه‌نی، له تیکه‌لیه‌کیی ژۆر سه‌رسوره‌ینه‌ردان، له باره‌ی دروستکردنه‌وه‌ی تازه‌وه. (خَلْقِ حَدِيدٍ: الْجَدِيدُ الشَّيْءُ الَّذِي فِي أَوَّلِ زَمَانٍ وُجِدَ)، (جَدِيدٍ): هه‌ر شتی‌که له سه‌ره‌تای بوونیه‌وه‌بئ، لی‌ره‌دا مه‌به‌ست له (لَبْسٍ) له تیکه‌لیی، خاوه‌نی (التحریر والتنوير) له‌وباره‌وه گو‌توو‌یه‌تی:

(اِسْتِبَاهُ الْمُتْلُوِّ الْمُعْتَادِ الَّذِي لَا يَعْرِفُونَ غَيْرَهُ، بِالْوَاجِبِ الْعَقْلِيِّ الَّذِي لَا يَجُوزُ انْتِفَاؤُهُ، فَإِنَّهُمْ اسْتَبَاهُ عَلَيْهِمْ إِحْيَاءَ الْمَوْتِ وَهُوَ مُمَكِّنٌ عَقْلًا، بِالْأَمْرِ الْمُسْتَحِيلِ فِي

العقل، فَجَرَمُوا بِتَقْطِي إِمْكَانِهِ فَتَفَوُّهُ، وَتَرَكُوا الْقِيَّاسَ بِأَنَّهُ مَنْ قَدَّرَ عَلَىٰ إِنْشَاءِ مَا لَمْ يَكُنْ مَوْجُودًا، فَهُوَ عَلَىٰ إِعَادَتِهِ قَدِيرٌ).

واته: لیره‌دا نه‌وانه شتیک که خوویان پتوه گرتوهو، بو نه‌وان شتیک زانراو بووه و، هه‌ر نه‌وشیان زانیوه، نه‌ویان لئ تیکه‌ل بووه، له‌گه‌ل شتیکدا که به‌عقل پتویسته بی، نه‌وان زیندووکرانه‌وهی مردوان، که له‌رووی عه‌قلیه‌وه شتیک گونجاوه، لیان تیکه‌ل بووه، له‌گه‌ل شتیکدا که له‌گه‌ل عه‌قلدا موسته‌حیل بی، پشیا وایه نه‌ویش له‌و جو‌زه‌یه، بو‌یه هوکمیان کردوه، به‌وهی موسته‌حیله‌خوا مردوان زیندوو بکاته‌وه، به‌لام وازیان له‌قیاس هیناوه، که که‌سیک بتوانن شتیک له‌سه‌ره‌تاوه دروست بکات، دوا‌ییش ده‌توانن دو‌وباره‌ی بکاته‌وه.

بو‌یه خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿أَفَعَبْنَا بِالْحَلْقِ الْأَوَّلِ﴾، یانی: (أَفَعَجَزْنَا فِي الْخَلْقِ الْأَوَّلِ حَتَّىٰ تَعَجَّرَ عَنِ الثَّانِي)، نایا له‌به‌رانبه‌ر دروستکردنی یه‌که‌مدا، ده‌سته‌پاچه‌و، بی‌توانا بووین، تا‌کو له‌به‌رانبه‌ر هی دووه‌مدا (که زیندوو کرانه‌وه‌یه)، بی‌توانا بین؟ ده‌گو‌ترئ: (أَعْيَاهُ: السُّيْرُ أَي: أَعَجَزُهُ)، واته: رو‌یشتن ماندووی کردو، شه‌که‌ق کرد، (يَعْيَا: أَعْيِيَ الرُّجُلُ وَأَعْيَا الْبَعِيرُ أَي: تَعِبَ تَعَبًا شَدِيدًا)، واته: زور ماندوو بوو، به‌لام (عَيَّ) ئنجا (عَيَّ)، چ‌به‌یه‌ک (ی)، بی‌و، چ‌به‌دوو (ی) بی، هه‌ردووکیان مه‌به‌ست پشیا نه‌توانینه که مرو‌ف شتیک دروست بکات، یا‌خود نه‌توانینه له‌به‌رانبه‌ر نه‌وه‌دا که قسه‌یه‌ک بکات، یان کار‌یک بکات که پشی سپ‌دراوه، به‌لام (إِعْيَاء) به‌مانای ماندوو بوونه، به‌لام لیره‌دا خوا ﷻ مه‌به‌ستی پن ماندوو بوون نیه، به‌ل‌کو مه‌به‌ستی پن بی‌توانییه، ﴿أَفَعَبْنَا بِالْحَلْقِ الْأَوَّلِ﴾، نایا له‌به‌رانبه‌ر دروستکرانی یه‌که‌مدا بی‌توانا و ده‌سته‌پاچه‌و بووین؟ تا‌کو له‌به‌رانبه‌ر دروستکردنه‌وهی دووه‌مدا که بریتیه له‌زیندووکرانه‌وهی، بی‌توانا بین؟ ﴿بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ حَدِيدٍ﴾، به‌ل‌کو نه‌وانه خو‌یان تووشی تیکه‌ل و پیکه‌لیی کردوه له‌به‌رانبه‌ر دروستکردنه‌وهی تازه‌دا، که له‌راستیی‌دا گه‌ر عه‌قلیان به‌کاره‌ینا‌بایه، ده‌یانزانی: که‌سیک بتوانن له‌سه‌ره‌تاوه شتیک بینته‌دی، دوا‌ییش ده‌توانن بی‌کتر‌ته‌وه.

کورتە باسیک

له باره‌ی حکمه‌تی خواوه له دروستکردنی پروهک و دارو دره‌ختدا

خوا شتیوان بِن، ئیمه شازده (۱۶) حکمه‌ت له‌وباره‌وه ده‌خه‌ینه‌پروو، چونکه له‌و ئایه‌تانه‌دا که پێشتر ته‌فسیرمان کردن، خوا ﷺ زۆر باسی دابه‌زاندنی ئاو له تاسمانه‌وه، پاشان رواندنی باغ و بێستان و دانه‌وێله، هه‌روه‌ها دارخورماو، هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که ژیا‌نی مرۆف پێویستی پێیانه، له‌سه‌ر زه‌وی، خوا ﷺ زۆری باسکردن، چه‌ند ئایه‌تیک‌ی بۆ ته‌رخانکردن، به‌باشم زانی که ئه‌و کورته‌ باسه‌ ب‌خه‌ینه‌پروو له‌وباره‌وه، هه‌رچه‌نده کاتی خو‌ی له‌ سه‌ره‌تای ته‌فسیرکردنی سووره‌تی (الشعراء) یشدا له‌وێشدا کورته‌ باسیکمان له‌و باره‌ی پروه‌که‌وه هێناوه، لێره‌شدا ئه‌و کورته‌ باسه‌ دێتین که راسته‌وخۆ له‌ ته‌فسیری (الجواهر فی تفسیر القرآن الکریم)، هی ته‌ئاویی جه‌وه‌ه‌ری له‌ جو‌زی (۲۲) ی ته‌فسیره‌که‌ی ئه‌و که جو‌زی (۲۶) ی تێدایه، له‌ لاپه‌ره: (۱۸ - ۲۱)، دياره به‌ تۆزیک پرونکردنه‌وه‌و به‌ دارپشتی خۆم لێی وه‌رده‌گرم، هه‌لبه‌ته ئه‌و بیست (۲۰) حکمه‌تی هێناون، به‌لام من شازده (۱۶) یانم لێ هێناون:

۱- هه‌موو جو‌ره‌کانی دانه‌وێله: چ جو، چ گه‌نم، چ برنج و ماش و هه‌رزن، ده‌بینین، که خوا ﷺ ئه‌و دانه‌وێله‌ی خستونه‌ ئیو چه‌ند تووره‌که‌یه‌که‌وه، که هه‌ر کام له‌و کیفانه، له‌و تووره‌کانه‌ سه‌رئیک‌ی هه‌یه، وه‌ک پم وایه، که به‌ کوردی (داسووی) ی پێ ده‌لێن، داسووی جو، داسووی گه‌نم، داسووی برنج، هه‌موویان تێژن بۆ ئه‌وه که به‌هۆی ئه‌و داسووانه‌وه‌و ب‌لنده‌و چۆله‌که‌و پاساری نه‌توانن ئه‌و دانه‌وێله‌یه‌ بخۆن و، له‌ راستییدا نه‌گه‌ر وانه‌بووایه‌ دانه‌وێله‌کان، هه‌یچیان نه‌ده‌مان بۆ مرۆفان، ب‌لنده‌و چۆله‌که‌و پاساری هه‌موویان ده‌خوارد، به‌لام تێستا وه‌ک خوای به‌رز ئه‌و دانه‌وێله‌ی خستبێته‌ ئیو قه‌لایه‌که‌وه‌ و که‌سیک به‌ شمپیره‌وه‌و به‌ پمه‌وه‌ پارێزگاری لێ بکات.

۲- ئەگەر تەماشای درەخت و جۆرەکانی ڕووەک بکەین، دەبینین، ئەوانە خوا ﷻ بە جۆریکی خولقاندوون، لەو شوێنەدا کە تێیدان و چەسپاون، وەک ئاژەڵ و پەڕەوور و بەلندەو چۆلەکو و هتد، ناتوانن بچووێن، لە شوێنی خۆیان، بەلام خوا ﷻ توانایەکی پێداون، هەر لە شوێنی خۆیان کە لێی هەن، ئەو زەویە پەژن، وەک چۆن بێچوووی ئاژەلێک مەمکی دایکی دەمژێ، یان گوانی دایکی دەمژێ، ئەو ڕووەک و دارو درەختانەش لە شوێنی خۆیان، ئەوەی کە پێویستیانە لە خۆراک، لەو زەویە دەپەژن، پاشان ئەو خۆراکە دا بەسەر دەکەن بەسەر قەدو لقی و پۆپ و گەلۆ میوەکاندا و، هەر کامیان ئەوەی پێویستی پێیەتی، لەگەڵیدا گونجاو.

۳- ئەگەر تەماشای ڕەگ و ریشە ڕووەکەکان بکەین، ڕووەک واتە: چ دارو درەخت، چ دانەوێڵەو شیناورد، چ سەوزایی و تەپەکار، دەبینین، هەر کام لە ڕووەکەکان ڕەگ و ریشەکانی بۆلۆدەکاتەوه، بە زەویدا، وەک چۆن کەسێک کە چادریک، خێوێتیک، ڕەشمالێک هەڵدەدات، دوایی ئەو چادرو ڕەشمالە لەملاولای پەت هەن، بە پەتەکان دەبەستێتەوهو، سینگیان بۆ دادەکوێت، دوایش ئەستوندەکیک وەبەر ئیوقەدی چادریک، یان خێوێتەکە دەدرێ، بەهەمان شێوە قەدی درەختەکە، قەدی ڕووەکەکەش وەک ئەستوندەکەکە وایە، ڕەگ و ریشەکانیش وەک ئەو سینگانە وان، کە داکوتراون بە دەوریداو، ئەو پەتەنەدا کە بە سینگەکانەوه بەستراون، ڕەگ و ریشەکانیش بەهەمان شێوەن، کە ئەو درەختە یان ئەو ڕووەکە بە قەدەر قەبارەیی خۆی کە لە دەرییە و، بەپێی ئەوەوه، گونجاو لەگەڵ ئەو قەبارەیدا، ڕەگ و ریشەکانی بۆلۆدەبنەوه، یانی: هەر درەختێک کە دەبینین قەبارەیی سەری چەندە، دەبێ دنیایی کە قەبارەیی خواریشی لە قەدەر ئەوەندەیه، درەخت هەتا بەرزتر بێ، ڕەگەکانیشی قوڵترن، بۆ ئەوەی بتوانن راییگرن، بەلام ئەوەی قەبارەیی دەریی کەمتر بێ، تەمasha دەکەن ڕەگەکانیشی کەمترن، ڕەنگە تاکە ڕووەکیک کە لەو بنچینەیه هەلۆیتردرا بێ بریتی بێ لە تەپەکارو شووتیی و، خەیارو، ترۆزی و، کالێک و ئەوانە، ئەوانە قەبارەیی دەرییان زۆرەو میوەشیان زۆر، بەلام ڕەگەکانیان لە قەدەر ئەو قەبارەیی دەرییان نیە و، لەو بنچینەیه هەلۆیتردراون.

۴- ئەگەر تەماشای گەلای درەختەکان بکەین، هەر گەلایەک دەبینی: دەماری پێدا بڵاویوونەوه، سەردەتاش دەمارەکه ئەستورە، دوایی وردە وردە، ئەو دەمارە باریک دەبن و چەند لقیکی دیکەیان لێ جیادەبنەوه، که باریکترین و باریکترین، یانی: ئەگەر تەماشای گەلای درەختیک بکەین، وەک چۆن شتیک دەچێت، خوا ﷻ چەند رەگ و دەمارێکی ئەستووری بە باری درێژی و بە باری پانییدا بۆ کردوون، ئنجا هی بچوووک بچوووک، ئەمە بۆچی؟ ئەمەش هەمووی بۆ راگرتنی ئەو گەلایە، که وەک پیکەری ئیسکی وان و، پاشان وەک کەنالیکیش وان و لە پێی ئەو دەمارانەوه خواردن دەچێ بۆ ئەو گەلایانە.

۵- ئەگەر تەماشای ئیوک و دەنکەکان بکەین، وەک ئیوکی هەلووژەو، قەیسێ و، خۆخ و، خورماو ئەوانە، دەنکەکانیش وەک دەنکی گەنم و، هەرزن و، ماش و، جۆو، برنج و، ئەوانە، دەبینین: چ ئیوکەکان، چ دەنکەکان، خوای بەرز قایمی خولقاندوون، بۆ وێنە: ئیوکە خورما (نواة التمر) زۆر بە زەحمەت دەشکێ، هەرودەها ئیوکی قەیسێ و خۆخ و، هەلووژەو ئەوانە، هەرودەها جۆرە میوەکانی دیکەش که رەنگە له ولاتی ئیمەدا نەبن، ئایا خوا ﷻ بۆچی ئەو ئیوکانە و ماوە حکەم خولقاندوون؟ هەرودەها دەنکەکانیش دەنکە گەنمیک، دەنکە برنجیک، دەنکە ماشیک، که مەگەر بېرژێرتی یاخود بکولتێرتی، ئەگەر نا ئاوا بە ئاسانی ناخورتی و، ناشکێرتی، لەبەر ئەوەی دوایی لەو دەنکە یان لەو ئیوکە کۆپی دەکرێتەوه و جەوهەری ئەو رۆودەکه له نێو ئەوئ دایە، بۆیە خوا ﷻ کیفیکی مەحکەمی بۆ خولقاندووە، بەلەم کاتیکی دەچێتە نێو زەوی، هەر ئەو ئیوکە مەحکەمە، ئەگەر ئیوکە خورمایە، ئەگەر ئیوکە قەیسییە، ئەگەر خۆخە، هەلووژەیه، هەرچی هەیه، هەرودەها ئەو دەنکە ئەگەر دەنکی، گەنمە، برنجە، نیسکە، نۆکە، ماشە ... هتد، دەبینین له کاتی خۆیدا له شوێنی خۆیدا، ئەو رەقە نەرم دەبێ و وردە وردە شی دەبێتەوه، دەبێتە هۆی ئەوەی بێتتە دوو بەش، بەشێکی بەرەو سەرئ وەک چرۆی نەمامیک و، بەشێکیشی بەرەو خوارئ وەک رەگ و ریشە لێی دەرەچێ.

۶- ئەگەر تەماشای هەر کام له ئیوکەکان (نوی) و دەنکەکان (حبوب) بکەین، دەبینین کاتیکی دەچنە نێو زەوی، لەو کەشەداو، لەو کاتەدا، لەو ژینگەبەدا که دەگونجێ تێدا

بروین، کیفه که یان لئ لاده چن، دوابی نهوهی که تئیدا داندراوه و، تئیدا پاریزراوه، وئنهی خوئی به چند به رانهر، جاریکی دیکه به رههم بهئیتتهوه، یانی: ده گونجی ده نکتیک که دهروی، چندان گول دهر بکات ههر گولیک چندان دهنکی تئیدابن، ههروهها دهنکه خورمایهک، ده بیته نهامی و دارخورمایهکی قهد بلندی زور بن رها، که چندان هئشووه خورما ده گری، ههر هئشووهی چندان دهنکه خورمای تئیدان.

۷- وهک باسمان کرد کاتئ که نهو تئوک و، نهو دهنکانه ده چنه تئو زهوی و، ناو ده درین، ژینگه ی خوئیانیان بو دهره خستی، ههر کامیان یه کسه ر ده بیته دوو بهش: به شیکی دیته دهری به شتوهی چه که ره یهک، یان به شتوهی چرۆیهک، نه گهر دانه وئله بیت، چه که ره یهک ده دات و، نه گهر دره خت بن پیی ده گوتری: نهام و چرۆ دهرده کات، ئنجا به نه ندازهی نهوه که نهو چرۆیه، یان نهو چه که ره یه، گهوره ده بی، به نه ندازهی نهوهش رهگ و ریشه کانیشی له زهویدا گهوره ده بن، رهگ و ریشه کانی خوراک دئین، واته: دیوه په نهانه که یه تی که خوراک دئین بو دیوه دیارو بهرچاوه که ی که قهد و لق و پوپ و گه لایه که یه تی، یاخود لاسکه که یه تی و نهو گولیه تی که له لاسکه که په ییاده بی به نسبت دانه وئلهوه.

۸- بهر لهوهی میوه کان دهرچن له دره خته کان، گه لایه کان دهرده چن، نهو گه لایانهش دهنه هوی نهوهی دوابی که میوه که دهرچوو، پاریزگاری بکه ن لهو میوه یه، ئنجا پاریزگاری تیشکی خوئی لئ بکه ن، سه رما و گهرمای لئ بکه ن و، پاریزگاری زینده وه رانی لئ بکه ن و، پاریزگاری ته یرو توالی لئ بکه ن، گرنگ نهوه یه نهو گه لا و لق و پوپانه دوابی پاریزگاری ده که ن لهو توهوه لهو تئوک، گه لایه کان چر و پر دهن و میوه کان له تئو گه لایه کاندا جوریک له خو شاردنهوه، خوئیان په نهان ده که ن.

۹- گه لایه کان، که میوه کان ده پاریزن، له سه رماو گهرما، ههروهها له بالندهو چوله که وه پاساری و له زینده وه ران و میش و مه گه ز، به لأم دیاره میوه که پیویستی بهوه هه یه، که تیشکی خوئی لئ بدات، پیویستی به گهرمای خو ره یه، بو نهوهی پی بکات، ههر

بۆيە گەلەيەكان بە جۇرئىك نىن ئەفەس بر بن و هېچ بوار نەدەن، نە ھەوا ھاتووچۆ بکات، نە تېشكى خۆر لە ميوەكان بدات، بەلکو كەلین و بۇشايى، ھەم بۆ جوولانى ھەواو، ھەم بۆ چوونە نىوى تېشكى خۆر، ھەرۈەك چۆن برژانكەكانى چاۋ رېگا دەگرن لەۋەى تۆزۈ خۆل بېتە نىۋو چاۋ، بەلام رېگای بىنىي لىناگرن.

۱۰- ۋەك چۆن كۆرپە لە منداالدىنى دايكىدا، يان لە بەچكەدانى ئازەلدا دەمىنېتەۋە، ھەتا دەگاتە ئەندازەيەك، كە دوايى دېتە دەرى، بتوانى بڑى، واتە: تاكو بە كەلكى ژيانى دەرى دى، لە شوئىنى خۇيدا دەمىنېتەۋە، ميوەكانىش بە ھەمان شىۋە، ھەر لە شوئىنى خۇيدا دەمىنېتەۋە و، تاكو نەگات بە زەحمەت لى دەبېتەۋە، يانى: كاتى نەھاتوۋە، ميوەى نەگەيشتوو بە زەحمەت لە درەختەكەى دەبېتەۋە، چۈنكە كاتى نەھاتوۋە، بەلام دواى ئەۋەى كاتى ھات ئەگەر لىي نەكەيەۋە جارى واھەبە، خۆى بەر دەبېتەۋە و دەبې ئەۋى بەجى و بھىلى بېچىتە قۇناغىكى دىكەۋە، بۆ ئەۋەى مروۋفەكان لىي بەھرەمەند بن.

۱۱- بۇ تېمە جىي پەندو عىبېرەتە، كە ئەو گەل و كۆمەلگايانەى كە لە رووى ھۆش و عەقلەۋە، لە رووى زانستەۋە، لە رووى پىگەيشتنەۋە، جارى كامل نەبووين، ھەر لە حالەتى سەرەتايى دا ۋەك لە نىۋو قۇزاخەدا دەمىننەۋە، گەل و كۆمەلگا دەبې بگاتە حالەتى گەيشتى و پىگەيشتى و بە كەلك ھاتن، ئىنجا دەتوانى بېتە دەر، زۇر گەلانى سەرەتايى ھەن، ئىستاش لە ھەندىك شوئىن ھەر لە شوئىنى خۇيان، لە دارستەكانى خۇياندا دەژىن، لە شوئىنە لاچەبەكانى خۇياندا، دەژىن، لە شوئىنە دوورە دەستەكاندا دەژىن، چۈنكە بايى ئەۋەندە تىگەيشتى و پىگەيشتيان نىە، بىنە نىۋو خەلكى دىكە، تېمەش بە ھەمان شىۋە ۋەك ئۆممەتى پىغەمبەر ﷺ لە ئەصلدا ئۆممەتى پىغەمبەر ﷺ بۆ مروۋفەتايى دروست كراۋە: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ...﴾ (۱۱) آل عمران، بەلام كەى دەتوانىن بېچىنە نىۋو خەلك و رووى چوونە نىۋو خەلكمان ھەب؟ كاتىك تىگەيشتوو و پىگەيشتوو بىن و، بتوانىن سووديان پى بگەيەنن، بەلام ئەگەر وابىن نەك بەرەى ئەوامان پى لە ئاۋى نەھىتە دەرى، بەرەى خۇشمان پى لە ئاۋى نەھىتە دەر، ديارە ھەر بەو شىۋەيە دەمىنېنەۋە كە ھەر لە شوئىنى خۇماندا بىن و ھەر لە قۇزاخەى

خۆماندا بین، مه‌گەر ئه‌وان به‌سه‌رماندا بده‌ن و وڵامان داگیر بکه‌ن و خێرو بێرمان به‌رن، وه‌ک ئیستا ده‌بیینین!

۱۲- ئه‌گەر ته‌ماشای ده‌نکه‌کانی هه‌نار بکه‌ین، هه‌نار ده‌نکه‌کانی هه‌موومان ده‌بیین، زۆر جوان ریز کراون، به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ ئیه‌ که‌ ده‌نکه‌کانی ریز کرابن، به‌لکو له‌ئێویدا ده‌نکه‌کانی هه‌ر به‌ش به‌ش کراون و جۆره‌ مادده‌یه‌کی سپی تێدایه، وه‌ک گوشت وایه، که‌ ده‌نکه‌کانی داڤر داڤر کردون و بۆ چه‌ند به‌شیک، ئنجا ئه‌و مادده‌یه‌ تامی تفت و مه‌یله‌و تالّه، که‌چی ئه‌و هه‌ناره‌ ئه‌گەر شیرینه، ئه‌گەر ترشه، ئه‌گەر میخۆشه، هه‌رچی هه‌یه، ده‌بیین تامیکی زۆر خۆشی هه‌یه، له‌ حائیکدا که‌ ئه‌و گوشته‌ی چ له‌ به‌ری توێکله‌که‌یدا هه‌یه، چ له‌ ئێو که‌ ئێنه‌کانیدا هه‌یه، تفته، بۆچی؟ بۆ پاراستنی ده‌نکه‌کان، هه‌روه‌ها بۆ خۆراک پێکه‌یاندنی ئه‌و ده‌نکه‌ن، یانی: چ توێکلی هه‌ناره‌و چ گوشته‌که‌ی، که‌ پتی ده‌گوتری: به‌ز (شه‌حم)، چ ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر توێکله‌که‌یه، چ ئه‌وه‌ی له‌ئێو ده‌نکه‌کاندا هه‌یه، وێرای خواردن و خۆراک، و گه‌یاندن به‌ ده‌نکه‌کان، له‌هه‌مان کاتدا، به‌هۆی ئه‌و مه‌یله‌و تال و تفتیه‌وه‌ که‌ هه‌یه‌تی، ده‌نکه‌کانیش ده‌پارێزی له‌وه‌ی که‌ له‌ئێویدا بۆگه‌ن بن و تیک بچن.

۱۳- دره‌ختی هه‌نار، چ دره‌خته‌که‌ خۆی، چ لقه‌کانی که‌ هه‌ناره‌کانیان پێوه‌ هه‌ن، کاتیکی ته‌ماشای ده‌که‌ی زۆر به‌هێز و، به‌زه‌حمه‌ت ئه‌و هه‌ناره‌ له‌ ده‌بیته‌وه، چونکه‌ هه‌ناره‌کان قورسن و، ده‌بێت هه‌م دره‌ختی هه‌ناره‌که‌و هه‌م لاسکه‌کانی لقه‌کانی، که‌ ئه‌و هه‌ناره‌کانیان پێ هه‌لواسا، زۆر مه‌حه‌کم بن، ئه‌گەر به‌ دنیایی ئه‌و هه‌ناره‌ قورسانه‌ رانانگرن.

۱۴- ته‌په‌کار: له‌ شووتیی و کالّه‌ک و ترۆزی و خه‌بارو هاووێنه‌کانیان، زۆر زۆریان پێویست به‌ ئاوی هه‌یه، و ئه‌و لاسکه‌ باریکانه‌ که‌ وه‌ک به‌لووعه‌ی ئاو وان، ده‌بێت به‌رده‌وام ئاویان پێدا بچن، به‌لام هه‌ر ئاوی پرووت نا، به‌لکو ئه‌گەر شووتیه‌ جۆره‌ تامیک و ناویک، ئه‌گەر کالّه‌که‌، ئه‌گەر ترۆزییه، ئه‌گەر خه‌یاره، ئه‌گەر ته‌په‌کاره‌کانی دیکه‌ن، به‌رده‌وام ده‌بێت ئاویان پێدا بچن، وه‌ک جۆگه‌له‌یه‌ک، بۆیه‌ش زیاتر پێویستیان به‌ ئاودان

ھەيە، بەلەم ھىكمەتتىكى زۆر گەورەي خوا لەوھدا ھەيە، كە بۆچى ئەو كآلەك و شووتى و تروژىي و خەيارو تەرەكارانە بە درەختەوھ نىن؟

خوا ﷻ ئەو تەرەكارانەي وا لىكردوون بە زەويدا، پانراپخريئ، شووتى وا ھەيە كە چەندان كيلۆيە، كآلەكى وا ھەيە چەندان كيلۆيە، ھەرۈھەا بركە خەيارو تروژى ھەن، يەك بار دەگرن، جارى وا ھەيە نەك بەرىك، دوو سى بەر دەردەكەن، بۆيە دەبى بە زەويدا پان رابخريئ و ئەو لاسك و بركەي تەنيا ئىشى ئەوھەيە، ئاوو خۇراک بگەيەنى بەو تەرەكارە، بۇ ئەوھى پىئى گەشە بكات و پىئى گەورە بىئ.

۱۵- ئىجا ھىكمەتتىكى دىكە كە لە تەرەكاردا ھەيە، ئەگەر مروڤ دەستكارىي نەكات، تەماشادەكەي: ھەر ميوھو ھەر تەرەكارە لە وەرزيكدا، كە جەستەي مروڤ پىئوستىي پىئەتى لەوئدا پىدەگات، بۇ وئە: شووتىي و كآلەك و تروژىي و خەيارو تەماتە و باينجان و بامىە، زياتر لە ھاويناندا كە كەش و ھەوا گەرمە و، جەستەي مروڤ ئەندازەيەكى زۆر لە تەپايى و شىي خۇي لە دەست دەدات و، دەبى بۇي قەرەبوو بكرتتەوھ، بەو كآلەك و شووتىي و تروژىي و خەيار و تەرەكارە، كە رىزەي ئاويان تىدا زۆرە، بەلەم ھەندىك جوړە ميوھى دىكە بۇ وئە: پرتەقال و لىمۇ نارنج و سىدىي كە لە كەشى زستاندا زياتر پىدەگەن، چونكە لە كەشى زستاندا جەستەي مروڤ زياتر پىئوستىي بە خۇپاراستى ھەيە، لە و نەخۇشپانەي لە سەرما پەيدادەبن، ئەوئش لەرپىي قىتامىن سى (C) و قىتامىنەوھى لەو جوړە ميواندە ھەن، كەواتە: خوا ﷻ ھەر ميوھەيەكى لە كەشىكدا خولقاندوھ، كە ئەو ميوھەيە بۇ جەستەي مروڤ، لەو كەشەداو لەو كاتەدا پىئوستە، بەلەم تىستا -لەم روژگارەدا- كە ھەموو جوړە ميوھەكان لە ھەموو كەشەكاندا ھەن، ئەوھ زۆر سەر لە جەستە دەشىوئىئ و زۆر چار رەنگە ھەندىك شت كە ھى ئەو كەش و وەرزە نيە، بەپىي سىستەم كە خوا دايناوھ، لە ولآتتىكى دىكەوھ، ئەو ميوھەيە بەرھەم دى و دەئىردرى بۇ ولآتتىكى دىكە، كە رەنگە ئەو ولآتەي لىي بەرھەم ھاتوھ بۇ ئەوئ باش بى.

به لأم بؤ تهو ولاتهی دیکه که بؤی ده چیت رهنگه باش نه بیت و، جهستهی مرؤف لهو کاته پئویستی به وه نه بیت و تووشی زیانی بکات.

۱۶- هه بوونی پروهک و سهوزایی و درهخت، یه کسانه به هه بوونی ژیان، به پیچه وانه وه شه وه: نه بوونی پروهک و سهوزایی و درهخت، یه کسانه به نه بوونی ژیان، ته ماشای هه شوینیک بکهی وهک گوتراوه: ئاوو ئاوه دانیی، له هه شوینیک ئاو هه بی، ئاوه دانیش ههیه، ههروه ها له هه شوینیکیش سهوزایی و دارو درهخت و کشتوکال هه بی، ژیان ههیه، چ ژیانی مرؤف، چ ژیانی ئاژه ل و، چ ژیانی په رهنده و هه موو ژیاندارانی دیکه، که مرؤفیش به بی ژیاندارانی دیکه، ژیانی ناسورئی، ئه گهر ئاژه لان نه بن، ئه گهر په ووران نه بن، که مرؤف به خویان ده کات، کوتر و که و قاز و مریشک و مراویی و ئاژه لان، هه موو ئه وانه پئویستیان به سهوزایی ههیه، پئویستیان به دارو درهخت و به ته په کارو پئویستیان به شیناورد ههیه، ههروه ها مرؤف خووشی پئویستی به سهوزایی و دارو درهخت و میوه و ئه وانه ههیه.

✧ دهرسی دوووم ✧

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان نایه‌ته‌کانی: (۱۶ - ۳۰) واته: پازده (۱۵) نایه‌تی نیوه راستی سوره‌تی (قی) ده‌گریته خوئی که له و پازده (۱۵) نایه‌ته‌دا، له سنی نایه‌تی یه‌که‌مدا: (۱۶ و ۱۷ و ۱۸) باسی زانایی خوا سوره تنی به بیرو خولیاکانی مروّف و، نیزیکی خوا له مروّف که له ره‌گی ملی لئی نیزیکترو، تۆمارکردنی دوو فریشته‌کان که بۆ هه‌ر که‌سیک دانراون، بۆ تیکرایی قسه‌و کرده‌وه‌کانی، باسی نه‌وه کراوه.

پاشان له نایه‌ته‌کانی: (۱۹ - ۲۷)، واته: له نو (۹) نایه‌ته‌دا، باسی حاله‌تی مردن و باسی قیامه‌ت و برانی بابای تاوانبار به‌ره‌و دۆزه‌خ و، شایه‌دیدانی دانی فریشتان له‌سه‌ری و حاشاکردنی هاونشینه‌ جنده‌که‌ی (قه‌رینه‌ جنده‌که‌ی) لئی، له‌وه‌ی نه‌و بووبیته‌ هۆی گومرا کردنی، ده‌لئ: هه‌ر خوئی گومرا بووه، و له گومرا‌یه‌کی دووردا بووه، نه‌گه‌رنا من وام لئ نه‌کردوه به‌رانبه‌ر به‌ په‌روه‌ردگاری خوئی یاخی بیته، ئنجا بئ ده‌نگکردنی خوای به‌رز بۆیان، که مشت و مپی زۆر ده‌که‌ن و هه‌ر کامیکیان نه‌وی دیکه تاوانبار ده‌کات.

له هه‌ر سنی نایه‌تی کۆتایی: (۲۸ و ۲۹ و ۳۰) دا، خوای زانا و توانا به‌ قه‌رین و به‌ مروّقی بیپروا ده‌فه‌رموئ: له لای من ده‌مه‌قالتی مه‌که‌ن، وه‌ک پئشتریش ناماژه‌مان پئدا، پئشتر ترساندبوومن، هه‌ره‌شه‌ی خوّم بۆ ناردبوون تئستاش قسه‌و بریاری من ناگۆرئ، سته‌میش له‌ به‌نده‌کان ناکه‌م، له‌به‌ر نه‌وه بریاره‌که ناگۆردئ، چونکه له‌سه‌ر حیکمه‌ت بنیات نراوه، (حیکمه‌تی بئ سنووری خوا)، کاتییک خوا به‌ دۆزه‌خیش ده‌فه‌رموئ: نه‌رئ هه‌ر پر نه‌بووی؟ ده‌لئ: ئایا زیاده ماوه‌ بئ؟ نه‌مه وه‌ک دوایی باسی ده‌که‌ین، دوو جوژه واتا هه‌لده‌گرئ.

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ وَنَعَلَهُ مَا تَرْتَسُونَ بِهِ نَفْسَهُ، وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿١٦﴾ إِذْ يَتَلَفَّى
الْعَلْفَقَانَ عَنِ الْعَيْبِينَ وَعَنِ الْمَمَالِ قَيْدٍ ﴿١٧﴾ مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عِنْدٌ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ
الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ ﴿٢٠﴾ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ
مَعَهَا سَائِقٌ وَنَهْيٌ ﴿٢١﴾ لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿٢٢﴾
وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَى عَيْنِدُ ﴿٢٣﴾ أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ صَكَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٢٤﴾ مَتَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُرِيبٍ ﴿٢٥﴾
الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿٢٦﴾ ﴿ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَمْتُهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي
صَلَاتِي بَعِيدٍ ﴿٢٧﴾ قَالَ لَا تَخْصِمُوهُ لَدَىٰ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكَ بِالْوَعِيدِ ﴿٢٨﴾ مَا بَدَدْتُ لَكَ الْقَوْلَ لَدَىٰ وَمَا أَنَا بِظَالِمٍ
لِّلْعَبِيدِ ﴿٢٩﴾ يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ ﴿٣٠﴾ ۞

مانای ده‌قلو ده‌قی نایه‌ته‌کان

{به دنیا بی‌شده و مرؤفمان دروست کرده‌و، نه‌وهی ده‌روونی خوتخوته‌ی بو
ده‌کات ده‌یزانین و، نیمه‌له‌ ره‌گی (که‌ردنی) لئی نزیک‌ترین ﴿١٦﴾ له‌ کاتیکدا که‌ دوو
فریشته) وه‌رگره‌کان (کرده‌وه‌که‌ی) وه‌رده‌گرن، له‌ لای راست و چه‌پ دانیشتون
(ناماده‌ن) ﴿١٧﴾ هیج قسه‌یه‌ک نایبژئی، مه‌گهر (فریشته‌یه‌کی) چاودپیری ناماده‌ی
له‌ لایه ﴿١٨﴾ بی‌هوشی (کاتی) مردنیش به‌ راستی هات (ته‌ی مرؤفی بی‌یروا! نه‌و
مردنه) نه‌وه‌بوو که‌ خوت لئ لاده‌دا (نه‌تده‌ویست بیری لئ بکه‌یه‌وه) ﴿١٩﴾ فووش
به‌ که‌ره‌نادا کرا، نه‌وه‌ ره‌ژئی هه‌ره‌شه‌و سزای (خوا)یه‌ ﴿٢٠﴾ هه‌موو که‌سیکیش
هات، پیتش خو‌ده‌ر (لیخو‌رپک) و شایه‌دیکی له‌گه‌لدان ﴿٢١﴾ (پیتی ده‌گوتری):
بی‌گومان له‌ باره‌ی تم (حال)ه‌وه‌ بی‌ناگا بووی، تنجا په‌رده (پوشه‌ره) که‌تمان له‌سه‌ر
(چاوت لادا، بو‌یه‌ نه‌مه‌رؤ چاوت تیزه (باش ده‌بینن) ﴿٢٢﴾ هاونشینه‌که‌ی گوئی:
تم (مرؤف)ه (خرابه‌کاره) له‌ لام ناماده‌یه (بو‌ چوونه‌ تیبو دوزه‌خ) ﴿٢٣﴾ (خوا
فه‌رمووی: ته‌ی دوو فریشته‌کان!) به‌ هه‌ردووکتان هه‌ر زور بی‌یروایه‌کی مله‌ور

فِرْقٍ بَدَنَهٗ دَوَّزَخَهٗوَهٗ ﴿۲۴﴾ (هەر که سیکی) زۆر رِیْگَر له چاکه، سنوور شکینی دوو دَلْ ﴿۲۵﴾ که سیک که په رستاوی دیکه ی له گه لْ خوادا داناوه، جا فَرِیْبَدَهٗنه نازاریکی سه خته وه ﴿۲۶﴾ هاونشینه (جنده) که ی گوټی: په روهدگارم! من سه رکتیش و یاخیم نه کرد! به لکو خۆی له گومراییه کی دوور دابوو ﴿۲۷﴾ (خوا) فه رمووی: له لای من مشتومر مه که ن له حالیک دا که پینستر هه ره شه (ی سزادان) م بۆ لاتان نارد بوو ﴿۲۸﴾ قسه (و بریار) له لای من ناگوړی و، منیش سته مکاری بنده کان نیم ﴿۲۹﴾ له روژیکدا که به دۆزه خ ده فه رمووین: ئایا پر بووی؟ نه ویش ده لئ: ئایا زیده (له بیروایان) هه یه (بیخه نه ئیوم!) ﴿۳۰﴾.

شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

(نُوسُوْسٍ): واته: خوتخوته ی بۆ ده کات، (الْوَسْوَسَةُ: الحَظْرَةُ الرَّدِيئَةُ، وَأَصْلُهُ مِنَ الْوَسْوَاسِ، وَهُوَ صَوْتُ الثَّلِي، وَالْهَمْسُ الْخَفِيُّ)، (وسوسة): بریتیه له خولیایه کی خراب، ریشه که شی له (وسواس) هوه هاتوه، که به ده نگی خشل ده گوترئ، به ده نگی نزم و کپ و به چه ده گوترئ.

(حَبْلِ الْوَرِيدِ): واته: ره گی گهردن، (الْوَرِيدُ: عِرْقٌ يَتَّصِلُ بِالْكَبِدِ وَالْقَلْبِ، وَفِيهِ مَجَارِي الرُّوحِ وَالْدَّمِ، وَالْحَبْلُ مَعْرُوفٌ وَشَبَّ بِهِ مِنْ حَيْثُ الْهَيْئَةُ حَبْلُ الْوَرِيدِ وَحَبْلُ الْعَاتِقِ)، (ورید): ده ماریکه په یوه سته به جگه ره هوه به ده هوه، له وئوه خوئین هاتوو چۆ ده کات، (حبل) به مانای په ت دئ، که ده زانین چۆنه، له پوو ی چۆنیه تیبه که یه وه ره گی گهردن و ره گی مل، چوئیندراوه به و په ته هوه.

(التَّلَاقِ): واته: دوو وه رگره کان، (تَلَقَّاهُ كَذَا: لَقِيَهُ، وَاتَه: يَتِي كَه يَشْتِ، التَّلَاقِ أَخَذَ الشَّيْءُ مِنْ مُعْطِيهِ)، (تَلَقَّي) واته: وه رگرتنی شتیک له به خشه ره که ی، (وَاسْتَعِيرَ لِتَسْجِيلِ الْأَعْمَالِ)، لئره دا خوازراوه ته هوه بۆ تۆمارکردنی کرده هوه کان.

(عَمِدٌ): (الْفُعُودُ: يُقَابِلُ الْقِيَامَةَ، وَالْقَعْدَةَ لِلْمَرَّةِ وَالْقِعْدَةَ لِلْحَالِ الَّتِي يَكُونُ عَلَيْهَا مِنْ الْقَاعِدُ،) (قعود) له به ران بهر (قيام) دايه، (قعود) دانيشته (قيام) هه لسانه، (قعدة) به جار تک دانيشتن ده گوتری، (قعدة) به حاله تي بابای دانيشتو ده گوتری، بهس وهک دوايي باسي ده کهين، ليره دا مه بهست له دانيشتنی پواله تیی نيه، به لکو مه بهست پیی ناماده بوونه، له بهر نه وهی که سيک له شوينیک دانيشتنی، ناماده يه له وی.

(مَا يَلْفِظُ): واته: ده رناهاویژئی، يان نابيژئی، (الْلَفْظُ بِالْكَلِمِ مُسْتَعَارٌ مِنْ لَفْظِ الشَّيْءِ مِنَ الْقَمِ، وَلَفْظُ الرَّحَى الدَّقِيقِ، وَمِنْهُ سُمِّيَ الدَّيْكَ الْإِفْظَةَ لِطَرْحِهِ بَعْضَ مَا يَلْتَقِطُهُ لِلدَّجَاةِ)، (لفظ): به قسه خوازراوه ته وه له فریدانی شتيک له زار، ده ستار يان به رداش، که ده نکه گهنم ده هاوی، کاتيک ده بهاری و لهو لاو لای ده ستاره که ده رده چن، يان تارده که فری ده داته نه ملاولا، هه روه ها بویه به که له شیر (که له باب) گوتراوه: (لِإِفْظَةِ) چونکه جار جار نهو ده نکانه ی هه لیان ده گرتنه وهو بو مريشکه که يان فری ده دات وهک هاوکارييه ک.

(رَقِيبٌ): (الرَّقِيبُ: الْحَافِظُ)، واته: پاريزه ر (إِمَّا لِمُرَاعَاتِهِ رَقَبَةً الْمُحْفُوظِ أَوْ لِرَفْعِ رَقَبَتِهِ)، يان له بهر نه وهی چاوی له ملی نهو که سه يه که ده يپاريزی، يا خود له بهر نه وهی ملی خوئی بهر ز ده کاته وه تا کو زال بیت به سه ر نهو شته دا که ته ماشای ده کات.

(عَتِيدٌ): (الْعَتَادُ: إِذْخَارُ الشَّيْءِ قَبْلَ الْحَاجَةِ إِلَيْهِ لِإِعْدَادِ، وَالْعَتِيدُ: الْمُعِدُّ وَالْمُعَدُّ، وَالْعَتِيدُ: الْعَاضِ،) (عتيد): چهنده مانايه کی هه ن: (عتاد): برتیه له هه لگرتنی شتيک پيش نه وهی که پتويستيت پیی بن بو کاتی پتويستی، وهک (إعداد)، يانی: ناماده کردن، (عتيد) ههم به مانای ناماده که ر دی، ههم به مانای ناماده کراویش دی، (عتيد) به مانای ناماده ش دی.

(سَكْرَةُ الْمَوْتِ): واته: بیهوشی مهرگ، (السُّكْرُ: حَالَةٌ تَعْرِضُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَعَقْلِهِ، وَمِنْهُ سَكْرَاتُ الْمَوْتِ)، (سُكْر): حَالَةٌ تَبْكُهُ دَهَكَوَيَتَهُ نِيَّوَانٌ مَرُوفٌ وَعَهْلِيَهُوَهُ، واته: بیهوشی، عه قلی لای خوئی نامینن، (سَكْرَاتُ الْمَوْتِ): بیهوشییه کانی مهرگ، له ووهه هاتوه.

(يَحِيدُ): (أَي: تَعْدِلُ عَنْهُ وَتَنْفِرُ مِنْهُ)، واته: لَئِتْ لَادَهْدَا و لَئِي دَوُور دَهَكَوَتِيَهوَهُ.

(سَابِقٌ): (مَلَكٌ يَسُوقُهُ)، فریشته یه ک لئی ده خوړی، پيش خوئی ده دات، (وَالسُّوقُ: الْجَلْبُ وَالطَّرْدُ، وَسُقَّتُ الْمَهْرَ إِلَى الْمَرْأَةِ، لِأَنَّ الْمَهْرَ كَانَ مِنَ الْإِبِلِ، وَالْإِبِلُ تُسَاقُ، (سَوَّقَ): به مانای هینان و دهر کردن دی، ده گوتری: (سُقَّتُ الْمَهْرَ إِلَى الْمَرْأَةِ)، له بهر نه وهی کانی خوئی ماره یی بریتی بووه له حوشر، حوشره کانیان لیخوړیون به ره و مالی نه و نافرته که ماره ییه که ی پی دهری.

(وَشَهِيدٌ): چاودیر، یان شایه دیدره (مَلَكٌ يَشْهَدُ عَلَيْهِ، وَلَهُ)، فریشته یه ک شایه یتیب بو دده او شایه دیت له سه ر ده دات.

(غِطَاءٌ لَهَا): (الغِطَاءُ: مَا يُجْعَلُ فَوْقَ الشَّيْءِ مِنْ طَبَقٍ وَنَحْوِهِ)، (غِطَاءُ): نه وهی ه که له سه ر شتی کدا داده نری، وه ک سه ر قاپیک، یان شیوهی نه وه، وه ک مه نجه ل، یان قابله مه سه ره که ی پی ده گوتری: (غِطَاءُ)، (كَمَا أَنَّ الْغِشَاءَ مَا يَجْعَلُ فَوْقَ الشَّيْءِ مِنْ لِبَاسٍ وَغَيْرِهِ)، به لأم (غِشَاءُ) واته: په رده، نه ویش بریتی ه له وهی له سه ر شتی ک داده نری له پو شاک و جکه له پو شاک.

(حَدِيدٌ): واته: تیز، (حَدَدَتِ السُّكَيْنَ: رَقَقَتْ حَدَّهُ، ثُمَّ يُقَالُ لِكُلِّ مَا دُقِيَ فِي نَفْسِهِ مِنْ حَيْثُ الْخِلْفَةِ وَمِنْ حَيْثُ الْمَعْنَى، كَالْبَصْرِ وَالْبَصِيرَةِ: حَدِيدٌ)، (حَدَدَتِ السُّكَيْنَ) چه قویبه که ده مه که یم تیز کرد، دوا یی بو هه ر شتی ک که له زاتی خویدا، باریک و، تیز بی، چ له رووی پوآله تییه وه، چ له رووی ماناوه، پی ده گوتری: (حَدِيدٌ)، وه ک (بَصْر) چا و که چاک بینن، (بَصِيرَةٌ) عه ق ل که چاک دهر ک به شت بکات، هه ردوویان وشه ی (حَدِيدٌ) یان بو به کاردی.

(قَرِينُهُ): (قَرِينُهُ: الْإِقْتِرَانُ كَالْإِزْدَوَاجِ فِي كَوْنِ إِجْتِمَاعِ شَيْئَيْنِ، أَوْ أَشْيَاءَ فِي مَعْنَى مِنَ الْمَعْنَى، وَالْجَمْعُ: قُرْنَاءُ)، (قَرِين،) واته: هاونشین، (إِقْتِرَان) وهك (إِزْدَوَاج) وابه، له وهدا که دوو شت یان چهنده شتیک پیکه وه کوینه وه، له واتایه که له واتاگاندا، بۆ وینه: (قَرْن) بۆیه ده گوتری، چونکه خه لکیک لهو کاته دا پیکه وه ده زی، (قَرِين) یش چونکه وهک نهو له گه لیدایه، چ مروفتیک بی، هاوه لی بی، چ جینی بی، که به (قُرْناء) کۆده کرتیه وه.

(كَقُورٍ): واته: زۆر خهست له بیرواییدا، به مانای (كَقُورٍ) دئی، به لام له (كَقُورٍ) یش ماناکه ی به هیزتره.

(عَيْنِي): (الْعَيْنُ: الْمُعْجَبُ بِمَا عِنْدَهُ، وَالْمُعَانِدُ بِمَا عِنْدَهُ)، (عنيد): که سیکه سه رسام بیته به وهی له لای خوینه، (معاند) یش که سیکه خو ی هه لکیشی به وهی له لایه، (عَنِيْد: أَي الْقَوِيُّ الْعِنَادِ)، که سیکه زۆر که لله رهق و نه سه لمین و خو به زلگر بی، له گه ل نه وه شدا هه قی ده زانی، به لام دانی پیدا ناهین.

(مُعْتَرٍ): (مُعْتَرٍ مُرِيْبٍ)، (مُعْتَدٍ: مُتَجَاوِزِ الطَّوْرِ)، که سیک که له سنووری خو ی ده رچوو بی، ده گوتری: (عَدَى طَوْزَةً)، واته: له سنووری خو ی ده رچوو، به بابای سه مکارو سنوور شکینش ده گوتری.

(مُرِيْبٍ): دوو واتای ههن، أ- به مانای دوو دل، (شاك) دئی، ب- به مانای وه دوو دلیخهر (مُشْكُكٌ) که سیک که خه لک ده خاته دوو دلییه وه.

(مَا أَطْعَمْتُهُ): (أَي: مَا جَعَلْتُ طَاعِيًا)، من وام لیته کردوه یاخی بی، (أَي: مَا أَمْرَتْهُ بِالطُّغْيَانِ)، من فه رمانم پیته کردوه یاخی و سه ر کیش بی.

(لَا تَخْتَصِمُوا لَدُنِّي): له لای من ده مه قالیی و نا کوکیی مه کهن، (الإختصام: الْمُخَاصَمَةُ، وَهُوَ مَصْدَرٌ بِصِيغَةِ الْإِفْتِعَالِ)، (إِخْتِصَام) به مانای ده مه قالیی و مشتومر که چاوگه، به لام له سه ر شیوه ی تیفتیعال هاتوه.

(هَلْ مِنْ مَزِيدٍ): (المزید: مَصْدَرٌ مِمِّی، وَهُوَ الزَّيَادَةُ مِثْلُ الْمَجِيدِ وَالْحَمِيدِ، وَيَجُوزُ أَنْ يَكُونَ اسْمٌ مَفْعُولٌ مِنْ زَادَ، أَي: هَلْ مِنْ جَمَاعَةٍ آخَرِينَ وَيُلْقَوْنَ فِي؟)، (مزید): یان چاوگینکی میمیبه به مانای زیاده دی، وهک مه جیدو ههمید، دهشگونجی ناوی بهرکاربی، له (زاد)دوه هاتوه، واته: نایا هیچ کومه لیککی زیاده ههن، بخرینه تیو منهوه؟ دیاره دوزهخ وا ده لئی.

مانای گشتیی نایه تهاکان

خوا ﴿۱۵﴾ دواى نه وهی له پازده (۱۵) نایه تی سه ره تای ئهم سوورته موباره که دا، وهک پیشتتر ته فیسیرمان کردن، کومه لیک راستیی مه زنی خستنه روو، سه ره تا له باره ی قورئانه وه، سوئند خواردن به قورئان له سهر نه وه که په یامی خوا راسته، زیندووکرانه وهو سزاو پاداشت راسته، پیغه مبه ری خوا ﴿۱۶﴾ راسته و له لایهن خواوه ره واننه کراوه، وهک پیغه مبه ری کؤتایی.

پاشان باسی نکوولییکردنی کافره کانی کرد له زیندووکرانه وه، خوا ﴿۱۷﴾ چه ند به لکه هیه کی بو هینانه وه، هم له گه ردوونداو، هم تاماژه به کیش به میژووی هه شت له گه لانی فهوتاو، که به هوئی نکوولییکردنیان له پیغه مبه رانه وه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) وهک خوا ده فره موئ: ﴿۱۸﴾ كُلُّ كَذِبٍ أُرْسِلَ لَهٗ وَعِيدٌ، خوا سزای داو، که واته: ئهم گه ردوونه که ناریکیی تیدانیه، ژیانی به شه ریش نه گه ر به وردیی سه رنجی بده یین، ده زانن که سه ره رشتیاریکی هیه و، مروؤف بی خواهن نیه، سزاو پاداشتی ته نانه ت له ژیانی دنیا شدا بو له ئارادا هیه، که واته: ناگونجی ئهم ژیانه دنیا ییه، ژیانیکیی دیکه ی به دوا دا نه یه ت.

له دواى نه وه خوا ﴿۱۹﴾ دیته سه ر باسی مروؤف، که خوا به هه موو شتیکیی مروؤف ناگاداره و، هه موو شتیکیی مروؤف تو مار ده کری، قسه ی، کرده وه ی، هه لئس

و کهوتی، نیازو مہ بہستی، پاشان باسی حالہ تی سہرہ مہرگ و، دوایی باسی تہوہ کہ چوَن قہرینہ جندہ کہی، یان قہرینہ قریشتہ کہی دہ لئی: تہوہ لہ لای من نامادہ یہ، سہرنجام تاوانباران تووشی سزای خویمان دہ بن لہ پوژئی دوایی دا.

سہرتا خوا دہ فہرموی: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلْنَاهُ مَأْتِسُوْشٍ بِرَبِّهِ نَفْسُهُ﴾، بہ دئیایی تیمہ مروؤفمان ہیناوتہ دی و، دہ شزاین چی دہروونی خوتخوتہی بو دہکات، یان تہوہی لہ دل و دہروونیدا دی و دہ چی، لہ خولیاو نیازو مہ بہست، تہوہش دہزاین: ﴿وَمَنْ أَوْفَىٰ بِوَعْدِهِ مِنْ خَلْقِ الْوَرِيْدِ﴾، تیمہ لہ پدگی ملی، لہ پدگی خوینی لئی نیزیکتین، چونکہ وشہی: ﴿خَلْقِ﴾، بہ مانای پتہ دی، ﴿الْوَرِيْدِ﴾ یش، دیارہ دہماری خوینہ، کہواتہ: یانی: لہ پتہ دہماری خوین لئی نیزیکتین، (ورید) یش بہو دوو شاپدگی لہو لای گہردنی مروؤف ہن، کہ ہہر کاتی مروؤف، یہ کیک لہو دوو شادہماری پچرا، دہمری، ئنجا خوا دہ فہرموی: تیمہ لہ شاپدگی لاملی لئی نیزیکتین.

ہہ لبتہ مہ بہست لہ (لئی نیزیکی بوونی خوا ﴿﴾) واتہ: بہ دہسہ لات و زانیاری و ناگالیبون، لئی نیزیکی، نہک بہ زاتی خوئی، ئہم نایہ تہش و ہک تہو نایہ تہی سوورہ تی (الحدید) وایہ کہ دہ فہرموی: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ...﴾ ﴿١﴾ الحدید، واتہ: لہ ہہر شوینیک بن، تہو (خوا) لہ گہ لتانہ، واتہ: بہ دہسہ لات و زانیاری لہ گہ لتانہ، بہ مشوورخوژی و ناگالیبون لہ گہ لتانہ، تہ گہرنا زاتی خوا ﴿﴾ لہسہر عہرش خویہ تی، (إِنَّ اللّٰهَ مُسْتَوٍ عَلَىٰ عَرْشِهِ بَإِيْنٍ عَنۢ خَلْقِهِ)، خوا لہسہر عہرش خویہ تی لہ سہرووی دروستکراوہ کانپوہ [بہو شیوہیہی بو خوا شاپستہ یہ].

ئنجا نایا چوئہ تیی لئی نیزیکت بوونی خوا لہ پدگی ملی مروؤف چوئہ؟ ﴿إِذۢ بَلَّغْنَا لَكُمۡبَآيَاتِنَا﴾، لہ کاتی کدا کہ دوو وەرگرہکان وەر دہ گرن، چی وەر دہ گرن؟ ہہموو ہہ لئس و کہوت و کردہوہ کانی مروؤف وەر دہ گرن، بہ لکو نیازو خولیاہ کانی

نیو دلّیسی وهرده گرن، بیژراوه کانیشی زمانیشی وهرده گرن، هه رچی قسه یه ک ده بیبژی، ﴿عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ﴾، له لای راست و لای چپ تامادهن، ﴿قَعِيدٌ﴾ زانایان ده ئین؛ لیره دا به مانای دانیشتوو (جالس) نیه، به لکو یانی: (مجالس) هاونشین، واته: له که لای هاونشین، که واته: نیزیکیه که ی خوا ﴿لَا﴾ له ره گی ملی زیاتر له مروّف، له چیدا به رجه سته ده بی؟ له نیزیکی فریشته کاند، نه و دوو فریشتانه ی دایان و له لای راست و لای چپی، هه میشه تامادهن، هاونشینتی و له که ئیدان.

﴿مَا يَأْخُذُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْ رَبِّكَ عِتِدٌ﴾، هیچ قسه یه ک ده رناهاوی، هیچ قسه یه ک ناببژی، مه گهر چاودبیریکی تاماده ی له لایه، واته: نه و دوو فریشتانه ی له لاینی هه م چاودبیری، پاریزه ری و به رده وام تاماده شن و لیبی خافل نابن، دوابی ئیمه له مه سه له گرنگه کاند باس ده که یین، که فریشته کان که خوا دایان و کرده ووه کانی مروّف و قسه کانی توّمار بکه ن، له راستیدا نیازو مه به سته کانی نیو دلّیسی ده زانن و نه وانیش توّمار ده که ن، به پیچه وانیه ی لیّ حالیبوونی، هه ندبیک له زانایان وه که ته فسیره کاند باسیان کرده، پتیا و ابووه، فریشته کان نیو دلّ نازانن و ته نیا خوا ده زانن! به لام به پیسی نه وه که له فه رمایشتی پیغه مبه ردا هاتوه ﴿﴾ به راشکاوی و نایه ته کانیش تامازه ی پیده که ن، نایه ته که تامازه ده کات، ده فه رموی: دوو وهر گره کان وهر ده گرن، چی وهر ده گرن؟ دیاره هه موو جموجوّل و چالاکیه کانی مروّف وهر ده گرن.

به دلنیا ییش نه وانه نه گهر کرده وه رواله تیه کان بنووسن و، قسه بیژراوه کان بنووسن، له پیشتره که نیازو مه به سست و خولیا هانده ره کانی بنووسن، که واته: چه مکی گشتی: ﴿يَلْقَى الْمَلْئِكَيْنِ﴾، نیازو مه به سته کانیش ده گریته وه، وه ک گوتم: فه رمایشته که ی پیغه مبه ریش ﴿﴾ به روونی و به راشکاوی باسی کرده و دوابی ده به ئین.

ۋا پىدە چىن ھەندىك لە زانايان باش سەرنجى فەرمايشتە كەي پىغەمبەريان ﷺ، ئەدابتى، يان لەبەر ئەۋەدى خوا دەفەرمۇي: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ (۱۳) ھال عمران، واتە: بە دۇنيايى خوا زانايە بە نەيتىيە كانى تىۋو سىنە كان، ۋا يانگو تىۋو! بەلام ئەۋە پىن ناگرى لەۋەى فرىشتە كانىش كە خوا دايانۋن، بۇ تۇمار كوردنى كوردەۋە كانى مەرۋف ۋ چالاكىيە كانى، خوا ئەۋ تۋانايەى دابىتى، تىۋو دلى مەرۋفىش بخۋىننەۋە.

﴿وَمَوَاتٍ سَكَرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتُمْ مَعِدُوا﴾، بىن ھۇشىي مردنىش ھات بە ھەق، بە راستى ھات، بىن ئەۋەى ناراستى تىدا ھەبى، يان بە چەسپاۋى ھات، بەبىن ئەۋە كە پووچىسى تىدا بىن، ﴿ذَلِكَ مَا كُنْتُمْ مَعِدُوا﴾، ئا ئەۋە بوو كە تۆ لىت لادەدا، يان خۆت لىن گىل دە كىرد، واتە: دە تۋىست كە لە بىرو زەبىت دا نەبى، وشەى: ﴿سَكَرَةُ﴾، كە بە (سگرات) كۆدەبىتتەۋە، واتە: بىن ھۇشىي، ئەۋ ھالەتە كە مەرۋف بىن ھۇشىي بەسەردا دى، لەبەر نازارىك كە مردنى بە دوادا دى، واتە: لە گىيانەلۋ لە سەرە مەرگدا، ئنجا چ بىن ھۇشىي بەكجارىي، كە دۋايى گىيان دەسپىرى، ياخود بىن ھۇشى تىۋو بە تىۋو، كە بىن ھۇش دەبى ۋ دىتتەۋە ھۇش ۋ بىن ھۇش دەبىتتەۋە، تاكو بەكجارىي كارى دە كىرى ۋ كۆتايى پىن دى.

كە دەفەرمۇي: ﴿ذَلِكَ مَا كُنْتُمْ مَعِدُوا﴾، واتە: ئەۋەى باسكرا، يان ئەۋەى بە سىياق دە زانرى ئەۋ ھال ۋ ۋەزە، ئەۋە بوو كە تۆ خۆت لىن لادەدا، كە برىتتە لەۋەى مەرۋف تەنيا بۇ ژيانى دنيا دروست نەكراۋە، بەلكو دۋاي ئەۋەى رووحى لە جەستەى جىيادەبىتتەۋە، ئەۋ مەرۋفە، دەچىتتە قۇناغىكى دىكە، كە پىي دەگوترى: قۇناغى بەرزەخ، ۋەك خوا دەفەرمۇي: ﴿وَمِنَ الَّذِينَ يَمُرُّونَ الْإِبْرَاهِيمَ﴾ (۱۳) المومنون، لە پشتيانەۋە پەردەيەك ھەيە، تاكو ئەۋ پۆزەى تىيدا زىندوۋە كىرتتەۋە، لە پۆزى زىندوۋە كىرتتەۋەش دا قۇناغىكى دىكە دەست پىدە كات، كە قۇناغى پۆزى دۋايىيە.

﴿ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ﴾، فوو به که په نادا کرا، ناوی فوو کهر به که په نا (نافخ الصور) له قورئاندا نه هاتوه، به لأم له فرمایشتی پیغهمبه ردا هاتوه ﴿ که نهو فریشته بهی فوو به که په نادا ده کات، ناوی (نيسرافيل)، یان خاوه نی که په نا (صاحب القرن) یه، ﴿ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْوَعْدِ ﴾، نهوه که فوو به که په نادا ده کړی، پوژی هه په شه یه، واته: نهو پوژیه که هه په شه ی خوی تیدا دیته دی، که بریتیه: له سزادانی بی پروایانی تاوانبار.

﴿ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَنَهِيْدٌ ﴾، هه موو که سینک دی، پیش خو دده رو شاهیدیکی به سهره ون، واته: دوو فریشته ی له که لاندان، یه کیکیان پیش خو ی ددا و، نهوه ی دیکه یان شایه دیی له سهر ددات، یا خود هه ردوویان هه م وه پیش خو شیبانی دده ون، وه ک بابای تاوانبار که ده بری بو دادگا، یان ده بری بو بند یخانه و، شاهیدیکی له سهر دده ون، ﴿ سَائِقٌ ﴾، من به (پیشخو دده ر) م هینا، نه که رنا له نه صلدا به مانای (لیخور) دی، خوا ﴿ لَئِنْ هَدَا لَهْبَرٌ نَّهْوَهُ بِه سِیاقِ دَه زانین، که مه بهستی هه ر نه فسیکی تاوانبارو خراپه کاره، بو یه وشه ی (سائق) ی بو به کاره یانوا، وه ک چو ن ناژه ل پیشخو دده رین، لیده خو پرتین به ره و له وه رگا، یان به ره و ناغه ل و شوینی پشوودانیان، یان به یانیان که دده رده چن، یان نیواران که دده رده چن، که ده گپردرینه وه، لیده خو پرتین، نهو انیش بهو شیوه یه فریشته کان لیبان ده خو پرن، نجا نه که ر پروادارانیش بگریته وه، مروقه کان به گشتی، ده بی بلین: پیشخو دده ر و، وشه ی لیخور به کارنا هینین، وه ک ریژگرتن له و مروقانه ی خوا ریژیان ل ده گری له پوژی دواپی دا که پروادارانن، وه ک له سوو پرتی (مه په م) دا خوا ﴿ چو نیه تسی به ریگری پرواداران و بی پروایان لیک جیاده کاته وه، دده رموئی: ﴿ وَنَسُوفُ الْمُجْرِمِیْنَ اِلَیْ جَهَنَّمَ وَرَدًا ﴾ ﴿ ۸۷ ﴾ مریم، واته: تاوانباران به تینویتی به ره و دوزه خ لیده خو رین، به لأم به نسبت پاریزکارانه وه دده رموئی: ﴿ یَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِیْنَ اِلَی الرَّحْمٰنِ وَقَدْ اَسْرَمِیْمْ ﴾ ﴿ ۸۸ ﴾ مریم، نهو پوژه پاریزکاران کو دده که بنه وه، به ره و خوی خاوه ن به زه یی به شیوه ی شانند، به شیوه ی میوان و شانند که دده چن و ریژیان ل ده گری.

﴿لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا﴾، وهك شاره زاياني رژيماني عه پره بيبی ده لئين: نه مه (مَقُولٌ قَوْلٍ)، نه مه گوتراوی قسه يه كه واته: ﴿يُقَالُ لَهُمْ﴾، يان ﴿قَالَ اللَّهُ لَهُمْ﴾، بيبان ده گوتري، يان خوا پيتي فه رموو (قال الله له) به و مروڤه، ﴿لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا﴾، به دنيايي تو له مه له بي ناگاييدا بووي، واته: له م حالي تيستا ده بيبني، ﴿مِنْ هَذَا﴾، ياني: له م وه زعه ي تيستا ده بيبني تو له بي ناگاييدا بووي، ﴿فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ﴾، په رده كه همان له سهرت لادا، پوښاكمان له سهرت لادا، (غطاء): هه ر شتيكه شتيك داپوشتي، نه و مروڤه بي ناگاييه كه ي وهك قوزاخه يه ك و كيفتيك و ابووه، كه چوته تيوي، ئيدي دنياي دهر وه ي نه بيبنيوه، خوا ده فه رموي: به هو ي مهرگ و مردنوه، تيمه نه و په رده و پوښاك همان له سهرت لادا، رووح دواي نه وه ي له كيفي جهسته ديته دهر ي، نجا چاك ده بيبني، هه به ته ده گونجي هه ر له كيفي جهسته شدا به هو ي ئيمانوه چاوي دلي بكر ته وه و، گو يي دلي بكر ته وه و، زور شت كه به شيوه ي ناسايي نايستري و ناي تري، بيبستي و بيبيني، به لام مروڤ ده شتوانئ نه و جهسته يه له خوي بكا ته كيف و قوزاخه يه ك كه جگه له وه ي به چاوي سه ر ده بيبني و، به گو يي سه ر ده بيبستي، هيچي ديكه نه بيبستي و نه بيبني، ده شتوانئ به هو ي ئيمانوه چاوي مه عنه وي، چاوي دل و به صيره تي خوي بكا ته وه، هه روه ها گو يي دلي بكا ته وه، بانگه وازي هه ق بيبستي و، راستيه مه عنه ويه كان بيبني، نجا كه سيك له دنيا دا به ويستي خوي، عه قل و دل و چاوي مه عنه وي خوي نه كاته وه، له رو زي دواييدا، خوا ﴿يَا﴾ په رده ي له سه ر چاوي لاده بات، ﴿فَمَرَكَ الْيَوْمَ حَبِيدٌ﴾، نه م رو چاوت تيژه، واته: باش ده بيبني، هه موو شتيك تو عه يانه و ناشكرايه.

﴿وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَيْدٍ﴾، هاونوشي نه كه شي گو يي: نه مه له لاي من ناماده بوو، نه مه يه له لاي من ناماده يه، ناماده م کرده، هه نديك له زانايان ده لئين: مه به ست له (قرين)، لي رده دا قهرينه جنده كه يه تي، واته: نه مه م ناوا گومرا کرده، يان نه وه به ره مه ي منه، فه رموو ن ناماده م کرده بو دوزه خ! هه نديكيش ده لئين:

مه به ست پیتی هاونشینه فریشته که یه تی، که مهرجیش نیه، یه کیک بی، به لام گرنک نه وه یه هاونشینه که ی فریشته یه و به رده وام له گه لی دابووه، نه وه له لای من ناماده یه، فه رموون به هه موو شتی که وه ته سلیمتان بکه م، نه وه کرده وه و چالاکیه کانیشی که له سه ری تۆمار کراون.

﴿الْفَيَا فَيَأْتِيَهُمْ كَلٌّ كَثِيرٌ وَعَبِيدٌ فَاعْتَبِرُوا﴾، هه ر دوو کتان فریبدنه نیو دۆزه خه وه، هه ر زۆر بی پروایه کی زۆر که لله ره ق، خو به زلگرو نه سه ملین، بوچی خوا ده فه رموی: ﴿الْفَيَا﴾، هه ر دوو کتان فریبدنه؟

أ- هه ندیک ده لین: مه به ستی له دوو فریشته کانه.

ب- هه ندیکشیا ن ده لین: خوا ﴿الْفَيَا﴾ ی به کارهیناوه با مه به ستیشی یه ک فریشته بی، به لام له زمانی عه ره بییدا نه و شیوازه ش هه یه، که یه کیش بی، به لام به دووان بدو تری.

ج- هه ندیکش گوتوو یانه: ﴿الْفَيَا﴾، واته: جار له دوای جار فری بده نه نیو دۆزه خه وه، هه ر زۆر بی پروایه ک، ﴿كَثِيرٌ﴾، ریژگه ی زیده رو یه له (کافر)، (کافر)، یانی: بی پروا، داپۆشه ری هه ق، ﴿كَثِيرٌ﴾، یانی: زۆر بی پروا، ﴿عَبِيدٌ﴾، واته: که سیک که هه ق ده زانیت، به لام پیتی لینان، دانی پیداناهینن، سه ره خه رو که لله ره ق و نه سه ملین.

﴿مَتَاعٌ لِلْآخِرِ يُعْتَدُ لِمَنْ يَشَاءُ﴾، زۆر ریگری چاکه، زۆر سنوور به زین، ههروه ها زۆر دوو دل، یاخود: خه لک خه ره دوو دلی و گومان.

﴿الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾، نه وه که سه ی له گه لل خوادا په رستراویکی دیکه ی داناو، ﴿فَالْفَيَا فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ﴾، نجا هه ر دوو کتان فری بی بده نه نیو نازاری سه خت و تونده وه.

﴿قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطَعْتَاهُ﴾، هاونشینه که ی گوتی: (هاونشینه جنده که ی)، چونکه فریشته که س گومرا ناکه ن، هاونشینه جنده که ی گوتی: پهروه رداگرم! من

وام لئٰن نه کردبوو که یاخیی بی، من یاخییم نه کرد بوو، سه رکیشم نه کرد بوو، ﴿وَلٰكِنْ كَانَ فِي ضَلٰلٍۭۃٍۭۢ بَعِيْدٍۭۢ﴾، به لکو هه ر بۆ خۆی له گومراییه کی دووردا بوو، واته: خه تای خۆی بوو، که خۆی تووشی ئەم حاله کردوه، نهک من وام لئٰن کردبئ، هه ر بۆ خۆی له گومراییه کی دووردا بوو، منیش هاوکاری بووم، ﴿قَالَ لَا تَخْتَصِمُوْا اَلَدَّۙ﴾، (خوا) فهرمووی: لای من ناکوکیی و دهمه قالیی مه کهن، وادیاره که ئەو وا ده لئٰن و، ئەویش وه لأم ده داته وه و ده لئٰن: نه خێر خه تای تۆ بوو، ههروه ها ئەویش وه لأم ده داته وه و... هتد.

بۆیه خواش ﷻ ده فهرمووی: ﴿لَا تَخْتَصِمُوْا اَلَدَّۙ﴾، له لای من دهمه قاله و ناکوکیی و مشت و مری مه کهن، ﴿وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكَ بِالْوَعْدِ﴾، به دنیایی من هه ره شه ی خۆم پێشتر بۆ ناردبوون، واته: هه ره شه ی خۆم بۆ ناردبوون، که ئەگه ر له سه ر کوفرو خراپه برۆن، ئەوه سزایه که تانه.

﴿مَا يَبْدُلُ اَقْوَالُۙ﴾، قسه له لای من ناگوڤدری، بریاری من ناگوڤدری، ئەوه ی کاتی خۆی بۆم ناردوون، که ئەگه ر وابکه ن ئەوه حال تانه، ئەگه ر له پتی و کوفرو تاوان و خراپه وه، برۆن، تووشی ئەو سزایه ده بن، ئەو هه ره شه یه م بۆ ناردبوون، تێستاش قسه و بریاری من ناگوڤری، ﴿وَمَا اَنَاۢ بِظَلَمٍۭۢ لِّمَعِيْدٍۭۢ﴾، من سته مکاریش نیم، به رانبه ر به بنده کان، واته: سته مکار نیم به رانبه ر به بنده کان، بۆیه پێشتر هه ره شه م بۆ ناردبوون و تاگادارم کردبوونه وه و ترساندبووم له پتی پیغه مبه رانه وه (عَلَيْهِمُ الصَّلٰةُ وَالسَّلَام) له پتی کتیب و په یامه کاته وه، ئنجا ئەگه ر تاگادارم نه کردبانه وه و سزاشم دابان، ئەوه سته م بوو، به لأم ئەوه له من ناوه شیته وه به ره های، بۆچی خوا ﷻ صیغه ی (ظَلَم) ی به کاره ئیناوه؟

أ- هه ندیک ده لئین: (ظَلَم) یش هه ر به مانای (ظَلَم) ه، به لأم ئەوه ناگونج، چونکه (ظَلَم) یانی: سته مکار، به لأم (ظَلَم) واته: زۆر سته مکار.

ب- هه ندیک گوتوو یانه: بۆیه خوا وا ده فهرمووی: چونکه ئەگه ر گریمان خوا به بی تاگادار کردنه وه ی مروّفه کان، سزای دابان، مانای وایه زۆری سته م لئٰن کردبوون.

ج- ته تویلی سییه م: یا خود سیفه ته کانی خوا هه موویان له لووتکه دان و، نه گهر گریمان زو لَم سیفه تی خوا بایه، ده بووایه خوا (ظَلَم) بووایه.

د- ته تویلی چواره م: خوا ﴿﴾ نه گهر سته م له ههر کام له بهنده کان بکات و، له هه موو بهنده کانی سته م بکات، مادام وایه زوری سته م کردوه و ده بیته (ظَلَم).

له کو تایی دا ده فهرموئ: ﴿يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ﴾، ته و روزه که به دوزه خ ده لئین: نه ری پر بووی؟ ﴿وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ﴾، نه ویش ده لئ: نه ری زیاده هه یه؟ نه مه دوو واتای ههن:

ا- خوا ﴿﴾ ده فهرموئ: ههر پر نه بووی نه و هه موو خه لکه ت تیکرا؟ نه ویش ده لئ: نه گهر زیاده ش ماوه، با بئ تیتستاش جیم هه یه.

ب- خوا ﴿﴾ له دوزه خ ده پرسئ: پر نه بووی؟ تا کو ئیدیکه شت بو بئین؟ دوزه خیش ده لئ: ئایا زیاده ماوه؟ واته: پر بووم و جیی که سی دیکه نابئ، هه ردوو واتایه که هه لده گری.

به هه ردوو واتایه کان نه وه ده گه یه نئ که خوا ﴿﴾ ده یه وی بئ پروایان ته ما بپاو بکات، له وهی دئی خو یان به وه خو شبکه ن، په نگه جیی ئیمه نه بیته وه له دوزه خدا، نه خیر دوزه خ نه وه نده فراوانه جیی هه موو که سی تیدا ده بیته وه، تا کو خوا ﴿﴾ به ده سه لاق بی وئنه ی خوئی و به سیفه تی جه لال و هه ییه تی خوئی، دوزه خ پر ده کات، نه گه رنا به هیج شتیک پر نابئ.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه که م:

خوا مرۆقی دروستکردوه و ههست و خولیا ی تیبو دلی ده زانی و، له ره گی گهردی لئی نیزیکتره، له کاتی کدا دوو فریشته کان که له لای راست و چه پینسی، کرده وه و قسه کانی تو مار ده که ن و، هه رده م له لای چاود پیرو ناماده ن:

خوا ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلْنَاهُ مَأْنُوسًا ۖ وَرَفَعْنَاهُ مَنَازِلًا ۚ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ إِلَّا الصَّالِينَ ۗ﴾ (۱۷) ﴿إِذْ يَتْلَى الْقُرْآنَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ وَالْأَنْهَارِ وَالْأَشْجَارِ ۖ كُلٌّ حَامِدٌ ۗ﴾ (۱۸)

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له شه ش بر که دا:

(۱) - ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾، به دنیایی ئیمه مرۆفمان هینا وه ته دی، لیره دا به ته تکید وشه ی: ﴿الْإِنْسَانَ﴾، که (أل) ی ناساندنی له سه ره، بۆ جینسه، واته: تیکرای مرۆفه کاهمان هینا وه ته دی، به لأم لیره به پیتی سیاق ده زانین که مه به ست پیتی مرۆفه بیبروایه کانن، چونکه قسه له باره ی ئه وانه وه یه، ئه که رنا ئه صلی وشه که هه موو مرۆفه کان ده گرتیه وه.

(۲) - ﴿وَنَعَلْنَاهُ مَأْنُوسًا ۖ وَرَفَعْنَاهُ مَنَازِلًا ۚ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ إِلَّا الصَّالِينَ ۗ﴾، ئیمه ده سزانین ئه وه ی ده روونی خوتخوته ی بۆ ده کات، ﴿مَأْنُوسًا ۖ﴾، واته: ئه وه ی نه فسی پیتی ده دوئی ئیمه ده یزانین، به لأم وشه ی: ﴿یاءَ﴾، بۆ زیاتر په یوه سترکردنی خوتخوته یه به نه قسه وه وه جه ختکردنه وه یه له سه ر ئه وه، ﴿عَبْرَ عَنْ عِلْمِهِ بِالْوَسْوَاسَةِ بِالْمَضَارِعِ لِإِحْضَارِهِ وَلِأَنَّهَا مُتَجَدِّدَةٌ﴾، بۆچی خوا ده فه رموی: ﴿وَنَعَلْنَاهُ مَأْنُوسًا﴾؟ به (فعل المضارع) هینا وه یه تی؟ بۆ ئه وه ی وه ک ناماده کردن بیه پینتته به ر چاوا، هه ره ها له به ر ئه وه ی خوتخوته وه دنه دانیک که له مرۆفدا ده بی، به رده وام تازه ده بیتته وه.

﴿ مَا تَوْسُوهُ ﴾، (الْوَسْوَسَةُ: صَوْتُ الْخَلِي، وَالصَّوْتُ الْخَفِيُّ وَالْهَمْسُ)، (وَسْوَسَةٌ): له ئەسڵدا بە دەنگی خەشڵ و بە دەنگی کپ و بە چپە دەگوتری، لێرەدا بە دنیایی مەبەست له وهسووسه نیازو مەبەستی خراپ و خولیا و دڵەدانی خراپە.

۳- ﴿ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴾، ئیمە له رەگی خوێنی لئی نیزیکتین، (حَبْلِ: وَاحِدُ الْجِبَالِ وَهِيَ الْمَعْرُوفُ)، پەت تاکی پەتەکان، که دەزانین چین، تەنجا نایا مەبەست لێرەدا چیه؟

نزیکی هەموو توێژەرەوانی قوربان لەسەر ئەو یە کەدەنگن که ﴿ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴾، (حَبْلِ) و (وَرِيد) هەردووکیان یە ک شت، (حَبْلِ) تاکی (جِبَال) ه، که مەبەست ئەو دەمارە گەورانەن، که له پزیشکگەریدا بە (شَرايین) ناسراون و بەکیکیان پیتی دەگوتری: (شَرايان)، یان (شَرايان)، (حَبْلِ) یش که پالدراوەتە لای (وَرِيد) بۆ ڕوونکردنەو، واتە: ئەو پەتە ی بریتیه له (وَرِيد)، دەشتوانین بڵین: رەگی خوین، چونکه پالدان شتیکی گشتی بۆ لای شتیکی تاییهت، مانای پالدان ڕوونکردنەو، هەک دەگوتری: (شَجَرُ الْأَرَاك)، (أَرَاك) یش هەر درەختە، (شَجَر) یش یانی: درەخت، درەختی ئەپاک بۆ ڕوونکردنەو، ﴿ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴾، دەمار و پەتی وەرید، که خوێنی پێدا دێ و دەچن.

۴- ﴿ إِذْ يَتْلَى الْمُتَلَقِيَانِ عَنَ الْيَمِينِ وَعَنَ الْأَمَالِ قَعِيدٌ ﴾، ئیمە لئی نیزیکتین له رەگی خوین پێداهاتن و چوونی، رەگی گەردنی، له کاتی کدا که دوو وەرگرەکان وەردهگرن، (تَلْقِي) واتە: وەرگرتن، (التَّلْقِي أَخَذَ الشَّيْءَ مِنْ يَدِ مُعْطِيهِ وَاسْتَعْبَرِ لِتَسْجِيلِ الْأَقْوَالِ وَالْأَعْمَالِ، وَتَعْرِيفُ «الْمُتَلَقِيَانِ» لِلْعَهْدِ، أَوْ تَعْرِيفِ الْجِنْسِ وَالتَّثْنِيَةِ فِيهَا لِلإِشَارَةِ إِلَى أَنَّ هَذَا الْجِنْسَ مُتَّسِمٌ الْاِثْنَيْنِ)، وشە (تَلْقِي) بریتیه له وەرگرتنی شتی که دەستی که سێک که دهبه خستی، لێرەش خوازاوهتەو بۆ تۆمارکردنی قسه و کردهوان، ﴿ الْمُتَلَقِيَانِ ﴾، که (ال) ی ناساندنی لەسەر، یان بۆ (عهد) ه، واتە: دوو وەرگرەکان، یاخود بۆ جینسه، هەموو ئەو دوو فریشتانە وەردهگرن، که بە دووان هاتو، ناماژەیه بۆ ئەوێ ئەو جینسه، واتە: ئەو جینسه له فریشتەکان دووان دووان، بۆ هەر مرقۆتیک دووان دانراون.

۵- ﴿عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ﴾، له لای راست و لای چپ دانیشتون، وشہی ﴿قَعِيدٌ﴾، لیرہدا بہ مانای دانیشتن نیہ، ئەو دانیشتنہی دژہکە ی بریتیه له ھەلسان، ﴿قَعِيدٌ﴾، (المُقَاعِدُ: مِثْلُ الْجَلِيسِ لِلْمُجَالِسِ)، وەک چۆن وشہی (جلیس) بەکاردەھێنری بۆ (مُجَالِسِ)، کە سێک لە گەڵ کە سێک دانیشتو، یان ھاونشینہتی، ﴿قَعِيدٌ﴾ یش لیرہدا بہ مانای (مُقَاعِد) ە واتە: ھاونشین، کە ھەمیشە لە گەڵدا بوو، ﴿قَعِيدٌ: الْمُلَازِمُ الثَّابِتُ لَا ضِدَّ الْقَائِمِ﴾، ﴿قَعِيدٌ﴾ کە سێک کە پە یوہستە و چەسپاو، نەک مەبەست پێچەوانە ی راوہستاو بیت، کە بریتیه له دانیشتوو، بە لأم وشہی ﴿قَعِيدٌ﴾ خوازراوہتەوہ بۆ کە سێک کە لە کە سێک جیا نابیتەوہ، واتە: ئەو دوو فریشتە یە ی لای راست و لای چەپی، لێ جیا نابنەوہ.

۶- ﴿مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عِنْدٌ﴾، ھیچ قسە یەک نابێژی و دەرناھاوی، مە گەر چاودێریکی ئامادە ی لە لایە، (لَقَطٌ: أَي أَخْرَجَ)، یانی: دەر یھاویشت، ھیچ قسە یە ک دەرناکات و نابێژی، مە گەر چاودێریکی ئامادە ی لە لایە، (رَقِيبٌ) یانی: پارێزەرێک کە دەپارێزی و چاودێری دەکات، (عَتِيدٌ) یانی: (مُعَدٌ) واتە: ئامادە، (حَاضِرٌ)، کە ھەمیشە ئامادە یە، ئنجا مەرج نیہ وەک ھەندیک لە توێژەرەوان گوتوو یانە: یانی: یەکیکیان پە قیبە و یەکیکیان عەتیدە، نا، بە لکو یانی: ئەو دوو فریشتەوہ ھەر کامیکیان چاودێریشەو، ئامادە شە، ھەر وہا کە باسی لای راست و چەپ دەکات، مەرج نیہ یەکیکیان لە لای راست و، ئەوی دیکەشیان لە لای چەپ بن، بە لکو یانی: ھەر چوار دەوری مروقیان کرتوہ و ئاگاداری ھەموو لایەکانی و، لە ھەموو لایە کەوہ ئاگایان لیبەتی و چاودێری دەکەن.

خىستىنە رەۋىي شەھىش وردەكارىيى لە ئايەتەكانى (۱۶ و ۱۷ و ۱۸) دا:

۱- كە دەفەرمۇي: ﴿إِذْ يَتَلَفَّى الْمَتَلَفَيَانِ﴾، (تَلَفَّى) ۋە رىگرت، ﴿يَتَلَفَّى﴾، ۋەردەگرى، چى ۋەردەگرى؟ بەركار (مَفْعُولُ بِهِ) كەى قرتتېراۋە، يانى: (إِذْ يَتَلَفَّى الْأَقْوَالِ وَالْأَعْمَالِ)، كاتىك دوو ۋەرگەرەكان قسەكان و كردهۋەكان ۋەردەگرن، يانى تۆماریان دەكەن.

۲- كە دەفەرمۇي: ﴿حَلِ الْأُرْيَدِ﴾، (ورىد) تاكى (أوردة) يەو لە زاراۋەى ئەمپۇدا پېئىان دەگوترى: (شرابىن)، بەلام لە زاراۋەى تەندروستىي و پزىشككەرىيدا (ورىد) و (شرابىن) ئىستىساتايەكى دىكەيان ھەيە و (شرابىن) خوئېنھىنەرە بۆ جەستەو (ورىد) خوئېنرەۋەيە بۆ دل، بەلام لە بەكارھىئىئانى قورئان و، لە بەكارھىئىئانى زمانى عەرەبىيدا كاتى خوئى كە قورئانى پى دابەزىۋە، يانى: ئەو پەگانەى كە خوئىئىان پىدا دى و دەچىت، بى ئەۋەى ئەۋە لەبەرچاۋ بگىرى، كامىان خوئىن لە دلەۋە دەبات بۆ جەستەو، كامىان خوئىن لە جەستەۋە دىئىتەۋە بۆ دل، (ورىد) ىش ناۋەكانى بەپىئى ئەۋ شوئىئانەى لە جەستەدا ھەن، دەگۆرىن، بۆ وئىنە:

۱- لە گەردندا پىئى دەگوترى: (ورىد).

۲- بەلام لە دلدا پىئى دەگوترى: (الوئىن)، ﴿ثُمَّ لَقَطْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ﴾ (۱۶) ھاقاقە.

۳- لە پىشتدا پىئى دەگوترى: (أظھر) لە زمانى عەرەبىيدا، .

۴- ھەرۋەھا لە قۇلدا پىئى دەگوترى: (أكھل).

۵- ھى رانىش پىئى دەگوترى: (ئسا).

۶- لە پەنجە گچكەكاندا پىئى دەگوترى: (أسلم)، كەۋاتە: ھەر ئەۋ دەمارەى خوئىئى پىدا دى و دەچى، بەپىئى جىاۋازىي شوئىئەكانى لە جەستەدا، ناۋەكەشى دەگۆرى.

۳- لە زاراۋەى پزىشككەرىي ھاۋچەرخماندا، ئەۋ دوۋانە (ورىد و شرابىن) لىك جىاكرانۋەۋە: (الشرابىن: الذّاهبُ بالدم النّظيفِ إِلَى الْجِسْمِ وَالْقَلْبِ)، (شَرَّابَانِ) يان (شَرَّابَانِ): ئەۋەيە كە

خوینی پاک له دلّهوه دهبات بۆ جهسته، واته: خوینیک که پاکهو، پر له خوراکه، له دلّهوه دابهشی دهکاتهوه بهسهر ههموو خانهکانی جهستهدا.

(الْوَيْدُ: الْعَائِدُ بِالذَّمِّ إِلَى الْقَلْبِ مِنَ الْجِسْمِ)، (ورید): نهوهیه که له جهستهوه خوین دینیتهوه بۆ دل، واته: خوینیک که سهرفکراوه و، پاشهروکی هه لگرتوه، دهیهینیتهوه بۆ دل، بۆ نهوهی جاریکی دیکه پاک بکرتیهوه، نهوهی که له زاراوهی پزیشکیی تیسستادا ههیه، نه مه زاراوهیهکی زانراو و باوه، بهلام نهوهی له قورئاندا خوای پهروهردگار بهکاریهیناوه، نهو (ورید) ه مه بهست پیتی شیریانه به پلهی یه کهم، نهوهی خوین دهبات بۆ جهسته.

۴- نیزیکی خوا ﷻ، نیزیکی زانیاری و توانایه، نهک نیزیکی خود، نه مه و دک نهو نایه تهی سوورهی (الحدید) وایه، که دهفه رموی: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ...﴾ (۱) ﴿الحدید، واته: خوا له کهلتانه، له ههر شوینیک بن، که ههموو زانیان یه که دنگن له سه ره نهوهی نهو نایه ته دهبن ته نویل بکری، واته: پوآله ته که ی و درناگیری، که: خوا به زانی خوئی له ههر شوینیک بن، له کهلتان بن، بوچی؟ چونکه نهوه دژ دهوهستی له کهل نایه تی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ...﴾ (۱۱) ﴿الشوری دا، واته: هیچ شتیک وهک خوا نیه، که واته: له کهلبوونی خواش بۆ تیمه وهک له کهلبوونی شتهکانی دیکه نیه، ههروهها دژ دهوهستی له کهل ههموو نهو نایه تانه دا که خوا دهفه رموی: ﴿مَنْ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ...﴾ (۲) ﴿یونس، ﴿وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌُ ...﴾ (۸۱) ﴿الزخرف، ههروهها له کهل نهوه دا که زانیان دهلین: ﴿إِنَّ اللَّهَ مُسْتَوٍ عَلَى عَرْشِهِ، بَائِنٌ عَنِ خَلْقِهِ﴾، خوا له سه ره عهرشی خوئی، له دهرهوهی دروستکراوه کانی تی، بهلام مه بهست پیتی هه مان شته که له م نایه تانه دایه: ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُمُومَ﴾ (۸۲) ﴿وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ﴾ (۸۱) ﴿وَعَنْ أَقْرَبِ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ﴾ (۸۵) ﴿فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ عَيْرَ مَدِينٍ﴾ (۸۶) ﴿تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (۸۷) ﴿الواقعة، واته: دهبووایه کاتیک ده که یشته گه روو، (واته: رووح که دهگاته گه روو، له جهسته دپته دهری و دهگاته قورقوراگه)، تیوهش لهو کاته دا ته ماشا دهکن، تیمه له تیوه لئی نزیکترین، بهلام نابین، (لیره دا مه بهست پیتی فریشته کانه)، دهبووایه نه کهر تیوه

ملکه چ نین، [له ژۆر هه ییمه نهو ده سه لاتی خوادا نین]، بیگێر نهوه نه گهر راست ده کهن، که ده فه رموی: ﴿وَحَنَّ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ﴾ (۸۵) الواقعة، تیمه له تیوه لئی نیزیکترین، به لأم تیوه نبینن، یانی: تیوه ره نکه له ملاولای دابنیشن، کاتیگک ئه و مروّقه ده که ویته سه ره مهرگ، به لأم فریشته کان ژۆر لئی نزیکن، به لأم تیوه نایانبینن، لیره دا دیاره مه به ست پتی فریشته کانه، به لأم ئه وهی ئیره [سووردهی (ق)]، دیاره که مه به ست پتی نیزیکی خوی پهره وردگاره به زانیاری و به ده سه لاتی خویی و به سیفه ته کانی، نه ک به زاتی.

۵- ئه وه یه که خوا ده فه رموی: ﴿عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ﴾، (أل) ی سه ر: ﴿الْيَمِينِ﴾ و ﴿الشِّمَالِ﴾، بۆ ناساندنه، بۆ (عهده)، واته: لای راست و چه پی، راست و چه په ی ئه و مروّقه، یاخود ئه مه (أل) ی قه ره بوویه بۆ پالۆدیان، (عَوَصَ عَنِ الْإِضَافَةِ)، واته: لای راست و چه پی ئه و مروّقه، یان لای راست و چه په کان که زانراون .

له و باره وه (الطبری) به ژماره (۳۱۹۳۰) ئه م شوینه واره ی هیناوه: (عَنْ مُجَاهِدٍ قَالَ: عَنِ الْيَمِينِ الَّذِي يَكْتُبُ الْحَسَنَاتِ، وَعَنِ الشَّمَالِ الَّذِي يَكْتُبُ السَّيِّئَاتِ) موجهید گوتوو یه تی: ئه وه له لای راسته، ئه و فریشته یه که چاکه کان ده نووسی و، ئه وه ی له لای چه په، ئه وه یه که خراپه کان ده نووسی.

(القرطبي) له ته فسیره که ی خۆی^(۱) دا ده لئ: (قَالَ الْحَسَنُ وَمُجَاهِدٌ وَقَتَادَةُ: (الْمُتَلَقِّيَانِ) مَلَكَانِ يَتَلَقِّيَانِ عَمَلَكَ: أَحَدُهُمَا عَنْ يَمِينِكَ يَكْتُبُ حَسَنَاتِكَ، وَالآخَرُ عَنْ شِمَالِكَ يَكْتُبُ سَيِّئَاتِكَ، قَالَ الْحَسَنُ: حَتَّى إِذَا مِتَّ طُوِيَتْ صَحِيفَةُ عَمَلِكَ وَقِيلَ لَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: ﴿أَقْرَأُ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾ (الإسراء).

واته: هه ر کام له هه سه نی به صری و موجهید و قه تاده (ره حمه تی خویان لئ بئ) گوتوو یانه: ﴿الْمُتَلَقِّيَانِ﴾، ئه و دوو فریشته نه ن که کرده وه کانت، چالاکیه کانت تۆمار ده کهن، یه کیکیان له لای راسته، چاکه کانت تۆمار ده کات و، ئه و ی دیکه لای

چەپتەو خراپەكانت تۆمار دەكات، حەسەنى بەصرایى گوتوویەتى: هەتا كاتىك كە
مردى لاپەرەكەت (دەفتەرەكەت) دەپپچرتەو، (هەى كردهووەكانت) و لە پۆزى
قیامەتیدا پیت دەگوترى: ﴿أَقْرَأْ كُنْبِكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾ (الإسراء،
نوسراوەكەت بخوینەو، ئەمڕۆ هەر خۆت بەسى لێپرسینەو، لەگەڵ خۆتا
بکەى.

۶- كۆتایى ئەم مەسەلە بە دوو فەرماشتى پێغەمبەر دینین ﷺ، كە ئەو دەگەین
وێك پێشتریش گومان، كە دەگوترى: كردهووەكانى مرۆف تۆمار دەكرین، مەبەست
پێى نیهتەكانى نێو دڵ و، خولیاپەكانى مێشك، هەروەها بێزارووەكانى زمان، هەروەها
ئەنجامدراوەكانى بە ئەندامەكانەو، هەموویان دەگریتهو، هەر چوار جورەكەى
دەگریتهو، ئەم فەرماشتەى پێغەمبەر ﷺ بەلگە بە لەسەر ئەو:

أ- پێغەمبەر ﷺ دەفرموى: (إِذَا هُمُ الْعَبْدُ بِالْحَسَنَةِ كُتِبَتْ لَهُ حَسَنَةٌ، فَإِنْ عَمِلَهَا كُتِبَتْ لَهُ
عَشْرُ حَسَنَاتٍ، وَإِذَا هُمُ بِالسَّيِّئَةِ لَمْ تُكْتَبْ عَلَيْهِ، فَإِنْ عَمِلَهَا كُتِبَتْ لَهُ سَيِّئَةٌ وَاحِدَةٌ، وَإِنْ تَرَكَهَا
لَهُ كُتِبَتْ لَهُ حَسَنَةٌ) (أخرجه البخاري: ۲۴۳۵، ومسلم: ۲۰۷).

واتە: هەر كاتىك بەندە وىستى چاكە بەك بكات، چاكە بەكى بۆ دەنووسرى،
ئەگەر ئەنجامیدا، دە چاكەى بۆ دەنووسرى، بەلام هەر كاتى بەندە وىستى
خراپە بەك بكات، بۆى نانسورى، كاتىك ئەنجامیدا، خراپە بەكى بۆ دەنووسرى،
بەلام ئەگەر لەبەر خوا وازى لى هێنا(و، لێى پەشیمان بۆو)، چاكە بەكى بۆ
دەنووسرى.

كەواتە: (إِذَا هُمْ)، ئەگەر وىستى، مانای واىە فریشتەكان نیازو مەبەستى نێو
دڵیش دەزانن.

ب- هەروەها پێغەمبەر ﷺ دەفرموى: (إِنَّ اللَّهَ عَفْرٌ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ مَا حَدَّثَتْ بِهِ أَنْفُسَهَا مَا
لَمْ تَعْمَلْ، أَوْ تَكَلَّمْ) (أخرجه البخاري: ۶۶۶۴، ومسلم: ۱۱۶).

واته: به دنیایی خوا بۆ ئەم ئۆممەتە (ی پێغەمبەر ﷺ) لیبوردەیه له هەر شتێک له داییدا دێ و دەچیت، (واته: خولیایه کانی ئیو دلی و نیازو مەبەستە کان)، مادام کاری پێ نه کات، یاخود قسه نه کات.

به لام ئە گەر قسه ی کرد، له قه ده ر قسه که ی سزا هه یه و پاداشت هه یه، به پێی جوۆری قسه که ی، ههروه ها ئە گەر کرده وه شی کرد، به هه مان شیوه.

مه‌سه‌له‌ی دووهم:

هاتنی بی‌هوشی مردن که مرۆقی بی‌یروا، هه‌ر خو‌ی له‌و مردنه‌ لاده‌داو، فووکران به‌ که‌رهنادا له‌لایهن ئیسرافیله‌وه‌و، هاتنی هه‌ر که‌ستی‌ک له‌گه‌ل پیتش‌خۆده‌ر و شایه‌دی‌کدا و، په‌رده‌ له‌سه‌ر چاو لادرانی و چاک بینینی:

خوادفه‌رمو‌ی: ﴿وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ﴿١١﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمَ الْوَعْدِ ﴿١٢﴾ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿١٣﴾ لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكُنْفْنَا عَنْكَ غِطَاءً لَّكَ فَمَرَكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿١٤﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم ئایه‌تانە، له‌ نۆ برگه‌دا:

(١) - ﴿وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ﴾، بی‌هوشی مردن به‌ راستی هات، یان: به‌ چه‌سپاوی هات، یان: به‌ شیوه‌یه‌کی پر حیکمه‌ت که هه‌ر شایسته‌ی خوایه‌ هات، (السکره: اسم لما یعتری الإنسان من ألم أو اختلال في المزاج یحجب من إدراك العقل، فیه‌خل الإدراک و یعتری العقل غیوبه، وه‌و مشتق من السكر وه‌و الغلغلی)، (سکره): ناوه‌ بۆ نه‌وه‌ی به‌سه‌ر ئینسان دئی، به‌ه‌وی نازاری‌که‌وه‌، یان به‌ه‌وی تیکچوونی سرووشتییه‌وه‌، که‌ ده‌بیته‌ ه‌وی نه‌وه‌ی عه‌قل بی‌هوشی له‌وه‌ که‌ تیبگات و، عه‌قل جو‌ریک له‌ بیناگایی به‌سه‌ردا دئی، (سکره) له‌ (سکر) ه‌وه‌ هاتوه‌، به‌ مانای (غلغلی)، واته‌: داخستن، پتوه‌دان.

(٢) - ﴿ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ﴾، [ئهمه‌ش گوترای بی‌ه‌ری‌که‌ بی‌ه‌ری‌که‌ پیتی ده‌بیژی به‌و مرۆقه‌، یاخود به‌ زمانی حال ده‌گوتری:] نا نه‌وه‌ بوو که‌ تو خۆنت لئ لاده‌دا، ﴿تَحِيدُ﴾، ﴿حَادٍ حَیْدٌ حَیْدًا، أی: هَرَبٌ يَهْرُبُ هُرُوبًا﴾، یان (مالٌ يَمِيلُ مَيْلًا)، (حَیْدٌ) به‌ مانای راکردن و خۆ لئ لادان دئی: (تَحِيدٌ، أی: تَفَرُّ وَتَهَرُّبٌ، وَهُوَ مُسْتَعَارٌ لِلْكَرَاهِيَةِ، أَوْ لِيَتَجَنَّبَ أَسْبَابَ الْمَوْتِ)، (تَحِيدٌ) واته‌: هه‌له‌ده‌هاتی، خۆت لاده‌دا، به‌لام لی‌ره‌ خوازراوه‌ته‌وه‌ بۆ پیناخۆش بوون و، خۆ دوورگرتن له‌ ه‌وکاره‌کانی مردن، یان بیرکردنه‌وه‌ له‌ مردن.

له وباره وه نهم فه رمايشته ی پیغهمبه ری خوا ﷺ دینین:

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، كَانَتْ تَقُولُ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ بَيْنَ يَدَيْهِ رَكْوَةٌ «أَوْ غَلْبَةٌ فِيهَا مَاءٌ»، فَجَعَلَ يَدْخُلُ يَدَيْهِ فِي الْمَاءِ، فَيَمْسَحُ بِهِمَا وَجْهَهُ، وَيَقُولُ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، إِنَّ لِمَوْتِ سَكَرَاتٍ» ثُمَّ نَصَبَ يَدَهُ فَجَعَلَ يَقُولُ: «فِي الرَّفِيقِ الْأَعْلَى» حَتَّى فُيِّضَ وَمَالَتْ يَدَهُ { (أخرجه البخاري: ۴۱۸۴).

واته: عایشه (خوا لئ رازی بن) ده لئ: پیغهمبه ری خوا ﷺ دو لچه ناویک، یا خود قاپه ناویکی له لا بو، [تاوه که ده بن سارد بووبئ]، دهستی تیده خست و دهم و چاوی خوئی پئ دهسری، [بیگومان گه رمای بووه، یا خود بو ته وهی ناره که بهسری]، ده یفه رموو: بیجگه له خوا هیچ په رستراو نین، مردن بیهوشی ههن، نئجا دواپی پیغهمبه ر ﷺ دهستی چه قاند و فه رمووی: بو لای هاوه لانی بهرز، هاوه لانی سه ری، هه تا گیانی کیشراو دهستی لار بووه.

کهواته: مردن بو هه موو که س حاله تیکی ناخوشه و، جوړیک له نازاری هه ره یه، ته نانه ت بو پیغهمبه ری خواش ﷺ، بو ته وهی بزانی پیغهمبه ریش ﷺ له هه موو پروه کانی دیکه ی، که هی مرو فنانن، نه ویش مرو ف بووه، به مردن نازاری پیگه یشتوه، به لام به دلنیایی پیغهمبه ری خوا ﷺ له مردنه که یدا زانیویه تی که سه فه ره و بو خزمه ت خوا ی پهروه ردگار، رووحی له جهسته ی جیاده بیته وه، رووحه که ی ده چیته لای هاوه لانی سه ری، لای فریشته کان، خزمه ت خوا ی پهروه ردگارو، فریشته کان و، جهسته که شی ده خرته وه نئو خاک.

۳- ﴿وَيُنَجِّ فِي الصُّورِ﴾، فوو به که ره نادا کرا، نهم فوو به بیگومان فووی دووه مه، چونکه ده فه رموئی:

۴- ﴿ذَلِكَ يَوْمَ الْوَعْدِ﴾، ته وه روژی هه ره شه یه، (آی: یوم حُصُولِ الْوَعْدِ الَّذِي كَانُوا تُوعَدُوا به)، روژی هاتنه دی ته وه هه ره شه یه، که هه ره شه یان پئی لیکراوه، لیره دا هه مووی

مه‌به‌ست قسه کردنه له ئینسانی بیپروا، چونکه بۆ بیپروایان ئەو رۆژی دواپی قیامت و زیندوو کرانهوه، رۆژی هه‌په‌شه‌یه‌و رۆژی په‌یدا‌بوونی مه‌ترسی و نازارو سزایه.

۵- ﴿وَمَاتَ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَائِقٌ وَنَهِيدٌ﴾، هه‌موو که‌سێک هات، پێش‌خۆ‌ده‌ریک و شایه‌دیکی له‌گه‌ڵدان، لێ‌ده‌دا ده‌گونجی که ده‌فه‌رموی: ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾، هه‌موو که‌سێک بێت له‌ مرۆفان، ئەو کاته ده‌بێ بلێن: ئەو دوو فریشتانه‌ی پێش‌خۆی ده‌ده‌ن، شایه‌دیشی له‌سه‌ر ده‌ده‌ن، ئە‌گه‌ر مه‌به‌ستیش له‌ ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾، (کُلُّ نَفْسٍ مُّجْرِمَةٍ)، هه‌موو نه‌فسێکی تاوانبار بیپروا و خراپه‌کار بێ، که ئە‌مه‌یان زیاتر پێ‌ده‌چن، به‌چه‌ند به‌لگه‌یه‌ک:

۱- سیاقه‌که باس باسی مرۆفی بیپروایه، که ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَاتَ سَكْرَةَ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ﴾، به‌دلتیایی بابای بیپروایه که خۆی به‌سه‌ر مردنه‌وه نایات و پیتی خۆشه باسی مردنی بۆ نه‌کرێ و باسی دواپی مردنی بۆ نه‌کرێ و خۆی لێ لاده‌دات، به‌لام ئینسانی پر‌وادار یادی مردن ده‌کات و مردن وه‌ک سه‌فه‌ریک و، ده‌روازه‌یه‌ک که لێ‌یه‌وه ده‌چن بۆ جیهانی به‌رزخ و بۆ خزمه‌ت خ‌وای په‌روه‌ردگارو بۆ لای ئەو پادا‌شته‌ی که بۆی دانراوه، ته‌ماشای ده‌کات.

۲- پاشان به‌ به‌لگه‌ی ئەوه که ده‌فه‌رموی:

﴿مَعَهَا سَائِقٌ وَنَهِيدٌ﴾، ﴿سَائِقٌ﴾، واته: لێ‌خوڕ، پێش‌خۆ‌ده‌ر، که ئە‌م ته‌عبیره‌ خوا ﴿سَائِقٌ﴾ وه‌ک باس‌مان کرد، پێش‌تر له‌ سووره‌تی (مریم)‌دا باس‌مان کرد، خوا ئە‌م جو‌ره‌ ته‌عبیره‌ی بۆ بیپروایان و خراپه‌کاران به‌کاره‌یناوه، به‌لام بۆ پر‌واداران ته‌عبیریکی دیکه‌ی به‌کاره‌یناوه، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَقَدْ﴾ ﴿٨٧﴾ ﴿وَسَوْفَ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَرِثًا﴾ ﴿٨٨﴾ مریم، واته: ئەو رۆژه‌ی پارێزگاران به‌ شێوه‌ی میوان و شانندی رێ‌ز لێ‌گیراوه، به‌ رێ ده‌که‌ین بۆ لای خ‌وای به‌ به‌زه‌ی، به‌لام تاوانباران به‌ تینووتیسی لێ‌ده‌خوڕین، وه‌ک چۆن نا‌ژه‌لێکی تینوو به‌ره‌و ئاو لێ‌ده‌خوڕدێ، ئاوا لێ‌یان ده‌خوڕین.

که‌واته: ئەوه‌ش به‌لگه‌یه‌کی دیکه‌یه‌ له‌سه‌ر ئەوه که لێ‌ده‌دا: ﴿وَمَاتَ كُلُّ نَفْسٍ﴾، یانی: هه‌ر که‌سێکی بیپروا و تاوانبارو خراپه‌کار.

۳- هر روه‌ها به به‌لگه‌ی نه‌وه که دوایی خوا ﷻ ده‌فه‌رموی:

(۷) - ﴿لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا﴾، تُو بِنَاگابووی له‌مه، کئی بِنِ ناگایه له جیهانی به‌رزه‌خ و له مردن و له‌وه‌ی که له دوای مردن دئی؟ ئینسانی بیپروا.

۴- هر روه‌ها به به‌لگه‌به‌کی دیکه‌ی چواره‌م که ده‌فه‌رموی:

(۸) - ﴿كَكُنْفَأْنَا عَنْكَ غِطَاءً﴾، په‌رده‌که‌همان له‌سه‌ر چاوت لادا، چونکه نه‌وه که‌سانی بیپروان که هه‌تا نه‌مرن، په‌رده‌ی بِنَاگایی له‌سه‌ر چاویان لاناچن، به‌لام ئینسانی پروادار هه‌ر له دنیا‌دا، نه‌و په‌رده‌یه‌ی درانده‌و لایداوه، به‌هوی نه‌و بوونناسیی و ئیمان و عه‌قیده‌و خوا په‌رسته‌یه‌وه، که له خویدا ده‌به‌یئینه‌ی دی، نه‌م په‌رده‌ی بِنَاگایه‌ی لاده‌چن له‌به‌رچاوی، راستیه‌کان ده‌بینن، به‌چاوی عه‌قل و دل ده‌یانینن، هه‌ر وه‌ک عه‌لی کوری نه‌بوو تالیب (خوا لئی رازی بن)، گوتوویه‌تی: ﴿لَوْ كُشِفَ الْغِطَاءُ مَا زِدَّدْتُ يَقِينًا﴾، نه‌گه‌ر په‌رده‌ی لایچن دنلیام زیاد ناکات، بوچی؟ چونکه نه‌گه‌ر په‌رده‌ی لایچن به‌چاوی سه‌ر به‌هه‌شت و دوزه‌خ و فریشته‌کان بینن، ده‌گونجی چاوی سه‌ر به‌هه‌له‌دا بچن، به‌لام شتی‌ک که خوا ﷻ له ربی پیغه‌مبه‌روه ﷻ به‌توی راده‌گه‌یه‌نن، تُو دنلیایی و یه‌قینتی‌ک بو په‌یدا ده‌بن، زیاتر له‌وه‌ی که به‌چاوی سه‌ر بینن!

که ده‌فه‌رموی: ﴿مَمَّا سَأَلْتَنِي وَنَسِيتُ﴾، ده‌لن: (السائئ: الَّذِي يَجْعَلُ عَيْرُهُ أَمَامَهُ يُزِجِيهِ فِي السَّيْرِ لِيَكُونَ مِمَّا رَأَى مِنْهُ)، که‌سئکه جگه له خوئی پدش خوئی ده‌داو، لئی ده‌خوری، تاکو هه‌ر له‌به‌ر چاوی بی‌ت و لئی ون نه‌بن، به‌و لاو‌لادا نه‌چن، وه‌ک گوهمان: نه‌و ته‌عبیره خوا ﷻ زیاتر بو‌خه‌لکی بیپروای به‌کاره‌یناوه، بو‌وئنه ده‌فه‌رموی: ﴿كَلِمًا يُسَافِرُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ﴾ ﴿الأنفال﴾، وه‌ک به‌ره‌و مه‌رگ لیخو‌ردرین و مه‌رگه‌که‌شیان له‌به‌ر چاو بن، هئنده ده‌ترسان.

﴿لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا﴾، به‌دنلیایی تُو له‌مه له بی ناگایی دابووی، نه‌مه گوتراوی قسه‌یه‌کی قرتیزاوه، یانی: ده‌گوتری، یاخود: به‌هه‌ر کام له تاوانباران

ده لَیْن: تُو له مه له بِنِ ناکایی دابووی، (الْغَفْلَةُ: الذُّهُوْلُ عَمَّا شَأْنُهُ أَنْ يُعْلَمَ، وَأُطْلِقَتْ هُنَا مَعَ الْإِنْكَارِ وَالْجَحْدِ عَلَى سَبِيلِ التَّهْكُمِ).

﴿عَلَّزْ﴾، بریتیه: له بِنِ ناکایی له شتیک که ده بِنِ بزانی، به لَم لِیْره به مانای نکوولییکردن و دان پیدا نه هینان هینراوه، له سه ر شیوهی گالته پیکردن.

﴿فَكشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ﴾، په رده که همان له سه ر چاوت لادا، پو شاکه که مان له سه ر چاوت لادا، (غِطَاء)، شتیکه وه ک سه ر قاپ شتیکي پیدا بیو شری، هه روه ک (غِشَاء)، که شتیکه شتیکي پیدا بیو شری، به لَم (غِطَاء) به زوری به سه ری قابله مه و مه نه جَل و ده فِر ده گوتری، به لَم (غِشَاء) به پو شاک ده گوتری، (كشَفُ الْغِطَاءِ، تَهْتِیْلُ لِحْصُولِ الْيَقِیْنِ بِالشَّيْءِ بَعْدَ إِنْكَارِ وَفُوعِهِ)، سه ر قاپ له سه ر لادان، یان په رده له سه ر لادان، وینا کردنه بو په دابووی دلنایی له باره ی شتیکه وه، دوا ی نه وه ی نکوولیی له هه بووی کراوه، ﴿فَكشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ﴾، نه و مرو فِه که رووحی له جهسته ی جیا ده بیته وه، وینا کراوه به که سی ک که په رده یه کی له بهر چاوه و، په رده که لاده دری، یان له کیف و قوزاخه یه کدایه و، له وی ده هیندریته ده ری.

(۹) - ﴿فَمَرَكَ الْيَوْمَ حَرِيْدٌ﴾، (نَهْم (ف) ه بو به دوا داهاتن (تعقیب) ه)، دوا ی نه وه تُو یه که سه ر نه مرو چاوت تیژه، یان (ف) ی ته فریعه، واته: له نه نجامی نه وه دا که په رده که همان لاداوه له بهر چاوت، نه مرو چاوت تیژه و، واته: باش ده بینن، (حِدَّةُ الْبَصْرِ: قُوَّةٌ تَفَادِيهِ فِي الْمَرِيّ وَحِدَّةٌ كُلُّ شَيْءٍ قُوَّةٌ مَفْعُولِهِ، وَمِنْهُ حِدَّةُ الذُّهْنِ وَالْمَعْنَى: شَاهَدَتِ الْبَعْثَ وَالْحَشْرَ وَالْجَزَاءَ..)، (حِدَّةُ الْبَصْرِ): بریتیه له هیزی چاو له بیندراوه که دا، باش پی ده بینن، تنجا حیدده تی هه ر شتیک و، تیژی هه ر شتیک بریتیه: له نه وه ی زور کارا بِنِ، ده گوتری: زه ینی زور تیژ، که واته: مه به ست نه وه یه تُو نه مرو لیبرسرا نه وه و کوکرانه وه و سزاو پاداشت زور چاک ده بینن و، که وتوو یه حاله تیک که هه رچی ته م و مزی گومان و دوودلییه هه مووی په یوه ده ته وه، تیستا که وتوو یه نیو واقیعی ک که پیشر نکوولیی لئ ده کرد.

که ده فرموی: ﴿سَابِقٌ وَسَهِيْدٌ﴾، زانایان به چه ند واتایه ک لیکیان داوه ته وه:

أ- ھەندىكىيان گوتوويانە: دوو فرىشتەن، يەككىيان باباى تاوانبار لى دەخوڭى و، ئەويدىكەيان شايدە دە لەسەرى.

ب- ھەندىكى دىكە گوتوويانە: ھەر يەك فرىشتە يە لىشى دەخوڭى و شايدە دىشە لەسەرى.

ج- ئىبنو عەباس (خو لىيان رىزى بى) گوتوويەتى: (السَائِقُ الْمَلَكُ، وَالشَّهِيدُ مِنْ أَنْفُسِهِم الْأَيْدِي وَالْأَرْجُلُ)، (سائق) فرىشتەكە يە، ئەوھى كە لىي دەخوڭى پىش خۇى دەدا، بەلام شايدە دەكە لەخۇيانە، دەستە كانيان و پىيە كانيان.

د- ئەبوو ھورەيرە (خو لىي رازى بى)، گوتوويەتى: (السَائِقُ الْمَلَكُ وَالشَّهِيدُ الْعَمَلُ)، لىخوڭەكە فرىشتەكە يە و، شايدە دەكە ش كىر دەوھەكە يە.

ھ- ھەسەنى بەصرايى رەھمەتى خوای لى بى، گوتوويەتى: (سَائِقٌ يَسُوقُهَا وَشَاهِدٌ يَشْهَدُ عَلَيْهَا بِعَمَلِهَا)، لىخوڭىك لىي دەخوڭى و، شايدە دىك شايدە دىي لەسەر دەدات بە كىر دەوھەكە ي.

و- ھەندىكىش گوتوويانە: (السَائِقُ: الْقَرِينُ الْجَنِّي) لىخوڭەكە ئەو قەرىنە جىندە يەكە لەگە لىدايە.

ز- منىش واى تىدەگەم كە: ﴿سَائِقٌ وَشَهِيدٌ﴾، واتە: ئەو دوو فرىشتانە ي لەگە لىدا بوون و، كاتى خۇى كىر دەوھە كانيان تۆمار كىر دوون، ھەر ئەو دووانەن، ﴿سَائِقٌ وَشَهِيدٌ﴾، ھەر كامىكىيان پىش خۇشى دەدات و، شايدە دىشە لەسەرى، ھىچ رىگىرىيەك لەو مانايەش نە!!!!!!

بەلكو پىتم وا يە ئەو مانايە لەوانى دىكە باشترە، واتە: ھەر ئەو دوو فرىشتە يە ي كە كاتى خۇى لەگە لى بوون، ئەوانن (سائق وشهيد) چونكە ئەگەر ئەو فرىشتانە ي كىر دەوھە كانيان تۆمار كىر دوون، ئەوان بىن و فرىشتە يە كى دىكە بى، دەلى: تۆ كىر دەوھى منت ئاگا لى نەبوون، بەلام ئەو فرىشتانە ي كىر دەوھە كانيان

تۆمار كىردۈن، ئەگەر ھەر ئەو دوو فرىستانە پېش خۇشى بدەن و، شاھەدېش بىن لەسەرى، زىاتر دەبنە بەلگە بەسەرىھە، دەلەين: ئايا ئىمە لەگەلت نەبووين كە فلان شتەت كىرد؟ كە جارى دىكەش كوتومانە، دەگونجى ئەو فرىستانە بە باشتىن شىۋەى تۆمار كىردن، ھەموو نەتە كانى نىۋ دلىشى و، خوليايە كانى نىۋ بىرو زەينىشى، ھەروھە قسەو تەعبىرە كانى و، كىردەوھە ھەلوئىستە كانى ھەموويان تۆمار بىكەن، بە شىۋەيەك بە دەنگ و وئىنە بىخەنەوہ بەر چاوى.

بۇيە لە تەفسىرە كاندا نەمىنىيە، بەلام واى تىدەگەم كە ئەگەر بگوتىرى:
﴿سَأَلْتُ رَبِّي﴾، واتە: ھەر كام لەو دوو فرىستانەى كە كاتى خۇى كىردەوھە كانىيان تۆمار كىردۈن، ئىستە ھەر كامىكىيان پېش خۇشى دەدا و، شاھەدېشى لەسەر دەدا، نەك بەكىكىيان پېش خۇى بدات و، بەكىكىشىيان شاھەد بى لەسەرى، ھەر كامىكىيان سائىقىشەو شەھىدېشە.

بۆچی دەفەرموی: ھەردووکتان فری بۆ دەن؟ وەک پێشتریش گوتمان، ئەمە چوار مانایان ھەڵدەگرتی:

۱- ئەمە فەرمانە بە دوو فریشتەکان! واتە: ئەی دوو فریشتەکان فری بەدەنە دۆزەخەو.

۲- یاخود: خوا ﷻ لەگەڵ یەک فریشتە یەق، بەلام دواندەنە بە پێی عورفی عەرەبان، کە جاری وا ھەبوو یەک کەسیان دواندو، بەلام راناوی دووانیان بۆ بەکارھێناو.

۳- واتای سییەمی ئەوەیە: (تَنْبِيهُ الْفَاعِلِ نُزِلَتْ مَنزِلَةً تَنْبِيهُ الْفَاعِلِ، أَي: أَلْقِيَ أَلْقِي، كە بکەرە کە کراو بە دووان، ئەمە وەک ئەوە وایە خودی کردووە کە کرابی بە دووان، واتە: فری بۆ، فری بەدە.

۴- بەلام من پێم وایە ھەر ئەو دوو فریشتانە کە لە دنیا دا چاودێر بوون بەسەر یەو، خوا فەرمان بە ھەردووکیان دەکات کە ئەو کەسە بیپروایەکی بپەرزا بوو و کەللەرەق و سەر سەخت بوو لە کوفردا، (عَنَيْد: أَي: الْمُعَانِدُ الْمُعْرِضُ عَنِ الْحَقِّ، عِنْدَ يَعْنِي عُنُودًا، أَي: خَالَفَ وَرَدَّ الْحَقَّ وَهُوَ يَعْلَمُ، وَالْجَمْعُ عُنْدٌ، مِثْلُ رَغِيفٍ وَرُغْفٍ)، (عَنَيْد) بە مانای (مُعَانِد) دئی، واتە: کەسێک کە پشت لە ھەق دەکات و، دەشزانێ حەقە، بەلام رەتی دەکاتو، (عَنَيْد) بە (عُنْد) کۆ دەکرێتەو، وەک چۆن (رَغِيف) بە (رُغْف) کۆدەکرێتەو، (رَغِيف) واتە: نائیک، (رُغْف) واتە: نانەکان.

خوای زاناو شارەزا ئەو کەسە چەند سیفەتێکی زۆر خراپی لێ ھەڵدەدات، ﴿كُلَّ مَكْرًا عَيْنِي﴾، ھەر زۆر بیپروایەکی، زۆر نەسەملین و کەللەرەق.

۴- ﴿مَتَاعٌ لِلْحَيْرِ﴾، زۆر بێگەرە لە چاکە، ھەموو جوۆرەکانی چاکە.

۵- ﴿مُعْتَرٍ مُّرِيبٍ﴾، (معتد) دەستدرێژکارو سنوورشکین، ﴿مُرِيبٍ﴾، بە دوو واتایان دئی:

أ- بە واتای خۆی دوو دڵ (مُرتاب) بوو.

ب- به مانای (المدخل في الریب)، خه لک که وینه نیو دوو دلّی و گومانه وه.

(۶) - ﴿الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾، نهو که سه ی له که لّ خوادا په رستراوی دیکه ی داناوه، (الذی) که (إسم موصول) ه، به ده له بو نه وه ی پیشی، ده شگونجی نیهاد بی و، دوایه که ی گوزاره یه، نه مه جهوت سیف هت.

(۷) - ﴿فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَدَابِ الشَّدِيدِ﴾، ده جا هه ردووکتان فریبی بده نه نیو سزایه کی هه ره سهخت و دژواره وه، نه مهش جهختکردنه وه ی فه رمانی یه که مه، که فه رموی: ﴿أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ﴾، پیشی فه رموی: ﴿أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ﴾، لیره ش ده فه رموی: ﴿فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَدَابِ الشَّدِيدِ﴾، که واته: نهو دوزه خه سزایه کی زور سهخت و بی په زای تیدایه.

مه سه له ی چواره م:

پاکانه بو خو کردنی قهرینه جنده که، که بابای کافر هر خوی له گومراییه کی دوردا بووه و نه و یاخیسی نه کرده، ریگرتسی خواش ﷺ له ده مه قالی و مشومریان له لای، به به لگهی نه وهی که ینیشتر هه ره شه ی سزای ینگه یاندوون، تیستاش بریاری خوا ناگوژی و، سته میش له به نده کان ناکات:

خوا ده فه رموی: ﴿قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطَفَيْنَهُ وَلَٰكِن كَانَ فِي صَلَاتِي بَعِيدٍ ﴿٢٧﴾ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدِيَ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكَ بِالْبَعِيدِ ﴿٢٨﴾ مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلَ لَدِي وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٢٩﴾﴾

شیگردنه وهی ئه م، تابه تانه، له شهش برگه دا:

۱- ﴿قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطَفَيْنَهُ﴾، هاوونشینه که ی گوتی: پهروه ردگارمان! من یاخیم نه کرده. (قرین) پیشتیش باسمان کرد، واته: قهرینه جنده که ی، گوتی: ئه ی پهروه ردگارم! ﴿مَا أَطَفَيْنَهُ﴾، من وام لئ نه کرد یاخیی بئ، (أی: ما جعلته طاعياً)، من وام لئ نه کرد یاخیی بئ و له سنوور ده ریچی.

۲- ﴿وَلَٰكِن كَانَ فِي صَلَاتِي بَعِيدٍ﴾، به لکو هر خوی له گومراییه کی دوردا بوو، لیره دا ده رده که وئ ئه و ببیروایه که ده هیتری بو سزادان، ده یه وئ پاکانه بو خو ی بکات، ئه ستو پاکیی خوی پابگه نه یئ و، خه تابه که له ملی قهرینه جنده که بکات، بوئه ئه ویش به رگری له خوی ده کات و، ده لئ: بو خو ی له گومراییدا بووه، حه زی له گومرایی کرده، ئه گه رنا ئه گه ر بو خو ی حه زی لئ نه بووایه و به قسه ی نه کرد بامایه، توانام نه بوو وای لئیکه م، له تو یاخیی بئ و بکه وئته حاله تی مله وری و سه رکیشییه وه.

بو شه ده فه رموی: ﴿وَلَٰكِن كَانَ فِي صَلَاتِي بَعِيدٍ﴾، به لام خو ی له گومراییه کی دوردا بووه، چونکه شتی دور مرؤف به زه حمه ت ده یگاتسی، واته: ئه و له گومراییه ک دابووه که زور پویشته و، دور که وتوتته وه له حه ق، ئه مه وه ک ئه و

ثابته‌ی سووره‌ی (البقرة) یه، که ده‌فهرموی: ﴿إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ﴾ (البقرة، ۱۷۵) واته: یادبکه‌وه! کاتیک نه‌وانه‌ی په‌پره‌وییان لیکراوه، حاشا ده‌کن له‌وانه‌ی شوئینیان که‌وتوون، سزاو نازاریان دی و، هه‌موو په‌یوه‌ندییه‌کانیان پچراند.

له‌و پرۆزه‌دا هه‌ر که‌سه‌خوا خوییه‌تی خۆی ده‌رباز بکات، گونا‌هو تاوان له‌ئسته‌وی به‌رانبه‌رکه‌ی بخت و، ئه‌ستۆ پاکیی خۆی رابگه‌یه‌نی، به‌لام بیکومان هه‌ر خویان فریو ده‌دن، چونکه‌خوا ﴿تَقَطَّعَتْ﴾ هیچ شتیکی لێ په‌نهان نابێ.

۳- ﴿قَالَ لَا تَخْصِمُوا لَدَيَّ﴾، (خوا) فهرموی: له‌لای من ده‌مه‌قالی و ناوکویی مه‌که‌ن، (الإختصام: الْمُخَاصِمَةُ)، (إختصام) یانی: ناوکویی و ده‌مه‌قالی و مشت و مر.

۴- ﴿وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكَ بِالْوَعِيدِ﴾، له‌حالتیکدا من پێشتر هه‌ره‌شهم بۆ ناردبوون، واته: هه‌ره‌شهم بۆ ناردبوون، که‌ته‌گه‌ر ئه‌هلی کوفر و تاوان و خراپه‌بن، سزاتان ده‌دم، ئه‌مه‌لێ و هه‌رده‌گیرئ که‌له‌نیوان مروّفه‌ببیراوه‌خراپه‌کاره‌که‌وه، قهرینه‌جنده‌که‌یدا، مشتومر بووه، هه‌ر کامیکیان هه‌ولئ داوه: خه‌تا له‌ملی نه‌وی دیکه‌بکات، بۆیه‌خوا ﴿تَقَطَّعَتْ﴾ فهرمانیان پێده‌کات که‌بێ ده‌نگ بن، چی دیکه‌مشت و مر نه‌که‌ن، چونکه‌هیچ سوودی نه‌یه، له‌حالتیکدا که‌خوا پێشتر هه‌ره‌شهی خۆی بۆ ناردوون، ﴿وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكَ بِالْوَعِيدِ﴾، (أی: قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ الْوَعِيدَ قَبْلَ الْيَوْمِ، وَالتَّقْدِيمُ جَعَلَ الشَّيْءَ قُدَّامَ غَيْرِهِ)، واته: پێش ئه‌مرۆ من هه‌ره‌شهم بۆ ناردبوون، (تقديم): بریتیه‌له‌وه‌ی تۆ شتیکی بخه‌یه‌پێش ده‌می که‌سیک.

۵- ﴿مَا يَبْدُلُ الْقَوْلَ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ﴾، قسه‌له‌لای من ناگۆرئ، واته: ئه‌و بریاره‌ی بۆم داو، که‌ده‌بێ ببیراویان سزا بدرئ و، چاکه‌کاران پاداشت بدرئنه‌وه‌و، بریاره‌ش له‌لای من ناگۆرئ.

۶- ﴿وَمَا أَنَا بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ﴾، من سته‌مکاریش نیم بۆ به‌نده‌کان، واته: سزاو نازاریک که‌خوا ﴿تَقَطَّعَتْ﴾ ببیراویانی پێ سزا ده‌دات، یانی: ئه‌مه‌دادگه‌رییه‌کی ره‌هایه‌و، قسه‌کردن و

مشتومر کردن، لیره سوودی نیه، چونکه بریاری خوا بِأَنَّ که لهسهر بناغهی حیکمهی خوا و زانیاری خوا دامه زراوه، گۆرانی بهسهردا نایهت، شتیگ گۆرانی بهسهردا دیت که ناههق بی، بهلام (۲ + ۲) له دنیاو قیامهتدا ههه دهکاته (۴)، شتی راست چهسپاوه، نهوه شتی ناههقه که گۆرانی بهسهردا دیت.

که دههفرمویت: ﴿وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكَ بِالْوَعِيدِ﴾، تهه (ب)هی (بالوعید) وهک (ب)ی ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ ...﴾ (۶) الماندة، تهنیا بو جه ختکردنهوهو زیاتر بههیزکردنی واتایه کهیه، که دههفرمویت: ﴿مَا يبدُلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ﴾، (آی: لَسْتُ مُبَدِّلًا فِي الْوَعِيدِ قَوْلًا وَالتَّعْرِيفُ لِلْعَهْدِ، وَمَا تَيْسَّرُ بِبَاطِلٍ فَلَا يُبَدَّلُ).

که دههفرمویت: ﴿مَا يبدُلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ﴾، واته: من له هه ره شه کردنه کهمدا لهسهه ناههق نهبووم، چونکه هه ره شه قسهیه، ﴿الْقَوْلُ﴾، که (أل)ی ناساندنی لهسههه، بو (عهده)، واته: له قسه کهمدا، واته: له هه ره شه کهمدا که به قسه ناردبووم، ناههق نهبووم، ههه شتیگیش که ناههق نه بی ناگۆردی.

نجا که دههفرمویت: ﴿وَمَا أَنَا بِظَالِمٍ لِّلْعَالَمِينَ﴾، واته: له نهجامی نهوهدا که من ستهمکار نیم بو بندهکانم، بویه پیشت هه ره شهم بو ناردوون و، ناگادارم کردوونهوه، که واته: نهگهه هه ره شهم بو نه ناردبانایه، نهو کاته ستهمیکی گهوره دهبوو له منهوه بهرانبهه به بندهکانم.

پیشتیش گوتمان: وشهی (ظلام) که به کارهاتوه، هه ندیک له زانیان گوتویانه: ههه به مانای زولمه، (ما أَنَا بِظَالِمٍ لِّلْعَالَمِينَ)، بهلام له راستیدا (ظلام) ریژگهی زیدهرۆیی (صیغه مبالغه)یهو، تهمه چه نهه واتایهکی ههه:
 /! نهگهه ستهمم له بندهکانم کردبایه، زور ستهمکار دهبووم.

ب/ سیفه ته کانی خوا هموویان له لووتکه دان، که واته: ئه گهر سته مکردن سیفه تیکی
 خوا بووایه، ده بووایه خوا (ظَلَامٌ بَيْت، واته: زور سته مکار بَيْت، به لام وانیه.

ج/ له بهر ئه وهی سته می خوا له بهنده کان، له هموویان ده بِن، مانای وایه ده کاته
 سته میکی زور، بویه به (ظَلَامٌ هِتْناویه تی.

مهسه له ی پینجه م و کۆتایی:

له رۆژی قیامه تدا خوا له دۆزه خ ده پرسن: ئایا پر بووی؟ ئه ویش ده ئن: زیاده ماوه؟

خوا ده فه رموی: ﴿يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلأتْ وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ﴾ (۳۰)

شیکردنه وه ی ئه م، ئایه ته، له سه ی برگه دا:

(۱) - ﴿يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ﴾، ئه و رۆژه که به دۆزه خ ده ئین، ﴿نَقُولُ﴾، خویندر اویشه ته وه: (یَقُولُ)، واته: ئه و رۆژه که خوا به دۆزه خ ده فه رموی:

(۲) - ﴿هَلِ امْتَلأتْ﴾، ئایا پر بووی؟

(۳) - ﴿وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ﴾، ئه ویش ده ئن: ئایا زیاده هه به؟

زانایان له باره ی ئه و پرسیار و وه لآمه وه، قسه ی زۆریان کردوه:

أ- هه ندیکان گوتوو یانه: ئه و پرسیار و وه لآمه راسته قینه به، واته: خوا ﷻ له دۆزه خ ده پرسن، و دۆزه خیش ئاوا وه لآم ده داته وه، ئه گه ر به کتیک بلن: دۆزه خ شتیکی زیندوو نه؟ ده گوترن: خوا ﷻ که ئه ندامه کانی مرؤف: پتی و ده ست و پتست و هتد دینننه دوان، وه ک ده فه رموی: ﴿يَوْمَ نَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتَهُمْ وَأَيْدِيَهُمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۲۴) النور، مانای وایه دۆزه خیش بئینننه قسه بو خوی بالاده ست زۆر ئاساییه.

ب- هه ندیک گوتوو یانه: لیره دا مه به ست پتی مه جازه، واته: دۆزه خ هینده فراوانه، هه ر تیی ده کری و پر نابن، وه ک خوا پتی بفه رموی: ئه ری پر بووی؟ ئه ویش به زمانی حال بلن: کوا زیاده ماوه؟ که واته: له بهر ئه وه ی دۆزه خ زۆر فراوانه وه ک ئه وه بلن وایه.

به لآم پرسیار کردن و وه لآمده وه که، چ راسته قینه بی، مه جازی بی مه به ست لیتی دوو شته:

۱- یان مهبهست پی فراوانی دۆزه‌خه، که جیی هممووانی تیدا ده‌بیته‌وه.

۲- یاخود مهبهست پی زۆری ژمارهی ئەوانه‌یه که ده‌خړینه دۆزه‌خه‌وه، هینده‌ی ده‌خړینه نیوی، وهک خوا ﷻ پیی بفرموی: پر بووی؟ یانی: ئەو همموو خه‌لکه‌ت هاتۆته نیو! ئەویش بلن: ئەگەر هی دیکه‌ش ماون، بایین.

لێرده‌دا که دۆزه‌خ ده‌لتی: ﴿هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ﴾، پسپۆرانی زمان گوتوو یانه: ((مَزِيد) مَصْدَرٌ مِمِّيٌّ مَعْنَى الزِّيَادَةِ، أَوْ اسْمٌ مَفْعُولٍ مِنْ زَادَ، أَي: هَلْ مِنْ جَمَاعَةٍ آخِرِينَ يُلْقَوْنَ فِيهِ)، (مَزِيد) یان چاوگی میمیبه به مانای زیاده، یان ناوی به‌رکاره له کرداری (زاد)، یانی: ئایا زیاده هه‌یه؟ یاخود زیادکراو هه‌یه؟ ئایا کۆمه‌لی دیکه‌ش هه‌ن بخړینه نیوم؟ ئەگەر (مَزِيد) چاوگی (میمی) بئ، به مانای زیاده دی، واته: زیاده هه‌یه؟ به‌لام ئەگەر ناوی به‌رکار بئ و، له (زاد) وه هاتبئ، یانی: ئایا خه‌لکی دیکه‌ی زیادکراو هه‌ن، بخړینه نیوم؟ ئنجا هه‌ردوو واتا به‌کان، هه‌م فراوانیی دۆزه‌خ که جیی هممووانی تیدا ده‌بیته‌وه، هه‌م زۆری ئەوانه‌ی ده‌خړینه دۆزه‌خه‌وه، ئەم ته‌عبیره هه‌ردووکیان ده‌گه‌یه‌نت.

هه‌لبه‌ته ئەم ئایه‌ته ئەوه‌ش ده‌گه‌یه‌نتی که دروستکراوه‌کانی خوا، ئەو ئەرکه‌ی بۆیان دانراوه، زۆر تامه‌زۆن ئەو ئەرکه جێبه‌جێ بکه‌ن و، رسته‌ی: ﴿هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ﴾، ئایا زیاده هه‌یه؟ یاخود خه‌لکی زیادکراو هه‌یه؟ بۆنی ئەوه‌ی لی دی که دۆزه‌خ زۆر ئاره‌زوومه‌ند بئ، زۆر خۆزگه بخوازی خه‌لکی زیاتری بخړینه نیو، وهک له سووره‌تی (المکه) دا ده‌فرموی: ﴿كَأَدُّ نَمْرُوتٍ مِنَ الْعَظِيمِ ...﴾ (دۆزه‌خ) خه‌ریکه له رقان لیک بیته‌وه، بچپړی، ئەوه‌نده رق داگرتوو به‌و رق داگیرساوه له بیروایان.

کۆتایی ئەم دهرسه‌ش به ئەو فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ دینین که تیشکی زیاترمان بۆ ده‌خاته سه‌ر چه‌مک و واتای ئەو ئایه‌ته موباره‌که، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرموی:

إِلَّا تَزَالُ جَهَنَّمَ يَلْقَىٰ فِيهَا وَتَقُولُ: هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ؟ حَتَّىٰ يَضَعَ رَبُّ الْعِزَّةَ قَدَمَهُ،
فَيَنْزَوِي بَعْضُهَا إِلَىٰ بَعْضٍ وَتَقُولُ: قَدْ، قَدْ، بِعِزَّتِكَ وَكَرَمِكَ، وَلَا يَزَالُ فِي الْجَنَّةِ فَضَّلَ حَتَّىٰ
يُنشِئَ اللَّهُ لَهَا خَلْقًا فَيُسَكِّنُهُمْ فَضَّلَ الْجَنَّةِ (أُخْرِجَهُ الْبَخَّارِيُّ: ٤٨٤٦، وَمُسْلِمٌ: ٢٨٤٨،
وَالْتِرْمِذِيُّ: ٣٧٧٢، وَالنَّسَائِيُّ: ٧٧١٩).

واته: دۆزهخ هەر خه لکی فری دهر دهرته نئو، نه ویش ههر ده لئ: ئایا زنده
ههیه، بی؟ هه تا پهروه ردگاری خواهه نی بالاده ستیی و هه بیهت، پی خوی ده خاته
نئو، نجا دۆزهخ دپته وه یه ک و ده لئ: (قد قد) [نه وه نگه ی لی دی]. سویند
به عیززهت و که ره می تو (تهواو پر بووم)، به هه شتیش شوینی زیاده ی ههر
تیدا ده مینئ، تا کو خوا ﷻ که سانیکی بو دروست ده کات و له شوینه زیاده که ی
به هه شتا نیشته جییان ده کات.

که واته: دۆزهخ به ده سه لاتی بی وینه ی خوا و، به قه هرو غه زه بی خوا پر بیئ
و، بیته وه یه ک، به هه شتیش مه گهر خوا خه لکیکی دیکه ی بو دروست بکات،
ته گهرنا هه جیان پر نابن.

هه لبه ته لیره دا که باسی (قدم) کراوه، زانایان زوره ی ههره زوریان نه مه یان
ته ئویل کردوه به و واتایه که خوا ﷻ به سیفه ق جه لال و هه بیه ق خوی به
دۆزهخ ده لئ: بیته وه یه ک، نه مه ته عبیر کراوه و ئینا کراوه به وه ی که چوئ
که سیک پی له سه ر شتیک داده نی و مه رزه م و ملکه چی ده کات، که مه سه له پی
له سه ر دانان نیه، مه به ست نه وه یه: خوا ﷻ به قه هرو جه لال و هه بیه ق خوی
قه رمان به دۆزهخ ده کات، بیته وه یه ک و پر بیئ، به هه شتیش هینده فراوانه،
خوا ﷻ دروست کراواتیکی دیکه ی تایه ق بو دروست ده کات، که به هه شتیان پی
پر بکات.

له خوی پهروه ردگار ده پارینه وه به لوتف و که ره می خوی وامان لی بکات،
تیمه شایسته ی به هه شت بین و، له به هه شته کانی خوا دا نیشته جی بین، خوا

ھانپارۋىزى لھو سىفەت و حال و نیازو مەبەست و قسەو ھەلس و کەوتانەى،
بەرەو دۆزەخمان دەبەن.

خوا بە لوتف و کەرەمى خۆى لھو کەسانەمان بگىرئى کە لھ رۆزى دواىى
دا، لھ بەھەشتەکانیدا نىشتەجئ دەبن و بە دیدارى شاد دەبن و، بە دیدارى
پىغەمبەرى خاتەم موھەممەد ﷺ، سەرچەم پىغەمبەران (عليهم السلام) شاد
دەبن، سەرنجامان خىر بکات.

خوا بە لوتف و کەرەمى خۆى بە ئىسلامەو ھەمانئەنئى، بە ئىمانەو ھەمانئەنئى و،
سەرنجامى دىناو دوارۆژمان خىر بکات.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى سۆيەم

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان ده‌رسی سییهم و کۆتاییه و، له پازده (۱۵) نایه‌ت پێک دێ، نایه‌ته‌کانی: (۳۱ - ۴۵)، له‌و پازده (۱۵) نایه‌ته‌دا:

أ- له پینج نایه‌تی یه‌که‌مدا نایه‌ته‌کانی: (۳۱ - ۳۵)، باسی پاداشتی پارێزکاران کراوه، که به‌هه‌شتی پر نازو نيعمه‌ته‌و، هاو کات به‌ چه‌ند سیفه‌تیکی گه‌وره‌و گرنگیش، نه‌و پارێزکاره‌ خوا پینداوانه پیناسه‌ کراون.

ب- له سه‌ نایه‌ته‌کانی: (۳۶ و ۳۷ و ۳۸)دا، سه‌رنجێک له‌ میژوووی گهلانی فه‌وتوو، سه‌رنجێکیش له‌ دروستکرانی گه‌ردووون دراوه.

ج- له‌ کۆتایی دا له‌ نایه‌ته‌کانی: (۳۹ - ۴۵)دا، چه‌ند رینماییه‌ک بو‌ پیغه‌مبه‌ری کۆتایی موحه‌مه‌د ﷺ خراونه‌ روو، که سه‌رجه‌م پینج رینمایین و، باسی قیامه‌تیشیان له‌گه‌لدا تێکه‌لکیش کراوه.

﴿ وَأَرْسَلْنَا الْجَنَّةَ لِّلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ﴿٣١﴾ هٰذَا مَا نُوعِدُونَ لِكُلِّ اٰوٰلِي حٰفِظٍ ﴿٣٢﴾ مَن حٰقَى الرَّحْمٰنِ بِالْعِيبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُّبِينٍ ﴿٣٣﴾ اَدْخُلُوْهَا وَسَلِّمُوا۟ تِلْكَ يَوْمَ الْاٰخِرِ ﴿٣٤﴾ لَّمْ مَّا يَشَاءُوْنَ فِيْهَا وَلَدَيْنَا مَزِيْدٌ ﴿٣٥﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ اَسَدٌ مِّنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَبُوْا فِي الْاِلْدَادِ هَلْ مِّنْ مَّجِيْسٍ ﴿٣٦﴾ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لِرٰكِبٍ لِّمَن كَانَ لَهٗ قَلْبٌ اَوْ اَلْفَى السَّمْعِ وَهُوَ سَهِيْدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِن لُّغُوْبٍ ﴿٣٨﴾ فَاَصْبِرْ عَلٰٓى مَا يَقُوْلُوْنَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوْعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوْبِ ﴿٣٩﴾ وَمِنَ الْاَيْلِ فَسَبِّحْهُ وَاَدْبَرَ الشُّجُوْرِ ﴿٤٠﴾ وَاَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادُ مِّنْ مَّكَانٍ قَرِيْبٍ ﴿٤١﴾ يَوْمَ يَسْمَعُوْنَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذٰلِكَ يَوْمَ الْاُخْرُوْجِ ﴿٤٢﴾ اِنَّا نَعْنُ نَحْيٰٓءِ وَنُمِيْتُ وَاِلَيْنَا الْمَصِيْرُ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ تَشْفُقُ الْاَرْضُ عَلَيْهِمْ

سِرَاعًا ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَا سَيِّدُ ﴿١١﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِبِدُ ﴿١٢﴾ ﴿١٥﴾ ﴿١٦﴾

مانای ده‌قو ده‌قی نایه‌ته‌کان

اه‌روه‌ها به‌ه‌ه‌شتیش بو پاریزکاران نیزیک خرایه‌وه، (بو‌گه‌یشتیان پی‌ی) دوور نیه ﴿٣١﴾ نه‌مه‌ نه‌و به‌لینه‌به‌ که پیتان دهری، بو‌هر بو‌لای خوا‌ گه‌راوه‌یه‌کی پاریزه‌ر ﴿٣٢﴾ که‌سیک که به‌په‌نهایسی سام و هه‌یه‌ت له‌خوا‌ی به‌ به‌زه‌یه‌ ده‌کات و، به‌دلئیکی ساغی گه‌راوه‌وه‌هاتوه (بو‌خزمت خوا) ﴿٣٣﴾ پی‌یان ده‌گوتری: به‌سه‌لامه‌تی و بی‌مزه‌ره‌تی بی‌چنه‌تی، نه‌وه‌ ره‌ژی هه‌ر مانه‌وه‌یه ﴿٣٤﴾ هه‌رچی بیان‌هوی له‌ویدا هه‌یانه‌و زنده‌شمان له‌لایه ﴿٣٥﴾ له‌پیش وانیش (بپیروایه‌کان)دا که‌لئیک سه‌ده‌مان قه‌کردوون، که‌زه‌برو هتیزان له‌وان توندتر بوو، له‌ولتاندا پشکینیان کرد (بو‌دو‌زینه‌وه‌ی په‌ناگه‌یه‌کی دهر باز بوون)، تاپا په‌ناگه‌هه‌بوو؟ ﴿٣٦﴾ به‌دلنپایی له‌وه‌دا که‌باسکر، په‌ندو بیرخستنه‌وه‌هه‌یه‌ بو‌ هه‌ر که‌سیک، دل و عه‌قلی هه‌بی بو‌تئگه‌یشتن، یان له‌حالئیکدا که‌ئاماده‌یه گوئی رادیری ﴿٣٧﴾ به‌دلنپایشه‌وه‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی و نه‌وه‌ی تیوانیانه‌مان له‌ شه‌ش ره‌ژاندا (به‌شه‌ش قوناغ) دروستکردوون و، ماندوویمان توش نه‌بوو ﴿٣٨﴾ ده‌جا (نه‌ی موحه‌مه‌دا) له‌سه‌ر نه‌وه‌ی ده‌یلین (له‌کوفرو قسه‌ی خراب) خوراکر به‌و، به‌ستایشکردنه‌وه‌په‌روه‌ردگارت به‌پاک بگره، پیش خوره‌لاتن و پیش (خور) ئاوابوون ﴿٣٩﴾ هه‌روه‌ها له‌به‌شیکی شه‌وگاریشدا به‌پاکی بگره‌و له‌کو‌تاییه‌کانی کرنووش بردن (ه‌کان)یشدا ﴿٤٠﴾ نه‌و ره‌ژه‌ش که‌بانکه‌ره‌یک له‌ شوئینیکی نیزیکه‌وه‌بانگ ده‌کات، گوئی هه‌لبخه ﴿٤١﴾ نه‌و ره‌ژه‌ه‌که‌به‌راستی (خه‌لک) هارژنه‌که‌ده‌بیست (له‌نه‌جامی فووکردنی دووم به‌که‌ره‌نادا) نه‌وه‌یه‌ ره‌ژی دهرچوون (ی خه‌لک له‌گوره‌کانیان) ﴿٤٢﴾ بیگومان تیمه‌خومان

ده‌ذیه‌نین و ده‌مرئین و سه‌رنجامیش ته‌نیا بۆ لای تئمه‌یه (۱۲) نه‌و رۆژه که زه‌وی له‌ ناست (گۆره‌کان) یان ده‌قلیشی به‌خیرایی (ده‌رده‌چن) نه‌وه بۆ تئمه کۆکردنه‌وه‌یه‌کی سئنایه (۱۱) تئمه زانترین به‌وه‌ی ده‌یئین و تۆش تۆبزیلیکه‌ریان نی (به‌ زۆر بیانکه‌یه‌ بروادار)، ئنجا هەر که‌س له‌ هه‌ره‌شه‌ی من ده‌ترسی، به‌ هۆی قورئانه‌وه‌ بیرى بخه‌وه (۱۵).

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ وشه‌کان

(وَأُزْلِفَتْ): یانی: (قُرِبَتْ، أُذْبِتَتْ)، نیزیکی خرایه‌وه، (الرُّزْقَى: الْمَنْزِلَةُ وَالْحُطُوةُ)، (رُزْقَى): به‌ مانای پێگه‌و به‌هره‌ی باش دێ، (الْمَرْأِلِفُ: الْمَرْأِقِي)، (مَرْأِلِف) یانی (مَرْأِقِي)، واته: نه‌و هۆکارانه‌ی مرۆف پێیان له‌ خوا نیزیکی ده‌بێته‌وه، یاخود پێیان به‌رز ده‌بێته‌وه، (أُزْلِفَتْ: جَعَلَتْ لَهٗ رُزْقَى)، (أُزْلِفَتْ) واته: نیزیکییم بۆ په‌خساند (أُزْلِفَتْ: قُرِبَتْ)، نیزیکی خرایه‌وه.

(أَوَّابٌ): زۆر گه‌راوه، (الأوبُ: صَرَبَ مِنَ الرُّجُوعِ إِذْ لَا يُقَالُ الأوبُ إِلَّا فِي الْخَيَوَانِ الَّذِي لَهُ إِرَادَةٌ، الأَوَّابُ: الرُّجَاعُ)، (أوبُ): جوړیکه له‌ گه‌رانه‌وه، چونکه وشه‌ی (أوبُ) ته‌نیا بۆ ژيانداریکى خاوه‌نى هه‌ست و ويست، به‌کارده‌هێنرێ، (الأَوَّابُ: الرُّجَاعُ)، زۆر گه‌راوه.

(مُنِيبٌ): (النُّوبُ: رَجُوعُ الشَّيْءِ مَرَّةً بَعْدَ أُخْرَى)، (نُوبُ): نه‌وه‌یه شتیک جار له‌ دواى جار بگه‌رێته‌وه، (وَإِلْإِنَابَةٌ إِلَى اللَّهِ: الرُّجُوعُ إِلَيْهِ بِالتَّوْبَةِ وَإِخْلَاصِ الْعَمَلِ)، (إِنَابَةٌ): بۆ لای خوا واته: گه‌رانه‌وه بۆ لای به‌ گه‌رانه‌وه‌ی کرده‌یی و به‌ ساغکردنه‌وه‌ی کرده‌وه‌كانه‌وه.

(سَلَامٌ): (السَّلْمُ وَالسَّلَامَةُ: التَّعَرُّي مِنَ الْأَقَاتِ الظَّاهِرَةِ وَالبَّاطِنَةِ)، وشه‌ی (سَلْمٌ وَ سَلَامَةٌ): بریتیه له‌ پاکیی، له‌ گرفت و ناره‌حه‌تییه‌ رواله‌تییه‌ ده‌روونییه‌کان،

دەگوترئ: (سَلِمَ يَسْلَمُ سَلَامَةً وَسَلَامًا)، واتە: سەلامەت بوو، سەلامەت دەبێ، سەلامەتی، ھەروەھا سەلامیش بە مانای ناشتی و بێ بەلایی دێ.

(قَرْنٍ): (الْقَرْنُ: الْقَوْمُ الْمُقَرَّبُونَ فِي زَمَنِ وَاحِدٍ، وَالْجَمْعُ: قُرُونٌ)، (قَرْنٌ)، کۆمەڵە خەڵکیکن لە کاتی کدا بە یەکەوێ ژیاون، (قَرْن) بە (قُرُون) کۆدەکرێتەو، لەو بارەشەوێ کە ئایا (قَرْن) ماوەی چەند سألە؟ زۆربە بە سەدیان داناوو ھەندیکیشیان بە ھەفتا سالیان داناو، ئەو بە پیتی عورف و باوی کۆمەڵاکان و رۆژگارەکان دەگورئ.

(بَطْشًا): (الْبَطْشُ: تَنَاوُلُ الشَّيْءِ بِصَوْلَةٍ)، (بَطَشَ): بە کوردیی دەبیتە زەر بە لێدان، بەلاماردان، چونکە بریتێ لە گرتنی شتی بە ھەتەر، بە پەلاماردانەو.

(فَتَقَبَّرُوا فِي الْبَلَدِ): واتە: بە ولاتاندا گەران، ولاتانیان پشکنی، ولاتانیان سۆراغ کردن، (النَّقَبُ: فِي الْحَائِطِ وَالْجِدِّ، كَالنَّقَبِ فِي الْخَشَبِ)، وشە (نَقَب) لە دیوارو لە پیست و چەرمدا، وەک وشە (نَقَب)ە، لە تەختەدا، یانی: ئەگەر تەختە یەک کون بەی پیتی دەگوترئ: (نَقَبَ الْخَشَبَةَ)، بەلام ئەگەر دیوار و پیست بێ (نَقَبَ الْحَائِطَ، نَقَبَ الْجِدِّ) بۆ ئەوان (نَقَب) بەکار دەھێنرئ، ھەردووکیان بە مانای کونکردن دین، (نَقَبَ الْقَوْمَ وَنَقَبُوا أَي: سَارُوا)، (نَقَبَ وَنَقَّبَ)، واتە: ھەم بە سیانی (ثلاثي) و ھەم بە چواریی (رباعي) ھەردووکیان بە مانای رۆشتن دین، (النَّقِيبُ: الْبَاحِثُ عَنِ الْقَوْمِ وَعَنِ أحوالهم)، (نَقِيبَ): کەسێکە لە حال و بالی کۆمەڵێک دەکۆلتێتەو، مشووریان دەخوات.

(مَجِيسٍ): (أَي: مَخْلَصٍ، أَصْلُهُ مِنْ حَيْصٍ بَيْصٍ، وَهُوَ الشِّدَّةُ، وَحَاصٌ عَنِ الْحَقِّ: حَادٌّ عَنْهُ إِلَى شِدَّةٍ وَمَكْرُوهٍ)، (مَجِيسٍ): بە مانای (مَخْلَصٍ) واتە: پەناکە، شوینی لێ دەرباز بوون، ئەصلی خۆی لە (حَيْصٍ بَيْصٍ) ھوێ ھاتو، یانی: سەختیی و ناپەھەتی، دەگوترئ: (حَاصٌ عَنِ الْحَقِّ)، واتە: لە ھەقە کە لایدا بەرەو خراپەو سەختیی.

(وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ): واته: هیچ ماندوو بوون و شه که تیمان تووش نه بوو، (مَسَّ الشَّيْءُ يَمْسُهُ مَسًّا، أَي: لَمَسَهُ يَلْمِسُهُ، وَمَسَّسْتُ الشَّيْءَ، مِسْتُهُ وَمَسَّتُهُ يَمَعْتَانِ)، (مَسَّ الشَّيْءُ) واته: دهستی له شته که دا به دهست، دهستی گه یاندی، دهگوتری: (مَسَّسْتُ شَيْئًا وَمَسَّتُهُ وَمَسَّتُهُ)، (مَسَّسْتُ وَمَسَّتُ وَمَسْتُ) ههه سیکیان به یه که واتان، واته: دهستم لیندا.

(لُغُوبٍ): (لَغَبٌ يَلْغَبُ: أَي تَعَبٌ وَأَعْيَا فَهُوَ لِغِبٍ، أَي: تَعِبٌ، وَجَانْنَا سَاغِبًا، لِأَغْبَاءٍ، أَي: جَانِعًا تَعِبًا)، (لَغَبٌ يَلْغَبُ) یانی: (تَعِبٌ يَتَعَبُ) ماندوو بوو، ماندوو دهبی، (تَعِبٌ) له که ل (أَعْيَا) ههردووکیان مانایان له (لَغَبٌ) هوه نیزیکه، (لاغب) واته: (تَعِبٌ) ماندوو، دهگوتری: (جَانْنَا سَاغِبًا لِأَغْبَاءٍ) واته: نهو نه فهره هات بو لمان به برسیه تی و ماندوویهتی، که ده فهرموی: (وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ)، واته: هیچ جوژه ماندوو بوونیکمان نه گه یشتت به دروستکردنی ناسمانه کان و زوویه هوه، له شهش پوژاندا واته: شهش قوئاغ، له شهش ماوهی کاتییدا.

(وَأَذْبَرَ الْجُودَ): (أَذْبَرَ) کوؤی (دُبره)، واته: کوئایی ههه شتیک، (سجود) یش کوؤی (سجد) یه، واته: کړنووشه کان، که واته: کوئاییه کانی کړنووشه کان، زانایان ناویان لیکداوه ته هوه: (أَوَاخِرَ الضَّلَوَاتِ)، له کوئایی نوژده کانددا.

(الضَّيْحَةَ): (رَفَعَ الصَّوْتِ)، (صَيْحَةً): به مانای دهنگ به زرکردنه هوه، به کوردی به (هارژن) م لیکداوه ته هوه، هه ندیکیش به چریکه، به لأم چریکه جاری وایه مندالیکیش ده چریکینتی، به لأم هارژن واته: دهنگیکی زور بیپهزا، که نه مینویه له پیش مندا له ته فسیره کوردیه کانددا، نهو وشه یان به کارهینابن.

(نَسْفًا): (النَّسْفُ: الحَرْمُ الواقعُ فِي الشَّيْءِ)، (سَقٌّ): بریتیه له که لین په یدابوون له شتیکدا، که پیموایه نه گهر به کوردی بگوتری: قَلْبِش، ﴿نَسْفًا﴾ اَلْأَرْضُ عَنْهُمْ، واته: زهوی ده قلیش له راستیانددا، چونکه (شهق دهبی)، ههه عه ره بییه که یه و، کوردیندراوه، به لأم کورد بوو شتیک، قلیشانندیان به کارهیناوه، داره که قلیشا، دیواره که قلیشا، زوویه که قلیشا.

(سِرَاعًا): (سراع) کوی (سریع) ه، (وَالسَّرْعَةُ: ضِدُّ الْبُطْءِ)، (سُرْعَة) واته: خیرایی، پیچه‌وانه و دزی سستی و له‌سه‌ره‌خوییه، ده‌گوتری: (سُرْعَ فُهْوَ سَرِيعٌ، وَأَسْرَعَ فُهْوُ مُسْرِعٌ)، (سُرْع): ئەمه به سیانی (ثلاثی)، (فُهْوَ سَرِيعٌ) ئەو خیرایه، خیرای کرد، ئەو خیرایه‌و، به چواری (رباعی) یش: هاتوه (أَسْرَعَ فُهْوُ مُسْرِعٌ)، هه‌ر به‌یهک واتان، واته: خیرایی کرد، ئەو خیرایه، (وَالْجَمْعُ سِرَاعٌ)، کوی (سریع) (سراع) ه، ئەمه بو تیرو مئ به‌کاردی، (سُرْعًا) ئەویش هه‌ر کوی هه‌ردووکیانه، واته: ئەوانه‌ی خیران، خیرایه‌کان.

(جَبَّارٌ): واته: زۆر لیکه‌ر، تۆبزی لیکه‌ر، (جَبَّارٌ فَلَانًا عَلَى الْأَمْرِ، قَهْرُهُ عَلَيْهِ، وَأَكْرَهَهُ، وَأَجْبَرَهُ، أَي: جَبْرُهُ)، (جَبَّارٌ فَلَانًا عَلَى الْأَمْرِ)، واته: فلانکه‌سی ناچار کرد، زۆری لیکه‌ر له‌سه‌ر فلانکاره، ئنجا وه‌ک چۆن (جَبَّارٌ) هاتوه، (أَجْبَرْتُ) هه‌ر هاتوه، ئەو کاته ناوی بکه‌ر (إِسْمُ فاعِلٍ) (جَبَّارٌ) ده‌بیته (جَابِرٌ) و ناوی بکه‌ر (إِسْمُ فاعِلٍ) (أَجْبَرْتُ) ده‌بیته (مُجْبِرٌ)، (جَبَّارٌ) یش ڕێژگه‌ی زێده‌ڕۆییه، له (جَبْرٌ) هوه هاتوه، به‌لام وشه‌ی (جَبَّارٌ) به‌مانای (الْقَاهِرُ الْعَاقِي الْمُنْتَسِلُ) یش هاتوه، واته: مل پئ که‌چکه‌ری خو سه‌پینی له‌سنوور ده‌رچوو، که‌بیکومان له‌م ئایه‌ته‌ موپاره‌که‌دا ئەوه مه‌به‌ست نیه، به‌لکو مه‌به‌ست ئەوه‌یه: تو زۆریان لئ ناکه‌ی، ناچاریان ناکه‌ی، تۆبزیان لئ ناکه‌ی، که‌بروا بئین، به‌لکو تو ئەنیا گه‌یانندی په‌یامی په‌روه‌ردگارت له‌سه‌ره.

مانای گشتی نایه تکان

وهک له پیناسه ی ئەم دەرسەدا گوتمان: ئەم پازدە (۱۵) نایه تە، سێ تەوهر دەگره خۆیان:

تەوهری یه کهم: له پینج (۵) نایه تی سەرەتا پیک دێ، نایه تەکانی: (۳۱ - ۳۵)، باسی پاداشتی پارێزکاران و، خەسلەتە گەورەو سەرەکیه کانی پارێزکاران.

تەوهری دووهم: له سێ نایه تی (۳۶ و ۳۷ و ۳۸)دا، خوا ﷻ جارێکی دیکه، له کۆتایی ئەم سوورەتەدا سەرتجی هه موو لایهک راده کیشیته وه، به تایه تی هی بیروایه کان، هه م بۆ میژوو، هه م بۆ گەردوون، که نه گەر ته ماشای میژوو بکه ی و ته ماشای گەردوونیش بکه ی، ده زانی که دنیا شاری بی خواهن نیه و، ئەم ژبانە دنیا یه، قۆناغیکی دیکه ی به دوا دا دێ، که تیدا مروفه کان سزاو پاداشت دەدرینه وه.

تەوهری سێهه م و کۆتایی: له سه وت (۷) نایه تی کۆتایی پیک دێ، نایه تەکانی: (۳۹ - ۴۵)، خسته رووی چه ند رینمایي و ناموژگاریه کی گه وره و گرنگ، له لایه ن خوا ی په روه رگاره وه بۆ پیغه مبه ری کۆتایی موحه ممه د ﷺ که چۆن مامه له بکات له گه ل بیروایه کانداه، چۆن په یوه ندیی خۆ ی له گه ل خوادا مه حکه م تر بکات، چۆن چاوه رێ بکات که ی رۆژی دوا یی دێ؟ ئەو رۆژه ی ئەوان تیس تا نکوولیی لێده که ن، به لأم که دیت، ئەو کاته حالیی ده بن، که وه ختی خۆ ی حالیی نه بوو بوون.

خوا ﷻ ده فه رمو ی: ﴿وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِمُنْقِبِينَ عَرَبِيٍّ﴾، به هه شت بۆ پارێزکاران نیزی ک خرایه وه، شو یته که ی دوور نیه، (أُزْلِفَت) واته: نیزی ک خرایه وه، ئەدی بۆچی ده فه رمو ی: ﴿عَرَبِيٍّ﴾؟ واته: وانیه که بۆی ده چن، بۆ ئەوان دوور بی، ئنجا یان له بهر ئەوه ی به هه شت به کردار بۆیان نیزی ک ده خرێته وه، یان له بهر

ئەوێ ئامرازو ھۆکاری وایان بۆ دەپەخسێتێ کە بە ئاسانی بە بەهەشت بگەن، چونکە ئیستا تێمە ھەر وا بە ئاسانی باسی بەهەشت و دۆزەخ دەکەین، بەلام بێگومان ھەر کام لە بەهەشت و دۆزەخ، دوو جیھان و، دوو گەردوون و، دوو شوێنی یەكجار یەكجار گەورە فراوانن.

﴿ هَذَا مَا نُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ ﴾، ئەمە ئەوێ بە کە گفتان پێ دەدرێ، بە ئیتنان پێ دەدرێ، بۆ ھەر زۆر گەراوێ یەکی پارێزەر، واتە: بۆ ھەر کە سێک کە زۆر دەگەرێتەوێ بۆ لای خوا ﷻ و پارێزەریشە، پارێزەرە بۆ یەوێ نیدی ئیوان خۆی و خوا، و پارێزەرە بۆ خۆی لە گوناھو تاوان و، پارێزەرە بۆ پیام و بەرنامە ی خوا و، پارێزەرە بۆ ئەو شەریعەتە ی خوا بۆی ئاردو، کە ئێی لائەدا.

﴿ مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ ﴾، کە سێک لە (خوای) بە بەزەیی دەترسێ بە پەنھانی، واتە: لە کاتیکدا خۆی لە شوێنیکە لە کەس دیار نیە، یاخود لە کاتیکدا کە خوا ﷻ بۆ ئەو پەنھان و نادیارە، ئێی دەترسێ، سام و ھەببەتی لێ دەکات، ﴿ وَجَاءَ بِعَلْبٍ مُنِيبٍ ﴾، بە دێکی زۆر بۆ لای خوا گەراوێ شەو، ھاتوێتەوێ خزمەت خوا، بە دێکەوێ کە ھەمیشە بۆ لای خوا زۆر دەگەرێتەوێ، چونکە ﴿ مُنِيبٍ ﴾، ﴿ مَنْ يَرْجِعْ مَرَّةً بَعْدَ أُخْرَى ﴾، (منیب) کە سێکە جار لە دوای جار دەگەرێتەوێ، وشە ی نۆبەت و نۆرەش لەوێ ھاتو، واتە: جار لە دوای جار دەگەرێتەوێ.

﴿ ادْخُلُوها بسلامٍ ﴾، واتە: پێیان دەگوترێ: بە سەلامەتی و بێ بە لایبی بچنە ئیو بەهەشتەو، بگومان (ھای) سەر ﴿ ادْخُلُوها ﴾، بە سیاق دەزانرێ کە مەبەست پێی بەهەشتە، چونکە پێشتر باسی بەهەشت کراو، ﴿ وَأَنْزَلْنَا لَهُمُ الْغُفْرَانَ عَرَبِيًّا ﴾، ﴿ ذَلِكَ يَوْمَ الْخُلُودِ ﴾، پێیان دەگوترێ: ئەوێ پۆژی ھەمیشە مانەو، پۆژی ھەر ماو بوونە، واتە: جارێکی دیکە مردن و لە ئیو چوون بە سەراتندا نایەت.

﴿ هُمْ مَأْتِنَةٌ وَبِهَا ﴾، ھەرچی بیانەوێ، ھەرچی بیخوازن بۆ ئەوان لەوێدا ھەببە، وەک لە شوێنی دیکە دەفەرموێ: ﴿ وَفِيهَا مَا نَشْتَهُبِ الْأَنْفُسُ وَكَأَلَّذِ

الْأَعْيُنُ... ﴿٧١﴾ الزخرف، واته: هه رچی نه فسه کان بیخوازن و، چاوه کان چژی ری لیوهر بگرن، له ویندا هه یه، ﴿وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ﴾، تیمه زیاده شمان له لایه، واته: زیاده له وهی خویمان ده بخوازن، بگره نیعمه تی وا له به هه شتی هه ن، که تیتسا نازانین چین وه ک له فه رمایشته که ی پیغه مبه ردا هاتوه ﷺ: ﴿قَالَ اللَّهُ: أَغْدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ﴾ (أخرجه أحمد: ۸۱۲۸، والبخاري: ۳۰۷۲، ومسلم: ۲۸۲۴، والترمذي: ۲۱۹۷)، واته: خوا فه رمووی له به هه شتدا نیعمه تی وام ناماده کرده بو بنده چاکه کانم: نه هیچ چاوتیک بینویه تی و، نه هیچ گوئیه ک بیستوو یه تی، نه به خه یال و نه ندیشه ی هیچ که سیشدا هاتوه.

﴿وَكَمْ أَمَلَكْنَا قَلْبَهُمْ مِنْ قَرْنٍ﴾، واته: زور سه ده مان له پیش ته واندا قر کردن (فه وتاندمانن)، هیچ که سیامان لی نه هیشتن، قره بر بوون، ﴿هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا﴾، نه وان زه بریان توندتر بوو له وان، واته: نه وان ه ی فه وتان دوومانن له کافرانی رۆژگاری توئی موحه مه مه ﷺ! زه بریان توندتر بوو، به هیزتر بوون، ﴿مَقْبُولًا فِي آلِنَدٍ﴾، زور به ولتدا گه ران و سوراع و پشکنینان کرد، ﴿هَلْ مِنْ مَّجِيسٍ﴾، ئایا هیچ په ناگه یه ک هه یه، خوئی تیبگرن، له به لآو سزای خوا بیان پاریزی؟ به لام بی سوود بوو، یاخود: ﴿مَقْبُولًا فِي آلِنَدٍ﴾، واته: زوریان دنیا له سه نگ و شوورژن نا، زوریان دنیا هه لکۆئی، زور سه ر زه وییان ده ستکاری کرد، فه لایان لی دروست کردن، باغ و بیستانیان لی ناشتن، رووبارو جوگه یان لی هه لبه ستن، شاریان لی دروست کردن، به لام: ﴿هَلْ مِنْ مَّجِيسٍ﴾، ئایا هه موو نه وهی دروستیان کردبوو، وابوو بیته هوی په نادانیان و دهر باز بوونیان، بویان بیته په ناگه یه ک؟ بیگومان نه خیر، نه مه پرسیارکردنی نکوئیللیکه رانه یه، ئایا دهر باز بوون و شوینی دهر باز بوونیان ده ستکهوت؟ بیگومان نه خیر.

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ﴾، به دنیایی له وه دا که باسکر، بیرخسته وه هه یه و، په ند وهرگرتن هه یه، بو هه ر که سیک دلئی هه بیت، دل له

قورئاندا به مانای عقل به کارهاتوه، واته: عقلی هه بی، زانستی پزیشکیگه ریی تئستا دهریخستوه، میثک له که لله ی سهر دایه و، پئی ده گوتری: عقل، ته نیا ته وی چه قی زانین و ئیدراک نیه، به لکو به شیک له زانین په یوه ندیی به دلیشه وه هیه، که دیاره دل، که خوئن ده تیری بۆ میثک و میثکیش به بی دل کار ناکات، به لام جگه له وهش تئستا زانستی دهریخستوه، که به شیک له ئیدراک و زانین په یوه ندی به دلیشه وه هیه، ﴿أَوَلَمْ يَسْمَعْ وَهَوْ سَهِيْدٌ﴾، یا خود گوئی هه لَبخات له حالیکدا که ناماده یه، واته: به گرنگی پیدانه وه و، به خاتر جه میبه وه، له حالیکدا که به عقل و دل و به ئیراده ناماده یه، گوئی هه لَبخات، ﴿أَلَمْ يَسْمَعْ﴾، واته: گوئی فری بدات، یانی: وا گوئی هه لَخستوه، گوئی که هی نه و نه ماوه و فری داوه، به س بۆ گوئیگرتن.

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾، به دنیایی تبمه تاسمانه کان و زهویی و نه وهی ده که ویته نتوانیانه وه له شهش پوژان هینا ومانه دی، واته: به شهش قوئاغ، ﴿وَمَا مَسَنَا مِنَ الْغُوبِ﴾، هیج جوړه ماندوبوو تیکیشمان تووش نه بوو، نه مه وهک پیشتریش گوتمان: که خوا ﷻ له کوئایی نه م سووره ته دا، جار یکی دیکه، سه رهنجدانی بۆ میژوو و گه ردوون راده کیشیتنه وه، به لام لیره دا زور به کورتی پیشتر هه م له باره ی سه رهنجدانی گه ردوونه وه، که له وی سه رهنجدانی گه ردوون پیشخرابوو، دواپی سه رهنجدانی میژوو، هاتبوو، به لام چ سه رهنجدانی گه ردوون، چ سه رهنجدانی میژوو، به کی چه ند ئایه تیکیان بۆ ته رخان کرابوون، سه رهنجدانی گه ردوون ئایه ته کانی: (۶ - ۱۱) واته: شهش ئایه قی بۆ ته رخان کرابوون و، سه رهنجدانی میژووش سی ئایه ته کانی: (۱۲ و ۱۳ و ۱۴) ی بۆ ته رخان کرابوون.

به لام لیره دا سه رهنجدانی میژوو به ک ئایه ت و، سه رهنجدانی گه ردوونیش به ک ئایه قی بۆ ته رخان کراوه، واته: نه گه ر تۆ ته ماشای میژوو بکه ی، یان ته ماشای گه ردوون بکه ی، هه م میژوو پیت ده لئ و، هه م گه ردوون پیت ده لئ، که نه م

ژيانە دنيایه نابى تاکە دەرفەقى تىدا ژيان بى، بەلكو قۇناغى دىكەى بەدوادا
 دى، عەقّل و لوژىك وا دەخوازن، هەر كەسىك بە عەقّل و دّل و بە وىژدانەوه،
 سەرنجى مېژوو بدات، كە چۆن خوا ﷻ بەسەر گەلە ياخيەكانيدا باز نەداوه،
 بەلكو كاتىك لاينادواه، سزای داو، هەر وهها كاتىك مرؤف بە عەقّل و دلەوه،
 سەرنجى گەردوون بدات، كە هيچ شتىك لە گەردووندا نيه، بەوپەرى پىك و
 پىكىى دروست نەكراپى، كۆى گەردوونيش بەهەمان شىوه، كاتىك سەرنجى ئەو
 دوو كىتبه دەدات، كىتبی مېژوو و كىتبی گەردوون، هەردووکیان بە زمانى حال
 پى دەلین: دنیا شارى بى خاوهن نيهو، ئەم ژيانە دنيایه، ژيانى دىكەى بەدوادا
 دى، كەواته: زىندووكرانهوهو كۆكرانهوهو لىپىسرانهوهو سزاو پاداشت هەن، خوا
 دەفەرموى: ﴿وَمَا مَسَا مِنْ لُغُوبٍ﴾، ئاسمانەكان و زەوىمان بە شەش قۇناغ
 دروست كردوون، هيچ ماندوو بوومان تووش نەبوو، ئەمە هەم بۆ پىشانداى
 بى سنوورى دەسەلات و توانای خواى پەروەردگار، هەم بۆ بەرپەرچدانەوهى
 قسەى جوولهكەكانيشه، كە تىستاشى لەگەلدابى لە (پەيمانى كۆن) دا، دەلى: خوا
 ﷻ لە شەش پۆژەكانى هەفتهدا، هەموو شتەكانى خولقاندوون، دواىى لە پۆژى
 شەمەدا خوا پشوویدا و ئىسراحتى كرد، كە بىگومان جوولهكە لە (پەيمانى
 كۆن) دا، لەو بوازەداو لە زۆر بوارى دىكەشدا، خواى پەروەردگارىان وەك مرؤف
 تەماشا كردوه، قىاسیان كردۆتە سەر مرؤف، كە مرؤف بە تىش و كارەوه ماندوو
 دەبى، دەبى ئىسراحت بكاو پشوو بدات، واينازنیهو خواى بى وئەش هەر
 وايه، كە بەدلتىباى ئەوه لادان بووه، لەوهى لە ئەسلىدا خوا ﷻ لە تەوراتدا
 فەرموويهتى: ئەو تەوراتە ئەصلىهى خوا بۆ مووساى ناردوه، شتى واى تىدا
 نەبووه، بەلام گۆردراوه، دەستكارىكراوه، ئنجا ئەمە بەرپەرچدانەوهى ئەوهشه.
 لە كۆتايى دا خوا بە پىغەمبەرى خاتم ﷺ دەفەرموى: ﴿فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا
 يَحُولُونَ﴾، خۇراگر بەسەر ئەوهى دەيلین، واتە: لەبەر ئەوهى ئەو قسانە
 دەكەن، قسەى ناشايست و نارىك بەرانبەر بە خوا، بەرانبەر بە پىغەمبەر ﷺ

به ران بهر به قورثان، به ران بهر به زیندو و کرانه وه و سزاو پاداشت ده کهن، تو
 هاوسه نگی خوت تیک مه ده و خوږاگر به و پشوو درتژ به له سهر به رنامه که ی
 خوت، ﴿وَسَبَّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ﴾، به ستایش کردنه وه
 په روه ردگارت به پاک بگره، پیش خوږه لاتن و پیش خوږ تاوا بوون، که دواپی
 له مهسه له گرنگه کاند، زیاتر تیشکی ده خهینه سهر نه و مهسه له یه.

﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَادْبُرَ النُّجُومِ﴾، هه روه ها له شه و گاریشدا په روه ردگارت به
 پاک بگره، له کوتایی کر نوو شه کاند، که مه به ست پتی نوپزه گانه.

﴿وَأَسْبِغْ يَوْمَ النُّبَاتِ مِنَ الْمَاءِ قَرِيبٌ﴾، هه روه ها گوئی هه لڅه، گوئی رادیره
 به گرنگی پیدانه وه، گوئی بگره، نه و روزه ی بانگ که ریک له شوپنیک ی نزیکه وه
 بانگ ده کات، واته: نه و بانگ که ره که بانگ ده کات، هه موو که س بانگ که ی
 ده بیست، وه ک له شوپنیک ی نزیکه وه بانگی کرد بی، چونکه نه گهر بانگیک
 له شوپنیک ی نزیکه وه بی، خه لک هه مووی ده بیست، لیره دا مه به ست پتی
 نه وه یه که خه لکه که هه مووی نه و بانگ هه ده بیست و نه و بانگ بریتیه: له و
 هارژنه ی له نه جامی قووی دووه می نیسرافیلدا به که په نادا دپته دی.

﴿يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ﴾، نه و روزه ی گوئیان له هارژنه که (له دهنک
 و سه دا) که وره که ده بی به هه ق، به راستی گوئیان لی ده بی، ﴿ذَلِكَ يَوْمَ
 النُّجُومِ﴾، نه وه روزه ی ده رچوونه، روزه ی هاتنه دهره، واته: هاتنه دهری خه لکه له
 گوږه کانیان.

﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي، وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ﴾، تیمه هه ر خویمان ده ژینین و ده مرینین،
 سه رنجامیش ته نیا بو لای تیمه یه.

﴿يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرًّا﴾، نه و روزه ی زهوی له ناستیاند، ده قلیش
 نه وانیش به خیرایی دپته دهری، ﴿ذَلِكَ حَسْرَةً عَلَيْنَا يَبِئسَ﴾، نه وه کوږدنه وه یه که
 له سهر تیمه ناسانه!

خوای زاناو شارهزا بۆیه وا دهفه رموئ: چونکه زانیویه تی: خه لک بیر ده کاته وه، بۆ ویتنه: ئیستا نزیکه ی هه شت ملیار مروؤف له سه ر زه وی هه یه، ئه وه هه شت ملیار مروؤفه، ئه وه په ره که ی دوا ی سه د سال، ئه گه ر ئه وه په ره که ی ئه وه په ره که ی دابنئین، دوا ی (۱۵۰) سالی دیکه هه چی له سه ر زه وی نامئین، هه مووی ده چئته ژئیر زه وی، ئنجا هه ر خوا ده زانی ئه م زه ویه ی ئیمه چه ند ملیار ئیکی دیکه ی ئاوا خستوونه ئیو هه ناوی خو ی و، چه ند ملیار دیکه ش دئنه سه ر زه وی و، دوا ی ده چنه وه ژئیر زه وی، بۆیه خوا ده فه رموئ: زه وی له ئاست هه موویاندا ده قلیشئ، ئه وانه ی خراونه وه ژئیر خا که وه، ﴿ذٰلِكَ حَسْرَتٌ﴾، ئا ئه وه کو کردنه وه یه که، ﴿عَلَيْسَا یَسِیرٌ﴾، له سه ر ئیمه ئاسانه، بۆ خوا ئاسانه که ده سه لاتیک ی بن سنووری هه یه، ئه گه رئا کو کردنه وه و خپر کردنه وه و ره پیچه کدانی ئه وه هه موو خه لکه، هه ر خوا بزانی ده گه نه چه ند ملیار، یان ده گه نه چه ند تریلیون، هه ر خوا بۆ خو ی ژماره یان ده زانی، ئه وه به س به خوا ده کرئ، بۆیه ده فه رموئ: ئه وه بۆ ئیمه ئاسانه.

له کو تایی دا ده فه رموئ: ﴿مَنْ اَعْرَبَ مَا یَقُولُ﴾، ئیمه زانترین به وه ی ده یئین، ﴿وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٌ﴾، تۆش تۆبزی لئیکه ریان نی و، ناچار که ر نی به سه ر یانه وه، واته: تۆمان بۆ ئه وه نه نارده، ناچار یان بکه ی تۆبزی یان لئیکه ی بپروا بئین، ﴿فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مِنْ بَعْدِ وَعْدِ﴾، ئه وه ی که له هه ره شه ی من ده ترسئ، تۆ به قورئان بیری بخه وه و تاموؤژگاری بکه، په ندی دابده، بئداری بکه وه، ئه رکی تۆ و کاری تۆ لئیره دا ته واو ده بئ، به لأم که تۆبزی یان لئ بکه ی و ناچار یان بکه ی، بروا بئین، بیگومان بروا هئینان به ناچار یی هه ر نایه ته دی، به لکو که ناچار یان ده که ی، له سه ر نیفاق ناچار یان ده که ی، واته: ناچار یان ده که ی شتیک بلئین پیچه وانه ی ئه وه که له دلئاندا هه یه، ئه وه ش نیفاقه، نیفاقیش خوا ﴿﴾ له کوفری پئ ناخۆشته، له کوفری ئاشکرا، کوفری په نهان له کوفری ئاشکرا خراپه ره له لای

خو، بویه خوا سوره تنبی له سووره تی (النساء) دا ده فهرموئی: إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي الدَّرَجَةِ
 الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا (۱۱۵) النساء، واته: به دنیایی دهغه له کان
 له پلهی خواره وهی ناگردان و، تو هیج پشتیوان و هاوکار یتکت بو نه وان چنگ
 ناکه وئی.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی کهم:

نیزیک خراوه‌وی بهه‌شت له پارێزکارانیک که زۆر بو لای خوا ده‌گه‌رینه‌وه‌و، پارێزهرن و سام و هه‌یه‌تیان به‌رابهر به‌خوا هه‌یه‌و، دتیکى ساغ و بى خلتنه‌یان هه‌یه، پتیان ده‌گوتری: به‌سه‌لامه‌تی بچه‌به‌هه‌شته‌وه، هه‌رچی بیان‌ه‌وی تییاده‌وه، زیده‌شیان بو هه‌یه له لایه‌ن خواوه:

خوا ده‌فرموى: ﴿وَأَزَلَّتْ الْجَنَّةُ لِلْمُنْفِقِينَ غَيْرَ عَائِدٍ﴾ (٣١) هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ ﴿٣٢﴾ مَن حَفِظَ الرَّحْمَنَ بِالْعَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبِ مُنِيبٍ ﴿٣٣﴾ ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمَ الْخُلُودِ ﴿٣٤﴾ لَمَّا بَسَّأْتُمْ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَرِيدٌ ﴿٣٥﴾

شیکردنه‌وی ئه‌م ئایه‌تانه، له نو برگه‌دا:

١- ﴿وَأَزَلَّتْ الْجَنَّةُ لِلْمُنْفِقِينَ﴾، به‌هه‌شتیش بو پارێزکاران نزیک خرايه‌وه، پیتی خوا ﴿٣١﴾ باسی دۆزه‌خی کرد و فرمووی: ﴿يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتِ وَنَقُولُ هَلْ مِن مَّرْجِلٍ﴾، ئه‌و پۆزه که به‌دۆزه‌خ ده‌لتین: ئه‌ری پر بووی؟ ئه‌ویش ده‌لی: ئه‌ری زیاده‌ماوه؟ که ئه‌مه وه‌ک پێشتر گوتمان: دوو واتای هه‌ن:

أ- ئه‌گه‌ر زیاده‌ش ماون، با بێن جیم ده‌بیته‌وه.

ب- زۆرم خه‌لك خراوه‌ته‌نیو، بوچی تێستاش هه‌رماون؟ (و) یش بو گێرانه‌وی ئه‌م رسته‌یه، بو سه‌ر ئه‌وی، یانی: وه‌ک چۆن ئه‌و پرسیارو وه‌لامه له‌گه‌ل دۆزه‌خدا ده‌کرئ بو بیبروایان، بو پارێزکارانی برواداریش: ﴿وَأَزَلَّتْ الْجَنَّةُ لِلْمُنْفِقِينَ﴾، به‌هه‌شتیش نزیک خرايه‌وه بو پارێزکاران، (الإزلاف: التقریب مُشْتَقٌّ مِنَ الزَّلْفِ وَهُوَ الْقُرْبَةُ)، (إزلاف) به‌مانای نزیک خسته‌وه‌یه، که له وشه‌ی (زَلْف)وه‌ه داتا‌شراوه، (زَلْف)یش به‌مانای نزیکیی، به‌لام

(زُلْفَى)، (الْمَنْزِلَةُ وَالْحُطُّوَةُ)، یانی: پینگو و بہرہ، بویہ ش وشی (أُزْلِفَتْ) بہ کارہاتوہو خوا نہیفہ رموہ: (وَقُرِّبَتْ الْجَنَّةُ)، یان (وَأُدْنِيَتْ الْجَنَّةُ)، بہ لکو وشی (أُزْلِفَتْ) بہ کارہاتوہ، واتہ: بہہشت بؤ پاریزکاران نیزیک خرابہوہو، کہ لہ ہمان کاتدا پینگو و پلہو پابہ بہو، بہرہی زوری تیدایہ بؤ پاریزکاران، کہ ٹوہ لہ تفسیرہ کاندانہ مبینیوہ، نامازہ یان پی کرد بی، بہ لأم بیگومان ہر وشہیک لہ قورٹاندا کہ بہ کارہاتوہ، لہ حیاتی وشہیکہ کی دیکہ، بی حکمت نیہ، کہ واتہ: بہہشت نیزیک دہخرتہوہ، بہ ہہشتیک کہ پلہو پابہو پینگو و بہرہی زور گہورہی تیدایہ، بؤ پاریزکاران.

(۲) - (عَبْرَ بَعِيدٍ)، نہک دوور، (غَيْرَ مَنصُوبٍ عَلَى الظَّرْفِيَّةِ عَلَى اعتبارِ أَنَّهُ وَصَفَ لِظَرْفِ مَكَانٍ مَحْدُوفٍ)، یانی: (مَكَانٍ غَيْرِ بَعِيدٍ)، وشہی (غَيْرَ) مہنصوبہ لہسہر شوٹنایہ تی (ظرفیة)، کہ لہ زمانی عہرہ بیدانہوہ بنہمایہ کہ بہو ٹیعتیارہی (غَيْرَ) وہسفہ بؤ زہرفی شوٹن، کہ قرتنراوہ، یانی: (مَكَانٍ غَيْرِ بَعِيدٍ)، شوٹنیک کہ دوور نیہ.

ٹنجا بؤچی ٹہم تہعبیرہ بہ کارہاتوہ؟

زانایان گوتوویانہ: (الْمَقْصُودُ أَنَّهُمْ يُحْشَرُونَ إِلَى مَقْرَبَةٍ مِنْهَا كَرَامَةً لَهُمْ عَنْ كَلْفَةِ الْمَسِيرِ إِلَيْهَا، أَوْ الْمَقْصُودُ تَيْسِيرُ وُضُولِهِمْ إِلَيْهَا بِوَسَائِلٍ غَيْرَ مَعْرُوفَةٍ فِي عَادَةِ أَهْلِ الدُّنْيَا)، ٹہمہ دوو واتای ہن:

ا- کؤ دہکرتہوہ بہرہو شوٹنیکہ نیزیک لہ بہہشت و، لئی وہنیزیک دہخرین، وہک ریژ لیگرتنیکیان بہوہی نارہحہت نہکرتن، کہ خویمان بؤ لای بہہشت بچن.

ب- مہبہست ناسانی گہیشتیانہ بہ بہہشت، بہ ہوکارو نامرازانیک کہ بؤ ٹیمہ زاندرانوین، لہ عاہدی خہ لکی دنیا دا.

کہ دیارہ لہوی بہس خوا دہزانی، چ نامرازو ہوکارانیکہ سہر سوورہینہر دہسازین، بؤ ٹہلی بہہشت.

(۳) - (هَذَا مَا نُوعِدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ)، ٹہمہ ٹوہیہ کہ بہ ٹینتان پین دہدری بؤ ہر زور گہراوہیکہ پاریزہر، ٹنجا خوا ﴿﴾ دوای بہہشت کہ باسی دہکات، چون

نیزیک ده‌خرتیه‌وه بو پارێزکاران، تنجا باسی کۆمه‌لێک خه‌سه‌لت و سیفه‌ق گرنکی نه‌و پارێزکارانه ده‌کات، که خوا ﷻ له گۆترو به به‌لاش نه‌وانه‌ی نه‌کردوه به نه‌هلی به‌هه‌شت، ده‌فرموئ: ﴿لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِیظٌ﴾، به‌که‌مین سیفه‌تیا‌ن نه‌وه‌یه که (أَوَّاب)ن، زۆر بو لای خوا که‌راونه‌وه، (الأَوَّابُ: الکثیرُ الأَوَّابُ)، زۆر که‌راوه، پێشتر گوتمان: وشه‌ی (أَوَّاب) بو که‌راونه‌وه‌ی ژیا‌ندارانی خاوه‌ن و یست و هه‌ست به‌کارده‌هێترئ، که‌واته:

سیفه‌تی یه‌که‌میان: نه‌وه‌یه که نه‌وان زۆر بو لای خوا که‌راونه‌وه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی مروّف هه‌م دَل و ده‌روونی، هه‌م زمانی، هه‌م نه‌ندامه‌کانی واته: هه‌م پو‌اله‌تی، هه‌م ده‌روونی، خوا ﷻ وای خو‌لقان‌دوه بتوانئ چاکه‌ بکات و خراپه‌ بکات، وه‌ک چۆن فریشته ده‌توانئ خورپه‌و ئیلهامی خێر بخاته دَلئ مروّقه‌وه و، به‌ره‌و خێر بیجوو‌لینئ، شه‌یتانیش، ده‌توانئ به‌ره‌و خراپه‌ بیجوو‌لینئ، وه‌ک له‌ فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ردا هاته‌وه ﷺ: دَلئ مروّف له‌ نێوان دوو هانده‌ری خێرو شه‌ر دایه، بۆیه هه‌میشه‌ مروّف پێوستیی به‌وه هه‌یه زوو زوو بگه‌رتیه‌وه بو لای خوا.

سیفه‌تی دووه‌میان: (حَفِیظ) پارێزه‌رن، (الحَفِیظ: کثیرُ الحَفِیظ لِدینِه و لِنَفْسِه)، که‌سیک که زۆر پارێزه‌ره، هه‌م دینی ده‌پارێزئ، هه‌م خو‌ی ده‌پارێزئ، (حَفِیظ) واته: زۆر پارێزه‌ر، چونکه (حَفِیظ) رێژگه‌ی زنده‌رپۆیی (حَافِظ)ه، (حَافِظ) یانی: پارێزه‌ر، به‌لام (حَفِیظ) یانی: زۆر پارێزه‌ر، وه‌ک (عالم) و (عَلِیم)، واته:

١- جه‌سته‌ی خو‌یا‌ن ده‌پارێزن له‌ گونا‌هو خراپه‌.

٢- دَل و ده‌روونی خو‌یا‌ن ده‌پارێزن له‌ خو‌لیاو نیازو مه‌به‌ستی خراپ.

٣- به‌رنامه‌که‌ی که خوا بو‌ی نار‌دوون، ده‌پارێزن له‌وه‌ی که لێی لاده‌ن.

٤- نه‌و کتییه‌ ده‌پارێزن که خوا بو‌ی دابه‌زان‌دوون، له‌وه‌ی به‌رانه‌به‌ری که‌مته‌رخه‌م بن و هه‌و‌ل نه‌ده‌ن باشی لئ تێیگه‌ن و باشی پێوه‌ پابه‌ند بن.

۵- پیغمبر ﷺ ده پاریزن له وهی سه ریچی له فرمانی بکهن.

۶- کومه لگاو ده وره بهریان له وه ده پاریزن، که به دل و دست و زمان زانیان پښ بگه یه نن.

۷- نجا ته وانهی نه رکیان له سهر شانیه، نه رکی به ریوه بردیان و مشوور لیخوار دنیان، ده یان پاریزن له وهی زا به بن، وهک له فرمانیشتی پیغمبردا هاتوه ﷺ: {كَفَى بِالْمُرءِ إِهْمًا أَنْ يُضَيِّعَ مَنْ يَفُوتُ} (أخرجه أحمد: ۶۴۹۵، وأبو داود: ۱۶۹۲، والحاكم: ۱۵۱۵، والبزار: ۲۴۱۵، وابن حبان: ۴۲۴۰). واته: مروّف نه وندنه گونا هه ی به سه که سیک که ده بی بیژی هه نی و سه ره رشتیی بکات، زا به یان بکات، که واته: (پاریزه ر) یانی: پاریزه رن بو هه مو و نه وانه.

(۴-) {مَنْ حَسِبَ الرَّحْمَنَ يَأْتِيهِ}، (تمه ش سیفه ق سییه میانه)، که سیک که له (خوای) به به زه یی به په نامه کیی ده ترس، بوچی وشه ی: {الرَّحْمَنُ} ی به کاره یتاوه؟ واته: نه که سه سام و هه ییه ق هه یه، به رانه ر به خوا و، له گه ل نه وهدا که ده زانی خوا خاوه نی نه وپه ری به زه ییه، که چی سام و هه ییه ق به رانه ری هه یه و، به زه ییه که ی نه کردوه به بیانوو و پاسوی نه وهی لئی نه ترس، هه روه ها وشه ی: {الرَّحْمَنُ}، بو یه به کاره توه، تمه وهک پلار تیکرتیکی هاو به ش بو خوا دانه رانه (تعریض بالمشکین)، له په نادا قسه بو تیوه شان دنیانه، که نه وان نکوولیان ده کرد له وهی خوا ناوی {الرَّحْمَنُ} ی هه بن، وهک خوا فرمووه ی: {وَلِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ تُفُورًا} (۶) الفرقان، واته: هه رکات پیان گوترا: کړنووش به رن بو په حمان، گوتیان: په حمان چیه؟..... پیویسته بزاین که وشه ی (خوف) به مانای ترس دی، به لام (خشیة): بریتیه له ترسک له گه ل به مزه ن گرتندا، یانی: (الخوف مقرونًا بالتعظیم)، بو یه خوا ﷺ وشه ی (خوف) و (خشیة) ی به کاره یتاون له قورئندا، به لام (خشیة) زیاتر له حال ق مه دح بو زانیان، یا خود بو پرواداری باش، بو وینه: لیره ده فهرمو ی: {مَنْ حَسِبَ الرَّحْمَنَ يَأْتِيهِ}، یان ده فهرمو ی: {إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ} ... (۲۸) فاطر، یان که ده فهرمو ی: {الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ} (۱۱) الانبیاء.

که ده فهرموئ: ﴿بِالْقَلْبِ﴾، هه ندىک گوتوو یانه: پیتی (ب) که ده فهرموئ: ﴿بِالْقَلْبِ﴾، لیره دا به مانای (فی) ه، (فی الغیب)، یانی: لهو حاله ته دا که نه وان که س ناگای لئین، له حاله تی په نه اندان، یا خود ﴿بِالْقَلْبِ﴾، واته: له حالیکدا که خوا ﴿لَئِن يَنْظُرُوا مِنْهُمْ﴾، به لأم نه وان سام و هه بیه تیان به رانبه ری هه ره هیه.

۵- ﴿وَمَا يَقْلِبُ صُفِيًّا﴾، (نهمه ش سیفه تی چواره میانه، نهو پاریزکارانه ی نهو به هه شته یان بو دانراوه)، هه ر کامتیکیان به دلئیکى زور گه راوده هاتوه، ﴿يَقْلِبُ صُفِيًّا﴾، له نه صلدا دل و دهروونی پاک و پر ئیمان ده بیته هوئى نه وه ی بگه رپته وه، (الْقَلْبُ سَبَبُ الْإِنَابَةِ وَالْبَاعْثُ عَلَيَّهَا)، نه دی بوچی ده فهرموئ: ﴿يَقْلِبُ صُفِيًّا﴾؟ واته: دلکه زور بو لای خوا گه راوده ته وه، نجا که دل زور گه رانه وه بو لای خوی تیدا بو، خاوه نه که شی هه روا ده ب و نهو قه لبه، قه لبه که شی له گه ل خویدا بو لای خوا ﴿لَئِن يَنْظُرُوا مِنْهُمْ﴾ ده گپ رپته وه، که واته: نهمه چوار سیفه تی زور گه وره و گرنک، بو نهو پاریزکارانه ی خوا به هه شتی بو دانان.

له کو تایی دا ده فهرموئ: ۶- ﴿أَدْعُلُّوْهَا يَسْكِرًا﴾، (پتیمان ده گوتری، یان پتیمان ده لئین: به سه لاهه تیی بچنه تیی، واته: بچنه به هه شته وه)، پتیشتر گوتمان (السُّلْمُ وَالسَّلَامَةُ: التَّعْرِي مِنَ الْأَقَاتِ الظَّاهِرَةِ وَالْبَاطِنَةِ)، وشه ی (سَلْم) و (سَلَامَة) واته: پاکیی و، دووری له دردو به لا دهروونی و پواله تیه کان، لیره شدا وشه ی سه لام دوو واتا هه لده گری:

یه که م: بی به لایی له هه ر جوړه نازاریک، له ماندوو به تیی و ناره حه تیی و خه فته و ... هتد.

دووه م: ﴿يَسْكِرًا﴾، واته: (بِتَسْلِيمٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ)، به سلاولیکردنی فریشتانه وه.

به لکو ده گونجی مه به ست پی سلاولیکردنی خوا ب و، وه که له سووره تی (یس) دا ده فهرموئ: ﴿سَلَّمَ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ﴾ (۵۸) یس، سه لام قسه به که ده بیژری له لایه ن په روه ردگاری میهره بانه وه.

(٧) - ﴿ذَلِكَ يَوْمَ الْخُلُودِ﴾، نهو پرژه پرژری ههر مانه‌وه‌یه، وشه‌ی ﴿ذَلِكَ﴾، (إِشَارَةٌ إِلَى الْيَوْمِ الَّذِي هُمْ فِيهِ، وَالْإِشَارَةُ لِلتَّعْيِيدِ لِلتَّعْظِيمِ)، له جیاتی بفرموی: ﴿هَذَا يَوْمَ الْخُلُودِ﴾، وهک له شویتی دیکه‌دا وا هاتوه، سیاق له‌وی وایخواستوه، به‌لام لیره: ﴿ذَلِكَ﴾، که ناماژه بو‌دور، بو‌مه‌زنگرتنه و، بو‌به‌رزکردنه‌وه‌یه، نه‌گه‌رنا: ﴿ذَلِكَ﴾، ههر ناماژه‌یه به‌و پرژیه نه‌وانی تیدان، که نهو کاته‌یه تیبدا ده‌چنه به‌هسته‌وه، نهو پرژه پرژری هه‌میشه مانه‌وه‌یه.

(٨) - ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا﴾، بو‌نه‌وان هه‌رچی بیخوازن تیبدا‌یه، له به‌هه‌شدنا، وهک له سووره‌تی (الزخرف)‌دا ده‌فرموی: ﴿وَفِيهَا مَا تَشْتَهُيهِ الْأَنْفُسُ وَسَلْدُ الْأَعْيُنِ ...﴾ (٦١)، واته: بو‌نه‌وان هه‌یه، هه‌رچی نه‌فسه‌کان بیخوازن و، هه‌رچی چاوه‌کان چیرزی لی‌توهری‌بگرن، تنجا ههر نه‌وه‌نده؟ نه‌خیر.

(٩) - ﴿وَلَدَيْمًا مَّزِيدًا﴾، زیاده له‌وه‌ش که نه‌فسیان بیخواری تیبدا هه‌یه، (أَي: زِيَادَةٌ عَلَى مَا يَشَاءُونَ مِمَّا لَمْ يَخْطُرْ بِأَلْبَهُمْ)، زیاده له‌وه‌ی ده‌پانه‌وی، شتیک که نه‌صله‌ن به‌خه‌بال و نه‌ندیشه‌ی‌اندا نه‌هاتوه، یاخود: (الْمَزِيدُ: مَعْنَى الْمَفْعُولِ، أَي: مَا تَزِيدُهُ عَلَى مَا يَرْجُونَ، وَمَا يَكُونُ مِمَّا يَسْتَهْوُونَ)، واته: نه‌وه‌ی بو‌یان زیاد ده‌که‌ین، له‌وه‌ی که ده‌پانه‌وی، نه‌وه‌ی له زیاده پتینا ده‌ده‌ین له‌وه‌ی ناره‌زووی ده‌که‌ن، نه‌مه وهک نهو فرمایسته‌ی خواجه ﴿وَإِنَّ﴾ له سووره‌تی (یونس)‌دا له‌تایه‌تی (٢٦) که ده‌فرموی: ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَبُوا النَّسْوَ وَزِيَادَةٌ ...﴾ (٦٢)، واته: بو‌نه‌وانه‌ی چاکه‌یان کردوه پاداشتی هه‌ره چاک هه‌یه‌و، زیاده له‌وه‌ش، که دپاره هه‌موو شتیک ده‌گرته‌وه.

له‌وی‌دا زور له‌زانیان ﴿وَزِيَادَةٌ﴾‌یان، به‌وه لی‌کداوه‌تسه‌وه که بریتیه: له‌گه‌یشتن به‌دیداری خوا ﴿وَ﴾، بینینی خوی به‌رزو مه‌زن، تئمه کاتی خوی له‌تفه‌سیری سووره‌تی (یونس)‌دا، له‌و باره‌وه قسه‌مان کرد، چهند فرمایشتیکی پیغه‌مبه‌رمان هیئان لیره‌ش که ده‌فرموی: ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْمًا مَّزِيدًا﴾، هه‌رچی

بیانہ وی بویان ہئیہ و زیادہ شمان لہا ہئیہ، بہ باشم زانی فہرموودہک بینم،
(الطبری) لہ تہفسیرہک ہی خویدا^(۱) تہم فہرماہیشتہ ی پیغہمبہر ﷺ دیتن، کہ
تہمہ دہفہکہہتی:

اعن أنس بن مالك رضي الله عنه، قال: قال رسول الله ﷺ: أتاني جبريل عليه السلام في كفه مِرْآةٌ بَيضاء، فيها نُكْتَةٌ سَوْدَاءُ فَقُلْتُ: يا جبريل ما هذه؟ قال: هذه الجمعة، قلت: فما هذه النُكْتَةُ السُّودَاءُ فيها؟ قال: هي السَّاعَةُ تَقُومُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَهُوَ سَيِّدُ الْأَيَّامِ عِنْدَنَا، وَنَحْنُ نَدْعُوهُ فِي الْآخِرَةِ يَوْمَ الْمَرْيَدِ، قُلْتُ: وَلِمَ تَدْعُونَ يَوْمَ الْمَرْيَدِ قال: إِنَّ رَبَّكَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى اتَّخَذَ فِي الْجَنَّةِ وَاذِيَا أَفِيحٍ مِنْ مِسْكِ أَيْبَضُ، فَإِذَا كَانَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ نَزَلَ مِنْ عَلِيِّنَ عَلَى كُرْسِيِّهِ، ثُمَّ حَفَّ الْكُرْسِيُّ مَتَابِرَ مِنْ نُورٍ، ثُمَّ جَاءَ الثُّيُونُ حَتَّى يَجْلِسُوا عَلَيْهَا ثُمَّ تَجِيءُ أَهْلُ الْجَنَّةِ حَتَّى يَجْلِسُوا عَلَى الْكُتُبِ فَيَتَجَلَّى لَهُمْ رَبُّهُمْ عَزَّ وَجَلَّ حَتَّى يَنْظُرُوا إِلَى وَجْهِهِ وَهُوَ يَقُولُ: أَنَا الَّذِي صَدَقْتُمْ عِدَّتِي، وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي، فَهَذَا مَحَلُّ كِرَامَتِي، فَسَلُونِي، فَيَسْأَلُونَهُ الرِّضَا، فَيَقُولُ: رِضَايَ أَحَلَّكُمْ دَارِي وَأَنَا لَكُمْ كِرَامَتِي، فَسَلُونِي، فَيَسْأَلُونَهُ حَتَّى تَلْتَهِيَ رَغَبَتُهُمْ، فَيُفْتَحُ لَهُمْ عِنْدَ ذَلِكَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ، إِلَى مِقْدَارِ مَنْصَرَفِ النَّاسِ مِنَ الْجُمُعَةِ حَتَّى يَصْعَدَ عَلَى كُرْسِيِّهِ فَيُصْعَدُ مَعَهُ الصَّادِقُونَ وَالشُّهَدَاءُ، وَتَرْجِعُ أَهْلُ الْجَنَّةِ إِلَى غُرْفِهِمْ دُرَّةً بَيضاءَ، لَا تَنْظَمُ فِيهَا وَلَا قُصَمَ، أَوْ يَأْفُوتُهُ حَمْرَاءُ، أَوْ زَبْرَجْدَةٌ حَضْرَاءُ، مِنْهَا غُرْفَتُهَا وَأَبْوَابُهَا، فَلْيَسُوا إِلَى شَيْءٍ أَحْوَجَ مِنْهُمْ إِلَى يَوْمِ الْجُمُعَةِ، لِيَزْدَادُوا مِنْهُ كِرَامَةً، وَلِيَزْدَادُوا نَظْرًا إِلَى وَجْهِهِ، وَلِذَلِكَ دُعِيَ يَوْمَ الْمَرْيَدِ.

واتہ: تہنہسی کوری مالیک (خوا لئی رازی بن)، دہلن: پیغہمبہری خوا ﷺ
فہرمووی: جبریل ہاتہ لام لہ دہستیدا ناوینہبہکی سپی ہہبوو، کہ خالیکی
رہش لہ نئو ناوینہ سپیہکہدا ہہبوو، منیش لیم پرسی تہی جبریل! تہوہ
چیہ؟ فہرمووی: تہمہ پوڑی جومعہیہ، گوتم: تہدی تہو خالہ رہشہ چیہ

تېدىدە؟ گوئی: ئەوۋە كاتەكە (ساعة) يە، ئەو كاتەى پۇژى قىامەت دى، پۇژى قىامەت لە پۇژى جومعه دا دى، كە گەورەى پۇژەكانە لە لای تېمە، [واتە: گەورەى پۇژەكانى حەفتەيە،] تېمە لە پۇژى دوايى دا، بەو پۇژە دەئىن: (يَوْمَ الْمَرْيَدِ) پۇژى زىاد بوون، پېغەمبەر ﷺ دەفەرموئى: گوتم: بۇچى پىنى دەئىن: (يَوْمَ الْمَرْيَدِ) [جىبىرېل بۇى روونكردهوه] گوئى: پەروەردگارمان (تبارك وتعالى) شىوئىكى لە بەهەشتدا پەخساندوه، لە مىسكى سېبى (كە بۇئىكى بەكجار خۇشى هەيە)، كە پۇژى جومعه هات، خوا ﷻ لە (عَلَيْهِن) هوه، دېتە سەر كورسىيەكەى و، كورسىيەكەى خوا بە چەندان دوانگەى نوورين، دەورە دەدرئى، هەتا پېغەمبەرآن دېن دادەنىشن لەسەر ئەو دوانگانە، دوايى ئەهلى بەهەشتيش دېن، ئەوانيش لەسەر بەرزايان [شوئىنى وەك قەنەفان دادەنىشن]، پەروەردگار يان خۇيان پېشان دەدات، هەتا تەماشاي رووى خواى پەروەردگار دەكەن، ئنجا خوا ﷻ دەفەرموئى: منم كە بەئىنى خۇم لەگەل راست بردنە سەرو، چاكەى خۇم لەسەر تەواو كردن، تېستاش ئەم شوئىنە [واتە: ئەو بەهەشتەش] شوئىنى شوئىنى بەخشندهيى منە، داوام لېيكەن، ئەوانيش داواى لېدەكەن كە لېيان رازى بى، دەفەرموئى: مادام هېناوغمە ئەو شوئىنەى بۇم داناون (ئەو مەنزىلگايە)، رېزم لېكرتوون، كەواتە: لېتان رازى بووم، شتى ديكەم داوام لېيكەن ئەوانيش داواى لى دەكەن تاكو هەرچى نازەزوويانە داواى دەكەن، دواى ئەوۋە پەردەيان بۇ لادەدرئى، لەسەر نازو نىعمەتتىك كە هېچ چاوتىك نەيدىوۋە، هېچ گوئىەك نەبىيستوۋە، بەسەر دلى كەسېشدا نەهاتوۋە، ئەوۋەش بەردەوام دەبى بە ئەندازەى ئەوۋە كە خەلك دەچن بۇ نوئىژى جومعه و دەگەرئىنەوه، دوايى خوا ﷻ لەسەر كورسىيەكەى بەرز دەبېتەوهو و صېددىقان و شەھيدانىش لەگەلى بەرز دەبنەوه، ئنجا ئەهلى بەهەشت دەگەرئىنەوه بۇ ژوورەكانى خۇيان، (خانووۋەكانى خۇيان)، كە يان گەوھەرىكى سېبى، كە هېچ كەلېن و درزى تېدانيە، ياخود مروارېيەكى سوورە، ياخود زوبەرجه دېكى سەوزە، هەر كامىك لەوانە ژوورەكانى تېدان و، دەرگايان

هه ن و، پرووباریان پَیدا ده پۆن و میوه کان پَیاندا شوڤر بوونه وه، هاوسه ره کانیشیان له ویدا هه ن، له وئ له هه موو شتیک زیاتر پَیوستییان به روژی جومعه یه که بیت، تاکو خوا له به خشش و رَیز لَگرتنی خوئی بویان زیاد بکات و، بو ئه وهی له تهماشا کردنی رووی خوای پهروه دگار زیاد بکه ن، بویه ئه و روژه پَیی ده گوترئ: (یومُ المَیزید)، روژی زیاد کردن.

خوا به لوتف و که په می خوئی به نسیب هه موو لایه کمانی بکات.

مهسه لهی دووه م:

سه نه چر اکیشان بو قر کردنی زور کومه لگایان، که زه بریان توندتر بووه له کافرانی روژگاری پیغهمبه ری خوا ﷻ، که زور هه ولسی دوزینه وهی په ناگاهه یاندا رابکهن و، خو یان بشارنه وه و، هه شار بدن، به لام بن سوود بوو، که له وه دا په ندو ناموژگاری هه بوو بو خواهن عهقلان و گوئیگران، هه روه ها دروستکردنی گهردوون له ماوهی شه ش قوناغدا، به بی ماندوو بوون، ئه ویش دیسان له نیشانه کانی بالادهستی و، دهسه لات په هایسی خوی پهره ورگاره:

خوا ده فهرموئ: ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَّخِيبٍ ﴿٣٧﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٨﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّا مِنْ غُوبٍ ﴿٣٩﴾

شیگردنه وهی ئه م ئایه تانه، له نو برگه دا:

(١) - ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ﴾، له پش وندا زور سه ده مان فه وتاندن، خه لکی زور سه ده مان قر کردن، وشه ی: ﴿قَرْنٍ﴾، به و کاته ده گوتری: که خه لکیک تیندا ده ژی، یان سه د ساله، یان هه فتایه، هه ندیک که مترو زیاتریشیان گوتوه، مه به ست ئه و خه لکه به که له و کاته دا ده ژین، به لام خوی پهره وردگار هه ر به وشه ی: ﴿قَرْنٍ﴾، هیناویه، واته: له پش وندا زور خه لک و کومه لگا که له کاتیکی دیاریکراودا پیکه وه ژیاون، فه وتاندوو مان.

(٢) - ﴿هُم أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا﴾، که ئه وان له وان، [واته: ئه وانیه رابر دوون له وانیه تینستا له بیبروایه کانی روژگاری پیغهمبه ری خوا ﷻ | زه بره هیزیان توندتر بوو، (البطش: تناؤل یشوئله)، (بطش) په لاماردانه به هیز، واته: زه بر (زه بر وه شانندن)، بیگومان که ده فهرموئ: ﴿هُم أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا﴾، ئه م دوو راناوه ﴿هُم﴾، بو گه له رابردوو ده کان ده گه رته وه

که هفتیندراون، ﴿مِنْهُمْ﴾ بیش بو کافران و بیبروایانی رۆژگاری پیغهمبه‌ری خوا ﷺ ده‌گه‌ریتنه‌وه، نه‌وانی رابردوو، له‌وانی تیتستا به‌هیزتر بوو.

۳- ﴿فَتَقَبُّوا فِي الْيَلْدِ﴾، ولاتیان زۆر پشکنین، ﴿تَقَبُّوا﴾ خوتندراو‌بشه‌ته‌وه: ﴿تَقَبُّوا﴾، به‌بیت گیره، به‌هه‌ردووک شیوه‌که‌ی یه‌ک واتای هه‌یه، واته: زۆر به‌ولاتاندا گه‌ران، زۆریان هه‌ولندا خۆیان هه‌شار به‌دن و، خۆیان په‌نا‌به‌دن له‌سزای خوا.

۴- ﴿هَلْ مِنْ مَّحِصٍ﴾، ئایا هه‌یج په‌ناگه‌هه‌بوون؟ ﴿هَلْ مِنْ مَلَجٍ وَمَخْلَصٍ﴾، (محیص) چاو‌کیکی میمییه، یانی: هه‌یج په‌ناگه‌و هه‌شارگه‌یه‌ک نه‌بوو خۆیانی تییگرن، له‌سزای خوا پارێزراو بن.

واتایه‌کی دیکه‌ی: ﴿فَتَقَبُّوا فِي الْيَلْدِ﴾، ﴿تَقَبُّوا: مُشْتَقٌّ مِنَ الثُّقْبِ بِسُكُونِ الْقَافِ مَعْنَى الثُّقْبِ، أَي: حَرَقُوا وَاسْتَعْبِرَ لِمَعْنَى: ذَلُّوا وَأَخْضَعُوا، أَي: تَصَرَّفُوا فِي الْأَرْضِ بِالْحَفْرِ وَالْغَرَسِ وَالْبِنَاءِ...﴾، وشه‌ی: ﴿تَقَبُّوا﴾ یان ﴿تَقَبُّوا﴾، هه‌ردووکیان له‌وشه‌ی (تَقَب) هوه‌هاتوون، (تَقَب) به‌مانای (کونکردن)، لێره‌دا خوازراوه‌ته‌وه بو‌هه‌لکۆلین و ته‌سه‌ه‌روف تیدا‌کردنی زه‌وی و مل پست که‌چکردنی رووی زه‌وی، واته: زۆریان ئیش تیدا‌کرد، خانوو به‌ره‌یان تیدا‌دروستکرد، جۆگه‌و جۆباریان تیدا‌هه‌لبه‌ستن، فه‌لایان تیدا‌بنیاتان، ئاوه‌دانییان تیدا‌به‌رپا‌کردن، به‌لام هه‌موو ته‌وه‌ده‌ربازی نه‌کردن له‌سزای خوا، بو‌یان نه‌بوو به‌هه‌شارگه‌.

که‌واته: ئەم رسته‌یه: ﴿فَتَقَبُّوا فِي الْيَلْدِ﴾، دوو مانای هه‌ن:

أ- ﴿فَتَقَبُّوا وَبَعَثُوا عَنْ مَهْرَبٍ لِكَيْلَهُمْ لَمْ يَجِدُوهُ﴾، سۆراخیان کرد و، پشکنییان و، هه‌ولیاندا، په‌ناگه‌یه‌ک و هه‌شارگه‌یه‌ک بدۆزنه‌وه، به‌لام ده‌ستیان نه‌که‌وت.

ب- ﴿تَصَرَّفُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَلَّبُوا فِيهَا، لِكَيْلَهُمْ لَمْ يَنْجُوا مِنَ الْعَذَابِ﴾، له‌زه‌وییدا هه‌لس و که‌هوتیان کردو، زۆر تیدا‌هاتن و چوون، به‌لام نه‌بووه‌هۆی ته‌وه‌ی له‌سزای تازاری که‌خوا ﷺ بۆی بریار دابوون، ده‌رباز بن.

که ده فہ رموی: ﴿هَلْ مِنْ مَّجِيسٍ﴾ (هل) بؤ پرسیارکردنه، بہ لَام لیرہدا مہ بہ ست پئی پرسیارکردنی نکوولیبلیکردنه، واتہ: نایا ہیچ شوئی دہرباز بوونیان مہ بوو؟ بہ دنیایی نہ خیر، یان نایا دہرباز بوونیان بؤ مہ بوو؟ چونکہ (مَجِيس) چاوگی (میمی) یہ، بہ مانای دہرباز بوون، دہ شگونجی ناوی شوین بی، واتہ: شوینی دہرباز بوون و حہ شارگہو، شوینی خو لئی قوتار کردن.

(۵) ﴿إِنِّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٌ لَّكَ﴾، بہ دنیایی لہوہدا پند ہہ یہ، بیر خستہوہ ہہ یہ.

(۶) ﴿لَمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ﴾، بؤ ہر کہ سیک دلّی ہہ بی، یان خواہنی عقل و دلّ بی و تیبکات.

(۷) ﴿أَوَلَمْ يَسْمَعُوا وَهُمْ شَاهِدٌ﴾، یاخود گوئی ہہ لبخات، گوئی بگری، بہ نامادہیی گوئی بگری، واتہ: کاتیک گوئی دہگری، نامادہ بی و خاتر جہم بی، فیکری خوئی کو کردبیتہوہ بؤ نہوہی باش حالی بی، ﴿أَلَمْ يَسْمَعُوا﴾، (إِلْقَاءَ السَّمْعِ: مُسْتَعَارٌ لِشِدَّةِ الْإِضْغَاعِ لِلْقُرْآنِ وَمَوَاعِظِ الرَّسُولِ ﷺ كَأَنَّ أَسْمَاعَهُمْ طُرِحَتْ فِي ذَلِكَ فَلَا يَسْمَعُهَا شَيْءٌ آخَرَ يَسْمَعُهُ)، وشہی (إِلْقَاءَ السَّمْعِ) گوئی فریدان، خوازراوہتہوہ بؤ چاک گوئی گرتن لہ فوربان و ناموژگاریہ کانی پیغمبہر ﷺ و ہک گوئیہ کانیان فریدرا بن لہوئی و، بہ ہیچ شتیکی دیکہوہ سہرگہرم نہ بن، جگہ لہ گوئی ہہ لُخست و گوئی گرتن.

کہ دہ فہ رموی: ﴿لَمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْفَى السَّمْعِ وَهُمْ شَاهِدٌ﴾، بؤیہ خوا دہ فہ رموی: لہوہدا پندو بیر خستہوہ ہہ یہ، بؤ کہ سیک خواہنی دلّ بی، یان گوئی ہہ لبخات بہ نامادہیی، چونکہ بابای پندوہرگرو بابای وہ بیر ہاتوہوہوہ، یان بہوہ پند و ہردہگری و بہ بیری دیتہوہ، کہ بہ لگہ عہ قلبیہ کان دیکہ یہ بنن لہ خودی خویدا، یاخود بہوہ پند و ہردہگری، کہ پئی دہگات لہ ہہ والہ کانی گہ لانی پاردوو، واتہ: تہوہی لہ میژوودا روویداوہ.

کہ دہ فہ رموی: ﴿أَوَلَمْ يَسْمَعُوا وَهُمْ شَاهِدٌ﴾، (أي: مشاهد، وصيغة المبالغة فيه للدلالة على قُوَّةِ الْمَشَاهِدَةِ لِلْمَذْكَرِ، أي: تحديق العين إليه)، (شہید): بہ مانای (نامادہ بوو) دی، بہ لَام بؤیہ بہ ریژگہی زیدہ روئی ہیناویہتی، تاکو بہ ہیزی نہو

واتايە بگەيەنى، واتە: باش ئامادە دەپن و چاك تەماشاي ئەو كەسە دەكات، كە ئامۇڭگارىيى دەكات و چاوى تى دەپرى.

لە كۇتايى دا خوا دەفەرمۇئ:

۸- ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾، بە دۇنيايى ئىمە ئاسمانەكان و زەوى و ئەوئى دەكەويئە ئىوانىانەو، بە شەش پۇژان دروستمان كردن، واتە: بە شەش قۇئاغ، لە شەش پۇژاندا واتە: بە شەش قۇئاغ، كاتى خۇئى لەوبارەو زۇرمان باس كردهو، ئەم تەعبىرە لە زۇر شوئىنى قۇرئاندا ھاتو، ئىمە لە سوورەتى (فصلت)دا، باسئىكى سەربەخۇمان لە بارەى چۇنيەئىيى دروستبوونى گەردوونەو كردهو.

۹- ﴿وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ﴾، ئىمە ھىچ ماندوويەتئىيەكىمان تووش نەبوو، واتە: ئاسمانەكان و زەويىمان بە شەش قۇئاغ ھىئانە دى، بى ئەوئى ھىچ ماندوويى و شەكەتئىيەكىمان تووش بىن، (لَغَبٌ يَلْغَبُ، أَي: تَعِبٌ وَأَعْيَا، «و» لِلحَالِ، وَالْمَسُّ: اللمسُ، وَهُوَ أَقْلُ الإِصَابَةِ)، وشەئى (لَغَبٌ): بە ماناى ماندووبوونە، ھىچ ماندوويەتئىيەكىمان تووش نەبوو، كە دەفەرمۇئ: ﴿وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ﴾، (و)ەكە بۇ ھالە، لە ھائىكدا ئاسمانەكان و زەويىمان بە شەش پۇژان، لە شەش قۇئاغدا دروستكردن، كە ھىچ ماندوويەتئىيەكىمان تووش نەبوو، (مَسَّ يَسُّ، يَانِي: اللمسُ): كە بريتئە لە كەمترين تووشبوون، (مَا مَسَّنِي الثَّعْبُ)، يانى: نەك ھەر ماندوونەبووم، بگرە يەك تۇز ماندوونەبوونم تووش نەبوو، خوا ﷻ لئىرەدا باسى مئىژو دەكات و دەفەرمۇئ: ئىمە زۇر سەدەمان فەوتاندوون لە پئىش واندا، كە ھىژو توانايان لە ھو ھىژو تواناى كافرانى پۇژگارى تۇ ئەئى موھەممەدا ﷺ زياتر بوو، لە ولاتئىشدا زۇر ھەلسوكەوتئىان كرد، زۇر خانوو بەرەيان دروست كردن، جادەو رىگابانىان دروستكردن، جۇو جۇباريان ھەلبەستن، ياخود كاتئىك كە زانپان سزاي خوايان بۇ دى، زۇر گەران و سووران و پشكىنئىيان، ھەشارگەيەك و پەناگەيەك پەيدا بىكەن، بەلام شوئىنى دەرباز بوون نەبوو، دوايى خوا ﷻ باسى دروستكردنى ئاسمانەكان و زەوى دەكات، بە شەش قۇئاغ، بى ئەوئى ماندوويەتئىيى تووش بى، لئىرەدا ئەو دووانە

(مِثْرُو و گهردوون) ههردووکیان به لگه ن لهسه ر نهوه که خوابه ک ﴿تَوَانِيِي﴾ گه له یاخیهه کان بفهوتتین، بی نهوهی توانای ده ربا ز بوونیان هه بی، پاشان تاسمانه کان و زهوی به شه ش رۆزان، له شه ش قوناغدا هینابنه دی، به بی نهوهی ماندوو بی، که واته: دهشتوانی زیندوو یان بکاته وه، وه ک پیتیش گوتمان: ئەم سوورپه ته هه رچی تیبدایه ته وه ره سه ره کییه که ی و سوورگه که ی که تیبدا ده سوورپته وه، بریتیه له راستی زیندوو بوونه وه و سزاو پاداشت.

هه لبه ته که ده فهرموئ: ﴿وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُؤْبٍ﴾، هیچ ماندوو بوومان تووش نه بوو، ئەمه به رپه رچدانه وه ی جووله که کانه، که له (په یمانی کۆن) دا هه یه، له ته ورات له (سفر التکوین) دا دوا ی نه وه ی باسی نه وه ده کات، خوا چۆن تاسمانه کان و زهوی و هه موو شته کانی دروستکردن، له هه موو رۆژه کانی، هه فته دا ده یوتی، له یه ک شه ممه وه ده ست پی ده کات، گوایه له رۆزی جومعه دا، خوا هه موو شته کان ته واو ده کات و له رۆزی شه ممه دا پشوو ده دات، ده لی: ﴿فَاسْتَرَّاحَ مِنْ جَمِيعِ عَمَلِهِ﴾^(١)، خوا پشوویدا له هه موو کاره که ی خوی!

به لām بیگومان نه و قسه یه ی ته ورات گوڤرداوه، چونکه خوا ﴿سَنُوْرِيَك﴾ نه، بۆ ده سه لات و بۆ توانایی، تاکو به شته وه ماندوو بی، ده شگونجی ته نیا به رپه رچدانه وه نه بی بۆ جووله که، به لکو هه ر باسی ره های و بی سنووری ده سه لات و توانای خوای پهروه ردار بی.

وه ک پیتیش گوتم: نیه ره وکی ئەم سنی نایه ته: (٣٦ و ٣٧ و ٣٨) دیسان سه رنجراکیشانی خوابه ﴿بُوْ مِثْرُو و، بُوْ گهردوون، به لām ئەمجاره رۆر به کورتی، نایه ته کانی: (٦- ١٤) ش، بُوْ نه و مه به سه ته ته رخانکرا بوون، به لām ئەم چاره ته نیا سنی نایه ت، پیتیش باسی گهردوون پیتیش خرابوو، به لām ئەمجاره باسی مِثْرُو، ئەمه ش هه مووی وه ک به لگه لهسه ر زیندوو کرانه وه وه هه بوونی سزاو پاداشت.

(١) التفسیر الطبیعی للکتاب المقدس، العهد القديم سفر التکوین الإصحاح: ٢، ص ٩.

مهسه لهی سیه م و کو تایی:

چهند رینماییه کهک بو پیغهمبه ری خوا ﴿﴾ له باره ی مامه له ی له گه ل بیتروایانی که لله ره قدا، که له خوږاگریسی پیغهمبه ر ﴿﴾ و خواپه رستی و، چاوه ریکردنی قیامت و، بیرخستنه وه و ناموژگاریکردن به قورئاندا، بهرجه سته ده بن:

خو ده فهرموئ: ﴿ فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلِ الْغُرُوبِ ﴿٣١﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَرَ الشُّجُورِ ﴿٣٢﴾ وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِي الْمُنَادُ مِن مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٣٣﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٣٤﴾ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٣٥﴾ يَوْمَ تَشْقُقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٣٦﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرَ بِالْقُرْآنِ مَن يَخَافُ وَعَبِدِ ﴿٣٧﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له پازده برکه دا:

(۱) - ﴿ فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ ﴾، ده جا خوږاگر به له سه ر نه وه ی ده یلین، (ف) ی ﴿ فَاصْبِرْ ﴾، (فاء) تفریع علی ما تقدّم کله من قوله (بَلْ عَجَبُوا وَالضَّمِيرُ لِلْمُشْرِكِينَ)، فاء بو لق لیکردنه وه ی قسه کانی پیشه وه یه و، بینا کردنه له سه ر قسه ی پیتش، هه ر له و شوینه ی که فهرموئ: ﴿ بَلْ عَجَبُوا أَن جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنهُمْ ﴾، هه روه ها که ده فهرموئ: ﴿ فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ ﴾، راناوه که ی بو هاوبه ش بو خوا دانهره کان، ده چیته وه، خوږاگر به له سه ر نه وه ی ده یلین، زور گوئی پێ مه ده و خوئی پیوه سه غله ت مه که.

(۲) - ﴿ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ ﴾، به ستایشکردنی پهروه رداگارته وه به پاک ی بگره، واته: بَلِّغْ (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ)، یان (سُبْحَانَ اللَّهِ وَيَحْمَدُهُ)، هه م خوا به پاک بگره، که هه یچ که م و کو پری و هه له و په له و، له که یه ک له خوای پهروه رداگاردا نیه، ستایشی بکه له سه ر نه و هه موو سیفه ته بهر زو ب و ئینانه ی هه ینی، که ته نیا خوای تاك و پاک خاودنی نه وناوه هه ره بهر زو، نه و سیفه ته هه ره په سنداو چاكانه یه.

۳- ﴿قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ﴾، پیش خورهِ لاتن و پیش تاوابوون، واتهِ: پیش خورهِ لاتن پهروه ردگارت به پاک بگره و ستایشی بکه، ههروه ها پیش خورناو ابوونیش، نهمه وهک نهو نایه ته موباره که ی خوای پهروه ردگارِه له نایه تی ژماره (٤٥) له سوورهِ تی (البقرة) دا که ده فهرموئ: ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ...﴾ واتهِ: یارمه تیی وهه بگرن له خوراکری و نوئژ، لیره ش ده فهرموئ: ﴿فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ﴾، واتهِ: خوراکر به له سه ره نهوه ی ده یلین، به هیندی مه گره و، نادیده ی بگره و، پشووت درئژ بِن و حه وسه له ت زور بِن و پهروه ردگاریشت به ستایشکردنوه به پاک بگره، پیش خورهِ لاتن و پیش خورناو ابوون.

ههروه ها نهم نایه ته موباره که وهک نهو سئ نایه ته ی کۆتایی سوورهِ تی (الحجر) وایه، نایه ته کانی: (٩٧، ٩٨، ٩٩) که ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ نَعَلْنَاكَ صِدْقًا فَصَدْرُكَ يَمَّا يَقُولُونَ ﴿١٧﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ ﴿١٨﴾ وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿١٩﴾﴾، واتهِ: به دلنایی نهمه ده زانین تۆ سینت ته نگ ده بِن، به هؤی نهوه وه که ده یلین، [قسه ی بیجی و ناماقوول ده کهن، به تایهت به رانبه ره به خوا ﷻ، ههروه ها به رانبه ره به کتیی خواو به رامبه ره پیغمبه ره خوا ﷻ]، له به رانبه ره نهو قسانه ی نهواندا، تۆ پهروه ردگارت به ستایشکردن به پاک بگره و، له کرنوش به ران به، (نوئژ بکه) و، پهروه ردگارت به رسته، تاکو به قینت بو دئ، دلنایی واتهِ: شتیک که هیچ گومان و دوو دلایی تیدا نیه، که بریتیه له مردن.

٤- ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَرَ الشُّجُورِ﴾، به شهوگاریش دیسان پهروه ردگارت به پاک بگره.
٥- ﴿وَأَدْبَرَ الشُّجُورِ﴾، ههروه ها له دوا ی کرنوش بردنه کانیشه وه، واتهِ: له دوا ی نوئژ انیشه وه پهروه ردگارت به پاک بگره.

(أَدْبَار) خویندراویشه ته وه: (وَادْبَارُ الشُّجُودِ)، (أَدْبَار) کۆی (دُبْر)ه، واتهِ: له پشت نوئژه کانه وه، به لأم (إدبار) چاوگه، واتهِ: له دوا ی تهوا بوونی نوئژه کانیش پهروه ردگارت به پاک بگره و ستایشی بکه، دوا ی نهوه ی نوئژ تهواو کرد، هه ره

به‌رده‌وام به له‌سهر به پاکگرتنی خواو، ستایش‌کردنی و، یاد کردنی، ثمه‌ش به پوون و راشکاوایی نه‌وه ده‌گه‌یه‌نن که له دواي نوپژه فه‌رزه‌کان، هه‌روه‌ها دواي نوپژه غه‌یره فه‌رزه‌کانیش به لای که‌مه‌وه، ته‌گه‌ر فه‌رپزیش نه‌بن، په‌سند، یادای خوا بکری و ستایشی بکری و، خوا به پاک بگیري.

شایه‌نی باسه: نه‌م فه‌رمان‌کردنه‌ی خوا ﴿۱۳۱﴾ به پیغه‌مبه‌ر ﴿۱۳۲﴾ که له به‌رانبه‌ر نه‌وه‌دا که بیپروایه‌کان ده‌یلین و نه‌و له‌سهر دلای قورسه‌و پیتی نار‌ه‌حه‌ته‌و پیتی ناخوشه، په‌نابه‌ریته به‌ر خوا و، په‌نابه‌ریته به‌ر به پاکگرتنی خواو ستایش‌کردنی و یاد کردنی و، په‌رستنی، له زور شوینی قورئاندا هاتوه، بو وینه:

۱- له کوتایی سووره‌تی (الحجر) دا هاتوه، ثابته‌کانی: (۹۷ و ۹۸ و ۹۹)، که پیشر هینامان.
 ۲- هه‌روه‌ها له پیش (الحجر) یش، له سووره‌تی (الأعراف) دا هاتوه، ثابته‌کانی: (۲۰۵ و ۲۰۶) که ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرَّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿۲۰۵﴾ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ، وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿۲۰۶﴾ ﴿الأعراف﴾.

۳- دیسان له سووره‌تی (هود) له ثابته‌تی ژماره (۱۳۳) دا: ﴿وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ، فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۳۳﴾ هود.

۴- هه‌روه‌ها له سووره‌تی (طه) دا، ثابته‌کانی: (۱۳۰، ۱۳۱، ۱۳۲).

۵- هه‌روه‌ها له سووره‌تی (النمل) ثابته‌کانی: (۹۱، ۹۲، ۹۳).

۶- دیسان له سووره‌تی (الإنسان) دا، ثابته‌کانی: (۲۴ - ۲۷).

هه‌موو نه‌و سووره‌تانه‌دا، دواي نه‌وه‌ی خوا ﴿۱۳۳﴾ کۆمه‌لیک راستیی گه‌وره‌و گرنگ، یان کۆمه‌لیک نه‌رک بو پیغه‌مبه‌ری خاتهم ﴿۱۳۴﴾ ده‌خاته‌ پوو، له کۆتایه‌که‌یدا فه‌رمانی پیده‌کات به زیاتر په‌رستنی خواو، زیاتر یاد کردنی و به پاکگرتنی و ستایش‌کردنی.

۷- هر وه ها له كو تا ي سووره تي (الشرح) يشدا، ده فهرموي: ﴿فَإِنَّا فَرَعْنَا فَاَنْصَبَ ۝۷ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَب ۝۸﴾ الشرح، ته گهر لي نوويه وه، (له كاري نيو خه لك، له جموجول و چالاکي نيو خه لك، بانگ كردنيان و فه رمان به چاکه وه نه هي له خراپه و فير كردن و ... هتد ته واو بووي)، ﴿فَاَنْصَبَ ۝۷﴾، واته: پي بجه قينه بو خوا په رستي، ﴿وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَب ۝۸﴾ الشرح، زياتر تاره زوومه ند به بو لاي په روه ردگارت، كه زياتر لي نزيك بيه وه.

پاشان خوا ﴿تَه﴾ هه ر له سه ر پي نيمايه كاني خو ي بو پيغه مبهري خاتهم ﴿تَه﴾ به رده وام ده بي و ده فهرموي:

۶- ﴿وَأَسْتَجِبْ يَوْمَ تَأْتِي الْغَمَّاتِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، گوي هه لڅه، گوي بگره به گرنگي پيدانه وه، نهو روزه كه بانگه ريك بانگ ده كات، لهو شو پي نكي نيزي كه وه، له شو ي نيزي كه وه مه به ست نه وه به هه موو كه س گوي لي ده بي، چونكه ته گهر له شو ي نيزي كه وه خه لك بانگ بكري، گويان لي ده بي، به لام له شو ي نيو دور وه، په نكه گويان لي نه بي.

هه لڼه ته كه ده فهرموي: ﴿وَأَسْتَجِبْ يَوْمَ تَأْتِي الْغَمَّاتِ﴾، گوي بگره نهو روزه كه بانگه ريك بانگ ده كات:

۱- ده گونج مه به ست پي گويگرتني رواله تي و ده شگونج مه به ست پي گويگرتني بي بو هه والي نهو بانگه ره.

۲- ده شگونج مه به ست پي گويگرتني بو نهو هارژن و چريكه به بي، كه له روزه دو اييدا، دواي فووي دوو هم روو ده دات، كه به دنيايي نهو كانه گويگرتنه كه، مه به ست پي نه وه به: چاوه ري به كه فووي دوو هم به كه په نادا بكري و، روزه دواي بيته دي، زيندووكرانه وهو سزاو پاداشت بيته گوري، ده گونج مه به ست پي نهو به چاوه ريته، تاكو نهو روزه دي.

۳- دەشگونجى مەبەست پىتى ئەوە بى: گوئى بگره بۆ ئەوہى خوا ﴿لەوبارەوہ پىت رادەگە يەنتى، ئەگەرنا لەو کاتەدا گوئگرتنى پىغەمبەر و ﴿خەلکى دیکە، ھەمووی يەکسانە و ھەموویان گوئیان لىدەبى، کەواتە: ھىچ تايبەئەندىيەكى پىغەمبەرى تىدا نيە ﴿بەلەم مەبەست پىتى ئەوہى گوئى بگره بۆ ئەوہى خوا لەو بارەوہ ھەوالت پى دەدات.

۴- يان مەبەست پىتى چاوەرىکردنە و ئەمە ھەرەشەيەکە لە بىبىروايەکان واتە: چاوەرىتە کە ئەو رۆژە دى، بزانە تووشى چ دەردىک دەبن!!

(۷) - ﴿يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ﴾، ئەو رۆژەى گوئيان لەو ھارژن و چرىکە يە دەبى، بە ھەق و بەراستىي گوئيان لىدەبى، بە چەسپاويى.

(۸) - ﴿ذَلِكَ يَوْمَ الْخُرُوجِ﴾، ئەو رۆژە رۆژى دەرچوونە، واتە: کە ئەو شتە دەقەومى، رۆژى دەرچوونە، رۆژى ھاتنە دەرى خەلکە لە زەوى، ئەو زەوييەى تىيدا نىژراون و جەستەيان تىدا بۆتەوہ بە خاک، لەوئى دىئەوہ دەر.

(۹) - ﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ﴾، بە دىئايى تىمە ھەر خۆمان دەژىنين و دەمرىنين، واتە: ژياندن و مراندىن کارى تايبەتە تى تىمە يە، کەسى دیکە ناتوانى ژيان پرەخسىتى و، ژيان لە کەسىک وەر بگرىتەوہ، مەگەر بە مۆلەتى خوا.

(۱۰) - ﴿وَلَيْسَ الْمَصِيرُ﴾، سەرنجامىش تەنيا بۆ لای تىمە يە، کە دەفەرموى: ﴿وَلَيْسَ الْمَصِيرُ﴾، کە ﴿الْمَصِيرُ﴾، (ال) ناساندىنى لەسەرە (ال) دەکە بۆ (عەھد)، يانى: سەرنجامە بۆ لای تىمە يە، ياخود: (ال) بۆ جىنسە، واتە: ھەرچى سەرنجامىن، ھەموویان بۆ لای تىمە دىئەوہ، واتە: سەرنجامەکە کە قەسەى لەبارەوہ کراوہ، بۆ لای تىمە يە، ياخود ھەموو سەرنجامەکان بۆ لای تىمەن.

(۱۱) - ﴿يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا﴾، ئەو رۆژەى زەويان لە ناستدا دەقلىشى بە خىترايى، واتە: بە خىترايى دىئە دەر، وشەى: ﴿تَشَقُّقُ﴾، خوئىراويشەتەوہ: (تَشَقُّقُ)، لە ئەسلىدا (تَشَقُّقُ) يە، (سِرَاع: جَمْعُ سَرِيعٍ، أَي: مُسْرِعِينَ فِي الْخُرُوجِ، أَوْ فِي الْمَشْيِ الَّذِي

يَعْبُقُهُ إِلَى مَخَلِّ الْحِسَابِ)، واته: ٲهو رُوژه كه زهوى له ئاستياندا ده‌قليشى، ههر كه سه جهسته‌كه‌ى له كوٲى بۆتهوه خاك، له ئاست ٲه‌ودا ده‌قليشى و، له‌ت ده‌بى و، دٲته ده‌رى، به‌خٲىراى ده‌رۆن، به‌ره‌و ٲهو شوٲنه‌ى كه بۆيان ديارببىكراوه، واته: به‌خٲىراى دٲته ده‌ر، ياخود به‌خٲىراى ده‌رۆن.

(۱۲) - ﴿ذَلِكَ حَسْرَةً عَلَيْنَا يَسِيرٌ﴾، ٲه‌وه كوژدنه‌وه‌به‌كه له‌سه‌ر ٲٲمه ئاسانه، وه‌ك ٲٲشترش ئاماژه‌م ٲٲندا، ببىگومان ٲه‌وه عه‌قل به‌ زه‌حمه‌ت ده‌توانى ٲٲستبعاى بكا‌ت و له‌ خه‌يال و نه‌ندٲشه‌دا، به‌ زه‌حمه‌ت ده‌حه‌جمى و جٲى ده‌بٲته‌وه، ٲٲستاكه ده‌ورى هه‌شت مليار مرؤف له‌سه‌ر زه‌وى هه‌ن، ٲهو هه‌شت ملياره‌ى ٲٲستا، ههر خواش ده‌زانى چه‌ند مليارى دٲكه رابردوون و، چوونه‌وه ژٲر ٲهو خاكه و، ههر خواش ده‌زانى چه‌ند مليارى دٲكه‌ش تاكو ژيانى مرؤف له‌سه‌ر زه‌وى كوٲاى ٲٲ دى، دٲن و ده‌بنه‌وه به‌ خاك، هه‌موو ٲهو مليار مليارانه كه به‌س خوا ﷻ خوى ژماره‌يان ده‌زانى، هه‌موو ٲه‌وانه كوٲبكرٲنه‌وه، شٲٲكى ئاسان نٲه، بۆيه خوا ده‌فه‌رموى: ﴿ذَلِكَ حَسْرَةً عَلَيْنَا يَسِيرٌ﴾، ٲهو كوژدنه‌وه، كوژدنه‌وه‌به‌كه له‌سه‌ر ٲٲمه ئاسانه، واته: بۆ خوا ﷻ ئاسانه، چونكه وشه‌ى ئاسان و زه‌حمه‌ت له‌ فه‌رهنكى ٲٲمه‌دا هه‌يه، ته‌گه‌رنا بۆ خواى توانا و زانا زه‌حمه‌ت و ئاسان نٲه، هه‌موو شٲٲك ئاسانه له‌لاى خوا ﷻ.

(۱۳) - ﴿لَنْ نَعْلَمَ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾، ٲٲمه زاناترين به‌وه‌ى ٲه‌وان ده‌بٲٲن، ٲه‌وه‌ى ٲه‌وان ده‌بٲٲن: بربٲته له‌ قسه بۆ خوا هه‌لبه‌ستن، گوايه هاوبه‌شى هه‌يه، رۆله‌ى هه‌يه، هه‌روه‌ها به‌ درؤ دانانى نيشانه‌و ئاٲه‌ته‌كانى، هه‌روه‌ها نكوولٲببىكردن له‌ ده‌سه‌لاقى خوا، كه بتوانى خه‌لك زبندوو بكا‌ته‌وه، ٲٲمه به‌و قسانه‌يان زاناترين.

(۱۴) - ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِعَصَّارٍ﴾، تۆ به‌سه‌ريان‌ه‌وه تۆبزيكه‌ر نى، (أَي: مَا أَنْتَ مُسَلِّطٌ عَلَيْهِمْ)، تۆ خوا توانه‌يه‌كى ٲٲ نه‌داوٲت كه به‌ زؤر مسوولمانيان بكه‌ى و، به‌ زؤر ببانكه‌يه ب‌روادار، (أَي: لَمْ تُبْعَثْ لِتُخْبِرْهُمْ عَلَى الْإِسْلَامِ، إِنَّمَا بُعِثْتَ مُذَكِّرًا)، تۆ نه‌ٲٲردراوى ناچارىان بكه‌ى له‌سه‌ر مسوولمانكردن، به‌لكو تۆ ته‌نٲا كارت ٲه‌وه‌يه بٲريان ببخه‌يه‌وه.

وشه: ﴿جَبَّارٌ﴾، (مُشْتَقٌّ مِنْ جَبْرَهُ عَلَى الْأَمْرِ: أَكْرَهَهُ أَي: مُجْبِرٌ مِثْلُ: دَرَّأَك: مَعْنَى مُدْرِك، سَرَّاعٌ مَعْنَى مُسْرِعٌ، وَبَكَاءٌ مَعْنَى مُبْكٍ)، لِتَرَهْدَا وَشَهِي (جَبَّارٌ) دَاتَا شَرَاوَه لَه (جَبْرَهُ عَلَى الْأَمْرِ)، وَاتَه: نَاجِرِي كَرْد نَهو كَارَه بَكَات، (أَي: أَكْرَهَهُ) كَه وَاتَه: (جَبَّارٌ) لِتَرَهْدَا بَه مَانَاي (مُجْبِرٌ)، وَاتَه: تَوْبِزِيكَهَر وَ نَاجِرَا كَرَهَر، وَهَك (دَرَّأَك) بَه مَانَاي (مُدْرِك)، وَاتَه: كَه سِيك كَه شَتِيك دَه زَانَسِي، يَان (سَرَّاع) بَه مَانَاي (مُسْرِع)، وَاتَه: خَيْرَا كَرَهَر، (بَكَاءٌ) بَه مَانَاي (مُبْكٍ)، وَاتَه: گَرِيئَنَهَر، بَه لَام لِتَرَهْدَا وَشَهِي (جَبَّارٌ) بَهو مَانَايَه نِيَه، كَه خَوَا ﴿وَ﴾ لَه قُورَنَانْدَا زَه مِي دَه كَات، كَه بَرِيئِيَه لَه كَه سِيك كَه خُوْ بَه سَهَر خَه لَكْدَا فَهَر ز دَه كَات وَ، نَاجِرِيَان دَه كَات لَه سَهَر شَتِيك كَه پِيئَان نَاخُوْشَه وَ مِلِيَان پِيْ كَه چ دَه كَات، نَا، بَه لَكُو مَه بَه سَت نَهو هِيَه تُوْ تَوْبِزِيلِيكَهَر وَ نَاجِرَا كَه رِيَان نِي، وَايَان لِئِيكَه ي نَاجِرِي بِنِوَا بِيئِن، نَهو ه بَه س بَه خَوَا دَه كَرِي، خَوَا دَه تَوَانَسِي خَه لَك وَ لِيْ بَكَات، بَرُوَا بِيئِنَسِي، بَه لَام تُوْ هَهَر دَه تَوَانِي رِيئِيَان پِيئِي شَانْدَه ي، وَهَك لَه سُوْرَه قِي (الْقَصَص) دَا، دَه فَهَر مَوِي: ﴿وَإِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَئِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ...﴾ (۶۱) وَاتَه: تُوْ نَاتَوَانِي نَهو هِي خُوْشَت دَهوِي، بِيخَه يَه سَهَر رَاسْتَه رِي، بَه لَكُو خَوَا هَهَر كَه سِيكِي بِيَهوِي رَاسْتَه رِي دَه كَات، نُنْجَا نَهَم هِي دَا يَه تَه تَابِيَه تَه، كَه بَرِيئِيَه لَه رَاسْتَه رِي كَرْدِن، تَه نِيَا بَه دَه سَت خَوَا يَه، نَهو هِي بُوْ چِي خَوَا ﴿وَ﴾ لَه شَوِيئِيكِي دِيكَه دَه فَهَر مَوِي: ﴿وَإِنَّكَ لَا تَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (۵۴) الشُّورِي، وَاتَه: تُوْ هِي دَا يَه ت دَه كَه ي بُوْ رِي رَاسْت؟ لِتَرَهْدَا نَهو هِي دَا يَه تَه بَه مَانَاي رِي پِيئِي شَانْدَانَه، پِيغَه مَبَه رِي خَوَا ﴿وَ﴾ تَوَانِيوِيَه قِي رِي پِيئِي شَانِي خَه لَك بَدَات، رِي رَاسْت، بَه لَام نَه يَتَوَانِيوَه وَايَان لِئِيكَات، رِي رَاسْت بَگَرِن، نَهو ه بَه س بَه خَوَا ﴿وَ﴾ دَه كَرِي، بُوْ يَه دَه فَهَر مَوِي: ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ﴾، تُوْ تَوْبِزِي لِيكَه رِيَان نِي.

(۱۵) - ﴿فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعَبِيدٌ﴾، نُنْجَا تُوْ بَه قُورَنَان بِي رِيَان بَخَهوَه، هَهَر كَه سِيك لَه هَهَر هَشَه ي مَن دَه تَرَسِي، ﴿مَنْ يَخَافُ وَعَبِيدٌ﴾، خُوْئِنْدَرَاوِي شَه تَهوَه: (وَعَبِيدِي)، وَاتَه تَه نِيَا نَهو كَه سَه ي لَه هَهَر هَشَه ي خَوَا دَه تَرَسِي، لَه سَزَاي خَوَا دَه تَرَسِي، تُوْ بَه س دَه تَوَانِي

تھو کہسہ وا لئ بکہی، بیری بکہوتتہوہو ناموژگاری بکہی، بہ لام ناتوانی خہ لک ناچار بکہی و زوریان لئ بکہی.

لیرہدا لہ کوٹایی تہم دہرسہ ماندا و، لہ کوٹایی تہفسیری تہم نابہ تہ موبارہ کانہدا، تہم فہرماہستہی پیغہمبہر دینین ﷺ لہ بارہی بینینی خواوہ ﷺ:

{عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كُنَّا عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ، فَنظَرَ إِلَى الْقَمَرِ لَيْلَةً «يَعْنِي الْبَدْرَ»، فَقَالَ: «إِنَّكُمْ سَتَرَوْنَ رَبُّكُمْ، كَمَا تَرَوْنَ هَذَا الْقَمَرَ، لَا تَصَامُونَ فِي رُؤْيَيْهِ، فَإِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ لَا تُغْلَبُوا عَلَى صَلَاةِ قَبْلِ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلِ غُرُوبِهَا فَافْعَلُوا» ثُمَّ قَرَأَ: {وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ} ق: {۳۹}، (أخرجه أحمد: ۱۹۲۱۳، والبخاري: ۵۲۹، ومسلم: ۶۳۳، وأبو داود: ۴۷۲۹، والترمذي: ۲۵۵۱، وابن ماجه: ۱۷۷، وابن حبان: ۷۴۴۲).

واتہ: جہریری کوری عہدوللا خوا لئی رازی بی، دہ لئ: تیمہ شہوئیکی بہدر لہ خزمہت پیغہمبہر ﷺ دانیشتبووین، تہ ماشای مانگی کرد، فہرمووی: تیوہ پہرورہدگار تان دہ بینن، وہک چوون تہم مانگہ دہ بینن (یانی مانگی چوارہدہ)، ہیچ ہہورو تہم و مژ نابہ تہ بہرچاوتان لہ بینینی خوادا، بوئہ نگہر توائنتان نوژیٹیک پیش خورہہ لاتن و نوژیٹیکیش پیش خورٹاوا بوون بکہن، با تہو دوو نوژہ تان نہ چن.

واتہ: گرنگیی زیاتریان پی بدن، کہ مہبہست پیان نوژی بہ یانی و نوژی عہرسہ، ہہ لہبہ تہ مہبہست تہوہ نیہ، نوژہ کانی دیکہش، گرنگ نین، مہبہست تہوہ نیہ تہو دوو نوژہ زیاتر لیان بخہفتین، لہبہر تہوہی کاتی نوژی بہ یانی، لہ دواہی خہوتن دی، توژی عہریش بہ دواہی تیش و کارو سہرقالییدا دی، ناکاتان لئ بی لہو دووانہ، بہ شوہی تایبہت.

ہہرورہا فہرماہستیکی دیکہی پیغہمبہری خوا ﷺ دینین، ہہر لہ بارہی بہ پاکگرتنی خواو ستایش کردنیہوہ، پیغہمبہر ﷺ دہ فہرموی: {مَا مِنْ إِنْسَانٍ

يَكُونُ فِي مَجْلِسٍ فَيَقُولُ حِينَ يُرِيدُ أَنْ يَقُومَ: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ، إِلَّا غَفَرَ لَهُ مَا كَانَ فِي ذَلِكَ الْمَجْلِسِ، (أخرجه أحمد: ۱۵۷۶۷، تعليق شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح).

واته: هەر که سێک له کۆڕو مه جلیسێک هه لێسێ، کاتیک هه لده ستێ بئێ: (تهم زیکره بخوینێ) (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ)، نهی خواجه! تۆ به پاک ده گرم و ستایشت ده کهم، بیجگه له تۆ هیچ په رستراویک نیه، داوای لیبوردنت لێ ده کهم و بۆ لای تۆ ده که پێمه وه، (هەر که سێک که له مه جلیس هه لده ستێ، تهم قسه یه بکات)، هه رچی له وه مه جلیسه دا بووبێ، (گوێ گرتن له قسه یه کی خراپ و، وشه یه کی خراپی به سه ر ده مدا هاتبێ).

پێره دا که ده فه رموێ: ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ﴾ زانایان زۆر قسه بیان کردوه، بۆ وێنه:

یه که م: (الشوکانی) ده لێ: (نَزَّ اللَّهُ عَمَّا لَا يَلِيقُ بِجَنَابِهِ الْعَالِيِّ مُتَلَبِّسًا بِحَمْدِهِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ، وَقَبْلَ الْعَصْرِ، وَقَبْلَ الْمُرَادِّ صَلَاةِ الْفَجْرِ، وَصَلَاةِ الْعَصْرِ، وَقَبْلَ الصَّلَاةِ الْخَمْسِ، وَقَبْلَ صَلَّ الرُّكْعَتَيْنِ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ، وَرُكْعَتَيْنِ قَبْلَ غُرُوبِهَا، وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ «مِنْ» لِلتَّبَعِضِ «أَدْبَارِ السُّجُودِ» أَعْقَابَ الصَّلَاةِ)^(۱).

واته: خوا به پاک بگره له وهی له مه قامی به رزی ناوه شیتته وه، له حاتیکدا که تۆ ستایشی ده که ی، کاتی به ره به یان و کاتی نوێزی عه سر، هه ندیکیش گوتوو یانه: ته مه مه به ست پێی نوێزی به یانی و نوێزی عه سه ره و، هه ندیکیش گوتوو یانه: مه به ست پێی پێنج فه رزه کانن و، هه ندیکیش گوتوو یانه: یانی: دوو رکات پێش نوێزی به یانی بکه، دوو رکاتیش پێش ئاوابوونی بکه، که ده فه رموێ: ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ﴾، واته: له شه وگاریشدا، (مِنْ) بۆ هه ندیکه، واته: له هه ندیک به شی

شہوگاریشدا خوا پہرستی بکہ، ﴿وَأَدْبَرَ الشُّجُورَ﴾، واتہ: لہ کوٹابی نوڑہ
فہرژہ کانیش.

دوہم: (الشنقیطی) لہ (أضواء البیان) کہی خویدا^(۱) دلن: (وَأَمْرُهُ لَهُ بِالتَّسْبِيحِ بَعْدَ أَمْرِهِ لَهُ بِالصَّبْرِ عَلَى الْكُفَّارِ، فِيهِ دَلِيلٌ عَلَى أَنَّ التَّسْبِيحَ يُعِينُهُ اللَّهُ بِهِ عَلَى الصَّبْرِ الْمَأْمُورِ بِهِ، وَالصَّلَاةَ دَاخِلَةً فِي التَّسْبِيحِ الْمَذْكُورِ).

واتہ: فہرمان کردنی خوا بہ پیغہمبہرہ کہی ﴿﴾ بہ بہ پاک گرتنی خوا ﴿﴾ دوی
ٹہوہی فہرمانی پیکردوہ کہ خوڑاگرین لہسہر نازارو قسہی ناریکی بیرواہ کان،
بہ لگہی تیداہ لہسہر ٹہوہ، کہ خوا بہ پاکگرتن هاوکاری خوی بو دہرہ خستی
لہسہر خوڑاگرتن لہسہر ٹہوہی فہرمانی پیکراوہو، نوڑیش دہ چتہوہ ٹیو بہ
پاکگرتنی خواوہ کہ باسکراوہ، [لہبہر ٹہوہی نوڑیش ہہمووی بریتہ لہ یادی
خواو بہ پاکگرتن و ستایشکردنی خوا].

سیہم: (ابن عطیة)^(۲) دلن: (أَجْمَعَ الْمُتَأَمِّلُونَ عَلَى أَنَّ التَّسْبِيحَ هُنَا: الصَّلَاةُ، قُلْتُ: وَلِذَلِكَ صَارَ فِعْلُ التَّسْبِيحِ مُنْزَلًا مُنْزِلَةَ الْأَزِمِ لِأَنَّهُ فِي مَعْنَى: صَلَّ).

واتہ: تیکرای ٹہوانہی لہ قورٹانہوہ راماون گوتوووانہ: تہسیح لیرہدا کہ
دہ فہرموی: ﴿وَسَبَّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ﴾، مہ بہست پیسی
نوڑہ، ٹینو عاشووریش پشتگیری دکات و، دلن: ہہر بوہش وشہی (تسیح)
لیرہدا وک (لازم) ہاتوہ، نہک (متعدی)، چونکہ بہ مانای: (نوڑ بکہ) یہ.

ہہبہتہ ہہر (ابن عاشور) دلن: ہہندیکیش گوتوووانہ: ٹہوہی کہ لیرہدا
باسکراوہ، ہہموو ٹہو یادکردنی خواو، بہ پاکگرتنی و ستایشکردنی، ہہمووی
مہ بہست پیسی نوڑہ سوننہ تہ کانہ.

(۱) ج. ۷، ص. ۴۲۲.

(۲) ج. ۱۰، ص. ۳۲۷.

بەلّام من رام وایه وهک (الشنقیطی) گوتوو یه تی: مه به ست پیتی یادکردنی خویاهو، به پاکگرتیه تی و ستایشکردنیه تی و کړنووش بو بردنیه تی، که ئەمه هه م نوژییش ده گرتیه وه، هه م جگه له نوژییش ده گرتیه وهو، بیگومانیش مروّف تاکو دلّی به خواوه په یوه ستر بی و، دلّی به یادی خوا ئاوه دانتر بی، عه قّل و دلّی پۆشنتر بی به نووری ئیمان، خۆراگرتەر ده بی له سه ر ئازارو ناره حه تیی و مهینه تیه کان.

خوا به لوتف و که په می خۆی تيمه له و که سانه بگپیری، که له و ناره حه تیی و گرفتاریانه ی ژیا نی دنیا دا، به هۆی زیاتر یاد کردنی خواو، زیاتر په یوه ندیی توندو توّل بوون و گه رم و گور بوونه وه له گه لّ خوا ی په روه ردگاردا خۆراگر بین، خۆراگر بین به و واتایه لانه ده یین، به لای راست و چه پدا و پاشه کسه نه که یین، ته سلیمی حالیک نه بین که به ناشه رعیی ده زانری، به لکو به رده وام و خۆراگر بین له پاکسازی و چاکسازی و گۆرانکاری و راستکردنه وه ی، نه وه ی به لاری ده زانین.

لیره شدا دئینه کۆتایی ته فسیری سوورەتی (ق).

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فیسیری سوورہ تی

الذاریات

دەستېپك

بە پىرزان!

ئەمىرۇ كە پۇژى (۱۶) ى (رجب) ى (۱۴۴۱) ى كۆچىيە، بەرانبەر: (۲۰۲۰ / ۳ / ۱۱) ى زايىنى، لە شارى دىرىنى ھەولپىر، خوا پشتىوان بى دەست دەكەين بە تەفسىرى سوورەتى (الذاريات)، سوورەتى (الذاريات) بەشىكى دەكەويتە كۆتايى جوزى (۲۶) و بەشىكىشى دەكەويتە سەرەتاي جوزى (۲۷)، ەك عادەتى خۇمان سەرەتا پىناسە و ئىوورۇكى (الذاريات) دەكەين، ئەويش لە ھەوت بىرگەدا دەبىخەينە روو.

پىناسەى سوورەتى (الذاريات) و بابەتەكانى

يەكەم: ناوى ئەم سوورەتە:

زۆرىيە ھەرە زۆرى زانايان ئەم سوورەتى (الذاريات)يان، بە (سورە الذاريات) ناوبىردو، بە ئەم ھەندىك بە (سورە والذاريات)يان ناوھىناو، واتە: (و)دەكەى لەگەندايە، ھۆكارەكەشى ئاشكرايە، وشەى (ذاريات) يان (والذاريات)، تەنيا لەم سوورەتەدا ھاتو، زۆر لە سوورەتەكان بە ھۆى وشەى سەرەتايان، يان وشەيەكى ناوازە كە لە ئىوياندا ھاتى، ناونراون.

دوھەم: كات و شويىنى دابەزىنى:

ئەم سوورەتە سوورەتتىكى مەككەييە، بە يەكدەنگىي ھەموو زانايان، وا پىدەچى لە ئىوان سالانى (۷ تاكو ۹) ى پىغھەمبەرايەتىي دابەزىيى، لەبەر ئەوھى

وہک دواپی باسی دہکین، لہ ریزبہندیی دابہزیندا، ژمارہ (۶۶)ہ، واتہ: لہ پٹش
 تہم سوورہتہدا (۶۵)ی دیکہ دابہزیون، لہو (۱۱۴) سوورہتہی کہ ہہموو قورٹان
 پتکڈینن و، لہو (۸۶) سوورہتہی کہ لہ مہککہ دابہزیوون.

کہواتہ: وا پپدہچی دابہزینی تہم سوورہتہ لہ رووی کاتہوہ، کہوتبتتہ نیوہی
 دووہمی روژگارئی کہ پیغہمبہر ﴿﴾ گوزہراندوویہتی، کہ پئی دہگوتری: (البغۃ)
 واتہ: پٹش تہوہی کہ لہ مہککہوہ کوچ بکات بو مہدینہ.

سییہم: ژمارہی ٹاہتہکانی:

تہمیش بہ پای تیکرای ژمیرہرانی ٹاہتہکانی قورٹان، ژمارہی ٹاہتہکانی: (۶۰)
 ہ، پٹشتریش گوٹوممانہ: ہہندیک لہ سوورہتہکان کہ زانایہک ژمارہیہکی کہمتر
 گوٹوہ، بہکیک ژمارہیہکی زیاتری گوٹوہ، کہمیی و زوریی ژمارہی ٹاہتہکان
 دہگہرتہوہ بو کورتیی و درئیی رستہکانی قورٹان، تہگہرنا ہیچ دوو زانایہک
 لہسہر ہیچ وشہیہکی قورٹان، بہلکو لہسہر پیتیکیش راجبایان نہبووہ.

چوارہم: ریزبہندیی لہ دابہزین و موصحہفدا:

لہ ریزبہندیی دابہزیندا، تہم سوورہتہ (۶۶)مین سوورہتہ دابہزیوہ، لہ
 موصحہفیشدا ژمارہ (۵۱)ہ، واتہ: کہ لہ سوورہتی (الفتاحہ)وہ پی دادینن، لہ
 ژمارہ (۵۱) دہگہینہ سوورہتی (الذاریات)، بہلام لہ رووی دابہزینہوہ (۶۶)مین
 سوورہت بووہ دابہزیوہ.

پینجہم: نیوہروکی:

تہم سوورہتہش ہہمان سروشتی قورٹانی مہککہیی ہہیہ، باسی ہہر سی
 پایہ سہرہکیہکہی مسولمانہتی و دہکات:

۱- خوا به یه کگرتن و ته نیا خواپه رستی ﷻ، و، باسی ته نها به دیهینه رایه تیی خواو، ته نیا په روه ردگار تیی خواو، ته نیا خواوه ندرایتیی خواو، ناوو سیفه ته به رزوو بئ وینه کانی خوا.

۲- پوژئی دوایی، ته ویش چ کاته که (ساعة)، چ قیامت و زیندوو کرانه وه، پاشان باسی سزاو پاداشت و به هشت و دوژه خ.

۳- باسی پیغهمبهرایه تیی و وه حیی، ناماژه کردن به وه حیه که خوا بؤ پیغهمبهرانی داده به زینتی و، ناماژه کردن به به سه رهاتی پیغهمبهران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و، ناماژه کردن به کتیبه کانی خوا، به تایبته قورئان.

ثم سن ته وهره سن ته وهری کوکه ره وهن بؤ قورئانی مه که هی، ثم سووره ته ش، هر له و سن سودگه یه دا ده سوورئی، به لام لهم سووره ته دا (۲۳) تایبته بؤ به سه رهاتی شه ش له پیغهمبهران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ته رخا نکران، نایه ته کانی: (۲۴ - ۴۶)، که هر کام له: ئیبراهیم، لوط، موسا، هوود، صالح، نوح (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ن، به لام ته وهری سه ره کیی ثم سووره ته ش، وه که سووره تی (ق) بؤ باسکردنی پوژئی دوایی و به هشت و دوژه خ، به تایبته قیامت ته رخا نکراره، ته نانه ت ناماژه کردن به ژماره به که له نیشانه کانی خواش ﷻ، هر وه ها ناماژه کردن و گنپرا نه وهی به سه رهاتی ژماره به که له پیغهمبهران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و، که له یاخیه کانیشیان و، له به پنجوونی که له یاخیی و سه ره که شه کانیان، نه وه ش که باسکراره، هر په یوه ست ده بیتته وه به بابته تی پوژئی دواییه وه وه که دوایی باسی ده که یین.

شه شه م: تایبته مند بیه کانی:

۱- ثم سووره ته یه که مین سووره تیکه، له موصحه فدا هه تا ئیستا هاتین و، چوار سویندی به دوای یه کدای تپدا هاتین و، سویندی کی دیکه ی پیجهمیش به دوای نه و چوار سوینده دا، دوای نیوانیک که که وت بیتته به بنیانه وه، چونکه سووره تی (الصفات) وه که پیشر باسما نکرده،

یه که مین سووره تیک بوو که له سه ره تای سووره ته که وه سویند خورا بی، سی سویند به دوا ی که ددا، ﴿وَالصَّغِيْرَاتُ صَمًا﴾ ۱ ﴿فَالزَّجْرَبُ زَحْرًا﴾ ۲ ﴿فَالثَّلِيْثُ ذِكْرًا﴾ ۳ ﴿اِنَّ اِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ﴾ ۴، به لام نه مه یه که مین سووره تیکه که چوار سویندی تیدا خوراین، وه که گوتم: سویندیکی دیکه ی پینجه میش، دوا ی نه وهی که لئینیک که وتوته به نینان.

۲- خوا له م سووره ته موباره که دا، حکمهت و نامانجی دروستکرانی مروّف و جندی خستوته روو، که بریتیه له به ندایه تیی بو خواو خواپه رستن، که له نایه قی ژماره (۵۶) دابه: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ اِلَّا لِيَعْبُدُوْا﴾ ۱، له و باره وهش زانایان مشتومری زوریان بووه، تیمهش دوا یی قسه ی لی ده که مین، نایا ده گونجی بلین: خوا ﴿فَاَمَّا جَنِّيْ﴾ نامانجیکی هیناوه ته دی به دروستکردنی مروّف و جند، که بریتیه له به ندایه تیی بو خوا نه نجامدان؟! له و باره وه زانایان مشتومری زوریان بووه، ههر بویهش زوربه یان که ده فه رموی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ اِلَّا لِيَعْبُدُوْا﴾ ۱، مروّف و جندم دروست نه کردوون، مه گهر بو نه وهی به ندایه تیییم بو بکن، به جوریک مانایان کرده که دووری بخه نه وه له وهی خوا ﴿فَاَمَّا جَنِّيْ﴾ نامانج و مه به سستیکی ره چاو کردبی له دروستکردنی مروّف و جندا، به لام وه که دوا یی پئی ده گین، پیمان وایه پتویست به و ته ثویلکردنه ناکات، چونکه نامانج و مه به سستیک که خوا ره چاوی ده کات، په یوه ندیی به خودی دروستکراوه کانه وه هیه، نه که به خو یه وه، تا کو نه وهی لی بفامریته وه، که خوا ﴿فَاَمَّا جَنِّيْ﴾ پتویستی به جگه له خو ی بووه، بویه نه و شته ی به نامانج گرتوه!

۳- تابه هندی سته م، که نه م سووره ته جیاده کاته وه له سووره ته کانی دیکه، نه وه یه چهند وشه یه که له م سووره ته موباره که دا هاتوون، که تابه تن به م سووره ته وه:

۱- وشه ی ﴿وَالذَّرِيْبُ﴾، به لکو رسته ی ﴿وَالذَّرِيْبُ ذَرًا﴾ تابه ته به م سووره ته موباره که وه، که له نایه قی ژماره (۱) دا هاتوه.

۲- وشه ی ﴿الْمُبْكُ﴾ که له نایه قی ژماره (۷) دا هاتوه، ﴿الْمُبْكُ﴾ واته: ریک و پتیک، یا خود چنن، یا خود ریته کان ﴿الْمُبْكُ﴾ ده گونجی وه که چوَن (گنپ) کوی (کتاب) ه،

﴿لَنْبِك﴾ یش بەم شتوہیہ بن، یاخود وہك چۆن (طرق) كۆی (طریقە) یە، ﴿لَنْبِك﴾ یش كۆی (حبیگە) بن، بە مانای رتیەكان.

۳- رستەى: ﴿إِنَّهُ لَحَقُّ يَنْل مَا أَنْكُم نَطِئُونَ﴾ ۳۳، واتە: قورئان یان زیندووكرانەوہ هەقە، وہك چۆن ئتوہ قسە دەكەن و دەئاخفن، ئەمیش تەنیا لەم سوورەتە موبارە كەدا هاتوہ.

۴- وشەى: ﴿بِعَمَلٍ سَمِينٍ﴾ ۳۶، واتە: كۆلكىكى قەلەو.

۵- وشەى: ﴿يَهْجُونَ﴾ ۱۷، یانى: (يَنَامُونَ) دەخەون.

۶- وشەى: ﴿فَمَسَكَتْ وَجْهَهَا﴾ لە ئایەتى ژمارە (۲۹)، واتە: لە دەم و چاوى خۆیدا، ئەمە كە عادتى ئافرەتانه، وختىك هەوائىكى سەرسوپرەتەنەر دەبىستەن، دەستىك بە خۆیان دادەدەن.

۷- تەعبىرىكى دىكە كە تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوہ: ﴿فَتَوَلَّى رُكْبَةً﴾ ئایەتى ژمارە (۳۹)، واتە: فیرەون پشتى هەلكرد، بەھۆى ھىزو دەستەلانەكە یەوہ، یاخود بەشان و شەپىلكیەوہ خۆى بادا.

۸- ھەرەھا لە ئایەتى ژمارە (۵۰)دا، ئەم تەعبىرەش تەنیا لىرەدا هاتوہ: ﴿فَقَرُّوا إِلَى اللَّهِ﴾ رابكەن بەرەو لای خوا.

۹- وشەى ﴿ذُنُوبٍ﴾ یش تەنیا لىرەدا هاتوہ، ﴿ذُنُوبٍ﴾ بە مانای (تَصِيب) ە، واتە: پشك و بەش، لە ئەصددا ﴿ذُنُوبٍ﴾ یانى: دۆلچە ئەوہى ئاویان پى لە بىر ھەلینجاوہ، ئنجا لەبەر ئەوہى كاتى خۆى لە ھەندى جىيان ئاو كەم بووہ، كاتى ئاویان لە بىر ھەلینجاوہ، بەو دۆلكە یان دۆلچە یە ئاویان دەرھىناوہ كە لە زمانى ەرەبىی دا (دلو) ی پىدەئىن.

هوتهم: دابه شکردنی ئەم سوورته بو چەند دەرسێک:

ئیمە کۆی ئەو (۶۰) ئایەتە، بەپێی ئیوه پۆکیان و، دواى ئیوه پامانى زۆرو سەرنجدانى زۆر لە ئیوه پۆکی ئەم سوورته، بو سێ دەرسان دابه شمان کردوون:

دەرسی یەكەم: ئایەتەکانی: (۱ - ۲۳) ی سەرەتا، کە تێیاندا خوا ﷻ سویند بە جوار جۆره شتان دەخوات، لەسەر راستیی بەئینی خوا، پاشان سویند بە ئاسمانی خاوهن پێک و پێکی، یاخود خاوهن پێ و بان، خوراوه، لەسەر تیکەڵ و پیکەلی قسەو بیرو رای بپروایان، دواى باسی سزای بپروایان کراوه، پاشان پاداشتی پارتزکاران و، وەسفکردنێان بە چەند خەسلەتێکی زۆر بەرزو ناوازه، باسکراوه دواى ئاماژە کراوه بە نیشانهکانی خوا لە زهويداو لە خودی مروؤفیشداو، بەوه کە بەئینی خوا راسته و ههقه، وهك چۆن قسه کردن و ئاخوتنی مروؤفان راسته و شتیکی سەلمێتراه.

دەرسی دووهم: ئایەتەکانی: (۲۴ - ۴۹)، کە (۲۶) ئایەتن، تێیاندا ئاماژە بە بەسەرھاتی هەر کام لە ئیبراھیم و لووط (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ئنجا دواى ئەوان بەسەرھاتی مووساو، دواى باسی گەلی عاد و گەلی ئەموود و گەلی نووح کراوه، ئەو سێ گەلەش کە باسکراون، مانای وایە هوود کە پێغەمبەری گەلی عاد بووه و، صالح کە پێغەمبەری گەلی ئمود بووه و، نوحی کە پێغەمبەری گەلەکەى خوێ بووه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، باسکراون، پاشان جارێکی دیکە باسی نیشانهکانی پەروردگارێتی خوا هێتراه تەوه پێش و، باسی هەر کام لە ئاسمان و فراوانکردنی ئاسمان یان بەفراوانیی دروستکردنی ئاسمان واتە: گەردوون، یاخود بەر دەوام فراوانکردنی کراوه، پان راخستنی زەوی و، دياردهی جووتیهتی زهوجيهت، کە بنچینەى گشتی خوايه لە دروستکراوهکاندا، باسکراوه.

دەرسی سێهەم: کە یازده ئایەتەکانی: (۵۰ - ۶۰) دەگریته خوێ، خواى بەرزى مەزن فەرمان بە پێغەمبەر دەکات، کە بە خەلک بفەرموێ: بەرەو لای خوا پابکەن

و، تەنيا خوا بەرستى، پاشان خوا دلى پىغەمبەرى داوۋەتەوۋە كە گەلانى پىشوووش، كۆمەلگا پىشووۋەكانىش، ھەر پىغەمبەرىكىيان بۆ ھاتبى ھەروا بە جادووگەر يان بە شىت تۆمەتباريان كىردوۋە، واتە: ھەندىكىيان گوتوويانە: جادووگەرە و، ھەندىكىيان گوتوويانە شىتە، ئەگەرنا ناگونجى كە سىك جادووگەر بى شىت بى، ھەروەھا شىتىش ناگونجى جادووگەرى، واتە: ھەندىكىيان گوتوويانە: جادووگەرە و، ھەندىكىيان گوتوويانە: شىتە.

لە كۆتايىشدا خوا ﷻ چەند رېئىمىيەكى پىغەمبەر دەكاو، چەند راستىيەكى يەكجار مەزن ۋادەگەيەنى، لە نىوياندا ئەو راستىيە ھەرە مەزنەيە، كە برىتيە لەوۋى خوا حىكمەتى دروستكىردنى بۆ مروؤف و جند ۋادەگەيەنى كە برىتيە لەوۋى بەنداىەتىسى بۆ بكنەن.

✧ دهرسی یه کهم ✧

پىناسەى نەم دەرسە

دەرسى يەكەممان لە (۲۲) ئايەتق سەرەتاي (الذّارئات) پىك دى، ئايەتەكانى:
(۱ - ۲۳)، كە سەرەتا خواى كارزاني مېهرەبان ﷻ سويىند بە چوار شتان دەخوات،
لەسەر راستىي بە ئىتى خواو، هاتنى سزاو پاداشت.

دواتر سويىند بە ئاسمانى رىك و پىك و سيستماتىك، ياخود ئاسمانى خاوەن
رىگەو بان دەخوات، لەسەر ئەووە كە قسەو بىروراي بېرورايەكان دژيەك و
پىكەو ناكۆكە، دواتر هەرەشەيان لىدەكات بە ناوونىشانى درۆزناني بى ئاگا
لەسەر بېرورايان بە پۆژى دوايى و، پەلەكردنيان لە هاتنى پۆژى دوايى، ياخود
هاتنى سزا.

پاشان خوا باسى پارىزكارانى كردو، كە لە چ نازو نىعمەتتىكى خۆشدا
دەبن و، بە چوار سيفەتق گەورەو گرنگيشيان پىناسەيان دەكات، كە بەهۆى
ئەو سيفەتەئانەيانەو، تووشى ئەو سەرەنجامە پرخىرو خۆشيبە بوون، چوار
سيفەتەكانىش:

۱- چاكەكارىي، چاكەكارىي هەم بە ماناي چاك خواپەرستى، هەم بە ماناي لەگەل
خەلكدا چاكەكارىبون، دى.

۲- كەم خەوتن لەشەوداو شەو بىدارىي و، خواپەرستىي.

۳- داواى لىبوردنكردن لە خوا، لە كاتى پىش بەرەبەياندا لە سەحەر، واتە: پىش ئەوەى
شەبەقى بەياني بدات.

۴- مأل و سامان بەخشين بە خەلكى سوالكەر كە داوا دەكات و، بە خەلكى بى بەش كە
شەرم بە خۆبەو داوا ناكات.

دواییش خوا **تین** باسی نیشانه و به لگه کانی پهروه ردگار تیی خوی و، نیشانه و به لگه کانی راستی هه بوونی زیندوو کرانه وه و سزاو پاداشت ده کات، ههم له زه مینداو، ههم له خودی مرو فاند، ههروه ها باسی نه و راستییه ش کراوه که بژیوی مرو ف له ناسمانه وه دابین ده کری.

له کۆتاییشدا خوا **تین** سویند ده خوات به پهروه ردگاری ناسمان و زهوی، که نه وهی به تینیان پی ده درتی، یا خود هه په شه یان پی لئ ده کری، راسته، ههروه که چون قسه و ناخواتنی نه وان، شتیکی راست و سه لمین تراوو نکو ولیی لئ نه کراوه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ وَالذَّارِعَاتِ ذَرْوًا ﴿١﴾ فَالْحَمَلَاتِ وِقْرًا ﴿٢﴾ فَالْجَارِعَاتِ يُسْرًا ﴿٣﴾ فَالْمَقْسِدَاتِ اَمْرًا ﴿٤﴾ اِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٍ ﴿٥﴾ وَلَئِن لَّبِيتٌ لَوْعًا ﴿٦﴾ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْمُبْكِ ﴿٧﴾ اِنَّكَ لَبَى قَوْلٍ مُخْلِيفٍ ﴿٨﴾ يُؤْفِكُ عَنْهُ مِنَ الْوَعْدِ ﴿٩﴾ قِيلَ الْمُحْرَصُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي عَمْرُقٍ سَاهُونَ ﴿١١﴾ يَسْتَلُونَ اَيَّانَ يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٢﴾ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُعْتَنُونَ ﴿١٣﴾ ذُوقُوا وَاِنَّكُمْ لَهَذَا الَّذِي كُنتُمْ بِهٖ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٤﴾ اِنَّ الْمُسَوِّينَ فِي جَنَّتِ وَعِوِينَ ﴿١٥﴾ اَلْبَغِيذِ مَا اَنَّهُمْ رُبُّهُمْ اِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُجْسِنِينَ ﴿١٦﴾ كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ النَّبِيلِ مَا يَهْتَمُّونَ ﴿١٧﴾ وَيَا لَأَحْصَارٍ هُمْ يَسْتَفْعِرُونَ ﴿١٨﴾ وَفِي اَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿١٩﴾ وَفِي الْاَرْضِ اٰيَاتٌ لِّلْمُتَوَقِّينَ ﴿٢٠﴾ وَفِي اَنْفُسِكُمْ اَفَلَا تَبْصُرُونَ ﴿٢١﴾ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٢﴾ قَوْرِبَ اَسْمَاءِ وَالْاَرْضِ اِنَّهٗ لَحَقٌّ نَّبَلٌ مَّا اَنْكُمُ بِنٰطِقُونَ ﴿٢٣﴾ ۞

مانای دهقا و دهقی نایه‌تەکان

(بە ناوی خۆی بە بەزەیی بەخشنده. سوئند بە بایه پەرژو بلاوکەرەوه‌کان
 بە بلاوکردنەوه ۱) ئنجا سوئند بە (هەورە) قورسایى هەلگرەکان ۲) ئنجا
 سوئند بە (کەشتیە) بە ئاسانی پۆیشتووہ‌کان بە دەریادا ۳) ئنجا سوئند
 بە (فریشتە) کار دابەشکەرەکان ۴) بە دلئیایى ئەوەی گفتمان پیدەدری پاستە
 ۵) هەرۆه‌ها سزاو پاداشت (لە پۆژی دوایی دا) دیتە دی ۶) سوئندیش بە
 ئاسمانی خاوەن پئیەکان ۷) بیگومان ئیوہ (ئەى بیپرواینە!) لە قسەبەکی ناکۆک
 و دژبەکان دان ۸) کەسێک کە (لە هەق) لادراپى لى (لە پڕواھیتان بە پۆژی
 سزاو پاداشت) لادەدری ۹) لە گۆترە درۆکەرەکان بە کوشت بچن ۱۰) ئەوانەى لە
 (باتلاغى) بى ناگاییدا (نغروُن) ۱۱) (بە نکوولیییکردنەوه) دەپرسن: پۆژی سزاو
 پاداشت کەنکییە؟ ۱۲) ئەو پۆژە کە لەسەر ناگر سزا دەدرین (دەسووتتیرین)
 ۱۳) (پئیان دەگوترى): ئازارەکەتان بچئۆن! ئەمە بوو کە پەلەتان لیدەکرد ۱۴)
 بە دلئیایى پارێزکاران لە ئیو باخ و بیستان و کانى و سەرچاوان دان ۱۵) وەرگری
 ئەوەن کە پەرۆردگاریان پئیادون (لە سۆنگەى ئەووە کە) بە دلئیایى ئەوان
 پئش ئەوه چاکەکار بوون ۱۶) تەنیا کەمیک لە شەوگار دەنووستن ۱۷) (دواى
 بەسەربردنى شەوگار بە خواپەرستى،) بەرە بەیانینیش داواى لیئوردنیان (لە
 خوا) دەکرد ۱۸) لە مال و سامانەکەنیشاندا ماف هەبوو بۆ (هەزارى) داواکەرۆ
 (ئاتاجى) بیبەش ۱۹) لە زەویشدا بەلگە و نیشانە هەن (لەسەر پاستى پۆژی
 دوایی) بۆ دلئیایان (لە پڕواياندا) ۲۰) هەرۆه‌ها لە خودى خۆشاندا ئایا نابینن؟
 ۲۱) بژیویشان لە ئاسمانییەو، ئەوہش کە بەلئیتان پیدەدری ۲۲) (سوئند) بە
 پەرۆردگارى ئاسمان و زەوى، ئەوه (بەلئینی خوا بە هاتنى پۆژی قیامەت) پاست
 و چەسپاوه وهك چۆن ئیوہ دەدوین ۲۳).

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(وَالذَّرِيَّةِ)، كۆی (ذَارِيَّة) به، (ذَارِيَّة) واته: بلاوکه ره وهو رامالکه رو پرژو بلاوکه ر، (ذَرْتَهُ الرِّيحُ تَذْرُوهُ، وَتَذْرِيهِ)، واته: با بلاوی کرده وهو، بلاوی ده کاته وه (تَذْرُوهُ وَتَذْرِيهِ) هه ردوویان هاتوون واته: پرژو بلاوی کرد (ذَرَّتِ الرِّيحُ السَّرَابَ وَغَيْرَهُ: سَقَفْتُهُ، ذَرَوْتُ الشَّيْءَ: طَيَّرْتُهُ وَأَذْهَبْتُهُ)، بایه که گله که ی، یا خود غه یری گله که ی پرژو بلاوکه وهو را یمالی (سَقَفْتُهُ الرِّيحُ) واته: بایه که را یمالی پرژو بلاوی کرده وهو (وَذَرَوْتُ الشَّيْءَ)، واته: شته که م فراندو لامبردو بلاوکه کرده وه.

(وَقَرًا): (الْوَقْرُ: الْجَمَلُ لِلْحِمَارِ وَالْبَعْلُ، كَالْوَسْقِ لِلْبَعِيرِ) وشه ی (وَقْر): بۆ گویدرژو بۆ تیستر ده گوترئ (وَقْر) واته: قورسایه که باریکی قورس، هه ره وه بۆ حوشر ده گوترئ: (وَسْق): له زمانی عه ره بییدا به باری حوشر ده گوترئ: (وَسْق)، به لام به باری که ره تیستر ده گوترئ: (وَقْر) هه ردوویکیان به مانای باری قورس دین.

(يُسْرًا)، (الْيُسْرُ: ضِدُّ الْعُسْرِ، وَتَيْسَرٌ وَاسْتَيْسَرَ كَذَا: تَسَهَّلَ)، (يُسْر) پیچه وانه ی (عسر) ه، (عسر) یانی: قورس، (يُسْر)، یانی: ناسان، ده گوترئ: (تَيْسَرٌ وَاسْتَيْسَرَ كَذَا) واته: ئه و شته ناسان بوو، سیتابوو.

(الزَّيْنِ)، (الذَّيْنُ: الْبُرْءُ، غَيْرَ مَدِينَيْنِ: غَيْرَ مَجْرِيَيْنِ)، وشه ی (دین) به مانای سزاو پاداشته، که واته: که له سووره تی (الواقعة) دا که ده فه رموی: ﴿إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ﴾ (۸۱)، (أي: غَيْرَ مَجْرِيَيْنِ)، واته: نه گه ر ئیوه سزاو پاداشته نادرئنه وه، ده شگونجئ له ویدا (مَدِينَيْنِ) به مانای (خَاضِعَيْنِ)، نه گه ر ئیوه ملیتکه چکراونین، فه رمووون رووچه که بگپرنه وه بۆ جهسته، کاتیک خوا ده یه وی ئه و رووچه له وه جهسته یه بئینتته ده ر.

(لَوْعًا)، واته: رووده‌دا، (الْوُقُوعُ: بُبُوثُ الشَّيْءِ وَسُقُوطُهُ)، (وقوع): بریتیه له چه‌سپانی شتیک و، به‌ربوونه‌وی شتیک، (الْوَأَقَعَةُ: لَا تَقَالُ إِلَّا فِي الشِّدَّةِ وَالْمَكْرُوهِ)، (وَأَقَعَةً): ته‌نیا بو شتیک که سه‌ختنی و، شتیکی ناخوشبین، به‌کارده‌هیتری، واته: رووداویک که رووده‌دات.

(ذَاتِ لُحْيٍ)، یانی: (ذَاتِ الطَّرَائِقِ)، خاوه‌ن رییه‌کان، ده‌گوتری: (بَعِيرٌ مَّجْبُوكٌ الْقَرَى، أَيْ: الظَّهْر) به‌حوشتریک که پشتی پته‌وو قاییم بی‌وای پی‌ده‌گوتری، (قَرَى) به‌مانای (ظَهْر) دی، (وَإِخْتِيَاكُ: سَدُّ الْإِزَارِ)، (اِخْتِيَاكُ): به‌وه ده‌گوتری که‌سیتک پشتینه‌که‌ی چاک به‌ستنی، یاخود توندو توآلکردن.

(مُخْتَلِفٍ)، (الْخِلَافُ أَعْمَمٌ مِنَ الضِّدِّ، لِأَنَّ كُلَّ ضِدِّينِ مُخْتَلِفَانِ، وَلَيْسَ الْعَكْسُ، ثُمَّ اسْتَعِيرَ لِلْمُتَاوَعَةِ)، وشه‌ی (خِلَاف) گشتیتره له (ضِد) یانی: دژ، هه‌موو دوو شتی پتکه‌وه دژ، لیک جیان، به‌لام مه‌رج نیه هه‌موو دوو شتی لیک جیا، دژی یه‌کدی بن، بو‌وینه: شیرو ماست لیک جیان، به‌لام دژی یه‌کدی نین، به‌لام ره‌ش و سپیی دژی یه‌کدین، تاریکی و رووناکیی دژی یه‌کدین، دواپی وشه‌ی (خِلَاف) خوازراوه‌ته‌وه بو‌ناکوکیی، لیره‌دا (مُخْتَلِفٍ) یانی: جیا و جوراو جور، یان دژی‌ه‌ک.

(بُؤْفَكَ عَنْهُ)، واته: لیتی لا‌ده‌دری، (الإفكُ: كُلُّ مُضْرُوفٍ عَن وَجْهِهِ الَّذِي يَحِقُّ أَنْ يَكُونَ عَلَيْهِ)، (إفك): بریتیه له هه‌ر شتیک که له‌و رووه‌ی پیویست بی‌له‌سه‌ریبی، لیتی لایدری، (المأفوكُ: مَضْرُوفٌ عَنِ الْحَقِّ إِلَى الْبَاطِلِ)، (مأفوك) واته: شتیک که له‌هه‌ق به‌ره‌و ناهه‌ق لادراپی.

(مُتَلِّ)، یانی: به‌کوشت بچی، ده‌لنی: (لَفْظٌ قُتِلَ: دَعَاءٌ عَلَيْهِمْ، وَمِنَ اللَّهِ إِجْبَادٌ ذَلِكَ)، (قُتِلَ) یانی: به‌کوشت بچی، هه‌ندیکیش گوتوویانه: یانی: (لَعِنَ) نه‌فرینی لی‌بکری، یان (طَرْدَ) دوور بخریته‌وه، هه‌رچون بی‌لیره‌دا (قُتِلَ) به‌مانای نزاو تووکه لییان کراوه، به‌لام که‌خوا تووک له‌که‌سیتک بکات، یانی: نه‌و شته‌دینیتته دی، تیمه‌داوا له‌خوا ده‌که‌ین، نه‌و شته‌مان بو‌بینیتته دی، به‌لام که‌خوا

بالآدههست شتیک به شیوهی تووک و نزا بفرموی، مانای وایه شتهکه دینتته دی، خوا کهس نیه داوای لی بکات.

(الْحَرْصُ)، (الْحَرْصُ: حَرَزُ الثَّمَرَةِ، وَقَيْلٌ: الْخَرْصُ: الْكَذِبُ)، (حَرْصٌ) به کوردیی ده لئین: قرساندن، بریتیه لهوهی میوهی تهو دره خته، یان تهو باخه بخه ملیئزی چه نهنده؟ هه ندیکیش گو توویانه: (حَرْصٌ) به مانای درۆ دئی، به کوردیی ده لئین: له گو تره، له گو تره قسه کردن، بویه ش من (الْحَرْصُونَ) م، به گو تره که ران مانا کردوه.

(عَمْرٌ)، (العَمْرُ: إِزَالَةُ أَثَرِ الشَّيْءِ، وَالْعَمْرُ: الْمَاءُ الْكَثِيرُ، وَالْعَمْرَةُ: الشَّدَّةُ، وَعَمْرُهُ الْمَاءُ: عِلَاةٌ)، (عَمْرَةٌ) له (عَمْرٌ) وه هاتوه (عَمْرٌ): بریتیه له لابر دنی شو تهنه واری شتیک، که ناوی به سه ره وریکه ی، هه روه ها (عَمْرٌ) به مانای ناوی زۆر دئی، (عَمْرَةٌ) به مانای سه ختی و ناره چه تی دئی، ده گو تری: (عَمْرَةُ الْمَاءِ)، واته: ناوی چۆسه ری، ناوه که وه سه ری که پرا (في عَمْرٍ سَاهُونَ)، له باتلاغی نه قامیی و، بی ناگایی دان.

(سَاهُونَ)، (السُّهُو: حَطًّا عَنْ غَفْلَةٍ)، (سُهُو): بریتیه له به هه له داچوون، به لام به هوئی بیتاگاییه وه.

(أَيَّانَ)، (عِبَارَةٌ عَنْ وَقْتِ الشَّيْءِ وَيُقَارَنُ مَعْنَى: مَتَى)، (أَيَّانَ): بریتیه له کاتی شتیک، بویه مانا که ی نیزی که له (مَتَى) وه، واته: که نگئی نه وشته ده بی، که ی ده بی؟

(يُقَنَّنُونَ)، (أَصْلُ الْقَنْنِ: إِدْخَالُ الذَّهَبِ النَّارِ لِيُظَهَّرَ جُودَتَهُ مِنْ رَدَائِهِ وَاسْتَعْمِلَ فِي إِدْخَالِ النَّاسِ النَّارَ). وشه ی (قَنَّ): له نه صلدا به مانای نه وه یه زپر بخرتیه تپو ناگره وه تا کو زپری ساغ، کانه یه کی به نرخ، له وه ی که له که لی تیکه لکراره له کانه ی دیکه، مس و ناسن و نه وانه ده ریکه وئی، بویه کورده واری خۆمان ده لئین: (زپری سوور، یان زپری ساغ له ناگر ناترسئ)، زپر هه رچه ند بیسو تینی

مادام زبیری ساغبین کهم ناکات، به لّام نه گهر شتی دیکه‌ی له گه‌ل تیکه لکرابین، کانزابه کافی دیکه لیبی جیاده بنه وه، به لّام دوایی وشه‌ی (فَسْتَن) به کاره یتراره بۆ خستنه نیو ئاکری خه لکه وه، که واته: (يُفْتَنُونَ) یانی: (يُعَذِّبُونَ) یان (يُحْرَقُونَ)، ده سووتننن و سزا ده درین.

(يَهْجَمُونَ)، (الْهُجُوعُ: النُّومُ لَيْلًا) (هُجُوع): به مانای خهوتنه به شهو، (وَالْتَهْجَاعُ: النُّومَةُ الْخَفِيفَةُ) (تَهْجَاع): بریتیه له نوستننکی کهم، سه رخه و شکاندن.

(وَيَا لَأَسْمَارٍ)، (جَمْعُ سَحَرٍ، قَبْلَ الصُّبْحِ)، (أَسْحَار): کۆی (سَحَره)، پیش به ره به یان واته: پیش نه وه‌ی که نو یژی به یانی بین، پیش ده رکه وتنی سپنده‌ی به یانی.

(وَالنَّحْرُورِ)، واته: بن به شکراو، (حَرَمَةُ الشَّيْءِ: لَمْ يُعْطِيه، يَحْرِمُهُ، حُرْمًا، وَحَرْمًا، وَحَرْمَةً، وَحَرِيمَةً، وَحَرْمَانًا)، (حَرَمَةُ الشَّيْءِ) واته: شته که‌ی نه دایه بن به شیکرد، تنجا ده گوتری: (يَحْرِمُهُ حَرْمًا)، بن به شی ده کات، بن به شکردن، ههروه‌ها (حَرْمًا وَحَرْمَةً) ییش ده گوتری: (رَمَّةٌ وَحَرِيمَةٌ وَحَرْمَانًا)، هه مووی نه وانه چاوگن.

مانای گشتیی نایه تکان

مانای گشتیی ئەو بیست و سێ (۲۳) نایه ته موباره که، خوا ﴿۱﴾ له م سووره ته موباره که دا، سه ره تا به ناوی خوا هیتان دهست پیده کات و، ده فه رموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، به ناوی خوی به به زه یی به خشنده، که هه می شه گو تو و مانه و دووباره ی ده که ی نه وه، واته: ئەو کاره م دهست پیده که م به ناوی خوی به به زه یی به خشنده، که ده لیتی ئەو کاره به ناوی خوی به به زه یی به خشنده دهست پیده که م، ده بی چوار و اتا له عه قل دلی خۆتدا ناماده بکه ی:

۱- ئەو کاره به ناوی خوا وه که م، نه ک به ناوی خۆم، یان به ناوی هه ر که سیکی دیکه.

۲- ئەو کاره بۆ رازی بکردنی خوا ده که م، نه ک بۆ هیتانه دی هه ر نامانجیکی دیکه.

۳- ئەو کاره به پیتی به رنامه ی خوا ﴿۲﴾ ده که م.

۴- ئەو کاره به ئاسانکاری خوا، به توانایه ک که خوا بۆم ده ره خسینی ده یکه م، نه ک به شان و شه و کت و توانای خۆم یان که سیکی دیکه.

تینجا ده فه رموی: ﴿وَالَّذِيْنَ دَرَّوْا۟ ۱﴾ ﴿فَالْحَمِيْلَتِ وِقْرًا ۲﴾ ﴿فَالْبُرِيْتِ يُسْرًا ۳﴾ ﴿فَالْمَقَنَّتِ اَمْرًا ۴﴾، وه ک دوابی له مه سه له گرنگه کاندایا تر شی ده که ی نه وه، زانایان له و باره وه دوو رایان هه ن به گشتیی:

أ- هه ندیکیان ده لێن: ئەم چواره که خوا سویندی پیتخواردوون، چوار شتی جیان.

ب- به لām هه ندیکیان گو تو و یانه: هه ر چوار یان یه ک شتن، ئەوانه ی ده لێن: چوار شتی جیان، من، زیاتر ئەو رایه م گرتوه، ئاوا لیکیان داونه وه:

﴿وَالَّذِيْنَ دَرَّوْا۟﴾، سویند به وانه ی بآوده که نه وه به بآوکردن، که مه به ست پیتی بایه کانه، ئەو بایانه ی بآوده که نه وه.

﴿فَالْحَمْدُ لِقَوْمِ﴾، نه‌وانه‌ی که قورسای هه‌لده‌گرن، که مه‌به‌ست پی‌ی هه‌وره‌کانه، واته: سویند به‌قورسای هه‌لگه‌رکان.

﴿فَالْحَمْدُ لِقَوْمِ﴾، سویند به‌رۆیشتوو‌ه‌کان به‌ناسانی، واته: رۆیشتوو‌ه‌کان به‌ده‌ریادا به‌ناسانی، که مه‌به‌ست پی‌ی که‌شتیه‌کانه.

﴿فَالْمَقْسَمَاتِ أَمْرًا﴾، سویند به‌دابه‌شکه‌ره‌کانی کار، که فریشته‌کانن.

هه‌ندیکیشیان گوتوو‌یانه: هه‌ر چواریان مه‌به‌ست پێیان بایه‌کانه: سویند به‌و بایانه‌ی شت پرژو بلا‌و ده‌که‌نه‌وه، به‌تایه‌ت هه‌ل‌می ئاو پرژو بلا‌وده‌که‌ن و، دوایی رایانده‌مالن هه‌وریان لئ دروست ده‌که‌ن، ﴿فَالْحَمْدُ لِقَوْمِ﴾، سویند به‌و بایانه‌ی هه‌وره‌قورسه‌کان هه‌لده‌گرن، ﴿فَالْحَمْدُ لِقَوْمِ﴾، سویند به‌و بایانه‌ی هه‌وره‌کان ده‌رۆینن، به‌نه‌رمیی ده‌رۆن، ﴿فَالْمَقْسَمَاتِ أَمْرًا﴾، سویند به‌و بایانه‌ی دوایی هه‌وره‌کان ده‌به‌نه شویننه‌کان و له‌شێوه‌ی باران و به‌فرو ته‌ززه‌دا، ئاو داده‌بارینن به‌سه‌ر زه‌ویدا، سویند به‌و چوار شتانه.

﴿إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٍ﴾، به‌دنیایی نه‌وه‌ی به‌لێنتان پێ ده‌دری، راسته، ﴿تُوعَدُونَ﴾ ده‌شکو‌نجن به‌مانای گف‌ت و به‌لێن نه‌بێ، به‌لکو به‌مانای هه‌ره‌شه‌کردن بێ، له‌(أوعده) وه‌هاتبێ، واته: نه‌وه‌ی هه‌ره‌شه‌تان پێ لئ ده‌کرێ راسته، یانی: چه‌سه‌پاو و دێته‌دی.

﴿وَأَنَّ الْبَيْنَ لَنُوعٍ﴾، سزاو پاداشتی‌ش ده‌چه‌سپێ و دێته‌دی.

﴿وَأَسْمَاءُ ذَاتِ الْمَعْبُوتِ﴾، سویند به‌تاسمانی خاوه‌ن رێ و بان، یاخود: سویند به‌تاسمان که رێ و بانه‌کانی هه‌ن، یاخود: سویند به‌تاسمانی خاوه‌ن رێک و پێکی، یان: سویند به‌تاسمانی جوان چزاو، هه‌موو ته‌و مانایانه‌ی هه‌ن، سویند به‌و تاسمانه.

﴿إِنَّا كُنَّا لَمِنَ الْقَائِلِينَ﴾، ئیوه‌ ئه‌ی بێ‌برواییه‌کان! له‌قسه‌یه‌کی دژیه‌کدان، له‌قسه‌یه‌کی تێکه‌ل و پێکه‌ل‌دان.

﴿يُؤْتِكُمْ عَنْهُ مِنْ آفِكُمْ﴾، لاده درئ له برواهینان به رۆژی دواپی، ئەو که سهی لادرابئ، واته: ئەو که سهی لادرابئ له تیمانیان به رۆژی دواپی، ئا ئەوه به راستی لادراوه، هه ندیکیش وایان لیکداوه تهوه، لهو قسه تیکه له پیکه له لاده درئ و، بروا به رۆژی دواپی دینئ و بروا به ههقی چه سپا و دینئ، که سیک خوا لوتفی له گه لدا کردبئ و، له رپی ناههقی لادابئ و، هینابیتیه سه رپی راست.

﴿قِيلَ الْخَفْرُ صَوْنٌ﴾، به کوشتچن ئەوانه ی له گوتره درؤ ده که ن.

﴿الَّذِينَ هُمْ فِي عَمْرٍو سَاهُونَ﴾، ئەوانه ی له باتلاغی نه زانیی و بیتاگایدا، بیتاگا و سه راسیمه ن.

﴿يَسْتَلُونَ أَيَّانَ يَوْمِ الَّيْنِ﴾، ده پرسن به نکوو لیبلیکردنه وه ده پرسن، رۆژی سزاو پاداشت که نگیتیه؟

﴿يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ﴾، ئەو رۆژه ی له سه ر تاگر ده سووتتیرین و سزا ده درین.

﴿ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تَسْتَعِجُونَ﴾، پێیان ده گوترئ: نازاره که تان بچیزن ئەوه بوو که په له تان لی ده کرد.

ئيجا دوا ی ئەوان خوا ﷻ باسی پارێزکاران ده کات.

﴿إِنَّ الَّتَمِيْنَ فِي جَنَّتٍ وَعَجُونٌ﴾، به دلنایی پارێزکاران له تێو باغ و، بیستانه کان و، له تێو کانیی و سه رچاوان دان، ئەوانه ی پێشی له تێو ناگردا، ده سووتتیرین و سزا ده درین، ئەو ناگره ی په له ی لی ده که ن له دنیا دا، له رۆژی قیامه تدا یه خه یان ده گری، به لأم پارێزکاران له تێو باغ و بیستان و گوڵ و گوڵزارو کانیی و سه رچاوه ی زۆردان، ﴿أَمْ يَحْذَرْنَ مَا آتَيْنَاهُمْ مِنْهُمْ﴾، ئەوه ی پهروه ردگاریان پێیدا ون وهری ده گرن، واته: ده بپته مو لکیان، یا خود لئی پازیین له وه ی پهروه ردگاریان پێیان ده دات.

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُّحْسِنِينَ﴾، به‌هۆی ته‌وه‌وه که به دلتیایی ته‌وان له‌وه‌وه پیش چاکه کاربوون، واته: چاکه کاربوون له خواپه‌رستیانداو چاکه کاربوون له‌گه‌ل خه‌لکدا.

﴿كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ الْأَبْلَاءِ مَا يَحْتَمُونَ﴾، عاده‌تیان وابوو به شه‌وئی که‌م ده‌خه‌وتن، واته: شه‌وه‌وه بیداربوون، به‌لئی به‌رۆژی خه‌ریکی کار بوون، به‌شه‌ویش بیداربوون که‌میکی نه‌بی، که پشوویان تیدا ده‌دا.

﴿وَبِالْأَحْصَارِ هُمْ يَسْتَقْفِرُونَ﴾، له‌به‌ره به‌یانیانیشدا، واته: پیش ته‌وه‌وه به‌یان بیی، پیش ته‌وه‌وه شه‌به‌قی به‌یانی بدات، داوای لیبوردنیا‌ن له خوا ده‌کرد، نه‌ک له‌به‌ر ته‌وه‌وه چوار پکات نویژی شه‌وه‌وه نویژیانکردوه، پیی له خوویان بایی بین، به‌لکو داوای لیبوردنیا‌ن له خوا ده‌کرد، ده‌یانگوت: خویاه! ته‌وه‌وه کردوومانه شایسته‌ی تو نیه، به‌لام تیمه ته‌وه‌نده له تواناماندا هه‌یه.

﴿وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُورِ﴾، له مال و سامانیاندا ماف هه‌بوو بو سوالکه‌رو بو بیه‌شیش، سوالکه‌ر ته‌وه‌یه داوا ده‌کات، بییه‌ش ته‌وه‌یه بو خووی داوا ناکات، پووی نایه‌ت، به‌لام ده‌بی مروّف فکرت پی بشکی.

﴿وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾، له زه‌ویدا نیشانه هه‌ن بو که‌ساتیک که دلتیان له تیمانیاندا، نیشانه هه‌ن له‌سه‌ر ته‌وه‌وه ته‌م دنیا‌یه بی خاوه‌ن نیه‌وه، ته‌م ژیا‌نه ژیا‌نی دیکه‌ی به‌دوادا دی، زیندوو بوونه‌وه هه‌یه، سزاو پادا‌شت هه‌یه.

﴿وَفِي أَمْوَالِكُمْ أَلْفَاةٌ تُّصِرُونَ﴾، له خوستاندا نایا نایینن؟ له خوستاندا نیشانه هه‌ن، له‌سه‌ر ته‌وه‌وه دنیا شاری بی خاوه‌ن نیه، له‌سه‌ر ته‌وه‌وه که زیندوو کرانه‌وه‌وه سزاو پادا‌شت هه‌یه، ﴿وَفِي السَّمَاءِ رِزْقًا﴾، بژیوی تیوه‌ش له ناسمانتیوه‌یه.

﴿وَمَا تَوْعَدُونَ﴾، ته‌وه‌وه که به‌لینتان پی ده‌دری، یان هه‌ره‌شه‌تان پی لی ده‌کری، ته‌ویش له ناسمانه‌وه‌یه، ته‌گه‌ر به‌هه‌شته‌یان دۆزه‌خه، ته‌وه‌وه بژیوه‌ش که له ناسمانه‌وه‌وه دی، ته‌وه‌وه که داده‌باری و، ته‌وه‌وه تیشکانه‌ن که دین.

له کۆتاییدا ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا تُوعَدُونَ﴾، ئەوهی که بە لێنتان پێده‌دری یان هه‌ره‌شه‌تان پێ لێ ده‌کری.

﴿فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ﴾، سویند به‌ په‌روه‌ردگاری ئاسمان و زه‌وی هه‌قه، ده‌گونجی، ﴿وَمَا تُوعَدُونَ﴾، نیهاد (مُبْتَدَأ) بی، ﴿فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ﴾، گوزاره (خَبَر) که‌ی بی، ده‌شگونجی به‌فه‌رموی: بژیوی تێوه له ئاسمانه و ئەوه‌ش که به‌ لێنتان پێده‌دری، یان هه‌ره‌شه‌تان پێی لێ ده‌کری، ئەویش هه‌ر له ئاسمانه.

دوایی ده‌فه‌رموی: ﴿فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾، سویند به‌ په‌روه‌ردگاری ئاسمان و زه‌وی، ﴿إِنَّهُ لَحَقٌّ﴾، ئەم قورئانه هه‌قه، یان زیندوو کرانه‌وه‌و سزاو پاداشت هه‌قه، ﴿يَسْئَلُ مَا أَنْتُمْ نَاطِقُونَ﴾، وه‌ك چۆن تێوه قسه ده‌کن، واته: وه‌ك چۆن قسه‌کردنی تێوه شتیكه‌ چه‌سپاوه‌و نكوولیی لێ نه‌کراوه، به‌ هه‌مان شیوه‌ش سزاو پاداشتی خواش ﷻ هه‌قه‌و دی، و، شتیکی چه‌سپاوه.

مهسه له گرنه گان

مهسه له ی به که م:

سویند خواردنی خوا ﴿۱﴾ به پرژو بلاوکه ره وه گان و، قورسای هی لگره گان و، به سینایی رویش تووه گان و، کاردا به شکه ره گان، له سه ر پاستبوونی به لینی هانتی قیامت و هاتنه دی، سزاو پاداشت بو مروقه گان:

خوا ده فهرموی: ﴿۱﴾ وَالذَّرِيَّتِ دَرُوكَا ﴿۲﴾ فَأَلْمِيَّتِ وَقْرَا ﴿۳﴾ فَأَلْمِيَّتِ مُرَا ﴿۴﴾
﴿۱﴾ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ﴿۲﴾ وَإِنَّ الْيَوْمَ لَوَقْعٌ ﴿۳﴾ ﴿۴﴾.

شیکردنه وه ی، ثم، ئایه تانه، له شهش برکه دا:

۱- ﴿۱﴾ وَالذَّرِيَّتِ دَرُوكَا ﴿۲﴾، (و) لیره دا (واو القسَم) ه، بو سوینده، واته: سویند به پرژو بلاوکه ره وه گان به پرژو بلاوکردنه وه، (دَرُوكَا) لیره دا ده بیته چاوگ، یا خود ده بیته به رکاری ره ها (مَفْعُول مَطْلُوق)، یانی: (وَالذَّرِيَّتِ الَّتِي تَدْرُوكَا دَرُوكَا)، سویند به و پرژو بلاوکرانه ی که شت پرژو بلاوده که نه وه به پرژو بلاوکردنه وه به کی جیی سه رنج، یان سه رنجراکیش، دیاره پیشتیش باسماں کرد، زانایان له باره ی ثم چوار سوینده وه: (الذَّرِيَّتِ، الحَامِلَاتِ، الْجَارِيَاتِ، الْمُقْسَمَاتِ)، دوو رایان هه ن به گشتیی، که دوایی ده یانخه ی نه روو، به لام (ذَّرِيَّتِ)، زوربه ی هه ره زوریان له سه ر نه وه به کده نگن که مه به ست پی بایه گانه، نه و بایانه ی شت راده مانن و پرژو بلاوده که نه وه، (الرِّيَّاحِ الَّتِي تَنْشُرُ التُّرَابَ وَالْأَشْيَاءَ)، نه و بایانه ی که گل و خوئل و شتی دیکه ش پرژو بلاوده که نه وه، وشه ی (ذَّرِيَّتِ)، کوی (ذَّرِيَّة) به، به لام وشه ی (رِيح) که به (رِيَّاح) کوده بیته وه (مُؤَنَّثَ ه)، نجا (الرُّيْحِ الذَّرِيَّةِ)، نه و

بايهی پرژو بڵاوده کاتهوه، (الرِّیَاحُ الدَّارِیَّاتِ)، ئەو بایانهی بڵاوده که نهوه، که واته: هەم (دَّارِیَّاتِ)، هەم (حَامِلَاتِ)، هەم (جَارِیَّاتِ)، هەم (مُقَسَّمَاتِ)، هەر چواریان ئاوه ئناوی وه سفکراویکی قرتتێراون، ئنجا ئایا ئەو وه سفکراوه چییه؟ وه ک گوتمان: دوو را هەن:

یه کهم: رایه کیان ده لێ: ئەوانه هەر کامیان شتیکی سه ره به خۆن: (وَالدَّارِیَّاتِ ذَرَوًا) سویند به بايه پرژو بڵاوه که ره وه کان.

٢- ﴿فَالْمَحْمِلَاتِ وَقَرًا﴾، ههروهها سویند به هه لگرانی باره قورسه کان، ئەوانه ی باری قورس هه لده گرن، که زۆربه ی زانا یان ده لێن: مه به ست پشیا ن هه وه ره کانه، ئەو هه ورانه ی به ملیۆنان تهن ئاو هه لده گرن.

٣- ﴿فَالْمَجْرِيَّتِ مُسْرًا﴾، ههروهها سویند به رۆیشه وه کان به ئاسانی، ﴿فَالْمَجْرِيَّتِ مُسْرًا﴾ (جَارِیَّاتِ) یش کۆی (جَارِیَّة) یه، وه ک چۆن (حَامِلَاتِ) کۆی (حَامِلَةٌ) یه، (جَارِیَّة) ئەوه ی ده رپوا، (مُسْرًا)، واته: به ئاسانی، زۆربه ی زانا یان ده لێن: مه به ست پش ی که شتیبه کانه، (الجَارِیَّةُ: السَّفْنُ الَّتِي تَسِيرُ فِي الْبَحْرِ بِبُيُوتٍ)، ئەو که شتیبانه ی به ئاسانی به ده ریادا ده رۆن.

٤- ﴿فَالْمُعَسِّنَاتِ أَمْرًا﴾، سویند به دابه شه که ره کانی کاروبار، یانی: (المَلَانِكَةُ الْمُوَزَعَةُ لِلأُمُورِ)، سویند به و فریشتانه ی که کاروبار دابه ش ده کهن، زۆربه ی زانا یان رایان وایه، که ئەم رایه راسته.

دووهم: هه ندیکش له زانا یان گو تویانه: ئەم چواره هەر چواریان بریتین له سیفه تی وه سفکراویکی قرتتێرا واته: یه ک شت، که بریتیه له بايه کان وه به مجۆره ته فسیری ئایه ته کان ده کهن: ﴿وَالدَّارِیَّاتِ ذَرَوًا﴾، سویند به و بایانه ی پرژو بڵاو ده که نه وه، یانی: به شه کانی هه لمی ئاو بڵاوده که نه وه، یاخود ئەو بایانه ی به گشتی شت پرژو بڵاو ده که نه وه، ﴿فَالْحَمِلَاتِ وَقَرًا﴾، سویند به و بایانه ی باری قورس هه لده گرن، که بریتین

له هه‌وره‌كان، چونكه هه‌وره‌كان بایه‌كان ده‌یانجووڵینن، ﴿فَالْجَارِيَاتُ يُسْرْنَ﴾، هه‌روه‌ها سوێند به‌و بایانه‌ی به‌ئاسانی ده‌پۆن، ﴿فَالْمَقْسَمَاتُ أَمَّارًا﴾، دیسان به‌و بایانه‌ی کاروبار دابه‌ش ده‌که‌ن، کاروباره‌کانیش، چ هه‌وره‌كان، که دابه‌شیان ده‌که‌ن، چ تۆزو خۆل، یان دره‌خته‌کان و پووه‌که‌کان که موتووربه‌یان ده‌که‌ن، گرنگ ئەوه‌یه هه‌ندیکیان گوتوو‌یان: ئەم سوێند پی‌خووراوانه، هه‌ر چواریان به‌ک شتن، که بایه‌کانن و چوار سیفه‌تی جیاوازیان هه‌ن: هه‌م شت راده‌مالن، هه‌م باری قورس هه‌لده‌گرن، هه‌م به‌ئاسانی ده‌پۆن، هه‌م ده‌بنه‌ هۆی دابه‌شکردنی بژوو کاروباره‌کان، ئەوه‌ی خۆی په‌روه‌ردگار پیتی سه‌پاردوون.

به‌لام رای په‌که‌میان به‌هێزتره، که مه‌به‌ست پێیان چوار شتی سه‌ربه‌خۆ بێ: بایه‌کان و هه‌وره‌کان و که‌شتیه‌کان و فریشته‌کان سه‌لامی خوا له فریشته‌کان بێ.

یه‌کێک بۆی هه‌یه به‌پرسی بلی: باشه ئەمانه که سیفه‌تی وه‌سفکراوێکی قرتیان، بۆچی خوا ﷻ وه‌سفکراوه‌که‌ی روون نه‌کردۆته‌وه؟ له وه‌لامدا ده‌ڵین: بۆ ئەوه‌ی مانایه‌ک زیاتر هه‌لبگرێ، ئەگه‌ر خوا فه‌رمووبای: (وَالرَّيَاحُ الذَّارِيَاتُ ذُرَّوًا)، ئەو کاته ده‌مانزانی که بایه‌کانن، هه‌روه‌ها هی هه‌وره‌کان و که‌شتیه‌کان و فریشته‌کانیش.

به‌لام که خوا ﷻ وه‌سفکراوه‌که‌ی قرتاندوه و ته‌نیا سیفه‌ته‌که‌ی باسکردوه، ئەو کاته بۆ وه‌سفکراوه‌که‌ی زه‌ین به‌ لای هه‌ر شتیکی دیکه‌دا ده‌چی و مانای ئایه‌ته‌که‌ی فراوانتر ده‌بێ.

تنجا ئەمانه هه‌ر چواریان سوێند بوون و وشه‌ی (ذُرَّوًا) وه‌ک گوتمان: یان چاوگه، یاخود به‌رکاری په‌هایه (مَفْعُولُ الْمُطَّلَقِ) یه، به‌لام (وَقَرًا) دیاره که به‌رکاره (مَفْعُولُ بِهِ) و (مُسْرًا) یش حاله، واته: ﴿فَالْجَارِيَاتُ الَّتِي تَسِيرُ يُسْرًا﴾، ئەو رۆیشتووانه‌ی به‌ئاسانی ده‌پۆن، ﴿فَالْمَقْسَمَاتُ أَمَّارًا﴾، (أَمَّارًا) یش دیسان ده‌بیته

بهرکار (مَفْعُول به)، نهو فریستانه‌ی یان نهو بایانه‌ی که کاروباره‌کان دابه‌ش ده‌کن، وه‌لامی نهو چوار سوینده چیه؟ ته‌مانه هه‌موویان (مُقَسَّم به) سویند پیخوراون، نه‌دی سویند له‌سه‌ر خورواو (مُقَسَّم عَلَیْه) ده‌که چیه؟ له‌نابتی پینجه‌م دا دئی.

۵- ﴿إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ﴾، نه‌وی به‌لینتتان پین ده‌دری راسته، سزاو پاداشت داده‌که‌وی و دیته‌دی، هه‌لبه‌ته وشه‌ی (تُوعَدُونَ) ده‌گونجی به‌مانای به‌لین (وَعَدَ) بی و له (وَعَدَ) وه‌هاتبی، واته: نه‌وی به‌لینتتان پین ده‌دری و گفتتان پین ده‌دری، ده‌گونجی له (وَعَدَ) وه‌هاتبی، ده‌شگونجی له (أُوَعَدَ) وه‌هاتبی، واته: نه‌وی که هه‌ره‌شه‌تان پینی لیده‌کری، ته‌ی بی‌بروایه‌کان! راسته، تنجا نه‌گه‌ر (تُوعَدُونَ)، له هه‌ره‌شه (وَعِدَ) وه‌هاتبی، نه‌و کاته دو‌پتراوه‌کان، هاوبه‌ش بوّ خوا دانه‌رو بی‌بروایه‌کان، به‌لام نه‌گه‌ر مه‌به‌ست پینی گفت و به‌لین بی، دو‌پتراوه‌کان گشتیین و زیاتریش وا پینده‌چن که مه‌به‌ست گشتیی بی، بروادارو بی‌پروا، وشه‌ی: (لَصَادِقٌ) له راستییدا یانی: راستگو، به‌لام ته‌مه وه‌ک: ﴿فِي عَيْشِكُمْ رَاضِيَةً﴾ (۷) القارعة، که ژیانه‌که پازی نیه، یانی: نه‌و ژیانه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی لیتی پازیه، که‌واته: ﴿إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ﴾، نه‌وی هه‌ره‌شه‌تان پینی لیده‌کری، یان گفتتان پین ده‌دری راسته، واته: گفت دراوه‌که، یان هه‌ره‌شه‌ پیکراوه‌که راسته و دیته‌دی، (إِنَّمَا) (۱) دوو وشه‌یه (إِنَّ) له‌گه‌ل (مَا)، نه‌ک یه‌ک وشه‌ بی، (إِنَّ) بوّ جه‌ختکردنه‌ویه واته: به‌دلنیاپی، (مَا) یانی: (الَّذِي) یانی: نه‌وی به‌لینتتان پین ده‌دری، یاخود هه‌ره‌شه‌تان پینی لیده‌کری، راسته.

۶- ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ لَوْفِعَ﴾، به‌دلنیاپییش سزا و پاداشت دا که‌وتوه.

(۱) (إِنَّمَا) له‌موصحه‌ف دا هه‌رچه‌نده‌ئاوا نووسراوه، به‌لام به‌پیتی ره‌وته‌کان (سیاقات) ده‌زاین کام له‌دوو مانایه‌کانی هه‌یه!

(دین) لەم ڕەوتە (سیاق) هەدا یانی: (جزاء) کە بە کوردیی هەردوو ک وشە ی: سزا و پاداشت، دینە بەرانبەری (واقع) یش لە (وقع) هۆه هاتوه، یانی: (حدث) وسقط) ڕوویدا و کەوت، یانی: سزا و پاداشت بە پێی سیستمی خوا و بیریاری پێشووی هاتوووه و دنیایا بن دئی.

مەسەلە ی دووەم:

سویند خواردنی خوا ﷻ بە ئاسمانی خاوەن رێ و بان، یان رێک و پێک و سستما تیک، کە بیروایان لە چالێ قسەو بیرورایەکی دژیه ک و جۆراو جۆردان و، کە سیکیش لە برواهیتانی بە سزاو پاداشت لاری دەبێ، کە لە هەق لادرا بێ و، بە لاریدا برا بێ:

خوا دەفرموی: ﴿وَأَسْمَاءُ ذَاتُ الْحُبُكِ ﴿٧﴾ إِنَّكَ لَنِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ﴿٨﴾ يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنِ أُلِكَ

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە سێ برگەدا:

١- ﴿وَأَسْمَاءُ ذَاتُ الْحُبُكِ﴾، سویند بە ئاسمانی خاوەن رێگەو بان، یاخود سویند بە ئاسمانی رێک و پێک، یان سویند بە ئاسمانی جوانچنراو.

٢- ﴿إِنَّكَ لَنِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ﴾، بە دنیایی تێوه لە قسەیهکی دژیه ک و ناکۆکدان، لە قسەیه کدان کە جۆراو جۆرهو لە تێو خۆیدا ناکۆک و دژیه ک (متناقض) ه.

٣- ﴿يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنِ أُلِكَ﴾، لێی لادەدری ئەو کە سە ی لادرا بێ، لە چی لا دەدری؟ (عَنهُ) پاناو هەکی دەگەریتەوه بۆچی زانایان؟! دوو ئەگەریان بۆ داناو:

أ- یان دەگەریتەوه بۆ بروا هیتان بە سزاو پاداشت، یان قورئان، یان پیغەمبەری کۆتایی، لا دەدری، (مَنِ أُلِكَ)، کە سێک کە لە هەق لادرا بێ و، ئەو کە سە ی بروا نەهیتێ بە پۆژی سزاو پاداشت، یان قورئان یان پیغەمبەری خوا، مانای وایە زۆر لاری و سپڵەیهو، لادراوی راستەقینە هەر ئەوه.

ب- یان دەگەریتەوه بۆ (قول مختلف)، یانی: لە رێی چەوت لادەدری کە سێک خوا لوظفی لەگەڵ کەردبێ و پاراستنی لەلادان و سەرگەردانیی.

ئنجا بە تەماشای هەندێک وردەکاریی ئەم سێ ئایەتە موبارە کە بکەین:

﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُوبِ﴾، (وَالسَّمَاءِ) يانى: ئاسمان، (ذَاتِ) يانى: خواھون (صَاحِبِ، صَاحِبَةٍ)، (الْحُبُوبِ) يان (جَمْعُ حَبَاك)، مثل (كُتُبٌ، كِتَابٌ)، (كُتُبٌ) كىتىبە كان، (كِتَابٌ) كىتىبىك، (حَبَاك) يش چىراۋ، (حُبُوك) چىراۋە كان، ياخود (حَبَاك) بە ماناى رىۋى، (حُبُوك) بە ماناى رىببە كان، دەشگونجى (حُبُوك) كۆى (حَبَاك) بى، ۋەك (طَرِقٌ) و (طَرِيقَةٌ)، (طَرِقٌ) رىببە كان، (طَرِيقَةٌ) يەك رىگا، لە ھەردوۋى ھالاندا ۋەشەى (حُبُوك) لە (حَبُوك) ۋە ھاتوۋ، (الْحَبْكُ: إِجَادَةُ النَّسِجِ وَإِثْقَانُ صُنْعِ)، (حَبُوك): بە ماناى جوان چىنن و جوان ھۆننە ۋەى شىتەك و چاك دروستكردى دى.

كەواتە: زياتر ۋا پىدە چىۋى لىرەدا مەبەست لە: (ذَاتِ الْحُبُوبِ)، ئاسمانى خواھون رىگاۋ بان بى، ۋە ئەمە ۋەك ئەۋ ئايەتەى سوورەتى (الواقعة) وايە كە خوا دەفەر موى: ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِمَوْجِعِ الْجُبُورِ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾﴾، واتە: راست نى، [ۋەك ئىۋە دە ئىن ئەى بىپروايە كان!]، سوئند دە خۆم بە رىگاۋ شوئى ئەستىرە كان، بە دىئايىش ئەگەر ئىۋە بزىنن ئەۋە سوئندىكى، دەشگونجى (وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُوبِ)، ئاسمانىك كە جوان چىراۋە جوان ھۆنراۋەتەۋە بى، ۋەك چۆن قوماشىك و مەبەست پىتى: تەۋنىك و فەرشىك جوان دە چىرى و ھەر شتە لە شوئى خۆى دايە، ئەۋ ئاسمانەش ئاۋا چىراۋە، ۋەك شىتەك كە دە چىرى و گول گول دە ھۆنرەتەۋە، لە ھەردوۋى ھالانىشدا (حُبُوك) لە (حَبُوك) ۋە ھاتوۋ (حَبُوك)، واتە: چاك رىك و پىك دروستكردى شىتەك، ياخود چىننى شىتەك، بۆچى خوا ﴿تَعْلَمُونَ﴾ لىرەدا سوئند دەخوات بە ئاسمانى خواھون رىگاۋ بانە كان؟ تاكو بگونجى و گونجاۋ لەگەل ئەۋەى دوايى دەفەر موى: ﴿إِنكُرْ لى قَوْلِ مُخَلِفٍ ﴿٨﴾﴾، بە دىئايى ئىۋە لە قسە يەكى جۆراۋ جۆردان، واتە: لە قسە يەكى دژىەك و پىكەۋە ناكۆك دان، كە ھەندىكى پىچەۋانەى ھەندىكى، ھەندىكى ھەندىكى ھەندەۋە شىتەتەۋە، ۋەك چۆن ئاسمان رى و بانى جۆراۋ جۆرى تىدان، قسە كانى ئەۋانىش جۆراۋ جۆرە دژىەك و پىكەۋە ناكۆك، چ لە بارەى پىغەمبەرەۋە ﴿صَلَّى﴾ كە جاىك دەيانگوت: جادوۋگەرە، جارىك دەيانگوت: شاعىرە، جارىك دەيانگوت: كاهىنە، جارىك دەيانگوت: شىتە!

ئەو چوار قسانەش ھەر چوارىيان دژى يەكديين، چونكە ئەگەر شەيت بى ناگونجى جادووگەربى و، ئەگەر جادووگەربى ناگونجى شاعىر بى و، ئەگەر شاعىر بى ناگونجى شەيت بى!!

ھەرۋەھا لە بارەى قورئانىشەۋە، قورئانىشىيان بە ھەمان شەيۋە تۆمەتبار دەکرد كە ھەلبەستراۋە، ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أِفْكٌ آفَکْتَهُ﴾ الفرقان، ئەمە بەس درۆيەكەو ھەلبەستە، دەيانگوت: ھەلبەستراۋە، دەيانگوت: جادوويە، دەيانگوت: شەيەرە، دەيانگوت: كەھانەيەو، دەيانگوت: قسەى شەيتە، ئەوانەش ھەموويان دژى يەكن و پىكەۋە ناكۆكن، ھەر كامىكيان ئەۋەى ديكە ھەلدەۋە شەيتەتەۋە، بۆيە دەفەرەمۆى: ﴿إِنَّكَ لَنْ تَقُولَ مِثْلًا﴾، واتە: ئەى پىرۋايەكان! لە قسەيەكى دژ يەك دان، ئىۋە ئەگەر ھەر سەرنجى قسەكانى خۇتان بەدن، كۆى قسەكانى خۇتان بەلگەيە لەسەر ناراستيان ھەميشەش شتى ھەق و راست يەكە، دوو كۆ دوو دەكاتە چوار (۲+۲=۴)، بەلام يەك بلى: دەكاتە پىنج، يەك بلى دەكاتە شەش، يەك بلى دەكاتە سى، يەك بلى دەكاتە ھەزار، جۆراو جۆر بوونى ئەنجامەكان، بەلگەيە لەسەر ناراست بوونيان، ۋەك گوتراۋە: لە ھەقى ئاۋ رادەۋەستى، ھەقىش ئەۋەيە لەگەل واقىعدا پى بە پىستە، دوو سىۋان بىنە لەگەل دوو سىۋى ديكە كۆيان بكەۋە، دەكاتە چوار، واتە: ھەق لە واقىعشدا دەچەسپى، بەلام ناھەق ئەۋەيە كە مىزاقىتەى نىۋە لەسەر ئەرزى واقىع ناچەسپى.

(يُؤْفِكُ)، يانى: (يُضْرَفُ)، لىلى لادەدرى، (الْأَفْكَ: الضَّرْفُ وَأَكْثَرُ مَا يَسْتَعْمَلُ فِي الضَّرْفِ عَنِ الْحَيِّ)، (أَفْكَ): بە ماناى لادانەو بەزۆرىي بەكاردەھىترى بۆ لادان لە خىر بەرەو رستەى (يُؤْفِكُ عَنْهُ مَنْ أَفَكَ) دوو ماناى سەرەككى ھەن:

ماناى يەكەم: (يُضْرَفُ عَنِ الْقُرْآنِ أَوْ الرُّسُولِ مَنْ ثَبَّتَ لَهُ الضَّرْفُ الْحَقِيقِي)، لە ئيمان ھىنان بە قورئان يان لە ئيمان ھىنان بە پىغەمبەر ﷺ لادەدرى، كەستىك كە بە راستىي لادانى بەسەردا لەسەر چەسپى بى.

مانای دووهم: (يُضْرَفُ عَنْ هَذَا الْقَوْلِ الْمُخْتَلِفِ، مَنْ ضُرِفَ فِي عِلْمِ اللَّهِ تَعَالَى، وَسَبَقَتْ لَهُ الْعِنَايَةُ)، که سبک لهم قسه دژیهک و ناکوکه لادهدری، که له زانیاری خوادا لادرابتی و، خوا ﴿٢٣﴾ لوتفی له‌گه‌ل کردبتی [و، لهو قسه‌ی واناریک و پتیک لایداو بیهینتی بو ئیمان هینان].

خاوه‌نی (البحر المديد في تفسير كتاب الله المجيد)^(١)، (ابن عجيبة) له تفسیره که‌یدا ده‌لتی: (وإن الغالب استعمالة في الضرف عن الخبر إلى الشر، لكنه عرقي، لا لغوي)، وشه‌ی (أفك) به زوری به‌کارده‌هینتی له لادان له خیره‌وه به‌رهو شه‌ر، [له چاکه‌وه به‌رهو خراپه‌]، به‌لام شه‌وه به‌کارهیناتیکی عورفیسی و باوهو زمانیسی نیه، تاکو پی له واتای یه‌که‌میش بگیری، (ابن عاشور) یش له تفسیره‌که‌ی خوئی^(٢) دا ه‌ره‌دوو رایه‌کان دینتی، ده‌لتی:

(قِيلَ: يُؤْفَكُ عَنْهُ)، صَمِيرٌ عَائِدٌ إِلَى قَوْلٍ مُخْتَلِفٍ، فَتَكُونُ عَنْ التَّعْلِيلِ كَقَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِ هَارُونَ عَنْهُمْ﴾، واته: گوتراوه: راناوی (عنه)، ده‌چیته‌وه بو (قَوْلٍ مُخْتَلِفٍ)، واته: لهو قسه ناریک و پتیکه لادهدری، شه‌م کاته وشه‌ی پیتی (عَنْ) بو ه‌وکار دوزیبه، وه‌ک قسه‌ی خوی به‌رز که ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِ هَارُونَ عَنْهُمْ﴾، گه‌ل عاد به ه‌وود پیغه‌مبه‌ری خوئیانیان گوت: تیمه به ه‌وی قسه‌ی تووه واز له په‌رستکاراوه‌کانی خومان ناهینتی، که‌واته: ﴿يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ﴾، واته: لهو قسه پتیکه‌وه دژیه‌ک و ناکوکه لادهدری، که‌سبک که لادرابتی، واته: لادرابتی له شه‌ر به‌رهو خیره‌و، خوا لوتفی له‌گه‌ل‌دا کردبتی.

ه‌روه‌ها (ابن عاشور) ده‌لتی: بو مانای دووهم، ده‌لتی: (وَقِيلَ صَمِيرٌ عَنْهُ عَائِدٌ إِلَى مَا تُوَعَّدُونَ، أَوْ إِلَى الدِّينِ، أَوْ إِلَى الْقُرْآنِ، أَوْ إِلَى الرُّسُولِ)، هه‌ندیکیش گوتویانه:

(١) ج ٧، ص ٢٠١.

(٢) محاسن التأويل، ج ١١، ص ٣٤٢.

پاناوی (عَنْهُ) واتە: (ه) ی سەر (عَنْهُ)، (يُؤَفِّكُ عَنْهُ)، دەگەرێتەوه بۆ (تُوعَدُونَ)، واتە: ئەوێی که هه‌په‌شه‌تان پێی لێده‌گرێ، یاخود ئەوێی به‌لێنتان پێده‌درێ، له‌وه لاده‌درێ که سێک که لادراپێ، یان ده‌گه‌رێتەوه بۆ دین ﴿وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ﴾ (٦)، واتە: بۆ سزاو پاداشت، یان ده‌گه‌رێتەوه بۆ قورئان، که له‌ سیاق ده‌زانرێ، له‌ قورئان لاده‌درێ که سێک که به‌ پراستی لادراپێ، یان ده‌گه‌رێتەوه بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ، که‌واته: له‌ هه‌موو حالاندا مه‌به‌ست له‌ (مَنْ أُولَئِكَ) ئەوێی لادراپێ، هاوبه‌شدانه‌ره‌کانن که له‌ برواهێنان به‌ رۆژی دوایی، یان به‌ قورئان، یان به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ، لادراون.

ئهو قسه‌یه‌ی (جمال الدین القاسمی)^(١) هێناویه‌تی، قسه‌یه‌کی به‌جێیه‌ که ده‌لێ: (يُؤَفِّكُ أَي: يُصْرِفُ عَنْهُ مَنْ أُولَئِكَ أَي: صُرِفَ عَنِ الْحَقِّ الصَّرِيحِ الصَّرْفُ التَّامُ، إِذْ لَا صَرَفَ أَشَدُّ مِنْهُ)، واتە: لاده‌درێ له‌ هه‌ق، له‌ برواهێنان به‌ رۆژی سزاو پاداشت به‌ پێی سیاق، که سێک که له‌ هه‌قیکی روون و راشکاو لادراپێ، چونکه‌ هه‌یج لادراپێک له‌و لادانه‌ به‌هێزتر نیه، واتە: که سێک له‌ برواهێنان به‌ رۆژی سزاو پاداشت لادراپێ، ئەوه به‌ پراستی لاده‌ره‌و لاریه‌وه، به‌لاریدا براوه.

تنجا با له‌ باره‌ی (ذَاتِ الْمُبْتَلِ) ده‌وه، چه‌ند قسه‌یه‌کی زانیان بێنن که زیاتر تیشک ده‌خاته‌ سەر چه‌مک و واتای ئەو وشه‌یه:

أ- (الحسن البصري)، په‌حه‌مەتی خوای لی بێ، ده‌لێ: (الحبک: طَرَأْتُ الْمَجْرَةَ الَّتِي تَبْدُو لَيْلًا فِي الْفُرْقَةِ الْجَوِّ)، (حُبْكَ): بریتیه‌ له‌ رێیه‌کانی، کاکێشان که شه‌وه له‌ تاسماندا ده‌رده‌که‌وێ، [کاکێشانی خۆمان که ده‌یبینن، چونکه‌ به‌ چاو به‌س ئەو کاکێشانه‌ی خۆمان ده‌بیرتێ].

ب- (ابن عباس) خوا له‌ خووی و بابی رازی بێ، ده‌لێ: (ذَاتِ الْمُبْتَلِ: ذَاتِ خَلْقٍ حَسَنِ) (أخرجه الطبري: ٣٢١١٤، وإسناده قوي)، واتە: تاسمانی خاوه‌ن دروستکردنیکی رێک و پێک و چاک.

(مجاهد) په حمه ق خواى لى بن، له باره ی (الْحَبِک) هوه، ده لى: (الْمُتَّقِنِ الْبُنْيَانِ) (أخرجه الطبري: ۲۲۱۲۸)، واته: رِيك و يِيك و به هِيَز دروستکراو.

له باره ی ﴿ اِنَّكَ لَنِ قَوْلٍ مُّخْلِيفٍ ﴾ ۸ هوه، (الطبري) دوو رای هیناون:

یه ک: (مُخْلِيفٍ: مُصَدِّقٍ أَوْ مُكَذِّبٍ) (أخرجه الطبري: ۲۲۱۳۴)، واته: هه تانه به راستی دادهنن (روژی سزاو پاداشت) و، هه شتانه به دروی دادهنن.

دوو: (مُخْلِيفٍ: مُتَنَاقِضٍ) (أخرجه الطبري: ۲۲۱۳۵)، واته: ییکه وه ناکوک، ییکه وه در، وه ک هه ر کامیکیان نهوی دیکه هه لده وه شینتته وه.

مه سه له ی ستیهم:

هه ره شه کردن له وانهی به گوتره درۆده کهن و، له گیزاوی بیئاگایدان، نکوولی له هاتنی رۆژی سزاو پاداشت ده کهن، نه و رۆژه که به ناگر سزا دده رین و، پیشیان ده گوتری: بیچیژن! نه وهی په له تان لیده کرد له وه بوو:

خوا ده فه رموی: ﴿قِيلَ الْخَرَّصُونَ ﴿۱۱﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي عَمْرٍو سَاهُونَ ﴿۱۲﴾ يَسْتَلُونَ أَيَّانَ يَوْمِ
الَّذِينَ ﴿۱۳﴾ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ﴿۱۴﴾ ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿۱۵﴾﴾.

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له شهش برگه دا:

(۱) - ﴿قِيلَ الْخَرَّصُونَ﴾، واته: درۆکه ران به کوشت بچن، (الْخَرَّصُونَ): کۆی (خَرَّاص) ه، که (صِيغَةُ الْمُبَالَغَةِ) ی (خَرَّاص) ه، واته: که سیک شتیک مه زهنده ده کات، به گوتره شتیک ده لێ، به کوردیش پێی ده لێن: قرساندن، (الْخَرَّاص) یانی: قرساندن و، به مه زهنده دانانی شتیک، ئەم وشهیه زانا یان به دوو واتا به کاریان هیناوه.

أ- یان مه به ست پێی نه وه به که له گوتره قسه ده کهن.

ب- یاخود به درۆ قسه ده کهن، بیکومان زۆربهی نه و که سانهش که له گوتره شتیک ده لێن، زۆرجار نه نجامه که ی راست ده رناچی.

(الطبري) سئ واتای بو (خَرَّاصُونَ) هیناوان:

یه کهم: (المُرْتَابُونَ) نه وانهی دوو دلن.

دووهم: (الْمُتَّهِنُونَ) نه وانهی هه ره له گوتره قسه ده کهن.

ستیهم: (الكَذَّابُونَ) نه وانهی درۆ ده کهن.

(قُلْ)، (دُعَاءٌ بِالْهَلَاكِ عَلَى أَصْحَابِ ذَلِكَ الْقَوْلِ الْمُخْتَلِفِ)، ئەمه توو کردن و نزا کردنه له خاوه نانی ته و قسه پێکه وه دژه (که پیشتر باسکرا) و، مه به ست له کوشتیان نه وه به خوا بیانفه وتینن.

زانایان ده‌تین: نه‌گهر جگه‌له خوا ﴿﴾ چ فریشته‌کان، چ پیغهمبه‌ران، چ مروّقه‌کان، دو‌عا بکه‌ن، نه‌وه داوا‌کردنه له خوا، به‌لام نه‌گهر خوا ﴿﴾ شتیک به‌رموی به شیوه‌ی دو‌عا نه‌وه هینانه دی نه‌و شته‌یه، چونکه خوا داوا له که‌س ناکات.

وشه‌ی (حَرْصُ): لیره‌دا مه‌به‌ست پی‌ی نه‌و گومانه‌یه، که‌ خاوه‌نه‌که‌ی به‌لگه‌ی هه‌یه له‌سه‌ری، یان که‌سه‌یکی شاره‌زا جاری وایه شتیک ده‌قرسینتی، نه‌وه زه‌مکراو نیه، وه‌ک دوایی باسی ده‌که‌ین.

۲- ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي عَمْرٍو سَاهُونَ﴾، نه‌وانه‌ی له‌گیزاوی نه‌زانیدا بیتاگان، (الْعُمْرَةُ: مِنَ الْعُمْرِ، وَهِيَ الشِّدَّةُ وَالْكُرَّةُ وَالشَّغْلُ)، (عُمْرَةٌ): چا‌وکه له‌ (عَمْرٌ)، که‌ به‌مانای سه‌ختی و زوری و سه‌رقالییش دی، واته: نه‌وانه‌ی له‌گۆمی بن‌ تاکییدا خافلۆن، یانی: له‌ نه‌زانیه‌کدان که‌ نه‌و نه‌زانیه‌ وه‌ک ناویکی زۆر، چۆن که‌سه‌یک که‌ تیی ده‌که‌وی و، تیییدا نقووم ده‌بن، نه‌وانیش له‌ له‌ جلیتاو و گۆماوی نه‌زانیدا نغرو بوون.

ننجا (سَاهُونَ)، (السَّهْوُ: الْغَفْلَةُ)، (سَهْوُ): بریتیه له‌ بیتاگایی، که‌واته: (سَاهُونَ) یانی: (عَافِلُونَ)، واته: بیتاگان.

۳- ﴿يَسْتَلُونَ أَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ﴾، ده‌پرسن: پۆژی سزاو پاداشت که‌نگیبه، وشه‌ی (أَيَّانَ)، ناوی پرسیارکردنه له‌ به‌ری کاتی کرداری کرداریکه‌وه که‌ پوویداوه، مانا‌که‌ی له‌ (مَتَى) وه‌ نیزیکه، (مَتَى وَفَوْقَ يَوْمِ الدِّينِ؟)، که‌نگی پۆژی سزاو پاداشت دی؟ خوا ﴿﴾ ده‌فه‌رموی:

۴- ﴿يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُعْتَنُونَ﴾، نه‌و پۆژه‌ی نه‌وان له‌سه‌ر ناگر سزا ده‌درین، له‌سه‌ر ناگر مروّف چۆن سزا ده‌دری؟ بی‌گومان ده‌سووتتیرین، که‌ نه‌مه وه‌لامیکی زۆر به‌جیبه‌ بو‌ گالته‌پینکردنی نه‌وان، نه‌وان به‌گالته‌وه‌ گوتوو‌یانه: پۆژی سزاو پاداشت که‌نگیبه؟ خوی په‌روه‌ردگاریش وه‌لامیان ده‌داته‌وه‌ و ده‌فه‌رموی: نه‌و پۆژه‌یه که‌ تیه‌وه‌ ده‌سووتتیرین، چونکه وشه‌ی (مُتَنُونَ) یانی: (يُحْرَقُونَ، يُعَذَّبُونَ)، ده‌سووتتیرین، سزا ده‌درین، (الْفِتْنُ: التَّعْذِيبُ وَالتَّعْرِيقُ، وَأَصْلُ الْفِتْنِ الْإِخْتِبَارُ وَإِدْخَالُ الدَّهَبِ النَّارِ)، وشه‌ی (فِتْنُ): لیره‌دا به‌ مانای سزادان و نازاردان و سووتاندنه، به‌لام له‌ نه‌صلدا وشه‌ی (فِتْنُ) به‌مانای تاقیکردنه‌وه‌

دی، پیش نهوهش به مانای نهوه دی که زیر بخریته نیو ناگر تاکو دهرکهوئی، نایا زیریکی ساغه، یاخود کازای دیکه له گه لّ تیکه لکراون و فینلی تیداکراوه؟

۵- ﴿ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ﴾، نازاره که تان، سزایه که تان، سووتیزانه که تان بچیزن، نه مه به ته نکید گوتراوی قسه یه که قرئتزروه، به لام سیاقه که دهیکه یه نی، واته: پیمان دهگوتری: سزایه که تان بچیزن.

۶- ﴿هَذَا الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ﴾، نا نهوه بوو که نیوه په له تان لیده کرد، نهوهی تالووکه تان لیده کرد، ﴿ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ﴾، وشه ی (ذُوق) خوازروه تهوه بو ههست پیکردنی به هیز، چونکه زمان له هه موو نه دنامه کان زیاتر ههست به شت دهکات، به تایبه تی به تام و چیزه کان.

که دهفه رموی: ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي عَمْرُقٍ سَاهُونَ﴾ (۱۱)، واته: نهوانه ی وه که چون که سیتک له شتیک بیتناکایه و پستی لی هه لدهکات، نهوانیش به و شیوه یه بیتناکان، به و شیوه یه له گوماوی نه زانیی خو یاندا نغرو بوون، به لام له نه صلدا بیتناکانین و ناگادارکراونهوه ترسیتزون، که دهفه رموی: ﴿هَذَا الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ﴾ (۱۱)، ﴿هَذَا﴾: ناوی تامازه (اسم إشارة) یه، بو شتیک تاماده که له بهر چاوانه، واته: نهوهی نیوه په له تان لیده کرد بی، فه رموون نهوه بو تان هات! بیگومان نه مهش مه بهست پیی سرز نه شتکردنه، واته: نا نهوه یه که په له تان لیده کرد زوو بو تان بی، ده بیچیزن.

مهسه له ی قیرساندن :

لیره دا (ابن عاشور) له باره ی مهسه له به کی فیهیه وه، که بریتیه له قیرساندن، قیرساندن دانه ویلّه و میوه ی دارو دره خت و، رهز باخ و ههر شتیک دیکه، هه ندیک قسه ی هیناون ده مهوی به پوختی لیی بخوازمه وه^(۱)، ده لی:

[بزانه! که قیرساندن واته: به گو تره و مه زه ننه ته ماشاگردنی شتیک له بنچینه کانی بیعتقاددا، شتیک ناره وایه و زه مکراره، چونکه عه قیده ده بی له سهر

دانیای بنیات بنی، لەبەر ئەوەی دەبێتە بناغە بۆ هەموو شتەکانی دیکە، لێرەشدا کە خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿قِيلَ لِّلْمُرْسَلِينَ﴾، بە کوشت بچن، یاخود نەفرینیان لێ بکری و دووربخێنەوه لە بەزەیی خوا، ئەوانەى لە گۆترە قسە دەکەن و درۆ دەکەن، مەبەست پێى ئەو جوۆرە کەسانە بە کە هەر وا بە گومان و بۆچوونێک کە هیچ نیشانەو بەلگە یەکی لەپشتەوه نیە، قسە دەکەن، ئەوه بە نسیبەت کاروباری عەقیدەییەوه.

بەلام قەسەکانی لە هەلسۆکەوتەکاندا، ئەو هەلسۆکەوتانەى لە ئیوان خەلکدا دەبن، بەو شێوەیە زەم ناکرێ، ئەگەر ئەو قەسەکانی بەبێتە جوۆرێک لە قومارکردن و زیانگەیاندا بە لایەک، ئەوه بێگومان زەمکراوه، بەلام هەندیک جار مۆلەت بۆ هەندیک لە جوۆرەکانی قەسەکاندا دراوه، کە پێویست بکات لەبەر هێتانه دى بەرژەوهندیەک، وەک لەم فەرموودەیدا هاتوه: ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ رَخَّصَ فِي بَيْعِ الْعَرَابِ بِخُرْصِهَا﴾ (أخرجه مسلم: ۳۹۷۳).

واتە: ئەبوو هورەیره (خوا لێى رازی بن) گێراویەتەوه کە پێغەمبەرى خوا ﷻ مۆلەتی داوه ئەو دارخورمایانەى بە هاوکاری بابایەکی خاوهن باخ دەیدات بە کەسێکی دیکە، مەزەندە بکری (بەرەکیان چەندە؟).

دەلێ: ئەو دارخورمایە بۆ تۆ، یان ئەو دوو دارخورمایە بۆ تۆ، میوهکەیان بۆ تۆ، ئنجا ئەگەر دوایی خاوهن باخەکە بیهوی ئەو خورمایانەى داوی بەو کەسە، لە بەرانبەر ئەو خورمایانە پارەى بدات، یاخود خورمای دیکەى بدات، لەو کاتەدا بەر لەوهی میوهکەیان دەریکەن و خورمایەکان پێگەن، دەگونجی بقرسیترین، واتە: میوهى ئەو درەختانەى بە شێوهى دیاریى و هاوکاریى بابای خاوهن باخ داوێ بە کەسێک وەک هاوکارییکردن، بۆ وێنە: بۆ ماوهى سالتیکى دیارییکراو، یان بۆ دوو سأل، کە ئەصل وایە لە کاتی پێگەیشتنی خورمایەکاندا میوهى خوێ بچن، بەلام ئەگەر بابای خاوهن باخ بۆی دەرکەوت کە ئەو

میوه یه، و ئه و خورمایانه ی به خشیوونی، له بابای پێبه خشرا و بکرێته وه، بۆ ئه وه ی به بیانووی ئه و خورمایانه وه نه چێته ئێو باخه که ی و، زیانی پێ نه گه یه نئ، ئه وه دروسته ئه و میوه یه به ر له وه ی خورمایه کان پێگهن، بیانقرسێنئ و به ئه ندازه ی ئه وه خورمای بداتئ، یاخود به ئه ندازه ی ئه وه پارهی بداتئ، گرنگ ئه وه یه قه ره بووی بداتئ، قرساندن له کورده واریی خۆشماندا هه ر به کارده هێنئ، یه کتیک به یه کتیک ده لئ: تو وهره ئه م باخه، یان ئه م گه مه به چه ند ده قرسێنئ، به چه ند عه ربه، یان به چه ند ته نه که، یان به چه ند ته ن؟ دروسته، ئه و جوړه سه ودا یانه بکرین، به لام به مه رجیک فیل و ته له که ی تێدانه بی و، وانه بی لایه ک لایه کیان هه لئه له تینئ.

مه‌سه‌له‌ی چواره‌م:

باسی پاداشتی پاریزکاران که باخ و بیستان و کانسی و سه‌رچاوه‌کانن و، ستایش‌کردنیان به چوار خه‌سله‌تی گه‌وره و گرنگیان: چاکه‌کاری و، شه و بیداری و، داوای لی‌بوردن له خوا کردن و، سامان و مائی خوْ به‌خشین به که‌سانی سوآل‌کهر و داوا‌کهر و، به که‌سانتیکش که داوا ناکهن، به لام بیته‌شن:

خوآ ده‌فرموی: ﴿إِنَّ الْمَوْتِينَ فِي جَنَّتِ وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾، لَيُذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُجْسِمِينَ ﴿١٦﴾ كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَمُونَ ﴿١٧﴾ وَإِلَّا نَحَارَ لَمْ يَسْتَفْقِرُونَ ﴿١٨﴾ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُورِ ﴿١٩﴾﴾.

شیگردنه‌وه‌ی ئه‌م، ئایه‌تانه، له شه‌ش برگه‌دا:

خوآ ﴿١٥﴾ دوای ئه‌وه‌ی که باسی سه‌ره‌نجامی شوومی بی‌پروایانی کرد، ئنجا باسی سه‌ره‌نجامی خیری پاریزکاران ده‌کات، هاوکات باسی ئه‌و سیفته و خه‌سله‌ته به‌رزو مه‌زنانه‌شیان ده‌کات، که بوونه هوی ئه‌وه‌ی ئه‌و سه‌ره‌نجامه خیره‌یان بو ده‌سته‌به‌ر بی، ده‌فرموی:

١- ﴿إِنَّ الْمَوْتِينَ فِي جَنَّتِ وَعُيُونٍ﴾، به دنیایی پاریزکاران له باخ و سه‌رچاوان دان، واته: ئه‌و که‌سانه‌ی پیش هم‌وو شتیک خوْیان ده‌پاریزن له شیرک و کوفرو، بی‌پروایی به رۆزی دوایی، ئه‌وانه له چیدان؟ ﴿فِي جَنَّتِ وَعُيُونٍ﴾، (جَنَّتِ)، کوْی (جَنَّة)‌یه، واته: باغ و بیستان، (وَعُيُونٍ)‌یش، کوْی (عَيْن)‌ه، واته: کانسی و سه‌رچاوه، واته: له ئیو باغ و بیستانه‌کان و له ئیو کانسی و سه‌رچاوه‌کان دان، له زور شوئی قورئاندا ئه‌م ته‌عبیره هاتوه، بو وینه:

له سووره‌تی (الدخان)‌دا: ﴿إِنَّ الْمَوْتِينَ فِي مَقَابِرِ أَمِينٍ ﴿٥١﴾ فِي جَنَّتِ وَعُيُونٍ ﴿٥٢﴾﴾، واته: پاریزکاران له جیگاو ریگایه‌کی پر هیمن و ئاسایش دان، له ئیو باغ و گوول و گوئزارو کانسی و سه‌رچاوه‌کاندان، له چند شوئی دیکه‌ش خوای په‌روه‌ردگار هه‌ر ئاوا باسی جیگاو ریگای پاریزکاران و ئیماندارانی کردوه له رۆزی دوایی دا، بوچی؟

چونكى ئەگەر تەماشىا بىكەين سىرووشتى بەشەر كەيفى بە ئاودى و، كەيفى بە سەوزاى دى و، كەيفى بە گول و گولزار دى و، بەو دىمەنانه دى و، واتە: ئەوئى خوا **﴿عَلَّمَهُمْ خَوَابَهُمْ﴾** دەزانى سىرووشتى مەرووف دەيخوزاى لە دنياو لە پوزى دوايى دا، خواي پەروەردگار ئەو بەهەشتەي وا هەلخستو، كە سىرووشتى ساغى مەرووف دەيخوزاى، هېچ كەسك نىه كە كەيفى بە كانىي و سەرچاودو جوگەو جوبارو روبرو، گول و گولزارو دارو درەخت و سەوزاى نەيەت.

﴿۲﴾ - ﴿عَلَّمَهُمْ مَا أَنشَأَ لَهُمْ﴾، وەرگرى ئەوئەن كە پەروەردگارىان پىئان، كە ئەمە چەمكەكەي گشتكىر و فراوانە و هەرچى خواي بەخشەر پىئان دەدات دەيگىرئەو.

(فخرالدين الرازى) لە تەفسىرەكەي خويدا (التفسير الكبير)^(۱)، دەلىق: ئەم ئايەتە:

﴿عَلَّمَهُمْ مَا أَنشَأَ لَهُمْ﴾ سى واتاى هەن:

يەكەم: ئەوئى پەروەردگارىان پىئان دەدا، وردە وردە وەرى دەگرن و هەمووى بەيەكجار وەرنەگرن، چونكى مەحاله شتىك كە كوئايى نەبن، يەكسەر هەمووى وەربىگىرى، بويە دەفەرموى: **﴿عَلَّمَهُمْ﴾**، بە ناوى بىكەر (اسم فاعل)، هيتاويەق وەرگرى ئەوئەن كە پەروەردگارىان پىئان دەدا، پوز بوزو، سالى بوزو، كات بوزو.

دووهم: بويە خوا وای فەرموود، يانى: **﴿قَابَلْنَاهُ قَبُولَ رَاضٍ﴾**، وەرى دەگرن، وەرگرتى بابايەكى رازى لەوئى پىئى دەدرى.

سىتەم: وەرگرى ئەوئەن كە پەروەردگارىان پىئان دەدا، يانى: دەبنە خاوەنى، واتە: كە دەچنە ئەو بەهەشتانەو، و، خوا ئەو نازو نىعمەتەيان پىئ دەدات، شتىك نىه وەك سياردە وئيان بدرى، بوز كاتىكى ديارىبىكراو، بەلكو دەبنە خاوەنى بويە دەفەرموى: **﴿عَلَّمَهُمْ﴾**، وەرگرن، يانى: **﴿مَالِكِينَ وَمَتَمَلِكِينَ﴾**، دەبن بە خاوەنى ئەوئى خواي بەرزو مەزن پىئان دەدات.

تجنا خوا ﷺ باسی نهوه دهکات هوکاري نهوه چپيه که نهوه پاداشتيانه؟ دهفرموي:

۳- ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُشْرِكِينَ﴾، بهدلنيابي نهوان له پيش نهوهدا چاکهکار بوون، نهمه هوکار دوزيبه، بوچی خوا ﷺ پاريزکاران دهخاته تيو باغ و بيستان و گوّل و گولزارهکان و کانيي و سهراچاوهکان و، نهوهي پهروهردگاريان پييان دهداث، دهبنه وهرگري؟ لهبر نهوهي نهوانه پيشتر چاکهکار بوون، واته: له خواپهرستييان داو له دينداريياندا، دينداريبهکي چاک و خواپهرستيهکي باشيان دهکرد.

ههروهها لهگهّل خه لکيشدا مامه لهيهکي راست و دروستيان دهکرد، لهگهّل دوستدا و لهگهّل دوژمندا، لهگهّل مالّ و خيزان، لهگهّل دهرو دراوسن، لهگهّل کوّمه لگاو، لهگهّل مروفايه تييدا به گشتي.

نهوه سيفهتي بهکهميان له جوار سيفهتهکانيان.

۴- ﴿كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مِنْ آبَائِهِمْ كَانُوا كُفْرًا﴾، نهوانه به شهويّ کهم دهخهوتن، (وَالهَجُوعُ: النُّومُ لَيْلًا)، (هَجُوع): بريتيه له خهوي شهو، واته: به شهويّ کهم دهخهوتن، نهدي چپيان دهکرد؟ شهو بيذاردهبوون بو خواپهرستيهي، بو جوړهکافي خوا پهرستيهي، مهرج نيه تهنيا نويز، قورنانيان دهخويندو، يادي خوايان دهکردو، تاعهتيان بو خوا نهنجام دهدا.

نهوهش سيفهتي دووهميان.

۵- ﴿وَبِالْآسَافِ هُمْ سَتَقِفُّونَ﴾، (سيفهتي ستيهميان نهوه بوو) له دمهو بهرهو بهياندا، داواي ليبورديان دهکرد، (آسَخَار)، کوّي (سخره)، که بريتيه له کوتايي شهوگار و پيش بهرهبهيان، ياني: که شهويان به شهونويزو شهو بيدياريي و خواپهرستيهي دهبرده سه، نهوه نهدهبووه هوّي نهوهي پتي له خوځايي بن و، له کهولّي خوځيان دهريچن، به لکو پيش بهرهبه يانيس داواي ليبورديان له پهروهردگاريان دهکرد، که خوايه! نهو تاعهتهي نهنجاماندا، شايسهتي تو نيه، به لام تيمه ههه نهوهندهمان له توانادا ههيه، نهک به دوو رکات نويز له کهولّي خوځيان دهريچن و پتي له خوځيان بايي بن و، پييان و ابّي شتيکي زور گهوره يان کردوه!

۶- ﴿وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ﴾، له مال و سامانیان دا ماف هه بوو، بو داواکەر و بیتهش، بابای سواکەر و بابای بی بهشیان، به خاوهن ماف ده زانی له مال و سامانیاندا.
(السَّائِلُ: الْفَقِيرُ الْمُظْهِرُ فَفَرَهُ فَهُوَ يَسْأَلُ النَّاسَ)، (سائل): هه ژاریکه، هه ژاری
خوی ده رده خات و داوا له خه لک ده کات.

(الْمَحْرُومُ: الْفَقِيرُ الَّذِي لَا يُعْطَى الصَّدَقَةَ لِظَنِّ النَّاسِ، أَنَّهُ غَيْرَ مُحْتَاجٍ مِنْ تَعَفُّفِهِ عَنِ إِظْهَارِ الْفَقْرِ)، (مَحْرُومُ): هه ژاریکه خیرو چاکه ی پینادری، له بهر ته وه ی خه لک گومانیان وایه ناتاج نیه چونکه زور نفس به رزه و هه ژاری و نه داری و کپووزانه و لالانه وه ده رنابری.

بوچی ده فهرموئ: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ﴾، ته وان له پیش ته وه دا چاکه کار بوون؟ نه مه (تَفْحِيمٌ لِمَا أَعْطَوْهُ: أَعْطُوا مَا أَعْطُوا بِسَبَبِ مَا فَعَلُوهُ مِنْ قَبْلُ)، بویه خوا ده فهرموئ: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ﴾، که نه مه پتی ده گوترئ: (إِطْنَابُ)، واته: قسه کردن به درژی و نه میش له شوینی خویدا په سنده، نه گه رنا قورن ان هه مووی له وپه پری کورتیی و پوختیی دابه، به لام جاری وایه خوا ﷻ شیوه ی (إِطْنَابُ)، به کاردینئ، لیره دا نه مه بو نه وه یه که ته وه ی پینان دراوه، زور به گه وره بگیری و، به مه زن پیشان بدرئ، واته: ته وه ی پینان دراوه، بویه پینان دراوه که له وه پیش، ته و کاره گه وره و گرنگانه یان نه نجام داون، که واته: لیره دا خوا ﷻ ته و به نده چاکانه ی به هه شته کانیان به قسمت ده کات، به پینج وه سف پیناسه ی کردوون:

۱- (الْمُتَّقِينَ): پاریزکاران.

۲- (الْمُحْسِنِينَ): چاکه کاران.

۳- ﴿كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مِنَ النَّبِيِّينَ﴾، شه و بیداری و که مخه ویی.

۴- داوا ی لیئوردن کردن له خوا، پیش به ره به یان.

۵- مال و سامانی خو، به مافی سواکەر و هه ژاران زانین.

پنج نوکتهی رهوانبیزی و بهسه رها تیکی سه رنجرا کیش:

﴿ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ ﴾، بۆچی ده فهرموی: (حَقُّ)، واته: ئهوان به مافی ئه و سوا لکهره نه دارو هه ژارو بییه شانهی ده زانن، نهک منه تیان له سه ر بکهن، به لکو ده لئین: ههقی خۆتانه له مائی ئیمه دا، وهرن ههقه که تان به رن.

یه که م: پنج نوکتهی رهوانبیزی، که ته نیا له م رسته یه دا ههن: ﴿ کَانُوا قَلِيلًا مِّنَ النَّبِيِّينَ مَا يَهْتَمُّونَ ﴾^(۱).

۱- ئه وه یه که خوا ده فهرموی: ﴿ کَانُوا قَلِيلًا ﴾، (کَانُوا)، چونکه کرداری (کُون) ده لاله ت له سه ر ئه وه ده کات که (خبری) (گان) هه وئه که ی که دئی، شتیکی چه سپاو بووه له ژیاناندا، واته: عاده ت و شتیکی چه سپاو بووه، عاده ت و نه ریتیان بووه و به و شیوه یه بوون، شه وانه که م خه و توون.

۲- ئه وه که ده فهرموی: ﴿ کَانُوا قَلِيلًا مِّنَ النَّبِيِّينَ مَا يَهْتَمُّونَ ﴾، له جیاتی ئه وه ی به فهرموی: (کَانُوا يَقِيمُونَ النَّبِيَّ)، شه و بیداریان ده کرد، ئه م ته عبیره ی خوی به رزو مه زن به کاریه تیا وه، که باسی (هَجُوع) ی تیدایه، ئه و حاله ته ی نه فسی مروف ژور ئاره ژووی ده کات، که بریتیه له خه وو پشوودان، ئه وه ی تیدایه، ئه گهر فهرمووبای: (کَانُوا يَقِيمُونَ النَّبِيَّ)، ههر ئه وه دنده مان ده زانی که شه و بیداری بوون، به لأم که ده فهرموی: ﴿ کَانُوا قَلِيلًا مِّنَ النَّبِيِّينَ مَا يَهْتَمُّونَ ﴾، عاده تیان ابوو که که مئیک له شه وی ده خه وتن، باسی (هَجُوع) که خه وی شه وه، ئه وه مان بۆ درده خات که ئه وانه به سه ر ئاره ژووی نه فسیاندا زال بوون، که نه فس که یفی به پشوودان و ئیسراحت هه یه، ئه مه وه ک تابه ته که ی سووره تی (السجدة)، وایه که ده فهرموی: ﴿ تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ ﴾^(۱۱)، واته: نه نیشته کانیان به رزده بنه وه له سه ر جتیه کانیان.

(۱) که نه مه هه م خاوه تی تفسیری (الکشاف) زه مه خشه ری و هه م ئیبنو عاشوورو توئزده وه کانی دیکه ش ناماژیه ان پیکردوه.

۳- ئەوەیە که بە راشکاوایی باسی شەو دەکات: ﴿كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ الْأُمَّةِ﴾ چونکە باسکردنی شەو، بیرخەرەوهی ئەوەیە که ئەوانە وازیان لە خەوی هێناوه، لە کاتیگدا شەو خوازبازی ئەوەیە مەرووف تێیدا پشوو بدات، واتە: مەرووف بە شەوی هەز لە خەو ئیسپراحت دەکات، ئنجا ئەمە دەرخەری ئەوەیە که ئەوانە شەو که بیدار بوون، لەشەودا که نەفس پێی خۆشە تێیدا ئیسپراحت پکات، وازیان لە خەو هێناوه، ئەمەش وەك زانایانی پەوانبێژی دەتین: قورئان هەمووی لە لووتکە ی پەوانبێژی دابە و، بە کێک لە پەوه کانی پەوانبێژی بریتیه لەوه که شتیک پێویست بکات بە شیوازی (إطْطَاب)، درێژە پێدان باس بکری، وا باسبکری تێرەش یە کێکە لەو شوێنانه.

۴- ئەوەیە که (هَجُوع): که بریتیه لە خەو، بەنددار کراوه بە وشە ی کەم (قَلِيلًا)، واتە: خەوه که یان لە شەویدا ئەندازە یەکی کەم بووه، ئەمەش ئاماژە ی بۆ ئەوه که نە چوون خەوه که یان بگه یە نە ئەوپەری رادده که ی، بە لکو بە ئەندازە یەکی کەم لە خەوی شەو ئیکتیفایان کردوه، ئەوه ی دیکه یان تەرخانکردوه بۆ بیدار بوون.

۵- ئەوەیە تەنانەت ئەو کەمە خەوشیان (مَا) ی چۆتە سەری، ﴿كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ الْأُمَّةِ مَا يَهْتَمُّونَ﴾، ئەمەش دیسان جارێکە دیکە جەختکردنەوه ی ئەوه یە، که ئەو ئەندازە خەوه ی لە شەویشدا خەوتوون، ئەندازە یەکی کەم بووه.

هەلبەتە تێمە لە تەفسیری سوورەتی (السجدة) دا، لە بارە ی شەو نوێژەوه کورتە باسێکمان کردوه.

دووهم: بە سەرھاتیک ی سەرنجراکیش:

(الأصمعي) وەك (القرطبي) لە (الجامع لأحكام القرآن) دا، هەرودەها زۆربە ی تەفسیرەکانیش هێناویانە، بە سەرھاتیک دەگێرێتەوه، که بە راستی جێی سەرنجە، مەن یە کەسەر بە تەرجمە کراوی دەپهێنم، لە تەفسیری (القرطبي)^(۱) یەوه:

ده لئ: ئەصمعی گوتووێهتی: جارێك چوو مه مزگه‌هوق به‌صرا ده‌شته‌كییه‌ی وشك (واته: كه‌سیك ناخایی و كه‌م سه‌لیقه) سواری حوشرێكی بوو، شمشرێه‌كه‌ی به‌ شانی‌دا كرده‌بوو، تیرو كه‌وانه‌كه‌ی به‌ ده‌سته‌یه‌وه‌ گرت‌بوو، لێم وه‌نزیک كه‌وت و سه‌لامی كرد، گوئی: ئەه‌ی پیاوا! تۆ خه‌لكی كوئی؟ منیش گوتم: له‌ به‌نی ئەصمه‌ع، گوئی: تۆی ئەصمه‌عی، گوتم: به‌ئ، گوئی: له‌ كوێوه‌ هاتووی؟ گوتم: له‌ شوئێكه‌وه‌ هاتووم كه‌ فه‌رمایشتی خوای به‌ به‌زه‌ی تێدا ده‌خوێرته‌وه‌، گوئی: ئنجا خوای به‌ به‌زه‌ی فه‌رمایشتی هه‌یه‌ مروّقه‌كان بیه‌خویننه‌وه‌؟ گوتم: به‌ئ، گوئی: ده‌ هه‌ندێكیم به‌سه‌ردا به‌خویننه‌وه‌، منیش سووره‌تی (الذاریات)م به‌سه‌ردا خوینده‌وه‌، (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، ﴿۱﴾ وَالذَّارِيَاتُ ذُرُورًا ﴿۱﴾ فَالْحَامِلَاتُ وِقْرًا ﴿۲﴾ فَالْجَارِيَاتُ يُسْرًا ﴿۳﴾ فَالْمَقْنَنَاتُ امْرَأًا ﴿۴﴾ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٍ ﴿۵﴾ وَإِنَّ الْبَلِيْنَ لَوَاقِعٌ ﴿۶﴾، تاكو كه‌یستمه‌ ئه‌و شوئێه‌ی ﴿۷﴾ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا تُوعَدُونَ ﴿۲۲﴾، بژیوی تێوه‌ له‌ ئاسمانه‌وه‌یه، ده‌ئ گوئی: ئەه‌ی ئەصمه‌عی! به‌سه‌، دوایی هه‌ئسا حوشره‌كه‌ی سه‌رپه‌ری و گوشته‌كه‌ی به‌ش به‌ش كرد، دوایی گوئی: یارمه‌تییم بده‌ دابه‌شی بکه‌ین به‌سه‌ر هه‌ژاران و نه‌داراندا، كه‌سێك له‌ولا را ده‌هات و پێكه‌وه‌ گوشته‌كه‌یمان دابه‌شكرد، دوایی شمشره‌كه‌شی، هه‌روه‌ها تیرو كه‌وانه‌كه‌شی هه‌ردووکیان شكاندن و خستنه‌ ژێر باره‌كه‌ی و پوێشته‌وه‌ به‌ره‌و بیابان، به‌ره‌و ده‌شت و سه‌حرایه‌ك كه‌ له‌وێ نیه‌شته‌جێ بوون، ئنجا كه‌ پوێشت هه‌ر له‌به‌ر خوێه‌وه‌ ده‌یگوت: ﴿۸﴾ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا تُوعَدُونَ ﴿۲۲﴾، بژیوی تێوه‌ له‌ ئاسمانه‌وه‌یه، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ی كه‌ به‌ئیتنان پێده‌دری!

ئەصمه‌عی ده‌ئ: من خۆم له‌ به‌رانبه‌ر ئه‌ودا به‌ كه‌م هاته‌ به‌رچاوو، سه‌ركۆنه‌ی خۆم كرد، دوایی وای به‌سه‌ردا هات كه‌ له‌گه‌ڵ هه‌روونه‌ په‌شیددا چه‌جم كرد، له‌ كاتیكدا ته‌وافم ده‌كرد، گویم له‌ ده‌نگیكی نزم بوو، ده‌نگیكی كز، ئاوێم دایه‌وه‌ ته‌ماشام كرد، كایرا ده‌شته‌كییه‌كه‌یه‌ لاواز بووه‌ و په‌نگی زه‌رد بووه‌، سا‌لوی لێكردم و ده‌ستی گرتم و گوئی: فه‌رمایشتی په‌حمانم به‌سه‌ردا

بخوینده‌وهو له پشت مه‌قاه‌وه داینیشتاندم، گوئی: وه‌ره فه‌رمایشتی‌خوای به‌ه‌زه‌ییم به‌سه‌ردا بخوینده‌وه چی دیکه‌شی هه‌یه! ده‌لئی: منیش سووره‌تی (الذاریات)م، به‌سه‌ردا خوینده‌وه تا‌کو نه‌و شوینده‌ی ده‌فه‌رموئی: ﴿وَفِي السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا تُوعَدُونَ﴾ ٢٢، نه‌ع‌رابیه‌که گوئی: نه‌وه‌ی‌خوای به‌ه‌زه‌ی‌ی به‌لئیی پیدابووین، به‌پراستمان بینیی، نایا جگه‌له‌وه چی دیکه‌ی فه‌رمووه؟ شتی دیکه‌ی فه‌رمووه؟ گوتم: به‌لئی، خوا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ دوی نه‌وه فه‌رمووه‌تی: ﴿فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقُّ مِثْلَ مَا أَنْتُمْ تُطْفِقُونَ﴾ ٢٣، به‌په‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و زه‌وی نه‌وه هه‌قه و راسته، وه‌ک چۆن تئیه قسه ده‌کن، کابراش چریکه‌یه‌کی لئیداو گوئی: ﴿يَا سُبْحَانَ اللَّهِ! مَنْ الَّذِي أَغْضَبَ الْجَلِيلَ حَتَّى حَلَفَ! أَلَمْ يُصَدِّقُوهُ فِي قَوْلِهِ حَتَّى الْجَنُودَ إِلَى الْبَيْمَنِ؟﴾، پاکیی بو‌خوا، کئی‌خوای پایه‌به‌رزی تووره‌کرده، تا‌کو سوئندی پی‌خواردوه، بپروایان پی‌نه‌کرده له فه‌رمایشته‌که‌یدا تا‌کو ناچاربان کرده سوئند بخوات، سئ جاران وای‌گوت، دواپی‌یه‌کسه‌ر گیانی سپارد، واته: له‌گه‌ل نه‌وه‌دا پرووحیی ده‌رچوو!

تئیش‌تاش به‌باشی ده‌زانم دوو کورته باسان بخه‌ینه‌روو، چونکه‌خوای به‌رزی مه‌زن ده‌فه‌رموئی: ﴿وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ﴾ ٢٠ ﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ ٢١، واته: له‌زه‌ویدا نیشانه‌هه‌ن، واته: نیشانه‌هه‌ن له‌سه‌ر به‌دیوه‌ینه‌رایه‌تیی و په‌روه‌ردگاریه‌تیی و تواناو ده‌سته‌لای بی‌سنووری‌خوا، که‌ده‌توانی مردووان زیندوو بگاته‌وه، هه‌روه‌ها له‌خوشتاندا نایا نابینن؟ ئنجا تئمه‌دوو کورته‌باسی پوخت ده‌خه‌ینه‌روو، کورته‌باسیک ده‌رباره‌ی زه‌وی و، کورته‌باسیکیش ده‌رباره‌ی خو‌مان (جه‌سته‌ی مرو‌ف) به‌تایه‌ت.

كۈرتە باسىك دەربارەي زەوى

بە پىرزان!

ئىمە لە يازدە بېرگەدا باسى زەوى دەكەين، ھەلبەتە كاتى خۇي لە تەفسىرىي سۈورەتى (يونس) دا باسىكى سەربەخۇمان لە بارەي گەردۈنەھە كىردە، پاشان لە بارەي خۇرەھە و لە بارەي زەويىيەھە و لە بارەي مانگەھە، بەلام لىرەدا چارىكى دىكە لەو يازدە بېرگەيەدا، باسى زەوى دەكەين، كە پەنگە لە ھەندىك پۈۈھە، ئەم باسەي ئىرە فراوانتر بىن لەۋەي ئەۋى:

يەكەم: تىرە (قطرى) زەوى (۱۲۸۰۰) كم، واتە: لەم سەرى زەوى تاكو ئەۋسەرى، ئەۋە پىتى دەگوتىرى: تىرە، نىۋە تىرەش ئەۋەيە تاكو نىۋە راستى بىن، تىرە زەوى واتە: لەم سەرى زەوى بۇ ئەۋ سەرى زەوى.

دوۋەم: قەبارەي (حجم)ى زەوى، بىرىتە لە يەك مىليۇن (۱،۰۰۰،۰۰۰ كم^۳) كىلۆمەتر سىچا، واتە: قەبارەي زەوى ھەموۋى كە قەبارە ديارە ئەۋەيە كە كۆي شتىك بە ھەموۋ لايەكانىھە (۱،۰۰۰،۰۰۰) كم^۳ يە، ديارە بە نىزىك كراۋەيى.

سىئەم: چىرىي (كثافة)ى زەوى، دەۋرى (۵) گىرام و لە (۵۲٪)ى گىرامىكە بۇ ھەرىكە سانتىمەترىك سىچا، يانى: ھەر يەك سانتىمەتر سىچا يەك، چىرىيەكەي (۵) گىرام و لە (۵۲٪)ى گىرامىكە، واتە: (۵،۵) پىنج و نىۋ گىرام.

چوارەم: قورسايى (كتلة)ى زەوى (۶۰۰۰) شەش ھەزار مىليۇن مىليۇن مىليۇن، واتە: (۶) ^{۲۱} تەنە، ژمارە (۶)، (۲۱) سفرى ھەبى ئەۋەندە تەن زەوى قورسە.

پىنجەم: پىنكەتەي زەوى ئىمە لە چوار بېرگەدا باسى پىنكەتەي زەوى دەكەين:

۱- **ئىۋى زەوى:** نىۋكە پەقەكەي زەوى كە پىتى دەگوتىرى: (نِوَاةٌ صُلْبَةٌ)، كە لە (۹۰٪)ى ئاسنەھە (۹٪)ى نىكلەھە، توخمە سوۋكەكانىش ۋەك، فۇسفۇرۋو كاربۇن

و سلیکون (۱٪) ه، پتکاته‌ی زہوی ہمان پتکاتہ‌ی نیرہ کہ کانہ کہ لہ
 تاسمان دیتہ خوار، تیرہ‌ی نیوکی زہوی تیرہ کہی (۲۴۰۲) کم ناوہ کہی، نیوہ تیرہ کہی
 لہ چہ قہ کہیہوہ لہ نیوان (۶۳۷۱ - ۵۱۷۰) کم، دیارہ لہ ژیر ناستی دہریاوہ،
 نہوہ بہ نسبت چینی یہ کہ می زہوی کہ پیئی دہ گوتری، دہ شگونجی بلتین:
 زہوی حہوتہم، یاخود چینی حہوتہم.

۲- نیوکی شلی زہوی: کہ دہ گونجی بلتین: توژی یاخود چینی شہ شہم،
 کہ دہوری نیوکہ رہ قہ کہی زہوی داوہ، بہ لام ماددہ یہ کی قالبوہوہ یہو ہمان
 پتکاتہ‌ی نیوکہ رہ قہ کہشی ہہیہ، ٹہویش تیرہ کہی (۲۲۸۵) کم، لہ قوولایی لہ
 (۲۸۵۰ - ۵۱۷۱) کم لہ ژیر ناستی دہریاوہ.

۳- توژہ کانی ستیہم و چوارہم و پنجم: ٹہمانہ سی چین، تیرہ کہیان ہی
 ہہموویان پتکہوہ: (۲۷۶۵ - ۲۸۸۵) کم، واتہ: تاکو قوولایی (۱۲۰) کم لہ ژیر
 ناستی دہریاوہ.

۴- توژی شہ شہم و حہوتہم: کہ چینی ہر دینی پندہ لیتن: (الطَّبَقَةُ الصُّخْرِيَّةُ)،
 کہ دہ گونجی بلتین: زہوی دووہم و یہ کہم، تیرہ کہی (۶۵) کم لہ ژیر دہریا کانہوہ یہ،
 بہ لام لہ ژیر وشکانی ۱۱ (۱۲۰) کم، کہ ٹہمہ توکلئی زہوی پیک دیتی و، لہ ژیر
 دہریا یہ کانہوہ (۵ - ۸) کم، بہ لام لہ ژیر وشکانیہوہ (۶۰ - ۸۰) کم ٹہستورہ.

پاشان ٹہم زہویہی ٹیمہ چہند ہرگیتی ہن:

بہرگی خاکی زہوی:

یہ کہ مین بہرگی زہوی بہرگیتی خاکیہ، ٹہو بہرگہ خاکیہ ش چایہ کان پیکی
 دینن بہ پلہی یہ کہم، لہو شویتانہی کہ چایان لین، ٹہگہرنا دیارہ ٹہوی دیکہ
 بہستہ لہ کہ، بیابانہ... ہتد، چایہ کان خوی پہرہردگار بہ سینگ ناوی بردوون،
 ﴿وَالْجِبَالُ أَوْدَادًا﴾ ﴿٧﴾ النبا، ہر چایہ کہ چنڈہی بہ دہرہوہ یہ، دہ، پازدہ ہتندہی
 لہ زہوی دایہ، بو ویتہ: چای ہیمالایا - بہر زترین لووتکہ چای ہیمالایا کہ

بەرزترین چیاشە لە جیهاندا - پتیی دەگوتری: ئیفریست (٨٦٤)م، واتە: (٨)کم و (٨٦٤)م، دەوری (٩)کم بەرزە، (١٣٠)کم ی لە زەویدا، یانی: دە، پازدە هیندە ی خۆی، ئەستورایی ئەو بەرگە بەردییە، یان بەرگە خاکییە ی زەوی (١٠٠ - ١٥٠)کم دەبن، بەلەم دیارە قوولترین دەریا دەوری (١١)کم، یان (١١٠٠)م و، بەرزترین چیاش (٩)کم و بە هەردووکیان (١١ و ٩) دەکاتە (٢٠)کم، بەس ئەوەندە دەریاو چیا دەیکرتیەوه، ئەوهی دیکە هەمووی هەر ئەو توێخە بەردییە پتیی دتین.

بەرگی هەوای دەوری زەوی:

١- سوودەکانی بەرگە هەوا:

ئەو بەرگە هەوایە کە دەوری زەوی داوه، کە بەرزییەکە ی هەزار (١٠٠٠)کم زیاترە سوودگە لێکی زۆری هەن:

یەکەم: تێمە لە تیشک و تەنۆلکە بارگوییە زیانبەخشەکان دەپاریزی، کە لە خۆرو لە ئەستێرەکانی دیکەوه دتین.

دووهم: تێمە لە پارچە نەیزەکەکان کە رۆژانە پتر لە ملیۆنیکیان لەسەر زەوی لێ دەباری، دەپاریزن، بۆیە خوا دەفرموی: ﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرَضُونَ﴾ (٢٣) الانبیاء.

سێهەم: ئەو بەرگە هەوایە دەپتە هۆی ئەوهی هەلمی ئاو پاریزی لە تێو خۆیدا کە، ئەگەر هەلمی ئاو نەبن، دیارە هەوریش نابێ و بەفر و باران و تەرزەش نابن.

چوارەم: ئەو بەرگە هەوایە رێگە نادات تیشکی خۆر یەکسەر ون بن، بەلکو ماوهیە ک دەمیتتەوه، چونکە بەیانیان پێش ئەوهی خۆر هەلبن ئەو تیشکە شەبەق دەدات، هەروەها ئیوارانیش دوا ی ئەوهی خۆر ئاوا دەبن، ماوهیە ک دنیا هەر پوونا ک دەمیتتەوه.

پنجەم: ئەو بەرگە هەوایە سوودێکی دیکە ی کە مکردنەوهی جیاوازی ئیوان شەوو رۆژە لە پلە ی گەرمییدا، بۆ وێنە: لەسەر مانگ هەر لەگەڵ خۆر ئاوا دەبن پلە ی گەرمیی دەچتە

(١٥٠) پلهی ژێر سفرو، له گه‌ڵ خۆر به ده‌روه ده‌بێ یه‌كسه‌ر پلهی گه‌رمیی ده‌گاته (١٠٠) واته: پلهی كوئین، به‌لام له‌سه‌ر زه‌وی پلهی گه‌رمی، نه‌ هی شه‌و هه‌ینده‌ سارده‌، نه‌ هی رۆژیش هه‌ینده‌ گه‌رمه‌، به‌ هۆی به‌رگه‌ هه‌واوه‌.

ب- چینه‌کانی به‌رگه‌ هه‌وا:

چینی یه‌كهم: كه‌ (تروپۆسفیر) ی پنده‌ ئین، (٢٠) كم تیره‌ كه‌ یه‌تێ، (٢٠) كم به‌رزه‌ و (٩) له‌سه‌ر (١٠) ی بارستایی به‌رگه‌ هه‌وا، شه‌و چینه‌ی یه‌كهم پێکی دیتێ.

چینی دووه‌م: (ستیراتۆسفیر) كه‌ (٥٠) كم له‌ ئاستی زه‌وییه‌وه‌ به‌رزه‌، پله‌ی گه‌رمیی له‌و چینه‌ی دووه‌مدا (٦٠) پله‌ ژێر سفره‌، زۆر زۆر سارده‌.

چینی سێیه‌م: (میزوسفیر) (٨٠) كم به‌ دوو چینه‌كه‌ی دیکه‌ شه‌وه‌ له‌ ئاستی زه‌وییه‌وه‌ به‌رزه‌، پله‌ی گه‌رمیی (١٠٠) پله‌ له‌ ژێر سفره‌وه‌یه‌.

چینی چواره‌م: (پیرمۆسفیر) كه‌ (٤٥٠) كم به‌ سێ چینه‌كه‌ی پێشووشیه‌وه‌ له‌ ئاستی زه‌وییه‌وه‌ به‌رزه‌، (٢٠٠٠) پله‌ی سه‌نتیگرآت گه‌رمه‌، نه‌وانه‌ی كه‌ پێشێ چه‌ند سارد بوون، كه‌ چی شه‌م (٢٠٠٠) پله‌ی سه‌نتیگرآت، كه‌ له‌ (١٠٠) پله‌ ناو ده‌كوئێ، نه‌دی ده‌بێ له‌ (٢٠٠٠) پله‌ چی لێ بێ؟ زۆر زۆر گه‌رمه‌.

چینی پینجه‌م: (ئیکسۆسفیر) ی پێ ده‌ ئین، كه‌ (٩٠٠) كم تاكو (١٠٠٠) كم له‌ ئاستی زه‌وییه‌وه‌ به‌رزه‌.

ج- پێكهاته‌کانی به‌رگه‌ هه‌وا:

به‌رگه‌ هه‌وا له‌ (٧٨٪) ی گازی نایتروژین پێکی دیتێ و، له‌ (٢١٪) ی ئوكسجینه‌، له‌ (٠،٠٣٪) شی دووه‌م ئوكسیدی کاربۆن و، هه‌ندێك گازی دیکه‌یه‌.

بەرگە ئاویی دەوری زهوی:

ئەندازە (٧١٪)ی پانتایی پرووی زهوی، بەرگە ئاویی داپدەگرێ، یانی: زهوی ئیمە ئەگەر بیکە بە چوار بەشەوه، سێ بەش زیاتری ئاو داپۆشیوه، قەبارەو پرژەیی ئاویش بە هەر سێک حالەتی شلیی و گازی و ڕهقیبەوه، شلیبە که بارانەو، گازیبە کەش هەلمەو، ڕهقیبە کەشی بەفرو تەزەرەوه هەمووی: (١,٣٣٧,٠٠٠,٠٠٠) کم، (میلیارێک و سێ سەد و سی و حەوت ملیۆن کیلۆمەتر سێجایه).

بەرگە ئاویه که هەتا قوولایی (٤) کم گیانداران لە دەریاکاندا دەژین، هەمووشی هەتا بنی بنهوه (١١) کم، ئەو بەرگە ئاویبە دەوری زهوی داوه، مەگەر کەمێکی ئەگەرنا هەمووی سوێرە، که ئاوی ئوقیانوس و زهریایه کانه، ئەدی ئیمە ئاوی شیرینمان لە کوێ دەبێ؟ ئاوی شیرینمان لە ئەنجامی ئەوهدا که تیشکی خۆر لە دەریایه کان دەدات، هەلمی لێ پەیدا دەکات، هەلمە کەش دەچی بەرهو شوێنه ساردهکان و خەست دەبێتهوه، موتووربه دەبێ، که ههوره تریشقهو برووسکه نیشانهی موتووربه بوونی ههوره کانه، لە ئەنجامی ئەوهدا خۆبیه که لە دەریادا بەچی دەمێنێ و هەلمە که که دێ، هیچ ماددهی سوێری پێوه نیه و، ئیمەش ئاوی شیرینمان لەوه دەست دەکەوێ، وهک خوای پەروردگار دەفرموی: ﴿أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿١٨﴾ أَمْ أَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ السَّمَاءِ أَمْ غَنُّ الْمُنزِلُونَ ﴿١٩﴾ تَوَشَّاهُ حَمَلَتُهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٢٠﴾﴾ ھەواقیعە، واتە: ئایا ئەو ئاوه دەبینن که دەبخۆنهوه؟ ئایا ئێوه لە ههور باراندووتانه یاخود ئیمە؟ ئەگەر ویستبمان تال و سوێرمان دەکرد، ئایا سوپاسگوزاریی ناکەن؟ ئاوه که خۆی تال و سوێرە، بەلام خوا دەپاڵتیوی بۆ ئیمە.

شەشەم: جوولە کانی زهوی:

زهوی بەلای کەمهوه، پێنج جووره خوولانهوهی هەن، ئەوهی تاكو ئیستا بۆ زانیان دەرکەوتوه:

١- جوولەو سوورانهوهی زهوی به دهوری خویدا له ماوهی (٢٤) کاتژمێردا، به خێرای (٢٨) کم له خولهکێکدا، واته: (١٦٨٠) کم له کاتژمێرێکدا، سوورانهوهی زهوی، یان خولانهوهی زهوی به دهوری خویدا له بهرانبهر خۆردا، ده‌بیتته هۆی په‌یدابوونی شه‌وو رۆژ.

٢- جوولەوی دووه‌می زهوی ئەوه‌یه که به دهوری خۆردا ده‌سوورپێته‌وه، له ماوه‌ی سائیکدا، ئەو سوورپه‌تواو ده‌کات به خێرای (٣٠) کم له چرکه‌یه‌کدا، به‌لاری (٢٣،٥) پله، واته: به‌م رێژه‌یه له سوورگه‌که‌ی خۆی لاره، به‌هۆی ئەو لاریه‌وه‌ش چوار که‌شه‌کان، واته: به‌هارو هاورین و پایزو زستان په‌یدا ده‌بن.

٣- جوولەوی سێه‌می زهوی له‌گه‌ڵ کۆمه‌له‌ی خۆردا به دهوری خرۆکه‌ی دانیشتوو، (الگوکب الجانی)، هه‌ندیکیش پێی ده‌لێن: دالی راوه‌ستا، به خێرای (٢٠) کم له چرکه‌یه‌کدا.

٤- جوولەو سوورانهوه‌ی چواره‌می زهوی له‌گه‌ڵی دالی وه‌ستا، یاخود خرۆکه‌ی دانیشتوو‌دا به دهوری چه‌قی که‌هکه‌شاند، به خێرای (٢٤) کم له چرکه‌یه‌کدا، واته: (٧٤١٦٠٠) م له کاتژمێرێکدا.

٥- جوولەو سوورانهوه‌ی پێنجه‌می زهوی، له‌گه‌ڵ که‌هکه‌شاند، به خێرای (٩٨٠) کم له چرکه‌یه‌کدا، یانی: (٣،٥٢٨،٠٠٠) کم له کاتژمێرێکدا^(١).

حه‌وته‌م: دووری نێوان زهوی و مانگ:

ئه‌میش دیسان کاریگه‌ری زۆری هه‌یه له‌سه‌ر ژیا‌نی ئیمه له‌سه‌ر زهوی:

١- هاوکۆ (معدلی) دووری مانگ و زهوی به (٢٨٠،٠٠٠) کم، واته: (٢٥٠،٠٠٠) میل مه‌زنده‌درکێ، بۆیه‌ش ده‌لێن: هاوکۆی دووری مانگ و زهوی، چونکه مانگ جاری وایه نزیکت ده‌بیتته‌وه، جاری وایه دوورتر ده‌که‌وێته‌وه.

(١) دياره من ثم زانباريانهم له باره‌ی زهويه‌وه هينان، زوره‌يان له كتیبي (الأرض) هی (الکتور زغلول النجار)، هه‌روه‌ها له مه‌وسووعه‌که‌ی خۆم له (دروه‌شاه‌ی ئیمان و پوچه‌لی ئیلحاد) دا، هیناومن.

۲- مانگ بە (۲۷) پۇژو يەك لەسەر سىي پۇژۇڭ بە دەورى زەويدا دەخولتتەو، كە ھەر كام لە بەرگە ھەوا بەرگە ئاويى زەوى، بەو سوورائەوھى مانگەو بە دەورى زەويدا پەيوەستى، كە دەبىتتە ھۆى ئەو ھەم بەرگە ئاويەكە مەيتى و، بە دەورى زەوى، ھەم بەرگە ھەوايەكە.

۳- ھىزى كىشىندەى نىوان زەوى و مانگ، ئەگەر مائەوئى بزائىن چەندە؟ بە كىتلىكى پۇلايى كە تىرەكەى (۵۰)كم بى مەزەندە كراو.

۴- كىشىكردى زەوى بۇ مانگ و، ئەوھى كە لە نىوانىندا ھەيە، وپراى كىشىكردى (جذب)، حالەتى پالپىئوھەنان (طرد)ىشى ھەيە، كە ئەگەر وا نەبووايە و زەوى ھەر مانگى كىشىكردبايە، پىئوھى دەنووسا، بەلام ھەموو حالەتتىكى (جذب)، كىشىكردى حالەتى (طرد) پال پىئوھەنانىشى ھەيە، لە ئەنجامى ئەوھەدا كە كىشى دەكات و، ئەوئىش ئەو پالپى ئوھەنى لە ئەنجامى ئەوھەدا ئەو خولانئوھەيە دروست دەبى.

۵- كۇتاشت كە لە بارەى زەويىوھە باسى بىكەين، بريتە لە ھاوكارىي نىوان ژياندارو پووهك، شتىكى ئاشكرايە كە ژيانداران ھەموويان مروؤف و ھەرچى ژياندارو زىندەوھەر، ھەمووى ئۇكسىجىن ھەلدەمۇئى و، دووھم ئۇكسىدى كاربۇن فرىئ دەداتە دەرەو، وەك زىلىك و پاشەرۇكتىك، بەلام خوا ﷻ تەگبىرىكى وای كروھ بۇ ژيانداران بە مروؤفىشەو، كە ئەو ئۇكسىجىنەى لە بەرگە ھەوادا ھەيە، ئەواو ئەبى، چونكە ئەوان ھەر ھەلىمىژن و بەكارى بىنن و، دوايى بىكەنە زىل و، لە شىوھى دووھم ئۇكسىدى كاربۇندا فرىئى بدەنەو، كاتىك دى كۇتايى پى بى، خوا ﷻ كارىكى وای كروھ پووهكەكان بە ھەموو جورەكانيانەو، واتە: ھەر لە پنچە گىايەكى بچووكەوھ بگرە، تاكو درەختىك كە (۳۰)م بەرز دەبىتتەو، ھەموويان بە پىچەوانەى ژياندارانەو، ئەوان دووھم ئۇكسىدى كاربۇن بەكاردىنن و، ئۇكسىجىن فرىئ دەدەنەو، واتە: ئەوھى كە مروؤف و ژيانداران فرىئى دەدەن، وەك زىل و پاشەرۇكتىك لە سىيەكانەوھ فرىئى دەدەن، ئەو دەبىتتە خۇراك بۇ پووهك و دارو درەخت و شىنا وردو، ئەوھى شىنا وردو دارو درەخت فرىئى دەدەن

ۋەك پاشەپرۆكتىك، ئەۋەش كە ئۆكسجىنە، دەبىتتە خۆراك بۇ مرۇف و ژيانداران، بۆيەش
 ھەبوونى سەوزايى و دارو درەخت لەسەر گۆى زەۋى، زۆر خزمەت دەكات بە مرۇف و
 بە ژيانداران كە ئەندازەيەكى زياترى ئۆكسجىن بەرھەم بىنن، ھەر بۆيەش لەو شوئىنانەى
 دارو درەختى لىن ئەبىن و، ئۆكسجىنى كەمترى ھەبىن، ھەواۋ جەو كەمتر صاف دەبىن
 و پىژەى ئۆكسجىنىش تىدا كەمتر دەبىن، كاتىكىش پىژەى ئۆكسجىن كەم دەبىتتەۋە،
 مرۇف توۋشى تەنگە نەفەسىى دى، ھەر بۆيە لەو شوئىنانەى كە ئاگرى لىيە، يان چپە
 دوۋكەلى لىيە، ھەرۋەھا لە چىنەكانى سەرۋەى ھەۋادا، يان لەو شوئىنانەى كە مرۇف
 بەرز دەبىتتەۋە و پىژەى ئۆكسجىن كەم دەبىتتەۋە، مرۇف توۋشى تەنگە نەفەسىى
 دەبىن، ھەر بۆيەش شەرىعەت ئەۋەندە گىرنگىى داۋە بە پاراستنى ژىنگە، بە تايبەت
 پاراستنى ژىنگەى روۋەكىى، لە زۆر لە فەرمايشتەكانى پىغەمبەردا ﷺ مسولمانان
 ھاندراون بۇ ناشتنى نەمام و پاراستنى ژىنگەو، بەكارنەھىنانى روۋەك و دارو درەخت و
 نەشكاندەۋەيان، بەبى ھۆكارو پاساۋىكى لۆژىكىى.

کورتە باسیک له باره‌ی جهسته‌ی مرۆفه‌وه

کورتە باسیک دەرباره‌ی جهسته‌ی مرۆف ده‌که‌ین، وه‌ک زیاتر هه‌لوه‌سته کردن له به‌رده‌م نه‌و پرسته موباره‌که‌ی خوا‌ی په‌روه‌دگارد‌ا که ده‌فه‌رموئ: ﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُؤْمِنُونَ﴾ (۱)، له خۆشاندا نیشانه هه‌ن، ئایا سه‌رنج ناده‌ن، ئایا ناروانن پانامین؟!!

ئنج‌ا بۆ جێبه‌جێکردنی فه‌رمانی خوا ﷻ، ئیمه با سه‌رنجێک له جهسته‌ی خۆمان بده‌ین، شایانی باسه ئیمه له مه‌وسوو‌عه‌ی: (دروه‌شاوه‌یی ئیمان و پووچه‌لیی ئیله‌اد، له‌به‌ر پۆشنایی زگم‌اک و عه‌قل و زانست و وه‌حیی) دا^(۱)، پانتایه‌کی باشمان ته‌رخان کردوه بۆ سه‌رنجدان له جهسته‌ی مرۆف، به‌لام بێگومان نه‌وه‌ی له‌وه‌ی گوتراوه پانتایه‌کی زۆری گرتوه، ئیمه باسی نه‌وه ناکه‌ین، به‌لام بۆ نه‌وه که که‌سه‌یک بیه‌وئ سه‌رنجی وردتر بدات و، زانیاری زیاتری هه‌بی، ده‌توانی بکه‌پت‌ه‌وه بۆ نه‌وه‌ی بۆیه باس‌م کرد، ئیستاش نه‌م کورت‌ه باسه راسته‌وخۆ له ته‌فسیره‌که‌ی (النابلسی)^(۲)، وه‌ری ده‌گرین، هه‌لبه‌ته به‌ شیوه‌ی دا‌رشتنی خۆمان و، به‌ تۆزی ده‌ستکاریه‌وه له‌ پازده (۱۵) خا‌لدا، واته: نه‌وه‌ی نه‌و گوتوو‌یه‌تی، ئیمه له‌ پازده (۱۵) خا‌لدا کورت و پوختی ده‌که‌ینه‌وه:

۱- ده‌زگای به‌رگریکردن له جهسته‌ی مرۆف دا (جهاز المناعة):

نه‌و ده‌زگایه له (۲۵,۰۰۰) خرۆکه‌ی سه‌پی پێک دێ، به‌ شیوه‌ی نزییک‌کراوه‌یی، به‌لام کاتێ که جهسته له‌گه‌ل مه‌ترسییه‌کدا رووبه‌روو ده‌بیت‌ه‌وه، میکروبی‌ک، ته‌تیک‌ی نامۆ (جسم غریب) مه‌ترسییه‌ک روو له جهسته ده‌کات، نه‌م ژماره‌یه دوو

(۱) له چاپی به‌که‌میدا له لایه‌ره: (۲۹۲ - ۴۶۳).

(۲) ج ۹، ص: ۲۶-۴۲.

به رانبر ده بٲته وه، له و كاته دا خوا ﷻ وای كرده نه و (۲۵،۰۰۰) بٲته (۵۰،۰۰۰)، نه وه ندهی دٲكه شه جه سته دروستی ده كات.

كاتٲك مٲكروٲٲك ده چٲته نٲو خوٲنه وه، په كسه ر ژماره كه له خرٲكه سپٲه كان وه كه ده سته یه كه م ده چن، بزآن نه و مٲكروٲبه ٲٲكه اته كه ی چونه؟ جفره كٲمٲابه كه ی چٲبه؟ نه وانه ٲٲٲان ده گوترٲ: خانه ٲشكنه ره ره كان (الغلاٲا الإستطاعٲه)، هٲچ كاری دٲكه ٲان نه، كاریان نه له گه ل نه و مٲكروٲبه دا به شه ر ٲٲن، به لكو به س ده چن ٲٲٲبگهن، دواٲ نه وه ی ٲٲٲٲ ناشنابوون، په كسه ر نه و ره مزه كٲمٲابٲبه ده دهنه گرٲٲه لٲمفاوٲبه كان و، له نٲو گرٲٲه لٲمفاوٲبه كاندا دژی نه و ژه هرو مٲكروٲبه دروست ده كرتٲ، نٲجا كه دژه كه ی دروستكرا، نوره ی نه و خرٲكانه ی دٲكه به كه ٲٲٲان ده گوترٲ: خانه جه نگاوه ره ره كان (الغلاٲا المقاتلة) و به و جفره كٲمٲابه كه وه رٲانكرتوه ده چن به دژه كه ی، شه ر ده كن له گه ل نه و مٲكروٲبه دا، كاتٲك كه نه وانه ئٲشٲان ته واو بوو، كه له نه نجامی نه وه دا، هم له خرٲكه سپٲه كان له به ٲن ده چن، هم نه و مٲكروٲبانه شه كه هاتوون، له وانٲش له به ٲن ده چن، نٲجا جوړی سٲٲه می خرٲكه سپٲه كان دٲن، كه ٲٲٲان ده گوترٲ: خانه قووتده ره ره كان (الغلاٲا الأقمه)، نه مانه شه ده چن جه سته ی خرٲكه سپٲه كان كه كه وتوون و هٲ مٲكروٲبه كان كه كه وتوون، هه لٲان ده لووشن و قووتٲان ده دن، بو نه وه ی جه سته ٲاك بٲته وه له و ٲاشه روكه.

كه واته: له جٲهازی به رگری (جهاز المناعة)، له لاشه دا خرٲكه سپٲه كان ههن، له حاله ق تاساٲدا به (۲۵،۰۰۰) مه زهنده ده كرتن، له حاله ق نانا ساٲدا ده بن به ده وری (۵۰،۰۰۰) و نه وانٲش چوار جوړن:

جوړی په كه م: به س ده چن نه و مٲكروٲبه، ٲان نه و جٲسمه نامٲبه كه هاتوته نٲو جه سته، بزآن دا خو چٲبه و جفره كٲمٲابه كه ی وه رده گرن.

جوړی دووهم: ده چن دژی نه وه دروست ده كن، له گرٲٲه لٲمفاوٲبه كاندا.

جۆرى سىيەم: كە ئەوانە زۆربەن، ئەوانەن كە دەچن دەجەنگن لە دژى ئەو جىسىمە نامۆيە.

جۆرى چوارەم: ئەوانەن كە تەرمى خړۆكە سىيەكان، ھەروەھا ھى ئەو دوژمنەى ھاتۆتە نىو جەستەو، جەستەكەى ھەلدەلووشن و قووتى دەدەن، بۆ ئەودى جەستەى لى پاك بکەنەو.

يەكېك لەو نەخۇشيانەى لە پۆژگارەى ئىمەدا ھەيە، پىي دەگوترى: نەخۇشىي نەمانى بەرگرىي (فقدان المناعة) لە جەستەدا، ئەويش (ئيدز) يان (ئايدز)ى پى دەلئىن، قايرۆسەكەى بەس ئىشى لەگەل خړۆكە سىيەكانە، دەچى خړۆكە سىيەكان دەفەوتىنى و، كە خړۆكە سىيەكان لە جەستەدا نەمان، ئەوجار جەستە وەك چۆن قەلایەك دەروازەكەى دەكرتتەو، ھەر كەسى وىستى دەتوانى خۆى پىدا بكات.

كەواتە: ھەركات ئەو خړۆكە سىيەكانە لە جەستەدا نەمان، ئەو كاتە جەستە وەك باغىكى بى پەرژىن دەكەوتتە گۆرئ، ھەر كەسى وىستى ھەر مىكرۆبىك، ھەر دژىك خۆى پىدا دەكات، بۆيە ئەو جۆرە كەسانە بەرگەى ھىچ نەخۇشىيەك ناگرن.

۲- باسى خړۆكە سوورەكان:

لە ھەر چركەيەكدا، لە مرۆفدا دوو ملىون و نىو خړۆكەى سوور پەيدا دەبن، لە ھەر چركەيەكدا ئىندازەى ئەو وائە: دوو ملىون و نىو خړۆكەى سوور دەمرن، ئنجا ئايا ئەو خړۆكە سوورانەى دەمرن بۆ كوئى دەچن؟ ھەموويان دەچن بۆ گۆرستانى سېل (الطحال)، لەوئىدا (لەو سېلەدا) ئەو خړۆكە سوورانە ھەلدەوھەشپتتەو بۆ ھىمۆگلوبىن و ئاسن، ھىمۆگلوبىنەكە دەچى بۆ جگەر لەوئىشەو بۆ زەردا، كە زەردا و برىتيە لە عەمبارى خړۆكە سوورە مردووەكان، لەوئى بەرئى دەكرئ بۆ ئىو كړۆكى ئىسقان، تاكو جارئى دىكە لەوئىو خړۆكە سوورەكان دروست بكرتتەو.

٣- سېل (الطحال):

سېل بە گۆرستانى خېرۆكە سوورەكان دادەنرى، ئنجا ئەگەر خېرۆكە سىپپەكان جېھازى بەرگرىيە جەستە پىك دىنن، خېرۆكە سوورەكانىش ئەوانەن كە خواردن و خېرۆكە بۇ ھەموو خانەكان دەبەن، ئنجا ئەو خېرۆكە سوورانەي مردوون، دەچنە تىو سېل ھەلئەستى بە شىكردەنەوئى ئەو خېرۆكە سوورانە، وەك گومان: ئاسن و ھىمۆگلوبىنەكەي لىك جىادەكاتەو، دوائى دەبىئىرئەو ھە بۇ مۇخى تىسقان، بۇ ئەوئى لەوئى دووبارە دروست بىكرتەو، ھەر بۇيە ئەوانەي سېلىان نەخۇش دەبى، چالاكىيە جەستەيان كەم دەبىتەو، چونكە خېرۆكە سوورەكان كەمتر شىي دەكرتەو، دروست دەكرتەو، سەرەنجام بەرەو نەخۇشىي و مەرگ دەچى.

٤- پەنكرىياس:

پەنكرىياس دەر دەكات بە ناوى ئەنسۆلىن، كە ئەنسۆلىنە وادەكات شەكر سووتى، لە پەلەي (٣٧)ى گەرمىيدا، جەستەي مەروئى پەلەي گەرمىيەكەي (٣٧)ە، ئنجا دىيارە شەكر لە پەلەي (١٠٠)دا دەسووتى، بەلام بە ھۆي ئەنسۆلىنەو كە پەنكرىياس دەرى دەكات، لە جەستەدا شەكر لە پەلەي (٣٧)دا دەسووتى، ھەر بۇيە ئەوانەي پەنكرىياسيان نەخۇش بى، ماددەي ئەنسۆلىنيان لە جەستەدا كەم دەبى و شەكرەكەيان ناسووتى و، سەرەنجام تووشى نەخۇشىي شەكرە دەبن.

ھەلئەتە ھەموو كەس شەكر لە جەستەيدا ھەيە، بەلام ئەوانەي ساغ بن، پەنكرىياسەكەيان ماددەي ئەنسۆلىن دەردەكات و، پەنكرىياس ئەنسۆلىن شەكرەكەي جەستەيان دەسووتىتى و دەيكات بە وزە، ئەوانى دىكەش شەكرەكەيان ناسووتى و نابىتە وزە كەلەكە دەبى و دەلئىن: تووشى نەخۇشىي شەكرە بوو.

٥- غودەي نوخامىي:

غودەي ژىر مېشكىشى پى دەلئىن، كە كېشەكەي نىو گرامەو، زۆر زۆر بچوكە، بەلام دوازە (١٢) ھۆرمۆن دەردەكات، يەككە لەو ھۆرمۆنەي دەريان دەكات،

ئەوھىيە كاتىك مەرۇف شىتېكى مەترسىيىدار دەپىنى، دوژمىتىك، يان دېندەيەك، يان مارىك، يەككىك لەو ھۆپمۇنانەي غودەي نوخامىي دەرى دەكات لە كاتى شىتېكى ترسانكادايەو، ئەو حالەتەي ترسە، يەكسەر تەبع دەگرى و دەگوازىتەوھە بۇ مېشك، لە مېشكەوھەش فەرمان دى بۇ جىھازى ھۆپمۇنىي بۇ غودەي نوخامى، ئەويش سەربازى لەبەر دەستدا ھەن، يەككىك لە گرنگىرەن شوئىنكەوتووانى و بەردەستەكانى بىرىتتە لە غودەي كەظەرىي (الغدة الكظرية) كە لە پشتى ھەردوو گورچىلەكانەوھە ھەيە، ئىدى فەرماندەكرى بەو غودەيە و ئەويش چەند فەرمانىك دەردەكات:

يەكەم: ئەو غودەيە فەرمان دەكات بە دىل كە زياتر لى بدات، ھەربۇيە باباى ترساو ھەناسە بېكە دەگرى و، دىل خىراتر لىدەدا جارى واپە دەكاتە (١٨٠) لىدان لە خولەككىدا، لە جىياتى دەورى (٧٠) جار، بۇ ئەوھى خوئىن زياتر بۇ جەستە بېچى.

دووەم: فەرمان دەكات بە ھەردوو سىيەكان و، سىيەكانىش زياتر كاردەكەن بۇ ئەوھى ئۆكسىجىنى زياتر وەربىگرن.

سىيەم: فەرمان دەكات بە جگەر، تاكو ئەويش ئەندازەيەك شەكرى زياتر بۇ وزە فرى بداتە ئىو جەستەوھە.

چوارەم: فەرمان دەكات بە بۇرىيەكانى خوئىن، ئەوانىش تەسك دەبنەوھە، بۇيە باباى ترساو پەنگى زەرد ھەلدەگەرى.

پىنجەم: فەرمان دەكات بە خوئىن خەست بوونەوھە (تجلىط)، بۇ ئەوھى خوئىنكەي ئەگەر برىن و نەزىفىك بوو، يەكسەر ھەمووى نە پۇزى، بە ئاسانىي خوئىنكە مەيەو بووەستى، ھەموو ئەوانەش لە كەمتر لە چركەيەكدا ئەو فەرمانانە دەكرىن.

٦- ھەندىك لە پىنج ھەستەكان:

أ- بۆ وئىنە: ھەستى دىت^(۱). شىتېك كە لە ھەمووى گرنىگرە ئەو ەيە كە بە شىكى تۆرى چاۋ لە دە (۱۰) چىن پىك دى، لە ھەر چىنپىكدا (۱۲۰) مىليۇن خۇركەي دىرژۇكۆلەۋ مەيلەۋ خې ھەن، ئەوانە ھەموويان دەورو پۇلىيان ھەيە، كە چۇن ئەۋ وئىنەيە بگرن و دوايى بىگوازئەۋە بۇ مېشك و، مېشك بزائى ئەمە چىيە و چۇنە؟

ب- لووت: لە لووتدا (۲۰) مىليۇن خانەي بۇنكرىن ھەيە، لە پانتاييەكدا كە بە (۲۵۰) مىلمەتر چوار گۆشە مەزەندە دەكرى و، ھەر كامىك لەۋ خانە بۇنكرىنانە پىشووويان ھەن، ھەر كامىك لەۋانە ماددەيەكى چەورى تىدايەۋ ماددەيەكى تۇئىنەرەۋەي تىدايە، كاتىك كە مۇۋف بۇئىك دەكات، ئەۋ بۇنە دەتۇئىتەۋە، كارلىكى كىمىيىي لەگەلدا دەكرى، ئەۋەش ھالەتې پەيدا دەكات و دەتېردى بۇ مېشك و، مېشك تىي دەكات چىيە؟

ج- گوئى: با تۇزىك باسى گوئى بگەين: گوئى جگە لەۋەي كە دەنگەكان دەيىستى، ھەمىشە گوئى كراۋەيە لەبەر ئەۋەي دەنگ دى و دەروا، بەلەم دەگونجى مۇۋف چاۋ داىخات و بىكائەۋە چۈنكە دىمەنەكان دەمىننەۋە، بەلەم دەنگەكان ئەگەر لەۋ لەزەيەدا مۇۋف گوئى داخرايى، كە نەيىست، دەنگەكە تىدەپەرى و دەروا، بەلەم دىمەنەكە دەگونجى چاۋبىكائەۋە چاۋ داىخات و بىكائەۋە، ئىچا گوئى وپراي ئەۋەي دەنگەكان دەگوازىتەۋە، كارىگەرىيەكى زۇرىشى ھەيە لە ھاۋسەنگىي مۇۋفدا، ھەر بۇيە ئەۋانەي گوئىيان تۇۋشى نەخۇشى دەبى، بە تايبەتى گوئى ئىۋەۋە، گوئى ئىۋەپاست، ھالەتى ھاۋسەنگىيان تىكەدەچى، ناتوانن ۋەك پىۋىست برون.

۷- ھەموو ئەندامىك لە شوئىنى شايستەي خۇيدا دانراۋە:

لە جەستەي مۇۋفدا ھەتا ئەۋ ئەندامە گرنىگر بى، خۋاي كارزان لە شوئىنىكى مەحكەمترە قايمتردا دايناۋە، بۇ وئىنە: مېشك خۋا خستوۋيەتە ئىۋ جومجۈمەۋە، واتە: ئىۋ كەللەي سەرەۋە، كەللەي سەرىش خەلك ۋادەزانى يەك ئىسقانە، بەلەم

(۱) دىيارە تىمە لەۋ سەرچاۋەيە ئامازەمان پىندا، باسىكى تا پاددەيىكە وردمان كىردە لە بارەي چاۋو بىككائەكانى چاۋەۋ، چەند بەشەۋ چەند بىككائەيە، ... ھتەد!

لە چەند پارچە ئېسقان پىنكھاتو، ھەر بۆيە كاتىك كە مەۋق سەرىشى دەشكى، نەك ھەر بقرىنجى، بەلكو ئىسكى سەرىشى بشكى، تەنيا ئەو پارچەيە دەشكى كە دەشكى، ئنجا ئەگەر ئىسكى سەر ھەمووى يەك بووايە، وەك شووشەيەك يان گۆزەيەك، چۇن دەشكى ھەمووى پىكەو دەشكى ھەمووى پىكەو دەشكا، ئنجا خىواي پەرودەردگار مېشكى خستۇتە ئىو كەللى سەرەو، ھەرەھا پەتكە دېك (النخاعي الشوي)، خستوو تە ئىو بېراگەكانەو، ھەرەھا دلى خستۇتە ئىو قەفەزى سىنگەو، چاوى خستۇتە ئىو مەجھەرەو واتە: قولايى چاوى كە ئىسقانە، مندالدى خستۇتە ئىو ئىسقىكانى ھەوزەو بە نىسبەت ئافرەتەو، كە خىواي پەرودەردگار ناوى لىناو: ﴿فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ﴾ (۱۳) ﴿الْمُؤْمِنُونَ﴾.

لە مېشكىدا - كە خىواي پەرودەردگار خستوو تە ئەو شوئىنە مەھكەمەو - (۱۴۰) مىيۇن خانەي عەصەبىي ھەيە، كە تا ئىستا زانىست بۇي دەرنەكەوتو كارىان چىيە، ھەرەھا چوارە (۱۴) مىيۇن خانەي مېشكىي ھەيە، كە لەو (۱۴) مىيۇن خانەيەدا ھەرچى بېرگەوتنەو، بېرگەوتنەو، شت خەزىنكەرنە لە مېشكىدا، دەرگەردنى شتە، بېستە، بۇنكەرنە، دېتتە، ھەموو ئەوانە ئەو چوارە (۱۴) مىيۇن خانەيە ئەنجامى دەدەن.

۸- ئويۇنەو ھەي جەستەي مەۋق:

جەستەي مەۋق زۆرەي لە ماوہى چەند رۇژىكىدا، دەگۆرى، مەرج نىە لە ماوہى چەند رۇژىكىدا ھەموو خانەكان بگۆرىن، بەلام جەستە بە تەواوى لە ماوہى پىنج سالاندا، ھىچى وەك خۇي نامىننى، چۈنكە دىرئىترىن تەمەنى خانەيەك كە لە جەستەدا ھەبى پىنج سالە و، كورتىرىن تەمەنى خانەكانى جەستە بىرىتە لە (۴۸) سەعات، واتە: ھەيانە تەنيا (۴۸) سەعات دەزى، دوو شەوو دوو رۇژ، ھەشيانە پىنج سالان دەزى، خانەكانى كە لە رېخۇلە وردەكاندا ھەن، لە ھەر (۴۸) سەعاتدا چارىك دەگۆرىن، جگە لە خانەكانى مېشك خانەكانى مېشك ناگۆرىن، ھەر خانەيەكىان لىن مرد، تازە نايەتەو جىگاي و ئەگەر ھاتباو

خانەكانى مېشك گۆرۈپانايە بۇ وئىنە: كەسەك كە دكتورا دىنى لە شىتىكىدا، يان دەبىتە پزىشك، يان دەبىتە ئەندازىار، يان دەبىتە ياساناس، كە خانەكانى مېشكى دەگۆرۈپان زانىيارىيەكانىشى ھەموويان لەگەلىدا دەپۆيشتى و دەگۆرۈپان.

٩- پەيكەرىي تىسكىي:

ئەوۋى وادەكات مروۆف ئەو قەدو قىافەيەي ھەبى پەيكەرىي تىسكىيە، كە خۇاى پەرۋەردگار تىسقانەكانى زۆر جۇراو جۇر دروستكردوون، تىسكى سەر كەلەي سەر چەند بەشىكە، بەلام بەخىرى دروست بوو، بەلام تىسقانەكانى دىكە، قەبارە و شىۋەيان جىيايە بۇ وئىنە: ھى دەست و پىيەكان درىژن، ھى بېرەكانى پشت جۇرېكن، سەرە پەنجەكان جۇرېكن، ئنجا تىسكەكانى دەم و چاو جۇرېكن، پەراسوۋەكان جۇرېكى دىكەن، ھەر كامىك لە جۇرى ئەو تىسقانەش كە خۇاى زانا و تۈانا جۇراو جۇرى كردوون، ھەر كامىكيان چۇن خوا دروستى كردو، دەبوۋايە ھەر واپى، بۇ وئىنە: تىسكى پەراسوۋەكان كە مروۆف (٢٤) پەراسوۋى ھەن، ھەر لايەي (١٢)، پەراسوۋەكان كۇتاييەكەيان بە كرۇژ كرۇژە (غىروف) دى، بۇ ئەوۋى تىژ نەبن و لە كۇشت ھەلچەقن، ھەرۋەھا زۇربەي تىسقانەكان كۇتاييەكەيان ماددەيەكى كرۇژ كرۇژەيە، بۇ ئەوۋى ئەو تىسقىە يەكسەر بە رەقىي نەچىتە نىو كۇشتەكەو، كرۇژ كرۇژەش لە نىوان تىسقان و كۇشت دايە، ئنجا ئەو پەيكەرىي تىسكىيە كە ھەموو ئەو تىسقىە جۇراو جۇرانەن، ھىكمەتەكەي ئەوۋەيە كەسى شۈننىكى دەشكى، بەلام شۈننەكانى دىكەي سەلامەتن، بەلام ئەگەر ھاتباو پەيكەرىي تىسكىي ھەموۋى پىكەو پەيوەست بوۋايە، لەھەر شۈننىكەو شىكابايە، ھەموۋى دەشكا، وەك چۇن شوۋشەيەك دەشكى.

١٠- قورقۇراگە:

ئەگەر تەماشاي قورقۇراگە بكەين! خۇاى كاربەجى پارچە كۇشتىكى داناوە پىي دەگوتىرى: زمانە چكۆلە (لسان المزمار)، كە وەك پۇلىسى ھاتوۋچۇ وايە، مروۆف ئەگەر تەمەنى (٧٠) سالى، (٨٠) سالى، (١٠٠) سالى، ئەو زمانە چكۆلەيە كە لە قورقۇراگە دايە، لەوئى پاسەوانىكى زۇر گورجوگۆلە، چونكە

ئەو قورقۇراگەيە دوابى دەپتە دوو بەش بەشىك دەچى بۆ سىيەكان بۆ ھەوا، بەشىكىش بۆ خواردن و خواردئەو دەچى بۆ گەدە، ھەردووکیان، ھەم ھەوا ھەم خواردن و خواردئەو بە يەك شوئندا دەچن، ئنجا ئەو زمانە چكۆلەيە لە كاتىكدا تۆ خواردن و خواردئەو دەخۆي، لای ھەناسە دەگرى بۆ ئەوہى دلۆپە ئاويك و دەنكە خواردئەك نەچتە ئىو، سىيەكان و، كاتىك ھەناسە ھەلدەمڑى لای گەدە دەگرى، بۆ ئەوہى ھەوا نەچتە ئىو گەدەو، ئنجا جارى وا ھەيە ئىنسان بە پەلە پەل شت دەخوات، يان لە كاتىكى ئاناسايدا شتىك دەچتە ئىو ھەناسە يەوہ و دەست دەكات بە كۆخە كۆخ، بى ئەوہى خۆي بىەوئ، بە شىوہەكى ئۆتۆماتىكىسى تاكو ئەو تەنە نامۆيە كە چۆتە ئىو سىيەكانەوہ، يان چۆتە ئىو بۆرپىيەكانى ھەواوہ، فرى بدرى، كە بىگومان ھەمووشى لە مېشكەوہ فەرمىانى بۆ دى، بى ئەوہى تۆ بىرى لى بکەيەوہ، لە كاتىكدا كە ئىمە خەوتووین ئەو زمانە چكۆلەيە بۆ خۆي ھەر لە كار دا يە.

١١- فرىدانەدەرى پاشەرۆك:

ئەگەر تەماشای جەستە بکەين لەو رۆدەوہ كە خوا ﷻ چەند ئەندامىكى لە جەستەدا خولقاندوون بۆ ئەوہى مرۆڤ پاشەرۆكەكى فرى بداتەدەر، چ لە رپى ئارەقە کردنەوہ، چ لە رپى ميزو پىسايىەوہ، چ لە رپى تف و بەلغەمەوہ، ئەو ماددانەى مرۆڤ لە جەستەى فرىيان دەداتەدەر، بۆ ئەوہى حىكمەتى خوا لەو حالەتەى جەستەو فرىدانى پاشەرۆكانى، بزائىن، با وئەيەك بېئىنە بەر چاومان: ئەگەر فوودانە (مىزئدان) يك بئىن و پرى بکەين لە ئاو دوابى كوئىكى تىبکەين، ئاوەكە ھەمووى دېتە دەرى تا تەواو دەبى، بەلام ئەدى بۆچى مرۆڤ وانىە؟ جەستەمان پىرە لە خوئىن، ئاوى تىدايە، ھەرودەھا پاشەرۆكى تىدايە، ئارەقەى تىدايە، بەلام ھىچ كام لەوانە لە خوۆە نايەنە دەرى، ھەموويان خواى پەرودەدگار واى داناون دەبى لە مېشكەوہ فەرمىانى بۆ بى، ئەگەرنا تۆ مرۆڤ ھەر لەخوۆە مىزى ھاتبايە، يان ھەر لەخوۆە پاشەرۆكى ھاتبايە، يان ھەر لەخوۆە خوئىن ھاتبايە!

نەخىر ھەمووى خۇاى كارزان زەبت و كۆنترۆلى كىردوھو، لە رېئى مېشكەوھ بىئ ئەوھى مرۆف بۇ خۇى فكىرى پىئ بشكى، تەنبا كاتىك مرۆف دەيەوئى ئنجا دەتوانئى پاشەپرۆكان لە خۇى جىبابكاتەوھ، كە ھەم دەبئ لە مېشكەوھ ئىعازى بوئى، جارى واىھ مرۆف ئەگەر بۇ خۇى بشىھوئى، ئەگەر لە مېشكەوھ ئىعازو تەوھىھى بۇ نەھات، ناتوانئى ئەو شتە لە خۇى جىبابكاتەوھ.

١٢- پىرۆستات:

با سەرنجىكى پىرۆستات بەدەين (بەنسەت پىاوانەوھ، چۈنكە تەنبا پىاوان پىرۆستاتىان ھەبە)، پىرۆستاتىش لوئىكى گچكەيە دەكەوئتە دوورپانى دوو گونەكان و دوو گورچىلەكانەوھ، ئەمە ئنجا ئايا پىرۆستات كارى چىيە؟ مرۆف كاتىك جووتبوون ئەنجام دەدات لە رېئى گونەكانەوھ، تۆو دئى، ھەرۋەھا كە پىرۆسەى مېزكردن ئەنجام دەدا لە شوئىنى خۇيەوھ مېزكردن دئى، ئنجا ئەو پىرۆستاتە كاتىك مرۆف مېز دەكات، ماددەبەك دەردەكات بۇ ئەوھى ئەو شوئىنەى مېزى پىدا دئى، دواى ئەوھى مېزى پىدا ھاتوھ، پاك بىكرىتەوھ، ئەگەر تۆو (مىنى) ىش بىئ دىسان جوۆرە ماددەبەكى دىكە دەردەكات، لە كاتىكدا ئەو ماددەبەكى پىرۆستات دەرى دەكات، ھەم پاككەرەوھەى، ھەم بۇنخۇشكەرەو، ھەم ماددەبەكى خۇراكىيشە بۇ ئەو شوئىنەى پىدا دئى، ئنجا كابران جارى واىھ تەمەنى (٨٠) سالىھان (٩٠) سالىھ، ئەو رۆئىنە بچووكە، خوا ﷺ دايناوھ ھەر جارى مېز دەكات، ياخود حالەتى جووتبوون ئەنجام دەدات دەبئ بەپىئى ئەو حالەتەى دەبئ، ئەو پىرۆستاتە بۇ ھەر كامىكىيان ماددەبەكى تايبەت دەرىكات.

١٣- خۇراكى مىندال :

مىندال كە لە داىك دەبئ، خوا ﷺ بەپىئى تەمەنى ئەو مىندالە خۇراكى بۇ ساز دەكات لە مەمكى داىكىدا، جارى ھەر بەكسەر كە لە داىك دەبئ، ئەو شىرەى لە مەمكى داىكىدا پەيدا دەبئ، لە قەدەر تەمەنى ئەو مىندالەبە، ئەندازەى

خەستی و پروویی و ماددەکانی و پێکھاتەکانی، بەپێی تەمەنی ئەو مندالەن، هەتا ئەو مندالە زیاتر دەکەوێتە تەمەنەو، ئەو شیرەش خەستەر دەبێ، دەوڵەمەنتر دەبێ، بە شێوەیەکی دەبێ زیاتر پێداویستیەکانی ئەو مندالە دا بین بکات، هەر هەرودەها مەسەلە ی مژین، ئەو مندالە چۆن دەزانێ مەمکی دایکی مژێ؟

(محمد راتب نابلسی)، قسە یەکی خۆش دەکات، دەلێ: ئەو مندالە گچکە جارێ کە مەلۆتکە یەو گچکە یە، نە دەکرا بڵێین: رۆلە! دەبێ ئاوا مەمکی دایکت مژێ! بەبێ ئەو ی تەمەن بیست (٢٠) سأل بێ، پاهێنان و مەشقی پیکرابێ، یە کسەر ئەو مندالە دەزانێ چۆن مەمکی دایک مژێ، کە ئینسانی گەورە ناتوانێ ئاوا شت مژێ، ئنجا وەک گوتم: بە پێی قوناغی تەمەنە کەشی، شێو ی شیرە کە دەگۆرێ، پێکھاتەکانی دەگۆرێن، چونکە ئەو شیرە ی لە تەمەنی (٨ - ٩) مانگییدا خوای میهرەبان لە مەمکی دایکید، دروستی دەکات، ئەگەر لە کاتی لە دایک بوونیدا، بەو جۆرە بێ، گەردی ئەو مندالە بۆی هەزم ناکرێ، بەلام وردە وردە لەگەڵ هەلکشینی تەمەنی دا، شیرە کەش خەستەر دەبێتەو.

هەر لە بارە ی ئەو شیرەو کە مندال دەیمژێ، ئەو مندالە کە یە کەم جار مەمکی دایکی دەمژێ، هەر دوا ی مژینی یە کەم ئەو شە کرە ی لەو شیرە دا هە یە، چوار قات دەبێتەو، ئنجا پێ بە پێ چەند قات دەبێتەو، بەپێی هەلکشینی تەمەنە کە ی، ئنجا ئەو شیرە ی ئەو مندالە دەیمژێ، هەرچی هۆکاری پێگرتنە لە نە خۆشی و، لە میکروۆبە کان لەو شیرە دا هە یە، هەر بۆیە هیچ شیرێک کە لێنی شیر ی دایک ناگرێتەو، چونکە شیرەکانی دیکە، رەنگە پڕۆتین و چەوری و فیتامینەکانی تێدا بن، بەلام مەناعەو پێگرتن لە نە خۆشی و لە میکروۆبەکانی تێدانیە، ئنجا ئەو شیرە ی خوا لە سینگی دایکدا دروستی دەکات، لە زستاندا مەیلەو گەرمەو، لە هاویندا مەیلەو ساردە و تەعقیم کراو بە شێوەیەکی کە رێگا بە هیچ میکروۆب و بەکتریا یە ک نادات بچێتە نیوی.

14- تېدا دائرانى غەرىزەو ھەستەكانى دېكە:

خوّا ﴿١٤﴾ لە جەستەى مرۆڤدا چەند شتتېكى داناون، بەبى ئەوەى ئىرادەى مرۆڤيان تېدا بى:

يەكەم: ھەستکردن بە پىويستى بە خواردن و خواردنەو، بۆ ئەوەى ژيانى بەردەوام بى، مرۆڤ بى ئەوەى خووى بېر بکاتەو، جەستەى داواى خواردن دەكات، داواى خواردنەو دەكات، بەلكو زۆر جار جەستەى داواى قېتامىنەكان دەكات، ئارەزووى بۆ شتى مزر دەچى، مەيلى بۆ شتى ترش دەچى، كەيفى بۆ شتى شىرىن دەچى، ئارەزووى شتى سوڭر دەكات، چونكە جارى واىە مرۆڤ بۆ خووى لە بېرى دەچىتەو، بەلام جەستەكەى خوا وای خولقانودە، چى پىويست بى داواى دەكات.

دووم: جەستەى مرۆڤ لە پووى جىنسىيەو، ديسان داواكارىي ھەيە، ژيانى مرۆڤ و ۋەچەى مرۆڤ بەردەوام بى، ئەگەر وانەبووايە كە ھىزى جىنسى لە مرۆڤدا، غەرىزەيەكى زۆر بەھىزە تاكو ئەوەى مرۆڤ بەردەوام بى، ھەستى خواردن و خواردنەو لە مرۆڤدا ھەيە، تاكو خودى ئەو مرۆڤە ژيانەكەى بەردەوام بى، پاشان ھەستى جىنسى ھەيە تاكو ۋەچەى مرۆڤ بەردەوام بى.

سېئەم: ھەستىكى دېكەش خوا دايناوہ لە مرۆڤدا، كە لە ھى يەكەم و دووم كەمتر گرنك نېە، ھەرچەندە ھەستىكى مەعنەوييە، ئەويش برىتيە لەوەى مرۆڤ ھەست دەكات لە پووى مەعنەوييەو پىز لىگىراو بى، ھەبى، بەردەوام بى، بە قەدرو حورمەت بى، ئەمەش وادەكات مرۆڤ خاوەنى بوون و كەسايەتتى خووى بى، بەرگرىي لە خووى بكات، ھەموو ئەو ھەستانە خاوى پەرۋەردگار لە مرۆڤدا دايناون، بەبى ئەوەى كە مرۆڤ بۆ خووى دەستى تېياندا ھەبى، بەلكو خوا ﴿١٥﴾ بەو شىۋەيەى دروستكردوہ چونكە خوا ﴿١٦﴾ دەزانى وانەبى، ژيانى مرۆڤ بەردەوام نابى.

كەواتە: كە خوا دەفەرموى: ﴿وَقَدْ أَشْهِدُ أَفَلَا تَبْصُرُونَ﴾، لە خوتاندا نيشانەى زۆر ھەن، ئايا سەرنج نادەن؟ ئەمە ئەو دەگەيەنى كە پىويستە

سەرئەنج لە خۆمان بەدەین، ئنجا لە کۆتایی ئەو قسانە (محمد راتب نابلسی) دا
کە لیتمان خواستنهوه، باسی سێ شتی دیکە یە جەستەش دەکەم:

١٥- ددانەکان و مووھەکان و بەنجه و نینۆکەکان:

یەك: ددانەکان:

ددانەکان کە لە نێو دوو شەویلاگە مرۆڤدا هەن، هەموو مرۆڤێک سی
و دوو (٢٢) ددانی هەیە، لە حالەتی ئاسایی تەندروستییدا، ئەو ددانانەش، وێرای
جوانییەك کە بە دەم و چاوی مرۆڤی دەبەخشن، کاتیك مرۆڤ دەکەوتێتە
تەمەنەوه ددانەکانی نامێنن، حالەتییکی دیکە هەیە، زۆر جیا لەوەی کە زاری
پڕ لە ددانە! ئنجا با سەرنجێکی وردتر لە ددانان بەدەین: هەر کام لەو ددانانە
هەمووی زیندوون و دەمار و ریشە هەیە، خۆراکی بۆ دەچێت، هەمووی
گەشە هەیە و... هتد. ئەو ددانانەش خوا دا بەشی کردوون بۆ سێ جۆر:

أ- بەشێکیان کە بێرەکان (قواطع) یان پێ دەلێن، ئەوانە ی پێشەوهن و شتیان پێ
دەپێرێ.

ب- بەشێکیان کە لێبەکان (نواجذ) یان پێ دەلێن، ئەوانە ی شتەکانیان پێ قەلت قەلت
دەکرێن.

ج- بەشێکیان خڕینەکان (اضراس) یان پێ دەگوترێ، بۆ هارینی شتەکان، تۆ شتێک کە
دەخۆی پێشێ دەبێ ببیری بە ددانەکانی پێشەوه، بە لأم ئەو بێرینە بە تەنیا کافیی نیه،
کە دوا یی بتوانی قووتی بەدی، بۆیە ئەوجار پێویستە بە پڕۆسە ی دووهم دا بپروا: قەلت
قەلت کردنی، دوا ی ئەوه ی بپیت و پچپیت، ئنجا قەلت قەلتی دەکە ی، بە لأم دیسان چاری
بەس نیه کە قووت بەدی و ئاسان بکری بۆ هەرسکران، بۆیە دەبێ بەدی بە خڕینەکان
بۆ ئەوه ی بهپاردی، ئنجا دوا ی هارینی، بە شێوه یه کی ئۆتۆماتیکیی زمان قووتی دەدا،
بێ ئەوه ی تۆ بیری لێ بکە یه وه یه کسەر زمان ههواله ی گهرووی دهکات.

دوو: مووه کان:

ئەگەر ئینسان تەماشای مووه کانی دەم و چاوی بکات، بە نەسبەت پیاووه مووی پێش و سەمیل جۆریکە، کەم دەکات و زیاد دەکات و، پێویستی بە چاککردن هەیە، بە لأم مووی برۆیە کان و برژانگە کان جۆریکی دیکە یە، مووی برژانگە کان کەس نەیبینیووە گەشە بکات، برۆ لەوانەیە جاری وایە موویەکی لئ کەم و زیاد بکات و پێویستی بە چاککردن بکات، بە لأم برژانگە کان کەس نەبووە برژانگی خۆی دەستکاری بکات^(١)، لەبەر ئەوەی مرۆف برژانگی زیاد لە پێویست درێژ بوو! هەر وەها جۆری مووه کانیش جیایە، جۆری مووی سەر و سەمیل و پێش و جۆری مووی برۆ و، جۆری مووی برژانگە کان جیاوازن.

سێ: پەنجە کان و نینۆکە کان:

ئەگەر ئینسان تەماشای پەنجە کان بکات، پەنجە کانی دەست وەک پێشینان گوتوو یانە: «پەنجە کانی دەست هەموویان وەک یەک نین»، خۆی پەرورەدگاریش جۆراو جۆری خولقاندوون، پەنجە گەر و بە جیا ئەو چوارانەی دیکە بە ریز بە جیا، بە لأم بە هەموویان ئەوجار ئەو کارانەی دەویستری، ئەنجام دەدرێن، کۆتایی پەنجە کانیش بە نینۆکە کان هاتو، ئەو نینۆکانەش ئەو دیارە جوانییە ک دەدەن بە دەست و پەنجە، بە لأم لەوەش گرنگتر پەنجە کان مەحکەم دەکەن، مرۆف کاتیک نینۆکیکی نامینی، ئنجا هەست دەکات دەلی ئەو پەنجە یە چەند بێ هیز بوو، جۆری تیسقانی نینۆکە کانیش، چ هێ پەنجە کانی دەست، چ هێ پەنجە کانی پێیە کان، لە لایە کەووە گەشە دەکەن، لە لایە کیشەووە نازاریان نیە، یانی: نینۆک گەشە دەکات بۆ ئەوەی ئەگەر نینۆکییت شکا، یان پەری، دروست بێتەو، بە لأم واش نیە ژانی تیدا هەبێ و هەستی تیدا هەبێ، کە بریت وەک

(١) لەم رۆژگارەدا بە شیکێ لە نافرەتان کە زێدەرۆیی دەکەن لەسەر گەرمبوون بە جەستە یاندا.

دەستکاری برژانگیان دەکەن!!

چۆن گوشت دەبری خوینی لای بیت! بە لای برژانگ و نینۆک و برۆو ددان، ئەو شتە وردانە، تاكو ئەندامە گەورە و گرنگ و سەرەکیە کانی جەستە، ئینسان ھەر شتێک لایی ورد بێتەو، ھەتا سەرنجی بدات ھیکمەت و نھیتی زیاتری بۆ دەردەگەون، ھەرچەندە زیاتریش وردبەو لە جەستە ی خۆت، ئنجا فەرمانی خوا زیاتر جێبەجێ دەکەیت، وەك دەفەرمووی: ﴿وَقِيْ اَنْفُسِكُمْ اَفَلَا تُبْصِرُوْنَ﴾ (١١)، لە جەستە ی خۆتاندا بۆچی نابینن، ئایا نابینن و سەرنج نادەن؟!

خوا بە لوتف و کەرەمی خۆی، ئیمە لەو کەسانە بگێرێ کە سەرنج لە ھەموو دروستکراوە کانی خوا دەدەن، پێش ھەموو شتێک جەستە ی خۆمان، ئنجا زەوی و ئاسمان، کە خوا ﷻ زۆر سەرنجی ئیمە ی پراکتشاوہ بۆ سەرنجدان لە دروستکراوە کانی خۆی، تاكو سیفەتە کانی خواو کاربەجێی و میھرەبانیی و کەرەم و بەخششی و دەستەلاتی بێ سنووری خوا، زیاتر ببینن. بیکومان ئیمە دوو کتیبمان لەبەر دەست دان بۆ ناسینی خوا: یەگەم: کتیبی خۆتندراوہ ی خوا کە قورئانە، دووہم: کتیبی بیزاوی خوا کە گەردوونە، ھەتا لەو دوو کتیبانە شارەزاترو پێیان ئاشناتر بین، بە دلناییی ھەم بیزەری قورئانە کە کە خوا ی راستبیزەو، ھەم بەدیھتەری گەردوونە کە کە خوا ی بەدیھتەو، زیاتر دەناسین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✧ درسی دووم ✧

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە نایەتەکانی: (٢٤ - ٤٩) واتە: بیست و شەش (٢٦) نایەت دەگریته خوۆی، لەو (٢٦) نایەتەدا خوای بەرزى مەزن، باسی شەش (٦) کەس لە پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، گەلهکانیانی کردووە:

یەكەم: ئیبراھیم عَلَيْهِ السَّلَام.

دووهم: لووط عَلَيْهِ السَّلَام.

سێهەم: مووسا عَلَيْهِ السَّلَام لە بەرانبەریشیدا فیرعەون و گەلهکەى.

چوارەم: باسی گەلى عاد کراووە کە پێغەمبەرەکیان ھود عَلَيْهِ السَّلَام بوو.

پێنجەم: باسی گەلى ئەموود کراووە، کە پێغەمبەرەکیان صالح عَلَيْهِ السَّلَام بوو، لە شوێنەکانى دیکەى قورئاندا، ناوی ئەو دوو پێغەمبەرە، واتە: ھوود و صالح لە گەلى عادو ئەموودا ھاتووە.

شەشەم: باسی گەلى نووح عَلَيْهِ السَّلَام کراووە.

کە لەو سیاقەدا باسکراون، جگە لە ئیبراھیم عَلَيْهِ السَّلَام کە - بۆنەى موژدە پێدرانى و، بە بۆنەى تاگادارکرانەوہى لە فەوتتیرانى گەلى لووط، باسکراو - ئەگەرنا ئەوانى دیکە ھەموویان بەو بۆنەبەوہو، لەو سیاقەدا باسیان کراووە و، باسی گەلهکانیان کراووە، کە خوای کارزان و دادگەر بەھۆى یاخیبوونیان و، بە درۆدانانیان بۆ پەيام و پێغەمبەرانى خواوہ (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) سزای داون و فەوتاندوونى.

ئەوہ لە بیست و سێ (٢٣) نایەتى سەرەتادا، لە سێ نایەتى کۆتاییدا نایەتەکانى: (٤٧ و ٤٨ و ٤٩) دا، باسی سێ دیاردەى یەكجار گەورەو گرنگی گەردوون کراووە:

١- ئاسمان و فراوانکردن و لێك کێشانەوہى.

۲- زهوی و پان راخستن و ناماده کردنی بو ژبانی مروّف و جند.

۳- به جووت (زوج) دروستکرانی هه موو شتیک.

﴿ هَلْ أُنَبِّئُكَ حَدِيثَ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِ ﴾ (۱۱) إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿۱۲﴾ فَرَأَى إِلَهُ أَهْلِيهِ فَجَاءَ بِعَجَلٍ سَرِيحٍ ﴿۱۳﴾ فَرَبَّهُ إِبْرَاهِيمَ ﴿۱۴﴾ قَالَ آلَا تَأْكُلُونَ ﴿۱۵﴾ فَأَرْجَسَ بَيْنَهُمْ خِيْفَةً قَالُوا لَا نَخَفُ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿۱۶﴾ فَأَقْبَلَتْ أَمْرَانَهُ فِي صَرَفٍ فَصَكَتَ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿۱۷﴾ قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿۱۸﴾ ﴿ قَالَ مَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴾ ﴿۱۹﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ﴿۲۰﴾ لَنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ جِبَارَةً مِنْ طِينٍ ﴿۲۱﴾ مُسَوِّمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۲۲﴾ فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۲۳﴾ فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۲۴﴾ وَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿۲۵﴾ وَفِي مِصْرٍ إِذْ أُرْسِلْتُمْ إِلَى قُرُونٍ يَسُاطِنُ فِيهِمْ ﴿۲۶﴾ فَنُتِلَّ بِرِكْبِهِمْ وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿۲۷﴾ فَأَخَذْتَهُمْ جُرُودَهُ فَنَبَذْتَهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿۲۸﴾ وَفِي عَادٍ إِذْ أُرْسِلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿۲۹﴾ مَا تَذَرُونَ شَيْءًا أَنْتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْتَهُ كَالرِّيمِ ﴿۳۰﴾ وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ جِئِنَا بِسُورَةٍ مِنْ سَمَوَاتِنَا فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْقَةَ وَهُمْ يَلْمُزُونَ ﴿۳۱﴾ فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْصَرِفِينَ ﴿۳۲﴾ وَقَوْمٌ نُوحِيَ مِنْ قَبْلِ إِبْرَاهِيمَ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿۳۳﴾ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدِينَا وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿۳۴﴾ وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمُهَيِّدُونَ ﴿۳۵﴾ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿۳۶﴾ ﴿

ماناي دەفا و دەقى ئايەتەکان

{ ئايا ھەوالى ميوانە رېز لىگىراوھەکانى ئىبراھىمىت بۆ ھاتوھ؟ (ئەي موحەممەد!) ۲۱ } كاتىك لىي وھ ژوورکەوتىن، يەكسەر گوتيان: سەلامت لى بى، گوتى: سەلامىكى چەسپاوتان لى بى (لەبەر خۇيەوھە گوتى: ئىوھ) كۆمەلىكى نەناسارون ۲۲ } ئنجا بە پەنھانىسى (بە جورىك ميوانەكان ھەستى پى نەكەن) چووه لاي خىزانى و كۆلكىكى قەلەوى (بە برۇئراوىسى) (بۇيان) ھىنا ۲۳ } ئىدى لىي بردنە پىش (كاتىك دىتى ناخۇن) گوتى: ئەرئى ناخۇن؟ ۲۴ } بەھۇيانەوھ ترسى رىنىشت، گوتيان: مەترسەو موژدەي لاوىكى زاناشران پىدا ۲۵ } ئافرەتەكەي (كاتىك گوتىبىستى ئەو موژدەيە بوو) بە فىژاندنەوھ ھات و، لە پووى خۇي داو گوتى: (چۇن مندالم دەبى لە كاتىكدا من) پىرەژىتىكى نەزۇكم؟ ۲۶ } (فرىشتەكان) گوتيان: پەرورەدگارەت بەو شىئوھەي فەرمووه، بىگومان ھەر ئەوھ كارزاني زانا ۲۷ } (ئىبراھىم) گوتى: كارە گرنگەكە) تان چىيە، ئەي نىردراوون؟ ۲۸ } گوتيان: ئىمە بۆ لاي كۆمەلىك تاوانبار تىردراوون (تاكو سزاياں بەدىن) ۲۹ } (تىردراوون) تاكو بەردى لە قور (دروستىكارو) يان بەسەردا بىئىرىن (ببارىئىن) ۳۰ } لە لايەن پەرورەدگارەتوھ بۆ زىدەپۇيان نىشانەدار كراون ۳۱ } ئنجا (ئاوھدانىيەكە) ھەر كەس لە بىرواداران تىيدا بوون دەرمانھىتان (دەربازمان كردن) ۳۲ } كەچى جگە لە مالىك لە مسولمانانمان تىيدا لى ھەلنەكەوت ۳۳ } نىشانەيەكىشمان تىدا بەجىھىشت لە شوپنەوارەكەيان بۆ ئەوانەي لە ئازار (و سزا) ي بە ئىش دەترىن ۳۴ } ھەرورەھا لە (بەسەرھاق) مووساشدا (بەلگەو نىشانە ھەن)، كاتىك بە بەلگەيەكى رۆشەنوھ ناردمانە لاي فىرعەون ۳۵ } كەچى بە ھەموو ھىزى پشتى ھەلكرەو گوتى: (مووسا) جادووكەرە، يان شىتە ۳۶ } ئىمەش يەكسەر خۇي و سەربازەكانىمان گرت، ئىدى لە حالىكدا ئەو (فىرعەون) سەركۆنەكراو

بوو، فَریماندا نه ده ریاوه ﴿۶۰﴾ ههروهها له (گهلی) عادیشدا (به لگه و نیشانه
 هه بوون) کاتیک بایه کی بِن خیر (و بِن به رههم) مان نازده سه ریان ﴿۶۱﴾ هه ر
 شتیک به سه ریدا هاتبایه، هه تا وردو خاشی نه کردبایه وازی لئ نه ده هیتنا ﴿۶۲﴾
 ههروهها له (گهلی) ئه موودیشدا (به لگه و نیشانه هه بوون) کاتیک پیتان گوترا:
 هه تا ماویه ک (ی که م) به هره مه ندبن، (بیگوزهرینن) ﴿۶۳﴾ که چی ئه وان له
 فه رمانی پهروه ردگاریان یاخی بوون، ئنجا له سزای (ئه وه دا) برووسکه (و بلیسه)
 گرتنی له حالیکدا که ته ماشایان ده کرد ﴿۶۴﴾ سه ره نجام نه توانای هه ئسانیان
 هه بوو، نه سه ریش خران ﴿۶۵﴾ ههروهها گه لی نووحیش بهر له وه (فه و تیزان)
 چونکه ئه وان کومه ئیکی لاری بوون ﴿۶۶﴾ ئاسمانیشمان به هیتز (ی تایبه تی خو مان)
 بنیاتناوه و تیمه فراوانکه ریشین ﴿۶۷﴾ زه ویشمان راخستوه، ئنجا تیمه چاکترین
 راخه ر (و ئاماده کار)ی بووین (بو ژبانی مرووف و جند) ﴿۶۸﴾ له هه موو شتیکیش
 جووتیکمان دروستکردوه، به لکو بیرتان بکه ویتته وه (و په ند وه ربگرن) ﴿۶۹﴾

شیکردنه وهی هه ندیک له وشهکان

(صَيِّفُ): (أَصْلُ الصَّيْفِ الْمَيْلُ، صَيِّفْتُ إِلَى كَذَا، وَأَصْفْتُ كَذَا إِلَى كَذَا، وَالصَّيْفُ مَنْ مَالَ إِلَيْكَ نَازِلًا إِلَيْكَ، وَالصَّيْفُ مَصْدَرٌ، وَقَدْ يُجْمَعُ أَصْيْفَانُ وَصُيُوفٌ وَصَيْفَانُ)، (صَيِّفُ): له نه هه لادا به مانای لادان و مهیل کردنه، ده گوتری: (صیفت ای کذا)، یان (أَصْفْتُ كَذَا إِلَى كَذَا)، فلان شتهم، بو لای فلان شته برد، یاخود (صَيِّفْتُ إِلَى كَذَا)، مه یلم به لای فلانه شتدا کرد، (صَيِّفُ): که سیکه که به لای تودا مه یلی کردوه، یان دابه زیوه بو لای تو، وشه ی (صَيِّفُ)، چا وگه هه ر بو یه بو تاک و، بو دووان و، بو کو به کاردی، به لام جاری واش هه یه وشه ی (صَيِّفُ)، کۆده کریته وه و به سی جور: به (أَصْيَافُ)، کۆده کریته وه و، به (صُيُوفُ)، کۆده کریته وه و، به (صیفان) یش کۆده کریته وه، واته: میوانه کان.

(مُنْكَرُونَ): واته: نه ناساراو نامۆن، (الْإِنْكَارُ: ضِدُّ الْعِرْقَانِ، مُنْكَرُونَ: مُجْهَوُونَ)، (إِنْكَارُ): دژی (عِرْقَانِ) ه، (عِرْقَانِ)، واته: ناسین، (إِنْكَارُ)، واته: نه ناسین، (مُنْكَرُونَ)، واته: نامۆ، نامۆیان و نه ناساروان.

(فَرَاغَ إِلَاتِ أَهْلِهِ): واته: به په نهانیسی چوو بو لای خیزانی، (الرُّوْعُ: الْمَيْلُ عَلَى سَبِيلِ الْإِحْتِيَالِ)، (رُوعُ): بریتیه له جوریک له لاریبونه وه به شیوهی جوریک له فیل، ده گوتری: (طَرِيقُ رَالِغٍ: غَيْرُ مُسْتَقِيمٍ)، ریهک که ناپاست بی، لیره دا مه به ست نه وه به که ئیبراهیم عليه السلام به شیوهیهک چوو بو لای خیزانی بو نه وهی خواردن بو میوانه کانی ساز بکات، که نه وان هه ست پی نه کهن، بو نه وهی سه غلته نه بن، که خانه خوئییه که خوئییان بو عه زهت ده دات.

(فَأَرْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً): واته: به هوی نه وان هه ترسی رینیشته، (الْوَجَسُ: الصُّوْتُ الْعَقِي، وَالْوَجَسُ: التَّسْمُغُ، وَالْإِبْجَاسُ وَجُودٌ ذَلِكَ فِي النَّفْسِ، وَالْوَجَسُ بَعْدَ الْهَاجِسِ)،

(وَجَس): بریتہ لہ دنکئی کی پہنہان، (تَوَجُّس)، واتہ: گوئی ھہ لُخستن، تینسان زیاتر گوئی بُو شتیک ھہ لُدہ خات کہ دننگہ کہی باش نایہت، (اِجَّاس): بریتہ لہوہ کہ تینسان لہ نہ فسی خویدا ھہ ست بہو شتہ بکات، نجا (وَجُّس): لہ دواى (ھاچس) ھ، دہ لئی: ھاچیسیکم بُو ھات، (وَجُّس)، لہ دواى ٲویشہ، (فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً)، واتہ: ترسیکی پہنہانی چووہ دل.

(صَرَوُ): (الصَّرَّةُ: الْجَمَاعَةُ الْمُنْتَضِمُ بَعْضُهَا إِلَى بَعْضٍ، وَالصَّرَّةُ: الصَّيْحَةُ)، (صَرَّة): چہند واتاہ کی ھہن: یہ کیان ٲوہوہ کؤمہ لئیک کہ پئکھوہ شہ تہ کہ درابن و، پئکھوہ پہیوہ ست بن، ھہ روہ ھا بہ دننگی چریکہ دئی، ھہ روہ ھا (صَرَّة): بہ مانای پریسکہ یہ کیش دئی کہ شتی تن دہ پیچری و توند دہ کری و گری دہ درئی.

(فَصَكَّتْ وَجْهَهَا): یانی: لہ دہم و چاوی خوئی دا، (صَكَّةُ: صَرَبَةٌ، الصَّكُّ: كِتَابٌ وَهُوَ قَارِئِي مَعْرَبٍ، (صَكٌّ) تَيْسْتَا پئی دہ گوتری: چہک، یان شیک، نووراویکہ لہ ٲہ صلدا فارسیہ، بہ لآم بہ عہرہ بیسی کراوہ، کہ واتہ: (فَصَكَّتْ وَجْهَهَا)، واتہ: لہ رووی خویدا، ٲافرہت عادہ تیان وایہ کہ ھہ والئیک سہیرو سہ سوہ ٲہنہر بیہستن، ھہم دنکئی کیان لن بہرز دہ بیتہ وہو دہ قیزئینن و ھاوار دہ کن، ھہم بہ دہم و چاوی خویمان دادہ دہن، ٲافرہت ھہر ٲافرہتہ، با خیزانی پئغہمہ رانیش بن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، خوا ٲافرہتی لہ سہر ٲوہ خولقاندوہ، ٲوہ سرووشتہی وی، ٲوہ ھہ لُسوکہ واتانہ لہ ٲافرہتدا پہیدا دہ کات.

(عَجُوزٌ عَقِيمٌ): (عَجُوزٌ، واتہ: پیرہن، (عَقِيمٌ)، واتہ: نہ زوک، (عَجُوزُ: الْمَرْأَةُ الْكَبِيرَةُ، وَلَا يُقَالُ عَجُوزَةٌ، وَالْعَقِيمُ: الدَّاءُ الَّذِي لَا يُبْرَأُ، وَعَقِيمٌ: مَنْ لَا وَلَدَ لَهُ)، (عَجُوزُ): بہ مانای ٲافرہتی بہ تہمہن دئی، ناگوتری: (عجوزة)، چونکہ وشہی (عَجُوزُ)، تہ نیا بُو ٲافرہت بہ کاردی، ھہ لہ تہ بُو پیاویش بہ کاردی، بہ لآم بہ سیاق دہ زانری، دہ گوتری: (إمْرَأَةٌ عَجُوزٌ وَرَجُلٌ عَجُوزٌ)، (عَقِيمٌ): بریتہ لہ دہ ردیک کہ چارہ سہر نہ بی، ھہ روہ ھا (عَقِيمٌ): بہ کہ سیک دہ گوتری وہ چہی نہ بی، چ پیاو بی، چ ٲافرہت بی.

(حَطْبُكَ): (الْحَطْبُ سَبَبُ الْأَمْرِ، مَا حَطْبُكَ؟ مَا أَمْرُكَ، وَهَذَا حَطْبٌ جَلِيلٌ، وَالْجَمْعُ حُطُوبٌ)، (حَطْبٌ): له نهصلدا بریتیه له هوکارى کارىك، ده گوترى: (مَا حَطْبُكَ؟)، واته: هوکارى کاره کهت چیه؟ ياخود (مَا حَطْبُكَ؟)، يانى: (مَا أَمْرُكَ)، کاره کهت چیه؟ ده گوترى: (هَذَا حَطْبٌ جَلِيلٌ)، ئەمه کارىك گرنگه، به (حُطُوبٌ)، كۆده كرىته وه، بۆيهش به كارى گرنگ گوتراوه: (حَطْبٌ، لِأَنَّهُ يَكْثُرُ فِيهِ التُّخَاطُبُ)، قسهى زۆر تيدا ده كرى.

(مُسْوَمَةٌ): واته: نيشانه دار كراو، (السُّومَةُ: الْعَلَامَةُ، وَتَسْوَمُ جَعَلَ لَهُ عِلَامَةً، الْمَسْوُومَةُ: الْمَعْلَمَةُ)، (سُوْمَةٌ): بریتیه له نيشانه، (تَسْوَمُ)، واته: نيشانهى بۆ خۆى پيدا كرد، (مُسْوَمَةٌ)، واته: نيشانه دار كراو، مه بهست پىتى ئەو بهردانه يه كه به گهلى لووط دادراون، كه وهك دوايى باسى ده كه ين، هه ندىك له زانا يان گوتويانه: جۆره بهردىكى تايهت بوون به گشتى، ياخود هه بهردىك ناوى ئەو كه سهى له سهر نووسراوه كه پىتى فهوتتيراوه، وهك هه ندىك له توپژه ره وان ده لىن.

(فَتَوَلَّى رُكْبَيْهِ): واته: به هه موو هيزى خۆى پشتى هه لكرد، ياخود به هوى هيزو توانا كه يه وه، پشتى هه لكرد.

(رُكْنُ الشَّيْءِ: جَانِبُهُ الْأَقْوَى، يَأْوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ: إِلَى عِزٍّ وَمَنْعَةٍ)، (رُكْنٌ) هه ر شتىك بریتیه له لايه به هيزتره كهى، (يَأْوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ)، په نا ده باته بهر هيزىك، په نايه كه كه له سايه يدا پارىزراو بى.

(فَبَدَّ لَهُمْ): واته: فرىماندان، وهك شتىكى بى بايه خ، (الْبُدُّ: الْإِقَاءُ الشَّيْءِ وَطَرْحُهُ لِقَلَّةِ الْإِعْتِدَادِ بِهِ)، (بَدَّدَ): بریتیه له فرىدانى شتىك به هوى كه م گرنگى پىدانيه وه، ده گوترى: (بَدَّدَتْهُ تَبَدُّ الْخَلْقِ)، فرىمدا وهك چۆن پىلاوى شى فرى ده درى.

(مُلِيمٌ): (اللُّؤْمُ: عَدْلُ الْإِنْسَانِ بِنَسَبَتِهِ إِلَى مَا فِيهِ لَوْمٌ)، (لَوْمٌ): بریتیه له ره خنه گرتن و سه ركۆنه كردنى كه سىك له بهر نه وهى كه م و كو پىبه كى تىدا بووه، تنجا (لُؤْمَتُهُ فَهُوَ

ملوم)، سەرکۆنەم کرد ئەو سەرکۆنە کراوە، بە لَام (المَلِيْمُ: جَاعِلٌ نَفْسِهِ مَلُومًا، يُقَالُ: أَلَمَ: اسْتَحَقَّ النُّومَ، أَوْ جَعَلَ نَفْسَهُ مَلُومًا، رُبُّ لَائِمٍ مَلِيْمًا)، بە مانای ڕەخنە لێگیراوە سەرکۆنە کراو، دەگوتری: (الْأَمَ)، واتە: شایستەیی لۆمە کردن بوو، (مَلِيْمُ)، کە سێکە خۆی و لای بکات، لۆمەیی بکری، وەک گوتراوە: (رُبُّ لَائِمٍ مَلِيْمًا)، زۆر جار کە سێک سەرکۆنەیی کە سێک دەکات، کە چی خۆی سەرکۆنە بوو خۆی پەیدا دەکات، کە واتە: (وَهُوَ مَلِيْمٌ)، واتە: فریاماندانە دەریاوە لە کاتی کەدا کە فیرەهون وایکرد بوو، لۆمەیی بکری و سەرکۆنە بکری.

(الرِّيْحِ الْعَقِيْمِ): بایەکی نەزۆک، (أَصْلُ الْعَقْمِ: التَّبَسُّ الْمَانِعُ مِنَ قَبُولِ الأَثَرِ، رِيْحٌ عَقِيْمٌ: فَاعِلٌ لَا تُلْقِحُ سَحَابًا، وَلَا سَجْرًا، أَوْ مَفْعُولٌ: لَا تَقْبَلُ أَثَرَ الخَيْرِ)، عَقْمٌ: له ئەصلدا وشەیه کە وایکات شوێنە وار قبوول نەکات و کاری تێنە کری، دەگوتری: (رِيْحٌ عَقِيْمٌ)، کە دەفه رموی: ﴿إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيْحَ الْعَقِيْمَ﴾، واتە: بایەکی نەزۆک و بێ خێر، ئیجا (عَقِيْمٌ)، دەگونجێ (فَاعِلٌ) بێ، (فَعِيْلٌ) ی بە مانای (فَاعِلٌ) بێ، واتە: (لَا تُلْقِحُ سَحَابًا، وَلَا سَجْرًا)، واتە: هیچ موتووربە ناکات، نە هەور و نە درەختیش، یاخود (عَقِيْمٌ): (فَعِيْلٌ) ی بە مانای (مَفْعُولٌ) ه، واتە: هیچ کار تێکردنی کە قبوول ناکات.

(كَالرِّمِيْمِ): (الرِّمُّ: الشَّيْءُ البَالِي، وَالرِّمَّةُ: العَظْمُ البَالِي، وَهُوَ الرِّمِيْمُ)، (رِم): بە شتیکی رزیو دەگوتری، (رِمَّةً)، بە ئیسقانی رزیوو پرتوو کاو دەگوتری (رَمِيْمٌ) یشی پێدەگوتری، (رَمِيْمٌ)، بە شتی وردو خاشیش دەگوتری.

(فَمَتَرًا): واتە: فەرمانی پەرودەگاریان تێپەراند، سنوورشکێنیان کرد، (العَاقِي: المُنْتَجَاوُ فِي الحَدِّ فِي الإِسْتِكْبَارِ)، (عَاقِي): کە سێکە کە لە خو بە زلکرییدا سنووری تێپەراند بێ، هەرودها (عَاقِي)، بە مانای خو سه پین و مله و پيش دی.

(الصَّاعِقَةُ): (الصَّاعِقَةُ: نَارٌ تَسْقُطُ مِنَ السَّمَاءِ فِي رَعْدٍ شَدِيْدٍ)، (صَاعِقَةٌ): ناگریکە لە ئاسمانه وهو له سه رووه ده که ویته خواری، له گه ل هه وره تری شقه و ده نگیکی

به‌هیزدا، هه‌روه‌ها (صَاعِقَة): به مانای تازارو سزاش دئی، ده‌گوتری: (صَاعِق): به مانای له هۆش خۆی چوو، (عَشِي عَلَيْهِ)، هه‌روه‌ها ده‌گوتری: (صَعِق)، به مانای (مَات)، مرد، که‌واته: (صَاعِقَة): له ئە‌صلدا دە‌نگ و هارژن و ناگرو بلێسه‌یه‌که، به‌لام له نه‌جامی ئە‌وه‌دا کۆمه‌لێک ده‌رهاویشه‌ی ده‌بن، وه‌ک له هۆش خۆ چوون، مردن، له به‌ین چوون.

(بَابِيْر): واته: به‌هیز، (آد الرُّجُل: قَوِي وَاشْتَدَّ، وَالآدُ مِنَ الْاَيْدِ، اَيْدُهُ: قُوَاهُ، وَالْاَيْدُ: الْقُوَّةُ)، ده‌گوتری: (آد الرُّجُل)، واته: پیاوه‌که به‌هیز بوو، پته‌و بوو، (وَالآدُ مِنَ الْاَيْدِ، (آد): له (آید)‌وه هاتوه، (اَيْدُهُ: قُوَاهُ)، به‌هیزی کرد، (وَالْاَيْدُ: الْقُوَّةُ)، واته: هیز، ئە‌ویش له ئە‌صلدا (اَيْدِي) کۆی (يَد)، به‌لام دوایی کۆی وشه‌که خوازاراوه‌ته‌وه، بۆ مانای هیزو توانا.

(لَمُوسِعُونَ): واته: تێمه فراوانان کردوه، (وَسِعَ الشَّيْءُ: اتَّسَعَ)، واته: فراوان بوو، (اُوسِعَ فُلَانٌ: إِذَا كَانَ لَهُ الْغِنَى)، ئە‌گەر مرۆف ده‌وله‌مەند بێ ده‌گوتری: (اُوسِعَ)، واته: مآل و سامانه‌که‌ی فراوان بوو، ده‌گوتری: (اُوسِعَ إِذَا صَارَ ذَا سَعَةٍ)، ئە‌گەر بوو به‌خاوه‌ن فراوانی، که‌واته: (وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ)، واته: تێمه تاسمانان دروستکردوه فراوانی‌شی ده‌که‌ین، یاخود فراوانیشمان کردوه، هه‌ردوو واتایه‌که‌ی هه‌ن، هه‌ردوو واتاکه‌ش به‌سه‌ر واقعی گه‌ردووندا ده‌چه‌سپن، وه‌ک دوایی باسی ده‌که‌ین.

(فَرَسْنَهَا): واته: پامانخستوه، (الْقَرْشُ: بَسَطُ الثَّيَابِ، وَيُقَالُ لِلْمَقْرُوشِ: قَرْشٌ وَفَرَشَ، وَالْفِرَاشُ جَمْعُهُ: فُرُشٌ، (فرش): پۆشاکێکه، ب‌لأوبکرته‌وه به‌ پابه‌خیش ده‌گوتری: (قَرْشٌ) و (فِرَاشٌ)، (فُرُشٌ)، کۆی (فِرَاش)، واته: پاخراوه‌کان و، پابه‌خه‌کان. (الْمَهْدُونَ): (مَهْدٌ لَهْ مَهْيَدٌ: هَيَّأَتْهُ وَسَوَّيْتَهُ)، واته: ناماده‌م کردو پێک‌مخست و سازمکرد، (الْمَاهِدُ: الْمَسْوِيُّ وَالْمُهَيَّيْءُ)، (ماهد): به مانای پێک‌خه‌رو ناماده‌که‌رو سازکه‌ر دئی.

مانای گشتی نایه تکان

وهك له پێناسهی ئەم دەرسەماندا گوتمان: خوا ﷻ لەم بیست و شەش (۲۶) نایه تەدا، له بیست و سێ (۲۳) نایه تیاندا، باسی شەش له پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دەكات، له سێ نایه تی كۆتایشیاندا باسی سێ له دیارده و دیمەنه سەرنجراكێشه كانی گەردوون دەكات، هەلبەتە كه خوا ﷻ لێره دا باسی ئەو شەش پێغەمبەرانە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دەكات، دواپی باسی ئەو سێ دیارده گەردوونییانە دەكات، هەمووی له سیاقی ئەوه دایه بەرپەرچی بێروایان بداتەوه، كه نكوولییان دەکرد له وهی خوا ﷻ بتوانی زیندوویمان بكاتەوه و، نكوولییان دەکرد له وهی رۆژێك دابئی سزاو پاداشتی تیدا بچەسپێ، جگه له بەسەرهای ئیبراهیم ﷺ، وهك دواپی باسی دەكەین، كه بۆنەیهی تایبەتی هەیه، بەلام ئەوانە دیکه: هەم گەلی لووط ﷺ، هەر وهها گەله كهی مووسا ﷺ: فیرعهون و دارو دەسته كهی، پاشان گەله كهی هوود كه (عادن)، گەله كهی صالح كه (ئەموودن) و، گەلی نووح، هەموو ئەوانه خوا به هۆی لادانیان و، به درۆ دانانی پێغەمبەرانەوه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، پڕوا نەکردیان به وهی ئەو ژيانە دنیاییه، ژيانێکی دیکه به دوا دا دی، له سۆنكەي ئەوه وه سزادارون و فهوتیزاون.

كهواته: ئەوه سەرنجراكێشانی بێروایانی رۆژگاری پێغەمبەر ﷺ، دواي ئەویشه هەتا دنیا به كۆتا دی، كه تێوه دەرس و عیبهت وه بەرگرن، لهو گەله یاخی و سەرکهشانه، كه به هۆی بێروایانەوه خوا سزای داون و فهوتاون.

هەر وهها سێ دیمەنه گەردوونیه كەش، دیسان خوا ﷻ دەسته لات و توانای بێ سنووری خوێ له دوو توپی واندا دهخاته روو، كه خوايهك ﷻ توانی بیتی ئەو ناسمانه، بهو فراوانییه، (ئەو گەردوونه) دروست بكات و، ئەو زهوییه بهو

شېۋىيە پابخات و، لە ھەموو شتێك بە جووت دروست بکات، خۆياھەك ﷻ ئەو دەستەلاقی بێ، ديارە دەستەلاّت و، تواناشى ھەيە، كە تېوھش دواى مردن زىندوو بکاتەو، با سەرنج بەدەين:

سەرەتا خوا ﷻ روو لە پىغەمبەرەكەى ﷻ دەكات، كە لە ھەموو قورئاندا مەگەر چۆن، ئەگەرنا دویتراو ھەر پىغەمبەر موخەممەد ﷻ دەفەرموئ:

﴿ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثٌ صَيْفِ إِزْهِيمَ ﴾، ئايا ھەوآلى ميانە رێز لێگىراوھەكانى ئىبراھىمىت بۆ ھاتو؟ **﴿ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَمًا ﴾**، كاتىك لى و ھۆووركەوتن گوتيان: سەلام، سەلامت لى بى، ناشتى و خىرو خۆشىيت لەسەر بى، **﴿ قَالَ سَلَمٌ ﴾**، گوئى: ناشتى و خىرو خۆشىيەكى بەردەوام و نەبراوھەتان لەسەر بى، **﴿ قَوْمٌ مُّشْكُرُونَ ﴾**، كۆمەلێك نامۆن، ئەم قسەيە وەك دوايى باسى دەكەين، وا پىدەچى لەبەر خۆيەوھە گوئىتى، چونكە تۆ ميانۆكت بى و، ھەر لەرپۆھە بلێى: ناتناسم، يان نامۆى، يان نااھاناي، رەنگە لەسەر دلێ قورس بى، بۆيە، رستەى: **﴿ قَوْمٌ مُّشْكُرُونَ ﴾**، واتە: تېوھ كۆمەلێكى نەناسراون، لەبەر خۆيەوھە، يان لە دلێ خۆيدا واى گوتو، بەلەم خوا ﷻ ئەوھى لە دلێ ئىبراھىمىشدا بوو، بۆى باسكردووين، دەشگونجى فەرمووى لێكردبىن و، فەرموو بىتى: فەرموون: ناتاناسم، ئەوھش دەگونجى، بەلەم زۆر لە توێژەردەوان و، منىش ئەو رايەم زياتر بە دلە، كە لەبەر خۆيەوھە واى گوتبى، ئنجا وەك دوايى باسى دەكەين: ئەوانە ميان نەبوون، ئەى بۆچى خوا ﷻ دەفەرموئ: ميانە رێز لێگىراوھەكانى ئىبراھىم؟ ئەوانە فرىشتە بوون؟ وەلەمەكەى ھەر ئەوھەيە كە زۆر پىويست بە تەئويل و پىن و پەرۆ ناكات، ئەوان لە شېۋەى مياندا چوون، ئىبراھىمىش **﴿ إِزْهِيمَ ﴾** ئەگەر فرىشتەش بووين و، زانباشى فرىشتەن، ئەوان وەك ميان سلاويان لێكردو، نەيانگوتوھ: ئىمە فرىشتەين و بۆ كارێكى وا ھاتووين، ئنجا كە وەك ميان چوون، ئەويش وەك ميان مامەلەى لەگەلدا كرددوون.

﴿فَرَأَىٰ لِآلِ أَهْلِيهِ، فَجَاءَهُ بِعِجْلٍ سَمِينٍ﴾، ديارە ئەم (ف)ەى سەر (فَرَأَىٰ)، يانى: دانىشتن قسەو باسيانکرد، بە خىرىيىن چاك و چۆنسيان کردو حورمەتى لىگرتن، ئىنجا ﴿فَرَأَىٰ لِآلِ أَهْلِيهِ﴾، نەك ئەوان بلىن: سەلام، ئەويش بلى: (وعليكم السلام)، يەكسەر بچى گۆلكيان بۇ سەرپرې وانه بووه، بۇيە ئەم (ف)ە دەلالەت لەسەر ئەو شتانه دەكات كە باس نەگراون، و قرتىتراون و پىويست بە گىردرانەوہ ناكات، واتە: دوای ئەو قسەو باسانە، يەكسەر رۆيشت بۇ لای خىزانەكەى، (أهل)، واتە: ژن و هاوسەر، بۆچى وشەى (راغ)ى بەكارهيتاوه؟ واتە: بە پەنهانىى چوو، بە شىوہەك چوو، ئەوان هەست پى نەكەن، نەك بيكاتە گالەگال و نافرەت ئەو گۆلكەى سەرپرە، يان نافرەت ميوامان هاتوون، فلان خواردمان بۇ ساز بكة، ئەوانىش بلىن: بە خوا نابى سازى بكةى و، تووشى سەغلەتى بىن، نا، وەك هەندى كەس بە نەزانىى ئاوا دەكات و دەيكاتە هەراو گالە، ئىبراھىم عليه السلام بەبى هەراوگالە چووہ بە لە بارىى گۆلكەكەى سەرپرېوہ، ئىنجا ئايا خۆى سەرى برېوہ، يان خەلكى دىكەيان لە مألدا هەبووه، وەك هاوكار؟ گرنگ ئەو يە گۆلكەكە سەرپرېراوہ، ﴿فَجَاءَهُ بِعِجْلٍ سَمِينٍ﴾، گۆلكىكى قەلەوى هيتا، ديسان ئىبراھىم گۆلكىكى قەلەو بىننيتە مەجلىس، وانه بووه، بۇيە لە شوئىنى دىكە خوا بەرزى مەزن دەفەرموى: ﴿جَاءَهُ بِعِجْلٍ حَمِيدٍ﴾ (۷۱) هود، گۆلكىكى برژنراوى هيتا، بەلەم ئەو گۆلكە لەوى دەزانين كە بە شىوہى برژاندىن سازى كردوہ، نەك كولاندىن لىرەش دەزانين كە گۆلكەكە قەلەو بووه، واتە: خوا ﷻ دوو وشەى بەكارهيتاوان لەھەر سىاقەدا دوو وشەى جىاى بەكارهيتاوان، بۇ ئەوہى برانرى ئەو گۆلكە: هەم قەلەو بووه، هەم بە شىوہى برژاندىش هيتاويەتى، كە باشتىن جوړە سازکردنى گوشتى سوورە، يان گوشتى پەشە و لاخە.

﴿فَفَرَّهٖ إِلَىٰ يَوْمِ لَاقِيهِ﴾، لىبىردنە پىشى و لىى وەنزىك خستى گوشتى برژاوى گۆلكەكەى لى وەنزىك خستى، ﴿قَالَ أَلَا نَأْكُلُ﴾، فەرمووى: ناخون، ئەمە دەگونجى وەك چۆن تۆ بەمىوان دەلىنى: نافەرمووى، دەشگونجى ئىبراھىم عليه السلام

که تماشای کردوه دهستی بُو نابهن، وهك له جئى دیکه‌دا هاتوه: ﴿فَلَمَّارَاءَ أَيْدِيهِمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِمْ نَكَرَهُمْ وَأَوَّجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً﴾ (۷۰) هود، کاتیک ده‌ستیانی دی، بؤی دریزئ ناکهن، به نامؤ، یاخود به نه‌ناسراو، یان به خراپ هاتنه بهر چاوی و، ترسیی به‌هؤی ئەوانهوه رئینشت، لیره‌ش فه‌رمووی: تایا ناخوئن؟

﴿فَأَرْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً﴾، ترسیی رئینشت به‌هؤی وانهوه ترسیی چووه دل، ﴿قَالُوا لَا تَخَفْ﴾، به‌کسه‌ر گوئیان: مه‌ترسن، ﴿وَيَسْرُوهُ يَغْلَبُكُمْ عَلَيْهِ﴾، موژدهی مندائیکی زانایان پئدا، موژدهی کورئیکی زانایان پئدا، که دوایی باس ده‌که‌ین ئەمه لیره‌دا که ده‌فه‌رموئ: ﴿يَغْلَبُكُمْ عَلَيْهِ﴾، سن موژدهی تئدان.

﴿فَأَقْبَلَتْ أَمْرَاتُهُ فِي صَرْفٍ﴾، هاوسه‌ره‌که (ژنه‌که‌ی) به‌قیژاندنه‌وه، یان به‌هاوار کردنه‌وه هات، ږووبه‌ږوویان هات، ﴿فَصَكَّتْ وَجْهَهَا﴾، له ږووی خوئدا، به‌و شیویه‌یه له‌دهم و چاوی خوئدا، که ئەهوه عاده‌تی ئافره‌تانه، که شتیک زۆر ورووژینه‌ر بی، ههم ده‌قیژئین و هاوار ده‌که‌ن، ده‌نگ به‌رز ده‌که‌نه‌وه، به‌شیویه‌یه‌کیش هه‌لسوکه‌وت ده‌که‌ن، که بیان‌ه‌وئ سه‌رسوورمانی خوئان ده‌ربربن، به‌چی؟ به‌وه‌که له‌ږووی خوئان ده‌ده‌ن، به‌ده‌نگ به‌رزکردنه‌وه، به‌له‌ږووی خوئان، ﴿وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ﴾، ئافره‌ته‌که‌ی گوئ: ﴿عَجُوزٌ عَقِيمٌ﴾، واته: (أنا عَجُوزٌ عَقِيمٌ)، به‌لأم ئەهوه په‌ږنراوه له‌به‌ر ئەهوهی ده‌زانئ، واته: من پیره‌ژئیکی نه‌زؤکم، واته: چوئن مندالم ده‌بی؟ وه‌ک له‌سووره‌تی (هود) دا، ﴿قَالَتْ يَوْنَيْتِي أَبُؤُكُمُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْعًا﴾ (۷۱) گوئ: تایا من مندالم ده‌بی له‌حائیکدا که پیره‌ژئم و ئەهوش می‌رده‌که‌مه‌که پیر بووه، که‌وتۆته‌ته‌مه‌نه‌وه، که وه‌ک له‌تفسیری سووره‌تی (هود) دا باس‌مان کردوه، هه‌ندیک له‌سه‌رچاوه میژووویه‌کان ده‌لئین: ئەهوکاته سارا خاتوون، که دیاره لیره‌دا مه‌به‌ست پئ سارا خاتوونه، ته‌مه‌نی (۸۰) سأل بووه، ئیبراهیمیش (۱۰۰) سأل بووه، هه‌ندی‌کیش ده‌لئین: سارا خاتوون ته‌مه‌نی (۱۰۰) سأل بووه، ئیبراهیمیش ته‌مه‌نی (۱۲۰) سأل بووه، بؤیه پئئ سه‌یرو عه‌جایب بووه.

﴿ قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّهُ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴾، فریشته‌کان پیمان گوت: هەر بهو شیوه‌یه په‌روه‌ردگار وایفهرمووه، بیگومان هەر تهو زور کارزانی زانایه، واته: خوا بو خوئی ده‌زانی چی ده‌کات، زاناشه‌و هیچ شتیکی له‌به‌ر عاسن نابن، له سووره‌تی (هود) دا‌ته‌عبیره‌که بهو شیوه‌یه هاتوه، ﴿ قَالُوا أَنْعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ﴾ (۷۳)، گوتیان: نایا سه‌رت له کاری خوا سوورده‌میتن، به‌زه‌یی خواو پی‌زی خوا به‌سه‌راتندا برژی، ته‌ی خواوه‌نی ته‌م مالّه! بیگومان خوا ستایش‌کراوی پایه به‌رزه.

﴿ قَالَ مَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴾، ئنجا نبی‌راهییم ﷺ: دوی ته‌وه‌ی ته‌وه‌ گوزه‌را، لی‌ی پرسین و گوتی: ته‌و کاره‌ گرنگه‌ی تی‌وه‌ بو‌ی هاتوون، کاره‌ گرنگه‌ که‌تان چی‌یه، ته‌ی ره‌وانه‌کراوه‌کان؟

﴿ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴾، گوتیان: ئیمه‌ ئیردراوین بو‌ لای کۆمه‌ئیکی تاوانبار، لیره‌ باسی نه‌کردوه، به‌لام دیاره‌ له شوئنه‌کانی دیکه‌ باسکراوه، که‌ بو‌ لای گه‌لی لووط ﷺ ئیردراون و، له‌وئی تاوان و جهریمه‌که‌شیان باسکراوه، که‌ یه‌کین له تاوانه‌کانیان بریتی بووه‌ له‌ ئیربازی، یه‌کینکی دیکه‌یان بریتی بووه‌ له‌ یرگری (وَقَطَّعُونَ السَّبِيلَ)، یه‌کینکی دیکه‌یان بریتی بووه‌ له‌ کاری دزیو و خراپ کردن له‌ کور و مه‌جلسیان دا (تَأْتُونَ فِي نَهْدِكُمُ الْمُكْتَرِ)، جگه‌ له‌ ته‌و تاوانه‌ قیزه‌ونه‌ که‌ ئیربازییه، به‌لام که‌ له‌ شوئنه‌کانی دیکه‌ دا خوا روونی کردۆته‌وه‌ لیره‌ به‌ کورتیی هیناویه‌تی.

﴿ لَأَرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَابَةً مِّنْ طِينٍ ﴾، بو‌ ته‌وه‌ی بو‌یان و به‌سه‌ریاندا بنی‌ترین به‌ردیکی له‌ قور، له‌ شوئنه‌کانی دیکه‌ ده‌فه‌رموئی: ﴿ مِّنْ سِجِّيلٍ ﴾ (۸۲)، هود، (سجیل)، که‌ له‌ سه‌نگی گله‌وه‌ هاتوه، (سنج‌جل) تیکدا ده‌غم‌ کراوه، (سه‌نگی گل) یش به‌ردی قور، لیره‌ش ﴿ حِجَابَةً مِّنْ طِينٍ ﴾، واته: به‌ردیک که‌ له‌ ته‌صلدا قور بووه‌ و وشک بو‌ته‌وه، وه‌ک چۆن خشتی سوور هەر قوره، به‌لام سوور ده‌کرته‌وه‌وه‌ ره‌ق ده‌بی، ته‌ویش به‌و شیوه‌یه‌ بووه.

﴿مُسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ﴾، نشان‌دهار کراوه له لایه‌ن په‌روه‌ردگارته‌وه بو زیده‌رؤییان، نهو نشان‌دهار کرده‌ش، یان کو‌ی به‌رده‌کان ره‌نگی‌کی تایه‌تییان هه‌بووه و، شیوه‌یه‌کی تایه‌تییان هه‌بووه، که بهو شیوه‌یه‌ی خوا باسی ده‌کات، سووره‌وه کراو بوون، یان هه‌ر به‌ردیک بو هه‌ر که‌سیک دیاری کرابی بیفه‌وتینن، ناوونیشانی نهو که‌سه‌ی له‌سه‌ر بووه.

﴿فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، تیمه‌ش هه‌رکه‌سیک له برواداران که له ناوه‌دانیه‌که‌دا هه‌بوو ده‌رمانکرد، هه‌ر که‌سیک له برواداران تیییدا هه‌بوو، هینامانه‌ده‌ر و ده‌ربازمانکردن.

﴿فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمَسْجِدِ﴾، ته‌نیا مائیکمان له مسولمانان (له ملکه‌چان بو خوا) تیدا بینن، نهویش مالی لوط عليه السلام بوو.

﴿وَرَكَّابًا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَحْقِرُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾، له‌ویدا به‌جیمان هیشته نشان‌یه‌ک بو نه‌وانه‌ی له نازاری به‌تیش ده‌ترسین، نشان‌ه‌که‌ش ده‌ریای مردوو (بحر المیّت)، شوینه‌واره‌کانی دیکه‌بانن، وه‌ک دوا‌یی باسی ده‌که‌ین، لیره‌دا به‌سه‌رهاتی ئیبراهیم عليه السلام و گه‌لی لوط ته‌واو.

﴿وَفِي مِصْرَ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ رُءُوسِ سُلْطَانِ مُبِينٍ﴾، هه‌روه‌ها له مووسادا عليه السلام (له به‌سه‌رهاتی مووسادا) نشان‌ه‌ن، کاتیک نارمانه لای فیرعه‌ون به‌لگه‌یه‌کی پوون و ناشکراوه، نه‌م (و)ه (و)ی گیره‌نوه (عاطفة)یه‌و، یان نه‌م به‌سه‌رهاته ده‌گیریته‌وه بو سه‌ر نه‌وه‌ی پیشی که ده‌فه‌رموی: ﴿وَرَكَّابًا فِيهَا آيَةً﴾، واته: له به‌سه‌رهاتی مووساشدا نشان‌ه‌مان به‌جی هیشته، وه‌ک چوون له دوا‌ی گه‌لی لوطیش نشان‌ه و شوینه‌وارمان به‌جیه‌تشته یاخود نه‌و (و)ه به‌سه‌رهاتی مووسا عليه السلام ده‌گیریته‌وه بو سه‌ر: ﴿وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ﴾، واته: له به‌سه‌رهاتی مووساشدا نشان‌ه‌ن، بو که‌سانیک که له تیمانه‌که‌یاندان دنیابن، من نه‌و رای دووه‌مم پی راسته‌ر، نجا نایا فیرعه‌ون چی کرد؟ ﴿فَقَوْلَىٰ رُءُوسِهِ﴾، به

همو هیزو توانای خویره وه پستی هه لکرد، یاخود به هؤی هیزو توانا که یه وه
(سو پایه که یه وه) پستی هه لکرد.

﴿ وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ جُحُودٌ ﴾، گوئی: جادووگه ره، یا شیتته، واته: موسا جادووگه ره،
یا شیتته، نهو دووانه ش دژی یه کدین، واته: هه ندیک جار گوتوو یه تی: جادووگه ره
و، هه ندیک جاریش گوتوو یه تی: شیتته.

﴿ فَأَخَذَتْهُ وَجُودَهُ، فَبَدَنَتْهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴾، خوئی و سه ریزه کانیمان گرت و
یه کسه فریمان دانه ده ریاوه، له حالیکدا که نهو وایکردبوو سه رکونه بکری،
(مُلِيمٌ)، (مَنْ أَلَامَ نَفْسَهُ)، که سن وای کردبئ لؤمه ی بکری و سه رکونه بکری.

نجا دیتته سهه باسی عادی: ﴿ وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴾، ههروه ها له
به سه رهاتی که له عاددا (که پیغه مبه ره که یان هو ده الطَّيْفَانِ)، نیشانه هه ن له سهه
بالده ستیی خوا و له سهه هه مه کاره بوونی خوا له که ون و کائینادا، ﴿ إِذْ أَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴾، کاتی بایه کی نه زوک و بی خیرمان ناره سه ریان، ﴿ مَا لَكُمْ
مِنْ شَيْءٍ أَنْتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْتَهُ كَالرِّيمِ ﴾، ههه شتیک به سهه ریدا برؤبایه، وازی لی
نه ده هیناو لی نه ده گه را، مه گه ده یکرده خو له میش، یان ده یکرده شتیک پزیو،
پرتوو کاوو، وردو خاشی ده کرد.

نجا دیتته سهه باسی گه له نه موود: ﴿ وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّى حِينٍ ﴾،
ههروه ها له به سه رهاتی گه له نه موودیشدا (که پیغه مبه ره که یان صالح بوو
الطَّيْفَانِ)، نیشانه هه ن، کاتیک پیمان گوترا: بو ماوه یه که به هره وه ربگرن له ژبانی
دنیادا، یاخود چاوه ری بکه ن، چهن د پوژیکی دیکه، وه که له سووره تی (هود) دا
ده فه رموی: ﴿ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعَدُ غَيْرُ مَكْدُوبٍ ﴾ (۱۵)، سن
پوژان له مال و حاله که ی خو تاندا چاوه ری بکه ن، نهو به لئینیکه دروی تیدانیه،
نه گه رهه نه گه رینه وه، خوا صَلَّى سزاتان بو ده تیری، ﴿ فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ ﴾، به لأم

نه‌وان یاخیی بوون و، سنوورشکینییان کرد له فه‌رمانی په‌روه‌ردگار یان، ﴿فَأَخَذَتْهُمُ
الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ﴾، هه‌وره تریشقه و بلیسه‌یه‌کی ناگر گرتی، له‌حالی‌کدا که
خو‌یان ته‌ماشایان ده‌کردو، ده‌یانینی که سزاکه‌یان بو‌هات، ﴿فَمَا اسْتَسْلَمُوا مِنْ
قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْصَرِّينَ﴾، نه‌یانتوانی هه‌لستنه پی، هه‌ر نه‌صله‌ن هه‌لسانه پی
ئاسایی، یاخود راه‌ه‌ستن و به‌رگری له‌خو‌یان بکه‌ن، ﴿وَمَا كَانُوا مُنْصَرِّينَ﴾
هه‌روه‌ها که‌شیش نه‌بوو، پشتیان بگری و سه‌ریان بخت.

ئنجا باسی گه‌لی نووحیش ده‌کات:

﴿وَقَوْمٍ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ﴾، هه‌روه‌ها گه‌لی نووحیش له‌وه پی‌ش (پیش نه‌وان)،
نه‌وانیشمان فه‌وتاند، ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾، به‌دنیایی نه‌وانیش کومه‌ئیکی
لاری بوون، هه‌ندی‌کیش خو‌بندویه‌ته‌وه (وقوم نوح)، هه‌روه‌ها گه‌لی نووحیشمان
فه‌وتاند، که‌ئمه‌ ده‌کپردرته‌وه بو‌سه‌ر (وَفِي نُوحٍ).
ئنجا خوا ﷺ له‌کو‌تاییدا باسی سی له‌دیارده سه‌رنجراکیشه‌کانی گه‌ردوون
ده‌کات، ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾، ئاسمانمان به‌هیز بئنا کردوه
به‌رزکردۆته‌وه و، ئیمه‌ فراوانکه‌ریشینی، واته: ئیستا فراوانی ده‌که‌ین، یان که
دروستمانکردوه به‌فراوانی دروستمانکردوه، که‌هه‌ردووکیشیان وان، هه‌م
گه‌ردوون زۆر فراوانه، وه‌ک پی‌شتر باسمانکردوه، نو‌پترین بیردۆزه ئه‌وه‌یه ده‌لتی:
تیره‌ی گه‌ردوون له‌م سه‌ری بو‌ئو سه‌ری، به‌مه‌زنده (۱۳) ملیارو (۷۰۰)، یان
(۸۰۰) ملیۆن سالی تیشکیه، زۆر زۆر فراوانه، ئه‌ویش ئه‌وه‌نده‌ی به‌دوورینه‌کان
که‌شف بووه، هه‌روه‌ها ئه‌و بیردۆزه‌یه‌ش هه‌یه که‌گه‌ردوون به‌رده‌وام له
لی‌ککشان و فراوان بوون دایه و، ئه‌م رسته موباره‌که‌ ئه‌وه‌ش هه‌ر ده‌گریته‌وه،
﴿وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمُنْهَدُونَ﴾، زه‌ویشمان راخستوه وه‌ک چۆن فه‌رشیک
راده‌خه‌ی، ئیمه‌ باشترین ئاماده‌کارین و باشترین سازکه‌رین بو‌زه‌وی، که‌ مرو‌ف

و جند بتوانن له‌سه‌ری بژین، ﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلْقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾، هه‌موو شتیکیشمان به جووت دروستکردوه، بو‌ئوه‌ی په‌ند وه‌ر بگرن و وه‌بیرتان بیته‌وه، که‌ئه و خوایه‌ی هه‌موو شته‌کانی به جووت دروستکردوون، خو‌ی تاکه.

مه‌سه‌له گرنه‌گان

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م:

هاتنی چنه‌د فریشته‌یه‌ک بۆ لای ئیبراهیم علیه‌السلام له شیوه‌ی میوانداو، یتکه‌وه سلاوو چاک و چۆنی کردنیان و، هینانی ئیبراهیم بۆ گۆلکیتی قه‌له‌وی برژینراو و، ترس رینیشتنی به‌هۆی لای نه‌خواردنیانه‌وه‌و، موژده‌ی کوریکی زانا پیدرانسی و، هاوارکردنی ژنه‌که‌ی و، له‌ده‌م و چاوی خۆدانی و، سه‌رسورمانی که‌ چۆن به‌ پیری و به‌ نه‌زۆکی مندالی ده‌بی و، دلنیاکرانه‌وه‌ی له‌ لایه‌ن فریشته‌کانه‌وه‌ که‌ له‌وه‌ به‌تینی خواجه‌و، خواش کاربه‌جی و زانایه‌:

خوادیه‌رموی: ﴿ هَلْ أَنْتَ حَدِيثٌ صَفِيٍّ إِبْرَاهِيمَ الْمَكْرَمِ ﴿١٤﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿١٥﴾ فَرَأَى إِلَهَ أَهْلِهِ فَمَاءٌ يُعْجِلُ سَمِينٌ ﴿١٦﴾ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿١٧﴾ فَأَوْحَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا نَحْفَ وَنُشْرُوهُ بِعَلْمِ عَلِيمٍ ﴿١٨﴾ فَأَقْبَلَتْ أَمْرَاتُهُ فِي صَرَفٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَفِيمٌ ﴿١٩﴾ قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٢٠﴾ ﴿٢٠﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم، ئایه‌تانه، له‌ پازده‌ برگه‌دا:

١- ﴿ هَلْ أَنْتَ حَدِيثٌ صَفِيٍّ إِبْرَاهِيمَ الْمَكْرَمِ ﴾، ئایا هه‌والی میوانه‌ رێژینگی‌راوه‌کانی ئیبراهیمت بۆ هاتوه‌؟ پێشتر گوتمان: چۆنیه‌تی په‌یوه‌ست بوونه‌وه‌ی ئەم شه‌ش به‌سه‌ره‌هاته، که‌ خوا علیه‌السلام تیناندا باسی شه‌ش له‌ پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، یان که‌له‌کانیان و پێغه‌مبه‌ران ده‌کات، به‌وجۆره‌یه‌ که‌ ته‌وه‌ره‌ سه‌ره‌کیه‌که‌ی ئەم سووپه‌ته، بریتیه‌ له‌ باسی زیندوو کرانه‌وه‌و سزاو پادا‌شت، ئنجا نه‌گه‌ر ته‌ماشای میژووی به‌شه‌رو

مېۋىۋى گەلانى پۈرۈدۈۋەتكەن، بۇمان دەردەكەۋىيى كە خۇا ﷻ پىشتىۋانىيى كىردۈە لە دۆستانى خۇي، بە تايىبەت پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و شۇيىنكەۋتوۋانىيان، ھەرۈەھا سزاۋ ئەشكەنجەي خۇا، تۆلەي خۇا، لە بۇسەدا بوۈە بۇ گەلانىيى ياخيى و لادەر، ئەمەش بەلگەيە لەسەر ئەۋەي ئەم ژيانە دىنبايە تاكە ژيان نىە، بەلگو قۇناغىكە لە قۇناغەكانى ژيان و، ئىرە شوئىيى تاقىكرانەۋەيەۋە قۇناغىكى دىكە بە دۋاي ئەم ژيانەدا دى، خۇايەكىش ﷻ بەۋ شۇۋەيە پىشتىۋانىيى لە ھەموو پىغەمبەرانى خۇي بكات (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، بكات و تۋانىيىتى ئەۋ ھەموو نىشانانە لە گەردوۋندا بىلاۋىبكاتەۋە: تاسمان و، زەۋى و، دىاردەي جوۋتەيى لە ھەموو درۋستكراۋەكاندا، ئەۋ خۇا بالادەستە، دەشتۋانىيى مردوۋانىيى زىندوۋ بكاتەۋە.

ئىچا خۇا دەفەرمۋى: ﴿ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثٌ صَيْفٍ إِزْهَمُوا أَمْكُرِيكَ ﴾ (۲۱) ئايا باسى ميوانە پىزىلىكىراۋەكانى ئىبراھىمىت بۇ ھاتۋە؟ رۋى دۋاندن لە پىغەمبەر موخەممەد ﷺ و ئەمە بۇ تەشۋىق و زىاتر تامەزرۋۈكرىدە، تاكو گوئى لەۋ ھەۋال و باس و خۇاس و بەسەرھاتە بىي، وشەي (صَيْفٍ)، لەبەر ئەۋەي چاۋگە، تاك و دۋوان و كو تىيدا يەكسانن، ھەر بۇيەش وشەي (صَيْفٍ)، دۋابى بە كو ۋەسفىراۋە (مُكْرِمِيكَ)، ميوانە پىزىلىكىراۋەكان، ئىچا توپزەرەۋانى قوربان گوتوۋىانە: سى كەس بوۋن، ھەندىك گوتوۋىانە: چۋار كەس بوۋن، ھەندىك گوتوۋىانە: ھەۋت كەس بوۋن .. ھتد، بەلام نە ئايەتەكە باسى كىردۈە، نە لە ھىچ فەرمائىشنى پىغەمبەردا ﷺ ھاتۋە، بۇيە دىنبايىن كە كوۋبوۋن و لە دۋوان زىاتر بوۋن، بەلام ئايا سى بوۋن، پىنچ بوۋن، ھەۋت بوۋن، دە بوۋن؟ نازانىن.

(۲) - ﴿ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا ﴾ كاتىك ئىي ۋە ژۋوركەۋتن، گوتيان: سەلام.

ھەلبەتە ئىي ۋە ژۋوركەۋتن بەۋ واتايە نا، كە يەكسەر خۇيان بە ژۋورى دابكەن، بەلام دىارە يان لە دەرگايان داۋە، يان لە دوۋرەۋە بانگيان كىردۈە، گرنگ ئەۋەيە دۋابى مۆلەتايان ۋەرگرتۈە، ئىچا چۈنە ژۋورى مآلەكەي، كە

چۈنە ژورۇي، يەكسەر سلاويان كىردە، (فَقَالُوا سَلَامًا)، يانى: (نُسَلِّمُ عَلَيْكَ سَلَامًا)، سالاوت لى دەكەين، داواي ناشتیی و سەلامەتیت بۇ دەكەين.

۳- ﴿قَالَ سَلِّمْ قَوْمًا مَّنْكَرُونَ﴾، (ئىبراھىمىش) فەرمووي: سەلامتان لى بى، ئىتوہ كۆمەلىكى نامۇن، يانى: (عَلَيْكُمْ السَّلَام)، ھى ئەوان گوتوويانە: (سَلَامًا)، يانى: (نُسَلِّمُ عَلَيْكَ سَلَامًا)، بەلام ھى ئىبراھىم ﷺ بە ناو ھىناوئەتى (سَلَامًا)، لە زمانى عەپەبىيدا رستەى ناويى، دەلالەت لەسەر چەسپاويى و بەردەوامى دەكات، بەلام رستەى كىردارى دەلالەت لەسەر تازە بوونە دەكات، كەواتە: وەلامەكەى ئىبراھىم ﷺ لە سەلامەكەى ئەوان بەھىزىر بوو، واتە: سالاو سەلام و ناشتیی و خىرو خۇشپىيەكى بەردەوام و چەسپاوتان لەسەر بى.

﴿قَوْمًا مَّنْكَرُونَ﴾، (مُنْكَرُونَ: غَرَبَاءَ لَا تَعْرِفُهُمْ)، واتە: ئىتوہ كۆمەلىكى نامۇن، يانى: نااشنان، ناتاناسىن و نەناسارون، پىشترىش نامازەم پىدا، ھەندىك لە توتىزەرەوان دەلىن: ئىبراھىم ﷺ لەبەر خۇيەوہ واى گوتوہ، يان لە دلى خۇيدا، ھەندىكىش دەلىن: لە پرووي خۇياندا گوتوويەتى: ناتاناسم، يان نامۇن و نااشنان، بەلام زياتر وا پىدەچى لەبەر خۇيەوہو لە دلى خۇيدا واى گوتى، چونكە بۇ ميان پەنگە خۇش نەكەوى بلىى: ناتاناسم، يان نااشناى، يان غەرىبى.

۴- ﴿فَرَأَى إِلَاتَ أَهْلِيهِ﴾، بەشئوہەكى پەنامەكى چوہە لاي خىزانى، ئەم (ف) ھ، پى دەگوتى: (فَأَ الْفَصِيحَةَ)، يانى: (تَفْصِيحُ عَمَّا قَبْلَهَا)، دەلالەت لەسەر ئەوہ دەكات كە لە پىشدا، بوو، چەند قسەيەك كراون، چەند شتىك بوون، واتە: دانىشتن سلاويان كىردو وەلامى سالاوہەكى دانەوہ، بە چاكتر لە ھى خۇيان، بەلام نەيناسىن و بۇ نامۇو نااشنا بوون، دواي قسەو باسكرا، ئنجا دوايى ناوي پىداون، وەك چۇن ئىستا چايەك دەخورىتەوہو ناويك دەخورىتەوہ، دوايى نان ساز دەكرى، ﴿فَرَأَى إِلَاتَ أَهْلِيهِ﴾، بە شئوہەكى پەنامەكى كە ئەوان پى نەحەسىن و ھەست پى نەكەن، چوو بۇ لاي ھاوسەرەكەى، (رَأَى: مَالَ إِلَيْهِ سِرًّا، وَكَذَلِكَ أَرَأَى، وَالْأَهْلُ: الرُّؤْيَا، وَالرُّؤْيَانُ: السِّرُّ خَفِيَّةً، يَرُؤُ

رَوَّعَانَ الثُّغَلْبَ)، (رَاعَ) واتە: بە شىۋەي پەنھانىي بۇ لاي چوو، ھەرودھا (أَرَاعَ) ش ھەمان
 واتاي ھەبە، (أَهْلُ) بىش يانى: ئُن و خِيزَان، (رَوَّعَانَ)، بە رۆيشتىكى پەنھان دەگوتىرى،
 يان بە رۆيشتىكى وا کہ بە قۇرت و پىچ و بە جۆرىك کہ بەرانبەرەکہ ھەست پىنەكات،
 بۆچى دەچى؟ ھەر بۆيە بە رۆيشتى رېوى واگوتراود، رېوى قۇرت و پىچ دەكات، كاتىك
 دىندەيەك راوى دەنتى، رېوى قۇرتى بەولادا لى دەدات و، پىچىك دەكاتەھوو دىندەكە
 تىدەكشى، ھەتا بۇ لاي دېتەھو ئەو پشووئىك دەدات، ﴿فَرَاغَ لَيْتَ أَهْلِهِ﴾، واتە: بە
 شىۋەيەكى پەنامەكېي، کہ ئەوان ھەستى پىن ئەكەن چوو بۇ لاي مآل و خىزاني، تاكو
 رايانبسىپىرى، ياخود نامادەسازىي بكات کہ خواردىيان بۇ ساز بىرى.

۵- ﴿فَجَاءَ بِعِمْلٍ سَعِينٍ﴾، ئنجا گۆلكىكى قەلەوى ھىئا ئەم (ف) ش دىسان (فصیحة)
 يە، واتە: گۆلكەكەى سەرىبى، ياخود بەوانەى کہ لە مآلەكەياندا ھەبوون، بەوانى گوت:
 سەرى بېرىن، بەش بەشيانىكرد، پارچە پارچەيان کرد، دوايى برژاندىيان و نامادەيان کرد،
 ئنجا: ﴿فَجَاءَ بِعِمْلٍ سَعِينٍ﴾، گۆلكىكى قەلەوى بۇ ھىئان، لە قورئاندا ھەمىشە ئەو
 شتانەى بە سىاق و سەلىقە دەزانرىن، دەقرتىرىن، يانى: ئەوہ کہ: چوو بە خىزاني گوت:
 پىنە ئەو گۆلكە سەرىبېرىن، ئنجا سەريان بېرى، دوايى كەولى کرد و پارچە پارچەى کرد،
 ئنجا شىشيان ھىئاو گۆشتيان پىتوہ کردو، ناگريان کردەھوو، برژاندىيان و، ئەو ھەموو
 وردەكاريە ھەمووى بەسەلىقەو عەقل دەزانرى، بۆيە خوا ﴿فَجَاءَ﴾ ئەھوى ھەموو قرتاندوہ
 يەكسەر دەفەرموى: ﴿فَرَاغَ لَيْتَ أَهْلِهِ﴾، چوو بۇ لاي خىزاني، ﴿فَجَاءَ بِعِمْلٍ سَعِينٍ﴾
 گۆلكىكى قەلەوى ھىئا، گۆلكى قەلەوى ھىئا، واتە: گۆلكىكى قەلەوى ھىئا بە برژىندراويى،
 وەك لە سوورەتى (ھود) دا دەفەرموى: ﴿جَاءَ بِعِمْلٍ حَسِيدٍ﴾، واتە: گۆلكىكى بۇ
 ھىئان کہ برژىندرابوو، (حَسِيدٌ، أَي: مَسْؤِي)، ئنجا لىرەدا دەزانىن کہ گۆلكەكە، وپراى
 ئەھوى برژىندراود، قەلەوىش بووہ، ئەك گۆلكىكى لەرو لاواز بىنى.

۶- ﴿فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ﴾، لىي وەنيزىك خستىن، واتە: گۆشتى گۆلكەكەى بەبرژىندراويى، لى
 وەنيزىك خستىن، بردنيە پىش.

۷- ﴿قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ﴾، گوئی: ئایا ناخۇن؟ ئەمە دەگونجى پېشىنارى بى بۇ خواردىيان، واتە: ئافەرموون، دەشگونجى دواى ئەودى دىتوویەتى دەستى بۇ ئابەن، وەك لە سوورەتى (ھود)دا دەفەرموئى: ﴿فَأَمَّا آيَاتُهَا لَا يَصِلُ إِلَيْهِ﴾، واتە: كاتى دەستىانى بىنى بۇى درىژ ئاكرىن، دەستەكان بۇ خواردەكە ئاچن، پرسىارى كرى، پرسىارى سەر سوورمان، لەبەر ئەودى عادەت لە تىو ھەموو گەلاندا وایە، ھەر كەسى ئان و ئەكت ئەكات، وا تەفسىر دەكرى، بە تەماى زىانىك بى لىت بدات، لەبەر ئەودى كەسىك نانت بخوات، دواىى ئەكەر زىانت لى بدات، وەك دەلئىن: ئەك كىرت دەبى، عەرەب گوتوویانە: (مَنْ لَمْ يَأْكُلْ طَعَامَكَ، لَمْ يَحْفَظْ دِمَامَكَ)، ھەر كەسى خواردەكەت ئە خوات، حورمەت و رىزىشت ناپارىژى.

۸- ﴿فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً﴾، بەھۆى وانەودە ترسى رىنىشت، (فَأَوْجَسَ: أَصْمَرَ حَوْقًا، وَأَحْسَسَ فِي نَفْسِهِ حَوْقًا)، ترسى چۆ تىو دل بەھۆى ئەوانەودە، ياخود ھەستى بە ترسىك كرى، ترسى رىنىشت، كە تەماشای كرى دەست بۇ خواردەكە ئابەن.

۹- ﴿قَالُوا لَا تَخَفْ﴾، پىيان گوت: مەترسى، (نَهَوْهُ عَنِ الْخَوْفِ بِسَبَبِ عَدَمِ الْأَكْلِ وَالْخَبْرُوهُ أَنَّهُمْ مَلَائِكَةٌ لِيَا كَلُونُ)، ئەمە ھەمووى ئەودە دەكەيەنى، واتە: پىيانگوت: مەترسى، بەھۆى ئەودە كە ناخۇن، ھەوالىيان پىدا، كە تىمە فرىشتەن، فرىشتەش خواردن ناخۇن، كەواتە: ھۆكارى ئە خواردەكە ئەودە كە خواردن لەگەل واندا ئاگونجى و ئەوان فرىشتەن، بەس خۇيان ھىئاوۋتە سەر شىۋەى مروڭ.

۱۰- ﴿وَيَنْزِلُوهُ يُغْلِمُ عَلِيمٌ﴾، (دواى ئەودى ترسىان لى رەواندەودە)، موژدەشيان پىدا، موژدەيان پىدا بە كورپكى زانا.

گومانى تىدانىيە، لىرەدا مەبەست لە (أَهْلِيه) ھاوسەرەكەى، سارا خاتوون بووہ خوا لىنى رازى بى، مەبەست لە كورپكى زاناش (إسحاق)ە، چونكە ئىسحاق لە سارا خاتوون بووہ، بەلام ئىسماعىل لە ھاجر بووہ، دايكى ئىسحاقە (كە سارا خاتوونە) بۆتە پىرەژن، تەمەنى زۆر بووہ، پىش ئىسحاقىش ھىچ مندالى

دیکه‌ی نه‌بووه، بۆیه (عَجُوزٌ عَقِيمٌ)، به‌سه‌ر ئه‌ودا ده‌چه‌سپن، به‌لام هاجه‌ر که‌نج بووه و، کچیش بووه که دراوه به ئیبراهیم عليه السلام، که‌واته: نه وشه‌ی (عَجُوز)، نه وشه‌ی (عَقِيمٌ)، به‌سه‌ر ئه‌ودا ناچه‌سپن.

که لی‌ره‌دا ده‌فه‌رموی: موژده‌یان پيدا به کورنیکی زانا، ئه‌مه سی گفت و به‌تین و موژده‌ی تیدان:

یه‌که‌م: ئه‌و منداله‌ی ده‌یانبن، نیرینه‌یه.

دووه‌م: ئه‌و منداله به گچکه‌ی به مه‌لوکته‌ی نامری، تاکو ده‌بیته گنج (غلام)، یانی: گنج، یان می‌رد مندال.

سیه‌م: هاوکات له داهاتوو‌شدا ده‌بیته زانا.

که‌واته: هه‌ر ئه‌وه‌نده نیه به‌تینیان پیدابن و، موژده‌یان پیدابن که مندالیکتان ده‌بن، به‌لکو ئه‌و منداله کوپه، گه‌وره‌ش ده‌بن و، ده‌شبیته زانا.

(۱۱) - ﴿فَأَقْبَلَتِ أَمْرَانَهُ فِي صَرْرِ﴾، ژنه‌که‌ی (سارا خاتوون) پرووی تیکردن به‌قیژاندن و به هاوارکردنه‌وه.

(۱۲) - ﴿فَمَسَكَتْ وَجْهَهَا﴾، له ده‌م و چاوی خویدا، چه‌پۆکی له‌ده‌م و چاوی خویدا، وه‌ک سه‌رسورمان.

(۱۳) - ﴿وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ﴾، گوته‌ی (من) پیره‌ژنیکی نه‌زۆکم!! لی‌ره‌دا وشه‌ی (أنا) ی لی په‌رێتروه، یانی: (أنا عَجُوزٌ عَقِيمٌ)، من پیره‌ژنیکی نه‌زۆکم، له سووره‌تی (هود) دا ئاوا هاتوه: ﴿قَالَتْ يَا وَيْلَتَىٰ أَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلٌ شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ﴾، واته: کوچی: نه‌ی هاوار بو من، ئایا مندالم ده‌بن له حالیکدا من پیره‌ژنم و، ئه‌مه‌ش می‌رده‌که‌مه پیره‌و، که‌وتۆته ته‌مه‌نه‌وه، به راستی ئه‌مه شتیکی سه‌رسوره‌ینه‌ره!!

له سوورهتی (هود) دا هاتوه دهفهرموی: ﴿فَبَشِّرْنَهَا بَأْسَ حَقِّ وَمِنْ وَرَأَوْ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ﴾ (۷۱)، موژده مان پیدا (به ژنه که ی، هاوسه ره که ی) به ئیسحاق و، له دوا ی ئیسحاقیش به یعقوب، ئه و کاته ده بیته چوار موژده، واته: ئیسحاقیش وه چه ی ده بی و، یه کینک له منداله کانی بریتی ده بی له یه عقووب **التَّيِّبَاتِ**، واته: ههم موژده ی کوربان پیداو، ههم موژده ی نه وه شیان پیدا.

ئنجا که سارا خاتوون گوتی: من پیره ژنتیکی نه زۆکم، فریشته کان چیان گوت؟

(۱۴) - ﴿قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّنَا﴾، (فریشته کان) گوتیان: ههر به و شیوه یه پهروه دگار وای فهرمووه، واته: ئه وه ی پهروه دگار فهرمووی، ته واوه و دپته دی.

(۱۵) - ﴿إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ﴾، به دننایی ههر ئه وه کارزانی زانا، له سوورهتی (هود) دا ئاوا هاتوه: ﴿قَالُوا أَنْعَجِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمْتُ اللَّهُ وَرَكْنُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ﴾ (۷۲)، گوتیان: ئایا سهرت له کاری خوا سورده مینن! خوا ههر کاریکی بیه وی ده یکات، به زه یی خواو پیژنه کانی خوا به سه ر ئیوه دا برژین، ئه ی ژنی ئه م ماله، به راستیی خوا ستایشکراوی پایه دارو پایه به رزه.

مهسه لهی دووه م:

پرسیارکردنی ئیبراهیم علیه السلام له فریشته کان که کاریان چیه؟ وه لام دانه وه بیان که بو فه وتاندنی خه لکیکی تاوانبار تیردراون که که گه لی لووطه، تاکو به ردی له قوور دروستکراوی نیشانه کراویان به سه ردا ببارتین، ئیدی هه رچی بر وادار له ئاوه دانییه که دا بوو، وه ده ریان ناو، به لام ته نیا ماتیکی مسوولمانی تیدا بووه، نیشانه به کیشیان تیدا به جی هتشته، بو کهسانی بيمدار له سزای خوا:

خوا ده فه رموی: ﴿ قَالَ مَا خَطْبُكَ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾ قَالُوا إِنَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا مِّنْ مَّوَدِّعِينَ ﴿٣٢﴾ لِيُزِيلَ عَنْهُمْ حَبَآءَ مِن طِينٍ ﴿٣٣﴾ مُسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾ فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾ فَمَا وَدَدْنَا فِيهَا غُرَبَاءَ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾ وَرَكَعًا فِيهَا ءَايَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٣٧﴾ ۞

شیکردنه وهی ئه م ئایه تانه، له جهوت برگه دا:

١- ﴿ قَالَ مَا خَطْبُكَ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ۞ ﴾، (ئیبراهیم علیه السلام) گوتی: کاره گرنگه که تان چیه، ئه ی تیردراوان؟ (ف) ی، (فَا خَطْبُكَ)، (فَصِيحَةٌ تُفْصِحُ عَنِ كَلَامٍ مَّحْذُوفٍ نَاشِيءٍ عَنِ الْمُحَاوَرَةِ الْوَاقِعَةِ بَيْنَهُ وَبَيْنَ صَیْفِهِ)، فائی (فَاءُ الْفَصِيحَةِ) ی پێ ده گوتری، ئه و قسه به ی قرتتاروه، روونی ده کاته وه، که له ئه نجامی وتوژ له نێوان ئه وو میوانه کانیدا په یدابووه، ئه م (ف) ه ده لاله ت له سه ر ئه و قسانه ده کات، وشه ی (خَطْبُ) یش، به کاری گرنگ ده گوتری.

(الْخَطْبُ: الشَّأْنُ الْمُهِيْمُ الَّذِي يَكْتُمُ فِيهِ التَّخَاطُبُ)، کاریکی گرنگ که قسه و باسی زوور تیدا بکری، واته: ئیوه ئه گه ر له لایه ن خوا ی به زه وه تیردراون، ئه و کاره گرنگه ی پتی په وانکراون، چیه؟

هه لبه ته ئه مه ته وه شی ئیوه ده گیری، که دوا ی ئه وه ی فریشته کان به ته ما بوو برۆن و خوا حافیزی بکه ن، ئنجا لیتی پرسیون: ئه دی کاره گرنگه که تان چی بوو؟ ئه مه ش ئه وه ی ئیوه ده گیری که په کێک له ئه ده به کانی میوانداری ئه وه په،

خانە خوئی میوان سەغڵەت نەکات بە پرسیاران، مەگەر پرسیارتکی زۆر پتویست
بئی و، پەکی لەسەر وەلامەکەیی کەوتبئی.

چەند ئەدەبیتکی گرنگی مامە ئەیی خانە خوئی لە گەڵ میوان دا:

لەم بەسەرھاتەیی ئیبراھیمدا **الذَّارِيَاتُ** کۆمە ئێک ئەدەب و پەروەستی مامە ئە کردنی
خانە خوئی لە گەڵ میواندا وەر دەگیرین:

۱- بە کتیک لەوانە ئەو بە کە ئینسان پزیز لە میوانی خوئی بگری: **﴿ هَلْ أَنْتَ حَدِيثٌ صَبِيحٌ
إِبْرَاهِيمَ الْمُكَرَّمِ ﴾**، میوانە پزیز لیگراوە کان، ئنجا پزیز لیگرتنە کە بە پتیشوازی بیکردن
بئی، بەسەر و رووی خووش پتیشاندان دەبئی، بە گفتم و لوتفی شیرین بئی.

۲- ئەوان سلاویان کردو، بەلام سلاوە کەیی ئەو باشتەر بوو لە هی وان، هی ئەوان بە
پستەیی کرداریی بوو: **﴿ فَقَالُوا سَلَامًا ﴾**، (اسلَمَ عَلَيْكَ سَلَامًا)، بەلام ئەو بە پستەیی ناوی
گوتوو بئی: (سَلَامٌ عَلَيْكُمْ)، یانی: سەلام و ناشتیبە کە چەسپاو لەسەر ئێو بە بئی و بەردەوام،
ئەمیش ئەو دە گەییەنئ کە دەبئی هەمیشە خانە خوئی لە میوان گەرم گوپتر بئی و،
سلاوە کەیی بە گەرمیی بستیئیتەو بە چاکتر لە خوئی، وەک خوا دە فەرموئ: **﴿ وَإِذَا
حَبِطُمْ بِنَحْوِهَا فَحَيَّوْا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوْهَا... ﴾** (۸۱)

۳- ئەدەبیتکی دیکەیی میوانداریی ئەو بە: کاتیک خانە خوئی دەییەوئ خواردنیک نامادە
بکات بۆ میوانەکانی، بە شێو بە کەیی پەنامە نامادەیی بکات، ئەک بیکاتە هەراو گالەو
میوانەکان دەستی بگرن و، سوئندی لئ بخوئن، نابئی خوئی ئەزبەت بدات، **﴿ فَرَأَى
إِلَىٰ أَهْلِهَا فَبَجَّأ ﴾**، بە شێو بە کەیی پەنھان چوو لە خیزانی، ئەم تەعبیرە بۆیە لێرە دا
بە کارھاتو، بە شێو بە کەیی پەنھان چوو و وا نە چوو میوانەکان هەست پئ بکەن.

۴- بە کتیک دیکە لە ئەدەبە کانی خانە خوئی لە گەڵ میواندا ئەو بە، بە باشتەر شتیک کە
لەمالە کەیدا هەیی، خزمەتی میوانە کەیی بکات، **﴿ فَبَجَّأ بِعَجَلٍ سَمِينٍ ﴾**، مالی ئیبراھیم
الذَّارِيَاتُ وایدە چئ پەروە ریشیان هەبوو بئی و، دەیتوانی مریشکیک، یان چەند مریشکیک،

یان که له شیرێک، بۆ میوانه کانی سه ر ببری، ته نانه ت به رخێک، یان کارێک، یان کار یه یه ک، به لأم نه و گۆلکێکی بۆ سه ر بړیون، گۆلکه که که شی گۆلکێکی قه له و بووه، دواییش به باشرین شیوه ش بۆی سازکردوون، به شیوه برژاندن.

۵- نه ده بیکی دیکه نه وه یه: ﴿فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ﴾، خواردنه که ی بۆ هینانه پێش، زانا یان ده لێن: واباشه میوان نه زیه ت نه درێ، گوازه گوازی پێ بکری، تا کو دوو پارووه نانی ده دریتێ، لێره هه سه ته بۆ نه وی، ئنجا وه ره بچین بۆ نه وی! به لکو خواردنه که ی به ئیندرتیه پێش، هه له به ته نه وه به پێی عورف و کلتوری گه لان و کۆمه لگایه کانیش ده گۆری.

۶- نه ده بیکی دیکه نه وه یه: ﴿قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ﴾، به شیوه یه کی زۆر نه جییا نه، فه رمووی کردن: ئایا ناهه رموون، ناخۆن! نه وانه شه ش نه ده بی میوانداریه تیین، که له م چه ند ئایه ته مو با ره که وه ده گه یڕین.

تیمه پێشتر باسیکی تابه تمان کردوه ده رباره ی نه ده به کانی میوانداریتیی، که باسی نه م ئایه تانه شمان تیدا کردوه.

ئنجا که ئیبراهیم ده پرسن: ﴿فَاخْطُبْكُمْ أَتَيْتُمُ الْمَرْسُلُونَ﴾، کاره گرنه که تان چیه؟ نه ی ره وانه که وانه کان؟ نه وانیش وه لأم ده ده نه وه:

۲- ﴿قَالُوا إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ﴾، گو تیان: تیمه ره وانه که واین بۆ لای کۆمه لێکی تاوانبار، لێره به سیاق و سه له یقه ده زانری، چونکه له شو ئینه کانی دیکه باسکراوه، که نه و کۆمه له تاوانباره که له لووطن الْقَبِيلَةِ، به لأم لێره ته نیا به سیفه قی تاوانباری و کۆمه لێکی تاوانبار باسکراون.

۳- ﴿لِيُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ﴾، تا کو بۆیان بنێرین، به سه ریاندا بنێرین، به ردێک که له قور دروستکراوه، واته: به رده که قورێکه وشککراوه ته وه و، بوته به رد، لێره وای فه رمووه، له شو ئینه کانی دیکه ده فه رمووی: ﴿حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ﴾ (٧١) ﴿الحجر﴾ (سجیل)، له ته صلدا وشه یه کی فارسییه، به مانای سه نگی گل، سه نگ واته: به رد، گل یانی: قور، یانی:

(حَجَرٍ مِنْ طِينٍ)، یانی: (طِیْنٍ مُتَّحَجِّرٍ)، وهك له شوئنه كانی دیکه باسماں كردوه، كه واته: (سَجِيلٍ)، له نه صلدا وشه یه كی فارسییه و (سه نگی گل) ه و چونكه پیتی (گ) له زمانی عه ربیی دا نه هه ردووك (گ) كان بوونه (ج) و وشه كه بوته (سجج جل) دوایش (ن) كه لابراوه و دوو (ج) كه تیکدا ده غم كراون و بوته (سجیل) یانی: به ردی قور، لیتره ش خوی پهروه ردگار ده فهرموئ: ﴿حِجَارَةٌ مِنْ طِينٍ﴾ (۳۳).

۴- ﴿مُسُوْمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُؤْمِنِيْنَ﴾، نیشانه دار كراوه له لایه ن پهروه ردگارته وه بو زنده رويكاران (مُسُوْمَةٌ) جُعِلَتْ عَلَيْهَا السُّوْمَةُ، أَي: الْعَلَامَةُ، نیشانه ی له سر دانراوه، كه ده گونجی مه به ست پتی نه وه بئ و نیشانه دار كردنه كه ی نه وه یه: به ردیك له قور دروست بكرئ و بیته به رد و سوور بكریته وه، وهك خستی سوور، نه وه نیشانه كه یه تی، یاخود: ردنگیكي تاییه تی هه بووه، یاخود: هه كه سیک كه به ردیكي بو دانراوه، پتی بكه وی، ناوونیشانی نه كه سه ی له سر بووه، هه ندیك له زانایان وا ده لئین، كه نه وه ش له لای خوی پهروه ردگار هه ناسانه، به لأم نایه ته كه نه وه ناگه یه نن، كه هه ركه سیک به ردیكي تاییه تی بووبئ، هه تا هه ندیك له زانایان گوتوو یانه: ناوی سیانی له سر به رده كه نو سراوه، كتیبه و چیه و چونه؟

به لأم به هه رحال نه مه رواله تی نایه ته كه نایگه یه نن، نایه ته كه به س ده فهرموئ: به رده كان نیشانه دار بوون له لایه ن پهروه ردگارته وه، بو زنده رويكاران، بو تپه رینه ران و سنوور شكینان.

۵- ﴿فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ﴾، تيمه ش هه كه سئ كه تئیدابوو له برواداران ده ربا زمان كرد، (فَأَخْرَجْنَا)، (ف) دیسان (فَصِيْحَةٌ) یه، واته: چووین بو شاره كه و، ته ماشامان كرد و قسه مان له كه ل لووطدا ﴿الَّذِيْنَ﴾ كرد و، سه رده نجام نه وه ی له شاره كه دا هه بوو له برواداران، وه ده رمانان و ده ربا زمان كردن.

۶- ﴿فَأَوْحَيْنَا فِيهَا عَزِيْرِيْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ﴾، جگه له ماتیك له مسو لمانامان له ویدا چنگ نه كه وت، (ف) بو (تَفْرِيعُ)، واته: دواي نه وه ی بریارماندا برواداره كانی لی وه ده ربئین،

ته نیا یه ك مآل له مسولمانان تیدا بینی، لیره دا وشه ی (فَمَا وَجَدْنَا) (وَجَدْنَا)، به مانای (عَلِمْنَا) یه، چونکه (وَجَدَ مِنْ أَخْوَاتٍ ظَنًّا)، (وَجَدَ) له دهسته خوشکه کانی (ظَنًّا) یه و دوو بهرکار (مَفْعُولُ بِهِ) یه دهوین، بهرکار (مَفْعُولُ) یه که میان بریتیه له (مِنَ الْمُسْلِمِينَ) و، (من)، زیاد کراوه بۆ جه ختکرده وهی لایر دنه که تیماندا نه بینی و، تیدا چنگان نه کهوت، جگه له یه ك مآل له مسولمانان، بهرکاری دووه می بریتیه له: (فِيهَا)، که له شوینی بهرکاری دووهم دانیشتوه، (فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا)، یانی: (فَمَا عَلِمْنَا فِيهَا)، تیماندا نه زانی، لهویدا چنگمان نه کهوت، جگه له یه ك مآل له مسولمانان.

(۷) - ﴿وَرَكْعًا فَيَأْتِيَهُمْ لَدَيْنَ الْمَذَابِ أَلِيمٌ﴾، لهویدا نیشانه یه کمان به جهیشت بۆ نهوانه له نازاری به تیش ده ترسین، لیره دا که خوی بهرز ده فهرموی: ﴿فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (۲۵) ﴿فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (۳۱)، ته مه نه وه ده که به نئی که (مُؤْمِنٍ وَمُسْلِمٍ)، یه کن واته: ته م دوو وشه یه هاوو اتان، یان تیکه لکیشن، چونکه خوا ده فهرموی: ههر که سیک له برواداران له شاره که دا هه بوو وه ده رمانان، به لآم ته نیا ماتی که له مسولمانانمان تیدا بینی، به لآم باشتر وایه بلتین: (الْمُؤْمِنُ: الْمُصَدِّقُ بِمَا يَجِبُ التَّصَدِيقُ بِهِ، وَالْمُسْلِمُ: الْمُتَقَادُّ إِلَى مُقْتَضَى الْإِيمَانِ، متساویان).

(مُؤْمِنٌ)، واته: به راستدانه ری هه موو نه وهی پتویست ده کات به راست دابتری، (مُسْلِمٌ) یش، واته: ملکه چبوو به پتی داخواری تیمانه که، واته: تیمان دیسان ده بیتتوه به حاله تیکی په نهان و تیسلام ده بیتتوه به حاله تیکی ناشکرا، تیمان په نهانه، به لآم تیسلام ناشکرایه، پایه کانی تیمان: بروا به خوا ﷺ، به فریشته کانی، به کتیبه کانی، به پیغه مبه رانی، به پۆزی دوایی، به قه ده ر، نه وهش هه مووی په نهانه له عه قل و دلدایه، به لآم پایه کانی تیسلام: شایه همان به ته نیا په رستراوتیتی خوا و، به ره وانه کراوی می موحه ممه د ﷺ، و، بهرپا کردنی پتینج نویره کان، زه کات دان، پۆژووی مانگی ره مه زان گرتن، جه ج و عومره کردن، ههر پینجیان ناشکران، له راستییدا تیمان و تیسلام جاری وایه ده چنه وه تئو یه ک و، جاری واش هه یه جیا ده بنه وه، لیره دا چوونه ته تئو یه ک، به لآم له سووره تی

(الحجرات) دا که ده فهرموی: ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمَّنَّا قُلْ لَمْ نُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ﴾ (۱۱) ﴿!﴾

لهوی لیک جیابوونه وه، له بهرچی؟ چونکه لهوی نیسلام ههروه که ته سلیم بوون و ملکه چبوونی روآله تیی هاتوه، نیمانیش وه که نهو حه قیقه تانه ی ده چنه تیبو دل و دهر وونه وه، ئنجا نیسلامه تیی به مانا تیرو ته واوه که ی، نیمانیشی تیدایه، هه ره وه که نیمانیش به مانا تیرو ته واوه که ی نیسلامیشی تیدایه، به لام جاری واش هه یه مسولمانه تیی هه یه، به شیوه یه کی رووکه شی و روآله تیی، وه که هی عه ره به خیله کییه کان و، هی مونا فیه که کان، به لام نیمان نیه.

که ده فهرموی: ﴿وَرَكَا فِيهَا آيَةٌ لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ (۳۷) ﴿﴾، نیشانه یه کمان له ویدا به جیهیشت، بو ته وانیه له ئازاری به تیش ده ترسین، (فخرالدین الرازی)، ره حمه تی خوی لی بی، که زور جار ورده کاری زور باش له ته فسیری نایه ته کاند ده کات، ده لی:

(فِي الْآيَةِ خِلَافٌ: أَوْلَى: قِيلَ: مَاءٌ أَسْوَدٌ مُنْتِنٌ انْشَقَّتْ أَرْضُهُمْ وَخَرَجَ مِنْهَا ذَلِكَ، ثَانِيًا: قِيلَ: حِجَاةٌ مَرْمِيَةٌ فِي دِيَارِهِمْ وَهِيَ بَيْنَ الشَّامِ وَالْحِجَازِ).

واته: له باره ی نه م نیشانه وه راجیایی هه یه: یه که م: گوتراوه: مه به ست له و نیشانه یه ی خوا به جیی هیشته وه شوئنه واری گه لی لووط، نهو ناوه ره شه بوگه نه به که له زه ویه که بان دایه، زه ویه که شه ق بووه، قلیشاوه و، نهو ناوه ی لی دهر چووه، دووه میان: گوتراوه: مه به ست له شوئنه واره که نهو بهردانه ن که هاویشتراون و له جیگه و ریگه و مال و حاله کانیاندا به جی ماون، که ده که ونه نیوان شام و حیجازه وه.

به لام به رای بهنده، مه به ست له و نیشانه (آیه) و شوئنه واره تیکرای شوئنه واره به جیماوه کانی ناوه دانییه کانی گه لی فه و تاوی لووطن، که هه م دهر یاچه ی مردوو (بخر المیت) ده گرتیه وه، هه م خانووبه ره کانیان که وه کانی خوی تیمه له

به سه رهاقی گه لی لووطدا ﴿۷۲﴾ که له سووره تی (هود) دا خستمانه پوو به ته فصیلی باسمان کردوه، که تیس تا شوینه وار دۆزه کان (مُکْتَشِفُونَ) دۆزیوانه ته وه که له ژیرو بنه وه ی ده ریای مردوودا، شوینه واری خانوبه ره هه به و خانوبه ره کانیش هه لکیردراوه ن، وه ک خوی دادگه ره ده فه رموی: ﴿وَالْمُؤْتَفِكَةَ﴾ ﴿۷۳﴾ التوبه، خانوبه ره هه لکیردراوه کان، واته: بناغه که یان له سه ریته و سه قفه که یان له خوارتیه، پاشان به ردیان تیدا دۆزیونه وه و تیسقانی مردویان تیدا دۆزیونه وه، که وه ک تیزابیان پیداکرابی به و شیوه به سووتیرون، ته مه له م سالانی دواییدا دۆزراوه ته وه.

که واته: له راستیدا هه م ده ریایه که شوینه وار تیکه، هه م خانوبه ره هه لکیردراوه کان یان که له بنی ده ریایه که دا هه ن، که به غه واسه ی زۆر پیشکه و توو چوونه بنی ده ریایه ته ماشایان کرد، ته و خانوبه رانه له ویدا هه ن، ته و به ردا نه شیان دۆزییه وه، په یکه ری تیسقانی شیان دۆزییه وه، که به ردی پیکه و توه، وه ک تیزاب کونی کردوه، ده ریایه ی مردووش، ریژه ی خوی هینده تیدا زۆره هیچ زینده وه ری ک و هیچ ژیاندار تکی تیدا نه، نه هی رووه کیی و نه هی ژیاندار ی دیکه!! ته وانه هه موویان ته و نیشانه یه ن که خوی په روهر دگار ده فه رموی: له ویدا به جی مانه ئه شتوه ﴿لِّلَّذِينَ يُخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ ﴿۷۴﴾، بو ته وانه ی له نازاری به تیش ده ترسی ن و سزای خواش بو هه موو گه لانی یاخی له بو سه دایه.

خوا به لوتف و که ره می خو ی تیمه له و که سانه بگپیری، که هه میشه ده رس و په ندو عیبه رت وهر ده گرن له میژوو و به سه رهاقی ته وانه ی پیش خویان، خوا له و که سانه بمانگپیری که زیاتر له نه ئینییه کانی قوربان ده کۆلنه وه و شاره زا ده بن، به رچاو روون ده بن و، یارمه تیشمان بدات زانینه که مان بگۆرین بو توانین و حالیی بوونه که مان له خو ماندا بکه یه حال.

مه‌سه‌له‌ی سییه‌م:

هروه‌ها له‌به‌سه‌رهاق مووساشدا ﷻ، نیشانه‌ی زور هه‌ن، له‌سه‌ر بالآده‌ستی خوا، بو هه‌ر شتی‌ک بیه‌وی بهینتته‌دی، به تایه‌ت زیندووگردنه‌وه‌ی مردووان، کاتی‌ک خوا ﷻ مووسای بو لای فیرعه‌ون نارد، که چی فیرعه‌ون به‌هه‌موو هیزیه‌وه، یان به‌هوی هیزه‌که‌یه‌وه، پشتی هه‌لکردو، مووسای به‌جادووگه‌ر یاخود شیت تۆمه‌تبارکرد، بۆیه سه‌ره‌نجام خوا خوی و سه‌ربازه‌کانی گرت و، فرتی درانه ده‌ریاوه، له‌حالی‌کدا که فیرعه‌ون کاری‌کی کردبوو خوی سه‌رکۆنه‌ی هینایه سه‌رخوی:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾ فَتَوَكَّأٰ بِرُكْبٰهٖ ۚ وَقَالَ سِحْرَآءُ مَجْنُوٰنٍ ﴿٣٩﴾ فَاَخَذْنٰهُ وَشُرَكَآءُهٗ فَنَبَذْنٰهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُمْ مُّسٰمِرٌ ﴿٤٠﴾ ۝

شیکردنه‌وه‌ی ئه‌م، ئایه‌تانه، له‌شه‌ش برکه‌دا:

١- ﴿ وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴾، هه‌روه‌ها نیشانه‌هه‌یه له‌مووسادا که به‌به‌ککه‌ی پوونه‌وه ناردمانه لای فیرعه‌ون، ﴿ وَفِي مُوسَىٰ ﴾، ئه‌م (و)، به‌سه‌رهاق مووسا ﷻ ده‌گرتته‌وه بو باسی‌کی پێشتر، که هه‌ندی‌ک له‌زانا‌یان ده‌لێن: ده‌یگرتته‌وه بو ئایه‌تی نیزی‌ک له‌خوی که ده‌فه‌رموی: ﴿ وَرَرَكْنَا فِيهَا ءَايَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْاَلِيمَ ﴾، له‌ئاوه‌دانیی و ولاتی‌ک که گه‌لی لووطی تیدا ده‌ژیا، که خاپوو‌رمان کرد، نیشانه‌یه‌که‌مان تیدا به‌جه‌نیش‌ت بو که‌سانتی‌ک که له‌سزاو نازاری به‌ئیشی خوا ده‌ترسین، ئنجا ده‌لێ: ﴿ وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴾، هه‌روه‌ها نیشانه‌هه‌یه بو ئه‌وانه‌ی له‌سزاو نازاری به‌ئیشی خوا ده‌ترسین، له‌به‌سه‌رهاق مووسادا ﷻ، کاتی‌ک ره‌وانمان کرد بو لای فیرعه‌ون، به‌به‌لکه‌یه‌کی روون و ناشکراوه.

که‌مه‌ر‌ایه‌که.

رایه کی دیکهش، که من تهوم پئی به هیتره نهو یه که ئەمه ده گه پتیه وه
 بۆ ئایه ته که ی پتیه ووتر، که خوا عَلَمَ الْغَيْبَاتِ فەرمووی: ﴿وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَفِي
 أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُحِسُّونَ ﴿٢١﴾﴾، له زهویدا نیشانه هەن بۆ ئەوانه ی برهویه کی جیی
 دنیایان هه یه، ههروه ها له خۆشاندا بۆچی ته ماشا ناکه ن و سه رنج ناده ن.

به هه مان شتیه له به سه رهات مووساشدا نیشانه هەن، بۆ ئەوانه ی خاوه نی
 دنیایان له ئیماندا، کاتیک ره وانمان کرد بۆ لای فیرعه ون به به لگه یه کی روون
 و تاشکراوه .

ههروه ها رایه کی دیکه ی سییه میش - که هی خۆمه - هه یه، ئەویش نهو یه
 که گپانه وه که بۆ هه ردووکیان بئی، هی ئەه تی ژماره (۲۰) مان باسکردو باسی
 که لی لئووط عَلَمَ الْغَيْبَاتِ یش که نیشانه یه کی تیدا به جیه ئلراوه، نیزیکتره و هه ر له و
 سیاقه شه دایه، که بریتیه له نامازه کردن به به سه رهات ته و شه ش پیغه مبه ره
 (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، هه ر له سیاقی به لگه هینانه وه دایه له سه ر نهو ه که
 خوا عَلَمَ الْغَيْبَاتِ تواناداره له سه ر زیندووکردنه وه ی مردووان، ئەم ژایانه دنیایه نابئی ژایانی
 مروؤفی تیدا کورت هه لاتبئی، به لکو ده بئی ژایانی دیکه ی به دوادابئی، قۆناغیکی
 دیکه که سزاو پاداشتی تیدا نه جام بدرئی، خواش له سه ر نهو ه عَلَمَ الْغَيْبَاتِ به توانایه،
 تئجا خوا ده فەرموئی: له به سه رهات مووساشدا عَلَمَ الْغَيْبَاتِ که ره وانمانکرد بۆ لای فیرعه ون
 و به به لگه یه کی روون و تاشکراوه، به لگه و نیشانه زۆرن له سه ر بالاده ستیی خوا عَلَمَ الْغَيْبَاتِ،
 پاشان له سه ر نهو ه که ئەم ژایانه دنیایه نابئی تاکه ژایاتیک بئی، به لکو ده بئی
 ژایانی دیکه هه بئی و قۆناغی دیکه هه بئی، که مروؤف له و قۆناغی دیکه دا له سه ر
 چاکه کانی پاداشت ده دریته وه، له سه ر خرابه کانی سزا بدریته وه.

خواش عَلَمَ الْغَيْبَاتِ که مووسای عَلَمَ الْغَيْبَاتِ نارد بۆ لای فیرعه ون بۆ دوو ئامانج ناردی:

۱- بۆ نهو یه یه یامی خوا بگه یه نئی به خۆی و به گه له که ی، چونکه مووسا عَلَمَ الْغَيْبَاتِ به لئی
 له به نوو ئیسرائیل بوو، به کتیک له ئامانجه کانی که چوو بۆ لای فیرعه ون، نهو یه که

دەفەرمۇي: ﴿فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا نُعَذِّبَهُمْ﴾ (۱۷) طە، ۋە چەي ئىسرائىلىم لەگەل بىترەو چىدى نازارو ئەشكەنجەيان مەدە، سۆغرەو بىگارىيان پىن مەكە، ئەوہ نامانجىكى بوو.

۲- نامانجىكى دىكەشى ئەوہ بوو كە پەيامى خوا بە فىرەئون و بە گەلى فىرەئون واتە: قىبىيەكانى مىسر بگە مەنئ، ھەردووك نامانجەكەي ھەبوون و، ھەردووكيان لە قورئاندا باسكاراون.

﴿يُسُلْطَنِي مُيِّن﴾، بە بەلگەيەكى روون و ئاشكراوہ، خوا ﷻ ناوى لە بەلگە ناوہ (سُلْطَان)، چونكە بەلگە دەستەلاق ھەيە بەسەر عەقل و دلى مروؤفدا، ئەگەر مروؤف بىھوى لە ھەقى بگەرى و عەودالى ھەق بىن، بەلگە عەقل و دلى دەخاتە ژىر كۆنتروؤل و ركىفى خۆيەوہ.

ئىنجا نايانەو بەلگە روون و ئاشكرايە چىسى بووہ؟ ھەندىك گوتوويانە: گۆچانەكەي بووہ، ھەندىك گوتوويانە: دەستى بووہ، چونكە خواي پەرورەدگار بە يەكى ھىناوہ: ﴿يُسُلْطَنِي مُيِّن﴾، بە بەلگەيەكى روون و ئاشكراوہ، ھەندىك گوتوويانە: ئەو و توتوؤزۇ دىالۆگە بووہ كە مووسا ﷺ لەگەل فىرەئوندا كردوويەتى، قسەي زۆر بەلگەدارو روون و ئاشكراي بوؤ ھىناونەوہ، بۆ وئە: كە لە سوورەتى (طە) دا فىرەئون دەپرسى: ﴿فَمَنْ رَبُّكُمْ يَا مُوسَى﴾، واتە: پەرورەدگارتان كىيە! ئەي مووسا! پەرورەدگارى تۆو ھاروون، چونكە فىرەئون خۆي بە پەرورەدگار زانىوہ! مووساش ﷺ ۋەلامى دەداتەوہ: ﴿رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ حَلْفَهُ ثُمَّ هَدَىٰ﴾ (۲۰)، واتە: پەرورەدگارمان ئەو زاتەيە بوونى بە ھەموو شىتەك داوہو دوايىش رىنمايى كردوہ، واتە: بوونى بە ھەموو شىتەك داوہو ھىناويەتە دى و رىكىشى خستوہ، چۆن بەرئوہ بچىن، ئەمەش ئاماژەيە بە ھەردوو بەلگەي زۆر بەھىز كە لە ياساي ھۆكاريى و، ياساي رىك و پىكىي ۋەردەگىرىن، ياساي ھۆكاريى كە دەلىن: (ھەموو پەيداكرائىك پەيداكرىكى ھەيە)، ياساي رىك و پىكىي كە دەلىن: (ھەموو رىكخراونىك رىكخەرىكى ھەيە).

به لأم به بۆچوونی من و اباشتره بگوتری: مه بهست له: ﴿سَأَطْنِ مِنْ﴾، هه موو نهو به لگه و موعجیزه و قسه مه نتیقیانه بوون که مووسا عليه السلام پیی بوون بۆ لای فیرعه ون، به لای به تاک هیناویه تی، به لأم مه بهست پیی جینسی نهو به لگه و ده لیلانه یه، نجا چ شتی به رههست بووبن، وه ک گۆچانه که ی و دهسته که ی و شته کانی دیکه، چ نهو به لگه و ده لیلانه بووبن که له کاتی وتووێژدا بۆی هیناونه وه.

(۲) - ﴿فَتَوَلَّىٰ رُكْبَهُ﴾، به هیز و توانایه که به وه پستی هه لکرد، ﴿فَتَوَلَّى﴾، یانی: پستی هه لکرد، پستی تیکرد، رووی وه رگپرا، ﴿رُكْبَهُ﴾، (رکن) هه م به مانای لاته نیشت دی، ﴿بِجَانِبِهِ﴾، وه ک خوا ده فهرمووی: ﴿أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ﴾ ﴿٥١﴾ فصلت، مروّف نه گهر لاته نیشت له شتی بکات، مانای وایه رووی لی وه رده گپری، ﴿وَهُوَ عِبَارَةٌ عَنِ الْمُبَالَغَةِ فِي الْإِعْرَاضِ عَنِ الشَّيْءِ﴾، که بریتیه له زیده پۆیی کردن له پشتکردنه شتی ک دا، نه گهر که سیک شتی ک ره فز بکات، ده گوتری: پستی تیکرد، که مه رج نیه به کرده وه پستی تیکردبن، به لأم له بهر نه وه ی نه گهر ئینسان پستی له شتی ک کرد، نایینی، نادیده ی ده گری، بۆیه نهو ته عبیره بۆ نه وه هیناوه ته وه، هه راکام له: ﴿أَعْرَضَ بِجَانِبِهِ﴾ و ﴿نَأَىٰ بِجَانِبِهِ﴾، هه ر دوو کیان هاتوون له قورئاندا، ﴿نَأَى﴾، یانی: ﴿أَبْعَدَ﴾، ﴿أَعْرَضَ﴾، یانی: رووی لئوه رگپرا، به لأم به لاته نیشته وه، چونکه بهر له وه ی ئینسان پشت بکاته شتی ک، پیستی لاته نیشتی تن ده کات، تاکو خو ی وه رده سوو پینتی.

یاخود: ﴿رُكْبَهُ﴾، وه ک پیشتەر گوتمان: به مانای قووه ت و کۆمه ل و هیزیش دی، واته: به هیزه که ی و به سوپایه که ی پستی تیکرد.

یاخود ﴿فَتَوَلَّىٰ رُكْبَهُ﴾، یانی: ﴿فَتَوَلَّىٰ بِكُلِّ مَا أُوتِيَ مِنْ قُوَّةٍ﴾، به هه موو هیزی خو یه وه پستی تیکرد.

که واته: سن و اتای هه ن:

۱- به مانای پشت تیکردن روو لئوه رگپران.

۲- به مانای به هزی هیزو سوپایه که به وه بانکه وازه که ی مووسای ره فز کرد.

۳- به مانای به هه موو هیزو توانای خو یه وه، پستی له مووسا کرد عليه السلام.

۴- ﴿وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ حَجُونٌ﴾، گویشی (مووسا) جادوگره یان شیتنه، زانایان گوتووایانه: فیرعهون به سه کیکییانی گوتوه، یان گوتوویهتی: جادوگره، یان گوتوویهتی: شیتنه، بویه ههندیک گوتووایانه: جاریک گوتوویهتی: جادوگره و جاریک گوتوویهتی: شیتنه، یاخود ههردووکیانی گوتوه، به لآم (أو) لیرهدا به مانای (و)، یانی: گوتوویهتی: ﴿سِحْرٌ حَجُونٌ﴾، جادوگره ریشه و شیتیشه، به لآم وا پیده چی نهو مانایه راستر بی که جاریک به جادوگری ناوبردوه و، جاریک به شیتی ناوبردوه، هه لئه ته فیرعهون بو خوی زور چاک مووسای ناسیوه ﴿الْقَلْبِ﴾، هه همیشه نهو دهسته لاتدارانه له خه لکی دیکه هوشیارتر بوون، ته گهر ویستبایان ههق بندوزنهوه، چاکتر هه قیان په ی پیبردوه، به لآم نهو قسانه ی کردوون بو چه واشه کردنی خه لک و، چاوپنچک خستنه سه ر چاوی خه لک و بو خولکردنه چاویان، خوناچی بلتی: مووسا پیغه مبهری خواجهو، نهو به لکانهش که ده یان هینتته وه ههق و، موعجزه کانیشی خوا پییداون! ده بی تومه تیکی بخاته پال، پاساوی نهوه بی بروای پی نه هینتی، واته: کوی دوو قسه کافی کردوه، ههر کامیکیان له قوناغ و حالی خویدا.

۵- ﴿فَأَخَذَتْهُ وَجُرُدُهُ﴾، تیمهش خوی و سه ربازه کانیمان گرت، (جُود)، یانی: سوپا، خوی و سوپاکه یمان گرت، گرتن لیرهدا به مانای سزادانه، له بهر نهوه ی ته گهر که سی بیهوی زه بر له که سی بدات، پیشی ده یگری، نجا زه بره که ی لی ده وه شینتی، یان ههر خودی گرتنه که، مه به ست پی سزادانه که به.

۶- ﴿فَبَدَّلْنَاهُمْ فِي آيَاتِنَا﴾، فریماندا نه نئو ده ریا، (فَتَبَدَّلْنَاهُمْ: طَرَحْنَاَهُمْ وَقَدَفْنَاَهُمْ)، (يَم) یانی: (بهر)، فریماندان و هاویشتماننه نئو ده ریاوه، وشه ی (تبد): وه ک پیشر له شیکردنه وه ی وشه کاندایا گوتمان: بریتیه له فریدانی شتیک و هاویشتنی، به لآم له به که م بایه خیی و، به که م ته ماشا کردنه وه، به گرنگی پی نه دانه وه، وه که له په ندی عه ره پیدایا هاتوه: (تَبَدَّلْتَهُ بَدَلُ الثُّغْلِ الخلق)، واته: فریما، وه ک چون پیلایوکی شر فری ده دری له بهر نهوه ی به که لک نه ماوه، (مَبُود)، یانی: فریدراو به سروکیی و که م بایه خیی.

۷- ﴿وَهُوَ مُلِيمٌ﴾، له حالیکدا نهو گله یی هینا بووه سه رخوی، (المُليِم: الَّذِي جَعَلَ عَرَبَهُ لَاهِمًا لَهُ) له: (مُليِم)، (الآم، يُلِيِم) واته: گله یی هینایه سه ر خوی و خوی و لیکرد

که لومه و سهر کۆنه ی بکری، که واته: (مَلِيم)، یانی: گله یی هینه ره سهر خو چونه که تویره ره وان هه ندیکیان گوتوو یانه: (الَّذِي جَعَلَ غَيْرَهُ لِأَمْتًا لَهُ)، نهو که سه ی وای کردوه غه بری خو ی گله یی لی بکات و سهر کۆنه ی بکات، هه ندیکیش گوتوو یانه: (أَبِ مَائِلًا عَلَيْهِ)، شتیکی کردوه له سه ری سهر کۆنه بکری که بریتی بوو له وه ی بانگه شه ی نه وه ی کرد: پهروه ردگاری خه لکی میسه وه تا که په ستر او یانه، بانگه شه ی نه وه ی ده کرد: هه رچی بیلی هه قهو، قسه ده بی هه ر قسه ی نهو بی و، ریگه ش نادات که س قسه ی دیکه بکات.

له م سنی ئایه ته موباره که دا، خوا ﴿١٢٤﴾ زور به کورتییی باسی به سه ره اتی مووسا ﴿١٢٥﴾، فیرعه ون و دارو ده سه ته که ی کرده، به لام وه ک جاری دیکه ش گوتوو مانه: تیمه به سه ره اتی مووسا ﴿١٢٦﴾ و هاروونی برای ﴿١٢٧﴾، له به رانه بریشیاندا فیرعه ون و دارو ده سه ته که ی، له هه ردوو سووره تی (القصص) و، سووره تی (الأعراف) دا، له سووره تی (القصص) دا تیمه له ئایه ته کانی: (١ - ٤٢)، پینج قوناغی سه ره تای ته مه نی مووسامان ﴿١٢٨﴾ شیکردوونه وه، له ویدا، له سووره تی (الأعراف) یش، له دوو توئی (٦٩) ئایه تدا له و ئایه ته وه که ده فه رموی: ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ قُرُونٍ وَوَالِدِهِمْ فَأَنظَرْنَاهُمْ كَيْفَ كَانَتْ عِقَابُهُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٢٩﴾، تا کو ئایه تی (١٧١)، یانی: ئایه ته کانی: (١٠٣ - ١٧١)، هه شت قوناغه که ی دیکه ی ژیان و به سه ره اتی مووسامان ﴿١٣٠﴾ خستوونه روو، به سه ره اتی مووسامان هه مووی کرده به سیزده قوناغ و پینجی سه ره تای له (٤٠) ئایه تی سه ره تای سووره تی (القصص) داو، هه شه ته که ی دیکه شی له سووره تی (الأعراف) دا، خستوو مانه روو.

مهسه له ی چواره م:

ههروهها له بهسه رهاقی گه لی عادی شدا نیشانه ی زۆر هه ن، که خوا بابه ی
بئ خیری ناردده سه ریان و، هه ر شتیک به سه ریدا هاتبایه، لئی نه ده گه راو،
به جیسی نه ده هیشته تاکو وردو خاشی ده کرد:

خوا ده فهرمووی: ﴿ وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿۱۱﴾ مَا تَدْرُونَ شَيْءًا أَنْتَ عَلَيْهِ
إِلَّا جَعَلْنَاهُ كَالرَّمِيمِ ﴿۱۲﴾ ۱۱

شیکردنه وه ی ئەم دوو ئایه ته، له سنی برگه دا:

(۱) - ﴿ وَفِي عَادٍ ﴾، ههروهها له (گه لی) عاددا (نیشانه هه ن)، دیسان ئەم (و) ه،
گێزه ره وه و باده ره وه ی ئەم رسته به یه، به پێی ئەو رایه ی تیمه هه لمانبێژارد، بۆ سه ر دوو
ئایه تی موباره کی: ﴿ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ ﴿۱۰﴾ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿۱۱﴾، واته: له
به سه رهاقی عادی شدا نیشانه هه ن، بۆ ئەوانه ی خاوه نی دنیایین له ئیماندا.

به سه رهاقی گه لی عادی ش زۆر دهرس و په ندو عیبه رتی تێدان، که پێغه مبه ره که یان
(هه وود) بوو ﴿ عَقِيمٌ ﴾، تیمه له ته فسیری سووره تی (هه وود) دا به درێژی باسی
به سه رهاقی (هه وود) ﴿ عَقِيمٌ ﴾ و گه له که ی عادمان کرده.

(۲) - ﴿ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴾، کاتیکی بابه کی نه زۆکمان ناردده سه ریان، وشه ی (عَقِيمٌ)،
له (عَقْمٌ) دوه هاتوه، (عَقْمٌ): به مانای (ئوبسه) واته: وشکیه که کوا وا له و شته بکات
هیچ حاله تی کارتی کراوی نه بن، به لأم دواپی وشه ی (عَقِيمٌ)، ئەگه ر بۆ مرۆف یا خود بۆ
ناژه ل بئ به مانای نه زۆک به کاره ی تراوه ئەگه ر بۆ (با) بئ، یانی: بابه کی هیچ خیری پتوه
نیه، ده لئ: ﴿ وَالرِّيحُ الْخَالِيَةُ مِنَ الْمَنَافِعِ الَّتِي تُرْجَى لَهَا الْخَيْرُ ﴾، بابه کی خالی بووبئ له و
سوودانه ی خه لک ئومیدیان له سه ر هه لده چنئ بۆ با، ئایا ئەو ئومیده خیرانه ی له سه ر
با هه لده چنئ چین؟

یه کهم: نه‌ویه که فینکایه‌تی هه‌بێ، ته‌گه‌ر گه‌رما بێ پشووه‌ بایه‌ک بێ و فینک بێته‌وه‌.

دووهم: با هه‌وره‌کان دینێ و موتووره‌به‌یان ده‌کات.

سێهه‌م: ده‌بێته‌ هۆی موتووره‌به‌کردنی میوه‌کان و، گوڵ و گوڵزارو دارو دره‌خت.

چواره‌م: به‌بێ هه‌واو به‌بێ با، مرۆف ناتوانێ له‌ چه‌ند خوله‌کیک زیاتر بژی.

پنجه‌م: به‌بێ هه‌وا ده‌نگ نه‌قل نابێ.

شه‌شه‌م: به‌بێ هه‌واو با هیچ شتیکی نابیرێ به‌لام نه‌و بایه‌ی خوا ناروووه‌تی بۆ سه‌ر

که‌لی عا‌د، بایه‌کی بێ خێر بووه‌ و هیچ سوودێکی تێدا نه‌بووه‌.

(۳) - ﴿ مَا نَذْرٌ مِنْ شَيْءٍ أَنْتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْتَهُ كَأَرْمِمْ ﴾، (نه‌و بایه‌) وازی له‌ هیچ شتیکی

نه‌ده‌هێنا که‌ به‌سه‌ریدا هاتبایه‌، نه‌و بایه‌، مه‌گه‌ر وه‌ک پووش و په‌لاشی لێ ده‌کرد،

یان وه‌ک شتیکی وردو خاشکراوی لێ ده‌کرد، یاخود (والرُمِيمُ: العَظْمُ الَّذِي بَلِيَ)، (رمیم)

نه‌و ئیسقانه‌یه‌ که‌ پرتووکاوه‌و رزیوه‌، یانی: وه‌ک ئیسقانی پرتووکاوو رزیوی لێ ده‌کرد،

ده‌گوتری: (رَمَّ العَظْمُ، إِذَا بَلِيَ، أَي: فَاصْبَحَ مُفْتَتًا)، ئیسقانه‌که‌ رزی، واته‌: وردو و خاش

بوو، پرتووکا.

که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿ مَا نَذْرٌ مِنْ شَيْءٍ أَنْتَ عَلَيْهِ ﴾، (تَذَرُ: تَدَعُ)، واته‌: (مَا تَذَرُ)، (مَا

تَذَرُ)، لێی نه‌ده‌گه‌را جێی نه‌ده‌هێشت، شتیکی که‌ به‌سه‌ریدا هاتبا، لێی نه‌ده‌گه‌را

به‌جێی نه‌ده‌هێشت، ﴿ إِلَّا جَعَلْتَهُ كَأَرْمِمْ ﴾، مه‌گه‌ر وه‌ک ئیسقی پرتووکاوی

لیک‌ر‌بایه‌، یان وه‌ک پووش و په‌لاشیکی که‌ ده‌نه‌ج‌رێ و وردو خاش ده‌کرێ، واته‌:

ته‌و بایه‌ جه‌سته‌ی گه‌لی عادی به‌و شێوه‌یه‌ لیک‌ر‌د.

که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿ مَا نَذْرٌ مِنْ شَيْءٍ ﴾، دیاره‌ (شَيْءٍ)، لێره‌دا له‌ مانای به‌رکار

(مفعول) دایه‌، یانی: (مَا تَذَرُ شَيْئًا)، به‌لام (مَنْ) که‌، بۆ جه‌خت‌کردنه‌وه‌ی لاب‌ر‌دنه‌که‌

(لِتَأْكِيدَ النَّفْسِ) زیاد کراوه‌، که‌ مه‌به‌ست پێی نه‌فیک‌ردنی جینسی ته‌و شتانه‌یه‌وه‌

که‌ بایه‌که‌ به‌سه‌ریاندا هاتوه‌، به‌لام به‌ه‌قل ته‌وه‌ تایبه‌ت ده‌کرێ به‌و شتانه‌

که با ده توانی له بهینیان بهرئ، که مه بهست پتی جهسته ی گه لی عاد بووه،
 نه گه رنا بۆ وینه: ئه و بایه چیا له بهین نابات، زه وی له بهین نابات، ده ریا له
 بهین نابات.

که واته: که ده فه رموئ: ﴿ مَا نَذْرٌ مِنْ شَيْءٍ أَنْتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْتَهُ كَالرَّمِي ۚ ۝﴾ هیج
 شتیکی به جئ نه ده هیتت، به سه ریدا هاتبایه، مه گه ر وه ک پووش و په لاشی
 نه نچندراوو تیکه پاروی لیده کرد، واته: ئه و شتانه ی بایه که بۆیان نیردراوه به و
 شیوه یان لئ بکات، ئه مه پتی ده گوترئ: تایبه تکردنی چه مکی ئایه ته کان به
 حوكمی عه قل، جاری وایه خوا ﴿عَلَىٰ﴾ هه وئه ی عه قلی مرؤقی ده کات و به عه قل
 دیاره که ده فه رموئ: هیج شتیکی به جئ نه ده هیتت، مه گه ر وردو و خاشی
 ده کرد، مه بهستی له هه موو شتیک نه بووه به گشتی، به لکو ئه و شتانه ی
 بایه که نیردراوه وردو خاشیان بکات.

مهسه له ی پینجه م:

باسی گه لی ته موود، که پیغه مبه ره که یان صالح علیه السلام بووه، ههروه ها له به سه رهاتی گه لی ته موودیشدا، نیشانه هه ن، چونکه له فره مان ی خوا یاخی بوون و سنوورشکینییان کرد، خواش بلیسه ی ناگرو هاژنی ناردده سه ریان و قه بر بوون و تاقیان لئ نه ما:

خوا ده فره موی: ﴿وَفِي تَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٣﴾ فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿١٤﴾ مَا اسْتَطَعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْصِرِينَ ﴿١٥﴾﴾

شیکردنه وه ی ته م، تیه تانه، له چوار برگه دا:

(۱) - ﴿وَفِي تَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَعُوا حَتَّىٰ حِينٍ﴾، ته م (و)ه دیسان ته م پسته یه، ته م به سه رهاته ده گپرتیه وه بو سه ره ی پیتی، واته: له به سه رهاتی گه لی ته موودیشدا نیشانه ی زور هه بوون و هه ن، له سه ره بالادستی خوا و، له سه ره ته وه که خوا علیه السلام له مرؤفان ناگه ری، وه ک به رزه کی بانان بو ی ده ربه ن، به لکو دوای مردن زیندوویان ده کاته وه بو ته وه ی سزاو پاداشتیان هه بن، ﴿إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَعُوا حَتَّىٰ حِينٍ﴾، کاتی: پتیان گوترا: بو ماوه یه کی که م به هره وه ربه گرن، تیا ته مه مه به ست پتی چیه؟ له سووره ی (هود) دا خوا علیه السلام ته وه ی لیته به کورتیی فره موویه تی، له وی روونی کردوته وه، کاتی ک صالح علیه السلام ده چی بو لای گه لی ته موودو په یامی خوا یان پی راده گه یه نن، ته وانیش داوای موعجزیه یه کی لئ ده کهن، وه ک له ته فسیری سووره ی (الحجر) دا، به ته فصیل باسی به سه رهاتی صالح علیه السلام و گه له که ی ته موودمان کردوه، داوای لئ ده کهن موعجزیه یه کیان بو بیتنی، ته ویش ده لئ: موعجزیه که چی بی؟ شاخیکی گه وره ی لئ ده بن، ده لئین: با له و چپایه حوشریکمان بو بیتنه ده ری هه ر تیتا، به لئم به چکه که شی له گه لدا بن، ته ویش داوا له خوی په وره دگار ده کات، یه کسه ره ته و شاخه ده جوولئ و حوشریکی لئ دیتنه ده ر، حوشریکی زور گه وره و

به چکه که شی به دوایه وه ده بن، دیاره هه ندیکیان برۆای پێ دینن، به لأم هه ندیکیان برۆای پێ ناهینن و ده لاین: ئەوه جادووویه، ئیدی له بهینی خۆیاندا ده بیته کیشه، له وێ به سه رهاته که مان به تفصیل باس کردوه، سه ره نجام خۆای په روه ردگار گه لی ئەموود له بهین ده بات، چکه له وانیه برۆایان به صالح عليه السلام هیناوه، ئنجا که ده فه رموی: **﴿إِذْ قِيلَ لَهُم مَّعْنُوا حَتَّىٰ حِينٍ﴾** (۱۳) کاتی پێیان گوئرا: تا کو ماوه به کی کهم بیگوزه رینن، ئەوه له سووره تی (هود) دا روونکراوه ته وه که دوا ی ئەوه ی ئەوان په فزی په یامه که ی صالحیان کرد عليه السلام صالح هۆشداریی پیدان: **﴿فَقَالَ تَمَعْنُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ آيَاتٍ ذَلِكَ وَعَدُّ غَيْرُ مَكْدُوبٍ﴾** (۱۶) هود، واته: (صالح عليه السلام) پێگوتن: بۆ ماوه ی سێ پۆژان له مأل و حالی خۆتاندا ده میننه وه، ئەوه به لاینیکه درۆی تیدا نه کراوه، واته: ئەگه ره هه ره له سه ره بپروای خۆتان به رده وام بن، سێ پۆژی دیکه چاوه پێ بن، به لاتان بۆ دێ، ئەوانیش هه ره گالته یان پیکردو، سه ره نجام:

۲- **﴿فَعَتَا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ﴾**، ئەوان له فه رمانی په روه ردگاریان یاخیی بوون، (العَتَا: الْكِبْرُ وَالشَّدَّةُ وَتَجَاوَزَ الْحَدَّ)، (عتو): بریتیه له خۆ به زلگری و سه ختی و سنوور شکینیی، که ده فه رموی: **﴿فَعَتَا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ﴾**، (وَضَمَّنَ «عَتَا»: مَعْنَى اَعْرَضُوا، إِذَا عُدِّي بِ «عَنْ»)، (عتی)، به مانای: (تکبر) یان (تجاوز الحد)، به لأم لیره: **﴿فَعَتَا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ﴾**، وشه ی (عتی)، مانای (اعترض)ی خراوه ته ئیو، بۆیه به (عَنْ) به رکاری خواستوه، که واته: **﴿فَعَتَا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ﴾**، یانی: خۆیان به زلگرت و سنوور شکینییان کردو پشتیشیان کرده فه رمانی په روه ردگاریان، واته: وشه ی (عتی)، به هۆی ئەوه وه که به (عَنْ) به رکاری خواستوه، دوو واتای هه ن، وێرای واتا ئەصلیه که ی خۆی که بریتیه له خۆبه زلگری و سنوور شکینیی، مانای پشت تیکردن و روو وه رگێرانی شی هه ن.

﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنظُرُونَ﴾، ئیدی بلێسه وه هارژێتیک گرتی، چونکه (صاعِقَة)، که خۆتندراویشه ته وه: (فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَة)، هه ردوو خۆتند نه وه که ی

هەن بە (النَّارُ الْمُحْرَقَةُ)، ناگرتکی سووتینەر، ماناکراوه، هەندیکیش گوتووایانە: (الصَّيْحَةُ)، هارژن و دەنگیکی گەورە، هەندیکیش گوتووایانە: (كُلُّ عَذَابٍ مُّهِلِكٍ)، هەر نازاریکی فەوتینەر، بەلام لە ئەصدا (صاعقة): بە ناگرتک دەگوتری لە ئاسمان بێتە خوا.

٣- ﴿فَلَاخَذْتَهُمُ الصَّعِقَةَ وَالْمُتَنَزِّلِينَ﴾، هەورە تریشقه و بلیسەیهک، هارژنیک گرتی لە کاتیکی تەماشایان دەکرد، لە ئاسمان را هاتە خوا، ئنجا نایا نەیزەکیک بوو هەوێ بەو شوئەیی ئەوانی داداوه! هەر چۆن بوو گرتک ئەودە بلیسەیهکی ناگر بوو، هارژنیک زۆر گەورەیی هەبوو، چونکە لە هەندێ شوێن دەفەرموی: ﴿فَلَاخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةُ﴾ (المؤمنون، صیحة)، هارژنیک بێرەزاو دەنگیکی گەورە، ئەو بلیسە ناگرەیی لەو شوئەیی داوه، دیارە دەنگ و سەداو هارژنیک گەورەشی لێ هاتوه.

٤- ﴿فَمَا اسْتَظَعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْصَرِينَ﴾، کاتیکی ئەو بلیسە ناگرەو ئەو هارژنە گرتی، نەیانتوانی هەلسن، یانی: کە کەوتبوون، هەر نەیانتوانی هەلسنەوه، یاخود نەیانتوانی هەلسن و هیچ جۆرە هەلسانیکیان بۆ نەکر، ﴿فَمَا اسْتَظَعُوا مِنْ قِيَامٍ﴾، چونکە خوا ﷻ نەیفەرموه: (فَمَا قَامُوا)، یان (فَمَا اسْتَظَعُوا قِيَامًا)، بەلکو فەرموویەتی: (فَمَا اسْتَظَعُوا مِنْ قِيَامٍ)، واتە: هیچ جۆرە هەلسانیکیان نەتوانی، ئەم (من)ه، بۆ تۆخکردنەوه و جەختکردنەوهی ئەودە کە هیچ جۆرە هەلسانیکیان بۆ نەکر، هەر لە سەرەتای هەلسان تاكو کۆتایی.

واتایەکی دیکەیی ئەودە کە نەیانتوانی هەلسنە سەر پێ، بۆ ئەودە کە بەرگری لە خۆیان بکەن، واتە: دوو واتای هەیە، یان بە مانای ئەوه کە نەیانتوانی هەلسنەوه کەوتبوون، یاخود نەیانتوانی راست بنهوهو بەرگری لە خۆیان بکەن، ﴿وَمَا كَانُوا مُنْصَرِينَ﴾ (١٥)، کەسێش یارمەتی نەدان، کەسێش سەری نەخست، چونکە دەلێ: وشەیی (مُنْصَرِينَ): التَّصَرُّعُ مُطَاوَعٌ نَصْرٌ، أي: ما نصرهم أحدٌ، هیچ کەس یاریدەیی نەدان و پشتی نەگرتن، واتە: نە بۆ خۆیان توانیان هەلسنە

پى، چ بۆ ڤاكردن لهو سزايه، چ بۆ ڤووبه ڤوو بوونه وهى و، نه كه سش هه ڤوو
يارمه تىيان بدات و پشتيان بگرئ.

وهك پيشتر باسمان كرد: له تەفسیری سوورەتی (الحجر) دا به سه رهاق گهلى
ئه موودو پيغه مبه ره كه يان صالح **عليه السلام** مان به تەفصیل باس كر دوه.

مهسه له ی شه شه م:

باسی گهلی نووح الکافی، ههروهها خوای کارزان و بالآ دهست، گهلی نووحیشی
پیشتر فهوتاندوه، چونکه لادهر و لاری بوون:

خوادفه رموی: ﴿ وَقَوْمٌ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴾ (۱۶)

شیکردنهوی ئەم ئایهته به پیژه، له دوو برکهدا:

(۱) ﴿ وَقَوْمٌ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ ﴾، گهلی نووحیشمان پیشتر فهوتاندبوو، واته: (أَهْلَكْنَا قَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ)، وشهی (قَوْمَ نُوحٍ) خویندراویشهتهوه: (وَقَوْمَ نُوحٍ)، ئەگەر (قَوْمَ بَنِي) واته: (أَهْلَكْنَا قَوْمَ نُوحٍ)، (قَوْم): دهبیته بهرکار بو کار و بکه (فَعْلٌ وَفَاعِلٌ) یکی قرتینراو که به سیاق و سهلیقه ده زانرین، ئەگەر (قَوْم) ی بنی، دهگیردریتهوه بو سهر ئەموود که دهفه رموی: ﴿ وَفِي نُوحٍ إِذْ قِيلَ لَهُمْ ﴾، ئەموود له بهر دوو هوکار که (عُجْمَةَ وَعَلَمِيَةَ) ن، ئەگەرنا شوینه که ی شوینی (جَزَاه)، واته: له گهلی نووحیشدا نیشانه ههن، که پیشتر فهوتاندمانن، وهک چوون له گهلی ئەموودو که له کانی دیکه دا، نیشانه هه بوون له سهر بالآدهستی خواو، له سهر ئەوه که خوا ص له مروّف ده پیچیتتهوه و زیندووی ده کاتهوه و، سزاو پاداشت جاوه رپی ده کات.

(۲) ﴿ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴾، به دنیایی ئەوان کومه ئیکی لادهر و لاری بوون، ئەمه پاساو هینانه و دو، به لکه هینانه وهیه له سهر ئەوهی بوچی خوا ص گهلی نووحی فهوتاند؟ له بهر ئەوهی لاری و لادهر بوون.

به سه رهاتی نووح الکافی و که له که یمان له کاتی ته فسیرکردنی سوورهتی (هود) دا، به ته فضیلاً باسکردوه.

مەسەلەى ھوتەم و كۆتايى:

خو ئاسمانى بەھىزى بىئ سنوورى خۆى بنىات ناوھو، فراوانىشى دروست كىردوھ، يان فراوانىشى دەكات و، زەوىشى باش پان راخستوھو، لە ھەر شتىكىش جووتى دروست كىردوھ، بۇ ئەوھى مەرقەھەكان پەند وھىر بىگىرن و بىرىان بىتەوھ:

خو دەفەرموئى: ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿١٧﴾ وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمُنْهَدُونَ ﴿١٨﴾ وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٩﴾﴾

شىكىردنەوھى ئەم، ئايەتانه، لە پىنچ بىرگەدا:

(١) - ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾، ئاسمانىشمان بەھىز بنىات ناوھو بەرز كىردۆتەوھ، (وَاسْتَعِزَّ الْبِنَاءُ لِخَلْقِ السَّمَاءِ، كَالْقَبِيَّةِ فِي نَظْرِ الْإِنْسَانِ،) وشەى (بناء): لىرەدا بەكارھىزاوھ لە جىياتى (خَلَقَ) ھىتانه دى، چونكە ئاسمان كە مەرقەھەماشاى دەكات، وھك گومبەزىكى بەرزە بەسەر سەرى دادراوھ، وھك لە (الرحمن)دا فەرموويەتى: (والسمااء رفعها) ئاسمانىشى بەرز كىردۆتەوھ واتە: ھىتاويەتە دى، بە بەرزى، (والأيدى: القوۋة، وأصله جمع يد، خَلَقْنَاهَا بِقُوَّةٍ فَرِيْدَةٍ)، وشەى (أيدى) بە ماناى (قوۋة)ھ، بەلام لە ئەسلا كۆى (يَد)ھ، كە بە (أيدى) كۆدەكرىتەوھ، بەلام لىرەدا (أيدى) بە ماناى ھىزە، واتە: بە ھىزىكى تايبەت بە خوۋمان ئاسمانان دروستكرد، وشەى ئاسمانىش كاتىك بە تەنيا بى، مەبەستى كۆى گەردوونە، كە باسى زەويىش دەكرى، ديارە زەوى شتىكى بچووگە لە نىو گەردووندا، بەلام بۇ ئىمەى دانىشتووانى زەوى، زەوى گىرنگىرە لە ئاسمان، چونكە ئىمە لەسەر زەوى دەژىن و ئاسمانىش بە سەر سەرمانەوھى وھك سەققىك تەماشاى دەكەين، ﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرَضُونَ ﴿٢١﴾﴾، (الأنبياء،) ئەگەرنا وھك واقع، زەوى ئىمە شتىكى زۆر بچووگە لە نىو گەردووندا، خواش ﴿وَإِنَّا لَنَرَاهُمْ فِي سَمَاءِ يَوْمَ نَحْمَدُكَ﴾ وشەى (سَمَاء)ى بۇ گەردوون، بەو چەمكە باوھى ئىستا ئىمە لەم رۆزگارەدا بەكارى دىنين، بەكارى دىنى.

۲- ﴿وَإِنَّا لَمُوْسِعُونَ﴾، تيمه توانای بى سنوور و فراوانيشمان ههيه، يان تيمه فراوانيشمان کردوه، چونکه (والموسع: اسْمُ فاعِلٍ مِنْ أَوْسَع، إِذَا كَانَ ذَا وُسْعٍ، أَي: قُدْرَةٍ)، کهواته: ﴿وَإِنَّا لَمُوْسِعُونَ﴾، واته: تيمه دهسه لاق فراوانيشمان هه بوو، ياخود تيمه تاسمانان فراوانيش کرد، ياخود: فراوانيشی ده کهين.

۳- ﴿وَالْأَرْضُ فَرَشْنَهَا فَنِعَمَ الْمَنْهَدُونَ﴾، زهويشمان راخستوه، تيمه باشترین تاماده کهرين، باشترین راخهر بووين بۆ زهوى، (والقرش: بَسَطَ الثُّوبَ)، (قرش): بریتیه له وهى پۆشاکينک بلاو بکريته وه، (وَالْأَرْضُ فَرَشْنَهَا: جَعَلْنَاهَا مَبْسُوطَةً)، زهويشمان پان راخستوه.

۴- ﴿فَنِعَمَ الْمَنْهَدُونَ﴾، تيمه باشترین تاماده کهر و ريکخهر بووين، بۆ زهوى، باشمان ريکخستوه و تاماده مان کردوه بۆ نه وهى مروّف بتوانى له سه رى بۆى، ههروه ها جنديش له گه ل مروّفدا.

۵- ﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾، له هه موو شتیک جووتمان هيتاوه ته دى، به لکو په ند وه ر بگرن.

تيمه دواتر له کورته باسێکدا باسى نه وه ده کهين، تاسمان گه ردوون چوّن لیک ده کشى؟ ههروه ها باسى جووتيه تيسى ده کهين له هه موو دروستکراوه کانى خوادا ﷻ، بۆيه ليره به کورتى مانامان کردن، نايه ته موباره که کامان مانا کردن و، پيشتريش باسى زهويشمان کرد له ته فسیرى نه وه دوو نايه ته موباره که دا: ﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ (۱۱)

کورتہ باسیک له بارہی

لیککشانای ناسمان (گہردوون) هوه

له بهرتیشکی نهو نایه ته موباره که ی سورهرتی (الذاریات) دا: ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَا بِأَيْدِيهِمْ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾^(۱)، واته: ناسمانمان به هیژ هیناوه ته دی، [بنیامان ناوه و بهر زمان کردۆته وه] و تیمه فراوانکه ریشینی.

تویژ هه روانی پیشوو له قورئان، پوونکه رهوانی نایه ته کانی قورئان، بهس نهو مانایه یان لیگرتوه، که خوا ﴿مُوسِعًا﴾ ده فهرموئ: ناسمانمان به هیژ دروست کردوه و به فراوانیش دروستمان کردوه، یا خود: تیمه خاوهن دهسه لاتی فراوانیشین، به لام ته م عبیره (وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ)، که (مُوسِعًا)، ناوی بکه ر (اسْمٌ قَاعِلٌ) و خوا ﴿مُوسِعًا﴾ به کۆ هیناویه تی، ههروه ک چون نهو مانایه هه لده گرتی، تیمه فراوانکه ریشین، واته: به فراوانی دروستمان کردوه، نهوش هه لده گرتی که تیمه بهرده وام فراوانیشی ده که ین، نجا نهوه ئیستا مه یله و بووه ته راستیه کی زانستی و، پیشتر بیردۆزه یه ک بووه که گهردوون لیک ده کشی، وشه ی (سما) یش له قورئاندا به مانای گهردوونه به زاروهی ئیستا، له مهوسوعه ی: (دروهشاوه یی ئیمان و پووچه لی ئیلحاد، له بهر رۆشنای زگماک و عقل و زانست و وهحیی) دا، باسمان کردوه، که (د. زغلول النجار)، له کتییی (من آیات الإعجاز العلمي)^(۲)، له ژیر ناوونیشانی: (بداية تعرف الإنسان على ظاهرة توسع الكون)، سه ره تابه کانی ناشنا بوونی مروؤف به دیارده ی فراوانبوونی گهردوون، له حهوت خالدا، نهوه ی نهو گوتوو یه تی، به پوختیی و گوشراوی ده یخه مه پرو^(۳):

(۱) که له سالی (۲۰۰۵) ز دا له (دار المعرفه)، (بیروت، لبنان)، چاپ کراوه.

(۲) ههروه ها پروانه کتییی (السما في القرآن) ص (۸۴-۸۹) ط ۲۰۰۵ م هه ره هی (د. زغلول محمد النجار).

یەكەم: هەتا سەرەتای دەیهی دووهم له سەدهی بیست، زانیانی گەردوونناس پێیان وابوووە کە گەردوون چەسپاوەو ناگۆرێ، ئەوەشیان کەردبوو بە دەستەگیرەو بەلکەیهك لەسەر نکوولیی کردن لە بەدیهینەر، دەیان گوت: ئەم گەردوونە چەسپاوە، گۆرانی بەسەردا نایەت، هاتۆتە دی، ئە سەرەتای هەیهو، ئە کۆتایی هەیهو، پتووستیی بە بەدیهینەر ناکات.

بەلام دوایی لە سەرەتای سەدهی بیستدا زانیایەکی ئەمساوی بە ناوی (دۆبلەر)، بیردۆزیەکی پیشکەش کرد، بەو جۆرە کە گوێ: کاتیك شەمەندەفەرێك دیدە (صافرة) لێ دەدات، ئەگەر ئەو شەمەندەفەرە بەرەو پرووت بێ دەنگەکە ی جار بۆ جار بەهێز دەبێ، بەلام کە لیت دوور دەکەوێتەوه، جار لە دوای جار بێ هێز دەبێ، دوایی ئەو بیردۆزیە ی هینا چەسپاندی بەسەر شەپۆلەکانی تیشکیشدا، کە تیشکێک کە بەرەو رووی مرۆف دی، ئەگەر بەرەو پرووت بێ، وردە وردە بە لای شینی دادەشکێتەوه، واتە: بە لای تیشکی بەهێزدا، بەلام ئەگەر لیت دووربکەوێتەوه، وردە وردە بەرەو سووری دەچێت، کە ئەمە بە عەرەبی پێی دەگوێرێ: (الزحمة الزرقاء، والزحمة حمراء)، یان (الإنزیاخ نحو الأزرق، والإنزیاخ نحو الأحمر)، واتە: شکانەوه بەرەو شینی، یان شکانەوه بەرەو سووری.

ئەمە سەرەتای ئەو بیردۆزیە کە بریتیه لە فراوانبوونی گەردوون، کە ئیستا تا راددەیهك بوو تە راستیهکی زانستی و، لە قوناغی بیردۆزە هەلەردوه.

دووهم: له سالی (١٩١٤ز)دا زانای گەردوونناسی ئەمریکی (سلایقەر)، زانی کە دەگونجێ ئەوهی (دۆبلەر) گوتوویهتی، وهك بیردۆزیهك، بیچهسپێتی بەسەر تیشکی ئەو ئەستێرانهدا، کە بۆمان دێن، لە ژمارهیهك له کههکهشانه دوورهکانهوه، بۆی دەرکەوت کە زۆر بهی ئەو کههکهشانانە، ئەو بە دووربینەکە ی لێمان دوور دەکەونهوه، دوایی له سالی (١٩٢٥) زاینیدا، هەر (سلایقەر) توانی بیسهلمینتی چل دانە لەو کههکهشانانە کە ئەو توانیویهتی بە دووربینەکان بیانبینی، بە خێراییهکی زۆر له کههکهشانهکە ی ئیمە دوور دەکەونهوه^(١).

(١) واتە: کههکهشانی کاکیشان، (مجرة درب التبان)، کە فارس پێی دەلێن: (راهی شیری) و عەرەب پێی دەلێن: (درب التبان)، واتە: پێی کاکیشان و، کوردیش هەر دەلێن: پێی کاکیشان و ئینگلیز پێی دەلێن (Milk way)، پێی شیریی.

سۈيەم: لە سالى (۱۹۲۹ز)دا (ئىدوين ھېل)، گەبىشتە ئەنجامگىرىيەكى ورد، كە بە غەرپەبىي دەك ياسايەك تەبىرى لىكراوھ: (سرعة تَبَاعُدُ الْمَجْرَاتِ عَنَّا، تَتَنَاسَبُ تَنَاسُبَ طُرْدِيَانٍ مَعَ بَعْدِ مَسَافَتِهَا عَنَّا، وَالَّذِي عَرِفَ وَبَعْدَ بِاسْمِ قَانُونِ ھېل)، واتە: خىزىبى دوور كەوتتەوھى كەھكەشانەكان لە ئىمە، گونجاوھ بەگونجاوئىكى راستەوانە، لەگەئ ئەندازەى دوورىيان لىمان، واتە: ھەتا لىمان دوورتىرېن، خىراتر دوور دەكەونەوھ و، ھەتا لىمان نىزىكتىرېن خىزىبى دوور كەوتتەوھكەيان كەمتەر، ئەمە دواى بە قانوونى ھەبلى ناسرا.

سەرھەنجام تىوانى بەھۆى ئەو ياسايەوھ سى و دوو (۳۲) دانە لەو كەھكەشانانە كە لىمان دوور دەكەونەوھ، چەندە دوور دەكەونەوھ، ئەوھش بېئوئى، دواى زانايەكى دىكە بە ناوى (ملجن ھۆماسۆن)، لە وىلايەتى كالىفۆرنىيا لە باسئىكدا لە سالى (۱۹۳۴)، زانىيدا بلأوكىردەوھ كە ئەوھ شتىكى زانداوھ و راستىيەكى ماتماتىكىيى و گەردوونناسىيە، كە كەھكەشانەكان لىمان دوور دەكەونەوھ.

چوارەم: لە سالى (۱۹۱۵ز) زانىيدا (ئەلېرت ئەنىشتاين)، كە خاوەنى بىردۆزەى رېژەبى (النظرية النسبية) يە، بىردۆزەكەى خۆى بىردۆزەى رېژەبى گشتىيى باسكرد كە باسى سىرووشتى ھىزى كېشىندە دەكات و، باسى ئەوھش دەكات كە ئەم گەردوونە چەسپاوھ ناگۆرئى و، گۆرانى بەسەردا نايەت، بەلام دواى (ئەنىشتاين) زۆر تووشى داچلەكان بوو، كاتى تەماشاي كىرد، ھەر ھاوكېشەكانى خۆى ئاماژە بەوھ دەكەن، كە ئەم گەردوونە بەردەوام دەكشى و لە فراوانبوون دايە و پىكھاتەكانى لىك دوور دەكەونەوھ، پىشتەر كە (ئەنىشتاين) بىردۆزەبەكى دانا بە ناوى ئەگۆرئى گەردوونىي (الثابت الكوني) كە گەردوون ناگۆرئى و چەسپاوھ، دواى بۆ خۆى دانى پىداھىئنا گوئى: گەورەترىن ھەلەى زانستىيى كە لە ژيانىدا كىردوويەتى ئەوھ بووھ، وايزانىوھ گەردوون چەسپاوھو گۆرانى بەسەردا نايەت و لە شوئىنى خۆيەتى.

دواتر زاناي ھۆلەندىيى (ويليام دى سىتر) باسئىكى لە سالى (۱۹۱۷ز)دا بلأوكىردەوھو تىيدا گەبىشتە ئەو ئەنجامگىرىيەى، كە گەردوون لىك دەكشى، ئەوھشى ھەر لە بىردۆزەى رېژەبى ئەنىشتاين خۆى ھەلپىتجا.

پىنچەم: لەو كاتەوه، (واتە: لەو كاتەوه كە ئەو زانایانە ئەو بىرۆكەیان وەك بىردۆزەيه ك خستە بازارى زانستەوه)، ئىعتىقاد پەيدا كەردن بەوهى كە گەردوون لىك دەكش، وردە وردە لە نىوان زانایان بڵاوبووه، چونكە لە سالى (۱۹۱۴) دا سلايفەر، ئەو بىردۆزەيهى بۆ يەكەمجار باسكرد، دوايى لە سالى (۱۹۱۷) دا (دى سىتر) باسكرد، دوايى (هەبلى) دواى (هيو ماسيۆن) و، كۆمەلەىكى دىكە لە زانایان كە لە رووى فيزيوا لە رووى گەردوونناسيەوه لى دەكۆلنەوهو، لە نيوپشياندا (ئەنيشتاين) دانايان بەو راستيە داھيتنا، كە گەردوون لىك دەكش و وەك پيشتر گوتبوويان: چەسپا و نيه، بەلكو لە حالەق لىك كشان داپەو، كەھكەشانەكان لىك دوور دەكەونەوه.

شەشەم: زانایان بۆيان دەرکەوت ئەو كەھكەشانانەى لىمان دوور دەكەونەوه، بە خىرايى (۶۰،۰۰۰) كم لە چركەيه كدا، تاكو (۲۷۲،۰۰۰) كم لە چركەيه كدا و لەو نىوانەدا، تيشك (۳۰۰،۰۰۰) كم لە چركەيه كدا دەپرى، ئەو كەھكەشانانە هەيانە (۲۷۲،۰۰۰) كم لە چركەيه كدا، لە كەھكەشانانەكەى ئىمە دوور دەكەويتەوه، ئەوهش هەمووى بە كيشان و پىوان و، بە هاوكيشە ماھماتىكەكان ئەوهيان ئەندازە گيرى كرى.

حەوتەم و كۆتايى: سەلمىترانى فراوانبوونى گەردوون، واىكرد مرۆفایە تىسى چا و بەو قەناعەتەى پيشىدا بگىرئەتەوه، كە پىسى بوو گەردوون حالەتتىكى چەسپاوى نەگۆراوى هەيهو، نەھاتۆتە دى و لە بەنيش ناچى و، پىويستيشى بە بەديھيتنەر نيه! هەندىك لە مولحیدەكان ئەوهيان كەرد بووه بەلكە، بەلەم دەرکەوت كە بە پىچەوانەوه: گەردوون لىك دەكش و لىككشانى گەردوونيش پشتراستى بىردۆزەيه تەقینەوهى گەورە (Big bang) دەكات، كە ئەوان وایان ناو لىناوه، هەرچەندە من لە مەوسووعەى (ئىمان و ئىلھاد) دا باسەم كەردو، كە ئەوه تەعبىرىكى راست نيه بۆ ئەو حالەتەى دروستبوونى گەردوون، كە دەلین: تۆ وایان هیلكەى گەردوونى شتىكى زۆر زۆر بچوك بووه، ئەوپەرى گەرم و ئەوپەرى قەبارە بچووك و لە ماوەيهكى ئەوپەرى كەمدا تەقپووتەوه، لە ئەنجامى تەقینەوهیدا، ئەم گەردوونەى ئىمە دروست بووه، ئەو بىردۆزەيه تىستا لە راستيەكى زانستى

ئىزىك بوۋتەو، زۆربەى فىزىكىيە كان و گەردووناسە كان قەناعەت يان وايە، ئنجنا ئەو بىردۆزە يە رىك تەفسىرى ئەو ئايەتە موبارەكەى سوورەتى (الأنبياء)، دەكات، ئايەتى ژمارە (۳۰): ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كُنَّا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا ۗ﴾ ئايا ئەوانەى بېيروان نابىنن كە ئاسمانە كان و زەوى يەك بوون و، ئىمە لىكمان جيا كىرەنەو، ئاسمانە كان يەك بوون (رَتْقًا) پىكەو چەسپاو بوون و لىكمان جيا كىرەنەو (ففتقناهما) بىردۆزەى (بىگ بانگ) يش دەلن: ئەو تاكى گەردوونىيە كە بە ئىنگلىزى (singularity) پىدەلن ئەو (singularity) سىنگولارتىيە، ئەو تاكى گەردوونىەو، ئەو هىلكەى گەردوونىيە، ئەو توۋى گەردوونىيە، تەقبوۋەتەو سەرئەنجام ئەم گەردوونەى ئىمەى لىن دروستبوۋە.

كەواتە: ئىمە تاكو بەرەو دوا بىنەو، گەردوون بچوك دەبىتەو، ھەتا كاتى پى بچى، گەردوون فراوانتر دەبى، ھەتا بو دواوۋەى بىنەو، گەردوون بچوكتر دەبىتەو، ئىستا زانايان ديارىيان كىرە دەلن: سەرەتاي دروستبوونى گەردوون دەگەرتەو بو (۱۳) مىليارو ۷۰۰ مىليۇن سال) لەمەو پىش، يان (۱۳) مىليارو ۸۰۰ مىليۇن سال) لەمەو پىش لەو كاتەدا ئەو سىنگولارتىيە، كە خاۋەنى ئەوپەرى گەرمىي، كە ئەسلەن وئنا ناكىرئ لە مېشكدا، ئەوپەرى قەبارە بچوكىسى كە زۆر زۆر لە ئەلىكترونىش بچوكتر بوۋەو، لە ماۋەيەكى زۆر زۆر كەمدا كە ئەسلەن تەسەوۋر ناكىرئ، تەقبوۋەتەو، لەو كاتەوۋەش كە تەقبوۋەتەو بەردەوام ئەو گەردوونەى ئىمە لىك دەكش، كەواتە: ھەم ئايەتەكەى سوورەتى (الأنبياء) كە دەفەرموئى: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كُنَّا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا ۗ﴾ واتە: ئايا ئەوانەى بېيروابوون نابىنن كە ئاسمانە كان و زەوى يەكبوون، لىكمان جيا كىرەنەو، ھەرۋەھا ئەم ئايەتەى سوورەتى (الذاريات) كە دەفەرموئى: ﴿وَالنَّجْمَاتُ يَسْتَخَرْنَ رَبَّنَا وَأَنَا نَسْئَلُ اللَّهَ تَعَالَى خَلْقَهُمْ سَوَاءً مِثْلُ النُّجُومِ ۗ﴾ ئىمە ئاسماغان (يان گەردوونمان) بەھىز دروستكردوۋە لىكىشى دەكىشىنەو.

ھەبەتە ئىمە زانست ناکەين بە بەلگە لەسەر راستىي قورئان، بەلکو قورئان
 بەلگەيە لەسەر ئەوھى فلان بىردۆزەي زانستىي ئايا راست دەردەچىن، يان نا؟
 بەلام وەك بەرچاۋ روونىيە كىش باش ھەلۆستى گەردووناسىي بزائىن و لەبەر
 ئەوھى ئىمە دلئاشىن، ھەتا زانست بەرەو پىشەوہ بچىن، راستىيە كانى كە
 وەحىي خوا فەرموۋى، زياتر دەردەگەون، وەك خواي بەرز لە سوورەتى (فصلت)
 دەفەرموئ: ﴿سَرُّيْهِمْ ءَايٰتِنَا فِى الْاٰفَاقِ وَفِىْ اَنْفُسِهِمْ حَتّٰى يَبَيِّنَ لَهُمْ اَنْهٗ الْحَقُّ﴾ (۵۳)
 واتە: لەمەودا نىشانە كانى خۆمانىان لە ئاسۆيە كان و لە خۆشياندا، پىشان
 دەدەين، تاكو بۆيان دەرىكەوئى كە قورئان ھەقە، كەواتە: تاكو زانست بەرەو
 پىشى بچىن ھەقانىھەتى قورئان زياتر دەردەگەوئى.

کورتە باسیک له باره‌ی

هه‌بوونی جووتیه‌تی له سه‌رجه‌م دروستکراوانی خوادا

ئنجبا با بیینه سه‌ر ئایه‌ته‌که‌ی دیکه، که نه‌ویش ئیعجازکی زانستی یتدایه، که ده‌فه‌رموی: ﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ (۱۱). له هه‌موو شتیکی جووتیکمان دروستکردوه، بۆ نه‌وه‌ی بیر بکه‌نه‌وه‌و، په‌ند وه‌ر بگرن، سه‌ره‌تا پتویسته نه‌وه بلتین: که ئەم راستییه له چه‌ند شوئینکی دیکه‌ی قورئاندا باسکراوه، به‌پتیی نه‌وه‌ی من سه‌رنجی ئایه‌ته‌که‌مانداوه، له چوار شوئندا ئەم راستییه باسکراوه:

یه‌که‌م: له سووره‌تی (الرعد) دا، که ده‌فه‌رموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَتْرَافًا وَمِنْ كُلِّ الْأَشْجَارِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (۳). واته: خوا نه‌و زاته‌یه زه‌وی پان راخستوه و چپایه‌کان و رووباره‌کانیش یتدا داناون و، له هه‌موو میوه‌کاندا جووتی خولقاندوون، هه‌موو میوه‌کانی به‌ جووت خولقاندوون...

که کاتی خو‌ی یتمه له ته‌فسیری سووره‌تی (الرعد) دا شتیکیمان له‌و باره‌وه باسکردوه.

دووه‌م: له سووره‌تی (یس) دا، که خوا ﴿سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ جَعَلَهَا مِمَّا تُنبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۳۱). واته: پایی بۆ نه‌و زاته‌ی هه‌موو جووته‌کانی هیناونه دی، له‌وه‌ی زه‌وی ده‌پروئتی و، له خو‌یان و، له‌وه‌ش که نایزانن، که یتمه له کاتی ته‌فسیرکردنی سووره‌تی (یس) دا، له‌و باره‌شوه‌و دیسان شتیکیمان باسکردوه.

سێه‌م: ئەم ئایه‌تی ژماره (۴۹)ی سووره‌تی (الذاریات) که ده‌فه‌رموی: ﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ (۱۱). واته: له هه‌موو شتیکی جووتمان هیناونه‌ته دی، بۆ نه‌وه‌ی په‌ند وه‌ر بگرن.

چوارەم: لە سوورەتی (الفجر) دا که خوا دەفەر موی: ﴿ وَالْفَجْرِ ۝۱ ۝۲ وَلَيْلٍ ۝۳ عَشْرِ ۝۴ ﴾ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۝۵ ۝۶ وَأَوَّلِ إِذَا بَسَرَ ۝۷ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حَمْرِ ۝۸ ۝۹ ﴾ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۝۱۰ سووندا بە جووت و بە تاك، تاكهكه خوابه ﴿ ۱۰ ﴾ و جووتهكهش جگهله خوابه و هه موو دروستكراوه كان جووتن.

هه ئه به ته هه ره كه سه به پیتی زانیاری و شاره زاییه كه له پۆژگاری ئه و دا ههیه، ده توانی قورئان ته فسیر بكات، هه ره بۆیه توێژه ره وانی قورئان ئه وانه یان كه فه په ننگ و پۆشنبیری و زانستی پۆژگاری خۆیان باشر هه زم و ئیستیعاب كردوه، چاكره توانیویانه هه ندیک له ئایه ته كانی قورئان كه په كیان له سه ره زانست كه و توه بۆ پوو نكر د نه وه یان، ته فسیریان بكهن، بۆ وینه: (فخر الدین الرازی) له به ره ئه وهی پیاویکی مه سووعی و شاره زا بووه له بواری زانسته كانی پۆژگاری خۆیدا، ده بینن باشر توانیویه تی له هه ندیک له ئایه ته كان تیبگات و، هه ندیک له راستیه كان كه قورئان ناماژه یان پتی ده كات، راستیه زانستییه كان، په بیان پتی به ری، هه ره وها (أبو حامد الغزالي) (ابن تیمية) په حمه تی خویان لی بی، به لام ئه وانه یان كه زۆر شاره زا زانست و نه بوون شاره زا فه لسه فه و حیکمه ت نه بوون، شاره زا گه ردوون ناسی نه بوون، به زانیاریه كانی پۆژگاری خۆیان شاره زا نه بوون، هه ندیک له ئایه ته كانیان به جوړیک ته فسیر كردوه، له گه ل زانستدا تیک بگیری.

هه ئه به ته خه تای ئایه ته كان نه بووه و، خه تای كه م تفاقیه ئه و توێژه ره وهی قورئان بووه، كه شاره زا زانست نه بووه له پۆژگاری خۆیدا، چونكه زانست هه ره چۆن بی ورده ورده گه شه ده كات و فراوان ده بی، ئه وانه ش كه له پۆژگاری خۆشیاندا فیکر و زانستی پۆژگاری خۆیان، باش وه خوگرتوه، توانا درتر بوون، له تیکه یشتی هه ندیک له ئایه ته كان، كه پنیوستیان به عه قلیکی زانستیانه ههیه، بۆ لیتیگه یشتن.

تایا زانیانی پیتھی ئەم حالەتی جووتیە تیی له هەموو شتیکیدا، چۆن تەفسیریان کردووە؟ ئەوان - که تەفسیره‌که‌شیان راسته - گو‌تووینا‌ه: هەموو دروستکراو‌ه‌کان جووتن، ئاسمان و زەوی، دنیاو دوا‌رۆژ، رووح و جەستە، راست و چەپ، سەرو خوار، پاش و پێش، ساردو گەرم، هاوین و زستان، بەهەشت و دۆزەخ، هەروەها پی‌او و ئا‌فرەت، ئی‌رو می‌ له ئازە‌ل‌ل‌اند‌ا، بێ‌گومان ئەو‌ه راستی‌شه، که هەموو دروستکراو‌ه‌کان جووتن، هەموو دروستکراو‌ه‌کان له بە‌رانبەر یە‌ک‌دی‌دان، بە‌لام ئایا ئەو‌ه‌ی خوا دە‌فەر‌مو‌ی: هەموو شتی‌ک‌مان بە جووت دروست کردو‌ه، هەر تە‌نیا ئەو‌ندە چە‌م‌ک و واتایە‌ی هە‌یه؟ بە‌ دل‌ئای‌ی نە‌خیر، کاتی خۆ‌ی زانراو‌ه که مرۆ‌ف و ئازە‌ل ئی‌رو می‌یان هە‌یه، هە‌روە‌ها مرۆ‌ف زانیو‌یه‌تی که دار‌خور‌ما ئی‌رو می‌یه‌ی هە‌یه‌و، هە‌ندی‌ک له‌ روو‌ه‌که‌کان زانیو‌یه‌تی ئی‌رو می‌یه‌یان هە‌یه، هە‌روە‌ها زانیو‌یا‌نه که بە‌هۆ‌ی پە‌پوولە‌و می‌ش و مە‌گە‌زو هە‌نگ و ئە‌وان‌ه‌و‌ه، تۆ‌وی ئی‌ره‌که‌ بۆ می‌یه‌که‌ دە‌چیت و مووتور‌به‌ دە‌ب‌ی، هی دار‌خور‌ما مرۆ‌ف بە‌ خۆ‌ی تۆ‌وی ئی‌ره‌که‌ی بردو‌ه بۆ می‌یه‌که‌، ئە‌وان‌ه‌ دیار بوون، بە‌لام ئی‌ستا زانست دە‌ری‌خستو‌ه ئە‌و روو‌ه‌کان‌ه‌ش که ئی‌رو می‌یان ئاش‌کرا نی‌ه، ئە‌وانی‌ش ئی‌رو می‌یان هە‌یه، هە‌یه ئی‌رو می‌یه‌که‌ی له‌ ئی‌و خۆ‌یدا‌یه، هە‌ندی‌ک له‌ روو‌ه‌که‌کان هە‌یه ئی‌رو می‌یه‌که‌ی له‌ ئی‌و خۆ‌یدا‌یه و له‌ ئی‌و خۆ‌یدا مووتور‌به‌ دە‌ب‌ی، هە‌روە‌ها ئی‌ستا زانست دە‌ری‌خستو‌ه که ماددە‌ی بی‌ ژانی‌ش هەر جووتی هە‌یه وە‌ک خوا دە‌فەر‌مو‌ی: ﴿وَمِن كَلِمَاتِي خَلَقْنَا رَجُلًا﴾، ﴿وَمِن كَلِمَاتِي﴾، هە‌موو شتی‌ک، دیارە‌ خوا ﷻ بە‌ خۆ‌رای‌ی نە‌یفەر‌موو‌ه، واتە: هەر شتی‌ک که هە‌یه، ژاندارو بی‌ ژیان هە‌مووی بە‌جووت خو‌لقان‌دو‌ه.

هە‌روە‌ها ئابە‌تە‌که‌ی سوور‌ه‌تی (یس) که دە‌فەر‌مو‌ی: ﴿سُبْحٰنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ وَمَا نُبِتُ الْأَرْضُ وَمِن أَنفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ﴾، واتە: پاک‌سی بۆ ئە‌و زاتە‌ی هە‌موو جووتە‌کان‌ی هینا‌ونە‌ دی، له‌ خۆ‌یا‌ن له‌و‌ه‌ی زە‌وی سە‌وزی دە‌کات، له‌و‌ه‌ش که نایزانن، له‌و‌ه‌ی نایزانن، دە‌گونج‌ی بل‌یین: ئە‌و کاتە‌ نە‌یا‌ن‌زانیو‌ه

که ماده‌ش که له گەردیلە پێک دێ، که گەردیلەش له نێو خۆیدا موجیب و سالیبی هەیه، پرۆتۆن بارگەیه‌کی موجیبی هەیه، ئەلیکترۆن بارگەیه‌کی سالیبی هەیه، نیوترۆنی‌ش بێ بارگەیه، ئنجا پرۆتۆن و نیوترۆن نێوی گەردیلە پێک دێنن و، ئەلیکترۆن بارگە سالیبه‌که‌یه‌تی که به دەوری نێوکه‌که‌دا دەخولێته‌وه.

که‌واته: له گەردیلەشدا که یه‌که‌مین خشتی ماده‌یه، ئەویش دیسان جوړیک له جووتیه‌تی هه‌لبه‌ته هەر ئەوه‌نده‌ش نا، مادام خوا ده‌فه‌رموێ: ﴿وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ﴾، له‌وه‌ش که نایزانن په‌نگه له داها‌توودا، زۆر شتی دیکه‌ش که‌شف بێ، که ئەوانیش هەر حاله‌ق جووتیه‌تیان تیدا هەیه، که جارێ مرۆف پێی نه‌گه‌یشتوه، چونکه که ده‌فه‌رموێ: نایزانن ئەمه‌ پێژه‌یه به‌نسبه‌ت پ‌ا‌بردووه‌وه، نه‌یانزانیوه که گەردیلەش سالیب و موجیبی هەیه و، ئیمه‌ ده‌زانین، به‌لام ئەوان نه‌یانزانیوه، به‌لام ئەمه‌ دیسان ئیمه‌ش ده‌گرته‌وه، ﴿وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ﴾، ئیستا هه‌ندێ شتی دیکه‌ش هەیه، که ئیمه‌ نازانین حاله‌ق جووتیه‌تی هەیه، به‌لام له داها‌توه‌ ده‌رده‌که‌وێ، یاخود ده‌ریش ناکه‌وێ، که‌واته: ئەوه‌ش بێگومان ئی‌ع‌ج‌ازێکی زانستییه له‌و ئایه‌ته موباره‌که‌دا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى سېيەم

پىناسەى نەم دەرسە

نەم دەرسە ئايەتەكانى: (۵۰ - ۶۰)، واتە: يازدە (۱۱) ئايەتق كۆتايى سۈورەتى (الذّارِيَات) دەگىتە خۆى، خوا ﷻ لەو يازدە (۱۱) ئايەتەدا، پىنج بابەتق گىرگى خستوونە روو:

۱- خوا ﷻ لەسەر زامى پىغەمبەرەكەى موخەممەد ﷺ فەرمان بە خەلك دەكات، كە بەرەو لای خوا رابكەن، واتە: زۆر بە خىرايى بەرەو خوا بچن، چونكە موخەممەد ﷺ ترستىنەرىكى ئاشكرايە، لە لای خواوہو تەنيا خوا بپەرستن بە ساغىى، بۆ ئەوہى لەو مەترسىيەى رووبەرۋويان دەبىتەوہ لە داھاتوودا، كە سزاي خوايە، سەلامەت و دەرباز بىن.

۲- پاگەياندىنى خوا ﷻ بۆ ئەو راستىيەكە: سەرجمە گەلانى پىشۋوش، وەك يەكدىيان راسپاردىن، ئامۇژگارىي يەكدىيان كىردىن بە پىغەمبەرانى خۇبايان گوتوہ: جادوگەرن، يان شىتت، ھۆكارەكەشى ئەوہ نەبوو يەكدىيان راسپاردوہ، بەلكو ھۆكارەكەى ئەوہبوو كە لە خوا ياخىي بوو بوون، لە بەرانبەر خوادا سەركەش بوون.

۳- فەرمانكردنى خوا بە پىغەمبەرەكەى كە پشت بكاتە بىپروايەكان و، لەسەر ئەوہى پشتيان تى دەكات و ئىھماليان دەكات، سەركۆنە ناكىتى، بەلام با لەسەر بىر خستەوہى خۆى بۇيان بەردەوام بىن، چونكە پرواداران لە بىرخستەوہى وى بەھرمەند دەبن، كەواتە: پشت تىكردنەكەى، يانى: چى دىكە شەپە قسەو دمبەدمەيان لەگەلدا نەكات، بەلام بە ھىمنىى و بە ئارامىي وەك عادەتق خۆى، با لەسەر بىرخستەوہو ئامۇژگارىي خۆى بەردەوام بىن، چونكە ھەر نەبىن پرواداران لىي بەھرمەند دەبن.

۴- پاگەياندىنى ئەو راستىيەكە خوا ﷻ جندو، مروقى بەس بۆ پەرستنى خۆى ھىتاوہ دى و، ھىچ بۇيوو خۇراكى لىيان نابى و، ھەر خۆى بۇيو دەرى خاوەن ھىزى پتەوہ.

۵- هه‌ره‌شه‌کردن له بێ‌بروایانی سته‌مکار، که پشکی خۆیان له سزاو جه‌ززه‌به‌ی خوادا هه‌یه، وه‌ک هی هاوه‌له‌ پێشوو‌ه‌کانیان له‌ گه‌لانی پێشوو، له‌و پۆژه‌شدا هاوار بۆ وان له‌ چنگ‌ ئە‌و هه‌ره‌شه‌به‌ی که‌ لێیان ده‌کری.

﴿فِرُّوْاۤ اِلَىٰ اللّٰهِ اِنِّىۤ لَکَرۡمَتُهٗ نَذِیۡرٌ مُّبِیۡنٌ ﴿۵۰﴾ وَلَا تَجْعَلُوْا مَعَ اللّٰهِ اٰخَرَ اِلٰیۤ لَکَرۡمَتُهٗ نَذِیۡرٌ مُّبِیۡنٌ ﴿۵۱﴾ کَذٰلِکَۤ مَا اَفٰی الَّذِیۡنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَّسُوْلِ اِلَّا قَالُوْا سَلٰیۡرٌ اَوْ مَجۡنُوۡنٌ ﴿۵۲﴾ اَتَوٰصَاۤ بِوَدَّۤ بَلۡ هُمۡ قَوْمٌ طٰغُوۡنَ ﴿۵۳﴾ فَنُوۡلَۡ عَلَیۡهِمْ فَمَا اَنْتَ بِمَلُوۡمٍ ﴿۵۴﴾ وَذِکۡرُۡ فَاِنَّ الَّذِکۡرَیۡ نَنۡفَعُ الْمُؤۡمِنِیۡنَ ﴿۵۵﴾ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالۡاِنۡسَ اِلَّا لِعِبَادُوۡنَ ﴿۵۶﴾ مَا اُرِیۡدُ مِنْهُمۡ مِنْ زَیۡفٍ وَمَاۤ اُرِیۡدُ اَنْ یُّطۡعَمُوۡنَ ﴿۵۷﴾ اِنَّ اِلٰهَکُمۡ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُوۡ الْقُوۡۃِ الْمَتِیۡنُ ﴿۵۸﴾ فَاِنَّ لِلَّذِیۡنَ ظَلَمُوۡا ذُنُوۡبًا مِّثۡلَ ذُنُوۡبِ اٰحۡصِیۡیَہِمۡ فَلَا یَسۡتَعِیۡلُوۡنَ ﴿۵۹﴾ قَوْلٍ لِلَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا مِنْ یَّوۡمِهِمۡ الَّذِیۡ یُوعَدُوۡنَ ﴿۶۰﴾﴾

مانای ده‌قا و ده‌قی نایه‌ته‌کان

{(که‌واته: ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ ب‌ئ‌ی:)} ده‌جا به‌ره‌و لای خوا راب‌که‌ن، ب‌ئ‌گومان من له‌لایه‌ن و‌یه‌وه‌ بۆ تێوه‌ ترس‌تێه‌ریکی ئاش‌کرام ﴿۵۰﴾ له‌گه‌ڵ خواش‌دا په‌رست‌راوی دیکه‌ دامه‌ن‌تین، به‌ د‌ئ‌یایی من له‌ لایه‌ن و‌یه‌وه‌ و‌ریا که‌ره‌وه‌به‌ی ئاش‌کرام ﴿۵۱﴾ (ئ‌ه‌ی مو‌حه‌مه‌د!) ئە‌وانه‌ی پێش‌ وان‌یش (پێش‌ ئە‌و کۆمه‌لگایه‌ی تۆش) هه‌ر به‌و ش‌یوه‌یه‌ ه‌یچ په‌وانه‌ ک‌راو‌ن‌یکیان بۆ نه‌هات‌وه، مه‌گه‌ر گوت‌وو‌یان‌ه‌ جاد‌وو‌گه‌ره‌ یان ش‌یته‌ ﴿۵۲﴾ نایا به‌و قسه‌ و تۆمه‌ته‌ یه‌ک‌دییان پ‌ی راس‌پارد‌وه؟ نه‌خ‌ی‌ر به‌ئ‌کو ئە‌وان ت‌یک‌رایان کۆمه‌ل‌ب‌یکی یاخ‌یی و سه‌رکه‌شن ﴿۵۳﴾ ده‌جا پ‌شتیان ت‌ی ب‌که (مادام ئە‌رکی خۆت له‌گه‌ل‌یان‌دا نه‌نجام‌دا) تۆ سه‌رکۆنه‌ک‌راو‌نی ﴿۵۴﴾ (نامۆژگارییان ب‌که‌و) ب‌یریش‌یان بخه‌وه، چون‌که‌ ب‌یرخ‌ستنه‌وه‌ سوود به‌ ب‌ر‌واداران ده‌گه‌یه‌ن‌ئ‌ی ﴿۵۵﴾ ج‌ندو مرۆف‌یشم ته‌نیا بۆ ئە‌وه‌ دروست‌ کرد‌وون، ب‌م په‌رستن ﴿۵۶﴾ ه‌یچ ب‌ژیویکم لێیان

ناوئ و، ناشمه وئ خوراکم بدهنت ﴿۸۷﴾ بیگومان بهس خوا بژیوده ری خاوهن هئزی پته وه ﴿۸۸﴾ نجا مسوگهر بو نه وانهی سته میان کردوه (به هوی بیپرواییه وه) پشک و بهش (له سزای خوا) ههیه، وهک پشک و بهشی هاوه لانیان (له بیپروایی پشوو) بویه با په له م لئ نه کهن (زوو سزایان بو بینم) ﴿۸۹﴾ نجا سزای سه خت و هاوار بو بیپرواییان له و روزه یاندا که هه په شه یان لئ ده کری ﴿۹۰﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(فَمَرَوْا): (فَرَّ هَرَبٌ، وَأَفْرَهُ غَيْرُهُ، وَرَجَلٌ فَرٌّ وَقَارٌ)، (فَفِرُّوا)، واته: رابکه ن (فَرَّ: هَرَبٌ)، واته: راپکردو هه لات، نه گهر بگوترئ: وایکرد که رابکات، ده گوترئ: (أَفْرَهُ غَيْرُهُ)، واته: غهیری خوئی وایکرد رابکات، هه لبت، نه گهر بویستری بگوترئ: پیاوئکی هه لاتوو، ده گوترئ: (رَجُلٌ فَرٌّ وَرَجُلٌ قَارٌ).

(أَتَوَّصَوُا بِيَوْمٍ): واته: ئایا به کدییان پی راسپارد وه، ئاموزگاریی به کدییان پی کردوه، (وَصَى إِلَيْهِ وَوَصَّى لَهُ بِشَيْءٍ: جَعَلَهُ لَهُ)، (وَصَى إِلَيْهِ)، واته: راسپارد (وَوَصَّى لَهُ بِشَيْءٍ)، واته: وایکرد نه و شته بو نه و بئ، (وَوَصَّى فَلَانًا وَوَصَّى إِلَى فَلَانٍ: عَهْدٌ إِلَيْهِ)، واته: ئاگاداری کرده وه و راسپارد.

(طَاعُونَ): (طَغَى: تَجَاوَزَ الْحَدَّ)، سنووری په سندی به زاندا، (وَطَغَى فَلَانٌ: تَجَبَّرَ وَأَسْرَفَ فِي الظُّلْمِ)، واته: فلانکهس سته می کردو زیده رۆیی کرد له سته مداو له خو سه پانندا.

(مَلُومٍ): (لَامَهُ عَلَى كَذَا: عَذَلَهُ)، (مَلُومٌ: مَنْ يُوجِبُهُ إِلَيْهِ التُّؤَمُ)، واته: سه رکۆنه ی کردو ره خنه ی لئ گرت، (مَلُومٌ) که سیکه لومه و سه رکۆنه ی ده کری.

(الْمَتِينِ): (مَتَّقَ الشَّيْءَ مَتَانَةً: صَلَبَ وَاشْتَدَّ وَقَوِيَ)، که واته: (مَتِينٌ) یانی: پته و بهئیز، ده گوترئ: (مَتَّقَ الشَّيْءَ مَتَانَةً)، واته: شته که بهئیز بوو، ره ق بوو، پته و بوو.

(ذُنُوبًا): (الدُّنُوبُ: النَّصِيبُ)، (ذُنُوبًا)، به مانای پشک و به ش دئی، به (أَذْنِبَ وَذُنَائِبَ)، کۆده کریتته وه، واته: پشکه کان و به شه کان، له ته صلیشدا (ذُنُوبَ)، به و دۆلچه به ده گوتری، که ئاوی له بیر پی هه لده هینجری.

(وَوَيْلٌ): (وَيْلٌ: حُلُولُ الشَّرِّ وَوَيْلٌ كَلِمَةُ الْعَذَابِ، وَالْوَيْلُ فِي وَادٍ جَهَنَّمَ)، (وَيْلٌ)، به چهند مانایه ک هینراوه، یه که م (وَيْلٌ)، واته: هاتنی به لآ و خراپه یه، یاخود: وشه یه که بۆ ئازار و سزا، یاخود: شیوئکه له دۆزهخ، یاخود: به مانای هاوار بۆ فلانکس.

(يُوعَدُونَ): (وَعَدَ فُلَانٌ فُلَانًا)، واته: فلانکس به لینی به فلانکس دا، به لام (أُوْعِدُ فُلَانٌ فُلَانًا)، واته: هه ره شه ی لیکرد، که واته: (يُوعَدُونَ)، واته: هه ره شه یان لی ده کری، سزاو هاوار بۆ ته وانهی له و رۆژه دا هه ره شه یان لی ده کری.

مانای گشتمی نایه‌تکان

خوَا ﴿۱۰۰﴾ له کوَتایی ئەم سوڤه‌ته موباره‌که‌دا، که وه‌ک گوتمان: ته‌وه‌ره سه‌ره‌کیه‌که بریتیه له باسی زیندوو‌بوونه‌وهو سزاو پاداشت و، که ئەم ژیا‌نه دنیا‌یه قوناغتیکی دیکه‌ی ژیا‌نی به دوا‌دا دتی، له‌ویدا مروّف لی‌ی ده‌پرسی‌ته‌وه‌و، له‌سه‌ر چاکه‌کانی پاداشت ده‌دری‌ته‌وه‌و، له‌سه‌ر خراپه‌کانی سزا ده‌دری، له کوَتایی ئەوه‌دا، خوَا ده‌فه‌رموئی:

﴿فَمُرُوا إِلَى اللَّهِ﴾، ئنجا به‌ره‌و خوَا رابکهن، ﴿إِنِّي لَكُرْمَةٌ نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾، به دُنیا‌یه‌وه من له لایهن ئەوه‌وه بوّ ئیوه وریاکه‌ره‌وهو ترستی‌نه‌ریکی ئاشکرام، که‌واته: لی‌ره‌دا خوَا ﴿۱۰۱﴾ له‌سه‌ر زمانی پیغه‌مبه‌ر ﴿۱۰۲﴾ گو‌توو‌یه‌تی، یاخود فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿قُلْ فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ﴾، واته: مادام حال به‌و شی‌وه‌یه، که باسکرا، که‌واته: بلی به‌ره‌و خوَا رابکهن، من له لایهن خوَا بوّ ئیوه ترستی‌نه‌ره‌و وریاکه‌ره‌وه‌یه‌کی ئاشکرام، یاخود ترستی‌نه‌ره‌و وریاکه‌ره‌وه‌یه‌کی روونکه‌ره‌وه‌م، چاک بوّتان روون ده‌که‌مه‌وه.

﴿وَلَا تَجْمَعُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾، له‌گه‌ل خو‌ادا هیچ په‌رستراوی دیکه دامه‌نن، ﴿إِنِّي لَكُرْمَةٌ نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾، دووباره‌ی ده‌کاته‌وه: من بوّ ئیوه له لایهن ئەوه‌وه ترستی‌نه‌ره‌و وریاکه‌ره‌وه‌یه‌کی ئاشکرام، یاخود روونکه‌ره‌وه‌م.

﴿كَذَلِكَ﴾، واته: ئەو باب‌ه‌ته به‌و شی‌وه‌یه بوو که باسکرا، یاخود: ﴿كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ﴾، هه‌ر به‌و شی‌وه‌یه ئەوانی پێش وانیش، هیچ پیغه‌مبه‌ریک بوّ ئەوانی پێش وانیش نه‌هاتوه، ﴿إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ﴾، مه‌گه‌ر گو‌توو‌یا‌نه: جادوو‌گه‌ره، یا‌ن شی‌ته، واته: ئەو دوو نه‌گه‌ره‌یا‌ن بوّ داناون، یا‌ن هه‌ندیکیان گو‌توو‌یا‌نه: جادوو‌گه‌ره و، هه‌ندیکیان گو‌توو‌یا‌نه: شی‌ته.

﴿أَتَوْسُوا يَهُ﴾، آیا یه کدیان پئی راسپاردوه بهو قسه یه، یه کدیان پئی ناموژگاری کردوه وه سیه تیان بو یه کدی کردوه، ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ﴾، نه خیر، هیچ کامیان، رهنه ناگای له وهی دیکه نه بوو بی، به لکو هه موویان کومه لئی یاخی و سه رکهش و سنور به زینن، بویه له به رانبهر خوادا یاخی بوون، بویه پیغه مبرانی خو یانیاں (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به جادووگه رو شیت تومه تبار کردوه، که پیغه مبران له لووتکه ی عه قلدا بوون، یانی: ههر پیغه مبریک، له ههر روژژگاریکدا هاتبی، له هه موو خه لکی روژگاری خو ی عاقلتر بووهو، رهوشت به رزتر بووهو، مه عدهن پاکتر بووه و دلسوزتر بووه و رازاوه تر بووه، به رهوشتی به رزو جوان، ته نانهت پیش پیغه مبرایه تیش، چ جای دوی ته وهی خوا ﴿وَهُ حَیْی بُو ناردوه، که واته: پیغه مبران له هه موو که س دورتر بوون له جادووگه ریی و خه لک تیکدان و کلاو له سه رنایان و له شیتی و نه فامیش.

بویه ده فهرموئ: ﴿فَوَلَّ عَنْهُمْ﴾، نجا پشتیان تی بکه و روویان لی وه رگیره، ﴿فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ﴾، تو سه رکونه کراو نی، واته: که س ناتوانی سه رکونهت بکات و لومهت بکات، دوی ته وهی په یامی خوات پئی راگه یاندوون.

به لام: ﴿وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَی نَنْفَعُ الْمُؤْمِنِیْنَ﴾، له سه ر بیرخستنه وهش به ردهوام به، چونکه بیرخستنه وهو ناموژگاریی کردن سوود ده گه یه نی به برواداران.

که ده فهرموئ: پشتیان تیبکه، واته: له شه ره قسه و زور خو پیوه ماندوو کردن و خه م پیوه خواردن، له وه وازیان لی بینه، به لام له سه ر ناموژگاریی کردن و بیرخستنه وهی خو ت به ردهوام به، چونکه به لای که مه وه، بیرخستنه وه سوود ده گه یه نی به برواداران.

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِعِبَادُونَ﴾، جندو مروقیشم ته نیا بو ته وه هیناونه دی، که هه پرستن، واته: حیکمه قی دروستکرانیاں بریتیه له به ندایه تیی کردن بو خوا، چونکه به وه مروقه کان به خته وه ره دهن، به وه به ره مه مند دهن، به وه

قازانچ ده‌کهن، خوای په‌روه‌دگاریش خَیرو خَوْشیی بۆ مروّقه‌کان، هه‌روه‌ها بۆ جنده‌کانیش ده‌وئی.

دوایی له‌مه‌سه‌له‌ گرنه‌گه‌کاندا زیاتر ئەم بابە‌ته‌ شیده‌که‌ینه‌وه‌ و، کورته‌ باسیکی له‌سه‌ر ده‌خه‌ینه‌پروو.

﴿ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ ﴾، من هیچ جوّره‌ بژیوئیکم له‌ ئەوان ناوئ، هیچ مآل و سامانیک بژیوئیکم له‌ ئەوان ناوئ، ﴿ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونِ ﴾، ناشمه‌وئ خواردنم پئ بدەن، که‌ جندو مروّقم دروست کردوون، هه‌پرستن، له‌به‌ر ئەوه‌دیه‌ جه‌وجیم به‌وان هه‌یه‌، من نه‌ مآل و سامان و بژیوو ئیمکانیه‌تم لیان ده‌وئ و، نه‌ خواردن پێدانیشم لیان ده‌وئ.

﴿ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴾، به‌ دُنیا‌یه‌وه‌ خوا زۆر بژیو دهره‌، زۆریش خاوه‌ن هیزی پته‌وه‌، ﴿ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ ﴾، به‌ دُنیا‌یه‌وه‌ بۆ ئەوانه‌ی سته‌مکارن، واته‌: به‌هۆی شیرک و کوفره‌وه‌ سته‌میان کردوه‌، پشک و به‌ش هه‌یه‌ له‌ سزا، وه‌ک پشک و به‌شی هاوه‌له‌کانیان، گهلانی رابردوو که‌ خوادا سزای داون، ﴿ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴾، ئنجا که‌واته‌ با په‌له‌م لئ نه‌که‌ن، سزایان زوو بۆ بێنم.

﴿ قَوْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴾، سزای سه‌خت و هاوار بۆ ئەوانه‌ی بێپروان له‌و پۆژه‌دا، که‌ هه‌ره‌شه‌یان لئ ده‌کرئ، ئەو پۆژه‌ی هه‌ره‌شه‌یان لئ ده‌کرئ، له‌و پۆژه‌دا به‌ خویان ده‌زانن، که‌ چ هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یان کردوه‌، له‌و پۆژه‌دا لیان ده‌قه‌ومن.

که‌واته‌: با ئیستا په‌له‌ نه‌که‌ن له‌ هاتنی سزا، چونکه‌ له‌ کاتیکدا که‌ سزایان بۆ دئ، ئەو پۆژه‌ی هه‌ره‌شه‌یان تییدا لئ ده‌کرئ، ئنجا چ له‌ دنیا‌دا، چ له‌ دواپۆژدا، دووچارای سزایه‌ک ده‌بن که‌ پتویستییان به‌وه‌ هه‌یه‌، هاوار له‌ خه‌لکی به‌سه‌ستن، یاخود سزایه‌ک که‌ زۆر سه‌خت و دژواره‌، له‌گه‌لئ دا ده‌سته‌و په‌خه‌ ده‌بن.

خوا بە لوتف و كەرەمى خوۋى ئىمە لەو كەسانە بگىرئى، كە ھەمىشە بە
 دواى پەيامى خوا دەكەون و، رېبازى پىغەمبەرانى خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)
 دەگرن، بە تايەت پىغەمبەرى كۆتايى سەرورەو گەرەوى پىغەمبەران موخەممەد
 ﷺ تاكو ھەم لە دنيادا سەربەرزو روو سوور بين و، دووربين لە عەبىدارى و
 گوناھبارى، ھەم لە دوارپوژئىشدا سەرفراز بين و روومان بئى بلىين: خوايە!
 ئىمە بەندەى تۆ بووين و، ئەو حىكمەتەى كە تۆ ئىمەت بو ھىناوہتە دى، كە
 بەندايەتى كىردنە بو تۆ، ئەوہتا لە ژيانى خوماندا بەرجەستەمان كىردوہ.

مه‌سه‌له گرنگه‌کان

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م:

فه‌رمانکردن به پاکردن به‌ره‌و لای خواو، نه‌به‌رستنی هیچ به‌رستراویکی دیکه له‌گه‌لیدا، له‌سه‌ر زمانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷻ، وه‌ک ترسینه‌ریکی ئاشکرا بۆ هه‌موو مرؤفا‌یه‌تیی و وریاکه‌ره‌وه‌یان به‌گشتیی و، به‌تایبه‌ت بۆ ئه‌وانه‌ی بی‌پرواده‌بن و هاوبه‌ش بۆ خوا داده‌تین و، له‌راسته‌ پرسی خوا لاده‌ده‌ن:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿فَقِرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكَرُمَةٌ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾ وَلَا تَجْمَعُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكَرُمَةٌ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥١﴾﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئه‌م دوو ئایه‌ته، له‌چوار برگه‌دا:

١- ﴿فَقِرُّوا إِلَى اللَّهِ﴾، ئنجا به‌ره‌و لای خوا رابکه‌ن، (الْفِرَاؤُ، الْهُرُوبُ، أَيُّ: سُرْعَةُ مُقَارَقَةِ الْمَكَانِ تَجَنُّبًا لِذِي يَلْحَقُهُ)، (فرار)، (هُرُوبٌ) یشی پێ ده‌لێن له‌زمانی عه‌ره‌ببیدا، به‌کوردی ده‌لێن: پاکردن، هه‌لاتن، واته: به‌خێرای ته‌و شوته‌نی لێه‌تی به‌جێ به‌ئیلی، تاكو خوی دوور بگه‌ری له‌وه‌ی نازاریکی توش بێ.

که ده‌فه‌رموی: (فَقِرُّوا)، (ف) ی سه‌ر (فِرُّوا)، (الْمُقَرَّعَةُ عَمَّا سَبَقَ مِنَ الْكَلَامِ، وَتَيْسَ عَنْ فِرُّوا)، واته: ئه‌م (ف) یه (فَقِرُّوا)، ئه‌صلی خوی (فِرُّوا) بووه، که کرداری فه‌رمانه، (ف) ی چۆته سه‌ری و پێی ده‌گوتری: (تَقَرُّعٌ عَمَّا سَبَقَ)، واته: بێنا کراوه له‌سه‌ر قسه‌یه‌کی پێشته‌ر و له‌قسه‌یه‌کی پێشته‌روه هاتوه، نه‌ک له‌خودی (فِرُّوا) هوه.

تنجا بیگومان (فِرُّوْا؛ مَقْوْلٌ قَوْلٌ مَّخْذُوْفٌ، اٰی: قَلِّ فَفِرُّوْا)، (فِرُّوْا)، گوتراوی قسه‌یه کی قرتتیزاوه، واته: خوا فه‌رمانی به پیغهمبهر کردوه، بفرمومو: رابکهن، که نه‌وان چوتراون به که‌سیکه‌وه، که مه‌ترسیبه‌ک رووبه‌پرووی دئی، شتیکی ترسناک رووبه‌پرووی دئی، نه‌ویش را ده‌کاو هه‌لدئی بۆ نه‌وه‌ی نه‌و مه‌ترسیبه‌ نه‌یگاتئی.

تنجا که ده‌فرموی: (فَفِرُّوْا)، واته: مادام حالّ به‌و شیوه‌یه که له رابردوودا باسکرا، که‌واته: به‌ره‌و لای خوا را بکهن، دیاره راکردن به‌ره‌و لای خوا، ته‌عبیریکی مه‌جازیه، یانی: خیرایی بکهن له به‌ره‌و خوا چوونتاندا، له نیزیکی بوونه‌وه‌تان له خوادا، مرؤّف به‌چی له خوا نزیکی ده‌بیته‌وه و به‌چی به‌ره‌و خوا ده‌چی؟ بیگومان به‌به‌ندایه‌تیی، به‌پابه‌ندیی به‌شه‌ریعه‌ته‌وه، به‌خو پاراستن له قه‌ده‌غه کراوه‌کان و حیبه‌جیکردنی فه‌رمان پیکراوه‌کان.

(۲) - ﴿ اِنِّیْ لَکُمْ مِّنْهُ نَذِیْرٌ مُّبِیْنٌ ۝۱۱ ﴾، بیگومان من له‌وه‌وه بوّتان ترسینه‌ریکی روونم، نه‌مه به‌لکه‌وه پاساوی رسته‌ی پتشییه، یانی: رسته‌ی پتشی به‌لکه‌ی بۆ دیتینه‌وه و هوکاره‌که‌ی ده‌خاته‌وه، بوچی ده‌فرموی: به‌ره‌و خوا رابکهن؟ چونکه من له‌لایهن نه‌وه‌وه بۆ تئوه ترسینه‌رو وریاکه‌ره‌وه‌یه‌کی ناشکران، یاخود روونکه‌ره‌وه‌م، چونکه زورچار گوتوومانه: وشه‌ی (مُیْبِنٌ)، ده‌گونجی له (أَبَانَ)ی کرداری (لازم) بِن، وه‌ک (أَبَانَ الْقَمْرُ)، مانکه‌که ده‌رکه‌وت، رۆشن بوو، ده‌شگونجی له (أَبَانَ)ی کرداری (مُتَعَدِّی) بِن، واته: به‌رکارخواز بِن، وه‌ک (أَبَانَ الْمُعَلِّمَ الدَّرْسِ)، ماموستایه‌که ده‌رسه‌که‌ی روونکرده‌وه، تنجا نه‌گهر له‌هی به‌که‌میان بِن، واته: من بۆ تئوه ترسینه‌ریکی ناشکراو روونم، هیچ پیچ و په‌نام به‌سه‌ره‌وه نیه‌و، هیچ ته‌م و مزّم به‌سه‌ره‌وه نیه، که من ترسینه‌رو وریاکه‌ره‌وه‌م بۆ تئوه، نه‌گهر له‌هی تئیه‌رکه‌ر (مُتَعَدِّی)ه‌وه بِن واته: من ترسینه‌ریکم و نه‌و په‌پامه‌ی پیمدا نیردراوه، بوّتان روون ده‌که‌مه‌وه.

(۳) - ﴿ وَلَا تَجْمَعُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۝۱۲ ﴾، له‌گه‌لّ خوادا په‌رستراوی دیکه دامه‌نین، دوا‌ی نه‌وه‌ی فه‌رمانی پیکردن به‌خوا به‌یه‌کگرتن: ﴿ فَفِرُّوْا اِلٰی اللّٰهِ ﴾، تنجا شیرکیان لئ قه‌ده‌غه

دەكات، ئەمەش بۇ زياتر جەختكردنەۋەى خراپىي دژەكەيە، واتە: كە تۆ بە كەسەك دەلتىي: خوا بپەرستە و ھاوبەشى بۆ دامەنتى، واتە: بەس ئەو بپەرستە.

(۴) - ﴿إِنِّي لَكَرِيمٌ نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾، (دووبارەى دەكاتەۋە)، بە دلتىايى من لە لايەن ئەۋەۋە بۆ ئىۋە، ترسىنەرو ورياكەرەۋەيەكى ئاشكرام، ياخود روونكەرەۋەم، ئەمە جەختكردنەۋەى رستەى پىشىتيە، ۋەك (فخرالدين الرازي) گوتوويەتى: ئەم رستەيە: (جَمَعَ الرَّسُولَ وَالْمُرْسَلِ إِلَيْهِمْ وَالْمُرْسَلِ)، ئەم رستەيە ھەم رەۋانەكراۋ، ھەم بۆ لا رەۋانەكراۋان و، ھەم رەۋانەكەرىشى لە خۆيدا كۆكردوۋنەۋە.

(إِنِّي)، من ئەمە رەۋانەكراۋ (رَسُولَ) ە، (لَكُمْ)، ئەمە بۆ لا رەۋانەكراۋان (مُرْسَلِ إِلَيْهِمْ) ە، (مِنْهُ)، لە لايەن ويەۋە، واتە: لە لايەن خواۋە، ئەمەش رەۋانەكار (مُرْسَلِ) ە، خوا يىغەمبەرى رەۋانەكردوۋە بۆ لاي خەلك، تاكو بيانترسىنتى و وريايان بكاتەۋەۋە ھۆشدارييان بداتى، لەبەر بەرژەۋەندىي خۆيان، بۆ ئەۋەى خۆيان توۋشى زيان نەبن.

مەسەلەى دووھم:

كۆمەلگا پېشووھە كانىش وەك كۆمەلگا كەى تۆئەى موھەممەد ﷺ! ھەر پېغەمبەر ئىكەن بۆ ھاتبى بە جادووگەرىسى يان بە شىتتى تۆمەتباريان كەردوھ، وەك يەكدىيان راسپاردىن و، ئامۇژگارىسى يەكدىيان كەردىن، بۆيە ئەگەر پىشتيان تىبىكەى، لەمەدووا كە پەيامى خوات پىن راگەياندوون، سەركۆنە ناكەرىسى، بەلام لەسەر بىرخستەنەوھ بەردەوام بە، چونكە بىر واداران لە بىرخستەنەوھى تۆبە مسۆگەرى بە ھەرەمەند دەپن:

خو دەفەرموى: ﴿كَذٰلِكَ مَا اَتَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا قَالُوْا سَلٰمٌ اَوْ مَجْنُوْنٌ ﴿٥٢﴾ اَتَوْا صٰوَابًا يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ هُمْ قَوْمٌ طٰغُوْنَ ﴿٥٣﴾ فَنُوَلَّيْنٰهُمْ فَمَا اَنْتَ بِمَلُوْمٍ ﴿٥٤﴾ وَذَكَرْنَا لَكَ الْاٰيٰتِ الْكُرٰى نُنْفَعُ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٥٥﴾﴾

شىكردنەوھى ئەم، ئايەتەنە، لە ھەوت بىرگەدا:

(۱) - ﴿كَذٰلِكَ مَا اَتَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَّسُوْلٍ﴾، بەوشىوھە ئەوانەى پېشووئىيان ھىچ پېغەمبەر ئىكەن بۆ نەھاتوھ، (كذالك)، دوو ھالەتى ھەن: أ- يان ھەر بۆ لىكچىا كەردنەوھى قسانە، واتە: ئەوھى رابرد بەو شىوھە بوو، (كَلِمَةً كَذٰلِكَ: فَضْلُ الْخِطَابِ تَدْلٌ عَلٰى اِنْهَاءِ حَدِيْثٍ وَالشَّرُوْعُ فِيْ غَيْرِهِ)، قەسەيك تەواو بووھ، دەست بە قەسەيكى دىكە دەكەرى، وەك لە كوردىيشدا دەلت: ئەوھ و ابوو، ئنجا دەست بە قەسەيكى دىكە دەكەرى.

ياخود (كذالك)، واتە: ئەوھى بۆمان باسكەردى، بەو شىوھە بوو، ئەوھى باسەنكەرد بەو شىوھە بوو، ﴿مَا اَتَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَّسُوْلٍ﴾، ئەوانىشىيان ھىچ رەوانە كراوئىكەن بۆ لا نەھاتوھ.

(۲) - ﴿اِلَّا قَالُوْا سَلٰمٌ اَوْ مَجْنُوْنٌ﴾، مەگەر گوتوويانە: جادووگەرە يان شىتە، ئەمە و اتايەكەى بەو شىوھە، كە ھالى بېتروايانى رۆژگارى تۆش ئەى موھەممەد ﷺ! وەك ھالى كۆمەلگا

پېشووھەكانە كە لە پېش واندا رابردوون، ئەوانىش ھەر بەو شېئوھە پېغھەمبەرەكانى خۇيانيان بە جادووگەرى و بە ى تۆمەتبار كردوون، ھەندىكىان گوتتويوانە: جادووگەرن و ھەندىكىان گوتتويوانە: شېت، ياخود: لە قۇناغىكدا بە جادووگەر و لە قۇناغىكدا بە شېتتى تۆمەتباريان كردوھ، واتە: تۆمەتباركردن بە جادووگەرى و بە شېتتى، يان لە ئتوياندا دابەش بووھ، ياخود: ھەموويان لە قۇناغىكدا بە جادووگەر و لە قۇناغىكدا بە شېتتى تۆمەتباريان كردوون، پەنگە لە سەرەتادا گوتتيان: جادووگەرە، دوايى كە ھەر بەردەوام بووھ لەسەر پەيام گەياندنەكەى، گوتتويوانە: شېتە.

ئەمەش ئەوھ دەگەيەنئى كە ھىچ گەل و كۆمەلكايەك، ئەوانەى لە پېش گەل و كۆمەلكاي پېغھەمبەرى خاتەمدا ﷺ رابردوون، ھىچيان خالىى نەبوون لەوھ كە پېغھەمبەرانى خۇيان بەو دوو تۆمەتە تۆمەتبار كردوون، بەكك بۆى ھەبە بلىئى: ئەدى بۆچى لە ھەندئى شوئىنى دىكەدا خواى پەرورەدگار باسى ئەوھى كردوھ كە پېغھەمبەرانىان بە درۆزن لە قەلەم داون و، لە ھەندىك شوئىندا بە كاھىن لە قەلەمىان داون و، لە ھەندىك شوئىن بە شاعىر لە قەلەمىان داون؟! وەلامەكەى ئەوھە كە لىرەدا خوا ﷻ زەقترىن دوو تۆمەتى كە ئاراستەى پېغھەمبەران كراون (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، بە گشتى ئەو دووھى ھىنانون، كە تۆمەتباركردنە بە جادووگەرى و بە شېتتى، بەلام بۆ كاھىن و شاعىر و درۆكردن و ئەوانە، لەوانەبە تۆمەتى دەگمەن بووبن و، تايەت بووبن بە ھەندىك لە پېغھەمبەرانەوھ (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، بەلام ئەو دووانە، لە ھەموو كۆمەلكاكاندا بوون، ئەو دوو تۆمەتە بۆ ھەموو پېغھەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) كراون.

كە دەفەرموى: ﴿إِلَّا قَالُوا سَاعِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ﴾، استثناء من أحوال محدوقه، والمعنى: ﴿مَا أَنَّى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ﴾، في حالٍ من أحوال أقوالهم، إلا في حال قولهم: ساجر، أو مجنون، واتە: لە پېش واندا ھىچ پېغھەمبەرتك نەھاتوھ، لە حالىك لە حالەكانى قسەكانياندا، مەگەر لە حالى ئەو قسەياندا كە گوتتويوانە: جادووگەرە، يان شېتە.

(۳) - ﴿أَتَوْسَوْأِي﴾، آیا یه کدیبان پئی راسپاردوه؟ ئەمه پرسپاره، چونکه ههمزه (أ)، (هَمْزَةُ الْإِسْتِفْهَامِ) ه و بۆ پرسپارکردنه، ﴿أَتَوْسَوْأِي﴾، آیا یه کدیبان پئی راسپاردوه، یه کدیبان پئی وهسیهت کردوه، وا ههموویان ئەو قسهیان دووباره کردۆتهوه، ئەو پرسپارکردنهش مه بهست خودی پرسپارکردنه که نیه، به لکو مه بهست ئەوهیه که لهو پرسپارکردنهوه په دپاده بی، واته: مه بهست له لازمه که یه تی که بریتیه له سه رسورمان، واته: شتیکی زۆر جیئ سه رسورمانه، آیا یه کدیبان پئی راسپاردوه بهو قسهیه، ههموویان وهک توتوی دووباره یان کردۆتهوه؟!

(۴) - ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ﴾، به لکو ئەوان کۆمه لئیکی یاخیین، که ده فه رموی: ﴿أَتَوْسَوْأِي﴾، (به)، راناوه که ی ده چپته وه بۆ ئەو قسهیه ی پتیشتر کراوه، آیا ئەو قسهیه یه کدیبان پئی راسپاردوه؟ بیگومان نه خیر، چونکه ئەو کۆمه لگایانه زۆربه یان ناگایان له یه کدیبه نه بووه، بۆ وینه: که کۆمه لگای عاد که پیغه مبه ره که یان هوود بووه، فه وتاوه، فریا نه که وتوون کۆمه لگای ئەموود که پیغه مبه ره که یان صالح بووه، رایسپیرن، هه روه ها کۆمه لگا شوعیب عليه السلام که خه لکی مه دیه ن و (أَصْحَابِ الْأَيْكَةِ) بوون، ئەوانی دیکه یان رانه سپاردوون، بۆیه خوا ده فه رموی: ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ﴾، واته: یه کدیبان رانه سپارد بوو، به لکو ئەوان کۆمه لئیکی یاخیین و له سنوور دهرچوون، له خوا یاخیی بوون و له سنوور دهرچوونیان، سه رچاوه ی ئەو قسهیه یانه، ئنجا له بهر ئەوه ی ههموویان یاخیی بوون، بۆیه به وشه ی (قَوْمٌ)، هیناویه تی (بَلْ هُمْ)، واته: هه ر کامیک له وانه، کۆمه لئیکی یاخیی بووه و، یاخیی بوونه که یان وای لیکردوون ئەو جوړه قسهیه بکه ن، نهک له بهر ئەوه ی یه کدیبان پئی راسپاردوه، بۆچی ده فه رموی: ﴿قَوْمٌ طَاغُونَ﴾ بۆچی نه یفه رموو: (بَلْ هُمْ طَاغُونَ)؟ چونکه که ده فه رموی: ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ﴾، واته: هه ر کامیک لهو کۆمه لگایانه، یاخیی بوون له خوا، له سنوور دهرچوون و، سه رکه شیان به رانه ر به خوا، ئەوه نده بۆته سیفه تیکی رۆچوو تیاندا، بۆته هۆکار و راگری بوونیان.

(۵) - ﴿فَوَلَّوْهُمْ مِمَّا آنت بِمَلُومٍ﴾، ده جا پشتیان لئ هه لکه، تۆ لۆمه کراو نی، پیتی (ف) یه که، ده لئ: ﴿تَفْرِيعَ عَمَّا سَبَقَ، أَي: أَعْرِضَ عَن جَدَائِهِمْ﴾، واز له مشتمرو شه ره قسه

لەگەلى كەردىياندا بېئە، مەبەست ئەو دەيە: واز لە شەرە قەسە و زۆر پېتوھە چوون لەگەلىيان بېئە، ﴿فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ﴾، تۆ سەركۆنە كراونى، چونكە ئەو دەيە لەسەر شانت بووھ جېئە جېئە كەردوھ، و، ئەركى خۆت بەرانبەريان ئەنجام داوھ، بۆيە پەخنە و سەركۆنە نايەتە سەر تۆ.

۶- ﴿وَذَكَّرَ﴾، بەلام بېرېغەرەوھ، لەسەر ئامۆزگارىي و بېرخستەوھى خۆت بەردەوام بە.

۷- ﴿فَإِنَّ الذِّكْرَىٰ نُنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ﴾، بە دىئايى بېرخستەوھە سوود دەگەبەئى بە بروداران، بۆيە دواي ئەوھى فەرموويەئى: ﴿قَوْلَ عَنَّهُمْ﴾، پىشتيان تېبىكە و وازيان لى بېئە، ﴿فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ﴾، تۆ سەركۆنە كراونى، دواي ئەوھ يەكسەر دەفەرەمۆئى: ﴿وَذَكَّرَ﴾ بېرېغەرەوھ و ئامۆزگارىي بكە، بۆ ئەوھى وا ئەزانئى كە دەفەرەمۆئى: ﴿قَوْلَ عَنَّهُمْ﴾، ماناي وايە ھەر يەكجارىي وازيان لى بېئە، سەرى خۆت ھەلبىگرە و برۆ، نا، يانى: واز لە شەرە قەسە كەردن لەگەلىيان بېئە، واز بېئە لە سوور بوون لەسەر ئەوھى گوئىت بۆ بىگرن و، پەيامى خوات لى وەر بىگرن، واز لەوھ بېئە و زۆر خۆتايان پېتوھ سەغلەت مەكە، لە چەند شوئيان لە قورئاندا ئەوھ ھاتوھ، لە سەرەتاي سوورەئى (الكهف) دا، لە سەرەتاي سوورەئى (الشعراء) دا، ﴿فَلَمَّا كَبُرَ بَلَغٌ لِّنَفْسِكَ﴾ ۶، ﴿الْكُهْفِ﴾، ﴿لَمَّا كَبُرَ بَلَغٌ لِّنَفْسِكَ﴾ ۴، ﴿بِأَخِي﴾، يانى: ﴿مُهْلِكِ﴾، تۆ رەنگە خۆت بىفەوتېئى، ئەمەش مەدحىكى گەورەيە بۆ پېئەمبەرى خوا ﷺ، كە خوا ﷻ پېئوست بكات چەند جار ھۆشداريى بداتئى، كە لىي بىگرەوھ و، خۆت زۆر نارحەت مەكە! ماناي وايە پېئەمبەر ﷺ جارى وا ھەبووھ تېبىپەراندوھ لە خۆ نارحەت كەردن و دىئسۆزىي نواندن و خۆ ماندوو كەردندا بەو خەلكەوھ، بۆيە پېئوستيى بەوھ كەردوھ خوا ﷻ ئاگادارى بكاتەوھ كە ئەوھەندەش خۆت ماندوو مەكە، ئەوھەندە خەميان پېتوھ ھەلمەگرە، چونكە ئەركى سەرشانى خۆت جېئە جېئە كەردوھ، ديارە پېئەمبەرى خوا ﷻ ھەموو تواناو وزەي خۆي بەكارھېئاوھ، ئەوھك بە كەمتەرخەم لە قەلەم بىدرئى، بۆيە پېئوست بووھ، خوا ﷻ ئەو ھۆشداريى بەداتئى، تاكو خۆشى دىئايى كە كەمتەرخەم نې، بەرانبەرە كانېشى بزانن كە پېئەمبەرى خوا ﷻ ھەموو تواناي خۆي لەگەلدا بەكارھېئاوون و، ھەموو دىئسۆزىيەكى بۆ نواندوون.

که ده فہرموی: ﴿فَإِنَّ الذِّكْرَىٰ نُنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ﴿۵۵﴾، بہ دنیایی بیرخستہ وہ سوود دہ گہ یہ نئی بہ پرواداران، واتہ: تہ گہر ہی تہ وانیش لہ تہ گہرو نہ گہر دایہ، تہو بیرخستہ وہ یہو ناموزگاری تو، کہ لئی بہ ہرہمہ ندبن، بہ لام بہ ہرہمہ ندبوونی پرواداران شتئی مسوگہرو جئی دنیاییہ.

کہ خوا ﴿﴾ بہ و شیوہ یہ دہ فہرموی: ﴿فَقَوْلٌ عَنَّهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ﴾ ﴿۵۱﴾ وَذِكْرٌ ﴿فَإِنَّ الذِّكْرَىٰ نُنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ﴿۵۵﴾، تہ مہ گرنگی پیدان بہ دوینراو دہ گہ یہ نئی کہ پیغہ مہری خاتہ مہ ﴿﴾، کہ خوا زور بہ جہ ختکردنہ وہ دنیای دہ کاتہ وہ کہ سہرکونہ کراونیہ و لومہی نایہ تہ سہر، چونکہ پهایمی خوا ی بہ تہ واویسی پیگہ باندوون، تہرکی سہر شانی خوئی لہ بہ رانہ براندا بہ تہ واویسی جئیہ جئی کردوہ.

مهسه لهی سینه م:

راگه یاندنی نهو و راستیه که خوی کارزان و میهره بان ﷻ، جندو مروقی ته نیا بؤ په رستنی خوئی خولقاندوون و، بژیوو خواردنیشی لیبان ناوی، چونکه خوئی بژیو ده ریکی زه هاو خاوهن هیزی پته وه:

خوا ده فرموی: ﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِعِبَادُونَ ﴿۸۸﴾ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا ﴿۸۹﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿۹۰﴾

شیکردنه وی ئه م، ئایه تانه، له پینج برگه دا:

(۱) ﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِعِبَادُونَ ﴾، من جندو مروقم بهس بؤ نهوه دروستکردوون، که مپه رستن و، به ندایه تیمم بؤ بکه ن، واته: حیکمه تی دروستکرانی جندو مروقی، بریتیه له په رستنی خواو به ندایه تیمم بؤ خوا، هه لبه ته پروونکردنه وی چه مکی په رستن و حیکمه تی خوا له دروستکردنی جندو مروقدا، پتویستی به هه لوه سته یه کی باش هه یه، بویه تیمه دواپی له کورته باسک له باره ی حیکمه تی خوا له دروستکردنی جندو مروقدا ده خه یه پروو و، لیره دا به خیرایی به سه ر ته فسیری ئایه ته کاندایه چین.

(۲) ﴿ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ ﴾، من هیچ جوژه بژیویم لیبان ناوی، بژیو لیره دا به مال و سامان لیک ده درته وه، وه که له چهند شویناندا خوا ﷻ فرموویته، بؤ وینه: له سووره تی (الشوری) دا ده فرموی: ﴿ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَعْدِرُ... ﴿۹۱﴾ واته: خوا بؤ هه ر که سی بیه وی بژیو فراوان ده کات، وه ته نگیشی دیتی، بؤ یان زور ده کات و بؤشیان که م ده کات، به پیتی نه وه ی حیکمه تی خوا ده یخوازی، به لام و تپرای مال و سامان بژیو بؤ خواردنیش به کارده هیتری، وه که خوا ﷻ له باره ی به هه شتیبه کانه وه له سووره تی (مریم) دا ده فرموی: ﴿ وَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿۹۲﴾ واته: بؤ به هه شتیبه کان خوړاک هه یه، به یانبان و تپواران له به هه شت دا، که واته: (رِزْق)، به مانای مال و سامان دتی به گشتی، که به شیک لهو مال و سامانه ش بریتیه له خواردن و خوړاک،

بہ لآم بہ مانای خواردنیش دئی بہ تاییبہ، کہ واتہ: دہبِ تہ ماشای سیاقہ کہ بکہین، کام واتایہ ہلہ گری؟، نایا واتا فراوانہ کہ یان واتا تہ سکہ کہ لہ گہ لیدا دہ گونج؟ لیرہ دا واتا فراوانہ کہ زیاتر لہ گہ لیدا دہ گونج، ﴿مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ﴾، واتہ: من ہیج جورہ بژیویکم، یانی: ہیج جورہ مال و سامانیکم لیان ناوی.

(۳) - ﴿وَمَا أُرِيدُ أَنْ يَنْطَعُمُونَ﴾، ناشمہوئی تہ وان خواردنم پیبدہن، بویہ تہ وہی پیشن (رِزْق)، مال و سامانہ بہ گشتیی، تہ مہیان خواردن دانہ: ناشمہوئی خواردنم پی بدن، واتہ: من نہ پیویستیم بہ مال و سامانی تہ وان ہہیہ، بوم خہرج بکہن، نہ پیویستیشم بہ خواردن و خوراک تہ وان ہہیہ، پیم بدن.

(۴) - ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ﴾، بہ دنیایی خوا بہس خوی زور بژیو دہرہ، (الرَّزَّاقُ: الْكَثِيرُ الرِّزْقِ)، تہ وہی زور بژیو دہدات.

(۵) - ﴿ذُرَّالْفُؤَادِ السَّيِّئِ﴾، خاوهن ہیزی پتہوہ، (مَتِين)، لہ (مَتْن) وہو ہاتوہ، (مَتْن)، بہ مانای پشت دئی و، بہ مانای شتی پتہوو رہق دئی، (الْمَتِين: الشَّدِيدُ الْمُحْكَم)، سہخت و، پتہو، قایم، پیم وایہ تہ گہر لہ کوردییدا بکوتری: (پتہو) مانایہ کی پر بہ پیستیہتی، خاوهن ہیزیکی پتہوہ، واتہ: ہیز و توانای خوا عزوجل ہیج درزو، کہ لین و، بی ہیزی روی تیناکات.

مهسه لهی چواره م:

بیگومان سته مکارانی بیپروا و هاوبهش دانهری پوژگاری توش، ئه ی موحه ممه د ﷺ! به شیک له سزایان هه یه، وه ک هی هاوه له رابردوو ه کانیا ن، بویه به له کردنی ناوی، هاوار بو بیپروایان، سزای سهخت بو بیپروایان، له و پوژده دا که هه ره شه یان پی یی له ده کری:

خوا ده فه رموی: ﴿فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِّثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْمَعُونَ﴾ (۹۱) قَوْلِ
لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿۱۰﴾

شیکردنه وه ی ئه م، دوو ئایه ته، له سی برکه دا:

(۱) - ﴿فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِّثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ﴾، به دلنیا ی بو ته وانه ی سته میان کردوه، به شیک هه یه، وه ک به شی هاوه له کانیا ن، وشه ی (ذنوب)، له ته صلی زما نی عه ره بییدا گوتراوه: (الدُّنُو الْعَظِيمَةُ يَسْتَسْقِي بِهَا السَّقَاءَ عَلَى الْقَلْبِ)، (دَلُو): دۆلچه ی مه زنی پێ ده گوتری، ئه وه که ته وانه ی کاتی خو ی ئاو کتیش بوون، ئاویان پێ له بیر پێ ده رده کتیشا و پینان به ش کردوه، ده فریک ی گه وره بووه له چه رم دروستکراوه، پته و بووه، وا پتده چێ ته نه که یه ک ئاو، یان که متر یان زیاتری شی بردبێ، ئاویان پێ هه لکتیشا وه له بیر: ئه وه دۆلچه یه ک بو تۆ، ئه وه دۆلچه یه ک بو وی، دۆلچه ی کوردیش هه ر له (دلُو) وه که وه هاتوه، دوا یی خوا زرا وه ته وه بو پشک و به ش، واته: ته وانه ی سته میان کردوه له پوژگاری تۆ دا، که سته م کردنه که یان بریتی بووه له هاوبه ش بو خوا دانان و، بیپروای ی و، به درو دانانی په یامی خوا و، بیپروای ی به رانه بر به پوژی دوا یی و سزا و پاداشتی خوا، ته وانه ش پشک و به شیکیا ن هه یه، وه ک پشک و به شی هاوه له کانیا ن، واته: هی گه لانی رابردوو که ته وانیش به هوی تاوانکاری و خراپه کاری و بیپرواییه وه، سزادراون، ته وان ی پوژگاری توش به شیک له سزایان بو هه یه.

۲- ﴿فَلَا يَسْتَعِجِلُونِ﴾، با تالوولەكەم لى نەكەن، لە بنەپەت دا، ﴿فَلَا يَسْتَعِجِلُونِ﴾ بوو،
 واتە: پەلەم لى نەكەن، زوو سزايان بۇ يېتىم، ئەوانىش پشك و بەشى خۇيان ھەيەو بەشيان
 نابېرى، وەك يەك بە يەكېك بە تۈنچەوھ پىتى دەلى: كاكە بەشى تۆش نابېرى! بەشى وانىش
 نابېرى و بەشى خۇيان ديارىيكرارو، بەپىتى تاوان و، ستەم و خراپەي خۇيان، وەك چۈن گەلە
 پىتسۈوھەكان بەشى خۇيان پىتدرا، ئەوانىش بەشى خۇيان پىتى دەدرى، با پەلەم لى نەكەن.

۳- ﴿قَوْلٍ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ﴾، ئنجا سزاي سەخت بۇ ئەوانەي
 بىتېروان، لەو رۆژەدا كە ھەرەشەيان پىتى لى دەكرى، لەو رۆژەدا كە ھەرەشەيان لى
 دەكرى كە رۆژى دوايىبە، سزاي سەخت بۇ وان، ياخود لەو رۆژەدا كە ھەرەشەيان لى
 دەكرى، كە برىتېبە لە سزاي دىيايى، سزاي سەخت بۇ وان، ئنجا ئەو سزا دىيايى:

۱- دەگونجى بەلەيكە بى، دەگونجى ئەو بەلەيش بەلەيكە زەمىنىي بى، وەك لاقا،
 بەلەيكە ئاسمانىي بى بۇيان دابەزى.

۲- ياخود: مەبەست پىتى سزاي دىيايى بى، بە دەستى بېرواداران كە سزا بىدرىن، كە
 وەك تۈيۈرەوانى قورقان گوتتويانە: لەم ئايەتەدا ئامازە ھەيە بۇ ئەوھى لە جەنگى
 بەدردا بەسەريان دى، كە لاشەكانيان فرى درانە قەلىبى بەدرەو، چونكە باسى (ذئوب)،
 دەكرى (ذئوب)، يانى: دۆلچە، كە دۆلچەش ئاوى پىتى لە بىر ھەندەھىتجى، ئەو بىرەي
 كە لاشەكانى بىتېروايانى تى فرىدران، بۇ ئەوھى لە گۆپى نەبن، قەل و دال و درندە
 بىانخوات، فرىياندانە بىر و چالېكەو، (وَالْقَلِيبُ: كَانَتْ بَرَأً غَيْرَ مَطْوِيَّةٍ)، بىرىكى چاك
 نەكراو، واتە: ھەر چالېك بوو لىدرايوو بۇ ئا، جەنازەكانيان فرىداونە ئەوھى، بۇ ئەوھى
 درندەو دال ئەبانخو، تاكو خەلكى مەككە دىن دەيانەنەو، چونكە پىغەمبەرى خوا ﷺ
 دواي ئەوھى جەنازەكانيان لەو چالەدا كۆكرانەو، دواندى و ئەم ئايەتەي خوئندەو:
 ﴿أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا...﴾ (الأعراف، ۱۱)
 ھىتا، دواي ئەوھى فەرمووي: فلانكەس! فلانكەس! فلانكەس! [ئاوى ژمارەيەكيان ھىتا،
 لە ناسراوھەكانيان ئەوانەيان كە زياتر بىريار بەدەست و ناسراو بوون، ئىمە ئەوھى خوا

به‌لینی پیدا بووین، بوی هیناینه دی، نایا تیره‌ش نه‌وهی خوا هه‌ره‌شه‌ی پی لای کردن، بوی هینانه دی؟ هه‌تا هاوه‌لان یه‌کینک له‌وانه عومه‌ر خوا لئی رازی بی و هاوه‌لانی دیکه گوتیان: نه‌ی پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ! بوچی چهند لاشه‌یه‌ک ده‌دوینی بوئیان کرده‌و رووحیان له‌ به‌ردا نه‌ماوه؟ فه‌رمووی: سوئند به‌وه‌ی گیانی منی به‌ ده‌سته، تیره‌و بیسه‌رت‌ر نین بو قسه‌که‌م له‌وان، به‌لام ناتوانن، وه‌لام بده‌نه‌وه.

ئنجا لیره‌دایه که دایکمان عایشه (خوا لئی رازی بی) گوتوویه‌تی: پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ نه‌یفه‌رموو: تیره‌و بیسه‌رت‌ر نین (مَا أَنْتُمْ بِأَسْمَعِ لِمَا أَقُولُ مِنْهُمْ)^(۱) به‌لکو فه‌رموویه‌تی: (مَا أَنْتُمْ بِأَعْلَمِ)، واته: وه‌ک چۆن تیره‌و ده‌زانن قسه‌که‌م، ئەوانیش ده‌یزانن، نه‌ک بییستی، مه‌به‌ستی نه‌وه بووه که رووح دوا‌ی نه‌وه‌ی له‌ جه‌سته ده‌چیت‌ه‌ده‌ری، هه‌سته‌وه‌ره‌کانی نه‌وه جه‌سته‌یه له‌ کار ده‌که‌ون، نه‌که‌ر بیستنه، نه‌که‌ر دیتنه، نه‌که‌ر قسه‌کردنه، به‌ هه‌ر حال هاوه‌لانی خوا لئیان رازی بی که گوتوویانه: ده‌نگه‌کیان بیستوه، مه‌به‌ستیان نه‌وه نه‌بووه به‌و گوئی‌ه جه‌سته‌یه بییستی، واته: رووحه‌کانیان ناگادارن، ئنجا ده‌گونجی ئەمه مه‌به‌ست پی‌ی نه‌وه‌ش بی، به‌لام بیکومان هه‌ره‌شه‌ی که‌وره‌ی خوا که له‌ بی‌برواییان کرده‌و، له‌ روژی دوا‌ییدا دیتنه دی و، ده‌گونجی هه‌ردوو‌کیشیان له‌ یه‌ک کاتدا مه‌به‌ستین، هه‌م هه‌ره‌شه‌ی دنیایی که له‌ جه‌نگی به‌ردا لئیان ده‌قه‌موی و، سه‌رانیان ده‌کوژرتین، هه‌م له‌ روژی دوا‌ییدا، که روژی دوا‌یی هه‌م ئەوانیش ده‌گریت‌ه‌وه و، هه‌م جگه‌له ئەوانیش ده‌گریت‌ه‌وه.

(۱) إحدیث أبی طلحة، أنّ نبی اللہ صلی اللہ علیہ وسلم، أمرَ یومَ یَدْرُ بِأَرْبَعَةِ وَعِشْرینَ رَجُلًا مِنْ صَنَادِیدِ فَرِیْشٍ، فَعَزَّذُوا فِی طَوْبِی مِنْ أَطْوَاءِ بَدْرٍ، حَبِیْبٌ مَخْطِیْبٌ وَكَانَ إِذَا ظَهَرَ عَلَی قَوْمٍ أَقَامَ بِالْعَرَصَةِ ثَلَاثَ لَیَالٍ، فَلَمَّا كَانَ بِبَدْرِ، الْیَوْمَ الثَّلَاثِ، أَمَرَ بِرَأْسِهِ فَنَسَدَ عَلَیْهَا رَحْلَهَا ثُمَّ مَسَى، وَاتَّبَعَهُ أَصْحَابُهُ وَقَالُوا: مَا نَرَى یَنْطَلِقُ إِلَّا لِبَغْضِ حَاجَتِهِ حَتَّى قَامَ عَلَی سَفَةِ الرَّیِّ فَجَعَلَ یُنَادِیهِمْ بِأَسْمَائِهِمْ وَأَسْمَاءَ آبَائِهِمْ: يَا فَلَانُ بِنَ فُلَانٍ وَیَا فُلَانُ بِنَ فُلَانٍ! أَلِیْسَ رَجُلٌ أَنْتُمْ أَطْعَمْتُمُ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ، فِإِنَّا قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدْنَا رَبَّنَا حَقًّا، فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا؟ قَالَ: فَقَالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللّٰهِ مَا تَكَلَّمُ مِنْ أَجْسَادٍ لَا أَرَوُاجَ لَهَا؟ فَقَالَ رَسُولُ اللّٰهِ صلی اللّٰه علیہ وسلم: وَالَّذِی نَفْسُ مُحَمَّدٍ بَیْدهِ مَا أَنْتُمْ بِأَسْمَعِ لِمَا أَقُولُ مِنْهُمْ. أخرجه البخاری فی: ۶۴ کتاب المغازی: ۸ باب قتل أبی جهل.

کورته باسیک له باره‌ی حکمه‌تی خواوه له دروستکرانی جندو مروّفا

به‌رێزان! له سێ برگه‌ی گوشراودا ئەم کورته باسه ده‌خه‌ینه روو:

برگه‌ی یه‌که‌م: خوا ﷻ هیچ شتیکی نه‌خولقاندوه مه‌گه‌ر حکمه‌ت و تامانجیکی له‌پشته‌وه‌یه، ئەمه‌ له‌ زۆر له‌ ئایه‌ته‌کانی قورئاندا ئەم راستیه‌یهاکه‌یه‌ندراوه، به‌بێ به‌ئکه‌ی نه‌قلییش هه‌ر به‌عه‌قلییش دیاره‌ که‌ خوا هیچ شتیکی نه‌خولقاندوه، حکمه‌ت و تامانجیکی له‌ پشته‌وه‌ نه‌بێ.

خوای کاربه‌جێ ده‌فه‌رمووی: ﴿وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَمَىٰ ۝۲۲﴾ **الچائیه،** واته‌: خوا ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌هه‌ق خولقاندوون، هه‌ق یانی: چه‌سپاو، حکمه‌ت، تامانج، ئنجا نه‌گه‌ر سه‌رنجی هه‌ر شتیک بده‌ین له‌ گه‌ردووندا ده‌بینین هه‌رکامیان، ئه‌رکیکی پێ سپێردراوه و ئەو ئه‌رکه‌ی خۆی به‌باشترین شیوه‌ جێبه‌جێ ده‌کات، وه‌ک مووسا علیه‌السلام له‌ وه‌لامی فیرعه‌وندا که‌ لێی پرسی: ﴿فَمَنْ رَبُّكُمْ يَا مُوسَىٰ ۝۱۹﴾ **طه،** واته‌: ئنجا په‌روه‌ردگاری تێوه‌ کتیبه‌ ئه‌ی مووسا؟ ﴿قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ حَلْفَهُ ثُمَّ هَدَىٰ ۝۲۰﴾ **طه،** واته‌: په‌روه‌ردگاری تێمه‌ ئه‌و زاته‌یه‌ که‌ بوونی به‌هه‌ر شتیک داوه، به‌هه‌موو شتیک و، دواییش پێنمایی کردوه، واته‌: هێناویه‌ته‌ دی، به‌لام دواییش پێنمایی کردوه چی بکات، چۆن بکات و چ کارێک ئه‌نجام بدات و چ ئه‌رکیک رایه‌په‌رێتی؟

هه‌روه‌ها له‌ سووره‌تی (الأعلى) دا خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمووی: ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَىٰ ۝۱﴾ **الذی خلق فسوّی ۝۲** **والذی قدر فهدی ۝۳** **طه،** واته‌: ناوی په‌روه‌ردگاری هه‌ره‌ به‌رزت به‌ پاک بگه‌ر، ئەو زاته‌ی هه‌موو شتیکی هێناوه‌ته‌ دی و پێکیخستوه، ئەو زاته‌ی هه‌موو شتیکی ئەندازه‌گیری کردوه و پێنمایی‌شی کردوه.

هەر له گهردیله یه که وه تاکو کههکه شانەکان و تاکو گهله کههکه شانەکان، تاکو هه موو گهردوون، ههچ شتیکی نیه نه رکینکی نه بئ، خۆر پۆژانه له پۆژه لاته وه هه لیدی له کاتیکی دیاری بکراودا، دوایی له پۆژاناوا تاوا ده بئ، مانگ له ماوهی (۲۷) شهوو یه که له سه ر سیتی شهو یکدا، چاریک به دهوری زهویدا ده خو لیته وه، پیتشی وه که ده مه داسی که ده رده که وی، مانگی یه که شهوه (هیلال) دوو شهوه سی شهوه، تاکو ده بیتته (به در) و جیخونکه ده به ستی و ده که ویته سیزده و چوارده و پازده، دوایی ورده که ده کات، تاکو دووباره ده بیتته وه ده مه داسی که و ون ده بئ، بویه خوا فه رمویه تی: ﴿الْشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ﴿۵۰﴾﴾ الرحمن، واته: خۆر و مانگ به ژمیره و به نه ندازه داندراون.

ههروه ها هه ر شتیکی دیکه، سه رنجی بده یین، ده زانین نامانج و حیکمه تیک له پشتیه وه هه یه، که واته: مرۆف که له گهردووندا خوا ﴿فَلَا﴾ له چه ندان نایه تدا رایکه یاندوه، گهردوونی هه مووی بو مرۆف ده سه ته به ر، و، ملکه چ کردوه، ده سه ته موو رام کردوه، بو وینه ده فه رموی: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿۷﴾﴾ هه وه، واته: خوا نه و زاته یه که ناسمانه کان و زهوی له شه ش پۆژاندا (به شه ش قوناغ) هیناونه دی، نه و کاته عه رشی خوا له سه ر ناو بوو، تاکو تاقیتان بکاته وه کامه تان کرده وی باشته.

وه که ده فه رموی: ﴿إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ﴿۳۰﴾﴾ البقره، ﴿وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُتَسَلِّفِينَ فِيهِ ﴿۷﴾﴾ الحديد، ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ ﴿۳۱﴾﴾ فاطر، ﴿وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ ﴿۱۳﴾﴾ الجاثیه، هه رچی له ناسمانه کان و زهویدایه له لایه ن خویه وه بو تیه وی ده سه ته موو کردوه و رام کردوه و نجا نه که ر هه موو شتیکی حیکمه تیک و نامانجیکی له پشتیه وه بئ، مرۆفیش که گه وره ی گهردوونه و جینی شینی خویه و، خوا بو تاقیردنه وه خو لقاندوویه تی و، نه مانه تی خوی پی سپارده: ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ

مِنْهَا رَحْمَتُهَا الْإِنْسَانُ ﴿٧٦﴾. الأحراب، واتە: تېمە سپاردەى خۆمان پانواند لەسەر تاسمانەکان و زەوى و چىايەکان، بەلام نامادە نەبوون ھەليگرن و لىى ترسان، ھەچى مرۆف ھەليگرت، مرۆفئىكى ئاوا ناگونجى كە ھىكمەتتىك و نامانجىك لە پشت دروستكرانيەوھ نەبى!

برگەى دووھم: با تەماشايەكى قسەى زانايان بکەين، لە بارەى ئەم ئايەتە موبارەكەوھ كە خوا دەفەرمۆى: [جندو مرۆقم بەس بۆ ئەوھ دروستکردوون، مپەرستى]. زانايان زۆر قسەيان لە بارەى ئەم ئايەتەوھ كەردوون، ھەلبەتە قسەكردنەكەيان زياتر لەوھوھ ھەلقولاًوھ، كە خوا ﷻ بىنگومان خواھنى بى نيازى پەھايە و، پىويستى بە جگەلە خۆى نيە، ئنجا كە دەفەرمۆى: مرۆف و جندم بۆ ئەوھ دروستکردوون، مپەرستى، روالەتەكەى بۆنى ئەوھى لى دى، كە خوا پىويستى بە پەرستى ئەوان بى، بۆيە زانايان كە تەماشاي تەفسىرەكانيانم كەردوھ، بە جۆرىك لە جۆرەكان ھەوليانداوھ، ئەم ئايەتە موبارەكە تەئويل بکەن، بۆ وئىنە:

(الشوكاني) له تەفسىرەكەى خۆيدا^(١) چەند رايەك دىئى:

١- (قَالَ الْوَاحِدِيُّ: قَالَ الْمُفْسِّرُونَ: هَذَا خَاصٌّ لِأَهْلِ طَاعَتِهِ، يَعْنِي: مَنْ أَهْلٌ مِنَ الْفَرِيقَيْنِ، فَالْآيَةُ مَحْمُولَةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُمْ)، (واحدى)، [كتىبئىكىشى ھەيە بە ناوى (أسباب النزول)]، دەلى: رپونكەرەوانى قورئان گوتوويانە: ئەمە تايبەتە بە وانەوھ كە فەرمانبەرى بۆ خوا دەكەن، واتە: ئەوانەى كە لەو دوو كۆمەلە نامادە كراون بەندايتى بۆ خوا بکەن.

٢- (قَالَ الْقَشِيرِيُّ: وَالآيَةُ دَخَلَهَا التَّخْصِصُ بِالْقَطْعِ، لِأَنَّ الْمَجَانِينَ لَمْ يُؤْمَرُوا بِالْعِبَادَةِ، وَلَا أَرَادَهَا مِنْهُمْ)، (قشیری) واتە: ئايەتەكە بە دئىباى تايبەتكردنى ھاتۆتە سەرى، چونكە شىتەكان فەرمانيان پى نەكراوھ بە خواپەرستى و خوا لىى نەويستوون.

مه بهستی نه وهیه که ئەم ئایه ته به لئى به گشتی هاتوه، به لأم مانایه که یه
 ئایه ته، ئایه تکه ره که ش مه رج نیه ده قئى ديار بیکراو بئ، هه ندئى جار به
 عه قئ دياره و، هه ندئى جار به ده قه کانى سوننه ت دياره، ئەو که ده لئى:
 شئته کان فه رمانیان پئ نه کراوه به خوا په رستى، شئت و نه وانى له حوکمى
 شئت دان، فه رمانیان پئ نه کراوه به خوا په رستى، ئەوه له ده قه کانى سوننه تدا
 هاتوه، هه روه ها چه مکى گشتى ئەو ئایه ته موباره که ی ده فه رموى: ﴿لَا يَكْفُرُ
 اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُوعَهَا﴾ (١٥١) البقرة، واته: خوا له سه ر هه یچ که سئک پئو یست ناکات
 مه گه ر نه وه ی له تووانیدا هه یه، شئت که له توانای دانیه، مانای وایه فه رمانى
 پئ نه کراوه به خوا په رستى، هه روه ها مندال و بئ توانا (عاجز) و زور لئکراو
 (مکره).

۳- (مجاهد) ده لئى: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (٥١) ﴿أَي: إِلَّا لِيَعْرِفُونِي﴾،
 ﴿قَالَ التَّغْلِبِيُّ: وَهَذَا قَوْلٌ حَسَنٌ؛ لِأَنَّهُ لَوْ لَمْ يَخْلُقْهُمْ، لَمَا عَرَفَ وُجُودَهُ وَتَوْحِيدَهُ﴾ (مجاهد)
 گو توه یه تى: که خوا ده فه رموى: به س بو ئەوه ی به په رستن جند و مروقم دروستکردوون،
 یانى: که مئاسن، (تغلبی) که یه کئکه له زانایان گو توه یه تى: ئەمه قسه یه کى باشه، چونکه
 ئەگه ر خوا جند و مروقى دروست نه کردبان، نه ده ناسرا، نه خوى بوونه که ی ده ناسراو، نه
 یه کتایه که شی ده زاندرای.

۴- (وړوي) عَنْ مُجَاهِدٍ أَنَّهُ قَالَ: لِمَعْنَى إِلَّا لِأَمْرَهُمْ وَأَنْهَاهُمْ، كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا
 لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ (البينة) (مجاهد) گو توه یه تى: [که ده فه رموى: جند و مروقم
 ته نیا بو ئەوه دروستکردوون، به په رستن]، واته: بو ئەوه دروستم کردوون، فه رمانیان
 پئ بکه م و، لئیان قه ده غه بکه م، [که فه رمانکردن و قه ده غه کردنه که ش هه ن، ئنجا
 چه ندیان فه رمانه که جئبه جئ ده که ن و، خو یان له قه ده غه که ده پارئزن، ئەوه بابه تئى
 دیکه به] وک له سوورپه تى (البينة) دا فه رمو یه تى: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ
 الدِّينَ﴾ (٥١) فه رمانیان پئ نه کراوه، مه گه ر به وه نه بئى که به ندادیه تئى بو خوا بکه ن،
 ملکه چئى خو یان بو خوا ساغ و یه کلا بکه نه وه.

۵- (قَالَ زَيْدُ بْنُ أَسْلَمٍ: هُوَ مَا جُلُّوا عَلَيْهِ مِنَ السَّعَادَةِ وَالشَّقَاوَةِ، فَخَلَقَ السُّعْدَاءَ مِنَ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ لِلْعِبَادَةِ، وَخَلَقَ الْأَشْقِيَاءَ لِلْمَعْصِيَةِ)، زهیدی کوری نه سلمم گوتوویه تی: مه به ست لهم نایه ته نه وهیه نه وهی که له سه ری سرووشتی تراون له به خته وه ری و له مالویرانی، به خته وه ره کانی له جندو مروّف بوّ نه وه دروستکردوون، بیهرستن و په رستوویانه، به لام بی به خت و چاره ره شه کانی بوّ سه ری پچی دروستکردوون و گونا هیشیان کردوه.

ده لیم: نه وه ته ټویل و مانا لیدانه وه یه که، له گه ل رواله تی نایه ته که دا ناگونجی.

۶- (وَقَالَ الْكَلْبِيُّ: الْمَعْنَى إِلَّا لِيُؤَخِّدُونِي، فَأَمَّا الْمُؤْمِنُ فَيُؤَخِّدُهُ فِي الشَّدِّهِ وَالرُّخَاءِ، وَأَمَّا الْكَافِرُ فَيُؤَخِّدُهُ فِي الشَّدِّهِ دُونَ النَّعْمَةِ)، (الكلبي) گوتوویه تی: [که ده فرموی: ﴿إِلَّا لِيُعْبَدُونَ﴾] [۸۱] واته: مه گه ر بوّ نه وهی من به تاك بگرن و ته نیا من بیهرستن، ننجا هه رچی پرواداره له سه غله تیی و له فه رحانییدا، له ناخوشی و له خوشییدا هه ر خوا به یه ک ده گری، به لام بابای بیبروا ته نیا له کاتی سه غله تیییدا خوا به یه ک ده گری، به لام له کاتی نیعمه ت و خوشییدا خوی له بیر ده چی.

۷- (وَقَالَ جَمَاعَةٌ: إِلَّا لِيُخْضَعُوا لِي وَيَتَذَلَّلُوا، وَمَعْنَى الْعِبَادَةِ فِي اللُّغَةِ: الذُّلُّ وَالْخُضُوعُ)، کومه لیکیش گوتووویانه: [که ده فرموی: ﴿إِلَّا لِيُعْبَدُونَ﴾] [۸۲] واته: بوّ نه وهی بوم ملکه چ بن و ته سلیم بن و، مانای عبادت له زماندا: ملکه چی و ژیر ده سته یه.

۸- (ابن عاشور) له ته فسیره که ی خوی (التحریر والتنوير) دا، ده لی: (فَمَعْنَى الْإِرَادَةِ هُنَا: الرِّضَا وَالْمَحَبَّةُ، وَلَيْسَ مَعْنَاهَا الصَّفَةُ الْإِلَهِيَّةُ)، واته: [که لیرده دا ده فرموی: من مروّف و جندم ته نیا بوّ نه وه دروستکردوون، په رستن] مه به ست له ویستن خوا که په رستن لیان ویستوه، مه به ست پی رازیبون و خوشویستن، نه ک نه و سیفه ته ی خوا ﷻ که ه موو شتی پی ده وی، [به لکو نه وهی شته نایه ته کانی پی ده وین، خوشویستی و ره زامه ندی خوا نایه ته به و شتانه وه که خوا خوشیده وین، که بریتیه له به نایه تیی و تاغت و فرمانه بری بوّ خوا.

نه مه رای نه و زانایانه بوو که هینام، به لام له راستییدا من نه و پایانه م هیچیان به دل نه و ټیستاش دینه سه ر برکه ی سیته م.

پرگهی سیتیهم: من تاوای تیده‌گهم، که ده‌گونجی به عه‌ره‌بی تاوا ته‌عبیری لی بکه‌ین: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ یزاد تیهم الحرة التي أعطيتهم إياها للإبتلاء والخلافة وحمل الأمانة، لتسعدوا في الدنيا والآخرة. واته: جندو مروّقم ته‌نیا بو‌ نه‌وه دروستکردوون، تا‌کو به ویستی نازادانه‌ی خو‌یان که پی‌مداون، بو‌ تاقیکردنه‌وهو، بو‌ جینیشینایه‌تی کردن و، بو‌ هه‌نگرتنی سپارده‌که‌م، به‌ندایه‌تیم بو‌ بکه‌ن، تا‌کو سه‌ره‌نجام له دنیاو دواروژدا به‌خته‌وه‌رین.

خوا ﴿﴾ هیچ شتیکی دروست نه‌کردوه له‌ گه‌ردووندا، حیکمه‌ت و نه‌رکیکی بو‌ دیاری نه‌کردبی، به‌لام‌ نه‌و حیکمه‌ت و نه‌رکانه‌ی خوا دیاری کردوون، بو‌ دروستکراوه‌کان، بو‌ دروستکراوه‌کان باشه، نه‌ک بو‌ خوا ﴿﴾، بو‌ وینه: خوا خو‌ری دروستکردوهو، نه‌و نه‌رکه ده‌بینی که به‌بی خو‌ر ژیا‌نی مروّقم له‌سه‌ر زه‌وی نه‌ده‌بوو، هه‌روه‌ها مانگی دروستکردوه به‌ هه‌مان شی‌وه و، نه‌م زه‌وییه‌ی بو‌ تیمه‌ پانرا‌خسته‌و پری کردوه له‌ نیعمه‌ت و، نه‌م ناسمانه‌ شینه‌ گومه‌زه‌ی به‌سه‌ر تیمه‌دا هه‌لداوه و چپایه‌کانی خو‌لقاندوون، هه‌رچی رووه‌که بو‌ تیمه‌ی خو‌لقاندوه، هه‌رچی دارو دره‌خت و میوه‌و دانه‌و‌یله‌یه که ژیا‌نی به‌شه‌ر پی‌ویستی پی‌یه‌تی، هه‌ر کامیک له‌و شتانه‌ی دروستیکردوه، حیکمه‌ت و نامانجیکی له‌ پشته‌وه هه‌یه، نه‌و دروستکراوه، له‌ خودی خو‌یدا له‌و حیکمه‌ت و نامانجه‌و، له‌و نه‌رکه‌ی بو‌ی دیاری کراوه، به‌هه‌رمه‌نده.

پاشان مروّقم و جند له‌و نیعمه‌تانه به‌هه‌رمه‌ندن و، مروّقیش که دروستکراوه بو‌ به‌ندایه‌تی کردن بو‌ خوا، مروّقم خو‌ی له‌ به‌ندایه‌تی کردنه‌که‌ی بو‌ خوا به‌هه‌رمه‌نده، تنجا خوا ﴿﴾ مروّقم و جندی له‌ نه‌صلدا بو‌یه دروستکردوون، که به‌هه‌رمه‌ندبن، زانیویشیه‌تی که به‌هه‌رمه‌ند نابن به‌ بی به‌ندایه‌تی کردن بو‌ خوا و، به‌بی په‌رستی خوا، بو‌یه به‌ندایه‌تی خو‌ی له‌سه‌ریان پی‌ویست کردوه، تا‌کو به‌هه‌رمه‌ندیان بکات.

كەواتە: بەھ شۆھە لىكدانەۋەيە ئەھ ئىشكالە روالەتتېھى زانايان ويستوويانە بەھ تەئويلانە لايبەرن، بۆ خۆى لادەچى، لە شوئىنى دىكەشدا باسەم كىردوھ، لە سەره تاي تەمەئەھوھ لە سالانى ھەشتايەكاندا جارئك لە مەجلىسك سالى (۱۹۸۳ز) بوو، پرسىارىكەم لى كرا، كە يەكەم جار بوو ئەھ پرسىارە ھەر بېسىتم، يەككە گوتى: باشە خوا يان پتويستى بە دروستكراوھكان ھەيە، يان پتويستى پتېيان نېھ، لە تېوياندا مرؤف، ئەگەر پتويستى پتېيان نېھ، كەواتە: شتېكى پووج و بى حىكەتى كىردوھ، پتويستىشى پتېيان نېھ و دروستىشى كىردوون، ئەگەر پتويستىشى پتېيانە، كەواتە: خوا موحتاجى دروستكراوھكانى خۆبەتى، ۋەلامت چىيە؟ خۆاى پەروھردگارېش پتېم وايە ھىدايەتى دام بۆ ۋەلامىكى راست.

گوتەم: شتەكە بەھ شۆھەيە دابەش ناكىرى، خوا يان پتويستى بە دروستكراوھكانى ھەيە، يان پتويستى پتېيان نېھ.

گوتى: چۆن؟

گوتەم: حالەتتىكى دىكەي سىيەم ھەيە، ئەۋىش ئەۋەيە خوا ﷻ پتويستى بە دروستكراوھكان نېھ، كە بۆ ئەۋە دروستى كىردىن و بى حىكەتېش دروستى نەكىردوون، بەلام دروستكراوھكانى بۆيە دروستكىردوون، بەھرەمەند بن لە بوونى خۇيان و، ئەھ ئەركانەي بۆى دىارىي كىردوون، تاكو بەھرەمەند دەبن، لەھ ئەركەي خۇيان.

گوتى چۆن؟

گوتەم: ۋىنەيەكت بۆ دىئەھوھ: تۆ بە شوئىتكىدا دەرۆى بابايەكى ھەزارو نەدار دەبىنى نايتاسى، يان بابايەكى ئىفلىج و، نەخۇشە، ھىچ ئىشىكت پتې نېھ، خۇشى داۋات لى ناكات، ھەر بۆ خۆت دەست دەبەيە گىرفانى و دىارىيەكى دەدەيە، ئايا پتويستى پتې ھەيە بەھ ھەزارو نەدارە؟ نەخىر، بەلام ئايا كارەكت كارتىكى بى حىكەتە، نەخىر، بەلكو حىكەتتىكى گەۋرەي تىدايە، ئەھ مرؤفەت بەھرەمەند كىردوھ.

خواش ﴿تَمِّمَ﴾ تېمەي خولقاندوه بۆ ئەوہی تېمە بەھرمەند بکات، زانیویشەق بەھرمەند نابین بەبى پەرستى وی، ئەگەر خوا نەپەرستىن دەبى ھەندیکمان ھەندیکمان پەرستىن، یان دارو بەرد پەرستىن، یان ھەواو ئارەزووی خۆمان پەرستىن، یان مانگ و خۆر، یان یەكێك لە دروستکراوہکانی دیکە پەرستىن، مرؤف ئەگەر خوا نەپەرستى، یان دەبى مرؤفیکى وەك خۆی پەرستى، یان شتیک کە لە خوار خۆیەوہیە، بپەرستى، ئەو کاتەش بەدبەخت دەبى، بەلام مرؤف بەوہ بەختەوہر دەبى، خوا پەرستى، خواش ویستووہتی تېمە بەھرمەند بکات، بۆیە پەرستى خۆی لەسەر تېمە پتویست کردوہ، نەك لەبەر ئەوہی پتویستى پتەق، بەلكو تېمە خۆمان پتویستىمان بەوہیە خوا پەرستىن، تاکو بەھرمەند بین، ئازاد بین، ئازا بین، رزگار بین، دەرباز بین، راست و ساغ و پاك و چاك بین لە دنیاداو، سەرہرزو خوشحال بین لە رۆژى دواى دا.

پېم وایە ئەوہ تەفسیرکردنى رېك و راستى ئەم ئایەتە موبارەكەيە کە لە تەفسیرەکاندا بەم شتوہیە نەمبئیوہو زۆریان ویستووایانە تەئویلى بکەن، ھەر لەبەر ئەوہی گوتووایانە: کردوہکائی خوا ھیچ ئامانج (غرض) یان تېدا نیە، واتە: خوا ھیچ کارېك ناکات لەبەر ئەوہ پتویستى بەو کارەيە، ئەوہ راستە، بەلام کە ئامانجى خوايان تېدا نیە، مانای ئەوہ نیە ھیکمەتیان تېدا نیە، ھیکمەتەکەي خواش ئەوہیە کە تېمە بەھرمەند بکات، بۆیە بەندایەتیی بۆ خۆی، لەسەر تېمە پتویست کردوہ، زانیویەتی بەو بەندایەتییەکردنەمان بۆ خوا، بەھرمەند دەبین و قازانج دەکەین لە دنیاو دوارۆژدا.

ئیرەشدا کۆتایی بە تەفسیرکردنى سوورەتی (الذاریات)، دئینن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تېۋەرۈك

- پېشەكى ئەم تەفسىرە بەگشتى..... ۵
 بەرچاۋ پوونىيەكى گرنگ ۱۰
 لەبارەى ئەم تەفسىرەۋە ۱۰
 پېشەكى ئەم بەرگە..... ۱۲

تەفسىرى سوۋرەتى (الفتح)

- دەستېيىك ۱۷
 پېناسەى سوۋرەتى (الفتح) و بابەتەكانى ۱۷
 يەكەم: ناۋى ئەم سوۋرەتە: ۱۷
 دوۋەم: شوئىنى دابەزىنى: ۱۸
 سىيەم: پىزبەندىيى لە موصحف و دابەزىن دا: ۱۹
 چوارەم: ژمارەى ئايەتەكانى: ۲۰
 پېنچەم: تېۋەرۈكى: ۲۰
 شەشەم: تاييەتمەندىيەكانى: ۲۲
 حەۋتەم: دابەشكردنى ئايەتەكان بۆ چەند دەرسىك: ۲۵
 بەرچاۋ پوونىيەك ۲۸
 تەۋەرى يەكەم: باسى صولجى حودەپىيىەو، چەنگى خەپپەر: ۲۹
 تەۋەرى دوۋەم: حىكەمت و بەرھەمەكانى صولجى حودەپىيىە و جەنگى خەپپەر..... ۷۱
 دەرسى يەكەم ۸۷
 پېناسەى ئەم دەرسە ۸۹
 ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان ۹۰
 شىكىردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان ۹۲
 ھۆى ھاتنە خوارەۋەى ئايەتەكان ۹۴

- ۹۶..... ماناي گشتيى ئايەتەكان
- ۱۰۵..... مەسە لە گرنگەكان
- ۱۱۰..... سەرنجىك لە بارەى لىيوردراى گوناھى پىغەمبەرەوھ ﷺ
- ۱۲۸..... كورته باسپىك لە بارەى ئەم رستەيەوھ: ﴿يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾
- ۱۳۷..... **دەرسى دووھم**
- ۱۳۹..... پىناسەى ئەم دەرسە
- ۱۴۰..... ماناي دەقاو دەقى ئايەتەكان
- ۱۴۱..... شىكردەوھى ھەندىك لە وشەكان
- ۱۴۵..... ھۆى ھاتنە خوارەوھى ئايەتەكان
- ۱۴۷..... ماناي گشتيى ئايەتەكان
- ۱۵۳..... مەسە لە گرنگەكان
- ۱۶۸..... كورته باسپىك: لەبارەى پەوانەبوونى جەنككردنەوھ، بە مەبەستى مسوئلمانكردنى خەلك.....
- ۱۸۷..... **دەرسى سىيەم**
- ۱۸۹..... پىناسەى ئەم دەرسە
- ۱۹۰..... ماناي دەقاو دەقى ئايەتەكان
- ۱۹۲..... شىكردەوھى ھەندىك لە وشەكان
- ۱۹۶..... ھۆى ھاتنە خوارەوھى ئايەتەكان
- ۱۹۸..... ماناي گشتيى ئايەتەكان
- ۲۰۶..... مەسە لە گرنگەكان
- ۲۳۵..... **دەرسى چوارەم**
- ۲۳۷..... پىناسەى ئەم دەرسە
- ۲۳۸..... ماناي دەقاو دەقى ئايەتەكان
- ۲۳۹..... شىكردەوھى ھەندىك لە وشەكان
- ۲۳۲..... ھۆى ھاتنە خوارەوھى ئايەتەكان
- ۲۳۴..... عومرەى گىپراوھ (عمرة القضاء):
- ۲۳۹..... ماناي گشتيى ئايەتەكان
- ۲۴۲..... مەسە لە گرنگەكان

- شیکردنه‌وهی ئەم ئایه‌ته، له جهوت برگه‌دا:..... ۲۴۲
- شیکردنه‌وهی ئەم ئایه‌ته، له چوار برگه‌دا:..... ۲۴۷
- کورته باسیک: له باره‌ی رێنمایی و ۲۵۰
- به‌رنامه‌ بوونی په‌یامی خواوه..... ۲۵۰
- شیکردنه‌وهی ئەم ئایه‌ته، له چوارده‌ برگه‌دا:..... ۲۵۹
- کورته باسیک: له باره‌ی خه‌سه‌ته‌ بنه‌ره‌تیه‌کانی..... ۲۷۰
- هاوه‌لانی به‌رزی پێغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ..... ۲۷۰

ته‌فسیری سووره‌تی (الحجرات)

- ده‌ستپێک..... ۲۸۵
- پێناسه‌ی سووره‌تی (الحجرات) و بابه‌ته‌کانی..... ۲۸۵
- یه‌که‌م: ناوی ئەم سووره‌ته:..... ۲۸۵
- دووهم: شوێنی دابه‌زینی:..... ۲۸۵
- سێهه‌م: ریزه‌بندی له‌ موصحف و له‌ دابه‌زینی دا:..... ۲۸۶
- چواره‌م: ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی:..... ۲۸۶
- پنجه‌م: ئیوه‌رۆکی:..... ۲۸۶
- شه‌شه‌م: ئایه‌ته‌ نندیه‌کانی:..... ۲۸۸
- جه‌وه‌ته‌م: دابه‌شکردنی ئایه‌ته‌کان بۆ چه‌ند ده‌رسیک:..... ۲۸۹
- ده‌رسی یه‌که‌م**..... ۲۹۱
- پێناسه‌ی ئەم ده‌رسه..... ۲۹۳
- مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان..... ۲۹۴
- شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ وشه‌کان..... ۲۹۵
- هۆی هاته‌نه‌ خواره‌وه‌ی ئایه‌ته‌کان..... ۲۹۶
- مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان..... ۳۰۲
- مه‌سه‌له‌ گرنکه‌کان..... ۳۰۶
- پێنج هه‌لۆه‌سته‌ له‌ به‌رده‌م ته‌و دوو ئایه‌ته‌ (۳و ۴ی الحجرات)دا..... ۳۱۷
- کورته باسیک ده‌رباره‌ی ته‌رکی سه‌ر شامان به‌رانبه‌ر به‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ..... ۳۲۵

- ۳۲۵..... (۱) - پروا پېھنئانى و سەلآت و سەلام لەسەر دانى:
- ۳۲۸..... ماناى سەلآت و سەلام ناردن بۇ پېغەمبەرى خوا:
- ۳۳۰..... (۲) - خۇشويستنى و پشت گرتنى و پرىز لىگرتنى و شۇنكەوتنى:
- ۳۳۳..... (۳) - تىكۇشان بۇ بووراندنەوى پىيازەكەى و بلاوكردنەوى بە قسەو بە كردهو:
- ۳۳۵..... (۴) - خۇشويستن و پرىز لىگرتنى هاوہلەكانى و نىزىكەكانى و شۇنكەوتووهكانى و تۆممەتەكەى بە گشتىي و، مىراتكرە زانايەكانى بە تايەت:
- ۳۴۲..... **دەرسى دووہم**
- ۳۴۵..... پىناسەى ئەم دەرسە
- ۳۴۶..... ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان
- ۳۴۷..... شىكردنەوى ھەندىك لە وشەكان
- ۳۵۰..... ھۇى ھاتنە خوارەوى ئايەتەكان
- ۳۵۴..... ماناى گشتىي ئايەتەكان
- ۳۵۸..... مەسەلە گرنكەكان
- ۳۶۶..... كورنە باسېك لە بارەى دادگەرىي هاوہلانەوہ
- ۳۸۱..... كورنە باسېك: وەرگرتنى ھەشت حوكمى شەرىعى لەو پىنج ئايەتە (۶-۱۰ى الحجرات)
- ۳۸۶..... كورنە باسېك: دە پایەى بنەرەتىي براىەتىي ئىسلامىي
- ۳۹۳..... **دەرسى سىيەم**
- ۳۹۵..... پىناسەى ئەم دەرسە
- ۳۹۶..... ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان
- ۳۹۷..... شىكردنەوى ھەندىك لە وشەكان
- ۳۹۹..... ھۇى ھاتنە خوارەوى ئايەتەكان
- ۴۰۲..... ماناى گشتىي ئايەتەكان
- ۴۰۹..... مەسەلە گرنكەكان
- ۴۱۷..... كورنە باسېك لە بارەى ئەو شەش قەدەغە كراوہوہ، كە لە دوو ئايەتى (۱۱ و ۱۲) دان
- ۴۴۱..... **دەرسى چوارەم**
- ۴۴۳..... پىناسەى ئەم دەرسە
- ۴۴۴..... ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان

- ۴۴۴..... شیکردنه‌وهی هه‌ندیک له وشه‌کان
- ۴۴۸..... هۆی هاتنه خواره‌وهی ئایه‌ته‌کان
- ۴۵۱..... مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان
- ۴۵۸..... مه‌سه‌له گرنگه‌کان

ته‌فسیری سووره‌تی (ق)

- ۴۷۵..... ده‌ستپیک
- ۴۷۵..... پێناسه‌ی سووره‌تی (ق) و باب‌ه‌ته‌کانی
- ۴۷۵..... یه‌که‌م: ناوی ئەم سووره‌ته:
- ۴۷۷..... دووهم: شوینی دابه‌زینی:
- ۴۷۷..... سێهه‌م: پزیزه‌ندیی له موصه‌ف و هاتنه‌خواردا:
- ۴۷۸..... چواره‌م: ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی:
- ۴۷۸..... پێنجه‌م: نێوهرۆکی:
- ۴۷۸..... شه‌شه‌م: تاییه‌مه‌ندییه‌کانی:
- ۴۸۱..... چه‌هه‌م: دابه‌شکردنی بۆ چه‌ند ده‌رسیک:
- ۴۸۳..... **ده‌رسی یه‌که‌م**
- ۴۸۵..... پێناسه‌ی ئەم ده‌رسه
- ۴۸۷..... مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان
- ۴۸۸..... شیکردنه‌وهی هه‌ندیک له وشه‌کان
- ۴۹۲..... مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان
- ۵۰۴..... مه‌سه‌له گرنگه‌کان
- ۵۳۰..... کورته‌ باسێک له باره‌ی حیکمه‌تی خواوه له دروستکردنی پروه‌ک و دارو دره‌ختدا:
- ۵۳۹..... **ده‌رسی دووهم**
- ۵۴۱..... پێناسه‌ی ئەم ده‌رسه
- ۵۴۲..... مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان
- ۵۴۳..... شیکردنه‌وهی هه‌ندیک له وشه‌کان
- ۵۴۷..... مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان

- ۵۵۶..... مه‌سه له گرنکه‌کان
- ۵۵۹..... خسته رووی شه‌ش ورده‌کاری له ئایه‌ته‌کانی (۱۶ و ۱۷ و ۱۸) دا:.....
- ۵۸۳..... **ده‌رسی سێیه‌م**.....
- ۵۸۵..... پێناسه‌ی ئەم ده‌رسه
- ۵۸۶..... مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان
- ۵۸۷..... شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان
- ۵۹۱..... مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان
- ۵۹۹..... مه‌سه له گرنکه‌کان

ته‌فسیری سووپه‌تی (الذاریات)

- ۶۲۷..... ده‌ستپێک
- ۶۲۷..... پێناسه‌ی سووپه‌تی (الذاریات) و باب‌ه‌ته‌کانی
- ۶۲۷..... یه‌که‌م: ناوی ئەم سووپه‌ته:
- ۶۲۷..... دووهم: کات و شوێنی دابه‌زینی:
- ۶۲۸..... سێیه‌م: ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی:
- ۶۲۸..... چوارهم: پریزه‌ندی له دابه‌زین و موصله‌فدا:
- ۶۲۸..... پێنجهم: ئێوه‌پۆکی:
- ۶۲۹..... شه‌شه‌م: تایه‌ته‌ندییه‌کانی:
- ۶۳۲..... هه‌وته‌م: دابه‌شکردنی ئەم سووپه‌ته بۆ چه‌ند ده‌رسیک:
- ۶۳۵..... **ده‌رسی یه‌که‌م**.....
- ۶۳۷..... پێناسه‌ی ئەم ده‌رسه
- ۶۳۹..... مانای ده‌قا و ده‌قی ئایه‌ته‌کان
- ۶۴۰..... شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان
- ۶۴۴..... مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان
- ۶۴۹..... مه‌سه له گرنکه‌کان
- ۶۶۹..... پێنج نوکته‌ی په‌وانبێژی و به‌سه‌رهاتیککی سه‌رنج‌راکیش:
- ۷۳۳..... کورته‌ باسیک ده‌رباره‌ی زه‌وی

- كورتە باسېك له بارهى جهستهى مرۆفەوه ۷۸۱
- دهرسى دووهم** ۷۹۷
- پېناسەى ئەم دەرسە ۷۹۹
- ماناى دەقا و دەقى ئايەتەكان ۷۰۱
- شېكردنهوهى هەندېك له وشەكان ۷۰۳
- ماناى كشتىي ئايەتەكان ۷۰۸
- مەسەلە گرنگەكان ۷۱۷
- كورتە باسېك له بارهى لېككشاني ئاسمان (گەردوون) هوه ۷۴۷
- كورتە باسېك له بارهى هەبوونى جووتيه تىي له سەرجهم دروستكراوانى خوادا ۷۵۳
- دهرسى سېيەم** ۷۵۷
- پېناسەى ئەم دەرسە ۷۵۹
- ماناى دەقا و دەقى ئايەتەكان ۷۶۰
- شېكردنهوهى هەندېك له وشەكان ۷۶۱
- ماناى كشتىي ئايەتەكان ۷۶۳
- مەسەلە گرنگەكان ۷۶۷
- كورتە باسېك له بارهى حېكمەتى خواوه له دروستكرانى جندو مرۆفدا ۷۸۰